This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

IBRARY
S 5

G. 73

Bd. Jan, 1884.

The Gift of
the Family of
President C. C. Felton.

12 Sept, 1868.

L. C. Felton

1831

L.

1111

ORATORES ATTICI

15

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS SECUNDUS

LYSIAS

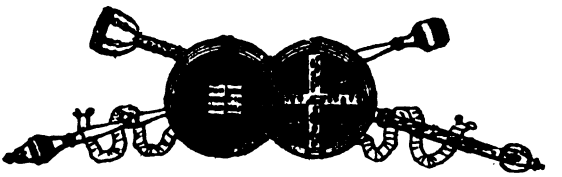

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

G. 73

1868, Sept. 12.

Gift of the Family
of President Wm. C. Bryant.

LYSIÆ

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

VARIETATE LECTIONIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

TAYLORI LECTIONIBUS LYSIACIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. STEPHANI SCHOTTI SCALIGERI CONTII
TAYLORI MARKLANDI REISKII AUGERI SLUITERI
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

PRÆFIGUNTUR ADVERSARIA

NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

---

c. LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

G. 73

1868, Sept. 12.
Gift of the family of
President C. C. Felton.

PRÆFATIO EDITORIS.

JAM Lysiam, Lector candide, cura mea operaque et studio editum habes; memetque ipsum et Oratorem benigne tractes rogo. Id ne tu mireris, si Demosthenes et Æschines abdite latuerint. Studia non deerant vulgatum poscentis: at vero Plutus ac lex maxime refragabantur. Sed enim reliquos Oratores Atticos, una cum Sophistis, quos sic vocant, dixerim sex plus minus mensibus, Deo annuente, populo editum iri, confecto mihi tandem hoc opere laboriosissimo. Ad rem accedamus.

Textum doctissimi Nostrates, Taylorus et Marklandus, sæpiuscule (id in annotationibus plerumque factum suis velim intelligas) vere emendabant. Crepuit more *suo* Reiskius. Cui quum nonnihil essem assensus, decrevi hoc amplius, ut, si arbitrarer, utile eque Lysia esse, ad fidem MSS. et VV. DD. conjecturarum Textum redintegrare deberem: et ne minus id commodo literarum, cui unice studebam, fecissem, in unaquaque pagina Varietates Lectionis editionum Taylori, Reiskii, et Augeri apponere; ut cuilibet uni ex iis, qui Lysiam meum delibarent, id gratum atque volupe esset. Hæc de Textu dicta sunto.

Porro, quod ad Annotationes attinet, sic ubique nos in officio gessimus, ut eas, unde unde extricatas, in con-

tinuam unam atque ordine digestam seriem collegerimus, Textuique apposuerimus.

Interpretatio Latina Reiskii est ad novam Editionem passim accommodata. De Variantibus Lectionibus et Indicibus idem dictum animadvertite, quod in Præfatione ad Demosthenem et Æschinem a nobis nuperrime editos.

Lysiam nostrum, in tuam, L. C., bibliothecam cooptari volo: tibi autem statuendum est. Te jubeo valere.

Idibus Maiis, A. D. MDCCCXXVIII., ex Museo meo, in vico quem vocant HIGHGATE, prope Londinum.

PETRI PAULI DOBREE

TOY MAKAPITOY

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

AD LYSIAM.

---

[78] Quid, tertium lecto Lysia, de singulis oratt. sentiam.

1. Def. pro cæde Eratosth. Nil in hoc genere melius.

2. Inepta declamatio Sophistæ recentioris. Inserit quædam pulcherrima, ut imitatio Homeri, p. 198, 2. usque ad 8. τὴν πάλλιστον. sed mox ad suas argutias redit. Malus imitator Isocratis.

3. Vix primæ ceditt.

4. Vide hic p. 82.

6. Vide hic p. 144.

7. ω. τ. σαφῆ. Arguta, elegans, subtilis.

9. 10. Etiam hæ.

12. Præstantissima: vehemens, ubi de Theramene, p. 125—126.

13. Etiam hæc: sed styli nitore 12ma est hæc præstantior.

14. 15. Non contemnendæ: (15 levis opella.)

16. Egregia: vividis et pæne comicis coloribus exprimens στρατηγικὴν ἀδόλως καὶ ἁπλῶς (ut in alia causa loqr. Dionys. t. 5. p. 481.), ea simul arte, ut hoc ipso placeat.

18. Pro Nic. Nobilis. vide hic p. 128.

19. Pro h. Arist. Sat bene.

20. Pro Polystr. Crasso filo, utpote plebeio loquente.

21. Δωρόθ. ἀγωλ. Etiam 18ma præfero. Si Lysias scripsit, se longe superavit.

22. C. frument. Acuta, nitida, plane Lysiaca.

23. C. Pancleonem. Levis opella.

24. Prò invalido. Acuta, nitida.

25. Δημ. κατηλ. Omni admiratione digna. Vide hic p. 149.

26. C. Evandrum. Arguta.

27. 28. Acerbissima insectatio: dictio elaborata.

29. Paulo minor dictionis nitor; sed multa vis.

30. Hic p. 175.

31. C. Philonem. Crassiore filo.

32. C. Diogit. Vix ipsi primæ inferior: imo fere præfero.

Lysiæ potius τὰ μικρὰ καλῶς, quam τὰ μεγάλα δεινῶς. Dionys. t. 5. p. 488. Lysiæ dictio σύφραστον ἔχειν τὸ χαρίεν, Isocratis βούλεται. Ibid. p. 541.

LYSIAS. SEPT. 1820.

[AD PAG. ET VER. EDIT. STEPH.]

Or. I. De cæde Eratosthenis.

Coram quibus judicibus? Non Areopagitis, p. 94, 31. In Delphinio, Markl. ad p. 94, 32.

P. 92, 5. τούτων [τὸν] ὕδριν — διωτέτην ἐγκῶσαι. Vide hic p. ult. lin. 24. Mox lin. 16. τούτων — μόνον ἐγ. σ. 21. ἐγ. τούτων εἰς. μετ. ἔδοσ.

92, 18. ἔ τι θέλοι σωθῆν lege sine ἄν. MSS. ἂν θέλῃ, in quo acquiesco.

92, 21. ἆ Ἀθηναῖοι. Lege ἆ ἄνδρες, vel ἆ ἄ, διασταί.

92, 22. καὶ φειδωλῆς ἀγαθῆ. Suspicor glossam esse præcedentium, εἰκαιόμως δαπ. Forsan servandum φειδωλῆς, ut ἀγαθῆ sit

sobolion ad δεκά.

93, 13. Inepte εἰς τὴν ἀγορὰν Reisk. Melius sine artic. quum potius signif. *to go to market*, quam *to the market-place*. ne memorem, etiam in hac signif. poni sine articulo.

93, 16. ταύτην γὰρ τέχνην ἔχει. sine τήν. *for he makes this his business*. Ineptit Reisk. Vide p. 92, 21. ubi recte R. Adde c. Andocid. p. 103, 48. Lysias p. 172, 23. ταύτην ἅπας ἡμῶν πίστιν εἰληφότες. Mox p. 174, 18. Hic p. 141. Isocr. Æginet. 7. λαβὲν ταύτας τὰς ἀφορμὰς ἐχρῆτο ταύτῃ τῇ τέχνῃ. MS. Urbinas, λ. ταύτας ἀφ. ἐχ.. τῇ τέχνῃ. Alias posses, λ. ταύτας τὰς ἀ. ἐ. ταύτῃ τέχνῃ.

93, 17. ἐκπαττόμην, [καὶ πάντα - - - - ὑποψίας] λήθ. Dele ista, e proximis v. 21. huc tracta.

93, 32. Lege, αὐτῇ πρεσῖσι. Mox forsan, εἰσόδους ὧν τρόπων ποιήσαιτο (Eratosthenes). Vide Reisk. Sed quum concinnius sit, omnia ad uxorem referri, an, πρεσῦτο, sc. ἡ γυνὴ τὸν μοιχόν?

94, 13. Aristoph. Eccles. 1047.

94, 39. Lege, ἐάν τις ἄνδρα ἐλεύθερον. Ceterum non concilio hanc legem cum altera apud Demosth. Midian. p. 330. n. 83. =529. Æschin. Timarch. p. 3, 9. Non assentior Wesseling. ad Petit. p. 569. Vide Taylor. Lect. Lys. c. XI. Nam apud Lysiam, certa pecunia multatus esse videtur ὁ ὑβρίζων, apud D. et Æ. τὸ τίμημα penes judices.

94, 40. Lege, ἐὰν δὲ γυναῖκα ἐφ' αἷσπερ. (*ex earum numero, cum quibus* etc. vid. R. P. ad Orest. 910.) Ceterum legis sensum optime explicat Reiskius. Qui virum aut puerum vi compresserit, duplum pendat (ejus quod is qui servum). Eadem pœna teneatur (pœna dupli), qui (vi compresserit) mulierem ex earum numero, quas recenset Draco apud Demosth. c. Aristocrat. p. 410. n. 78. =687.

[80] 95, 16. Lege, δίκαια μὲν ἂν ποιεῖν ἡγούμην. Solenne μὲν, et hic requiritur. ἐμὲ pro ἐμαυτὸν insolens, etsi non plane inauditum (Bekkeri Anecd. p. 92, 16.); et falsum esse ob λαμβάνειν patet.

95, 29. ὀλίγαι τῶν φίλων ἐγγυτάτω. Non solicitanda. Vide Porson. ad Phœn. 423.

II. Funebris.

Non Lysiæ, Reisk. p. 64. Inepta Declamatio, a malo imitatore Isocratis consarcinata. Comparanda cum Isocr. Panegyr. Magna difficultas in p. 196, 11. Primum vix sanum est Σαλαμῖνι apud Aristot. Nil enim dici potuit ineptius. An igitur memoria lapsus Philosophus? An potius Sophista noster Epitaphium compilavit, unde ista hausit Aristoteles? An utrumque accidit (See fly-leaf of Læmar's Aristot.)? Utcunque hæc sant, οἱ ἐνθάδε κείμενοι etc. recte capit Reisk. p. 117. de istis qui occiderunt Ægospotamis, et alibi, sub finem belli Peloponn. Oratio habita esse fingitur, paulo post pugnam ad Cnidum, p. 196, 8. unde contra Sophistam peti potest argumentum. Apud quos enim deplorat Σαρδάρεων πίκην? Apud Athen. quibus ea victoria restituerat maris imperium (refectis muris, p. 196, 29.) Vel hic locus demonstrat Isocratis exscriptorem. Ibi enim (p. 65. C.) omnia apta; hic, qualia dixi. Quam confuse ista de muris? Quasi ante τὸ κατελθεῖν etc. 196, 30. hoc factum esset. Transponenda ista, καὶ γάρ etc. usque ad ἀνίστησαν, putares post οὐκ ἐξέσωσαν: sed vetat oppositio inter βουλεύματα et ἔργοις, quæ tunc nullum habebit sensum. Quare de se videat Declamator; ego nequeo defendere. Imo nunc video ista, ἀδικοῦσι — ἐξέσωσαν, spectare ad lin. 18. φεύγοντες — στασίαντες: quare transpone periodos, ut monui, et verte, *eadem suis consiliis* (in pace) *secuti, quæ illi bello*. Olymp. 97, 2. assignat Simsonus in Chronico.

190, 28. ἄνωθεν, explica e Thucyd. *II*. 41. *extend their enterprize to all sea and land*. Vide et 192, 23. et 194, 17. etc. ex Æschyli Persis.

P. 191, 6. Vide Demosth. Phil. II. p. 71, 5. R.

191, 10. Soph. Antig. 1016. etc. 1041. etc.

191, 19. πρότερον suspectum, ὁμωμοῦσαν, 194, 35. ἀναστήσαντες, 195, 27. et 29.

192, 11. ὑπῆρχε τοῖς — προγόνοις μιᾷ γνώμῃ χρωμένοις — διαμάχεσθαι. Concinnius χρωμένους.

192, 34. Ad Arist. Plut. 1027.

193, 1. διὰ τὸν [πᾶσιν ὀφειλόμενον] θάνατον. vel potius omnia hæc dele. Ceterum confer Eurip. Suppl. 544. ed. Markl. Gaisf. Q. an leg. διὰ τὸ θνητόν.

[81] 193, 12. An del. ἔλεξας? Vide hic p. 215. Sed eadem manebit difficultas.

193, 31. Ambiguum: οὓς αὐτοὶ φυλάξειν ᾤοντο, an, οὓς ᾤοντο φυλάξειν τὸν πάροδον. Hoc puto; sed malim οὓς συμφυλ.

194, 9. πρεσβύται. Soph. Antig. 460.

194, 22. Lysias p. 163, 40.

194, 32. ex Thucyd. I. 74. et mox 194, 43.

194, 33. καίτοι. Non intelligo. *igitur* Tayl. et Reisk. An καὶ γὰρ, ut τούτους referatur non ad Athenienses, sed ad γνώμην, φλ. καὶ ἀρ. Certe hoc esse videtur epexegesis superiorum, πλεῖστα καὶ πάλαιστα.

195, 21. Q. an sensus, τῶν μὲν (ἐχθρῶν), τῶν δὲ (φίλων)?

195, 33. Thucyd. 71. 35.

195, 35. ἢ *ἅπαντ.* Isocr. Evag. 45.

197, 9. An e Thucyd. II. 40.?

197, 29. Isocr. Plataic. 50. Thucyd. 11. 44.

197, 43. Vide Ep. ad Hebr. IX. 27.

198, 2. Ex Iliad. M. 322. Vide ad Ciceron. pro Sext. c. 20. 21.

198, 11. Plato Menex. p. 249. H. St. § 12. ᾐδοῦντο, male translatum a sententia qualis § 25. (Primo quidem putares esse positum pro ᾐδοῦντο τοὺς ἰκέτας διὰ τὴν τῶν πατρῶν ἀρετήν.) § 26. καινῶν — ζηλωθῆναι. 40. ἐσχὰς ἀντιτάξαντες. 60. sepulta ἀρετά. 66. *πατρίδα ἀρετήν.* 76. *ἀνήλωσαν.* verte *profited by their valour.* Ineptus locus, § 25. § 68. *μεγάλων.* Confusio, § 27. 63—65. Imperitiæ ejusdem aut similis sententiæ repetitiones, § 21. et 27. 57. et 59. et multa loca in Bekkerianæ edit. margine. Ambages, 25. 52. Nexus cavet, § 2. οὔτε γὰρ γῆς. Antithesis inconcinna, §. 16. 58. *τῆς πατρίδος,* pro *ἐν τῇ πατρίδι.* Verba statim repetit imperite, 3. *μνήμην — μνήμαις.* 2—3. *ὑμετῶν.* 13—14. *ἀδικούμενοι* ter. 18. *ἐλευθερία* et *νόμος.* 27—28. *χιλίαις ναυσί.* 75—76. *περὶ πολλοῦ. ἅπαντᾶν* 52—53. (sed forsan hoc corrupte). Duræ locutiones, *πατρίδα τὴν ἀρετήν,* § 66. Confusio, § 9. partem ad Arg. mortuos, partim ad superstites. 27. partim de Dario, partim de Xerxe. Loci ceteri meliores 17—19. 47. 54—57. 75. 77—81. etsi redundant quædam. § 78. Homerum elegantissime *παραφράζει.*

III. c. Simonem.

Ad Areopagum, p. 100, 18—27. Oratio habita, tempore belli Corinthiaci, p. 100, 23.

p. 97, 15. *πρόσωπά ἐστι.*

97, 16. Herald. c. Salmas. p. 399.

97, 23. *τῶν τούτου ἐστ.* Imo *αὐτοῦ.* Vide infra p. 95.

97, 33. *πάντα τὰ ὑπὸ τ. γ.* vel dele *ὑπὸ τ. γ.*

98, 16. *τὸ παιδίον* non esse videtur Theodetus; sed *ἀσύλητος* oratoris.

98, 19. Nil ad rem Æschinis locus (p. 23, 3.) apud Reisk. Imo ipse Æschines p. 23, 36. exemplum citat.

99, 27. An *ἄλλως δὲ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ πεπ.*

99, 43. Lege *κατηγεῖς,* et p. 100, 5. *κατάξαντες.*

100, 12. Lege, *καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἴη εἰ —* vel potius, *καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἰ — ποιήσασθε.*

100, 13. *ἐκ μίσους καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν ἢ ἐκ λοιδορίας ἢ περὶ ἑταίρας —.* Turbata videntur: ferri potest, *ἐκ μίσους καὶ φιλονεικίας ἢ λοιδορίας, ἢ ἑταίρας ἢ παιδικῶν* — sed susp. cetera delenda, et legendum, *ἐκ μίσους καὶ φιλονεικίας, ἢ περὶ παιδικῶν μαχόμ.* ut Xenoph. Anab. 5. 8. 4. *ἐκ παιδικῶν* ne Græcum quidem puto. An *ἐκ παιδιᾶς, joco in seria verso?*

IV. *π. τραύμ. ἑκ πρ. ὑπὲρ οὗ, καὶ πρὸς ὃν, ἄδηλον.*

Vide Reisk. Ad Areopagum, p. 101; 6. Defensio, non actio, ut recte Reisk. male tamen statuens cum Valesio p. 165. n. 3. Lysiæ fuit oratio *κατὰ Ποσειδίππου,* non *πρὸς Ποσειδίππου,* quod hic debuit poni. Spuriam censet Taylorus. Vide annon potius sit epitome, ut c. Theomnestum secunda. Si vere est Lysiæ, vide an sit epilogus.

P. 100, 41. Recte Taylorus, *ἔλαβεν — ἀτίμωσιν,* ut mox 101, 1. *ἀφίδωκεν* à *ἔλαβεν.* Sed non videtur pactum fuisse, ut communis duorum esset serva, ante *τὴν ἀντίδοσιν.* Mox, *ἀγωνίσασθαι* etc. verte, *nunc inficiari se tunc concessisse, ut communis amborum esset serva.*

101, 3. *ἀπολαχεῖν* certissime est, in sortitione excludi, ut Taylorus. Sic *ἀποψηφίζ.* Vide Harp. *ἀπολαχεῖν,* Phot. v. *ἔσται.*

101, 15. *οὐ γὰρ ἂν — τύφεσιμεν ἕτερ αὐτὸν ἀ.* (*ὅστρ.* e glossa.)

101, 39. Argumentum obscurissimum. Hoc video, Reiskii versionem a Græcorum sensu discrepare. Aliquando putabam, delendum *προθεῖν* (vel *προβεῖν*). Hoc fere dicit: *Non minus illam emi, quam si pretio eam ab hostibus redemissem. Si id fecissem, non modo torquendi, sed quovis modo ea abutendi jus haberem; atque adeo in servitutem amandare possem. Nunc illa me in malum ipsa servitute gravius est datura: etc.*

102, 9. *ἂν εἶδεν — εἰκότως ἄν.* An, ΑΓΑΠΗΤΩΣ ΑΝ? Porson. ad Nub. 967.

102, 14. An dicitur *ὅσσον* (debebat R. *ἥττον*) *ἔχειν* pro *ἔλαττον Ἴ.*

102, 21. *προϊσχέσθαι.*

102, 25. Quid pro portentosis *λόγῳ τὸ τῶν πάντων* sit reponendum non video. Sensus videtur, *ἀλλ' ἀβίωσε ἂν τούτων πάντων* etc. *bonus civis fui publice et privatim; at nunc in majus discrimen incidi, quam si pessimus civis fuissem.*

V. Ὑπὲρ Καλλίου. (μετοίκιον)

Publicanus, p. 103, 10. si recte capio. Forsan fuit unus τῶν ἐντιμίων τοὺς καρπωὺς τῶν μερίδων, ut isti p. 108, 27. vel τῶν ἐκλεγόντων, atque de ea re venit in judicium. Quod ait Reiskius p. 185. de phrasi περὶ τοῦ σώματος, non usque quaque verum est. Vide p. 110, 30. 115, 27. Andoc. Myst. p. 1, 22. 14, 17. 16, 18. Lys. p. 166, 11. collato 13. p. 167, 36. Hemst. ad Plut. p. 360.

[83] Nov. 1822. (ed. Bekkeri; paginæ Stephani). N.B. ubi taceo, in Bekkeri textu acquiesco.

VI. Contra Andocidem.

Orationem κατ' Ἀνδοκίδου non esse Lysiæ satis liquet: quæritur, utrum revera dicta sit, an a sophista juniore scripta. Mihi videntur omnia ita a Lysiæ ingenio abhorrere, ut negem, sophistam, si sophista sit, eum sibi imitandum proposuisse. Lysiæ abjudicant orationem contra Andocidem Ruhnken. Hist. Oratt. p. 50. et Sluiterus Lect. Andocid. cap. VIII. Nihil suspicabatur Valckenerius dum adversaria sua (1756) scribebat. Falso exhibet Sluiterus ejus verba p. 177. Neque Mitfordius, t. 5. p. 121, si quis id curat. Ipse dubito an revera dicta sit oratio; non Lysiæ, imo neque imitatori Lysiæ, tribuendam esse, pro certo pono. Breviter percurram Sluiteri argumenta. I. 'Declamat, nihil probat.' Est διατριβολογία, et tota. referenda ad αὔξησιν. 'Omnia miscet.' Consulto, in causa mala. 'Narratio alieno loco, brevissima, etc.' Nulla est narratio, vel fuit in exordio nunc deperdito, vel omnia quæ ad probationem pertinebant, a Cephisio vel aliis erant occupata. Idem dictum puta de 'legibus, psephismatis, etc.' (non opposuerim locum p. 104, 5.) Locus de 'vindicta divina,' concedo, sophistam non effugeret; sed neque verum accusatorem, neque in eo tractando, etsi longiuscule id facit, quicquam adhibet quo Atticum certe vulgus offenderetur. 'Mentio Diagoræ' nil minus quam sophistica (compara Lysiam p. 123. de ducibus ad Arginussas, Æschinem c. Timarch. p. 24, 33. Σωκρ. τὸν σοφιστὴν — Demosth. de Arthmio, etc.); miror nil dixisse Sluiterum p. 188. de Batracho, Lys. p. 107, 10. II. Errores. 'De Herma πατρῴῳ.' Vide mea ad Andocid. p. 51. 'De servo quem noluit Andocides torquendum tradere.' Acute conjicit Sl. p. 65. duas historias confudisse scriptorem. 'Nunquam militasse dicitur Andocides.' Cum Ruhnkenio puto Thucydidis I. 51. Andocidem esse oratorem; neque habeo quod respondeam. 'Devotus a sacerdotibus dicitur.' Imo veteratorie innuit scriptor, non dicit. Oratoris fraus, non sophistæ error. 'Sibi contradicit p. 105, 18.' Nil minus; vide me ad Lys. p. 107. 'Iterum, quum modo dicatur Andocides dives et potens, modo a sycophantis vexatus et spoliatus.' Hoc miror ipsi Ruhnkenio tenebras offudisse. 1. Quid ex hoc colligas nisi malam fidem accusatoris? 2. Vera, aut prope vera, esse hæc potuerunt. Attulerit secum magnas opes, quas attriverint sycophantæ, vixerit in periculis, "agitans multos, a multis vicissim agitatus." (Ruhnken.) 3. Locus, quo nituntur, est mutilus; sensus fuisse videtur, *divitias etc. jactans.* (Lys. p. 107, 27.) III. 'Locutiones sophisticæ.' Corrupti loci, excepto ἐξαίφνης Ἀθηναῖος vel ut Bekker. Ἀθῆναι, de quo ipse dubito. IV. 'Quis recitavit? Non Cephisius.' Concedo. 'Non Epichares, qui dixit quæ hic non loquuntur.' Oratio lacunosa. 'Non Meletus, qui ipse composuisset orationem, non Lysiæ opera usus esset.' Sed jam Lysiam miseram fecimus. Deinde, quum dicat Orator p. 105, fin. Andocidem duas ἐνδείξεις eodem tempore subiisse (nam Reiskii temeritas, ἐναντῷ intrudentis, silentio est refutanda), quid si respondeam continuato judicio ambas causas esse peroratas, et hanc orationem non a Cephisio, sed in altera causa dictam? V. 'Dictio habet nitorem quendam fucatum, etc.' Velim ullum haberet: est quidem loquax et inanis hic orator ut nullus sophista magis; sed negligentiæ potius quam affectationis accusandus. VI. 'Ex Andocide ipso efficta.' Hoc, fateor, ambabus orationibus sæpe comparatis, non ausim prorsus negare; sed in tali argumento necesse est ut eadem multis veniant in mentem. Vide ad Lysiam p. 85.

P. 103, 25. αὐτὸν τοῦτον ὑφ' ἑτέρου. Per se optimum ἑτέρου, ut p. 104, 19. Sed vide an leg. ἑαυτοῦ, ut comparetur Andocides cum impiis, qui in furorem acti sese conficiunt: eorum enim mentionem præcessisse probabile est.

103, 26. Optimum καταλιῆσαι, supple τὸ πρᾶγμα. καταχρεοῦσθαι, καταδιαλλαγῆναι (Arist. Vesp. 1275.) nota, καθομολογῆσαι Andoc. p. 6, 37.

103, 27. Lege τιμωρίτων. ἐναργῶς de diis, Æschyl. Theb. 140. Arist. Equit. 1170. Isocr. Helen. 70. Si vulg. τιμωρίτης retines, verte, *reputantes vos maxime*

severe in eos qui erga has deos sint impii. Non intelligo Bekkeri τιμωρεῖται, nisi sit collega numeri, quisque eorum cogitet *se punire illos qui manifesto* etc. Si ἐπιφῦς in capi posset, videndum esset annon lateat τιμωρητέα. *we ought to make a strong example of* ——.

—— ἀνθρώπων ὄντα. Optimum: Sophocl. Œd. 1528. Æschyl. Pers. 822. Ita tragici γεγάς.

—— ἐτέρῳ ἔσεσθαι. Lacuna post hæc verba, cujus summa, *χρυσὰ ἢ ποικὰ, τιμωρημένον ἢ ἀμελήσαντι.* Vide p. 104, 35.

103, 35. Post ἱερεῖς deesse verbum videbat ennea. An ἕξουσιν absorptum ab ΠΟΤΕΣΙΝ? Vide Andoc. p. 5, 23. Sed valde displicet *ταύτας τῆς ἱερᾶς* et *ταύτην τὴν παλαιὰν*. An ista, *ἔνεκα τ. τ. s.* excideruut ante *ἀφωσιωμένους* v. 33. deinde a margine huc tracta genuinas voces extruserunt?

104, 6. Post *ἱερὰ* lacuna in ms. Alioqui conjiciebam, imo Sluiteri est conjectura, *ἱερὰ ἀναιρεῖ, καὶ τῶν Α. ἐστιν ἐν τ. β.*

104, 10. Lege cum Reiskio *αὐτοὺς τὸν ὄντα*, quamvis ipse vulgatam defendat. vide Soph. Antig. 454—7.

104, 14. *καὶ ἴλαχεν, Ἀνδοκίδης ὤν, καὶ συνεπαίτης*—. Ran. *Θορυβῶν ἦν.* Vide Porson. ad Hec. 782. p. 48. Valck. Diatrib. p. 211.

104, 16. Marg. ad Porson. Adverss. p. 72.

104, 22. ἀλλὰ [καὶ] *τῶν ἄλλων κατηγόρει. hoc si dicet, nihil proficiet ad se defendendum; ad alios accusandos tuli orationem uti posset.* Vide s. Στεφ. p. 165, 9. Si serves *καὶ*, posses Anglice: *that will not prove him innocent, but others as guilty as he is.*

[84] 104, 24. Scriptum fuerit in codice, *οἱ δ' ὑμεῖς αὐτοπράτορες ἔστε* [et in marg.] *ἐστε.* Omittunt codices *καὶ* ante *ἐστέ*. Confusa videntur ς et signum ˋ quo refertur nota marginalis ad verbum in textum. Vide ad Aristoph. Plut. 1194. Ita *καὶ* var. lectionis signum infra p. 105, 20. ut recte Reiskius. Lego, *οἱ δ' ὑμεῖς αὐτοπράτορες* [*ὄντες* * * * *τῶν δ' οὐχ ὑμεῖς*] *ἐστὲ ἀφ'*.

104, 30. Lege *ὁμολογούντων*.

104, 32. Lego, *οὔτος μὲν κατὰ τοὺς νόμους φεύξεται*—sine *τοὺς ἐξ Ἀρείου*, quod e scholio, ut ista *ἀ τρ. ἐκ περι.*

105, 1. Lege, *τῷ ἀγαγόντι*. Vide Thucyd. viii. 5. fin. Aristoph. Av. 1078. ubi recte emendatur, *ζῶντ' ἄγη τις.*

105, 4. *ὁ δὲ Σοὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν, ἵνα ἀφαίρωμαι* [*εἰς τὰ ἁμαρτήματα*] *ἐκεῖ*—. Vix mihi dubium quin tres voces delendæ sint, ut annotatio sequendam, qui putabat sensum esse illorum, *ὑπῆγεν ἵνα* etc. *illexit in nova peccata, ut veterum pœnas daret.* Mox, quid est *καὶ* ante *δίκην δίκην*? Lego, *ἀ. μ. οὐ αὐτὸν αὐτίκα δίκην* [*δίκαι*]. Nisi pro ΚΑΙ malis ΗΔΗ. Hunc esse sensum evincunt proxima, *Θαυμαστὸν* etc. Pro verto ponit, Andocidem aliquando pœnitum iri; deinde ait, *idque statim; quanquam hoc quidem non mirarer, si aliter caderet: nam deus non more hominum statim animadvertit in noxios* etc. Male ultima intelligit Reisk.

105, 5. *τῇ ἐμῇ προφάσει.* Frustra Sluit. *φάσει.* Sensus, *ἐπὶ προφάσει τῇ πρὸς ἐμὲ διαφορᾷ.* Angl. *an occasion.* Lysias p. 114, 43. 115, 19. et 25. 120, 36. 130, 39. et 43. 139, 37. 112, 25. 113, 29. 38. 39. 168, 13.

105, 7. Lege *εἰδὲ γάρ.* Superiora autem verte, *non mirabor, utcunque res cesserit.*

105, 14. *ἴδιον αὐτῷ.* Vitium sensit Valck. An, *ἀπώλεσεν αὐτόν*? Certe hic sensus esse videtur. Etiam apud Andoc. p. 8, 35. eadem menda, si menda sit.

105, 19. Malim *καίτοι τίνα*—ut mox v. 35. sed vide v. 27.

105, 21. *ἡ δὲ σωτηρία ἀφανὶς.* Vide hic p. 107.

105, 22. An, *ἀπιστοῦσι οὖς*—*μισοῦσι, καὶ ἐλπίδι, πρόσεστ.* ut *ἴδοξε* et *ἐλπίδι* ab *ἐπιδὴ* pendeant.

105, 24. *ὅστις μηδ' ἀδικουμένου*—*ἀγανίσθαι* (vel *ἐξεῖναι, εἶναι, διδόσθαι*, etc.) E scholio est *δύνασθαι.*

105, 32. *ἔνθεν* non ferri posse puto pro *ἐντεῦθεν.* Lege *ἐνθένδε δ'*.

105, 34. Lege ΑΠΟΔΡΑCΑΕ, ut paulo ante l. 29.

105, 36. Vide an, *ἐκεῖθεν δεῦρο ἐπὶ δημοκρατίας.* Utut hoc, dele *εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν*, e vicinis male repetitum. Deinde *ψευτασθῆναι* non momini pro *ψευτάσειν.* ς scil. male *ν* lectum.

106, 8. L. *παρασκ. τὰ τῆς πόλεως πράττειν καὶ δημ.* ut VV. DD. Deinde dele *τινι*, quod e glossa est. Ita p. 103, 29. 117, 5. 150, 38. Genitivus, *one of, some of, part of.* Lysias p. 124, 22. 126, 10. 130, 30. 140, 30. unde defende 147, 12. contra Reisk. (Vide hic ad p. 137, 9.) 158, 6. potius accip. *ἐπιβουλεύσαντες, ὅταν αὐτῶν*, quam = *ἐπιβεβούλευσαν.*

[85] 106, 28. *οὔτε ἂν πρὸς τοὺς* Reisk.

106, 30. An, *ἔστι τούτων* (vel *τοῦτον*) *ἡμῖν συναγελαῦσαι*? vel *ἔστι τοῦτον ἡμᾶς ἀγελαῦσαι*? Non expedio. Mox corruptum *ἐνδεεῖς ὄντες.* Vide p. 124, 19. Exspectabam, *ipsi integri, insontes.*

107, 16. Inepte obloquitur Palmerio Taylorus, etsi *σωθῆναι* e mss. Bekkerus; nempe constructionem qualemcunque e correctione reduxerunt scribæ. Lege, *πάνυ δὲ—αὐτὸν σωθέντα* [*καὶ τοῖς ἄλλοις ἐγχωμιάζοντα, οὐ τιμωρούμενοι*;] vel ad hunc sensum.

107, 38. Θεοὺς νομίζομεν. Vox e glossa. Oratio habita forsan in βουλευτηρίῳ, p. 104, 7. sed vide p. 106, 9. et 105, 38. Vide hic p. 49. Non in Areopago, p. 104, 27. Non in ἐκκλησίᾳ, p. 107, 33. An ἔνδειξις? p. 105, 42. Habita post reditum in Παραλίους, p. 106, 28. ἀ Ἐλευσινάδε, p. 107, 13. Vide Xenoph. Hell. 2. 4. 38. Compara Andocid. p. 5, 5. cum Pseudo-Lys. init. 5, 23—103, 33. etc. 15, 15. 18, 1—105. init. 19, 1—107, 26. 4, 3. et 17—105, 19.

VII. Ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ.

[86] Post Pythodorum arch. p. 109, 10. post Saniadem p. 109, 15. Habita circa Olymp. 96. Recte titulus Ἀρουραγ. Vide p. 110, 18. Ὁ κίνδυνος περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶτῆς οὐσίας, 108, 31. 111, 9.—σώματος, 110, 30—φυγὰς 111, 44. et seqq.

108, 25. ἄπορος per se bonum. Vide quæ scripsi ad p. 108, 29. Malim tamen ἄτοπος, ob vicina.

108, 27. πυνθανόμενοι. Suspectum. An, πειρώμενοι, scil. αὐτῶν. *attempted to suborn.* ἐσπεμένους recte expl. Reisk. An illi ἐπιορκῶναι dicti? Demosth. de Corona p. 314, 13. ed. Reisk.

108, 28. In νυνὶ forsan latet verbum. vide Reisk. An post μὲ excidit λ^γ^ i. e. λέγουσι?

108, 29. Lege ἀπολῦσαι, *amoliri.* Imo Græcum ἀπολύσασθαι, ut puto. Forsan vox delenda. Vide p. 111, 38. et paulo ante p. 108. v. 25. sed me vide. An ἐλέγξαι, vel ψευδῆ ἀποδεῖξαι, vel ἀπολογήσασθαι?

108, 30. Omnia turbata. Ut in re incerta tento, καὶ δεῖ με ἐν ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκει, καὶ περὶ—ἀγωνίσασθαι· ὅμως δὲ—διδάξαι περὶ τοῦ πράγματος ἀκούσαντας. Nisi jungenda διαγν. περὶ τοῦ πρ. ut p. 110, 18. Imo sub ἀκούσασι latere videtur vox quædam, qualis ἀπαράσκευον, ἐξ ὀλίγου, ἀδύνατον, ἄπιστον, etc. Ceterum conf. Andocid. de Myst. p. 1, 31. etc. An περί τι τοῦ σώματος, καὶ περὶ—.

108, 38. Lege, οὐδ' εἰ πάνυ ἐνῆσαν μύριαι. ultimum Bekker e ms.

108, 41. Lege, ὅτι ὁ πόλεμος. Si sensus esset, *bellum solet*, dixisset γίγνεται. Verte, *illud bellum.*

109, 8. ἀφ' ὑμῶν delendum puto, e proximo ἀζημίους ortum.

109, 13. Excidit nota temporis, circa Proteæ nomen.

109, 18. φαπερώτερον Markl. forsan recte, ut p. 113, 25. sed fors. def. vulg. *what proof would you have?*

109, 21. ὃς μοι προσῆκε. Lege ὅν, vel ἢ, vel ἤ ὅτ.

[87] 109, 23. Malim, sine articulis, ἐγένετο ἀφανίσαντι, et ζημία πᾶσιν. Sed vide lin. 27.

109, 27. Lege οὗτος μὲν τοίνυν.

109, 32. ζημίας γεγενημένας. Vox, ut videtur, e vicinis huc tracta. An hic latet σημεῖα vel πίστεις? an κινδύνους? Sed lacunosus videtur locus. *Insanus fuissem si περῶτον—.*

110, 1. τοὺς παρόντας ἢ forsan male repetita e p. 109, 33.

110, 8. *Nicomachus.* An ille contra quem Orat. xxx.? Nicomachus non ἐπιμελητὴς, p. 111, 3.

110, 10. Forsan ἦν, τούτῳ τῷ τρόπῳ μάλιστα ἂν ἥσθά μοι—.

110, 18. Lege, οὗτοι γὰρ ἂν—. Supra recte fere Marklandus, καίτοι εἰ, ὅτι φὴς μ' ἰδεῖν. φήσας Reisk. et Bekk. quod vereor ut sit Atticum.

110, 23. πυρκαϊὰς certissime corruptum. An latet loci nomen, v. c. Παγασῶσι?

110, 31. [οὕτω] περὶ οὐδενὸς—E superiore.

110, 35. Lege ἐξὸν.

111, 13. Vulgata suo loco esset optima: *in gravi causa gravia argumenta requirere.* Sed lege μικρῶν. *si in magnis talis fui, non credibile me ob tantillum lucri peccaturum.* Conclusio est argumenti de χρημάτων etc. Enuntiis fere Lysiæ verbis, p. 157, 9. οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς ἄνευ ἀνάγκης τι πολλὰ ἀναλίσκειν, καὶ μετὰ κινδύνου μικρὰ κερδαίνειν.

111, 18. ὅμην. An Atticum pro ἦν vel ᾖ? Malim ὅτι εἶεν—ἕτοιμος εἶεν. Vide hic p. 56.

111, 19. Prorsus importunus Reiskius. *facta mea cum istius dictis comparare.* Vide p. 111, 3.

[88] 111, 20. ἐμοὶ δὲ etc. Excidit ἄτοπον, vel simile. Dele οἱ ante βασανιζ.

111, 29. προσήκει defendere videtur D'Orvill. ad Charit. p. 670.

111, 42. Pro αὐτὸν, vel αὐτὸς cum Reiskio, vel αὐτῶν leg.

VIII. Πρὸς τοὺς συνουσιαστάς.

Videtur esse excerptum, quale e. Theomnest. II^da^.

P. 112, 23. ἀναρὴν loqui, ἀδύνατον tacere. Refer ad locum quendam, trajici, opinor, a me emendatum. Isocr. Panath. 254. οὔτε ἀπιστεῖν βούλεσθαι οὔτε πιστεύειν δύνασθαι.

112, 24. ἐναντίον τῆς ἐλπίδος. Mira locutio pro παρ' ἐλπίδα. Quære an τοὐναντίον.

112, 28. πάντως ἐπάγγελλειν lege, ut fere mss. et vide ad Harpocr. v. ἐπαγγελία.

112, 29. πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαβ. Lege αὐτοὶ. Deinde lacunam hic esse monet Taylorus.

112, 32. Lege, ἐμοῦ, ταῦτα διαξίωμι.

113, 2. An, καὶ ταῦτ' οἶδ', ὅτι πρὸς τούτους τελευταίους ἐλέγετε. *Qui scirem? nam vos ista dicebatis cuivis potius, quam alicui unde scirem. Those who were likely to tell me, were the very last persons you told.* Deinde vide an leg. κἀντεῦθεν, σίφισμα παλὸν ἐγνώμενοι (vel οἰόμενοι), πειρᾶλθ. Vide Eurip. Heq. 258.

113, 5. εἰκότως ἐρέσθαι. Legend. εἰδότες, liquet e seq. οἷα ἴστε.

113, 12. προσῆγε μαχόμενον. Ulcus teterrimum: lego, πρὸς Ἡγέμαχον. Videtur Hegemachus equum vendidisse Polyeli, atque is oppignerasse, auctoribus συνειδόσιν, ei qui loquitur. (Vide Marklaud.) Is, cum in morbum incidisset equus, Hegemacho redditurus erat, et suam pecuniam a Polycle repetiturus. Tolle dist. post ἵππον et ἵππον. Etiam seqq. corrupta.

Hoc video, legendum v. 18. καίτοι CΦΩΝ γε αὐτῶν κατηγόρουν. σφίσι optime Steph. p. 115, 10.—Dist. potius, ἵππου πρὸς Ἡγέμαχον, κ. ut p. 178, 10. quomodo Polycles vendiderit equum Hegemacho, atque oppigneraverit.—Fingo ita rem se habere. Hegemachus Actori debebat minas, quorum loco oppigneravit equum a Polycle emtum. Actor deinde ad Polyclem equum ἀναγαγεῖν voluit, atque ab illo pecuniam repetere.

113, 18. An in textum irrepsit varia lectio superiorum, ut leg. sit, εἰ γάρ μοι—ἦσαν κακῶς συν. vel οὐ καλῶς. Sed cogitabam, εἰ γὰρ ἃ μετὰ τούτων διωκούμην, περὶ τούτων ἐμοὶ μηδὲν——.

[89] 113, 20. καὶ [διὰ] τοῦτο. Insertum ob ἵνα.

113, 25. φέρε γάρ, πόθεν ἦδει σοι' ἐκεῖνος. *me a Clitodico petentem, ut pro eo vectigal exigerem, repulsam tulisse? non enim interfuit; alioqui probabilius mendacium excogitasset, quod ad vos deferret.*

113, 28. Inepte Lobeck. Sensus est, *nunc tandem video, vos, jam olim* etc. Herodot. III. 36. ἴστε τοι καὶ πάλαι ἐς σε προφάσις τὴν ἰδύμην ἐπιλαβέσθαι.

113, 43. Interroga post πρὸς ὑμᾶς. Ista, ἴσως τα καὶ—ἐφυλαττόμην; quasi ab adversariis dicta pronuntur.

113, 44. τοῦ μηδὲν. Lege τὸ μηδὲν, i. e. ὅστι μηδὲν. Vide ad Æschyl. Hic p. 165.

114, 1. Recte, ut puto, καὶ cum ms. om. Bekkerus. Alioqui lege ἔχειν.

114, 7. Malim ἢ ὡς οἶνοι. Respondet superiori πότερον. Imo recte ms. ἀλλ'. πότερον ὡς, ὅτι, etc. p. 118, 12. 127, 40, 128, 9. 143, 32. 158, 13. 185, 38. 170, 25. 189, 5. (et 906, 10. ed. Reisk.)

114, 10. μηνύσω. Ineptum; neque magis μηνύσω, quod Bekkerus e ms. Certissime Marklandus μὴ ξυνῶ, ut p. 114, 2,

IX. Ὑπὲρ τοῦ στρατιωτοῦ.

Tempus tertio anno post archontem Cleiclem (Olymp. CXI. 3.), p. 114, 30. ex egregia Reisk. emend.

114, 26. δι' ὕπνων. Lege ΕΥΘΕΩΣ ΙΑΝ. εὐθέως plerumque ponitur pro facilitate in absolvendo, ut p. 128, 15. 175, 17. et 33.

114, 38. Φιλίου] Φιλίου mavult Bekkerus. An Φιλίνου?

114, 39. ἐὰν—λαδοῇ dele, et forsan τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος. E p. 115, 7. huc tracta. Saltem legend. erat ἀγορεύοντος. Sed omnia ista dele, ut statueram.

[90] 114, 43. τὴν γραφήν. Lege cum Reisk. ἀπογραφήν (vel forsan ἀπαγραφήν, vide mox p. 115, 1.) Vide hic p. 53. γραφὴ videtur poni pro quovis fere libello (angl. *instrument*). Vide c. Agorat. p. 134, 22. et 43. Arist. Vesp. τὰς συνθήκας καὶ τὰς γραφάς.

115, 9. ἐντὸς pro ἔνδον notandum, si bene habet.

115, 13. Omnia turbata. An, ἐμβολὴν, ἐπήμους ζημιωθεὶς τὴλίγως ἀν ἄφειλον (confer. p. 115, 8. 120, 42.)· τῶν ταμιῶν δ' ἀφέντων (vel τῶν δὲ τῶν τ. ἀ.), εἰκότως ἀν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένος εἶην (vel — νυ εἶμεν). εἰ μὲν γὰρ πύριοί εἰσι πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, ἀφεῖμαι· εἰ δ' ἔξεστι—. *si στρατηγὸς ita fecissent, jure in ærarios relatus essem; nunc quum me absolverint ταμίαι, crimine defunctus sum. si penes τοὺς ταμίας est absolvere, ego absolutus sum. sin illis licet quidem absolvere, at suo periculo* (p. 115, 2.), *facile punientur, cum rationes reddent* (δίκας τινὲς. pœnas dabunt. vid. H. St. t. 3. p. 1442. C.), ego interim ἀπάλλαγμαι. Nunc puto post ὄφειλον deesse quædam: *sin vero ipsis non licebat, sic quoque poterant mecum agere, sed nunc crimine defunctus sum, a ταμίαις nempe absolutus. qui si jure suo id fecerunt, actum est de crimine:* εἰ δ' ἔξεστι etc. Nota εἶδε, i. e. strategi, unde patet sequi debere membrum, ubi οἱ ταμίαι præcipuum locum habeant. (εἶδε p. 114, 42. 43. 115, 40. 42.) Certissime Reisk. διδάσει δ' αὐτοὶ εἰθύνας, nisi λ i. e. λόγον mavis.

115, 22. Confer p. 172, 35.

115, 29. ἐξ ἅπαντος τοῦ λόγου. Dele τοῦ. Ita intrusus artic. p. 114, 24. vide Markl. infra 115, 40.

115, 31. τοῦ δικαίου. Si vox Attica, possis δικαιοῦν, i. e. τιμωρεῖσθαι. Sed δικαίου

e proximis petitum. An simpliciter delend. τοῦ δικαίου? An, τοῦ καταδικάζεσθαι? Possis πλείονος cum Schotto. Male Reisk. si eum intelligo.

[91] 115, 33. ἀπολογήσασθαι. An ἀπολογίσασθαι? *disserere, exponere.* Vide quæ scripsi ad Psephisma de Antiocho. Alia ratio loci p. 180, 18. Eurip. Bacch. 41. Lys. p. 164, 26. Sed vide utrum actio fuerit ex eo genere, ubi vel actor vel defensor necessario erat multandus; quomodo recte habebit ἀπολογεῖσθαι.

116, 6. [μὲν χρὴ] διανοεῖσθαι. E scholio.

X. Contra Theomnestum I.

Habita 20mo anno post reditum plebis, i. e. Olymp. 99, 2. Vide p. 116, 27.

P. 116, 24. Lege, καὶ ἡμῖν. *ejus liberis.*

116, 30. οὐκ ἐρθῶς. Deest ἐρθῶς in Epitoma, p. 119, 9. An, οὐκ ὀρθῶς ἂν ὑπολάβοιθ' ὡς—An, οὐκ ἴσθ' ὅπως?

116, 40. An ex Epitoma p. 119, 13. supplendum, ὅτι [ὅσοι ἀπεκτόνασί τινας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσί· καὶ] ὅσοι ἀνδροφόνοι εἰσὶ καὶ ἀπεκτόνασί τινας. Non cum hoc loco compar. loc. p. 125, 23. qui mendosus est. Vide hic p. 97.

[92] 117, 3. Primo leg. εἴρηται, non obstante εἴρωσι. Infra ad p. 150, 3. (Porson. ad Phœn. 91. et marg.) Revera hoc dicebat lex, p. 117, 18. 119, 19. Si serves εἴρητο, *si dictum fuisset*, bonus sensus evadet, transpositis ῥῆμα et ἀποβλακεύσαι. Sed huic mutationi adversatur Epitome. Deinde deleta var. lect. (nisi sit scholion) lege, ἐξέρχει ἂν σοι λέγοντι ὅτι οὐδὲν σοι μέλει (vel μέλειν sine ὅτι). C. Alcib. 145, 1. recte εἰ—ἐστιν—τῶν δὲ—ἔσται.

117, 15. Malim, οὐκοῦν—τὸν δόξαντα κτεῖναι φάσκειν ἀνδροφ. et deleverim τὸν φεύγοντα. *ergo non licebit per Theomnestum, ut dicamus eum ἀνδροφόνον, qui cædis erit damnatus?* Inepta Reiskii et Bekkeri lectio, quia se vocat ἀνδροφόνον reus, ipso legis vocabulo (vide Taylor. ad orationis initium), quod cum oratoris sententia e diametro pugnat. Potuissent utcunque ἃ. ἂν εἴη τὸν φεύγοντα ἀπολογεῖσθαι, οὐ φάσκοντα etc. Nam nemel δόξας κτεῖναι, qui potest ἀποφεύγειν? Nunc potius credo ante φάσκοντα excidisse verbum. *non licebit eum* (sacris prohibere, morte dignum dicere, etc. etc.) φάσκοντα —. Refer φάσκοντα non ad damnatum, sed ad eum qui damnatum pro ἀνδροφόνῳ habet.

117, 37. τῇ θύρᾳ. Vide VV. DD. ad Arist. Eccles. 420. Isæum Philoctemon. 48.

117, 38. An ἔνδον τοῦ κλίνους ὄντος? Solon usus verbo, Pollux VIII, 54.

117, 41. An ad legem pertinent, quæ supra p. 94, 38.?

117, 43. σιδηροῦς. Æschines c. Ctesiph. p. 77, 25. Aristoph. 490.

[93] 118, 3. Lege, ἀκούσαντι τὸν πατέρα — vel ἀκοῦσαι. Vox deest in Epitome p. 119, 27. An, ἴστι, ζῇν ἀκούσαντα —.

118, 5. γνώμην servat Epitome, p. 119, 27. An, *eo animo esse in patrem?* id enim valent verba. An possunt verti, *tanti facinoris in patrem admissi conscius.* Vide p. 146, 37.

118, 8. ὡς καὶ ὑ. ἴστε Epit. 119, 28.

118, 10. ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος. Verba sonant, *ego vos accusare possum*: sed sensus est contrarius. Exemplum notabile locutionum, ubi in re mutua nil refert, utrum dicas τῷ Α πρὸς τὸν Β, an, τῷ Β πρὸς τὸν Α. πρός τινα, c. Eratosth. p. 120, 17—19. Agorat. p. 138, 23—24. p. 137, 29. et Reiskii notam. C. Alcib. I. p. 139, 35. πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσας, i. e. τῶν πατέρων πρὸς ἀλλήλους. vide Reisk. p. 149, 42. (Vide et hic p. 129.) 146, 32.

118, 24. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κτλ. Inepte. μεγάλους, Markl. Malim καλοὺς, ut Demosth. Olynth. III. fin.

118, 28. ὑπὸ τῶν παίδων ἀηρεῖσθαι forsan leg. ex Epit. p. 119, 39.

Oratio *secunda* contra Theomnestum est mera Epitome prioris a studioso quodam facta, ut monent VV. DD.

XII. Contra Eratosthenem, XXXvirum.

[94] Non in Areopago habita, vide p. 126, 24. Habita, ut videtur, recenti plebis reditu.

P. 120, 20. ἀφθονίας οὔσης. Si sana vox est, sensus, ἀκεκριφθότου ὄντος. *cum major concedatur accusanti venia in privata quam in publica injuria.* Sed, an ita unquam locuti sint dubito. φθονῆσαι, hic p. 129.

120, 33. Recte, ut puto, Marklandus, τραπέσθαι· τοιαῦτα — sine καὶ. *quum, inquam, dicerent* —.

120, 36. Levi negotio sat bonum sensum efficit Marklandus: sed, quum optimus ms. dot. π. δὲ τὴν πολιτείαν, et alius omittat μὲν, nescio annon coaluerint duæ lectiones, nempe τὴν πολιτείαν κίνησθαι, et τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. Passim in

hac oratione ἡ πολιτεία, et ἡ ἀρχὴ, pro factione rerum tunc temporis potiente. Sed fere malim, π. δὲ τὴν πολιτείαν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν ⁘ διῶσθαι χρ. se eo ipso consilio (de τὴν ἀρχὴν adverbialiter sumto, vide me ad Platum 918.) constitutas, ut aliena raperent. Lacuna forsan implenda, διὰ τὸ, quod compendiose scriptum, excidere potuit ante διῶσθαι. Infra p. 99. ad 125, 21. πόλις, πολιτεία, hic, p. 99. 100. 184. 185. 187.

[95] 120. fin. Quærit Marklandus, 'Quomodo concilianda cum Demosth. (pp. 609. 651. ed. R.) dicente, neminem domi comprehensum?' Vide an de πολίτας ille loquatur, Lysias de μετοίκους. Atque ita Mitfordius cap. 21. §. 2. not. 19.

121, 40. ᾤοντο κτήσασθαι. Lege κτίσασθαι.

122, 10. ἀτίμους [τῆς πόλεως] κατίστασαν. An varia lectio superiorum lin. 6. τῶν πολεμίων?

122, 12. ἔχουσιν ἀπολογησόμενοι. Clare hic per pluralem designatur Eratosthenes, i. e. hic et ejus socii. Sed locus p. 124, 3. seqq. difficilior. Etiam ibi sensum esse suspicor, *miror Eratosthenem, qui illos* (Theramenem, opinor, innuit) *defendere suscinuerit.* Quod, si ita est, non opus est lacunam fingere cum Tayloro. Male: an leg. αὐτοῦ, lin. 4.? Locus p. 124, 3. sanus est apud Bekkerum, et de Eratosthene intelligendus; modo novum caput ne inchoetur, et verba πολλάκις — ἐπαινεῖν, ref. ad defensores Eratosthenis. Numeros studiose permiscet Lysias, ut innuat, causam unius Erat. esse causam omnium xxx. vide p. 123, 36. 125, 3. In p. 128, 2. de reo agi puto, atque ideo legendum τῆς αὐτοῦ παρρησίας. [De αὐτοῦ, τούτου, vide hic p. 81. 112.]

122, 23. Malim, ἵνα ἀποθάνωμεν, ἢ μὴ ἀποθ. Nisi potius cum Bekkero constituas.

122, 32. πίστιν. Supra p. 50. Nota in mss. Herod. I. p. 53.

122, 33. Suspicor legendum, ἴσως τὰ τῷ εἰκὸς πρεσταχθῆναι. MS. apud Bekkerum τῷ οὐ πιστὸν τῷ εἰκὸς, nempe τῷ εἰκὸς, scholion scil. οὐ πιστόν. *how is it likely, that it would have been enjoined to one who* —. Vide Reiskium. Vide Aristoph. Acharn. 703. Thesm. 846. Nequo est quare objiciatur quater repetita vox εἰκὸς, l. 30. 34. 36. εἰκότως 40. quum in ea re negligentior sit Lysias, neque vi careat hoc loco.

122, 33. Vide an, ὅστις γε ἀντιπάλων τι —. De γε vide Pors. Præf. Hec. p. XLVIII. ed. Cant. Deinde, si post ὑπερῆσθαι deessent ἢ τὸν ἀντιπάλων, nemo requireret. Sed in Lysia non nimis anxii esse debemus.

[96] 122, 38. ἰσχυρότερα ταύτης leg. cum Reiskio, vel potius αὐτῆς delendum. Vide an ortum sit ex αὐτοῖς varia lectione, neque illa mala, pro αὐτῷ mox seq. bis.

122, 42. Locus turbatissimus. Codice Bekkeriano juvante, proxime ad Reiskii mentem, tento: καὶ μὲν δὴ — ἐᾶτε, σώζειν αὐτὸν δεῖν (potius σώζειν γε αὐτὸν), καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα ποιεῖν, συλλ. δ. vel (sine δεῖν) ὡς φασὶ, ποιεῖν. Amovet orator excusationem Eratosthenis.

122, fin. εἰ χρὴ τούτοις. Lege τοῖς cum Reiskio quamvis argutante. Vulgata enim hoc dicit: *illis irascebamini, qui* etc. *at, si Eratostheni et ejus sociis nunc parcetis, multo magis iis, quos dixi ignoscendum fuisset.* Sed melius τοῖς. *si cuiquam ignoscendum, qui* etc. potius illis quam Eratostheni ignoscendum est. Malim ὀργίζ. cum Marklando. Imo servand. ὀργίζ. nisi insuper legas εἴχετε pro ἴσχετε. Vide p. 184, 20.

123, 2. καὶ καταλαβοῦσιν. Malim ἢ κατ.

123, 4. βουλόμενον non damno; vide Reisk. sed vide an βουλόμενον σώζειν, vel σῶσαι, quorum utrum vis elabi potuit ante οἶον.

123, 6. Recte Marklandus, τοῖς μ. δικαίως ἀποθανεῖν. Facete Reiskius Lysiæ antitheta objicit, cum Marklandi lectio sit etiam magis antithetica. Antitheton, δικαίως — ἀδικοῦντας, hic p. 167. ad 179, 10.

123, 11. Lege πάντα καλὰ et πάντ' ἀγαθὰ sine articulis. Ita sine artic. p. 125, 23. bis. Solennis error; vide Porsoni Aristophanica, ad Plut. 1122. Ran. 304. Infra p. 124, 5.

[97] 123, 13. τί ἂν πεντ' ἐκείνας legendum. Deinde valde suspicor lacunam esse: φέρε δὴ τί ἂν εἰ ⁘ ⁘ καὶ — *let me put a case. What would you have done, if* ⁘ ⁘ *and you were his brother* —.

125, 23. Sensum vidit Reiskius, sed nimius est, ut solet. Non mihi liquet de ipsis Lysiæ verbis; sed fere malim, δῆλον (ἦν vide an del.) ὅτι, εἰ μὲ ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως οὐ γὰρ δή —. Satis liquet οἱ τριάκοντα non poni posse in eadem periodo post ἐκεῖνοι. Sed vide, an pro pro οἱ λ' legend. οἱ δὲ, qui Atticismus e mss. et alibi restitutus a Bekkero, p. 140, 12. 141, 29. 142, 23. (hic p. 153.) Vide in fronte Matthiæ Gr. C. Diogit. p. 906, 13. R. ἐκείνου μὲν — τῷ δέ. Isocr. Antidos. §. 77. ὅτι, δέον etc. οἱ δὲ —.

125, 25. Eleganter Canterus τιμεομένους, sed nimis grave verbum: deinde perit oppositio, quæ optima est inter ἀφίστητε et τιμωρουμένους. Recte opinor Marklandus, τιμωρουμένους. Exspectasses τιμησοῦντες potius, ut c. Agorat. init. Sed ob eam ipsam causam media voce usus esse

potest Lysias. (Vide Porson. ad Med. 264. de γῆμαι et γήμασθαι.) Verte, *by putting themselves in your place, and punishing the 30 as if they had injured them and not you.* τιμωρεῖν ὑπὲρ, c. Agorat. p. 129, 40. 133, 28. et 31. 134, 26. 138, 33. et 35. 139, 5. τιμωρεῖσθαι ὑπὲρ, p. 136, 40.

123, 27. Cum Reisk. vocem elapsam suspicor. An, τοὺς ἀκρεοὺς?

123, 28. ἰδίᾳ ὄντες. Respicitur, ut opinor, Eratosthenis desertio tempore CCCC virorum, p. 124, 6.

123, 37. μηδὲν ἀπολογοῦνται Reiskius; sed tum oportet οὐδέν. Notanda imprimis constructio; si vel οὐδὲν ἀπολογοῦνται, vel λέγοντας — ἐξαπατᾷν — ἀποδυομένους, omnia sine offensione essent, neque Reikii supplementis esset opus. Multa de hac re alibi scripsi: commodum recordor loci Demosth. p. 176, 21. ed. Reisk. qui omnia fœdissime turbat. [Recte explicat Dionem Chrysost. Orat. VI. p. 201. n. 21.] Ceterum miror Marklandum offendi verbo ἐξαπατᾷν, quod est omnium maxime proprium: vide modo Dem. F. Leg. p. 370, 21. ed. Reisk.

[98] 124, 2. ἀλλ' οἷς. Mirum ni recte Taylorus ὅτι οἷς, an = σφίσι.

124, 3. Vide hic p. 95.

124, 26. τοὺς ὅρκους, εἰ ἰσωφρόνουν. Optimum per se; sed e superiori καίτοι εἰ ἰσωφρ. repetitum. Nisi prorsus delenda, potius εἰ εὐσέβουν, vel εὐόρκουν.

124, 29. ἄλλων] καλῶν ms. quod verum puto. Neque euphemismus quærendus.

124, 32. Etsi tempora passim variat Lysias, hic fere malim, ϵἰCIN. Deinde pro τἀληθῆ ὑπὸ conjeceram τὰ ἄλλως ὑπὸ, ut Aristoph. Acharn. 114. Sed præstat τὰ ὑπὸ cum ms.

124, 39. Specie leve, re maximi momenti, τοῦνον pro τι, quod e MS. Bekkerus. Sensus, δικάζω οὖν ὡς οὐχ ὑπὲρ Θηραμένους ἀντῶσιν. Pro istis autem, ἐν τῷ λόγῳ, timide propono, ἔχῃ ἡ λόγῳ. Vulgata vertenda, *caveat Eratosthenes, ne ex ejus defensione manifestum fiat, eum ulla in re XXXviris contradixisse.*

124, 45. ὡς ἀμφότερα ταῦτα ostendam] An per quandam appositionem, quasi esset ἅ? *as I shall prove both things*, i. e. *as I shall prove; I mean, I shall prove both things.* Alioqui facile καὶ ⟨ et ⟩ ubivis permisceri notum.

[99] 125, 2. ὑπότεροί μοι ταῦτα πράξουσι] μοι om. ms. An, ὑπότεροι μᾶλλον πράξουσι? vel τὰ μ. Vide Arist. Av. 801. Eccles. 104.

125, 6. Ἐλευσινάδε. Vide Xenophont. Hellen. 2. 4. 8—10.

125, 10. ἤδεσαν] Verte, *that things would turn out as both sides had expected.* Deinde possis, Πειραιῶς, ὡς πρ. Sed vulgata lectio nihilo deterior. *quum vicissent, pepercerunt* (pacem scil. sperantes).

125, 17. Manifesto leg. ἐπιδὴ αὐτοὶ εἰς cum Markl. Neque minus certum del. δὴ post Πειραιεῖ. Oppidanis auctores fuerunt belli acrius gerendi contra Pirænenses.

125, 21. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν. An ultima nata ex scholio καὶ τὴν πολι (i. e. πολιτείαν). Supra p. 94. C. Philon. p. 188. 9. λὰν — λάβωσι τὴν πόλιν. Quare nil muto.

125, 25. ὅτι Φείδων. An in eo est orator ut Phidonem, Eratostheni sc. advocatum, infidum reddat? Facile expedias legendo, Φείδωνι — Ἐρατοσθένης, ut scil. πιεσθεὶς — καταγ. sint in parenthesi. [in marg.] præstat delere. Deinde τοὺς μὲν κρείττους αὐτῶν minime sollicito; etsi inepte expl. Reisk. quasi ἀμείνους. Verte *potentiores* (μείζον δυνάμενοι, p. 125, 20.). Sed cogitabam annon χειρίστους, *sævissimos*, quos e Xen. fuisse constat Critiæ satellites. Imo vero, quid si τοὺς μὲν μετὰ Κριτίου? τοὺς μὲν Κριτίου ἑταίρους, στασιάτας, etc.

[100] 125, 34. καὶ πόλεις ἐκάγοντες certissime est retinendum. Opponitur superiori πάντας ἀδῆρ. i. e. ἐκτικούους (sive, ut Dem. dicere solet, ξένους). Illi erant milites conductitii, alius aliunde collecti. Hæ, civitates, publice fœdus ineuntes. Sed quænam illæ? Puto, Atheniensium quædam tributariæ urbes et insulæ, quas πόλεις eximie dici notum est. ἐκτικούρει p. 129, 3.

125, 40. ὡς πλεῖστον. Si sensus esset, *as much*, (i. e. *often*) *as possible*, oporteret πλεῖστα. Sed lege, πλείστων, scil. μαστύρων. et sic Reisk.

125, 43. Lege cum Marklando et Tayloro, ἀπολογήσασθαι — ἐκείνῳ. Ineptius quam dici potest, Θεμιστοκλέους καὶ Θηραμ. legit Marklandus, quasi revera dixisset Eratosthenes se Themistocli et Theramneni amicum. Comparatur Theramenes cum Themistocle, non ambo cum Eratosthene. Recte locum vertit Reiskius t. 6. p. 466.

126. 13. Theramenes, dum a CCCC colebatur, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν. Magno suo malo ita locutus esset orator. Sensus proculdubio, *fidus fuit CCCC viris.* Lenissime potes, τῇ πολι i. e. πολιτείᾳ = τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι. *the* (then) *government.* Vide p. 120, 36. apud Bekker. hic p. 94. Sed facile oriri potuit τῇ πόλει ex inepta glossa.

126, 14. πραστέρους. Sententia requirit, *majoris fieri quam se*, ut monent viri docti. Vide Thucyd. VIII. 89. κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας etc. Cogitabam πικροτέρους, i. e. *plebi infensiores*, quod vere dictum iri patet e Thucydide; sed nil dicturus es-

set Lysias quod Therameni faveret. An, συντοτίους? Qu. an πρωτίους hoc sensu dicatur. Lysias p. 919. ed. R. ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ἂν. νόμων, Eur. Or. 481. ἡμιστίου, Arist. Nub. 643. L. λαμπροτέρους.

[101] 126, 14. Τούτων ἀπροᾶσθαι. An, αὐτῶν, i. e. CCCC viris? Nam si redit ad Theramenem et patrem, ut Reiskius, oporteret τοὺς συνέρχοντας, non τὸ ὑμ. πλῆθος. Legendum opinor pro τούτων, τῶν υ', i. e. τῶν τετρακοσίων. υ' exoidit ob ν, deinde τῶν mutatum in τούτων. Quin e compendiis ratio peti potest τν et ττ.

126, 20. αὐτὸς ἰ. αὐτὸς ἀ. Æschylus apud Platonem, Rep. II. p. 391, 29. Bas. (Butler. t. 8. p. 35.)

126, 30. Pone comma post πρᾶξαι et ἐπαγγελλ. ut constr. sit, ταῦτα πρᾶξαι, παραλῶ, per appositionem.

126, 35. ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς ἐπιμελὴς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη. Manif. leg. vel ἐκείνου vel αὐτῶν — μετετέμψαντο. Posterius malim, ut doli auctor sit Theramenes (vide c. Agorat. p. 130, 35.), quod et e Xenophonte II. 2. 16. probabile est; i. e. communicatis cum Lysandro consiliis.

126, 38. Philochares et Miltiades. Quinam illi? exsulesne?

126, 38. περὶ τῆς φυλ. Recte hic adest artic. (recte abest mox p. 127, 5. bis. Thucyd. viii. 53. p. 212. 2. 3. ed. Bekker. ut in locis apud Porson. ad Eurip. Hec. 1161. p. 72. ed. 1808. περὶ εἰρήνης lege c. Agorat. p. 130, 17. Cum artic. recte c. Agorat. p. 130, 23. (forsan p. 130, 29.) 131, 17. 134, 10. ἀγαπᾶν. τῆς ξυνάξεως, p. 135, 20.) Verte, *the projected constitution*. vide lin. 42. ubi recte olim ἀνάφασιν.

127, 5. περὶ etc. ὑμῖν ἔοικε [ὁ λόγος]. Omittunt mss. recte ut puto: vide mea Aristophanica mss. p. 54. ad Vesp. 478. Hic p. 240.

127, 15. τοῖς φεύγουσι. Exsules, opinor, a Lysandro restitutos (vide p. 104, 23.) nam si pacis auctor fuit Theramenes, illorum restituendorum auctor fuit. Sed quid istud, εἰδὼν φροντίζων δὲ Λακεδαιμονίων? Ut potest, vertit Reiskius t. 6. p. 470. Vix Græca pro, *nihili faciens Lacedæmoniorum in ea re operam*. Nisi εἰδὼν omitteret ms. legerem, οὐδὲν φροντίζοντων Λακ. *sibi, non Lacedæmoniis nil tale conantibus, deberi, quod rediissent exules*. Nunc nihil decerno. Intelligerem, φρονῶν δὲ τὰ τῶν Α. *taking the part of, siding with*, λακωνίζων, sed hoc alienum.

[102] 127, 18. πίστεις αὐτῷ (vel αὐτοῖς) ἦγον δεδεμάς. Lege αὐτὰς, et vide hic p. 51.

127, 22. κατέλυσε. Verte, *everterat*, scilicet socio Aristocrate, Thucyd. VIII. et Lys. p. 126, 15. Si cum Reiskio accipis, *id agebat ut everteret* (de quo nihil statuo), legendum erit κατέλυε. Sed non omisisset Lysias δεύτερον, vel πάλιν, vel aliquid certe ejusmodi.

127, 24. παρόντα et ἀπόντα opp. Demosth. Olynth. III. p. 33, 26. ed. R. Pindarus, ἤρατο τῶν ἀπόντων, de Coronide Pyth. III. 34.

127, 32. κατηγορεῖτε. Sive indic. sive imper. non intelligo. An κατάγοντε? Imo recte κατηγορεῖτε, nisi vis συγκατηγορεῖτε. Quasi dixisset, χρὴ ὑμᾶς μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ κατηγόρους γενέσθαι. Sed tum ineptissima erunt quæ sequuntur, οὐκ ἴξ ἴσου, nisi aliquid exoidit post καὶ δικαστής. Porsan καὶ δικαστὴς καὶ τιμωθέντες, ut c. Alcib. I. p. 139. 41. μὴ μόνον δικαστὰς ἀλλὰ τιμωθέντας.

127, 35. τῶν γιγνομένων. πραγμάτων Reisk. imo ἄκρατα mox dicuntur. Non liquet. Mox lege, καὶ οὗτοι μὲν—. Ceterum recte Markl. ὁ αὐτὸς. Demosth. Phil. I. p. 53, 21. R. τοὺς αὐτοὺς ἀ. στρατιώτας etc. Alia ratio Ol. II. p. 24, 24. Vide Dem. p. 10, 12. 36, 26.

127, 39. δίκην τὴν ἀξίαν. An dele τὴν?

128, 3. Si servas δ' post τοσούτων, pone notam interrogandi post πιστεύειν.

[103] 128, 4. An, ὃν ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἀμφότερα ἐνθυμουμένους.

128, 5. Lege ἠδύναντο, potuissent, cum Marklando.

128, 7. An, πασῶν [ἐξεῖναι] δ τι ἂν —. Nam ἄδειαν cum πεπραγμένων jungi frustra negat R. Thucyd. VIII. 64. ἄδειαν τῶν πρασσομένων. Simile Lysiæ p. 917. R. ἐξουσία τῶν πεπραγμένων.

128, 15. Lege, διὰ τὸ ὑμέτερον πλῆθος. plebem.

128, 19. πίρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. Primum, quare ἔχουσι potius quam εἶχον? Deinde sensus poscit, *non amplius inimicis erant timendi*. Verba potius sonant, *nullam amplius pœnam sibi timent ab inimicis*. τιμωρίαν, δίκην, etc. λαβεῖν, κομίσαι, etc. παρὰ τινὸς, p. 123, 33. 126, 33. et similia, notissima, sed aliena. ἡ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρία, p. 229, 14. Postremo, quare ἐχθρῶν, generaliter? quare non τούτων? Mutilum esse locum suspicor. Post ἀνώλεσαν, vel εἶσι, sequi potuit, *horum scelera punire non potuissent: atque omnes, etiam nocentissimi, semel defuncti, πίρας ἔχουσι* etc.

128, 25. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Non absurde vocem habet suspectam Marklandus: vide mea Demosthenica ad F. L. p. 36. Neque tamen prorsus damnare ausim.

128, 39. ἐκ τῶν πραγμάτων. Si sanum est, quod non nego, intelligo, ἐκ τοῦ πράττειν τὰ πρέποντα. Vid. p. 135, 18. Nos *by meddling with politics*: vel, eodem

sensu, by politics.

[104] 128, 43. *εἶναι φασιν εἶναι.* Malim *s. φ. δεῖν εἶναι. thought you ought to be much obliged to them.* Si esset *εἶναι*, utcunque vertere posses, *thought they did you a mighty favour.*

129, 24. Isocr. Plat. 51.

XIII. c. Agoratum.

[105] Oratio luculenta, sed glossis scatens, et hic ibi lacunosa, ut sunt reliquæ.

ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ] Imo, si Polluci fides (VIII. 49.) *ἐνδειξιν* describenti, nullus locus est hic *ἐνδείξει*: quum in jus raptus sit ab XIviris Agoratus per *ἀπαγωγὴν*, p. 137, 42. etc.

P. 130, 10. *καὶ διότι.* Markl. δὴ, forsan recte; sed ΔΙ forsan ex ΑΙ natum, vel etiam *διότι* potuit esse e scholio.

130, 12. *ἥδιον condemnabitis.* Mire dictum: exspectasses *δικαιότερον*, ut in ipso orationis fine. Sed confer *τὰ ἥδιστα*, p. 134, 42.

130, 19. Lege vel *μάλιστ' ἂν ἐν* — vel *κατασταθείσθαι.*

130, 40. Prope verum Reisk. Verte, *because he did not come to pass the night at his post.* verbum militare. Dicebatur eadem res *ἐκκαθεύδειν*, Xenoph. Hell. 2. 4. 24. (Vide Andocid. de Myst. p. 7, 9.)

[106] 131, 1. *ὅς γ' ἐδήλωσαν.* Dele *γ'*.

131, 3. Nil deest. *ἤν* = *οἷον.*

131, 9. Lege *οὐκ ἂν ἐ.* vel *ἐπιτρέψειν*, et p. 134, 4.

131, 17. *εἶλοντο.* Mira locutio: an *προείλοντο*?

131, 25. *πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο.* Dele *ὑπο* ex *ὑμῖν* natum; et verte, *that the thing might appear.*

131, 25. Lege ΕΙCΠΕΜΠ. Deinde, *τὴν περὶ τῶν λ' βουλεύουσαν* dele; nescio an et mox leg. *ἡ δὲ β.* διαφθ. sine mediis; quin et tertio loco *τὴν ἐπὶ τῶν λ'* suspecta habeo. Vide ad 133, 8.

131, 33. Defendi posset lectio *τ. οἴσιν α. τ. νῦν προσίχετε*, vertendo, *hear them, bearing in mind that they are* —. Dem. F. L. p. 450, 15. ed. R. *οὕτως οἴν ἀκούετε αὐτοῦ ὡς φορτικοῦ* etc. Sed recte *μὴ πε.* Bekkeri ms. *pay no attention to them*, i. e. *set no value.*

131, 40. Cogitabam, *ποιήσασθαι*; ΨΗΦΙCΜΑ. *ἐπειδὴ τοίνυν* — ut media sint e var. lect. sed nunc recte puto statuisse Reisk. t. 6. p. 688. et Bekkerum. Ceterum confer p. 132, 24. et 135, 5.

[107] 132, 1. *προσάσεσθαι.* Non arcessendum ex Aristoph. *προσλαταί μι* ad vulg. defend. hoc enim esset, *would not consent to take*, (i. e. themselves to take). Recte emendant *πρήσεσθαι.*

132, 7. *δύο πλοῖα* [*Μαντιχίθεν*]. Dele.

132, 15. Verte, *and yet, there was surely a great difference between your situation and theirs.* Nusquam magis gliscit Reiskii rabies, quidvis sollicitantis.

132, 23. Vide an leg. cum ms. *αὐτὸ τὸ ψ. τοῦτο τῆς β.* sed ob ambiguitatem malo cum Reisk. *σοῦ τὸ τῆς.* Vide p. 134, 18.

132, 28. *ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ* etc. *ἠγάνητο.* Usitatius, *ἀρχὴ δ' αὕτη.* Sed scripe, *τοῦτο δ' ἦγ. ἡ ἀρχὴ* —. Vide p. 123, 33. Vide Demosthenica, p. 49. ad Cherson. §. 10. *ταύτην εἰρήνην putant.*

132, 31. *πλείονων αὐτὸν* certissimum est; sed vix puto *ἠγάζεσθαι αὐτόν.* Posteriore loco *αὐτὸν* deleri malim, ut e margine, ubi erat pro correctione prioris (poteras enim *ἠγάζεσθαι, οὗτος δ' οὐκ ἐδ.*) Sed hoc leve: quomodo *ἐκὼν*, si tam vehementer *ἔβιωτο ἡ βουλή*? an quia jam pacto satisfecerat Agoratus? Sed inter istos latrones nihil fidum, nullus sceleris modus. Quare occurrere debebat Lysias defensioni, "feci, fateor, etiam amplius quam promiseram; sed minis et vi coactus feci." Causari poterant, Agoratum non omne verum dixisse; atque hoc nomine *τῶν ἄδικον* abrogare, Andocid. de Myst. p. 4. 3—17. unde responderi potest Sluitero p. 171. de Lysiæ loco p. 105, 18. etc. Imo ex ipso loco, *ἀδίκως δοθ. εἰ δίξεις τἀληθῆ μαρτύσαι.* An ironice hæc dicta sunt, *οὕτω σφόδρα*? et *ἐβούλοντο* referendum ad Theramenem, etc. Re iterum perpensa videtur mutilus esse locus. Nil de istis decerno: sed fidenter dico verba *μετὰ τοῦτο προσαγορ. τ. τ. πολιτῶν* hinc ejicienda, e p. 135, 5. petita. Illorum loco fuisse quendam titulum suspicor, 'ΟΝΟΜΑΤΑ puta.

[108] 132, 38. *ἀφίχθη* [*ἐν τῇ β. μάντεις*] *ἡ γεγ.* Dele scholion. Per se ferri potest trajectio; vide Porsoni Aristoph. ad Eq. 971. et Addend.

133, 1. Malim *ἐδιδάσαν, καὶ* — sine *τότε.*

133, 3. Malim *κατεσκάφη, καὶ τοιοῦτον τὸ δεινὸν* — *ἐγένετο· ἐπειδὴ* —. deleta glossa. Mox etiam ejice *ἐν τῷ δικ.* post *ὁ δῆμος.* Capio: *ecclesia, hominum 2000, decrevit, ἐψηφίσατο, illos tradendos senatui in judicium.* vide Reiskii notam. Imo vertendum videtur, *whereas the ecclesia had voted that they should be tried by a jury of 2000.* Quare verba *ἐν τῷ δικ.* servanda sunt.

133, 7. *ἐν ᾧ* recte expl. R. *ἐν οὗ* ms. i. e. *ἐν ᾧ* et schol. *οὗ.* p. 138, 43.

133, 8. *τὴν ἐπὶ τῶν λ'.* Delenda viden-

tur; vide supra ad 131, 25. Mox lin. 15. ἐπὶ τῶν λ' certissime servanda sunt.

133, 38. ὑμῖν ἁλοῦν προσήκει] ὑ. μὲν ἁλ. mss. neque damno; sed verum puto ἁλῶν. vide Arist. Nub. 591. et 843. vel καθαλῶν, quo verbo utitur Lys. p. 133, 13.

[109] 133, 43. Malim γοήας πρεσβύτας sine σφ. αὐτῶν. Sin minus dele σφετ. αὐ. ante παῖδων. Sed prius placet.

134, 10. Lege, ἐπιτρέψειν, vel οὐκ ἂν ἴ. ἐπιτρέψαι. Vide ad p. 131, 9.

134, 11. Deleto τῇ πόλει, quod vel e superiore vel ex inferiore fluxit, lege, ἀπέκτειναε μισύσας, αὐτὸς ἐπιβουλεύων τ. π. τ. ἐμιστίζῳ. Imo forsan leg. tantum ἀπέκτειναε μισύσας, καὶ αἴτιος —. Vide ad p. 134, 26..

134, 13. τῶν ἰδίων. Quæ scil. modo recensuerat p. 133, 40. etc. Vide mox ad p. 136, 15.

134, 20. εἰσαγγεῖλαι. Ergo isti, quos ἐμίνυσε, judicati sunt per εἰσαγγελίαν? Sed vide p. 135, 7.

134, 26. δεδιότες — δῆμος dele ut scholion. Vide ad 134, 11.

134, 27. ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοὐναντίον, τοῦτο. Bekkerus, neque male. Vide Strattis Athenæi III. p. 124. D. Sed vulgatam non sollicitandam puto. Supplet Reiskius, ἀλλ' (ὅτι) π. τ. τούτου ἔδρασαν (οἱ ἀποθανόντες). Potius ἀλλὰ π.-τοῦναν. τοῦτο (ἔδρασαν οἱ ἀποκτείναντες).

134, 28. οὐκ οἶμαι — οὐδ' ἐὰν — οὐ τούτων — οὐ δεῖν. Dele οὐ ante τούτου. reliqua negativa servari posse videntur.

[110] 134, 29. μεγάλα κακὰ ἐργάσηται, ἂν μὲ οἷόν τε γενέσθαι ἐστὶν ὑπερβολήν. Mirum ni del. μεγάλα κακὰ, certe μεγάλα.

134, 30. Lege μέμνησθε cum Tayloro; nisi vis εἶτα δεῖ.

134, 37. εἶεν — δεῖ σε — συγγνώμης τινὸς τυχεῖν. Valde suspectum, οὐ — τις, pro οὐδείς. An, οὐδενὸς σοῦ? Nam simpliciter delere τινὸς nolim, ob antithesin.

135, 2. οὗτοσὶ — Lege οὗτος. Non Agoratus, sed Menestratus.

135, 4. ἰφίσκηται Reisk. et Bekker. recte ut opinor. *procure him*. Vide p. 130, 32. 131, 6. Dawes. p. 258. ed. pr. *impetrare*, c. Alcib. p. 141, 25. si recte habet. Si cum ms. legas ἰφίσκησιν, vertendum putem, *they devise for him*.

135, 6. Lege τοῦτον μὲν τοίνυν. Sic ad p. 135, 17.

135, 8. Contra Marklandi sententiam, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ jungenda puto, ut Reisk. et Bekk. ut constructio sit, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ, παρέδοτε etc. ὃς ἀνδροφόνον, θεὸν δ. κατάφ.

135, 12. Malim, fere cum Reiskio, καίτοι οἱ δικαίως ἐκεῖνος — ὅς γε τὸν τε Μ. — ἀπογραφεῖσι· τίς γὰρ αἰτιώτερος, — Sed vereor ne sana sint ultima, ut τίς αἰτιώτερος ἢ fere valeant πάντων αἰτιώτατος. Vide an pro ὥστε legendum sit ὡς, *nam*.

135, 17. ἐπιτηρῆσας Reisk. et Bekker. Sed fere malim, ἀπολίσαι, καὶ ἀπέγραψας.

135, 18. οὐ καλῶς Ἀθ. ὄντα. Valde suspicor καλῶς ortum e scholio ἀληθῶς.

135, 23. καὶ Ἐποφῶν — Θάσιος. Dele hæc. E p. 134, 38—40. Sensit vitium Marklandus, male curavit.

[112] 135, 30. τοῖς διαδιχομένοις [στρατηγοῖς]. Fere persuasum habeo, στρατηγοῖς esse glossam.

135, 40. πολλὰ] πάντα Bekkerus. Qu. πάλαι.

136, 8. ἐξήγαγεν. Vide p. 117, 8. λωποδύτην ἀσπη. Epigram. Sophoclis apud Athen. XIII. 604. F.

136, 15. ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ὑμῶν. Intelligit, opinor, ea quæ enumerat p. 133, 40. etc. 134, 13. 139, 10. Sed et ad ejus μοιχείας (p. 136, 2.) respicit.

136, 18. 19. Pessime Ἀθηναίων Reiskius. Ipsa formula requirit Ἀθηναῖον. Vide Arist. Ach. 145. infra lin. 27. 29. 33. 35. 137, 3. 5.

136, 25. οὐκ οἶδα. Lege οἶδα.

137, 3. Melius cum Tayloro ἰδίαζε, ut 136, 33. Vulgata tautologiam sapit. Vide p. 175, 15.

137, 9. ἐπὶ φυλὴν ad nauseam usque ingeritur. Hic leg. videtur, ὅτι εἰσὶ τῶν ὑφ' αὐτοῦ, *that they are some of those who*. Distingue, αὐτὸν τάχιστα, ut p. 150, 10. *as soon as ever*. Deinde versu 13. dele ἐπὶ Φυλὴν post Ἄνυτος, et v. 17. post τοῦτον.

137, 16. στρατηγοῦ sine τοῦ Bekkerus e ms. ut videtur. Alioqui posses et τοῦ ἀνδρὸς ἀνε. ut scholion sit στρατ.

137, 18. ἀλλ' ἕτερον. Deesse videtur verbum unum et alterum. Nisi vertend. *sed ecce hoc alterum*. Demosthenes, καὶ μὴν καὶ τοῦτο. Vide mea p. 21. ad Phil. I. p. 32. §. 16.

[113] 137, 19. Lego οὔτε ταξ. εἰς τὴν τάξιν (ut versu 35.) — (φυλὴν scil. o vicinis ortum). Vix enim ita distracta civitate pauci exules per tribus et τάξεις dispertiebantur. Cadit mea objectio siquidem hoc loco φυλὴ de equitibus, τάξις de pedite. Vide p. 144, 37. Sed tum mutandus esset locus v. 35. neque muto sententiam.

137, 20. Malim αἱ διαλλαγαί. Deinde, οἱ ἐκ Πειραιῶς τὸν π. εἰς πόλιν — Αἴσ. τῶν ὁπλιτῶν (hoc Markl.) — μετὰ τῶν ὁπλιτῶν — ἐκ τῶν ὁπλιτῶν. Si πολῖται servandum esset, in oratione Æsimi, mox lin. 27. oporteret δοῦλον, οὐκ ἀστὸν, vel simile. Nunquam memini vocatos πολίτας absolute, illos qui e Pirræeo Remp. recuperaverunt. Simpliciter dici solent οἱ ἐκ Πειραιῶς. aliquando, ni fallor, ὁ δῆμος, vel τὸ πλῆθος, e Pirræeo redisse dicitur. Possis οἱ πολῖται οἱ ἐκ Π. sed in oratione tam interpolata illud satius. Mox lin. 29.

recte statuunt servandum πολίτας, *his fellow-citizens.* tum delenda patet, οὐδὲς γὰρ — αὐτῷ αἴτιος. Ceterum πολίτας p. 147, 5. ineptissime solicitat Taylorus. Debebat præterea ἀγαθούς.

138, 1. ἔνοχος ὢν ante ῥᾳστώνην melius absunt, et e scholio orta videntur.

138, 2. Malim, ἀσωκτεῖναι μὲν, μὴ — Argutius, ut ipsa verba retorqueantur.

138, 4. Locus longe impeditissimus. Partim duce Reiskio (vide t. VI. p. 691.) nunc ita tento: οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, καὶ διισχυριζόμενοι, σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ· [φρασάτω γάρ μοι Ἀγόρατος, vel τις αὐτῶν (τῶν ια'), πῶς ἄν τις φανερώτατα ἐλέγξειέ ἀνδρόφονος ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ;] ἤκου γ' ἄν, εἰ πε. Verte, *I thank the XI* (ironice), *that thinking to favour Agoratus, they obliged Dionysius to have the words* ἐπ' αὐτ. *inserted.* Vide an ceteris manentibus, ποιῆσαι, Διονύσιον ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαί τε τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ [κηλούντες· τί γὰρ ἄν τις αὐτῶν φαίη μάλιστα πάντων εἶναι ἐπ' αὐτοφώρῳ;] ἤκου γ' ἄν, εἰ πε. Prius cogitaram: οἰόμενοι συμπράττειν τότε, καὶ διισχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, ἀπάγειν ἀναγκάζοντα, προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ. *I think the XI had the words inserted, as expecting to forward the prosecution, and contending that the prosecutor had acted right in calling upon them to apprehend him by the summary process of an* ἀπαγωγή.

[114] 138, 13. οὐκοῦν — ἐστι. Dele hæc.

138, 19. ἢ τὸ αὐτοφώρῳ ποιεῖται malim. Vide Reisk.

138, 20. περὶ τούτων ante ἀποδ. delendum videtur, e sequenti ortum.

138, 30. καὶ ἀφεῖς. An vertendum, *alienated squandered?* Exemplum require. Suspicor ex ἀφαίλετο v. 32. ortum.

138, 33. Delend. puto *nal.* '*why should he not on this account be condemned as violating this law* (of κάκωσις) *as well as the other laws I have mentioned before?* Nam si bis habeas καὶ, ut vulgo, quid est istud τοῦτο, quod a legg. de κακώσει distinguitur? Ceterum confer Philippic. IV. p. 80. §. 57. etc.

138, 36. ὅσον ἀν βραχύ. Lege ἴμβραχυ. Vide Suid. vv. ἴμ. κατέτεινε πλ. Schol. Plat. p. 88. Ruhnken. Tim. p. 99.

138, 41. ἀνεῖναι pro *absolvere* non memini. ἀφεῖναι recte opinor Markland.

138, 42. νυνὶ δὲ varia lectio videtur, eaque vera, pro νυνὶ v. 43.

138, 42. γεγόνατε. Lege ἐγεγόνειτε (vel — ετε, si recte statuit Elmsleius).

[115] 138, fin. πάντων ἔργων σχετλιώτατον ἐργάσασθε. Non puto posse hoc ordine scribi. Potuit, πάντων ἔργων σχετ. ἐργάσ. vel πάντων ἔργων σχ. ἔργον ἐργασ. sed verum puto πάντων σχ. ἔργον ἐργάσ.

139, 1. ἀλλὰ τῇ αὐτῇ ms. An "AMA? *sed simul, et eodem suffragio.* Sed puto merum esse librarii lapsum, oculo ad superiora aberrante.

139, 11. ἅπαντα recte, ut opinor, delet Taylor.

139, 18. Corrupta esse hæc monuerunt VV. DD. Verba ipsa despero; sensus opinor hic: — προσήκειν καταψηφίσασθαι. ἐὰν οὖν τοῦτο ποιῆτε, σφῶν μὲν οὐκ ἀμέμπτως τοῖς τριάκοντα γίγνεσθε. Non id agit ut probet illos debere contra mentem XXX virorum statuere: pro concesso sumpserat. Nunc inde deducit consequentiam.

XIV. Contra Alcibiadem prima. Δευτερολογία.

[117] Ad hanc orationem subinde alludit Isocr. περὶ ζεύγους.

P. 139, 34. "ἡμῖν. recte intelligit Markl. sed male legit ἡμῶν." Boiss. Cl. J. N°. 34. p. 369.

139, 41. νομοθέτας αὐτούς. Servari posse puto, quasi dixisset, αὐτοὺς ὑμῖν αὐτοῖς τὸν νόμον θέσθαι. Alioquin vocem delere possemus, vel legere αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτοῖς, τοὺς αὐτούς. Vide hic p. 102.

139, 43. τοὺς νόμους διαλαμβάνειν. An, *consider them?* ἐκλαμβάνειν, c. Theomnest. p. 117, 19.

140, 2. εἰς τοὐπίσω forsan e sequenti ortum.

140, 3. τοὺς στρατιώτας διπλάσιον. Vix sana hæc. Errant Tayl. Markl.

140, 6. ὅσοι ἰὰν μ. οὖσης] ἂν tacite Bekkerus.

140, 7. τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχουσιν. Dubitabam annon ταύτην delendum. ἡλικία pro *ætate militari* notum. Sed recte, opinor, explicat Reiskius: nisi sit, *hanc quam in lege modo lecta audivistis.* Vide p. 153, 11.

[118] 140, 9. Notabiles hic loci sunt variantes. Primo, pro καταλογεὺς ὁ πατὴρ, recte Stephanus s. ὁπλίτης (nisi forte ὁπλιτεύειν, ut ἱππεύειν Mantith. p. 146, 43.) Vide an ὁ πατὴρ ortum sit e p. 141, 13. Vide ad p. 142, 5. Quod dant Bekkeri mss. ὅτι οὐ καταλέγω, ineptissimum est (vide v. 8. et p. 145, 19. 144, 37.) et interpolatorem sapit. Sed non minus certum est, λειποταξίου δὲ, quod aliene loco ponunt, alioubi hic fuisse. Nunc lego: ὅτι καταλεγεὶς ὁπλίτης οὐκ ἐξῆλθε (vel, ὅτι οὐ, καταλεγεὶς ὁπλίτης, ἐξ.) μισθ' ὑμῶν. λειποταξίου δὲ, ὅτι ● ● ● ● στρατευόμενος, οὐδὲ παρέσχε etc. τάξαι (ut p. 137, 35.), δεῖ. Vel forsan, ut nil fere desit, ὅτι (vel ὅτι τῶν) ἐν τῷ στρατοπέδῳ (vide p. 144, 33. et 38.)

μάχης ὢν σ. An in lacuna fuit ἐστρατεῦτας (p. 144, 39), quod elapsum fuerit ob simile λιποτακτίου?

140, 37. An, β. ἔσονται καλ. sine εἰ? *they will be better citizens.*

141, 1. Ut potest vertit Reiskius t. VI. p. 508. Recte distinguit Bekkerus; verte, *some would gladly have gone into the light troops, some into the cavalry:* (but all underwent the foot service). Ceterum suspectum habeo vocem ἐκινδύνευον: passim in oratione *periculum fugere* dicitur Alcibiades, quod ad equites transisset. Exspectasses ἀπεκινύνετο, vel tale quid. An delenda vox, et tacite repetendum ἐστρατ.

[119] 141, 9. ὡς ἐκεῖνον etc. *γαγεπαίνω. as if* —. Qu. an in istiusmodi sensu requiratur ἔφησε, ut p. 126, 7. quem locum nescio an recte mutet Bekkerus. hic p. ult. ὡς p. 142, 40.

141, 20. Potius μετ' ὀλίγον ἢ διὰ —.

141, 30. οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν] τῶν στρατηγῶν Reisk. et Bekkerus. Melius sine τῶν. *we should want no generals.* Quod ipsum dicit vulgata. Nos, *no such office would be wanted.* Neque mutanda est ob εἶχον, quam στρατηγοὶ in στρατηγῶν intelligatur. Res notissima vel e Porsono ad Hecub. 22.

141, 37. Putabam καλεύσων, μεμνῆσθαι χρὴ —ut repetatur ἀπολῆφ. Sed vix dub. quin leg. αὐτοῖς vel αὐτοὺς χαρίζεσθαι, ut p. 145, 4. Vulgata nata e v. 24.

142, 1. *Memorare solent suorum majorum εὐεργεσίας, et suas ἀρετάς.* Vide c. Nicomach. init. Exspectarem potius, maj. ἀρ. et suas εὐερ. Sed obstant seqq.

142, 5. τῷ αὐτῷ ἱματίῳ potius videtur, quam στρώματι. Vide Plat. Sympos. p. 193, 35. ed. Bas. vel Lucianum, Platonis locum tangentem, Vit. Auct. 15. tom. I. p. 535. Athen. XIII. p. 604. E. Semper στρώματα, nunquam στρῶμα Aristop. ut puto. στρωμάτων Lysias p. 903. Reisk. Pro ἔτι μὲν acute Reiskius ἦσαν, sed νυκτὸς τε ms. quod vereor ne ex scriba conjectura fluxerit. Interea vide an leg. παῖς μὲν ἔτι ὤν, vel ἔτι μὲν παῖς ὤν (p. 151, 19. ἔτι ἡμᾶς παῖδας ὄντας. Isocr. de Bigis §. 56. ἔτι δὲ παῖς ὤν.), παρ' Α.—ἐρώτων, νυκτός τι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ καταλείπεσθε ἐκάμαξε καὶ μεθ' ἡμέραν — ut eadem res hic acciderit, quam accidisse suspicor p. 140, 9.

[120] 142, 8. Mirum, si hic servanda librorum lectio, Ἀλκιβιάδου. *quum hic corpus vulgo prostitueret, arcessivit pater,* castigandi scil. causa. Nil huc facit Archebiades, qui postea ἐραστὴς ἐγένετο, Alcibiade patre mortuo.

142, 24. etc. Isocr. de Bigis, 11—14.

142, 25. τῶν ὑπαίθρων hactenus recte Marklandus; sed cum Bekkeri ms. omitto ut scholion.

143, 14. Possis, μυστὴς αὐτοῖς ἐγ. vel μυν. Λακεδαιμονίοις ἐγ. sed simplicius μυν. αὐτῶν Α. ἐγ.

143, 33. ἐκ Συρακοσίων παῖδες. Lysias Athenæi XII. p. 534. F. de Axiocho et Alcibiade. Confer. Antisthen. Athenæi V. p. 220. C. D.

143, 35. Facinorose πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολιτευόμενοι. An verba transponenda? An potius sensus sit, *factionem domi conflantes, foris in alios peccantes?*

[121] 143, 43. εἰσεσθε — εἰσεσθε. Posterioris loco malim ἴσθ' ὅτι, vel ἴστε, sed istud lenius. *you now know him to be a beast, and, when he speaks, you will know him to be a fool.*

XV. Contra Alcibiadem secunda.

Alia oratio in eadem causa. Miror Marklandum, qui in unam orationem confiandas putet. Sed an ab eodem συνηγόρῳ dictæ sint, dubito. Multos amicos potuit habere Archestratides, qui Alcibiadem accusanti darent operam. Si locus erat τιμήματι, forsan posterior dicta postquam condemnatus esset Alcibiades, et id quæreretur quitenus esset puniendus. Sed vix ea facies orationis.

[122] 144, 24. Nil certi video; sed fere malim, ὑμετέρα δ.—ἡμῶν ἑλέσθαι [τῶν μὲν, τῶν δὲ μὴ, καταψηφίσασθαι]— παρακελεύσεται [τῶν μὲν, τῶν δὲ μὴ, καταψηφίζεσθαι.] *you the strategi would have been angry, if, when you underwent your examination, the thesmothetæ had got up and made requests to us the jury; and you would have thought it shameful,* etc. Quæ enim uncinis inclusi, fere abesse malim, ut mox lin. 32. δεῖσθαι: quamvis sciam quid mihi possit inde objici.

144, 30. ὥσπερ καὶ νῦν. Suspicor delenda ob seqq.

144, 31. ἴδῃς. (hic p. 128.) An potest accipi, *intercede for individuals.* Sonat potius *as individuals,* quod nil ad rem. Culpat eos quod non essent κοινῇ τῷ διώκοντι καὶ τῷ φεύγ. Vide orationis principium: vel etiam opponitur ὅλῃ τῇ πόλει βουλ. p. 145, 10. An leg. ἴδῃ?

144, 42. ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν. Solæcum puto post ἂν et infin. et leg. ἕως ἐδοκιμάσθησαν, vel ἕως ἂν δοκιμασθῶσιν, vel etiam ἕως δοκιμασθεῖεν.

[123] 144, 43. Legendum puto τολμᾷν [ἀδοκίμαστον] παρὰ etc. Vix omitti potest vox ἄδικ. in qua consistit vis argumenti. Vide p. 145, 20. 147, 1. Mox ἀδοκιμάστων ὄντων inepte mutat Reisk. Si quod ille vult, dixisset Lysias, posuisset verba, τῶν δ' ἄλλων ἐπὶ τ.—ὄντων ἂν β. ἀδοκιμ-

d

μαστον lεῶ.

145, 5. Non hæc sana præstiterim; sed hoc videor videre, sensum perverti a Marklando. Poterant κύριοι esse, ita ut et ipsi et, quos in equites retulissent, omni periculo essent soluti. Poterant strategi quidem impune facere, sed ita ut miles postea judicium subiret, si quis accusaret; atque ita intelligo: *si, suo jure usi, multis denegarunt, huic uni, omnium indignissimo, concesserunt, impudenter faciunt, qui insuper deprecantur, ne vos invicem vestro jure utentes istum ulciscamini.* If they took upon themselves to let him off, they have no right to beg him off here too.

145, 25. L. διαμνδυπόσιν.

XVI. Pro Mantitheo.

Habita post expeditionem Agesilai in Bœotiam (Olymp.), p. 147, 16. pugnam ad Haliartum, p. 146, 42. Hyperides Mantitheum quendam accusavit, Harpocrat. vv.

P. 145, 36. ἡ παιδὸς suspecta mihi, ut et Reiskio.

145, 39. Mallem, ἐναγκασμένος μετεῖχον.

145, 41. Post τῶν ἐχθρῶν deest verbum (forsan ἠριστευκὼς, etsi hoc nimis magniloquum), ut sensus sit, *domi sum mitis, militiæ fortis.* (ἰστράτευκὼς, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τοῖς κινδύνοις γεγενημένος, p. 118, 17. πρὸς τοὺς πολεμίους, 185, 38.)

[124] 145, 43. τὸν ἐν Πόντῳ. Minime solicito, neque ellipsi opus est: *Satyrus of Bosporus*, quomodo nos, *Philip of Spain*. Possis etiam delere τόν. Hunc Satyrum, opinor, respicit Photius (Harpocrat.) v. Θαυδωσία. Ceterum militandi causa ivisse videtur Mantitheus.

146, 1. Vix fieri potest, quin post πολιτείας desit ἐστεφανῶσθαι, ut monet Markl.

146, 8. ἀνωμούτων ἂν Reisk. solœce; et, ut puto, barbare pro ἀνωμοιωμένων. Sensus non malus, si ponas ἀνωμότων ἄν. Sed recte Bekkerus e libris ἀνωδημούτων.

146, 14. Male Marklandus capit τούτοις et ἐκείνοις. Non dicit, *potius his, quæ posteriore loco memoravi, credite, quam illis, quæ priore*; sed, *potius illis, quæ non memoraverunt adversarii, quam his, quæ memoraverunt.*

146, 32. τῶν κοινῶν. Quid ad rempub. si quis alea aut vino dat operam? Sed suspicor oblique tangi συνωμοσίαν quandam.

146, 43. δὴ vel δεῖν dele. Vel possis ἀσφάλειαν δὴ νομ. Non opus est voce εἶναι.

147, 1. ἴφιον τῷ Ὀ. *jussi.* Vide Markl. sed quum ἴτι dent alii, malim εἶτ' i. e. εἶπον.

147, 24. Compara p. 160, 39. (hic p. 139.) 172, 18. Andocid. p. 18, 28. *Bene me gessi, ut si quando in jud. vocarer, benevoli estetis.* Solennis confessio.

[125] 147, 30. τολμᾷ. *morum eruditatem* vocat Reiskius, crudæ orationis artifex summus, sed idem vir acutissimus. Sensus enim est, ut ille vidit, ἰταμώτερον τοῖς ἄλλοις προσφέρεται. Lacunam hic pono cum Taylor. Mox v. 34. lege ἀμαυχόμενον. Vestitus, incessus, vox, passim conjunguntur. Quid si pro τολμᾷ reponas ἰταμώτερος? tum omnia plana, sine lacuna.

147, 39. Lege οὐδὲν πέφανται τὰ τῆς π. πράττοντες. Mutaverunt ob constructionem. Vide Aristoph. Vesp. 1469.

147, 40. Malim τινὲς ἀξίους, ut in proximæ orat. initio. Ultimorum sensus est, *besides, what should make you discourage those who try to please you? The whole thing is at your discretion, whether these gentlemen like it or not.* Subdubito de ἀχθοισθῇ.

XVII.

Recte opinor statuit Reiskius p. 588. titulum esse communem huic orationi et proximis duabus. Fuerit fere hujusmodi: ΛΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ (vel ΠΕΡΙ) ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΛΟΓΟΙ. (Revenue cases.) Vide p. 148, 11. 149, 8.

Α' ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙ (vel ΥΠΕΡ) ΤΩΝ ΕΡΑΣΙΦΩΝΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. In Taylori argumento lege, 'Ne igitur et Erasistrati—intercedit orator, cui —.' Eraton moritur obæratus Actoris avo, relictis filiis Erasistrato, Eratone, Erasiphonte; quorum Erasistratus ab Actoris patre in jus vocatus tota de summa damnatur. Quid tum factum non liquet, oratione manca. Occuparat quædam, alia per jus repetebat Actor, obsistentibus Erasiphontis affinibus; mortuo, ut videtur, Erasistrato, et absente Eratone fratre. Mox publicatis bonis hujus Eratonis, deinde et Erasiphontis, quæ prius sibi vindicabat, fisco remittit Actor, et eorum loco alia minora poscit; contendens bona trium fratrum sibi deberi, sed, quoniam duo sint publice damnati, se contentum dicens tertia parte, Erasistrati scilicet, cujus bona neque fisco essent addicta, et sibi priore judicio tributa. Ab altera parte contendebant, ut videtur, Syndici, omnia bona esse Erasiphontis, ideoque damnata publice. Habita oratio post Xenænetum archontem (Ol.), p. 148, 23.

[126] 148, 17. κατὰ τὰ σιγη. Marklandus non male. Sed potuit fœnus ipsum leve esse, et defectus suppleri commoda quadam concessione: verbi causa, agelli fructu vel usu; ἀπωμία etc.

148, 24. Lege, ὅτι μὲν οὖν, vel μὲν τοίνυν —.

148, 25. Sensus est, *Si hæc, quæ possidet* (τὰ Ἐφιττοῦ etc.) *fuissent Eratonis* (junioris), *jure posset postulare. At qui nullibi in tabulis proscriptionis hæc bona tanquam Eratonis comparent.* Lego, εἰκὸς ἂν σαφέστερον—δημεύσαν ἐγὼ δὲ—sine οἱ etc. quæ sunt e glossa. Vide an servanda, legendo ἐπαναγκάφωτες, quod compositum utrum alibi exstet nil interest: verte, *qui alius post alium eadem proscripserint.* Atque hoc verum; nisi in τὰ Ἐράτωνος lateat τὸ τίταρτον. Paulo ante malim, ὅτι δὲ πάντα δεδήμευται. Mox οὐδετέρωθεν male capit Reisk. t. 6. p. 529. Intellige, neque ex Erasistrati neque Eratonis bonis.

[127] 148, 34. διέγραψαν. Imo, ni fallor, διαγράψαντο requiritur. Illud, præsidis; hoc, litigantis. Immani errore τοὺς ἄρξαντας capit Marklandus pro, *those who began a suit.* Sunt magistratus; thesmothetæ, ut videtur. Vide Taylorum.

148, 41. τετίμωνται, scil. οἱ σίδικοι. Vide Reisk.

Mutila oratio in fine.

XVIII. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ.

[128] Præstantissimum fragmentum.

Nicias (ὁ πάνυ) — Eucrates. (vide p. 149, 28.

Nicoratus — Actor.

In hoc egregio fragmento amplius, rotundius, fusius et gravius quiddam est quam pro Lysiæ more. Videtur esse actio παρανόμων (p. 150, 30.), sed non puto reum fuisse Poliuchum, sed potius reo advocatum. Pessime. Reus erat Poliuchus (vel Poliarchus); antea judicium effugerat, et quum accusator non tulisset quintam partem suffragiorum, Poliuchus eum ἐζ. χιλ. (Pollux VIII. 41. sed nota locum Demosth. de Cor. 261, 20. Reisk.) i. e. *causa fuit ut damnaretur in ea summa.* Antea legem vel psephisma tulerat Poliuchus, ut Nicias etc. bona illis relinquerentur; accusatus est παρανόμων, sed accusatorem mille drachmis mulctari fecit. Nunc legem aut psephisma tulerat, priori contrarium. Accusatur παρανόμων. Actor erat puer tempore XXXvir. p. 150, 12.

p. 149, 14. εἴ τινες Bekkerus; vix opus. Quanquam εἴ τινες verecundius quam εἴ τινες. εἴ τυ τινὸς p. 161, 34. Markl. et Bekker. Vide c. Agorat. p. 125, 37. ubi τίς ἂν et οἷος ἂν ut = lia. Mox lege καὶ αὐτὸ καὶ οἱ περσῆν.

149, 20. Lego, πολλῶν καὶ ἀγαθῶν. Nil inceptius quam vulgata ἰδίᾳ, *in private life*; vide De bonis Aristoph. p. 153, 13. An def. ut vertatur, *personally*, ut Δημ. κατ. Ἀντ. p. 171, 23. (hic p. 122.) Sed quis id requirat post τῇ ἑαυτοῦ γν. χρώμενος.

149, 28. Pugna apud Ægospotamos: errat Reisk. (sese corrigit in versione), et mox male περὶς pro περί.

149, 34. Malim, δυστυχοῦντος δὲ τοῦ δήμου.

149, 43. συνῆδεσαν. Imo συνῆδεν,—δει, vel δε, scil. Nicostratus. Vide Dem. de Cor. p. 247, 2. Reisk. Intellige, si vulg. servas, Eucrates et Nicostratus. Deinde pro πολιτείας lege πόλεως. Error e compendiis πολ, vel fluxerit e versu superiore, quales errores plurimi apud Lysiam. Ita statim λειτουργοῦσι post προθύμως p. 150, 2. irrepsisse videtur, pro ὑπουργοῦσι forsan, vel ὑπηρετοῦσι. Per se bonum λειτουργεῖν. Vide p. 157, 15.

[129] 150, 3. Malim, εἰ—ἀποθνήσκομεν ὡς εἶναι ἕτοιμοι—Vide ad p. 117, 3. Paulo infra p. 150, 36. per se bonum esset ἐγκλίζεσθε: sed recte opinor Reisk. ἐγκλίνοιτε.

150, 6. Verte, *cum paucis de numero exulum.* Plerique scil. exules patriam oppugnavere, paucis exceptis, in quibus erat Diognetus. Cogitabam μετὰ δὲ τῶν ὀλίγων ἐκεῖ. ut οἱ ὀλίγοι sint *oligarchiæ fautores.* Sed non opus.

150, 12. Compara Æschin.

150, 19. περσῆναι defendit Dorvill. ad Charit. p. 670.

150, 24. τουτουσὶ γεγ. i. e. *bonos cives.* Infra p. 151, 16. (mea p. 21. ad F. L. §. 452.) Omnino compara pro Polystrato, p. 161, 13. "Misereri soletis infantium, de quorum indole nil constat, quanto magis qui se bonos præstitere."

150, 26. Πολίαρχος] Recte, opinor, Taylorus p. 598. Reisk. Πολιοῦχος (ι primum in α mut. deinde male emendatum). Πολυάρχης Xenoph. Hellen. II. 3. 2. (q. Πολυαλκὴς ex Harpocrat.) Πολύαρχος Isæus Cleonym. §. 5. et 47. ubi Πολίαρχος Reiskii

150, 27. ἀπόδειξιν. Non prorsus damno; sed ἐπίδειξιν potius exspectes, ut p. 141, 28. Non prorsus ad rem locus p. 121, 4. ibi verte *ostendentes*, hic *ostentantes*; illud scil. inviti faciebant, hoc volentes.

150, 35. Malim, οὕτω ῥᾳδίως λύσετε.

λέων σπουδὰς, νόμων, εἰρήνην, συνθήκας, solenne. Thucyd. (Dem. p. 459. Reisk.)

150, 38. ἄξιον—φοβῆσαι. Suspecta vox; neque minus οὕτω διάκεινται. Sensui satisfaceret, θαυμάσαι, vel ἀγανακτῆσαι, si τοσοῦτο—δύνανται. Deinde lege, ἀφ' ὧν ἂν οὗτοι—. An potius leg. πρὸς ὑμᾶς (vel πρὸς τὸν δῆμον) διάκεινται? i. e. *you and they are on such terms, that*—vide hîc p. 93—4.

[130] 151, 3. Facilius τραπομένων. Sed opinor anacoluthon esse, neque quicquam mutandum. Nota construct. (nominat. post infin. pro acc. vel potius absol.) sed quum eadem verba mox recurrant (v. 7.), suspecta habeo. Fateor tamen hîc potius servanda quam infra.

151, 5. πάντ' κατελυμβάνον delenda puto. Ex v. 1. huc tractum.

151, 19. ἡ τύχη παρέδωκεν. Recte, opinor, capit Reiskius. An. leg. ἴδωσιν?

152, 10. Taylor. ad Æsch. c. Ctes. init.

XIX. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

[131] Ante aliquot annos Conon ἐντετάχατο περὶ Πελοπόννησον, p. 153, 5. Dionysius, Evagoras, p. 153, 30. seqq. Pugna navalis Eubulo archonte, p. 154, 28. Oratio habita quinque annos (plus minus) post illam pugnam, Ibid.

p. 152, 18. Collato Andocidis loco (p. 2, 1.) fidenter corrigo, ὑφ' ἁπάντων τῶν παραγενομένων μισοδίντες ἀ. (vel παραγεγενημένων. Illud Lysias p. 160, 32.)

152, 29. Malim, οὐδὲ γὰρ θ. non obstante οὐδὲ εἶδεν.

152, 32. πολὺ ἀθλιώτερα. Sensus, πάντων ἀθλιώτατα. Qu. de verbis.

152, 41. μὴ δῶσι. Bekkerus λάβωσι, nescio an e ms. Tentabam κτήσωνται, ut p. 155, 15.

153, P. Simplicius, τῇ φύλα τι ἐν τῇ —.

153, 15. κάκιον γεγονέναι. Pessime conjeceram καλίους. Vertit Reiskius, *loco ignobiliore nati*. Simpliciter, *pejoribus orti*. Nos, *rejected them, not liking their connexions*. Mox legendum videtur, ut fere VV. DD. ἀλ. δὲ ὅτι, Φ. τῷ M.

[132] 153, 27. ἰκανὸν—ἦν *suas res agere*. An ἔρημα vel ἤρκει? Sed vide an vulg. def. Hemst. An ἦδιον ἦν? ἱκανὸν ἦν?

154, 13. Lege, φιάλην χρυσῆν ω ο ο λαβεῖν—An supplendum, ὅτι, ὃ (vel ἣν) ἔλαβε σ.—φιάλην χρυσῆν, Ἀριστοφάνην λαβεῖν βούλοιτο, ὅστις αὐτὸς δαυτὸν σώσασθαι ις^ μνᾶς. Nescio an melius, ὅτι ὃ ἔλ.—χρυσῆν, Ἀριστοφάνει βούλοιτο δοῦναι, ὅστις λαβεῖν ις^ μνᾶς. Sed videndum ne ὡς Ἀριστοφάνη sint e glossa, et tantum leg. ὅστις λ. Recte explicat Reisk. ἄξιον χρυσίου v. 7. Idem est atque ἄγειν τὸ σύμβολον v. 19.

154, 16. Malim, πολλῶν γὰρ χρημάτων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν, vel ἄλλ. ἀγ. καὶ χ.

154, 19. Malim, ἐνταῦ, νὴ [τοὺς θεούς], ᾔδισθ' ἂν ἀνθρ.

154, 26. Mirum ni omnia ista, περὶ Νικ. ἢ καὶ Ἀριστοφάνει, sunt delenda.

[133] 154, 36. Sensus, *Quum alicujus bona proscribuntur, solent affines et cognati quæcunque possunt diripere antequam in possessionem veniant magistratus ærario præfecti. Ego contra custodem apposui, jam publicatis omnibus, non mea causa, sed vestra.* Recte delet ἐμῇ Taylorus. Etsi enim dos ἐνωφείλετο Aristophanis domo (vide p. 154, 42. 152, 35.), atque adeo posset actor, si res posceret, *domum suam* appellare; tamen hoc loco nil dicere potuit ineptius.

155, 10. Lege, ἔστ' ἂν, εἰ—.

155, 14. Malim, πάλαι ὁμοίως σφίσι εἶναι πιστὰ, ὥσπερ—. Ratio redditur, quare Nicophemus, non secus ac Conon, res suas Cyprum transtulerat. περὶ τῶν χρημάτων ταὐτὰ ἐγνωσαν, Angl. *they thought alike, and therefore would naturally speculate alike.*

[134] 155, 24. Ita corrige Reiskii computum:

		tal.	*min.*		*tal.*	*min.*
Minervæ et Apollini, 5,000 stateres (stater Cyzicenus = 28 drachmis, Dem. c. Phormion. p. 914, 11. ed. R.) = 14,000 dr. sive					23	20
Reliqua;	fratris filio, 10,000 dr. =	1	40			
	fratri	3	0			
	filio	17	0			
					21	40
					45	0

Si cum Xenophonte Anab. I. 7, 18. et aliis apud Gronov. de Pecun. p. 168. ponamus staterem sive daricum = 20 drachmis, 5000 stateres erant 100,000 dr. sive 1000 min. sive talenta 16, minæ 40. Ergo summa erit 21,, 40 + 16,, 40 = 38 tal. 20 min.

155, 29. Nil certius puto Taylori et Marklandi emendatione, ἐν τῷ πόρῳ—διὰ Θρᾴκης. Antequam scil. ad profectus esset. Vide Nepotem Conon. c.

155, 39. ἀν—αἰτιᾶσθαι. Lege αἰτιᾶσθε vel αἰτιάσασθε.

156, 3. Malim ἀνωθανόντων δὲ—ἰφάμ.

Imo nescio an ἀνοδυνάντες δὲ—ἰφάνη. Vide Markland.

156, 3. Ischomachus. An cujus filiam duxit Callias (Andocid. Myst.) Mox lege, ἐκμάσθω δὲ τὸ υἱέα—ἐκάτερος—. Ceperunt scribæ, τῷ υἱεῖ, et mutarunt ob constructionem.

156, 10. An, sine ὃς plane distinguendum post πάντως?

156, 29. ἴδῃ. Reiskius. τὰ Δία. An, ἤδη?

156, 30. ἀνθρώπους ἐκπεπολεμωμένους. An ἀνοδημοῦντας?

[135] 156, 40. ἴδιον. Non temere mutandum. Exspectes tamen ἔτι δικεῖ, ut Arist. Theum. 953.

157, 3. Lege, ἐγγὺς δὲ vet. ut Bekker. Vid. in Ind. Dem. v. ἀγορά.

157, 8. οὐ γὰρ—ἵνα, ἀλλὰ κωλύμενος. Non opus est mutatione: subaudi ἐρῶ. Compara p. 153, 10. et 12. et 40. 168, 18.

157, 15. Vide an verterndum, qui quidem omnino nullas opes habere videretur, ut ἐξ ἀρχῆς sit fere = ἀρχήν, vel τὴν ἀρχήν, Angl. *at all.* Legendum δικαῖόντα. Inepte ἐπὶ peculata accipiunt. Plane delirat Reiskius, δικαίων sollicitans. Vide sequentia. Suspicor, δικαιόντά γε ἐξ ἀρχῆς ⋆ ⋆ ⋆ οὐδ'—Lacunæ tenuem explc, *qui se in aliquo numero apud suos cives esse sciret.* Vix dubium quin legendum, δικαιόντά τι ἐξ ἀρχῆς εἶναι, οὐδ'—Angl. *no person of any character could help laying out a good deal for the public in so many years.* Si servas ἔχειν, erit, *no person of any property:* sed hoc etsi et Græcum et verum, vix aptum actoris consilio.

157, 22. ἀκούσαι μου. Dele μου.

157, 25. etc. Vid. ad Isæi Philoctem. 73.

157, 33. ὀλίγα κατὰ μικρόν. Certissime mendosum. An legendum κατ' ὀλίγα, ut duæ lectiones, κατ' ὀλίγα, et κατὰ μικρόν, fuerint?

157, 34. Utcunque possis defendere ταῦτ' ἐστιν, quasi τοῦτο (ὃ σκεύθετε) γίγνεται. Sed recte Reisk. nisi ob πάλαι excidit τ πο², i. e. πόλεως.

XX. ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

[136] Oratio non contemnenda. An Lysiæ? Dicta, ut videtur, adhuc durante bello Peloponnesiaco, vide p. 161, 3. An coram senatu? (ὑβάλε p. 159, 43.) Nota Polystratus a *tribulibus* (φυλετῶν) electus in CCCC (p. 158, 9) etiam καταλογεὺς fuit τῶν πεντακισχ. (p. 159, 8.)

158, 13. An, πότερον ὡς ἐλαφὶδ' εἶχε—ἐλαφίαν, ἣν καὶ τοὺς ἄλλους ἐλαφ ἴσως—. Præterea τῶν ὑμετέρων τινὰ, pro ὑμῶν τινὰ, vel τοῦ ὑμετέρου σπλήθους τινὰ, valde displicet; sed nil excogito. An, ἐκ τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινά? An verti potest vulgata, *some of your friends* (relatives, children, etc.) Ceterum πιστεύων non opus est ut mutetur in ἐπίστευσαν. Deinde totum locum lego, ἔστις μὲν οὖν ἄτιμος ἦν, καὶν τι ἐργασάμενος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, διὰ τὰ—ἔπραττε τοῦτο· τούτῳ δὲ—. Imo etiam διὰ τὰ π. ἀμ. delenda, tum hic, tum paulo post. Neque valde placet istud, ἢ τῶν παίδων. Malim, ὑμέτερον. τῶν δὲ παίδων ἐ μὲν—. Nescio an in hoc quidem oratione vulgata ferri possit. In ν. 17. lege ἐμάρτυτο.

158, 23. οἱ παλαὶ ἀρχοντες. Verum; sed quis id docendus? παλαὶ e superiore fluxit. Sensus, *qui sæpe, qui multum, qui diu.* Possis, πολλάκις.

158, 24. Hic multa deesse videntur, de multis illis ἀρχαῖς.

158, 29. Imo, γνώμην τινὰ μὴ ἐκπεπλεῖν (p. 159, 42.), vel ad hunc sensum.

158, 33. τὸ δίος καὶ ὁ φόβος. Corrupt. Male φόνος R.

158, 34. Malim, πάντα ἀναγίγνωσκον αὐτῶν. *most of them gave up the business altogether* (ἀναγέγνωντο).

[137] 158, fin. ὡς ἀναγκ.—καταγέλων delenda videntur, nisi statuas lacunam esse ante ὡς. Sed illud puto.

159, 5. Uter damnatus? vide p. 159, 18.

159, 10. Potius ἐγγράφοι, ut fere Markl. Deinde, οἵ ἂν πλείους τοὺς πολίτας. Sensum partim vidit Marklandus; sed χαρίζεσθαι nescio quomodo explicet. Ipse intelligo, *illi possit gratificari* (nomen scilicet eximendo); ut recte Reisk. in nota 41. sed ibi male mutat textum. Sed magna subest difficultas; si pro 5000 scripsit 9000, ut δημότας omnes scriberet; fuerunt 4000 δημόται (non *tribules*, ut Marklandus), quod plane est absurdum. An, τῶν δημοτικῶν? Vide an pro ἐκπεπολ. legendum ἐξεπολ. sed vel sic ingens numerus; an præterea leg. φυλετῶν? Præstat τῶν δημοτῶν plane delere.

159, 21. Ob oppositionem malim, οὐδ' ἐδοξεν ἀδικεῖν. Sed hoc leve; sequentia lego, πάσχωμεν, εἰ καν.—καιοὶ, [τοῖς δὲ πάσιασι τοὺς πεπραικόσιος Συβδόλοις] καίτοι —σπερ. τοῖς πανν. [τὰ πράγματα (vide 159, 8.) πῶς ὤν,] οἷς αὐτοὶ—vel τούτους ὤν, εἰ αὐτοὶ—.

159, 27. Dele εἰσιλθὼν εἰς τὸ βουλ. Saltem trans. οὐκ ἂν, εἰσ. τ. βουλευτήριον, ἐν ὃπ. ἡ.

159, 29. Duæ lectiones, ὅπως et ὅ τι, quod malim.

159, 30. οὐδαμῶ—ἐφαίνετο] Usitatius οὐδαμοῦ.

[138] 159, 32. Inepte Tayl. λαχόντες. Facilius ἡρημεν, et verius, ob sequentia; neque tamen puto ἡρῆμαι per se plane esse

mendosum. Mox malim, οὐδ', εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν [τἀληθῆ, ἐτόλμα] διὰ τὸ —. Certe duæ lectiones, μαρτυρεῖν et μαρτυρίαν. Tum pro ἀφῆτε possis ἀφεῖτε, ἀφῶσιν, vel etiam ἀφίητε.

159, 40. ὑμῖν ante γενέσθαι delendum puto.

160, 7. ὅσων. Legendum puto, νίος ἄν —Senex p. 161, 18. Mox lege ἐξεῖν v. 9.

160, 11. Collato Bekkero malim, ἐξέπεμψε κατειλεγμένον εἰς τοὺς ἱππέας· ὑμῖν δ' Κατάπτην, ὁπλίτης (vel ὁπλιτεύων, vel etiam ὁπλισάμενος) ἐλπίζομεν—στρατιώταις τὰ ἴσα εἰς σ. (Del. ἵππευον καὶ cum ms.) Nunc re perpensa, acquiesco in Taylori emendatione ἐλπίζομεν. Lectio codicis ὁπλιζόμεν vel e vicino ὁπλιτεύων vel ex emendatione librarii orta videtur. Ipse contextus satis indicat, peditem fuisse, etiamsi vox non addatur. λπίζεσθαι, Andocid. Myst. p. 13, 38.

160, 22. συλλογὴ hoc sensu non memini. σύλλογος notissimum, ut Lys. p. 912. ed. R.

160, 25. τῷ πλήθει ἀγαθὸς pro περὶ τὸ πλῆθος valde suspect. An εἶνοις?

[139] 160, 29. *Exules, non solum Athenis* (CCCC viratum exercentes scilicet) *quantum poterant, vobis nocebant, sed etiam ex Decelea agrum populabantur* (postquam CCCC essent pulsi). Vide Thucyd. VIII. 98. confer. VII. 27.

160, 37. δ' ἄν. Imo δι' ἃ vel ἀνθ' ἄν. Sed ΔΙ' e præced. AI natum delendum, ὧν servandum.

160, 39. οὐ γὰρ ἂν — ἐποιοῦμεν. Lege οὐ γὰρ ΔΗ. Ceterum compara Pro Mantith. p. 147, 24. et mox p. 161, 7. cum Reiskii nota. Hic p. 125.

160, 41. An transponendum, τοιούτους εἶναι, ἐάν τις πρίθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ· γιγνώσκοντας ὅτι οὐ μόνον — Ellipsis notissima (hic p. ult.) *that they should seek the Lord, if haply etc.* A. A. 17, 27. Vide ad Bos. v. σκοπεῖν. Vel etiam potest accipi, ut per τις sese intelligat orator. Sed neque illud negarem, verba ἐάν τις π. εἰς ὑμᾶς ᾖ delenda esse, utpote adscripta illis, ὃς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ. An ibi leg. ὅστις ἀν, vel ὅταν τις? In hac oratione non nimis curiosi esse debemus. Intelligo quasi esset, γιγνώσκοντας ὅτι κατ' ἀξίαν χαριζόμενα ὅστις ἂν ὑμᾶς εὖ ποιῇ, τοὺς ἄλλους προθυμοτέρους παύσετε, οὐ μόνον ἡμᾶς etc.

161, 4. Lege, ἐστιν ὁ ψῆφος ὑμῖν —.

161, 19. Lege, παθόντες ἡμῶν τι ἀνέξια καὶ τῆς πόλεως. Vide Ἀπολ. Δωρόδ. in fine, ubi recte Bekkerus ἡμῶν. Confer. Isocr. Plataic. 51.

161, 24. Lege, παρ' ὑμῶν δὲ [οἷς εἰκὸς ἡμῖν τῆς προθυμίας χάριν εἰδέναι,] μηδ' εὐρεσόμεθα τὸ σωθῆναι.

XXI. ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ.

[140] Fragmentum nobilissimum. De quo idem sentio atque de orat. pro Niciæ fratris filio. Dicta post pugnam ad Ægospotamos. Cinesias, p. 163, 27.

P. 162, 2. χορηγῶν Κηφισοδότῳ. An citharista, de quo Anaxandrides Athenæi IV. p. 131. B.

162, 5. ἐπὶ Σουνίῳ. Aristoph. Equit.

162, 5. Malim, χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίαι καὶ ἀρρηφορίαι. Mutarunt, constructioni mederi se putantes.

162, 34. Verte, *neque existimet ii, qui detrectant etc.* Non usquequaque cepit Markl. Recte Reisk. *creetur opinio*, t. 6. p. 570.

162, 41. Vid. ad Isæi Philoct. 73.

163, 3. ἑτέρων per se bonum, ut capiatur pro ἀλλοτρίων (ut in loco gemello p. 172. fin. p. 173, 5.), sed ob vicina legend. ὑμετέρων. *sua dare* opp. *aliena* (vel *vestra*) *rapere*. Vide c. Epicrat. p. 178, 32—35. et c. Ergocl. p. 179, 35. c. Philocr. p. 182, 17. c. Nicom. 185, 42. Hic p. ult. 163, 11. ἂν σώζεσθαι Reisk.

163, 14. Adeo in particulis turbant, ut nescias annon lectio ms. l. sit e conjectura. Potius exspectabam, οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γε —.

[141] 163, 22. ταύτην εἶναι τὴν λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην. Melius, opinor, abesset articulus, ut p. 162, 38. *this is a service the most laborious of any.* Hic p. ult. [Lys. p. 167, 2. ὃν πρεσβύτατον.] C. Nicom. p. 185, 23. τοῖς πονηροῖς. Similis usus p. 164, 13. ἱκανὴν εἶναι ταύτην κατηγορίαν. *this is accusation enough.* (Vide hic p. 142. et p. 79. bis.)

163, 33. Non repugno Reiskio, λαβὼν addenti. Sed facilius, δι' ἃ, ut ΔΙ ab AI absorptum sit. *no sum of money would induce me.* Ceterum compara p. 180, 19. 182, 31. Mox l. 37. ante ἢ deesse videtur ἂν μᾶλλον. Vide Reisk. Tum l. 38. post δίκην recepit e ms. Bekkerus ἐμνήσθην, quod ex μνησθῆναι præcedente vel e l. 41. ortum puto; ut legendum sit ἐνθυμήθην cum Reiskio.

XXII. Contra frumentaries.

Pacis tempore. Potius induciarum, p. 165, 28.

p. 164, 18. τοῖς ια^ παραδοῦναι [θανάτῳ ζημιῶσαι]. forsan scholion.

164, 22. οὐδὲν ἧττον ἡμῶν, scil. τῆς Ξουλῆς. Atque ita intellige p. 164, 45.

164, 28. Lege, τούτων ἕνεκα, διδιὰς τὰς αἰτίας· αἰσχρὸν δ' ἐγ. Nisi διδ. τ. αἰτ. de-

heeds, quod malim.

[142] 164, 32. ἄλλο τι οὖν ἀξιοῖς ἢ ἀπορεῖσθαι; Male Reisk. οὐκ ἀξ.

164, 39. ἱκανὸν εἶναι ταύτην [τὴν] κατηγορίαν. Hic p. 141.

165, 3. Ante δεῖν deesse puto quædam, vobis *prodesse vilem esse annonam*, [*neque illis obesse*,] δεῖν γὰρ —.

165, 9. Supra p. 83. . ad p. 104, 22.

165, 11. τοὺς μὲν πεισθέντας. Malim delevi μὲν, ut πεισθέντ. referatur ad πράττειν. Sed tam oporteret præcedere καλύσαντας.

165, 19. κατὰ μέθημον ἀνούμενοι lege, sine σφ.

165, 40. et 166, 15. Quomodo insidiabantur naucleris?

165, fin. αἰτίαν, καὶ ἀπωμόσαν, καὶ μ. Certe aliquid istiusmodi deest. Vide R.

166, 3. Servari posse puto ἐπιθυμεῖτε. Melius interea ἐπιθυμοῖτε vel — ἧττε quam ἐπιθυμεῖτε.

166, 5. κενότατα. Quid sibi vult superlativus? Malim κοινοί — vide Append. ad Porson. Aristoph. p. . et hic p. 59. Ceterum locutio, οἱ ἐν τῇ πόλει, hic et p. 164, 38. . videtur fere valere nostrum *tradesmen*. Vide Courier, *Luciade*, p. 304. qui capit, *les gens comme il faut, les honnetes gens*, citans Antiphon. Athenæi, Theophrast. Charact. II. et V. pp. 10. 26. ed. Needh. Vide Lysiam p. 103, 12. 140, 38. 185, 32. (et pp. 894. 910. Reisk.)

166, 6. ἡγούμενοι ad ἔχειν si referatur, quod necesse est, sensus laborabit. Deesse quædam verba puto, [*sævite igitur in hujusmodi reos*,] ἡγούμενα —. Deinde lege, ἐψηφ. ἔσεσθαι, ubi nota accus. κοσμ. et nomin. ἐψηφ. (recte; mea ad Dem.)

166, 8. παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Del. puto παραδείγματος.

166, 17. Malim, παρὰ τούτων λαβόντες, cum Tayl.

XXIII. Contra Pancleonem.

[143] Disceptatio, ut videtur de ἀντιγραφῇ. Vide p. 166, ult. 167, 22. An Lysiæ? Hemst. in Misc. Obs. t. 7. p. 319.

P. 166, 37. Sensus, opinor, *ibi sciscitatus sum; et præterea, si quem alicubi offenderem, interrogabam*.

167, 22. αὐτῆς τῆς δίκης, sc. ἦν πρὸς τὸν Πελίμαχον ἴλαχον. Vide 166, fin. Nicomedes nondum δίκην instituerat, ut putat Reiskius.

167, 38. Rem ita intelligo. Aristodicus Pancleonem citat ad Polemarchum. Exceptionem dat Pancleon, sibi, utpote Platæensi, atque adeo civi, nil esse cum Polemarcho. Huic exceptioni διαμαρτυρῶν respondet aliquis ab Aristodico productus, Pancleonem non esse Platæensem. Tum Pancleon τῷ διαμαρτυροῦντι ἐπισκήψατο falsi testimonii, sed non ausus est ἐπεξελθεῖν.

XXIV. Pro Invalido.

[145] Oratio minime contemnenda. Acta post XXXviros, p. 170, 29. Lysiæ tribuit Hemsterh. in Misc. Obs. t. 7. p. 327.

Init. Confer pro Mantitheo init.

168, 14. πρόφασιν ἐφ' ἧς —. An dicunt ἐπὶ προφάσει? Tritum, ἐπὶ προφάσει. Malim igitur ᾗ.

168, 23. Si καλῶς recte habet, tollenda distinctio cum Bekkero.

168, 24. An, περὶ μὲν οὖν τούτου? sc. τοῦ κατηγόρου. Vide hic p. 181. ad 186, 15.

168, 26. καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδ. suspecta mihi cum Tayloro.

169, 7. τις. Capio, quasi εἰ τύχοιμι καταστασιὰς χορηγός.

169, 13. δι' ὕβριν malim sine articulo.

169, 15. Malim, τ. οὐδὲν δύναμαι —.

169, 25. Legendum, καὶ ὑμᾶς μὲν ἐμοῦ, cum Suida, deinde τότε δὲ — vel ὑμᾶς τὸν μὲν — ψηφίσασθαι πάλιν ἐς —. Fere malim, ὑμᾶς ἐμοῦ τὸν μὲν — τότε δὲ ἀναψηφίσασθαι πάντας. Vide Suid. v. ἀναψ.

169, 32. Legendum suspicor, ὅστις φοβερῶς ὀνομάσαι μέλλων ἵνα ἀληθῆ λέγῃ, ἀλλ' οὐ καὶ πάνυ πραίνως, μὴ ψεύδηται, ταῦτα ποιήσων. Nos, *as if he was to use violent language to shew his wish to be correct* (in his accusation), *instead of being temperate, to shew he did not want to overstate*. πραίνως Aristoph. Ran. . Possis et πρᾴως, ut ως suprascriptum pro v. l. in textum irreperit. Per ποιήσων ταῦτα intellige ὀνομάσων. De sensu nihil dubito; sed nescio, an plura exciderint.

[147] 169, 34. ὑμᾶς — οἶμαι [δεῖν] διαγιγνώσκειν. Vel lege ἄν.

170, 15. Malim, τί δεῖ περὶ τῶν φαύλων ὁμοίως τοῦτο σ. *make a rout about nothing like him*. Imo nil muta, *such trifling circumstances as this about the horse*.

170, 33. Malim, κινδυνεύειν περὶ vel ὑπὲρ ἀπάντων.

170, 34. ἐμοίως ὑμῶν τύχοιμι. Non puto legendum ὁμοίων (vide hic p. 69. .), sed explic. οὐκ ἂν τύχοιμι. Vide Æschyl. Suppl. 160. et in exempl. Porson.

XXV. ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

[149] Fragmentum nobilissimum, et orationis splendore et sententiarum vi insigne. (Lysiam relegenti videtur hæc oratio omnium optima. Si scripsit Lysias,

male de se judicavit, qui tenue genus sequeretur, quum grandis et copiosus esse posset. Panca sunt, quæ quidem adhuc legerim, hoc fragmento splendidiora.

P. 171, 8. Suspicabar, ἠγοῦντα κερδαλῆν, εἰ ὑμᾶς πείθων. Vide p. 171, 30. *magnum sibi lucrum putant*, i. e. rem optandam, *si omnes apud vos reddant non minus odiosos quam sunt ipsi.* Sed nihil in hoc θαυμαστόν? Quare nunc malim, εἰ ἀμελοῦντες — καὶ σαφῶς εἰδ. ζητοῦσιν ὑμᾶς πείθων — τὸν αὐτὸν γνώμην ἔχειν, ut sensus sit, *miror illorum dementiam, qui, meorum criminum immemores, aliena vindicant: iniquitatem, qui, eum satis sit noxiorum in quos ceviant, justa bonis malisque sint infensi.* Quomodo κερδαίνειν irrepserit, non nimis arcte quærendum in auctore tam corrupto. Potuit facillime e χρηματίζ. v. 17.

[151] 171, 10. ἐμοῦ κατηγορεῖται. Nimis emphaticum pronomen, et oppositioni nocet. Malim νῦν. *si putant in hac accusatione XXXvirorum scelera exposuisse.* Sed quæro exemplum constructionis, κατηγορεῖν cum accus. rei sine genit. personæ. Aristoph. Ran. 1026. ἅπερ γὰρ κατηγόρησεν. An, *vitæ* κατειληχέναι? Cogitaram, ἀπηριθμηκέναι. Vulgata forsan nata e p. 171, 23. Ceterum lege γεγένηται. Vide hic p. 47.

171, 13. ἅπαντα recte Steph.

171, 17. Recte Coraes, χρηματίζοιντο ὑμ. — ὑμ. ἴσχυν p. 177, 17. 179, 30.

171, 18. ἐὰν ἀποφαίνω — γεγενημένος. Nota sunt, δείξω γαρὸς, etc. Vide tamen an hic leg. ἐάντιρ φανῶ.

171, 24. ἐκείνοις ἀπειραγμένων. E vicinis fluxisse videtur ἐκείνους. An, ἑτέρους, vel ἰδίους? Sensus, *tu pecces, ego arguar?*

171, fin. Et αὐτοὶ et αὐτοῖς (vel αὐτῶν) delenda puto; posterius certe cum Bekkero. Mox ἀναγραφαμένων recte, opinor, in versione explicat Reiskius t. 6. p. 595.

172, 8. ὅσοι ἄτιμοι ἦσαν. De his Andocides p. 10, 15. sqq.

172, 8. δεδεκότες. Si quid mut. mallem ὠφληκότες. Sed recte Reisk.

[153] 172, 18. καίτοι δὲ τ. *quanquam.* Imo καὶ δ. Non oppositio, sed continuatio. Ceterum vide hic p. 125. ad Lys. 147, 24.

172, 23. παρ' ἡμῶν, scil. τῶν ἐν ἄστει μενάντων. Vide p. 171, 8. 173, 24. (173. 27. ὑπὲρ ἡμῶν recte Bekker.) 173, 36. Sed non mirarer, si hic leg. παρ' αὐτῶν, et illa delenda ante ἠξίουν v. 22. utpote e margine illuc tracta, cum huc deberent. Hoc verum puto. Vide mox ad p. 173, 27.

172, 25. Recte Marklandus, οὔτε τῶν τετρακοσίων — ἐπειδὴ οἱ τριάκοντα. nisi cum Reiskio fere, οὔτε τῶν τετρακοσίων οὔτε τῶν τριάκοντα — ἐπειδὴ οἱ δέκα. Sed prius ut lenius, ita verius. Οἱ τριάκοντα per totam orationem exagitantur; οἱ δέκα nusquam. Præterea, οἱ ζωλεύσαντες ἐπὶ τῶν τριάκοντα (vide mox v. 27.), ni fallor, alibi memorantur a Lysia, ut excepti ἐν ταῖς συνθήκαις. Hic p. 97. Vide p. 176, 12. Isocr. de Bigis §. 53.

172, 33. συμφοραῖς. Mox συμφορᾷ v. 34. et συμφορῶν 39. quod in tam ornata oratione vix concoquo. Fuerit δυστυχία, vel alia vox. Vide p. 182, 19.

172, 37. κατάλογον. Vide Schneider. ad Xenoph. Hellen. II. 3, 20. qui recte Reiskium reprehendit. An recte intelligat, catalogum proscriptorum, dubito, cum possit accipi, *neminem in τοὺς τρισχιλίους adscivi* (vide in re simili p. 159, 10.): ut sit epexegesis istorum supra, οὔτε τῶν φίλων ἐῶ πεποιθὼς, quibuscum confer, p. 115, 22. Sed fateor nexum orationis potius eo ducere, ut sint hæc inter *mala a quibus abstinuisse se dicit*; proinde cum Scheidero non pugno.

[155] 173, 9. Recte opinor distinguit Bekkerus. Deinde malim ὑπολειφθέντας.

173, 11. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκησα. Facilis suspicio, ἐ. τ. ὑ. κακοῖς ἐ. sed rursus eadem verba p. 182, 24. Si addatur κακοῖς, sensus erit idem atque 172, 38. πλουσιώτεροι ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγενημένοι συμφορῶν. vide et p. 163, 33. Sed sine κακοῖς sensus optimus, quasi dixisset, τὰ τῆς πόλεως κατεδωροδόκουν. vide p. 178, 6.

173, 24. ὑμετέρᾳ φυγῇ, i. e. ὑμῖν τοῖς φεύγουσιν, ut Thucyd. VIII. 64. p. 542, 35. Duk. Deinde verba ἐκ τοῦ ἄστεος vel transponenda cum Taylorο, vel potius delenda.

173, 27. ἡμῶν Bekker. vide hic p. 172, 33. et verte, *plures esse qui nobis* (τοῖς μένασιν μὲν, οὐ μετέχουσι δὲ τῶν πραγμάτων) *magis timerent.* Sed omnino legendum videtur τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν δεδιότας (vide ad 172, 23.), alioqui subest nonnihil obscuritatis. Vulgata enim etiam explicari potest, *plures esse τῶν ἐν ἄστει, qui desperarent retineri posse oligarchiam*, vel, *qui vos jam deprecari mallent quam bellum experiri.*

173, 31. Eadem fere Andocides de Pace init. (p. 23, 39.)

173, 33. βουλόμενοι — ἐμμένουσι non prorsus mendosum, si vertas, *servanda censent, dant operam ut serventur*, etc. Sed adeo turbatur in terminationibus apud Lysiam, ut malim cum Reiskio, βούλονται — ἐμμένοντας. Vide marginem Porson. ad Med. 247.

173, 36. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων ἢ πυθέσθαι. Del. ἤ.

173, 41. δέξαιντ' ἂν —. Vix satis emphaticum. Exspectes εὔξαιντ' ἂν — (δέξαιντ' ἂν recte, mox p. 174, 36.)

[157] 174, 9. τοῖς ἄλλοις concordiam *juravistis.* Quinam hi ἄλλοι? Intelligerem,

ἀθλίας δέ. Ceterum non consilio Andocidem de Mysteriis p. 11, 8. Nil agit Schneid. ad Xen. II. 2. 11. De tota re ne verbum quidem Mitfordius, suo more loqu.

174, 19. Ad παραμείνας deest ἄν. Q. ubi ponendum.

174, 20. δ' ἐτέρους ἐσώσατε. Vide mox v. 37.

174, 26. Recte contra Marklandum def. Reisk. ἔχοντες.

174, 36. Post διόττες desunt quædam. Deest præterea τούτοις. Unde possit quis, τούτοις διόττες, εἰ δίξ. Deinde acutissime Reisk. v. 38. ἐπιλιγάσεσθαι, quamvis male interpretatus. Sensus est, *Hodierni demagogi timeut, ne ma gratia obscuretur, si quis alius posthac reipublicæ prosit.* Sed nescio an passivam significationem possit habere ἐπιλιγήσεσθαι.

XXVI. ΚΑΤ' ΕΥΑΝΔΡΟΥ.

[159] Certissime fallitur Taylorus, putans Evandrum ad officium βασιλίως aspirasse. vide p. 175, 42. (Istius loci sensus est, *Dum Archonte curebimus, sacra quæ eb eo procurari solent, procuranda mandabimus novo Regi et sociis.* Male Reisk. quasi esset, τὸν νῦν βασιλία ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος.) Neque minus certum errare Marklandum (ad p. 175, 37.), thesmothetæ docimasiam putans agi; vide p. 176, 15. Archontis eponymi esse patet ex p. 176, 21. ubi mentio fuit ἐπιτελῶν καὶ ἐφαπτῶν. Vide Lysiam p. 144, 26. Mortuus Thrasybulus Stiriensis, secundum Dodwell. Ol. 97, 4. (Xenoph. Hell. IV. 8. 30.) Videndum, utrum Stiriensem an Colyttensem dicat Lysias. Evander sive Menander archon Olymp. 99, 3.

p. 175, 8. ἀγωνῖ καὶ ἀγωνατῶ. Pro ἀγωνῖ mss. ἴσαγε, neque specie caret, ἀγωνῖ c var. lect. ortum. Nescio tamen an utrumque assumendum, ὃ δὲ ἴσαγε ἀγωνῖ καὶ ἀγωνατῶ.

175, 13. αὐτὲ τῆς [αὐτῆς] δουλίας. Utrum αὐτῆς sit delendum (aut leg. αὐτῆς τῆς δ.) iuman dubitari potest. Vulgata per se optima; sed παρουσία, τῆς ἐλευθερίας etc. melius hic opponuntur, absente αὐτῆς. Epitaph. p. 196, 33.

175, 20. Lege, οἱ καλόσοντες εἶσιν, in futuro.

175, 37. Lege, κατὰ τοὺς νόμους οὐ δυνατὸν κλαπῆναι. Deinde mutilus loquus. Sensus ad hunc fere modum supplendus: διαπίπρασται, πολλοστὸς μᾶλλον ἢ τιμιάτης. ἢ τί ἀφορᾷ. Παρὰ defendi possit e p. 103, 25. Andocid. 11, 38. Lys. 165, 38.

176, 3. ἐν αἰσχῇ [τῇ πολιτείᾳ]. Recte Bekkerus, nisi mavis ἐν τῇ αἰσχῇ πολ.

176, 6. φυγὴν ἐγνωμένους τὸ πρᾶγμα, μὴ φ. αὐτῆς. Malim deletum τὸ, ut sit, *thinking it a small matter*; alias potius oporteret αὐτοῦ.

[161] 176, 9. ἄρμα ἐν ταῖς σανίσιν. Vide pro Mantitheo p. 146, 7. etc. Emendant ὄνομα vel τοὔνομα. Vide tamen an ἅρμα fuerit nota quædam, eorum nonnullis apposita, qui in equitibus meruerant.

176, 24. ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις. Plenius dixit Æschines c. Timarch. p. 25, 26. τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑκάστου γίνεσθε. c. Ctesiph. p. 75, 20. γένεσθε — τὸν διάπυρον — ἐν τῷ θεάτρῳ.

176, 32. Malim, ἐὰν δὲ ταῦτα.

176, 35. ὅτι φίλος ἐν τυγχάνει, vel ponenda ante κατηγορεῖν, vel potius delenda.

176, 39. δικαίως [ἂν] ἀνοσιωμένους. Deinde vel μὰ τόνδε cum ms. vel μὰ καὶ τόνδε. Isocrates Permut. 112. ἢ καὶ γὰρ ἀγαθῶν κοινωνεῖν ἢ μεθὶ τῶν ἀνυχίων ἀποκλαίειν.

176, 42. Recte defendit Reisk. Alias possis fere ad mentem Taylori, ὥστε ἐκ τούτων προσλαμβανομένους ἀδικημάτους, ut περσλ. referatur ad ὑμᾶς.

177, 5. ἐκ τῆς πολιτείας — βάσανον ἔχουσιν. Lege τὰς per appositionem, ut De bonis Aristoph. p. 154, 13. ubi φιάλην ma. Vel. ἐκατέρας τὴν πολιτείαν. Vulg. verte, *documentum habemus, quales illi futuri sint in utravis republica.*

177, 7. Ad Marklandi et Reiskii mentem leg. διὰ μὲν τοὺς τοιούτους, τοὺς σ. διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν συλληφθέντας ἐκφυγεῖν. (τοιοῦτοι, qualis Evander; ἄλλοι, boni, ut p. 177, 1.)

[163] 177, 17. Frustra sollicitant. Verte, *quales, ego, pro populo respondens, dico esse.* Levius poterat Marklandus, ἐποιήσαντο. τοιαῦτα λέγω — ἡμάτερον δὲ —.

XXVII. ΚΑΤ' ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

[165] p. 177, fin. Confer Aristoph. Eq. 1355. Ceterum mutilus est locus, ut videtur: sensus, *quod isti semper dictitabant, nunc saltem verum est; quum ita attrita sint civitatis opes, ut* [nisi coerceantur horum rapinæ, perilura sint stipendia. Istarum autem rapinarum] *odium ad vos redit, lucrum ad istos.* Omittit ms. προσῆκον.

Quare vide, utrum post ἔπειτα, an post πλῆθος, ponenda signa lacunæ.

178, 3. αἴτιοι εἶναι ψηφίζεσθαι. Non temere mutand. *when people expect that they will cause you, etc.*

178, 5. Eurip. Alcest. 279. Lys. c. Eratosth. p. 122, 28. ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σῶσαι Πελίμαχον καὶ μή. Ceterum

frustra politicis concionatur Marklandus. Hodie diceret Lysias, *the safety of the country depends on its finances*. Expliçat ipse Lysias c. Ergocl. p. 180, 24.

178, 5. Malim, οὗτοι, οἱ φ.—οἱ τῶν ἀ. Vide Eurip. Androm. 1162, 3.

178, 8. Vide an del. ἀπάντων. Confer p. 150, 33.

178, 13. ἴσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν. Malim, τὸ μὴ—. Hic p. 89. Collato p. 185, 30. dele τοῦ.

178, 15. ἕξουσι. Malim, ἴσχουσι.

178, 19. Speculatum veniunt vestrum judicium. C. Nicomach. p. 185, 25. Andocid. Myst. p. 14, 12. Lysias c. Eratosth. p. 123, 19. c. Frument. p. 166, 5.

178, 23. Hic p. 181.

178, 38. Demosth. Olynthiac. III. p. 36—37. Reisk. An leg. πατρῷα κ. sine τά?

[167] 179, 6. Recte opinor Reisk. ἐστι δέ. E superiore fluxit ἐτι.

179, 10. Non fero τοὺς ἀδικοῦντας, quod oppositioni nocet, et e sequenti huc tractum. Malim, ὥσπερ εἰκὸς, vel ὡς εἰκός ἐστιν, deletis istis. Deinde lege, εἰ [1]δικαίως [2]τοῖς [3]μὴ [4]ἐπεξιοῦσιν (vel 1234) ὀργ. vel sine δικαίως, quod malim. Nunc ultima minime sollicito. *si illis irasci soletis qui accusationem non ea qua par est fide prosequuntur*, (ut Reisk. t. 6. p. 615.)

179, 13. καὶ μὴ, ὥσπερ—εἰθ. ἐστὶ—ἀφίετε. Rectissime. Transit constructio. vide hic p. . Sed non huc retulerim p. 178, 44. ubi acquiesco in ἐξαιτήσονται.

Orat. fin. compara cum Nicomach. fin. P. 178, 11-14—185, 29. 32. p. 178, 18. 23—185, 25. 29. et 186, 28. p. 179, 4—186, 27. p. 179, 12—186, 12.

XXVIII. ΚΑΤ' ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ.

[169] Statim post mortem Thrasybuli Stiriensis, p. 180, 11.

p. 179, 26. Concinnius, καὶ ἐκ τῶν ὑμ. πλούσιος ἐκ πεν. γεγ. vel καὶ ἐκ πεν. πλ. ἐκ τῶν ὑμετ. γεγ. quod malim.

179, 27. καίτοι πῶς. Quare καίτοι. Expectes potius ὅστε. An mutilus locus?

179, 45. ἀρχαίαν νόμων juncta cum sycophantia. Explica ex Andocid. de Myst. pp. 10—12. NB. Hist.

180, 5. Certissime Reisk. ΑΜΑ. Confer Aristoph. Plut. 567. et Lysiam p. 182, 17. etc.

180, 16. oratores, ἐχθροὶ, et prytanes, non satis commode enumerantur. An, ἀρχῶν, *magistratibus*?

180, 35. οὐ πονηρούς. Attica λιτότητι possis utcunque defendere, ut sit pro ἀγαθούς. Sed quinam sunt illi alteri, ἐκείνων φυγήν? Incrustare facile, ἐκείνην τὴν φυγὴν, vel τὴν ἐκεῖσε φ. Sed videtur excidisse membrum periodi: μετέσχον, [πάσης τιμῆς καὶ χάριτος ἀξίους νομίζω· ὅσοι δὲ αὐτῶν μὴ συνεκινδύνευον μὲν, ὅμως δὲ ὧν ἐδύναντο ὠφέλουν,] οὐ πονηροὺς etc. Vide p. 177, 7.

XXIX. ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ.

[171] Statim, ut videtur, post damnatum Ergoclem. (Circa init. Olymp. 98.) Ἀπογραφή. p. 181, 24.

p. 181, 33. τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε. Putabam numeralem excidisse; τρίτον αὐτὸν, puta. Sed omnino leg. τῶν ὑμετέρων πορισταὶ—. Propius ad literas πωλητὴν, sed illud verum.

181, 35. εἰ—ὀλοφυρῶνται—οὗτος δὲ—ὑπέστη. Lege, ὀλοφύρονται.

181, 43. δέδοκται. Corrupt. Sensus, ἀνάγκη vel προσήκει.

182, 1. Pessime Reisk. περὶ. Vide mox, ubi hæc memoratur ut Ergoclis pecunia. Mox dele καὶ μὴ κατηγορεῖν. Deterritos ait; ergo κατηγορεῖν conati sunt? Imo, ἡσυχίαν ἦγον.

182, 11. Vide hic p. 181. ad p. 186, 15.

182, 23. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα [τοῖς κλέπταις] συνιδόντες Scholion, ut puto, ad τ. α. ἐνίσχυτο. Vide an et leg. ἐνίσχυται, nam hoc revera factum esse liquet ex ipso loco. Vide hic p. . Sed nunc dubito, an non defendi possit optativus hic et paulo ante v. 15. Bene se habere videntur et duo futura, ut p. . De hac re quærendum. Vide paulo ante ad 181, 35. Infra hic p. 239. Isocr. c. Lochit. 6. Θαυμαστὸν εἰ—νομίζετε (al. νομιεῖτε)—τοὺς δ'—ἀφήσετε. Ibid. 24. εἰ τυγχάνομεν—ἀξιοῦμεν.

[173] 182, 26. ἄλλα—ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας. Vide an præpos. nata sit ex vicinis syllabis.

XXX. ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

[175] An idem Nicomachus, de quo p. 110, 8. 111, 3.? Acerba et acuta, subinde vehemens, minus tamen eleganter scripta quam XXVII et XXVIII. Scripta post Olymp. 95, 1. Pacis tempore, p. 185, 18. Nicomacho mandatum fuerat, sexennio ante Athenas captas, ut Solonis leges describeret. Belli tempore, vide p. 185, 40. postea eidem est mandatum, ut leges de sacris faciendis in tabulas referret; in quo quadriennium consumpsit. Vide hic ad p. 183, 23. Δεκα-

μασὶν Solonis et Draconis legum, post XXX. Andoc. de Myst. p. 11, 17. et seqq. (Mitford, t. 5. p. 83. etc.)

p. 183, 7. *ἐπ. τούτοι* [*καὶ*]—.

183, 10. *οἷα νέος ὢν αὐτὸς*, malim. et mox v. 33. *καὶ αὐτὸς ὡς ἀχ.* Vide mox ad v. 26.

183, 16. Malim, *ἐταμιευόμεθα*, vel saltem, *ἐτεταμιεύμεθα*.

183, 23. Nihil mihi certius videtur, quam Schotti emendatio, *ἐμοίαν*. Nam interrogare *ὁσίαν*, ut vult Reiskius, non puto. Vide Porson. . . . . Sed esto ut interroget; an potest aliquid esse planius, quam omnia ista, v. 12. etc. *προστοχᾶν γὰς* — usque ad *εἰθύνας ὑποσχεῖν*, v. 21. praemissa esse de veteribus delictis, antequam ad ipsam causam veniatur?

183, 26. Lege, *μόνος αὐτὸς*, nisi plene dist. ante *καὶ τοσαῦτα*.

183, 28. *ἀξίωσας ἐγγράψαι*, scil. *τὸν λόγον*. Vide Aristoph. Vesp. *ἐπίγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον*.

[177] 183, 42. *τριοχιλίων* defendi utcunque potest, *nullius oligarchiæ particeps fui, a prima*, CCCC*virorum, usque ad ultimam, trium millium*. Sed recte emendant *πενταιοχ*. Alterum mutarunt scribæ, ut accommodarent ad *τριακοσίους* (quomodo corruptum invenerant textum).

183, 43. *δεινὸν—εἶναι* [*ὅτι*] *εἰ*—Suspicor, *εἶναι· εἰ*—Vide mox ad 186, 8.

184, 2. An, *ἔτι δ' ὑμᾶς οἶμαι θαυμαστὸν νομίζειν* (sed simplicius *νομίζω* delere cum Marklando, prioribus servatis. Poteras et, *ἔστι δ' ἐμοὶ θαυμαστὸν, εἰ Νικόμαχος— ἀξιοῖ*.), *Νικόμαχον ἐτέροις μνησικακεῖν ἀξιοῦν*. Scholion est illud *ἀδίκως* vel *ἀδίκως. νομίζειν ὅτι Νικόμαχος* Bekker. e ms. p. 111, 35.

184, 15. *Σάτυρος καὶ* Κλεοφῶν. Nomen e vicinis irrepisse constat, uncinis includit Bekkerus; si tolli vult, non assentior. Sat probabilis Schotti emendatio, *χρέμων*.

184, 18. [*καὶ*] *ἀσεβοῦσι*, nisi vertas, *illi ipsi, quotquot*.

184, 36. [*κοινοῖς καὶ*] *κεμπόροις*. Var. lect. *κοινὸς νόμος* hic alienum; vide Marklaud. ad p. 187, 41. Conf. p. 96, 10.

184, 38. *κυρβέσιν καὶ σανίσιν*. Eleganter Taylorus, CTHAΩN, sed vereor ut recte. *στῆλαι* absolute essent Nicomachi tabulæ, vide p. 185, 12. Nihil succurrit quod satisfaciat. Si *λόγια* est vox prosaica et oratorica, quum ms. det ΟΠΑΩΝ, possis, ΟΠΙΩΝ. Sed qu. an verius *βίβλων*. Ψιλ. ω ρ, Συσσ. ω ρ Commentarii ad arcana sacra pertinentes: Demosth. de Cor. p. 313. Fals. Leg. p. 403. ed. Reisk. Isocr. Æginet. §. 6. Hermesianax Athenæi XIII. p. 597. etc. vv. 25. 45. Ceterum *εἰ συγγραφαὶ* mox p. 185, 11.

[179] 185, 2. *συμφέρει*, Male Reisk. Respicit ea quæ modo dixerat de fortuna civitatis.

185, 3. Malim, ΚΑΙΑΔΥΝ.

185, 9. Marklandum recte reprehendit Reiskius, ipse ab eo deceptus in illis quæ dicit de novem talentis, quæ aut vera sunt aut falsa; certe nil ad Lysiam. Prima *ταῦτα* in *ἄθυτα* mutat Marklandus, eodem manente sensu; etiamsi vertendum esset, ut contendit, *ἄθυτα, quæ non erant faciendæ*: quum debuisset, *non facta*, ut p. 175, 34. Deinde *ἱερὰ ἃ. τριῶν ταλ.* etc. verte, *pars sacrorum, quæ constitisset tribus talentis, non facta est.* (*ἄρτος ὀβολοῦ* est vel nostrum *a penny loaf*, vel *a pennyworth of bread*. Ar. Eq. *ὀβολοῦ πορίσνους*. Lys. p. 908. Reisk. *ὁλκάδα δυοῖν ταλάντοιν, a cargo worth two talents*. Epiotetæ testamentum in Mus. Veron. p. 24. v. 181. 187. *τυροῦ —στατῆρες, a stater's worth of cheese.*) Eo magis mirere Marklandi errorem, quod mox *ἓξ ταλάντοις*, in quo consistit loci difficultas, si qui tamen est difficultas, optime defenderit, *by six talents*. Nil dicit Lysias de ipsa summa, sed loquitur de differentia tantum. Hoc dicit: *infecta fuit pars veterum sacrorum, ad tria talenta; erogata sunt et consumpta sex talenta, in novis sacris. Si, peractis veteribus, a novis abstinuissemus, τρία ἂν περιεγένετο*. Nos, *we should have been three talents in pocket*. En satis verborum ad probandum 6=3 +3.

[181] 185, 13. Malim, *καὶ ταῦτας ὁ ἱερ.—ὡς εἰς εὐσέβειαν—*.

185, 20. Malim, *ἡ βουλὴ ἡ ἀεὶ βουλεύουσα*. Vide ad Demosth.

185, 25—32. Hiulca oratio. Eadem fere c. Epicrat. p. 178, 11—23. unde huc illata suspicor. Abrupta nimis mentio *πλοιῶν*, quæ proprie nihil ad Nicomachum; aptissime contra cohærent, *εἰς ἀσφάλειαν καθίστασι*, v. 25. et *ἀδίκημεν* etc. v. 33. Deinde *πλοιὰ* inducitur, ut novum argumentum, v. 25. Ceterum cum 185, 25. *προσέχουσι τ. νοῦν* confer p. 186, 28.

185, 28. *τὸν* natum puto ex *ἰσχάτων*.

186, 7. Marklandi, *αὐτοὺς—πιστεύεται*, Hellenisticum esse suspicor. Malim, *αὐτοί*.

186, 8. *ὃ δὲ πάντων δεινότατον* [*ὅτι*] E ms. *ὅτι* addit Bekk. Sed tum vereor ne leg. *τὸ δὲ*, ut p. 178, 41. Vide hic ad 183, 43. c. Diogit. p. 907. R. *ὃ δὲ π. δ. οὗτος γὰς—*.

186, 12. *ὑπὲς τοῦ δήμου κρίνεσθαι*. Friget *κρίνεσθαι*. Sensus forsan, *ut piaculum* (*κάθαρμα*) *in malam rem ablegari*. Verbum non reperio. An exoidit *ξενίας*?

186, 15. Malim, *περὶ μὲν τούτου. de ipso reo*. Eadem mendæ p. 182, 11 et 168, 24.

186, 20. *δεῖσθαι* [*ὡς χρὴ*] *παύσασθαι*. Suspect. Ceterum confer c. Alcib. I. p.

141, 25. unde firmatur lectio Bekkeriana ζητοῦσιν. Confer et c. Philon. p. 190, 1. An leg. πεῖσαι ὡς χρὴ, ut ante ζητοῦσι rursus subaudiatur πεῖσαι? Sententia: Patroni a reo non impetrarunt, ut legibus obediret; ne vos exorent ne puniatis.

186, 22. ὥςτερ ἂν—ὁρᾶτε. *whatever exertions you see them make.* Sed malim abesse ἄν. *quomodo nunc videtis.*

186, 22. Confer Alcib. I. p. 141, 23.

186, 23. ὅτι [οὔτε Νικόμαχος οὔτε] τῶν αἰτησ.

186, 28. *Accusatores non exoraverunt patroni; ne vos, judices, exorent.* Eadem supra c. Epicrat. p. 179, 3. et c. Philon. p. 189, 43.

In fine. Malim, τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντα. Hic p. 94.

XXXI. ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

[183] 187, 5. Male τοῦ λόγου Marklandus. *if in my speech I should fall short of the charge.*

187, 7. An, sine πάντων, leg. et disting. ἐνδεῶς μὲν γὰρ, δι' ἀπειρίαν, τῶν τούτῳ πεπρ. ut constructio sit, εἰμικὸς ἂν εἶην ἐνδεῶς μὲν τῶν etc. Imo debebam, διὰ τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν. Sed suspectam habeo vocem ἀπειρίαν. An possit significare *immensitas* (quod est apud H. St. sine auctore) nescio; sed dixisset orator potius μεγέθος vel ὑπερβολήν. Aliquando suspicabar legendum, ἐνδεῶς μὲν, διὰ ἀπειρίαν τῶν τοιούτων πραγμάτων. Quæ verba fere occurrunt alicubi in Lysia.

[185] 187, 13. ἐνιδ. τούτου, scil. τοῦ εἶναι πολίτας. Ineptissime Marklandus τοῦ ἔσον.

187, 31. ἔνιοί τινες. Isocr. jungit plus semel.

187, 33. Malim, ἢ συγκατιλθεῖν ἐχγασάμενός (vel — σύμενός) τι τῶν κοινῇ τῇ πόλει συμφ. ut p. 190, 2. vel τῇ π. κ.

187, 35. καὶ γὰρ — Imo καίτοι, ut Bekkerus, vel saltem καὶ μὴν —.

187, 42. δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. Om. μὴ mss. Nescio an recte Schottus, totum μὴ ἀδικεῖν delens.

188, 7. In re desperata, tento: συγκατιλθεῖν· [ἀλλὰ ξένον ἐποίησεν αὐτὸν,] (vide p. 187, 29. 30.) καὶ ταῦτα φύσει δοτὸς γενόμενος. (*Vir maximus* apud Taylorum, qui etiam sine ms. δοτὸς detexit, videtur esse Bentleius.) Sed ut verum fatear, exspectarem potius ἄν, quam γενόμενος: omnino vide c. Alcib. I. p. 143, 20.

188, 25. ὅλλα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δέ, — Si sensus est, *pauca quidem, sed quod esset satis*, addendus videtur articulus, τἀναγκαῖα δέ. Sed vel sic ultima supervacanea. An, ἀνεχόμενοι δὲ —.

188, 28. [αὐτὸν] δι' αὐτὸ — Vel αὐτῷ cum Reisk.

[187] 188, 42. ἂν ποιήσαντα. Lege ἂν πεπονθότα, vel dele ἄν.

188, 43. *Mater a liberis* μηδ' ὑφελκυμένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι. Saltem μηδὲν, aliam sensus erit aut nullus aut oratoris menti contrarius. Sed malim, μικρὰ ὑφ. nisi mavis μικρὰ ἢ μηδὲν ὑφ. Deinde dele ἔχειν.

189, 12. An servandum φυσικῆς, mutata distinctione: κἀνδυνος καὶ, τοὺς χρεστοὺς ἐὰν αἰσθάνηται (οἱ πολῖται scil.)

189, 19. Pro ἀνοσίας conjiciebam τιμωρίας. Sed nescio an aliquid desit, ut hæc non ad Philonem, sed ad civitatem spectent. Vide mox p. 189, 43.

189, 27. σφόδρα γ' ἄν. An l. ἢ σφόδρα γ' ἄν? Cave autem interroges post ἐτίθη.

189, 32. Non puto mutandam mss. lectionem πολάσεται. Imo necessario, si vera est oba. Porsoni Opusc. p. 33.

189, 33. ἐδρίχθη ἀμφ. ταῦτα. Intelligerem εὐρίθη, ἐπραχθη, ἐνομίσθη, etc. Alienum δίδακται, de quo mss. ad Dem. Ind. Deinde malim κακῶς δέ — Ceterum notandum παρασκευὴς, bono sensu. Vide p. 187, 4.

189, 40. καὶ οὕτω συντιμηθῆναι. An, ἢ καὶ ὁπωσοῦν τιμηθῆναι? *to be rewarded before them, or indeed be rewarded at all.*

189, 45. τὰ ἄθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκριτο. Lege, πόλις. Hic p. 94.

190, 3. Lego et distinguo, — μέτοικος, μέτοικος δὲ, ὃ β. ut ἢ non minus ad τυχὸν quam ad τυχεῖν referatur. Etiam ad ἀποστέρησιν repetendum τῆς β. Sana omnia, legas modo διαμαχόμενος cum Markl.

[189] In fine. κοινὰ παραδείγματα. Tentaham, ἐκανὰ, vide fragm. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ init. Sed nunc vix dubium, quin mendosum sit παραδείγματα. Sensus videtur, *commune malum.*

XXXII. ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Oratio habita post finem belli Peloponnesiaci, vide p. 896-7.

p. 893, ult. ed. Reisk. φεύγειν [αἰσχρὰς] δίκας (δίκη αἰσχρὰ pro Mantith. p. 146, 38. Ἀπολ. Δωρ. p. 163, 15.), vel potius specialis vox deest, puta ἐξούλης. Vulgatam defendit Isocrates Trapez. 69.

896, 8. ἀθλίως ἐκπεπτωκότες. Hic supplendum, vel etiam addendum, τῶν ὄντων. Sed vel sic vix placet rerum ordo. An transp. εἰκτῶς — ἐκπεπτωκότες post μητέρα? An potius corrupta vox ἐκπ.

901, 4. τὸν εἶτα καταλειπεῖν. Ambiguum. Verba sonant potius, *rem*, vel *opes*, quam

vidam. Malim igitur λιποῖν.

905, 3. ὅσου τρέφεις correxi ad Plut. 1013.

905, 9. Forsan, οὐκ ἀπολόσας πέντε καὶ δέκα μνᾶς, ἐκ π. δ. τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι, τὸ δὲ τούτοις λελόγισται, partim cum Reiskio. Pro πέντε καὶ δέκα (vel quicunque fuit numerus) facile supponi potuit πέντε καὶ εἴκοσι, ex prava correctione, cum jam mutilus esset locus. Possis etiam, οὐκ ἀπολόσας πλεῖον ἢ εἴκοσι μνᾶς, ἐκ π. δ. δὴ τίθησι, τὸ ἥμισυ τούτοις λελόγισται.

[191] 906, fin. Malim, μισθῶσαι — ἀπαλλαγμένον — ἡμάμενον. Nominativus non defendi potest e p. 173, 8. (si ibi disting. παρέλκων, ἀδικοῦντες ὑμεῖς) neque e Porsono ad Orest. . Sed vide an sit anacoluthon, ut procedat constructio, quasi fuisset ἐδύνατο pro ἐξῆν αὐτῷ. Supra c. Philon. p. 188, 14. εἰσπηγεῖν et ἀπολῦσαι defendi possunt, quasi præcessisset κατασταῖναι. Imo sana videtur vulgata, i. e. ἀπηλλαγμένους et ἡμαμένους, ut constructio transeat, quasi fuisset, ἐξῆν αὐτῷ ποιεῖν κατὰ τοὺς νόμους, οἷ κεῖνται τοῖς ἐπιτρόποις, μισθῶσαι — ἀπηλλαγμένους —.

908, 1. Malim, τὸ ἥμισυ τούτοις ἐφανοῖς οὖσι.

908, 12. Optime Bekkerus, ὅτῳ μὲν— ῥᾴδιος δ'—. Nos, *he has nothing to do but to score up the outgoings to them, and pocket the returns himself.*

XXXIII. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

[193] Habita Olymp. 98, 1. Vide Diodor. apud Taylor.

P. 912, 3. Viri docti, γενέσθαι, vel ἂν γενέσθαι. Possis et γίγνεσθαι.

913, pen. φιλοπονεῖν μὲν ἐστιν οὗ πρατόν, γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα, τῶν αὐτῶν. An, τῶν τἀναντία? Nempe πρατόν. Similis sententia, Isocr. Areopag. §. 3.

914, init. Debebat, ὁ μὲν ἀρχὴ—τὰ δὲ τῶν Ἑ.—τῶν δὲ χρημάτων—.

914, 13. καιομένην τὴν Ἑλλάδα—Malim, καιομένην.

914, 16. ἀπέρθοντο Laconas. Docta Marklandi nota: adde Antiphanem Athenæi XV. p. 681. C. Ceterum ineptit R. κεκτήσεσθαι corrigens. Nos, *that the liberty they have acquired will be eternal.*

916, antep. ὕβριν κωλῦσαι. Malim κολάσαι.

XXXIV. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

[195] Pacis tempore.

917, 6. διὰ δὴ. Nil ineptius. Lege, πρότερον δὲ ἅδη· καὶ τούτων μὲν—. δὲ ὑμᾶς κατεδουλώσατο Theramenes, p. 127, 23. ὀλιγαρχία δ' ἐς κατέστη, Δημ. κατ. Ἀν. p. 174, 13. Isocr. Antidos. 342. de Pace 64. 149. Lochit. 14. Sic καὶ, 103, 6. 110, 20. 156, 19. 172, 35. 174, 33.

918, 1. Frustra mutat Reisk. Vide p. 174, 37.

918, 5. οὔτε ὀλιγίᾳ. Recte opinor Marklandus, οὔτε πλούτῳ. Alterum sumpsisse videtur Stephanus e p. 149, 40.

918, 5. An, ἐποιήσαμεν?

921, ult. Deesse aliquid viderunt omnes. An, εἶτα τοὺς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἀτυχοῦντας ἐρωτῶσι. Per τὰ ὑ. ὑπάρχοντα intelligo τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν. Ceterum confer Isocr. Archid. 67.

922, 7. Lego, ἐὰν μὲν πείθω,— Mant. τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας — sine ceteris quæ e seqq. fluxerunt. Deinde ἴσασιν γὰρ ἐκεῖνοι, ὅτι — Recte expl. Reisk.

923, 6. Lege, τοσούτῳ ὅττον ἐπιθυμ. cum Reisk.

Frag. κγ'. v. 9. Dele syllabam male geminatam, et lege, δίκαιος δ' εἴ μηδὲν π.

Decemb. 28. 1822.
Iterum legendi finem feci Jan. 22. 1823.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO SECUNDO.

Taylori Præfatio ad Editionem Londinensem . . 1
Marklandi Præfatio Conjecturis ipsius ad Lysiam præmissa 21
Reiskii Præfatio 23
Lysiæ Vita a Tayloro conscripta 32
Λυσίου Βίος ἐκ τῶν Διονυσίου Ἁλικαρνασσέως . 61
Λυσίου Βίος κατὰ Πλούταρχον 84
Λυσίου Βίος, ex Photio 86
Λυσίου Βίος, ex Suida 89
Λυσίου Βίος, ex Lexico inedito Eudociæ . . . 89
Testimonia Veterum de Lysia 90
Taylori Lectiones Lysiacæ 94

Α. Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου . . 161
Β. Λυσίου Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς . 184
Γ. Λυσίου πρὸς Σίμωνα 223
Δ. Λυσίου περὶ Τραύματος ἐκ Προνοίας . . 239
Ε. Λυσίου ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας . . . 249
ς. Λυσίου κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας . . . 256
Ζ. Λυσίου Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ . . 291
Η. Λυσίου πρὸς τοὺς Συνουσιαστὰς κακολογιῶν . 309
Θ. Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Στρατιώτου . . . 320
Ι. Λυσίου κατὰ Θεομνήστου Α. 331
ΙΑ. Λυσίου κατὰ Θεομνήστου Β. 347
ΙΒ. Λυσίου κατὰ Ἐρατοσθένους 351
ΙΓ. Λυσίου κατὰ Ἀγοράτου 385
ΙΔ. Λυσίου κατὰ Ἀλκιβιάδου Α. . . . 423
ΙΕ. Λυσίου κατὰ Ἀλκιβιάδου Β. . . . 442

ΙϚ. Λυσίου ὑπὲρ Μαντιθέου 450
ΙΖ. Λυσίου περὶ δημοσίων χρημάτων 459
ΙΗ. Λυσίου ὑπὲρ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ . . 465
ΙΘ. Λυσίου ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων . 474
Κ. Λυσίου ὑπὲρ Πολυστράτου 499
ΚΑ. Λυσίου δωροδοκίας Ἀπολογία 515
ΚΒ. Λυσίου κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν 523
ΚΓ. Λυσίου κατὰ Παγκλέωνος 531
ΚΔ. Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου 537
ΚΕ. Λυσίου δήμου καταλύσεως Ἀπολογία . . 547
ΚϚ. Λυσίου κατὰ Εὐάνδρου 560
ΚΖ. Λυσίου κατὰ Ἐπικράτους 570
ΚΗ. Λυσίου κατὰ Ἐργοκλέους 576
ΚΘ. Λυσίου κατὰ Φιλοκράτους 582
Λ. Λυσίου κατὰ Νικομάχου 586
ΛΑ. Λυσίου κατὰ Φίλωνος 603
ΛΒ. Λυσίου κατὰ Διογείτονος 616
ΛΓ. Λυσίου Ὀλυμπιακὸς 627
ΛΔ. Λυσίου περὶ τῆς Πολιτείας 631

Λυσίου Ἀποσπάσματα 637
Λυσίου Ἐπιστολῶν Ἀποσπάσματα . . . 665
Λυσίου Ἀποσπασμάτια ἄδηλα 666
Addenda Fragmentis 671
Variantes Lectiones ad Lysiæ Orationes . . 673
Index Græcitatis Lysiacæ 701
Index Regiminum a Taylore conscriptus . . . 762
Index Historicus 768
Index Geographicus 771
Index Auctorum, qui in hac Lysiæ Editione emendantur 772
Index locorum Novi Fœderis quæ a Marklando illustrantur 774
Consensus paginarum Editionis Reiskianæ Lysiæ cum paginis et versibus Editionis Tayloranæ primæ seu Londinensis 775

PRÆFATIO TAYLORI

AD

EDITIONEM LONDINENSEM.

TANDEM nova hæc Lysiæ Editio, benevole Lector, serius fortasse quam oportuit, serius certe quam aut destinavi aut prævidere potui, in manus tuas et judicium publicum venit. Nam sive fuit mea in operis Typographicis novitas et insolentia; sive itineris spatium, quod Chartæ singulæ ultro citroque confecerunt, atque adeo nonnullæ odiosæ difficultates, quæ hominem minus gratiosum in literaria ista consuetudine accomitari solent; sive denique varia et graviora negotia Reipublicæ nostræ Academicæ, quæ, interea dum prelum exercebatur, meam qualemcunque operam ad suas res obeundas publice excitavit, et quæ omnia vitæ meæ officia merito suo maximo vendicare potest; quicquid id demum fuit, per sexennium et amplius productum est opus, quod infra angustiores limites conclusisse forsan potuerunt aut fortunatiores, aut certe minus exercitati.

Moram in edendo, qualis fuerit, accepisti. Utrum ea sit necne ut ab omni desidiæ turpitudine liberari possim: id, una cum libri, quem hodie versare occœpisti, fortuna, meaque adeo existimatione, quam in eo sitam esse video, tibi, benevole lector, tuæque sententiæ committo. Ea tamen lege committo, ut, si habeas, ubi ingenii solertiam, divinandi felicitatem, atque in literis exercitationem desideres, nolis interea temeritatem exprobrare, quod in alienissimo Reipublicæ literariæ tempore, infructuosissima omnium studia atque artes plane deciduas excoluerim; quod juxta Poetam,

> 'Laborem provocando, perdomandæ tædium
> Forsitan nec lecta multis e latebris scalpserim.'

Esto sane: sed dum quisque suos patitur Manes, quidni ego non paterer nostros? Cur hereditatem, quæ mihi obvenit, damnosam licet, non cernerem? Nam cum diu est, quod ad vetustos scriptores emaculandos, si minus natura, usu tamen aliquo et studio deferebar, eos maxime, quos scirem et juris antiqui consultissimos, et parentes civilis scientiæ, mihi commendavit Majorum nostrorum auctoritas: qui, in Domo nostra bonarum artium fœcundissima, antiquam Jurisprudentiam incultam esse noluerunt, quorumque

meritis ad me quoque pertinet istius disciplinæ professio. Ita hodie, cum ex nostro ingenio, tum ex aliorum institutis, ad ea studia detrudi me et quasi compingi video, quæ (siqua est in literis prærogativa displicendi, neque certatim frigescant) et serio displicent et frigescunt maxime. Miseram sane conditionem vel tuendi vel ornandi Rempublicam literariam! quæ si me fortasse minus deterreat, subagrestem, meis moribus viventem, et durum ad magnorum pollicitationes, nonnullam tamen ægritudinem affert, posse publice hebescere aciem literarum, et præstantissimorum hominum studium tardari, cum ex his literis ne minimus ille capiatur fructus laudis et existimationis, quem semper summum, hodie fere solum eruditi exspectare potuerint.

Quæ cum sit publica fortuna artis nostræ, atque interea domi habeat, quod impendio esse possit (est enim literarum varietate pene infinita et severitate inclementior, cum ceteræ fere omnes in ambitu suo arctissime contineantur, neque ad alienos fines facile excurrant), mirari mecum soleo, unde optima quæque ingenia ad hæc studia accendi maxime soleant, et in communi bonarum artium naufragio serius restinguantur. Nescio enim, annon ex omni antiquitate summos homines vel abundantia doctrinæ vel ingenii felicitate Disciplina nostra extulerit. Cum et in hoc ipso literarum flexu Academia nostra, ut in omni, ita in hac præcipue eruditionis parte maximos viros et omni præconio dignos informare et excolere non destitit; Bentleium utrumque, Haræum, Mangeium, Thirlbæum, Wasæum, Pearcæum, Walkerum, Marklandum, Jortinum, aliosque, quorum publice conticentur nomina, merita maxima non ignorantur.

Verum ex nostratibus nemo fere, aut hoc, aut superioribus sæculis in Jurisprudentia Attica atque Oratoribus Græcis operam suam locabat; in quibus tamen, si eruditionem spectes, maximo cum fructu locari poterat. "Ex horum Oratorum scriptis non antiqui tantum Jurisconsulti Romani profecerunt plurimum, sed post instauratas literas Budæus præsertim et alii suos fundos irrigarunt. Hodie pene ipsa nomina ignorantur. Tantum invisa quondam Barbaries amatur."* Imo eousque ignorabantur, ut, cum ad Lysiam recudendum accessi, statim sensi, non pauciores fere ad Editionem promovendam excitasse meæ sedulitatis et constantiæ existimationem, quam aut Tanti nominis celebritatem, aut cum hominis fama et scriptis consuetudinem.

Unde tanta Incuria occupavit hanc literarum partem, quæ tam insignem utilitatem secum affert, inter plurimas hanc aliquam rationem esse arbitror: scilicet, quod harum Orationum, quæ circumferuntur, Exemplaria, neque ea tamen facile obvia, La-

* Bœcler. de Scriptoribus Græcis et Latinis.

tina interpretatione fere destituantur. Quæ est sane et altera conditio Græcarum literarum non minus dolenda, quod, cum nude prodierint, vix unum aut alterum inveniant emptorem: cum vicissim nihil quidpiam fere magis ad earum interitum contulerit, quam popularis illa et puerilis versiones Latinas attexendi consuetudo. Ita ex illa parte ignorantur, ex utraque negliguntur. Sed de his fortasse satis: aliquid tamen in hoc limine operis præfandum fuisse duxi, cum de horum studiorum infortuniis, tum nonnihil etiam de mea intempestiva opera in iis excolendis. Superest, ut de Auctoris nostri orationibus aliquid addam: quali scilicet fortuna in utraque ætate usæ sint, tum in ea, quæ exstinctas literas præiverit, tum in hac altera, quæ Typographiæ ope novam librorum edendorum rationem introduxit; denique quantum ego præstiti in hac editione adornanda, et quibus subsidiis adjutus id operis in me suscepi.

In Scriptoribus recensendis eo melior fuit antiquorum Criticorum fortuna, quod sæpenumero vetustissima exemplaria nacti sint, et quæ ætate præcederent infinitam istam varietatem lectionis, quam ex describentium vel dolo malo, vel incuria subinde oriri necesse fuit. Eorum usum expediebat, quod nondum optimi et autographi Codd. Barbararum gentium furorem experti sint, neque jam reperto et introducto artis Typographicæ usu incuriosius observari cœperint atque in manibus hominum paulatim esse desierint. Memorat Athenæus (si bene memini, neque enim ab Athenæi lectione recens sum) Sophoclis Codicem ab ipso auctore scriptum: Pausanias in Bœoticis se vidisse affirmat Hesiodi poema ab accolis montis Heliconis sibi commonstratum antiquissimis plumbeis laminis, proculdubio auctoritate publica in honorem tanti civis (si civis fuit) exaratum. Scriptores emaculare eisque ex apposito chirographo auctoritatem conciliare, eorum erat, qui vel primævas membranas vel eis proximas usurparunt. Ita Aristotelem Tyrannio emendavit (dubium tamen an primus), qui cum Lucullo vixit, ab Aristotelis ætate non longe dissitus.* Antiquissimus proculdubio fuit Mnemo Pamphylius, quem διορθωτὴν Hippocratis nominat Galenus, quippe de cujus notis criticis ad Hippocratem postea scripserunt Medici, qui videntur a Plinio laudari. In Romanorum scriptis quanquam ob ludorum celebritatem et excultam magis disciplinam Exemplaria et latius propagari et frequentius describi cœperint, attamen intra eam ætatem serio recensita fuisse accepimus, quæ summa auctoritate destitui non poterant. Ita Tacitum et Apuleii nonnulla recognovit Crispus quidam Sallustius anno Æræ vulgaris 395, qui erat ab excessu utriusque Scriptoris infra trecentesimum. Vegetium (ut est in MS. Puteano)

* Strab. l. 13. p. 609. Plutarch. in Lucullo et Sylla. Ammon. in vit. Aristot. Athen. l. 1. Heysch. Illustr.

Eutropius, quisquis demum fuerit, certe Vegetio ipso non multum recentior. Priscianum Flaccus Theodorus Dionysii V. D. Memorialis Sacri Scrinii Epistolarum et Adjutor M. Quæstoris Sacri Palatii in urbe Roma Cpolitana Olibrio viro Clarissimo Cos. Olibrius Cos. erat sine Collega, ut ex Fastis discimus A. C. 526. quo tempore floruit Priscianus ipse. Quin et Theodorus se Prisciani auditorem fuisse profitetur. Non maximo intervallo Virgilius Censorem nactus est Turcium Rufium Apronianum Asterium, prout ex ejusdem manu apparet in vetustissimo Cod. Virgilii, quem servat Bibliotheca Medicea ad D. Laurentium.

TVRCIVS. RVFIVS. APRONIANVS. ASTERIVS. V. C. ET. INL. EX. COMIT. DOMEST. PROTECT. EX. COM. PRIV. LARGIT.
EX. PRAEP. VRBI. PATRICIVS. ET. CONSVL. ORDIN. LEGI. ET. DISTINCXI. CODICEM. FRATRIS. MACHARII. V. C.
NON. MEI. FIDVCIA. SED. EIVS.

et quæ sequuntur, legenda in Gorii Inscriptionibus antiquis in Etruria exstantibus p. 452. De Asterii (qui Consul erat A. C. 494.) genere et ætate, itemque Virgiliani Codicis emendatione videndus est Eminentissimus Card. Norisius, Cenotaph. Pisan. Dissert. 4. Atque hæc sunt omnia fidei sinceræ et quæ laborare nequeat, quum quibusdam MSS. eorum censura et auctoritas publica, sive autographa, sive ad fidem alterius exemplaris descripta, ad finem adhæsit, atque ad nostra tempora devenit.* Illustriora multo et ad propositum meum disertiora, quæ ab Antiquis memorantur de Plauto a Varrone recensito, unde Plauti fabulæ Varronianæ, quas sc. ille admisit:† de opera, quam juxta Eusebium in Chronicis, impendit Cicero scriptis Lucretii, de Cicerone ab Asconio Neronis Imp. ætate emendato, Ennio a Lampadione,‡ et Virgilio demum vel ipsius Augusti temporibus a Vario, Tucca, et Hygino.

Porro huic felicitati accessit non minor, ea scilicet, quæ Antiquioribus Criticis Auctores integros, adeoque a se ipsis felicius expoliendos recognoscendosque obtulit. Magnum id erat ingenii adminiculum, Scriptorem ex ore ipsius fingere et colores ducere, quos ipse repræsentaverat. Nos vicissim hariolationibus ex æqualium Scriptorum usu ductis, ex Dialecti, in qua scripsit, genio atque indole, ex Scholæ denique aut Disciplinæ auctoritate, ætatem conterimus. Fortasse etiam aliquando cum larvis luctamur, et So-

* Chirographo suo recensiones a se factas attestabantur vel muniebant Critici veteres. Ἐπὶ μὲν τοῖς βιβλίοις, ἃ διωρθώθη τοῦτο, ἐγκαταλέλειπται σύμβολον. ἐπὶ γὰρ τῷ Ἀλεξάνδρῳ παράγραμμα ἦν ἡ πατρίς. Aristid. in Oratione funebri Alexandri Cotiæensis.

† Gell. III. 3.

‡ Ut non turbidæ fidei nec ambiguæ, sed ut puræ liquentisque esset, *equusne* an *eques* Ennius scriptum reliquisset, librum summæ atque reverendæ vetustatis, quem fere constabat Lampadionis manu emendatum, studio pretioque multo unius versus inspiciendi gratia conduxi, et *eques*, non *equus* scriptum in eo versu inveni. Gell. XVIII. 5.

phistarum umbratiles μελέτας, sequioris ævi vel exercitationes vel oblectamenta, magno cum molimine refingimus. Non diffitendum est multa genuinæ Antiquitatis monumenta ideo ætatem non tulisse, quod Censoriam obeli notam sustinere nequiverant. Circumferebantur olim Orationes Lysiæ 400 et quod excurrit juxta Plutarchum et Photium: plurimæ sane ex mente gravissimorum Scriptorum.* Jamdudum autem est, quod conquerebatur Photius Paulum Mysium multas et præclarissimas sua Crisi exstinxisse.† Homerica omnia atque ea, quæ pro Homericis ostentabant variæ antiquorum ἐκδόσεις, penitus fere interierunt, exceptis iis, quæ posteritati consecravit ea sola Editio, quæ ceteras omnes vivendo vicit, cujuscunque demum sit, Zenodoti certe non est, cujus Editio Homerica ab Antiquis commendabatur maxime, quandoquidem plures versus, quos ille obelo notavit, hodie in vulgata habemus: non Aristarchi, qui Ulixeam terminavit libri penultimi v. 296. hisce verbis

Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ ϑεσμὸν ἵκοντο.

Quod ideo libentius commemoro, quia nonnulli non intellecto hoc more Majorum, quæcunque ex Homero ab antiquioribus scriptoribus allegata reperiant, qui aliis atque aliis recensionibus utebantur, ea ad præsens Homerici poematis systema temere agglutinant. Inconsultius quidem hoc, et nullo cum acumine admissum. Cum hoc non esset Homerum, sed centonem exhibere ex diversis Homeri recensionibus consarcinatum. Verum singulare aliquid semper habuit Homeri fortuna. Nemo fere ex antiquioribus paulo doctior, qui ad illius recognitionem non accessit: nemo vicissim ex Neotericis, quem vere Criticum dicere possis. Sive id plurimorum præstantium virorum desperatione factum sit, sive (quod fortunet Literarum siquis sit Genius!) reservata fuerit ea famæ et æternitatis conditio summo isti viro, qui incredibili literarum lumine præsens sæculum ornavit, et immortalibus beneficiis futura omnia demerebitur.

Ut ad Lysiam revertar, quis ille Paulus ἐκ Μυσίας, quali lingua, qua conditione et ætate usus est, albus an ater, frugi an nequam, id juxta scio cum inscientibus maxime. Photio certe ætate prior, qui solus, quod sciam, ex antiquis hominem memorat, si Suidam excipias atque præterea Eudociam Imperatricem, quæ ex eodem fonte, unde Suidas, hortos suos irrigavit. Eorum verba sunt: Παῦλος Γερμῖνος σοφιστὴς, ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς

* πλείστους δὲ γράψας λόγους. Dionys. Halicarn. de Lysia. Catonis orationes non minus multæ fere sunt quam Attici Lysiæ, cujus arbitror plurimas esse. Cic. in Bruto. Multa Lysiæ scripta sunt, nonnulla Critiæ. Id. 2. de Orat.

† Πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄλλους εἰς νόθους ἀποῤῥιψάμενος πολλῆς καὶ μεγάλης τοὺς ἀνδρώπους ὠφελείας ἀπεστέρησεν οὐχ ἧττον μίαν ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων. ἅπαξ γὰρ ἀπομαθόντες παρεφάθησαν, ἐπιπρατεστέρας τῆς διαβολῆς, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, ἡ τῆς ἀληθείας γεγενημένης. Phot. Biblioth. Cod. CCLXI.

Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β. ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου.

Paulum, credo, ætate anteivere uterque et Dionysius Halic. sc. et Cæcilius, qui ex orationibus Lysiæ 425. germanas esse volunt, non nisi 230 juxta Plutarchum: aut cum Photio 233. Dionysio multum debet Lysias: gravissimo omnis memoriæ in rebus præsertim criticis auctori, ut erat ingenio acerrimus et multiplici lectione instructissimus. Præter eam, quæ superest de Lysia Crisin (quod opus emaculatius longe, ut spero, quam in vulgatis repræsentari solebat, huic Editioni præponi curavimus), commentarium* scripsit de dignoscendis Lysiæ orationibus germanis et adulterinis, hodie magno rei literariæ detrimento non exstantem.

Dionysius† ætate et studiis æmulum habuit Cæcilium Rhetorem, natione Siculum, patria Calactinum.‡ Scripsit ille *σύγκρισιν* Demosthenis et Ciceronis: Demosthenis item et Æschinis: Dictionarium ex ordine literarum: De Demosthenis orationibus germanis et spuriis: de charactere X Oratorum: singularem commentarium de Antiphonte, atque alia permulta, de quibus Suidas consulendus erit. Laudantur a Longino §. 32. juxta finem ejus in Lysiam commentarii. *ὁ Καικίλιος ἐν τοῖς ὑπὲρ Λυσίου συγγράμμασιν ἀπεθάρρησε τῷ παντὶ Λυσίαν ἀμείνω Πλάτωνος ἀποφήνασθαι, δυσὶ πάθεσι χρησάμενος ἀκρίτοις. φιλῶν γὰρ τὸν Λυσίαν, ὡς οὐδ' αὐτὸς αὑτὸν, ὅμως μᾶλλον μισεῖ τῷ παντὶ Πλάτωνα, ἢ Λυσίαν φιλεῖ.* Hic est Cæcilius, qui orationem Deliacam Æschini abjudicat, Antiphontis orationes genuinas solummodo 35 admittit, Isocratis 28, in horum Oratorum lectione et Crisi versatissimus.

De Oratoribus Atticis librum adornavit Lysimachides Cæciliano libro oppositum, ut constat ex Ammonio in v. *Θεωρὸς*, de quo me plura nescire confiteor.

Curiam Atticam illustravit Hero Atheniensis, incertæ ætatis: de quo Suidas. *Ἥρων.* Κότυος, *Ἀθηναῖος ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας γεγραφὼς—ἐξήγησιν Δεινάρχου—περὶ τῶν ἀρχαίων Ῥητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι.*

* Vid. Dionys. in Lysia.

† Hos conjungit Quintilian. III. 1. *φίλτατον* vocat Dionys. Halic. in Epistola ad Cneium Pompeium de præcip. Historicis. Laudatur a Quintiliano tanquam auctor antiquior. Cum igitur Suidas ætatem Cæcilii ab Julii et Aug. Cæsarum temporibus ad Hadrianum proroget, credibile est, eum, ut solet, duos scriptores immiscuisse, unum, qui sub Augusto, alterum, qui sub Hadriano floruit. De Cæcilio præterea vide Dionem Cassium, Plutarch. in Demosth. init. et in vitis X Oratorum, Athen. l. 6. Longinum sæpius, Photium, Cod. 61. 259, 260. 262. Suid. in Καικίλιος et Ἐρμαγόρας. Voss. Hist. Græc. p. 178. et de arte Grammatica l. 5. Casaub. ad Athen. VI. 21.

‡ Sc. *ἀπὸ κακῆς Ἀκτῆς*, ut eum laudat Athenæus. Conditur ea urbs in Sicilia Olymp. LXXXIII. 3. Mox voce depravata vocabatur Κάλλαντις. Καικίλιος Σικελιώτης, Καλλαντίανος. Κάλλαντις δὲ πόλις Σικελίας. Suid. A Diodoro ad Olymp. LXXXV. 1. *πόλις Καλατίνων.* ut dubium an Σιλῆνος, *ὁ Καλατίανος* ab Athen. p. 268. memoratus sit Siculus Calactinus, an ex Calatio urbe Italiæ. In numis Καλαντίνων visuntur symbola Atheniensium.

Diodorus Valerii Pollionis Alexandrini F. sub Adriano vixit et enarrationem scripsit locorum difficiliorum, quæ in X Oratoribus inveniuntur. Suid. in Πωλίων et Διόδωρος.

Zosimus Gazæus vel Ascalonites, qui sub Anastasio vixit, scripsit præter Lexicon Rhetoricum, Commentarios in Demosthenem et Lysiam.* Interfectum a Zenone Imp. refert Cedrenus p. 291. qui Zosimum virum spectabilem vocat. Perierunt utique, quæ in nostrum scripsit: attamen Zosimi Ascalonitæ scholia in Demosthenem diversa ab Ulpiani scholiis servantur hodie inedita una cum Demosthenis orationibus in Bibliotheca Vaticana, ut ex Ryckii Catalogo MS. didici. Excerpta ex ejusdem libro περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων πρὸς Ἐθνικοὺς ibid. memorat exstare idem Ryckius: Zosimi in Demosthenis Philippicas Lexicon in eadem Bibliotheca Labbæus. Ejus in Demosthenem Orationem Leo Allatius Συμμικτῶν lib. 7. Latine vertit. Vid. Fabric. Biblioth. Gr. Tom. XIV. pag. 15. qui ibidem memorat Virum eruditissimum Franciscum Salmonium Præfectum Bibliothecæ Sorbonicæ habere MS. ejusdem lucubrationem εἰς τὸν βίον τοῦ Δημοσθένους.

In eosdem, Lysiam sc. et Demosthenem, scripsit Zeno Citiensis, Zenone Philosopho Stoicæ disciplinæ auctore, qui ejusdem quoque Civitatis erat, multis annis junior. Videtur allegari† a Sulpicio Victore in Institut. Orat. ad Silonem generum, a Scholiaste Hermogenis p. 362. et ab Ulpiano præf. Commentariorum in Demosthenem.

De Antiphontis figuris, de Lysiæ et Hyperidis orationibus scripsit Caius Harpocratio Sophista. De illis, quæ Oratores ignorasse videntur, de formis Orationum, Ementitam esse Herodoti Historiam (sive ut Suidam emendari velit Casaubonus in notis MSS. ad Herodotum περὶ τοῦ οὐ κατεψεῦσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν) ceteraque Ælius Harpocratio. Vid. Suid. Meurs. Attic. Lect. VI. 2.

Utilem certe operam navarunt Callimachus aliique ex Schola Pergamena in tabulis conficiendis, quas πίνακας et ἀναγραφὰς vocarent. In eas auctorum ætatem, genus, et scripta; scriptorum argumentum, initium et numerum distincte referebant, et quæ supposititia erant a veris segregabant. Hujusmodi πίνακα παντοδαπῶν συγγραμμάτων instruxit Callimachus, ut notum est ex Athenæo: In πίνακι seu ἀναγραφῇ ῥητορικῶν (sive ῥητόρων) et ἐν τοῖς ῥήτορσι diserte et speciatim citatur ab antiquorum non nemine. Ex eo scilicet opere fuerunt, quæ laudat Dionysius Halic. de Callimachi laboribus in antiquos Oratores præstitis.‡ Verum cum munus illud

* Ex Suida.

† Zenonis Rhetoris præceptis se maxime usum fuisse testatur Sulpicius initio libri.

‡ Τοῦτον ἐπιγράφει τὸν λόγον [Lysiæ] Καλλίμαχος περὶ Φιλινίκου ὑπὲρ τοῦ Ἀνδροκλείδου κλήρου. Dionys. in Isæo. Ὁ δὲ περὶ τὴν ἐπιστολὴν, καὶ τοὺς πρέσβεις τοὺς παρὰ Φιλίππου ῥηθεὶς λόγος [Demosthenis] οὗτον ἐπιγράφει Καλλίμαχος ὑπὲρ Ἀλοννήσου.

negligenter administravit, sive rei mole et magnitudine oppressus, sive δεινότητι vere Critica, quæ falsa a veris discernit, destitutus (a Photio certe Cod. 265. οὐχ ἱκανὸς κρίνειν repræsentatur), istos commentarios minus ægre ferimus interceptos.

Multum utique conferret ad nostros Scriptores illustrandos, si exstarent argumenta Orationum, quæ concinnarunt Antiqui nonnulli. In ea Classe censendi sunt Posidonius Olbiopolita Sophista, Ælius Theo Alexandrinus, Tiberius Sophista, Timæus Tauromenites Philisci Milesii discipulus, aliique. Si exstarent, dixi: quo jure dixerim, sane nescio. Eæ enim, quæ nonnullis Rhetorum antiquorum Orationibus in scriptis Codd. adhærent ὑποθέσεις, licet aliquando incuriose et præter argumentum et historiam confictæ, antiquiores esse possunt, quam vulgo haberi solent. Antiphontis una lemma habet præfixum, in quo de Lysiæ deperdita Oratione ita instituitur Sermo, ut nemini dubium esse possit, quin eam legerit Scriptor ille, quicunque fuerit. Et sane quo tempore desiderari cœperint Nostri orationes, difficile est dictu. Exstiterunt sæculo octavo nonnullæ, quæ hodie non exstant, ut liquet ex Photio. Plurimas diserte nominat Suidas, et verba descripsit, verum ex Harpocratione, qui ætate anteivit, mutuatus. Eustathius quidem, qui utrosque sequitur, nonnulla Lysiæ legerat, quibus hodie non utimur: ut dici debeat plura ad istud saltem ævum superfuisse.

Novo jam sæculo nato et literis feliciter instauratis, Aldus Manutius primus, anno sc. 1513. Lysiæ, quod supererat, typis evulgavit Græce Fol. una cum Æschine, Antiphonte etc. quos Francisco Faseolo IC. ac Senatus Veneti a Secretis Magno nuncupavit. "Id quod gratius (ait Vir summus) tibi futurum existimavi, quoniam quas plerique horum scripserunt Orationes multis Sæculis abditæ latuerunt: latebant autem in Atho Thraciæ monte. Eas Lascaris is, qui abhinc quinquennium pro Christianissimo Rege Venetiis summa cum laude legatum agebat, doctissimus et ad unguem factus homo, in Italiam reportavit. Miserat enim ipsum Laurentius ille Medices in Græciam ad inquirendos simul et quantovis emendos pretio bonos libros. Unde Florentiam et cum iis ipsis orationibus et cum aliis, tum raris, tum pretiosis voluminibus rediit," et quæ sequuntur. Editionem igitur suam credibile est Manutium expressisse non ex unico exemplari, sed ex pluribus inter se collatis, quæ adhuc servat instructissima illa Bibliotheca Laurentiana. Eorum notitiam non alienam duxi, quæ hic subjungatur, ut aliorum Industriæ aliquid subministrem, qui Lysiam olim emaculaturi felicitatem nostram in bibliothecis exterorum adeundis superare possint.

Idem de admiranda vi dicendi in Demosth. Theocrinem] Καλλίμαχος ἐν τοῖς Δημοσθ. Τοῦτον [sc. orationem Dinarchi contra τους φέρει. Idem in Dinarcho.

Plut. 57. Cod. 4. Orationes Lysiæ 31, quarum prima contra Eratosthenem, ultima contra Philonem. Fol.

Plut. 57. Cod. 45. Lysiæ orationes 28, 4to.

Plut. 57. Cod. 52. Lysiæ vita ejus orationibus præmissa, 4to.

Plut. 74. Cod. 12. Lysiæ orationes aliquot, quarum prima περὶ δωροδοκίας, postrema adversus Nicomachum, 4to.

Plut. 4. Cod. 24. Anonymi [Lysiæ] Oratio in eos, qui pro patria in prælio quodam occubuerunt. 4to.

Anno 1575. H. Stephanus eosdem oratores emisit Lutetiæ luculentissime impressos in Fol. Gr. adjecta Latina versione omnium Æschinis et quarundam Lysiæ Orationum, sc. *de Eratosthenis cæde* seipso interprete, *in Eratosthenem* 30 *virum: in Alcibiadem*, et *Dardanarios*, ex interpretatione Claudii Groularti. Ad Æschinem quidem et aliquot Lysiæ orationes vett. Codd. ope se fuisse adjutum testatur. Quinam autem qualesque fuerint non memorat: in ea porro, quæ inscribitur ἐπιτάφιος λόγος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς "cujusdam exemplaris auxilio (hominis ipsius verbis utor) non solum plurimos locos emendavit, sed aliquot etiam lacunulas, necnon magnam quandam lacunam explevit." Magna erat in eo homine cura, moderatio non minor. Scriptorum Codd. varietatem diligenter et fideliter ad oram paginæ suæ adnotabat: rarissime in locum receptæ lectionis hariolationes suas reposuit, nisi ubi tam crassus fuerit prioris Editionis error, "ut multo etiam crassior futura esset de emendatione dubitatio." Quam, ut spero, in hac nostra edit. operam navavi, et fidem observavi, hominis istius et laudis et diligentiæ pro ingenii modulo quam maxime æmulus.

Vertente sæculo, anno sc. 1615. Iodocus Vander Heidius Brabantus Lysiæ orationes 34. Latine a se redditas et politicis notis illustratas Hanoviæ edidit, typis Wechelianis in 8vo.* Græca recensuit notasque de ea re ad calcem libri adjecit, cujus hortatu atque auctoritate suscepta erat hæc editio, Andreas Schottus Antverpiensis, S. I. quali fide aut divinandi peritia (libris enim calamo scriptis destituebatur) præstat tacere, quam ea inclementer dicere, quæ etiam cum veritate dici potuissent.

Porro A. 1683. liber ille recusus erat Marburgi Cattorum, in 8. procurante I. Burchardo Maio Eloquentiæ et Historiæ Professore primario. Quæ Editio, etsi testimoniis vett. Dionys. sc. Plutarchi etc. de Lysia, quibus prior instructa erat, carebat, notisque ibidem, quibus Schottus suarum hariolationum rationem aliquam reddidit, ea tamen diligentia ad imaginem prioris expressa est, ut singula pagina in utraque ex æquo responderet et pariter procederet.

* Eodem tempore, quo Heidius Lysiam, Alphonsus Miniatus Bononiensis Antiphontem, Andocidem, et Isæum: I. Gruterus Dinarchum, Lesbonactem, Lycurgum, Herodem ac Demadem Latinitate donavit atque evulgavit typis, ejusdem Schotti nutu et auctoritate.

Singulares Orationes aut Latine expresserunt, aut Notis et Commentariis illustrarunt nonnulli, de quibus mox est dicendum. Sc. Orationes duas priores cum Latina versione a se adornata edidit Ianus Vitalis Panormitanus Romæ apud Iacobum Mazochium 1515. nonis Aprilis in 4to. Mario Maffæo Volaterrano, honoris causa, inscriptas. Editionem hanc rarissimam et semel tantum a me visam claudit hoc Epigramma.

OCT. SYLVIUS. LAURELIUS.

" Præcipuum decus est iterum natum esse Lyeo,
Quique pater fuerat matrem habuisse Jovem.
Sic Lysiæ scriptis geminum decus additur, et quem
Græcia protulerat, nunc polit Italia."

Anno deinde 1522. 4to in inclyta Basilea ex ædibus Io. Frobenii Cal. Maii, una cum Libanii et Isocratis orationibus aliquot ab Erasmo Latine versis, prodierunt binæ eædem Orationes Gr. Lat. incerto interprete. Ceterum ut comperi ex ea interpretatione eleganter in pergamena exarata in Bibl. Col. Baliol. Oxon. Interpres iste erat Franciscus Philelphus Tolentinas, vir elegantioribus literis vindicandis natus.* Utriusque interpretationem Pallanti Strozæ nuncupavit, quas Epistolas, dignas certe, quæ non perirent, ex eodem Cod. descripsi, et primus, quod sciam, hodie publici juris facio.

" Franciscus Philelphus præclaro Equiti
Pallanti Strozæ sal. pl. d."

" Soleo certe nonnunquam, Pallas vir clarissime, majorem in modum queri perniciosam præteriti sæculi adversus nostræ tempestatis doctos homines literarumque cupidos injuriam: et illos vehementi quodam odio detestari, quorum inerti negligentia factum est, ut in amissis Vett. Scriptorum illustribus ac infinitis prope voluminibus tantam ipsi cladem susciperemus. Quid enim claris ingeniis aut acerbius aut calamitosius accidere potest, quam iis carere, quibus sine omnis suus splendor omnisque magnitudo et manca et muta est? Nemo profecto, mea sententia, etsi ad equitandum aptissimus sit natura, sine equo equestrem teneat, nemo sine armis militiam, neque navigandi peritiam sine navigiis, neque architecturam, neque fabrilem, neque aliam quamvis sive artem sive facultatem, ubi ejusce rei defuerint Instrumenta, medullitus sane noscere quisque queat. Cujusmodi vero quotque bonarum artium instrumenta, ob tantum hunc tamque indignum veterum librorum interitum, amiserimus, ipse optimus testis sis. Nemo enim est unus

* Vid. I. Henr. Foppii historiam Philelphi literariam ex ipsius Epistolis collectam, tomo V. Miscellaneorum Lipsiensium p. 322—354. qui affirmat Latinam versionem harum Orat. prodiisse Florentiæ.

omnium inter nostros, qui id te melius scire vel possit vel debeat. Nam et Græce et Latine eam habes eruditionem, qua medius fidius majorem nemo: et si quid apud nostros exterosve librorum relictum sit, id omne, pro tua eximia diligentia ac laudatissimo doctrinæ studio, Tibi vel potius eruditis omnibus jampridem maximis cum laboribus impensisque comparasti. Quid enim Philosophos numerem? qui quo majore numero exstiterunt, eo magis in iis naufragium factum est. Libros circiter 400 Aristoteles, ac prope totidem Theophrastus scripsit, quorum mirum est quanta sit nobis relicta paucitas. Democritus ille magnus tantusque Vir, cujus magnum de Mundo opus talentis quingentis æstimatum perhibent, usque adeo multa scripsit, ut Librarius per cavillum sit ab Epicuro appellatus. Epicurus autem ipse trecenta reliquit volumina: Chrysippus vero, quem librorum Epicuri hujus parasitum Carneades nominat, quinque ac septingenta volumina elucubrasse traditur. Permulta Zenones et Cutiensis (sic) et Eleates scripsere, permulta Heraclitus, permulta Empedocles, et alii cum Græci tum Latini philosophi, quos complecti oratione labor sit. Permulta nobis et maxima suæ sapientiæ et perillustria monimenta reliquerunt. Horum autem omnium nulla prorsus scripta exstant. Quid autem, ut reliquos sive Poetas, sive Historicos, sive alios præstanti aliqua doctrina et ingenio viros omittam, quid, inquam, Oratorum versuras interitusque commemorem? Hosce propemodum omnes ad Brutum scribens Cicero non Latinos solum ab ipso usque M. Cornelio Cethego, quem suaviloquenti ore viguisse Q. Ennius decantabat, vel ab illo potius Bruto repetens, qui vim ex urbe regia extruserit, verum et Græcos ab ipsius usque Solonis Pisistratique memoria et diligenter, ut adsolet, et eleganter adnumerat. In quibus quanta sit strages facta, quanta suscepta calamitas, quis Te nobilissimo equite et homine doctissimo melius omnium unus norit?"

"Nonne igitur jure illis succensebimus, detestabimur, exsecrabimur, quorum desidia ignaviaque tantam nobis jacturam factam intuemur? Nam si cum hac veterum librorum paucitate ac penuria, quorum non mediocrem partem, ut scis, tanquam ex Erebo mirus sanctæ vetustatis cultor Nicolaus Nicoli incredibili sua cum diligentia ac studio nobis in lucem contulit, id dicendo assecutos nonnullos cernimus, ut honori apud omnes admirationique habeantur, ne certe dubitandum existimo, quin multos hodie Leonardos, permultos haberemus Ambrosios, si priscis Bibliothecis liceret frui. Quod cum in omnem Italiam pateret, tum potissimum in hac urbe, ubi divina quædam ingenia germinant: Nec diffido, quin aliqui ex hac ipsa urbe brevi emerserint, qui sua et cura et industria et ingenio tantæ huic jacturæ cladique medeantur. Ista cum Iannotium manet, tum hunc nostrum et Carolum Aretinum, disertos et doctos

homines, tum alios plerosque ad eloquentiæ eruditionisque decus evasisse tam probe atque indies magis evasuros video. Sed de iis hactenus multa. In eo autem veterum scriptorum naufragio insignis est Lysiæ Oratoris procella. Is enim Orationes 425. scriptitasse fertur; quarum 230 Dionysius Cæciliusque indubitatas illius existimant: reliquæ vero creduntur adulterinæ. Hisce autem in omnibus bis duntaxat, et id ob malignitatem causæ eum succubuisse Plutarchus refert. Scripsit et Rhetoricas artes et conciones et laudationes et epistolas: orationesque tum amatorias, tum funebres, ac Socratis defensionem. Ex hac autem tanta suorum scriptorum multitudine vix 35. orationes exstant: reliqua vero omnia periere. Quanta is vero dicendi luculentia majestateque floruerit, etsi Cicero princeps Eloquentiæ et optimæ nullius expers disciplinæ plurimis in locis disseruerit, ac nos fortasse propediem alio quodam in loco commodius exposituri sumus, id tamen abunde dignosci potest ex ea funebri oratione, quæ ab hoc ipso Lysia pro iis edita erat, qui adversus Lacedæmonios Corinthiis auxilium ferentes post urbem 30 Tyrannorum solutam jugo, forti et atroci prælio Athenienses interiere. Hanc si frequentissime antea Græce lectitaveris, nunc Latinam a nobis factam, ut et Latine legas, et ceteris legendam des, te vehementer rogo."

" FRANCISCUS PHILELPHUS Clar. Equiti
PALLANTI STROZÆ, Sal. D. pl."

" Fuere nonnulli et prudentes et docti viri, præstantissime Pallas, qui inter Lysiæ Oratoris Platonisque Philosophi scripta maxime interesse judicarent: quod propemodum alii quidem, item et ipsi homines haud vulgares, inter Demosthenem Ciceronemque voluere. Nam huic nihil adjici: illi detrahi nihil posse, quid aliud esse dixerimus, quam vel id quod Platonis esse cernimus, eximiam quandam et exsuperantem dicendi copiam, vel emendatum Lysiæ atque elimatum gravissimumque Orationis filum? Quod quidem acutissimorum hominum judicium, quum semper maximi facere consueveram, tum vero posteaquam Græcas Literas degustassem, admiratus sum adeo, ut vix quicquam aut verius aut subtilius judicatum existimarim. Nam ut reliquos nunc omiserim, quid de Lysia ipso dicam? cujus peregregia dicendi quædam divinaque elegantia, castigata verbis, sententiis affluens, tantum de se stuporem splendoremque legentibus ingerit, ut hunc profecto eum fateri oporteat, qui unus imprimis inter Græcos primas eloquentiæ partes teneat. Hic est ille Lysias e cujus disertissimis orationibus, si quod subtraxeris verbum, et id commode feceris, de summa subtraxisse plane appareas. Usque adeo ab eo sunt omnia mirabili quodam suoque artificio et ordine lucubrata, dicta, posita, colli-

gata. Is præterea quum ceteris in rebus præstiterit plurimum, tum ea quoque styli perspicuitate ac nitore claruit, quem etsi nobilis Rhetor Isocrates imitatus fere sit, neque tamen hunc, neque Demosthenem ipsum Eloquentiæ principem, neque alium quemquam ex illustribus X Oratoribus assequi potuisse omnis una voce testatur Græcia. Quantopere vero hisce omnibus subtilitate antecesserit, ex gravi Ciceronis in libris de Oratore judicio intelligi licet. Sed de his alias; nunc autem ad rem, de qua agitur, revertamur."

"Quum igitur hanc Lysiæ uberem luculentamque brevitatem facultatemque dicendi a Majoribus nostris mirifice probatam laudatamque intuerer, libuit, animi gratia, aliquas si possem ex illius orationibus Latinas efficere, quo non solum alieno testimonio, verum etiam re ipsa quasi Oratoris præsentia ac voce ejus vis omnibus divinumque ingenium innotesceret. Quare quum superiorem convertissem ἐπιτάφιον λόγον, volui et illam ad nostros orationem traducere, quæ *in Eratosthenem adulterum* habita esset. Hoc enim in adulterio deprehenso atque interempto sui pro ea causam necis agunt. Nex autem haud negatur, sed Mœchus jure cæsus defenditur. Argumentum omne narratione patet. Nunc ne quem tanti facio imitari omnino neger, id est, ne in brevi oratione prolixior, sim hac de re satis superque, jam Lysias ipse dicere incipiat. Vale."

Eædem denique orationes prodiere Colon. Iac. Soteris 1554. 8vo. interprete Francisco Fabricio* Marcodurano, ut ex Bibliotheca Thuan. et Telleriana didici.

Orationem primam, quæ est *de cæde Eratosthenis adulteri*, illustrarunt et verterunt plurimi. Prodiit Gr. Lat. in 4to. anno 1549 Paris. apud Gul. Morelium ex adverso Ædis Remensium: Renato Guillonio Vindocinæo interprete, et in eandem Antonii Bellaudi Grassæni scholia. Hujus Editionis Exemplar servat Bibliotheca Collegii Merton. Oxon. Eandem Latine reddidit suæque Græcorum Oratorum Editioni subjunxit H. Stephanus A. 1575. Anno deinde sequente Gallice transtulit Iacobus Contesius Vintemillius et Lugd. edidit in 8vo. Proxime (anno sc. 1593 Cantab. in 8vo.) Gr. Lat. evulgavit suis prælectionibus, quas Cantabrigiæ in scholis publicis habuit, illustratam Andreas Dunæus† Hellenismi

* Franciscus Fabricius obiit A. 1573. Collegit historiam Ciceronis. Scripsit Annotationes in Terentium et in Paulum Orosium. Vid. Sweert. Biblioth. Belg. p. 243. Hanck. de S. R. R. p. 2. pag. 144.

† Andreas Dunæus [Downes] ex agro Salopiensi oriundus, literisque institutus una cum inclyto Roberto Essexiæ Comite, cui Lysiam inscripsit, a M. Ashton in regia Grammaticali Schola, quæ est Salopiæ, admissus erat Discipulus Col. D. Ioan. Cant. pro Domina Fundatrice Nov. 7. 1567. [Registr. Col. Ioan.] A. B. 1570—1. [Regr. Acad.] Socius Collegii pro M. Bayley Apr. 6. 1571. [Registr. Col.] A. M. 1574. [Regr. Acad.] S. Th. Bac. 1582. [ibid.] anno demum 1586. Græcæ linguæ Professor. Postquam numerosam juventutem literis domi informaverat, Chrysostomi editioni Savillianæ adornandæ et Bibliis in linguam Anglica-

Professor Regius et Collegii D. Ioannis Evangelistæ per plures annos Socius bene meritus. Multum de juventute Academica et renascente Græcismo meruit vir ille laboriosissimus. Verum cum operosum istud prælegendi genus longe absit ab illa disciplina, quam profitemur, vix operæ fuisse pretium judicavi, ut prelo iterum a me committeretur prolixior ista Commentatio.

Orationem *contra Eratosthenem* 30-*virum* Latinam a se factam cum Aristidis orationibus integris evulgavit Vir eruditissimus et longiori vita dignus Gulielmus Canterus Basil. 1566. in Fol. et quædam subinde loca in melius immutavit. Eandem Vir doctissimus Simo Groulartus, Præses Senatus Rothomagensis, item duas alias, sc. *contra Alcibiadem* unam, alteram *contra Dardanarios*, in linguam Romanam transtulit Stephanicæ Græcorum Oratorum Editioni 1575. subjunctas. De Groulario nonnulla apud Cl. P. Dan. Huetium de claris Interpret. l. II. p. 161. et Menag. Dedicat. Diogenis Laertii.

Porro in puerorum usum A. 1696. forma minore prodiere *Platonis Menexenus* et *Lysiæ funebris Oratio* cum versione Philelphi et brevibus notis Mic. Busteed, Cantabrigiæ. In fasciculo Gr. Lat. I. Iacob Schudt Francof. 1702. 8vo. Lysiæ Orationes binæ, pro *cæde Eratosthenis* una, *contra Eratosthenem* altera. Et Græce Venet. 1710. 8vo. in Vol. III. I. Patusæ Encyclopædiæ, 1. *Defensio pro cæde Eratosthenis.* 2. *contra Eratosthenem, unum ex* 30-*viris*, et 3. *Oratio* Ἐπιτάφιος. In eundem denique usum, anno uno aut altero elapso, Germanus nescio quis inter alia edidit Orationem, si bene memini, quæ inscribitur *contra Familiares, Obtrectationis*, studio certe parum laudando, cum vel mendis horridiorem, crebriorem lacunulis, argumenti pondere indigniorem aut Orationis denique filo injucundiorem vix aliam omnino quamvis reperire investigando potuit.

Utinam ea fortuna actum fuisset cum Themide Attica, ut mea opera in hoc auctore emaculando minus esset necessaria. Præjudicassent (et præjudicassent utinam) quæ aut intercepit fortuna, aut interrupit conditio Mortalitatis. Præter explicationem Græc.

nam regio jussu vertendis utilem manum admovit, unde Prælendam in Ecclesia Wellensi meruit. Cotonæ demum ad lapidem sesquiprimum a Cantabrigia et epitaphio, quod descripsi, liquet mortuus et inhumatus est A. 1627. ut ex

"Andreas Downes Salop. Coll. D. Iohann. apud Cant. olim Socius, Græcæ linguæ professor regius, quam provinciam summa cum fidelitate et egregia laude per undequadraginta annos exornavit. Vir morum Candore spectabilis, in rebus divinis probe exercitus, totius a. humanioris literaturæ ad stuporem usque callentissimus. Jam Septuagenarius et quod excurrit rude donatur ab Academia, reservato tamen ei consueto honorario, anno ætatis 77. secessit huc in agrum suburbanum, ubi ante annum exactum postridie Cal. Feb. 1627. mortalitatem deposuit."

Oratorum, quam meditabatur ὁ δεῖνα a Cornario in Dedicatione Parthenii Ἐρωτικῶν laudatus, Annotationes in animo instituit adornare vir maximus H. Stephanus, quas Interpretationi Latinæ reliquarum Orationum aliquando subjungeret, cum variis, quæ in editione sua Græca prætermissæ fuerint, Emendationibus. Peculiarem etiam promisit Commentarium de locis in iisdem reconditioribus, de quibus sibi ipsi in Editione sua non satisfecit et amplius deliberandum censuit.

Idem consilium (Vett. sc. Rhetorum orationes Latine vertendi notisque illustrandi) suscepisse videtur doctissimus Iac. Phil. Maussacus, qui in eruditis notis ad Harpocrationem nonnulla scitissime emendavit, et propter felicitatem ingenii cum assiduo horum scriptorum usu conjunctam, id operis præclarissime exsequi potuisse videtur.

Idem pene exspectandum erat a Gulielmo Cantero, qui (Vid. VII. Nov. Lect. 4.) Orationes 10. Oratorum enumerare et fragmenta colligere meditabatur. Id aliquatenus præstitit Ioannes Meursius in Bibliotheca Attica: ubi, sed festinanti similis, ex deperditis Lysiæ orationibus plurimas nominatim recenset, adducta auctorum, e quibus excerpsit, fide: præstare etiam voluit And. Schottus, ut liquet ex ejus præfatione ad Lysiam.

Sed quod plurimorum, vel omnium potius ad instar erat, vir doctissimus undequaque H. Valesius,* tum vero de hisce literis non vulgariter meritus, non solum Pollucis capita de Rep. Atheniensi illustrare, sed et Oratores quoque Græcos emaculare in animo habuit. Nemo has literas suscepit vindicandis majori cum acumine aut subactiori judicio. Omnia erant in eo homine summa, Atticæ et linguæ et prudentiæ peritia maxima, incredibilis animi magnitudo, et divinandi felicitas plane singularis. Ille est, quem pene audeas perfectum Criticum appellare. Erat enim immensæ ac infinitæ pene eruditionis: eruditioni autem neque acre ingenium defuit, neque, quam ab hac nostra arte excludere isti velint, maxima et morum et literarum elegantia. Hodie quanta turba sit hominum, qui de Valesio ne fando inaudiverint, et tamen summi viri haberi velint! Tantum in literas grassata est unius seculi barbaries.

Quod ad meam curam attinet, nam id demum scire velle videris, B. L., hæc habe. Textum ad Exemplar Stephanicum summa, qua potui, et fide et modestia expressi. Fide dixi, quæ Editorem ma-

* Videlicet Valesius noster, utpote Foro et Juris studio destinatus, eique operam daturus, aut ipse videns consilii et prudentiæ maturus ephebus sibi hanc legem dixit, aut a doctissimis Magistris accepit, non posse vel principia vel origines publici privatique Romanorum juris percipi et intelligi, nisi Græcis notoriam perferentibus, utpote a quibus id adoptaverunt Romani. Id quum sibi infixisset, in reliquiis, quæ supersunt, Oratorum Græciæ — habitare proposuit. Gronov. Dedicat. Notarum Valesii ad Harpocr. etc. Vid. et Vales. ad pag. 58. Notarum Maussaci.

xime decet. Decurso enim spatio Typographico, atque istius, quam dixi, editionis collatione sedulo instituta, paucissima, quæ inventa erant, operarum menda collegi, eorumque notitiam disposui, quæ, in punctis ut plurimum versantia, tam levia tibi videbuntur, ut vix ullam aliam aliquam Græci Scriptoris Editionem per hosce annos in hac laudis parte cum nostra conferendam esse judicem. Ut aliqua saltem spes superesse videatur, vel Chartæ nitorem, vel Typorum elegantiam, vel Typothetæ denique meamque operosam diligentiam exemplaria nostra vindicaturam a fatali illa oblivione et vilitate pretii, quæ nostram familiam tam diu afflixit. Quod ad moderationem spectat, quam Editoris laudem semper esse duxi primæ proximam, vetustam et diutius receptam lectionem rarissime sollicitavi, atque ad oram libri relegavi. Neque enim meorum Codd. auctoritatem tanti, aut meam divinandi solertiam tam magnificam esse judicavi, ut, ubi momenta saltem viderentur esse æqualia, Textus aliqua diuturnitate comprobatus, (Scriptorum antiquorum Terminus ille sacer) novarum rerum studio et libidini cedere deberet: Verum reputans vicissim, quod fœdissimas hallucinationes et crassissimos librariorum errores retinere, ubi vel dormitaverit bonus homo, aut plus æquo se invitaverit, esset otio inclementer abuti, aliquando meas conjecturas etiam scriptorum Codd. auctoritate destitutas in textum admisi, nonnullorum reprehensionem veritus, qui meticulosam religionem et tenuem illam fidem æque ac aliorum effrænatam audaciam merito damnare solent.

* * *

Nonnunquam etiam verborum apices et punctorum momenta, immutavi, in quibus Stephanus obdormiscebat; lectore non admonito, ubi admonere tædio fuisse futurum sensi. Illud interea nescius ne esses velim, quod sæpissime, imo infinitis fere in locis, de vulgata parum sollicitus eam lectionem in Interpretatione secutus sim, quæ ex sola conjectura nasceretur. Nam in Latinis, quæ tota nostra sunt, tantam certe auctoritatem habere volui, cum Græca publici potius juris quam mei fuisse existimavi. Et ne aliqua fraus lectori subesset, quæcunque ita verti, ea ut literis, quas cursivas vocant, discernerentur, sedulo curavi. Singulis præterea Orationibus Argumentum præmisi, ut ad orationem ipsam aditus facilior quodammodo fieret et jucundior: in quibus et Quæstionis statum, et Actionis genus, et solennis agendi ritus prætermisi, tum ne Meursii, Petiti, ceterorumque scrinia compilarem, tum quia sensi hæc plerumque eo gratiora esse, quo breviora. Postremo utriusque Editionis, quæ meam præcessit, Aldinæ puta et Stephanicæ, paginas in ora nostræ describi volui, ut, siquando usus venerit, minimo negotio conferri et adhiberi possent.

Græcis subjunxi, quia populo aliqua ex parte placere volui,

Interpretationem Latinam, et, quia aliorum olera male coeta recoquere operæ fuisset inficetissimæ, omni ex parte novam. Quam provinciam quali laude gesserim, id, etiamsi id maxime nollem, aliorum jam futurum est judicium. At priusquam de me calculum ferat quisquam, experiendo sciat velim, quam operosum sit, quanta sollicitudine plenum, quæ eleganter Græce dicuntur, bene Latina vertere; ea fide verbum verbo annumerare, ut aliquis ne decedat color; ea venustate ora Auctoris effingere, ut Interpres esse non desinas; religionem denique temperare cum elegantia. Id enim volui, et si minus assecutus fuero, tametsi in ingenii nostri imbecillitate nonnihil, imo maximum inesse confiterer, aliquid tamen in rei ipsius difficultate constare arbitror.

In Notis, quas ad textum recensendum adhibui atque imæ paginæ subjeci, minimæ vel operæ vel laudis arbitrabar fore, si lectiones solummodo variantes, summa licet cum fide atque sedulitate descripsissem. Vicissim temerarii ingenii semper esse judicavi, eas tantum lectionum discrepantias excerpere, quæ edenti notabiliores esse viderentur. Unde evenire solet, ut vel ex hac parte defraudetur aliquando ingenium legentis, qui ex parvulis istiusmodi scintillulis lucem fœnerari potuisset; vel ex illa summa oriatur ariditas et legendi fastidium. Porro ubi scripti Codd. nihil quidquam suppetiarum tulere (quod in plurimis depravatis locis contigit) et divinando res erat agenda, eum modum mihi servandum esse duxi, quem ab homine novo, minimæ aut celebritatis aut exspectationis servari fas erat. Deinde autem aliquoties adducuntur ad stabiliendam conjecturarum fidem loca ex probatissimis semper (nam id te scire volui) scriptoribus desumpta. Quorum auctoritate dum utor, si quidquam a me vel lucis vel puritatis, fœnoris loco, acceperint, nolis id a me factum existimare gloriolæ aucupandæ causa, aut ad ostentandum, qualis vir siem; sed partim quia unum scriptorem emaculaturus nihil istiusmodi a me duxi esse alienum; partim quia lector, observaturus similem in pluribus scriptoribus erroris occasionem, emendationibus nostris aliquam vim et auctoritatem accedere non invitus confitebitur.

Quicquid igitur in Textus medelam afferre potui, id pene omne Textui, ut par erat, subjeci. Cetera, quæcunque de Lysia observanda duxi, ea Lectionibus Lysiacis reservavi perpetuo orationis filo commentanda.

Notis inserui adhuc inedita, quæ dudum ad oram exemplarium suorum allevere Josephus Scaliger et Claud. Salmasius. Exemplar, quo usus est Scaliger (cujus rei Dodwellus in libro suo de Cyclis Græcorum fidem facit), ad Edw. Bernardum Professorem apud Oxonienses Savilianum olim pertinuit, hodie in Bibliotheca Bodleiana asservatum. Salmasianæ vero notæ, quas merito que-

raris esse paucissimas, ex editione Stephani, quam servat bibliotheca Academica Lugduni Batavorum, desumuntur. Rationem denique habui omnium, quæ observarunt vel Gulielmus Canterus, vel Iacobus Palmerius, hic in Exercitationibus ad optimos fere Auctores Græcos, Lugd. Bat. 1668. 4to. ille in versione Latina Rhetorum quorundam, Bas. 1566. fol. aut Muretus denique in libris Variorum Lectionum.

Fragmenta deinde sedulo conquisivi, primusque, quod sciam, reliquias hujusce auctoris collegi. Opus sane pluris operæ, quam aut elegantiæ, aut gratiæ. Tumultuarium doctrinæ genus, ubi ingenii exiguus, laterum infinitus labor. Ad hæc promissum Indicem adjeci, vitam Auctoris, quam sedulo concinnavi, et testimonia, quibus a Vett. ornabatur Lysias, edentibus ad normam studiose undique collegi.

Accedunt præterea Conjecturæ, quas pro egregia sua humanitate, qua insigniter pollet, mecum benignissime communicavit summus Vir Ier. Marklandus, a me semper et amicitiæ et eruditionis nomine plurimi habendus, et colendus maxime. Quo sane facto Vir celeberrimus non solum Editionis nostræ nitori, verum etiam aliquantum Editoris famæ consultum ivit: cum deprehendet æquus lector locis aliquammultis a me olim restitutis tanti Viri accedere consilium et auctoritatem.

Præter Lectiones Varias, quas ex Cod. MS. (quem idcirco *Stephanicum* appellare soleo) H. Stephanus deprompsit, Textum Lysiæ collatum curavi, gratia atque interventu præstantissimi atque humanissimi Viri D. Bernardi Montefalconii, quo nemo has literas felicius aut humanius adjuvit, cum Cod. MS. olim *Segueriano*, postea *Coisliniano*, hodie vero *Sangermanensi*. Codex est membranaceus in folio, numero 342. quam diu in Bibliotheca Coisliniana asservabatur, sæculo XV. exaratus. Amanuensis, qui hunc Cod. descripsit, Græcæ linguæ imperitus, multa in lectione novavit, et nonnullas voces barbaras admisit. Vocalis ι, υ, η, αι, οι, item ε et αι sæpissime immiscuit: Quod fortasse non ex sua inscitia admisit, verum ex suo exemplari, quod descripsit, derivare potuit. Jampridem enim earum vocalium tam inter scribendum, quam inter legendum promiscuus erat usus. In eo perpetuo fere exarantur *ἐδύνατο, γιγνώσκειν, ἕνεκα, γίγνονται, ἐφθαρμένοι, τειχιζόντων, ὑπερβαλλόντων* etc. quæ in aliis Codd. leguntur *ἠδύνατο, γινώσκειν, ἕνεκεν, γίνονται, διεφθαρμένοι, διατειχιζόντων, ὑπερβαλόντων* etc. Et similiter ubique fere desunt notæ illæ ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΝΟΜΟΣ ceteraque hujusmodi. Verum Codex infra hanc, quam dixi, ætatem positus, et incuriosius aliquando descriptus sæpenumero vestigium optimæ lectionis expressum reservavit.

* * *

Ejusdem præstantissimi Viri adjutu, Orationem secundam, quæ *Funebris* est, collatam curavi cum Cod. MS. membranaceo in eadem bibliotheca asservato, num. 249, qui ad decimum sæculum facile assurgit. Liber ille bonæ frugis plenus atque auctoritate summus complectitur præterea Æschinis Orationes et Epistolas, et Synesii nonnulla. Ejusdem Orationis Exemplar MS. asservat. instructissima bibliotheca Barocciana eadem fere et ætate et fide exaratum: quod cum editis quam accuratissime contuli. Codex ille Synesii quoque nonnulla continet, chartaceus, num. 139. 4to. in principio orationis mutilus. Desunt etenim duo folia integra, atque insuper tertii pars dimidia. Ceteroquin bonæ notæ, neque ea vasta lacuna laborans, quæ in recentioribus Codd. Aldinis sc. et Coisl. 1. ad eam orationem visitur.

Ejusdem porro Orationis Lectiones Variæ ex Codd. MSS. desumptæ subministrarunt bibliothecæ Cantabrigienses ad oram Editionis Aldinæ diligenter annotatas. Exemplar alterum Collegio D. Ioannis testamento suo legavit Vir elegantissimi ingenii, nuper Patriæ pariter et Collegii delicie, Matthæus Prior: alterum in Bibliotheca I. Mori Episcopi Eliensis asservatur, quam totam munificentia vere regia et liberalitate nunquam satis prædicanda Academiæ Cantabrigiensi donavit Rex Optimus Georgius I. Huic insuper debetur, quod Lysiæ vita a Dionysio Halic. descripta atque etiam tres postremæ Orationes ibidem servatæ emendatiores aliquanto prodeant.

Exstant præterea in exterorum bibliothecis Codd. alii Lysiæ MSS. quorum copiam, tametsi id sedulo operam dedi, multum et prece et gratia enixus, nondum tamen comparare potui. Hujusmodi sunt, præter Laurentianos, quos alibi me enumerasse memini, in bibliotheca Ambrosiana Mediolani Cod. operum Lysiæ, sed manu recentiori: Cæsareus alius in bibliotheca Vindobonensi inter Codd. Philologos num. 56. chartaceus, in fol. antiquus et optimæ notæ: In bibliotheca Vaticana tertius, in Palatina, quæ itidem Romæ est, alius. Erat etiam in bibliotheca Wittiana, cujus ante aliquot annos distractio fuit, Lysias Gr. MS. Ut orationes singulares præteream, verbi gratia, primam in bibliotheca Palatino-Vaticana, num. 117. 4to. priores duas in bibliotheca Regia Parisiensi; ceterosque præterea Orationis II. Codd. MSS. quorum alibi mentionem feci. Lysiæ Orationes 32. Sermonem Epitaphium et Epistolas 6. exstare Græce in quadam Italiæ bibliotheca memorat, nescio tamen qua fide, Gesnerus. Nam de Auctoris nostri Epistolis integris diu multumque quærens nihil unquam certi investigare potui. Horum igitur exemplarium usum, si qua gratia comparari possit, a me summopere, sed frustra, efflagitatum, eis commendari velim, si qui post labores nostros Lysiam edendum susceperint: Codicis maxime

Palatini, quoniam in eo asservari videtur Lysiæ Oratio *contra Niciam* nondum edita et fragmentis solummodo aliquibus nota.

Atque hæc fere sunt, quæ ut scires, tua et mea interesse arbitrabar. Sis interea admonitus, neque enim a loco alienum esse duxi admonere, me in Jurisprudentia Attica pene totum et isti quasi glebæ adscriptitium, Demosthenis totum quod superest, accurate ad fidem Codd. Manuscriptorum recensitum prelo indies parare; eidem æquissimis conditionibus, et, si id velis, Tuis committendum. Cujus editionis rationes, modum et formam mihi ab iis, quorum id interereit, præscribi exoptarem, consilio quasi publico (si tanti esse videbitur, atque ea de re aliquo demum pacto conveniri potest) non meo usurus. Ut plurimorum igitur votis aliquo modo satisfacere possim, institui interea in animo meo, tot exemplaribus, quot sc. istud consilium non ingratum fore videbitur lectoribus, *vernacularem*, quam vocant, *interpretationem* subjungere, vel mea vel amicorum quorundam, qui id oneris jam in se susceperint, opera adornandam; ceteris Latinam: sive vulgatam Wolfii, sive aliorum, qui in singularibus orationibus vertendis eum aut fide aut elegantia præiverint, sive denique, ubi utrinque res infeliciter cesserit, propriis laboribus de novo concinnandam. Multorum consilio adjungi velim nonnullorum gratiam et auctoritatem, quibus alius pollere potest in Exemplarium Manuscriptorum notitia communicanda, alius in eorum usu et conferendi facilitate expedienda. Meum erit laborem in edendo proprium, fructum alienum judicare. Hæc tamen omnia ea conditione a me dicta, atque hoc consilii susceptum existimes, si nempe mea opera, fides et diligentia, quam hodie in Lysia eris perspecturus, ea tibi videbitur, cui Demosthenem committas: aliter dicta pro indictis, consilium susceptum pro deposito, accipias velim. Neque enim legi tam sitienter expeto, ut non Editoris nomen cum aliquo legentis fastidio conjunctum quam citissime respuerem: neque a rebus aliis tantum otii nactus sim, ut sine Exemplarium collatione domi exercitatus esse non possim. Vale.

Dabam e Collegio D. Ioannis Cantab.
Nonis August. MDCCXXXVIII.

IEREMIÆ MARKLANDI

PRÆFATIO

CONJECTURIS IPSIUS AD LYSIAM PRÆMISSA.

ROGATU Eruditissimi Editoris, nonnulla, quæ inter legendum corruptissimum hunc Auctorem observaveram, in has schedas contuli: raptim quidem, ut qui serus huic negotio accesserim. Cæterum brevitati, quantum res sinebat, studui: tum ne forte actum agerem; tum, quia non perpetuum Commentarium scripturus eram, sed *Conjecturas*, res sine MSS. plerumque incertissimas, et quarum probabilitati appositis quidem exemplis multum, verbis vero tuis quantis libet, parum adstruxeris. Hæc itaque mea ita accipias peto, ut, si loca suspecta ex MSS. aliter sanari possint, quæ dixi omnia indicta sint. Et si quando Dictatoria ista, *Lege*, vel *Scribe*, occurrant, scito me nihil aliud velle, quam *Forte legendum*, vel *scribendum*.

Eo vero lubentius hoc opus suscepi, quod nonnulla animadverteram in Lysia, nondum ab aliis, quod sciam, prolata, quæ Novi Fœderis Textui et Phrasibus illustrandis inservire posse existimavi. Hæc igitur, prout suppetebat memoria, protuli: non ut ex Paulo vel Luca Lysiam *Bene* scripsisse, sed ut ex Lysia Paulum vel Lucam *non Male*, probarem. Conjecturas quoque paucas, data (vel, si velis, quæsita) occasione, in loca N. F. quæ mihi suspecta sunt, immiscui: quas judiciis eruditorum, qui in istis Sacris accuratius versati sunt, permitto, ea modestia et ἐποχῇ, quæ debetur τοῖς λογίοις τοῦ Θεοῦ. *Aptior*, forte inquies, *hujusmodi rebus inveniretur locus*. Quæ objectio, ut forte non improbabilis est, ita valeat, quantum valere potest.

Has Orationes Scholiis brevibus, seu conjecturis in loca aliquot, illustrant duo Viri Celeberrimi, Henr. Stephanus, et Andr. Schottus Antverpiensis, e Soc. Jesu: Ille, ad marginem pulcræ suæ Editionis Oratorum Veterum, Paris. 1575. quam in his Notis sequor: Hic, ad calcem Editionis, quam cum Versione sua publici juris fecit Iodocus Vanderheidius Brabantus, Hanoviæ 1615. Et Stephanus quidem in hoc opere feliciter plerumque, ut mea fert opinio, versatus est. De Schotti (doctissimi, et, quod multo potius est, humanissimi Viri) sive Festinatione, sive Mentis intentione aliorsum versa, est quod sæpius doleas, interdum et queraris.

Multa quoque me movent, ut crederem Schottum hæc scripsisse Juvenem, nec adhuc compotem istius usus et peritiæ in Græca Lingua, quam postea assecutus est: hæc, inquam, in Marginem Libri raptim, ut fit, conjecta, atque inde sine accuratiori examine Amico suo subministrata crederem, nisi ipse in præfatione aliud profiteri videretur. Incuriam igitur Optimi Viri animo aliis occupationibus Literariis districto allegemus: sed non ideo dissimulanda fuit, ne alios quoque Schotti nomen et fama in errorem traheret. De Versione Vanderheidii nihil dico: cum enim Contextus adeo esset depravatus, nil mirum, si vara vibiam sequeretur. Vale.

Londini, Jan. IV. MDCCXXXVIII.

I. I. REISKII

AD LYSIAM

PRÆFATIO.

Ad Lysiam præfandi pæne otium mihi fecit Taylori diligentia. Cujus de editione reliquiarum Lysiæ ubi, quoad opportunum videbitur, eos docuero, qui ea carent, accingar ad demonstrandum, quid noverum ornamentorum ad hunc oratorem a me profectum sit.

Lysiæ prostant editiones duæ a Tayloro curatæ, altera minor, qua nusquam usus sum; altera major, qui fundus est nostræ hujus recensionis. Illa minor, quantum e fama mihi constitit, præter orationem Lysiæ Græcam ejusque Latinam interpretationem a Tayloro conscriptam, nihil tenet eorum omnium, quæ multa, et haud contemnenda tenet major. Huic autem, de qua sola imposterum disputabo, titulum hunc præfixit Editor. "ΛΥΣΙΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΓΕΝΟΜΕΝΑ. LYSIÆ ORATIONES ET FRAGMENTA. Græce et Latine. ad finem codd. Mstorum recensuit, notis criticis, interpretatione nova, ceteroque apparatu necessario donavit Io. Taylor, A. M. Col. D. Ioan. Cantab. Soc. Academiæ olim a Bibliothecis, hodie a Commentariis. accedunt Cl. Ieremiæ Markandi, Col. D. Pet. Soc. Conjecturæ. Londini ex officina Guil. Bowyer, in ædibus olim Carmeliticis. 1739." Titulum hunc excipit Epistola, qua totum hoc opus "ornatissimo præstantissimoque viro Io. Tempest Armigero" inscribitur. Eam sequitur Præfatio Taylori; tum Vita Lysiæ ab eodem conscripta. cui subjectus est libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum Plutarchi Photii aliorumque de Lysia testimoniis. Hæc, quæ dixi, omnia paginas in quarto majore implent nonaginta. Inde legitur ipsa Græca Lysiæ oratio, cum substrata interpretatione Taylori Latina, et huic rursus substratis annotationibus Taylori, a p. 1. ad 528. Inde seorsim leguntur excusæ Ieremiæ Markandi ad Lysiam Conjecturæ a p. 429. ad p. 607. nam typographus Londinensis in numeris paginarum erravit. Posthæc a p. 613. ad p. 669. Fragmenta Lysiæ a Tayloro collecta et annotationibus illustrata, quæ Fragmenta Taylor Thomæ Mangeyo, Philonis Judæi editori satis noto, inscripsit. A p. 671. succedunt usque ad p. 722. Taylori Lectiones Lysiacæ Guilielmo Clarkio, Canonico Cicestriensi, inscriptæ. Agmen claudunt Indices aliquot; primus antiquorum

auctorum, qui in editione Lysiæ Londinensi emendantur. 2. Locorum novi fœderis, qui in Marklandi Conjecturis ad Lysiam et Dionysii Hal. libellum de Lysia emendantur, vel illustrantur. 3. Præfatio Taylori ad indicem ab ipso conscriptum, quem Atticum appellare ei placuit, et Index ipse.

Descriptio hæc est Lysiæ Taylorani, quem recudendum operis Lipsiensibus dedi, sed nonnihil immutatum, ut ex iis, quæ nunc dicam pluribus, constabit. Orationem Græcam, seu, quem vulgo usurpant, Textum Græcum, expresserunt operæ nostræ ex exemplo Taylorano. Verum qua libertate Taylor a Stephani exemplo discessit, quod imitandum suis operis proposuerat, imitatus ea in re Stephanum ipsum, qui passim locorum textum Aldinum immutaverat, eadem ego quoque libertate mihi non duxi interdicendum esse, ut Tayloranum exemplum, ubi necesse videretur, sive ad codicum Mstorum auctoritatem accommodarem, sive ad primigeniæ Aldinæ fidem reformarem; iis de locis ne commemorem, quos Marte meo refinxi; qua de re, quoties usu venit, tam asteriscis in texto, quam copiosius in annotationibus admonui. Taylori cum annotationibus Marklandinas, quæ in Londinensi seorsim leguntur, copulavi, commoditati lectorum inserviturus. Amborum annotationibus meas nomine carentes immiscui, quo, quæ ad hoc diei ad Lysiam annotata uspiam exstarent, ea unis locis in brevi quasi tabella exhiberentur. Unum volumen formæ minoris, cujusmodi hoc est, quoniam omnia non capiebat, quæ major Londinensis exhibet, quæ hoc in primo volumine locum non inveniebant, ea necessario in secundum brevi post insecuturum rejeci. Sunt autem hæc istoc ordine a me suo tempore exhibenda. 1. Fragmenta cum annotationibus Taylori solius: nam ad ea neque Marklandus quicquam annotavit, neque ego animum iis adverti. 2. Indices, qui numero erunt plures, cum illi, quos paulo ante commemorabam, ex editione Londinensi repetendi; tum alii novi ab ipso me jam concinnati, Græcitatis puta Lysiacæ, et hominum a Lysia appellatorum, et locorum, et legum. 3. Libellus variantum in Lysia lectionum. 4. Taylori præfatio ad Lysiam. 5. Marklandi præfatio ad Conjecturas ipsius. 6. Lysiæ Vita a Tayloro conscripta. 7. Libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum annotationibus Taylori, Marklandi, meis, et iis, quas de suo mihi impertiit Io. Frider. Matthæi V. C. 8. Lectiones Taylori Lysiacæ. Superest adhuc aliud haud tacendum a me innovatum. Hoc nempe. Magna pars annotationum Taylori aliud nihil exhibet, præterquam variantes lectiones ex Aldina, Coisliniano codice, et marginibus editionis Stephanicæ collectas. Ego vero quotquot hujusmodi notulæ inessent reliquis Tayloranis immistæ, eas omnes ad Libellum Variantium in secundo nostro volumine exhibendum amandavi. Quod si

ergo evenint, ut editionem Londinensem cum hac nostra comparantes, ab hoc primo nostro volumine exterminatas cernant ejusmodi quisquilias depravatarum lectionum, rogatos eos velim, ut præcipitare judicium nolint, sed querelas de mutilatione tantisper reprimant, donec secundum volumen prodierit, ubi feces ipsas et stercora editionis Londinensis reddam, locumque calumniæ excludam, ac si mala fraude rem gessissem. Nihil enim eorum omnium, quæ Londinensis editio tenet, sciens volensque prætermittam; nisi si quæ ipse profitear me omissurum, quæ sunt et pauca, et nullius momenti; nempe has tres Taylori præfationes, unam ad Tempestum, alteram ad Mangeyum, tertiam ad Clarkium. In reliquis reddendis fidem servavi et servabo porro sanctissimam. Quas viri docti dedissent ad Lysiam annotationes, eas nil decurtatas, nil immutatas, ipsis eorum verbis reddidi, tametsi persæpe locorum eas parum probarem. Fidem ipse meam minuissem, meæque editioni auctoritatem detraxissem, si licentiam, nefariam illam quidem et minime tolerandam, quæ displicerent, tollendi, mihi arrogassem. Nihilo magis mihi datum hoc existimavi, ut viris doctissimis et de literatura Græca egregie meritis perpetuo oggannirem: quamquam haud raro gravissimæ erant causæ lapsus eorum notandi. Censorem agere atque objurgatorem, odiosum, et putidum videbatur, et malignum. Ipsemet æquo animo laturus non sim, si quis criticus sycophanta, homo Toupianus, infesto dente lucubrationes meas dilaniet. Præterea chartis parcendum videbam esse, lectorumque pudori, hoc est, cavendum ne eorum ingenio diffidere viderer. Ultro, me indicente, animadvertent sagaces atque rerum intelligentes lectores virorum doctorum, Taylori puta atque Marklandi, hallucinationes. Minus invidiosum arbitrabar esse, errores eorum ab aliis aliud agentibus obiter reprehendi, quam a me, qui editoris personam *ipse* mihi imposuissem, hoc est præconis quodammodo eorum, quæ illi scripta reliquissent. Denique locus etiam videbatur adolescentulis relinquendus esse ingenii proferendi, qui propius ad veniam peccant ex aliena contumelia famam aucupantes. Poterat spissa illa annotationum farrago passim locorum in brevius contrahi, semel tantum indicando Taylori atque Marklandi easdem in suspiciones consensum, qui tam sæpe inter se consentiunt, ut miraculo fit, qui fieri potuerit, ut duo prorsus in easdem sententias tam sæpe cogitatione deferrentur; tædio profecto legenti est eadem toties iterari. In Marklandi annotationibus mihi quidem haud arridet illa affectatio rerum ab argumento alienarum. Nusquam non captat occasiones, sæpe invitas et reluctantes, super Novo Testamento disputandi. Mei si res fuisset arbitrii, cunctas illas disputationes obtorto, quod aiunt, collo huc raptatas induxissem. Sunto enim, cuicuimodi sunt; placento quibuscunque poterunt, per me

licet. Super his enim judicare mihi fas non est, qui a theologorum sacris arcanis tota vita procul abfuerim. Sunto, si voles, quantivis faciendæ. Verumtamen in disputationibus super monumentis Lysiæ, ecquis enucleationes quærat abstrusorum Pauli Apostoli sensuum? Non erat nunc his locus. Alio loco expromisisset. Decebat utique Marklandum, qui theologus esset, Pauli lectione delectari. Non invideo, non intercedo. At cum luce tenebras ne commiscoto. Verumtamen nefas ducebam alienam in messem falcem me immittere, fidemque publicam violare, et exsecrabilis exemplum prædæ grassationis in aliena scripta, quod alii postmodum in meis, me invitissimo, sint imitaturi. Præterea alius alii ducuntur. Meum ad palatum si quæ minus sint, dubium non est, quin bene multi sint futuri, qui ea appetant, ob eaque vel sola Marklandinas ad Lysiam Conjecturas magni faciant, emant, lectitent. Minus tamen religiosus fui in Latina Lysiacæ orationis interpretatione a Taylore conscripta, quam prorsus omisi, gemina de causa: altera, quod decrevissem ab hoc, quod edo, corpore Græcorum Oratorum Latinas interpretationes omnimo omnes, quamvis bonas et probatas, excludere; altera, quod hanc Tayloranam parum probarem, quæ persæpe locorum ab oratoris sententia aberrasset, et universe parum Latina esset, quamquam haud me fugit, quam sibi Taylorus et in fide atque perspicuitate suæ interpretationis, et in munditie atque nitore Latinitatis placuerit atque exsultarit. Verum ab intelligentia bonæ terseque Latinitatis aberat Taylor quam plurimum. Id quod affirmanti nemo facile mihi fidem deneget, annotationes ejus ad Lysiam legens; in quibus haud rari sunt loci, non Apuleianum, sed plane Tertullianeum os referentes, quos alii non magis videantur percepturi, atque ego percipio. Est utique Lysiæ oratio perobscura, cum ob dictionis, quam affectat, brevitatem, tum ob cæca ratiociniorum vincula: ut inprimis bonum interpretem desideret. Ego vero Taylorum eum esse nego bonum interpretem. Quapropter ipsemet molestiam exantlavi Lysiam, unaque Andocidem et Iscum, Latine convertendi. Nam de Antiphonte nondum certi quicquam mecum constitui. Istos vero, quos dixi, Latinos feci, olim aliquando edendos: quod ubi factum fuerit, statuent rei intelligentes, operæne pretium fecisse videar. Interim semel vel bis in annotationibus meis ad Lysiam lectores ad hanc meam Lysiæ interpretationem ablegavi; tum prodendam, cum per fata licuerit finem huic corpori Græcorum oratorum imponere. Vita si suppetet, et sumtus, atque stadium emtorum, recipio edenda aliquot volumina, in quæ compingentur Wolfianæ operum Demosthenis et Æschinis et Dinarchi, meæ Andocidis, Lysiæ, Isæi, et nescio an Antiphontis quoque, et ab aliis conscriptæ, si quæ prostant, interpretationes Latinæ probabiles aliorum e Græcis oratoribus minoribus.

Satis, ni fallor, de Lysia Taylorano dixi. Restat, ut quæ nova ornamenta de meo aut in hoc primum volumen jam contulerim, aut in secundum mox sim collaturus, exponam. Si quis ullus alius auctor Græcus mendis et lacunis obsitus est, Lysias certe est miserrime atque desperatissime depravatus. Ut penes Taylorum pene nihil fuit copiarum ad eum emendandum, si ab ejus et Marklandi divinationibus discesseris, ita penes me quoque perparum fuit opis, quod e codicibus Mstis conferrem a me usurpatis. Et oppido pauci superunt Lysiæ codices Msti, et, quotquot ad notitiam nostram pervenerunt, contemnendi sunt omnes, iisdem mendis inquinati, lacunis iisdem hiulci, ut ex uno videantur omnes manasse, misere mendoso atque lacero; qui est ille, nunc Florentinus, olim a Constantino Lascari e monte Atho allatus, unde Aldus primus Lysiam edidit. Nihil equidem ipse mihi ad contentionem feci reliquum, ut paulo quid plus eniterer, quam decessor meus: verum haud respondit prospera fortuna apei votisque nostris, quamquam non prorsus me frustrata est. Magni faciendus non est Coislinianus, et nihilo tamen minus ex eo bonas lectiones haud paucas sublegit Taylor ante, et secundum eum ego alias plures illinc sublegi. Simillimus illi est Vindobonensis, de quo in continente pluribus dicam, fœdissimis mendis horridus, neque ideo tamen minus licuit haud pœnitendum spicilegium bonarum lectionum inde exhibere. Sed prius de codice Veneto paucis est indicandum. Est in bibliotheca S. Marci Venetiis, in libris, qui olim Cardinalis Bessarionis fuerunt, codex Lysiæ; a quo sperans opis non nihil impetratum ivi ad explendum, qui creberrimi hodie sunt in Lysiæ exemplaribus, hiatus, et mendas teterrimas eluendum, dedi literas ad Antonium Zanettinum, V. C., illi bibliothecæ præfectum, rogans, ut illius codicis lectiones excerpi et ad me mitti curaret. Ille vero Venetiis negabat esse, qui provinciam illam aut bene gerere nosset, aut suscipere vellet. Num sibi quidem otium deesse. Interim si quos enotarem singulares locos, de quibus consuli codicem Venetum vellem, se operam hactenus mihi daturum. Invitatus ego humanissimi viri hac pollicitatione, misi ad eum exemplum editionis Stephanicæ, in quo locos difficiliores et præ aliis mendosos notaveram. Remisit hoc exemplum Zanettius suis annotationibus conscriptum, unde intelligens, quid lectionis loco quoque in codice Veneto esset, una intellexi quoque codicem illum, nisi mendosior etiam aliis est Lysiæ codicibus passim prostantibus per Europæ bibliothecas, nihilo profecto esse illis, neque emendatius exaratum, neque plenior. Factum sic est, ut in libello Variantium Lectionum codicem hunc Venetum pene nusquam allegem, qui pœne nulli usui mihi fuerit. Vix enim semel aut bis paulo meliorem exhibuit lectionem vulgata, et contra plerumque fœdiores etiam corruptelas, quam

sunt in libris vulgatis. Plus profeci e codice Vindobonensi, quamquam non tantum, quantum speraveram a Nesseliano illectus indicio. Codicem hunc meam in gratiam totum a capite ad calcem cum editione Lysiæ Marpurgensi a I. H. Maio curata contulit Gottlob Christian Storr, V. C. A. M. Stutgardiensis, ministerii Evangelici candidatus, juvenis ut sacrarum literarum, et earum inprimis, quas orientales appellant, præter vulgarem morem peritus, de quo constabit ex opusculis, quorum parat editionem, ad literaturam Syriacam pertinentibus, quæ opuscula ut quam primum ipsi proferre liceat, ex animo opto; ita mei tam amans, tam observans, tam studiosus, ut id unum pæne videatur arbitratus sibi datum negotii esse, ut modis quibus posset omnibus bene de me mereretur. Tanta fuit ejus erga me pietas, ut filii erga parentem vix major esse possit; neque facile recordor familiarium quemquam fuisse, qui hac laude eum superaret. Verumtamen ægerrime fero a juvene doctissimo, quod otium melius collocari poterat, pæne incassum id esse insumtum. Id quod ex iis schedis mihi constitit, quas Vindobona ad me misit, in quibus apertas quoque et manifestas librarii Græci halucinationes annotavit, sed eas tam crebras, et tam spurcas atque abnormes, ut fieri posse negem, ut usquam locorum alius exstet codex Græcus flagitiosius, atque hic Vindobonensis est, exaratus. Quem si Taylor perinde cognitum usu atque perspectum habuisset, atque ego habeo, profecto non affirmasset, codicem Vindobonensem *optimæ notæ* esse. Sed humanum est, de incompertis bene sperari, et magnifice prædicari. Ego equidem si præscissem futurum, ut illinc plus lolii, quam bonæ frugis colligeretur, profecto non commisissem, ut optimo Storrio meo provinciam tam insuavem et tam infructuosam demandarem; quamquam ipse, ultra quam sibi expediret officiosus, hanc provinciam magis efflagitavit, quam ego imposui. Verum enim vero, quod sæpe usu venit, ut ex ingenti scoriarum acervo auri tamen micæ eruantur, ita mihi quoque licuit ex hac immani farragine portentosissimarum codicis Vindobonensis mendarum haud paucas eruere lectiones præstantissimas, ex alio nullo codice a quoquam annotatas: quas pæne omnes in Textum meum recepi. Haud raro quoque conjecturas meas ab eo confirmari, non sine gaudio deprehendi. Possem hic, tanti si facerem, satis prolixum contexere atque proponere indicem lectionum bonarum a me primo in Lysiam ex hoc codice Vindobonensi immissarum, longiorem etiam illis, quibus in sua ad Lysiam Præfatione exhibendis Taylor suam diligentiam in emendanda Græca Lysiæ oratione demonstratam jactare voluisse videtur. Ego vero satis habui, ubi locorum Lysias e codice Vindobonensi a me emendatus esset, id in subjectis annotationibus statim, aut in libello lectionum mox inse-

cturo indicare; ubi etiam reliquas codicis hujusdem lectiones repræsentabo, quæ non meræ sint calami aberrationes. Egi equidem, id quod videtis lectores, quod potui; neque, quod in me situm esset, operæ studiique quicquam passus sum desiderari, quo consequerer hoc, ut Lysiam vobis traderem mundiorem et emaculatiorem, quam ante me lectus et in hominum manibus versatus esset. Consecutus omni ex parte si non sum id, quod contendebam, culpa careo. Fortuna defuit, non voluntas. Congratulemur nobis, hæc Lysiæ fragmenta, quamvis miserrime contruncata, superesse, neque prorsus ejus omnia perisse. Fruamur his, quæ habemus, qualiacunque sunt, indolentes acerbæ sorti, quæ Lysiam fataliter oppressit, et quæ voluit codices ejus non nisi mendosissimos atque miserrime lacunosos ad nos pervenire; nisi si forte aut in Escurialensi bibliotheca mundiores atque pleniores Lysiæ membranæ adhuc latent, aut in ea, quæ quondam Heidelbergensis erat, nunc Vaticana est, in qua aiunt, nescio quo auctore freti, servari codicem Lysiæ orationes aliquot nondum editas tenentem: de quo quærere non vacavit; vel potius defuit quærendi opportunitas. Erit olim aliquando tempus, age enim solemur bene sperando clades nostras, quod tempus Græcas literas a contemtu vindicet, quo nunc apud Italos oppressæ jacent. Erunt, qui gazas vetustæ literaturæ tot in bibliothecis Italiæ, tamquam in monumentis vetustorum regum, sepultas eruant, illinc atque in lucem proferant. Bona id quidem fide, et procul jactantia, a qua sum alienus, affirmare possum, opera mea factum esse, ut Lysias nunc prostet haud paulo, quam ante fuit, emendatior, atque dilucidior. Et erit adhuc magis, cum Latina mea Lysiacarum reliquiarum interpretatio prodierit, quæ vicem perpetui in Lysiam commentarii fungi poterit. Pristinas meas ad hunc oratorem animadversiones, jam anno 1757. editas, pæne ne inspexi quidem nuper has novas conscribens. Quo factum esse interdum suspicor, ut ea prætermiserim, quæ malint nonnulli præterita non fuisse. Sed conferat antiqua cum novis, cui copia et volupe erit, et illinc repetat, si quæ haud pœnitenda repererit. Mihi hac uti diligentia neque libuit, neque vacavit. Currente prelo haud raro observavi aut perperam a me scripta, quæ tolli ob rationes typographicas non possent, aut præterita alia, quæ addi festinatio operarum, aut spatiorum angustiæ haud paterentur. Illa itaque retractatum, hæc suppletum ibo in illo, quem toties dico, libello Variantium Lectionum. Orationem Lysiæ Funebrem, quæ in editione H. Stephani Lysiacarum agmen claudit, in Aldina autem, et Taylorana, nostraque statim a prima secunda est, cum codice Augustano contuli, illo, quem Demosthenicorum meorum quintum appellare soleo. Orationem in Philonem, quæ in editione Aldina postrema est, cum codice bibliothecæ regiæ Parisinæ, n. 2944. signato, contulit

meos in usus Schweighaeuserus meus, A. M., V. C., Strasburgi, in Voluminis quarti horum oratorum calcem p. 126. Quas in libello variantium interdum cito schedas Reiskianas, de iis ibidem jam exposui. Quæ schedæ num sint eadem cum Groulartianis, a Taylero passim laudatis, mihi certo non constat. Suspicatus aliquando fui, codicem Lysiæ, cujus a se usurpati mentionem H. Stephanus in marginibus editionis suæ facit, eundem esse cum Coisliniano. Verum postmodum deprehendi Stephanici lectiones a lectionibus Coisliniani discrepare. Rursus in suspicionem veni, Stephanicum codicem esse eundem cum Vindobonensi. Id quod improbabile non videbitur recordanti H. Stephanum in Italia atque Germania superiore multos per annos hæsisse, et bibliothecas cum Italicis Germanicas versasse. Verum horum quoque codicum lectiones, ut inter se passim locorum concinunt, ita rursus aliis in locis discordant. Decuerat utique Stephanum diligentius indicare, cujas fuisset ille codex Lysiæ, quo se usum ait fuisse. Argumenta orationi cuique Lysiacæ præmissa Taylori sunt omnia; de quo nisi aliunde constaret, etsi ego nil admonerem, satis tamen auctorem dictio ipsa proderet. Animadversiones Taylori disputationibus scatent, præterquam quod caliginosæ sunt, ut conjectoris egeant, a re quoque, de qua agitur, alienissimis. Vanitas hæc est hominis copias literarum ostentantis, e multifaria multorum voluminum lectione, aut pervolutatione certe, collectas. A quo morbo ego sum alienissimus, hoc strigosior, quo alii sunt obesiores. Res ipsæ sunto, per me licebit, bonæ, et exquisitæ adeo. Non tamen his nunc sinat hic locus. Quid attinet e Dactyliothecis gemmas ex mere celatas, e Syntagmatibus Inscriptionum, ad quæ satis fuerat lectores ablegari, longos titulos repetere, unde nil discas, quod ad rem faciat, et pueros fugiat ludum literarium frequentantes. Commentarios in alium quemcunque auctorem si te juvet simili modo conscribere, volumina tot nullo negotio exaggeres, quot vel camelum fatigent. Ego vero meis in commentariis conscribendis hunc tenui modum, et hoc spectavi, ut aut sententias oratoris, si ubi viderentur tenebriciores, admota face circumlocutionis illuminarem, aut mendas, ubi possem, pro modulo meo emendarem, aut saltim indicarem. Ad libellum Dionysii Halicarn. accedent Tayloranis et Marklandinis annotatis, una cum meis, variæ lectiones e codice Helmstadiensi, et annotationes I. Fr. Matthæi, V. C. ejusdem, cujus super Æschine oratore disputationem doctam et subtilem quarto horum oratorum volumine exhibui. Parat ille nunc discessum a nobis, iter longum et molestum intra paucos dies ingressurus, quod iter deus fortunet atque secundet. Moscoviam, ad Hyperboreos, arcessitus est, ut in ludo publico, qui ibi est, humaniores literas profiteatur. Patriæ pene succenseo, homines literatos, quibus ipsa possent uti, invitos

expellenti; quasi copia laboremus ingeniorum studiis scholasticis innutritorum. Nos vero, si qua re alia caremus, adolescentibus vel maxime caremus, Græce Latineque callentibus, et rei scholasticæ gerendæ deditis. — Venit adhuc in mentem editionum Lysiæ superiori seculo in Germania proditarum, Hanoviensis, et, quæ illam recentavit, Marpurgensis. Verum præstat de illis tacere, quarum exigua aut potius nulla sit auctoritas. Utrum hoc sufficiat a me commemoratum esse, Hanoviensem non referre fideliter exemplum Stephanicum, sed vitiosam et contaminatam esse conjecturis, seu Andreæ Schotti, seu Iodoci van der Heiden. Hæc ad Lysiam præfanti mihi post Taylorum, qui meliora quæque dudum occupavit, succurrebant, quæ ut, benevole lector, æqui bonique habeas, etiam atque etiam te rogo. Scripsi Lipsiæ d. 20. Martii 1772.

LYSIÆ VITA

A IOANNE TAYLORO CONSCRIPTA.

NATUS est Lysias eo tempore, quo res Atheniensium domi forisque, sive rerum gestarum gloriam, sive pacis ornamenta spectemus, ad summam quasi maturitatem erant perductæ.* Barbaris enim nuper terra marique profligatis, et universæ Græciæ libertate feliciter vindicata, ut nemo jam hostis superesset, nisi domi fuisset quærendus, populus Atheniensis, bellicæ quasi laudis satur et gloriæ armis partæ, præstantissima omnis memoriæ ingenia in acie fori atque in umbra Academiæ excolere cœpit. Tum fuit Thucydides et Xenopho, a quibus post Herodotum Historia commota est, ut auderet uberius, quam superiores, et ornatius dicere: Scenam illustrarunt Sophocles et Euripides, et in diverso genere Aristophanes et Menander, qui ceteris pene omnibus ejusdem artis auctoribus nomen abstulere: Tum primum Philosophia, in qua de rebus bonis et malis, deque hominum vita, moribus et officiis disputatur, inventa et exculta esse dicitur; quam idcirco Socrates auctor, de cælo, nam illa altera de Natura fuit antiquior, devocasse fertur. In hac denique urbe atque his temporibus primum se Eloquentia extulit, eadem pene tempestate et nata et perfecta; cum decem simul Oratores Athenis ætas una tulerit,† quorum ut diversa

* Diod. Sic. ad Olymp. LXXX. 2.

† Celeberrimi isti X-viri secundum ætatem hoc ordine videntur esse collocandi. I. Antipho antiquissimus, qui floruit κατὰ τὰ Περσικὰ, Themistoclis, Aristidis etc. æqualis. II. Andocides natus Olymp. LXXVIII. 1. III. Lysias Olymp. LXXX. 2. Unde corrigendus Plutarchus in vit. Andocidis, Ἄρχει δὲ αὐτῷ (i. e. Andocidi) τῆς γενέσεως Ὀλυμπιὰς μὲν ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη, ἄρχων δὲ Ἀθήνησι Θεαγενίδης. ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσί πως ἑκατόν, legendo potius ἔτεσί πως ἑπτά. Quod verum est. IV. Isocrates Olymp. LXXXVI. 1. Iterum corrigo eundem Plutarchum, γενόμενος δὲ (i. e. Isocrates) κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἕκτην Ὀλυμπιάδα Λυσιμάχου Μυῤῥινουσίου δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσι, πρεσβύτερος δὲ Πλάτωνος ἑπτά. Lysimachus eo anno summum Athenis Magistratum gessit, qui domo Myrrhinusius fortasse fuit, sed non novi eam conditionem aut morem describendi Archontas. Sed ita describantur per me licet. Cui tamen connectuntur ista δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσιν? Nimirum ante vel post Λυσιμάχου excidit vox ἄρχοντος, et pro Μυῤῥινουσίου legendum est νεώτερος (quæ vox in MSS. compendiose describi solet) Λυσίου δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσιν etc. Plane ut Dionys. Halic. Ἰσαῖός γε ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ ἕκτης Ὀλυμπιάδος, ἄρχοντος Ἀθήνησι Λυσιμάχου. πέμπτον πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δυσὶ καὶ εἴκοσιν ἔτεσι νεώτερος Λυσίου. V. Isæus, qui tempore belli Peloponnesiaci vixit et Demosthenem instituit. VI. Æschines, qui videtur in lucem fuisse susceptus circa Olymp. XCVII. Demosthene paucis annis major. VII. Lycurgus Platonis et Isocratis auditor, cujus inter Oratores Græcos H. Stephani suavissima et lectu dignissima, paucis tamen nota, exstat Oratio

virtus, nam inter se pares non fuerunt, summam pene laudem est consecuta, ita his exstinctis, optimum illud genus eloquentiæ studiumque dicendi sensim elanguit. Ad hæc Athenæ non solum Reip. prudenter institutæ, verum etiam cum moderatione administratæ gloria floruerunt, atque ad Jurisprudentiam Romanam condendam, quæ hisce temporibus XII. tabulis describi cœpit, consilium suum et auctoritatem largitæ, sapientiæ existimationem ad omnem memoriam propagarunt. Talem habuit nascendi conditionem Scriptor noster, qua nulla illustrior aut gloriosior excogitari possit.

Natus est Athenis* Olymp. ŁXXX, 2. Philocle Archonte.† Patrem habuit Cephalum‡ Syracusanum Lysaniæ F. Cephali N.,

nuios. VIII. Demosthenes natus Olymp. XCIX. 4. IX. Hyperides, ab Antipatro, eodem fere tempore, quo Demosthenes, interemptus. X. Denique Dinarchus natus Olymp. CIV. 4. Horum omnium Scriptorum, si Hyperidem excipiamus, quædam ad nostram ætatem pervenere: Eorum vitas literis complexi sunt Plutarchus, et Photius in Bibliotheca. Nonnullorum etiam Philostratus. Γέγηε μὲν καὶ ἀξιόματι, πολὺ προύχοντος ἁπάντων, παιδιᾷ δὲ καὶ λόγων ἁπάμει τῇ Ἀττικῇ Δεκάδι παραβάλλοις ἄν. Lucian. in Scytha. Leont. Antholog. III. 30.

Χαιρέδιον τόδε σῶμα, τὸν ἔτρεφεν Ἀτθὶς ἄρουρα
Εἴκοσα μετέρων τῆς πρετέρας Δεκάδος.

Erat enim alia et posterior Decas, de qua consulendus Suid. in Νικόστρατος, Philostrat. in Herode, Auctor Prolegom. in Aristidem.

* Athenis certe. Cephalus Pater Athenas commigrat Syracusis XXX. annos ante decessum. Lysias c. Eratosth. Lysias quindecennis profectus est Thurios, patre jam emortuo. Plutarch. in vit. Atque ita Suidas, qui Lysiam Syracusanum vocat (i. e. genere, et majoribus), ait tamen, ἐτύχθη δ' ἐν Ἀθήναις. Justinus quidem et genere et natalibus Siculum esse velit. 'Lysias, Syracusanus Orator, exsul tunc, quingentos milites stipendio suo instructos in auxilium patriæ communis eloquentiæ misit.' V. 9. et Timæus quoque teste Cicerone. 'Catonis autem orationes non minus multæ fere sunt, quam Attici Lysiæ — est enim Atticus: quoniam certe Athenis est et natus et mortuus, et functus omni civium munere, quanquam Timæus eum quasi Licinia et Mucia lege repetit Syracusas.' De Cl. Oratoribus. Eadem fere, quæ Justinus, habet Orosius II. 17. 'Lysias quoque Syracusanus Orator, quasi in auxilium urbis, quæ esset patria communis eloquentiæ, quingentos milites cum stipendiis suis misit.'

† Male Plutarchus (sive auctor recentior, qui Plutarchi nomine abutitur), in Lysia: γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος. Corrige: τοῦ μετὰ Φρασικλείδην κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος. Vid. Palmer. Exercit. Meurs. Attic. Lect. IV, 14. Ions. de Script. Hist. Philosoph.

‡ Præter Cephalum Syracusanum Lysiæ patrem fuit Rhetor quidam Atheniensis, Cephalus nomine, quos inter se commisere imperitiores. Rhetorem hunc et demagogum memorant Dinarch. c. Demosthenem, Andocides sæpius, Athenæus, Suid. in V. Tzetz. Add. Aristoph. Eccles. 248. σχ. ad loc. et ad 253. Fragmentum Cephali proferunt Suid. et Etym. M. in v. Ἐπιτιμία. Ioannes Tzetzes homo bonus Chiliad. V. 54. confundit Cephalum Syracusanum Lysiæ patrem, Cephalum Rhetorem, de quo in præsenti agimus, et Cephalum τὸν παλαιὸν (ut eum vocat Æschines c. Ctesiph. [§. ξδ.]) qui Aristophontem adversarium nactus est περὶ καλοῦ βίου, uter sc. melius ætatem egerit, ubi Cephalus laudi duxit se nunquam φυγεῖν, Aristopho se sæpe φυγεῖν, ἀλλ' οὐ νῦν, nunquam. Eam contentionem ita exprimit Æsch. l. c. Ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτὲ σιμινύεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνεὺς, λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε· ἀλλ' οὐχὶ ὁ Κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὗτος, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφὼς ψηφίσματα, οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε παρανόμων: καλῶς (οἶμαι) σιμινυόμενος. Ita Tzetzes:

Οὗτος [Cephalus] καὶ δικαιότατος ἁπάντων ἦν ῥητόρων,
Παρ' ὅλην τούτου τὴν ζωὴν μὴ σχὼν κατηγορίας.
Ἀριστοφῶν δὲ τοὔμπαλιν ὑπῆρχε τῷ Κεφάλῳ,
Καὶ κατηγορούμενος, νικῶν δὲ ἀντιδίκους.

Neque solum hunc errorem erravit Tze-

qui Athenas commigravit sive Periclis, cujus hospitio et familiaritate utebatur, suasu, ut auctor est Lysias in oratione *contra Eratosthenem*, sive civium injuria, cum adversis Reip. temporibus Gelo Syracusarum imperium capessivit. Is est Cephalus, apud quem domi habebantur a Socrate immortales isti sermones de Republica, quos Plato literis mandavit: ubi de hominis ætate, gratia, moribus et opulentia satis multa memorantur. Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα, βουλόμενος ἔτι λέγειν αὐτὸν, ἐκίνουν· καὶ εἶπον, Ὦ Κέφαλε, οἶμαί σου τοὺς πολλοὺς, ὅταν ταῦτα λέγῃς, οὐκ ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἡγεῖσθαί σε ῥᾳδίως τὸ γῆρας φέρειν, οὐ διὰ τὸν τρόπον, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι. — μέσος τις (inquit Cephalus) γέγονα χρηματιστὴς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός· ὁ μὲν γὰρ πάππος τε καὶ ὁμώνυμος ἐμοὶ, σχεδόν τι ὅσην ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι παραλαβὼν, πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε· Λυσανίας δὲ ὁ πατὴρ ἔτι ἐλάττω αὐτὴν ἐποίησε τῆς νῦν οὔσης· ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ ἐὰν μὴ ἐλάττω καταλίπω τοῦτοισιν, ἀλλὰ βραχεῖ γέ τινι πλείω ἢ παρέλαβον.* Neque bonum senem fefellit fortasse aut cura aut augurium. Nam in vexatione Inquilinorum sub XXX-viris, ubi in ditissimum quemque sævitum est maxime, Lysias cum fratre Polemarcho primus avarissimæ istius conjurationis crudelitatem est expertus.

Olymp. LXXXIV, 1. cum Athenienses coloniam Sybarin (i. e. Thurios) deducendam censuerunt, Lysias XV. annos natus cum Polemarcho fratre natu maximo, juxta Photium et Plutarchum, vel una cum duobus fratribus juxta Dionysium (qui erant Polemarchus et Euthydemus)† colonis se adjunxit, hereditatis adeundæ gratia. Sybaris, urbs ubere gleba, et civium‡ mollitie ad proverbii infa-

tuzes, verum etiam Cephalum Lysiæ P. Thurium appellat, et Oratoris N. res gestas in debellandis XXX. tyrannis Cephalo assignat.

* Plat. de Rep. l. 1. Eadem pene de Cephali divitiis habet Tzetzes, futilis ille auctor et recens, verum mutuatus procul dubio a bonæ fidei scriptoribus, πλούτῳ νομῶν καὶ ὑγιοῖς. Chiliad. V. 34. Cic. 4. ad Attic. 15. 'Feci idem, quod in πολιτείᾳ Deus ille noster Plato. Cum in Piræum Socrates venisset ad Cephalum locupletem et festivum senem, quoad primus ille sermo haberetur, adest in disputando senex: deinde cum ipse quoque commodissime locutus esset, ad rem divinam dicit se velle discedere, neque postea revertitur. Credo Platonem vix putasse satis consonum fore, si hominem id ætatis in tam longo sermone diutius retinuisset.' Dum hæc commentabar, et de Periclis etiam fortunis inaudiveram (πλούτου δὲ καὶ γένους προύττων αὐτῷ λαμπροῦ. Plutarch. in Pericle. Περικλῆς, ἀνὴρ γένει καὶ πλούτῳ, πρὸς δὲ τούτοις διανοίᾳ τε λόγου— πρείττων. Diod. Sic.) nescivi, quo pacto accipienda erant verba Pseudo-Plutarchi de Lysia, quæ cum solertiore lectore reliquam. Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου — μετανιστάντος εἰς Ἀθήνας ἐπιθυμίᾳ τῆς πόλεως, καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πείσαντος αὐτὸν φίλον ὄντα καὶ ξένον, πλούτῳ διαφέρων. Quid? anne dicemus αὐτὸν διαφέροντα? an Περικλέους διαφέροντος? an denique connectemus cum iniitio, Λυσίας υἱὸς Κεφάλου — πλούτῳ διαφέρων? Ita semper fere accidere solet, ut istiusmodi scrioes non solum ἀνισταμενίᾳ, verum etiam aliquando indiligenti oratione, atque sermonis ἀκαιρολογίᾳ scipsos proderent.

† Εἰς Θουρίους πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσὶ. Dionys. Halic. Eorum nomina conservavit Plato l. c. Polemarchus natu maximus, et Euthydemus alter, non Εὐδίδες aut Εὐδίμες, ut habent Codd. Plutarchi, aut Εὔδημος, ut conjecit Xylander. Tertium igitur, Brachyllum, ex cod. Plutarcho, non habuit, si qua fides in Dionysii verbis. Quo tamen errore ductus hunc quoque fratrem adjecit Plutarchus fortasse insequentibus expediemus.

‡ Plura Athenæus l. 12. ubi incredibilia

mum notissima, in ea parte magnæ Græciæ,* seu Italiæ ad sinum Tarentinum sita est, quæ ad Austrum spectat et occidentem solem. Per ea tempora, quibus Græcorum et Atheniensium maxime Fortuna se extulerat, populus ille diutino bello fractus, atque etiam Crotoniatarum vi patriis sedibus ejectus, legatos in Græciam ad auxilium implorandum misit. Ostentabant agri fertilitatem, commoditatem loci, quem in Siciliam navigantibus vel portum amicissimum, vel, si alii occuparent, stationem infensissimam paratum esse dicebant: ad hæc agrorum communionem, civitatem ceteraque ejusmodi præmia pollicebantur. Inflammabant hæc maxime animos Atheniensium, qui jam ad† provincias constituendas et Siciliam alludere cœperunt. Cum igitur a Spartanis, ad quos primos legati Sybaritarum venerant, nihil impetrari potuit, Athenienses Periclis suasu et auctoritate decem triremes patrio more auxilio Sybaritis misere. Ei classi præfuere Lampo‡ et Xenocritus. Coloniæ deducendæ socii fuere tum alii viri et eruditione et rebus gestis illustres, tum etiam Herodotus et Thucydides. Ille ob diutinam in istis regionibus mansionem, ubi etiam et historiam condidisse a Plinio§ fertur, Herodotus Thurius appellari solebat. Nam et procœmium illud, quod ejus historiæ præponitur, a Plesirrhoo, uti quibusdam videtur, concinnatum, aliter apud alios legitur. Τὸ δὲ, Ἡροδότου Ἁλικαρνασσέως ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε, πολλοὶ μεταγράφουσιν, Ἡροδότου Θουρίου. Plutarch. de Exsilio. Ita in suo Cod. rep-

narrantur de istius populi luxuria.

* Vocabatur etiam Major et Exotica Græcia. Vid. Scalig. et Dacier ad Festum.

† Καὶ Χερρόνησον καὶ Νάξον καὶ τὴν Εὔβοιαν ἔχομεν πλείστας δ' ἀφορμὰς ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀποστέλλειν. Æsch. de ement. legat. [§. ν'.]

‡ Περικλῆς Μενίππου μὲν ἐχρῆτο πρὸς τὰς στρατηγίας, δι' Ἐφιάλτου δὲ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἐτυφλώσατο, διὰ δὲ Χαρίνου τὸ κατὰ Μεγαρέων ἐκύρωσε ψήφισμα, Λάμπωνα δὲ Θουρίων οἰκιστὴν ἐξέπεμψεν. Plutarch. Reipubl. gerund. præcept. Eosdem coloniæ duces memorat Diod. Sic. Unde mirari subit, cur idem Plutarchus in Nicia Hieroni assignet istius expeditionis auctoritatem. Ἦεσαν ἦν, ἀλλ' ἐτεθραμμένος ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ Νικίου — σφοδρότατα δ' ὑπὸ τούτου εἶναι Διονυσίου τοῦ Χαλκοῦ προσαγορευθέντος, οὗ καὶ ποιήματα σώζεται, καὶ τῆς εἰς Ἰταλίαν ἡγεμὼν γενόμενος, ἔκτισε Θουρίους. Lamponi δεκάτῳ αὐτῷ assignat σχ. Aristoph. Av. 521. Ὁ δὲ Λάμπων Σύτης ἦν καὶ χρησμολόγος, καὶ μάντις, ᾧ καὶ τὴν εἰς Σίβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἅπαι πεισάντωσιν, αὐτὸν ἡγήσασθαι λέγοντες Ἀθηναῖον ὄντα σὺν ἄλλοις δέκα. Ab hoc ergo duce et divinatore Colonia ista in diverbium et jocum abiit. Aristoph. Nub. 331.

Θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδοντμαχεγκομήτας.

σχ. ad loo. Θουριομάντεις, οὐ τοὺς ἀπὸ Θουρίου μάντεις, ἀλλὰ τοὺς εἰς Θούριον πεμφθέντας, ἐπὶ τὸ κτίσαι αὐτήν. ἐπεμφθησαν δὲ δέκα ἄνδρες· ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. et quæ sequuntur. Adjunge Suidam in Θουριομάντεις· Ἐξέπεμψαν δὲ εἰς κτίσιν τὴν αὐτοῦ Ἀθηναῖοι δέκα ἄνδρας, ὧν καὶ Λάμπωνα ἦν ὁ μάντις, ἐξηγητὴς ἱερόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. Ita omnes libri Suidæ MSS. X. sc. duces, totidemque naves, ut mos erat Atheniensibus diuturno usu consecratus, qui denario numero pro ratione tribuum Rempublicam universam domi forisque administrabant. Inficeti editores Suidæ, qui pro δέκα, μυρίους excudi curarunt! atque inficetus etiam ille, qui tam violentam mutationem calculo suo comprobare potuit!

§ 'Tanta ebori auctoritas erat Urbis nostræ trecentesimo decimo anno, tunc enim auctor ille [Herodotus] historiam eam condidit Thuriis in Italia.' Plin. XII. 4. Cum constituebantur X-viri legum ferendarum, annus urbis agebatur CCC. Evenit autem, ut eod. fere tempore Romanorum legati Athenas proficiscerentur νομοθεσίας χάριν, et Athenienses dictam Coloniam in Italiam deducerent.

perit Aristoteles, cujus Rhetor. III. 9. hæc sunt verba: Ἡ μὲν οὖν εἰρημένη λέξις ἡ ἀρχαῖα ἐστίν. Ἡροδότου Θουρίου ἥδ' ἱστορίης ἀπόδεξις.* His omnibus accedit testimonium Inscriptionis, quam in honorem Herodoti elaboratam conservarunt Stephanus Byzantinus et σχ. Aristoph. Nub. 331.

Ἡρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλάστοντ' ἄπο· τὸν γὰρ ἄπλητον
Μῶμον ὑπεκπροφυγὼν Θούριον ἔσχε πάτρην.

Thucydidem vero Sybarin profectum, et quidem cum Xenocrito, qui dux erat Coloniæ, declarat vita Thucydidis ἀδέσποτος, ejus Editt. præfigi solita. Una quoque cum his profectum fuisse Empedoclem philosophum tradit Laertius in Vita. His igitur aliisque colonis in Italiam appulsis, et nova urbe condita, quæ a fonte vicino Thurium vocabatur, primo civitas discordiis agitari, mox discessione facta obtruncari veteres Sybaritæ, et summa rerum potiri, quos auxilio contra populum finitimum nuper arcessiverant. Ex eo tempore Urbs non Ἀττικίζειν modo cœpit, sed Attica tota facta est. Populum in tot Tribus distinxerunt novi hospites, in quot domi se fuisse distinctos meminere: Tum primum galeata Pallade, Atheniensium ritu, signari æs Thuriorum, ceterisque istius populi institutis et disciplina administrari nova Resp.

Ab Olympiadis LXXXIV, 1., qui erat Lysiæ ætatis XVI., usque ad XCII, 1. annos omnino XXXII.,† in Colonia commorabatur Lysias, πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ (verba sunt Auctorum fere omnium, qui ejus vitam literis consignarunt) κτησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλήρου λαχών, (Plutarch.) quæ postrema verba fortasse emendari debent ex Photio οἰκίαν τε κατασκευασάμενος καὶ κλήρου τυχών. In ea mansione Tisiam‡ et Niciam Rhetoras Syracusanos audivit. Atheniensium vero rebus in Sicilia fractis,

* Ἡρόδοτος ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν διὰ τὸ κοινῶσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας. Strab. l. 14. Εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. Julian. in Epist.

† Recte Suidas, Ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας. ἄγων ἔτος μζ'. Unde mirum, quo computo usus sit Plutarchus, κἀκεῖ διέμεινε — ἔτη ἑξήκοντα τρία. Longissime certe a vero. ἑξήκοντα legit Plutarchi Cod. Petav. τριάκοντα τρία Meursius, et Palmer. denique ὕστε τριάκοντα. Fortasse bonus scriptor, qui Plutarchum similavit, dum in Fastis duos Callias habuit descriptos, unum, qui Præturam gessit Olymp. XCII, 1. (quo tempore rediit Lysias) alterum, qui C, 4. ad hanc usque supputationem prorogavit, adeoque plures annos Auctori nostro assignavit a Thuriis revertenti, quam vivendo erat assecutus. Verum et erravit quoque in nomine Archontis: Nam dixisse non debuit ἐπὶ Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος, sed ἐπὶ Κλεοκρίτου, ut modo dicturus est, ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχοντος.

‡ Priusquam Eloquentiæ lacertos suos movit Athenis, quibus tamen et nata et alta esse creditur, Artis istius, sive Rhetoricæ proprie dictæ, præcepta invenisse et excoluisse dicuntur Siculi, quorum princeps exstitit Empedocles, deinde floruit Corax Hieronis T. familiaris, circa Olymp. LXXVI. Cujus discipulus Tisias esse fertur. De his atque artis origine plura, sed fabulis similia, habet Scholiastes Hermogenis in initio. Ait Aristoteles, cum, sublatis in Sicilia Tyrannis, res privatæ longo intervallo judiciis repete-

et cum dominorum fortunis commutatis etiam Thuriorum animis, Lysias Ἀττικίζειν αἰτιαθεὶς solum vertere cogitur, et domum revertitur Callia Archonte, Olmp. XCII, 1.*

Quo tempore Athenas rediit Lysias, magna rerum commutatio atque inclinatio fortunæ consecuta est istam Remp. Duodecimo enim anno post coloniam Sybarin deductam, Olymp. sc. LXXXVII, 1. ortum est bellum inter duos potentissimos populos, qui omnem Græciam in suas partes trahebant, Lacedæmonios et Athenienses; omnium fere, quæ in superiorum temporum monumentis proditur memoriæ, et diuturnitate temporis gravissimum, et fortunæ varietate celeberrimum. Bellum illud, quamvis illustres utrinque habuit eventus, maximeque dignos stylo istius Scriptoris, qui res in eo gestas oratione complexus est, nihil tamen habuit exitu memorabilius atque insolita victoriæ facie. Lacedæmonii enim, accisis penitus Atheniensium viribus, atque æmula urbe potiti, moderatius quidem, quam solent victores, in debellatam gentem consuluerunt; atque iram diuturnis inimicitiis et contentionibus accensam terminabant, non in Urbe diruta aut servitute Civium, sed in operam dando factiosis quibusdam Civibus, qui Reip. pertæsi imperium a Populo ad Paucos translatum voluerunt. Ea fuit dominatio XXX-Tyrannorum. In quo gloriæ et imperii flexu nihil populo libertatis avidissimo calamitosius accidere potuit, quam videre se imperiosius a suis civibus tractari, quam ceteri solent ab hoste irritato. Sed hanc Reip. commutationem præcesserat etiam altera, bello nondum confecto, Olymp. sc. XCII, 1. ubi Reip. summa penes CCCC-viros aliquandiu constitit. Quoniam autem in altera Reip. inclinatione Lysias domum a Colonia rediit, et notior ex illo tempore esse cœpit, in altera vero a nemine Civium calamitate superabatur; et cum plurima in ejus orationibus contineantur, quæ ad utramque tempestatem Reip. spectant, ideo necessarium duxi memoriam istorum temporum paulo altius repetere.

Belli Peloponnesiaci anno XVII. Athenienses Syracusanis bellum

rentur, tum primum (quod esset acuta illa gens et controversa natura) artem et præcepta Siculos, Coracem et Tisiam, conscripsisse. Nam antea neminem solitum via nec arte, sed accurate tamen et de scripto plerosque dicere.' Cic. Brut. 46. Add. Dionys. Halic. in Isoc. Cic. 1. de Orat. 91. 2. de Invent. 6. Quintil. II. 16, 17. III. 1. Marcian. Capell. l. 5. Ammian. Marcellin. XXX. 4. Quis autem fuerit Nicias Rhetor, quem audivit Noster, quæro hodie qui respondeat. Nam de eo apud omnes auctores præter eos, qui contexuerunt vitam Lysiæ, altissimum est silentium.

atque idem fere Photius, Ἀττικίζειν αἰτιαθεὶς μαθ' ἑτέρων τριῶν ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. Rectius Dionysius, στασιάσαντος τοῦ δήμου, ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθείσι. Quanquam interea suspicor Plutarchum, qui Lysiæ tres fratres numerat, Polemarchum, Eudidum et Brachyllum (licet non diserte ab eo dicantur una Italiam navigasse, immo cum fratre uno Polemarcho, quod tamen verum non est, Lysias se ad Thurios contulisse ab hoc scriptore dicitur) scripsisse potius ἐξέπεσε μετ' ἀδελφῶν τριῶν. Adeo quidam sunt scriptores, quos etiam contra propriam fidem et auctoritatem liquido emendare possis.

* Ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν ait Plutarch.

meos in usu Schweighæusius meus, A. M., V. C., Straßburgi, in Volaminis quarti horum oratorum calcem p. 198. Quas in libello variantium interdum cito schedas Reiskianas, de iis ibidem jam exposui. Quæ schedæ num sint eadem cum Groulartianis, a Taylero passim laudatis, mihi certo non constat. Suspicatus aliquando fui, codicem Lysiæ, cujus a se usurpati mentionem H. Stephanus in marginibus editionis suæ facit, eundem esse cum Coisliniano. Verum postmodum deprehendi Stephanici lectiones a lectionibus Coisliniani discrepare. Rursus in suspicionem veni, Stephanicum codicem esse eundem cum Vindobonensi. Id quod improbabile non videbitur recordanti H. Stephanum in Italia atque Germania superiore multos per annos hæsisse, et bibliothecas cum Italicis Germanicas versasse. Verum horum quoque codicum lectiones, ut inter se passim locorum concinunt, ita rursus aliis in locis discordant. Decuerat utique Stephanum diligentius indicare, cujus fuisset ille codex Lysiæ, quo se usum ait fuisse. Argumenta orationi cuique Lysiacæ præmissa Taylori sunt omnia; de quo nisi aliunde constaret, etsi ego nil admonerem, satis tamen auctorem dictio ipsa prodiret. Animadversiones Taylori disputationibus scatent, præterquam quod caliginosæ sunt, ut conjectoris egeant, a re quoque, de qua agitur, alienissimis. Vanitas hæc est hominis copias literarum ostentantis, e multifaria multorum voluminum lectione, aut pervolutatione certe, collectas. A quo morbo ego sum alienissimus, hoc strigosior, quo alii sunt obesiores. Res ipsæ sunto, per me licebit, bonæ, et exquisitæ adeo. Non tamen his nunc sint hic locus. Quid attinet e Dactyliothecis gemmas ex ære cælatas, e Syntagmatibus Inscriptionum, ad quæ satis fuerat lectores ablegari, longos titulos repetere, unde nil discat, quod ad rem faciat, et pueros fugiat ludum literarium frequentantes. Commentarios in alium quemcunque auctorem si te juvet simili modo conscribere, volumina tot nullo negotio exaggeres, quot vel camelum fatigent. Ego vero meis in commentariis conscribendis hunc tenui modum, et hoc spectavi, ut aut sententias oratoris, si ubi viderentur tenebricosiores, admota face circumlocutionis illuminarem, aut mendas, ubi possem, pro modulo meo emendarem, aut saltim indicarem. Ad libellum Dionysii Halicarn. accedent Tayloranis et Marklandinis annotatis, una cum meis, variæ lectiones e codice Helmstadiensi, et annotationes I. Fr. Matthæi, V. C. ejusdem, cujus super Æschine oratore disputationem doctam et subtilem quarto horum oratorum volumine exhibui. Parat ille nunc discessum a nobis, iter longum et molestum intra paucos dies ingressurus, quod iter deus fortunet atque secundet. Moscoviam, ad Hyperboreos, arcessitus est, ut in ludo publico, qui ibi est, humaniores literas profiteatur. Patriæ pene succenseo, homines literatos, quibus ipsa posset uti, invitos

expellenti; quasi copia laboremus ingeniorum studiis scholasticis innutritorum. Nos vero, si qua re alia caremus, adolescentibus vel maxime caremus, Græce Latineque callentibus, et rei scholasticæ gerendæ deditis. — Venit adhuc in mentem editionum Lysiæ superiori seculo in Germania proditarum, Hanoviensis, et, quæ illam recentavit, Marpurgensis. Verum præstat de illis tacere, quarum exigua aut potius nulla sit auctoritas. Unum hoc sufficiat a me commemoratum esse, Hanoviensem non referre fideliter exemplum Stephanicum, sed vitiosam et contaminatam esse conjecturis, seu Andreæ Schotti, seu Iodoci van der Heiden. Hæc ad Lysiam præfanti mihi post Taylorum, qui meliora quæque dudum occupavit, succurrebant, quæ ut, benevole lector, æqui bonique habeas, etiam atque etiam te rogo. Scripsi Lipsiæ d. 20. Martii 1772.

LYSIÆ VITA

A IOANNE TAYLORO CONSCRIPTA.

NATUS est Lysias eo tempore, quo res Atheniensium domi forisque, sive rerum gestarum gloriam, sive pacis ornamenta spectemus, ad summam quasi maturitatem erant perductæ.* Barbaris enim nuper terra marique profligatis, et universæ Græciæ libertate feliciter vindicata, ut nemo jam hostis superesset, nisi domi fuisset quærendus, populus Atheniensis, bellicæ quasi laudis satur et gloriæ armis partæ, præstantissima omnis memoriæ ingenia in acie fori atque in umbra Academiæ excolere cœpit. Tum fuit Thucydides et Xenopho, a quibus post Herodotum Historia commota est, ut auderet uberius, quam superiores, et ornatius dicere: Scenam illustrarunt Sophocles et Euripides, et in diverso genere Aristophanes et Menander, qui ceteris pene omnibus ejusdem artis auctoribus nomen abstulere: Tum primum Philosophia, in qua de rebus bonis et malis, deque hominum vita, moribus et officiis disputatur, inventa et exculta esse dicitur; quam idcirco Socrates auctor, de cælo, nam illa altera de Natura fuit antiquior, devocasse fertur. In hac denique urbe atque his temporibus primum se Eloquentia extulit, eadem pene tempestate et nata et perfecta; cum decem simul Oratores Athenis ætas una tulerit,† quorum ut diversa

* Diod. Sic. ad Olymp. LXXX. 2.

† Celeberrimi isti X-viri secundum ætatem hoc ordine videntur esse collocandi. I. Antipho antiquissimus, qui floruit κατὰ τὰ Περσικὰ, Themistoclis, Aristidis etc. æqualis. II. Andocides natus Olymp. LXXVIII. 1. III. Lysias Olymp. LXXX. 2. Unde corrigendus Plutarchus in vit. Andocidis, Ἄρχει δὲ αὐτῷ (l. e. Andocidi) τῆς γενέσεως Ὀλυμπιὰς μὲν ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη, ἄρχων δὲ Ἀθήνησι Θεαγενίδης. ὅστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσι πεν ἐπτὰ, legendo potius ἔτεσί πεν ἐπτά. Quod verum est. IV. Isocrates Olymp. LXXXVI. 1. Iterum corrigo eundem Plutarchum, γενόμενος δὲ (i. e. Isocrates) κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἕκτην Ὀλυμπιάδα Λυσιμάχου Μυῤῥινουσίου δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσι, πρεσβύτερος δὲ Πλάτωνος ἑπτά. Lysimachus eo anno summum Athenis Magistratum gessit, qui domo Myrrhinusius fortasse fuit, sed non novi eam conditionem aut morem describendi Archontas. Sed ita describantur per me licet. Cui tamen connectuntur ista δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσιν? Nimirum ante vel post Λυσιμάχου excidit vox ἄρχοντος, et pro Μυῤῥινουσίου legendum est νεώτερος (quæ vox in MSS. compendiose describi solet) Λυσίου δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσιν etc. Plane ut Dionys. Halic. Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ ἕκτης Ὀλυμπιάδος, ἄρχοντος Ἀθήνησι Λυσιμάχου. πέμπτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δυσὶ καὶ εἴκοσιν ἔτεσι νεώτερος Λυσίου. V. Isæus, qui tempore belli Peloponnesiaci vixit et Demosthenem instituit. VI. Æschines, qui videtur in lucem fuisse susceptus circa Olymp. XCVII. Demosthene paucis annis major. VII. Lycurgus Platonis et Isocratis auditor, cujus inter Oratores Græcos H. Stephani suavissima et lectu dignissima, paucis tamen nota, exstat Oratio

virtus, nam inter se pares non fuerunt, summam pene laudem est consecuta, ita his exstinctis, optimum illud genus eloquentiæ studiumque dicendi sensim elanguit. Ad hæc Athenæ non solum Reip. prudenter institutæ, verum etiam cum moderatione administratæ gloria floruerunt, atque ad Jurisprudentiam Romanam condendam, quæ hisce temporibus XII. tabulis describi cœpit, consilium suum et auctoritatem largitæ, sapientiæ existimationem ad omnem memoriam propagarunt. Talem habuit nascendi conditionem Scriptor noster, qua nulla illustrior aut gloriosior excogitari possit.

Natus est Athenis* Olymp. LXXX, 2. Philocle Archonte.† Patrem habuit Cephalum‡ Syracusanum Lysaniæ F. Cephali N.,

unica. VIII. Demosthenes natus Olymp. XCIX. 4. IX. Hyperides, ab Antipatro, eodem fere tempore, quo Demosthenes, interemptus. X. Denique Dinarchus natus Olymp. CIV. 4. Horum omnium Scriptorum, si Hyperidem excipiamus, quædam ad nostram ætatem pervenere: Eorum vitas literis complexi sunt Plutarchus, et Photius in Bibliotheca. Nonnullorum etiam Philostratus. Γένει μὲν καὶ ἀξιώματι, πολὺ προύχοντες ἀνάντων, παιδείᾳ δὲ καὶ λόγων δυνάμει τῇ Ἀττικῇ Δικαίᾳ παραβάλλοις ἄν. Lucian. in Scytha. Leont. Antholog. III. 30.

Χαιρέδεμε τόδε σῶμα, τὸν ἔτρεφεν Ἀτθὶς ἄρουρα
Εἴκοσα μητέρων τῆς πρεσβυτέρας Δεκάδος.

Erat enim alia et posterior Decas, de qua consulendus Suid. in Νικόστρατος, Philostrat. in Herode, Auctor Prolegom. in Aristidem.

* Athenis certe. Cephalus Pater Athenas commigrat Syracusis XXX. annos ante decessum. Lysias c. Eratosth. Lysias quindecennis profectus est Thurios, patre jam emortuo. Plutarch. in vit. Atque ita Suidas, qui Lysiam Syracusanum vocat (i. e. genere, et majoribus), ait tamen, ἐτύχθη δ' ἐν Ἀθήναις. Justinus quidem et genere et natalibus Siculum esse velit. 'Lysias, Syracusanus Orator, exsul tunc, quingentos milites stipendio suo instructos in auxilium patriæ communis eloquentiæ misit.' V. 9. et Timæus quoque teste Cicerone. 'Catonis autem orationes non minus multo fere sunt, quam Attici Lysiæ — est enim Atticus: quoniam certe Athenis est et natus et mortuus, et functus omni civium munere, quanquam Timæus eum quasi Licinia et Mucia lege repetit Syracusas.' De Cl. Oratoribus. Eadem fere, quæ Justinus, habet Orosius II. 27. 'Lysias quoque Syracusanus Orator, quasi in auxilium urbis, quæ esset patria communis eloquentiæ, quingentos milites cum stipendiis suis misit.'

† Male Plutarchus (sive auctor recentior, qui Plutarchi nomine abutitur), in Lysia: γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος. Corrige: τοῦ μετὰ Φρασικλείδην κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος. Vid. Palmer. Exercit. Meurs. Attic. Lect. IV, 14. Ions. de Script. Hist. Philosoph.

‡ Præter Cephalum Syracusanum Lysiæ patrem fuit Rhetor quidam Atheniensis, Cephalus nomine, quos inter se commisere imperitiores. Rhetorem hunc et demagogum memorant Dinarch. c. Demosthenem, Andocides sæpius, Athenæus, Suid. in V. Tzetz. Add. Aristoph. Eccles. 248. σχ. ad loc. et ad 253. Fragmentum Cephali proferunt Suid. et Etym. M. in v. Ἐπιτιμία. Ioannes Tzetzes homo bonus Chiliad. V. 54. confundit Cephalum Syracusanum Lysiæ patrem, Cephalum Rhetorem, de quo in præsenti agimus, et Cephalum τὸν παλαιὸν (ut eum vocat Æschines c. Ctesiph. [§. ξί.]) qui Aristophontem adversarium nactus est περὶ καλοῦ βίου, uter sc. melius ætatem egerit, ubi Cephalus laudi duxit se nunquam φυγεῖν, Aristopho se sæpe φυγεῖν, ἀλλᾶναι nunquam. Eam contentionem ita exprimit Æsch. l. c. Ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτὲ σιμπόσεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεύς, λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἐβδομήκοντα καὶ πέντε· ἀλλ' οὐχὶ ὁ Κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφὰς ψηφίσματα, οἰδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε παρανόμων: καλᾶς (οἶμαι) σιμπυνόμενος. Ita Tzetzes:

Οὗτος [Cephalus] καὶ δικαιότατος ἀνάντων ἦν ῥητόρων,
Παρ' ὅλην τούτου τὴν ζωὴν μὴ σχὼν κατηγορίας.
Ἀριστοφῶν δὲ τοὔμπαλιν ὑπῆρχε τῷ Κεφάλῳ,
Καὶ κατηγορούμενος, νικῶν δὲ ἀντιδίκους.

Neque solum hunc errorem erravit Tze-

perit Aristoteles, cujus Rhetor. III. 9. hæc sunt verba: Ἡ μὲν οὖν εἰρημένη λέξις ἡ ἀρχαῖα ἐστίν. Ἡροδότου Θουρίου ἥδ' ἱστορίης ἀπόδεξις.* His omnibus accedit testimonium Inscriptionis, quam in honorem Herodoti elaboratam conservarunt Stephanus Byzantinus et σχ. Aristoph. Nub. 331.

Ἡρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλάστοντ' ἀπὸ τὸν γὰρ ἅπληστον
Μῶμον ὑπεκπροφυγὼν Θούριον ἔσχε πάτρην.

Thucydidem vero Sybarin profectum, et quidem cum Xenocrito, qui dux erat Coloniæ, declarat vita Thucydidis ἀδέσποτος, ejus Editt. præfigi solita. Una quoque cum his profectum fuisse Empedoclem philosophum tradit Laertius in Vita. His igitur aliisque colonis in Italiam appulsis, et nova urbe condita, quæ a fonte vicino Thurium vocabatur, primo civitas discordiis agitari, mox discessione facta obtruncari veteres Sybaritæ, et summa rerum potiri, quos auxilio contra populum finitimum nuper arcessiverant. Ex eo tempore Urbs non Ἀττικίζειν modo cœpit, sed Attica tota facta est. Populum in tot Tribus distinxerunt novi hospites, in quot domi se fuisse distinctos meminere: Tum primum galeata Pallade, Atheniensium ritu, signari æs Thuriorum, ceterisque istius populi institutis et disciplina administrari nova Resp.

Ab Olympiadis LXXXIV, 1., qui erat Lysiæ ætatis XVI., usque ad XCII, 1. annos omnino XXXII.,† in Colonia commorabatur Lysias, πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ (verba sunt Auctorum fere omnium, qui ejus vitam literis consignarunt) κτησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλήρου λαχὼν, (Plutarch.) quæ postrema verba fortasse emendari debent ex Photio οἰκίαν τε κατασκευασάμενος καὶ κλήρου τυχών. In ea mansione Tisiam‡ et Niciam Rhetoras Syracusanos audivit. Atheniensium vero rebus in Sicilia fractis,

* Ἡρόδοτος ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν διὰ τὸ κοινωῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας. Strab. l. 14. Εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. Julian. in Epist.

† Recte Suidas, Ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας. ἄγων ἔτος μζ'. Unde mirum, quo computo usus sit Plutarchus, καὶ διέμεινε — ἔτη ἑξήκοντα τρία. Longissime certe a vero. ἑξήκοντα legit Plutarchi Cod. Petav. τριάκοντα τρία Meursius, et Palmer. denique ὅστε τριάκοντα. Fortasse bonus scriptor, qui Plutarchum similavit, dum in Fastis duos Callias habuit descriptos, unum, qui Præturam gessit Olymp. XCII, 1. (quo tempore rediit Lysias) alterum, qui C, 4. ad hanc usque supputationem prorogavit, adeoque plures annos Auctori nostro assignavit a Thuriis revertenti, quam vivendo erat assecutus. Verum et erravit quoque in nomine Archontis: Nam dixisse non debuit ἔως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος, sed ἕως Κλεοκρίτου, ut modo dicturus est, ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχοντος.

‡ Priusquam Eloquentiæ lacertos suos movit Athenis, quibus tamen et nata et alta esse creditur, Artis istius, sive Rhetoricæ proprie dictæ, præcepta invenisse et excoluisse dicuntur Siculi, quorum princeps exstitit Empedocles, deinde floruit Corax Hieronis T. familiaris, circa Olymp. LXXVI. Cujus discipulus Tisias esse fertur. De his atque artis origine plura, sed fabulis similia, habet Scholiastes Hermogenis in initio. Ait Aristoteles, cum, sublatis in Sicilia Tyrannis, res privatæ longo intervallo judiciis repete-

et cum dominorum fortunis commutatis etiam Thuriorum animis, Lysias Ἀττικίζειν αἱρεθείς solum vertere cogitur, et domum revertitur Callia Archonte, Olmp. XCII, 1.*

Quo tempore Athenas rediit Lysias, magna rerum commutatio atque inclinatio fortunæ consecuta est istam Remp. Duodecimo enim anno post coloniam Sybarin deductam, Olymp. sc. LXXXVII, 1. ortum est bellum inter duos potentissimos populos, qui omnem Græciam in suas partes trahebant, Lacedæmonios et Athenienses; omnium fere, quæ in superiorum temporum monumentis produntur memoriæ, et diuturnitate temporis gravissimum, et fortunæ varietate celeberrimum. Bellum illud, quamvis illustres utrinque habuit eventus, maximeque dignos stylo istius Scriptoris, qui res in eo gestas oratione complexus est, nihil tamen habuit exitu memorabilius atque insolita victoriæ facie. Lacedæmonii enim, accisis penitus Atheniensium viribus, atque æmula urbe potiti, moderatius quidem, quam solent victores, in debellatam gentem consuluerunt; atque iram diuturnis inimicitiis et contentionibus accensam terminabant, non in Urbe diruta aut servitute Civium, sed in operam dando factiosis quibusdam Civibus, qui Reip. pertæsi imperium a Populo ad Paucos translatum voluerunt. Ea fuit dominatio XXX-Tyrannorum. In quo gloriæ et imperii flexu nihil populo libertatis avidissimo calamitosius accidere potuit, quam videre se imperiosius a suis civibus tractari, quam ceteri solent ab hoste irritato. Sed hanc Reip. commutationem præcesserat etiam altera, bello nondum confecto, Olymp. sc. XCII, 1. ubi Reip. summa penes CCCC-viros aliquandiu constitit. Quoniam autem in altera Reip. inclinatione Lysias domum a Colonia rediit, et notior ex illo tempore esse cœpit, in altera vero a nemine Civium calamitate superabatur; et cum plurima in ejus orationibus contineantur, quæ ad utramque tempestatem Reip. spectant, ideo necessarium duxi memoriam istorum temporum paulo altius repetere.

Belli Peloponnesiaci anno XVII. Athenienses Syracusanis bellum

rentur, tum primum (quod esset acuta illa gens et controversa natura) artem et præcepta Siculos, Coracem et Tisiam, conscripsisse. Nam antea neminem solitum via nec arte, sed accurate tamen et de scripto plerosque dicere.' Cic. Brut. 46. Add. Dionys. Halic. in Isoc. Cic. 1. de Orat. 91. 2. de Invent. 6. Quintil. II. 16, 17. III. 1. Marcian. Capell. l. 5. Ammian. Marcellin. XXX. 4. Quis autem fuerit Nicias Rhetor, quem audivit Noster, quæro hodie qui respondeat. Nam de eo apud omnes auctores præter eos, qui contexuerunt vitam Lysiæ, altissimum est silentium.

atque idem fere Photius, Ἀττικίζειν αἱρεθεὶς μεθ' ἑτέρων τριῶν ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. Rectius Dionysius, στασιάσαντος τοῦ δήμου, ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τετρακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθεῖσι. Quanquam interea suspicor Plutarchum, qui Lysiæ tres fratres numerat, Polemarchum, Eudidum et Brachyllum (licet non diserte ab eo dicantur una Italiam navigasse, immo cum fratre uno Polemarcho, quod tamen verum non est, Lysias se ad Thurios contulisse ab hoc scriptore dicitur) scripsisse potius ἐξέπεσε μετ' ἀδελφῶν τριῶν. Adeo quidam sunt scriptores, quos etiam contra propriam fidem et auctoritatem liquido emendare possis.

* Ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν ait Plutarch.

indixerunt.* Factum est id potissimum consilio atque auctoritate Alcibiadis, ad quod gerendum ipse dux electus est cum duobus collegis, Nicia et Lamacho. Vix in Siciliam pervenit, cum nuncius ei cum nave Salaminia a magistratu missus esset, ut domum ad causam dicendam rediret. Nam priusquam classis exiret, accidit, ut una nocte omnes Hermæ, qui Athenis erant, dejicerentur, quod non ad privatam rem, sed ad conjurationem pertinere existimabatur, et in Alcibiadem, quia ceteris major erat et potentior, ideoque suspectior, convenire. Insimulabatur præterea Cereris mysteria in domo sua fecisse, quod nefas erat more Atheniensium. Revocatus igitur a bello ad judicium, cum in magna spe esset provinciæ bene administrandæ, postquam aliquantulum itineris confecisset, clam se a custodibus subduxit, et primum Elidem, deinde Lacedæmonem venit. Magnum ea res Atheniensium fortunis detrimentum attulit, cum intelligerent eundem hominem et prodesse plurimum et obesse Reip. potuisse. Ejus enim consilio Lacedæmonii Syracusanis, Gylippo duce, auxilium decernunt; et Athenienses ibidem bellum per triennium cupidius, quam felicius gerentes, cum Lamacho et Nicia ducibus atque etiam Demosthene, qui ei bello cum imperio successit, ad interitum profligarunt. Ejusdem opera Ioniam et tributarias Atheniensium civitates in Asia ad defectionem sollicitarunt, pacem cum Dario rege Persarum fecerunt, et Decelea oppido in Attica capto, præsidioque ibi posito, urbem in obsidione tenuerunt.†

Lacedæmonii interea, sive ingenio Alcibiadis versatili diffisi, sive Agidis consilio ducti, apud quem Alcibiadis virtus et res bene gestæ plus invidiæ, quam gratiæ contraxerant (accedebat etiam uxoris infamia, quam Alcibiades adulterio cognoverat), tempus hominem interficiendi quærere instituunt: Ille cognita re ad Tissaphernem præfectum Darii regis clam aufugit: cui cum se celeriter et officii comitate et oris gratia insinuasset, mox commeatus Lacedæmoniis maligne præbere suadet, docens "minime utile esse Darii rebus, unius civitatis opes nimis crescere, ne confecto bello statim ei cum victoribus esset dimicandum." Ubi hanc operam civibus suis præstitit, mox de reditu in patriam cogitare cœpit.

Erat hoc tempore Pisander Prætor Atheniensium apud Samum cum exercitu. Cum eo Alcibiades per internuncios colloquitur. Monet eum "immoderatæ civium licentiæ crudelitatisque erga eos, qui multum in imperiis magistratibusque versati plurimum gratia et auctoritate ceteros antecellebant:" (Erat autem Pisander eodem,

* Vid. Thucyd. l. 6. Diodor. Justin. Studium Atheniensium in hoc bello suscipiendo egregie describit Plutarch. in Alcibiade, quem vide in Nicia quoque. Inter hoc bellum et captam Trojam intercessere anni DCCLX. Diod. Sic. l. 13. init.

† Lys. p. 287. Edit. Tayl. Isocr. de Bigis. Thucyd. Nep. et Plutarch. in Alcibiad.

quo Alcibiades, animo, populique potentiam immimui cupiebat.) Conqueritur "per invidiam multorum se fuisse, indicta causa, absentem capitis damnatum, publicatis bonis, omniumque sacerdotum religionibus devotum; ejusque devotionis, quo testatior esset memoria, exemplum in pila lapidea incisum esse positum in publico: regis amicitiam suamque operam pollicetur; negat tamen se id conciliare posse, nisi imperium a Populo, qui eum exagitassent, ad Optimates translatum foret." Alcibiades, quanquam non plurimam spem in Optimatum animis habebat, tamen arbitrabatur fore, id quod postea accidit, ut, discordia inter ordines civitatis facta, ab altera parte in auxilium vocaretur. Pisander itaque domum delatus populum aggreditur, cui jam imminentis belli periculi major erat timor, quam dignitatis cura. Cui quum suasisset, ut sua voluntate abrogaretur imperium, domi post se reliquit ex suo numero quosdam,* qui de Rep. ordinanda interea consulerent, atque ad Tissaphernem, ut de Regis amicitia ageretur, contendit.

Ex hisce initiis crevit Oligarchia, de qua agimus, ab Impp.,† qui Asiæ oram maritimam cum classe tenebant, primo agitata, atque eodem tempore in civitates ceteras, quæ imperio P. Atheniensis parebant, insinuata, quas ad eandem Reip. formam recipiendam sollicitaverunt. Alcibiades interea, sive res parum ei ex consilio cessit (Pisander enim magis id egit, ut imminueretur populi auctoritas, quam ut revocaretur Alcibiades), sive nondum ad mentem satis commota esset Resp., ita egit cum præfecto Regis, ut, cum ad eum legati novæ Tyrannidis venissent, nihil minus, quam amicitia Regis, videretur fuisse exspectandum.

Nihilo secius Pisander id, quod instituerat, perfecisse decrevit. Domum reversus vere novo paulo ante annum exeuntem id procuratum a suis deprehendit, ut non plures, quam quinque hominum millia ad Reip. administrationem admitterentur.‡ Ejus autem interventu constituti sunt X-viri Reip. ordinandæ cum summa potestate, quos vocarent Συγγραφέας.§ Qui ad dictum diem ad populum referrent, qua potissimum ratione Resp. optime administrari posse videretur. Ubi advenit dies, concione habita, populum rogarunt, ut "cuivis Atheniensium liceret sententiam quamcunque vellet exponere, atque ut id impune facere liceret." Eoque aditu ad Tyrannidem patefacto, omni metu vacui sententiam dixerunt in hunc modum: "Antiquandam esse pristinam Magistratuum in urbe rationem: non esse stipendia nisi militibus persolvenda: eligendos esse a Concionis Præsidibus V-viros, a quibus Centum alios esse

* Hi nominabantur πρόβουλοι. Vid. Thucyd. VIII. 48, 65. Lysiam, p. 207. ed. Tayl.

† N. p. 206. Eratosthenes ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐν τῷ συγγεγραμμένῳ ὀλιγαρχίαν καθιστάς. Thucyd. VIII. 48. καὶ ἐκκλήτους τριάκοντα ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦτο καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐπανῆλθον ὄντες.

‡ Lys. p. 362. Thucyd. VIII. 65.

§ Lys. p. 215. Harpocr. in V. et Vales. ad loc. Thucyd. VIII. 67. Iidem vocantur πρόβουλοι.

protinus designandos, qui singuli ternos sibi cooptantes imperii summam administrarent cum summa potestate."* Ita commutata est Resp., soluta populi auctoritate, et ab his CCCC-viris tractari cœpit.

Imperium hoc modo constitutum administrarunt homines diversissimis studiis, et vitæ genere et instituto longe inter se ipsos dissimili. Ex horum numero erant XXX.† illi viri, quorum crudelitatem VIII. post anno iterum expertæ sunt Athenæ. Erant etiam moderati nonnulli, quos non dominandi lubido, sed patriæ communis amor, ne penitus deleretur civitas, siquid suo consilio efficere possent, ad imperii societatem invitavit. *Οὐ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι τῷ τῶν τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνίων. οἱ μὲν γὰρ ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δ' ἵνα μήτε τὴν πόλιν μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο, μήθ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον.* Lysias p. 357. Nonnullos excitavit suorum civium invidia, qui potentiorem quemque eo in majori suspicione habere consuescebant; nonnullos Alcibiadis gratia et misericordia; nonnullos ejusdem odium et inimicitiæ.

Fuit in hoc numero Phrynichus.‡ Erant ei cum Alcibiade veteres inimicitiarum causæ; quapropter cum ea res olim in classe agi cœpta est, obnixe operam dedit, ne quid in gratiam Alcibiadis meditarentur.§ A quo consilio destitutus totam rem Astyocho, Lacedæmoniorum classi Præfecto, per nuncios aperit, ceteraque egit multa, ad consilia, quæ tunc capiebantur, impedienda.‖ Unde Pisandri opera imperium, quod in classe habuit, deponere coactus est. Constituta autem tyrannide, quæ Alcibiadi minus favere videbatur, nemini aut opera aut consilio cessit in dominatione adjuvanda.¶ Ea cum esset apud suos gratia et auctoritate, ubi importuna Quadringentorum crudelitas et dominatio tædio civibus esse cœpit, neque eorundem auctoritas aliunde confirmari posse videbatur, nisi a Lacedæmoniis adjuvaretur; ad Spartam mittitur cum Antiphonte aliisque pacem quibusvis demum conditionibus cum ea civitate facturus. Domum autem re infecta reversus mane in foro a Thrasybulo Calydonio et Apollodoro Megarensi percutitur, quos ob merita in populum Athenienses ideo recuperata civitate decreto publico in Civium numerum retulere.**

* Ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν, ὅσοι ἂν ἄριστα γιγνώσκωσιν αὐτοκράτορας. Thucyd. VIII. 67.

† Lys. p. 260. οἱ τριάκοντα — οὐ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες τῶν τετρακοσίων τῶν φευγόντων.

‡ Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοὶ, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δίκας φεύγοντες τιμωρίας, τὴν περιτείραν ὀλιγαρχίαν (sc. τῶν ὑ.) κατέστησαν; Lys. p. 421. Thucyd. l. 8.

§ Plutarch. in Alcib. Thucyd. VIII. 48.

‖ Thucyd. VIII. 50. Suid. in Φρυνίχου πάλαισμα. Polyæn. III. 6. Plutarch. in Alcib.

¶ Παρέσχε δὲ καὶ Φρύνιχος ἑαυτὸν πάντων διαφέροντως προθυμούμενον εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν, διδιὼς τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ ἐπιστάμενος εἰδότα αὐτὸν ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς τὸν Ἀστύοχον ἔπραξε, νομίζων οὐκ ἂν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἰκὸς ἐπ' ὀλιγαρχίας καταλθεῖν πολὺ δὲ πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη. Thucyd. VIII. 68.

** Lys. p. 258. et 134. De cæde Phrynichi convenit inter omnes. De modo

Huic Antiphonta et Archeptolemum libens adjungo, quia populus, vindicata libertate, in eadem causa pariter adjunxerunt. Antipho* Sophili F. Rhamnusius totum illud, quod Pisander manu gessit, primus consilio instruxit. Cum facundia ceteros anteiret, ideoque populo formidolosior fuit, nunquam ipse in concione dixit, aut coram Judice causam alicujus egit, dicturos tamen multum et rerum usu et consilio suo adjuvit.† Erant his cum Theramene, homine lubrici ingenii atque ad omnem Reip. fortunam composito, veteris amicitiæ rationes: Quorum opera ubi Theramenes Remp. oppresserat, rursus, restituta libertate, Reip. auctoritate usus est idem ad eorum internecionem, suamque impunitatem.‡ Tum demum Antipho ad causam pro se dicendam adactus graviter et lucalentissime pro capite peroravit.§ Sententiam,‖ qua damnatus est uterque, conservavit Cæcilius apud Plutarchum in Antiphontis vita.

In eadem conjuratione erant Aristarchus et Alexicles; mortis genere, cum continebat novum et insolitum sive justitiæ sive severitatis exemplum, illustrissimi. Interfecto Phrynicho et tumultu de percussoribus nato, populus scivit, ut " de Phrynicho haberetur

dispatatur. Paulo enim aliter atque noster historiam exponit Thucyd. VIII. 92. et Plutarch. in Alcib. aliter Lycurg. c. Leocr. Edit. Steph. p. 164. qui cædem factam faisse scribit: *πάτταρ παρὰ τὴν πρύτιν τὴν ἐν τοῖς Οἰσυίοις ὑπὸ Ἀπελλοδώρου καὶ Θρασυβούλου.* Thucydides *ὑπὸ τινὸς τῶν πεντήλων*, qui idcirco erat e Juventute Attica, quod verum esse non potuit, cum Lysias provocat ad Acta publica, quæ istius facinoris socios civitate donavit, Apollodorum et Thrasybulum. Plutarchus cum Thucydide fere consentit. *Ὕστερον μέντοι τὸν Φρύνιχον ὑπὸ τῶν περιπόλων Ἕρμωνος ἐν ἀγορᾷ κατάξαντος ἐγχειρίδιῳ καὶ διαφθείραντος, ὁ Ἀθηναίοις δῆμος γενομένης τοῦ μὲν Φρυνίχου προδοσίας κατεψηφίσαντο τεθνηκότος, τῶν δ' Ἕρμωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συστάντας ἐστεφάνωσαν.*

* Antiphontes erant plurimi. Antiphontem e Collegio CCCC virorum eundem fuisse ac Antiphontem Rhetorem, permanens hodie et recepta est opinio: adeoque in ea sum, licet dubitanti similior, quam veris victo: Illud interea certissimam habeo, eorum, quæ de Antiphonte Rhetore apud Plutarchum tradantur, nonnulla ad Tragicum Antiphonta pertinere, nonnulla ad Onirocriticum. Id quod in commodiori loco exponam. Ex hac *ὁμωνυμίᾳ* credo emanare, quod Plutarchus dicat: Οἱ δὲ *ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀνῃρῆσθαι αὐτὸν* [Antiphonta] *ἱστοροῦσιν, ὅστις Λυσίας*. Photius vero sic: *Λυσίας φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῶν τετρακοσίων ἀνῃρῆσθαι* (lege *ἀνῃρῆσθαι*) Lysias quidem neque hoc, neque illud affirmat, verum hominem plecti a populo post recuperatam libertatem, ideo quod Conjurationis *τῶν* CCCC. particeps fuisset, p. 216. Et id confirmat S. C. quod ex Cæcilio ab eodem Plutarcho est adductum. Idem etiam Photius: *Παρέτεινε τὸν ζῆν ἕως τῆς ὑπὸ τῶν ὑ γεγενημένης καταλύσεως τῆς δημοκρατίας, ὃς καὶ αὐτὸν αἰτίαν μετεσχηκέναι φασὶ παρασχεῖν· διὸ καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν τετρακοσίων εἰσαγγελθεὶς ἁλὰν, καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίοις ὑποζληθεὶς ἄταφος ἐβίωσε, καὶ γήρως ἄτιμος, οὐκ αὐτὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ φύντες.* Vid. quoque Marcellinum de vita Thucydidis.

† Thucyd. VIII. 68. *Συντάξαι δὲ αὐτὸν καὶ πρῶτόν, φασι, τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνιστικοὺς λόγους· τῶν γὰρ πρὸ αὐτοῦ οὐδεὶς φαίνεται καθ' ἑαυτὸν εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα· οὐδ' ἔστι λαβεῖν δικανικὸν λόγον τῶν Ἀντιφῶντι πρότερον γεγραμμένων.* Phot. in Antiph. Add. Plutarch. et Philostrat.

‡ Lys. pag. 216.

§ Thucyd. VIII. 68.

‖ Elegantissima et luculenta Formula Actionis et Solennitatis Legitimæ, mendarum tamen non immunis. sc. l. 2. p. 25. vol. I. Orat. Attic. pro Πελληνεὺς legendum Παλληνεὺς, ut testantur Marmora quamplurima, deinde fortasse l. 13. *τοὺς ῥηθέντας συνηγόρους*: postea deesse videtur post *εἰς τὸν*, h. p. *τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναί τε εἰκίαν εἰς τὸν* * * * *καὶ μὴ ἐξεῖναι* &c. *τ.λ.* et in fine corrige *καὶ τοῦτο δίσθαι*, sc. *τὸ ψήφισμα.*

quæstio Proditionis: Qui si reus perageretur, illico absolverentur, qui eum patriæ causa interfecissent, ejusque ossa effossa extra Atticam projicerentur:" Adjecerunt id quoque, ut, " si qui ad causam hominis dicendam adessent, si cecidisset Phrynichus, eodem judicio tenerentur." Aderant Aristarchus et Alexicles. Lege agitur de Phrynichi proditione. Damnatum mors Advocatorum et externa sepultura sequebatur.*

Memorantur præterea quamplurimi ab istius ævi scriptoribus; Pisander, Tyrannidis auctor præcipuus, de quo plura in superioribus: Andro,† Theramenes‡, Aristocrates,§ Agno,‖ Callæschrus,¶ Polystratus,** Aristopho,†† Læspodias,†† Melesias,†† Aristoteles,‡‡ Melanthius,§§ Onomacles‖‖ ceterique. Illi igitur recepta Rep. nihil omnino de Alcibiade referebant, cujus potissimum gratia ea res primo agitari videbatur, verum ad Agidem Lacedæmoniorum regem legatos de pace mittebant, et ad Samum, qui docerent " Remp. non penes CCCC. viros esse, sed ad imperii summam quinque millia Civium admitti," populumque adeo composita oratione delinirent, veriti, ne, id quod postea accidit, aliquid novi contra suam auctoritatem molirentur classiarii Atheniensium, qui eo tempore circa Samum stationem habebant, novamque dominationem ægre laturi videbantur.

Comparaverat olim Sami Pisander factiosorum Civium turbam ad CCC., quæ Remp. ad Oligarchiam deduceret. Verum opera Thrasybuli et Thrasylli Atheniensium, qui apud exercitum erant, profligata erat ea manus conjuratorum, et Samiorum Resp. confirmata, cùm legati Quadringentorum Samum essent delati.

Dum hæc aguntur, effecit Thrasybulus cum oratione tum auctoritate apud milites, qua plurimum valebat, ut ab exercitu Alcibiades exsul revocaretur; qui protinus Samum deductus, dux inter ceteros classi constituitur. Ille legatos, qui Athenis venerant, blande et comiter exceptos, hac oratione dimisit, " Quadringenti confestim sua voluntate jura populo redderent, aliter se cum classe affuturum, ut eos auctoritate cogeret." Quo responso territi, qui novam Tyrannidem impensissime adjuvissent, Pisander, Phrynichus, Antipho, Aristarchus aliique, ubi plebem quoque, quæ domi erat, cum exercitu sentire, et quosdam etiam ex conjuratorum numero

* Lycurg. c. Leocrat. Edit. Steph. p. 164.

† Ille est, qui tulit decretum c. Antiphontem, quod laudavimus modo. Ἀνδρώνά φησιν εἶναι Κρατερὸς ἐν τῇ ἐπάτῃ τῶν ψηφισμάτων, τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος. Ἦν δὲ εἷς τῶν τετρακοσίων ὁ Ἀνδρών. Harpocr.

‡ Ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος. Thucyd. VIII. 68. Τῆς πρωτείας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος. Lys. p. 215. De eo plura in sequentibus.

§ Lysias, p. 215. Thucyd. VIII. 89.

‖ Theramenis Pater, unus τῶν πρεσβύτων. Lys. p. 215.

¶ Lys. ibid.

** Lysias pro Polystrato.

†† Thucyd. VIII. 86.

‡‡ Xenoph. Hellenic. l. 2. deinde XXXvir.

§§ Xenoph. ibid.

‖‖ Vid. Decret. c. Antiph.

de sua salute mature consulere animadvertissent, primo urbem Lacedæmoniis tradere voluerunt, qua spe frustrati partim in exsilium profecti sunt, partim eo quo exposuimus modo eversæ libertatis pœnas dedere. Ita exauctoratis post imperium IV. mensium Quadringentis, Alcibiades P. A. decreto restitutus atque absens imperio præfectus simul cum Thrasybulo ad bellum adversus Lacedæmonios gerendum summa cura convertitur.

Quod reliquum erat istius belli varia fortuna ab Atheniensibus terra marique gestum est; donec Olymp. XCIII, 4. post XXVII. æstates in ea contentione absumptas totum illud virtute sua et consilio delevit Lysander.* Pugnatum erat ad Ægos flumen tanta strage atque internecione Atheniensium, ut cum classe nomen etiam imperii pene excisum esse videretur.† Quibus rebus gestis Lysander tributarias undique Atheniensium civitates voluntarias recepit, ejectis iis, quos in præsidio reperiret, vel Atheniensium rebus studere suspicaretur, quibus unicam salutis conditionem indulsit, ut nullibi, nisi Athenis, eis salvis esse liceret; ratus, quanto plures in urbem confluxerint, tanto ægrius obsidionem, quam parabat, propter plurimorum inediam, sustineri posse. Sciebat enim neque ex advecto frumento multum superesse, eosque mari interclusos novum advehere non posse reputabat. In omnibus itaque urbibus constituta‡ decemvirali potestate, ipse cum navibus ducentis urbem obsidet, atque ut idem terrestribus copiis ab Academiæ parte faceret Pausanias Lacedæmoniorum Rex, literis jubet. Athenienses itaque terra marique obsessi et inedia vexati primo pacem per legatos petivere.§ Quam cum fieri Lacedæmonii negarent, ni

* Plutarch. in Lysandr. Diod. Sic. Xenoph. Hellenic. l. 2. Nepos in Lysandr. Justin. l. 5.

† Ab eo interita Classis in Hellesponto Oratores exordium sumunt dicendi de Republica translata ad XXXviros. Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ναῦς τὰς περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπωλέσαμεν, καὶ ταῖς ἀτυχίαις ἐκείναις ἡ πόλις περίπτωσε, τίς οὐκ οἶδε κ. τ. λ. Isocr. Areopag. Ita Lys. p. 207. 233, et 475. ed. Tayl. eodem aditu orationis utitur ad publicas calamitates enarrandas.

‡ "Namque undique, qui Atheniensium rebus studuissent, ejectis, decem delegerat [Lysander] in unaquaque civitate, quibus summum imperium potestatemque omnium rerum committeret." Nepos in Lysandr. Hunc Decemviratum Lacedæmoniis familiarem constituit idem Sami, Ephesi, in Piræeo denique eodem tempore, quo in urbe XXX. Ἔτι δὲ τὸ πάντων ἐναντιώτατον αὐτοσυμία καθιστᾶτε, ἔνθα μὲν δυναρχίας, ἔνθα δὲ τριακονταρχίας. Καὶ τούτων τῶν ἀρχόντων ἐπιμελεῖσθε οὐχ ὅπως ἡμέμως ἄρξουσιν, ἀλλ' ὅπως δύνανται βία κατέχειν τὰς πόλεις. ὥστ' ἐοίκατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἐδόμενοι. Xenoph. Hellenic. l. 6. Plutarch. in Lysandr. Suid. in Δυναρχίαι.

§ Historiam sequor Xenophontis, quam Lysias semper confirmat. Aliter tamen de hac re Æschines π. παραπρεσ. cujus verba infra adducturus sum. Ait enim quorundam civium pervicacia, Cleophontis maxime (memoratur ille Lysia p. 234. præconio satis honesto, quod ingloriosis pacis conditionibus etiam capitis periculo restitit), rem eo perductam fore, ut, cum possent Athenienses sibi ipsis et gloriose satis et utiliter consulere, hortantibus Lacedæmoniis, odium tamen et inimicitias exercere mallent, licet cum interitu civitatis conjunctas. Τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν φυλάξασθαι, ὃθ' ἑτοίμους τῷ πολέμῳ, παρακαλουμένων αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀττικῇ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκύρον, καὶ δημοκρατουμένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν, πολεμεῖν δὲ προῃροῦντο, οὐ δυνάμενοι. Κλεοφῶν δὲ ὁ χυροποιὸς (τυροποιὸς male, ut

demissi ab urbe Piræeum versus muri brachia ad X. stadiorum utrinque intervallum dejicerent, ibi Theramenes, animo Reip. penitus evertendæ, legationem in se recepit, populi animos honestiorum conditionum spe deliniens.* Quadrimestri igitur mora in eo munere posita, quo posset Atheniensium animos et fame et obsidione diutina fractos ad quascunque vellet conditiones deducere, cum inter Spartanos sociosque diu multumque† deliberatum est, an

videtur, σχ. Aristoph. Ran. 693. nam a ceteris constanter λυροποιὸς, vid. Andoc. p. 19. Edit. Steph.) ὃν πολλαὶ διέβαλόν τε οἰδας ἐμπεμπτὸν, πρεσβυγραφεὺς αἰσχρῶς πολίτης, καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀπαιφνίδιον ἀσπίδι μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ τις εἰρήνης μνησθήσεται. τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πόλιν προάγουσι, ὥστε ἀγαπητὸς τὸν εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀναστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παραδεξαμένους φρουρὰν, καὶ Λακεδαιμονίων ἀρμοστὴν, καὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένους, οἳ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀρίστους ἀπέκτειναν.

* Hæc omnia confirmantur a Lysia pag. 234. et alibi, cum quo consentit Xenopho, qui per totum Hellenic. l. 2. hanc Reipublicæ conversionem persequitur. Diodorus quidem Siculus longe aliter de Theramene verba facit, eumque ait populi studiosissimum ideo XXXviram ab illo esse factum, quo posset auctoritate sua cavere, ne quid detrimenti Resp. caperet. Neque ab ea opinione abludit multum genus mortis, quam factionis istius crudelitate oppetere coactus est, aut quod de eo memoriæ prodidit Cicero. 'Sed quid ego Socratem aut Theramenem; præstantes viros virtutis et sapientiæ gloria commemoro?' 1. Tusc. 42. 'Quam me delectat Theramenes! quam elato animo est! etsi enim flemus, cum legimus, tamen non miserabiliter vir clarus emoritur, qui cum conjectus in carcerem XXX. jussu Tyrannorum, venenum ut sitiens obduxisset, reliquum sic e poculo ejecit, ut id resonaret: quo sonitu reddito, arridens, Propino, inquit, hoc pulcro Critiæ, qui in eum fuerat teterrimus. — Lusit vir egregius extremo spiritu, cum jam præcordiis conceptam mortem contineret, vereque ei, qui venenum præbuerat, mortem est eam augguratus, quæ brevi consecuta est.' 1. Tusc. 40. Prope est Plutarchus in Nicia, juxta principium. Ἔνιοι περὶ Νικίου πρῶτον εἰπεῖν, ὃ γέγραφεν Ἀριστοτέλης, ὅτι τριῶν ἐγένοντο ζηλωτοὶ τῶν πολιτῶν, καὶ πατρικὴν ἔχοντες εὔνοιαν καὶ φιλίαν πρὸς τὸν δῆμον, Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ Θουκυδίδης ὁ Μιλησίου, καὶ Θηραμένης ὁ Ἀγνωνος· ἥττων δὲ οὗτος ἦ ἐπαινοι, καὶ γὰρ εἰς δυσγίνειαν ἀς ξένος ἦν Κέῳ λελοιδόρηται, καὶ διὰ τὸ μὴ μόνιμον, ἀλλὰ καὶ ἑαμφοτερίζον ἀεὶ τῇ προαιρέσει τῆς πολιτείας, ἐπικλήδην Κόθορνος. Ab Agnone etiam Atheniensi (male in Lysandro ab eod. Plutarcho vocatur Θηραμένης Ἀγνωνος) adoptatum fuisse memorat σχ. Aristophanis. De ejus Rhetorica, nam Rhetor erat, i. e. eleganter et gravitor dixit, vid. Plat. Apolog. Cic. 1. Tusc. 41. et 3. de Orat. 16. Prolegom. Rhetor. apud Montefalc. Biblioth. Coisl. Plutarch. in Cicer. De eo plura Lysias p. 214. seqq. ejusque consilio in XXX virali potestate constituenda. Adde Justin. V. 9. Harpocr. in v. Suid. in v. et in Ἀργεῖοι οἱ ἐν Εὐμεταβολώτερος. Κόθορνος. Δίξιος ὁ εἰπαιδ. et Ἀγχίστροφοι. Dionys. Halic. in Isocr. in Nicia. Idem in Lysandro, in Consolat. ad Apollonium et Præcept. Reip. bene gerend. Val. Maxim. III. 2. σχ. Aristoph. Lysistr. 658. Apostol. IX. 29. et X. 30. Hominis versatile ingenium depinxit Poeta in Ran. 999.

Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα,
Ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλοίου παραστῇ,
Πίστωσιν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

et alibi sc. 544.

τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον
Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους.

Cujus loci Græcus enarrator fortasse etiam expediet ea, quæ habet Hesychius in Τρία Θηραμένους. Hunc Theramenem ideo Cothurnum dictum fuisse ex eo, quod alterutri parti in Rep. ut ille pedi, conveniret, norunt et pueri et puerorum didascali. Fabulam Cratini vocatam Θηραμένης memorat Athen. IV. 89.

† Narrat Plutarchus in eo concilio (verum post captam urbem celebratum fuisse scribit, contra fidem ceterorum Auctorum) Erianthum Thebanum immitissimam dixisse sententiam, sc. τὸ μὲν ἄστυ κατασπᾶν, τὴν δὲ χώραν ἀνεῖναι μυλίβοτον: verum postea inter vinum, cum forte quidam luctuosissima nonnulla ex Euripidis Electra recitaret, conversis studiis frangi omnium animos, remque videri indignissimam, "eam civitatem, quæ tales Viros

deleri Atheniensium nomen urbemque incendio consumi oporteret, redit tandem istiusmodi conditionibus impetratis, ut, " muri brachia dejicerentur universa; naves omnes, X.* exceptis, Lacedæmoniis traderentur; dirueretur murus, qui Piræeum cingeret; et Resp. denique ad Lysandri arbitrium componeretur."† Ita Lysandro cum classe Piræeum ingresso, murisque ad tibiarum sonitum dirutis, exactus est Olymp. XCIII, annus quartus, Athenarum expugnatione insignissimus.

Proximus annus titulum sortitus est non a Pythodoro, qui tunc temporis summum magistratum Athenis erat obiturus, cujus idcirco nomen in Fastis omittebatur, sed ἀναρχία πρὸ Εὐκλείδου (is recuperata libertate anno sequenti magistratum gessit) ab antiquis scriptoribus vocabatur. Lysander enim receptis Athenis Xviralem in Piræeo,‡ in urbe XXXviralem potestatem constituit. Collegium illud XXXvirorum legibus scribundis institutum, quibus Resp. in posterum uteretur, summam auctoritatem paulatim ad se convertit. Eorum nomina a Xenophonte Hellenic. l. 2. accepimus. sc. Polyarchus, Critias,§ Melobius,‖ Hippolochus, Euclides, Hiero, Mnesilochus, Chremo,¶ Theramenes,** Aresias, Diocles, Phædrias, Chærelaus, Anætius, Piso,†† Sophocles, Eratosthenes,** Charicles,‡‡ Ono-

produxerit, solo æquare." Ita civitati suæ unius Poetæ nomen et claritudo saluti fuit. Alii contendunt negasse Spartanos se ex duobus Græciæ oculis alterum eruturos.

* XII. Plutarch. in Lysandro.

† Capta urbe ad suos rescripsit Laconice Lysander Ἀλώπεκσι ταὶ Ἀθάναι, (Plutarch. in Lysandro et Lacon. Apophthegm.)cui pari brevitate responsum est: Ἀρεῖ τό γε ἰαλόμεν (lege cum Cod. MS. ἁλαλόμεν). Conditiones Pacis Laconica dialecto exaratas idem Plutarch. in Lysandro refert, sed mendose. Rescribo: Τάδε τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ἴγνω, καβαλόντες τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὰ μακρὰ σκέλη, καὶ ἐμβάντες ἐκ φασεῶν τῶν τέλεων, τὰν αὐτῶν γᾶν ἔχοντες· ταῦτα καὶ ὁρῶντες τὰν εἰρέναν ἔχοντι, ἃ χρὴ δοῦν, καὶ τοὺς φυγάδας ἀνέντας, περὶ τᾶν ναῶν τᾷ θλόδρᾳ ἐκεῖόν τι κατῖν δοκίοι, ταῦτα ποιέετε. Male hodie οἰκεῖόν τι. Hi muri rursus longo post intervallo a Sylla diruti sunt. Vid. Plutarch. in Sylla. A Piræeo porta ad astu pertingebant V. millia passuum. Vid. Spon. Description des Antiquites de la Ville d' Athenes. tom. II. p. 234.

‡ Plutarch. in Lysandro. Ex eo decemviratu Piræensi erant Glauco (Πύθερμος δὲ ἦν τῶν Πειραικῶς τυραννήσασι καταγράφει καὶ Γλαύκωνα ὑδρεύντην. Athen. l. 2. Quinam erant isti Piræei tyranni prorsus se nescire fatetur Casaubonus), Charmides ejusdem fortasse Glauconis filius (Χαρμίδης ὁ Γλαύκωνος τῶν ἐν Πειραιεῖ δέκα ἀρχόντων. Xenoph. Hellenic. l. 2. Genere is erat Critiæ Tyrannorum XXX. crudelissimo, adeoque Platoni et Soloni conjunctus, ut ex hoc stemmate patebit:

Execestides
~~
Solo Dropidas
Critias
~~
Glauco Callæschrus
~~ Critias XXXvir.
Potone Charmides
Plato.

Vid. Plat. in Charmide 154. A.), Molpis. Vid. Harpocr. in v. Nos in Fragm. de Diogenis hereditate.

§ Lys. c. Eratosth. Justin. Diod. Lactantius l. 3. Val. Maxim. III. 2. Aristid. adv. Platon. de Rhetorica. Nepos in Alcibiade et Thrasybulo. Aliique. Ἐπεὶδ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν ἔφάνη πεπαιδευκὼς ἵνα τῶν τριάκοντα τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων. Æsch. c. Timarch. p. 24. Edit. Steph.

‖ Lys. ibid. Harpocr.

¶ Lys. c. Nicomach.

** Lys. passim.

†† Lys. c. Eratosth. passim.

‡‡ Lys. c. Eratosth. Xenoph. Memorab. Harpocr. Andoc. de Mysteriis.

macles, Theognis,* Æschines, Theogenes, Cleomedes, Erasistratus,† Phido,‡ Dracontides,‡ Eumathes, Aristoteles,§ Hippomachus et Mnesithides.‖ Hi, ubi paulisper Remp. justitiæ et moderationis aliqua laude gessissent, mox tria millia civium adsciscunt, quibus imperii summam specie communicarent, revera autem satellitum loco haberent summæque crudelitatis administros. Deinde armis a ceteris præter istos MMM. per vim ademptis, quasi aditus ad Tyrannidem nondum satis munitus esse videretur, aut ad continendam civitatem parum esset in suo satellitio præsidii, DCC. milites, excubiarum nomine, cum Callibio præfecto (ἁρμοστὴν vocant Lacedæmonii) a victoribus impetrant. Omni igitur metu liberati tyranni miseras urbis reliquias cædibus et rapinis, Græcas civitates Atheniensium exsulibus undique complent.¶

Jam stipendiariis militibus, quos a Lacedæmoniis acceperant, mercedes erant solvendæ, cum Piso et Theognis iniquissimam in Senatu sententiam dixerunt, ut μετοίκων, qui fide publica Athenis commorati sunt mercaturæ exercendæ gratia, adeoque re lautiori utebantur, denos, vel, secundum alios, singulus ex XXXvirali numero singulum comprehenderet, quos morte plecterent, atque in eorum bona involarent.** Lysias noster cum Polemarcho fratre in clypeis fabricandis operam exercebat, mancipiis ad eum quæstum usus ad numerum CXX. Eorum igitur ædibus et officinis eximanitis, direpto cum operis ingenti pondere auri atque argenti, relicto neque vase neque vestimento, Polemarchum†† indicta causa, more patrio cicuta interimunt. Lysias, qui ex eorum manibus fuga se eripuit, ubi fratris indigna nece domum suam funestari vidit, nec quidquam spei sibi reliquum fore, extra Atticam se subduxit, in

* Lys. c. Eratosth. Harpocr.

† Κριτίας καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαλαικὸς τοῦ Ἐρασιστράτου ἀδελφιδοῦς. Plut. Eryx.

‡ Lys. c. Eratosth.

§ Plat. in Parmenide.

‖ Huic numero addi posse videtur Callæschrus secundum verba Dionys. Halic. Rhetor. c. 6. Ἀνθρώπου γὰρ γενομένου κατὰ τὸν τοῦ Καλλαίσχρου τοῦ τῶν τριάκοντα, ζήβασε μὲν οὐδὲν, μὴ ὅτι καὶ τὸ βασιῆν γενομένης, καὶ ζῶντι, εἰ μὴ εἷν τε ἐκτὸς αὐτῆς βαίνων. Laudat vir doctissimus Critiam Callæschri. Atqui ex Collegio isto non erat Callæschrus, sed Critias filius, ut plane legendum sit: κατὰ τὸν τοῦ Καλλαίσχρου τὸν τῶν τριάκοντα. Addi quoque posse videntur Satyrus et Cleopho ex Lysia p. 476. ni legas, quæ ibi annotavi. Phædimus ex Demosthen. de emendata legatione, f. idem atque Phædrias. De ista Tyrannide, Cæsar. apud Sallust. Laert. in Zenone. Alexand. ab Alexandro III. 16. Justin. l. 6. Orosius II. 15. Diod. Sic. l. 14. Xenoph. in lib. 2. Hellen. Nepos in Lysandro et Thrasybulo. Ælian. V. H. III. 17. Senec. de Tranquill. c. 3. Isocr. in Paneg. et c. Callimach. Gell. XVII. 21. Heraclid. de Politiis. Plutarch. de Solertia Animalium.

¶ Οὕτω καὶ οἱ τυραννοῦντες ἄρχουσι μισοφοίας, ὅσους ἀπὸ τῶν τρόπων ἀφίστασιν Ἀδύνησι τὸν κάκιστον τῶν συκοφαντῶν, ὃς Ἐπιτέθειος περιηγορεύθη, καὶ δύτερον ἀμείλας καὶ τρίτον, εἶτα ἐκ τούτου συνόδους γενόμενος Νικήρατον ἱέρειον ἀπολλύμενον τὸν Νικίου, καὶ Θηραμένη τὸν στρατηγὸν, καὶ Πολέμαρχον τὸν φιλόσοφον. Plutarch. de esu Carn. Eandem moderationem in initio tyrannidis memorant alii auctores omnes. Lysias p. 192. Xenoph. Diodor.

** Avaritiam et crudelitatem τῶν λ in expilandis divitioribus legas apud Isocrat. in orat. quæ inscribitur ἀμέρτυρος.

†† Polemarchus Philosophus, qui memoratur a Plutarcho de esu Carnium a XXXviris fuisse interfectus, non alius videtur.

libertate Athenarum instauranda magno civibus auxilio proxime futurus.*

Periere utique in isto incendio Reip. summi viri, quos aut Tyrannorum crudelis suspicio, aut vitæ suæ splendor, et meritorum in Remp. magnitudo ad cædem destinare videbatur. In primis Niceratus† Niciæ istius filius, qui in Sicilia olim bellum gessit, domo nobilis, fortunarum amplitudine nemini Civium cedens, moribus denique et fama illustris. Eucrates‡ ejusdem Niciæ frater, a XXXviris ad tyraunidis societatem invitatus, Leo Salaminius,§ Autolycus,‖ Strombichides,¶ Dionysodorus,¶ Aristophanes Cholli-des,¶ Xenopho Icarius,¶ Hippias Thasius,¶ Cleopho,** Calliades,†† Lycophro‡‡ Lycurgi F. Lycurgi præstantissimi Oratoris pater, Antipho,§§ Theramenes XXXvir,‖‖ ceterique quam plurimi.¶¶

Erat inter Exsules Thrasybulus Lyci F.,*** rebus gestis, quam domo,††† illustrior. Hic ubi primum Thebis movisset ad patriam liberandam, non plus fere habuit secum, quam XXX‡‡‡ de suis. Ad Phylen igitur pagum (quod erat castellum in Attica munitissimum, et ab urbe distabat stadia circiter centum) se recipiens copias celeriter auxit, brevibusque excursionibus aciem Tyrannorum in fugam vertit. Utilem in ea re operam navavit Auctor noster, "in auxilium urbis, quæ esset patria communis eloquentiæ, 13 milites cum stipendiis suis,"§§§ mittens. Thrasybulus paucos dies

* Lys. c. Eratosth. Plutarch. et Photius.

† Lys. c. Poliuch. Xenoph. Hellenic. 2. Nicias quidam, in Orat. Isocr. quæ inscribitur *Ἀμάρτυρος*: *ἐπειδὴ οἱ λ κατέστησαν, καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ἐκ μὲν τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας ἐξέλιφον, εἰς δὲ τὸν μετὰ Πισάνδρου κατάλογον ἀνέγραφον, δεδιὼς τὰ παρόντα πράγματα, τὴν μὲν οὐσίαν ὑπέδυσεν — αὐτὸς δ' εἰς ἀγρὸν ἐλθὼν ἐκύνᾶτο.*

‡ Lys. ibid. Said. in *Ἀπιστος*.

§ Xenoph. Hellenic. Laert. in Socrate. Andoc. de myster.

‖ Plutarch. in Lysand. Diod. Sic.

¶ Lys. c. Agorat.

** Lys. c. Agorat. et c. Nicomach.

†† Lys. c. Nicomach.

‡‡ Plutarch. in v. Lycurgi.

§§ Plutarch. in v. Antiph. alius ab Antiphonte Oratore, qui a populo plectebatur propter conjurationem *τῶν* CD. Unde error Scriptorum, qui ea, quæ ad duos pertinent, ad unum referunt.

‖‖ Circumventus ille a Critia Collega, et morti datus. Totam rem fuse narrat Xenoph. Hellenic. 2.

¶¶ *Τοῖς δισχιλίοις τριάκοντα, οἳ ἰδίαν πάρεσαν ἕκαστα ὀλίγου δεῖν πᾶσίους ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ὀκτὼ μησὶν, ἢ πέντε πλεονεκτήσαι δέκα ἔτη στασιάζοντες.* Xenoph. Hellenic. l. 2. *Οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις διαστήσαντες τριάκοντα Τύραννοι καθ' ἡμέραν οὓς ἐκαύσαντο τοὺς μὲν φυγαδεύοντες, τοὺς δὲ ἀναιροῦντες.* Diod. Sic. l. 14. Interfecerant MD. juxta Æschinem in superioribus laudatum, eundem c. Ctesiph. et Isocrat. Areopag. ubi de hac re plura et distincta.

*** Thrasybulus Lyci fil. *τὸν δῆμον ἐπαμεσίς* (Male a nonnullis *ὁ Τυρισὶς ὀνομαζόμενος*). De eo Nepos in vita, Xenoph. Thucyd. Diodor. aliique quamplurimi.

††† Ita Nepos. Aliter Justin. et Orosius. Hic II. 17. "Erat inter exsules Thrasybulus, vir strenuus et *generis nobilitate* inter suos clarus, qui auctor audendi pro patria fuit. Itaque castellum Phylen Atticorum finium collecti Exsules capiunt, multarumque civitatum opibus adjuti vires capessunt: quibus Lysias quoque Syracusanus Orator, quasi in auxilium urbis, quæ esset patria communis Eloquentiæ, D. milites cum stipendiis suis misit."

‡‡‡ Nep. in Thrasybulo. Alii LXX. *Ὀρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν ἐς σὺν ἑβδομήκοντα.* Xenoph. l. 2. Hellenic. cui concordat Plutarch. de gloria Atheniensium, init. *Τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἑβδομήκοντα κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν ἡγεμονίας ἀποστάντας.*

§§§ Ita Justin. et Orosius. supra p. 33. Consultissimus interea Auctor, qui Plutarchi nomine emendicato, ex Photii penu Lysiæ vitam consoribillavit, rem magis signanter narrat: Ait enim pecuniam ad

in Phyle moratus, sumptis secum, quos ibi collegerat, erant autem ad millia hominum, noctu Piræeum occupat, Munichiaque munita, postero die aciem cum Tyrannis confert, et vincit. In eo prælio Critias et Hippomachus* XXXvirorum sævissimi cadunt, et Charmides Glauconis F. Xvir Piræensis.

Reverso in urbem exercitu, Tyrannorum animos summa desperatio, ceterorum exsulis populi misericordia tum primum cepit. Tyrannis igitur abrogatur imperium, quod tanta crudelitate gesserant; quibus Eleusinem emigrantibus, locum, quem sibi olim perfugium pararunt, suffecti sunt X., qui Remp. moderarentur, ex singula tribu P. A. unus. Erant in eo numero Hippocles et Epichares,† atque etiam ex Collegio XXXvirali Phido et Eratosthenes, quos ideo retinebant, quod exsulum reditioni bene velle videbantur. Illi tamen imperio potiti nihil exemplo prioris dominationis perterriti idem cum exsulibus bellum continuabant,‡ et ad dominatum confirmandum Lysandrum accersebant.

Una cum Lysandro exiit Pausanias Rex Lacedæmoniorum, qui partim Lysandri invidia, partim populi misericordia ductus, ubi bellum paulisper specie tenus gessisset, clam ad exsules nuncium mittit, qui diceret, " malle se, ut, pace utrinque facta, amicitiam cum Lacedæmoniis colerent, quam cives cum civibus bellum nefarium et utrisque exitiosum gererent." Idem consilium mittit eis, qui urbem tenuerunt. Quæ res cum Lacedæmoniorum Senatui comprobaretur, pax sancita est hisce conditionibus: *sc.* " ut domum reverterentur exsules cum Thrasybulo Imp., ut ad publicam concordiam colendam invitarentur omnes undique cives, exceptis XXX. qui in urbe, et X. qui in Piræeo dominationem exercuissent (his autem et qui his una se adjungere vellent, Eleusis monstrabatur locus, ubi sine timore esse possint), ut denique, ne qua ex ante actis simultas subesse posset, jurejurando obstringerentur omnes, sanctam et perpetuam discordiarum *ἀμνηστίαν* fore."§ Interjectis

duo millia drachmarum contulisse, clypeos vero CC., et Hermamanis cujusdam (Hermonem vocat Photius) opera adjutum milites conduxisse auxiliares non numero rotundo (ut hujusmodi res describi solent) CCC., verum CCCII., *ἀκριβείᾳ* nunquam satis prædicanda; ab hospite denique Thrasylæo talenta impetrasse: quot vero impetravit, non memorat. Mala certe fide exemplar descripsit, quo legebatur: *ἐπικούρους τε ἐμισθώσατο τριακοσίους, καὶ Θρασύλαον τὸν Ἠλεῖον ἔπεισε, ξένον ὄντα, αὐτῷ δυο τάλαντα παρασχεῖν.* Non igitur apud Plutarchum legendum, milites CCCII., sed milites CCC. et II. talenta. Et hæc est vera Crisis.

* Hippolochus. Justin.

† His adjungatur Rhino. Isocr. c. Callimach. Heraclid. de Politiis. Hic: *Τούτων* (i. e. *τῶν* λ) *δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων πρωστήκεισαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός.*

‡ Lys. p. 211. seqq. Justin. V. 10. Xenoph. Isocr. c. Callimach.

§ " Ne qui præter XXX. Tyrannos, et X., qui postea Prætores creati superioris more crudelitatis erant usi, afficerentur exsilio, neve bona publicarentur, reique pub. procuratio Populo redderetur." Nepos in Thrasybulo. *Οἱ δὲ διήλλαξαν, ἐφ' ᾧ τε εἰρήνην μὲν ἔχειν ὡς πρὸς ἀλλήλους, ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἑκάστους, πλὴν τῶν Τριάκοντα, καὶ τῶν ἑνδεκα* (XIviros sc. Lictores publicos, Tyrannidis administros) *καὶ τῶν ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα.* Xenoph. Hellenic. l. 2. ad fin. Errat Nepos,

diebus, ubi compertum est Eleusinios Tyrannidem recuperare velle atque ad eam rem conficiendam externum militem præmiis et pollicitationibus sollicitare, indignantes se jam in exsilium quasi agi, repente in eos undique fit concursus, ducibusque ad colloquium progressis et per insidias comprehensis, ibi de iis consulitur. Quo tempore Lysias et domesticis inimicitiis et communi indignatione accensus luculentissimam illam orationem *contra Eratosthenem* XXXvirum (pag. Edit. Steph. 120.) habuit, quam Plutarchus in libro De Gloria Atheniensium, κατὰ τῶν τριάκοντα inscribere videtur. Interfecti sunt Tyranni publico consilio, ceterosque, missis amicis ac necessariis, ut in gratiam redire vellent, perduxerunt.

Eum exitum habuit seditio Atheniensium, intra biennium et incœpta et composita.* Plurimis id facinus Thrasybuli saluti fuit,

neque enim Xviros in urbe, verum Xviros in Piræeo pacis beneficio excluserunt. Duplex iste Xviratus Auctoribus et antiquis et hodiernis plurimis fraudem fecit. Plut. Epist. 7. memorat LI. qui per ea tempora Rempublicam tractabant, sc. XIviros in urbe, X. in Piræeo, et XXX. denique, penes post quos summa erat auctoritas. καὶ τῆς μεταβολῆς εἰς καὶ πεντήκοντα τοὺς ἄνδρας προέστησαν ἄρχοντες· ἔνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ — τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες. Ille autem XIviratus non erat novum imperium, sed collegium Lictorum, qui vel XXX vel Xviroram jussa capessebant: Id quod ex Xenoph. Hellenic. ceterisque liquet. Ad hos igitur pertinebat jusjurandum: Οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενί, πλὴν τῶν τριάκοντα, καὶ τῶν ἕνδεκα. Præter hos LI. a Platone memoratos constituebatur, ut vidimus, Xviratus Reipublicæ ordinandæ, post inclinatos animos Atheniensium, remque a Thrasybulo fortiter gestam, quos male Nepos intellexit esse Xviros a fundere exclusos. ideoque X. in urbe et X. in Piræeo, ut dixi, nullo consilio immiscuit. Hæc vidi esse fusius exponenda, cum eorum temporum historiam male excipi in monumentis, præsertim tam claris, magnopere erat dolendum.

* Si fidem habeamus Diodoro et Eusebio, per totum Quadriennium permansit novum hoc imperium, sc. Olymp. XCIV, 1. exortum, XCIV, 4. depositum: verum istius Olymp. anno 2. Præturam gerebat Euclides, sub quo res in solidum restituebantur, ut omnes fere uno ore testantur ex Antiquis. Hinc dicitur: Ἀναρχία ἐπὶ Εὐκλείδου, Νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, etc. etc. Si quæratur, quamdiu duraverit dominatio XXXviralis, tali fortasse computo elicietur responsum. Cum Pythodorus præturam erat initurus, Olymp. XCIV, 1. circa solstitium æstivum (quo tempore annus Atticus incœptabat), rerum potiti sunt XXXviri, ideoque annus iste indigitabatur ἀναρχίᾳ, ut olim vidimus. Nam Lysander, qui istum XXXviratum imperavit, urbem cepit anno superiore exeunte, circiter initium Aprilis: Plutarch. in Lysandro: Ἔλαβε τὰς τε ναῦς — καὶ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων ἔτη ἐπὶ δεκάτῃ (corrige ἔτει ἐπὶ δέκα τοῦ) Μουνιχιῶνος μηνός. Insequente hyeme Thrasybulus Phylen castellum recepit et cum Tyrannis Munychiæ confixit. Ejus rei fidem facit Xenophon Hellen. l. 2. Vix enim ad Phylen considerant exsules, cum impetus in eos fit ex parte XXXvirorum, quo tempore una nocte nix de cælo cecidit plurima. Βουλομένων δὲ τῶν Λ ἀφοτειχίζειν — ἐπιγίγνεται τῆς νυκτὸς χιὼν πολλὴ καμπλήδην. Xenoph. Hellenic. Porro hanc fuisse hyemem, quæ proxime secuta est Tyrannidem, discimus ex eodem. Cleocritus enim post pugnam feliciter a Thrasybulo commissam, ubi adhortaretur oppidanos ad concordiam, de XXXvirali dominatu quasi novo et non ultra VIII. mensium ætatem verba facit: οἳ ἰδίων κήδεσιν ἧκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ὀκτὼ μησὶν ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες. Ita computo a mense Munychione facto VIII. mensium terminus in mediam fere hyemem incidet. Perierunt igitur in Tyrannide Menses circiter XIII. in pace concilianda totidem: nam in Boedromione mense, qui nobis est Augustus, in urbem cum suis rediit Thrasybulus. Plutarch. de Gloria Atheniensium. Ἕκτῃ μὲν ἱσταμένῃ (lege ἱσταμένου) Βοηδρομιῶνος εἰσῆτε τῶν τὸν ἐν Μαραθῶνι νίκην ἡ πόλις ἑορτάζει, ἕκτῃ δὲ μηνός (lege μεσοῦντος, ita bene respondebit τῷ ἱσταμένου. ἕκτῃ μὲν ἱσταμένου — ἕκτῃ δὲ μεσοῦντος, et præterea circa Plenilunium rem esse a Chabria gestam scribitur in Camillo: norunt autem omnes Athenienses menses suos cum luna auspicari) οἰνοχοεῖται τῆς Χαβρίου περὶ

quibus impertonissimi tyranni, publicatis bonis, etiam in alienis civitatibus exilium invidere videbantur. Lacedæmoniorum enim edicto, qui tuno in Græcia summa rerum potirentur, civitates omnes exules recipere prohibebantur, qui tamen Argis et Thebis nacti sunt perfugium. Redierunt itaque, præter multos, quorum nomina historia istius temporis non retulit, Auctor noster, Archinus vir gravissimus, de quo plura in sequentibus, Atrometus* Æschinis Oratoris pater, Chærepho Socraticus,† Anytus,‡ Phormisius,§ Andocides|| e Collegio X. Oratorum, Aristocrates¶ Scellii F., Æsimus,** Ergocles,†† Epicrates,‡‡ Cleocritus§§ ὁ τῶν Μυστῶν κήρυξ, Thrasybulus|||| Colyttensis, aliique.

Fuit aliquanto illustrior recuperatæ Civitatis Atheniensium æra, quod Resp. bello cum finitimis diuturno, et mox intestino functa, ad civilem disciplinam, qua maxime semper inclaruit, novis institutis sive refingendam sive confirmandam sese accingeret. In tanto strepitu armorum, et præterea in discordiis atque internecionibus domesticis, necesse fuit multa laxari, quæ civitas bene constituta et in solidum vindicata colligari vellet; multa innovari, quæ eadem tollenda esse decerneret; nonnulla etiam prævideri, quæ posterorum usui et saluti esse potuerunt. Neque fortasse alienum erit hoc loco exponere, quanta sapientia et moderatione illa Exsulum manus Remp. tractavit, quam nuper tanta virtute vindicaverat.

Anno post reditum Archon erat Euclides, qui idcirco in Fastis atque in institutis Atheniensium novam quasi æram signabat. Multa me movent, quare credam sub eo Prætore repertum esse consilium alphabetum Græcum recensendi, introductamque literarum XXIV., pro XVI. quibus prius utebantur, rationem.¶¶ Præ-

Νάξον ἐννίκια ναυμαχίας. τῇ δὲ δωδεκάτῃ χαριστήρια Ἰδυῖαι ἐλευθερίας· ἐν ἐκείνῃ γὰρ οἱ ἀπὸ φυλῆς (corrige Φυλῆς) κατῆλθον. Porro autem locus præfractus valde et lacer Plutarch. Sympos. IX. 6. de Thrasybuli reditu et decore inde Boedromioni mensi addito, de ara item Oblivionis procul dubio eo tempore consecrata, quo Lex ἀμνηστίας (sive, ut Corn. Nepos vocat, Lex Oblivionis) lata fuit, nonnulla habet, sed propter loci impuritatem impedita nimium et intellectu difficillima. Constabunt tamen utique ea, quæ dixi.

Ex hisce igitur inter se comparatis hujusmodi eruetur Epocha.

Archon.	Olymp.	
Alexias	xciii. 4.	exeunte, Lysander XXXviros imperat.
Pythodorus	xciv. 1.	—Ἀναρχία, ut vocatur.
Euclides	xciv. 2.	—ineunte, Thrasybuli reditus cum suis.

Ex errore Diodori, qui in ea re fuit minus curiosus, natus est error Chronographorum, Eusebii sc. Pamphili, Chronici Paschalis, etc.

* Apollonii Vita Æschinis. Idem Æschin. de ementita legat. p. 38. Edit. Steph.

† Plat. Apolog.

‡ Lys. c. Agorat. Isocr. c. Callimach. Xenoph.

§ Dionys. Halic. in Lysia. V. Aristoph. Ran. et Dinarch. c. Demosth.

|| Plutarch. in Andocide.

¶ Demosth. c. Theocrin.

** Lys. c. Agorat.

†† Lys. c. Ergocl.

‡‡ Demosth. de ementita legatione.

§§ Xenoph. Hellenic.

|||| Demosth. c. Timocrat.

¶¶ Vid. Plutarch. in Aristide juxta initium. σχ. Euripid. Phœniss. 688. Harpocr. in Ἀττικ. γράμ. Salmas. ad Inscript. Herodis et Regillæ. Voss. de Grammatic. Petit. Comment. ad LL. Attic. p. 118. Scalig. ad Euseb. Vales. ad Harpocrat.

turam Euclides alius gessit Olymp. LXXXVIII, 2. ad cujus ætatem referri a nonnullis video Atticarum literarum conversionem. Quod si consideremus Theopompum (qui de ea re, sc. quo pacto id consilium atque ea literas exarandi ratio ab Atheniensibus recepta fuerit, olim scripsit) ab Olymp. XCII, 2. historiam suam esse exorsum, continuaturum sc. illam alteram Thucydidis, quæ in ea ætate desinit, usque ad pugnam navalem prope Cnidum, Olymp. XCVI, 3. credibile est sub eo Euclide rem contigisse, qui præturam gessit Olymp. XCIV, 2. intra ætatem Theopompi historiæ, non sub Euclide, qui 24to ante anno eo magistratu functus est. Si cui levius hoc videbitur, meminerit institutam fuisse novam hanc Grammaticam, Archini* potissimum consilio et auctoritate, cujus opera populus in vindicanda et in reformanda Rep. plurimum usus est, ut mox videbimus. Ἡ, ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου ὡς Ἀνδρων ἐν Τριποδι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνους (l. Ἀρχῖνος) ὁ Ἀθηναίου (vel Ἀθηναῖος) ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. — — περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. Suid. in Σαμίων ὁ δῆμος. Quibus adde Eusebium: Οἱ ἐν Ἀθήναις Τύραννοι κατελύθησαν. Ἀθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις κδ χρῆσθαι, πρότερον ις χρώμενοι.

P. A. ut dixi, reconciliata pace, de abolendo dolore et priorum temporum necessitatibus legem tulere, quam idcireo Oblivionis appellarunt; eamque ἀμνηστίαν jurejurando confirmarunt.† Quod

Montefalcon. in Palæograph. Græc. Spanheim de usu et præstantia Numismatum. Literæ illæ sedecim erant

A. B. Γ. Δ. E. I. K. Λ. M. N. O. Π. P. Σ. T. Υ.

* Thrasybulo, qui populum virtute sua reduxem fecit, Archinum τὸν ἐκ Κοίλης (pagus is est Atticæ, quem primus vindicavit optimus Sponius) semper fere conjungunt Antiquiores Scriptores, virum et consilio et auctoritate gravissimum,

Ἀλλ' ὁ μὲν ἀε μίσθωσι, ὁ δ' ἴγχεϊ πολλὸν ἰνίκα.

Æsch. de omentita legat. p. 51. Edit. Steph. Τῶν δήμων κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς (male in editis φυλῆς litera minuscula) Ἀρχίνου καὶ Θρασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου. Demosth. c. Timocrat. Μυρωνίδης ὁ Ἀρχίνου υἱὸς τοῦ καταλαζόντος Φυλὴν, καὶ μετά γε τοὺς θεοὺς αἰτιωτάτου ὄντος τῆς καθόδου τῷ δήμῳ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλὰ συνειλεγμένου καὶ ἐστρατηγηκότος πολλάκις. Dinarch. adv. Demosth. Ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆμος διὰ τοὺς τότε γενομένους ἡμᾶς ὑμῖν συμβούλους, πάλιν ἤγαγεν ὃν τῶν Ἑλλήνων. δικαίως οἶμαι· στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκὼς, οἷον εἶπεν ἀρτίως, συμβούλους δ' ἴσχων Ἀρχῖνον καὶ Κίφαλον τὸν Κολυττέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἡμῶν ἐστὶ, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σωφρόνων τυχεῖν. Quem locum lego emendatius, quam est in impressis. Ἀγνοεῖς, ὦ Κυφισία, τοὺς ἀνδρας. ἦ μὴν ἄξιον εἰδέναι πατέρων ὄντων ἀγαθῶν, καὶ πρὸς ὑμᾶς οἰκείως ἐχόντων. ὁ δὲ μέν ἐστιν ἀδελφιδοῦς Θρασυβούλου Λυσιθείδης· ὁ δὲ Τιμόθεος Κόνωνος υἱὸς, οὗτοι δὲ Ἀρχίνου παῖδες. Plutarch. de Genio Socratis. Ejus igitur nomen restitue, 1. apud Plutarchum de Glor. Athen. juxta init. Ἀνελὼ τὰ στηλῶν Ἑλλήσποντον Ἀλκιβιάδου ναυτικὰ τρόπαια, καὶ τὰ πρὸς Λίσβῳ Θρασύλλου, καὶ τὸν ὑπὸ Θυμαμίνους τῆς ὀλιγαρχίας κατάλυσιν, καὶ Θρασύβουλον καὶ Ἀρχῖνον, καὶ τοὺς ἀπὸ Φυλῆς. Male hodie Ἀρχιπτον. 2. in eod. tractatu Plutarchi juxta finem. Τὸν τοῦ Λυσίου λόγον κατὰ τῶν τριάκοντα τῆς Θρασυβούλου καὶ Ἀρχίνου τυραννικτονίας. Male hodie exaratur Ἀρχίου, quod Xylandrum male habuit. Ut omittam Suidam in Σαμίων ὁ δῆμος, de quo proxime.

† Ad istas Συνθήκας et Ὅρκους sæpe provocant Oratores, Noster, Isocrates c. Callimach. ceteriqae. Jurisjarandi quidem formulam ipsis conceptis verbis servavit Andocides de Mysteriis p. 12. edit. Steph.

Ὅρκος πανὸς τῇ πόλει ἀπάσῃ.

Οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴ

humanissimum populi victoris decretum, ut præter eam, quam ex religionibus divinis nanciscebatur, auctoritatem, aliquid etiam in jure humano reperiret præsidii, legem suasit Archinus, ut contra eum, qui de rebus præteritis litem intenderet, exceptionis jure (παραγραφὴν vocant Græci) uti liceret: sc. ut Reus priori loco diceret, ejus ἀμνηστίας beneficium imploraturus. Legis disertissima verba producam: Ἐπειδὴ γὰρ ἐκ Πειραιῶς κατελθόντες ἐνίους ἐωρᾶτε τῶν πολιτῶν συκοφαντεῖν ὠρμημένους, καὶ τὰς συνθήκας λύειν ἐπιχειροῦντας, βουλόμενοι τούτους τε παῦσαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδεῖξαι, ὅτι οὐκ ἀναγκασθέντες ἐποιήσασθε αὐτὰς, ἀλλ' ἡγούμενοι τῇ πόλει συμφέρειν, εἰπόντος Ἀρχίνου, νόμον ἔθεσθε, ἂν τις δικάζηται παρὰ τοὺς ὅρκους ἐξεῖναι τῷ φεύγοντι παραγράψασθαι, τοὺς δὲ ἄρχοντας περὶ τούτῳ πρῶτον εἰσάγειν, λέγειν δὲ πρότερον τὸν παραγραψάμενον, ὁπότερος δ' ἂν ἡττηθῇ τὴν ἐπωβελίαν ὀφείλειν. Isocrates ἐν τῷ παραγραφικῷ λόγῳ πρὸς Καλλίμαχον. Ut uno verbo complectar, omnes undique ordines civitatis ad concordiam publicam invitarunt illustrissimo, quod ubivis legitur, exemplo clementiæ civilis, veterumque simultatum memoriæ oblivione sempiterna deletæ. Nam cum ad obsidionem Piræei, quem occuparant Exsules Thrasybulo duce, C. talenta a Lacedæmoniis mutuo sumpserunt, qui in urbe cum XXXviris steterunt: et concordia facta, Lacedæmonii æs repeterent; nonnullis æquum esse videbatur, ut debitum dissolverunt iidem, qui contraxerant, non ii, quorum in perniciem contractum fuerat; Placuit tamen atque auctoritate publica sancitum est, quo posset omnis omnino simultatum memoria obliterari, ut communiter ab omnibus solutio fieret.* Clarissimum moderationis exemplum animique ad inimicitias deponendas paratissimi.

Verum ut manum illam Phylensem, quæ tanta virtute Remp. vindicaverat, P. A. quasi beneficiorum immemor non plane negligere videretur, decrevit, eod. Archino ferente, αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα (verbis utor Æsch. c. Ctesiph. qui hujus rei memoriam conservavit) δοῦναι χιλίας δραχμὰς, ἔπειτα στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ† αὐτῶν ἕκαστον, καὶ οὐδὲ τοῦτο εἰκῇ πρᾶξαι, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν

τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἐνδεκα, οὐδὲ τούτων ὃς ἂν εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς ὃς ἦρξεν.

Ὅρκος τῆς βουλῆς.

Οὐ δέξομαι ἔνδειξιν οὐδὲ ἀπαγωγὴν ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων πλὴν τῶν φευγόντων.

Ὅρκος τῶν δικαστῶν.

Οὐ μνησικακήσω οὐδὲ ἄλλο ποήσομαι, ψηφιοῦμαι δὲ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Hoc Oblivionis decretum memorant Plutarch. πολιτικ. παραγγελμ. Demosth. adv. Bœotum, Æschines, Andocides, Xenoph. Paterc. II. 58. Cic. Philipp. 1. Valer. Maxim. IV. 1. Oros. II. 17. VII. 6. Lys. c. Agorat. fin. Nep. in Thrasybulo, cæterique. Verum legibus et sacramentis longe antecellebat simultatum et injuriarum memoria. Hinc enim derivatur omne istud Atheniensium odium, quod in Socratem haud diu post erupit. Ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκὼς ἐκ τῶν λ' τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων. Æsch. c. Timarch. Add. Plat. Epist. 7.

* Demosth. c. Leptin. init. et Isocr. in Areopagitico.

† Tangit Nepos in Thrasybulo. "Huic

βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τοῖς καταλαβοῦσι Φυλήν. Ejus autem rei, quo testatior esset memoria, Actis publicis de hac donatione in Metroo juxta Curiam talem Inscriptionem affigi curaverunt:

Τούσδ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
Δῆμος Ἀθηναίων, οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Hoc plebiscitum publice in honorem civium et facinoris sociorum rogavit Archinus: aliud privatim in gratiam Lysiæ pro tantis ejus in Remp. meritis Thrasybulus: cujus historiola est hujusmodi. Reverso populo (indistincte Plutarchus in Lysia, qui hanc rem narrat, μετὰ τὴν κάθοδον, ἐπὶ ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου) Thrasybulus rogationem defert, ut Lysias civitate donaretur, idque impetrat. Istud plebiscitum (magis, uti videtur, quo conservaretur mos civitatis, quam Lysiæ, vel odio, vel invidia ductus) παρανόμων ἐγράψατο Archinus,* quod non ad Senatum prius de ea re referretur. Eaque ratione hac spe pulsus Orator noster reliquum vitæ egit in eo gradu, qui proxime infra Civem censetur.† Credibile est Lysiam pro hac rogatione Thrasybuli, i. e. pro Civitate orationem habuisse: idque colligo ex Plutarchi verbis in v. quæ tamen hodie propter mendorum impuritatem nihil omnino istiusmodi præ se ferre videntur. Ἔστι δ' αὐτοῦ [λόγος] καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἐγράψατο Ἀρχῖνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων, καὶ κατὰ τῶν Τριάκοντα ἕτερος. Legendum est procul dubio: Ἔστι δ' αὐτοῦ [λόγος] ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἐγράψατο Ἀρχῖνος [παρανόμων sc.] τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών. Plane ut Æschines de ementita legatione p. 34. edit. Steph. Εἴ τις αὐτοῦ τὴν τύχην περιελὼν ἑτέρῳ περιθείη.

Denique, ut orationis telam perficere possim, ætas illa populi restituti, tum novis legibus condendis, tum autem plurimis, quibus prius utebantur, antiquandis, illustrissima fuit. Recensebantur publico decreto Legg. tabulæ, et rejectis iis, quæ concordiam modo institutam impedire posse videbantur, novisque latis, quibus opus erat Reip.‡ nova deinceps ratione ex ea tempestate civitas tractari

[Thrasybulo] pro tantis meritis, honoris corona a populo data est, facta duabus virgulis oleaginis: quæ, quod amor civium, non vis, expresserat, nullam habuit invidiam, magnaque fuit gloria."

* Similem Archini constantiam retulit Æsch. c. Ctesiph. p. 82. Edit. Steph. Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον τὸν Στειριέα, γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους, στεφανοῦν ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς. Nisi ad hanc ipsissimam historiam de Lysia alludat Orator, quod non prorsus absimile est.

† Τὸν λοιπὸν βίωσε χρόνον ἰσοτελὴς ὤν. Plutarch. in vita. Μεῖζόν τῶν πολιτῶν μήτε τῶν ἰσοτελῶν, μήτε τῶν ξένων. Demosth. c. Leptin. Ἰσοτελεῖς Inquilini sunt μέτοικοι, quibus μετοίκιον remittebatur, adeoque in tributis pendendis, eadem æstimatione, qua Cives ipsi, censi.

‡ Andocid. de Mysteriis p. 11. Edit. Steph. aliique.

atque administrari cœpit. Hinc eæ locutiones apud Auctores vetustos, *ἄκυρα ὡς τὰ πρὸ Εὐκλείδου*,* et *νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος*, etc. Una cum *πολιτείᾳ* immutari quoque literaturam, ut vidimus, novasque tabulas novis literis exarari credibile est. Nam tametsi Ionica scriptura, quæ elementis constabat XXIV., domi ante Euclidem Atheniensium quisque uti poterat, ejus tamen in Actis publicis usus non invaluit ante hunc populi reditum, et conversionem Reip. Eas omnes leges† recensere, quæ per ista tempora sancitæ sunt, vix esse videtur loci hujusce. Unam tamen aut alteram in medium producam, ut moneam, non omnes, quæ leguntur, Solonis aut Draconis esse leges, aut uno tempore latas.

Præclarum semper facinus apud Athenienses habebatur *τυραννοκτονία*: Unde scitissimum erat effatum Antiphontis apud Plutarch. (non tamen Rhetoris, sed alterius cujusdam). Cum enim in convivio quæreretur apud Dionysium Siciliæ tyrannum, quodnam æs præstantissimum esset, atque alii aliud dicerent, respondit, istud *ἐξ οὗ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων πεποίηνται*. Verum ex hoc tempore primum legibus erat cautum, teste Lycurgo c. Leocratem,

Ἐάν τις τυραννίδι ἐπιθῆται ἢ τὴν πόλιν προδιδῷ ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα.

Non Tyrannum, sed qui Tyrannidem affectabat. Εἰκότως, ut ibid. disserit Orator: *Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας· προδοσίας δὲ καὶ δήμου καταλύσεως, προτέρας*. Εἰ *γὰρ ποιήσεσθε* (male ita exaratur, lege *προήσεσθε*) *τοῦτον τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην παρ' αὐτῶν* (leg. *παρὰ τῶν*) *ἀδικούντων λαβεῖν: κρείττονες γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας*. Eo consilio omnes ad Tyrannidem aditus occluserunt, animumque civilem ultra Solonis scita confirmarunt Athenienses, *μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατελήλυθότες, πεπειραμένοι καὶ εἰδότες*

* *Ἔστω ταῦτα ἄκυρα, ὅσπερ τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλα πώποτε τοιαῦτα ἐγένετο προθεσμία.* Æsch. c. Timarch. *Καταλυθέντων τῶν τυράννων* [λ' sc.] *καὶ γεγαμήκου μεν' αὐτοὺς Εὐκλείδου Ἄρχοντος, ἵνα μὴ μισοπολήσωσιν ἀλλήλους οἱ πολῖται, συνθῶνται ἐκέλευσαν, ὅστε τὰ πρὸ Εὐκλείδου ἄκυρα εἶναι.* Schol. ad Luciani Tyrannum.

† Legum hæc recensio juxta σχ. ineditum Æsch. c. Timarch. instituta fuit propter labem, quam in imperio XXXvirorum acceperunt Solonis instituta. Cujus verba adducam ad historiam horum temporum elucidandam commodissima, quanquam vetustis nonnullis auctoribus de occasione legum reformandarum adversentur. *Οἱ λ' Τύραννοι διὰ Δαιδαιμονίων καταστασθέντες καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν καταλύσαντες ἐλυμήναντο τοὺς Δράκοντος καὶ Σόλωνος νόμους. ἀπολαβὼν οὖν ὁ δῆμος τὴν ἐλευθερίαν εἵλετο πολίτας ἐσωσθῆναι τοὺς ζητήσαντας καὶ διαγράψαντας τοὺς διεφθαρμένους τῶν νόμων. Τότε ἐψηφίσαντο καὶ νόμους εἰσφέρειν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ἐπ' Ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὃς πρῶτος ἦρξε μετὰ τοὺς λ'. ἐκείνῳ γὰρ τότ' τε δῆμον ἐξέβαλον, καὶ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐπιφανεῖς τοὺς μὲν ἔβασάνισαν, τοὺς δὲ ἐφυγάδευσαν ἀφελόμενοι τὴν οὐσίαν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπέκτειναν ἀκρίτους. ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ καθηρέθησαν, ψήφισμα ἐτέθη περὶ τοῦ ἀμνησικακεῖν.*

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. Verba sunt ejusdem Scriptoris.*

Hinc porro lux affundetur Demostheni adv. Eubulid. Τοῖς χρόνοις τοίνυν οὕτω φαίνεται γεγονὼς, ὥστε, εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν, εἶναι πολίτην προσήκειν αὐτόν. γέγονε γὰρ πρὸ Εὐκλείδου. Hinc quoque Isæo de Cironis hereditate fin. Ἐὰν γὰρ ἐξαπατηθῆτε ὑμεῖς, πεισθέντες, ὡς ἡ μήτηρ ἡμῶν οὐκ ἦν πολῖτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμέν· μετ' Εὐκλείδη γὰρ ἄρχοντα γεγόναμεν. Nam eo Prætore legem tulit Aristopho,

Civem non censeri nisi qui matre libera natus fuerit.

Ἀριστοφῶν ὁ ῥήτωρ ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου Ἄρχοντος,

Ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι,

αὐτὸς ἀπεδείχθη ὑπὸ Καλλιάδου τοῦ Κωμικοῦ ἐκ Χωρίδος (f. Χλωρίδος) τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος, ὡς ἱστορεῖ Καρύστιος ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων. Athen. l. 13. p. m. 285. Ergo in ætate ante Thrasybuli reditum, visum est ex alterutro parente ingenuo ingenuum nasci, deinde non ita. Vide plura apud Demosth. c. Timocratem, et Ulpian. ad loc. Andoc. de Mysteriis cæterosque. Meursius de Archontibus Atticis male refert Aristophontis legislationem ad præturam prioris Euclidis. Et credibile est tunc temporis a quibusdam fuisse actum, ut sanciam Remp. non modo novis legibus sanarent, verum novam etiam faciem inducerent. Phormisius enim rogationem tulit, περὶ τοῦ καταλῦσαι τὴν πάτριον πολιτείαν, cui oratione scripta restitit Auctor noster, ut liquet ex Dionysio Halic. in Vita, atque ex istius orationis reliquiis.

In publica istorum temporum memoria ideo diutius hæsi, quoniam res complectatur exitu graves, utraque fortuna notabiles, et varietate, præsertim in tam brevi temporis curriculo, pene incredibiles. Adhæc malui ea, quæ historiam istius ætatis illustrare posse videntur, hic concludi, quam commentatorem agere, et paginam utramque Lysiæ Annotationum mole obruere. Quæ supersint ad scriptorem nostrum spectantia ubi expedivero, finem faciam.

Obiit Athenis Olymp. C, 2. (vel 3.), annos natus LXXX. (vel LXXXI.) biennio post Demosthenem natum.† Unde miror, cum hæc adeo liquido a vetustioribus tradantur, egregiam istam inconstantiam in Plutarcho. Ἐτελεύτησεν ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιούς· ὡς δέ τινες, ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα, ἢ, ὥς τινες, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα· ἰδὼν Δημοσθένην μειράκιον ὄντα.

Orationes videtur exarasse in extrema senectute. Quarum enim ætatem eruere possumus, ex omnes post XXXviratum conficie-

* Plura vide apud Andocid. de Mysteriis.

† Dionys. Halic. in vita.

bantur. Paucissimas ipse in concione aut in curia dixit: τοῖς ἰδιώταις τοῖς πολλοῖς ἐκδούς. Plutarch. in Vita, ubi legendum, ut Photius habet τοὺς πλείους. Memorabile de ea re retulit idem Plutarchus de Garrulitate (si idem sit): Λυσίας τινὶ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνοὺς ἦκε πρὸς τὸν Λυσίαν ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὖθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον. Ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, Τί οὖν, εἶπεν, οὐχ ἅπαξ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;

Scholam quoque aperuit et Rhetoricam docuit, si Plutarcho et Ciceroni fides.* Neque docuit solummodo, verum et ejus rei disciplinam literis mandavit, quoniam τέχνας ejus ῥητορικὰς laudari ab Antiquioribus video, Plutarcho, Suida, etc.

Imaginem ejus apud Fulvium Ursinum in marmore si consideremus, videtur fuisse senex, oris majestate simul, ut virili quadam pulcritudine, venerandus. Dimanavit quoque ad posteros nonnulla istius rei memoria, cum venustatem vultus, aut saltem fidem vulgo de ea receptam haud obscure innuat Aristides Serm. Sacr. 4. his verbis: Σχεδὸν δὲ καὶ τῶν ἄλλων παλαιῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους ἐπὶ λόγοις ὑπῆρξέ μοι θεάσασθαι, ὁμοίως λογοποιούς τε καὶ ποιητάς. Τὸ δὲ τοῦ Λυσίου καὶ διηγήσεως ἄξιον. ἔκαμνον γὰρ τριταίῳ οἴῳ βαρυτάτῳ, καὶ ὁρῶ Λυσίαν τὸν ῥήτορα, νεανίσκον οὐχ ἄχαριν. ἐπῄει δὲ ἡ τῆς καταβολῆς ἡμέρα, καὶ ὁ πυρετὸς οὐκ ἐπεγένετο, ἀλλ' ἐλύθη τὸ νόσημα ἐν τούτῳ.

Memorant Athenæus† et Plutarchus,‡ ad eamque rem confirmandam testimonio Demosthenis c. Neæram utuntur, Auctorem nostrum cum Metanira consuesse, postea autem, relicta uxore illa usuraria, domum duxisse Brachylli fratris filiam. Neque Metaniram solum habuit, verum et Lagidem quoque, si fides habenda sit eidem Athenæo, ibid. Ἤρητο δὲ καὶ ὁ Λυσίας Λαγίδος τῆς ἑταίρας, ἧς ἔγραψεν ἐγκώμιον Κέφαλος ὁ ῥήτωρ. Quod ad Metaniram attinet, fratrisque filiam domum pro uxore ductam, ita accipe ex dicta oratione Demosthenis, ubi inter cetera elucescet mala fide descriptam fuisse a Plutarcho. Verum hoc leviusculum. "Nicareta Charisii§ Elei liberta VII. domi puellas habuit, meretriculas, et prostibulas, unde victum quæritabat: Antiam, Stratolam, Aristocleam, Metaniram, Philam, Isthmiada et Neæram. Lysias, qui Metaniram deperibat, ratus, beneficiorum, quæ in amicam conferre solebat, plurima a domina esse intercepta, adeoque gratum illi aliquid facere cupiens, et quod vetula intervertere nequibat, initiare voluit. Nicaretam igitur oravit, ut Metaniram secum Athenas ad Mysteria

* Παραγνώμων εἰς Ἀθήνας [Isæus] καὶ σχολάσας Λυσίᾳ. Plutarch. in Isæo. "Lysiam primo profiteri solitum artem esse dicendi: deinde, quod Theodorus esset in arte subtilior, in orationibus autem jejunior, orationes eum scribere aliis cœpisse, artem removisse." Cic. Brut. 48.

† l. 13.

‡ In Vita Lysiæ.

§ Χαρισίου Demosth. Καρίνου Athen.

duceret. Eæ tum Corinthi habitabant. Verum ubi domum ad se recipere noluit, reveritus sc. uxorem Brachylli fratris filiam, atque etiam matrem suam natu grandem, quæ in iisdem ædibus habitabat, mulierculas ad Philostratum Coloneum, amicum suum et familiarem, deduxit. Una cum his sequebatur Neæra, *ἐργαζομένη μὲν ἤδη τῷ σώματι, νεωτέρα δὲ οὖσα.*" Hæc Demosthenes. Habita est ea Oratio *contra Stephanum* quendam, qui, ut Metaniram Lysias, Neæram amavit, et præter leges Atticas, mulierem peregrinam in loco uxoris habuit. Emendo hac occasione Athen. l. toties citato, Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταῖρα (lege Νέαιρα, nam Nicareta erat lena, quæ ex Neæra quæstum fecit) *ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα.* Sed hoc obiter. Contendo, quod longe gravius est, ex historia ipsa apparere, hæc ad nostrum pertingere non posse, adeoque duos fuisse Lysias ætate non longe dissitos, quorum res gestæ et fortasse ingenii monumenta incaute ab aliis, etiam vetustis scriptoribus, misceri et confundi solebant. Oratori nostro Brachyllus frater non erat, verum Polemarchus et Euthydemus. Res ipsa constat ex Dionysio Halic.,* nomina ex Platone.† Qui Brachyllum memorat primus, Plutarchus est, vel potius Plutarchi simius, qui ex hoc Demosthenis loco tertium fratrem, Brachyllum nomine, eruit. Accedit, quod qui Metaniram habuit, non Rhetor aut Orator dicitur, sed Sophista,‡ disciplinæ longe diversæ, studii et ingenii genere plane alienus. *Λυσίας γὰρ ὁ σοφιστὴς, Μετανείρας ὢν ἐραστὴς*, et quæ sequuntur. Demosth. l. c. Et, quod est adhuc expressius, non solum Sophista vocatur ab Athenæo in eadem historia, sed quodammodo Rhetori ex adverso opponi videtur. *Νέαιρα δὲ ἡ ἑταῖρα ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα.*

Subductis temporum rationibus, clarius ea, quæ dico, evincentur. Neæra, contra quam scripsit orationem istam Demosthenes, adeoque Demostheni *σύγχρονος*, minima erat ætate, cum Lysias Orator in extrema senectute diem supremum obiit. Cum igitur Corintho Athenas, una cum Metanira profecta est, jam grandiuscula, utpote quæ occœperat quæstum, accersente porro homine, qui domi matrem habuit superstitem, qui accersivit, noster non potuit esse. Porro habita est ea causa c. Neæram longe post res Olynthiacas;

* In Lysia, juxta init. *εἰς Θουρίους ᾤχετο πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσί.* Si tertius fuisset frater, qui domi mansit, annon scripsisset *σὺν ἀδελφῶν δυσί*; Eod. modo Suid. *σὺν ἀδελφοῖς δύο.*

† De Republica.

‡ Aristidis locus, quem adducturus sum, tam id ostendit, Lysiam vix Sophistam vocari potuisse; tum id quoque, quinam apud antiquos et qua de ratione, Sophistæ vocabantur. *Οὐ Λυσίας Πλάτωνα σοφιστὴν καλεῖ, καὶ πάλιν Αἰσχίνην* (i. e. Socraticum); *κατηγορῶν οὗτός γε φαίη τις ἄν, ἀλλ' οὐχ οἵγε ἄλλοι κατηγοροῦντες ἐκείνων τῶν ἄλλων* (f. *καὶ τῶν ἄλλων*) *ὅμως αὐτὸν τοῦτον προσεσιώπησαν αὐτούς. Ἔτι δὲ εἰ καὶ Πλάτωνος ἐξῆν κατηγοροῦντα σοφιστὴν προσιπεῖν, τί τούτους γ' ἂν εἶπον τις; ἀλλ', οἶμαι, καὶ Σοφιστὴς ἐπισιπῶς κοινὸν ἦν ὄνομα, καὶ ἡ φιλοσοφία τῶν ἐδύνατο, φιλοκαλία τις εἶναι καὶ διατριβὴ περὶ λόγους, καὶ οὐχ ὁ νῦν τρόπος οὗτος, ἀλλὰ παιδεία κοινῶς.* Aristid. c. Plat. 2.

quarum meminit Orator, inimicitiarumque cum Philippo susceptarum, eo modo, quo quia rerum in superiori ætate gestarum meminisse solet: In Olymp. CVII, 4. incidunt Olynthiaca XXX. post Lysiæ decessum anno. Attamen in hac ipsa causa producitur testis Philostratus, cujus familiaritate utebatur Lysias ille (quicunque fuerit), qui Metaniram initiavit. Φιλόστρατος Διονυσίου Κολωνῆθεν μαρτυρεῖ — καταστῆσαι ὡς αὐτὸν Λυσίαν τὸν Κεφάλου, φίλον ὄντα αὐτῷ καὶ ἐπιτήδειον. An hæc convenire satis videantur?

Ad Sophistam igitur Lysiam (si quis in ea ætate fuerit, fuisse autem alium Lysiam ex ratione temporum patebit) credo ea omnia pertinere, quæ sub Lysiæ Ἐρωτικῶν nomine laudantur a vetustis scriptoribus; cujusmodi sunt *Epistolæ*, quæ olim circumferebantur, *Amatoriæ*, maxime autem Oratio illa (sive potius Sermo) ἐρωτικὸς, quæ integra conservatur in Platonis Phædro.* Eam si quis arbitretur proficisci posse ex eadem manu, qua profectæ sunt Orationes, quas hodie publici juris facimus, eum non κρίσει aut acumine, sed omnibus potius sensibus orbum esse judico. Talem æmulum, Sophistam sc., nancisci potuit Isocrates, qui sæpius Sophistæ, quam Oratoris personam sustinuit; unde ducor, ut ea quoque, quæ de eorum inimicitiis vel æmulatione dicuntur, Rhetori nostro abjudicem.†

Quæ fortasse Crisis (seu commentum fortasse mavis dicere) expediet quodammodo inextricabile istud portentum, quod sub nomine Epigrammatis in Lysiam conservavit Plutarchus. Nam si reputemus, quam dubia fide monumenta Vett. descripsit neotericus ille magni nominis adumbrator (qui etiam potuit, neque inclementer ago, vel plura Epigrammata conflare, vel unum discerpere), et præterea si advertamus, hæc, quæ sequuntur, de eo dici potuisse, cujus levissima notitia ad nos devenit, Sophistam intelligo, tolerabiliora fortasse videbuntur, quæ in hunc diem præstantissimorum hominum acumen elusere. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ, ὡς δεινοτέρου εἰπεῖν, καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. Ἐποίησε

* Βουληθεὶς ὁ ἀνὴρ [Plato] ἐπιδείξασθαι τὸν αὐτοῦ δύναμιν, ἣν εἶχεν ἐν τοῖς ἀγωνιστικοῖς λόγοις, οὐκ ἠμέλησε ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, ἀλλὰ καὶ κράτιστον (f. ἀλλὰ καὶ εἷς vel πρὸς κράτιστον) τῶν τότε ῥητόρων ἡγεμόνα αὐτὸς ἐν τῷ Φαίδρῳ συνετάξατο λόγον, ἐρωτικὸν εἰς τὸν ἐπίθεσιν, καὶ οὐδὲ ἄχρι τούτου προελθὼν ἐκαύσατο καταλιπὼν ἐν τοῖς ἀναγνωσμένοις τὴν διάγνωσιν, ἑπτέρεις ἐστι κρείττων λόγος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἥλατο τῶν Λυσίου, τὰς μὲν λεπτολογίας μαρτυρῶν τῷ ἀνδρὶ ἀρετὰς, τῶν δὲ πραγματικῶν ἐπιλαμβανόμενος. Dionys. Halic. Epist. ad Pomp. Καὶ γὰρ ὁ Πλάτων τὸν Λυσίου λόγον οὕτε κατὰ τὸν εὕρεσιν ἐπαινῶν καὶ τῆς ἀταξίας αἰτιώμενος ὅμως αὐτοῦ τὴν ἐφαγγελίαν (l. ἀπαγγελίαν) ἐπαινεῖ, καὶ ὅτι τῶν ἐνομάτων σαφῶς καὶ στρογγύλως ἕκαστον ἀνατιτόρηται. Plutarch. de Auditione. "Alius ait, hoc me primum doce: item alius, hoc volo, inquit, discere, istud nolo. Hic a Symposio Platonis incipere gestit propter Alcibiadis comissationem, ille a Phædro propter Lysiæ orationem." Gellius I. 9. Vid. Maxim. Tyr. Dissertat. VIII., Hermogenes de Ideis Orationis et σχ. ad locum, Aristid. c. Plat. 1. et de paraphthegm., Theo c. 2.

† Ἰσοκράτης ἀντισοφιστεύει Λυσίᾳ, καὶ ζηλοτυπεῖ. Schol. Hermog. p. 401. Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστερος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ Καλλὼ, ὡς Λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Athen. l. 13.

δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα Φιλίσκος, ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἑταῖρος δὲ Λυσίου, δι' οὗ φανερὸν, ὡς προέλαβε τοῖς ἔπεσιν, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται. ἔχει δὲ οὕτως,

Καλλίπτης Θύγατερ, πολυηγόρε, φροντίδι δείξεις
Εἴ τι φρονεῖς * * καί τι περισσὸν ἔχεις.
Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα, καὶ ἄλλοις
Ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσιδάϊμνον,
Δόντα καταφθίμενον καὶ σοφῷ ἀθάνατον·
Ὅς τοτ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι
Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

Quæ ne plane intentata relinquamus, habe B. L. ad vexatissimum ἀπασπασμάτιον Cl. Marklandi conjecturas. En tibi Ipsius Verba. "Corruptissimi hujus Epigrammatis hoc propositum esse videtur; Compellat Musam suam Philiscus, et dicit, Ipsam debere carmen componere in defuncti Amici sui Lysiæ Statuam quandam, quæ, ut videtur, sub Juvenis specie effingebatur. ideo autem Ipsam accurate hoc facere debere, ut et Diis probet sincerum animi sui affectum erga mortuum Sodalem; et simul, ut Hominibus ostendat, quanta Lysiæ Virtus fuerit. Hæc Philiscus, pulcro et laudabili argumento Epigrammatis; cujus verba ita lego:"

Καλλιόπης Θύγατερ πολυηγόρε, φροντίδι δείξεις
Εἴ τι φρονεῖς πινυτὸν, καί τι περισσὸν ἔχεις.
Τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
Σὺν κόσμοισι νέου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσίᾳ ὕμνον
Δύντι καταφθιμένων, καὶ ζόφον· Ἀθανάτοις
Ὡς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι,
Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

Calliopes filia multiloqua, curâ tuâ *ostendes*
Si quid sapiens, cogitas, et quid eximium habes:
In aliam enim speciem qui transmutatus fuit, et, aliis
Cum ornatibus juvenis, corpus qui accepit diversum,
Oportet te, quæ præco es virtutis, parere aliquod carmen
*Lysiæ,**
Qui subiit regionem *defunctorum, et tenebras: Diis*
Ut et animi mei studium erga sodalem ostendas omnibus,
Et defuncti omnibus mortalibus virtutem.

"In tertio versu et sequentibus Ordo Verborum hic est: Δεῖ γάρ σε, κήρυκα ἀρετῆς, τεκεῖν τινὰ ὕμνον τῷ Λυσίᾳ μεθαρμοσθέντι ἐς ἄλλο

* Rectius forte vertatur: *Oportet et* κήρυκα, non *σε κήρυκα*. [Ita Markland *virtutis præconem parere—carmen*: ὕμνον ipse in Addendis.]

σχῆμα, καὶ λαβόντι ἕτερον σῶμα, σὺν ἄλλοις κόσμοισι νέου· Λυσίᾳ, inquam, δύντι καταφθιμένων, καὶ ζόφον.. Statuas vero Lysiæ sub Juvenis (νέου) specie formari solitas fuisse (quod et in aliis Viris Illustribus sæpe factum) innuere videtur locus Aristidis Serm. Sacr. IV. p. 335. Ed. Iebb. ubi in somnis se vidisse ait Λυσίαν τὸν ῥήτορα, νεανίσκον οὐκ ἄχαριν. Lysias vero *senex* mortuus est: adeo ut non concipi possit, quid velit Aristides per istud νεανίσκον, nisi alludat ad Lysiæ Statuas hujuscemodi, quas sæpe vidisse, et visas in somnis agnovisse, contigerat. Δύντι καταφθιμένων, sc. χώραν· quæ locutio et Ellipsis frequens est. sic δήεις ἐν Διὸς ἢ μακάρων· *invenies eum in Jovis vel beatorum habitatione:* ex Antholog. III, 6. p. 308. edit. Brodæi. ζόφος pro *Infernis tenebris*, apud Lucianum in Dial. Mort. et alios sæpe occurrit. In versu secundo supplevi πινυτὸν ex mera conjectura. alius forte aliter, et melius: in ceteris nihil difficultatis. Conjectura vero ista, νέον pro βίον, probe scio, quam infirmo talo stet: sed in hujusmodi locis obscuris et desperatis major datur licentia; et, si fallaris, venia paratior. Suspicatus sum aliquando ista, ἄλλο σχῆμα, et ἕτερον σῶμα, non ad Lysiæ statuam aliquam referri, sed ex Metempsychosi Pythagorica explicari debere: ita ut ἄλλοις ἐν κόσμοισι, esset, *aliis in mundis.* Sed et sic, de voce βίον adhuc quærendum. an βιοῦν scribendum? *ut vivat aliis in mundis.*"

"Nonnulla alia leviora omitto, præsertim in Spiritibus et Accentibus. Sed inter gravissima numerari, et mutatum vellem, si quid inclementius dictum videatur in Cl. Andr. Schottum, Virum de Re Literaria optime meritum."

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ,

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΩΝ.

ΕΚ ΤΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ.*

Pag. ed. Tayl.

lxii

ά. ΛΥΣΙΑΣ ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, καὶ συνεπαιδεύθη τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων· ἔτη δὲ πεντεκαίδεκα γεγονὼς, εἰς Θουρίους ᾤχετο πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσὶ, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας, ἣν ἔστελλον Ἀθηναῖοί τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς, δωδεκάτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· καὶ διετέλεσεν αὐτόθι πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ μέχρι τῆς συμφορᾶς τῆς κατασχούσης Ἀθηναίους ἐν Σικελίᾳ. μετ' ἐκεῖνο δὲ τὸ πάθος στασιάσαντος τοῦ δήμου, ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθεῖσι· καὶ παραγενόμενος αὖθις εἰς Ἀθήνας κατὰ ἄρχοντα Καλλίαν, ἕβδομον καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος ἔχων, ὡς ἄν τις εἰκάσειεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε τὰς διατριβὰς ποιούμενος Ἀθήνησι. πλείστους

lxiii

δὲ γράψας λόγους εἰς δικαστήριά τε καὶ βουλὰς καὶ πρὸς ἐκκλησίας εὐθέτους, πρὸς δὲ τούτοις πανηγυρικοὺς, ἐρωτικοὺς, ἐπιστολικοὺς, τῶν μὲν ἔμπροσθεν γεγενημένων ῥητόρων, ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων ἠφάνισε τὰς δόξας· τῶν δὲ ἐπιγενομένων οὐ πολλοῖς τισὶ κατέλιπεν ὑπερβολὴν, ἄτ' ἐν ἁπάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν

* Præter Hudsonianos nonnulli alii Codd. MSS. in quibus exaratur luculentissimum hoc de Lysia testimonium, puto in Laurentiana bibliotheca unus (LXX. 19.), in Palatino-Vaticana alter (CXXXIV. 4.), Plutarcho id. per errorem assignant. Nescio, unde desumptæ sunt Variæ Lectiones, quas in Editione Rhetorum Aldina suppeditavit Bibliotheca Regia Cantabrigiensis. TAYLOR.

ά. Θουρίους] Hæc urbe olim fuerat appellata Sybaris. de qua v. Dionys. Alex. p. 61. ed. Rob. Steph. Eam funditus eversam a Crotoniatis docet ad h. l. Eustathius, qui de colonia Græcize hæc habet: ὕστερον δὲ τῆς πόλεως συνοικισθείσης ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, Θούριοι προσηγορεύθησαν ἀπὸ κρήνης τινὸς ὁμωνύμου. et paulo post: ὑστέρῳ μέντοι χρόνῳ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θούριον, ὡς εἴρηται, μετωνόμασαν. καί ἐστιν ἡ εἰς Θούριον ἀποικία πολλὴ ἐν ταῖς ἱστορίαις. Vide etiam de hac Colonia Meursium de fortuna Athen. p. 44, 45. Postea multi in illam urbem contulerunt se securitatis causa. quod de Alcibiade Nepos VII. 4. 4. dicit, et de aliis Andocides contra Alcibiadem p. 30. v. 29. ed. Steph. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα (propter tributum imperatum ab Alcibiade), πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν ἀπολιπόντες, φυγάδες γίγνονται καὶ εἰς Θουρίους οἰκήσοντες ἔρχονται. MATTHÆI.

λόγων, καὶ μὰ Δί' οὔτοιγε ταῖς φαυλοτάταις εὐδοκιμῶν. τίνι δὲ κέχρηται χαρακτῆρι λόγων, καὶ τίνας ἀρετὰς εἰσενήνεκται, τίνι τε κρείττων ἐστὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἀκμασάντων, καὶ πῇ καταδεέστερος, καὶ τί δεῖ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, νῦν ἤδη πειράσομαι λέγειν.

β'. Καθαρός ἐστι τὴν ἑρμηνείαν πάνυ, καὶ τῆς Ἀττικῆς γλώττης ἄριστος κανών, οὐ τῆς ἀρχαίας, ᾗ κέχρηται Πλάτων καὶ Θουκυδίδης, ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης, ὡς ἔστι τεκμήρασθαι τοῖς τε Ἀνδοκίδου λόγοις καὶ τοῖς Κριτίου, καὶ ἄλλοις συχνοῖς. κατὰ τοῦτο μὲν δὴ τὸ μέρος, ὅπερ ἐστὶ πρῶτον καὶ κυριώτερον ἐν λόγοις, λέγω δὲ, τὸ καθαρεύειν τὴν διάλεκτον, οὐθεὶς τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὑπερεβάλετο· ἀλλ' οὐδὲ μιμήσασθαι πολλοὶ δύναμιν ἔσχον, ὅτι μὴ μόνος Ἰσοκράτης. καθαρώτατος δὴ τῶν ἄλλων, μετά γε Δυσίαν, ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ γενέσθαι ὁ ἀνήρ. μίαν μὲν δὴ ταύτην ἀρετὴν ἀξίαν ζήλου καὶ μιμήσεως εὑρίσκω παρὰ τῷ ῥήτορι· καὶ παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν, ᾗ καὶ λέγειν, ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς.

γ'. Ἑτέραν δὲ, οὐδὲν ἐλάττω ταύτης, ἣν πολλοὶ μὲν ἐζήλωσαν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων, οὐδεὶς δὲ βεβαιότερον ἐπεδείξατο. τίς δ' ἔστιν αὕτη; ἡ διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρουσα τὰ νοούμενα. ἥκιστα γὰρ

β'. Τεκμήριον] Τεκμήρασθαι recipiendum videtur. nam τεκμήριον aliam constructionem postulat. IDEM.

Κυριώτερον] Lege κυριώτατον. et ita Sylburg. MARKLAND. Non est repudianda lectio vulgata, quam et hic, et alibi tuentur omnes codices et editiones principes. Sæpe enim diversa adv (gradus) jungantur. Sic Dionysius ed. Sylburg. p. 94. 15. τὰ πρῶτα καὶ κυριώτερα. ubi male Sylburg. contra auctoritatem editionis Mediolanensis, Hag. Ald. 1, 2. Steph. 1, 2. Basil. 1, 2, 3. et Wolf. scripsit κυριώτατα. p. 94. 42. πανσεληνίᾳ καὶ βραδυτέρᾳ. p. 94. 37. τὸν κοινὸν καὶ συνηθεστάτην. MATTH. Non obloquor viro literatissimo. Verum tamen tenendum hoc est, facillime potuisse in hujusmodi casis errores subrepere ex eo, quod librarii Græci consuerant terminationes comparativorum et superlativorum eadem sigla exprimere. ut sæpissime casu dubitandi incidant gravissimæ, et testimonia quamvis multarum editionum, quarum omnes posteriores ex una principe derivatæ sunt, quocirca consensus earum omnium non potest nisi pro unico suffragio haberi, contra necessitatem e natura rei et modo loquendi existentem nil valeant. REISK.

Μίαν] Id est, πρώτην, quo pacto loqui amant Hebræi et N. F. Scriptores. Sequitur enim, ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν, et τρίτην ἀρετὴν διαφανοῦμαι. TAYLOR.

Ζήλου] Lege ζήλου καὶ μιμήσεως, vel, ζήλου τε καὶ μιμήσεως, ut in Lib. de Thucyd. Idiom. ταύτην ἄξια ζήλου τε καὶ μιμήσεως ἐφάνη. Sic De Struct. Orat. segm. XXVI. ζήλου καὶ σπουδῆς ἐπιτήδειον τυγχάνειν οἴομαι. MARKLAND.

γ'. Ἑτέραν] Scil. ἀρετὴν εὑρίσκω, quod præcessit, et repeti debet. Sine causa igitur Sylburgius inserere vult verbum διαφανοῦμαι. IDEM.

Ἥκιστα] Hunc locum respicit Scholiastes Hermogenis p. 478. laudans Dionysium ἐν τῷ περὶ μιμήσεως, quo nomine etiam laudat p. 411. hunc ipsissimum tractatulum Dionysii de vita et scriptis Lysiæ. Scripsit sane Dionysius περὶ τοῦ, τίνες ἄνδρες μιμεῖσθαι δεῖ; πικρός τε καὶ φιλοσόφους, ἱστοριογράφους καὶ ῥήτορας. Epist. ad Cn. Pomp. Neque scripsit solummodo, sed edidit: Ἐκ τῶν πραγματειῶν περὶ τῆς μιμήσεως ὑποφημισμός. Judic. de Thucyd. init. ubi plura. Hujus operis reliquiæ sunt, quæ legimus de Lysia, ejusque charactere dicendi, de Isocrate, et Isæo. Quicunque enim conferet notitiam, quam de eo opere imitationis reliquit Dionysius, cum his commentationiculis (maxime in initio) reperiet unum esse opus — Τινῶν τῶν λόγου πονῶν καὶ

ἄν τις εὕροι Λυσίαν τροπικῇ φράσει χρησάμενον. καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἐπαινεῖν ἄξιον· ἀλλ' ὅτι καὶ πειρᾶται καὶ σεμνὰ καὶ μεγάλα φαίνεσθαι τὰ πράγματα ποιεῖ, τοῖς κοινοτάτοις χρώμενος ὀνόμασι, καὶ ποιητικῆς οὐχ ἁπτόμενος κατασκευῆς. τοῖς δὲ προτέροις οὐχ αὕτη ἡ δόξα ἦν· ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ πρόσεῖναι, τοῖς ὅλοις ἐξήλλαττον ἰδιώτην, καὶ κατέφευγον εἰς τὴν ποιητικὴν φράσιν, μεταβολαῖς τε πολλαῖς χρώμενοι καὶ ὑπερβολαῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις τροπικαῖς ἰδέαις, ὀνομάτων τε γλωττημα- lxiv τικῶν καὶ ξένων χρήσει, καὶ τῶν οὐκ εἰωθότων σχηματισμῶν τῇ ἀλλαγῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ καινολογίᾳ καταπληττόμενοι τὸν ἰδιώτην. δηλοῖ δὲ τοῦτο Γοργίας τε ὁ Λεοντῖνος, ἐν πολλοῖς πάνυ φορτικήν τε καὶ ὑπέρογκον ποιῶν τὴν κατασκευὴν, καὶ οὐ πόρρω δεδυραμβωκὼς ἔνια φθεγγόμενος, καὶ τῶν ἐκείνου συνουσιαστῶν οἱ περὶ Δημόκριτόν τε καὶ Πῶλον. ἤρατο δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησε ῥητόρων ἡ ποιητική τε καὶ τροπικὴ φράσις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι, Γοργίου ἄρξαντος, ἡνίκα Ἀθήναζε πρεσβεύων κατεπλήξατο τοὺς ἀκούοντας

φιλάνθρωπων καὶ πλεῖστα δυναμένη ὠφελῆσαι λαβόν. ἴσως δὲ ἴδοι, τίνος ἂν ἀξιολογώτατοι τῶν ἀρχαίων ῥητόρων τε καὶ συγγραφέων, καὶ τίνες αὐτῶν ἡγήσαντο προαιρέσεις τοῦ τε ζῆν καὶ τοῦ λόγου καὶ τί παρ' ἑκάστου δεῖ λαμβάνειν ἢ φυλάττεσθαι. Sed evenit, ut, cum hic Lysiam, ille Isaeum, alius alium ex Dionysio exscriberet, diversae hae tabulae, ut in naufragia magna nave fatiscente, quenam aut unde essent ignorarentur. TAYLOR.

'Ασπάσιος] Vel forte ἀστομίους, scil. ὀνόμασι. MARKLAND.

'Αλλ' οἱ βουλόμενοι] Locum sic lego: ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προστιθέναι τοῖς λόγοις ἐξήλλαττον ἰδιώτην. Τοῖς λόγοις legit Sylburgius etiam ad Dionys. et Victor. ad Aristot. Rhetor. qui habet et τὸν ἰδιώτην, pariter ut Cant., Wolf. ἰδιωτικὸν, nulla necessitate. Dionys. enim in seqq. οὐκ ἦν τῷ δεηλάττοντι ἰδιώτῃ, ἀλλ' ἦν τῷ μιμεῖσθαι, et alibi, τὸν περὶ ἰδιώτου ἔχειν ὑμολογοῦντα. TAYLOR. Repete syllabam postremam vocis penultimae, ἐξήλλαττον τὸν ἰδιώτην, scil. λόγον. sic infra: τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ δεηλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι λαμβάνει. Iterum: ἡ τῆς συνθήκης τῶν ὀνομάτων ἰδιωτικὴ, μιμουμένη τὸν ἰδιώτην. Diog. Laertius Stilpone: ἦν δὲ ὁ Στίλπων καὶ ἀφελὴς καὶ ἀκατάληπτος, πρός τε τὸν ἰδιώτην εὔστοχος. vide eundem in Platone, ubi λόγος dividitur in πολιτικὸν, ῥητορικὸν, ἰδιωτικὸν, etc. quem et ἰδιώτου passim appellant Scriptores: at non opus sit Wolfii τὸν ἰδιωτικὸν. MARKLAND. In ed. Roberti Stephani, Ald. et Sylburg. locus sic distinctus legitur: προτίθεσι τοῖς ὅλοις, ἐξήλλαττον ἰδιώτην. Hino primus Sylburg. legendum censuit τοῖς λόγοις. Sed Henr. Stephanus bene locum distinxit, ut nunc legitur apud Taylorum et Heid., posito commate post ὅλοις. Ergo locus non eget emendatione τοῖς ὅλοις, i. e. πόλου, ὅλως. Sic Diogenes Laert. de Aristotele p. 177. ed. Steph. τοῖς γὰρ ὅλοις φιλοπονώτατος ἡγήσατο, et apud alios, v. c. Demosthenem, saepe sic occurrit. Caeterum scribendum est τὸν ἰδιώτην. Tantum de verbis. De re, v. Aristotel. Rhetor. Hll. 1. 26, 27. ἐπεὶ δ' αἱ πιστεις λόγοις εἰσὶν, δῆλα τὸν λέξιν ἰδίαν ποιήσασθαι τίνος τὸν λέξιν, διὰ τοῦτο ποιητικὴ πρώτη ἡφαίστο λέξις, οἷον ἡ Γοργίου, καὶ ἔτι ἔτι αἱ πολλαὶ τῶν ἀναπαιόντων τοὺς τοιούτους ὀλιγίστου πάλλιστα. τοῦτο δὲ οἷόν ἐστιν, ἀντὶ ἐπίτε λέγου καὶ πιστεύσας λέξις ἐστί. MATTH.

Ἥφαιστο δὲ — ἡ ποιητικὴ — φράσις] Pro ἥφαιστο δὲ καὶ οἱ Ἀθ. ῥήτορες τῆς ποιητικῆς τε καὶ τροπικῆς φράσεως. ut paulo post, ἥφαιστο Ἰσοκράτης αὐτῆς. utrumque recte. IBEMS.

Ἡνίκα] Dignus est hac de re locus apud Hermogenis Scholiasten p. 6. qui adscribatur, praesertim cum is in pauperum manibus versetur. Γοργίας δέ τις Λεοντῖνος (Λεοντῖ δὲ ἐστι πόλις τῆς Σικελίας) μαθητεύσει τῷ σοφιστῇ [lege Τισίᾳ] καὶ μετὰ τὸ μαθεῖν ὑποστρέψας οἴκαδε. ἐδημηγόρησεν δὲ καὶ πρὸς ἐν Ἀθήναις ἅμιλλαν ὁ ῥήτορικὸς. γενομένου πολλοῦ μεταξὺ Λεοντίνου καὶ ἄλλων ἐπιχωρίων, ἐδεδόκτο οἱ Λεοντῖνοι συμμαχίας ἐκ τῶν Ἀθηναίων· καὶ δὴ βουλεύονται, τίνα ὑφέλωνται συνέδρων ἐκείνοις πρὸς αὐτούς, καὶ πέμπουσιν τὸν Γοργίαν πρὸς Ἀθηναίους, ὡς εἰδότα τὸ συμφέρον ἐλθόντος δὲ τοῦ Γοργίου εἰς Ἀθήνας, ἐπεδείξατο ἐκεῖ λέγων καὶ εὐδαιμόνισε πάντ', ὅσοι, ἡνίκα ἐπεδείξατο λέγων ὁ Γοργίας, ἐφρόντισαν ἐκείνου

ἐν τῇ δημηγορίᾳ· ὡς δὲ τἀληθὲς ἔχει, ὁ καὶ παλαιότερον ἀεὶ θαυμαζόμενος Θουκυδίδης τοὔνομα, δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων, ἐν τε τῷ ἐπιταφίῳ καὶ ἐν ταῖς δημηγορίαις ποιητικῇ κατασκευῇ χρησάμενος, ἐν πολλοῖς ἐξήλλαξε τὴν ἑρμηνείαν εἰς ὄγκον ἅμα καὶ κύθμον ὀνομάτων ἀηθέστερον. Λυσίας δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἤσκησεν (ἐν γοῦν τοῖς σπουδῇ γραφομένοις δικανικοῖς καὶ συμβουλευτικοῖς λόγοις) ποιῆσαι πλὴν εἴ τι μικρὸν ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς. περὶ γὰρ τῶν ἐπιστολικῶν αὐτοῦ καὶ ἑταιρικῶν, καὶ τῶν ἄλλων, οὓς μετὰ παιδιᾶς ἔγραψεν, οὐδὲν δέομαι λέγειν. ὁμοίως δὲ τοῖς ἰδιώταις διαλέγεσθαι δοκῶν, πλεῖστον ὅσον ἰδιώτου διαφέρει. καὶ ἐπεὶ ποιητὴς κράτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως, ἰδίαν τινὰ λόγων εὑρηκὼς ἁρμονίαν, ᾗ τὰ ὀνόματα κοσμεῖ τε καὶ ἡδύνει, μηδὲν ἔχοντα ὀγκώδες μηδὲ φορτικόν. ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν κελεύω παρὰ τοῦ ῥήτορος τούτου λαμβάνειν, εἴ τινες ἀξιοῦσι τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι τρόπον. ἐγένοντο μὲν οὖν πολλοὶ τῆς προαιρέσεως ταύτης ζηλωταὶ, συγγραφεῖς τε καὶ ῥήτορες· ἔγγιστα δὲ αὐτῆς μετὰ Λυσίαν ἥψατο τῶν πρεσβυτέρων νέος ἐπασκήσας Ἰσοκράτης· καὶ οὐκ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, προσωτέρω τούτων σκοπῶν, ἑτέρους ῥήτορας ἰσχὺν καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐν ὀνόμασι κυρίοις καὶ κοινοῖς ἀποδειξαμένους.

δ. Τρίτην ἀρετὴν ἀποφαίνομαι περὶ τὸν ἄνδρα τὴν σαφήνειαν, οὐ μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν. ἔστι γάρ τις καὶ πραγματικὴ σαφήνεια, οὐ πολλοῖς γνώριμος. τε-

οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ λαμπάδας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐκμέτρου λέξεως. omissis illis λόγων λελυμένης. λέξις ἐκμετρος (uno vocabulo) est dictio metro exsoluta. Reisk.

ἀντίσχοι δὲ αὐτὸν ἡ Ἀθῆναι, τὴν συμμαχίαν πίμψαντες ἐν τῇ Ἀσσυρίῃ [fort. Ἀσσυρῇ. ἐν autem pro εἰς]. κατ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ [Leg. κατ' ἐκεῖνον δὲ καιρὸν] πολλαὶ τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ διαφερόντων ἐάσαντες αὐτὸν τὸν φιλοσοφίαν [hæc duo vocabula τὸν φιλοσ. abundant] τὸν ῥητορικὸν ἐπαιδεύοντο. διόπερ φασὶ καὶ Πλάτωνα διαφθονοῦντα ἐπὶ τῷ τοιούτῳ [f. ἐπὶ τούτῳ] ποιῆσαι δὲ Γοργίαν, τὸν διάλογον, ἐν ᾧ πολλὰ κατατρέχει τῆς ῥητορικῆς. Idem.

Ποιῆσαι] Aut delendum hoc voc. est, aut pro ἔσκηκεν paulo ante leg. φαίνεται et tum πεποίηκας in participio. verum præfero priorem rationem. Reisk.

Ἐπεί] Partem ultimam vocis secundæ, πει, ortam puto ex sequenti syllaba πα. Forte: καὶ ἔστι πασῶν κράτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως ἰδίαν τινὰ εὑρηκὼς ἁρμονίαν, etc. Vix enim dubito, quin ultimum istud λόγων ex linea superiori perperam repetitum fuerit. Si Codices adderent, libenter legerim, καὶ ἔστι πασῶν πασῶν κράτιστος λόγων. Markland. Pro ἔστι leg. videtur ἐστί. reliqua sana sunt. eandem sententiam repetit. Matth. Mihi videtur leg. καὶ ἔστι πασῶν κράτιστος

Ἔχοντα] Malim ἔχουσαν. ut ad ἁρμονίαν redeat, non ad ὀνόματα. Idem.

Ἔγγιστα] Bene hoc conjungitur cum ἥψατο, melius, quam si dixisset ἄριστα. Matth.

Ἐπασκήσας] Ἐπαγμάσας Cant. Non longe a vero. In duas classes distribuit Oratores Græcos Dionysius, ut in hujus operis exordio. Ἔσονται δὲ οἱ μὲν παραλαμβανόμενοι ῥήτορες τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, Λυσίας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος· τρεῖς δὲ ἐκ τῶν ἐπακμασάντων τούτοις, Δημοσθένης, Αἰσχίνης. Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης. Lego itaque: τῶν πρεσβυτέρων νίος ἐπακμάσας Ἰσοκράτης. Ille enim inter antiquiores natus (Olymp. 8c. LXXXVI. 1. Lysiæ inter ætatem et Isæi) utrosque tam Lysiam, quam Isæum vivendo superavit, et paucis diebus post prælium ad Chæroneam commissum obiit, decimo septimo anno ante decessum Demosthenis, annos fere C. natus. Taylor. Bene habet ἐπακμάσας, verum vicina non item. Mihi leg. videtur: ἥψατο τὸ τῶν πρεσβυτέρων ἴθος ἐπακμάσας. perpoliens, emendans. Reisk.

κμαίρομαι δὲ, ὅτι τῆς μὲν Θουκυδίδου λέξεως καὶ Δημοσθένους, οἱ δεινότατοι πράγματα ἐξειπεῖν ἐγένοντο, πολλὰ δυσείκαστά ἐστιν ἡμῖν καὶ ἀσαφῆ καὶ δεόμενα ἐξηγητοῦ· ἡ δὲ Λυσίου λέξις ἅπασά ἐστι φανερὰ, καὶ σαφὴς καὶ τῷ πάνυ πόρρω δοκοῦντι πολιτικῶν ἀφεστάναι λόγων. καὶ εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν δυνάμεως ἐγίνετο τὸ lxv
σαφὲς, οὐκ ἄξιον ἦν αὐτὸ ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὁ πλοῦτος τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἐκ πολλῆς αὐτῷ περιουσίας ἀποδείκνυται ταύτην τὴν ἀρετήν. ὥστε τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον· καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς, χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα, καὶ κεράσαι μετρίως· ᾗ μάλιστα οὐδενὸς ἧττον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Λυσίας χρώμενος. ὥστε οὐδὲν τοῖς διὰ χειρὸς ἔχουσι τὸν ἄνδρα οὔτε ἀκυρολογίας οὔτε ἀσαφείας δόξαν λαβεῖν. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι οὐ τοῖς ὀνόμασι δουλεύει τὰ πράγματα παρ' αὐτῷ, τοῖς δὲ πράγμασιν ἀκολουθεῖ τὰ ὀνόματα. τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι, λαμβάνει. Καὶ οὐκ ἐπὶ μὲν τῆς ἑρμηνείας τοιοῦτός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασιν ἄκαιρός τις καὶ

Ἄπασα] F. ἅπασα. Ita certe Scholiastes Hermogenis p. 379. initio, qui respexit hunc locum. MATTH.

Καὶ τῷ πάνυ] Ex Demosthenis Philipp. III. ὅστις ποτ' οὖν ἐστὶν ὁ κατεψευσμένος αὐτοῦ, — καὶ τῷ πάνυ πόρρω δοκοῦντι τῶν ἀφεστάναι, προσήκοντα. MARKLAND.

Ὥστε τὸν] Locus hic in omnibus Dionysii editt. male interpungitur et male intelligitur. Tu mecum restitue: ὅστε τὸν σαφήνειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον, καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα· (perspicuitatem sc. et brevitatem) καὶ κεράσαι μετρίως· ᾗ μάλιστα ἡ οὐδενὸς ἧττον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Λυσίας χρώμενος. Ultima correctio debetur H. Stephani ingenio, quam Sylburgius assequi non potuisse videtur. TAYLOR. Tenebras huic loco offuderunt ana et altera levis depravatio, et Distinctiones male positæ. Totum ita lego et distinguo: καὶ μὴν τῷ γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς (χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα, καὶ κεράσαι μετρίως), μάλιστα, ᾗ οὐδενὸς ἧττον τῶν ἄλλων, ἀποδείκνυται Λυσίας χρώμενος. Omittas Parenthesin, et connexionem perspicies. χρώμενος τῷ ἐκφέρειν τὰ νοήματα, est χρώμενος τῇ ἐκφορᾷ τῶν νοημάτων, Infinitivus pro Nomine Substantivo. μάλιστα ᾗ pro ᾗ μάλιστα, Stephano debes. Legi quoque potest, ᾗ μάλιστα ἡ οὐδενὸς ἧττον etc. MARKLAND. Videtur τὸ in illis καὶ μὴν τό γε βραχέως defendi posse, ut aptum ex ἄξιον ζηλοῦν. Etiam illa facultas cum brevitate perspicuitatem copulandi digna est admiratione. Deinde legi velim ᾗ [qua ex parte, aut qua de causa] μάλιστα ἡ οὐδενὸς γε ἧττον — Λυσίας ἰῤῥωμένος. *validus, robustus.* REISK.

Σαφοῦς] Σαφῶς præferendum censet Taylor e Cantabrig. IDEM.

Ὥστε οὐδὲν] Male me habet οὐδέν. Fort. ὅστε οὐδὲν — δόξαν παρασχεῖν. aut οὐδένα τῶν δ. χ. ἐχόντων τὸν ἄνδρα — δόξαν λαβεῖν. Cæterum ἀκυρολογίας verbum, vel ἀκυριολογίας, quod habet codex Helmstad. non rejiciendum. nam de proprietate sermonis loquitur. ἀκυρολογία etiam legitur apud Eustath. ad Dionys. p. 9. Sed κυριολογίαν habet Longin. p. 156. ed. Cel. Mori, et κυριολεξίαν Schol. Sophoclis edit. Steph. p. 40. et Eustath. l. l. p. 24. et κυριστομία p. 29. MATTH. Dictum quidem est præter morem, οὐδὲν λαμβάνει δόξαν, videtur tamen intelligi et ferri posse. Nullus Lysiæ locus capit suspicionem — penes eos, qui eum tractant. ἀκυρολογία recte habet; alterum, quod Helmstad. dat, analogiæ adversatur. κυριολογία recte dicitur ab adjectivo κύριος. verum ἀκυριολογία dici nequit, quia non ἀκύριος, sed ἄκυρος usurpatur. REISK.

Ἀκυρολογίας] Non est hujus loci. Neque enim Brevitati opponitur ἀκυρολογία, sed ἀκριλογία. Ita modo: οὐκ — ἐν τοῖς πράγμασιν ἀκαιρός τις καὶ μακρὸς συπέστραπται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος καὶ πεπύκνωται. Ἀκαιρολογίας est, τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ut mox loquitur Dionysius. TAYLOR.

Ἐν τῷ μιμεῖσθαι] Imo vero ἐν τῷ καλῶς (vel εὐσχημόνως, vel πρεπόντως) μιμεῖσθαι. REISK.

μακρός· συνέστραπται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος, καὶ πεπύκνωται τοῖς νοήμασι. καὶ τοσούτου δεῖ τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ὥστε καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων ἂν δόξειε παραλιπεῖν. οὐ μὰ Δί' ἀσθενείᾳ εὑρέσεως αὐτὸ ποιῶν, ἀλλὰ συμμετρήσει τοῦ χρόνου, πρὸς ὃν ἔδει γενέσθαι τοὺς λόγους. βραχὺς γεμὴν οὕτως, ὡς μὲν ἰδιώτῃ δηλῶσαι βουλομένῳ τὰ πράγματα, ἀποχρῶν, ὡς δὲ ῥήτορι περιουσίαν δυνάμεως ἐνδείξασθαι ζητοῦντι, οὐχ ἱκανός. μιμητέον δὲ καὶ τὴν βραχύτητα τὴν Λυσίου. μετριωτέρα γὰρ οὐκ ἂν εὑρεθείη παρ' ἑτέρῳ ῥήτορι.

ε. Μετὰ ταύτας ἀρετὴν εὑρίσκω παρὰ Λυσίᾳ πάνυ θαυμαστὴν, ἧς Θεόφραστος μέν φησιν ἄρξαι Θρασύμαχον, ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι Λυσίαν. καὶ γὰρ τοῖς χρόνοις οὗτος ἐκείνου προέχειν ἔμοιγε δοκεῖ· λέγω δ' ὡς ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου γενομένων ἀμφοῖν· καὶ, εἰ μὴ τοῦτο δοθείη, τό γέ τοι περὶ τοὺς ἀληθινοὺς ἀγῶνας ἐκείνου μᾶλλον τετρίφθαι. οὐ μέντοι διαβεβαιοῦμαί γε, ὁπότερος ἦρξε τῆς ἀρετῆς ταύτης κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλ' ὅτι Λυσίας μᾶλλον ἐν αὐτῇ διήνεγκε, τοῦτο θαῤῥῶν ἂν ἀποφηναίμην. τίς δ' ἔστιν ἣν φημι ἀρετήν; ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξις, οἰκεία πάνυ καὶ ἀναγκαία τοῖς δικανικοῖς λόγοις, καὶ παντὶ ἀληθεῖ ἀγῶνι. ταύτην ὀλίγοι μὲν ἐμιμήσαντο, Δημοσθένης δὲ καὶ ὑπερεβάλετο· πλὴν οὐχ οὕτως εὐτελῶς, οὐδὲ ἀφελῶς, ὥςπερ Λυσίας, χρησάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς· λεγέσθω γὰρ, ὡς
lxvi ἐμοὶ φαίνεται. ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸν οἰκεῖον διαλέξομαι καιρόν.

ς'. Ἔχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ἡ Λυσίου λέξις. αὕτη δέ ἐστι δύναμίς τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα. γίνεται δὲ ἐκ τῆς τῶν παρακολουθούντων λήψεως. ὁ δὲ προσέχων τὴν

Ἱκανὸς] Alii dant ἱκανῶς. quos probo. verum tum ἀπεχρώντως quoque erit leg. IDEM.

ε. Ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου] Sententia est hæc: Thrasymachi mediam ætatem cum ætate Lysiæ media si comparamus, inveniemus Lysiam vetustiorem esse, seu prius ætatem suam mediam egisse, quam Thrasymachum. IDEM.

Τῷ γε τι] Recte Stephanus, τῷ γέ τι. Τῷ τετρίφθαι, scil. προϊέναι: quod intelligendum est ex præcedentibus. τῷ τετρίφθαι pro τῇ τριβῇ, ut paulo ante τῷ ἐκφέρειν pro τῇ ἐκφορᾷ. MARKLAND. Ego ex Helmstad. et conjectura mea vetusta protuli τό γε τοι, scil. δοθείη. hoc quidem si minus concedatur, istud certe concedetur — ἐκείνου redit ad Thrasymachum, et in τετρίφθαι subauditur τοῦτον, scil. Lysiam. REISK.

ς'. Ἐνάργειαν] In Editt. Dionysii semper ἐνέργειαν. Veram lectionem, quam in Oratorum volumine expressit Stephanus, et nos eum secuti exhibemus, quoque deprehendit olim et pluribus confirmavit Sylburgius, quem ad Dionysium vide. Eam figuram ceteri Rhetores φαντασίαν vocant, ut Longinus Sect. 15. et Quintilian. VI, 2. "Quas Græci phantasias vocant, nos sane visiones appellamus, per quas imagines rerum absentium ita repræsentantur animo, ut eas cernere oculis ac præsentes habere videamur." Idem Longin. l. 1. Ὡς δ' ἕτερόν τι ὑπὸ ῥητορικὴ φαντασία βούλεται καὶ ἕτερον ὑπὸ παρὰ ποιητικῆς, οὐκ ἂν λάθοι σε· οὐδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ψυχαῖσι τέλος ἐστὶν ἔκπληξις, τῆς δ' ἐν λόγοις ἐνάργεια. TAYLOR. Etiam apud Aristotel. Rhet. 3. 10. 14. et 3. 11. in eadem re sæpius fit mentio ἐνεργείας. Sed ἐνάργεια rerum est, ἐνάργεια orationis. Exempla idem commemorat ibidem. Latius de tota re disserit Demetrius Phalereus a §. 215. ad 227. quem consuluisse nemineni pœnitebit. MATTH.

Τῶν παρακολουθούντων] Demetrius Phaler. §. 224. τὰ παρεπόμενα τοῖς πράγμασιν

διάκοσμον τοῖς Λυσίου λόγοις, οὐχ οὕτως ἔσται σκαιὸς ἢ δυσάρεστος, ἢ βραδὺς τὸν νοῦν, ὃς οὐχ ὑπολήψεται τὰ δηλούμενα ὡς γινόμενα ὁρᾷν, καὶ ὥςπερ παροῦσιν οἷς ἂν ὁ ῥήτωρ εἰσάγῃ προσώποις ὁμιλεῖν. ἐπιζητήσει τε οὐθὲν εἰκὸς, τοὺς μὲν ἄνδρας αἰτοῦσα εἰ ταθείη, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς δὲ εἰπεῖν.

ζ'. Κράτιστος γὰρ δὴ πάντων ἐγένετο ῥητόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι, καὶ τὰ προσήκοντα ἑκάστοις ἀποδοῦναι πάθη τε καὶ ἤθη καὶ ἔργα. Ἀποδίδωμί τε οὖν αὐτῷ καὶ τὴν εὐπρεπεστάτην ἀρετὴν, καλουμένην δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἠθοποιΐαν. ἁπλῶς γὰρ οὐδὲ εὑρεῖν δύναμαι παρὰ τῷ ῥήτορι τούτῳ πρόσωπον οὔτε ἀνηθοποίητον, οὔτε ἄψυχον. τριῶν τε ὄντων, ἐν οἷς καὶ περὶ ἃ τὴν ἀρετὴν ταύτην συμβέβηκεν εἶναι, διανοίας τε καὶ λέξεως, καὶ τρίτης τῆς συνθέσεως, ἐν ἅπασι τούτοις αὐτὸν ἀποφαίνομαι κατορθοῦν. οὐ γὰρ διανοουμένους μόνον ὑποτίθεται χρηστὰ καὶ ἐπιεικῆ καὶ μέτρια τοὺς λέγοντας, ὥςτε εἰκόνας εἶναι δοκεῖν τῶν ἠθῶν τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ τὴν λέξιν ἀποδίδωσι τοῖς ἤθεσιν οἰκείαν· ᾗ πέφυκεν αὐτὰ ἑαυτῶν κράτιστα δηλοῦσθαι, τὴν σαφῆ καὶ κυρίαν καὶ κοινὴν καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις συνηθεστάτην. ὁ γὰρ ὄγκος καὶ τὸ ξένον, καὶ τὸ ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἅπαν, ἀνηθοποίητον. καὶ συντίθησί γε αὐτὴν ἁπλῶς πάνυ καὶ ἀφελῶς· ὁρῶν, ὅτι οὐκ ἐν τῇ περιόδῳ καὶ τοῖς ῥυθμοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ διαλελυμένῃ λέξει γίνεται τὸ ἦθος. καθόλου δὲ, ἵνα καὶ περὶ ταύτης εἴπω τῆς ἀρετῆς, οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος ῥητόρων τῶν γε τῇ ὁμοίᾳ κατασκευῇ χρησαμένων τοῦ λόγου, εἴτε ἥδιον συνέθηκεν, εἴτε πιθανώτερον. δοκεῖ μὲν γὰρ ἀποίητός τις εἶναι καὶ ἀτεχνίτευτος ὁ τῆς ἁρμονίας αὐτοῦ χαρακτὴρ. καὶ

appellat, et §. 222. δεῖ τὰ γενόμενα οὐκ ἐνδὸς λόγου, ὅτι ἐγένετο, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν, προαιθέντα τὸν ἀκροατὴν, καὶ ἀναγκάζοντα συνεγκρῖναι. Hoc fecit Ctesias in narratione de morte Cyri, qui locus plane est egregius. IDEM.

Ἀλήθειαν] Imo vero ἀνωλήθρευον. et sic nullus dubito in codd. fuisse, licet Taylor aberrarit in sede indicanda. REISK.

Ἐπιζητήσει] Desperatissimum hunc locum, vix una litera mutata, ita refingo: — ἐρωτήσας ἑμιλλᾶν· ἐπιζητήσειν τε οὐθὲν εἰκὸς, τοὺς μὲν ἂν δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν δῆ, τοὺς δὲ διανοεῖσθαι, τοὺς δὲ εἰπεῖν. *qui vero Lysiæ orationes attente considerarit, non adeo levus aut morosus aut hebes erit, ut non ea, quæ narrentur, tanquam facta coram cernere, et inter eas, quas induxerit orator, personas, tanquam præsentes, versari se putet: neque probabile est eum amplius aliquid requisiturum, si videat, hos quidem agere, illos vero pati; hos vero cogitare, illos autem eloqui.* Opponuntur δρᾶσαι et παθεῖν, quemadmodum διανοεῖσθαι et εἰπεῖν. Magnum vero hoc Oratoris nostri Elogium. MARKLAND. Vehementer admiror et collaudo solertiam et sagacitatem ingenii Marklandiani, prohoque postremo δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν. quæ dubio vacare videntur. Verum primis in verbis adhuc adhæresco. Nihil equidem h. l. expedio, nisi hoc fortassis, ut ἐπιζῆν suspicer leg. esse pro ἀκούς. et requiret nihil, opinans, alios agere, alios pati, alios cogitare, alios loqui. REISK.

ζ'. Κράτιστος γὰς δὴ] Particulam γὰς addidi ex Helmstad. IDEM.

Οὐδὲ] Οὐδὲν vult Sylburg. IDEM.

Καὶ τὸ ξένον, καὶ τὸ ἐξ ἐπιτηδ.] prima tria vocabula addidi, quibus vulgatæ carent. IDEM.

Ἁρμονίας] Lege ἑρμηνίας cum σχ. Hermog. p. 379. qui totum hunc locum citat. Adeo neglectus ille Scholiastes, et unico typis impressus, toties iteratas Dionysii editiones puritate vincit. TAYLOR. Legendum opinor ἑρμηνίας: idem quod ὁ τῆς λέξεως χαρακτὴρ, infra. MARKLAND. Malo, ut videtur, h. l. Taylor vulgatam ἁρμονίας

οὐ θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ πᾶσι μὲν τοῖς ἰδιώταις, οὐκ ὀλίγοις δὲ καὶ τῶν φιλολόγων, ὅσοι μὴ μεγάλας ἔχουσι τριβὰς περὶ λόγους, τοιαύτην τινὰ παράσχοι δόξαν, ὅτι ἀνεπιτηδεύτως καὶ οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δέ πως καὶ ὡς ἔτυχε σύγκειται. ἔστι δὲ παντὸς μᾶλλον ἔργου τεχνικοῦ κατεσκευασμένος. πεποίηται γὰρ αὐτῷ τοῦτο τὸ
lxvii ἀποίητον, καὶ δέδεται τὸ λελυμένον· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι, τὸ δεινὸν ἔχει. τὴν ἀλήθειαν οὖν τις ἐπιτηδεύων, καὶ φύσεως μιμητὴς γίνεσθαι βουλόμενος, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι τῇ Λυσίου συνθέσει χρώμενος. ἑτέραν γὰρ οὐκ ἂν εὕροι ταύτης ἀληθεστέραν.

ἡ. Οἶομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐθενὸς ἧττον τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, κρατίστην ἁπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτὴν, πρός τε τὸν λέγοντα καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα — ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ πρέπον — ἀρκούντως ἡρμοσμένην. καὶ γὰρ ἡλικίᾳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ καὶ ἐπιτηδεύματι, καὶ βίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς διαφέρει προσώπων τὰ πρόσωπα, τὰς οἰκείας ἀποδίδωσι φωνάς· πρός τε τὸν ἀκροατὴν συμμετρεῖται τὰ λεγόμενα οἰκείως, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον δικαστῇ τε καὶ ἐκκλησιαστῇ καὶ πανηγυρίζοντι διαλεγόμενος ὄχλῳ. διαφοράς τε αὐτῷ λαμβάνει κατὰ τὰς ἰδέας τῶν πραγμάτων ἡ λέξις. ἀρχομένῳ μὲν γάρ ἐστι καθεστηκυῖα καὶ ἠθικὴ, διηγουμένῳ δὲ, πιθανὴ καὶ ἀπερίεργος· ἀποδεικνύντι δὲ, στρογγύλη καὶ πυκνή· αὔξοντι δὲ καὶ παθαινομένῳ, σεμνὴ καὶ ἀληθινή·

præfert lectionem ἁρμονίας. non enim de elocutione in universum disputat, sed de parte elocutionis, h. e. compositione, quod e verbis συνῆφθαι, σύγκειται, κατεσκευασμένος, δέδεται, et aliis apparet. Eodem autem sensu antea dixit ἁρμονίαν et saepissime alibi. MATTH.

Πεποίηται] Hunc locum sic legit sch. Hermog. pag. 411. πεποίηται γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀποίητον, καὶ οὐ λέλυται τὸ λελυμένον· καὶ τὸ μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι (corrige κατεσκευάσθαι) δεινὸς ἔχει. Alibi, sc. p. 379. Καὶ ἐν αὐτῷ τὸ μὴ δοκεῖν — τὸ δεινὸν ἔχει. Hucusque in editis Dionysii, τῷ μὴ δοκεῖν. TAYLOR.

ἡ. Ἡρμοσμένη] Sylburgius legit ἡρμοσμένον, vel ἥρμοσται. Forte, ἡρμοσμένον ἂν εἴη. MARKLAND. Addidi unam literam ν vulgari lectioni, accusativum, pro nominativo, ἡρμοσμένην, pro ἡρμοσμένη, ad mentem Matthaei, cujus haec est ad h. l. annotatio: "Facillime restitui potest hic locus sic: οἶομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐθενὸς ἧττον τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, κρατίστην ἁπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτὴν (scil. Lysiae dictionem) πρός τε τὸν λέγοντα, καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα (ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ πρέπον), ἀρκούντως ἡρμοσμένην. Dixit autem πρὸς ταῦτα, quia praecessit πρός τε τὸν λέγοντα κ. τ. λ. Perspicuitatis causa intelligere possis ἐξετάζεται. Eodem ferme modo p. 67. 11. ἐν οἷς καὶ περὶ Σ." REISK.

Συμμετρεῖται] Imo vero συμμετρεῖ in activo, commensurat, scil. Lysias. Docet insequens διαλεγόμενος. adæquat Lysias verba ad modum cujusque. Aut alias mox leg. sit διαλεγομένη, scil. ἡ λέξις. quod est durum. IDEM.

Διαστῇ κ. τ. λ.] Tria genera causarum h. l. indicat. Hujus divisionis rationem reddit Aristoteles Rhetor. 1. 3. 1. seqq. MATTH.

Κατὰ τὰς ἰδίας] Secundum partes orationis. Nam mox de exordio, narratione, demonstratione, et peroratione exponit. IDEM.

Καθεστηκυῖα] Cicero Orat. c. 8. eandem ob rem laudat Demosthenem. Itaque hic — summissius a primo — exsultavit audacius. Ceterum ut hic dicitur λέξις καθεστηκυῖα, ita apud Galenum in Opuscol. mythol. p. 536. διάνοια. Polyb. T. II. p. 593. Θάλασσα γαληνὴ καὶ καθεστηκυῖα. Philo p. 691. ed. Colon. Allobr. βλίμμα καὶ φωνὴ et p. 872. IDEM.

ἀνακεφαλαιουμένῳ δὲ, διαλελυμένη καὶ σύντομος. Ληπτέον δὲ καὶ τὸ πρέπον τῆς τάξεως παρὰ Λυσίου.

Ϛ'. Ὅτι μὲν γὰρ πιθανὴ καὶ πειστικὴ καὶ πολὺ τὸ φυσικὸν ὑποφαίνουσα, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἰδέας ἔχεται, πρὸς εἰδότας οὐδὲν ἴσως δεῖ λέγειν. δι' ὅχλου γὰρ ἤδη τοῦτό γε, καὶ οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐχὶ καὶ πείρᾳ καὶ ἀκοῇ μαθὼν, ὁμολογεῖ πάντων ῥητόρων αὐτὸν εἶναι πιθανώτατον. ὥστε καὶ ταύτην τὴν ἀρετὴν ληπτέον παρὰ τοῦ ῥήτορος.

ί. Πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν ἔχων περὶ τῆς Λυσίου λέξεως, ἣν λαμβάνων καὶ μιμούμενος ἄν τις ἀμείνων γένοιτο τὴν ἑρμηνείαν, τὰ μὲν ἄλλα, τοῦ χρόνου στοχαζόμενος, ἐάσω· μίαν δὲ ἀρετὴν ἔτι τοῦ ῥήτορος ἐπιδείξομαι, κρίνας καλλίστην τε καὶ κοινοτάτην καὶ μόνην, τὴν μάλιστα τῶν ἄλλων τὸν Λυσίου χαρακτῆρα δυναμένην βεβαιῶσαι· ἣν ὑπερεβάλετο μὲν οὐδεὶς τῶν ὕστερον, ἐμιμήσαντο δὲ πολλοὶ, καὶ παρ' αὐτὸ τοῦτο κρείσσους ἑτέρων ἔδοξαν εἶναι, τὴν ἄλλην δύναμιν οὐδὲν διαφέροντες· ὑπὲρ ὧν, ἂν ἐγχωρῇ, κατὰ τὸν οἰκεῖον διαλέξομαι τόπον. τίς δέ ἐστιν ἥδε ἀρετὴ, ἥτις πᾶσιν ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι; καὶ τίς ἡ χάρις· πρᾶγμα παντὸς κρεῖττον lxviii

Διαλελυμένη] Eandem ob causam Aristoteles Rhetor. 3. 19. 6. laudat hæc. εἴρεται. διειλέγται. ἴχνεται. ῥήσεται. Et similia habet Lysias in exitu or. contra Eratosthenem. IDEM.

Δεκτέον δὲ] Cum conjecit Wolf. δεῖν, vidit aliquid necessarium. Pressius cum MSS. δέ. Mox pro τάξεως legerem λέξεως, pariter ut paragraphum exorditur Auctor. Οἶμαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν. Nihil enim hic agitur de *dispositione* Orationis. TAYLOR.

Τάξεως] Conjectura Taylori, præferentis verbum λέξεως, quod et mihi in mentem venerat, multis argumentis firmari potest. Nam δὲ indicat conclusionem. Disputaverat autem de decoro elocutionis. Deinde τάξις refertur ad τὴν πραγματικὴν θεωρίαν. In hac autem parte loquitur de virtutibus λεκτικαῖς. Porro infra, ubi est conclusio totius loci, ita colligit: τὸ τοῖς ὑπερμέτροις προσόντος καὶ πράγμασι τοὺς πρέποντας ἁρμόττων λόγους. Hic nihil de τάξει. Præterea in dispositione fere non spectatur decorum, sed subtilitas et utilitas. Denique verbum πιθανὴ, quod statim sequitur, et verba πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν ἔχων περὶ τῆς Λυσίου λέξεως, quæ paulo post leguntur, indicant hoc loco leg. esse λέξεως. De dispositione seu τάξει disputat infra. REISK.

Ϛ'. Γὰρ πιθανὴ] Pro γὰρ mavult Taylor γοῦν legi. vocabula duo καὶ πειστικὴν abesse a codd. Matis idem annotavit. Sed bene constare cum τὸ πιθανὸν posse videntur. τὸ πιθανὸν est valens ad fidem faciendam, et assensum extorquendum. τὸ πειστικὸν autem valens ad mentes movendum atque impellendum aut flectendum. Infra quoque copulantur (§. ιά.) ἡ πιθανότης καὶ τὸ πειστικὸν καὶ ἡ χάρις. IDEM.

ί. Κοινοτάτην] F. διηνοτάτην. Sylburg. Modo καὶ μόνην καὶ μάλιστα, vel τὴν μόνην καὶ μάλιστα. TAYLOR. Pro κοινοτάτην, Sylburg. conjicit, dubius tamen, διηνοτάτην. Forte, πυκνοτάτην: ut infra, τῶν πρατίστων τε καὶ πυκνοτάτων ἰκλικτικῶς. Deinde lego: καὶ μόνην (vel, καὶ ἡ μόνη), ἡ μάλιστα (vel, ἡ τὴν μάλιστα) τῶν ἄλλων, τὸν etc. Sic in Libello, περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος· ἡ μόνη, ἡ μάλιστα τῶν ἄλλων ἐπαινουμένη. Philo Judæus lib. II. de Vit. Mos. p. 449. Ed. Turneb. de LXX. Interpretibus: συντρέχοντα τοῖς πράγμασιν ὀνόματα ἐξαίρων, ἅπερ δὴ μόνα, ἢ μάλιστα, τραγόσειν ἐμέλλεν ἐμφανιζόμενα τὰ δηλούμενα· ita legendum pro μόνα μάλιστα: ut p. 442. περὶ οὗ ἡ μόνη ἢ μάλιστά εἰσιν οἱ πόλεμοι. MARKLAND. Mihi videtur καὶ ἐκανοτάτην καὶ μόνην, ἢ μάλιστα τῶν ἄλλων leg. esse. quæ vel sola, aut certe imprimis præter reliquas Lysiæ virtutes, valeat vim et indolem ejus certis documentis docere. Ita cohærebit ἐκανοτάτην cum βεβαιῶσαι. REISK.

Ἥδε ἀρετὴ] Τίς δέ ἐστιν ἥδε ἡ ἀρετὴ ἡ πᾶσιν. SYLBURG.

Χάρις] Vox χάρις, quæ in *Quæstione* ponitur, debuit esse in Responsione. magna enim prædicat Dionysius de una quadam virtute, Lysiæ propria: et Lectorem tenet

λόγου καὶ θαυμασιώτατον. ῥᾷστον μὲν γάρ ἐστιν ὀφθῆναι· καὶ παντὶ ὁμοίως ἰδιώτῃ τε καὶ τεχνίτῃ φανερὸν, χαλεπώτατον δὲ λόγῳ δηλωθῆναι, καὶ οὐδὲ τοῖς κράτιστα εἰπεῖν δυναμένοις εὔπορον. Ὥστε εἴ τις ἀξιοίη λόγῳ διδαχθῆναι ταύτην τὴν δύναμιν, ἥτις ποτέ ἐστιν, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ καλῶν πραγμάτων δυσεκλαλήτων ἀπαιτῶν λόγον. λέγω δὲ, ἐπὶ κάλλους μὲν σωμάτων, τί δήποτε τοῦτ' ἐστὶν, ὃ καλοῦμεν ὥραν· ἐπὶ κινήσεως δὲ μελισμοῦ καὶ πλοκῆς φθόγγων, τί λέγεται τὸ εὐάρμοστον· ἐπὶ συμμετρίας δὲ χρόνων, τίς ἡ τάξις καὶ τί τὸ εὔρυθμον· καὶ ἐπὶ παντὸς δὲ συλλήβδην ἔργου τε καὶ πράγματος, τίς ὁ λεγόμενος καιρὸς, καὶ ποῦ τὸ μέτριον. αἰσθήσει γὰρ τούτων ἕκαστον καταλαμβάνεται, καὶ οὐ λόγῳ. ὥςθ' ὅπερ οἱ μουσικοὶ παραγγέλλουσι ποιεῖν τοῖς βουλομένοις ἀκούειν ἀκριβῶς ἁρμονίας, ὥστε μηδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐν τοῖς διηχήμασι δίεσιν ἀγνοεῖν τὴν ἀκοὴν ἐθίζειν, καὶ

suspensum, et scire avidum et quærentem tandem, Quænam est hæc Virtus et Vis, qua Tu dicis Lysiam a ceteris omnibus Oratoribus distingui? Cui respondet, Est *Oratia* vel *Decor*; *res, quæ verbis exprimi nequit, et maxime admirabilis.* Conjicio igitur Dionysium scripsisse: καὶ τίς αὕτη ἡ δύναμις; χάρις, πρᾶγμα παντὸς κρεῖττον λόγου, etc. Haurio hoc ex Sensu et sequentibus, ubi ad hæc *Quærentis* verba manifesto alludit: ὥστε εἴ τις ἀξιοίη λόγῳ διδαχθῆναι ταύτην τὴν δύναμιν ἥτις ποτέ ἐστιν, etc. et in præcedentibus mentionem fecerat Dionysius ἀρετῆς cujusdam et δυνάμεως, quas hoc loco repetit Ille, qui Quærens inducitur. Sic et infra: τὸ κράτιστόν (insere οἷόν) ἐστι τῶν Αυσίου ἔργων (lego ἀρετῶν), καὶ τὸ χαρακτηριστικώτατον τῆς δυνάμεως, ἡ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις. Porro: pro θαυμασιώτερον scribendum puto θαυμασιώτατον. quanquam enim κρεῖττον παντὸς λόγου (*quæ verbis non potest exprimi*) recte dicatur; valde tamen dubito, an θαυμασιώτερον παντὸς λόγου dici possit, sensu salvo. MARKLAND. Fortasse sic legendus est hic locus: τίς δέ ἐστιν ὕδε; χάρις, ἀρετὴ πᾶσιν ἐναυθοῦσα τοῖς ὠφελουμένοις. Sic enim mox orationem σχηματίζει in his: καὶ τίς ἡ χάρις; ex qua æquabilitate oritur concinnitas. MATTH. Ego olim sic constituebam (nunc enim in dubio relinquam ita, ut neutri ideo accedam, neque Marklando, neque Matthæo). In v. ἀρετὴ desinit interrogatio. tum incipit responsio: ἡ τοῖς πᾶσιν ἐναυθοῦσα, τοῖς τ' ὠφελουμένοις καὶ τοῖς ἔργοις, ἡ χάρις. est, inquam, illa res ex omnibus efflorescens, easque res, unde efflorescit, commendans, sive vocabula, sive res, gratia. REISK.

Ἄριστον] Deest in Mst. locus tamen admonet, ut pro eo reponamus ῥᾷστον. TAYLOR. Lege, ῥᾷστον, *facillimum*: cui statim opponitur, χαλεπώτατον δὲ λόγῳ δηλωθῆναι, *difficillimum vero verbis declarari*. ita enim (non λόγον) cum Stephano legendum. MARKLAND. Ego locum hunc totum ita constitui: θαυμασιώτατον. ῥᾷστον μὲν γὰρ — καὶ τεχνίτῃ, pro vulgari hac lectione: θαυμασιώτερον. ἄριστον μὲν γὰρ — ὃ τεχνίτῃ. item λόγῳ δηλωθῆναι dedi pro λόγον δηλ. REISK.

Δόγον] Quia nimis pauca dixit hac de re Dionysius, consulendus est Demetrius Phalereus §. 128. 189. qui e veteribus rhetoribus, quantum scio, omnium optime de gratia et venusta oratione exposuit, exempla etiam commemoravit, quæ in hac re plus valent, quam regulæ et præcepta. MATTH.

Μελισμοῦ] Μελῶν Codd. Quæ, si vera lectio sit, ut veram esse suspicor, nullum hic locum habent aut Victor. aut Galeus ad Demetrium Phaler. p. 236. (non 336.) aut Iun. de pictura Vett. ad quos nos amandat Sylburg. TAYLOR.

Ἔργου τε καὶ πράγματος] Hoc est πράγματός τε καὶ πράγματος. Scribe, λόγου τε καὶ πράγματος. Sic infra, ἀχθόμενος λόγοις καὶ ἔργοις. MARKLAND. Non idem sunt, sed diversa, ἔργον et πρᾶγμα. Illud est, quod homines efficiunt manibus agitantque consiliis et exercent opera. hoc autem potest esse, quicquid est a natura, et conditio quæcunque hominumve rerumve. REISK.

Μέτριον] Sylburg. vult. μέτρον. IDEM.

Ὅπερ οἱ μουσικοὶ] Articulum e Sylburgii præcepto addidi. Proximum insequens ἔστι abesse malim. IDEM.

Διηχήμασι] Διηχήμασι, *dissonantiis*, ex mente P. Victorii Var. Lect. 13. 6. monente Sylburgio. TAYLOR. Victorius illo

μηδὲν ἄλλο ταύτης ἀκριβέστερον ζητεῖν κριτήριον, τοῦτο κἀγὼ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸν Δυσίαν, καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ χάρις ἐστὶ βουλομένοις μαθεῖν, ὑποθείμην ἂν ἐπιτηδεύειν χρόνῳ πολλῷ καὶ μακρᾷ τριβῇ καὶ ἀλύγῳ πάθει τὴν ἄλογον συνασκεῖν αἴσθησιν. ταύτην μέντοι κρατίστην τε ἀρετὴν καὶ χαρακτηριστικωτάτην τῆς Δυσίου λέξεως ἔγωγε πείθομαι, εἴτε φύσεως αὐτὴν δεῖ καλεῖν εὐτυχίαν, εἴτε πόνου καὶ τέχνης ἐργασίαν, εἴτε μικτὴν ἐξ ἀμφοῖν ἕξιν ἢ δύναμιν, ᾗ πάντας ὑπερέχει τοὺς λοιποὺς ῥήτορας. καὶ ὅταν διαπορῶ περί τινος τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ μὴ ῥᾴδιον ᾖ μοι διὰ τῶν ἄλλων σημείων τἀληθὲς εὑρεῖν, ἐπὶ ταύτην καταφεύγω τὴν ἀρετὴν, ὡς ἐπὶ ψήφων ἐσχάτην. ἔπειτα ἂν μὲν αἱ χάριτες αἱ τῆς λέξεως ἐπικοσμεῖν δοκῶσί μοι τὴν γραφὴν, τῆς Δυσίου ψυχῆς αὐτὴν τίθεμαι, καὶ οὐδὲν ἔτι ποῤῥωτέρω ταύτης σκοπεῖν ἀξιῶ· ἐὰν δὲ μηδεμίαν ἡδονὴν μηδὲ ἀφροδίτην ὁ τῆς λέ- lxix

in loco nec a se consulto ita emendatum esse docuit, nec cur ita correxerit dixit, nec interpretationem adjecit, nec hanc ob causam laudavit locum Dionysii, sed ut explicaret, quid sit ἄλογος αἴσθησις, nec denique satis diligens fuit in describendo. nam ter in hoc loco ab editis libris Dionysii discrepat. Ergo eodem jure hanc emendatio librario et Victorio tribui potest, nec ulla adest causa, cur consilio potius, quam per imprudentiam, aut quia nihil aliud ei tum in mentem veniebat, ita scriptum esse dicamus. Sylburgii porro interpretatio tota pendet ex etymologia, et ut isted vocabulum caret auctoritate, ita apud musicos dissonans consueto vocabulo διάφωνον appellatur. διχὴ quidem et διχῶν commemoratur, sed utrumque alienum ab hoc loco. Denique si vel maxime διχημα probatum esset vocabulum, notaretque dissonantiam, tamen non video, cur potissimum fiat mentio διέσεως in dissentiis. His ita examinatis veniebat in mentem e simili loco Dionysii ed. Sylburg. p. 10. 14. et Platonis p. 479. ed. Basil. A. 1556. legere ἐν τοῖς διαστήμασιν, in intervallis. Quam conjecturam auctoritate et judicio veterum musicorum probari, collatis Meibomii auctoribus musicæ in his locis potissimum, intellexi. Aristoxenus enim p. 14. de intervallis hæc habet: οὔτε γὰρ ἡ φωνὴ διέσεως τῆς ἐλαχίστης ἐλάττον ἔτι διάστημα δύναται διασαφεῖν, οὔθ' ἡ ἀκοὴ διακρίνεσθαι, ἔστι καὶ συνίναι τί μέρος ἐστὶν εἴτε διέσεως, εἴτ' ἄλλου τινὸς τῶν γνωρίμων διαστημάτων. Hic locus plane similis est nostro. Accedit Aristides Quintilianus p. 13. τούτων δὲ τῶν διαστημάτων ἐλάχιστόν ἐστιν ὃς ἐν μελῳδίᾳ δίεσις ἐναρμόνιος, εἶθ' ὃς παχύτερον ἀκούεται, τὸ ταύτης ἥμισυ, ἡμιτόνιον. Et Martianus Capella de Nuptiis Philol. IX. p. 179. apud eundem Meibomium: "Dico, inquit, quicquid recte sonuerit, aut tonum esse, aut hemitonium, aut quartam partem toni, quæ diesis appellatur." et p. 180. "Diesis vero interpretatio est, ut supra dixi, quarta pars toni." et Vitruv. 4, 5. "Hinc intelligitur, cur alibi ἀρμονία seu συμφωνία ἡ διὰ πασῶν (octavam dicunt nostri) quatuor et viginti diesis habere dicatur." Ex his efficitur h. l. legendum esse διαστήμασιν, et δίεσιν h. l. esse quartam seu minimam partem toni. Est ergo sensus hujus loci: Musici profitentur discipulorum sensum ita acuere, ut etiam minimum intervallum (vel, ad verbum, quartam partem toni) in intervallis animadvertant. Matth. Nil equidem causæ video, cur Dionysio minus liceuerit, quod alii διάστημα appellant, id idem διχημα appellare. Nullus equidem dubitavi γ cum χ mutare, cuicunque inventio istæc debebitur, sive casui, sive consilio, sive Victorio, sive typographo. Reisk.

Τῷ αὐτῷ] Dedi ἡ παρ' αὐτῷ, secundum Helmstad. et Victorium. Idem.

Χαρακτηριστικωτάτην] Revocavi hanc vetustarum editionum lectionem, pro qua Taylor nescio cur χαρακτηριστάτην suffecerit. error enim typographi profecto non fuit. Idem.

Ψήφων] Opinor ψῆφον. Quæ paulo post sequuntur pessime distincta sunt. ita oportuit: — μήποτ' οὐ Δυσίου ᾖ λόγος· καὶ οὐκέτι διάζομαι τὸν λόγον αἰσθησιν, οὐ δ' ἂν φανῇ δεινὸς εἶναι τά γ' οἷν ἄλλα μὴ δεινῇ καὶ πεπειρᾶσθαι ἐξειργασμένος ὁ λόγος· τὸ μὲν εὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν, κατά τινας καὶ ἄλλους ἰδίους ἕξεως χαρακτῆρας (πολυειδὴς γὰρ τοῦτο), τὸ δ' ἰδίως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐναφροδίτως, Δυσίᾳ. Recte vero κατά τινας καὶ ἄλλους· ut De δεινότ. Demosth. p. 197.

ξεως χαρακτὴρ ἔχῃ, δυσωπῶ καὶ ὑποπτεύω, μήποτ' οὐ Λυσίου ᾖ ὁ λόγος, καὶ οὐκ ἔτι βιάζομαι τὴν ἄλογον αἴσθησιν, οὐδὲ ἂν πάνυ δεινὸς εἶναι τά γ' οὖν ἄλλα μοι δοκῇ καὶ περιττῶς ἐξειργασμένος ὁ λόγος. τὸ μὲν εὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν κατά τινας καὶ ἄλλους ἰδίους λέξεως χαρακτῆρας — πολυειδὲς γὰρ τοῦτο—, τὸ δ' ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως, Λυσίᾳ· τεκμηρίῳ γοῦν οὐκ ἄλλῳ τινὶ κρείττονι χρώμενος, ἢ τῷ καθ' ἡδονὴν ἑρμηνεύεσθαι τὰ ὑπὸ τούτου λεγόμενα, πολλοὺς ἤδη τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ πεπιστευμένων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ὡς εἰσιν ἐν τοῖς πάνυ γνησίοις Λυσίου, καὶ τά γε ἄλλα οὐκ ἀτόπως ἔχοντας, ὅτι τὴν χάριν οὐ προσβάλλουσι τὴν Λυσιακὴν, οὐδὲ τὴν εὐστομίαν ἔχουσιν ἐκείνης τῆς λέξεως, ὑποπτεύσας τε καὶ βασανίσας εὗρον οὐκ ὄντας Λυσίου. ὧν ἐστὶ καὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος· ὃν οἶδ', ὅτι πολλοὶ καὶ χαρακτῆρα ἠγήσαιντο ἂν καὶ κανόνα τῆς ἐκείνου δυνάμεως. οὗτος μέντοι ὁ λόγος, ὁ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἁρμηνεῦσθαι δοκῶν ἰσχυρῶς, καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν εἰρῆσθαι περιττῶς, καὶ ἄλλας πολλὰς ἀρετὰς ἔχων, ἄχαρίς ἐστι, καὶ πολλοῦ δεῖ τὸ Λυσιακὸν ἐπιφαίνειν στόμα· μάλιστα δ' ἐγένετό μοι καταφανὴς, ὅτι οὐχ ὑπ' ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἐγράφη, τοὺς χρόνους ἀναλογισαμένῳ. εἰ γὰρ ὀγδοηκονταετῆ γενόμενον θήσει τις τελευτῆσαι Λυσίαν, ἐπὶ Νίκωνος ἢ ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ἑπτὰ ἔτεσιν ὅλοις ἂν εἴη προτεροῦσα τῆς γραφῆς τοῦ ψηφίσματος ἡ τελευτὴ τοῦ ῥήτορος. μετὰ

πολλὰ καὶ ἀλλὰ εἰκῇ τιθεὶς ὀνόματα. et ita alibi. Xenophon. Ἀπομν. lib. III. p. 772. καλὸν γὰρ εἶναί τι καὶ ἄλλο τῶν ἐν ἀνθρώποις. Thucydides II, 51. πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας. MARKLAND. ψῆφον. Huds. Scalig. REISK.

Ἡ ὁ λόγος] Articulum addidi. IDEM.

Λέξεως] Dedi ex Taylori præcepto, pro vulgari ἕξεως. IDEM.

Τεκμηρίῳ] Hæc quoque male distincta sunt, et leviter depravata. Lego: τεκμηρίῳ γοῦν οὐκ ἄλλῳ τινὶ κρείττονι χρώμενος, ἢ τῷ καθ' ἡδονὴν ἑρμηνεύεσθαι τὰ ὑπὸ τούτου λεγόμενα, πολλοὺς ἤδη τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, — ὅτι τὴν χάριν οὐ προσβάλλουσι (l. προβάλλουσι) τὴν Λυσιακὴν, — ὑποπτεύσας τε καὶ βασανίσας, εὗρον οὐκ ὄντας Λυσίου. De hac re, scil. de genuinis et spuriis Lysiæ Orationibus dignoscendis Libellum scripsit Dionysius. MARKLAND. Delevi ᾧ, quod in vulgatis legitur pone λεγόμενα. verbum προσβάλλειν probum est et conveniens, atque exquisitum adeo, ductum ab aura efflante, adspirante e pomis recentibus, vino, hortis, similibus. REISK.

Ἐκείνης] Potest ferri, ut infra. Si quis tamen ἐκείνου malit (scil. τοῦ Λυσίου), per me licet. SYLBURG.

Εἰρῆσθαι] Vocem εἰρῆσθαι suspectam habeo, tametsi infra dicat ἐνθυμήματα λέγει. An εἰργάσθαι (vel ἐξειργάσθαι) περιττῶς? ut supra dixit: περιττῶς ἐξειργασμένος λόγος: et τῆς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων, infra. MARKLAND.

Ἐπιμφαίνειν] ἐπιφαίνειν editi. ὑπαμφαίνειν Steph. cui consentiunt fere codices Sylburgii. Ille tamen vulgatam lectionem tuetur. ὑποφαίνειν Hudson. Scaliger quoque. TAYLOR. Ἐπιφαίνειν vera est lectio. Decepit viros doctos editio Aldina, in qua vitiose legitur ἐπ' ἐφαίνειν. Hanc exprimens H. Stephanus in textum recepit ἐπιμφαίνειν, ad marginem autem scripsit Π. [h. e. πότερον γεγαπτέον] ὑπιμφαίνειν. Ergo falsus Sylburgius, qui hanc lectionem codicibus tribuit. et Hudsonus supersedere poterat conjectura sua. Nam Rob. Stephanus et Sylburg. et MSS. omnes consentiunt in ἐπιφαίνειν. Et sic Dionysius in edit. Sylb. p. 123. 1. et Diogenes Laert. de re prorsus simili p. 70. ed. Steph. dialogi οὐκ ἐπιφαίνοντες τὴν Σωκρατικὴν αὐτοῦ εἰρωνείαν. MATTH.

Ἐγίνετό μοι] Sic dedi, pro vulgari ἐγένετο μέν. REISK.

γὰρ Ἀλκισθένην ἄρχοντα, ἐφ' οὗ τὴν εἰρήνην Ἀθηναῖοί τε καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ βασιλεὺς ὤμοσαν, ἀποδοὺς τὰ στρατεύματα Ἰφικράτης, ἰδιώτης γίνεται, καὶ τὸ περὶ τῆς εἰκόνος ἦν τότε ἔτεσιν ἐντὰ πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου, πρὸ τοῦ συν- lxx
τάξαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ αὐτὴν εἰς Λυσίαν ἀναφερομένην, οὔτε τοῖς πράγμασιν ἀτόπως ἔχουσαν, οὔτε τοῖς ὀνόμασιν ἀσθενῶς, δι' ὑποψίας ἔλαβον, οὐκ ἐπανθούσης τῇ λέξει τῆς Λυσιακῆς χάριτος· καὶ παρελθὼν τοὺς χρόνους, οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν εὗρον ὑστεροῦσαν τῆς τελευτῆς τοῦ ῥήτορος, ἀλλὰ καὶ εἴκοσιν ὅλοις. ἐν γὰρ τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ τὴν εἰσαγγελίαν Ἰφικράτης ἠγώνισται, καὶ τὰς εὐθύνας ὑπέσχηκε τῆς στρατηγίας, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται τοῦ λόγου καταφανές. οὗτος δὲ ὁ πόλεμος πίπτει κατὰ Ἀγαθοκλέα καὶ Ἐλπινίκην ἄρχοντας. ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι τοῦ ῥήτορος περί τε τῆς εἰκόνος καὶ τῆς προδοσίας, οὐκ ἔχω βεβαίως εἰπεῖν. ὅτι δ' ἐνὸς ἀμφότεροι, πολλοῖς τεκμηρίοις ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν. ἡ γὰρ αὐτὴ προαίρεσίς τε καὶ δύναμις ἐν ἀμφοτέροις· ὑπὲρ ὧν οὐ καιρὸς ἐν τῷ

Καὶ τὰ περὶ] Haec sunt Sphyngis Ænigmata. Conjicio: καὶ πῶς ὁ περὶ τῆς εἰκόνος ἂν λόγος, ἔτεσιν ἐντὰ πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου, πρὸ τοῦ συντετάχθαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα (f. λόγον) Ἰφικράτει; atqui quomodo Lysiæ esse potest oratio De Imagine, cum Lysias mortuus esset septem annis ante delationem (vel scriptionem) antequam haec actio intenderetur (vel oratio componeretur) Iphicrati? Fieri quidem potest, ut pro τοῦτον τὸν ἀγῶνα Noster scripserit ταύτην τὴν εἰκόνα, ita ut vox συντάξαι in aliam quampiam mutari debeat, ad hunc sensum, antequam haec imago Iphicrati decreta fuerat. Sed de his statuant Libri Scripti. Haec vero imago Iphicrati posita fuit, ὅτι μοῖραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Æschines adv. Ctesiph. p. 88. Corn. Nepos in Iphicrate: "hoc exercitu moram (μοῖραν vel μόραν) Lacedæmoniorum interfecit:" ita enim exhibent libri aliquot, pro intercepit. forte ex isto loco Æschinis. MARKLAND. Mihi videtur locus hic sic leg. καὶ ὁ περὶ τῆς εἰκόνος ἦν ἀγὼν, τότε ἔτεσιν ἐντὰ πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου. et certamen super statua (Iphicrati danda, an neganda) oriebatur, eo tempore, quo Lysias jam septem ante annis vita defunctus fuisset, quam illud de statua ei decernenda decretum majestatis accusaretur. πῶς οὖν συντάξαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει. Qui ergo composuerit Lysias in gratiam Iphicratis hanc concertationem? id est, orationem forensem. συντάξαι h. l. est optativus. Defensio Iphicratis paulo post commemorata, non ad hanc statuæ causam pertinet, sed ad aliam majestatis vel perduellionis, quæ vigesimo anno post dicta est. REISK.

Ἐλπινίκην] Archon post Agathoclem Olymp. CVI, 1. juxta alios, atque adeo ipsum Dion. in Dinarch. fuit Ἐλπίνης. Atque ita habet Cant. in hoc loco. TAYLOR. De confusione hujus nominis v. Meurs. de Archontibus 4. 7. Locus in Dinarcho est p. 115. 45. ed. Sylburg. qui ad h. l. probat Ἐλπινίκης. MATTH.

Ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι] Fortasse ὅτου μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι. Ut Athen. l. 3. Ὅτου μέν ἐστι τὰ ποιήματα, ὃ ἀγαθὸς Ἀπελλῆς, ἡμῶν ἐστὶ κρίνειν. TAYLOR. Delendum videtur τοῦ, nisi accipiendum sit pro τινός, ullius rhetoris: ut apud Xenophontem Ἀπομν. lib. II. p. 758. προσιλλόντα τῷ τῶν πλείονα χρήματα κεκτημένων, id est, τινί: et in Agesilao p. 866. B. εἰ μὴ τοῦ ἄλλου ἕνεκα· si non ob ullam aliam causam. et Thucydidem I. 106. εἰσέπεσεν ἐς τοῦ χωρίου ἰδιώτου, cujusdam hominis privati. Quin et legendum ὁ περί τε τῆς εἰκόνος, cum articulo, ut supra, ὧν ἐστι καὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος. MARKLAND. Legendum videtur: ὅτι μὲν οὖν οὐκ εἰσὶν οἱ λόγοι τοῦ ῥήτορος, τοῦτ' οὐκ ἂν ἔγωγε ἀκήσαιμι διϊσχυρίζεσθαι. ὅτου δ' εἰσὶν οἱ λόγοι οὗτοι ῥήτορος, ὅ τε περὶ τῆς εἰκόνος, καὶ ὁ περὶ τῆς προδοσίας, οὐκέτ' ἔχω βεβαίως εἰπεῖν. orationes hasce nostri oratoris haud esse, hoc equidem ausim contendere. Cujus autem sint hæ duæ orationes, altera de statua, altera super proditione, id jam non amplius habeo pro certo dicere. REISK.

παρόντι σκοπεῖν· εἰκάζω δὲ Ἰφικράτους εἶναι αὐτούς· καὶ γὰρ τὸ πολέμια δεινὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐν λόγοις οὐκ εὐκαταφρόνητος· ἥ τε λέξις ἐν ἀμφοῖν πολὺ τὸ φορτικὸν καὶ στρατιωτικὸν ἔχει, καὶ οὐχ οὕτως ἐμφαίνει ῥητορικὴν ἀγχίνοιαν, ὡς στρατιωτικὴν αὐθάδειαν, καὶ ἀλαζονείαν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων ἑτέρωθι δηλωθήσεται διὰ πλειόνων. Ἀνιτέον δὲ ὅθεν ἐξέβημεν εἰς ταῦτα. τὸ κράτιστόν ἐστι τῶν Λυσίου ἔργων καὶ τὸ χαρακτηριστικώτατον τῆς δυνάμεως, ἡ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις· ἣν οὔθ' ὑπερεβάλετο τῶν ἐπιγενομένων οὐθείς, οὔτε εἰς ἄκρον ἐμιμήσατο.

ιά. Καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἀγαθὰ τοῦ ῥήτορος ταῦτα —συγκεφαλαιώσομαι γὰρ τὰ ῥηθέντα— τὸ καθαρὸν τῶν ὀνομάτων, ἡ ἀκρίβεια τῆς διαλέκτου, τὸ διὰ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα ἡ σαφήνεια, ἡ συντομία, τὸ συστρέφειν τε καὶ στρογγυλίζειν τὰ νοήματα, τὸ ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγειν τὰ δηλούμενα, τὸ μηδὲν ἄψυχον ὑποτίθεσθαι πρόσωπον μηδὲ ἀνηθοποίητον, ἡ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων ἡδονὴ μιμουμένη τὸν ἰδιώτην, τὸ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ πράγμασι τοὺς πρέποντας ἐφαρμόττειν λόγους, ἡ πιθανότης καὶ ἡ χάρις, καὶ ὁ πάντα μετρῶν καιρός. ταῦτα παρὰ Λυσίου λαμβάνων ἄν τις ὠφεληθείη.

lxxi ιβ'. Ὑψηλὴ δὲ καὶ μεγαλοπρεπὴς οὐκ ἔστιν ἡ Λυσίου λέξις, οὐδὲ καταπληκτικὴ μὰ Δία καὶ θαυμαστὴ, οὐδὲ τὸ πικρὸν ἢ τὸ δεινὸν ἢ τὸ φοβερὸν ἐπιφαίνουσα, οὐδὲ ἁφὰς ἔχει καὶ τόνους ἰσχυροὺς, οὐδὲ θυμοῦ καὶ πνεύματός ἐστι μεστή· οὔθ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἤθεσίν ἐστι πιθανὴ, οὕτως ἐν τοῖς πάθεσιν ἰσχυρά· οὐδ', ὡς ἡδῦναι καὶ πεῖσαι καὶ χαριεντίσασθαι δύναται, οὕτω βιάσασθαί τε καὶ παραναγκάσαι· ἀσφαλής τε μᾶλλόν ἐστιν ἢ παρακεκινδυνευμένη, καὶ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἰσχὺν ἱκανὴ δηλῶσαι τέχνης, ἐφ' ὅσον ἀληθειαν εἰκάσαι φύσεως.

ιγ'. Καὶ θαυμάζειν ἄξιον, τί δήποτε παθὼν ὁ Θεόφραστος, τῶν φορτικῶν καὶ περιέργων αὐτὸν οἴεται ζηλωτὴν γενέσθαι λόγων,

Εἶναι αὐτοὺς] Lego *αὐτοῦ*. *conjicio autem eas esse ipsius Iphicratis.* sic *αὐτοῦ Λυσίου παραδείγματα*, infra. MARKLAND.

Ἐστι] Deesse videtur *οὖν* ante *ἐστι*: concludit enim locum de *χάριτι* Lysiana. et pro *ἔργων* supra monui scribendum videri *ἀρετῶν*. IDEM.

Ἀνθίζουσα] Quære, an simplex hoc verbum sic reperiatur usurpatum, an melius convenint *ἐκανθίζουσα*. Si est, significabit *colorans, pingens.* REISK.

Ἡ ἀκρίβεια τῆς διαλέκτου] Vide num hoc de capite actum sit in superioribus. IDEM.

Ἄτοπον ὑποτιθ.] Ἄτοπον πρόσωπον potest esse rei locoque male conveniens, aliena persona. Interim quia codices in ἄψυχον conspirant, hoc prætuli. IDEM.

Πιθανότης] Post πιθανότης addit Cantabr. *καὶ τὸ πιστικόν.* quod nescio an minus sit contemnendum. v. dicta ad p. 69. Etiam p. 78. v. 30. *τὸ πιθανὸν* et *τὸν πίστιν* conjungit. IDEM.

Δύναται] Miror, cur Taylor Sylburgii conjecturam *δυνατὸ* probet, cum vulgata nihilo sit deterior. IDEM.

Καὶ θαυμάζειν] Repete ultimam syllabam vocis præcedentis: *ὡς καὶ θαυμάζειν ἄξιον, adeo ut mirum sit.* sic modo ante,

καὶ τὸ ποιητικὸν διώκειν μᾶλλον ἢ τὸ ἀληθινόν. ἐν γοῦν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι, τῶν τε ἄλλων καταμέμφεται τῶν περὶ τὰς ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις σχήματα διεσπουδακότων, καὶ δὴ καὶ τὸν Λυσίαν ἐν τούτοις καταριθμεῖ· καὶ τὸν ὑπὲρ Νικίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων λόγον, ὃν εἶπεν ἐπὶ Συρακουσίων αἰχμάλωτος ὤν, ὡς ὑπὸ τούτου γεγραμμένον τοῦ ῥήτορος, παρατιθείς. κωλύσει δ' οὐδὲν ἴσως καὶ τὴν λέξιν αὐτὴν θεῖναι τοῦ Θεοφράστου· ἔστι δὲ ἥδε. "Ἀντίθεσις δ' ἐστὶ τριττῶς· ὅταν τῷ αὐτῷ τὰ ἐναντία, ἢ τῷ ἐναντίῳ τὰ αὐτά, ἢ τοῖς ἐναντίοις ἐναντία προκατηγορηθείη. τοσαυταχῶς γὰρ ἐγχωρεῖ συζευχθῆναι. τούτων δὲ τὸ μὲν ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον, παιδιῶδες, καθάπερεὶ ποίημα. διὸ καὶ ἧττον ἁρμόττει τῇ σπουδῇ. φαίνεται γὰρ ἀπρεπὲς, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι, τοῖς ὀνόμασι παίζειν, καὶ τὸ πάθος τῇ λέξει περιαιρεῖν. ἐκλύει γὰρ τὸν ἀκροατήν. οἷον ὡς ὁ Λυσίας ἐν τῇ τοῦ Νικίου ἀπολογίᾳ βουλόμενος ἔλεον ποιεῖν, Κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον, ἱκέται μὲν αὐτοὶ τῶν θεῶν καθίζοντες, προδότας δὲ τῶν ὅρκων ἡμᾶς ἀποφαίνοντες, ἀνακαλοῦντες συγγένειαν, εὐμένειαν." Ταῦτα γὰρ εἰ μὲν τῷ ὄντι Λυσίας ἔγραψε, δικαίως ἂν ἐπιτιμήσεως ἀξιοῖτο, χαριεντιζόμενος ἐν οὐ χαρίεντι καιρῷ· εἰ δὲ ἑτέρου τινὸς ἐστὶν ὁ λόγος — ὥςπερ ἐστὶν —, ὁ κατηγορῶν ἃ μὴ προσῆκε, τοῦ ἀνδρὸς μεμπτότερος. ὅτι δὲ οὐκ ἔγραψε Λυσίας τὸν ὑπὲρ Νικίου λόγον, οὐδ' ἐστὶν οὔτε τῆς ψυχῆς οὔτε τῆς λέξεως ἐκείνης τὸ γράμμα, πολλοῖς πάνυ τεκμηρίοις ἀποδεῖξαι δυνάμενος, οὐκ ἔχω καιρὸν ἐν τῷ παρόντι λόγῳ. ἰδίαν δὲ περὶ τοῦ ῥήτορος πραγματείαν συνταττόμενος, ἐν ᾗ τά τε lxxii ἄλλα δηλωθήσεταί μοι, καὶ τίνες εἰσὶν αὐτοῦ λόγοι γνήσιοι, τὴν ἀκρίβειαν ἐν ἐκείνοις καὶ περὶ τοῦδε ἀποδοῦναι πειράσομαι τοῦ λόγου.

ιδ'. Νυνὶ δὲ περὶ τῶν ἑξῆς διαλέξομαι, τίς ὁ πραγματικός ἐστι

ων omittebatur propter præcedens ων. MARKLAND.

Ἐν τούτοις] Potius forte, ἐν τούτοις καταριθμεῖται, τὸν — λόγον — παρατιθείς. Alibi hoc verbo utitur eadem forma. Nisi malis, καταριθμεῖ, καὶ — παρατίθησι. IDEM.

Ἐπὶ Συρακουσίων] Pro coram, vel ἔτι. SYLBURG. Ego puto ἐπὶ Συρακουσῶν. TAYLOR.

Ἐναντία] Scribe τὰ ἐναντία, cum articulo: ut in præcedentibus. MARKLAND.

Προκατηγορηθείη] Vel προσκατηγορηθῆ. SYLBURG.

Παίγμα] An παῖγμα vel παίγνια? paulo infra, τοῖς ὀνόμασι παίζειν. Xenophon. Epist. ad Æschinem, p. 1000. μετ' ὀφρύος σοφιστῶν παίγνια διεξιόντων. MARKLAND.

Οἷον ὡς] Illud οἷον ὡς infra quoque sic usurpatum et apud Aristot. in Rhetor. SYLBURG.

Τὸν ἀμάχητον] ἀμάχητος ὄλεθρος est, cum milites pereunt, negata dimicandi facultate. pari modo ἀναυμάχητος ὄλεθρος est, cum classis perit, cui copia negata fuit cum classe hostili confligendi. REISK.

Εὐμένειαν] Lego εὐγένειαν. Idem mendum in Philone Judæo lib. II. de Vit. Mos. pag. 448. Contra Actor. XVII. 11. pro εὐγενέστερον optime legi posset εὐμενέστερον, magis benevoli. Distinctio autem plena poni debet post ἀποφαίνοντες. Tria enim proferuntur exempla. MARKLAND.

Παρόντι λόγῳ] Dedi λόγῳ pro vulgari λόγιν. REISK.

Συνταττόμενος] Vel συνταξόμενος, compositurus. sequitur enim δηλωθήσεται, et πει-

Λυσίου χαρακτὴρ, ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῆς λέξεως ἀποδέδωκα. τοῦτο γὰρ ἔτι λείπεται τὸ μέρος. εὑρετικὸς γάρ ἐστι τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἐνόντων λόγων ὁ ἀνὴρ, οὐ μόνον ὧν ἅπαντες εὔρουμεν, ἀλλὰ καὶ ὧν μηθεὶς. οὐδὲν γὰρ ἁπλῶς Λυσίας παραλείπει τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ὁμολογεῖ, οὐ τὰ πρόσωπα, οὐ τὰ πράγματα, οὐκ αὐτὰς τὰς πράξεις, οὐ τρόπους καὶ αἰτίας αὐτῶν. οὐ καιρούς, οὐ χρόνους, οὐ τόπους, οὐ τὰς ἑκάστου τούτων διαφορὰς, ἄρχι τῆς εἰς ἐλάχιστον τομῆς, ἀλλ' ἐξ ἁπάσης θεωρίας καὶ παντὸς μερισμοῦ τὰς οἰκείας ἀφορμὰς ἐκλέγει. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τὴν δεινότητα τῆς εὑρέσεως αὐτοῦ οἵ τε ἀμάρτυροι τῶν λόγων, καὶ οἱ περὶ τὰς παραδύξους συνταχθέντες ὑποθέσεις, ἐν οἷς πλεῖστα καὶ κάλλιστα ἐνθυμήματα λέγει, καὶ τὰ πάνυ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄπορα εἶναι καὶ ἀδύνατα, εὔπορα καὶ δυνατὰ φαίνεσθαι ποιεῖ· κριτικὸς ὧν δεῖ λέγειν, καὶ ὅτε μὴ πᾶσιν ἐξὴν χρῆσθαι τοῖς εὑρεθεῖσι, τῶν κρατίστων δὲ καὶ κυριωτάτων ἐκλεκτικὸς, εἰ μὴ καὶ μάλιστα, τῶν γ' ἄλλων ῥητόρων οὐδενὸς ἧττον, τάξει δὲ ἁπλῇ τινὶ κέχρηται τῶν πραγμάτων, καὶ τὰ πολλὰ ὁμοειδεῖ. καὶ περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων ἀφελής τις καὶ ἀπερίεργός ἐστιν. οὔτε γὰρ προκατασκευαῖς, οὔτ' ἐφύδοις, οὔτε μερισμοῖς, οὔτε ποικιλίαις σχημάτων, οὔτε ταῖς ἄλλαις τοιαύταις πανουργίαις εὑρίσκεται χρώμενος, ἀλλ' ἔστιν ἀπέριττός τις καὶ ἐλεύθερος, καὶ ἀπόνηρος οἰκονομῆσαι τὰ εὑρεθέντα. ἐκ δὲ τούτων παρακελεύομαι τοῖς ἀναγινώσκουσιν αὐτὸν, τὴν μὲν εὕρεσιν τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τὴν σύγκρισιν ζηλοῦν, τὴν δὲ τάξιν καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ἐνδεεστέραν οὖσαν τοῦ προσήκοντος, μὴ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ παρ' ἑτέρων, οἳ κρείττους οἰκονομῆσαι τὰ εὑρεθέντα ἐγένοντο—περὶ ὧν ὕστερον ἐρῶ—, τοῦτο τὸ στοιχεῖον λαμβάνειν.

ιέ. Ἀποδεδωκὼς δὲ τὸν ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν τε καὶ στοιχείων λόγον, ἐρῶ νῦν καὶ περὶ τοῦ γένους τῶν ἀμφισβητημάτων, ἐν οἷς ἐστὶ θεωρήμασιν ἡ πολιτικὴ τέχνη. τριχῇ δὲ νενεμημένου τοῦ ῥη-

ῥήσομαι, in futuro. MARKLAND.

Ὁμολογεῖ] Conjeceram ὀφελεῖ. sed verius puto Librarium in exscribendo omisisse unam lineam: ἐξ ὧν ὁμολογεῖται *** οὐ τὰ πρόσωπα, etc. *ex quibus inter omnes consentitur* utilitatis aliquid educi posse: *non personas*, etc. IDEM. Apte cohærent omnia. Dicit h. l. de locis, e quibus argumenta petuntur. Perspicuitatis causa locus sic potest intelligi: ἐξ ὧν ὁμολογεῖ τὰ πράγματα τοῖς λόγοις, καὶ ἐξ ὧν ὁμολογία γίνεται ὧν. id est, e quibus oritur assensus, persuasio, fides. MATTH. Mihi non liquet. hoc cerno, sententiam postulare, ἐξ ὧν ὁμολογία γίγνεται vel συμβαίνει. *unde confessio existit.* REISK.

Τὰ πάνυ] Sic dedi, pro τὰ πάντα vulgari. Illud prius etiam Taylor probavit. IDEM.

Κριτικὸς ὧν] Videtur ἂν interponendum. IDEM.

Κρατίστων δὲ] Prætuli vulgari πρατίστων τε. IDEM.

Τῶν ἄλλων] Interposui γ' de meo, et ἧττον pro vulgari ἤττων. etiamsi non præcipue, attamen profecto nil minus, quam ullus alius orator. IDEM.

Ἀρετῶν] An ἀφορμῶν pro ἀρετῶν? paullo enim ante de his duobus egerat: οὐδὲν παραλείπει τῶν στοιχείων et mox, ἐξ ἁπάσης θεωρίας, καὶ παντὸς μερισμοῦ, τὰς οἰκείας ἀφορμὰς ἐκλέγει. Certe non apte conjungi videntur hæc vocabula hoc in loco. MARKLAND.

πρακτοῦ λόγου, καὶ τρία περιειλημμένα γένη, τό τε δικανικὸν καὶ τὸ συμβουλευτικὸν, καὶ τὸ καλούμενον ἐπιδεικτικὸν ἢ πανηγυρικόν, ἐν ἅπασι μὲν τούτοις ἐστὶν ὁ ἀνὴρ λόγου ἄξιος, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς δικανικοῖς ἀγῶσι· κἂν τούτοις δὲ αὐτοῖς ἀμείνων ἐστὶ τὰ μικρὰ καὶ παράδοξα καὶ ἄπορα εἰπεῖν καλῶς, ἢ τὰ σεμνὰ καὶ μεγάλα καὶ εὔπορα δυνατῶς. ὁ βουλόμενος δὴ τὴν Λυσίου δύναμιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν, ἐκ τῶν δικανικῶν αὐτὴν μᾶλλον λόγων, ἢ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν τε καὶ συμβουλευτικῶν, σκοπείτω.

ιε'. Ἵνα δὲ καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν ἐγγένηταί μοι τὰ προσήκοντα lxxiii
εἰπεῖν, ἐάσω μὲν ταῦτα· περὶ δὲ προοιμίου, καὶ διηγήσεων, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου διαλέξομαι καὶ δηλώσω, ποῖός τις ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἰδεῶν ὁ ἀνήρ· διαιρήσομαι δὲ αὐτὰς, ὡς Ἰσοκράτει τε καὶ τοῖς κατ' ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα κοσμουμένοις ἤρεσεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν προοιμίων.

ις'. Φημὶ δὴ πάντων δεξιώτατον εἶναι τὸν ῥήτορα κατὰ τὰς εἰσβολὰς τῶν λόγων καὶ χαριέστατον· ἐννοούμενος, ὅτι ἄρξασθαι μὲν καλῶς οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν, εἰ γέ τις τῇ προσηκούσῃ χρῆσθαι βούλοιτο ἀρχῇ, καὶ μὴ τὸν ἐπιτυχόντα λόγον εἰπεῖν. οὐ γὰρ τὸ πρῶτον ῥηθὲν, ἀλλ' ὃ τοῦ προτεθέντος λόγου μηδαμοῦ μᾶλλον, ἢ ἐπ' αὐτοῦ ὠφελήσειε, τοῦτο ἀρχή τε καὶ προοίμιον. ὁρῶ δὲ τὸν ῥήτορα πᾶσι κεχρημένον, οἷς αἱ τέχναι τε παραγγέλλουσι, καὶ τὰ πράγματα βούλεται· τοτὲ μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐπαίνου ὁ λέγων αὐτὸς ἄρχεται, τοτὲ δὲ ἀπὸ τῆς διαβολῆς τοῦ ἀντιδίκου—εἰ δὲ τύχοι αὐτὸς προδιαβληθεὶς, τὰς αἰτίας πρῶτον ἀπολύεται τὰς καθ' ἑαυτοῦ—· τοτὲ δὲ, τοὺς δικαστὰς ἐπαινῶν καὶ θεραπεύων, οἰκείους ἑαυτῷ τε καὶ τῷ πράγματι καθίστησι· τοτὲ δὲ τὴν ἀσθένειαν τὴν ἰδίαν καὶ τὴν πλεονεξίαν τὴν τοῦ ἀντιδίκου, καὶ τὸ μὴ περὶ τῶν ἴσων ἀμφοτέρους εἶναι τὸν ἀγῶνα ἀποδείκνυσι· τοτὲ δὲ, ὡς κοινὰ τὰ πράγματα καὶ ἀναγκαῖα πᾶσι καὶ οὐκ ἄξια ὑπὸ τῶν ἀκουόντων ἀμελεῖσθαι λέγει· τοτὲ δὲ, ἄλλο τι κατασκευάζεται τῶν δυναμένων αὐτὸν μὲν ὠφελῆσαι, τὸν δὲ ἀντίδικον ἐλαττῶσαι. ταῦτα δὲ συντόμως καὶ ἀφελῶς διανοίαις τε χρησταῖς καὶ γνώμαις εὐκαίροις καὶ ἐνθυμή-

Τρία] Notabilis est lectio Cant. καὶ τρία περιειλημένα διάφορα τοῖς τίλοσι γένη. Sed non solummodo *tres* differunt, ut pluribus videre est Aristot. Rhetoric. 1. TAYLOR.

Τούτοις δὲ] Dedi pro vulgari τούτοις τε secundum Sylburgii mentem. REISK.

Ἔσω μᾶλλον] Dedi ad mentem Taylori pro vulgari ἔστω τε. IDEM.

Εἰ μή τις] Sensus postulat contrarium. Fort. scribendum εἰ δή τις, aut εἰ μή τις τῇ προστυχούσῃ. MATTH.

Εἰ μή τις τῇ προσηκούσῃ] Dedi de meo εἰ γέ τις τῇ προσηκούσῃ. REISK.

Ἐπ' αὐτοῦ] Aut ἐπ' ἀρχῆς αὐτοῦ, aut ἐπὶ deleto retinendum αὐτοῦ sensu adverbiali. Veniebat etiam in mentem sic legere: οὐ γὰρ τὸ πρῶτον ῥηθὲν, ἀλλ' ὅ,τι πρωτεθὲν τοῦ λόγου κ. τ. λ. de quo tamen nihil audeo affirmare, cum lectio vulgata sensum habeat commodum. MATTH. Mihi videtur legendum: ἐπ' αὐτοῦ ἀρχομένου ὠφελήσειε. REISK.

Αἱ τέχναι] Articulum addidi auctore Sylburg. IDEM.

Ἐμαυτοῦ ὁ λέγων αὐτὸς ἄρχεται] Sic dedi, partim auctoritate mea, partim Marklandi, cui debetur αὐτὸς pro vulgari αὐτὸ, articu-

μασι μεριοις περιλαβων, ἐπὶ τὴν πρόθεσιν ἐπάγεται· δι' ἧς τὰ μέλλοντα ἐν ταῖς ἀποδείξεσι λέγεσθαι προειπὼν, καὶ τὸν ἀκροατὴν παρασκευάσας εὐμαθῆ πρὸς τὸν μέλλοντα λόγον, ἐπὶ τὴν διήγησιν καθίσταται· καὶ ἔστι μεθόριον αὐτῷ ἑκατέρας τῶν ἰδεῶν ὡς τὰ πολλὰ ἡ πρόθεσις. ἤδη δέ ποτε καὶ ἀπὸ μόνης ταύτης ἤρξατο, καὶ ἀπροοιμίαστός ποτε εἰσέβαλε, τὴν διήγησιν ἀρχὴν λαβὼν, καὶ οὐκ ἄψυχος οὐδ' ἀκίνητός ἐστι περὶ ταύτην τὴν ἰδέαν. μάλιστα δ' ἄν τις αὐτοῦ θαυμάσειε τὴν ἐν τοῖς προοιμίοις αὐτοῦ δύναμιν, ἐνθυμηθεὶς, ὅτι διακοσίων οὐκ ἐλάττους δικανικοὺς γράψας λόγους, ἐν οὐδενὶ πέφηνεν, οὔτε ἀπιθάνως προοιμιαζόμενος, οὔτε ἀπηρτημένῃ τῶν πραγμάτων ἀρχῇ χρώμενος, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐπιβέβληκε τοῖς αὐτοῖς· οὐδ' ἐπὶ τὰς αὐτὰς κατενήνεκται διανοίας. καίτοι γε τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ὀλίγους γράψαντες εὑρίσκονται πεπονθότες· λέγω δὲ τὸ τοῖς αὐτοῖς ἐπιβάλλειν τόποις. ἐὼ γὰρ, ὅτι καὶ τὰ παρ' ἑτέροις εἰρημένα λαμβάνοντες ὀλίγου δεῖν πάντες, οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τίθενται τὸ ἔργον. οὗτοσὶ δὲ καινὸς ὁ ῥήτωρ ἐστὶ καθ' ἕκαστον τῶν λόγων· κατά γε οὖν τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰ προοίμια· καὶ δυνατὸς ὃ βούλοιτο διαπράξασθαι. οὔτε γὰρ εὔνοιαν κινῆσαι βουλόμενος, οὔτε προσοχὴν, οὔτε εὐμάθειαν, ἀτυχήσειέ ποτε
lxxiv τοῦ σκοποῦ. κατὰ μὲν δὴ ταύτην τὴν ἰδέαν ἢ πρῶτον, ἢ οὐδενὸς δεύτερον αὐτὸν ἀποφαίνομαι.

ιή. Ἐν δὲ τῷ διηγεῖσθαι τὰ πράγματα — ὅπερ οἶμαι μέρος πλείστης δεῖται φροντίδος καὶ φυλακῆς — ἀναμφιβόλως ἡγοῦμαι κράτιστον αὐτὸν εἶναι πάντων ῥητόρων, ὅρον τε καὶ κανόνα τῆς ἰδέας ταύτης αὐτὸν ἀποφαίνομαι· οἶμαί τε καὶ τὰς τέχνας τῶν λόγων, ἐν οἷς εἴρηται περὶ διηγήσεως ἀξιολόγου, οὐκ ἐξ ἄλλων τινῶν μᾶλλον, ἢ τῶν ὑπὸ Δυσίου γραφεισῶν, εἰληφέναι τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἀφορμάς. καὶ γὰρ τὸ σύντομον μάλιστα αὗται ἔχουσιν αἱ διηγήσεις, καὶ τὸ σαφές· ἡδεῖαί τέ εἰσιν ὡς οὐχ ἕτεραι, καὶ πιθαναὶ καὶ τὴν πίστιν ἅμα λεληθότως συνεπιφέρουσιν, ὥστε [μὴ ῥᾴδιον εἶναι μήθ' ὅλην διήγησιν μηδεμίαν μήτε μέρος αὐτῆς ψευδὲς ἢ ἀπίθανον εὑρεθῆναι· τοσαύτην ἔχει πειθὼ καὶ ἀφροδίτην τὰ λεγόμενα, καὶ οὕτω λανθάνει τοὺς ἀκούοντας, εἴτ' ἀληθῆ ὄντα, εἴτε πεπλασμένα. καὶ ὅπερ Ὅμηρος, ἐπαινῶν τὸν Ὀδυσσέα ὡς πιθα-

lam ἐ autem ego de meo addidi. IDEM.

Αὐτῷ δύναμιν] Delendum videtur αὐτῷ in secundo loco; nisi in priori legendum: τις αὐτὸ θαυμάσειε, τὸν etc. ut ultima exegetica sint. Par repetitio infra: ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα μιμησάμενος· ἴν γε τῷ πιστοῦσθαι τὸν ἄνδρα τὰ πράγματα τοιοῦτός τις ὁ ἀνὴρ ἐστιν. ubi ultimum τὸν ἄνδρα, conjectis oculis in versum præcedentem, videtur repetisse Librarius: omnino enim superfluum est, et sensum turbat. MARKLAND. Nisi pro secundo αὐτῷ leg. sit αὐτοῖς. in ipsis præloquiis. REISK.

Οὗτοσὶ δὲ] Distingue: οὗτοσὶ δὲ καινὸς ὁ ῥήτωρ ἐστὶ καθ' ἕκαστον τῶν λόγων (κατά γε οὖν τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰ προοίμια), καὶ δυνατὸς ὃ βούλοιτο διαπράξασθαι. hic vero orator novus est in singulis orationibus, (in Exordiis saltem et Proœmiis) et potens quodcunque velit efficere. MARKLAND.

Οὐδενὸς δεύτερον] Interponendum videtur γε. REISK.

νὸν εἰπεῖν καὶ πλάσασθαι τὰ μὴ γενόμενα ἔρηκε, τοῦτό μοι δοκεῖ κἂν ἐπὶ Λυσίου εἰπεῖν.

ιϑ'. Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὅμοια. Πᾶσί τε καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελευσαίμην ἀσκεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ Λυσίου, παραδείγματα ποιούμενος τὰς γυμνασίας. κράτιστα γὰρ ἐπεδείξατο ταύτην τὴν ἰδέαν ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα μιμησάμενος.

κ'. Ἐν δὲ τῷ πιστοῦσθαι τὰ πράγματα τοιοῦτός τις ὁ ἀνὴρ ἐστιν. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν καλουμένων ἐντέχνων πίστεων· καὶ χωρὶς ὑπὲρ ἑκάστου μέρους διαλέξομαι. τριχῇ δὲ νενεμημένων τούτων, εἴς τε τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ πάθος καὶ τὸ ἦθος, τὰ μὲν ἐκ τοῦ πράγματος, οὐδενὸς χεῖρον εὑρεῖν τε καὶ ἐξειπεῖν δύναται Λυσίας. καὶ γὰρ τοῦ εἰκότος ἀνὴρ ἄριστος εἰκαστὴς, καὶ τοῦ παραδείγματος, πῇ τε ὅμοιον εἶναι πέφυκε καὶ πῇ διαφέρον, ἀκριβέστατος κριτής· τά τε σημεῖα διελεῖν τὰ παρεπόμενα τοῖς πράγμασι, καὶ εἰς τεκμηρίων δόξαν ἀγαγεῖν δυνατώτατος, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἠθῶν γε πίστεις ἀξιολόγως πάνυ κατασκευάζειν ἔμοιγε δοκεῖ. πολλάκις μὲν γὰρ ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς φύσεως, πολλάκις δ' ἐκ τῶν προτέρων πράξεων καὶ προαιρέσεων ἀξιόπιστα ποιεῖ τὰ ἤθη. ὅταν

Δοκεῖ] Malim δοκῶ in prima persona. *videor mihi idem posse dicere etiam de Lysia.* aut cum MSS. nescio quibus leg. τις εἰκεῖν. IDEM.

Πᾶσί τε] Sylburg. ita: τὸ μέρος αὐτοῦ, Λυσίου παραδείγματα ποιουμένους τὰς γυμνασίας. TAYLOR. Totum locum ita lego et distinguo: Πᾶσί τε καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελευσαίμην ἀσκεῖν τὸ μέρος, αὐτοῦ Λυσίου παραδείγματα ποιουμένους τὰς γυμνασίας· *omnibusque, et imprimis, hanc partem exercere suaderem, ipsius Lysiæ exempla facientibus exercitationes suas*: id est, non aliunde, quam ex Lysia, petentibus exempla in exercitationes suas. Scio verba aliter construi posse, scil. Λυσίου τὰς γυμνασίας. sed sensus eodem fere recidet. MARKLAND. Fortasse: τὰ τοῦ Λυσίου παραδείγματα ποιούμενος τῆς γυμνασίας. Locus similis est pag. 62. 15. καὶ παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν ὑ λέγειν, ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς. MATTH. Post versum Homeri sic videtur leg. δι' ὃ πάσῃ τέχνῃ καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελευσαίμην ἀσκεῖν τὸ μέρος, φησὶ αὐτοῦ Λυσίου τὰ παραδείγματα ποιουμένους τὰς γυμνασίας. REISK.

Ἐν γε] F. ἐν δὲ, ut supra, ἐν δὲ τῷ διηγεῖσθαι. Mox dele τὸν ἄνδρα. *Sylburg.* TAYLOR.

Πιστοῦσθαι] Post πιστοῦσθαι addunt vulgatæ τὸν ἄνδρα, quæ duo vocabula delevi auctoribus Sylburgio et Marklando.

Τριχῇ δὲ] Vid. Aristotel. Rhet. 1. 2. 5, 6. MATTH.

Ἀνὴρ δικαστὴς] Sylburgius conjicit, ἄριστος δικαστὴς, ut ἀκριβέστατος κριτὴς paulo post. Forte: καὶ γὰρ τοῦ τε εἰκότος ἄριστος εἰκαστὴς, καὶ τοῦ etc. *etenim et verosimilitudinis optimus est conjector, etc.* etc. allusum enim videtur isti Thucydidis lib. 1. de Themistocle: τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής; quem locum citat Dionysius lib. de Thucyd. Idiomatibus. Euripides:

Μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

MARKLAND. Legendum videtur εἰκαστής. quod proprie dicitur in hac re. Librarius deceptus videtur a v. κριτής. Ita alibi Dionysius, ed. Sylb. p. 98. 37. ἀληθείας εἰκαστὴς et p. 136. 33. e Thucydide ἄριστος εἰκαστής. MATTH. Ego nullus dubitavi pro vulgari lectione δικαστὴς dare ἄριστος εἰκαστής. REISK.

Τεκμήριον] Antea conjiciebam τεκμηρίων. nunc confirmatus auctoritate codicis Helmstad. plane, quin ita sit scribendum non dubito. Sensus est apertus. Lysias τὰ σημεῖα ita callide tractare potest, ut τεκμηρίων vim consequantur. quomodo autem σημεῖα, τεκμήρια, εἰκὸς et παράδειγμα differant, diligenter explicat Aristoteles, e quo totum hunc locum excerpsisse videtur Dionysius. v. Rhetor. I. 2. 38. seqq. et II. 25. 9. seqq. MATTH.

Ἠθῶν γε] Γε aut cum δὲ mutandum videtur, aut sic leg. ἠθῶν τε καὶ παθῶν πίστεις.

δὲ μηδεμίαν ἀφορμὴν παρὰ τῶν πραγμάτων τοιαύτην λάβῃ, αὐτὸς ἡδοποιεῖ καὶ κατασκευάζει τὰ πρόσωπα τῷ λόγῳ πιστὰ καὶ χρηστά, προαιρέσεις τε αὐτοῖς ἀστείας ὑποτιθεῖς, καὶ πάθη μέτρια προσάπτων καὶ λόγους ἐπιεικεῖς ἀποδιδούς· καὶ ταῖς τύχαις ἀκόλουθα φρονοῦντας εἰσάγων, καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς ἀδίκοις ἀχθομένους καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, τὰ δὲ δίκαια προαιρουμένους ποιεῖν, καὶ πάντα παραπλήσια τούτοις, ἐξ ὧν ἐπιεικὴς ἂν καὶ μέτριον ἦθος φανείη, κατασκευάζων. περὶ δὲ τὰ πάθη μαλακώτερός ἐστι, καὶ οὔτε αὐξήσεις, οὔτε δεινώσεις, οὔτε οἴκτους, οὔθ' ὅσα τούτοις ἐστὶ παραπλή-
lxxv σια, νεανικῶς πάνυ καὶ ἐρρωμένως κατασκευάσαι δυνατός. οὐ δεῖ δὴ ταῦτα ἐπιζητεῖν παρὰ Δυσίου.

κά. Κἀν τοῖς ἐπιλόγοις δὲ, τὸ μὲν ἀνακεφαλαιωτικὸν τῶν ῥηθέντων μέρος μετρίως τε καὶ χαριέντως ἀπαριθμεῖ, τὸ δὲ παθητικὸν ἐκεῖνο, ἐν ᾧ παράκλησίς τε καὶ ἔλεος καὶ δέησις καὶ τὰ τούτοις ἀδελφὰ ἔνεστιν, τοῦ προσήκοντος ἐνδεεστέρως ἀποδίδωσι.

κβ'. Τοιοῦτος μὲν δή ἐστιν ὁ Λυσίου χαρακτὴρ, ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω περὶ αὐτοῦ. εἰ δέ τις ἄλλα παρὰ ταῦτα ἔγνωκε, λεγέτω. κἂν ᾖ πιθανώτερα, πολλὴν αὐτῷ χάριν εἴσομαι. ἵνα δὲ βέλτιον τῷ βουλομένῳ γένηται μαθεῖν, εἴτε ὀρθῶς ἡμεῖς ταῦτα καὶ προσηκόντως πεπείσμεθα, εἴτε καὶ διημαρτήκαμεν τὴν κρίσιν, τὴν ἐξέτασιν ἀπὸ τῶν ὑπ' ἐκείνου γραφέντων ποιήσομαι προχειρισάμενός τινα λόγον. οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πολλοῖς χρῆσθαι παραδείγμασιν. ἐξ ἐκείνου δὲ τήν τε προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιδείξομεν, ἀποχρῆν οἰόμενοι ψυχαῖς εὐπαιδεύτοις καὶ μετρίαις, μικρά τε μεγάλων καὶ ὀλίγα πολλῶν γενέσθαι δείγματα. ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ Διογείτονος· ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε. Διόδοτος, εἷς τῶν μετὰ Θρασύλλου καταλεγέντων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, ἔχων νήπια παιδία, διαθήκας ἐποιήσατο, καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπίτροπον, τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν Διογείτονα, τῶν δὲ παιδίων θεῖόν τε καὶ πάππον ἀπὸ μητέρος. αὐτὸς μὲν οὖν ἐν Ἐφέσῳ μαχόμενος ἀπεθνήσκει· Διογείτων δὲ πᾶσαν τὴν οὐσίαν τῶν ὀρφανῶν διαχειρισάμενος, καὶ ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων οὐδὲν ἀποδείξας, αὐτὸς ἔτι περιὼν κατηγορεῖται πρὸς ἑνὸς

Ταυτιθεὶς] Fort. περιτιθεὶς. Sic Dionys. ed. Sylb. p. 189. 1. ᾗ [λέξει] πέχρηται Ἡρόδοτος Εἰρξῃ περιτιθεὶς τὸν λόγον. et 85. 18. ὁ γὰρ γάμος εὐθὺς καὶ σωφροσύνης δόξαν περιτίθησι τοῖς ἀνθρώποις. Longin. p. 153. ed. Cel. Mor. τὸν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν τῷ θυμῷ τοῦ ἠγεμόνος περιέθηκεν. Diog. Laert. p. 70. ed. Steph. Κρίτων περιθεῖναι τοὺς λόγους. MATTH.

Προσώποις] Sic dedi pro vulgari προσώπων. REISK.

Προαιρουμένους ποιεῖν] Sic dedi de meo pro vulgari προαιρουμένους ποιῶν. IDEM.

Ἀπαιδεύτους] Stephanus et Sylburgius, οἷα ἀπαιδεύτους. minore cum mutatione legas, ψυχαῖς εὐπαιδεύτοις, animis eruditis et modestis. Sic init. Epist. ad Pompeium: ἱστορίαν εὐπαιδευτον· et in Lib. de Thucyd. Idiom. τῶν εὐπαιδεύτων· et alibi. MARKLAND.

τῶν μειρακίων δοκιμασθέντος, κἀκεῖς ἐπιτροπῆς. λέγει δὲ κατ' αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μὲν θυγατριδῆς, τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς ἀνήρ. προὔλαβον δὲ τὴν ὑπόθεσιν, ἵνα μᾶλλον γένηται καταφανὲς, εἰ μετρίᾳ καὶ προσηκούσῃ ἀρχῇ κέχρηται.

κγ'. Εἰ μὲν μὴ μεγάλα, κ. τ. λ. Τοῦτο τὸ προοίμιον ἁπάσας ἔχει τὰς ἀρετὰς, ὅσας δεῖ τὸ προοίμιον ἔχειν. δηλώσουσι δὲ οἱ κανόνες αὐτῷ παρατεθέντες οἱ τῶν τεχνῶν. ἅπαντες γὰρ δή που παραγγέλλουσιν οἱ συνταξάμενοι τὰς τέχνας, ὅταν ᾖ πρὸς οἰκείους ὁ ἀγὼν, σκοπεῖν, ὅπως μὴ πονηροὶ μηδὲ φιλοπράγμονες οἱ κατήγοροι φανήσονται· κελεύουσί τε, πρῶτον μὲν τὴν αἰτίαν εἰς τοὺς ἀντιδίκους περιϊστάναι καὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ ἀγῶνος, καὶ λέγειν, ὅτι μεγάλα τἀδικήματα. καὶ οὐκ ἐνῆν αὐτὰ μετρίως ἐνεγκεῖν· καὶ ὅτι ὑπὲρ ἀναγκαιοτέρων προσώπων ὁ ἀγὼν καὶ ἐρήμων, καὶ ἧττον ὑπεροφθῆναι ἀξίων, οἷς μὴ βοηθοῦντες, κακίους ἂν ἐφάνησαν· καὶ ὅτι προκαλούμενοι τοὺς ἀντιδίκους εἰς διαλλαγὰς, καὶ φίλοις τὰ πράγματα ἐπιτρέποντες, καὶ τὰ δυνατὰ ἐλαττοῦσθαι ὑπομένοντες, οὐδενὸς ἠδυνήθησαν τυχεῖν τῶν μετρίων. Ταῦτα μὲν δὴ παραγγέλλουσι ποιεῖν οἱ τεχνογράφοι, ἵνα τὸ ἦθος τοῦ λέγοντος ἐπιεικέστερον εἶναι δόξῃ. δύναται δὲ αὐτοῖς εὔνοιαν τοῦτο ποιεῖν, καὶ ἔστι κράτιστον τῆς κατασκευῆς μέρος. ταῦθ' ὁρῶ πάντα lxxvi
διὰ τοῦ προοιμίου τοῦδε γεγονότα. Καὶ μὴν εἴς γε τὸ εὐμαθεῖς τοὺς ἀκροατὰς ποιῆσαι, κελεύουσι συστρέψαντας εἰπεῖν τὸ πρᾶγμα, ἵνα μὴ ἀγνοῶσι τὴν ὑπόθεσιν οἱ δικασταί· καὶ οἷάπερ ἂν ᾖ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι, τοιοῦτο καὶ τὸ προοίμιον ὑποτίθεσθαι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ δεῖγμα τοῦ πράγματος ποιουμένους, εὐθὺς ἀπ' ἐνθυμημάτων πειρᾶσθαι ἄρχεσθαι. ἔχει δὴ καὶ ταῦτα τὸ προοίμιον. Ἔτι περὶ τῆς προσοχῆς ὧδέ πως τεχνολογοῦσιν· ὅτι δεῖ τὸν προσεκτικοὺς μέλλοντα ποιεῖν τοὺς ἀκροατὰς, καὶ λέγειν θαυμαστὰ καὶ παράδοξα, καὶ δεῖσθαι τῶν δικαστῶν ἀκοῦσαι. φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα πεποιηκὼς ὁ Λυσίας· καὶ προσέτι τούτοις τὸ λεῖον τῆς ἑρμηνείας, καὶ τὸ ἀφελὲς τῆς κατασκευῆς, ὧν μάλιστα δεῖ τοῖς ὑπ' ἐκείνων προοιμιαζομένοις. ἄξιον δὲ καὶ τὴν διήγησιν ὡς ᾠκονόμηται

Εἰ μὲν μὴ μεγάλα] Vid. p. 504. ed. Tayl.

Τῶν τυχεῖν] Legi vult Taylor τῶν τυχόντων. sine causa, si quid intelligo. Reisk.

Μεγάλα ἀδικήματα] Scripsit, opinor, μεγάλα τ' ἀδικήματα, vel τὰ ἀδικήματα. Markland.

Καὶ ὅστι] Forte, ἡ (sc. σύνοδος) ἐστι πρόπυλον τῆς κατασκευῆς μέρος. Idem.

Ἐῶδὲ] Καὶ, quod huic adverbio praponunt vulgatæ, delevi auctore Sylburgio. Reisk.

Τῶν' ἐκείνων] Sylburgius legit, ὑπ' ἐκείνων, *ab illis. A quibus?* nihil enim præcessit, quod huic sensui convenire potest. Lege, ἐν' ἐκείνων, *coram illis*, sc. δικαστῶν, *judicibus, quæ maxime necessaria sunt iis, qui coram tribunali proœmiis utuntur*: nempe in veris causis, non in *fictis* Rhetorum et Sophistarum λογομαχίαις. Markland.

καταμαθεῖν, ἔχει δὲ οὕτως. Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὦ ἄνδρες δικασταί, κ. τ. λ.

κδ'. Ἵνα δὲ καὶ ὁ τῶν ἀποδείξεων χαρακτὴρ καταφανὴς γένηται, θήσω καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις λεγόμενα. τὰς μὲν οὖν ἰδίας πίστεις, ὡς οὐ πολλῶν ἔτι λόγων δεομένας, δι' αὐτῶν βεβαιοῦται τῶν μαρτύρων, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο εἰπών, Πρῶτον μὲν οὖν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες. τὰ δὲ τοῦ ἀντιδίκου δίκαια διχῇ νείμας, ὡς τὰ μὲν ὁμολογήσαντος αὐτοῦ λαβεῖν, καὶ εἰς τὰς τροφὰς τῶν ὀρφανῶν ἀνηλωκέναι σκηψαμένου, τὰ δὲ ἐξάρνου γενηθέντος εἰληφέναι, κἄπειτα ἐλεγχθέντος, ὑπὲρ ἀμφοτέρων ποιεῖται τὸν λόγον. τάς τε δαπάνας οὐχ ἃς ἐκεῖνος ἀπέφηνε γενέσθαι λέγων, καὶ περὶ τῶν ἀμφιβόλων τὰς πίστεις ἀποδεδεώς. Ἀξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, κ. τ. λ.

κε. Ἐν μὲν δὴ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφην. βούλεται μὲν γὰρ ὑψηλότερος εἶναι καὶ μεγαλοπρεπέστερος. καὶ τῶν γε καθ' ἑαυτὸν ἢ πρότερον ῥητόρων ἁπάντων οὐδενὸς ἂν δόξειεν εἶναι καταδεέστερος· οὐ διεγείρει δὲ τὸν ἀκροατήν, ὥσπερ Ἰσοκράτης, ἢ Δημοσθένης. θήσω δὲ καὶ τούτων παράδειγμα. ἔστι δή τις αὐτῷ πανηγυρικὸς λόγος, ἐν ᾧ πείθει τοὺς Ἕλληνας, ἀγομένης Ὀλυμπιάσι τῆς πανηγύρεως, ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον τῆς ἀρχῆς, καὶ Σικελίαν ἐλευθερῶσαι· ἄρξασθαί τε τῆς ἐχθρᾶς αὐτίκα μάλα, διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράννου σκηνὴν χρυσῷ τε καὶ πορφύρᾳ καὶ ἄλλῳ πλούτῳ πολλῷ κεκοσμημένην. ἔπεμψε γὰρ θεωροὺς εἰς τὴν πανήγυριν ὁ Διονύσιος ἄγοντας θυσίαν τῷ Διΐ· μεγαλοπρεπής τε καταγωγὴ τῶν θεωρῶν ἐγίνετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελής, ἵνα θαυμασθείη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὦ ἄνδρες δικασταί] Vid. p. 505. ed. Tayl.

Τοῦ ἀντιδίκου] Articulum præposui, quo carent vulgatæ. REISK.

Τὰς δὲ δαπάνας] Distinguo ac lego: ποιεῖται τὸν λόγον, τάς τε δαπάνας — ἐλέγχων, καὶ περὶ etc. Sylburgius quoque legit τε pro δέ. MARKLAND. Sic dedi, pro vulgari τάς δὲ δαπάνας. REISK.

Ἀξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί] Vid. p. 512. ed. Tayl.

Ἔφην] Post ἔφην nonnulla deesse videntur. hæc enim non cohærent. MARKLAND. Acute animadvertit Marklandus aliquid hic deesse. Nam ἐν μὲν δὴ indicat conclusionem loci pertractati περὶ τῶν ἀποδείξεων, de quibus inceperat dicere. Τοῖς ἐπιδεικτικοῖς autem et paulo post θήσω δὲ καὶ τούτων transitionis ad orationes ἐπιδεικτικὰς vestigia habent. Deinde Dionysius Lysiam μαλακώτερον dixit non tam in ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, quam in πάθεσιν et ἀποδείξεσιν. v. p. 80. v. 8. Conf. Dionys. ed. Sylburg. p. 107. 43. ἐν οἷς (ἀποδεικτικοῖς καὶ παθητικοῖς λόγοις) ὁ μὲν Λυσίας ἁπλούστερός τίς ἐστιν, et p. 109. 34. ubi etiam male scribitur ἐπιδεικτικοῖς pro ἀποδ. quod aperte docet orationis συλλογία et Sylburg. ad h. l. Denique nullum exemplum epilogi commemoravit, de quo tamen etiam dicere constituerat. v. p. 77. v. 10. p. 80. v. 12. 18. Ex his satis puto apparere aliquid deesse. quod etsi sine ope codd. restitui vix potest, interim tamen expleri poterit hoc modo: ἐν μὲν δὴ τοῖς ἀποδείξεσι καὶ πάθεσι καὶ ὅλως τοῖς δικανικοῖς λόγοις μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφην. Τοιοῦτος δέ τίς μοι εἶναι δοκεῖ καὶ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις. βούλεται — Δημοσθένης. θήσω δὲ καὶ τούτων (scil. τῶν ἐπιδεικτικῶν λόγων) παραδείγματα. MATTH. Nil deest, modo legas, ἐν μέντοι τοῖς. REISK.

ταύτην λαβὼν τὴν ὑπόθεσιν, τοιαύτην πεποίηται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν, κ. τ. λ. lxxvii

κς'. Ἑνὸς ἔτι παράδειγμα θήσω λόγου συμβουλευτικοῦ· ἵνα καὶ τούτου τοῦ γένους τοῦ λόγου ὁ χαρακτὴρ γένηται σαφής. ὑπόθεσιν δὲ περιείληφε περὶ τοῦ μὴ καταλῦσαι τὴν πάτριον πολιτείαν Ἀθήνησι. τοῦ γὰρ δήμου κατελθόντος ἐκ Πειραιῶς, καὶ ψηφισαμένου διαλύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν ἄστει, καὶ μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν· δέους δὲ ὄντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος εἰς τοὺς εὐπόρους ὑβρίζῃ τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκομισμένον, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου γινομένων λόγων, Φορμίσιός τις τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου, γνώμην εἰσηγήσατο, τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν δὲ πολιτείαν μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν γῆν ἔχουσι παραδοῦναι· βουλομένων ταῦτα γεγέσθαι καὶ Λακεδαιμονίων. ἔμελλον δὲ, τοῦ ψηφίσματος τούτου κυρωθέντος, πεντακισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπελαθήσεσθαι τῶν οἰκιῶν. ἵνα δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε ὁ Λυσίας, τῶν ἐπισήμων τινὶ καὶ πολιτευομένων. εἰ μὲν οὖν ἐρρήθη τότε ἄδηλον, σύγκειται γοῦν ὡς πρὸς ἀγῶνα ἐπιτηδείως. ἔστι δὲ ὅδε. Ὅτε ἐνόμιζον, ὦ Ἀθηναῖοι, κ. τ. λ.

κζ'. Ἀλλ' ἅλις ἤδη παραδειγμάτων. ἵνα καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ῥητόρων τὸν αὐτὸν διαλεχθῶμεν τρόπον. ἕπεται δὲ τῷ ῥήτορι τούτῳ, κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων, Ἰσοκράτης. περὶ δὲ τούτου λεκτέον ἐφεξῆς, ἑτέραν ἀρχὴν λαβοῦσιν.

Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν] Vid. p. 518. ed. Tayl.

Ψηφισμάτων διαλύσασθαι] Hudsonus legi vult τὰς πρὸς τοὺς ἐν ἄστει ἔχθρας. male, ut videtur. centies enim hæc omittuntur. v. Æschin. contra Ctesiph. p. 68. 19. ed. Steph. Ælian. V. H. 12. 3. Theophrast. Charact. 13. περὶ ἀπαιρίας. ἀμφοτέρων βουλομένων διαλύσασθαι. Matth.

Φορμίσιος] De hoc loquitur Dinarchus p. 95. ed. Steph. Idem.

Φεύγοντας] F. φυγόντας. Idem. In hoc falsus fuit V. D. Exsules, οἱ φεύγοντες usurpantur, non οἱ φυγόντες. Ad insequentem vitam e Plutarcho annotationum ego de meo nihil addidi, sed omnes sunt Taylori. Reisk.

Ὅτε ἐνόμιζον, ὦ Ἀθηναῖοι] Vid. p. 523. ed. Tayl.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

lxxviii Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου, τοῦ Λυσανίου, τοῦ Κεφάλου, Συρακουσίου μὲν γένος, μεταναστάντος δὲ εἰς Ἀθήνας, ἐπιθυμίᾳ τε τῆς πόλεως, καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πείσαντος αὐτὸν φίλον ὄντα, καὶ ξένον, πλούτῳ διαφέρων· ὡς δέ τινες ἐκπεσόντα τῶν Συρακουσῶν, ἡνίκα ὑπὸ Γέλωνος ἐτυραννοῦντο· γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος, τὸ μὲν πρῶτον συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων· ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστερον Θουρίους μετονομασθεῖσαν ἔστελλεν ἡ πόλις, ᾤχετο σὺν τῷ πρεσβυτάτῳ ἀδελφῷ Πολεμάρχῳ —ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι δύο Εὔδιδος καὶ Βράχυλλος—, τοῦ πατρὸς ἤδη τετελευτηκότος, ὡς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, ἔτη γεγονὼς πεντεκαίδεκα, ἐπὶ Πραξιτέλους ἄρχοντος. κἀκεῖ διέμεινε παιδευόμενος παρὰ Τισίᾳ, καὶ Νικίᾳ τοῖς Συρακουσίοις· κτησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλήρῳ λαχὼν ἐπολιτεύσατο, ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος, ἔτη ἑξήκοντα τρία. Τῷ δὲ ἑξῆς Καλλίᾳ Ὀλυμπιάδι ἐνενηκοστῇ δευτέρᾳ, τῶν κατὰ Σικελίαν συμβάντων Ἀθηναίοις, καὶ κινήσεως γενομένης τῶν τε ἄλλων συμμάχων καὶ μάλιστα τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, αἰτιαθεὶς Ἀττικίζειν ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν. Παραγενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχοντος, ἤδη τῶν τετρακοσίων κατεχόντων τὴν πόλιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δὲ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης, καὶ τῶν τριάκοντα παραλαβόντων τὴν πόλιν, ἐξέπεσεν, ἑπτὰ ἔτη μείνας, ἀφαιρεθεὶς τὴν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέμαρχον· αὐτὸς δὲ διαδρὰς ἐκ τῆς οἰκίας, ἀμφιθύρου οὔσης, ἐν ᾗ ἐφυλάσσετο ὡς ἀπολούμενος, δῦγεν ἐν Μεγάροις. ἐπιθεμέ-

Διαφέρων] Anne διαφέροντα? Vid. Nos in Vita Lysiæ. TAYLOR.

Φρασικλῆ] L. Φρασικλείδη. IDEM.

Καὶ δευτέρας] Dele. IDEM.

Ἔστελλεν] Ἔστελλε Cod. Petav. IDEM.

Ἄλλοι δύο] Hoc videtur esse ambigendum. IDEM.

Εὔδιδος] Εὔθυμος Xyl. Rectius cum Platone Εὐθύδημος. IDEM.

Κλήρου λαχὼν] Κλήρου τυχὼν Photius. IDEM.

Κλεάρχου] L. Κλεισθένους. IDEM.

Ἑξήκοντα τρία] Alii τριάκοντα τρία legunt, alii ὅστε τριάκοντα. IDEM.

Τριῶν] L. Τεσσαράκοντα. IDEM.

νων δὲ τῶν ἀπὸ Φυλῆς τῷ καθόδῳ, ἐπεὶ χρησιμώτατος ἁπάντων ὤφθη, χρήματά τε παρασχὼν δραχμὰς δισχιλίας, καὶ ἀσπίδας διακοσίας· πεμφθεὶς δὲ σὺν Ἑρμᾶνι ἐπικούρους ἐμισθώσατο τριακοσίους δύο, ἔπεισέ τε τάλαντα δοῦναι Θρασύλλαιον τὸν Ἠλεῖον, ξένον αὐτῷ γεγονότα. ἐφ' οἷς γράψαντος αὐτῷ Θρασυβούλου πολιτείαν μετὰ τὴν κάθοδον ἐπὶ ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου, ὁ μὲν δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν· ἀπενεγκαμένου δὲ Ἀρχίνου γραφὴν παρανόμων διὰ τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι, ἑάλω τὸ ψήφισμα· lxxix
καὶ οὕτως ἀπελαθεὶς τῆς πολιτείας, τὸν λοιπὸν χρόνον ᾤκησε ἰσοτελὴς ὤν· καὶ ἐτελεύτησεν αὐτόθι, ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιοὺς, ἢ, ὥς τινες, ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα, ἢ, ὥς τινες, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα· ἰδὼν Δημοσθένην μειράκιον ὄντα. γενηθῆναι δέ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος. Φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τετρακόσιοι εἰκοσιπέντε. τούτων γνησίους φασὶν οἱ περὶ Διονύσιον, καὶ Καικίλιον εἶναι διακοσίους τριάκοντα, ἐν οἷς δὶς μόνον ἡττῆσθαι λέγεται. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ δν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἐγράψατο Ἀρχῖνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων, καὶ κατὰ τῶν τριάκοντα ἕτερος. Ἐγένετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος, τοῖς ἰδιώταις τοῖς πολλοῖς λόγους ἐκδούς. εἰσὶ δ' αὐτῷ καὶ τέχναι ῥητορικαὶ πεποιημέναι, καὶ δημηγορία, ἐπιστολαί τε καὶ ἐγκώμια, καὶ ἐπιτάφιοι καὶ ἐρωτικοί. Σωκράτους ἀπολογία ἐστοχασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ τὴν κατὰ λέξιν εὔκολος εἶναι, δυσμίμητος ὤν. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ ἐραστὴν αὐτόν φησι γεγονέναι Μετανείρας ὁμοδούλου τῇ Νεαίρᾳ. ὕστερον δὲ ἔγημε Βραχύλλου τοῦ ἀδελφοῦ θυγατέρα, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ, ὡς δεινοτάτου εἰπεῖν, καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα Φίλισκος ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἑταῖρος δὲ Λυσίου· δι' οὗ φανερὸν ὡς προέλαβε τοῖς ἔτεσιν, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται. ἔχει δὲ οὕτως·

Καλλίππης θύγατερ, πολυηγόρε, φροντίδι δείξεις
Εἴ τι φρονεῖς, * * καί τι περισσὸν ἔχεις.

Ἐπὶ χρησιμώτατος] L. ἐπιχρησιμώτατος. IDEM.

Πεμφθεὶς δὲ] Πεμφθεὶς τε Cod. Petav. IDEM.

Δύο] Istud δύο pertinet ad comma proximum. Vid. nos in Lysiæ Vita. IDEM.

Θρασύλαιον] Θρασυδαῖον alii. IDEM.

Ὀγδοήκοντα] Mira hæc differentia, ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιοὺς — ἢ, ὥς τινες, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα. Hæccine exspectabas ab ἀκριβεῖ Plutarchi? IDEM.

Ἡττῆσθαι] Ἡττῆσθαι Cod. Petav. IDEM.

Ἔστι δ' αὐτοῦ] F. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ὃ ἐγράψατο Ἀρχῖνος (sc. παρανόμων) τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών. IDEM.

Τοῖς πολλοῖς] Vel glossa est ad τοῖς ἰδιώταις, vel legendum τοὺς πολλοὺς (λόγους sc.) vel τοὺς πλείους, ut Photius. IDEM.

Δημηγορία] F. δημηγορίαι. IDEM.

Σωκράτους] Καὶ Σωκράτους ἀπολογία. Cod. Petav. IDEM.

Δημοσθένης] Hæc ex Athenæo l. 13. IDEM.

Καλλίππης] In MSS. nonnullis δ' Καλλίππης, in metro quarto pro Ἐν κέσμησι Cod. Petav. habet Ἐν κόσμησι. in sexto, idem Cod. καταφθιμένων. IDEM. De hoc Epigrammate vid. supra p. 59.

Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα, καὶ ἄλλως
Ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσιδάϊμνον,
Δόντα καταφθίμενον καὶ σοφῷ ἀθάνατον·
Ὃς τότ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι,
Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

Συνέγραψε δὲ λόγον καὶ Ἰφικράτει τὸν μὲν πρὸς Ἁρμόδιον, τὸν δὲ προδοσίας κρίνων Τιμόθεον, καὶ ἀμφοτέρους ἐνίκα. Ἀναδεξαμένου δὲ Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις, ταῖς εὐθύναις ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν ἀπολογεῖται διὰ τοῦ Δυσίου λόγου. καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμόθεος ἐξημιώθη πλείστοις χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει λόγον μέγιστον, διαλλαγέντας τοὺς Ἕλληνας καταλῦσαι Διονύσιον.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX PHOTIO COD. CCLXI.

lxxx Ἀνεγνώσθησαν Λυσίου λόγοι διάφοροι. φέρονται δ' αὐτοῦ εἰκοσιπέντε καὶ τετρακόσιοι, ὧν τοῖς γνησίοις τρεῖς καὶ τριάκοντα καὶ διακόσιοι ἐγκρίνουσι. ἐν οἷς δὶς μόνον τὸ ἔλαττον ἐνεγκεῖν τῇ λέξει πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστὰς πολλάκις ἀγωνισάμενος λέγεται. ἔστι δὲ τοῖς λόγοις βραχύτατός τε καὶ πιθανώτατος, καὶ τῷ δοκεῖν μὴ δεινῶς λέγειν, εἴπερ τις ἄλλος δεινότατος. ἀλλὰ γὰρ καὶ εὔκολος εἶναι δοκῶν, οὐδὲν ἔλαττον δυσμίμητος ἐπιδείκνυται. τοὺς μέντοι γε τῶν λόγων πλείους ἰδιώταις ἐκδεδωκέναι λέγεται. συγκεφαλαιοῦσι δὲ τοὺς λόγους αὐτοῦ δημηγορίαι, ἐπιστολαί, ἐγκώμια, ἐπιτάφιοι, ἐρωτικοί, καὶ Σωκράτους ἀπολογία. ἔστι μὲν ἐν οὐκ ὀλίγοις αὐτοῦ λόγοις ἠθικός. γίνεται δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ὁ ἠθικός, ὅταν χρηστὴν ἔχῃ προαίρεσιν, καὶ πρὸς τὰ βελτίω ῥέπουσαν. ὅθεν οὐ χρὴ ψιλῶς τὰ πραχθέντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην συνάπτειν, μεθ' ἧς ἐπράττετο ἕκαστον. οἷον ἂν μὲν χαλεπὰ εἴῃ, καὶ πρὸς φίλους ἢ ἄλλως μετρίους, τὴν ἀνάγκην αἰτιᾶσθαι, ἂν δὲ ἀμείνω, τὴν προαίρεσιν. αὗται δὲ μάλιστα πιθανὴ γίνεται, εἰ τὴν αἰτίαν προσλάβοι. τὰς μέντοιγε αἰτίας οὐ χρὴ τοῦ λυσιτελοῦς ἕνεκα παραλαμβάνειν. φρονίμου γὰρ μᾶλλον ἢ χρηστοῦ καὶ εὐ-

Κρίνων] Pro κρίνων idem Cod. κρίνω, lege sequenti. Ἰφικράτει — κρίνοντι Τιμόθεον. κρίνοντι, revocata syllaba τι ex voce sub- Nihil verius. TAYLOR.

γνώμονος τὰ τοιαῦτα. χαλεπὸς δὲ ὁ τρόπος φυλάξαι, διὸ καὶ Λυσίας ἐν αὐτῷ φαίνεται πολλάκις διαμαρτάνων. θαυμάζονται μέν τοι γε αὐτοῦ ἄλλοι λόγοι καὶ δὴ καὶ ὁ πρὸς Διογείτονα ἐπίτροπης· πιθανήν τε γὰρ καὶ καθαρὰν τὴν διήγησιν ποιεῖται. ἀλλ' οὐκ εὖ θὺς ἐπὶ τὰς αὐξήσεις καὶ τὰς δεινώσεις, ἅπερ πολλοὶ πάσχουσιν, ὑπάγεται. καὶ γὰρ οὐδ' ἔστιν οἰκεῖα τὰ τοιαῦτα τῆς πρώτης δεδαπαλίας τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χώραν ἔχει καὶ παλέγεσθαι. καὶ πολλὴν δὲ καθαρότητα καὶ σαφήνειαν ἔν τε τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς λέξεσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ λόγου προβάλλεται ἀρχῆς. ὥσπερ καὶ τὸ σχῆμα κατ' εὐθεῖαν ἀρμόζον ἀφηγήσει, καὶ τὸ μηδὲν τῶν ἔξωθεν συνεφέλκεσθαι. τὸ δὲ τῆς ἁρμονίας, αὐτοῦ κάλλος οὐ παντός ἐστιν αἰσθάνεσθαι, καὶ γὰρ δοκεῖ μὲν ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε συγκεῖσθαι, εἰς ὑπερβολὴν δὲ κόσμου κατεσκεύασται. καὶ ἁπλῶς, ὁ λόγος ἄξιος θαυμάσαι κατά τε τὰ σχήματα καὶ τὰ νοήματα, καὶ τὰ ὀνόματα, καὶ τὴν ἐναρμόνιον τούτων συνθήκην, καὶ τὴν εὕρεσιν καὶ τάξιν τῶν ἐνθυμημάτων τε καὶ ἐπιχειρημάτων ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ' ἐνίοις περὶ τοῦ σηκοῦ λόγος, ὁ σηκὸς δὲ νῦν εἶδός ἐστιν ἱερᾶς ἐλαίας. ἀλλ' ὅτι μὲν γνήσιος Λυσίου ἔκ τε τῶν κεφαλαίων δῆλον, καὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐπιχειρημάτων, ἐξ αὐτοῦ γε τοῦ προοιμίου, τῆς τε διηγήσεως, καὶ τοῦ ἐπιλόγου, πάνυ γὰρ δαιμονίως, καὶ κατὰ τὴν εἰθισμένην τῷ ἀνδρὶ ἐν τῷ ἁπλότητι lxxxi δεινότητά ἐστιν ἐξειργασμένα ταῦτα καὶ τὸ κατ' ἐνθύμημα· ἀλλὰ μὴ κατ' ἐπιχείρημα προάγειν τὰς ἀποδείξεις, τοῦ Λυσίου μάλιστα τὸ ἰδίωμα ἀπαγγέλλει, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ καθ' ἓν διατρίβοντα μηκύνειν τὸν λόγον, τῆς τοῦ Λυσίου ἐστὶν ἀκριβείας· καὶ τὸ εὐπαγὲς τῶν λόγων καὶ τὸ διὰ βραχύτητος πολλὴν παρέχειν ἡδονήν· ᾧ μετά γε Δημοσθένην οὗτος μόνος τῶν ἄλλων ῥητόρων φαίνεται κατορθώσας· καὶ τὸ κάλλος δὲ τῆς διατυπώσεως, ἐν ᾧ μήτε Πλάτωνος, μήτε Δημοσθένους, μήτε Αἰσχίνου τὸ ἔλαττόν ἐστιν ἀπηνεγμένος. ἰδίωμα δὲ Λυσίου, καὶ τὸ τὰς ἀντιθέσεις προάγειν, μηδαμῶς μὲν ἐμφαινούσας τὸ ἐπιβεβουλευμένον, τὸ δὲ ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐκεσπασμένον δεικνύειν. Τεκμήριον δὲ τῆς Λυσιακῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ἐν πάσῃ τῇ περιόδῳ τῶν κώλων εὐάρμοστον, καὶ μετὰ καθαρότητος εὐανθές. Παῦλος δέ γε ὁ ἐκ Μυσίας, τόν τε περὶ τοῦ σηκοῦ λόγον, οὐδὲν τῶν εἰρημένων συνεὶς, τῆς τε γνησιότητος τῶν Λυσιακῶν ἐκβάλλει λόγων· καὶ πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄλλους εἰς νόθους ἀπορριψάμενος πολλῆς καὶ μεγάλης τοὺς ἀνθρώπους ὠφελείας ἀπεστέρησεν, οὐχ εὑρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων. ἅπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν, ἰσχυρατεστέρας τῆς διαβολῆς ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, ἢ τῆς

'Αμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ'] F. ἀμφιβάλλεται μὲν πας' ἰνίοις ὁ π. τ. σ. λόγος. TAYLOR.

ἀληθείας γεγενημένης. Ἔστι δὲ ὁ Λυσίας δεινὸς μὲν παθήνασθαι, ἐπιτήδειος δὲ τοὺς πρὸς αὔξησιν διαθεῖναι λόγους. Τινὲς μὲν οὖν τῶν περὶ τοὺς ῥητορικοὺς διατριβόντων λόγους οὐκ ὀρθῶς ὑπήχθησαν εἰπεῖν περὶ Λυσίου, ὡς ἀποδείξαι μὲν τὰ ἐγκλήματα, παρ' ὅτινα οὖν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, τὸ προκεκριμένον ἔχει· αὐξῆσαι δὲ ταῦτα πολλῶν ἐνδεής. καὶ γὰρ ἐλέγχονται φανερῶς ὑπὸ τῶν αὐτοῦ λόγων, πολὺ τῆς ἐπ' αὐτὸ διασφαλλόμενοι κρίσεως· καὶ μάλιστά γε τούτους ὁ κατὰ Μνησιπτολέμου διελέγχει. θαυμαστῶς γὰρ τὴν κατηγορίαν πρὸς μέγεθος οὗτος ηὔξησε. Καικίλιος δὲ ἁμαρτάνει, εὑρετικὸν μὲν τὸν ἄνδρα, εἴπερ ἄλλον τινά, συνομολογῶν, οἰκονομῆσαι δὲ τὰ εὑρεθέντα οὐχ οὕτως ἱκανόν. καὶ γὰρ κἂν τούτῳ τῷ μέρει τῆς ἀρετῆς τοῦ λόγου οὐδενὸς ὁρᾶται φαυλότερος. Εἶδε δὲ μειράκιον Δημοσθένην ὄντα· παῖς δὲ γέγονεν ὁ Λυσίας Κεφάλου τοῦ Λυσανίου τοῦ Κεφάλου, γένος μὲν Συρακούσιος, μετανάστης δὲ γεγονὼς εἰς Ἀθήνας, πόθῳ τε τῆς πόλεως, καὶ τῆς Περικλέους τοῦ Ξανθίππου φήμης. ἐν ᾗ τὰ μὲν πρῶτα συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ, τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν στελλούσης τῆς πόλεως ᾤχετο καὶ αὐτὸς σὺν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Πολεμάρχῳ, ἐφ' ᾧ τοῦ πατρῴου μετασχεῖν κλήρου. ἔτος δὲ πέντε καὶ δέκατον ἦγε, καὶ διέτριβεν ἀκροώμενος Τισίου τε καὶ Νικίου τῶν Συρακουσίων, οἰκίαν δὲ κατασκευασάμενος καὶ κλήρου τυχὼν ἐπολιτεύετο τῶν πολλῶν οὐκ ἐνδεέστερον, ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος. τῷ δὲ ἑξῆς ἐνιαυτῷ Ἀττικίζειν αἰτιαθεὶς μεθ' ἑτέρων τριῶν ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. Ἀθήνησι δὲ παραγεγονὼς, τῶν Τετρακοσίων τὴν πόλιν ἐχόντων, διέμεινεν αὐτόθι· τῶν Τριάκοντα δὲ τὴν πόλιν ἀντικατασχόντων, ἑπτὰ μὲν ἔτη διέμεινεν· ἀφαιρεθεὶς δὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέμαρχον ἀποβαλὼν, αὐτὸς μόλις διαδρὰς τὸν ἐπικρεμάμενον ὄλεθρον διῆγεν ἐν Μεγάροις. Τῶν δ' ἀπὸ Φυλῆς ἐπιθεμένων τῇ καθόδῳ χρησιμώτατος ἁπάντων γέγονε τῇ πράξει. χρήματά τε γὰρ αὐτὸς δραχμὰς δισχιλίας παρέσχε, καὶ ἀσπίδας διακοσίας. σταλεὶς δὲ σὺν Ἕρμωνι, ἐπικούρους τε ἐμισθώσατο τριακοσίους, καὶ Θρασύδαιον τὸν Ἠλεῖον ἔπεισε, ξένον ὄντα, αὐτῷ δύο τάλαντα παρασχεῖν. ἐφ' οἷς γράφει μὲν μετὰ τὴν κάθοδον ὁ Θρασύβουλος πολιτείαν αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν. Ἀρχῖνος δὲ διὰ τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι τὸ ψήφισμα, γράφεται γραφὴν παρανόμων τὴν δωρεάν. καὶ ἐπεὶ κατεγνώσθη τὸ ψήφισμα, τῆς μὲν πολιτείας ὁ Λυσίας ἀπελαύνεται, τὸν λοιπὸν δὲ χρόνον κατεβίω ἰσοτελὴς ὤν. καὶ τελευτᾷ αὐτόθι, τρία καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γεγονώς. οἱ δὲ ἀφαιροῦσιν αὐτοῦ ἑπτά.

Τριῶν] Immo *τριακοσίων*, ut est in Dionysio, atque uti emendavi in Plutarcho. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX SUIDA.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος, ῥήτωρ· μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου· lxxxii εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ῥητόρων. Ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε· γεγονὼς δὲ ἐτῶν ιε' ἐς Θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο κοινωνήσων τῆς ἀποικίας· εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν ἐς Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι, ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. Τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητήν, πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς, ἐγκώμιά τε, καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολὰς ζ'· μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς· ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX LEXICO INEDITO EUDOCIÆ N. CCLXXIV. BIBL. COLBERTINÆ, NUNC REGIÆ, PARISIENSIS.

Περὶ τοῦ Λυσίου.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ῥητόρων· λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτους (l. τούτοις) ἀμφιδοξούμενοι. Τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. Ἔγραψε καὶ τέχνας ῥητορικὰς, καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολὰς ζ'· μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς.

TESTIMONIA VETERUM

DE LYSIA.

CICERO.

lxxxiii 1. *De Orat.* 118. Dissertissimus Orator Lysias.

3. *De Orat.* 16. Suavitatem Isocrates, subtilitatem Lysias, acumen Hyperides, sonitum Æschines, vim Demosthenes habuit.

In Brut. 17. Tum fuit Lysias, ipse quidem in causis forensibus non versatus, sed egregie subtilis Scriptor atque elegans, quem jam prope audeas Oratorem perfectum dicere. (Nam plane quidem perfectum et cui nihil admodum desit, Demosthenem facile dixeris.) Nihil acute inveniri potuit in iis causis, quas scripsit, nihil, ut ita dicam, subdole, nihil versute, quod ille non viderit: nihil subtiliter dici, nihil presse, nihil enucleate, quo possit fieri aliquid limatius: nihil contra grande, nihil incitatum, nihil ornatum vel verborum gravitate vel sententiarum, quo quidquam esset elatius.

Ibid. 31. Quodammodo est nonnulla in iis etiam inter ipsos [*Catonem ac. et Lysiam*] similitudo. Acuti sunt, elegantes, faceti, breves. Sed ille Græcus ab omni laude felicior. Habet enim certos sui studiosos, qui non tam habitus corporis opimos, quam gracilitates consectentur; quos, valetudo modo bona sit, tenuitas ipsa delectat: quanquam in Lysia sæpe sunt etiam lacerti, sic ut fieri nihil possit valentius.

lxxxiv *Orat.* 15. Dicat igitur Attice venustissimus ille Scriptor ac politissimus Lysias. Quis enim id possit negare? dum intelligamus hoc esse Atticum in Lysia, non quod tenuis sit atque inornatus, sed quod nihil habeat insolens aut ineptum.

Ibid. 16. Qui Lysiam sequuntur, causidicum quendam sequuntur, non illum quidem amplum atque grandem, subtilem et elegantem tamen, et qui in forensibus causis possit præclare consistere.

Ibid. 132. Dum imitari Lysiam vult, alterum pene Demosthenem.

De optimo genere Oratorum. Imitemur, si poterimus, Lysiam, et ejus quidem tenuitatem potissimum. Est enim multis in locis grandior; sed quia et privatas ille plerasque, et eas ipsas aliis, et parvarum rerum causulas scripsit, videtur esse jejunior, quoniam se ipse consulto ad minutarum genera causarum limaverit.

DIONYSIUS HALICARNASSENSIS.

De Oratoribus. Ὁ Λυσιακὸς λόγος πρὸς το χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶν αὐτάρκης, καὶ τὸ μὲν αὐχμηρὸν ἐκπεφευγὼς, πάνυ δὲ σύντομος καὶ στενὸς κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν, ἔτι δὲ καὶ κομψὸς καὶ ἀληθὴς, καὶ τῶν Ἀττικισμῶν εὔχαρις. οὐ μὴν συνεχῶς αὐξητικὸς, πλὴν τοῦ σκοποῦ λεληθότως ἐπιτυγχάνων, μετὰ κεκραμένης τῆς κατὰ τὴν χάριν ἡδονῆς· ὡς ἀναγινωσκόμενον μὲν, οὐχ ὅλον [l. εὔκολον] νομίζεσθαι, χαλεπὸν δὲ εὑρίσκεσθαι ζηλοῦν πειρωμένοις. μάλιστα δὲ ἐπιτευκτικὸς ἐν ταῖς διηγήσεσιν· ἰσχνότητι γὰρ τῆς φράσεως ασφῆ καὶ ἀπηκριβωμένην ἔχουσι τὴν τῶν πραγμάτων ἔκθεσιν.

In Judicio de Isæo §. 3. Ἡ μὲν γὰρ [Λυσίου λέξις] ἀφελής τε καὶ ἠθικὴ μᾶλλον ἐστίν· σύγκειταί τε φυσικώτερον, καὶ ἐσχημάτισται ἁπλοϊστερον· ἡδονῇ τε καὶ χάριτι πολλῇ κέχρηται. ἡ δὲ Ἰσαίου τεχνικωτέρα, κ. τ. λ.

Ibid. §. 16. Τοῦ Λυσίου μὲν οὖν τις ἀναγινώσκων τὰς διηγήσεις, lxxxv
οὐδὲν ἂν ὑπολάβῃ λέγεσθαι κατὰ τέχνην ἢ πονηρίαν, ἀλλ' ὡς φύσις καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει· αὐτὸ τοῦτο ἀγνοῶν, ὅτι τῆς τέχνης τὸ μιμήσασθαι τὴν φύσιν αὐτῆς μέγιστον ἔργον ἦν.

Ibid. §. 18. Δοκεῖ Λυσίας μὲν, τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον· Ἰσαῖος δὲ, τὴν τέχνην· καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντος· ὁ δὲ, τοῦ δεινῶς.

Ibid. §. 20. Οὐδένα ἡγούμενος οὔτε ἀκριβέστερον, οὔτε χαριέστερον γεγονέναι Λυσίου.

Ibid. Τούτων δή φημι τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις, διαφέρειν οἰόμενος Λυσίαν, καὶ ὥσπερ ἀρχέτυπον ὑπογράφων ὑπερέχειν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, ταύτης τῆς προαιρέσεως τῶν λόγων ἐποιησάμην κανόνα.

In Judicio de Dinarcho §. 6. Λυσίας ἔν τε τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, αὐτὸς αὑτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν, εἴς τε τὸν λεκτικὸν τρόπον, καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων σαφήνειαν, καὶ σύνθεσιν, αὐτοφυῆ μὲν καὶ λείαν εἶναι δοκοῦσαν, παντὸς δὲ λόγου κατὰ τὴν ἡδονὴν διαφέρουσαν.

Ibid. §. 7. Ἔστωσαν δή τινες ἐπιγραφόμενοι λόγοι, καὶ ὄντες, Δεινάρχου, πολλὴν ἔχοντες πρὸς τὰ Λυσιακὰ ὁμοιότητα· Τούτων ὁ βουλόμενος κρίνεσθαι τὴν διάγνωσιν, πρῶτον μὲν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου θεωρείτω· ἔπειτ', ἐὰν μὲν ἀρετήν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐναρθοῦσαν ἴδοι, καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνοῦσαν, καὶ τὸ μηδὲν ἄφυκτον εἶναι τῶν λεγομένων, θαῤῥῶν λεγέτω τούτους Λυσίου. ἐὰν δὲ μήτε χαρίεν ὄψεσιν εὑρίσκῃ, μήτε τὸ πιθανὸν, καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβὲς, μήτε τῆς ἀληθείας ἀπτόμενον, ἐν τοῖς Δεινάρχου λόγοις αὐτοὺς ἐάτω.

De admiranda vi dicendi in Demosthene §. 2. Ἐτελείωσε δ' αὐτὴν [simplicem ideam orationis] καὶ εἰς ἄκρον ἤγαγε τῆς ἰδίας ἀρετῆς Δεινίας ὁ Κεφάλου, κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Γοργίᾳ τε καὶ Θουκυδίδῃ γενόμενος.

Ibid. 11. Ἃ δὲ παρὰ τὸν [illegible] καὶ ἀκριβῆ, καὶ καθαρὸν, καὶ ζηλωτὸν, l xxvi

ἀπὸ τοῦ διαλάμψαντος ἐν αὐτῷ· Λυσιακὸς δ' ἂν εἰκότως λέγοιτ' τοιαῦτα.

Ibid. 13. Ταῦτα οὐ καθαρὰ καὶ ἀκριβῆ καὶ σαφῆ καὶ διὰ τῶν κυρίων καὶ κοινῶν ὀνομάτων κατεσκευασμένα, ὥςπερ τὰ Λυσίου; ἐμοὶ μὲν γὰρ ὑπάρχειν δοκεῖ. Τί δὲ, οὐχὶ σύντομα, καὶ στρογγύλα, καὶ ἀληθείας μεστὰ, καὶ τὴν ἀφελῆ καὶ ἀκατάσκευον ἐπιφαίνοντα φύσιν, καθάπερ ἐκεῖνα; Πάντων μὲν οὖν μάλιστα. Οὐχὶ δὲ καὶ πιθανὰ, καὶ ἐν ἤθει λεγόμενά τινι, καὶ τὸ πρέπον τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις τε καὶ πράγμασι φυλάττοντα; ἡδονῆς δὲ ἄρα, καὶ πειθοῦς, καὶ χαρίτων, καιροῦ τε καὶ τῶν ἄλλων, ἃ πᾶσι τοῖς Λυσιακοῖς ἐπανθεῖ λόγοις, ἆρα οὐχὶ πολλὴ μοῖρα;

Ibid. Φυσική τις ἐπιτρέχει τοῖς Λυσίου λόγοις εὐστομία καὶ χάρις, ἣ προὔχει, πλὴν Δημοσθένους, τῶν ἄλλων ῥητόρων.

In Judicio de Thucydide 53. Ἀντιφῶν, Λυσίας, Ἰσοκράτης, οἱ πρωτεύσαντες τῶν τότε ῥητόρων.

DIO CHRYSOSTOMUS.

Περὶ λόγου ἀσκήσεως. p. 256. Edit. Morell. 1604.

Λυσίαν δὲ βραχύτητι καὶ ἁπλότητι καὶ συνεχείᾳ διανοίας, καὶ τῷ λεληθέναι τὴν δεινότητα.

QUINTILIANUS.

Instit. Orat. III. 8. Neque enim minus viciosa est Oratio, si ab homine, quam si a re, cui accommodari debuit, dissidet: ideoque Lysias optime videtur in iis, quæ scribebat indoctis, servasse veritatis fidem.

Ibid. IX. 4. Neque mihi, quamlibet magnus Auctor, Cicero persuaserit, Lysiam, Herodotum, Thucydidem parum studiosos ejus
lxxxvii fuisse. Genus fortasse sint secuti non idem, quod Demosthenes aut Plato, quanquam et ii ipsi inter se dissimiles fuerunt. Nam neque illud in Lysia dicendi textum tenue atque rarum lætioribus numeris corrumpendum erat. Perdidisset enim gratiam, quæ in eo maxima est, simplicis atque inaffectati coloris: perdidisset fidem quoque.

Ibid. X. 1. His ætate Lysias major, subtilis atque elegans, et quo nihil, si Oratori satis sit docere, quæras perfectius. Nihil enim est inane, nihil arcessitum, puro tamen fonti, quam magno flumini propior.

Ibid. XI. 1. Lysias, qui tum in dicendo præstantissimus habebatur.

Ibid. XII. 10. Nam quis erit hic Atticus? Sit Lysias, hunc enim amplectuntur amatores istius nominis modum.

Ibid. Quid Periclea? Similemne credimus Lysiacæ gracilitati.

GELLIUS.

II. 5. Favorinus de Lysia et Platone solitus est dicere, Si ex Platonis, inquit, oratione verbum aliquod demas mutesve, atque id commodissime facias, de elegantia tantum detraxeris; si ex Lysiæ, de sententia.

HERMOGENES.

De formis Orat. tom. 2. p. 338. Edit. Port.

Πολλὰ τῶν τοιούτων ἐν ἰδιωτικοῖς τὰ παραδείγματα, καὶ πλείονά γε παρὰ τῷ Λυσίᾳ καὶ τῷ Ὑπερίδῃ. φύσει γὰρ οἱ ἄνδρες ἠθικώτεροι.

Ibid. p. 366. Τοῦ δ' αὖ μὴ δοκοῦντος μὲν εἶναι δεινοῦ, ὄντος δὲ ὡς ἀληθῶς τοιούτου, παραδείγματά εἰσι σχεδὸν ἅπαντες οἱ ἰδιωτικοὶ τοῦ Δημοσθένους λόγοι, καὶ τῶν δημοσίων δὲ οὐκ ὀλίγα μέρη· τά γε μὴν τοῦ Λυσίου θαῤῥῶν ἴσως εἴποι τις ἂν, ὅτι πάντα.

Ibid. p. 386. Πλεῖστόν γε μὴν αὐτοῦ [i. e. λόγου ἁπλῶς πολιτικοῦ] lxxxviii μέτεστι Λυσίᾳ τε καὶ Ἰσαίῳ καὶ Ὑπερίδῃ. διὸ δὴ καὶ μάλιστά εἰσι πιθανοί. διαφέρουσι δὲ οὗτοι ἀλλήλων, ὅτι τῷ μὲν Λυσίᾳ μετὰ τούτων, καὶ τὰ τῆς ἐπιμελείας μετρίως ὕπεστι, καὶ τὸ τοῦ κύσμου σφόδρα ἀνεμφάτως.

LONGINUS.

Sect. XXXIV. Ὁ μὲν γὰρ Ὑπερίδης πρὸς τῷ πάντα, ἔξω γε τῆς συνθέσεως, μιμεῖσθαι τὰ Δημοσθένεια κατορθώματα, καὶ τὰς Λυσιακὰς ἐκ περιττοῦ περιείληφεν ἀρετάς τε καὶ χάριτας.

JULIANUS.

Epist. XLII. Τί οὖν δὲ Ὁμήρῳ μέντοι καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Δημοσθένει μέντοι, καὶ Ἡροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ καὶ Ἰσοκράτει, καὶ Λυσίᾳ θεοὶ πάσης ἡγοῦνται παιδείας.

THEMISTIUS.

P. 329. Edit. Harduin. Par. 1684.

Καὶ τηνικαῦτα οὐ κατώκνεις οὐδὲ ἐδεδοίκεις μή τίς σε μεμφακισάσθαι ὑπολάβοι ἀμελλωμένην πρὸς Λυσίαν καὶ Θουκυδίδην.

MARCIANUS CAPELLA.

Lib. V. Post hos tamen in diversis agminibus Oratores emeriti, ac præ se ferentes insignium culmen meritaque linguarum Æschinem, Isocratem, Lysiamque conspicéres.

IOANNIS TAYLORI
LECTIONES LYSIACÆ.

CAP. I.

Pag. ed. Tayl.

675 Lysiæ plures. Lysias pro Lysippo. Emendantur Parœmiographi. Φιλοδικία Atheniensium. Curia ἐπὶ Δελφινίῳ. Apollo Delphinius. Plauti et Terentii Error. Demosthenes emendatus. Locus Varronis apud Nonium Marcellum feudissime ejusque liberatus. Molendinæ pœna. cetera.

EDITIONI nostræ coronidem jam impositurus, atque ocium nactus a labore omnium, quos unquam sumpsi, improbissimo, institui, ut primus essem, qui messi meæ falcem admoverem, ut quæ a me emendata aut elucidata sint, opera non indiligenti percurrerem. Eo sc. animo, ut, siquid a me inclementer nimis dictum sit, id pro indicto haberem: ambitiose, reciderem: ambigue, arguerem: siquid mutandum, notarem: ut obscurioribus lucem, ingeniosis (si tam magnificam orationem, benevole lector, non reformides) auctoritatem adderem; ut denique nonnullorum exspectationibus morem gererem, qui de arido nimis hoc notandi genere conquesti quædam præterea adferri volunt, quæ vel Auctoris indolem et scribendi genus, vel Gentis domi bellique instituta, vel Fori denique judiciorumque consuetudinem exponere atque illustrare possint. Quorum demum consilium eousque sum secuturus, ut me interea meæ operæ non pœniteret. Neque enim eo sum ab literis ocio, aut, quod isti fortasse verius esse existimaverint, ea ingenii cultura et lepore, ut mihi licere arbitrarer desidi inter delicatulos hodiernæ Criticæ litare, ad trutinam nescio quam imaginariam Auctorem nostrum exigere, troporum schematumque varietates indagare, Veneresque, ut aiunt, orationis expromendo bonam ætatem conterere bonamque chartam consumere. Novi profecto ex hoc aucupio facillime me meos labores ex fatali illo vico redempturum, ubi odores venenunt: at ego lævus eas semper in ambitione literaria partis secutus fuerim, ut talis mihi lectores contingere exoptarem, qualis amicos desumerem, paucissimos, sed cordatos. In hac quoque notularum mantissa pulchram satis opportunitatem mihimet comparasse videor, ut subductis probe rationibus et pensitato mecum meo commentandi charactere, nonnullorum hominum reprehensiones deprecarer, si qui id, quod in Criticorum laboribus maxime sit solenne, in nostris exspectarent: nempe, ut quos in eadem palæstra mecum desudasse conspexerim, eos omnis conviciis probrisque proscinderem, malaque ingererem multa. Meus longe aliter fuit animus et sententia, diuque mecum dolui, humanissima studia profitentis humana omnia a se aliena exi-

stimare. Veterum ea fuit sapientia, ut Mortuisum Gratiis πάρεδρον lucarent, ὃς μάλιστά τοῦ λόγου τὸ συγκεχαρισμένον καὶ προσφιλὲς αἰτιῶτο, Plutarch. Distert. Metal. III. Quocunque ergo decebit magis ab omni acerbitate ostentationis absens, atque (ut Plato de Xenocrate dixit) ταῖς Κάριτι θύειν, quam in liberalissimis disciplinis emeritos, in literis exquisitissimis exercitatos, qui denique in docendo flectendoque animum legentis non mediocrem artificii sui partem posuerint? Unum quod attinet Andream Schottum Antverpiensem, siquid a me intemperanter nimis exsidit, siquid ejus in republica literaria existimatione indignum, aut mea in eadem novitate, habeto id omne mihi jam defervescente ingenio atque in se redeunte, serio displicuisse:

QVAE. HIC. VEL. ALIAS. SCRIPSI. DIXI. FECI. 676
EX. HVMANITATIS. OFFICIO. SCRIPTA. DICTA. FACTA. SVNTO.
QVAE. SECVS. INSCRIPTA. INDICTA. INFECTA. HABENTOR.

Ad Lysiam redeo, cujus rota currente adcrescebat ὁμωνύμων numerus. Adponatur itaque p. 3. ed. Tayl. (XVIII.) Lysias bis Ciliciæ Præses sub Diocletiano Imp. Vid. Surium de SS. historiis ad Aug. XXIII. et Octob. XXX. Ruinart. Act. Sincer. primorum Martyrum, Lipomannum, etc. (XIX.) Lysias natione Græcus, sub eodem Diocletiano et Licinio Impp. Armeniæ finibus tutandis cum exercitu præfectus. Vid. Bolland. de SS. MM. Sebastenis ad Feb. III. et alibi. (XX.) Lysias Christianus unus ex XI. fidelibus, qui Epistolam Actis Martyrum SS. Tarachi, Probi et Andronici præfixam consignaverunt. Ruinart. ad A. C. CCCIV. Lysiam interea, qui in nostra classe locum obtinet XII. debemus, ut monui, (p. 2.) Adagiorum Centuriatoribus. Vid. Lucil. Tarch. etc. Βοῦς ἐν πόλει. Nam si per bovem, ὃν ἀνέθηκε Λυσίας ἐν Ἀκροπόλει, intelligunt Tauri statuam, quæ Athenis in Arce visebatur, vehementer errant. Bos ille non erat Lysiæ, sed Senatus Areopagitici donarium. Ἔστι δὲ καὶ ταῦρος ἀνάθημα τῆς βουλῆς τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐφ' ὅτῳ δὲ ἀνέθηκεν ἡ βουλή, πολλὰ ἂν τις εἰδὼς εἰκάζοι. Pausan. Attic. c. 24. Βοῦς ἐν πόλει· χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. Hesych. Sed non ea statua, verum prodigium quondam, idque non Athenis, sed Romæ visum proverbio Βοῦς ἐν πόλει, auctoritatem dedit. Procop. de bello Gotthic. IV. 21. Ἔλεγεν οὖν ὁ Ῥωμαῖος οὗτος, ὡς ἄρχοι μὲν Ἰταλίας ποτὲ Ἀταλάριχος ὁ Θευδορίχου θυγατριδοῦς· βοῦν δέ τις ἀγίλη ἐς Ῥώμην ὑπὸ ταὐτον τὸν χρόνον ἀμφὶ δεῖλαν ὀψίαν ἐξ ἀγροῦ ἥκει διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἣν φόρον Εἰρήνης καλοῦσι Ῥωμαῖοι — ἴσως δέ τις ἀρχαία πρὸ ταύτης δὴ τῆς ἀγορᾶς κρήνη, καὶ βοῦς ἐπὶ ταύτης χαλκοῦς ἕστηκε Φειδίου (οἶμαι) τοῦ Ἀθηναίου ἢ Λυσίππου ἔργον. ἀγάλματα γὰρ ἐν χώρῳ τούτῳ πολλὰ τούτοιν δὴ τοῖν ἀνδροῖν ποιήματα — ἵνα δὲ ταῦρον ἔφη τῶν τηνικάδε παριόντων εὐνοῦχον τῆς τε ἀγίλης ἀπολειπόμενον, καὶ ταύτης δὴ τῆς κρήνης ἐπιβατεύσαντα, καθύπερθε βοὸς τοῦ χαλκοῦ στῆναι· τύχῃ δέ τῳ παριόντα τινὰ, Τοῦσκον γένος, κομιδῇ ἀγροικον δόξαντα εἶναι, ξυμβάλλοντα τὸ ποιούμενον φάναι (εἰσὶ γὰρ μαντικοὶ καὶ εἰς ἐμὲ Τοῦσκοι) ὡς εὐνοῦχός ποτε καταλύσει τὸν ἄρχοντα Ῥώμης. Hæc Procopius. Nimirum hic est ille bos, quem Lysippus Sicyonius signis clarus, (de quo plurima Pausanias, Plinius, Horat. Propertius aliique) ex ære fecit, non Lysias consecravit. Βοῦς Λυσίου &c. pro Βοῦς Λυσίππου, sive ut in MSS. Codd. exarari solet Λυσ^{ου}, quo posito nonnulli Codd. Steph. Byzantini pro Λύσιππος,

Δόσις habent. De nomine Lysiæ hæc dicta sunto. Causam autem hanc nostram, in qua de Eratosthenis nece quæstio agebatur, judicabant Ἐφέται, viri sc. LI. ἀριστίνδην electi, qui ad Apollinis Delphinii judicabant ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ. De cæde enim apud Athenienses præter Areopagum cognoscebat. I. Curia ἐπὶ Παλλαδίῳ, si erat involuntaria: II. ἐπὶ Πρυτανείῳ, si de Auctore non liquebat: III. ἐν Φρεάττει, ubi aliquis ob cædem involuntariam solum vertens nova interea teneretur: IV. ἐπὶ Δελφινίῳ denique, ubi quis jure ac recte cæsum contenderet. Nam, ut ait Cic. pro Milone—"An est quisquam, qui hoc ignoret, cum de homine occiso quæratur, aut neguri solere omnino esse factum, aut recte ac jure factum esse defendi?" In hisce omnibus aio quæsitum esse de cæde. Ejus erat leporis scomma, quod in h. populum jaciebat Lucian. Icaro. Menip. Καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἐπεπορεύετο, καὶ ὁ Κῶιξ ἐλήστευε, καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο: et Aristoph. Equit. 1313.

> Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν καὶ μαρτυριῶν ἀπίχεσθαι
> Καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν.

De hisce Curiis plurima plurimi: optime omnium Demosth. c. Aristocr. et Poll. VIII. 10. Adjungant, quibus ea non satisfaciant Pausan. Attic. c. 28. Sigon. de Republica Athen. III. 2. et Meurs. Areop. cap. extr. ut de Lexicis taceam. Neque fuissem hic in propatulo moratus, ni magnis hominibus dubitationem vidissem injectam de loco, ubi agebatur causa. Neque denuo asseram has Curias ita fuisse provinciis distinctas, ut vel rerum necessitati vel diuturnitati temporis earum usus non aliquando cederet. Lege Demosth. c. Bœot. Isocr. Except. c. Callimach. et Valer. Max. VIII. 1. Sed quis ille Apollo Delphinius, cedo, et unde dictus? qui non solum Athenis hujusmodi ædis nactus est, de quibus vide Plutarch. in Theseo et Pausan. in Attic. verum etiam, ut constat ex σχ. in Pind. in honore fuit Æginensibus, et Mensi, Sacris et Ludis nomen dedit, atque
677 apud Chalcedensis itidem nactus est fanum sui cognominis; cujus postea in communionem adscitus T. Flaminius, ut liquet ex Plutarch. in vita.

> Ο. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΗΡΑΚΛΕΙ. ΤΟ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.
> Ο. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΤΟ. ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ.

Plane aliena sunt et fabulam redolent, quæ de eo Etymo habet idem Plutarch. in libro de solertia Animalium: quam licet historiam tangit Homerus, sive quis alius, in hymnis, atque ære adhuc servant nummi Tarentinorum: Aliena item, quæ σχ. Lycophronis 208. Apollo, credo, et Diana δελφικοὶ vel δελφίνιοι ideo dicti, quod erant *uterini*. Nam et Diana Δελφινία dicta. Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ ἱδρύθη μὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, λέγεται δὲ Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ καὶ Ἀρτέμιδι Δελφινίᾳ. Poll. VIII. 10. Eamque conjecturam adjuvat locus Laertii in Thalete §. 29. Phiala enim a Collegio Sapientum renunciata et ad Thaletem reversa, Ὁ δὲ τῷ Διδυμαίῳ Ἀπόλλωνι ἀπέστειλεν, εἰπὼν οὕτω κατὰ τὸν Καλλίμαχον·

> Θαλῆς με τῷ μελέοντι Νειλέω δήμου
> Δίδωσι, τοῦτο δὶς λαβὼν ἀριστεῖον.

Τὸ δὲ πεζὸν οὕτως ἔχει. Θαλῆς Ἑξαμίου Μιλήσιος Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ

Ἑλλήνων ἀριστεῖον δὶς λαβών. Sed me nimium tenuit πολυώνυμος iste Deus, cujus Epitheta fortasse æque ac Oracula tenebris delectantur suis. Jam meminisse oportet me in Auctore purissimo versari, dissimillimoque istius Dei antistiti, quæ

Δόκιτον χίασα παμμιγῆ βοὴν
Διφυγφόγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα
Φρυγὸς πελαυῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.

Simplex, inquam, noster, et purissimus, nullibi tamen simplicior, quam ubi rem gestam narret. Cujusmodi hic habes de uxore domum ducta, ad funus prodeunte, ab adultero denique in stupri consuetudinem inlecta. Ἐπ' ἐφορὰν αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνὴ ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ἁφθεῖσα χρόνῳ διαφθείρεται. p. 11. ed. Reisk. *Effertur. Imus. Funus procedit. Sequimur.* Terentius verbis quasi ritualibus. Sed neque Plautus, neque Terentius in palliatis suis tam severe mores Græcorum servant, quin aliquando immisceant domesticos. Nam Simo ille apud Terentium, utut Romæ *funus sequi* liceret, id tamen Athenis Atticis non potuit. Ita enim instituit Solo, ut videbis apud Demosth. adv. Macart. [p. 1071. 1. ed. R.] Τὸν ἀνεθέντα προτίθεσθαι ἔνδον ὅπως ἂν βούληται· ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ᾗ ἂν προθῶνται, πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, βαδίζειν δὲ τοὺς ἄνδρας πρόσθεν ὅταν ἐκφέρωνται, τὰς δὲ γυναῖκας ὄπισθεν. Quæ verba leviter sunt corrupta, cum legi debeat, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ᾗ ἂν προθῶνται, ut loqui semper observantur scriptores gravissimi atque Ἀττικώτατοι, e. g. Plato in Sympos. init. Τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ᾗ τὰ ἐπινίκια ἤθυεν αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί. Idem in Apolog. Socrat. Τῇ γάρ που ὑστεραίᾳ δεῖ με ἀποθνήσκειν ἢ ᾗ ἂν ἥκωσι τὸ πλοῖον. Sed prius quam manum de tabula, occasione hinc quoque arrepta, more eorum, qui una fidelia duos parietes dealbant, emendamus etiam Varronem de vit. P. R. l. 3. apud Nonium Marcellum. "Propinquæ adolescentulæ etiam Anthracinis: Proximæ amiculo nigello, capillo demisso sequerentur luctum." Ain' vero, luctum? Immo *lectum*, si quidquam sit, quod credam aut certo sciam: lectum sc. in quo efferretur. Ego interea ad cetera pergam, ubi lectorem semel admonuero plurima ex hac oratione erui posse, quæ ad domesticas Atheniensium rationes expediendas, atque ad communia vitæ officia elucidanda pertinere possunt: Cujusmodi sunt p. 20. sqq. ed. R. de habitandi ratione, de cerussa feminarum, de obsonatorum ministeriis, de pistrini denique pœna apud Antiquos, quam servis nequam minitari solent in Comœdia: Ancillis maxime. Ter. Adelph. v. 3. 60.

"Atque ibi favillæ plena fumi ac pollinis
Coquendo sit faxo et molendo."

Namque ubi dicitur, Exod. xi. 5. "Morietur omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis, qui sedet in solio suo, ad primogenitum Ancillæ, quæ est in Carcere," Hebræi habent אחר הרחים post molam. Eadem pœna hodie quoque mulctari infrugi mulieres apud Francofurtenses narrat *Burnettus* in Itinerario.

CAP. II.

678 Plures Lysiæ Codd. MSS. Plagiarii antiqui. Emendatus Theo et Athenæus.

Inter nitidissimi Scriptoris orationes ea maxime placuisse judicatur, quæ in nostra Editione, uti et in Aldina pariter, legitur secunda: a p. 49. ad 130. ed. R. Siquidem eam unice descriptam, quasi ceteris omnibus prælatam et lectitatam frequentius hodie servant Bibliothecæ quam plurimæ. Ex MS. Cod. Vaticano, itidemque alio S. Marci Venetiis nonnulla hujus orationis in melius restituit Muretus Var. Lect. XVII. 11. Præter compluscules Lysiæ Codd. MSS. quibus instructa est Bibliotheca Laurentiana, quæ est Florentiæ, Plutei IV. Cod. XXIV. hanc orationem continet, uti ex literis humanissimi Bern. Montefalconii V. C. ad me datis atque ex Langii Dani catalogo impresso intellexi. Habetur quoque in Biblioth. Coislin. Cod. CCXLVI. ætate et auctoritate venerabili: itemque in Cod. alio D. de Mesmes in Senatus Parisiensis Curia Principis: in Cod. Barocc. Oxoniis: Perizonii, Lugd. Batavorum in bibliotheca denique Augustana, præter eos Codices, quos nacti sunt istius Orationis H. Stephanus, Fr. Philelphus, aliique, atque demum exemplaria, quibuscum conferuntur libri duo in bibliothecis nostris Cantabrigiensibus. *Venustissima* certe oratio, et *pulcherrima*, siquid habeant Recentiorum testimonia, Victorii sc. et Mureti, auctoritatis. Gravissimum certe Scriptoris studiis et ætate pene æmuli judicium, Isocratis, qui ex hoc fonte in Panegyricam suam copiosissimos rivulos deduxit. Εὕρους δ' ἂν καὶ παρὰ Ἰσοκράτει ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὰ ἐν τῷ Λυσίου Ἐπιταφίῳ καὶ τῷ Ὀλυμπικῷ (vel melius fortasse Ὀλυμπιακῷ) Theo. c. 1. Add. Plutarch. in Isocrate, Philostratum et Photium, et quæ de ea re acutissime notavit ad auctorem nostrum eruditissimus Marklandus, prærepta mihi omni occasione dicendi. Veterum certe minor fuit in hac parte religio; nam eadem animi constantia, qua ex Nostro Isocrates, ex Isocratis vicissim oratione Panathenaica plurima in sua oratione ὁμωνύμῳ expressit Aristides. Vitas X Oratorum ita *descripsere* uterque et Photius, et Plutarchus, ut alterum ab altero *exscripsisse* fatearis. Unus est liber ejusdem Plutarchi de placitis Philosophorum et Galeni, qui inscribitur *Historia Philosophica*. Ita Philistus (si Theoni fides l. c. nam intercidit auctor): τὸν Ἀττικὸν ὅλον πόλεμον ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐκ τῶν Θουκυδίδου μετενήνοχε. Menander, teste Cæcilio apud Porphyr. de erudito auditu: ὅλον δρᾶμα ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος (quod sane mireris), Ἀντιφάνους τὸν Οἰνιστὴν μετέγραψεν εἰς τὸν Δεισιδαίμονα. Et si quis Plutarchum in Crasso cum Appiani Parthicis (qui hodie exstant uterque) conferre velit, totum locum de Aristidis Milesiacis, spurcissimi scriptoris opere improbando, hunc ab illo vix literula una immutata inveniet mutuo sumpsisse. In forensibus sane Auctoribus nonnullæ erant quasi *voces legitimæ* et dicendi formulæ solenniores, in quibus a se invicem discrepare vix poterant, etiamsi id operam dedissent sedulam: Δέομαι — μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι — ποιήσομαι ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων τοὺς λόγους. ὅθεν ῥᾷστα μαθήσεσθε — πειράσομαι διδάσκειν. Demosth. c. Aphob. 1. Ita Noster pro Mantitheo. p. 576, 9. ed. R. Δέομαι οὖν ὑμῶν, μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαί μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων: et c. Eratosthenem, p. 384. 7.

ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι. Et similiter, ineunte oratione c. Agoratum, p. 449. 7. Ὅθεν οὖν ἡμεῖς τε ῥᾷστα διδάξομεν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν ἄρξομαι διηγεῖσθαι. Vix tamen arbitror ita excusanda esse, quæ habet Lysias *de Aristophanis bonis*, init. paria, immo omnino eadem, quæ ante eum scripsit Andocides *de Mysteriis*. Utrumque locum exscribam, cum res sit inlustrior. Nescio tamen, utrum actum agam necne: neque enim Thomasium *de plagio literario* mihi serio id expetenti adhuc oculis usurpare contigit, qui mihi fortasse tota hac dissertatione supersedere potuisset. Αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, εὔνοιαν πλείω παρασχίσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς κατηγόροις· εἰδότας, ὅτι κᾆν ἐξίσου ἀκροᾶσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἐγὼ δὲ μετὰ δίους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιοῦμαι. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς ἐστὶν εὔνοιαν πλείω παρασχίσθαι ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγόροις. ἔτι δὲ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερῶς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ ἂν ἥδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγόρων, ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων. οἱ δὲ αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, ἀδίκως ἀνθρώπους ἀπολέσαντες, ἐάλωσαν παρ' ὑμῖν 679
ψευδομαρτυριῶντες, ἡνίκ' οὐδὲν ἦν πλίον τοῖς πεπονθόσιν. ὁπόταν οὖν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένηνται, εἰκὸς ὑμᾶς ἐστὶ μήπω τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους πιστοὺς ἡγεῖσθαι. Andocides [p. 3. 9. ed. R.] Αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥᾴδια χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὥσπερ τῶν κατηγόρων. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κᾆν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἡμεῖς δὲ ἀγωνιζόμεθα μετὰ δίους καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνου μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὔνοιαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολογουμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερῶς, ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν πεπραγμένων, μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπους ἐάλωσαν, ἡνίκα οὐδὲν ἦν πλίων τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ' οὖν τοιαῦτα πολλὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, μήπω τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους ἡγεῖσθαι πιστούς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. Lysias. p. 614, 10. ed. R. Si ex Foro in Scenam transeas, eadem pene rerum facies, et egregia ingeniorum paritas. Athen. l. 1. p. m. 13. Παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων Πίνδαρος ἐπαινεῖ. Εὔβουλος δὲ φησὶ

Ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ
Παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιὸν, ἄνδρα δὲ
Μὴ τὸν παλαιὸν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαραλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί. Idem l. 3. p. m. 42. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίᾳ

Α. Καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
Ὡσπερ πρὸς ἀπλήστους· ἀλλὰ ταὐτὶ λάμβανε
Πάρθενε τὰ μῆλα. Β. Καλά γε. Α. Καλὰ δῆτ' ὦ θεοί.
Νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
Β. Παρ' Ἑσπερίδων ὦμην γε νὴ τὸν Φωσφόρον.
Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία
Μόν'. Α. Ἔστιν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἐστι παντα χοῦ
Καὶ τίμιον.

Ἔριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ τὰ ἰαμβεῖα προσθεὶς ὡς ἴδια, τὰ τοῦ Ἀντιφάνους ἐπιφέρει

Παρ' Ἐσπερίδων ᾠμην γε νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα τοῦτ' εἶναι τρία
Μόν'. Β. Ἔστιν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἔστι πανταχοῦ
Καὶ τίμιον· τούτων μὲν ὀβολὸν οὐ πολὺ
Τίθημι, λογιοῦμαι γὰρ — et quæ sequuntur.

Ubi nimirum voces τὰ τοῦ Ἀντιφάνους credo olim margini a lectore quodam fuisse adlitas e regione *Antiphanis* Iamborum, quos Eriphus suæ fabulæ inseruit. Quid enim in textu Athenæi potuere, nondum video. Pari passu ambulant Æschylus apud Athen. l. 1. p. m. 9.

Οὐ' ἐστὶν ὃς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βίλος
Γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον σύραιναν
Ἐρύψειν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
Πληγεῖσ' ἀνανάγησεν ὀστρακουμένη
Χωρὶς μυρηρῶν τευχίων πνέουσ' ἐμοί.

et Sophocles ibid.

Ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον σύραιναν
Ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
Κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.

Eadem porro ratione Theophilus in Neoptolemo:

Οὐ συμφέρον νέα ἐστὶ πρεσβύτῃ γυνή.
Ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
Ἐνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀποῤῥήξασα δὶ
Ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξενρέθη.

quæ ilsdem pene verbis ante eum Theognis.

Οὗτοι συμφέρον ἐστὶ γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
Οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
Οὐδ' ἀγκυραν ἔχουσιν· ἀποῤῥήξασα δὲ δεσμὰ
Πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Pro συμφέρον legit χρήσιμον Clemens Alexandrinus Strom. l. 6. quem librum, uti et Euseb. Præparat. Evang. l. 10. adeat, qui τὸ εὐεπίφορον εἰς κλοπὴν τῶν Ἑλλήνων penitius inspicere velit. Plena est eorum messis: ego spicas tantum colligo. Ex Antiquis etiam olim de furto literario scripsere Alcæus de Ephori furtis, non quidem ad normam historiæ conscribendæ, sed per parœdiam. Aretades, cujus opus laudatur a Porphyr. apud Eusebium Præp. Evangel. l. 10. περὶ συνεμπτώσεως, sive de fortuita Auctorum convenientia. Aristophanes Grammaticus ἐν ταῖς παραλλήλοις Μενάνδρου τε καὶ ἀφ' ὧν ἐκλεψεν ἐκλογαῖς. Latinus (vel juxta quosdam Cratinus) in libris IV. περὶ τῶν οὐκ ἰδίων Μενάνδρου. Lysimachus in libris II. περὶ τῆς Ἐφόρου κλοπῆς. Philostratus Alexandrinus περὶ τῆς τοῦ Σοφοκλέους κλοπῆς. Pollio, qui librum de Herodoti furto conscripsit, itemque Epistolam ad Soterindam de Ctesiæ plagiis, et libri, cui nomen inditum est Ἰχνευταί, ubi de Theopompo multa leguntur.

CAP. III.

Orationes Funebres Antiquorum, sc. Platonis, Periclis, Lysiæ, Hyperidis, Isocratis, 680 Demosthenis, et Archini. Emendantur Gellius, Suidas non semel, et Dionysius Halicarnassensis: locus porro Aristotelis vindicatur contra παραδιορθωτὰς quosdam. Isocrates junior orationem funebrem habuit. Νοθεύεται oratio funebris Demosthenis. Emendatur non uno in loco. Ordo tribuum Atheniensium. Emendatur Menander Rhetor. Elegans Marmor in Museo Carpineo. Inusitatæ Latinitatis exempla. Rapsata. Propugnatricem periculorum. Aristides insigni medela mactus.

Adhuc in ferali hoc argumento moramur, et Antiquorum luctui, si Lectori non ingratum fore videbitur, destinavimus schedas quoque proximas. Eorum ex epitaphiis sermonibus ætatem maximam tulerunt Platonis Menexenus, Periclis oratio quam immortalitati consecravit Thucydides I. 2. Lysiæ et Hyperidis. Ἔχομεν (ait auctor ex recentioribus) Πλάτωνος καὶ Θουκυδίδου, καὶ Ὑπερίδου καὶ Λυσίου τοὺς ἐπιταφίους. Theo. c. 2. Sola ex his ad nos non περιῆλθεν Hyperidis, quam laudant Diodor. Sic. l. 18. Plutarch. in vit. Dionys. Halic. in arte c. 6. Longinus §. 34. Harpocrat. in Πύλαι, ceterique. Ejus fragmentum pulcherrimum conservavit Stobæus, quod hic repræsentavimus. Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐστὶ τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεσι παραμυθεῖσθαι· τὰ γὰρ κίνθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ κωμίζεται· ἀλλ' ἡ φύσις ἑκάστου καὶ φιλία πρὸς τὸν τελευτήσαντα ὁρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι. ὅμως δὲ χρὴ θαῤῥεῖν, καὶ τῆς λύπης παραινεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον· καὶ μεμνῆσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς, ἧς καταλελοίπασιν. οὐ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίνων μεγάλων πεποιήκασιν. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετίσχον, ἀλλ' εὐδοξίαν ἀκήρατον εἰλήφασιν, εὐδαίμονές τε γεγόνασι κατὰ πάντα. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασι, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται· ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν, ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται. πρὸς δὲ τούτοις, εἰ μέν ἐστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης, καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. εἰ δ' ἔστιν αἴσθησις ἐν ᾅδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ δαιμονίου, ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἴη τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομένας βοηθήσαντας πλείστης εὐδαιμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν. Serm. CXXIII. Quoniam autem de Isocratis funebri oratione nonnulla ab Antiquis memoriæ prodantur; atque etiamnum exstet, quæ Demostheni a quibusdam attribuitur, de iis nonnulla, sed breviter et succincte. Isocratem ἐν Ἐπιταφίῳ (ita enim, non Σωκράτην, quibusdam legere placet magis) laudat Aristoteles Rhetor. I. 9. et III. 14. Quæ si valeat conjectura, intelligendus est Aristoteles de oratione, quam in funere Mausoli Cariæ regis habuit Isocrates, confirmante Gellio, X. 18. "Id monumentum Artemisia quum Diis Manibus Mausoli dicaret, ἀγῶνα laudibus ejus dicendis facit, ponitque præmia pecuniæ aliarumque rerum bonarum amplissima. Ad eas laudis decertandas venisse dicuntur viri nobiles ingenio atque lingua præstabili, Theopompus, Theodectes, Naucrites (rescribe Naucrates). Sunt etiam, qui Isocratem ipsum cum iis certavisse

memoriæ mandaverint, sed eo certamine vicisse Theopompum judicatum est." Adjungendus quoque Plutarchus in Isocrate. *Ἠγωνίσατο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Μαυσώλῳ τεθέντα ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· τὸ δὲ ἐγκώμιον οὐ σώζεται.* Sunt hæc tamen omnia dubiæ fidei, præsertim cum Gellius (Plutarchi enim auctoritatem non moror) tam timide de ea re scripserit. Accedit, quod vox *Σωκράτης* in loco Aristotelis, non *Ἰσοκράτης*, retinenda est. Verba enim, quæ ibi philosophus adducit, sunt Socratis, sive Platonis, in Menexeno. Suidas porro, aliquando utilissimus Auctor, juniori cuidam Isocrati Apolloniati eam orationem assignat, quam Gellius memorat. *Οὗτος δὲ Ἰσοκράτης καὶ Θεοδέκτῳ* (lege *Θεοδέκτῃ*) *τῷ ῥήτορι καὶ τραγῳδιοποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ ἅμα τῷ Ἐρυθραίῳ Νάυκρατίτῃ* (vel potius *Ναυκράτῃ*, ut alibi recte) *διηγωνίσατο περὶ λόγων εἰς τὸν Ἐπιτάφιον Μαυσώλου τοῦ Καρὸς, βασιλέως Ἁλικαρνασσοῦ.* Confer eundem in v. *Θεοδέκτης*. Dionysius
681 denique Halicarnassensis, qui Art. Rhetor. c. 6. Thucydidem, Platonem, Lysiam, Hyperidem, Demosthenem, adeoque ipsum Naucratem Isocratis discipulum (Ita enim legerem *καὶ ὁ τοῦ Ἰσοκράτους*, non *Σωκράτους, ἑταῖρος Ναυκράτης*, Vid. Cic. 1. de Orat. 23. 244. Orat. 51.), auctores funebrium Orationum recenset, vix, credo, Isocratem prætermisisset, si aliqua de ea re constans valuisset opinio. Si desit quod addam, credibilius est longe, quaternos Isocratis discipulos (nam ex eodem ludo sive officina dicendi exierunt Theopompus, Theodectes, Naucrates et Isocrates Apolloniates) inter se ingenii et eloquentiæ laudibus concertasse, quam consummatissimum Magistrum, qui vocis auctoritate et *forensi luce* semper fere *carnisse* dicitur, ad puerilem pene æmulationem descendisse cum iis, quos ipse informaverat. Eam in Isocrate dicendi infrequentiam testatur Cicero, cujus pene verbis utor, et Photius Cod. CCLX. *Οὗτος* [Isocrates] *πρὸς τὸν διαπυνθανόμενον διὰ τί μὴ δυνατὸς ὢν δημηγορεῖν ἄλλους ποιεῖ δημηγόρους, ὅτι καὶ αἱ ἀκόναι, ἔφη, αὐταὶ μὲν τέμνειν οὐ δύνανται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσι.* Porphyrius tamen apud Eusebium Præpar. Evangel. l. 10. scribit solitum fuisse gloriari Theopompum, præceptorem a se superari. Mitto Isocratis *ἐπιτάφιον λόγον*, quem in honorem Evagoræ habuit, cum non sit publici instituti, neque ex eo genere laudationum Græcarum, quas in hoc loco pertractari velim, eademque de causa, quem in honorem Hermiæ composuit Aristoteles, ut liquet ex Athenæo l. 15. Conscripsisse orationem funebrem in eos, qui ad Chæroneam in prœlio ceciderunt Demosthenem *τὸν πάνυ*, et ex Plutarcho liquet, et ex Demosthenis etiam ipsius auctoritate abunde confirmatur. Intercidit vero, neque ea, quæ in Editis Demosthenis orationibus locum XXIIdum occupat, tanto nomini temere est adscribenda. Eam confodit olim Dionysius Halicarnassensis, Libanius et Photius, ceterique judices acutissimi: *φορτικὸς καὶ κενὸς καὶ παιδαριώδης Ἐπιτάφιος* Dionysio dicitur, qui meam fidem non ægre impetrabit. Verum ne auctoritate magis duci, quam veris vinci videamur, excitemus ex suis latebris Sophistam,

"Namque hoc inclusi ligno occultantur Achivi."

In orationis aditu, vix rota currente; *Ὁμοίως μέντοι διαλεχθῆναι τοῖς πρότερόν ποτε εἰρηκόσιν ἐνθάδ' εἶναί μοι δοκεῖ.* Itane? *Δοκεῖ μοι εἶναι διαλεχθῆναι.* Sed ne me nimis inclementem dixeris, aût eas pœnas ab Au-

etore petero, quas Librarius debeat, locum ita emendari posse concedam: Ὁμοίως μέντοι διαλειχθῆναι τοῖς πρότερόν ποτε εἰρηκόσιν ἐνθάδε δεῖν ἐμοὶ δοκεῖ. Sequitur autem: Μόνοι γὰρ πάντων ἀνθρώπων ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν ταύτην (l. ταὐτὴν) ᾤκησαν, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν παρέδωκαν. ὥστε δικαίως ἂν τις ὑπολάβοι τοὺς μὲν εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις, καὶ τούτων πολίτας προσαγορευομένους ὁμοίους εἶναι τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων· τούτους δὲ γνησίους γόνῳ τῆς πατρίδος πολίτας εἶναι. Scitum est istud ἐπήλυδας πόλεις, vix Tyrone in literis Græcis, nedum Demosthene, dignum. Hesych. Ἐπήλυδας, νεωστὶ ἐλθόντας ἐξ ἑτέρας γῆς, ἐπιλεκτοὺς, ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς. Recte sane, neque enim Civitates, in quas migramus, verum nos, qui commigramus ipsi, jure Ἐπήλυδες vocamur. Porro autem non leviter contra historiam suæ gentis peccat. Ἐρεχθέα ἕνεκα τοῦ σῶσαι τὴν χώραν, τὰς αὐτοῦ παῖδας, ἃς Ὑακινθίδας καλοῦσιν, εἰς προῦπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι. Si ocium esset, quærerem, quid dixerit, qui dixit ἀναλῶσαι θυγατέρας, verum cum illud non habeam nimium, moneo tantum cespitavisse bonum hominem, qui duas historias ridicule contaminaverit, neque enim Hyacinthidas vocari Erechthei, sed *Hyacinthi* Lacedæmonii filias, qui ob simile factum cum Erechtheo nobilitatur. Sequitur: Ἐμέμνηντο Ἀκαμαντίδαι τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς Ὅμηρος ἕνεκα τῆς μητρός φησιν Αἴθρας Ἀκάμαντα εἰς Τροίαν στεῖλαι. Id quod Homerus salva historia meminisse non potuit. Æthra enim Thesei erat mater, Acamantis autem *avia*. Noster tamen, ne oscitantia sua lectorem lateret, iterum ἀνιστορησίαν inculcat: Ὁ μὲν οὖν παντὸς ἐπειρᾶτο κινδύνου, τοῦ σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἕνεκα. Homerus interea de Acamante, nedum de hoc facto, ne unum quidem verbum. Quin et vero simillimum est Æthram ipsam Trojæ non fuisse. Istum enim στίχον Iliad. Γ. 144.

Αἴθρην Πιτθῆος θύγατρα, Κλυμένην τε βοῶπιν,

obelo notaverunt olim, ut videre est apud Plutarch. in Theseo: et Eustathius versum, si genuinus esset, de Æthra Thesei matre dici posse negat. In *Tribuum* recensione, quæ orationem claudit, indistincte καὶ ὡς ἔτυχε, facta, indicia sunt maxima nugacissimi Imitatoris. Nescivit ille Atheniensium fuisse morem, ut Tribuum nomina uno et perpetuo ordine citarent. Eum ordinem, contra ac noster simius, conservarunt Antiqui. Ex Polluce sic se habet, VIII. 9.

ΕΡΕΧΘΗΙΣ.	ΑΝΤΙΟΧΙΣ.
ΚΕΚΡΟΠΙΣ.	ΛΕΟΝΤΙΣ.
ΑΙΓΗΙΣ.	ΟΙΝΗΙΣ.
ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ.	ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΣ.
ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ.	ΑΙΑΝΤΙΣ.

In bello eadem fuit τάξις, ut credibile est ex his locis Herodoti et Plu- 682
tarchi inter se collatis. Τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρεος ἡγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος· ὁ γὰρ νόμος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν· ἡγεομένου δὲ τούτου, ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμέονται αἱ φυλαί, ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. Erat. 111. Jam quid velit ὡς ἀριθμέονται, ni certam habuissent domi et *legitimam* quasi seriem Tribuum numerandarum? Πλεῖστον χρόνον ἀντερισάντων κατὰ Λεοντίδα καὶ Ἀντιοχίδα φυλὴν ἠγωνίσαντο λαμπρῶς τεταγμένοι παρ' ἀλλήλους ὅ, τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης· ὁ μὲν γὰρ Λεοντίδης ἦν, ὁ δ' Ἀντιοχίδης. Plutarch. in Aristide. Multa præterea contra puritatem Atticam dicta, multa invenuste opposita prudens omitto. Et quanquam insit numero-

rum quidam flexus, qui auris percellit, quanquam suis locis tota oratio non inconcinne sit instructa, id quod elaborare maxime soleant Sophistarum filii, ille tamen

"Demens, qui nimbos et non imitabile fulmen."

Fuit Archinus quidam Atheniensis, qui λόγον ἐπιτάφιον scripsit, teste Platone in Menexeno, atque etiam Photio Cod. CCLX. Τέχα δ' ἂν τις καὶ αὐτὸν [Isocratem] *αἰτιάσαιτο κλοπῆς, ἐξ ὧν ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ αὐτοῦ πολλὰ τῶν κατὰ τοὺς ἐπιταφίους λόγους εἰρημένων* Ἀρχίνῳ τε καὶ Θουκυδίδῃ καὶ Ἀνοίᾳ ὑπεβάλετο. Jam si harum Orationum originem quæras, ab initio fere Reip. Atheniensis *morem* invaluisse video, ut *in concione, populari oratione eos laudarent, qui in prælio sint interfecti*, eamque laudandi consuetudinem ita *probari, ut quotannis illa die recitari* orationem *necesse* fuerit. Cic. i. de Orat. Adjunge Menandrum Rhetorem, περὶ Ἐπιταφίου. Λέγεται παρ' Ἀθηναίοις Ἐπιτάφιος, ὃ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τοῖς πεπτωκόσιν ἐν τοῖς πολέμοις λεγόμενος λόγος. Pergit: Οὐς γὰρ ἂν εἶπεν ὁ Πολέμαρχος, ἐπειδὴ καὶ τοῦτο (l. τούτῳ) τὸ τῆς τιμῆς ἀπενέδοται παρ' Ἀθηναίοις. Utrum genus illud dicendi ab Ægyptiis profectum sit necne, qui ad civilem Græcorum vitam excolendam plurimum contulere (ex Ægyptiis certe accessitum memorat Diodorus Siculus, l. 1.) illud nondum pro comperto habeo; ex omni tamen Græcia Athenis fere solis constitit, et a quibusdam scriptoribus istius populi quodammodo inventum esse perhibetur. Μόνοι δ' ἀπάντων ἀνθρώπων τρία ταῦτ' ἐνομίσατε· τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνους ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ' ἕκαστον ἔτος λέγειν, et quæ sequuntur. Aristid. Atque hæc fuit, ὡς ἐν παρόδῳ, emortualium Orationum apud Atheniensis facies. Ad Romanos deinde ritus ille propagatus et domesticis etiam laudationibus subinde adauctus in tantum accrevit, ut conquerantur Liv. VII. 40. et Cic. de Cl. Orat. 16. "istiusmodi laudationibus historiam Romanam mendosiorem esse factam." Hones ille defunctos quoscunque, si modo genere vel dignitate illustriores fuissent, pro rostris ornandi ad conjunctissimum fere semper deferebatur, licet scribat Quintilianus "pendere frequenter ex publico aliquo officio atque ex S. C. Magistratibus sæpe mandari." Utrumque fortasse verum, ut publicam personam, Consulem puta aut Prætorem, Magistratus: privatam genere conjunctissimus solenni oratione *produceret*. Ita Brutum, qui 1^mus^ Consulatum gessit, laudavit Collega Valerius Publicola, ut fusius in sequentibus: Publius Decius Fil. qui primo Consul de Samnitibus triumphavit, IIII Cos. a Collega Fabio Maximo laudabatur. Aurel. Vict. c. 27. Liv. X. 29. Filium suum laudavit Fabius Maximus. Plutarch. Cic. de Senect. c. 4. Faustum filium Sylla. Appian. B. Civil. L. Metellum patrem Q. Metellus. Plin. VII. 43. Allato in forum corpore Appii, non Xviri, sed alterius, adiens filius Cos. et Tribunum postulavit congregari sibi legitimam concionem, ut *more Romano* de patre orationem haberet. ex Liv. l. 2. et Dion. Halic. l. 9. Octavius Drusum nepotem. Sueton. in Claud. c. 2. Marcellum itidem, si fides sit Servio ad l. Æn. 716. Alios alii, de quibus nunc dicendi neque tempus esse video, neque, si tempus superesset, a me, ut dicatur, exspectari. In Municipiis nemo fere publico funere efferebatur sine laudatione. In agro Cordubensi

SEMPRONIAE. VARILLAE.
HVIC. MELLARIENSES.
LOCVM. SEPVLTVRAE.
FVNERIS. IMPENSAM.
STATVAM. LAVDATIONEM.
DECREVERE.
SEMPRONIA. VARILLA. F.
HONORE. ACCEPTO.
IMPENSA. REMISSA.
PIISSVMAE. MATRI.
POSVIT.

Gruter, cccclxvi. 9.

Carpii in Hispan. 683

C. SEMPRONIO. SPERATO. FLAMINI. DIVORVM.
AVGG. PROVINCIAE. BOETICAE.
IMP. NERVA. TRAIANO. CAES. AVG. GERM. III.
VICERIO. ALAIRANO. ET. L. MARCIO. POSTVMO. COSS.

HIC. PROVINCIAE. BOETICAE. CONSENSV. FLAMINIS.
MVNVS. EST. CONSEQVVT. PERACTO. HONORE.
FLAMIN. ET. FECIALI. OMNIVM. CONCIL. ET.
CONSENSVS. STATVAM. DECREVIT. HVIC. ORDO.
MELLARIENSIS. DECREVERVNT. SEPVLT.
IMPENS. FVNERIS. LAVD. STATVAS. EQUESTRES. DVAS.

VENVSTA. VXOR. HONORE. ACCEPT. IMP. REMISSA.
P.

Gruter, cccxxi. 10.

Ibid.

D. M. S.
L. ACILIVS. L. F. GAL. BARBA. II. VIR.
VIXIT. ANN. LXIII.
ACILIA. L. F. LEPIDINA. N. ME. VI.
L. ACILIVS. L. F. GAL. TERENTIANVS. II. VIR. ANN. LVI.
CORNELIAE. G. F. LEPIDINAE. ANNOR. LX. L. VXORI.
INDVLGENTISSIMAE. MARITVS. PIISSIMVS. FLAMINIC.
M. S. D. D. FVNERVM. IMPENSAS. LAVDATIO
NES. LOCA. SEPVLTVRAE. STATVAS. D.
H. S. S. SS. V. T. L.

Gruter, cccxliii. 3.

Primus apud Romanos mortuo Collega Bruto, supremas ejus laudes oratione prosecutus est Publicola, ut liquet ex Liv. II. 7. Aurel. Victor. de viris illustribus c. 10. Plutarcho in vita. *Ἀπεδέξαντο δὲ τοῦ Οὐαλερίου καὶ τὰς εἰς τὸν συνάρχοντα τιμὰς, αἷς ἐκεκομιζόμενον καὶ θαπτόμενον ἐδόξασε· καὶ λόγον ἐπ' αὐτῷ διεξῆλθεν ἐπιτάφιον, ὃς οὕτως ὑπὸ Ῥωμαίων ἠγαπήθη καὶ τοσαύτην ἴσχε χάριν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ μεγάλοις ὑπάρχειν ἐξ ἐκείνου τελευτήσασιν ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἐγκωμιάζεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιταφίων ἐκεῖνος γενέσθαι πρεσβύτερος, εἴτε μὴ καὶ τοῦτο Σόλωνός ἐστιν, ὡς Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ ἱστόρηκεν.* Romanis quoque inventum attribuit Dionys. Halic. Antiq. Rom. V. 17. *Οὐδὲ γάρ ποτε Ἀθηναῖοι προσίθησαν τὸν ἐπιτάφιον ἔπαινον τῷ νόμῳ, εἴτ' ἀπὸ τῶν ἐν Ἄρτε-*

μισίῳ καὶ περὶ Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανόντων ἀρξάμενοι, εἶτ' ἀπὸ τῶν περὶ Μαραθῶνα ἔργων. ubi videas plura. In Concionibus Romanis duo sunt præcipue notanda, quod cito in tantum crevit laudandi hæc cupido, ut ab Augusti temporibus laudationes fierent duplices. Imperator ille sororem Octaviam in sacrario Iulio, Drusus pro rostris solenni oratione prosecutus est: Imperatorem mortuum laudarunt Tiberius et Drusus, ille pro æde Divi Iulii, hic pro rostris. Dio. Suetonius. Pium Antoninum M. Antoninus et L. Verus pro rostris uterque. Capitolin. in M. Antonino: Alterum est, quod, quamvis ab initio virorum tantum gesta, nunquam mulieres laudare mos fuisset, quia tamen Camilli temporibus Matronæ Romanæ, quum in publico deesset, aurum contulere, quo se Romani a Gallis redimere possent, ut sacro auro abstineretur, cautum fuit S. C. ut ob præclarum hoc facinus (quod tamen Plutarch. in Camillo aliter narrat, ego Livium sequor V. 50.) earum in funeribus, sicut in virorum, solennis laudatio haberetur. Primus itaque Popiliam matrem laudavit Crassus filius. Ita Alexand. ab Alexandro IV. 8. nescio tamen, quo animo vel auctoritate. Porciam Catonis sororem, Domitii Ahenobarbi uxorem, Cicero. Vid. 13. ad Attic. 48. (qui ibidem quoque memorat M. Varronis et Lollii laudationem). Amitam suam Juliam, uxoremque Camillam (qui honos tunc primum feminæ ætate juniori persolvebatur, ut Plutarch. in Cæsare), laudavit Julius Cæsar. Plutarch. et Suetonius. Aviam Augustus. Sueton. in Aug. c. 8. Iunia, Cassii uxor, M. Bruti soror, quanquam in testamento, cum ferme cunctos proceres
684 cum honore nominavisset, Cæsarem omisit, id tamen non prohibuit, quo minus laudatione pro rostris ceterisque solennibus funus cohonestaretur. Verba sunt fere Taciti 3. Ann. 76. Exstat apud Fabrettum p. 168. marmor elegantissimum, sed ætatis vicio tertia circiter parte uniuscujusque lineæ consumptum, in quo continetur honestissimum præconium, quod in honorem conjugis defunctæ habuit Civis quidam Romanus, cujus nomen, fortuna et conditio ad nos non descendit. Elegantiam habet maximam, ætatem optimam, et singulare, quod sciam, exemplum continet orationis publicæ marmori saxove concreditæ.*

* * * *

685 Tempus hujus orationis indicare videntur mentio Cæsaris Augusti, et pacati orbis, quem ejus opera contigisse satis notum est; nomen item M. Lepidi *conlegæ*, non nostri fortasse, ut intellexit Fabrettus, sed Augusti in IIIviratu. C. denique Cluvii, adfinitate, uti videtur, oratori nostro conjuncti. Caius Cluvius, ubi suam Julio Cæsari probasset fidem, ab eo cum imperio in Galliam fuit missus. Unus erat ex VIIIviris, quibus idem Cæsar, cum in Hispaniam contra Pompeii filios ire maturavit, præfecturam urbis commisit A. V. C. DCCVII, Cæsare tertium Dictatore, quod indicat nummus æreus cum hac inscriptione, CÆSAR DICtator TERtium et in parte postica Caius CLOVius PRÆFectus. Puteolanum fuisse testatur Cic. 13. Epist. 55. quod arguit quoque hæc Inscriptio Puteolis effossa.

[* Exemplar marmoris, e Fabretto exscriptum, quod hic sequitur in Editione Taylorana in 4to, ut minus conveniens nostræ in 8vo, et porro pannum splendentem potius quam utilem, cum Reiskio prætermisimus: in quo enucleando quantum profecerit Taylorus, qui otiatur et scire cupit, facile Fontem ipsum contulerit. Idem dictum velim de tabula ænea ad init. cap. iv.]

C. CLVVIVS. M. F.
IIII VIR.
IVRI. DIC. II VIR. NOLAE.
IIII VIR. QVINQVENNAL.
DE. SVO. FACIVND. COERAVIT.
IDEMQVE. RESTITVIT.
IOVI. O. M. SACR.

Memorabile feminæ facinus et in adversis viri rebus constantiam plane singularem! memorabile etiam istud, quod *partui diffidens, ex alterius conjugio* prudens sciensque *parari* passa sit *fecunditatem; consilium in quibusdam feminis*, raro licet exemplo, conspiciendum, *in illa* tamen *minime admirandum* ceteris *virtutibus conlatum*. Ita enim intelligo et suppleo fatiscens marmor l. 30. Quod ad Latinum sermonem attinet, qui tunc temporis purissimus habebatur, pauca sunt, quæ indigitari volui, lectori meo concoquenda. l. 1. Frustra gloriatur * * *me patriæ redditum a se, nam nisi* Tu, conjux, *parasses, quod servare* me poterat, *inaniter ille opes suas* POLLICERETUR. l. 11. *acerbissimum mihi accidisse* TUA VICE *fatebor*. upon your account. l. 15. *indignum in modum* RAPSATA. l. 31. DOLENS ORBITATE mea l. 35. CONDICIONEM QUÆRERES, non de stupro, sed honestis nuptiis. *Nullum officii genus etiam infame prætermiserat*, condicionibus *etiam* quærendis, *atque arcessendis mulieribus, quas corrumperet*. Sueton. in Aug. c. 63. l. 61. *speculatricem* PROPUGNATRICEM *meorum* PERICULORUM. Magna inusitatæ Latinitatis exempla in tam brevi circuitu verborum, et, quod jure mireris, unicæ fere hæ sunt reliquiæ Romanorum in re funerea eloquentiæ, cum privatarum laudationum et crebra fuisse exemplaria et bene servata necesse est; quoniam unaquæque familia diligentia non mediocri hæc vel quasi monumenta servaret ad usum, si quis ejusdem generis occidisset, vel ornamenta ad dignitatem atque ad memoriam laudum domesticarum. Vergente sæculo plena sunt Ecclesiasticorum Scriptorum monumenta præconiis in funere recitari solitis. Plena etiam Sophistarum, Adriani Tyrii, Himerii, Polemonis, Libanii, etc. Aristidis ἐπιτάφιον in Alexandrum discipulum memorat Magister in v. Φύσις, ni Epistola sit potius S. P.que Cotiæensi, unde genus duxit Alexander, quam Oratio dicenda. Aristides, ipse Epistolam vo- 686
cat, exeunte sermone: ὅπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς εἶπον. Rationem magis habet λόγου ἐπιταφίου alia, quæ in Editis Aristidis eamprædecedit, in Eteonicum sc. Ἐπικήδειος Cyzici habita. Ea insignissimo mendo liberata finem huic commentatiunculæ imponet. Ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης θρηνήσει; τίς Πίνδαρος ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρών; τίς χορὸς ἄξιον φθέγξεται τοιούτου πάθους, ποία δὲ Δύσηρις θετταλὴ τοσοῦτο πένθος ἐπένθησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι, ὅσον νῦν μητρὶ τῇ τούτου πένθος πρόκειται. In hoc commate quædam intelligo, Simonidem sc. et Pindarum, quorum θρῆνοι ab antiquis laudantur; in quibusdam hæreo, quænam fuit illa Dyseris sive Antiochi mater, sive ahus quædam, quæ luctui præfuit: at in his plane cæcutio. Ποῖος Σιμωνίδης — τίς Πίνδαρος — τίς χορός. Nulla vi, nulla facundia a me impetrabis hæc esse sana. Latet omnino in χορος scriptoris cujusdam nomen, cui si adjungas vocem præeuntem, τις, mecum senties esse *Stesichorum*. Ποῖος Σιμωνίδης — τίς Πίνδαρος — τίς Στησίχορος. Alibi IIIviratum istum memorat Aristides. Καὶ Κίοις δὴ Σιμωνίδην, καὶ Στησίχορον Ἰμεραίοις, καὶ Θηβαίοις Πίνδαρον.

CAP. IV.

Amazones. Onatus sive Onasus rerum Amazonicarum scriptor antiquus. Restituitur locus Aristophanis et Apollonii Rhodii. Tollitur gravissimum in Herodoto mendum. Prætorum Atheniensium nomina aliquam multa vindicantur. Emendatur Dionysius Halicarnassensis, Diodorus Siculus, Demosthenes, aliique, Lysias denique, Etym. M. et Cæsar.

De rebus Amazonicis (v. p. 55. ult.) scripsere inter Antiquos Onatus, σχ. Theocrit. XIII. 46. (quem Onasum vocat σχ. Apollonii Rhodii I. 1206. 1237.) atque inter recentiores laudabilem sane commentarium Petrus Petitus. In monumentis Veterum, quæ *populum* istum *mulierum* adhuc nobilitant (cujusmodi sunt nummi Smyrnæorum, Thyatirenorum ceterarumque civitatum juxta Asiæ oram maritimam, Vide Seguin. p. 23. gemmæ quam plurimæ tabulæque antiquæ. Vid. Canin. Iconogr. XVI. Beger. Thesaur. Brandenburg. vol. III. p. 318. Lucernam antiquam apud Licetum, IV. 55. et *ferro* armari et *equis* vehi semper videri volunt: accomodate ad mentem Lysiæ, *μόναι δὲ ὁπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβᾶσαι.* Uti Aristophanes Lysistr. 677.

Ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράψαι τοὺς ἱππέας·
Ἱππικώτατον γέρ ἐστι χρῆμα πᾶσιν ἔποχον γυνή,
Κοὐκ ἀναπολεῖσθαι (l. *ἀπολισθαίνει*) *τρίχοντος·*
τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
Ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.

Hic libentius adderem, quantum lucis imago illa apud Licetum affundat Plutarchi verbis in Theseo: *Ὁ δὲ Δοῦρις οὐ ποταμὸν εἶναί φησι τὸν Θερμώδοντα, ἀλλ' ἱστάντας τινὰς σκηνὴν καὶ περιορύττοντας, ἀνδριαντίσκιον εὑρεῖν λίθινον, ὑπὸ γραμμάτων τινῶν διασημαινόμενον, ὡς εἴη Θερμώδων ἐν ταῖς ἀγκάλαις Ἀμαζόνα φέρων τετρωμένην*: quantum tabula Begeriana Lysiæ: οἷς [equis] *ἀνελπίστως, δί' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων ἥρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας.* Nemo fere ad laudem Atheniensium accessit, qui bellum Amazonicum resque ab Atheniensibus præclare in eo gestas dissimulavit. *Ἔστι δὲ ἡμῖν* (inquit dux istius gentis apud Herodot. Calliop. 27.) *ἔργον εὖ ἔχον καὶ ἐς Ἀμαζονίδας τὰς ἀποθήκας τὰς ἀπὸ Θερμώδοντος ποταμοῦ ἐσβαλούσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικήν.* Quodcunque in corruptissima ista voce *ἀποθήκας* latet, Gronovii certe *τὸ ἀποθήτας* non latet. Diu fui in ea sententia, ut locum ita restitueremus: *ἐς Ἀμαζονίδας τὰς ἀπὸ Θεμισκύρας τῆς ἐπὶ Θερμώδοντος ποταμοῦ ἐσβαλούσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικήν.* Nam Herodotus ipse Melpom. 86. *Ἐς δὲ Θεμισκύραν τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς — τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν πλόον.* Strabo quoque l. 11. *Τὴν δὲ Θεμισκύραν καὶ τὰ περὶ τὸν Θερμώδοντα πεδία, καὶ τὰ ὑπερκείμενα ὄρη ἅπαντες Ἀμαζόνων καλοῦσι.* Pausanias Attic. c. 15. *Μόναις δ' ἄρα ταῖς γυναιξὶν οὐκ ἀφῄρει τὰ παίσματα τὸ εἰς τοὺς κινδύνους ἀφειδές, εἴγε Θεμισκύρας τε ἀλοῦσης ὑπὸ Ἡρακλείους, καὶ ὕστερον φθαρείσης σφίσι τῆς στρατιᾶς, ἣν ἐπ' Ἀθήνας ἔστειλαν, ὅμως ἐς Τροίαν ἦλθον Ἀθηναίοις τε αὐτοῖς μαχούμεναι καὶ τοῖς πᾶσιν Ἕλλησιν.* Apollon. Rhod. I. 297.

Ἔνθα Θεμισκύρειαι (l. *Θεμισκύρειαι*) *Ἀμαζόντες ὡπλίζοντο.*

Id., II. 369.

687

Κεῖθεν δὲ προτέρωσε μίγας καὶ ὑπείροχος ἀγκὼν
Ἐξανέχει γαίης, ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
Κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην
Μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπείροιο.
Ἐνθάδε Δοίαντος πεδίον· σχεδόθεν δὲ πόληες
Τρισσαὶ Ἀμαζονίδων· μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
Τρηχείην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν
Ἐργατίναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.

Lycophr. v. 1327.

Theseus

Σὸν θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι δηΐας
Μύστῃ Τροπαίας μαστὸν εὐθηλον θεᾶς
Ζωστηροκλίπτης, νεῖκος ὥρινεν διπλοῦν,
Στόρνην τ' ἀμίρσας, καὶ Θεμισκύρας ἄπο
Τὴν τοξοδάμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.

σχ. ad loc. Θεμίσκυρα, πόλις Παφλαγονίας καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι αἱ Ἀμαζόνες λέγονται. Justin. II. 4. "In Cappadociæ ora juxta amnem Thermodonta consederunt, subjectosque Themiscyrios campos occupavere. — Horum uxores — singulare omnium sæculorum exemplum ausæ auxere Rempublicam sine viris." Nec miretur aliquis ἀποθήκας pro ἀπὸ Θεμισκύρας describi potuisse, aut reclamitet non solere librarios *propria nomina* compendifacere. Scio non solere *consilio*, sed *incuria* compendifaciunt. Qui enim fieri potuit, ut pro Δημήτριος Δῆμος, pro Θίσσαλος Θάλλος apud Dionysium Halicarnass. reperiremus? Scholiastes Aristoph. Ran. 33. sit actam fuisse eam fabulam anno post pugnam ad Arginusam, quæ commissa erat ἐπ' Ἀντίνου. Hunc autem Prætorem Atheniensem Historici omnes et auctor adeo Argumenti *Antigenem* vocant. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου Ἄρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένους. Quin et ipse σχ. v. 732. τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Ἀντιγένους. Qui Magistratum summum Athenis gessit Olymp. LXXV. 1. ab aliis Calliam, ab aliis Calliadem appellari, olim monui (pag. 470). Jam tempus est, ut moneam *Calliadem* recte scribi. Marmor enim Arundell. ad Olymp. LXXXI. 1. Ἄρχοντος Ἀθήνησιν . . . . . ἀλλίου τοῦ προτέρου. Quod verum est, cum Callias alter præturam gessit Olymp. XCII. 1. Verum esse non potuit, si is, qui LXXV. 1. gesserat, nominaretur quoque Callias. Quid commercii est inter voces Lysiam et Nausimachum? Archon autem Olymp. LXXXVI. 1. ab aliis Nausimachus, ab aliis Lysimachus, ab aliis denique compendiose *Lysias* appellatur. Quem Olymp. XC. 1. Astyphilum nominant Marmor Arundellianum et Athenæus, Diodorus Siculus mendose, ut opinor, Aristophylum. Et similiter, qui Aristomnestus XCI. 1. Isæo de Philoctetæ heredit. ille Auctori Argum. Av. Aristoph. et Hesych. in Ἑρμοκοπίδαι Arimnestus est. Elpines Archon erat CVI. 1. Diodoro teste et Dionysio in Dinarcho, eod. tamen Dionysio in Lysia erat Elpinices. Unde fortasse restituendus Demosthenes pro Corona: Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπ' Ἐλπινίκου Ἑκατομβαιῶνος τρίτῃ ἱσταμένου. Male hodie ἐπὶ Νικίου. Vel, quoniam ætas aliquantulum obstet, pro Νικίου Νικήτου restitutus, qui paulo ante hanc Orationem habitam eo munere fungebatur. Certe Nicias in Fastis Atticis neutiquam comparet. Observabit bonus lector istum Nicetam a Diodoro Niceratum, ab Arriano de expedit.

Alexandri Anicetum dici. Verum ne extra oleas divagari videar, aut ea diligentius curare, quæ minus ad me attinent, ad Lysiam redeo, quem
688 sic limatiorem reddo. p. 197. 1. ed. Steph. Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις ὑπὸ παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις, κοινοὶ σύμμαχοι γενόμενος. Vegetari oppositionem velim facta unius literulæ mutatione, et reponi καινοί. *Quod a* veteribus *hospitibus auxilium frustra exspectabant Corinthii, id in novis reperere.* In eadem oratione p. 194. 4. οἷος μίγας, καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη; Vocem οἷος, quam solicitarunt Codd. MSS. eam auctoritate Aristidis retinui, neque etiamnum pœnitet retinuisse. Οὐ μὴν ἔμελλον αἱ ἀραὶ λήθῃ δοθήσεσθαι· λοιμὸς γὰρ τῇ τῶν Ἐφεσίων πόλει ἐνήκαλεν οἷος βαρύτατος. Auctor anonymus apud Suidam in v. Ἀραῖς. In proxima p. 97. 9. pro ἡμυνάμην ἑνστὰς, locum ita correxi, ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἡμυνάμην, ἑκστὰς ἔβαλλέ με λίθοις. Neque pœnitet correxisse. Οὐδεὶς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτὸν, οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι. Plutarch. in Alcibiade extr. Inter honores, quos regibus suis Barbari conferre solent, recensentur ab Aristot. Rhetor. I. 5. Προσκυνήσεις, καὶ ἐκστάσεις. A via *declinationes.* Juxta p. 97. 25. Πειραιέως male in textu locum occupat, quam vocem alibi semper ad imam paginam detrusi. Vid. p. 106. 29. Nam qui Atticas locutiones tractant, Mœris et Magister, cum *contractam* formam istiusmodi Genitivorum Atticis placere tradant, *dissolutam* ceteris Græcis, hanc ipsissimam vocem omine non lævo in exemplum adducunt. Eis, quæ a me ad istum locum dicuntur, addas Etymol. M. in v. Πηλεύς. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς ευς, εἰ μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ε, συναιρεῖται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, Στειρεὺς, Στειρέως, Στειρῶς, κ. τ. λ. et rursus in Βασιλεύς. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς ως (lege ευς) ἐὰν μὴ ἔχῃ πρὸ τοῦ ε σύμφωνον, συναιροῦνται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· οἷον Ἐρετριεὺς, Ἐρετριέως καὶ Ἐρετριῶς. Πειραιεὺς, Πειραιέως καὶ Πειραιῶς. Ibidem notavi elegantem usum τοῦ πάλιν, et contendi non semper *iteratam* aliquam actionem designare, sed venuste dici posse, pro *invicem, ex opposito.* Ita Plutarchus de fraterno amore: Τοὐναντίον αὖ πάλιν πονηρόν. Ita cultissimus apud Latinos scriptor Cæsar: "Ut ipsi concedi non oporteret, si in nostros finis impetum faceret, sic iterum nos esse iniquos, qui in suo jure se interpellaremus." B. Gall. l. 44. Itaque in illo loco ejusdem Cæsaris initio B. Gall. lib. 4. "Hi centum pagos habere dicuntur: ex quibus quotannis singula millia armatorum, bellandi causa, ex finibus educunt: reliqui, qui domi manserint, se atque illos alunt: Hi rursus invicem anno post in armis sunt: illi domi remanent." In isto, inquam loco vox *invicem*, quæ ex Vossianorum Codd. uno abest, recte quidem mea sententia abest. Sedulus glossator (nam ex ea officina est, et sexcenti fere loci adhuc purissimi istius scriptoris istiusmodi spurcitie contaminantur) cavit pro summa sua diligentia, ne *rursus* minus recte exponeremus, aut inusitatior ejus significatio lectoris aciem effugeret, itaque adlevit *invicem.* Sequitur p. 102. 2. ed. Steph. Ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν αὐτὸν ποιοῦνται. Aliquantulum fidei ad locum adstruere satagebam conjecturæ viri ingeniosissimi, ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σπουδὴν ποιοῦνται. Emendationis fidejussores erant Herodotus et Pausanias. Adjunge incertum apud Suid. in Ἀγώνισμα. Ἀγώνισμά, σπουδήν, ἐπιμέλειαν. Ἀγώνισμα τίθενται συλλαβεῖν αὐτόν. et Herodotum iterum, Erat. 107. Ἐκπεσόντος δὲ ἐς τὴν ψάμμον αὐτοῦ, ἐποιέετο πολλὴν σπουδὴν ἐξευρεῖν.

CAP. V.

Andocides. Percurritur ejus vita. Plutarchus in Andocide sæpius emendatur. Stephanus item Byzantinus et Nepos. Mos Atheniensium. Romanorum. Item alius. Παρέργου Σελίνου.

Ex Xviratu Oratorum nullum ætate conjunctiorem habuit Lysias, quam Andocidem, quorum utriusque orationes adversariæ *ἀσεβείας* adhuc servantur. Exstat Nostri pag. editionis Stephan. 103, 17. Andocidis, Edit. Steph. Oratorum Græcorum p. 1. secundi tmematis. Percurram in h. capite vitam Andocidis, tum de fide nonnullorum, quæ illi hodie adsignantur, pauca disputabo, deinde ad cetera pergam. Quæcunque de Andocide prodiderit Plutarchus in libello de vitis X Oratorum, ea tanta fide expresserit Photius, ut hunc ab illo commodato accepisse dixeris. In ea tamen sententia non sum, et judico potius Sophistam, qui Plutarchum simulare voluit, historiarum suarum monumenta, rerumque gesta- 689
rum fidem a Photio emendicare coactum esse, qui solus eo tempore commentarium de vita Oratorum conscriptum habuit. Utcunque cedat ista divinatio, lectori fortasse meo non displicebit, si bigam istam historicam, ut pariter fiat, procurarem. Hem! accipe.

PLUTARCHUS

Tom. Moral. Edit. Græc. Bas. 1574. pag. 448.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατρὸς, τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην Ἀθηναίοις, τὸν δῆμον δὲ Κυδαθήναιος ἡ Θουρεὺς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δὲ Ἑλλάνικος καὶ ἀπὸ Ἑρμοῦ, καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων γένος. διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύκωνος, σὺν ναυσὶν εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων, διαφερομένους πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν, ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περικόψας, καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτὼν μυστήρια, διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα, νύκτωρ κωμάσαντα, θραῦσαί τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ εἰσαγγελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὃν ἐζήτουν οἱ κατήγοροι δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι, καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὕποπτον γενέσθαι. ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰσπεμψάντων Λεοντίνους τε καὶ Αἰγεσταίους ἄνδρας ἰδίᾳ μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων, νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμᾶς περίκοψαν, ὡς Κράτιππός φησι. προσαμαρτὼν μυστήρια, κριθείς τε ἐπὶ τούτοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας· σπουδὴν δὲ πᾶσαν ἐνεγκάμενος, ἐξεῦρε τοὺς περὶ τὰ ἱερὰ ἁμαρτάνοντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐμήνυσε, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι· τὸν δὲ πατέρα ἐρρύσατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἐψεύσατο. ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα σφετεριζομένους, καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας. εὐδοκιμῶν δὲ ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτευομένοις, ἐπίθετο ναυκληρίᾳ καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη, ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτίδων Ἀριστείδου θυγατέρα ἀνεψιὰν οὖσαν αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἐπεμψε δῶρον τῷ Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δὲ ἐπὶ τούτοις εἰς δικαστήριον εἰσάγεσθαι, πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη. διαδρὰς δὲ ἦκεν εἰς τὴν πόλιν; καθ' ὃν χρόνον οἱ τετρακόσιοι διῃροῦν τὰ πράγματα, δεθεὶς δὲ ὑπὸ τούτων καὶ διαφυγὼν αὖθις, ὁπότε κατελύθη ἡ ὀλιγαρ-

χία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν Ν̄ τὴν ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς χρόνον ἐν Ἠλίδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύβουλον, καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν. πεμφθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα, καὶ δόξας ἀδικεῖν ἔφυγε. Δηλοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς λόγοις οἷς συγγέγραφεν. οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμένου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσί, οἱ δὲ καθόδου δεομένου· σώζεται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος, καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα, καὶ περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἦκμαζε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ. ἄρχει δὲ αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιὰς μὲν ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη, ἄρχων δὲ Ἀθήνῃσι Θεογενίδης, ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσί που ἑκατόν. Τούτου δὲ ἐπώνυμός ἐστι καὶ Ἑρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὢν φυλῆς Αἰγηίδος, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου διὰ τὸ πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. καὶ αὐτὸς δὲ ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῳ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἀντικρὺς τοῦ πωρίνου σελίνου· ἔστι δὲ ἁπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις, ἀφελής τε καὶ ἀσχημάτιστος.

PHOTIUS

Biblioth. Cod. CCLXI.

Ἀνεγνώσθησαν Ἀνδοκίδου λόγοι δ̄. οὓς τίνος εἴδωμεν· ὁ περὶ τῶν μυστηρίων, ὁ περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου, ὁ περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, καὶ τέταρτος ὁ κατὰ Ἀλκιβιάδου. Ἔστι δὲ ἐν τούτοις ὁ ἀνὴρ ἁπλοῦς τε καὶ ἀκατάσκευος, ἀφελείας τε φίλος, καὶ τῷ ἀσχηματίστῳ σχηματιζόμενος. συνακμάσαι δὲ Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ λέγεται, καὶ ἀρχὴν αὐτῷ τῆς γενέσεως γενέσθαι ὀγδόην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. παῖς δὲ ἐχρημάτιζε Δεωγόρου, ἐξ οὗ γεγονότων καταγόμενος. Ἑλλάνικος δέ φησι καὶ τῆς πόρρω τῆς γενέσεως ὀχετοὺς ἥκειν εἰς αὐτὸν ἐξ Ἑρμοῦ. αἰτίαν δὲ λαβὼν τοῦ ἀσεβεῖν ἐπὶ τῇ τῶν Ἑρμῶν περικοπῇ, καὶ τῇ τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος βύβρει, ἀπέφυγε κριθεὶς ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας· σπουδὴν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος, εὗρε τοὺς εἰς τὰ ἱερὰ ἁμαρτήσαντας, οἷς καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα συγκατεμήνυσεν· ἀλλὰ γὰρ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγχοις φωράσας ἀπολέσθαι κατεπράξατο, τὸν δὲ πατέρα καίτοι δεδεμένον ἤδη ἐξελέτο ὑποσχόμενος ἐν πολλοῖς αὐτὸν λυσιτελέσει (Steph. λυσιτελῆ. F. λυσιτελήσειν absque γενέσθαι olim scriptum) γενέσθαι τῇ πόλει· καὶ οὐκ ἐψεύσατο. ὁ γὰρ Δεωγόρας πολλοὺς διήλεγξε χρήματα δημόσια νοσφισαμένους, καὶ ἕτερα τοιαῦτα παρανομοῦντας. εὐδοκιμῶν δὲ ἐπὶ τοῖς πολιτεύμασιν ὁ Ἀνδοκίδης ἐπέθετο ναυκληρίαν (l. ναυκληρίᾳ) καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι ξένος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις, ἡνίκα καὶ θυγατέρα μὲν Ἀριστείδου, ἀνεψιὰν δὲ αὐτοῦ, τῶν οἰκείων ὑπεκλιψας δῶρον ἔπεμψε τῷ Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δὲ εἰς δικαστήριον ἐπὶ τῇ κακουργίᾳ εἰσάγεσθαι, πάλιν αὐτὴν ἀπὸ Κύπρου κλέπτει, καὶ ἄλλους ὑπὸ τοῦ Κυπρίων βασιλέως, δεσμοῖς παρεδόθη· ἐκπεῖθεν δὲ διαδρὰς ἐπεδήμησε τῇ πόλει κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, ἡνίκα τοῖς τετρακοσίοις τὰ πολιτικὰ μετεχειρίζετο πράγματα· δεθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τούτων πάλιν διέφυγεν. ἡνίκα δὲ ἡ ὀλιγαρχία κατελύθη, ἐφυγαδεύθη τῆς πόλεως· καὶ ἐν Ἠλίδι τὸν τῆς φυγῆς χρόνον διατρίψας, τῶν περὶ Θρασύβουλον κατελευθέρων, καὶ αὐτὸς συγκατελήλυθεν· αἱρεθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα πρεσβεύειν, καὶ ἀδικεῖν δόξας ἔφυγε. Τούτου δέ ἐστιν ἐπώνυμος καὶ Ἑρμῆς, ἀνάθημα μὲν φυλῆς Αἰγηίδος, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου, διότι πλησίον αὐτοῦ Ἀνδοκίδης ᾤκει.

690 Si unum legeris, utrumque legeris, nisi quod illa, quæ Photius commentatus est, alter mendose et σολοικοφανῶς exscripsit. Andocides Leogoræ fil. (hucusque saltem recte, et juxta marmor apud Fulv. Ursinum

ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ ΕΡΜΗΣΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ) erat juxta Plutarchum Κυδαθήναιος ἢ Θουρεύς. Κυδαθηναιεὺς esse potuit, et credo fuisse, verum ita in Plutarcho rescribas. Harpocratio etenim et Steph. Byzantinus, Δῆμος φυλῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναιεύς. et similiter marmor Athenis,

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΑΤΑΟΤ.
ΚΤΔΑΘΗΝΑΙΕΤΣ.

itemque alterum ibidem,

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΤΣ. ΤΟΤ. ΜΤΡΩΝΟΣ.
ΚΤΔΑΘΗΝΑΙΕΩΣ.

Proxime: Istud Θουρεὺς, est depravatum quoque. Θοραὶ erat populus Αντιοχίδος φυλῆς, unde popularis denominandus erat, non Θουρεὺς, ut Plutarchus, neque denuo Θορεὺς, ut Stephanus Byzantinus, sed Θοραιεὺς, ad quam lectionem ibi prope accedit MS. Gronovii Θορασεύς. Unum interea me male habet: Si fuerit domo Κυδαθηναιεὺς, ex tribu erat Pandionide, si Θοραιεὺς, Antiochide: Ille interea extra utramque Tribum habitabat, in Ægeide sc. si omnes Historici non mentiantur: Ἑρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὂν φυλῆς Αἰγηίδος, ὑπολαφθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου, διὰ τὸ πλησίον παρουκῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. Plutarch. et similiter Photius. "Accidit, ut una nocte omnes Hermæ, qui in oppido erant, Athenis dejicerentur, præter unum, qui ante januam Andocidis erat, Andocidisque Hermes vocatus est." Nepos in Alcibiade. Qui locus in manuscripto vetusto melius hoc pacto legitur — *ante januam Andocidis erat:* Itaque ille postea Mercurius *Andocidis vocatus est*. Hæc, inquam me, male habuissent, ni crederem unumquemque non ea tribu aut populo (ita enim cum Cicerone δῆμον interpretor) existimari, ubi degebat, sed ea, cui ab origine sua gens et familia accensebatur. Perinde ut apud Romanos, qui Romæ habitabant, Magnates in rusticas potius tribus nomen labentissime dederunt. Inde est, quod Fabiensis et Scaptiensis tribulis suos dixit Augustus apud Sueton. in Octav. 40. Ita marmor Brixiense apud Gruterum CXXVI. 3.

C. IVLIO. C. F.
FAB. SCAPT.
CAESARI.
AVGVSTO.

Et quod in honorem Tiberii tribulis itidem sui monumentum consecrarunt Pontifices Albani. Gruter. CXXV. 8.

TI. CAISARI. DIVI. AVG. F.
DIVI. IVLI. N. AVGVSTO.
PONT. MAX. COS. V. IMP. VIII. TRIBVN.
POTEST. XVIII.
PONTIFICES. ALBANI.
Q. IVLIVS. Q. F. FAB. RVFVS.
C. IVLIVS. C. F. SCA. BASSVS.
TI. IVLIVS. TIB. F. FAB. MERVLA.
M. IVLIVS. C. F. FAB. SENICIO.

Quemadmodum fere Cives nostri Londinenses non istorum sive Collegiorum sive Sodalitatum jure utuntur, quorum quotidie, verum ut cuique nomen profiteri conlibitum est maxime. Deinde Plutarchus, jam non Librarii vicio, sed suo expurgandus, in prosapia Andocidis deducenda maluit Photium sequutus, Oratorem ex Mercurio, quam scipeum in vita Alcibiadis, ex Ulysse derivare. Neque hæc dico nescius perinde esse, teste ipso Ulysse apud Ovid. Met. XIII. 146.

> " Est quoque per matrem Cyllenis addita nobis
> Altera nobilitas:"

verum ut moneam, quantum schedæ Photianæ ob oculos positæ valuerint præ ipsius Plutarchi commentariis, qui fortasse ad manum scriptoris in his vitis concinnandis non erant. Verum pergit, et cum classe XX navium refert Andocidem missum ad auxilium Corcyræis ferendum contra Corinthios. Instructa erat classis illa Olymp. LXXXVI. 1. quo tempore annum agebat Andocides 33tium. Confirmat vero Lysias [p. 129. ed. Tayl.] eum quadragesimum nunquam obiisse munus ἱππέως, ὁπλίτου nunquam, non τριηράρχου, non ἱπποβότου. Qui igitur classi præfuit, erat Andocides, Leogoræ quidem filius, nostri vero avus paternus, ut olim vidimus.

691 Solenne fuit Atheniensibus nomina in familiis alternare, τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνεσθαι, ut loquitur Orator c. Macartat. Lex fortasse id non jussit, jussere tamen mores, jussit consuetudo: eoque animo intelligo locum istum ejusdem auctoris: Τὰ δ' ὀνόματα ἐξέμην τούτοις — τῷ μὲν πρεσβυτάτῳ τὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτοῦ ὄνομα Σωσίαν, ὡς δίκαιόν ἐστι· καὶ ἀπέδωκα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο τὸ ὄνομα. Idem contra Boeotum: ἀξιοῖ δ' αὐτὸς, ὡς δὴ πρεσβύτερος ὢν τοὔνομ' ἔχειν τὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου, Inde Miltiades Cimonis filius et Cimo Miltiadis, et quod sit Aristoph. Av. 284.

Ἱππόνικος Καλλίου ἐξ Ἱππονίκου Καλλίας.

ad quem locum vid. Palmer. in Exercit. Spanheim. ad Nub. Aristoph. 64.

> " Vota pater solvit, nomenque imponit avitum:
> Iphis avus fuerat."

Ovid. Met. IX. 707. Iterum Plutarchus. Andocides erat Leogoræ filius, istius sc. qui pacem cum Lacedæmoniis fecit. Ut in superioribus Avi res gestas ad Nepotem, hic ad Filium transtulit. Testis est Andocides ipse in Orat. de pace: Καὶ ῥᾳθήσαν δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης αὐτοκράτορες· ὧν ἦν Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος. Notabile est, quod ubicunque hic scriptor ab exemplari Photiano discedat, ibi in errores maximos incidat. Addit idem circa finem, Andocidem in ædilitate victorem tripodem posuisse ἀντικρυς τοῦ πωρίνου σελίνου. Neminem vidi, quem non excruciavit istud πωρίνου σελίνου: Porini Selini, ut vertunt. Quod miror. Nihil frequentius, quam ut Græci dicant λίθινον Ἑρμὴν pro lapidea statua Mercurii. Idem fere esset, si dixissent πώρινον: Πώρινος, λίθινος, ὁ δὲ πῶρος οὐ πᾶς λίθος, Hesych. Vid. Herodot. Terpsich. 62. Συγκειμένου σφι Πωρίνου λίθου ποιέειν τὸν νηὸν, Παρίου τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεποίησαν. Pausan. Eliac. II. 19. Ἔστι δὲ λίθου πωρίνου κρηπὶς ἐν τῇ Ἄλτει. Porum lapidem memorat Plin. XXXVI. 6. fin. et XXXVI. 17. "Mitior est autem servandis corporibus nec absumendis chernites, eborì simillimus, in quo Darium conditum

Suvat: „Pariague similis candore et duritie, minus tamen ponderosus, qui porus vocatus.“ Inde pro *καλίνην* (quod nihil est) lego Σελήνην, et intelligo statuam istius Dei ex lapide, qui porus dicitur, factam. Andocides noster jam adultus vixit, si quis alius, vitam vere *ἀβίωτον*. p. 105. alt. ed. Steph. Singularis in eo fortunæ inconstantia, non quod utramque alternatim expertus sit, sed quod adversam varie. Age ergo, ut cum Auctore meo a me emendato loquar: Σκέψασθε Ἀνδοκίδου τὸν βίον, εἴτε τοιοῦτος ἢ ἕτερός ἐστιν. p. 105. 12. Juventutem petulanter egit, et, ex auctoritate Plutarchi, propter nocturnas commessationes venit olim in suspicionem Hermarumque obtruncatorum et profanatæ Cereris religionis. Ex eo crimine, cum servum, quem productum vellent adversarii, domi retinuit, iterum incidit in similem infamiam, cum una nocte ante exitum classis, quæ Alcibiade duce in Siciliam erat navigatura, omnes Hermæ, qui in urbe erant, dejicerentur, præter unum, qui ante Andocidis januam erat. Hæc Plutarchus solus et admodum indistincte. Priorem istam *αἰτίαν* ceteri omnes partim ignorant, partim negant. Thucydides quidem haud obscure innuit VI. 28. accidisse, ut ante notabile istud Hermocopidarum facinus juvenes quidam temulenti Hermas præciderent per ludibrium et petulantiam: sed ex ejusdem verbis elicitur quoque nullam de ea re habitam fuisse quæstionem, nullum indicium, donec erumperet hæc, sive Alcibiadis, sive cujusquam alius, audacia. Verba ejus adponam, ne fidem ægre mihi adcommodes: Μηνύεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκολούθων, περὶ τῶν Ἑρμῶν οὐδέν, ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων περικοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἴνου γεγενημέναι. In magna illa trepidatione et timore populi ob dejectos Hermas, in qua Alcibiadis potentia suspectior erat (cujus rei historiam legere possis apud Photium in Andoc. Plutarch. in Alcib. et Nicia, Lysiam c. Andocid. atque Andoc. ipsum *περὶ μυστηρίων*, Thucyd. Diodor. aliosque), crebræ factæ sunt delationes, quas vide apud Andoc. p. 2. 3. seqq. ed. Steph. Andocidem denique ipsum insimulat Dioclides, ibid. p. 6. inter alios quadraginta, quorum pluriml cognatione vel affinitate illi erant conjuncti. Fuerunt autem Leogoras Andocidis pater, Callias Teleclis f. qui Andocidis sororem, quam unicam habuit, uxorem duxit, Euphemus Teleclis f. Calliæ frater, Charmides Aristotelis et Leogoræ sororis filius, Taureas Leogoræ patruelis, Niseus Taureæ filius, Callias Alcmæonis filius, Leogoræ itidem patruelis, aliique, ibid. p. 7. Ibi Andocides in jus vocatus ultro se vinciendum obtulit, ni servum, quem secum habuit, coram sisteret. p. 105. 14. Res, ut videtur, in ejus arbitrio stetit, an erat argenti æstimatio facienda, qua teneretur ni sisteret, an vinculis coercendus, usque dum servum proferret: ille tamen sana mente exturbatus vincula prætulisse dicitur, cum interea sciret, servum, ne delator fieret, a 692
se morti fuisse datum. Hæc eo paulo fusius, quia et locum Lysiæ illustrant, meas ibi emendationes confirment, Plutarchi denique de servulo isto Andocidis fidem, qualis sit, perspiciendam lectori exhibeant. In iis vinculis post annum fere integrum, proposita immunitate patrem cognatosque omnis simul insimulat et absolvitur. Senex aliis indiciis de ærario factis gratiam populi meruit, seque pœna eripuit, quæ ceteros omnis confestim insecuta est. Hæc habet historia, quæ dum infirmare vellet Andocides in luculenta ista, quam pro se habuit, defensione, illud interea vel ex ipsius testimonio constat: fuisse eum in ista conjuratione;

ejus facinoris auctorem et caput exstitisse Euphiletum quendam; atque Hermem denique, qui ob Andocidis jactum solus in urbe non deficeretur, ideo incolumem mansisse, quod Andocides, qui in eam operis partem designatus erat, id temporis æger ex vulnere in lecto decumbebat. Eo periculo liberatus homo noster mercaturæ quæstum occipit, atque amicitia cum Rege Cypri facta, civem Atticam sibi affinem clam e tutela eduxit, novo hospiti in servitutem et delicias. Istius lenocinii causa metuens sibi a suis civibus, dum puellam furto repetere vellet, a Rege in vincula conjectus est. Elapsus domum revertitur, rursusque a CCCCviris, qui tunc Remp. tenebant, in carcerem et verbera datur. Corruente Rep. sub XXXviris dura omnia exsilii, restituta cum Thrasybulo, infensos civium animos expertus est. Binas ibi Ἐνδείξεως causas sustinuit, quarum unam egit Lysias Orat. VI. Postquam diutinam ætatem in vinculis egisset et bona in judiciis dissipasset, legatus ad Lacedæmonios de pace ineunda missus, et domi postea παραπρεσβείας condemnatus, reliquum quod erat vitæ in exsilio peregit, relicta domo vacua, splendissimaque familia in ejus funere clausa. Eum exitum habuit Andocides, vir auctoritate inter suos magnus, eloquentia inter posteros clarus, omnino major, si facundia, quam in periculis suam salutem eleganter exercebat, in Reip. discrimine ad communem utilitatem salutariter fuisset usus. Ea facundiæ monumenta commentario proximo materiam suppeditabunt.

CAP. VI.

Andocidis Orationes IV. Laus Iosephi Wassii τοῦ μακαρίτου. Andocidis oratio prima περὶ μυστηρίων. Eadem est Ἐνδείξεως. Gravissima oscitantia Scriptoris vitæ Andocidis. Secunda falso inscribitur. Ter emendatur. H. Stephani temeritas. Vindicatur emendatio Lysiaca. Tertia νοθεύεται. Tollitur ex ea mendum fœdissimum. Disputatur de quarta sive postrema. Emendatur plurimis in locis. Εὐαρχία. Ostracismi exitus. Num videatur hæc oratio a Lysia fuisse conscripta? Quem revera habuit auctorem. Locus Platonis vindicatur contra ejus Interpretem. Emendantur Lycurgus et Plutarchus.

Ex Orationibus, quas scripsit Andocides, IV, hodie superstites, legit Photius. Plutarchus, qui Photianis non contentus Vitam addidit, pueriliter peccavit, mihi eo nomine pœnas proxime daturus. Si exstitissent commentarii, quos in Andocidem scripsisse olim Valerium Theonem testatur Suidas, aut si prodiissent curæ, quas non ita pridem huic scriptori impendisse viros doctos in exteris regionibus didici ex Cl. Wassii Bibliotheca Literaria, minus, credo, mihi fuisset necessarium, ut hic dissererem, quæ ad singulam Andocidis orationem olim adnotavi. Dum hæc scribo Calendis Decembribus MDCCXXXVIII, de obitu clarissimi istius viri et de Republica literaria optime meriti, Iosephi nempe Wassii, primus allatus est nuncius, Dolebam sane, primo quod tanto hortatore studiorum meorum, mihique multis officiis conjunctissimo privatum me viderem, tum vero quia interitu talis viri in alienissimo Reipublicæ literariæ tempore exstincti, dignitatem bonorum studiorum, nostrique
698 præsertim ordinis statim imminutum iri sensi. Magna ille vixit et cum summis viris gratia et cum eruditis auctoritate. Nam et ingenium nullis

literarum limitibus, humanitatem nullo officiorum genere concludi et circumscribi voluit. Testes meæ orationis esse possunt plurimorum nostrorum hominum tum etiam et exterorum voces, quibus illius nunquam aut in laboribus suscipiendis consilium, aut in exsequendis opera defuit. Atque profecto dolorem nostrum non minimum auxisset, ni ex isto literarum consortio et conjunctione, quam semper cum viris eruditissimis excoluit, spes aliqua superesset, Diodorum aliquando non minus limate aut emendate minus proditurum. Hæc quasi parentatione defunctus eo unde digressi redeo. Inscribitur prima oratio Andocidis Περὶ Μυστηρίων. Præter eam superesse quoque sua ætate voluit alteram Περὶ Ἐνδείξεως Plutarchus. Si superfuit una, superfuisse sat scio alteram, cum una sit: Ἔνδειξις erat ea actionis species, quæ, si quis legibus aut judicio publico, aliquo aut loco aut munere exclusus, eum tamen aut locum adire, aut munus ambire voluit, reum deferebat. Andocides, qui et *mysteria* fecisse insimulabatur, et cetera nefaria commisisse, adeoque eo jaculo constrictus, talem Ἐνδείξεως causam in hac oratione egit, itaque ab Antiquis pro arbitrio orationem vel Ἐνδείξεως vel Περὶ Μυστηρίων (nam utroque modo scribunt) habuisse dicitur. Vocem Ζητητὴς ex oratione Περὶ Ἐνδείξεως laudat Harpocratio, quæ in illa, quam hodie habemus, Περὶ Μυστηρίων aliquoties occurrit. Causam denique expediet ipse Andocides, cujus verba Edit. Steph. p. 2. hæc sunt: Πρῶτον μὲν περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας, δθενπερ ἡ ἐνδειξις ἐγένετο, διόπερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατέστην περὶ τῶν μυστηρίων (ἀπολογήσομαι sc.) Tune, mi homo, sub leonino Plutarchi nomine os istud tuum asininum latere posse arbitreris! Neque adhuc tam laute corium tuum dedolasse mihi videor, quin iterum, ubi usus venerit, a me vapulabis. Sic soleo, qui genus, qui ingenium mentiuntur. Secunda oratio nomen vulgo sortita est Περὶ τῆς ἑαυτοῦ Καθόδου. In ea luculentissima sane oratione *conqueritur* multum de quorundam civium injuriis, qui negaverunt suum indicium de Hermocopidarum conjuratione Reipublicæ quidquam attulisse salutis: *exponit* suam infelicitatem in consiliis c. Rempublicam initis, vitamque ex ea tempestate quam duxit vere ἀβίωτον: *orat* denique, quæ causæ fuit summa, ut immunitatem (ἄδειαν vocant Græci) quam olim illi ob indicia ἐψηφίσαντο, postea autem mutato consilio revocarant, ratam esse nunc demum paterentur. Ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον δίομαι· τὸ ψήφισμα, ὃ Μενίππου εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναί μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτὸ, ἵτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Ψήφισμα. Τοῦτ' τὸ ψήφισμα, ὃ ἠκούσατε, ψηφισάμενοί μοι, ὦ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ὠφελεῖσθε, χάριν ἑτέρῳ φέροντες. Rectius ergo inscriberetur Περὶ τῆς Ἀδείας, quo nomine laudat Harpocratio in v. Ὀβριμοδέτην. Eam tamen non prius dimittam, quam contra H. Stephani temeritatem vindicavero. Ille enim, ut olim in Lysia, dominationis τῶν CCCC obitus (gravius aliquid dicere nolim) ter in hac Oratione, Aldinam, et MSS. lectionem τετρακοσίων et τετρακοσίοις in τριακοσίων et τριακοσίοις imprudentissime mutat. V. not. p. 171. pos. ed. Steph. Tu ubique restitutas in his locis, quod ille oculusit. Hæc erant cum admotatu necessaria, tum etiam emendationi meæ ad Lysiam aliquam auctoritatem addunt. Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἐπὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκε, p. 105. 30. ubi ex historia dudum correxi, Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γάρ, etc. Quod potui etiam hoc loco adductus Andocidis: Ηυθό-

μενοι δέ τινες με ἤκουσα τῶν τετρακοσίων ἐξήσειν τὰ παραγράμματα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν βουλήν. εὐθὺς δὲ παραστὰς μοι Πείσανδρος κ. τ. λ. Sequitur tertia oratio De Pace, quam Harpocratio, et, juxta auctorem ὑποθέσεως, Dionysius quidam, proculdubio Halicarnassensis, Oratori nostro abjudicant. Et recte quidem mea sententia abjudicant. In Orationis initio insumpta est fere una pagina Edit. Steph. in monumentis suæ gentis recensendis, ut hoc planum faceret audientibus, majores eorum non modo nullo cum impendio, sed maxima semper cum utilitate pacem cum Lacedæmoniis fecisse. Totum autem locum, iisdem pene per omnia verbis, emendicavit Sophista ex fine Orationis Æschinis de ement. legat. Quas autem reponit ille gratias pro tantis auxiliis? Istas sc. quas solent, qui exscribunt nempe ut describant perperam. In Andocidis editis ita: Ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ — καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμένον, καὶ ὄντα ἐν Χερρονήσῳ κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαιμεν εἰς Λακεδαίμονα, προκηρυκευσόμενον περὶ σπονδῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη πέντε, καὶ ἐνεμείναμεν ἀμφότεροι ταύταις ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. Hoc est digitis computare! Audi vero alterum: Καταστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον — Μιλτιάδου τοῦ Κίμωνος προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδαι-
694 μονίους, ὄντος προξένου, σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν, ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη τριακαίδεκα. Æsch. π. παραπρεσβ. non procul a fine. Ad quartam vero properat, in qua magnopere exultat, Crisis mea. Habita est, si Musis placet, *Contra Alcibiadem*. Ita Harpocratio cum alibi, tum in voce Εὐανδρία. Εὐανδρία. Παναθηναίοις Εὐανδρίας ἀγὼν ἦγετο. Ἀνδοκίδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου ὀηλοῖ, καὶ Φιλόχορος. Primum itaque restituamus eam vocem orationi, uam hodie in ea neutiquam comparet. Locum autem habebit in ipso exitu orationis, Καίτοι τυγχάνω νενικηκὼς ἐν ἀνδρίᾳ, καὶ λαμπάδι, καὶ τραγῳδοῖς. *Vox* ista Ἀνδρία *suspecta* fuit doctissimo *Palmerio*, qui *de eo agone nihil unquam* se *legisse* profitetur; quoniam autem Λαμπαδηφορία ἀγών (ab Oratore proxime memoratus) *celebrabatur in* Academia, *dubitat, num* Andria *vox irrepserit pro* Academia, *quæ forte per abbreviationem quandam scripta fuerat*. Tu autem pro ἐν ἀνδρίᾳ lego εὐανδρίᾳ. Quis negat? Ego interea majus opus moveo. 1. Disputatur in hac causa quemnam potius ex tribus decennali isto exsilio, quod *ostracismum* vocant, plecterent Athenienses: Ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὁ παρὼν, οὐ στεφανηφόρος, ἀλλ' εἰ χρὴ μηδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν δέκα ἔτη φεύγειν. οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἄθλων τούτων ἐσμὲν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας· ὧν ἀναγκαῖον ἕνα τῇ συμφορᾷ περιπεσεῖν. Edit. Steph. p. 29. (2.) Deinde, Orator, quicunque fuerit, memorat, se domo esse humili potius et ignobili, quam illustri: Εἰ δεῖ κατὰ γένος (vel ut feliciter saltem Stephanus καὶ τὸ γένος) σκοπεῖν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμόθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος, p. 83. (3.) Porro legationes suas recenset, quibus honorifice et in civitatis salutem functus est: Ἐγὼ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ Μακεδονίαν καὶ εἰς Μολοσσίαν καὶ εἰς Θεσπρωτίαν καὶ εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφόρους ὄντας διήλλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἐποίησα, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπέστησα. p. 34. Jam meum est, ut veris, si possim, vincam hæc quasi oris lineamenta Andocidem minime referre, deinde ut producam, quem referant maxime. Interea autem, dum me ista cura exercet, expendenda est Athenæi auctoritas, qui hanc orationem quodammodo Lysiæ nostro assignet: cum l. 9. sub

Eadem laudet ex ejus oratione adv. Alcibiadem voces Τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις, qui locus continuo legitur in oratione præ manibus, p. 63. πρότερος τῆς πάλαι χρήσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνίβοις (l. χερνιβίοις) καὶ θυμιατηρίοις. Attamen eam locutionem usurpare potuit uterque, et Lysias et noster, sive Andocides, sive quisquam alius: vel in Auctoris nomine cespitaverit summus ille scriptor: certe ad Lysiam multo minus spectat, quam ad Andocidem. Aio autem neque ad Andocidem. Primo enim id confirmo, quantum sc. ea res confirmari possit, *negando*. (1.) Nam Andocides, quantum ex historiæ monumentis liquet, nunquam cum Alcibiade et Nicia de ostracismo decertavit. (2.) Deinde non ea fuit Andocidi generis condicio, ut hanc domus suæ obscuritatem liquido affirmare possit, qui alibi nominis sui splendorem jactare soleat: Καίτοι οὐκ ὀνειδος ὑμῖν ἡ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου οἰκία οὖσα, qui majorum res gestas: οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας, πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες κ. τ. λ. qui denique Mercurio satus generis sui summam et religiosam antiquitatem: οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη ἀεὶ τῶν δεομένων. (3.) Tertio autem Andocides, ut dicimus ex Lysia, Siciliam, Italiam, Peloponnesum, Thessaliam, Hellespontum, Ioniam, Cyprum peragravit, sed privatus, sed in ἀποδημίᾳ: nostrum autem vides in Thessalia, Macedonia, Molossia, Thresprotia, Italia, et Sicilia legationes præclare obiisse: Quæ quam diversa! Jam ergo ut declarem, quis Orationem hanc conscripserit, primum, id quod paucissimis ante me contigisse video, monendum est frustra in bibliothecis quæri, quem hodie commendo: novus tibi hodie salutandus est hospes, prius que tibi commonstrandus, quis sit, quem velim, quam quod ea, quæ velim, conscripserit. Totum excute Argiletum, non erit ex Sosiis, qui tibi confirmabit, PHÆACEM quendam sibi unquam æra moruisse. Quotus quisque est ex crumenimulga ista disciplina, qui non protinus exclamet, Mi homo! operam ludis. Canonistæ quidem apud nos non væneunt, neque Scoti familia familiam meam alere possit, at ceteros interea omnis novi perquam familiariter, religavi, distraxi (addet fortasse EDIDI), doctos, indoctos; antiquos, modernicos; eos, quos Minores legunt quotidie, eosque, qui Majores legerint nunquam; eos, qui scripserint ut legendo bene sit aliis, eosque, qui ut comedendo bene sit sibi. Meam autem ceram nunquam signavit Phæax. Valebis. Quod si in Eruditiorum bibliothecis hominem velis demonstrari quis sit, aut quem pluteum habitet, tibi commonstrari, tantundem est. Quem igitur legis, ut noris, accipe. Phæax, qui cum Alcibiade vixit, δεινὸς ῥήτωρ memoratur ab Aristoph. σχ. ad illa Equitum v. 1374.

Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπίθανε. 695
Συνειρετικὸς γάρ ἐστι, καὶ πιραντικὸς,
Καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς,
Καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ Ξορυβητικοῦ.

Ille (ut τὸ δεξιῶς οὐκ ἀπίθανε exponit Scholiastes) causa capitis dicta ἱκανοφώρῳ, facundiæ debuit salutem. Concordant omnia. Confirmat enim noster Orator se olim capitis causam dixisse; fuisse sententiis judicum absolutum; duos deinde, qui in eadem secum fuerint causa, dissimili tamen usos esse fortuna et mortem subiisse. Locum producam, ut

una emendem. Exstat autem pag. Edit. Steph. 34. incunte: *Καίτοι οὐ δήπου, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀστρακισθῆναι μὲν ἐπιτήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ ἄξιος· οὐδὲ κρινόμενος μὲν, ἀποφυγεῖν, ἄκριτος δὲ, φεύγειν. ὁ δὲ* (rectius *οὐδὲ*) *τοσαυτάκις ἀγωνιζόμενος δικαίως* (l. *ἀδίκως*) *καὶ νικήσας, πάλιν δόξαιμι δ' ἂν ἧττον ἐκπεσεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μερᾶς διαβολῆς ἡ φαύλων κατηγόρων, ἢ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκινδύνευον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν ἐρρωμενεστάτων καὶ λέγειν καὶ πράττειν· οἵτινες δύο τῶν τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐχόντων ἡμοὶ ἀπέστειλαν.* Verum ut disertius explicetur, quemadmodum ea, quæ cum Andocide pugnant, Phæaci competere videantur, (1.) liquet primo ex Plutarcho in Alcibiade, et Nicia, disputari olim de ostracismo inter PHÆACEM, ALCIBIADEM, et NICIAM. Plutarch. Edit. Bryan. tom. 2. p. 16. ubi dicitur, Alcibiadem, cum primum ad Remp. accessit, nactum esse adversarios duos præ cæteris, Phæacem Erasistrati et Niciam Nicerati: Phæacem cum in aliis rebus, tum in oratione maxime Alcibiadi cedere. Nam quanquam ex eo loco, quem in Rep. tenuit, necesse fuit, ut populum nonnunquam concione compellaret, plus tamen semper in colloquiis privatis et sermonibus domesticis profecisse, quam valuisse forensi eloquentia, ut de eo Eupolis comicus scriberet

Δαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Hunc igitur IIIviratum, ubi populus ad solatium potius invidiæ, quam timoris, cujusdam Hyperboli hortatu, in exsilii decennalis discrimen impulit, *καὶ δῆλον ἦν, ὅτι ἐνὶ τῶν τριῶν τὸ ὄστρακον ἐποίουσι*, verbis ipsissimis Plutarchi utor, ibi Alcibiades adunatis consiliis cum Nicia, vel, juxta alios, cum Phæace, metum omnem et periculum in Hyperbolum convertit nihil tale cogitantem. Non enim in homines aut obscuro genere natos aut infamia aliqua constrictos, sed in summos ubique et populo ob fortunas aut potentiam suspectiores id genus pœnæ semper cadebat, unde de Hyperbolo Plato Comicus,

Καίτοι πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια,
Αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια,
Οὐ γὰρ τοιούτων εἵνεκ' ὄστραχ' εὑρέθη.

Eum exitum habuit ista contentio, eum quoque et ipsa pœnæ ratio. Pœnituit enim Rempublicam Hyperbolum hominem nequissimum, fæcem populi, et cruce magis, quam testa dignum, ea pœnæ dignitate censeri, qua fortissimum quemque civem, Themistoclem, Aristidem, ceterosque olim censuissent. Desivit enim et absumta est in hoc pœnæ errore pœnæ quoque natura, neque ullus Hyperbolum, qui istam nobilitatem exsilii quasi contaminasse videtur, quisquam alius ostracismum subiisse dicitur. (2.) Secundo autem, Phæax Erasistrati neque domo admodum nobilis, neque majoribus clarus, recte ea, quæ dixit, potuit proferre. Gens Erasistrati nullum in Vett. monumentis dignitatem consecuta est; primus erat, qui nobilitavit, noster Phæax, cujus deinde nepos ex fratre Erasistratus inter XXXviros fuisse videtur: nam de eo intelligo verba ista Platonis in Eryxia, init. *Ἐντυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου, ἐγώ τε καὶ Ἐρυξίας ὁ Στειριεύς· εἶτα προσελθόντων ἡμῖν Κριτίας τε καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίακος τοῦ Ἐρασιστράτου ἀδελφιδοῦς·* quem locum Interpres duplici lumbifragio ornavit, *Critias et Erasistratus Phæacus* (quasi esset nomen gentile) *Erasistrati ex fratre nepos.* Verte, ut debes, *Critias et Erasistratus Phæacis Erasistrati filii ex fratre*

nepos. (3.) Quod autem erat ultimum, B. Peloponnes. anno 10mo noster Phæax cum duobus Collegis missus erat ab Atheniensibus legatus in Italiam atque Siciliam ad confirmandos sociorum animos, ceterorumque, si fieri potuit, irritandos adv. Syracusios, quorum potentiam Athenienses imminutam cupiebant maxime. Cui quidem legationi aliqua ex parte satisfecit. Hæc dabit Thucydides V. 4. Si cui hæc parum satisfaciant, unum hoc addam nulla vi infirmandum, quod suppeditabit locus hujus Orationis cum Plutarchi alio in vita Alcibiadis conferendus. Uterque tamen antea a me sanandus. Locus Phæacis (sinito, ut ita tandem auctorem nostrum compellem) exstat Edit. H. Steph. p. 33. init. Ἵνα — *τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδόξειε* [Alcibiades] *τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτησάμενος, ὡς εἰς τὰ πινάκια τῇ προτέρᾳ τῆς οὐσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε, καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε, βουλόμενος, τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρήσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. ὅσοι μὲν* 696 *οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγίνωσκον ἡμέτερα ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὁρῶντες ὑστέραν οὖσαν τῆς Ἀλκιβιάδου, τοῖς τούτου πομπείοις χρῆσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς.* Tentabat Palmerius *τῇ πρώτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ, ut sit prima et secunda dies Mysteriorum. Nam*, ait ille, *ἡ ἐπιοῦσα est Dies, quæ aliam sequitur, unde forte secundus a primo Mysteriorum ἡ ἐπιοῦσα dicebatur, Sic nos Gallice*, Le lendemain de la feste. Verum fallitur Vir doctissimus. Quod nos *Postridie Festi* diceremus, id Græci hoc modo efferunt. Plutarch. de fortun. Roman. *Ἔφη γὰρ τὴν ὑστέραν ἱρίσαι πρὸς τὴν ἑορτήν, λέγουσαν, ὡς ἐκείνη μέν ἐστι κομπώδης καὶ ἄσχολος, ἐν αὐτῇ δὲ τῶν παρεσκευασμένων ἀπολαύουσι μεθ' ἡσυχίας.* Miror maxime Palmerium latere potuisse medicinam tam facilem, tam expeditam, qua sola hoc ulcus sanari potuit. Quantillum interest inter *θυσίας* et *οὐσίας*, attamen quantas turbas hic dedit pauxillula ista differentia? *Τῇ προτέρᾳ τῆς Θύσίας, Pridie Festi.* Similem, imo simillimam labem eluo ex Lycurgo Edit. H. Steph. p. 168. *ἀλλ' ἦκεν ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγορᾶς, νόμων, πολιτείας μεθίξων.* Male hodie excusum *οὐσιῶν*. Verum ut ad causam, quam proxime accedam, locus ille, quem memoravi modo et expurgàvi, confirmatur scribi a Phæace, et quidem in ejus oratione c. Alcibiadem. Qui confirmabit, is, ut monui, est Plutarchus, verum non nisi ad Codicis emendatioris fidem atque auctoritatem prius restitutus. Ille enim in Alcibiade, ubi dixisset Phæacem *ἐντευκτικὸν* potius fuisse, quam *ἀγῶνας φέρειν δυνατὸν*, subjungit continuo, *Φέρεται δὲ καὶ λόγος τις κατ' Ἀλκιβιάδου καὶ Φαίακος γεγραμμένος, ἐν ᾧ μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται, κ. τ. λ.* Quid autem istud *δέ*? Quænam aut qualis ista correctio? Diceretne quæso, "Quanquam *Phæax in foro et in concione causas minus frequenter egit*, nihilo minus *in manibus versatur oratio* contra hunc et Alcibiadem *habita*?" Ridicule. Fac restituas cum Cod. MS. Aldino, *Φέρεται δὲ καὶ λόγος τις κατ' Ἀλκιβιάδου ὑπὸ Φαίακος γεγραμμένος*. Ibi quid scribitur? Nam in eo eram, nisi vulgatæ lectionis vitium me interpellasset. Ibi *μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται καὶ ὅτι τῆς πόλεως πολλὰ πομπεῖα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ κεκτημένης, Ἀλκιβιάδης ἐχρῆτο πᾶσιν αὐτοῖς ὥςπερ ἰδίοις πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν.* Tu, qui legis hæc, memineris disputationem hanc omnem non indiligenter admodum a me esse tractatam, aut, quod multi faciunt, me commentum procudisse novantiquum; verum constanter, ubi tempus ad eam rem tulerit, meæ famæ periculo cites ORATIONEM PHÆACIS CONTRA ALCIBIADEM.

CAP. VII.

Disputatur de Fide libelli, qui inscribitur Βίοι τῶν δέκα Ῥητόρων, et Plutarcho vulgo attribuitur. Percurritur Vita Antiphontis, quæ et aliquoties emendatur.

QUICUNQUE antiquos Scriptores sive Græcos sive Latinos evolvit, eisque non indiligentem animum advertit, næ ille facile intelliget, multa hodie circumferri, quæ Antiquitas non novit; et eadem opera mirabitur eorum hominum vesaniam, qui cum ipsi fuerint nullo acumine a fæce Romuli discreti, maximorum interea ex omni antiquitate ingeniorum splendissima nomina ementiantur. Ista fide nobiscum egit, ut pluribus ubique argui, ineptus scriptor Vitarum X Rhetorum, quæ sub Plutarchi, at quali! nomine passim væneunt. Nam si in ipso limine operis sistamus, atque de sola Antiphontis vita, qui Oratorum ætate primus fuit, quæstio habeatur, quot mendacia contexuit deglutienda, quas fabulas mussitandas a pueris et ab iis, qui pueriliter, i. e. levi cum judicio Plutarchum lectitare solent? Ne autem a me *καταῤῥητορευίσθω*, aut Sycophantam agere videar, agedum lege mecum, si velit, immo etiamsi nolit, experiatur. Tu autem, præco, fac silentium. *Ἀκούετε, λεώς· Ἀδικεῖ Πλούταρχος, περὶ τῶν δέκα ῥητόρων ἃ οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐνόμιζον οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ καὶ τερατώδη εἰσφέρων, καὶ τῶν νέων τὰς ἀκροάσεις διαφθείρων.* Ut igitur distinctius omnia et dilucidius cognoscantur, dispiciendum est primum sedulo et sigillatim de condicione nonnullorum hominum, qui *nominis* solummodo ANTIPHONTIS communione videntur inter se ipsos esse conjuncti: unde convincam, ea, quæ de diversis diserte ab optimis scriptoribus tradantur, ad hanc portentosam vitam conflandam undique convenisse. (1.) ANTIPHO Sophili F. Rhamnusius Oratorum primus. Tyrannidem ille *τῶν* CCCC impensissime adjuvit, adeoque a populo recuperata libertate, damnatus. Thucyd. Photius aliique. Nos in vita Lysiæ p. xxxix. seqq.

697 (2.) ANTIPHO Sophista, Atheniensis quoque, quem memorat Xenoph. Memorabil. 1. extr. cum Socrate quondam disceptasse. De eo Hephæstio Grammaticus, teste Athenæo l. 15. commentarium integrum scripsit, *περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι Ἀντιφῶντος.* Eundem fuisse Antiphontem, qui cum Socrate disputavit, atque *Τερατοσκόπον*, sive *Ὀνειροκρίτην* a plurimis laudatum testatur Laertius in Socrate §. 46. *Τούτῳ* [Socrati] *ἐφιλονείκει Ἀντιόλοχος Λήμνιος, καὶ Ἀντιφῶν ὁ τερατοσκόπος.* Suidas etiam et *τερατοσκόπον* vocat et *σοφιστὴν*, et ab Antiphonte Rhamnusio discernit. Eosdem discernit etiam Hermogenes de formis Orat. l. 2. *Πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες· δύο δὲ οἱ σοφιστεύσαντες — ὧν εἷς μέν ἐστιν ὁ Ῥήτωρ· οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι, καὶ δημηγορικοὶ, καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι· ἕτερος δὲ ὁ καὶ Τερατοσκόπος καὶ Ὀνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὗπερ οἵ τε περὶ τῆς Ἀληθείας λέγονται λόγοι, καὶ ὁ περὶ Ὁμονοίας, καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός.* Ubi male *οἱ δημηγορικοὶ* utrique attribuuntur, et male quoque, ut videtur, *ὁ πολιτικὸς* posteriori. Ita igitur lege in superiori commate *καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικὸς, καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι.* sc. quotcunque ad Rhetoris officium spectare videntur. Ad hunc Antiphontem omnino pertinet, quod habet Theodoret. Serm. vi. de Dei providentia. *Ἀντιφῶν δὲ, τινὸς δυσχεράναντος, καὶ οἰωνὸν χαλεπά τινα σημαίνειν νομίσαντος, ὅτι ἡ ὗς*

τὰ οἰκεῖα κατέφαγεν ἔγγονα, Χαῖρε, εἶπεν, ἐπὶ τῷ σημείῳ, ὅτι πεινῶσα τὰ σὰ οὐ κατέφαγε πίονα. Eadem refert Clem. Alexandr. Strom. 7. Memoratur inter Onirocriticos a Tertullian. de Anima c. 46. Καὶ τὸ μαντεῖον, οὗ προειστήκει προφητεύων Ἀντιφῶν, ὁ τῶν ὀνείρων ὑποκριτής, ταύτης ἐπὶ τοῦ ὕπνου λαχὼν τῆς τιμῆς. Lucian. V. Histor. 2. Conjunge Artemidorum II. 14. Fulgentium, Melampodem περὶ ψαλμῶν. Laudat Seneo. Controv. l. 2. "Otho Junius — edidit quatuor libros colorum, quos belle Gallio noster *Antiphontis* libros vocabat. Tantum in illis *somniorum* est." Laudat item Cic. II. de Divinat. 70. "Quid? ipsorum Interpretum conjecturæ, nonne magis ingenia declarant eorum, quam vim consensumque naturæ? Cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi. Mane ad Conjectorem. At ille, Vinces, inquit: id enim celeritas significat, et vis equorum. *Post idem ad Antiphontem.* Is autem, Vincare, inquit, necesse est. Annon intelligis Quatuor ante Te cucurrisse?" Alius igitur ab Antiphonte Rhetore, sed et ætate et gente conjunctus Antipho Sophista et Onirocriticus. (3.) Eadem Civitas procul dubio, quanquam id non diserte traditur, quæ duos priores, tulit etiam Antiphontem Tragicum. Is a Dionysio Siciliæ Tyranno in convivio interrogatus, quodnam ei optimum esse videretur, Illud, inquit, ἐξ οὗ κατεσκεύασαν Ἀθηναῖοι τὰς Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας. Quod cum Regi vehementer displicuit, verito se, ne ea res ad seditionem pertineret, ab eodem est interemptus. Vid. Plutarch. de discrimine Amici et Adulatoris, et in libro de Stoicorum repugnantiis. Tu ergo de his semper distincte, ut debes, neque interea sis nescius pluris fuisse Antiphontas, quos fortasse ille commisit. Sed jam tempus est, ut dispiciamus, quid scripsit. Antipho, ait ille, Sophili *F.* μαθητεύσας τῷ πατρί. Procedente tamen oratione refert Cæcilius, qui commentarium de Antiphonte scripsit, credidisse hominem Thucydidis fuisse discipulum. Eadem fere habet Photius. Οὗτος τῷ οἰκείῳ πατρὶ Σοφίλῳ σοφιστεύοντι μαθητεῦσαι λέγεται· Κεκίλιος δὲ Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως μαθητὴν γεγονέναι φησὶ τὸν ῥήτορα. De utraque *schola* pauca, quoniam hominem sua ipsius auctoritate vincam. Qui Athenas Atticas norunt, sciunt illi, etiam me non admonente, serius illic disciplinæ istius ludos aperiri, quam ut Antiphontis pater profiteri posset. Aiunt plurimi Antiphontem ipsum primum artem profiteri, in quibus est ipse Plutarchus proximo fere commate. Porro autem Sophilus, ut hic scribitur, non solum Antiphontem filium, sed Alcibiadem quoque erudivit, ita enim intelligo verba ista, quantum sc. verba parum Græca intelligere possum. Ὃ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ὅτι παῖδα ὄντα φοιτῆσαι. Hæc non sat tibi temporibus distincta, Dave. Antiphontem ipsum non nisi senem vidit Alcibiades. Hoc ex monumentis istorum temporum colligitur, tuaque adeo oratione in hoc ipso commentariolo. Modo enim: τούτους εὔροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτῃ ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνοον. (l. Ἀρχῖνον). De Sophili schola tantum: Non felicius cessit altera Thucydidis. Nam per ætatem video non eum Antiphontem, sed Antiphontem Thucydidem instituisse potius. Atque id diserte tradunt Suidas, Marcellinus in vita Thucydidis, et Hermogenes. Quod verum esse arbitror. Et fortasse ita scripsit Auctor noster. Plutarchi enim Codd. MSS. nonnulli, inter quos sunt Turnebi et Vulcobii, pro Θουκυδίδου μαθητὴν, Θουκυδίδου διδάσκαλον reponunt. Sed de his satis. Sequitur, Καὶ δύναμιν λόγων κτησάμενος — ὥρ-

μησε μὲν πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνίστησε. Næ Tu fortunæ ludibrium, Antipho! Nimirum hoc est, quod dicitur, *de Consule Rhetor*. Sed quo pacto se in ea palæstra exercuit, sc. διατριβὴν δὲ συνίστησε καὶ Σωκράτει τῷ
698 φιλοσόφῳ διεφέρετο, ὡς Ξενοφῶν ἱστόρηκεν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. Non audio. Alium fuisse docui. Deinde, Καί τινας λόγους τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας. Credo sane, nam id diserte dicitur a Thucydide l. 8. qui hunc præceptorem suum senem descripsit: sed quid sequitur, πρῶτον ἐπὶ τοῦτο τραπείς. Ex iis, quæ sequuntur, liquet, *primum* fuisse Antiphontem, qui hoc dicendi genus tractavit. Dicitur enim Τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος. Ita Clemens Alexandrinus Strom. 1. Φασὶ δὲ καὶ τοὺς κατὰ διατριβὴν λόγους, καὶ τὰ ῥητορικὰ ἰδώματα εὑρεῖν καὶ μισθοῦ συνηγορῆσαι πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον Ἀντιφῶντα φυλῇ Ῥαμνούσιον. Dixisset itaque potius πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπείς· uti Photius: Συντάξαι δὲ αὐτὸν καὶ πρῶτον, φασί, τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνιστικοὺς λόγους. Jam sequitur hominis ætas: Γίγονε κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστὴν, ὀλίγῳ νεώτερος αὐτοῦ. Quid Photius? Contrarium prorsus. Χρόνος καθ' ὃν ἤκμαζεν, ἐν ᾧ διαπέπρακται τὰ Περσικά, ὀλίγῳ πρότερον Γοργίου τοῦ σοφιστοῦ γεγονώς. Deinde interemptum fuisse a XXXviris memorat auctoritate Lysiæ et Theopompi. Quid Theopompus, nescio: Quid Lysias, tantundem. Excidit enim oratio. Id interea scio: exstare aliam orationem Lysiæ, p. 427. 7. ed. R. ubi diserte dicitur, Antiphontem a populo capite plecti post repressam CCCCvirorum dominationem. Ergo non ea dixit Lysias, aut de alio Antiphonte omnino dixit. Quod, ne quid dissimulem, video Scriptori nostro in mentem venisse: subjungit enim, ἀλλ' οὗτός τε ἂν ἡμερώτερος Ἀνσιδωνίδου πατρὸς· καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὐ πονηροῦ μνημονεύει; quæ verba, ut aliquem exinde sensum elicere possem, neque inclementius cum scriptoris fama, quam par est, agerem, ita restitui posse existimo: Ὅτι δὲ ὑπὸ τῶν λ΄ ἀπέθανεν, ἱστορεῖ Θεόπομπος — ἀλλ' οὗτός τε ἂν εἴη ἕτερος, Ἀνσιδωνίδου πατρὸς, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. In proximis non contentus tanta varietate supplicii, Tragicum facit et a Dionysio Tyranno interemptum narrat, vel quod istud æs præstantissimum se habere dixit, unde conficerentur statuæ Harmodii et Aristogitonis, vel quod Regis tragœdias exsibilaret. Tu, qui priora legisti, noris hæc esse errores et portenta magna. Sequitur, Κεκωμῴδηται δὲ εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος σὺν Πεισάνδρῳ. Nonnulli pessime hæc interpretantur: *Eum sc. fuisse et a Platone et a Pisandro exagitatum*. Expediet Photius. Κωμῳδεῖ αὐτὸν Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ. Laudatur ab Athenæo et scholiaste Aristophanis ceterisque bene multis Fabula Platonis Comici, cui nomen dedit Πεισάνδρῳ· in qua et Pisandrum et Antiphontem potuit proscindere, adeo ut recte se haberet et Photius et Plutarchus, Κωμῳδεῖσθαι sc. Antiphontem a Platone vel σὺν Πεισάνδρῳ, vel ἐν Πεισάνδρῳ. Deinde, Λέγεται δὲ τραγῳδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονύσῳ τῷ τυράννῳ. Iterum miscet non miscenda. Tragœdias scripsit non Rhamnusius, sed Tragicus. Et, licet eosdem fere errores erraverit de Antiphonte uterque et Photius et Philostratus, eos tamen Plutarcho, homini acerrimo, condonabo nunquam. Talem commentarium scripsisse Plutarchum notum est, idque testatur Lamprias F. Quæ hodie leguntur, nugivendoli sunt scriptoris, propagantis Photianos errores, eosque suis ineptiis et deliramentis mactantis.

CAP. VIII.

Fames, illegitimum pœnæ genus. Vindicatur emendatio *Lysiæ*. Quid sit καταράσασθαι πρὸς Ἑσπέραν. Hierophanta. Emendatur Pausanias, et Isæus.

INEUNTE oratione *contra Andocidem* p. 190. 2. ed. R. notatur Sacrilegus quidam (nomen ejus in neutra adversariarum Orationum occurrit) *luctuosissimo* mortis genere interiisse, *fame divinitus immissa*. Οὗτος οὖν ὁ ταῦτα ποιήσας, θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, λιμῷ, sunt verba Lysiæ. Λιμὸν καὶ λοιμὸν θεήλατα κακὰ vocat Philo de vita Mosis l. 1. p. 619. Edit Galen. *Lugubrem famem* dixit Plaut. Cistell. I. 1. 47.

"Nam si hæc non nubat; lugubre mihi fame familia pereat."

Homer. Odyss. M. 341.

Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἰκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

Lucian. Asin. Ἔνθα ἐκπεσὼν θανάτῳ οἰκτίστῳ ὀλόκληρος ἔτι καὶ ἀκήραιος νεκρὸς τεθνήξομαι. Plin. II. 63. "Illa [*Terra*] medicas fundit herbas, et 699
semper homini parturit. Quin et venena nostri misertam instituisse credi potest: ne in tædio vitæ *fames, mors terræ meritis alienissima*, lenta nos consumeret tabe." Sallust. Fragm. l. 3. "Quem contra ætatem projectum ad bellum sævissumum, cum exercitu optime merito, quantum est in vobis, *fame, miserrumma omnium morte*, confecistis." His conjunge Callimach. Hymn. in Cererem passim. Addidi *divinitus immissa*, licet id in Lysia non diserte dicitur, quoniam mirum est, quanta religione ab hac pœnæ sive acerbitate, sive fœditate potius dixerim, cavit jus humanum. Inde fit, ut cum Marcianus JCtus ait Judices non tantam sibi usurpaturos esse damnandi licentiam, ut necessariis impensis reum interdicant, Cuiacius confirmat in *necessariis* istis *impensis* victum intelligi oportere: neminem sc. ut fame pereat, esse condemnandum. Vid. Cuiac. in l. ex ea parte 120. §. in insulam D. de V. O. Idcirco apud antiquos Romanos cum Vestalis Virgo ob violatam pudicitiam sub terram defoderetur, lucernam, panem, aquam, lac et oleum una adjecere, ne videretur inedia perire. Nam ab illa, ut dixi, severitate temperabant maxime. V. Plutarch. in Numa p. 146. Edit. Bryan. Sic apud Sophocl. Antigon. 784.

Ἄγων ἐρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος,
Κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
Φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἁγος μόνον προθεὶς
Ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις.

σχ. ad loc. Ἔθος παλαιὸν, ὥςτε τὸν βουλόμενον καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιοῦσθαι βραχὺ τιθέντα τροφῆς, καὶ ὑπενόουν κάθαρσιν τὸ τοιοῦτο, ἵνα μὴ δοκῶσιν λιμῷ ἀναιρεῖν· τοῦτο γὰρ ἀσεβές. Verosimile quidem est, id, quod Marcianus ait, ad minores tantum Judices et privatam jurisdictionem pertinere: ad Principem ipsum aut P. R. majestatem trahi non oportere, qui sæpe numero inedia sontis plectebant. Ita turbulentam suam vitam confecit Jugurtha, ceterique. Eadem oratione exeunte, ad has voces, Καὶ ἐπὶ τούτοις ἱερεῖα καὶ ἱερεῖς στάντες κατηράσαντο πρὸς ἑσπέραν, p. 252. ult. importunissimum istud ἱερεῖα memini me meo qualicunque obelo distinxisse, et ἱέρεια reponere voluisse. *Voluisse* dixi, quoniam nescio

quo infortunio aut operarum incuria, adhuc ἱερεῖα locum non suum, id est in textu, occupat. Si post ea, quæ ad locum dixi de feminis Cereris sacra facientibus, aliquid sit dicendum, habe. Ἐρήμην δ' αὐτοῦ [Alcibiadis] καταγνόντες καὶ τὰ χρήματα δημεύσαντες, ἔτι καταρᾶσθαι προσεψηφίσαντο πάντας ἱερεῖς καὶ ἱερείας, ὧν μόνην φασὶ Θεανὼ τὴν Μίνωνος Ἀγραυλῆθεν ἀντειπεῖν πρὸς τὸ ψήφισμα, φάσκουσαν εὐχῶν οὐ καταρῶν ἱέρειαν γεγονέναι. Plutarch. in Alcibiade. Ἴστρος δὲ Δήμητρος εἶναι στέμμα φησὶ τὴν μυρρίνην καὶ τὴν σμίλακα· καὶ τὸν ἱεροφάντην καὶ τὰς ἱεροφάντιδας καὶ τὸν δᾳδοῦχον καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυρρίνης ἔχειν στέφανον. Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 674. Adde ex Mazoch. et Grutero,

CASPONIA. P. F.
SACERDOS. CERERIS.
PVBLICA.
POPVLI. ROMANI.
SICVLA.

Vides sacerdotem *Siculam:* atque hinc fidem libero quam ibidem nexu obligavi, et inlustrari velim *actum* istum *legitimum* κατηράσαντο πρὸς ἑσπέραν. Romæ, ait Livius VII. 6. "M. Curtium, silentio facto, *templa* Deorum immortalium, quæ Foro imminent, Capitoliumque *intuentem*, et manus nunc in cœlum, nunc in patentis terræ hiatus ad Deos Manis porrigentem se devovisse." Hic Cereris Sacerdotes ad *occidentem solem* conversi, unde Cereris sacra petebantur (allata sunt enim ex Sicilia ad Atticam), hominem religionibus suis devovebant. "Aditum est ad libros Sibyllinos; in quibus inventum est, Cererem antiquissimam placari oportere. Tum ex amplissimo Collegio Xvirali Sacerdotes P. R. cum esset in urbe nostra Cereris pulcherrimum et magnificentissimum templum, tamen usque Ennam profecti sunt. Tanta enim erat auctoritas et vetustas illius religionis, ut cum illuc irent, non ad ædem Cereris, sed ad ipsam Cererem proficisci viderentur." Cic. 4. Verrin. Ita Ovidius IV. Fast. 21.

"Grata domus Cereri: multas ibi possidet urbes,
In quibus est culto fertilis Henna solo."

Ita Pluto, qui dum

"curru atrorum vectus equorum
Ambibat *Siculæ* cautus fundamina terræ,"

Proserpinam *vidit et abripuit*, a Sophocle in Œdip. Tyran. vocatur ἑσπερος θεός. Diod. Sic. l. 5. init. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρειλήφασι παρὰ τῶν προγόνων, ἀεὶ τῆς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνοις, ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης. Ἔνιοι δὲ τῶν Ποιητῶν μυθολογοῦσι κατὰ τὸν τοῦ Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης γάμον ὑπὸ Διὸς ἀνακάλυπτρα τῇ νύμφῃ δεδόσθαι ταύτην τὴν νῆσον· τοὺς δὲ κατοικοῦντας αὐτὴν τὸ παλαιὸν Σικανοὺς αὐτόχθονας εἶναί φασιν οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγρα-
700 φέων, καὶ τάς τε προειρημένας θεὰς ἐν ταύτῃ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τῶν σίτου καρπὸν ταύτην πρώτην ἀνεῖναι — Καὶ τὰς θεὰς δὲ ταύτας εὑρούσας [σῖτον] ἀκολούθως τοῖς εἰρημένοις, ὁρᾷν ἐστὶ μάλιστα τιμωμένας παρὰ τοῖς Σικελιώταις. Epigramma Aristoclis.

Δάματερ πολύκαρπε, σὺ κῆν Σικελοῖσιν ἐναφγὴς
Καὶ παρ' Ἐρεχθείδας· ἓν δέ τι τοῦτο μάγα

Κρίνετ' ἐν Ἑρμιονεῦσι· τὸν ἐξ ἀγίλης γὰρ ἀφειδῆ
Ταῦρον, ὃν οὐκ ἀείρουσ' ἀνίρις οὐδὲ δίκα,
Τοῦτον γραῦς στείχουσα μόνη μόνον οὖατος ἕλκει
Τόνδ' ἐπὶ βωμόν· ὁ δ' ὡς ματέρι παῖς ἕπεται.
Σὸν τόδε, Δάματερ, σὸν τὸ σθένος, ἴλαος εἶης,
Καὶ πάντων θάλλοι κλᾶρος ἐν Ἑρμιόνῃ.

Sequitur p. 256. 2. Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ ἱεροφάντου, πάππος ἡμέτερος. F. legendum, Διοκλῆς ὁ Ζάκορος τοῦ ἱεροφάντου, *Diocles* ædituus, *qui Hierophantæ erat ob officiis*; non *Diocles* Zacori *Hierophantæ filius*. Ratio suspicionis est, quoniam Hierophantæ apud Atheniensis uxorem ducere non licebat. Hieron. Epist. ad Gerontiam de Monogamia. "Hierophanta apud Athenas eviratur et æterna debilitate fit castus." Origen. c. Cels. l. 7. Καὶ εἰς μὲν που παρ' Ἀθηναίοις ἱεροφάντης, οὐδὲ πιστευόμενος ἑαυτοῦ τὰς ἀρσενικὰς ὁρᾷξεις, ὡς Κύριος αὐτῶν εἶναι δυνάμενος, καὶ κρατεῖν αὐτῶν εἰς ὅσον βούλεται, κωνιασθεὶς τὰ ἀρσενικὰ μέρη, καθαρὸς εἶναι νομίζεται πρὸς τὴν νενομισμένην παρ' Ἀθηναίοις ἁγιστείαν. Pausan. in Corinth. c. 14. Τῆς δὲ πόλεως [Phliunte] αἱ Κελεαὶ πέντε που σταδίους μάλιστα ἀπέχουσι, καὶ τῇ Δήμητρι ἐνταῦθα δι' ἐνιαυτοῦ τετάρτου τὴν τελετὴν καὶ οὐ κατὰ ἔτος ἄγουσι. ἱεροφάντης δὲ οὐκ ὀς τὸν βίον πάντα ἀποδέδεικται· κατὰ δὲ ἑκάστην τελετὴν ἄλλοτέ ἐστιν ἄλλος σφίσιν αἱρετὸς, λαμβάνων, ἢν ἰθίλῃ, καὶ γυναῖκα, καὶ ταῦτα μὲν διάφορα τῶν ἐν Ἐλευσῖνι ὀνομάζουσι (l. νομίζουσι). Verum enim vero salva esse potest et debet Lysiæ vulgata lectio, quoniam ex monumentis hujus populi aliunde adparet, Hierophantam ante susceptum Pontificatum et uxorem ducere et liberos suscipere potuisse. Unde ait idem Hieron. c. Jovinian. l. 1. fin. "Hierophantas Atheniensium usque hodie Cicutæ sorbitione castrari, *et, postquam in Pontificatum fuerint electi*, viros esse desinere." Isæus de Apollodori hereditate: Διέθετο τὴν οὐσίαν, καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατρὶ, ἐμοὶ (l. ἐμοῦ) δὲ μητρὶ, αὐτοῦ δὲ ἀδελφῇ, διδοὺς αὐτὴν Λακρατίδῃ τῷ νῦν Ἱεροφάντῃ γεγενημένῳ. Atque hæc hactenus.

CAP. IX.

Indicantur duo fontes mendarum, quibus scatet Glossarium Hesychianum. Emendatur octoginta circiter in locis. Tentatur Homerus.

MEMINI me ad orationem istam, quæ inscribitur περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας, p. 800. ult. ed. R. admonuisse Hesychium pluries emendari posse unico medicinæ genere. Non te latet, mi lector, initialis, ut vocant, dictionum literas in unoquoque istius Glossographi articulo *vel* a describente nonnunquam relinqui minio olim pingendas, quod minium casu aliquo pingi negligebatur, *vel* ita tenuiter exarari, ut aliquando literarum ductus vel Lynceos oculos effugeret. Constat certe ita evanuisse, cum descriptor Ἱέρας, loco τοῦ τέρας, σημεῖον exposuit, et locum tam magnifice, tam pulchre cootæ glossæ dedit inter voces, quæ ab I incipiebant. Dubitare me non sinit doctissimi et (sive privata officia recolam, sive publica in Rem literariam merita) nunquam a me satis prædicandi I. Alberti Harlemensis spectatissima solertia, quin Hesychius jam ab eo prelo committendus et istiusmodi curationem et nuca monita minime

exspectet. Condonabit tamen Vir æquissimus, et patienter a me dici audiet, quæ ille propediem tanto dicturus est melius. Mos semper fuit, ut nos novi homines in hac Republica lacero illo glossatore qu. *προσόδῳ* uteremur ad honores et dignitatem. Ibi est, quod unusquisque nostrum *ἀγχίνοιαν* suam in insuetum iter libret, et in ea palæstra se exerceat,

" Dum conderet urbem,
Inferretque Deos Latio."

Cum ergo Hesychius aliquid a me dici exspectet, age experiamur, nunquid proferre possim, quod aliorum fugiat industriam. Et potissimum in duplici isto mendarum fonte versabitur commentatio nostra, quem nuper indicavi, sc. ubi Vox alienam sedem occupaverit, *aut* quod exciderit
701 litera initialis, *aut* quod imaginem suam et vestigia dissimulaverit. Neque ceteros fontis, ubi usus venerit, negligemus. In Δ. *δύρεσθαι* exponitur *ὀδύρεσθαι* (ut, non exponi, sed legi oportuerat) *κλαίειν, θρηνεῖν*. In eadem litera *δυάζει φλυαρεῖ* est menda ipsa. Primo enim Δ et Λ literarum similitudo librarium decepit, et Δυάζει pro Λυάζει scripsit. Videamus ergo, quid Λυάζει. Λυάζει, φλυαρεῖ, *μωρολογεῖ, στασιάζει*. Nondum recte. Legendum enim φλυάζει. Verum neque ea vox rectius fere vel in sua sede exaratur. Ibi enim legere oportet Φλυάζει, (non φλουάζει, ut editur) φλυαρεῖ, *ληρεῖ*. Similiter in Λ. Λάζων, Ille interpretatur, Tu autem rescribas *ἀλάζων*. In Π. *πίτνας ἐκτείνων τίμια φασὶ*, multa sunt menda. Primo enim evasit litera Ε, qua retracta ex fuga, lege porro non Ἐπίτνας, verum Ἐπιτείνας, quod recte ille exponit *ἐκτείνων*, ut debuit: Deinde, quod sequitur, sc. *τίμια φασὶ*, repetuntur ex articulo superiori desinente *τὰς τιμωρίας πιτίμια φασίν*. Pergit glossographus et mendosæ glossæ Πιτνὰς subjungit alteram Πιτνεῖ, *πίπτει, ἐκτείνει*. Falsa hæc. Πιτνεῖ quidem est Cadere, verum *ἐκτείνει*, quæ est altera expositio, poscit *ἐπιτείνει*. Quod Tu in posterum non dubitabis legere. Eodem pacto Δηχόϊον *κανοῦν οὐ λοχόϊον* restitues *οὐληχόϊον κανοῦν οὐλοχόϊον*, et tibi conferenti fidem faciet glossa Οὐλοχόϊον. In Μώδξ articulo non major sanitas. Substituas enim pro Μώδξ, Φλὸξ, φλυκτὶς, Σμώδιξ, Φλὲψ, φλυκτίς. Confer Σμώδιξ et Φλέψ. In I legimus Ἴγνυντο, *ἠνοίγοντο*. Hoc erat *οἴγνυντο, ἠνοίγοντο*. Ibidem *ἱερὸν, ἔνυγρον, ἀγαθὸν, μέγα, ὅσιον καὶ ναός*. Sit sane *μέγα*, sit *ὅσιον* et *ναός*. At interea *ἔνυγρον* est *διερόν*. Διερόν· *ὑγρόν· χλωρόν· ζῶον· ἔναιμον*, etc, †, Διερός· *λαμπρός· ζῶν· περιφανής*. †. Διερούς, *διύγρους*. In litera Θ excidisse arbitror non literam, sed syllabam. *Θαζόμενος, σκῶπτων*. Legerem enim ex Hesych. in Τωθάζω, *Τωθαζόμενος*. Hæc vox iterum corrumpitur. Nam pro Θωτάζει, *ἐμπαίζει, χλευάζει*, legerem Τωθάζει. In P. legimus Ῥίσαντες, *φιλονεικήσαντες*. Lego *ἐρίσαντες*. In eadem litera *ῥαίδηλες ἰμφανές*. Ubi credo non extritam esse literam ducem, sed transpositam, et legi recte *ἀρίδηλες*. Ibidem legitur *ῥήγων βοηθών*. Quod nihil aliud est, quam *ἀρήγων*. In T. *τήτυμα, ἀληθῆ*. Lege *ἐτήτυμα*. In horum nonnullis serius didici meam Crisin esse præreptam. Non ignoro aliquando literam principem deficere ex populi alicujus aut gentis consuetudine. Ita Ἴγα, *σιώπα Κύπριοι*. Ergo non temere Librarii socordiæ imputabis, quod populi alicujus consilio vel saltem usu est introductum. Hesychius enim, qui gentium sermones memorat *centum* fere et *triginta*, aliquando, immo sæpissime, auctoritatem suam reticet, dissimulato nomine istius populi, qui dialectum formavit aut celebravit. Βδάλλει

apud eum est ἀμέλγειν. At cujatium? Atticorum nempe, ut alibnde discimus, sc. ex σχ. Theocr. ad Idyll. II. 56.

Ἔμφις, ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας,

Ubi dicitur: Εἴρηται δὲ βδέλλα παρὰ τὸ βδάλλειν, ὅ ἐστιν ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι. Quæ verba scholiastæ leguntur fere, verum sine nomine gentis, apud Hesych. in Ἐβδηλλάμην. Eodem modo vox Θρόνα vel Τρόνα apud alias gentis et scriptores alias et maxime diversas nacta est significationes, ut discimus ex eod. σχ. ad II. 59. Θρόνα, Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλμένα ζῶα· Κύπριοι δὲ τὰ ἄνθινα ἱμάτια· Αἰτωλοὶ δὲ φάρμακα, ὥς φησι Κλείταρχος· Ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα. Ex his nonnullas habet Hesychius (habebit saltem propediem, sc. ubi emendavero), non tamen nobiscum ea fide egit atque scholiastes. Prodidit enim, quid dicantur, non quis dixit. Ecce in Θρόνον. Θρόνον τετράπουν καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον, καὶ ἐκπεποικιλμένον. Scripsit procul dubio τετράπουν ἐκπεποικιλμένον, lacertam sc. aut animal simile, quod Thessali vocant Θρόνον. (Dum in his regionibus subsistam proximam vocem et emendari ejusque interpretationem vindicari velim. Θρονίτης, πρώτιστος. Fab. Χρώτιστος. Temerarius ille homo vix, credo, se ipsum intellexit. Tu retineas πρώτιστος, et emendes Θρανίτης. Hesych. in Θαλάμιος. Θαλάμιος λίγεται ὁ ἔσχατος· ὁ δὲ μέσος ζύγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης.) In Τρόνα dedit Cyprium usum. Τρόνα ἢ ῥόνα ἀγάλματα, ἢ ῥάμματα ἄνθινα. Fortasse scripsit βάμματα, vel, quod potius suspicor juxta scholiasten modo laudatum, ἱμάτια, ἄνθινα. More hoc Hesychii observato, cum et Εἶδαρ et Ἴδαρ exponat βρῶμα, non utique extemplo affirmabis extritam esse alicujus incuria literam Ε in Ἴδαρ, ne, quod communiter Εἶδαρ dicitur, id Cyprius, vel Ætolus, vel Syracusius, mallet pronunciare Ἴδαρ. Idem pene est, ut moneam de Εἰαμεναί et Ἰαμεναί, Εἶαρ et Ἴαρ, Εἴθαρ et Ἴθαρ, Εἶλαρ et Ἴλαρ, Εἰρωνεία et Ἰρωνεία. Exponit ille Εἴκων, ὑποχωρῶν et Ἴκοντες, ὑπακούοντες, παραχωροῦντες. Ελαπίνη, θυσία, ἑορτή, et Ἰλαπίνας, θυσίας, ἑορτάς. Ελεὸς dicitur ἡ τοῦ θηρίου κατάδυσις, Ἴλεὸς θηρίου φωλεός: Similiter Ελιγγιᾶν, σκοτοῦσθαι, συστρέφεσθαι, et Ἰλιγγιᾶν, συστροφοῦσθαι, σκοτοῦσθαι. Ita, Ἐρήνη. κόρος· τέλος. (Tu fac emendes εἰρήν. κόρος, τέλειος) et Ἰρίνες (potius Ἰρῆνες. Vid. Kust. ad Suid. v. Μελείρην, et Lexic. Herodot.) μελίφηβοι. Nolis itaque emendaturienti similis, αἵμονα ἐπιστήμονα, ἔμπειρον, protinus existimare reponendum esse δαίμονα, qu. δαήμονα. quod ille pariter fere interpretatur: verum in Homero subsistere Il. Ε. 49. 702

Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης.

Sæpissime innuere videtur, utroque modo et dici et scribi. Ita Ἴρεται, ἢ εἵρεται, συνάπτεται. Ἰκύα, σικύα. Quasi dixisset cellam panariam, vel ἀρτοθήκην, ab aliis Σικύαν dici, ab aliis Ἰκύαν. Λίκρανα ἢ ὠλίκρανα τοὺς ἀγκῶνας: unde non dubitabis corrigere Ὠλίκρανον ὁ Ἄγων sic, Ὠλίκρανον ὁ Ἀγκών. Aut, si dubites, consulas glossam Ἀγοστούς. ὠλίκρανα. οἱ δὲ ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις, ἢ ἀγκῶνες.

Eandem porro adhibebis dubitationem in emendandis iis glossis, in quibus literæ principalis figura propter similitudinem exarandi librarium fefellisse potuit. Nam et hæc est altera pars disputationis meæ. Non ergo protinus, si quid a Β incipiat, quod Ego vel Tu per Φ describeremus, id in Φ corrigendo corrumpes· quoniam si ore Macedonico usus

esses, intactum utique relinqueres. Plutarch. enim Quæst. Græc. 9. Τῷ Β ἀντὶ τοῦ Φ χρῶνται Μακεδόνες, Βίλιππον καὶ Βαλακρὸν καὶ Βερονίκην λέγοντες. Nescire non possis hæc nos dicere et nominare Φίλιππον et Φαλακρὸν et Φερονίκην. Verum id non patiuntur Macedones. Eodem teste Β pro Π Delphici oris est et loquelæ. Adspirationem variæ gentes varie exprimunt. Lacones per Β. Ita Hesychius Βάγος, κλάσμα ἄρτου, μάζης, καὶ βασιλεὺς καὶ στρατιώτης (corrige στρατηγός). Λάκωνες. Eam vocem antiquissimi Attici exarassent ΗΑΓΟΣ, Æoles ΓΑΓΟΣ: nos communiter non adspiramus, verum scribimus ΑΓΟΣ. ut Hesych. Ἀγὸς, ἡγεμὼν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη, et alibi Ἄγος, κλαῦσμα, τραῦμα (lege ex eod. Hesych. in v. Βάγος, κλάσμα ἄρτου), ἀρχηγός. Ejusdem commatis sunt Βείκατι εἴκοσι. Λάκωνες. Βεικηλὰ, νωχελῆ (scribe ἀνωφελῆ), ἀχρεῖα. Λάκωνες. Unde non dubitabis et has voces ad Laconismum referre, quanquam id non admonuit Auctor. Βείρακες, ἴέρακες. Βείκας, μακρόθεν. Βίκας, μακράν. Βίκως, μακρόθεν. et sexcentas alias. Eodem adspirandi more delectantur Cretes, qui Laconice loquebantur. Βαλικιώτης, συνέφηβος. Κρῆτες. Tu ergo cave, neque tibi hæc esse prædicta non dixeris. In iis autem, quæ sequuntur, securo ut sis animo, jubeo. Ibi enim experiundo scies et facillimum describentis errorem, et certissimam emendantis fidem. Γ simplex Gamma Græcorum ea est infelicitate figuræ, ut ad plurimas literas similitudine accedat, atque eapropter fœdissimas turbas excire soleat. Si in latus inclines, lineæ duæ, quibus describitur, in angulum fastigiatæ repræsentabunt literam Λ. Deinde Λ et Δ et Λ unius lineolæ discrimine a se invicem disterminantur. Porro Γ, si tenuior foret transversæ suæ lineæ ductus, in Ι recidet, et vicissim simili fere vitio ex Τ enascetur. Aliquando insinuabit se in locum congeneris sui, si formam et familiam respicias, Digammatis Æolici F. Est ubi scribitur loco notæ episemæ, quæ potestatem ejusdem digammatis exprimit. Exempla nonnulla proferemus, quæ ceteros fortasse hactenus fugere. Notæ Τ in Γ solitam et levem esse mutationem joculari errore suo testatur Theod. Gaza Gram. l. 3. exeunte, p. 99. *b.* Εὐλογώτεροι μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν ὀρύτγω, καθάπερ κἂν τοῖς παλαιοτύποις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Tanta erat auctoritate, tanta contagionis diritate una et levissima in Exemplaribus litura, ut pene artem ipsam contaminaret, et jam scholis jura esset datura. Ammonius ad voces ἦν δὲ — ὥρα ὡσεὶ ἕκτη. Ioan. XIX. 14. Ὁ δὲ καλλιγράφος ἀντὶ τοῦ Γάμμα στοιχείου, ὅπερ σημαίνει τὸ τρίτην, ἔγραψε τὸ ἐπίσημον, ὃ καλοῦσιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς γαβέξ, ὃ δηλοῖ τὴν ἕκτην, πολλὴν ἔχοντα πρὸς ἑαυτὰ τὴν ὁμοιότητα, καὶ διὰ τοῦ γραφικοῦ σφάλματος γέγονεν ἡ διαφωνία. Ἀντὶ γὰρ τρίτης ὥρας, ἕκτην ἔγραψε. Observarunt plurimi, quorum in numero sunt præstantissimus Galeus noster in erudito suo commentario ad Demetrii Phalerensis librum De Elocutione (quem hominem ob morum suavitatem atque eruditionis elegantiam nemini fere in disciplina nostra secundum pono), et nuper summi ingenii et doctrinæ vir I. Albertus (qui literarum bono natus corruptissimum hunc Auctorem integre expoliendum emaculandumque in se suscepit), innumeras fere glossas sub litera Γ latere, quæ duplici F Æolensium exarari debent. Quo pacto Γιστία, Γισχὺν, Γοῖνος, Γέντερ, Γέαρ, et sexcentæ aliæ emendandæ sunt Fιστία, Fισχὺν, Fοῖνος, Fέντερ, Fέαρ. Exponuntur enim ἰσχάτη (l. ἰσχάρα) i. e. Vesta, ἰσχὺν, Vim, οἶνος Vinum, κοιλία, i. e. Venter, ἔαρ Ver. Salmasium quidem virum maximum

in commentariis ad Herodis et Regillæ uxoris inscriptiones latuit medela tam facilis et expedita. Neque enim illi assentior adfirmanti quasdam gentis posse duplex gamma (vel adspirationis notam) ut simplex gamma vel exarare vel ex ore proferre. Accidit hoc proculdubio ex corruptela 703
Codicis Hesychiani. In ceteris Lexicographis istius consuetudinis nullum vestigium, Photio puta, et Suida, etc. Nemo superest præter Phavorinum, qui corruptissimum auctorem Hesychium descripsit, et proinde Hesychianæ auctoritati nihil quidquam ponderis adjicere vel potest vel debet. Verum non ubique velim, ut tali medicina mactetur Hesychius. Descripsit ille nimirum Homericas dictiones ad unam fere omnis, ea autem incuria, ut aliquando particulas, quibus scatet πολυώνυμος ille scriptor, inconsultissime sequenti vocabulo agglutinaret. Inde si scripsisset Homerus γ' οἶδα, proclive fuit Lexicographo nostro Γοῖδα exinde procudere (quod tamen nescio, quo errore, error enim errorem gignit, per οὐκ οἶδα interpretatur) si γ' ἴτος, Γίτος, Inde fit, quod tot voces in Δ, in Θ, in Τ et Ρ reperiantur, quæ Homericis δ', θ', τ' et ρ' originem debent. Δαιάζω, ἀναβοῶ, στενάζω exponitur, eodem modo quo Αἰάζω. Neque eodem modo exponuntur Αἰάζω et Δαιάζω solum, verum et Ἀδαΐζω quoque. Ejusdem commatis est ἀδεάζων, ἀναβοῶν, ἀναστενῶν. Hinc quoque exponitur δίψαι, βλάψαι. Natum est vocabulum ex locis Homeri nonnullis male lectis. Ubicunque enim occurrit Ἴψαι, semper particulam δ' a tergo sequitur, ut Il. A. 464. et Π. 237.

Τιμήσας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.

et B. 193.

Νῦν μὲν πειρᾶσθαι, τάχα δ' ἴψεται νῆας Ἀχαιῶν.

Ex simili fortasse fonte θολκάζει χαλιναγωγεῖ. sc. θ' ὁλκάζει. Nam in ο Ὁλκάζει, ἕλκει, χαλιναγωγεῖ. Inde portentum lectionis Θαστρεύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι: quod Tu, amice lector, ex Homer. Iliad. O. 512. procurabis,

Ἦ δῆ θαστρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Adde, si lubet, aut minus probasse videar, Hesychium in Ἦ δῆθα στρεύγεσθαι et in Στρεύγομαι. Arrepta hac occasione emendare non te pigebit corruptissimam glossam Στρανγγεύει, διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται. Potius omnino Στραγγεύει, ἀναβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται. Similis fere error aliquibus voculis articulos suos adjunxit, ut ἠδόκωσις ἠστέγη: quemadmodum et recte in Δ interpretatur δόκωσις. Ita in Hesychio legimus in Ο. Ὀδειμάλεος, Ὀδοίοπος, i. e. Δειμάλεος et Δίοπος. Ita Ὀδίγμην προσεδόκων ne corrigas cum Guieto Ἐδίγμην, sed cum viro docto ὃ δίγμην, *id quod expectavi*. Notabilis est error glossæ ὀδαῖος ὀλίγος — πράσιμος, ὠνήτης. Recte fortasse πράσιμος et ὠνήτης, ut supra in Ὀδαῖον et Ὀδαίων. Ὀδαίων, ὠνίων. ὀδῆσαι γὰρ τὸ ὠνήσασθαι. At quomodo aut qua machina est ὀλίγος? Nempe pro ὀδαῖος substituas Ὁ Βαιὸς, et consulas Βαιὸν in suo loco. Infra legimus Ὀπροστρόπαιος ὁ ἀποστρέφων. Tu fac dividas Ὁ Προστρόπαιος. Deinde Τηαλίσθην, τὴν ἅμαξαν. Lege τὴν ἀλίσθην. Supra enim Τῇ ἀλίσθῃ, τῇ ἁμάξῃ. Ut ad Æolismum revertar, et monstra, quæ peperit; digamma istud quamvis in suum simplex frequentissime, aliquando tamen in Τ, quod etiam proclive fuit, degeneravit. Nam Τίπτα, ἐπτὰ exponitur, i. e. Ϝεπτά. et, quod est lucidissimum, Τεπεκοῦντι, ἐνοικοῦντι. Αἰολεῖς. Adducor equidem, ut credam in dictionibus Æolicis, quales multæ apud Homerum et antiquos leguntur, ibi semper fere in concursu vocalium ad hiatum declinandum eorum digam-

ma se inseruisse, maxime cum id Romanis solenne fuerit, qui ab Æolensibus linguam suam mutuo sumpsere. Inde quod hi Δαϝος, Παϝων, Οϝις, Βοϝος exarabant, illi literis suis dixerunt *Davus*, *Pavo*, *Ovis*, *Bovis*. Priscianus certe se scriptum reperisse testatur in vetustissimo Apollinis tripode, qui erat in Xerolopho CPoleos, Δημοφάϝων Λαϝοσόϝων. Recte sane, atque idcirco Hesychius in v. προτιάπτω, προπίμπω, ad Homericum locum respiciens, qui initio Iliados legitur

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων,

si emendetur προϝιάπτω, προπίμπω (quidni autem ita emendetur?) fidem faciet antiquissimos Homeri codices ita fuisse exaratos, qua itidem ἀκριβείᾳ, suam editionem, quam non minori ingenii felicitate molitur quotidie, quam nos omnes vehementia exspectationis efflagitamus, describi curabit bonarum omnium artium stator et vindex, clarissimus Bentleius. Ut redeam, hoc quasi

" regens vestigia filo,"

vexatissima ista ῥήγεα vel ἠνία, εἵματα, δίσματα, σιγαλόεντα, quæ passim apud Homerum leguntur, ut Iliad. E. 226.

Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα, καὶ ἠνία σιγαλόεντα
Δίξαι.

Iliad. X. 154.

Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἅλοχοι.

Ibid. 468.

Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δίσματα σιγαλόεντα.

704 emendari jubeo semper σιϝαλόϝεντα. Qui a σίγη deducunt vel potius cogunt, operam ludunt. Σιαλῶσαι apud Hesychium est ποικίλαι. Recte igitur Σιγαλόεν (corrupte Γ pro F) exponitur ab eodem, ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρὸν etc. † Σιγαλόεντα, λαμπρὰ, ποικίλα, καὶ τὰ ὅμοια. Porro quo pacto miscentur Γ, F et T, ita nonnunquam propter cognationem A et Α. Ita Αἶται θυγατέρες Διὸς αἱ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσαι, rescribe cum H. Stephano Αιται. Ita enim Homerus Il. I. 498.

Καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο.

Et similiter in media voce Ἰαλάσι δεσμοῖς. Lege Ἰλλάσι. Quæ est iterum vox Homerica, Iliad. N. 571.

Τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν.

Vicissim Ἄηται, ἄνεμοι. Rescribe Ἀ ῆται. Iterum emendat vocem eandem, et in Α pro ἄνται, ἄνεμοι, rescribo optimo jure Ἀ ῆται ἄνεμοι. Et hæc fortasse est labes glossæ istius βαιμάζειν, βασιλεύειν ἢ βαστάζειν. Ibi repono primum Βλιμάζειν. deinde confirmo, Βλιμάζειν primo et proprie est mulgere, quasi θλιβομάζειν. Id Etymon debeo erudito Scholiastæ Aristoph. Av. 530. Ita Hesychius Βλιμάζειν τὸ τηθολαβεῖν· οἱ δὲ οἰνεῖ θλίβειν ἢ βαστάζει. f. θλιβομαστάζειν cum scholiaste. Deinde, ubi omnia manu regebantur, quoniam principum erat et potentiorum plebis *crumenas mulgere*, exponit Hesych. in secundo loco βασιλεύειν, Didymus κακοῦν, ἀποξύλειν, κατισθίειν. Significat denique tertio loco ventrem avium contrectando de earum bonitate experiri: Ita Aristoph. Av. 526.

Πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
Ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
Ἕρκη, νεφίλας, δίκτυα, πηκτάς·
Εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους,
Οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

Nihil tamen horum omnium ad βαστάζειν pertinet. Quid ergo? Nempe ut in prima voce litera literam similem similaverit, ita in hac altera alteram excluserit. Lego Βλαστάζειν. Hesych. Βλαστάζειν, βλιμάζειν οἱ αὐτοί i. e. Siculi. Sed nondum ex his me expedivi. Sequetur enim articulum Βλιμάξαι, βαστάσαι, ἀτιμάσαι, legendum esse Βλιμάξαι, βλαστάσαι, ἀτιμάσαι, atque etiam βαίνη, ὕβρις, βλίμη, ὕβρις. Ita enim Βλίμη, προπηλακισμὸς, ὕβρις. Atque hæc quidem hactenus. Deinde eodem jure pro Βαίταν. Βαιτάς. Βαιτάδα. Βαιτῶνα, quibus nominibus οἱ παλαιοὶ secundum Suidam, vel Ἕλληνες sec. Hesych. significabant homines nequam et nullius precii, rescribe Βλίταν. Βλιτάς. Βλιτάδα. et Βλιτῶνα. Confunduntur Α. Δ. et Λ. δάσος, σύνδενδρος τόπος. l. Ἄλσος. Si desit, quod addam auctoritatis aut fidei causa, notabis iisdem verbis explicari Ἄλσος suo in loco. Ἄλσος, σύνδενδρος τόπος. Vox hæc similiter corrumpitur infra in Δρυμός. Δρυμὸς, δάσος, σύμφυτος τόπος — σύνδενδρος. Lege Ἄλσος et me habebis fidejussorum. Similis error est in Λαγεινά, δεινά. Corrige Ἀλγεινά. Nihil verius. Jam eodem filo usus luce et Hellenismo donabis barbaram istam glossam ad caput literæ Δ. Δαγμνὸς, οἰκτρὸς, πένης, ἐλεεινός. Tu enim, sat scio, leges Ἀλγεινὸς, et eod. modo infra Δαεινὸν, κλαύσιμον. Puto Αἰλινὸν, κλαύσιμον. Permiscentur Τ. et Χ. Τήτει, σπάνει. Lege Χήτει. Nam sequentibus suo in loco, Χήτει, στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει. Ita etiam lubenter legerem Χῆτος, ἀπορία. Non, Χῆ, ἔθος, ἀπορία. Pauca adjiciam ex glossis inter se turbatis. Κονιπόδες, ὑποδήματα μοιχικά. † Κονιορτοπόδες, ἀγροῖκοι, ἐργάται. Lego Κονιπόδες, κονιορτοπόδες, ἀγροῖκοι, ἐργάται. Vid. Plutarch. Quæst. Græc. 1. Voces ὑποδήματα μοιχικὰ locum hic habere nequeunt: f. spectant ad glossam Κονίσαλοι, ἀφροδίσια. Ut plene sit Κονίσαλοι, ὑποδήματα μοιχικὰ, ἀφροδίσια. Legimus in Η. Ἠγνᾶτο ὁ λαμβάνων ἤγετο † Ἤγε, αὖτη, ἤτις. video hic tris glossas. † Ἠγγνᾶτο (sic enim legas) ὁ λαμβάνων. Η. e. qui mutuo sumebat (λαμβάνειν enim, ut docuimus p. 338. edit. nostræ est quodammodo vox usuraria) *fidem dedit, sponsionem præstitit*. Eo ritu sæpissime in Lexicis voces exponi solent, id quod duplicem operam præstat: ostendit enim, quid sit Ἐγγυᾶν et quid Ἐγγυᾶσθαι. Pergo autem ad proximam glossam a me fabricandam. Quæ est hujusmodi † Ἤγετο, ἦγε. Deinde † Ἤγε, αὖτη, ἤτις. Jam in iis, quæ leguntur in Δ. sc. Δαΐω μάθω, † Δαίων, καίων † Δαίω καὶ ἐξάπτω † Δάηε ἐλύπησε. Fortasse hoc pacto Δαίων καίων † Δαίω μάθῳ καὶ ἐξάπτω. Certe † Δάηε ἐλύπησε. Modo enim Δάκνει, λυπεῖ. In Ω. cave putes hæc esse interpretamenta, † Ὠκίτενεν, ᾤκει † Ὠκοδόμουν (rescribe Ὠκοδόμουν), *ὠνοχόουν*, verum quatuor voces, quæ interpretatione destituantur, hoc pacto digeres:

Ὠκίτενον
Ὤκει
Ὠκοδόμουν
Ὠνοχόουν.

Ohe! jam satis.

CAP. X.

705 Jus Atticum commendatur. Promittitur Commentarius de republica Atheniensi. Nonnulla observantur ad eam rem spectantia. Emendantur Harpocratio et Hesychius.

Si Scriptor, quem hodie non minori fere ex obscuritate vindicamus, quam Manutius, qui typis evulgavit primus, ex eorum numero esset, qui ob sermonis elegantiam et colorem quendam orationis, sterilem et infructuosam delectationem solummodo impertiant; næ ego is non fuissem, qui tantos labores in expoliendo insumerem: Nullius fuisset tanta in me auctoritas, ut Scriptorem evolverem, excuterem, evulgarem, qui neque civilem vitam emendare, neque domesticam ornare potuisset. Tantum neque ocio, quod mihi minimum est, neque mea in literis auctoritate, quæ fortasse minor est, fuissem abusus. Habet enim quodammodo disciplina nostra auctoritatis imaginem: est quædam in recognoscendis expoliendisque auctoribus commendatio eorum, quos expolimus: atque artem profitemur, maxima licet cum severitate, nonnulla tamen, hac certe, cum dignitate conjunctam. Si quid igitur hæc nostra edendi ratio in se habeat consilii, studiosus semper fui, ut istud qualecunque consilii aliquam etiam contineret utilitatem. Omnium gentium, quæ moribus et legibus vixere, ea semper prudentissima habebatur, in cujus disciplina et natus et educatus est Scriptor noster. Quod si Lysiam, Demosthenem, ceterosque Fori scriptores Fortuna nobis non conservasset, qui sæpenumero solennis legum formulas atque ipsa verba legitima produxerunt, producta illustrarunt, celeberrimam istam disciplinam, atque Atticæ sapientiæ imaginem in Jurisprudentia solummodo Romana adumbratam vidissemus. Verum precariam istam P. A. gloriam abunde recreavit suorum Oratorum fortuna, quæ aliquatenus oblivionem superavit. Laudabilis fuit S. Petiti industria, qui istius Jurisprudentiæ naufragia singulari et erudito commentario complexus est. Multum ad hoc argumentum illustrandum passim contulit vir incredibilis eruditionis ὁ μέγας Salmasius, qui neque fama, neque meritis Petiti deterritus novam et integram commentationem de LL. Atticis in animo meditabatur. Meditabatur quoque vir doctissimus H. Valesius, aliique, quorum qui merita non ignorant, interventa consilia tantæque et tam solidæ eruditionis jacturam mecum quotidie dolent. Fuere autem I. Phil. Maussacus, eruditus commentator Harpocrationis. Vid. ad v. Ποδοστράβη, et Περίπολος. Lambecius, ut ex ejus Prodomo liquet. Josephus Scaliger, cujus Collectio Legg. Atticarum inedita servabatur in Bibl. Academiæ Lugduno-Batavæ. Vid. Salmas. I. Epist. 120. Ea usus est Petitus, G. Critonius Professor Reg. Paris. cujus Præfatio in Draconis et Solonis leges est in Cod. MS. CDXLIX Biblioth. Cæsareæ. Ex antiquis scripsit Demetrius Phalereus περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις νομοθεσίας. V. Diog. Laert. Harpocr. in Ἑρκεῖος Ζεύς et Παράστασις. Laudatur istius operis liber 3. a Suid. et Harpocr. in Σκαφηφόροι. In Solonis Ἄξονας scripsere utique Aristoteles, Seleucus, Didymus. Citatur Apollodorus ἐν βῳ περὶ νομοθετῶν a Laertio in Solone. Περὶ νομοθετῶν scripsit Theophrastus, ut li-

quet ex eod. Laertio, et Harpocr. in Φαρμακός. Ejusdem de Legibus liber citatur ab Harpocrat. et in Digestis. Callimachum ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι τῶν νόμων laudat Athenæus l. 13. p. 585. Heraclidem Ponticum περὶ νόμων Laertius. De Legibus scripsit Pittacus, ut constat ex Suid. De Atheniensium legibus et moribus, itemque de dicasteriis Atheniensium Telephus, ut liquet ex eodem: a quo etiam in v. Ζαμόλξις laudatur Hellanicus ἐν νομίμοις. Hemippi librum primum περὶ νομοθετῶν laudat Athenæus l. 4. p. 154. et Origen. l. c. Cels. librum secundum Porphyrius 4to. περὶ ἀποχῆς, librum sextum Athenæus l. 14. p. 619. Plethonem Theodoro Gazæ æqualem ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας λόγοις laudat ipse Theodorus in libello de Mensibus. Quantum ista disciplina debeat nostræ quoque industriæ, malim intelligi ex commentario de Rep. Atheniensi, quem indies paro, quam ex ea luce, quam adepta est Themis Attica ex hodierna Lysiæ editione; quanquam nonnulla fortasse, neque ea levissima, et hic quoque legantur, quæ aliorum industriam elusere. In eo opere, cui (ubi pauxillulum ocii ab infinitis fere curis circa caput salientibus nactus sim) maxime semper cum delectatione incumbere soleo, non eundem mihi ordinem servandum esse duxi, quem Petitus aliique sibi 706
statuere. Nam ubi historiam gentis breviter persecutus fuero et ad quandam quasi maturitatem perduxero, eam sc. quæ et rerum gestarum legumque condendarum gloriam terminare judicabitur, nonnulla præfaturus esse mihi videor de νομοθεσίας historia et ratione: de Legum scribendarum abrogandarumque ritu: de condicione, ætate, fama, fortunisque Legumlatorum, qui plurimi fuerint: de nummis denique et monumentis: de formularum pactionumque publicarum solennitate, et quæcunque ad actus legitimos et moderationem Reipublicæ pertinere videbuntur. Deinde in Legibus recensendis eum modum ordinemque tractandi mihi præscripsi, quem unusquisque nostrum vivendo describimus. Nam jam inde a natalibus civem Atheniensem meditor deducere, ritusque et patria instituta una persequi, quæ singulam ætatem et condicionem respiciant: qualem sc. se gerere oporteat domi sub patris imperio, qualem foris sub præceptore; quid ab armato milite, quid a consulente sene exspectetur; quis modus in judiciis, quis in curia statuatur. Eo nempe consilio et scribendi ratione expositurus ero vitam Atheniensium non solum publicam et civilem, verum etiam una privatam et domesticam; deinde cum Legum uberi tractatione Antiquitatum etiam thesaurum complexurus simplici quodam et naturali ordine digestum. Mihi quidem, ut meam mentem exponam, præ ceteris eruditionis partibus vehementer semper placuit ista commentatio: Hujus populi et bello et pace clarissimi Annalis et Jurisprudentiam semper cum delectatione evolvi; sive quod naturali æquitate et honesta quadam sapientia ea Jurisprudentia polleret maxime; sive quod, ut ceterarum rerum præclarissimarum, ita et νομοθεσίας quoque primordia cum jucunditate recolere soleamus. P. enim A. primus fortasse inter profanas gentis Reipublicæ legibus et institutis firmatæ exemplum edidit. Quod licet inventum, ut cetera egregia omnia, ab Ægyptiis repetatur, ego potius, propter communionem, quæ inter eas gentis olim intercessit, existimarem unum fuisse, qui utrisque leges dedit, unamque ambabus fuisse νόμων διάθεσιν. Vel fortasse multa ab Ægyptiis utiliter reperta *illachrymabili nocte* ur-
genetur

"Carent quia Vate sacro."

Atheniensibus enim id præconium non defuit, neque ea ratio immortalitatis:

"Fama minor factis: ipsos nam credere dignum
Cœlicolas, tellus quibus hospita semper Athenæ,
Ceu Leges hominemque novum, ritumque sacrorum,
Seminaque in vacuas hinc descendentia terras,
Sic sacrasse loco commune animantibus ægris
Confugium."

Stat. XII. Theb. 499.

"Primæ frugiferos fœtus mortalibus ægris
Dididerunt quondam præclaro nomine Athenæ,
Et recreaverunt vitam, Legesque rogarunt."

Lucret. l. 6. init.

Non mirum est igitur, gentem ea Civilis Scientiæ celebritate et antiquitate ceteris fere omnibus et leges et jura imponere, quemadmodum testatur Pericles apud Thucyd. l. 2. Cicero quidem pro Flacco. "Adsunt Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, Jura, Leges ortæ, atque in omnis terras distributæ putantur." Quantum contulit ad Jurisprudentiam Romanam, quæ huic populo diuturnius et latius imperium, quam Virtus, peperit, satius est discere ex istius gentis et Historiæ et Juris monumentis, quæ supersunt. Ammian. Marcellin. l. 22. "Solo adjutus sententiis Ægypti Sacerdotum latis juste moderamine Legibus Romano quoque Juri maximum addidit firmamentum." Ille certe, si non *νομοθεσίᾳ* Ægyptiorum, eorum tamen et consiliis et sapientia usus multa in sua Jurisprudentia symbolice instituit; uti Pythagoras ejusdem sapientiæ consultus, multa in Italica Schola condenda suæque philosophiæ præceptis tradendis, Ægyptiacum ad morem per ænigmata rerumque simulachra docuit. Hujusmodi est sapientiæ, quod Solo *ἄξονας* sive tabulas Juris, in quibus officia Civium describerentur, illas præscriptiones verborum, ad quas unumquemque se accommodare et componere oporteret, *Ἀνάγκης ἄτρακτον, Necessitatis fusum*, vocavit. Instituit idem, ut ex Poll. I. 12. discimus, *τὰς νύμφας ἰούσας ἐπὶ τὸν γάμον φρύγετρον φέρειν σημεῖον*. Admonuit scilicet novam nuptam, vas istud domesticum, cujus ope fruges torreri solitæ, illi domestica omnia officia rerumque familiarium administrationem curæ esse oportere. Si *φρύγετρον* per *Farreum* exponat Plinius, credo eum duorum populorum instituta commiscuisse, *Confarreationem* sc. Romanorum, atque hunc Solonis ritum, ubi ait XVIII. 3. "Quin et in sacris nihil religiosius Confarreationis vinculo erat. Novæque nuptæ Farreum præferebant." Ego autem pergo: Cavit idem Legislator *τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ συγκατακλίνεσθαι μήλου κυδωνίου συγκατατράγουσαν*, ut refert Plutarchus in Solone et in libello Præceptorum Conjugal. *αἰνισ-*
707 *τόμενος*, juxta eundem auctorem, *ὅτι δεῖ τὴν ἀπὸ στόματος καὶ φωνῆς χάριν εὐάρμοστον εἶναι πρώτην καὶ ἡδεῖαν*. Porro multa habemus in Themide Attica, quæ Ægyptiacam originem referre videantur. In hoc populo *nefas* habebatur *servum hominem occidere*, non quod apud profanas gentis tanta erat mancipiorum cura aut reverentia, verum, ut rationem exponit gravissimus auctor Diod. Sic. l. 1. *διὰ τῆς τῶν δούλων φρονίδος ἐθίζοντες τοὺς ἀνθρώπους πολὺ μᾶλλον εἰς τοὺς ἐλευθέρους μὴ δεῖν ὅλως ἐξαμαρτάνειν*. Eadem erat omnino apud Atheniensis cura, quorum erat sapientia, non exspectare, ut supplicíorum severitate vindicarent, quod fieri non opor-

tuerat, verum extemplo prohibere, ne eveniret id quod infectum esse voluerint. Ita in Tabulis, quæ ab ingenuorum puerorum corporibus vim et contumeliam arcebant, in calce legis subjiciebant: ἔνοχοι δὲ ἔστωσαν ταῖςδε ταῖς αἰτίαις καὶ οἱ εἰς τὰ οἰκετικὰ σώματα ἐξαμαρτάνοντες. Cujus constitutionis ne quis aut insolentiam aut inæqualitatem miretur, *nihilo sc. majoris censeri ingenuos quam servos*, continuo exclamat præstantissimus Orator c. Timarchum: Τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει. Non quod de mancipiis sollicitus erat Legislator; οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν ἐσπούδασεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ὕβρεως, προσέγραψε, μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. Inde cum Lex erat *de adulterum in uxore justa deprehensum interficiendo*, οὕτω σφόδρα ὁ νομοθέτης, ut Lysiæ verbis utar, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ταῖς ἐλάττονος ἀξίαις τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. Easdem sc. pœnas et in *Uxoris* et in *Pellicis* injuria statuit, in utraque gravissimas, ut adulterii semina quodammodo radicitus evelleret, *legitimi*que connubii jura sanciret etiam custodia *usurarii*. Neque videtur sapientissimus Legislator in ea pœnæ acerbitate istius Scholæ auctoritatem commendare, quæ *peccata*, ut cum Cicerone loquar, "non momentis rerum aut eventu, sed vitiis hominum metitur," et quæ argutius quam verius contendit, quod "siquidem peccare est lineas virtutis transilire; quam longe progrediare, cum semel transilieris, id ad augendam transeundi culpam nihil pertineat."

"Nec vincet Ratio hoc, tantundem ut peccet idemque
Qui teneros caulis alieni infregerit horti
Et qui nocturnus sacra Divum legerit."

Nam et alibi, uti in unoque delicto supplicium commensuratum esse voluit Solo, atque ut adesset

"Regula peccatis, quæ pœnas inroget æquas,"

namque id prudentissima sanctione legitimisque verbis instituit: ita in hoc quoque criminis genere, ut loquitur Lysias: εἴ τινα εἶχε ταύτης μείζω τιμωρίαν, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς ἐποίησεν ἄν· νῦν δὲ οὐχ οἷός τε ὢν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἠξίωσε γίνεσθαι. Gravissimis ergo pœnis aliquando *minora* delicta coercuit, quæ ad *majora* fenestram patefacerent: hæc vero iisdem, quoniam acerbiores excogitare nequiverat. Draco quidem, qui pleraque nimis severe censuit, inter alia sanxit in iis legibus, quas tulit, *Furem cujusmodicumque furti supplicio capitis puniendum esse.* Gell. XI. 18. Ἅπασι τοῖς ἁμαρτάνουσι, μίαν ζημίαν, θάνατον inrogavit, τοὺς λάχανα κλέψαντας ἢ ὀπώραν ὁμοίως τοῖς ἱεροσύλοις καὶ ἀνδροφόνοις κολαζόμενος, ut ait Plutarchus in Solone. Ad quam severitatem, quæ modum et proportionem excedebat omnem, procul dubio respexit Horat. 1. Sat. III. 115. verbis a me modo memoratis. Hoc igitur et pleraque alia ultimæ immanitatis capita sustulit Solo, et omnia impendio molliora decrevit, et ad rationis verique normam revocavit. Mihi hæc commentanti videtur omnino potior esse sententia, Solonem non omnis Draconis leges sustulisse, ut quidam tradidere, verum severitatem ejus per omnia exstinxisse potius atque ad lenitatem inclinasse. Multa etenim a Dracone graviter et civiliter admodum instituta legimus, quæ, verum citra pœnæ acerbitatem, a Solone instituta fuisse una discimus. Pro exemplo erit Constitutio Attica

de Ocioso. Quam memorat Valer. Maxim. II. 6. 3, 4. "Apud Atheniensis *Inertia* e latebris suis, languore marcens, *in forum perinde ac delictum* aliquod, protrahitur, fitque ut facinorosæ, ita erubescendæ reæ culpæ. Est et ejusdem urbis sanctissimum consilium Areopagus: ubi quid quisque Atheniensium ageret, aut quonam quæstu sustentaretur, diligentissime inquiri solebat, ut homines honestatem (vitæ rationem memores reddendam esse) sequerentur." Eam ex Laertii auctoritate aiebat Lysias in oratione c. Niciam, *Δράκοντα γεγραφέναι, Σόλωνα δὲ τεθεικέναι.* Licet Harpocrat. in Bibl. Reg. Cant. in articulo inedito adfirmet id fragmentum Lysiæ desumi ex ejus deperdita oratione c. Aristonem. *Ἀργίας δίκη. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀρίστωνος φησί· Ὅτι Δράκων ἦν ὁ θεὶς τὸν νόμον, αὖθις δὲ καὶ Σόλων ἐχρήσατο, θάνατον οὐχ ὁρίσας, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀτι-*
708 *μίαν, ἐάν τις* (corrige *ἐὰν τρὶς*) *ἁλῶ, τίσαι· ἂν δ' ἅπαξ, ζημιοῦσθαι δραχμὰς ἑκατόν.* Utcunque ea res sit, liquet, Draconem, qui *furta* (ut cum Alexandro ab Alexandro loquar) *morosissime pensitavit*, inertiam, non minus ac latrocinia, quæ ab ea derivantur, capitali supplicio coercere voluisse. Nam, quod ait Diphilus Comicus apud Athenæum l. 6. de paupere sumptuoso, ad ociantem æqualiter spectat.

Οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινὸς
Τοῦτον· συνίης· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
Ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν,
Ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισίν,
Ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν, ἢ μαρτυρεῖν
Ψευδῆ· τοιούτων ἐκκαθαίρομεν γένος.

Solo istam immanitatem pœnæ exosus, verum lentitudini occurrendum arbitratus, homines ociosos, *ἀχθος ἀροῦρης*, non capite, sed infamia punivit. Variant tamen Antiqui. Nam sec. Poll. VIII. 6. Draco infamia, non morte, Solo non nisi tertio ocii convictum plectebat. Id institutum, ut erat ad Ægyptiacos mores accommodatum, (unde derivasse dicitur qui Athenis tulerit. Vid. Herodot. Euterp. 117. Diod. Sic. 1.) ita Lacedæmoniorum Jurisprudentiæ ex diametro contrariabatur. Adversariæ enim istæ Resp. non *armis* magis, quam *institutis* inter se perpetuo dimicabant. Nam ut Athenis unusquisque artem aliquam profiteri aut quæstum facere tenebatur, ita et Lacedæmone vile semper habebatur id inglorium. Exstitit olim, dubito annon hodie Romæ exstet, in Cod. MS. Lysiæ oratio *κατὰ Νικίου, ἀργίας.* Laudantur ab Antiquis Orationes Lysiæ *κατὰ Νικίδου, κατὰ Νικίου, ἀργίας*, et demum *κατὰ Νικίου, φόνου.* Ex his omnino eadem est *κατὰ Νικίδου*, et *κατὰ Νικίου, ἀργίας.* Quoniam legem *de Ocioso* laudat Laertius ex oratione *κατὰ Νικίδου*, et ubicunque a ceteris laudatur Oratio *ἀργίας*, alii Codices Νικίου, alii Νικίδου legunt. Ad eam etiam causam jure referri possunt quæcunque laudantur ex oratione *κατὰ Νικίου.* Optimo certe jure retuli voces *Κηττοί, Ὀβολοστατεῖ, Ποταμός.* Vel enim ita diserte laudantur, vel istorum vocabulorum usus ostendit ea in istiusmodi actione locum obtinere. Hoc de Ὀβολοστατεῖ non negabis. *Sed unde* Ποταμός; Κηττοὶ *unde*? *Nomina sunt*, inquies, *pagorum Atticorum: Tu hominem* Ocii *insimulas.* Mane. id ipsum est, quod velim. Nam ut unusquisque *pagus* sive *populus*, in quos tota Attica scindebatur, loco dirimebatur situque, ita aliquando moribus, vitæ genere et condicione, usu et ingenio dirimi erat necesse.

Αἰξωνεῖς ad mare habitabant, Phalerum inter et Sunium, ubi ob portus commoditatem vænibant, non odores fortasse, sed ostrea, pisciculi, atque id genus edulia. Unde proverbium Αἰξωνίδα τρίγλην de mullo præstantiori. Nausicrates Comicus apud Athenæum l. 7.

Μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
Αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
Πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις παιδεύεται,
Αἷς καὶ θεὰν τιμῶσιν φωσφόρον κόρην,
Δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
Β. Τρίγλας λέγεις.

Ad eum igitur locum, *Belini* veluti ad *ostia*, concurrebant undique pueri, vetulæ, salsamentariorum, bajulorum, portitorum nautarumque familia, cui scholæ sua non deerat Rhetorica, aut naturalis color orationis. Inde Æxonenses apud Antiquos maledici semper et ad mala multa ingerenda proclives. Hesych. Αἰξωνεύεσθαι, κατηγορεῖν. Minime, sed κακηγορεῖν, ut alibi emendavi. Harpocr. Ἐκωμῳδοῦντο [Æxonenses] εἰς βλασφήμους (l. ὡς βλάσφημοι) ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν, αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον — Πλάτων ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησίν· Οὐδὲν ἱρῷ πρὸς ταῦτά γ' ἔχων εἰπεῖν, μή με εἴπῃς Αἰξωνία εἶναι. Eodem modo Prospaltii et Thymœtadæ erant φιλόδικοι supra cæteros Atheniensis. Acharnenses, qui in fodinis carbonariis ætatem exercebant, ita graphice a Comico in Acharn. 178. describuntur,

Ἔσπευδον, οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβύται τινὲς
Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
Ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι,

Potamii denique, et vicini, ex ead. sc. tribu, Cottœenses exagitabantur perpetuo, ut homines *ignavi* et rem suam instrenue administrantes. Harpocrat. in Ποταμός. Ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι, καὶ Μένανδρος ἐν ταῖς Διδύμαις. Sed jam tempus est, ut ad alia pergam.

CAP. XI.

Recensentur Leges Atticæ apud Lysiam repertæ, et varia de ea re disputantur. 709

Recensebo in hoc capite (ea tamen brevitate, qua decet Editorem, qui ex mole libri atque vendendi lege auguratur nihil quidquam fere ad sexennis suos labores compensandos restare, præter memoriam jucunditatis, quam ex ipso labore cepit) ea instituta Atheniensium, quorum notitiam cultissimo nostro Scriptori debemus. Quæ dum percurram, dijudicare possit eruditus lector, utrum mea opera inutiliter necne fuerit collocata in eo Scriptore expoliendo, qui civilibus Atheniensium officiis tantum lucis adtulit. Et si nonnulla a me vel recte animadversa, vel in melius restituta, vel feliciter explicata viderit, consilium fortasse nostrum non improbabit aut studium Jurisprudentiam antiquam magis indies demerendi. Ejusmodi commentarium, quem Editioni suæ Oratorum Græcorum subnecteret, meditabatur olim H. Stephanus vir maximus. Hoc ex ejus præfatione liquet.

Adulterium gravissime semper excepit Majorum nostrorum severitas. Nam illicitam illam et volgivagam Venerem, familiarum jurisque hereditarii ludibrium, ea supplicii acerbitate compesci voluit prudentissimus Atheniensium legislator, ut in dolentis Mariti arbitrio modum pœnæ statueret, ejusque iras justissimas armaret etiam auctoritate publica. Neque ei solummodo gladium concessit, sed ab omni etiam vexatione Fori, quantum sc. humana sapientia præcaveri poterat, et ab Adversariorum ultione immunem præstitit. Humanissimam eam cautelam ex duobus institutis mihi videor eruisse, quorum utrumque conservavit Lysias in elegantissima oratione, quam pro Marito conscripsit, qui Eratosthenem mœchum in uxore deprehensum patrio jure usus domi suæ occidit. Primum igitur esto:

I.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΜΟΙΧΟΝ ΛΑΒΗΙ Ο ΤΙ ΑΝ ΒΟΥΛΗΤΑΙ ΧΡΗΣΘΩ.

II.

ΤΟΥΤΟΝ ΜΗ ΚΑΤΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΦΟΝΟΥ ΟΣ ΑΝ ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ ΤΗΙ ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΙΧΟΝ ΛΑΒΩΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΠΟΙΗΣΗΤΑΙ.

Quod ad priorem constitutionem adtinet, eam diserte adserit Noster in legibus contineri. Κελεύουσιν, inquit ille, οἱ νόμοι, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅ, τι ἂν βούληται χρῆσθαι. p. 48. 7. ed. Reisk. Inde ubi Eratosthenes adulter a Marito deprehensus ἠντιβόλει καὶ ἱκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι, respondet ille, ὅτι οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος. p. 28. 9. Pergit deinde notabili euphemismo, Οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνος τούτων ἔτυχεν, ὥνπερ καὶ Νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας: Et alibi, Οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενὸς, πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας. p. 7. 3. Eodem artificio propter verbi invidiam usus est Cic. pro Milone. "*Fecerunt* id Servi, dicam enim non derivandi criminis causa, sed ut factum est, neque imperante, neque sciente, neque præsente domino, quod suos quisque servos in tali re facere voluit." Quod ad secundam adtinet, id eadem fide verborumque solennitate evincitur. Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου, ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ' ὑμῖν ἀποδίδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαρρήδην εἴρηται τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβὼν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται. p. 34. 8. Auctoris verba exscripsi, ut dijudicet lector, uter nostrum Jurisprudentiam Atticam rectius attigimus, ego, qui binas constitutiones de eo facinore revocavi, an Petitus, qui posteriorem neglexit. Prioris quidem legis naturalem quandam æquitatem pluribus confirmat Lysias p. 38. ubi contendit, *eos, qui alienas Matresfam. in adulterium pelliciunt* (nam in eos Lex maritos armavit, non si quis invitas vi compresserit) *ita earum animos contaminasse, ut amorem et necessitudinem omnem, quæ maritis debetur, in se ipsos derivent; domesticas omnis rationes in mœchi arbitrio poni: liberosque demum incerta condicione nasci, omniaque hereditatis jura misceri penitus vel extingui. Pro quibus* (inquit ille) *Legislator* θάνατον ἐποίησε τὴν ζημίαν. Ut alibi. Γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν τοιοῦτος ὢν μοιχεύειν καὶ διαφθείρειν

ἀλευθέρας ἐπεχείρησε, καὶ ἀλήφθη μοιχός. καὶ τούτου θάνατος ἡ ζημία ἐστί. p. 489. 1. Supplicium nempe, quod Maritus ipse *sumere*, non a Curia *expectare* poterat. Ἐμοῦ τοίνυν, ὦ ἀνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν. Quod si deinde postularetur non juxta legem fecisse, *quod* sc. *privatas simultates ficta conjugis injuria obtexuerit: quod uxorem ipse lenocinatus fuerit; hominemque nec opinantem in fraudem inlexerit;* quo pacto in h. causa contendebant Eratosthenis necessarii, ibi rursus intercessit Legislatoris sapientia, et, quæ erat Constitutio altera, CAUSA COGNITA, inquit ille, CÆDIS OMNINO NE CONDEMNATOR QUI MOECHUM IN UXORE DEPREHENSUM DOMI OCCIDERIT. Quia (ut ait Imp. Alexander l. 4. C. ad L. Jul. de Adulter.) "quod *legitime* factum est, nullam pœnam meretur." Memorabilem hanc dispositionem juris, legibus nostris et usui incognitam, Antiquorum Resp. plurimæ sive naturali jure ductæ, sive exemplo et fama Solonis permotæ, sua etiam civitate donarunt. Μόνους γοῦν τοὺς μοιχοὺς νομίζουσι πολλαὶ τῶν πόλεων νηποινεὶ ἀποκτείνειν, δηλονότι διὰ ταῦτα, ὅτι λυμαντῆρας αὐτοὺς νομίζουσι τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶναι. Xenoph. in Hierone. Quinetiam Veterum ante Resp. legibus confirmatas eadem fuisse videtur mens et sapientia. Sophocl. Ajace,

Αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξίφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾗ
Λαβὼν ἑπακτὸν ἄνδρ' ὁ φυτεύσας πατὴρ
Ἔφῆκεν ἑλλοῖς ἰχθῦσιν διαφθοράν.

Pausan. in Bœotic. c. 36. Πρῶτος δὲ οὗτος ὁ Ὑγητος δίκην μοιχίας λαβὼν δῆλός ἐστι, καὶ χρόνῳ ὕστερον Δράκοντος Ἀθηναίοις θεσμοθετήσαντος, ἐκ τῶν ἐκείνου κατέστη νόμων, οὓς ἔγραφεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἄλλων τε ὁπόσων ἄδειαν εἶναι χρὴ, καὶ δὴ καὶ τιμωρίας μοιχοῦ. Xenarch. Comic. apud Athen. l. 13.

Πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποτνία Κύπρις,
Βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων
Ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκυνούμενοι.

Ut obiter id notem, legem illam Dracontis, quam memorat Pausanias, conservavit Demosth. c. Aristocrat. qui etiam Pausaniam perperam aliquando intellectum egregie inlustrabit. Ὁ μὲν νόμος ἐστὶν οὗτος Δράκοντος —

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΚΤΕΙΝΗΙ
Η ΕΝ ΑΘΛΟΙΣ ΑΚΩΝ
Η ΕΝ ΟΔΩΙ ΚΑΘΕΛΩΝ
Η ΕΝ ΠΟΛΕΜΩΙ ΑΓΝΟΗΣΑΣ
Η ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ
Η ΕΠΙ ΜΗΤΡΙ
Η ΕΠ ΑΔΕΛΦΗΙ
Η ΕΠΙ ΘΥΓΑΤΡΙ
Η ΕΠΙ ΠΑΛΛΑΚΗΙ
Η ΗΝ ΑΝ ΕΠ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ ΠΑΙΣΙΝ ΕΧΗΙ

ΤΟΥΤΩΝ ΕΝΕΚΑ ΜΗ ΦΕΥΓΕΙΝ ΚΤΕΙΝΟΝΤΑ.

Quod inter Romanos statuit olim Jus Papirianum, hodie fere nescitur.

Leges enim Regiæ in desuetudinem abeuntes citissime describi atque a peritis conquiri desivere: vel in XII. Tabularum complexionem et auctoritatem migrantes, fluviorum ad instar in magno isto Oceano Juris, et nomen et dignitatem penitus amisere. Romulus interea unde unde adripuit, nam et ante Solonem vixit, neque quidquam fere ea ætate Romæ cum Græcis aut artibus aut disciplina commercii, ille, inquam, quantum ex Catonis oratione apud Gell. X. 23. augurari licet, adulterium Græca severitate pensitavit. "Verba M. Catonis adscripsi ex oratione, quæ inscribitur de Dote, in qua id quoque scriptum est, *in adulterio uxores deprehensas jus fuisse maritis necare* — De jure autem occidendi ita scriptum. In adulterio uxorem tuam si deprehendisses, *sine judicio impune necares:* Illa te, si adulterares, digito non auderet contingere; neque jus est." Gell. l. c. Similia omnino de Romuli institutis refert Dionys. Halic. Antiq. Rom. l. 2. Ἁμαρτάνουσα δέ τι [Uxor] δικαστὴν τὸν ἀδικούμενον ἐλάμβανε, καὶ τοῦ μεγέθους τῆς τιμωρίας κύριον. Ταῦτα δὲ οἱ συγγενεῖς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐδίκαζον, ἐν οἷς ἦν φθορὰ σώματος καὶ εἴ τις οἶνον εὐρεθείη πιοῦσα γυνή. Hanc sive severitatem sive necessariam justitiam temperavit aliquatenus sequioris ætatis humanitas, et maxime Lex Julia. Ea enim armavit potius *Patrem:* et, cum Marito istud jus non concessit, nisi in infami adultero, (puta, si leno fuerit, quive artem ludicram fecerit, judiciove publico damnatus etc. v. l. 24. in princ. D. ad leg. Jul. de adulter. Quamobrem ab Ulpiano l. 7. §. ult. D. quod met. caus. dicitur. "Non omnem adulterum licet occidere:")
711 Patri adulterum *quemlibet* sive domi suæ, sive generi, in ipsa turpitudine deprehensum occidere permisit, modo una filiam interfecerit. Quod explicat Papinian. l. 22. §. 4. D. ad L. Juliam de adult. "Ideoque Patri, non Marito, mulierem et *omnem* adulterum permissum est occidere, quod plerumque pietas paterni nominis consilium pro liberis cepit, ceterum mariti calor et impetus facile decernentis fuit refrænandus." Remittet enim aliquid de severitate, tardiusque ad cædem accedet, qui nonnisi per sua quodammodo viscera et domesticum funus accessurus erit. Ceterum quod jus maritus *aliquando* in adultero, id nunquam Romanis in legibus videtur in uxore habuisse: ideoque qui uxorem occiderit, pro homicida habetur, verum lege Cornelia de Sicariis non tenebitur, quoniam justo ejus dolori pœnas *ultimas* condonarunt humanissimi Imperatores, in eamque sententiam rescripsit M. Antoninus et Commodus apud Ulpian. l. 38. §. 8. eod. et ante eos Antoninus Pius ibid. et l. 1. in fin. D. ad l. Cornel. de Sicar. Cujus rescripti verba sic se habent: "Ei, qui uxorem suam in adulterio deprehensam occidisse se non negat, ultimum supplicium remitti potest, cum sit difficillimum justum dolorem temperare: et quia plus fecerit, quam quia vindicare se non debuerit, puniendus sit: sufficiet igitur, si humilis loci sit, in opus perpetuum eum tradi: si qui honestior, in insulam relegari." Recte ergo eam juris benignitatem exprimit Ulpian. l. 3. §. 3. D. de Senatusc. Silan. "Si Maritus in adulterio deprehensam uxorem occidat, quia *ignoscitur* ei, non tantum mariti, sed etiam uxoris servos pœna liberari, si justum dolorem exsequenti domino non restiterunt." Eadem erat humanitas, si quis interfecerit adulterum noctu deprehensum ejus condicionis ut per legem Juliam impune occidi non potuerit. "Si *legis auctoritate cessante* inconsulto dolore adulterum interemit, quamvis homicidium perpetratum sit

tamen quia et nox et dolor justus factum ejus relevant, potest in exsilium dari." L. 4. C. ad legem Juliam de adulteriis. Ita Julius Paulus Recept. Sentent. l. 2. tit. 26. §. 5. "Maritum, qui uxorem deprehensam cum adultero occidit, qui hoc impatientia justi doloris admisit, lenius puniri placuit." Profecto Romæ ante Legem Juliam Marito non videtur fraudi fuisse in adultero iræ suæ indulgere, ut plurimis exemplis confirmat, qu argumentum hoc summa cum eruditione tractavit, Brissonius ad L. Juliam de adulteriis. Varia, quæ variæ gentes de adulterio decernebant, congessere Scheffer. ad Ælian. V. Histor. XII. 12. et Asinius in Comment. ad Tit. de Relig. et Sumpt. Funer. D. pag. 119. Nationes certe, quæ sapientiam et auctoritatem Juris Civilis æmulari videbantur, antiqua severitate continebantur. Ita in Wisigothorum legibus, quæ in hac parte pene cum Solonis contendere videantur: Lib. 3. Tit. 4. Lex. 3.

SI CVIVSLIBET VXOR ADVLTERIVM FECERIT ET DEPREHENSA NON FVERIT ANTE IVDICEM COMPETENTIBVS SIGNIS ET INDICIIS MARITVS ACCVSET. QVOD SI MVLIERIS ADVLTERIVM MANIFESTE PATVERIT, ADVLTER ET ADVLTERA SECVNDVM SVPERIORIS LEGIS ORDINEM IPSI TRADANTVR: VT QVOD DE IIS FACERE VOLVERIT, IN EIVS PROPRIO CONSISTAT ARBITRIO.

Et in lege proxima:

SI ADVLTERVM CVM ADVLTERA MARITVS VEL SPONSVS OCCIDERET PRO HOMICIDA NON TENEATVR.

Gundebaldus, qui Burgundionibus legis tulit, non hospes in Romano jure, lege sancivit LXVIII. de Adulteriis.

SI ADVLTERANTES INVENTI FVERINT, ET VIR ILLE OCCIDATVR ET FEMINA.

Septentrionalium quidem jura, quibus utimur magis, in compositione et argenti æstimatione plerumque consistunt, ut Leges Salicas Lindenbrogii cura editas legenti patebit. Veterem tamen disciplinam revocavit Jus Baiwariorum Tit. de Uxoribus et causis, quæ sæpe contingunt, L. Si cum uxore alterius quis concubuerit.

SIQVIS CVM VXORE ALTERIVS CONCVBVERIT LIBERA COMPONAT HOC MARITO EIVS CVM SVO WEREGELDO ID EST CLX SOL.

ET SI IN LECTO CVM ILLA INTERFECTVS FVERIT PRO IPSA COMPOSITIONE QVAM DEBVIT SOLVERE MARITO EIVS IN SVO SCELERE IACEAT SINE VINDICTA.

Supplicii severitatem sustulit Imp. Fridericus Constitut. Neapol. l. 3. tit. 43. de adulter. et lenocin. hisce verbis: "Legum asperitate lenita, non ut olim contra adulteratas et adulteros, ad aliorum conjuges accedentes, gladio est agendum, sed rerum ad eos pertinentium confiscatio induce- 712
tur, si filios legitimos ex eo matrimonio violato, vel alio non habuerit: periniquum enim eos successione fraudari, qui nati sunt eo tempore, quo hujus thori lex legaliter servabatur. At viro tradenda est mulier, nullatenus vitæ periculum subitura, sed ultionem thori violati, nasi truncationis, quod sævius et atrocius inducitur, persequutura: ultra enim neque viro, neque parentibus servire (f. sævire) licebit: Quod si vir ejus in eam vindictam dare noluerit, nos hujusmodi maleficium non sinemus inultum, sed ipsam præcipimus publice flagellandam." Nam ante eum tulit Rogerius l. 3. tit. 49. de pœna uxoris in adulterio deprehensæ.

SI MARITVS VXOREM IN IPSO ACTV ADVLTERII DEPREHENDERIT TAM ADVLTERVM QVAM VXOREM OCCIDERE LICEBIT NVLLA TAMEN MORA PROTRACTA.

Fusius fortasse hæc quam oportuit, verum non ingrata videbitur commentatio, si quis majorum sensa de eo delicto perspicere cupiat, cujus unius fere supplicium non a foro, sed dolore patientis æstimari voluere. Quod reliquum est breviori ambitu concludam; memor me in hoc commentariolo non leges *Lysiacas* illustrare, sed recensere tantum.

III.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙΔΑ ΑΙΣΧΥΝΗΙ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ ΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. p. 34. pen.

Ubi primus reposui *διπλῆν* pro *διπλοῦν*. Longe inclementius de *illecebris*, quam de *violentia*, statuerunt leges Atticæ, et quidem contra omnium fere gentium usum et disciplinam. Apud Romanos enim, "Qui vacantem mulierem rapuit vel nuptam, ultimo supplicio punitur." Marcian. l. 5. §. 2. D. ad leg. Juliam de vi publica. Id quod sancivit Imp. Justinianus l. unic. C. de raptu Virginum: "Raptores virginum honestarum vel ingenuarum, sive jam desponsatæ fuerint, sive non, vel quarumlibet viduarum feminarum, licet libertinæ, vel servæ alienæ sint, pessima criminum peccantes, *capitis supplicio* plectendos decernimus.—Et merito *mortis damnantur supplicio:* cum nec ab homicidii crimine hujusmodi raptores sint vacui." Pergit Imp. "Quæ multo magis contra eos obtinere sancimus, qui *nuptas mulieres* ausi sunt rapere; quia duplici tenentur crimine, tam adulterii, quam rapinæ: et oportet acerbius adulterii crimen ex hac adjectione puniri." Adde Jul. Paul. Recept. Sent. lib. 2. tit. 26. §. 12. "Qui masculum liberum invitum stupraverit, *capite* punitur." Apud Atheniensis quidem, qui momentum facinoris exitu æstimabant, vis adulterium relevabat. *Illa* enim, ut contendebant istius juris periti, corpus solummodo, non animum stuprabat: qui vero dolo et *blanditiis* mulierem adulteravit, animum ipsum infecit atque a marito alienavit. Idcirco istud delictum pecunia, hoc capitis pœna coercebant. Sanane id philosophia et civiliter institutum, disquirendi non competit: Legem interea, sive potius legis particulam, ita mecum interpretari et intelligere possis.

Lex de Raptore et Moecho.

QVI HOMINEM PVERVMVE INGENVVM VI CONSTVPRAVERIT DVPLVM LVITO: QVI ETIAM MVLIEREM MVLIERESVE IN DOMINIO MARITI POSITAS (in quibus sc. mœchum deprehensum lege occidere possis) EODEM IVRE TENETOR. MOECHVS AVTEM***

Fortasse autem quoniam de *vi* et *suadela* legem agere certum est ex Lysiæ argumentis et ratione legis laudandæ, tota concinnatur ex Lysia et Æschine c. Timarch. h. p.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙΔΑ ΑΙΣΧΥΝΗΙ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ (sc. ΓΑΜΕΤΑΣ) ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΑΓΩΓΕΥΣΗΙ, ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ.

Quid voluit Jus Atticum per *διπλῆν βλάβην*, fortasse expedient loci pro-

xime a me laudandi. Οἱ περὶ τῆς βλάβης οὗτοι νόμοι πάντες —ἂν μὲν ἑκὼν βλάψῃ, διπλοῦν, ἂν δ' ἄκων, ἁπλοῦν τὸ βλάβος κελεύουσιν ἐκτίνειν. Demosth. c. Mid. Ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσι. Dinarch. c. Demosth. Ἐὰν μὲν δοῦλον κτείνῃ νομίζων τὸν ἑαυτοῦ διεργάσθαι, τὸν τοῦ τελευτήσαντος δεσπότην ἀβλαβῆ παρεχέτω καὶ ἀζήμιον· ἢ δίκην εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος ὑποσχέτω διπλῆν. Plato de Legg. l. 9. Atque hæc fere sunt, quæ apud Lysiam matronarum pudicitiam et connubiorum jura defendunt, ob inusitatum genus a Plutarcho, in vita So- 713
lonis notata. Ὅλως δὲ πλείστην ἔχειν ἀτοπίαν οἱ περὶ τῶν γυναικῶν νόμοι τῷ Σόλωνι δοκοῦσιν. μοιχὸν μὲν γὰρ ἀνελεῖν τῷ λαβόντι δέδωκεν· ἐὰν δ' ἁρπάσῃ τις ἐλευθέραν γυναῖκα καὶ βιάσηται, ζημίαν ἑκατὸν δραχμὰς ἔταξε (ita enim a Solone olim institutum) — τὸ δ' αὐτὸ πρᾶγμα ποτὲ μὲν πικρῶς καὶ ἀπαραιτήτως κολάζειν, ποτὲ δὲ εὐκόλως καὶ παίζοντα, πρόστιμον ζημίαν τὴν τυχοῦσαν ἀρίζοντα, ἄλογόν ἐστι. Ut hunc titulum concludam, quanquam leges generaliter quodammodo loquantur, μοιχὸν ἀνελεῖν τῷ λαβόντι δέδωκε, et Ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, istud tamen jus interficiendi videtur semper ad mariti sollemnitatem pertinere.

IV.

ΟΤ ΝΟΜΙΜΟΝ ΕΣΩ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΛΕΓΕΙΝ. p. 163. 2.

Cautum hoc de actionibus Areopagiticis, quæ maxima solennitate, addo quoque et severitate, instituebantur. Ἔστ' ἂν μὲν περὶ τοῦ πράγματος λέγωσιν, ἀνέχεται ἡ βουλὴ [Areopagitica sc.] καθ' ἡσυχίαν ἀκούουσα· ἢν δέ τις ἢ προοίμιον εἴπῃ πρὸ τοῦ λόγου, ὡς εὐνουστέρους ἀπεργάσαιτο αὐτοὺς, ἢ οἶκτον, ἢ δείνωσιν ἔξωθεν ἐπάγοι τῷ πράγματι, οἷα πολλὰ ῥητόρων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται, παρελθὼν ὁ κῆρυξ κατεσιώπησεν εὐθὺς, οὐκ ἐῶν λαρῶν πρὸς τὴν βουλὴν, καὶ περιπίττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνὰ τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποιεν. Lucian. in Anacharside. Morem hunc tangit iterum Lysias in principio Orationis de Milite, in Oratione Areopagit. de Oliva, et Lycurgus c. Leocratem Edit. Steph. p. 149. Καὶ ταῦτα, κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα, τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον. ὃ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἁλισκομένοις δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς ὃ δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγουσιν. Add. Poll. VIII. 10. Προοιμιάζεσθαι δὲ οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ οἰκτίζεσθαι. et Aristot. Rhetor. init. Athenis quoque " vetari actorem affectus movere, et recisam fuisse orandi potestatem" memorat Quintilian. II. 16. et VI. 1. " Exemplo legis Atticæ Martiique judicii causæ patronis denunciat Præco neque principia dicere neque miserationem commovere." Apul. Nescio, annon ex hac disciplina profectum sit, quod Dionys. Halic. observet auctorem nostrum sæpenumero ἀπροοιμιάστως causas suas intulisse. Contrarium omnino Caius l. 1. §. 1. D. de O. I. " Deinde si in foro causas dicentibus nefas, ut ita dixerim, videtur esse, nulla præfatione facta, Judici rem exponere, quanto magis," et quæ sequuntur.

V.

ΕΝ ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΟΜΟΛΟΓΩΝ ΑΔΙΚΕΙΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ ΕΑΝ ΔΕ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΙ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ. p. 210. ult.

Nam " Confessus pro judicato est, qui quodammodo sua sententia damnatur." L. 1. D. de Confessis. Atque ita rescripsit Imp. Antoninus, " Confessos in Jure pro judicatis haberi placet." L. unic. C. de Confessis.

VI.

ΑΝ ΤΙΣ ΑΝΔΡΟΣ ΣΩΜΑ ΤΡΩΣΗΙ ΚΕΦΑΛΗΝ Η ΠΡΟΣΩΠΟΝ Η ΧΕΙΡΑΣ Η ΠΟΔΑΣ ΑΥΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΚ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΦΕΥΞΕΤΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΘΕΝΤΟΣ ΠΟΛΙΝ Η ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΑΝ ΚΑΤΙΗΙ ΕΝΔΕΙΧΘΕΙΣ ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΩΘΗΣΕΤΑΙ. p. 212. 3.

De vulnere *cum animo occidendi* inlato judicabat inter alia Curia Areopagitica. Lucian. in Anacharside. Ælian. V. H. V. 15. Demosth. c. Aristocr. et Midiam. Galen. Comment. 1. in Hippocr. Prognost. (ubi verba transponi debent τοιοῦτον γοῦν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Σόλωνι: δικάζειν δὲ τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου καὶ τραύματος καὶ πυρκαΐᾶς ἐκ προνοίας, καὶ φάρμακον ἐάν τις ἀποκτείνῃ δούς. lege τραύματος ἐκ προνοίας καὶ πυρκαΐᾶς) Maxim. Prolog. ad Dionys. Areopagit. Hellad. Chrestomath. Poll. VIII. 10. Petit. lib. 7. tit. 1. pagg. 504. 525. qui male binas leges procuderit de hac actione, vocabatur δίκη τραύματος ἐκ προνοίας. Hac lege " non exitus rerum, sed hominum consilia, ut cum Cicerone loquar, " vindicantur," aut cum D. Hadriano l. 14. D. ad Legem Corneliam de Sicariis, " in Maleficis voluntas spectatur, non exitus." Nam qui alium verberavit per rixam aut in vino, ille tenebatur lege *aikiας*, quæ actio erat *privata*, et minoris æstimabatur. Lysias p. 159. 5. οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε θέντες, οὐκ εἴ τινες μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπὶ τούτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσασθαι — ἀλλ' ὅσοι ἐπιβουλεύσαντες ἀποκτεῖναι τινὰς ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, et quæ sequuntur. Similiter in Jure Civili, l. 1. §. 3. D. ad legem Corneliam de Sicariis. " Divus Hadrianus rescripsit, eum, qui hominem occidit, si non occidendi animo hoc admisit, absolvi posse: et qui hominem *non occidit, sed vulneravit ut occidat, pro homicida damnandum:* et ex
714 re constituendum hoc. Nam si gladium strixerit, et in eo percusserit, indubitate occidendi animo id eum admisisse: sed si clavi percussit aut cuccuma in rixa, quamvis ferro percusserit, tamen non occidendi animo, leniendam pœnam ejus, qui in rixa casu magis, quam voluntate homicidium admisit." Itaque rescripsit Imp. Antoninus l. 1. C. eod. " Frater vester rectius fecerit, si se Præsidi provinciæ obtulerit. Qui si probaverit, non occidendi animo hominem a se percussum esse, remissa homicidii pœna secundum disciplinam militarem sententiam proferet: crimen enim contrahitur, si et voluntas nocendi intercedat. Ceterum ea, quæ ex improviso casu potius, quam fraude accidunt, fato plerumque, non noxæ imputantur." Acute limites ponit inter causas Καιηγορίας, Αἰκίας, et Τραύματος ἐκ προνοίας Orator c. Cononem, qui locus omnino est conferendus. In hac lege primo restitui vocem πάγου ex Cod. MS. deinde docui ista ἡ τραύματος ἐκ προνοίας margini fuisse adlita h. p. ἤγουν τραυμ.

ἐκ προνοίας, ut ostenderet adnotator aliquis, qualis esset lex Areopagitica, quam Orator laudat. Nihil ea emendatione verius.

VII.

ΣΤΡΑΤΕΥΕΣΘΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ ΑΦ ΗΒΗΣ.

Legem hanc *de ætate militari*, quanquam non ea diserte a Lysia laudetur, adduxi, quoniam in nota ad p. 244. illam multo labore vindicavi. P. A. usque ad annum 60 (sive, quod perinde est, ad annum 42 ἀφ' ἥβης) militiæ operam dedit. Non ergo Quadragenarii *simpliciter*, ut omnes fere ante me sensere, sed Quadragenarii ἀφ' ἥβης a militia vacabant. Gravissima erat Petiti in hac de re hallucinatio, quam pluribus l. c. redargui.

VIII.

ΔΟΥΛΟΝ ΜΗΝΥΣΑΝΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ. p. 274. 8.

Quanquam Athenis *Servo testimonii dictio non erat*, ut discimus ex Comœdia: quanquam itidem Romæ, vel propter *lubricum consilii*, vel *condicionis* infamiam raro ad *testimonii fidem* admittebatur (vid. l. 3. §. 5. D. de Testibus. Rescripserunt enim Impp. Diocletianus et Maximian. "Servos pro Domino, quemadmodum adversus eum interrogari non posse: pro facto autem suo interrogari posse non ambigitur:" L. unic. D. eod. Unde Cic. pro Deiotaro, init. "Nam cum more Majorum de servo in dominum ne tormentis quidem quæri liceat, in qua quæstione dolor veram vocem elicere possit, etiam ab invito etc.), abunde tamen constat in *jure* Atheniensium *publico* atque in Reip. negotiis libertatem Servis sponderi indicia facientibus, dummodo vera esse comparuerint. Vid. Lysiam pag. 187. ed. Reisk. et Andocid. p. 2, 3. Edit. Steph. ubi Alcibiadis facinora deferebant maxime Servi. Non pœnitebant enim Remp. *admoneri* suæ salutis vel ab infima plebecula: *fidem* rerum gestarum non nisi ab ingenuis accipere voluit. Male hanc partem Juris Attici neglexit, quem tamen ob diligentiam summopere miror, Sam. Petitus.

IX.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΡΧΗΝ ΕΝ ΣΤΝΕΔΡΙΩΙ ΛΟΙΔΟΡΗΙ ΖΗΜΙΩΣΑΙ. p. 320. ult.

Vertitur, *Si quis Magistratui forum agenti maledixerit, multa ei inrogator.* Tu verte, *Siquis* omnino *in Foro convicia fecerit, multa ei inrogator.* Quantum nostro ingenio debeat Lex ista, malui ex loco disci adlegato, quam hic repetere. Repetam tamen perpaucissima. (1.) Qui legem adducit, deferebatur quod *in Foro* λοιδόρησε, non quod Magistratui convicia fecerit. (2.) Cum legem alibi in h. oratione adducat, vel rem gestam narret, de *loco* (quod est præcipuum caput legis) omnia; de *persona* nihil. Τοῦ μὲν νόμου διαρρήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορεῖσθαι ζημιοῦν. Et rursus p. 325. 8. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθὼν εἰς τὸ συνέδριον, ὁ δὲ νόμος τοὺς ἐντὸς πλημμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφλεῖν. (3.) Solo, qui *gravissimam* pœnam statuit eis qui *ubivis* Magistratui convicia fecissent (erat enim vel ἀτιμία juxta Demosthenem, juxta Ulpianum mors ipsa), non utique *leviorem* (mulctam sc.) statuerit eis qui conviciarentur eidem *in Foro* atque in jure dicundo. Nam sec. Paul. Sentent. Recept. §. 10. tit. de Injuriis: "Atrox injuria æstimatur aut

loco, aut tempore, aut persona." Et similiter Papian. Respensarum libro tit. 5. " Si quis forte temerarie aut vulnus aut fracturam ossium infixerit, aut in convicia atrocia forte proruperit, solutio vel vindicta pro facti ipsius qualitate in judicis arbitrio et æstimatione consistat secundum regulam Gaii sub tit. de injuriarum actione. Est enim gravis, quæ in
715 publico, vel *in foro*, vel ab humiliore persona inlustriori infertur." Ita l. 7. §. D. de injuriis. " Atrocem autem injuriam aut persona, aut tempore, aut re ipsa fieri Labeo ait. Persona atrocior injuria fit, ut cum Magistratui, cum Parenti, Patrono fiat. Tempore si ludis et in conspectu. Nam *Prætoris in conspectu* an in solitudine *injuria* facta sit, multum *interesse ait: quia atrocior est*, qua in conspectu fiat." Add. l. 16. §. 4. D. de pœnis. (4.) Exstat Lex Solonis a Plutarcho in ejus vita laudata, quæ *omnia omnino* convicia *ἐν δικαστηρίοις* et *ἀρχείοις* repressit eodem pœnæ genere quod hic memoratur. (5.) Denique *ἀρχὴν* vel *τὴν ἀρχὴν* commode exponi potest per *omnino*, ut pluribus. l. c. ostendi, quibus addas istud Luciani V. Hist. init. *γράφω τοίνυν περὶ ὧν μήτ' εἶδον, μήτ' ἔπαθον, μήτε παρ' ἄλλων ἐπυθόμην. ἔτι δὲ μηδὲ ὅλως ὄντων, μηδὲ τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων.*

X.

ΤΟΝ ΛΕΓΟΝΤΑ ΚΑΚΩΣ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΑΠΟΦΑΙΝΗΙ ΩΣ ΕΣΤΙ ΑΛΗΘΗ ΤΑ ΕΙΡΗΜΕΝΑ. p. 373. 2.

Videtur ergo ex hoc jure *veritas convicii convicianti excusare*. Quædam autem fuerunt convicia, quæ diserte Lex vetabat, ut ex proxima constitutione discimus. Ea autem vocabantur *ἀπόῤῥητα*.

XI.

ΤΟΥΣ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΤΙ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΦΛΙΣΕΙΝ ὧν

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΝ ΜΗ ΛΕΓΕΙΝ.
ΤΟΥΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΗ ΚΑΚΩΣ ΛΕΓΕΙΝ ΤΕΘΝΕΩΤΑΣ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΝ Η ΜΗΤΡΑΛΟΙΑΝ ΜΗ ΕΙΠΕΙΝ.
ΕΑΝ ΤΙΣ ΘΑΣΚΗΙ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΕΝΑΙ ΤΗΝ ΑΣΠΙΔΑ ΤΠΟΔΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Collegi hæc capita *τῶν ἀπορρήτων* ex oratione *κατὰ Θεομνήστου*, p. 339. atque ibidem nonnulla vindicavi. Oratio illa plurimas leges continet alibi vix reperiundas. Sunt autem, quæ sequuntur.

XII.

ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΟΤΑ.

Colligo ex his verbis, p. 342. 1. *Ἀνσίθιος Θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα, οὐκ ἀξιῶν αὐτὸν* (ita lego pro *ἐξὸν αὐτῷ*) *δημηγορεῖν.* Ita in lege, quæ titulum habuit ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΡΗΤΟΡΩΝ et laudatur ab Æschine c. Timarchum. Et hæc erat *ἀτιμίας* species. Porro Andocides de Mysteriis cum recenset eos, *ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἦν, τὴν δ' οὐσίαν ἴσχον καὶ ἐκέκτηντο*, habet *καὶ ὑπόσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας, ἢ ἀνανμαχίου ὄφλοιεν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν.* Gravius adhuc in militia Romana. " Miles, qui in bello arma amisit vel alienavit, capite punitur: humane militiam mutat." l. 3. §. 14. D. de re militari.

XIII.

Φ, ΤΙ ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΔΕΙΞΗΙ, ΕΑΝ ΜΕΝ ΑΥΤΟ ΛΑΒΗΙ ΤΗΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙΝ· ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΤΗΝ ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΠΑΙΤΙΟΙΣ· ΔΕΔΕΣΘΑΙ Δ' ΕΝ ΤΗΙ ΠΟΔΟΚΑΚΚΗΙ ΤΟΝ ΠΟΔΑ ΠΕΝΘ' ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΝΥΚΤΑΣ ΙΣΑΣ ΕΑΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΣΗΙ Η ΗΛΙΑΙΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑΣΘΑΙ ΔΕ ΤΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΝ ΟΤΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ ΗΙ.

Primus hic restitui ποδοκάκη pro ποδοκάκη. Male hic quoque in Editis Lysiæ p. 356. ult. pro ἡμέρας πέντε, ἡμέρας δέκα, et pro ἐὰν μὲν προστιμᾷσιν, ἐὰν μὴ προτιμήσῃ. Exstat integra Lex apud Demosth. c. Timocr. unde descripsit Petitus L. 7. Tit. 5. de Furtis. Nam de Fure diurno agitur, quem *dupli pœna vindicari* voluit Solo, ut discimus ex Gellio XI. 18. Posterius membrum, quod solum apud Lysiam legitur, explicat, quatenus sc. per menda potuit, idem Petitus L. 4. Tit. 9. de pœnis, ratus alterius legis fragmentum esse. Quod secus est.

Sequitur

ΕΠΕΓΓΥΑΝ ΕΠΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ· ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΕ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Fide jubato juratus Apollinem — fugerit sibi metuens litis causa. Petit. Nemo ex his sensum elicere quivit. Memor esto Lysiam in h. loco p. 359. 5. non leges ad usum forensem citare, verum legum particulas, quæ antiquatas aliquas et vetustate obsitas continerent loquendi formulas. Ita in superiori ποδοκάκη erat Soloni, quod in Lysiæ ætate ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Hic ἐπιορκήσαντα est ὀμόσαι, et δρασκάζειν ἀποδιδράσκειν. Habes ergo duarum legum fragmenta.

XIV.

ΕΠΕΓΓΥΑΝ ΕΠΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ.

XV.

ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Spectabat fortasse hoc postremum ad solennitatem judicii Areopagitici, ubi Reus post priorem defensionem (nam his dicere potuit) si causæ 716
suæ diffidebat, tuto se fuga subduxit. Τὸν πρότερον ἔξεστιν εἰπόντα λόγον μεταστῆναι· καὶ οὔθ' ὁ διώκων οὔθ' οἱ δικάζοντες, οὔτ' ἄλλων ἀνθρώπων οὐδεὶς κύριος κωλῦσαι. Demosth. c. Aristocr. Add. Poll. VIII. 9. tit. περὶ Πωλητῶν. et VIII. 10. init. Apud Suid. in Ἐν ὅλῳ δρασκάζειν vox ea exponitur *latitare*. Apud Hesych. utrumque et *aufugere* et *latitare*, Δρασκάζειν κρύπτεσθαι, ἀποδιδράσκειν. Corrige eundem in Δραγκάζειν, κρύπτειν, i. e. Δρασκάζειν.

XVI.

ΟΣΤΙΣ ΑΠΕΙΛΑΗΙ ΤΗΙ ΘΥΡΑΙ ΕΝΔΟΝ ΤΟΥ ΚΛΕΠΤΟΥ ΟΝΤΟΣ.

Quicunque a janua prohibuerit, cum fur intus erit.

Vulg. ἀπώλῃ, p. 359. ult. quod emendavimus. Furtum facere videtur, qui furi exitum et salutem parat, ceteros a foribus arcendo.

XVII.

ΤΟ ΑΡΙΤΤΡΙΟΝ ΣΤΑΣΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦ' ΟΠΟΣΟΝ ΑΝ ΒΟΥΛΗΤΑΙ Ο ΔΑΝΕΙΣΩΝ. p. 360. 3.

Usurarum modus est pro arbitro fœneratoris.

Atticorum leges usurariæ, quarum hæc videtur esse antiquissima, erudite a Salmasio explicantur, et maximo cum eruditionis apparatu. Quem tu interea consulas. Sequitur

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΝ ΔΟΥΛΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ. p. 361. 1.

Quæ publice prostant, etiam servorum injuriæ obnoxiæ sunto. Petit. Vulg. apud Lysiam ὅσοι. Verum tu totum ita distinguas et corrigas.

XVIII.

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ.

καὶ

XIX.

ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΗΣ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ. p. 362. 1.

Prior particula pertinet ad istam legem, quam adduxit alicubi Demosthenes. PRO MORCHO NE DEPREHENDITOR IN MERETRICE QVAE VEL IN LVPANARI QVAESTVM FECERIT VEL PVBLICE PROSTITVERIT. Vel etiam spectare potest ad aliam a Plutarcho laudatam. Ἐάν τις προαγωγεύῃ, ζημίαν εἰκοσι δραχμὰς ἔταξε [Solo] πλὴν ὅσαι πεφασμένως πωλοῦνται. Quod ad alterum pertinet membrum, id, cum tota lex nusquam, quod sciam, legatur, explicationem meam non admittit. Spectat procul dubio ad jura famulorum famularumque. Οἰκῆος καὶ δούλης. Nam prorsus utique inficeta est lectio vulgata, Οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλειν.

XX.

ΟΣΟΙ ΕΑΝ ΜΑΧΗΣ ΟΥΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΠΙΣΩ ΑΝΑΧΩΡΗΣΩΣΙ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΑΝ ΕΝ ΤΗΙ ΠΕΖΗΙ ΣΤΡΑΤΙΑΙ ΜΗ ΠΑΡΩΣΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΤΟΤΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΤΣ ΔΙΚΑΖΕΙΝ. p. 520. ult.

Solonis leges contra τὸν ἀστράτευτον, contra τὸν λιποτάκτην τῆν τάξιν, et contra τὸν δειλὸν (εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί· καίτοι θαυμάσειεν ἄν τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως γραφαί· εἰσί. ut loquitur Orator. c. Ctesiph.) laudat idem Ibid. Pœna erat ἀτιμία. Ἀστρατείαν, Λειποτάξιον et Δειλίαν, ut quæ specie differant, recenset Andocides, cujus verba legas supra Leg. XII. Vide, quæ de hac re conscripsit eruditissimus Marklandus ad has orationes c. Alcibiadem. De legibus, quæ Ignaviam coerceant, nonnulla adnotavit Spanheim. ad Julian. Orat. p. 239. De jurisdictione et potestate τῶν στρατηγῶν doctissimus Perizonius ad Ælian. V. Hist. V. 13. Ἀστρατείας lex erat apud Longobard. L. 1. Tit. de Exercitalibus, l. 14. SI QVIS LIBER HOMO, CONTEMPTA IVSSIONE NOSTRA, CETERIS IN EXERCITV PERGENTIBVS, DOMI RESIDERE PRAESVMPSERIT, PLENVM HERIBANNVM SECVNDVM LEGEM FRANCORVM, ID EST XL SOL. SCIAT SE DEBERE COMPONERE. Λειποταξίου apud eosdem lex proxima, SI QVIS CONTVMAX ADEO AVT SVPERBVS EXTITERIT, VT DIMISSO EXERCITV ABSQVE IVSSV

ET LICENTIA REGIS DOMVM REVERTATVR ET QVOD NOS TEVDISCA LINGVA ꝓCRIJIJ FECERIT, VT IPSE SIT REVS MAIESTATIS; VITAE PERICVLVM INCVRRAT, ET RES EIVS FISCO NOSTRO SOCIENTVR. Quid ea ætate fuerat *exercitum dimittere*, optime explicat Capit. Karoli et Ludov. Impp. lib. 3. tit. 70. QVICVNQVE ABSQVE LICENTIA VEL PERMISSIONE PRINCIPIS DE HOSTE REVERSVS FVERIT, QVOD FACTVM FRANCI ꝓCRIꝋLIJ DICVNT, VOLVMVS, VT ANTIQUA CONSTITVTIO, ID EST, CAPITALIS SENTENTIA, ERGA ILLVM PVNIENDVM CVSTODIATVR. Vice hujus legis in nonnullis Exemplaribus leguntur, quæ proxime ex Longobardorum constitutionibus descripsimus.

XXI.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΔΟΚΙΜΑΣΤΟΣ ΙΠΠΕΥΗ ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ. p. 523. 3. 717

Eadem pœna, quæ militiæ munera detrectantem, quæ ordinis sui desertorem in bello, quæ ignavum et timidum sequebatur, in eos etiam inrogabatur, qui ex gravi armatura (ubi laboris et periculi plus erat) se in numerum Equitum sine legitimo delectu contulerint. Quæ hic adduxi, verba sunt legis solennia: quæ in superiori commate potius sunt Oratoris legem explicantis. Jussit sc. Lex, ut infamia notaretur, qui ἀδοκίμαστος ἱππεύῃ. Inde infit Lysias, eodem reatu teneri, qui in bello ordinem suum propter ignaviam deseruerit, et qui in gravi armatura (ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ) Equitibus nondum legitime adscriptus, non comparuerit.

XXII.

ΜΗΔΕΝΑ ΣΙΤΟΝ ΠΛΕΙΩ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΦΟΡΜΩΝ ΣΥΝΩΝΕΙΣΘΑΙ. p. 716. alt.

Ne quis omnino ultra L *phormos frumenti mercetur.*

Lex erat contra annonam incendentis, et *capite* plectebat si quis *annonam compresserit. Compressam* enim *annonam* vocat Livius l. 48. quum precium per coemptionem auctum fuerit. συμπριαμένους καταθιοδαι vocat noster infra. *Annonam flagellare* Latini. Ita fere Martial. V. 13.

> "Quippe rogabatur fidusque vetusque sodalis,
> Et cujus laxas arca *flagellat* opes."

Athenis ergo non licuit, conjuratione facta, ultra L. phormos coemere; ne observata caritate, mari intercluso, eam annonam, quam minoris coemissent, pro suo arbitrio venum darent. Solebant enim Dardanarii, ut auctoris nostri verbis utar, navigatione intercepta portubusque occlusis, ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύειν τῇ πόλει ἐν οἴσπερ οἱ πολέμιοι. p. 722. 2. Observare Reipublicæ calamitates id erat apud Romanos JCtos *Annonam adtentare*, quorum in jure ab hujusmodi insidiis et avaritia, non ea tamen severitate, qua apud Atheniensis, lege cautum erat. "Annonam adtemptare et vexare vel maxime Dardanarii solent: quorum avaritiæ obviam itum est tam Mandatis, quam Constitutionibus. Mandatis denique ita cavetur. Præterea debebis custodire, ne Dardanarii ullius mercis sint: *ne aut ab his qui coemptas merces supprimant*, aut a locupletioribus, qui fructus suos æquis preciis vendere nollent, dum minus uberes proventus exspectant, annona oneretur. Pœna autem in hos varie statuitur: nam plerumque si negociantes sunt, negociatione eis tantum interdicitur: interdum et relegari solent, humiliores ad opus publicum dari." l. 6. in prin.

D. de extraordinariis criminibus. Item l. unic. C. de Monopoliis. "Jubemus, ne quis — monopolium audeat exercere, neve quis illicitis habitis conventionibus conjuret aut paciscatur, Ut species diversorum corporum negociationis non minoris, quam inter se statuerint, venumdentur." Crimine stellionatus tenebantur hujusmodi malefici. "Qui mercem suppressit, specialiter hoc crimine postulari potest." l. 3. D. de crimine Stellionatus. Placuit ergo extra ordinem plectere, ut ait Ulpianus l. 2. D. eod. "Poena autem stellionatus nulla legitima est, cum nec legitimum crimen sit. Solent autem ex hoc extra ordinem plecti, dummodo non debeat opus metalli hæc poena in plebeiis egredi: in his autem, qui sunt in aliquo honore positi, ad tempus relegatio vel ab ordine motio remittenda est." Athenienses, quibus contra annonæ *incendium* providendum erat maxime, (quamquam enim frumenti *sationem*, ut glotiantur, ceteras nationes docuere, πλείστῳ tamen ἁπάντων ἀνθρώπων ἐπιτάστῃ σίτῳ utebantur) ceteris rebus venalibus quibuscunque magistratus, quos ἀγορανόμους vocabant, præfecere, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τίχνῃ χωρὶς Σιτοφύλακας constituebant: καὶ πολλάκις (inq. ille) παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἷοίτ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. p. 722. ult. Unde elicitur (quamquam et alibi constet, supra enim, Εἰπέ σὺ ἐμοὶ, μέτοικος εἶ; Nai. Μετοικῶ δὲ πόπαρον π. τ. λ. p. 715. 3.) nonnullos quæstus adeo civibus Atheniensibus interdici, cujusmodi erat hæc frumentaria, ut non nisi ab Inquilinis exerceri poterant: nonnullas item *mancipiis* ablegari. Ita in Veterum didascaliis quicdi vel tibicines nunquam ex Civibus. Inscriptiones apud Fulv. Ursinum:

ΑΙΓΙΝΗΣ ΑΝΔΡΩΝ ΕΝΙΚΑ
ΕΥΑΓΓΙΔΗΣ ΚΤΗΣΙΟΥ ΦΛΑΛΙΔΗΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ ΕΡΙΞΑΜΕΝΙΟΣ ΗΥΛΕΙ
ΧΑΡΙΑΔΟΣ ΑΦΚΡΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ
ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΣ ΗΡΧΕΝ.

718 Et alibi apud eundem,

ΝΙΚΟΚΛΗΣ ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΗΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΕΥΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΘΕΩΝ ΘΗΒΑΙΟΣ ΗΥΛΕΙ.

Ejusdem condicionis proculdubio fuit, cujus memoriam conservavit Marmor apud Sponium,

ΑΥΣΙΚΡΑΤΗΣ ΑΥΣΙΘΕΙΔΟΥ ΚΙΚΥΝΝΕΥΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ ΠΑΙΔΩΝ ΕΝΙΚΑ ΘΕΩΝ ΗΥΛΕΙ
ΑΥΣΙΑΔΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ ΕΥΑΙΝΕΤΟΣ ΗΡΧΕ.

Ita, αὐλεῖτωσαν οὖν ἔφη [Alcibiades] Θηβαῖων παῖδες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως διαλέγεσθαι ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις etc. Plutarch. in Alcibiade. Ita Ἀντιγενίδας Σατύρου Θηβαῖος αὐλῳδὸς Φιλοξένου. Suid in voc. Videtur omnino idem esse, quem memorat Noster in Orat. πρὸς Νίκαρχον τὸν αὐλητήν, uti laudatur ab Harpocratione. Steph. Byzant. v. Ἀραβία. Ὡς ἡ παροιμία Ἀράβιος αὐλητής, ἣν ἔπαττον ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. ἢ διὰ τὸ μηδένα Ἑλλήνων διασκευάσασθαι τὴν αὐλητικήν, ὡς οὖσαν βάναυσον, καὶ παντελῶς ἀνελεύθερον, ἀλλὰ βαρβάροις αὐλητοῖς χρῆσθαι· Διὸ καὶ Ἀράβιος αὐλητής, ὃς

Δραχμῆς μὲν ἠύλει, τεττάρων δ' ἐκαύετο.

Vile ergo apud Antiquos Musicæ omnis ministerium, uti præsumit Aristot. Polit. l. 1. *Οὕτως εἰ αἱ κερκίδες ἐκίρκιζον αὐταὶ, καὶ τὰ πλῆκτρα ἐκιθάριζεν, οὐδὲν ἂν ἔδει οὔτε τοῖς ἀρχιτέκτοσιν ὑπηρετῶν, οὔτε τοῖς δεσπόταις δούλων.* Verum hæc, inquies, extra oleas. Volui autem aliis dispiciendum proponere, quare Athenis solis Dardanariorum quæstus illiberalis haberetur, et ingenuo homine indignus. Nunc redeo.

XXIII.

ΤΟΥΣ ΤΑ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΑ ΤΟΙΣ ΚΛΕΠΤΑΙΣ ΣΥΝΕΙΔΟΤΑΣ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. p. 832. pen.

Quoniam videtur furti conscius *opem* suam, aut saltem *consilium* adhibuisse. Ait vero Paulus Sent. Recept. l. 2. tit. de furtis §. 10. " Non tantum, qui furtum fecerit, sed etiam is, cujus ope aut consilio furtum factum fuerit, furti actione tenebitur." Nam, " Pedius ait, sicut nemo furtum facit sine dolo malo, ita nec consilium vel opem ferre sine dolo malo posse." l. 50. §. 2. D. de furtis. Atque ita in legibus Wisigothorum lib. 7. tit. de furibus et furtis §. 7. " Non solum ille, qui furtum fecerit, sed etiam quicunque *conscius* fuerit, vel furtim ablata sciens susceperit, in numero furantium habeatur, et *simili vindictæ subjaceat.*" Frustra hanc juris particulam in Petiti commentario diutius quæsivi.

XXIV.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΙ ΟΥΚ ΕΞΕΣΤΙ ΔΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΤΗΙ ΑΡΧΗΙ ΤΗΙ ΑΥΤΗΙ. p. 865. 1.

Triginta dies, et quod excurrit, scribatus munere fungi cautum erat. Iterum sub eodem Prætore ad id officium admoveri non poterant. Tam sedulo sibi cavit a ministris publicis Civitas Atheniensium.

XXV.

ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

ΤΑ ΒΕΛΤΙΣΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΣΕΙΝ ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ.

ΑΠΟΦΑΙΝΕΙΝ ΕΙ ΤΙΣ ΤΙΝΑ ΟΙΔΕ ΤΩΝ ΛΑΧΟΝΤΩΝ ΑΝΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ ΟΝΤΑ ΒΟΥΛΕΥΕΙΝ.

Habes hæc capita p. 887. 5. Secundum a Petito negligitur.

XXVI.

ΕΙ ΤΙΣ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΙ ΠΡΟΥΔΩΚΕΝ Η ΝΑΥΝ Η ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΙ ΕΝ ΩΙ ΜΕΡΟΣ ΤΙ ΕΥΤΥΧΑΝΕ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΑΙΣ ΕΣΧΑΤΑΙΣ ΖΗΜΙΑΙΣ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ. p. 886. 2.

Quemadmodum in jure Romano, " Proditores, transfugæ, plerumque capite puniuntur et exauctorati torquentur: nam pro hoste, non pro milite, habentur." l. 7. D. de re militar. Quod Jus Atticum *ἐσχάραις ζημίαις*, Romanum *Capite*. Aliquando eadem loquendi solennitas in utroque jure conspicitur. Celsus enim l. 21. D. de pœnis, ait, " *Ultimum supplicium* mortem solam interpretamur."

XXVII.

ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΕΝ ΣΤΑΣΕΙ ΠΟΛΕΩΣ ΜΗΔΕΤΕΡΑΙ ΜΕΡΙΔΙ ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΝ. p. 869.

Memorat hanc legem Solonis, recte tamen ait a posteris reprobari, Plu-
719 tarchus de solertia Animalium, in libro de sera numin. vindict. et in Solone. Memorat etiam Cic. 10. Epist. ad Attic. 1. "Ego vero Solonis popularis tui, ut puto, etiam mei, legem negligam, qui capite sanxit, si quis in seditione non alterius utrius partis fuisset." Memorat etiam Gellius II. 12. et Alexander Aphrodisensis in Topic. Aristotel. In eo jure vertitur oratio Lysiæ c. Philon. qui tamen jus istud potius *moribus* fuisse receptum innuit, quam *scriptis* sancitum. Sed contrariæ fuisse sententiæ video Gellium l. c. "In legibus Solonis illis antiquissimis, quæ Athenis axibus ligneis incisæ sunt, legem esse Aristoteles refert scriptam ad hanc sententiam: SI OB DISCORDIAM DISSENSIONEMQVE SEDITIO ATQVE DISCESSIO POPVLI IN DVAS PARTIS FIERET, ET OB EAM CAVSAM IRRITATIS ANIMIS VTRINQVE ARMA CAPIENTVR, PVGNABITVRQVE, TVM QVI IN EO TEMPORE IN EOQVE CASV CIVILIS DISCORDIÆ NON ALTERVTRI PARTI SESE ADIVNXERIT, SED SOLITARIVS SEPARATVSQVE A COMMVNI MALO CIVITATIS SECESSERIT, IS DOMO PATRIA FORTVNISQVE OMNIBVS CARETO EXSVL EXTORRISQVE ESTO." Optima ratione videtur a Solone institui, ne quis publicam salutem privatis suis rationibus posthaberet. Quid enim esse potest tam incivile, quam domi desidem suis fortunis invigilare, ab omni periculo semotum, et communi incendio patriæ minime exturbatum; sibi soli se nasci arbitratum, et *περιμένοντα*, ut Plutarchi verbis utar, *ἀκινδύνως τὰ τῶν κρατούντων*? Quibus si non Solo, communis hominum consuetudo et res ipsa *ἀτιμίαν* inussisset. Merito enim utrisque displicet qui utrisque minime displicere satagit. Id suadet ratio et comprobavit usus. Atque hæc hactenus.

CAP. XII.

Lysias emendatur sæpius. Εἰς τὸν χλωρὸν τύρον. Emendatur Hesychius, Philo Judæus, Marcianus in Digestis, et Terentianus Maurus denique plurimis in locis.

SUPREMUS hic Commentarius et spicas leget, et veniam, si quid commerui, pro me deprecabitur. Nemo nostrum erat, quem non misere cruciavit desperatissimus ille locus in oratione, quæ habita est c. Alcibiad. Οὗτος γὰρ παῖς μὲν ὢν παρ' Ἀχιδήμῳ τῷ Γλάμωνι, οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ἀφῃρημένῳ, πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτοματί κατακείμενος, ἐκώμαζε μεθ' ἡμέραν, ἀνηβος, ἑταίραν ἔχων, μιμούμενος τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους, et quæ sequuntur. p. 536. 1. Hodie hariolandi finem facio, ceterosque omnis ut vacuo sint animo jubeo. Lego etenim, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος. Lucianus in *vitarum auct.* Καὶ γὰρ οὐ τῶν σωμάτων ἐραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγοῦμαι καλήν. ἀμέλει, κἂν ὑπὸ ταὐτὸν ἱμάτιον μοι κατακέωνται, ἀκούσῃ αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν, et paucis interjectis, Καὶ ταῦτα, ὑπ' ἐξουσίας, ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενον. Athenæus l. 1. non procul ab initio, Ἀριστοτέλης ἐν Τυρρηνῶν νομίμοις. Οἱ δὲ Τυρρηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ

ἱματίῳ. Hæc fecerat commentatus, atque idem sibi in mentem venisse literis ad me datis significavit, adducto etiam Luciani loco, Vir præstantissimus, cui plurimum et Ego, et Tu, Lector, debemus, Jer. Marklandus. In fine orationis c. Pancleon. legitur p. 788. 1. Ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἶδ' ὅτι τότε δίκαια καὶ τἀληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι. Quod et salve legitur, neque facile displicere potest, Ἀττικώτερον tamen longe εὖ οἶδ' ὅτι. Familiarissimum loquendi genus, quod Oratores Attici non temere omittunt. Noster certe hoc in loco non omisit, ubi inter voces διαμνημονεύητε et οἶδ' infelix illa vocula εὖ sita (ΔΙΑΜΝΗΜΟΝΕΥΗΤΕΕΥΟΙΔ') describentis aciem facile effugit. Ita in altero loco consimili, in Orat. sc. c. Agorat. p. 473. 6. Δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ' ἄλλως αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου. κἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι. Ubi legendum esse monui (literis non aliunde accersitis, verum earundem quibusdam repetitis, quæ propter adfinitatem cum proximis inter exarandum negligebantur) Δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ' ἄλλως αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου· ὃ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι. Orationem c. Tyrannum Eratosthenem habitam ad popularis 720 suos lisce verbis claudit Lysias. p. 447. 1. Παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε. ἑωράκατε. πεπόνθατε. ἔχετε. δικάζετε. Hue adludit procul dubio Aristoteles Rhetoric. 3. extrem. Τελευτὴ δὲ τῆς λέξεως· ἁρμόττει ἡ ἀσύνδετος, ὅπως ἐκβλογος, ἀλλὰ μὴ λόγος ἦ. εἴρηκα. ἀκηκόατε. ἔχετε. κρίνατε. Porro ut exempla mutuatus sit magnus ille artifex dicendi ex Auctore nostro (mutuatur autem sæpenumero, neque tamen vel semel nomine laudat) ita aliquando imitari studuit Romanæ Eloquentiæ princeps Cicero. Ita quod ineunte hac ipsa oratione dixit Lysias, p. 381. 1. Οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι. id adumbravit Cic. pro lege Manil. non procul ab initio: "Hujus autem orationis difficilius est exitum quam principium invenire." Plura dabit Victor. Var. Lect. XX. 16. et Muret. XIX. 20. Eadem oratione locus iste, p. 415. 7. Καὶ Βάτραχος, καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τἀληθῆ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, ita emendabatur, me insciente, ab Herald. Animadv. in Salmas. III. 7. 4. καὶ B. καὶ A. οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι. Acute quidem, neque incredibile est, istud τἀληθῆ repetitum fuisse ex superioribus. De Meursio, Schotto, et Palmerio nonnulla, qui ante me hoc saxum volvebant. Meursium dixi, p. 271. not. errore meo in Attic. Lect. IV. 7. et de Archontibus III. 16. Prætoris Atheniensis nomen apud Lysiam emendasse. Quod ad priorem locum spectat, id secus est, nam ibi neutiquam emendat. Ille tamen Attic. Lect. II. 14. qui locus me omnino latuit, lacunam in oratione c. Alcibiadem supplere voluit p. 560. 4. Ὁ δὲ Πολίμαρχος καὶ οἱ τὰ δεήσονται. legendo nimirum Ὁ δὲ Πολίμαρχος καὶ οἱ πάρεδροι δεήσονται. Ad quem locum conjeci στρατηγοί, Marklandus ταμίαι. Nonnulla tentaverat ad Lysiam Andr. Schottus in libro, qui inscribitur, *Observationes humanæ*, qui mihi serius in manus venerat, quam ut singula suis in locis insererem. Ille, ut videtur ex Observat. IV. 5. postquam auctorem nostrum *in gratiam Iod. Vander Heidii amici et contubernalis recensuisset*, interea dum sub prelo sudaret, *loca tum intacta* his Observationibus immiscuit. Ille itaque l. c. Harpocrationis auctoritate adductus orationem c. Andocidem vindicavit, atque, uti nos olim, ab initio supplevit. p. 188. Deinde sua hariolatione

non contentus, qua Heidii editionem beavit, locum istum asperrimum in orat. c. Theomnest. p. 353. ita legit: Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν φεύγοντα φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, δεῖξαι καὶ ἀπολογῆσαι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο: et statim pro κατηγορίας, legit κακηγορίας, et pro εἴπῃ τίς σε, εἰπόντι σε. Idem IV. 9. pro Αἰδηψον, p. 108. quæ fuit H. Stephani importunissima conjectura, veterem lectionem mecum ex Thucydide confirmat. Cetera habes suis in locis. Palmerii denique veniam oratam velim, qui voces Πωρίνου Σελίνου in Andocidis Vita ex Plutarcho, me nesciente, expediverat: cui igitur laudem resigno meæ conjecturæ, quæ legitur harum Lectionum cap. 5. His igitur valere jussis, restat, ut cetera persequar, quæ habeo dicenda. In oratione c. Pancleonem fugitivum servum dicitur εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, p. 733. 2. i. e. ad *Forum Caseï recentis*, locum sc. ubi venum darentur, Attico dicendi genere et eleganti. Poll. IX. 5. Βιβλία· οὕτω τὸν τόπον, οὗ τὰ βιβλία οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον. ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐκ τῶν πιπρασκομένων, ὡς εἰ φαΐεν, ἀπῆλθον εἰς τοὔψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἰς τοὔλαιον, καὶ εἰς τὰς χύτρας, καὶ κατὰ τὸν Εὔπολιν, περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτὸν καὶ εὐθὺ ἀρωμάτων, καὶ περὶ τὰ γίλγη. Et 10. 11. Οἱ Ἀττικοὶ ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων καὶ τὰ χωρία ὠνόμαζον· λέγοντες, εἰς τοὔψον· καὶ εἰς τὰ μύρα καὶ εἰς τὸν χλωρὸν τυρόν· καὶ εἰς τὰ ἀνδράποδα. Ita Æsch. c. Timarch. p. Edit. Steph. 9. Τίς γὰρ ὑμῶν ὃς οὐ πώποτε εἰς τοὔψον ἀφῖκται καὶ τὰς δαπάνας τὰς τούτων οὐ τεθεώρηκεν; Alexis Comicus apud Athenæum l. 3. p. m. 53.

Τοῖς ἰχθυοπώλαις ἔστιν ἐψηφισμένον,
Ὡς φησι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
Στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν
Ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ.

Aristoph. Vesp. 784.

—δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν
Ἐλθὼν διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

σχ. ad loc. ἐν τοῖς ἰχθυοπώλαις, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς πωλοῦντας εἰπών. Id. Av. 13.

Ἡ δεινὰ νὼ δέδρακεν ὀὐκ τῶν ὀρνέων
Ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν.

σχ. Οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ, ὀρνιοπωλείων. ὡς τῶν χυ-
721 τρῶν, ἀντὶ τοῦ, χυτροπωλείων. Ita Hesych. Χύτραι, τὰ χυτροπώλια (l. χυτροπωλεῖα). Et in Ἰχθῦς. Ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα ἔλεγον. Id. Ran. 1103.

Κᾆν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.

σχ. Παρὰ τὰ ἰχθυοπώλια. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἀττικόν. Εὔπολις

Περιῆλθεν εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα.

Id. Equit. 1371.

Ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει, καὶ Στράτων,
Τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰ' ν τῷ μύρῳ
Ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα.

Mala fide Interpres, *unguentis illitos*, cum adnotavit σχ. Οὕτως Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν μυροπωλείῳ, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς τόπους καλοῦντες. Theophr. περὶ βδελυρίας. Καὶ πλησθεὶς τῆς ἀγορᾶς προσελθὼν πρὸς τὰ κάρυα, ἢ τὰ ἀκρόδρυα κ. τ. λ. Eodem modo Euripid. Med. 67.

> Ἥκουσά του λίγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν
> Πεσσοὺς προσελθών —

σχ. ad loc. Ἐπεὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις ὠνόμαζον τοὺς τόπους· πισσοὺς γὰρ νῦν, τοὺς τόπους τῶν κυβευτῶν, ὡς ὄψον καὶ μύρα, ἔνθα ταῦτα συνήθως ἐστίν. Consulendi sunt Kuster. ad Suid. in Τοῦψον. Fornerius Rerum Quotid. II. 23. Casaub. ad Theophrast. Charact. περὶ ἀναισθησίας. Græv. Lect. Hesiod. cap. XIX. H. Steph. Append. de Ling. Attic. c. 16. p. 211. Meurs. Attic. Lect. VI. 32. III. ult. et Ceramic. c. 16. Pergo. In Orat. c. Alcibid. p. 531. et in altera, quæ inscribitur Δήμου καταλύσεως, p. 769. not. notavi, qua facilitate Librarii descripserint πραττόμενα et πραττομένων pro προστατ τόμενα et προστατομέων. Adde, quæ acutissime observavit de ea re Cl. Marklandus ad Orat. XIV. Ita vulgo legitur apud Phil. de vita Mosis l. 2. Τούτων τοίνυν (i. e. librorum Mosis) τὸ μὲν ἴσιν ἱστορικὸν μέρος, τὸ δὲ περὶ τὰς πράξεις καὶ ἀπαγορεύσεις. Ubi legit Cl. Editor, quem honoris causa nomino, προστάξεις καὶ ἀπαγορεύσεις, plane uti in initio ejusdem libri. Πρόσταξις δὲ τῶν πρακτέων καὶ ἀπαγόρευσις τῶν οὐ πρακτέων, ἴδιον νόμου. Quemadmodum quoque legem definit Chrysippus apud Marcian. l. 2. D. de legib. προστατικὸν μὲν, ὃν ποιητέον, ἀπαγορευτικὸν δὲ, ὃν οὐ ποιητέον. Ubi accuratissima Taurelli Editio Pandectarum habet, uti debuit, προστακτικόν. Verum nihil mirum, si Græca, quæ leguntur in Latinis scriptoribus, a Latinis Librariis descripta, fœdissimis mendis scateant. Quantum hodie supersit in Prisciano quantum in Digestis! Luculentissimum exemplum addam ex auctore, quem maximi semper feci, qui, ut cum Mureto loquar, "asperitatem Grammaticarum præceptionum inusitata quadam numerorum suavitate condivit." Is est Terentianus Maurus, qui de diphthongis disserens hæc habet, 421.

> "Quin et Y loco priore *ἰῶτα* si subjunxeris,
> Effici Diphthongon unam posse, nec pluris reor,
> Ὑΐες ut dicunt, ΑΕΙΛΟΓΙΑ *μυῖα* et talia."

Memineris tu primo pro Y Latinorum rescribendum esse ϒ Græcorum, et *ἰῶτα* quasi *Giota* sonari, aliter versus constare nequit, uti nec pariter in iis Trochaicis, quæ sunt in vicinia, 403.

> "Ἰῶτα tantum et Y videmus subditas vocalibus."

ubi iterum rescribe ϒ et *Iota* pronuncies, et 451.

> "Scribimus siquando *νῖκος*, *ἰῶτα* solum sufficit."

Hæc tamen obiter. Quid Tu tamen sentis de ista voce *ἀειλογία*? Annon est quoddam præclarum? Si adducatur, ut diphthongum *ui* repræsentet (quo pacto hic adduci video Ὑΐες et *μυῖα*), frustra est: quoniam repræsentat nihil minus. Si non exempli loco, sed veluti epitheton muscæ, ut voluit Enarrator ad locum, quid est ab omni Græcismo alienius? Quocunque demum modo allegetur, legem metri violat. Nam præterquam quod ejus

penultima nulla *libertate Græcorum*, nullo *musarum favore* produci possit, tamen sive pausam metri Trochaici aperte violat. Vix enim *metricus* auctor in legibus condendis legem metri violaret, vix *suam*, qui v. 314. modum sibi ipsi constituisset,

> "Regulam servans ubique *finis* ut *quarti* pedis
> Nominis verbive *fine* (comma primum terminet:
> Hac enim toma probatur) metron hoc trochaicum."

Quid ergo? Tu sanabis hoc pacto

> "Υἷες ut dicunt Achæi, γυῖα, μυῖα et talia."

Ita modo, sc. v. 484.

> "Sic et Αἰνείαν Achæus, noster *Æneæan* vocat."

et similiter, 604.

> "Quanquam ἵππον dicunt Achæi, hanc βίππον gens Æolis."

Verum, ut cum Sidonio loquar Carm. IX.

> "Non *Maronis*, *Pedo*, *Silius*, *Tibulli*,
> Non quod *Sulpiciæ* jocus Thaliæ
> Scripsit blandiloquum suo Celeno,
> Non *Persi* rigor aut lepos *Properti*,
> Sed nec centimeter *Terentianus*,"

quem tamen in sinu quotidie fere gesto, hodie mihi tanti sunt, quanti Lysias, quem plurimi facio, tantique fecerim, ut eum millenis circiter in locis restitutum, nitidum et pene novum, Tibi, Lector, tuoque genio commendem. Quædam præterea in schedis meis raptim video congesta de Oberto Decembri, qui, ex Gesneri auctoritate, Auctori nostro bonas horas impenderat; de Philisco, qui portentosum istud Epigramma de Lysia olim concinnavit; de Zosimo et Zenone antiquis Lysiæ Commentatoribus: nonnulla de Rutilio Lupo, qui tot Lysiæ Latine conservavit, et cujus ætas, studium et condicio fere ignorantur. Verum instant Typographi; instant amici, vel de mea fide propter moram editionis solliciti, vel propter molem de fortunis. Tu his fruere.

Λ Υ Σ Ι Α Σ.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ ΘΕΤΤΩΝ δίκην φόνου βλάψαντος τὸν ἑαυτοῦ θάνατον Ὀλυμπιόδωρον τὸν αὐτοῦ γυναῖκα μοιχεύοντα ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβὼν ἀνῄρηται. SCALIG. MS.

Pag. ed. H. Steph.

Pag. ed. Reisk.

91.1 α'. ΠΕΡΙ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην, ὦ ἄνδρες, τὸ τοιούτους 2
ὑμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, 3

ΛΥΣΙΟΥ] In hujus nominis societatem venere plurimi. Occurrit præter nostrum longe ὀνομαστότατον (I) Lysias in Marm. Chron. Arundel. Archon Athenis Olymp. XXIV. 3. non alius a Tlesia, quem Pausanias in Messen. solita discrepantia ad Olymp. XXIII. 4. relegavit. (II) Lysias Atheniensium dux, qui navali prælio ad Arginusas interfuit δίκαιος αὐτὸς, a populo demum capite damnatus: ex notissima historia. Vid. Xenoph. Diod. Sic. quorum hic tamen semel pro Lysia *Lysaniam*, ille uno itidem in loco *Leonta* exhibet. Ita vicissim pro Lysania (τῷ τετράρχῃ sc.) *Lysias* apud Ioseph. et Euseb. (III) Alius fortasse nostro itidem æqualis, qui memoratur infra in Orat. de Aristoph. bon. (IV) Lysias, qui duobus dialogis Speusippi Platonici pro istius scholæ genio nomen dedit. (V) Philosophus Tarsensis Epicureus, ex Sophista Tyrannus factus, cujus historiola occurrit apud Athenæum l. 5. p. m. 215. Adde Rhodigin. lect. antiq. V. 12. et XXII. 21. An idem fuit ille, apud quem Hermachus Epicuri successor diem obiit, ut prodit Laert. in Epicur. videant otiosores: immo an omnino *fuerit*, nam eruditissimo Menagio non arrisit ἐπιλύτα παρὰ Λυσίᾳ, sed παμπλούσου. (VI) Pharmacopola ejusdem ætatis atque Diogenes Cynicus. Laert. VI. 42. (VII) Eximius sculptor, cujus "opus, quadriga currusque et Apollo ac Diana ex uno lapide Romæ in magna auctoritate habebatur," ut testatur Plin. XXXVI. 5. (VIII) Legatus Seleuci Alexandri M. successoris, in bello contra Demetrium. Polyæn. l. 4. (IX) Alius junior sub Antiocho Epiph. ex regia prosapia, quem debellavit Iudas Macchab. deinde una cum Antiocho Eupatore Demetrius morte mulctavit. 1 Macchab. cap. 3. 4. 7. Ioseph. Antiq. l. XII. cap. 11. 15, 16. Appian. in Syriac. Polyb. in Hist. c. 17. et in Excerpt. Legat. Hegesip. de excid. urb. Hierosol. II. 13. et L. Florus Epitom. Histor. Liv. I. 46. (X) Claudius Lysias tribunus militum a D. Luca in Act. Apost. memoratus. (XI) Medicus incerti ævi a Celso laudatus V. 18. (XII) Lysias quidam, qui βοῶν ἀνίδυσαν ἐν ἀμφιπόλει, ut habent Apostol. Cent. V. 85. And. Schott. Vatic. Append. Cent. I. 25. Ni tamen Lysippo, ut alibi dicitur, fucum fecerint Paræmiographi. (XIII) Lysias, quem colloquentem induxit Plutarchus in l. de Music. (XIV) Lysias, ad quem exstat epistola Libanii III. 104. (XV) Alius, cujus occurrit mentio Marm. Oxon. IX. 3. edit. Mattair.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. ΛΥΣΙΟΥ. ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ.

(XVI) Alius porro ejusdem farinæ, cujus nomen visitur Athenis in theatro Bacchi.

ΝΙΚΩΝ,
ΛΥΣΙΟΥ.
ΛΑΔΕΥΣ.

Spon. Wheeler. (XVII) Lysias Presbyter (ita Codd. non Λυσίᾳ) cui dantur duæ epistolæ Nili monachi, III. 109, 110. Ut taceantur (1) Lysias, quem somniavit

4 οἷοί περ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς [1] εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. εὖ γὰρ
οἶδ' ὅτι, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ τῶν ἄλλων ἔχοιτε ἥν-
5 περ περὶ ὑμῶν αὐτῶν, οὐκ ἂν εἴη ὅστις οὐκ ἐπὶ τοῖς γε- 5
γενημένοις ἀγαναικτοίη· ἀλλὰ πάντες ἂν περὶ τῶν τὰ τοι-
αῦτα ἐπιτη δευόντων τὰς ζημίας μικρὰς ἡγοῖσθε. καὶ ταῦ-
τα οὐκ ἂν εἴη μόνον παρ' ὑμῖν οὕτως ἐγνωσμένα, ἀλλ' ἐν 92. 1
ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι· περὶ τούτου γὰρ μόνου τοῦ ἀδικήματος
καὶ ἐν δημοκρατίᾳ [2] καὶ ὀλιγαρχίᾳ ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς
ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέδοται,

[1] εἴ ἔστι Taylor. Auger. [2] καὶ ἐν ὀλιγ. A.

Ions. de Script. Hist. Philos. auctorem fuisse tractatuli de plagiis literarum, cum noster omnino fuit, qui orationem conscripsit περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. (2) Lysias Tetrarcha, de quo supra, non alius quam Lysanias. (3) Lysias epistolarum auctor corrupte in Indice ad Laert. in Catalog. Codd. MSS. Col. Baliol. Oxon. apud Menes. Eleus. c. 20. apud omnes fere Codd. Cic. Offic. et alibi (V. Fr. Fabrit. ad Offic. I. 155.) pro Lyside. (4) Lysiæ nomen προσκοπτον ab Ἐρωτιανῷ scriptoribus, Luciano, Aristæneto et Alciphrone frequentatum. (5) Lysias qui videri potuit, uti profecto nonnullis visus est, Isocratis amitam in uxorem duxisse. Plutarch. in Isocr. sub fin. Nam revera fuit mulierculæ nomen Λύσιον, ut Phronesium, Leontium, Glycerium, quæ nupsit Isocratis filio adoptivo. (6) Lysias Peripateticus, Stratonis auditor. Cic. de Fin. V. 13. Nam *Lyco*, adjuvantibus nonnihil MSS. rescribi olim optima fide jusserunt Scaliger et Lambinus. (7) Lysias Quietus Maurus. Euseb. Chron. ad A. C. CXVI. qui rectius apud Xiphilin. et Spartian. (V. Casaub. ad Spartian. in Hadrian. n. 24.) Λούσιος, Lusius nominatur. Κύντος Λούσιος Μαῦρος, Dion. Coccoeian. in excerpt. apud Valesium. Uti Λούσιος apud Plutarch. in Sertorio et Mario. Caius enim Lusius C. Marii nepos fuit ex sorore. Visitur etiam *Lusius* Varus, *Lusius* Geta, *Lusius* Saturninus apud Tacit. atque hodie in inscriptionibus, quarum plures exstant in Gruteri corpore, nonnullos adjecit Fabrettus ad Columnam Trajanam, qui hoc nomen summa diligentia expedivit et restituit. Exsulet ergo *Lisius* ille e Cœl. Aurel. Chron. IV. 3. et revocetur *Lusius* ad formam præcedentem, uti quoque apud eundem auctorem, sc. II. 1. 7. recte occurrit. (8) Lysias Archon Olymp. LXXXVI. 1. Ita Codd. Volcob. et Turneb. Plutarchi in Isocrate, quem tamen alii Lysimachum, alii Nausimachum faciunt. Taylor.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ. Contius. Perperam; neque enim adulterii Eratosthenes in hac oratione accusatur, sed jure cæsum Eratosthenem, quippe in adulterio deprehensum, ostenditur. Sluiter.

Εἰ ἔστι] Lectionem hujus loci non improbo. Minus ideo necessaria videatur, ingeniosissima licet, conjectura Sobotti Scaligerique reponentium: οἷόπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. Taylor. Contraxi in unum vocabulum εἴητε ista duo, male distracta, εἰ ἔστι. Sequi debuerat Taylor Scaligerum et Schottum hic recta monentes. πεπονθότες idem est, atque si dixisset εἰ ἐπεπόνθειτε. Reisk. Utraque lectio potest probari. Auger.

Περὶ] Malim καὶ περὶ, *etiam de aliis*. Reisk.

Τὰς ζημίας] Videtur μεγίστας interponendum esse. vel maximas, gravissimas, acerbissimas quasque pœnas in hominibus talia patrantibus tamen minutas et meritis inferiores mihi videmini existimaturi. Idem.

Μικρὰς ἡγεῖσθε] Sic vulgatæ. H. Stephanus ex conjectura μικρὰς ἡγοῖσθε. Infra: Οὐδένα οὕτως ὀλιγώρως διακεῖσθαι ὅστις — μικρὰς ζημίας ἀξίους ἡγεῖται τοὺς — istud ἡγοῖσθε præterea fidem nanciscitur ex Coisl. Taylor. Leg. μικρᾶς. Cont.

Οὐκ ἂν εἴη] Et nescio, an hæ in mœchos constitutæ pœnæ, non apud vos solos, sed in universa quoque Græcia ratæ et sancitæ sint. Reisk.

Ἀλλ' ἐν ἁπάσῃ] Alius quicunque dixisset ἀλλὰ καὶ ἐν ἅπ. Sed hæc est Lysiæ nostri breviloquentia, quæ etiam de περὶ, quod modo annotabamus, excusat. Idem.

Καὶ ὀλιγαρχίᾳ] Leg. καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ. Cont.

Πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους] Ad verbum interpretare, non, *adversus eos qui maxima pollent potentia; sed, in comparatione eorum qui* &c. Auger.

ὥστε τὸν χείριστον τῶν αὐτῶν τυγχάνειν τῷ βελτίστῳ·
6 οὕτως, ὦ ἄνδρες, ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες ἀνθρωποι δει- 5
νοτάτην ἡγοῦνται. περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας
ἅπαντας ὑμᾶς νομίζω τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν, καὶ οὐ-
δένα οὕτως ὀλιγώρως διακεῖσθαι, ὅστις οἴεται δεῖν συγ-
γνώμης τυγχάνειν ἢ μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἡγεῖται τοὺς
τῶν τοιούτων ἔργων αἰτίους· ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες, τοῦτό
με δεῖν ἐπιδεῖξαι, ὡς ἐμοίχευεν Ἐρατοσθένης τὴν γυναῖκα
7 τὴν ἐμὴν, καὶ ἐκείνην τε διέφθειρε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς 10
ἐμοὺς ἤσχυνε καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν
ἐμὴν εἰσιών, καὶ οὔτε ἔχθρα ἐμοὶ καὶ ἐκείνῳ οὐδεμία ἦν
πλὴν ταύτης, οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα

Τῶν αὐτῶν] Subaudi δικαίων. REISK. AUGER.

Τυγχάνειν] Scaliger, si is fuit, adscripsit λαγχάνειν. Sed vulgata bene habet. REISK.

Ταύτην] Scil. ἣν ἐγὼ νῦν ὕβρισμαι καὶ περὶ ἧς νῦν ἀγωνίζομαι. quo fit, vel factum est, ut omnes homines, hanc, de qua nunc agitur, contumeliam omnium duxerint atrocissimam. IDEM.

Τῆς ζημίας] Imo vero τῆς ὕβρεως, vel παρανομίας. Sensit etiam interpres, expressit certe. IDEM. Non recte. Sic enim procedit orator: injuria de qua agitur graviter puniri debet si vere illata est; atqui vere illata est; id quod mox probare intendit, ἡγοῦμαι δὲ κ. τ. λ. AUGER.

Αἰτίους] Eos, a quibus istiusmodi flagitia proficiscuntur. Colligit sic: Certum est, mœchos, pœnis dignos esse, quæ possunt excogitari acerbissimæ. (Demonstravit hactenus hanc positionem, ut vulgo usurpant, majorem.) Jam subsumit: Sed Eratosthenes mœchus est. id quod tota docetur oratione. Unde ultro consequitur, recte sumtas fuisse ab eo pœnas. REISK.

Ἐμοίχευεν] Leg. ἐμοίχευσεν. CONT.

Ἐκείνην τε διέφθειρε] Hic obiter, paucis verbis, sed rotundis et nervosis, enormitatem et fœditatem hujus flagitii docet, et cur mœchus dignus sit, in quem tam graviter animadvertatur. Injurias enim facit et mulieri ipsi, quam stupro polluit, et marito ejus, et liberis eorum communibus. Mulierem enim, quam corrumpit, docet, quem maritum amare debebat et amandum sancte receperat, eum odisse, arcana ejus prodere, ridiculum ad alios facere, minuere ipsius rem familiarem, furari, sicesque uxori in jugulum mariti tradit; rescindit viuculum matrimonii, in culpa est, ut uxor a marito fraudem intelligente aut repudietur, aut male tractetur, ut ignominia, et penuria rerum omnium, et odio publico opprimatur, denique pestem ipsi extremam conscisceit. Ita de muliere meretur is, qui eam a se amari simulat, sed ita amat, ut lupus oviculam, ut vulpes anserculum. Porro contrahit liberis tam flagitiosæ matris hoc dedecus, ut in publico et impune a quocunque e stupro nati appellentur, et mater ipsorum scortum. Et profecto impudicæ ejusmodi et perfidæ uxores omnino sunt omnes scorta. Denique marito, forsitan non male, aut bene etiam, de se merito malam hanc refert gratiam, ut cornua ipsi imponat; quæ fraus ubi percrebuit, ridetur, sibilatur, digitis omnium demonstratur. Possint, si locus aut ferret, aut postularet, alia plura hoc de argumento dici, quod cum tam parvi fiat hodie, ut derisui sit, qui serio de eo cogitet, nemo non culpæ reos, tanquam re bene gesta, ut homines subtiles, miretur, et laudet adeo, passum injuriam rideat; colligere inde est, quam corrupti sint seculi mores. REISK.

Εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών] Videtur actor hujus causæ, cui nomen est Euphileto, ὕβριν, contumeliam sibi factam, non in eo posuisse, quod cornutus esset ab Eratosthene factus, sed in hoc, quod Eratosthenes in domum suam, se inscio, et invito adeo, esset ingressus. Illud furis est, hoc tyranni. Superbiam et violentiam homo insolens et arrogans inter alia hoc quoque demonstret, si invito et ringente domino in domum ejus invadat, in eaque pro lubitu grassetur. IDEM.

Χρημάτων ἕνεκα] Ut cædem a se patratam parget, causam ejus sibi ait legitimam fuisse. Nam Eratosthenem mœchum in uxoris suæ amplexibus deprehendisse.

8 πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενὸς πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας.

β. Ἐγὼ τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ ἐμαυτοῦ πράγματα, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλὰ λέγων τἀ- 15
ληθῆ· ταύτην γὰρ ἐμαυτῷ μόνην ἡγοῦμαι σωτηρίαν, ἐὰν ὑμῖν εἰπεῖν ἅπαντα [1] δυνηθῶ τὰ πεπραγμένα. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι καὶ γυναῖκα ἠγαγόμην εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτω διεκείμην, ὥστε
9 μήτε λυπεῖν μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι ὅ τι ἂν [2] θέλῃ ποιεῖν, ἐφύλαττόν τε ὡς οἷόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν
10 ὥσπερ εἰκὸς ἦν· ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον 20

[1] δυνηθῶ ἅπαντα T. Reisk. A. [2] θέλοι T. R. A.

Sed leges permittunt moechum in ejusmodi habitu deprehensum haud secus atque furem, occidere. Et profecto fures uxorum sunt mœchi. Alia quacunque causa haud legitima se negat ad cædem patrandam inductum esse; odia privata cum Kratosthene nulla unquam exercuisse; neque capiditate acquirendarum opum se captum sicam suam venalem cuiquam præstitisse aut præstitisse unquam ad hominem aliquem clam de medio tollendum, qui conductori esset inimicus, aut exosus. IDEM.

Ἀνεπῶν] Auscultа, quæso. Tenuissimam quod vidi orationis filum mendum non tenue occupavit. Hodie enim me nunquam argumentis vinces his verbis ullam vel minimam subesse ἀντιστοιχίαν. Age tretines. οὕτω διακείμην, ὥστε μήτε λυπεῖν, μήτε — quid? ὅ,τι ἂν θέλοι ποιεῖν λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι. Profecto hæc non placerent Plutarcho, qui in libro de Exsul. opponenda opposuit. Ita ille: Φυγὰς δὲ καὶ ἀδοξίας — ὥσπερ αὖ τοὐναντίον, στεφάνους καὶ ἀρχὰς — οὐ τὸν αἰτῶν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἀμετέραν κρίσιν ἔχοντα τοῦ λυπεῖν καὶ σύφορ αἰνεσθαι, Non Euripidi.

Οὔποτε φόσω γάμου σύφορ αἰνέσειν πλέον ἢ λυπεῖν. Alcest. 238.

Non Demostheni. Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, νομίζων δεῖν καὶ πρότερον, καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἐλύμηναν αὐτὸν δικαζόμενοι καὶ πράγματα παρέχοντες, ἐμοὶ τοιαυτίου σύφορ αἰνέσειν ἅπαντα ποιοῦσθ', ὅσα ἐκείνῳ χαριοῦσθαι μέλλομι. Orat. Contra Beot. de dot. matern. [p. 1011. ult. ed. R.] Verum ne parcus sim, esto ut ex his verbis hujusmodi possis expiscari sententiam: Neque *tristem*, neque *facilem* maritum me gessi. Esto: Sed id nunc non agitur. Non ad *maritum*, sed *patremfam.* universa dein oratio spectat. ἐφύλαττον — προσεῖχον τὸν νοῦν — ἐπίστευον — πάντα ἐκείνῃ παρέδωκα — οἰκονόμος—φειδωλὸς — ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα. Quippe cum rerum domesticarum cura jam inde ad uxorem pertinebat.

Καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη, Ὅσσαι ὧν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν ἦλιν ἔχουσι.—Hom. Odyss. H. 67.

Tu ergo, amice lector, ne dubites reponere: ὥστε μήτ' ἐλλιπεῖν, μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι ὅ,τι ἂν θέλοι ποιεῖν. Vel oculatum librarium hæc minima poterant in fraudem inducere. Cujusmodi etiam medela et Sophoclem quoque mactari velim, Electr. 365.

Ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὸ μὴ λιπεῖν μέσον

Βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.

Cedo enim, cui λυπεῖν in isto Tragici loco placere possit. TAYLOR. Vox λίαν otiosa est. Lego: μήτε ἐᾷν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι etc. *ita me gessi, ut neque eam contristarem, neque* contra *permitterem illi libertatem faciendi quodcunque vellet.* Quod erat Humani, et Prudentis simul mariti. Isocrates Panegyrico: τὰς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μηδὲ αὐτὰς ἑαυτῶν ἐᾶν εἶναι κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν. Constructio ista, μήτε λυπεῖν, μήτε εἶναι, non videtur esse proba. MARKLAND. Quod Taylor dat, id ne Græcum quidem est, et sententia caret; quod Markland, est id quidem bene Græcum, et scitum adeo, ut ipse sim, si codices auctores fiant, amplexurus. verumtamen non ideo prorsus est necessarium. Etiamsi ἐᾷν admittam, λίαν tamen utique tuebor. Verum locus hic, ut jacet in vulgatis, bene habet, eique hæc est sententia: Ita me gerebam erga uxorem, ut neque molestus ei essem severitate modum excedente, neque rursus ipsi admodum liceret, quæ vellet, agere. Justo et æquo neque difficilior eram, neque facilior. REISK.

ἥδη καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα, ἡγούμενος ταύτην οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὦ Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελτίστη· καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινὴ, καὶ φειδωλὸς ἀγαθὴ, καὶ ἀκριβῶς πάντα διοι- 11
κοῦσα· ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γεγένηται. ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνὴ, ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται. ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν καὶ λόγους προσφέρων ἀπώλεσεν αὐτήν.

γ'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, — δεῖ γὰρ καὶ ταῦθ' 12
ὑμῖν διηγήσασθαι — οἰκίδιόν ἐστί μοι διπλοῦν, ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω, κατὰ τὴν γυναικωνῖτιν καὶ κατὰ τὴν 13

Ταύτην οἰκειότητα μεγίστην] Idem est ac si dixisset: τοῦτο τῆς μεγίστης οἰκειότητος εἶναι αἴτιον, vel τοῦτο πρὸς οἰκειότατα μέγιστον εἶναι, scil. τὸ πιστεύειν τῇ γυναικὶ, καὶ παραδιδόναι αὐτῇ ἅπαντα. IDEM.

Φειδωλὸς ἀγαθὴ] Recte habeat, an secus, haud definiam. Defendi posse videtur e similitudine cum dictione οἰκονόμος δεινή. nam ut ibi οἰκονόμος, quod proprie adjectivum est, pro substantivo est usurpatum, ita potuit φειδωλὸς pari modo quoque esse. tametsi Græci potius φειδίσθαι ἀγαθὸς usurpare amant. Sin autem male habet,-auctor ego sim, ut legatur: φειδωλῶς (adverbialiter) ἄγαν καὶ ἀκριβῶς διοικοῦσα. IDEM.

Ἐπ' ἐκφορὰν αὐτῇ ἀκολουθήσασα] Deesse videtur Atticum γὰρ post ἐκφορὰν. Solenne hoc et pæne perpetuum in Narrationum initiis: tametsi omittatur quoque Orat. XII. Οὐμὸς πατὴρ Κέφαλος etc. scribarum, puto, incuria. Mox, διαφθείρεται, ut γίγνεται paullo ante. neque opus est, ut in præterita mutentur, nisi ita statuant MSS. MARKLAND. Add. γάρ. CONT. AUGER.

Τούτου] Agit cum Eratosthene, jam peremto, tanquam cum præsente; reapse agit cum peremti necessariis, qui Eupbiletum homicidii reum egerant. τούτου est, hoc, quem omnes novimus, cujus causa nunc agitur. REISK. Np. Eratosthenis. Hic pronomen οὗτος, sicut millies alibi, et quemadmodum *iste* Latino sermone, de eo intelligi debet contra quem lis intenditur. AUGER.

Ἀπώλεσεν] Ad malam rem convertit. Sic Latini *perditos* homines appellant depravatis et profligatis moribus. SALMAS.

Αὐτὴν] Scil. uxorem rei. AUGER.

Διηγήσασθαι] Malim προδιηγήσασθαι, *præfari, præeantare*. REISK.

Οἰκίδιόν ἐστί μοι διπλοῦν etc.] Hunc locum citat Demetrius περὶ Ἑρμηνείας, (Segm. 194. edit. Gale) in exemplum τοῦ ἰσχνοῦ χαρακτῆρος, *tenuis seu subtilis notæ*: in qua dominari putatur Lysias. MOR, pro οὐδέποτε ὑπώπτευσα, legi potest, οὐδέπω τι ὑπώπτευσα, *nihil adhuc suspicatus sum*. MARKLAND.

Γυναικωνῖτιν] Ita Suid. et auctores plurimi. Hesych. Γυναικωνίτης. οἶκος γυναικῶν. Dixisse affirmo γυναικωνίτης. Ita enim Pollux in Onomast. (Quem igitur Palmerii non pigebit, qui γυναικωνίτης reponit, mendum non delentis, sed propagantis?) Et tam γυναικωνίτης, quam γυναικωνῖτις, dari confirmant scripta veterum. Ego ultra adagialia non divagabor. Ὁ δὲ Μάκρος — ἐβούλετο ἀπολυθεὶς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανοὺς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον, καὶ, τὸ λεγόμενον, ἐκ τύφου τὸν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι. Auctor apud Suid. in Κωμάσαι. Ita Antisthenes παραγενόμενος Ἀθήνηθεν εἰς Λακεδαίμονα ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος ἦλθε εἰς τὸν ἀνδρωνῖτιν ἐκείνας. Theo. Progymn. "Eum Molossum cum in Italiam transiret, dixisse accepimus se quidem ad Romanos ire quasi in ἀνδρωνίτην, Macedonem isse ad Persas quasi in γυναικωνίτην." Gell. XVII. 21. Γυναικῶνα Ionici Scriptores. Γυναικῶνα LXX. Vid. Esth. II. passim. Romani variant. "Neque sedet uxor, nisi in interiore parte ædium, quæ *Gynæconitis* appellatur." Præf. Æmilii Probi. Ita Vitruv. VI. 10. qui de hac re disertius *Gynæceum*, Cic. Philipp. II. 95.

ἀνδρωνῖτιν. ἐπειδὴ δὲ τὸ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν· ἵνα δὲ μὴ, ὁπότε λούεσθαι δέοι, [1] κινδυνεύῃ κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα, ἐγὼ μὲν ἄνω διητώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. καὶ οὕτως ἤδη συνειθισμένον ἦν, ὥστε πολλάκις ἡ γυνὴ ἀπῄει κάτω καθευδήσουσα ὡς τὸ παιδίον, ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ διδῷ καὶ μὴ βοᾷ. καὶ ταῦτα πολὺν χρόνον οὕτως ἐγίνετο, καὶ ἐγὼ οὐδέποτε ὑπώπτευσα, ἀλλ' οὕτως ἠλιθίως διεκείμην, ὥστε ᾠμην τὴν ἐμαυτοῦ γυναῖκα πασῶν σωφρονεστάτην εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει.

δ'. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὦ ἄνδρες, ἦκον μὲν ἀπροσδοκήτως ἐξ ἀγροῦ, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον τὸ παιδίον ἐβόα καὶ ἐδυσκόλαινεν, ὑπὸ τῆς θεραπαίνης ἐπίτηδες λυπούμενον, ἵνα ταῦτα ποιῇ. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἔνδον ἦν· ὕστερον γὰρ ἅπαντα ἐπυθόμην. καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον καὶ δοῦναι τῷ παιδὶ τὸν τιτθὸν, ἵνα πάυσηται κλαίων. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελεν, ὡς ἂν ἀσμένη με ἑωρακυῖα ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ὠργιζόμην καὶ ἐκέλευον αὐτὴν ἀπιέναι, ἵνα σύ γε, ἔφη, πειρᾷς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἵλκυες αὐτήν. κἀγὼ μὲν ἐγέλων· ἐκείνη δὲ ἀναστᾶσα καὶ ἀπιοῦσα προστίθησι τὴν θύραν, προσποιουμένη παίζειν, καὶ τὴν

[1] κινδυνεύσ T. R. A.

Plaut. Mostell. II. 3. 68. Ter. Phorm. V. 5. 22. Lector, credo, meus vix se moneri patitur, obtinuisse apud antiquos, ut mulieres in sola superiore ædium parte, σωφρούνης ergo, ætatulam agerent. Hinc apud Homerum frequentius:

Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα — et huic loco disertius, Odyss. A. 328.

Τῷ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο δίσσατο δειδὴν
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο.

Quin et Hebræis suæ erant γυναικωνίτιδες. Ita Isaacus dicitur novam nuptam duxisse האוהלה שרה אמו Gen. xxiv. 67. Quod superest, hunc locum Lysiæ, ad totam, credo, narrationem digitum intendens, laudat Demetr. Phaler. ἰσχνοῦ χαρακτῆρος exemplum, cujus Ideæ, ut technice loquar, neque antiquius, neque illustrius monumentum ullibi exstare contendo.

Taylor. Videtur sic leg. ἴσα ἔχοι τὰ ἄνω τοῖς κάτω. ἄνω τὴν γυναικωνῖτιν, καὶ κάτω τὴν ἀνδρωνῖτιν. *in superiori contignatione secretum mulierum, in inferiori autem* (vel in humili et plano) *marium diversorium.* Reisk. Sensus potest elici ex textu ut se habet; sed velim legi juxta Reiskium. Cæterum ad τὰ ἄνω subaudi κατά. Auger.

Συνειθισμένον ἦν] Subaudi, aut, si mavis, adde τοῦτο ἡμῖν. Reisk.

Οὐδέποτε ὑπώπτευσα] Volebat, quod modo vidimus, Markland legi οὐδέπω τι ὑπώπτ. verum bene habet locus. *toto illo tempore nunquam, ne semel quidem.* Mutandum si quid sit, quod nil est, malim οὐδέπω τότε ὑπ. *nondum tum temporis.* Idem.

Εἵλκυες] Εἵλκυεν habuit Ald. quod magnum Scaligerum in fraudem induxit. Μεθύοντα εἵλκυεν αὐτὴ, inquit ille. Taylor.

Προστίθησι τ. θ.] Simile est apud Petronium. "Adduxit repente ostium, me-

κλεῖν ἐφέλκεται. κἀγὼ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος οὐδ' ὑπονοῶν ἐκάθευδον ἄσμενος, ἥκων ἐξ ἀγροῦ. ἐπεὶδὴ δὲ ἦν
93. 1 πρὸς ἡμέραν, ἦκεν ἐκείνη καὶ τὴν θύραν ἀνέῳξεν. ἐρομένου δέ μου τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν, ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ, εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων [1]ἐνάψασθαι. ἐσιώπων ἐγὼ καὶ ταῦτα οὕτως ἔχειν ἡγούμην. ἔδοξε δέ μοι, ὦ ἄνδρες, τὸ πρόσωπον ἐψιμμυθιῶσθαι, τοῦ ἀδελφοῦ τεθνεῶτος οὔπω τριάκονθ' ἡμέρας· ὅμως δ' οὐδ' 16
οὕτως οὐδὲν εἰπὼν περὶ τοῦ πράγματος, ἐξελθὼν ᾠχόμην ἔξω σιωπῇ.

ε'. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, χρόνου μεταξὺ διαγενομένου καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν, προσέρχεταί μοί τις πρεσβῦτις ἄνθρωπος, ὑπὸ γυναικὸς [2]ὑποπεμφθεῖσα ἣν ἐκείνος ἐμοίχευεν, ὡς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον· αὐτὴ δὲ ὀργιζομένη καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα, ὅτι οὐκ ἔτι
ὁμοίως ἐφοίτα παρ' αὐτὴν, ἐφύλαττεν ἕως ἐξεῦρεν ὅ τι εἴη τὸ αἴτιον. προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγγὺς ἡ ἄνθρωπος τῆς οἰ-

[1] ἀνάψασθαι T. R. A. [2] ὑπεπεμφθεῖσα T. R. A.

que nihil tale exspectantem inclusit, exemitque raptim clavem." SALMAS.

Ἐφέλκεται] *Ad se trahit*, hoc est, a pessulo revulsum secum auffert. REISK.

Ἀνάψασθαι] Se curasse accendi, vel imperasse ancillæ, ut apud vicinorum quempiam lychnum rursus accenderet. IDEM.

Ἐψιμμυθιῶσθαι] Vides, mi lector, non heri neque pridie *Cerussam* suam habere usum et existimationem. "*Psimmythium* quoque, hoc est, *Cerussam*, plumbariæ dant officinæ. Laudatissimum in Rhodo. Fit autem ramentis plumbi tenuissimis — Vis ejus eadem, quæ supradictis, levissima tantum ex omnibus præterque ad candorem feminarum." Plin. XXXIV. 54. Variant scripturæ ad extremum. Præter quæ *ad candorem feminarum* adhibetur. Editt. 1472. et 1487. Habe etiam quod Cod. MS. Bibl. Reg. Cantab. Propter quæ '*ad candorem feminarum adhibetur*. Legitur hic loci apud Coisl. ἐψιμυθιῶσθαι cum simplici μ. quod ferri potest ex mente σχ. Aristoph. Καὶ ψιμύθιον δ' ἐνὸς μ, καὶ ψιμμύθιον διὰ δυοῖν μμ λέγεται. Eccles. 1064. Non desunt utriusque scriptionis exempla.

Εἰ δ' ἐκπλήττει τοῦτο τὸ ψιμύθιον:
Aristoph. Plut. 1065.
Idem Eccl. 924.

Ἦγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον. ψιμμυθίῳ ἀλείφεις. Plat. Lyside, et Alexis apud Athen. I. 13.

Τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἴχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσζίλῳ.

Συμβίβηκ' εἶναι μίλαιναν, κατίσλασε ψιμμυθίῳ.

Λευκόχρως λίαν τίς ἐστι; σαυδίῳτ' ἐντρίβεται.

Utroque modo pariter diversis in locis Etym. M. et auctores, quos laudat. Ἐψιμμυθιῶσθαι. Προστετρίφθαι τρίμματι λευκὸν τὸν χρῶτα σωσῦντι, ὅσπερ τὸ φύκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ, τῷ δὲ ψιμυθίῳ εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ. Tum autem: Κοσμεῖσθαί τι τῇ ἐμῇ στολῇ καὶ ψιμμυθιοῦσθαι καὶ ἐγχουσίζεσθαι τὸ πρόσωπον. Et: Ἰδών ποτε αὐτὴν ἐντετριμμένην πολλῷ μὲν ψιμυθίῳ, ὥστε λευκοτέραν εἶναι ἢ ἦν, πολλῇ δὲ ἐγχούσῃ, ὥστε ἐρυθροτέραν φαίνεσθαι τῆς ἀληθείας. Plura adjicere mihi sit Religio, ne puellarum *scrinia compilasse* videar. Admonerem tamen ψιμύθιον esse quasi Ἀττικώτερον. Ita fere Mœris: Ψιμμύθιον διὰ τοῦ υ Ἀττικῶς. Supplevit Hudson: ψιμμύθιον Ἑλληνικῶς. Id quod reperitur apud Dioscor. V. 103. et Plutarch. in Alcib. fin. Ἐπογράφουσιν καὶ ψιμμιθιοῦσαν. TAYLOR.

Αὐτὴ] Legendum αὕτη. ab αὗτος quippe, non ab αὐτός. IDEM.

17 κίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα, Εὐφίλητε, ἔφη, μηδεμιᾷ πολυπραγμοσύνῃ προσεληλυθέναι μενόμιζε πρός [1]σε· ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ καὶ [2]τὴν σὴν
18 γυναῖκα ἐχθρὸς ὢν ἡμῖν τυγχάνει. ἐὰν οὖν λάβῃς τὴν θεράπαιναν τὴν [3]εἰς [τὴν] ἀγορὰν βαδίζουσαν καὶ διακονοῦσαν ὑμῖν, καὶ βασανίσῃς,
19 ἅπαντα πεύσῃ. ἔστι δ', ἔφη, Ἐρατοσθένης Οἴηθεν

[1] σοῦ T. A. [2] τὴν γυναῖκα T. τὴν γυναῖκα τὴν σὴν R.
[3] εἰς ἀγορὰν T. A. εἰς ⊕ τὴν ἀγορὰν R.

Ἐμῆς] Aut deest post hoc pronomen ἐξιόντα, præstolans me exeuntem, h. e. speculans, quandonam essem exiturus domo mea; aut ἐγγὺς est post ἡ ἄνθρωπος collocandum. ut sic legatur: προσελθοῦσα οὖν μοι ἡ ἄνθρωπος, ἐγγὺς τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα. anus itque illa, quæ me esset prope domum meam speculata vel præstolata, cum ad me accessisset. Reisk. Construe ἐγγὺς cum τῆς οἰκίας. Auger.

Εὐφίλητε] Ὦ φίλτατε. Cont.

Πρός σοῦ] Subaudi οἰκίαν. Auger. Ad mentem Codd. et VV. DD. H. Stephani, Scaligeri, Contii, Taylori, et Reiskii, πρός σε dedi.

Τὴν γυναῖκα] Forte, τὴν σὴν γυναῖκα: ut paulo post, οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν. Lucianus Solœcist. p. 760. Καὶ γὰρ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει. Agit ibi Lucianus de differentia phrasium ὑβρίζειν σε et ὑβρίζειν εἰς σέ: ut prius sit, quando corpus tuum ab aliquo male tractatur; posterius, quando aliquis tuorum, ut Uxor tua, Amicus tuus, etc. Hic vero Lysiæ locus, si sanus sit, ostendit canonem illum Luciani non semper observatum esse. et supra dixerat Noster de Eratosthene, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν: non recte, si Luciani regulæ standum sit. Dixisse enim debuit εἰς ἐμὲ αὐτόν. Fieri quidem potest, ut participium διαφθείρων desit post τὴν σὴν γυναῖκα: ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ, καὶ τὴν σὴν γυναῖκα διαφθείρων. quam distinctionem alibi in hac Oratione servat: ἀνείπω τε διέφθαρε, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν. Luciani vero normam refutat Demosthenes passim: ut in Midiana, ἐμοῦ μὲν ὕβρισεν εἰς τὸ σῶμα, de Midia loquens, qui ipsum Demosthenem κονδύλῳ et verberibus exceperat. Et ita alibi in ista Oratione. Markland.

Τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν] Ita superius, τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν. Obsonandi enim partes ancillulis aliquando cessisse pluribus ostendunt Casaub. ad Athen. l. 4. c. 21. et Duker. in nupera et præclara admodum edit. Thucyd. II. 78. Qui hoc munere fungebatur, ἀγοραστὴς olim audivit. Ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, οὗτοι δὲ ὀψοπάτορα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Ζωγραφικαμπυρώτῃ, οὕτως λέγων, Διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον Φίλομεν παῖδα λαβεῖν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ ἐστὶ ποιοῦντερον ἐν Φασίᾳ, Φειδωλὸς ἦν τε καὶ ἀγοραστὴς μέτριος. Ὀψώνιον δ' εἶχεναν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς. Athen. l. 4. p. m. 86. Recte summus ille Criticus. Quod Græcis ἀγοραστὴς, suo ætati erat ὀψοπάτωρ.

Drs.
Manibvs.
Tavrionis.
Opsonatoris.
Popaeae. Avo.

Spon. Miscell. Eradit. Antiq.

Vindicari obiter Hesychium jubeo. Ἀγορᾶσαι, ἀγοράσαι ὄπια. †Ἀγορᾶται λέγει. Immo Ἀγορᾶσαι λίγυς vel λίγυσι. H. e. Veteres obsonantem ἀγορᾶσαι, non ἀγοράζειν, dixerunt, ut monet Suid. Ἀγορᾶσαι τὸ ὀψᾶσθαι. Ἀγορᾶσαι λίγυσι, τὸ δ' Ἀγορᾷν βάρβαρον. Et præterea tali utitur interpretamenti forma aliquoties præstantissimus ille Glossographus. Οἷόν τε. δυνατὸν λέγουσι. Taylor.

Ἅπαντα πεύσῃ] Audies omnia, quæ scil. tua scire interest. totam rem cognosces. Reisk.

Οἴηθεν] Felicissime videmur Manutii lectionem restituisse veterumque Codd.; pro qua Stephanus, mente, credo, captus, insulsissimum istud οἴηθεν infercivit. Οἴη δῆμος erat Atticæ, cujus populares denominabantur Οἰήθεν, uti notum est ex Lexicographis. Ita Polemo apud Laert. erat Οἰήθεν. Ita Ἀριστακλῆς Οἰήθεν apud Demosth. c. Apatur. Male hodie Οἰῆθεν præter tonum. Erat autem extra hunc pagum et Ὅα, unde Ὅαθεν, Ὅα, unde Ὅαθεν dicebantur. Verum hæc omnia Meursio non satis placebant, qui Stephani οἴηθεν in Οἰῆθεν vertendum suadet. Sed hoc ut præter rem et scriptionem, ita et infe-

15 ὁ ταῦτα πράττων, ὃς οὐ μόνον τὴν σὴν γυ- 20
ναῖκα διέφθαρκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας πολλάς· ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει. ταῦτα εἰποῦσα, ὦ ἄνδρες, ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη, ἐγὼ δὲ εὐθέως ἐταράττόμην, καὶ πάντα μου εἰς τὴν γνώμην εἰσῄει, καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας, ἐνθυμούμενος μὲν ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δωματίῳ, ἀναμιμνησκόμενος δὲ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐψόφει ἡ μέταυ-

liciter quoque. Istius enim pagi δημόται (fuit enim et Οἶον, idque duplex) non Οἰοθεν, sed ἐξ Οἴου proferebantur. Vid. Harpocr. in Οἶον. Steph. Byzant. in Οἶον, Ἀβρότονον et Μετάχοιον. Atque ita scriptores constanter. Unde supplendum fortasse marmor G. Wheeleri.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΦΡΟ
ΑΙΣΙΟΥ. ΕΞ. Ο . . . . ΠΑΙΩΝ ΔΙΟΜΗ
ΔΟΥΣ. ΠΑΛΛΗ sc. ΝΕΥΣ.

Quidni ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ (nam illud alterum nunquam, quod sciam, legitur) ΕΞ ΟΙΟΥ? Testantur enim alia.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΗΡΟΔΟΥ.
ΕΞ ΟΙΟΥ.
Spon. Itin. t. 2. p. 448.

ΑΕΟΝΤΙΚΟΣ, (vel ΑΕΟΝΤΙΧΟΣ potius)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. ΣΟΥΝΙΕΥΣ.
ΒΑΣΣΟΣ. ΓΑ — ΤΙΟΣ

(ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ procul dubio, ut Epicurus apud Laert.)
ΑΘΗΝΑΙΟΣ. ΕΞ. ΟΙΟΥ. Id. ib. p. 463.

Occurrit apud Herodot. Terpsich. mentio χωρίου in Ægina insula, cui nomen erat Οἴη. Taylor. Restitue pristinam et veram lectionem Οἴοθεν, *ex Œa*, Œnensis; quam ejecit Stephanus, quod mirum, substituta illa οἴκοθεν, quæ nihil dicit. Quivis enim est οἴκοθεν: describendus vero hoc loco erat Reus *signanter*, ex δήμῳ seu *pago*, ex quo esset. *Œa* autem pagus in Tribu Pandionide. Harpocration, V. Οἴοθεν· δῆμος τῆς Πανδιονίδος ἡ Οἴη. Ad quæ vide doctiss. Valesium, qui plura exempla vocis Οἴοθεν suppeditabit, quibus adde hoc Diog. Laertii in Polemone: Πολέμων Φιλοστράτου μὲν υἱὸς ἦν, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Οἰοθεν. Stephani meritis facile hoc condonabunt æqui Literarum Judices. Markland.

Ταῦτα] De quibus nempe ego te nunc admoneo, indicium rei velut eminus ostendens; et quæ tu cognosces plenius, ubi volueris investigare. Reisk.

Τέχνην] Hanc artem exercet, hinc quæstum et victum habet. alitur ab imporis mulierculis, quæ quos nummos maritis suffurantur, eos moechis ingerunt. Idem.

Μέταυλος] Locus tentatus. ὁ μέταυλος θύρα καὶ ἡ αὔλειος. Ald. ὁ μέταυλος καὶ ἡ αὔλειος θύρα. Vales. ad Harpocr. sed inscite. Janua intelligitur, non, ut ille velit, atrium. Neque felicius Scaliger ἡ μέσαυλος. Quid? Cum Harpocr. μέταυλος ex hac oratione diserte laudet? Profecto Atticismum jugulas. μέταυλος ἡ μέση τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ γυναικωνίτιδος θύρα. Ἀττικῶς. μέσαυλος Ἑλληνικῶς. Mœr. Quid expressius? Adi tamen, si lubet, Æl. Dionys. ex Eustath. ad Iliad. A. Ita quoque exponit Hesych. Μέταυλον, quasi rarioris usurræ per μέσαυλον, ut alibi Μέτην per μέσην. Μέταυλος ergo apud Atticos erat janua trium media, quarum prima αὔλειος ἡ ἀπὸ τῆς ἐδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, ut loquitur Suidas, Anticum sc. vestibulum, seu atrium claudens: Extrema παράθυρος, Posticum nempe.

"Atria servantem postico falle clientem."
Hor. 1. Ep. v. 31.

N. alibi: Ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὸν φύλακὴν ποιουμένων· Τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἴδοι μὲ διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον. Plut. Sympos. Δίδια, μὴ δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τύφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν τῇ παραθύρᾳ. "Duarum in atrio januarum (nam παράθυρον negligit) quæ plateam spectabat αὔλειος, quæ εἰς ἀνδρωνῖτιν ferebat Μέσαυλος, Θύρα dicta." Du Cang. Atque ita porro Philo de Legg. Special. Θηλείαις δὲ οἰκουρία καὶ ἔνδον μονὴ, παρθένοις μὲν εἴσω κλισιάδων τὴν Μεσαύλιον ὄρον πεπαιημέναις· τελείαις δὲ ἤδη γυναιξὶ τὸν αὔλιον. Aristoph. in Pace 981.

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίναισαι
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι·
Κἂν τις προσίχῃ τὸν νεῶν αὐταῖς,
Ἀναχαροῦσι —

Plutarch. de Curiosit. Ὧν δὲ ἵνα κλεὶς καὶ μοχλὸς καὶ αὔλειος, ταῦτα ἀναπαλίπτειν καὶ φέρειν εἰς τὸ μέσον ἐπιχειρεῖς. Vid. Vales. ad Evagr. IV. 3. et ad Harpocr. in Μέταυλος. Taylor. μέσαυλος. Cont.

λος θύρα καὶ ἡ αὔλειος, — ὃ οὐδέποτε ἐγένετο —, ἔδοξέ τέ 20
μοι ἡ γυνὴ ἐψιμμυθιῶσθαι. ταῦτά μου πάντα εἰς τὴν
γνώμην εἰσῄει, καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας. ἐλθὼν δὲ οἴκαδε
ἐκέλευον ἀκολουθεῖν μοι τὴν θεράπαιναν εἰς τὴν ἀγοράν·
ἀγαγὼν δ' αὐτὴν ὡς τῶν ἐπιτηδείων τινὰ ἔλεγον ὅτι ἐγὼ
πάντα εἴην πεπυσμένος τὰ γινόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ· σοὶ οὖν,
ἔφην, ἔξεστι δυοῖν ὁπότερον βούλει ἑλέσθαι, ἢ μα-
στιγωθεῖσαν εἰς μύλωνα ἐμπεσεῖν καὶ μηδέποτε
παύσασθαι κακοῖς τοιούτοις συνεχομένην, ἢ 25
κατειποῦσαν ἅπαντα τἀληθῆ μηδὲν παθεῖν
κακὸν ἀλλὰ συγγνώμης παρ' ἐμοῦ τυχεῖν τῶν
ἡμαρτημένων. ψεύσῃ δὲ μηδέν, ἀλλὰ πάντα τἀ-
ληθῆ λέγε. κἀκείνη τὸ μὲν πρῶτον ἔξαρνος ἦν, καὶ ποιεῖν
ἐκέλευεν ὅ τι βούλομαι· οὐδὲν γὰρ εἰδέναι· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ
ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπον ὅτι οὗτος ὁ
φοιτῶν εἴη πρὸς τὴν γυναῖκα, ἐξεπλάγη ἡγησαμένη με 30
πάντα ἀκριβῶς ἐγνωκέναι. καὶ τότε ἤδη πρὸς τὰ γόνατά
μου πεσοῦσα, καὶ πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβοῦσα μηδὲν πεί-
σεσθαι κακὸν, κατηγόρει πρῶτον μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐκφορὰν
[1] αὐτῇ προσίοι, ἔπειτα ὡς αὐτὴ τελευτῶσα εἰσαγγείλειε καὶ
ὡς ἐκείνη τῷ χρόνῳ [2] πεισθείη, καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις

[1] αὐτῇ A. [2] πρεσθύη T.

Harpocratio videtur accepisse *μίταυλος θύρα* de janua, quam dicimus Gallice *porte de la cour*. AUGER.

Οὐδέποτε] Subaudi *πρότερον* aut *πρώτῳ*. REISK.

Μοι] Ego *μοι* mallem. verum multum non interest. IDEM.

Ταῦτα μοῦ πάντα —] Repetit hæc orator quæ mox dicta sunt quasi resumendo se. Gallice diceremus, *tout cela, dis-je, me revenoit à la fois dans l'esprit*, &c. AUGER.

Τοιούτοις] Qualia nempe mala sunt servulorum pistrino conclusorum. REISK.

Βούλομαι] Melius utique conveniret *βουλοίμην* et *βούλωμαι*. Nolim tamen ideo vulgatam damnare, qui videam, Græcos in modis non admodum diligentes fuisse, sive librariorum culpa id factum est, sive ipsorum auctorum judicio, quos par est existimare linguæ suæ indolem melius calluisse, auresque habuisse torsiores, quam nos. IDEM.

Τότ' ἤδη] Rectius *τότε δή*. *In edit. min.* TAYLOR. Mallem *τότε δή*. MARKLAND. Præter rem. Vulgata proba est. nota hæc gravisque formula significat *tum demum, ita demum*. REISK.

Πεσοῦσα] Alius *προσπεσοῦσα* dixisset. verum teneto Lysias antiquitatis, cujus tenax est, morem, simplicia compositis præferentis. IDEM.

Αὐτῇ προσίοι] Αὐτῇ *προσίοι*. et mox *αὐτῇ*. SCALIG. Ad se (ancillam puta) accesserit, Eratosthenes nempe. REISK. Αὐτῇ, *sibimetipsi ancillæ*. Deinde *αὐτῇ*, uxori Eratosthenis, heræ suæ. AUGER.

Εἰσαγγείλειε] Scil. Eratosthenem ad heram. *αὐτὴ* rursus ad ancillam redit. REISK.

Πρεσθύη] Vitium merum est istud *πρεσθύη*, nec quam rem hic agat prorsus video. De antiqua scriptura nullus hæreo, *πρεσθείη*. Hesych. *Πρεσθίττα. Προσελλάμενον. Εἰσαγγειλάμενον.* Indigna sane corruptela nec sublatu difficilis, sed quæ præter Lysiam nostrum ceteros quoque invasit. Ecce tibi Diodorum *τὸν ἐν Σικε-*

προσίοι, καὶ ὡς Θεσμοφορίοις ἐμοῦ ἐν ἀγρῷ ὄντος ᾤχετο εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐκείνου· καὶ τἆλλα τὰ γενόμενα πάντα ἀκριβῶς διηγήσατο. ἐπειδὴ δὲ πάντα εἴρητο αὐτῇ, εἶπον ἐγώ, ὅπως τοίνυν ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων [1]πεύσεται· εἰ δὲ μή, οὐδέν σοι κύριον ἔσται τῶν πρὸς ἐμὲ ὡμολογημένων. ἀξιῶ δέ σε ἐπ' αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδεῖξαι· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι λόγων, ἀλλὰ τὸ ἔργον φανερὸν γενέσθαι, εἴπερ οὕτως ἔχει. ὡμολόγει ταῦτα ποιήσειν. καὶ μετὰ ταῦτα διεγένοντο ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε, ὡς ἐγὼ

[1] πεύσηται T. A.

λιας. Ita ille in aditu. Καθόλου δὲ φαίνεται πᾶν τὸ προστεθὲν τοιοῦτον, ὑποῖον ἂν ἡ τοῦ λέγοντος δύναμις παραστήσῃ. Steph. ad loc. πραχθῆν. Vera lectio est προστεθὲν vel cæco judice. Τὸ προβαλλόμενον Hesychii. Ita et apud Demosth. quoque de ement. legat. Εἰς δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὴν ἠξίουν ταύτην προσθέντα ἄξιόν τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν Θηβαίων πρᾶξαι. Cod. Lutet. sincere προσθέντα. Atque hæc lectionis. Jam vero quid si ex sanato loco saniorem etiam reddam? Σεμνύνεσθαι non est meum. Sed vide, quid profecerim! Modo dixerat τελευτῶσα, post diutinas sc. moras, et plusculum temporis interjectum. Nunc vero addit τῇ χρόνῳ. Anne hoc Lysiæ ἀκρίβειαν et castitatem sapit? Non quidem, si quid ego sapiam. Corrige ergo: καὶ ὡς ἐκείνη (uxor sc.) τοὺς χρόνους προθεῖη καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι. Sero didici non aliud placuisse Philelpho doctissimo interpreti. "Utque illa et tempus et aditus accedendique modum constituerit." Taylor. Auctoritate sua dederat Taylor προσθεῖη, pro lectione vulgatorum librorum προσδοῖη. unde ego marte meo πεισθεῖη effeci. tempore tandem, post longas internuntiationes, moras, et recusationes uxorem meam precibus Eratosthenis concessisse. Reisk.

Καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι] Haud dubito fore haud paucos, qui lectionem hanc tueantur, quasi idem valeret, atque si Lysias sic dixisset: καὶ κατηγόρει ἡ θράσασα τὰς τοῦ Ἐρατοσθένους εἰς τὴν ἐμὴν εἰσόδους, τουτέστιν, οἷς τρόποις προσίοι πρὸς τὴν ἐμὴν γυναῖκα. Ego vero nullus dubito locum hunc leviter esse corruptum, et posse gemino modo sanari, sive ut pro προσίοι legatur πεοιῆι. quibus modis faceret ingressus in domum meam. Sive, quod malim, ut καὶ post εἰσόδους addatur. denuntiabat ancilla — etiam hæc duo. (1) Eratosthenem itare, ventitare ad domum meam, sæpius in eam me clam ingredi. (2) modos, quibus illa ad heram accederet. Reisk. τὰς εἰσόδους regitur a κατηγόρει, quod præcessit. Auger.

Θεσμοφορίοις] Θεσμοφόρια erant festa Athenis in honorem Cereris celebrata magno cum apparatu. Deinde τὸ ἱερὸν sine additamento intelligebant Attici, templum Minervæ. Auger.

Πεύσεται] Sic dedi e Vindobonensi. Toup etiam sic dudum emendarat ad Suidæ t. I. p. 31. Reisk.

Τῶν πρὸς ἐμ' ὡμολογ.] M. τῶν πρός σε ἐμοὶ ὡμολογημένων. H. Stephan. Duriter sane, ne quid amplius dicam. Quid si τῶν πρὸσ με ὡμολογημένων? in Æschr. c. Ctesiph. Παλαιὰ καὶ λίαν πρὸσωπολογημένα. Natum est vitium ex initio vocis subsequentis. Taylor. Bene habet vulgata, nisi quod σοι subaudiendum est. Perinde, et in eandem sententiam dicitur τὰ πρὸς ἐμέ σοι ὡμολογημένα, atque τὰ ἐμοὶ πρὸς σὲ ὡμολογημένα. pacta conventa inter nos ambos. nisi quod hæc intercedat differentia, prius illud significat, quæ tute tibi a me depectus es, posterius, quæ ego mihi abs te depectus sum. Reisk. Cum Reisklo facit Augerus.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον] Id est, ἀλλὰ δίομαι τοῦτο τὸ ἔργον φ. γ. sed hæc postulo, ut res ipsa dispalescat. Reisk.

Ἢ πέντε] Post v. πέντε deesse videtur hæc sententia: καὶ ἐν' αὐτοφώρῳ τὸν μοιχὸν ἴσον ἕλαβον. In his enim duobus causæ cardo versabatur, (1) τὸν μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ γυναικί. (2) ἐν' αὐτοφώρῳ, ut non alius, sed ipse maritus, mœchum in stupro uxoris deprehenderet. hæc duo necesse erat argumentis certis et invictis demonstrari. Idem.

μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις ἐπιδείξω. πρῶτον δὲ διηγήσασθαι 40
26 βούλομαι τὰ πραχθέντα τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ.

ς'. Σώστρατος ἦν μοι ἐπιτήδειος καὶ φίλος· τούτῳ ἡλίου δεδυκότος ἰόντι ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα. εἰδὼς δ' ἐγὼ ὅτι τηνικαῦτα ἀφιγμένος [1]οὐδένα [ἂν] καταλήψοιτο οἴκοι τῶν
27 ἐπιτηδείων, ἐκέλευον συνδειπνεῖν· καὶ ἐλθόντες οἴκαδε ὡς ἐμέ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῷον ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν ᾠχετο, ἐγὼ δὲ ἐκάθευ- 94. 1
δον. ὁ δ' Ἐρατοσθένης, ὦ ἄνδρες, εἰσέρχεται· καὶ ἡ θεράπαινα ἐπεγείρασά με εὐθὺς φράζει ὅτι ἔνδον ἐστί. κἀγὼ εἰπὼν ἐκείνῃ ἐπιμελεῖσθαι τῆς θύρας, καταβὰς σιωπῇ ἐξέρχομαι, καὶ ἀφικνοῦμαι [2]ὡς τὸν καὶ τὸν, καὶ τοὺς [3]μὲν ἔνδον κατέλαβον, τοὺς δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντας εὗρον. παραλαβὼν δ' ὡς οἷόν τε ἦν πλείστους ἐκ τῶν παρόντων ἐβάδιζον. 5
28 καὶ δᾷδας λαβόντες ἐκ τοῦ [4]ἐγγύτατα καπηλείου εἰσερ-

[1] οὐδὲν ἂν T. R. A.
[2] εἰς T. A.
[3] μὲν οὐκ ἔνδον ὄντας κατελ. A.
[4] ἐγγυτάτου T. R. A.

Μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις] Profecto *megalia* illa *tekmēria* dintius frustra quæsivi. Mi homo, quare pollicitus non fidem tuam liberasti? Mancam olim esse hanc orationem jam aliunde suspicabar. Nunc suspicandi finem feci. TAYLOR.

Σώστρατος] Recte Coisl. Σώστρατος, uti inferius quoque legitur. Nomen vulgariter usurpatum, et, ut id quoque adjiciam, ex génio linguæ Græcæ. Παρὶ μὲν οὖν Σωστράτου ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπταί μοι, καὶ διήλεγται μέγαθός τε αὐτοῦ καὶ ἰσχύος ὑπερβολὴ καὶ ἔργα οἷα ἀπεφάσατο τοῦ ἐνόματος. Lucian. in vit. Demonactis. TAYLOR. Σώστρατος. CONT.

Ἰόντι] Raro sensu, pro *ἰσταμένῳ*, vel *ἱσταμένῳ*, *resistenti*, *redeunti*. REISK.

Ἀφιγμένος] Scil. *ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἰς τὰ ἄστυ πρὸς τοὺς οἰκείους*. Sæpe ἀφικνεῖσθαι usurpatur pro *ἱκνεῖσθαι* vel *κατέρχεσθαι*. INDEX.

Οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο etc.] Lego, *οὐδένα ἄν*, vel *οὐδέν' ἄν* etc. *neminem eorum domi inventurus esset*. Sic infra: *Καὶ τοὺς μὲν ἔνδον κατέλαβον*. Et rursus: *οὐκ εἰδὼς ὅντινα οἷόν κατελαλήψομαι* (l. *καταλήψομαι*) *καὶ ὅντινα ἔξω*. Demosthenes in Everg. *καταλαβὼν δὲ αὐτὸν οὐκ ἔνδον ὄντα*. MARKLAND. Immo *οὐδέν' ἄν* (quæ est ipsissima scriptura) *καταλήψοιτο τῶν οἰκείων ἐντυδείων*. *neminem eorum domi invenerit*. *In edit min.* TAYLOR.

Τῶν ἐντυδείων] Hic loci neutrius generis est. id temporis, tam sero diei domum si redeat, alimentorum, unde reficiatur, nil repertarum esse, cœna a necessariis jam dudum confecta, non existimantibus futurum, ut Sostratus tam sero rure domum rediret. REISK. *Rerum necessariarum*. AUGER.

Συνδειπνεῖν] Scil. *ἐμοί*, aut *ἐμοῖ*. mecum et cum uxore mea cœnam participare. REISK.

Εἰς τὸν καὶ τὸν] Ὡς τὸν καὶ τόν. CONT.

Ἔνδον] Imo vero *οὐκ ἔνδον*. alios quidem, cum urbe non excessissent, tamen domi eam non reperiebam. alios audiebam ne in urbe quidem esse. REISK.

Οὐκ ἐπιδημοῦντας] Malim *οὐδ' ἐπιδημοῦντας*. REISK.

Εὗρον] Id est, *ἐμαθον*, *ἐπυθόμην*. IDEM.

Ἐγγυτάτου] Non admodum insono *ἐγγυτάτω*. Sed dedisset, credo, Atticus scriptor *ἐγγυτάτω*. Adeo cum utroque numero et genere concordat in structura adverbium istud. *Οὗτοι ἐγγυτάτω ἀγρόν ἐνοικήσουσιν*. Isæus. *Ἐκεῖ τὸν ἐγγιστα τῶν διῴκουν*. Dion. Halic. *Οἱ ἐγγύτατα τῶν στυλμῶν*. Xenoph. Anab. l. 2. *Πελτμῶν τῶν ἐγγυτάτω καὶ χαλεπωτάτων*. Plat. de Legg. l. 1. *Πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συγκειμένους*. Lysiæ fragm. ex orat. de Hegesandri heredit. *Ἅμα τῷ ἰδίῳ δικαίῳ εἰς τὰς ἐγγυτάτω πόλεις κατεσκήνουν*. Xenoph. Anab. l. c. TAYLOR. Ἐγγύτατα. CONT. Possit quoque, *si quid mutandum sit*, quamquam nil necesse est, *ἐγγύτατον* adverbialiter legi. quam lectionem subjicit Vindobonensis, in quo corno vestigia hu-

χόμεθα, ἀνεῳγμένης τῆς θύρας καὶ ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρεσκευασμένης. ὥσαντες δὲ τὴν θύραν τοῦ δωματίου οἱ μὲν [1] πρῶτοι εἰσιόντες ἔτι εἴδομεν αὐτὸν κατακείμενον παρὰ τῇ γυναικὶ, οἱ δ' ὕστερον ἐν τῇ κλίνῃ γυμνὸν ἑστηκότα. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, παταξας καταβάλλω αὐτὸν, καὶ τὼ χεῖρε περιαγαγὼν εἰς ταὔπισθεν καὶ δήσας ἠρώτων διὰ τί ὑβρίζει εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών. κἀκεῖνος ἀδικεῖν μὲν ὡμολόγει, ἠντιβόλει δὲ καὶ ἱκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, ὃν σὺ παραβαίνων περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίησας, καὶ μᾶλλον εἴλου τοιοῦτον ἁμάρτημα ἐξαμαρτάνειν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν καὶ εἰς τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς, ἢ τοῖς νόμοις πείθεσθαι καὶ κόσμιος εἶναι. οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνος 29
τούτων ἔτυχεν [2] ὥνπερ οἱ νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας, οὐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ, οὐδ' ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφυγὼν, ὥσπερ οὗτοι λέγουσι· πῶς γὰρ ἄν, ὅστις ἐν τῷ δωματίῳ [3] πληγεὶς κατέπεσεν εὐθὺς, περι-

[1] πρῶτον T. A. [2] ὥνπερ καὶ νόμοι T. A. ὥνπερ καὶ οἱ νόμοι R. [3] πεδηγὸς T.

jus lectionis, quæ olim videtur in quibusdam libris fuisse versata, ἀνὰ τῶν ἐγγύτατα κατειλεῖν. REISK.

Καὶ ὑπὸ τῆς] Delet istud καὶ Scaliger, quod non inconcinnum sensum evocat: *foribus apertis a muliere ad eam rem instructa.* Sed utor præsentibus. TAYLOR. Καὶ recte servavit Taylor. est enim prorsus necessarium. REISK.

Ἕζεζε] Intellige absolute, *insolenter egit.* AUGER.

Τοὺς παῖδας] Nondum quidem Euphileto tum erat proles, præter filiolam. verum sic loquebantur in foro Attico (et Latini quoque morem illum loquendi imitati sunt, quæ res nota est) ipsi adeo improles, pariterque, quibus nati non essent, nisi unus aut una, spe nascendorum. Tanquam possentes jam præcipiuntur fictione absentes et adhuc futuri. REISK.

Καὶ νόμοι κελεύουσι] Repone Articulum, καὶ οἱ νόμοι: ut paulo ante, τοῖς νόμοις πείθεσθαι, et, ὁ τῆς πόλεως νόμος. Et ita passim infra. MARKLAND. Forte καὶ οἱ νόμοι. *In edit. min.* TAYLOR. Οἱ νόμοι. CONT.

Κελεύουσι] Subaudi τυχεῖν. REISK.

Οὐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ] Pro quo, Orat. III. dicit συναρπάζοντες ἐκ τῆς ὁδοῦ. quod (vel ἐξαρπασθεὶς) melius puto. Orat. XII. versus finem: τοὺς δ' ἐκ τῶν ἔργων συναρπάζοντες, βαίως ἀπίκταν. MARKLAND. Melius συναρπασθείς. *In edit. min.* TAYLOR. ἐφαρπασθείς. CONT.

Ἐν τῷ δωμ. πεδηγὸς] Barbarum istud πεδηγὸς confixit Dunsus, sed trepidanti simile, ut debuit. πεδίρης. Tentarunt locum alii aliter. ἐπὶ τῆς γῆς, Scaliger. Est cui placet ἀνὰ πλινθῶν. Ego quoque olim πεδίτης conjectavi, nam deesse aliquid judicabam de *compedibus*, quæ hominem fugiendi impotem efficerent. Verbum autem fuisse ex *dominantibus* et in communem usuram receptum jam olim fidem dedere Cratinus et Callias, qui fabulam eo nomine insignitam publici juris fecerunt uterque: Ita Hesych. Πέδησιν ὑποχείριον ἐποίησεν. Πέδαι δίσμα, πρισιλλίδες. Πεδῆται, συνεδημένοι. At profecto medelam quasi digito commonstrat Cod. Coisl. πεδηγὸς, a quo non longe abest συταγείς. Ut supra πατάξας καταβάλλω αὐ-

30 ἐστρεψα δ' αὐτοῦ τῷ χεῖρε, ἔνδον δὲ ἦσαν ἄνθρωποι τοσοῦτοι, οὓς διαφυγεῖν οὐκ ἠδύνατο, οὔτε σίδηρον οὔτε ξύλον οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔχων, ᾧ τοὺς εἰσελθόντας ἂν ἠμύνατο. ἀλλ', ὦ ἄνδρες, οἶμαι καὶ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι οἱ μὴ τὰ δίκαια πράττοντες οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς λέγειν τἀληθῆ, 31 ἀλλ' αὐτοὶ ψευδόμενοι καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι.

ζ. Πρῶτον μὲν οὖν ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

οὐκ ἠμφισβήτει, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ὡμολόγει ἀδικεῖν· καὶ ὅπως μὲν μὴ ἀποθάνῃ ἠντιβόλει καὶ ἱκέτευεν, ἀποτίνειν δ' ἕτοιμος ἦν χρήματα. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἐκείνου τιμήματι οὐ συνεχώρουν, τὸν δὲ τῆς πόλεως νόμον ἠξίουν εἶναι κυριώτερον· καὶ ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι ἡγησάμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν ἐτάξατε. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

τόν. Alibi c. Agorat. ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. Locum autem sic interpungas: λέγουσι· (πῶς γὰρ ἄν, — ἠμύνατο;) ἀλλ' κ. τ. λ. Taylor. Conjeceram σιδήτης, *vinctus compedibus*. Sed non placet, quia nulla *compedum* (quemadmodum est *manicarum*) mentio in tota narratione. Melius Cl. Editor, qui legit πατάγοις. supra enim dixerat Lysias, πατάξας καταβάλλει αὐτόν. et Orat. XIII. τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. et iterum pariter eadem Oratione. Hoc verum puto. Cæterum male distinguitur hic locus, et Parenthesis continuari debuit a voce πῶς usque ad ἠμύνατο: et minor tantum Distinctio ponenda post εὐθὺς, et post χεῖρε. Markland. Restitui πλυγαῖς e Vindobonensi, prout Toup quoque ad Suidam t. II. p. 298. emendavit. Olim suspicabar de πρανής. quod etiam non alienum sit. *qui statim uno ictu dejectus præceps corruerit in cubiculo*. focus erat in penetralibus ædium quidem, attamen non in cubiculo. Reisk. ἐν δωματίῳ ποδισθείς. Cont. Πεδηγὸς aliqui explicant *pedibus e lecto tractus*; sed dedi πληγείς. Auger.

Σίδηρον] Malim σιδήρεον. ut p. 95. 35. ed. Steph. Illud est ferrum, metallum, unde enses, cultri, falces, alia eduntur; hoc telum ferro factum vulnerandi aut occidendi ergo. Reisk.

Μὴ τὰ δίκαια] Possit idem videri atque τὰ μὴ δίκαια. haud ego tamen infitiabor, me hoc malle, præsertim cum a libris quibusdam articulus τὰ absit. Idem. Τὰ omittit Contius.

Καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι] Quo pertinet, ut alios suborneat, qui mendacia istorum testimonio suo adjuvent. Reisk.

NOMOΣ] Usus invaluit in Græcis editionibus veterum oratorum, ut quoties nuntiantur recitanda esse, vel lex, vel testimonium, vel aliquod ejusmodi, quamvis id non compareat quod recitandum est, ejus tamen titulus scribatur. Ita hic loci, quamvis non compareat lex recitanda, scribitur titulus NOMOΣ, quum scribi debuisset non titulus LEX sed historice duntaxat legem hic recitatam fuisse. Huic ego morbo obsecutus sum, licet eum non recte se habere intelligerem. Auger.

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἀναγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου.

[2] ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου, ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ' [3] ὑμῶν ἀποδέδοται τοῦ

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ A. [2] Deest NOMOΣ. T. [3] ὑμεῖν T.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Scribendum puto ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Et ita quoque infra, ubi omnia eadem verba. Sed non affirmo: scio enim unum et alterum exemplum contra afferri posse. Vide ad Orat. III. MARKLAND. Prætuli ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Sed posset utcunque servari ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ, quum in usu esset ut vel ipsi testes sua proferrent testimonia vel eorundem, ipsis præsentibus, testimonia legerentur. AUGER.

Τοῦτον τὸν νόμον] Hic, ut infra et millies alibi, significat legem quam is qui lequitur scribæ indigitat. IDEM.

Τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, etc.] Lege, πάγου. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, etc. plane enim excidit ea vox. Sic paulo ante: et infra, ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι etc. Sic enim scribendum, ὦ ἄνδρες, ut pæne vigesies in hac Oratione. Vulgo deest ὦ. MARKLAND.

Ἐφ' ὑμῖν] Ἀφ' ὑμῶν. SCHOTT. Si Musis placet. Quasi idem Jus poterat esse πάτριον (originarium nempe) et collatitium vel precario institutum. Ita enim Antiquiores. Οὕτως τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ᾗ πρωτοστάται τῶν Ἑλλήνων πάτριοι. Demosth. de ement. legat. Ἐξέλιπεν Ἀργείους ποτὲ τὸ Ἡρακλειδῶν γένος. Ἐξ οὗ βασιλεύεσθαι πάτριον ἦν αὐτοῖς. Plutarch. de fortuna Alexand. Or. XI. Pressius adhuc de hoc ipso Concilio Æsch. c. Timarch. Ἡμεῖς οἱ Ἀρεοπαγῖται οὕτε κατηγορῶμεν — οὔτε ἀπολογούμεθα· οὐ γὰρ ἡμῖν πάτριον ἐστίν. et Lucian. Anachars. Ἔσωθεν καὶ τῇ βουλῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἵνα τὰς φονικὰς ὑμῖν δίκας δικάζω, πάτριον οὕτω ποιῶν. Nasutior paulo fuit Dunæus, qui veram lectionem eruisse visus est, sed quem fefellit ratio et historia. Paucis a me accipe. A. Olymp. LXXX. 1. qui Lysiæ natalibus prior erat, labefactatam fuisse hujusce Curiæ auctoritatem suo ere prodiderunt Antiqui, consilium quidem ad eam rem Pericle, operam præstante Ephialte. De quo historici. Χάριτι τοῦ δήμου καταλύοντα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου Βουλήν. Et rursus: καὶ τὰ πάτρια καὶ σφισιβόντα νόμιμα καταλῦσαι. Diod. Sic. ad h. annum. Plutarch. in Pericle et Cimone, et alibi non semel. Heraclid. Pontic. de Polit. Aristot. de Rep. II. 12. et Harpocrat. in Ὁ πάτριος νόμος. Eo vulnere illato Senatus nervis suis socius ad pristinam dignitatem nunquam emicuit, nisi quod propter incredibilem in his rebus existimationem de Cæde cognoscere ei erat denuo in integrum repositum. Τῶν μὲν τὸ δικαστήριον οὐχὶ τύραννος, οὐδ' ὀλιγαρχία, οὐ δημοκρατία τὰς φονικὰς δίκας ἀφῃλίσθαι τετόλμηκεν. Demosth. c. Aristocr. Id igitur Juris silentium et redintegrationem intelligit ὁ ἀπολογούμενος, ita sententia redintegrata: ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ' ὑμῶν ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν. Recte opponuntur πάτρια et τὰ ἐφ' ὑμῶν, ut ap. Dem. παλαιὰ atque eadem forma. οὐ τοίνυν τὰ παλαιὰ ἂν τις ἔχοι μόνον εἰπεῖν, ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν τουτωνὶ τῶν ἔτι ζώντων πολλὰ δίκην δεδώκασι. Orat. de ement. legat. Τούτων, ὦ ἄνδρες, δεινότερα οὐ γέγονεν οὐδὲ μείζω πράγματ' ἐφ' ὑμῶν ἢν τοῖς Ἕλλησιν, οἶμαι δ' οὐδ' ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. Id. ibid. TAYLOR. Lege: καὶ ἐφ' οὗ (vel ὑφ' οὗ) ὑμῖν ἀποδέδοται etc. *et a quo vobis attributum est de cædibus judicare.* In Delphinio enim hæc causa, non in Areopago, agebatur. Hæc vero Curia (Delphinium), ut et cæteræ Tres, quæ diversarum Homicidii Specierum cognitionem habebant (de quibus vide Jul. Pollucem VIII. 10.), jus et auctoritatem suam videntur habuisse ab Areopago; qui ab antiquissimis temporibus, et antequam Delphinii nomen auditum fuerat, judiciis de Cæde destinatus erat locus. Vide doctiss. Perizonium ad Æliani Var. Hist. V. 15. "And. Dunæus pro ἐφ' ὑμῶν, *vestro tempore, vestra memoria.*" Quod sane non intelligo. MARKLAND. F. ἀφ' οὗ ὑμῖν ἀποδέδοται. Vid. Lect. Lys. c. 1. et Jul. Poll. VIII. 10. *In*

φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαῤῥήδην εἴρηται, τοῦτον μὴ κα-
33 ταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν
34 λαβὼν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται. καὶ οὕτω σφόδρα
ὁ νομοθέτης ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ταῖς ἐλάττονος ἀξίαις τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. καίτοι δῆλον ὅτι, εἴ τινα 35
εἶχε ταύτης μείζω [1] τιμωρίαν ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς, ἐποίησεν ἄν· νῦν δὲ οὐχ οἷός τε ὢν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἠξίωσε γίνεσθαι. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε, [2] ὦ ἄνδρες, ὅτι κελεύει, ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βίᾳ, διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ

[1] τιμωρίαν, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς ἐπ. T. A. [2] Deest Δ. T. R. A.

edit. min. TAYLOR. Ἐφ' ὑμῶν. CONT. ἐφ' ὑμῶν, vestris temporibus. Constat ex historia magnopere labefactatam esse senatus Areopagitici auctoritatem, nec plenissime restitutam fuisse, sed ipsi saltem redditum jus de cæde cognoscendi. AUGER.

Τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου] Bene si habet, inversa est locutio, pro illa solita τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου. contra illum non pronunciare sententiam homicidium ab eo commissum esse. Ego vero posterius malim. REISK. Reiskium exscribit Augerus.

Ταύτην τὴν τιμ. ἐπ.] Id est, τὸν μοιχὸν φονεύσῃ. REISK.

Εἶχε] Scil. ἐπιτιθέναι. hoc subaudiri necessarium est propter insequens ἐποίησεν ἄν. quod idem tum erit, atque ἐπέθηκεν ἄν. IDEM.

Τὴν αὐτὴν] Post τὴν αὐτὴν deest aut ἐπ' αὐταῖς, aut saltim τῇ, scil. τεθειμένῃ vel τεταγμένῃ τιμωρίᾳ. IDEM.

Καὶ τοῦτον τὸν νόμον] Lex, quam hic tradit scribæ recitandam, non est illa, de qua modo egerat, qua sancitum fuerat, ut mœchus super uxore vel pellice alterius deprehensus impune occideretur, sed est hæc, de qua statim agere incipiet, scil. de duplo mulctæ pendendo, si quis liberum hominem vi stupraverit. IDEM.

Ἄνδρες] Ὦ ἄνδρες. CONT.

Διπλῆν] Ut existimationi eruditorum consulerem, qui ante me hoc saxum volvebant, attamen διπλοῦν relinquebant iactatum, non operæ, non laboris parcus eram, si qua fortuna aut constructione hæc lectio tolerari poterat. Quorum famam dum tutabar, ego interea operam perdidi. Dixit quidem Gellius, XI. 18. "Is in fures non mortis, sed *Dupli* pœnæ vindicandum existimavit." Itemque Cic. III. Offic. 65. Verum hoc non rem attingit. Ceteri uno ore. οἱ νόμοι περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀντιπιπτόντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσιν. Dinarch. c. Demosth. ἢ δίκην εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος ὑποσχέτω διπλῆν. Plato de LL. l. 9. διπλασίας ζημίας ἀξιοῖ. Thucyd. I. 86. Et quod illis ignoscendum non erat, noster fere eodem spiritu. Τοῖς δὲ διπλῆν ἐπαίνου τὴν βλάβην. TAYLOR. Διπλῆν. CONT. Duplum ejus mulctæ, quam luit, qui corpus servile stupravit. REISK.

Ἐὰν δὲ γυναῖκας, ἐφ' αἷσπερ ἀπωτάτω ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι] Locus est mutilus, corruptus, male distinctus, et Argumentatione defectus. Lex erat celeberrima, ut, si quis *hominem ingenuum* vel *puerum* VI vitiasset, dupliciem mulctam solveret: si quis vero *Nuptam* PERSUASIONE stuprasset, marito licuerit impune eum occidere. Atque hac Lege maxime se defendit Reus noster, cujus Uxor ab hoc Eratosthene non vi subita, sed, ut ille ait supra, χρόνῳ διέφθαρται, *post aliquod tempus*, arte et illecebris, corrupta fuerat. Hæc eo præfatus sum, ut plenius appareat deesse vocem φανῇ,

10 [1] γυναῖκα, ἐφ' [2] αἷσπερ ἀποκτεῖναι ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς 35
ἐνέχεσθαι. οὕτως, ὦ ἄνδρες, τοὺς διαζομένους ἐλάττονος 37

[1] γυναῖκας T. R. A. [2] αἵσπερ τοὺς πείσαντας ἀποκτ. A.

persuasione, quæ opponatur *βίᾳ*, *vi*: ex qua oppositione et distinctione pendet tota Legis mens. Lego igitur: *ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βίᾳ, διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ γυναῖκα* (sc. *γαμετὴν*) *πείθοῖ*, etc. Clarum est ex eo, quod sequitur, ubi ad verba ipsa Legis alludit: *οὕτως, ὦ ἄνδρες, τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας*. Et statim: *ἡγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ ὑπὸ τῶν ζιασθέντων μισεῖσθαι· τοὺς δὲ πείσαντας, οὕτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὥστε* etc. Sed rem extra omne dubium ponit locus Xenophontis in Convivio, ubi Lysiæ sententiam et pæne verba exscribit: *καὶ μὴν ὅτι γε οὐ ζιάζεται, ἀλλὰ πείθει, διὰ τοῦτο μᾶλλον μισητός. ὁ μὲν γὰρ ζιαζόμενος, ἑαυτὸν ποιηρὸν ἀποδεικνύει· ὁ δὲ πειθόμενος, τὴν τοῦ ἀπαιτιδομένου ψυχὴν διαφθείρει. Et quidem quod non vi agit, sed persuadet, propterea magis odio dignus est. Qui enim vi agit, improbitatem suam palam ostendit: qui vero persuadet, mentem corrumpit ejus, cui persuadetur.* De pueris et eorum Amatoribus loquitur. Sic Philo Judæus, de Potipharis uxore: *βίᾳ λαιὸν πρὸ πειθοῦς ἔχρητο*: prout bene emendavit Doctiss. Mangeius, pro *πάθους*, Lib. de Josepho. Vide et Demosth. in Midiana, et Orat. de Fœdere Alexandri. Quin et Xenophonti adeo placuit hæc Lysiana hujus Legis explicatio, ut eam iterum videatur alludere Cyropæd. lib. III. *Armenius autem hoc modo locutus est: Neque illi, O Cyre, qui viros alienos cum uxoribus suis familiarius versantes deprehendunt, ob hanc causam eos interficiunt, quasi frugi meliores redditurі uxores suas, ὡς σωφρονιστέρας ποιοῦντες τὰς γυναῖκας· ἀλλὰ νομίζοντες ἀφαιρεῖσθαι αὐτοὺς τὴν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, διὰ τοῦτο ὡς πολεμίοις αὐτοῖς χρῶνται· sed quod existiment eos auferre ab istis amorem sibi debitum, idcirco pro hostibus eos habent.* Ita enim, cum Doctissimo Lysiæ Editore, locum istum legendum et explicandum esse puto: ut ποιοῦντες (non ποιοῦντας) ad *maritos*, αὐτοὺς (non αὐτὰς) ad *mœchos* referatur. MARKLAND.

'Εφ' αἷσπερ ἀποκτεῖναι ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι] Elegans phrasis leviter corrupta, et Distinctio male posita, interpretibus imposuerunt. Lego et distinguo: *ἐὰν δὲ γυναῖκα πείθοῖ, ἐφ' οἷσπερ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι*. Ad verbum: *Si vero nuptam persuasione, eorum rerum teneri, propter quæ fas est occidere:* id est, criminis capitalis reum esse; adeo ut per Leges marito liceat eum interficere. Idem est ac si scriptum fuisset, *ἐνοχός ἐστι ταῖς αἰτίαις, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτεῖναι ἔξεστι*, vel *ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία*, prout loquitur Noster Orat. XIII. et Æschines adv. Ctesiph. p. 89. et alii passim. Locutionem paucis confirmabimus. Æschines *περὶ Παραπρεσβ.* p. 37. *ἐπεὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει*. Dinarchus adv. Demosth. p. 95. *εἰ δὲ μὴ, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύουσιν* (sc. οἱ νόμοι) *οἷσπερ ἂν τις τῶν φυγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατῇ*. Andocides de Myster. p. 7. *οὓς ἴδε τοῖς αὐτοῖς ἐνίκησθαι ἐν οἷσπερ οὓς ἠγωνίσαντο*. Recte quoque *ἐνίκησθαι ἐν*. Æschines adv. Ctesiph. p. 78. *ὁ γὰρ Σόλων — ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνίκησθαι τὸν ἀστρέπτοντον, καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως*. Ubi plenam phrasin habes. Andocides de Myster. p. 12. *ἐν τῷ αὐτῷ ἐνίκησθαι*. Sic *ἔνοχος ἐν τοῖς αὐτοῖς*, Idem p. 11. Demosthenes in Leptin. apposite ad Rem, de Draconis Legibus loquens: *ὅμως οὐκ ἀφείλετο τὴν τοῦ δικαίου τάξιν· ἀλλ' ἔθηκεν ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννύναι· κἂν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι*. Idem. *Ἐφ' οἷσπερ*. Cont. Multa ista, et quæ haud dubito quin multi futuri sint, quibus acute et solerter excogitata videantur esse, ingenioque Marklandi digna, in cassum tamen omnia projecta sunt, ut toto cœlo a rei veritate et Lysiæ sententia aberrantia. Deest quidem aliquid, non vero id, quod iste volebat. Deest nempe post *ἐφ' αἷσπερ, τοὺς πείσαντας*. Legem hanc, brevitate dictionis subobscuram, ut sunt ferme leges omnes Græcæ, propter concisam, quam affectant, dictionem intellectu perquam difficiles, ad Scholiastæ fere modum juvat explicare et integrare sic, ut uncis includamus ea, quæ a lectore quoque ipso tacite subjici debent, a legislatore præterita. *ἐὰν δὲ γυναῖκας* [*βίᾳ τις αἰσχύνῃ*], *ἐφ' αἷσπερ* [*καταληφθέντας*] *τοὺς πείσαντας* [vel *τοὺς πειθοῖ διαφθείραντας*] *ἀποκτεῖναι ἔξεστιν, ἐνίκησθαι* [*τοὺς βιασαμένους*] *ἐν τοῖς αὐτοῖς* [*ἐν οἷσπερ ἐνίκησαν οἱ παῖδας ἐλευθέρους βίᾳ αἰσχύναντες*]. Sententia legis hæc est: Quicunque corpora libera per vim stupret, ei pendendum esse duplum illius mulctæ, quæ irrogetur a lege stuprantibus corpora servilia. Eadem pœna [dupli puta præstandi] teneri etiam illos, si qui mulieres ingenuas vi stupraverint. nam qui lenociniis et blanditiis obstrinxissent sibi ad moremque

38 ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας. τῶν μὲν
γὰρ θάνατον κατέγνω, τοῖς δὲ διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην,
ἡγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ ὑπὸ τῶν βια-
σθέντων μισεῖσθαι, τοὺς δὲ πείσαντας οὕτως αὐτῶν τὰς
ψυχὰς διαφθείρειν ὥστ' οἰκειοτέρας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλ-
λοτρίας γυναῖκας ἢ τοῖς ἀνδράσι, καὶ πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις 95. 1
τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τοὺς παῖδας ἀδήλους εἶναι ὁποτέ-
39 ρων τυγχάνουσιν ὄντες, τῶν ἀνδρῶν ἢ τῶν μοιχῶν· ἀνθ' ὧν
ὁ τὸν νόμον τιθεὶς θάνατον αὐτοῖς ἐποίησε τὴν ζημίαν.
40 ἡ. Ἐμοῦ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνω-
κότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν
δίκην λαμβάνειν· ἐν ὑμῖν δ' ἐστὶ, πότερον χρὴ τούτους 5
ἰσχυροὺς ἢ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ἐγὼ [1] μὲν γὰρ οἶμαι πά-

[1] Deest μέν. T.

sibi gerendum pelloxissent, atque sic volentes illas corrupissent, seu stupro, seu adulterio, ejusmodi corruptores impune licere occidere. Reisk.

Τῶν μὲν γὰρ] Scil. τῶν πεισάντων. Idem.

Τοῖς δὲ] Scil. βιασαμένοις. Idem.

Αὐτῶν] Indiligentius paulo atque securius dictum. Confidebas nempe, Lysia, lectorum tuorum fore neminem tam tardum, ut hoc αὐτῶν ad proximum τῶν βιασθέντων referret, sed omnes ultrò conjecturâ id esse consecuturos, quod tu in mente habuisses, scil. τῶν πεισθησῶν. Idem.

Καὶ τοὺς παῖδας, etc.] Adulterium, uti videtur, apud Græcos non in *Solutam*, aut *Vacuam*, sed in *Conjugatam*, in ὕπανδρον solam cadere potuit, uti pariter apud Romanos, Græcæ νομοθεσίας probos interpretes. "Proprie Adulterium in Nupta committitur, *propter partum ex altero conceptum* composito nomine: Stuprum vero in virginem viduamque committitur, quod Græci φθορὰν appellant." l. 6. §. 1. D. ad Leg. Jul. de adulteriis coercendis. Ita porro: "*Adulter*, qui alienam *Matremfam.* corruperit," l. 225. D. de verb. signif. ὃς ἂν μοιχεύσηται τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίου. Levit. XX. 10. Vid. quæ nos modo de *Furto* et *Adulterio*. Inde adeo Legg. Civiles, quæ Societatis ut plurimum beneficia adstruere satagunt, alia prorsus respiciunt atque Canonicæ. Plenior est, quem consuli velim, Cl. Harpprecht. ad Instit. l. 4. Tit. 18. §. 4., Anton. Perezii Prælectiones ad C. de lege Julia., et I. Fred. Bockelman. Different. Jur. Civil. et Canon. c. 49. Ad maritum tamen stuprantem detorquetur aliquando vox Adulterium, qui, uti dixi, Mœchus seu Adulter fieri non potest, nisi in aliena uxore: Ita in his locis, quæ tamen majorum sapientissima instituta referunt de dissimili in dissimili sexu atrocitate. Fragm. Cat. apud Gell. X. 23. "In adulterio uxorem tuam si deprehendisses, sine judicio impune necares? Illa te, si *adulterares*, digito non auderet contingere. Neque jus est." Item l. 1. C. ad Legem Juliam etc. "Publico judicio non habere mulieres *adulterii* accusationem, quamvis de matrimonio suo violato queri velint, lex Julia declarat: quæ cum masculis jure mariti accusandi facultatem detulisset, non idem feminis privilegium detulit." Hinc est quod lamentatur mulierecula apud Plaut. Mercat. [act. iv. ad fin.]

"Ecastor, *lege* dura vivunt mulieres
Multoque iniquiore miseræ quam viri.
Nam si vir scortum duxit clam uxorem suam,
Id si rescivit uxor, *impune* est *viro*.
Uxor vero si clam domo egressa est foras,
Viro fit causa, exigitur matrimonio.
Utinam *lex* esset *eadem* uxori, quæ est *viro*.
Nam uxor contenta est, quæ bona est, uno viro,
Qui minus vir una uxore contentus siet?" Taylor.

Ἐν ὑμῖν ἐστὶν] Scil. διαιρίζεσθαι. Reisk.

Ἐγὼ γὰρ] Ἐγὼ μὲν γάρ. Cont.

σας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς νόμους τίθεσθαι, ἵνα, περὶ ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκεψώμεθα ὅ τι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. οὗτοι τοίνυν περὶ τῶν τοιούτων τοῖς ἀδικουμένοις τοιαύτην δίκην λαμβάνειν παρακελεύονται, οἷς ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν· εἰ δὲ
10 μή, τοιαύτην ἄδειαν τοῖς μοιχοῖς ποιήσετε, ὡς καὶ τοὺς 41
κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς εἶναι, εὖ εἰδότας ὅτι, ἐὰν ταύτην τὴν αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγωσι καὶ ἐπὶ τούτῳ φάσκωσιν εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας εἰσιέναι, οὐδεὶς αὐτῶν ἅψεται. πάντες γὰρ εἴσονται ὅτι τοὺς μὲν νόμους τῆς μοιχείας χαίρειν ἐᾶν δεῖ, τὴν δὲ ψῆφον [1] τὴν ὑμετέραν δεδιέναι· αὕτη [2] γάρ ἐστι πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. 42
15 θ'. Σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· κατηγοροῦσι γάρ μου ὡς ἐγὼ τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετελθεῖν ἐκέλευσα τὸν νεανίσκον. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες, δίκαιον [3] μὲν ἂν ποιεῖν ἡγούμην, ὥτινιοῦν τρόπῳ τὸν τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν διαφθείραντα

[1] Deest τὴν. T. A. [2] γὰρ ἐπὶ A. [3] μὲν] ἐμὲ T. R. A.

Περὶ τῶν τοιούτων] F. παρὰ, ut pendeat, a sequentibus, παρὰ τῶν τοιούτων δίκην λαμβάνειν. N. c. Andocidem: Καίτοι ὁπότε οὗτος παρ' ἑτέρου ἠξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἦσσο ἐτέρους γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστιν. TAYLOR. Mihi non videtur vulgata lectio sollicitanda esse. περὶ τῶν τοιούτων idem h. l. est atque ἐν τοῖς τοιούτοις. *in ejusmodi causis.* REISK.

Ὡς καὶ τοὺς κλέπτας] Non sine stomacho et gravissima Judicum reprehensione hoc dicit Lysias; si ex eorum sententia ea sequeretur legis dispositio, ut *adulterii* αἰτία tutior sit futura atque ad salutem accommodatior, quam illa *furti*. Longe aliter statuerunt gentes, quarum instituta ad nos memoria pervenere. Optime de his rebus Rex sapientissimus, cujus mentem, quia multum ad eam rem facit, non gravabor exscribere. Ἀποδήσει τις αὖ ἐν πλέπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων ψυχὸς, τοὺς δὲ πόδας οὔ; οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον (Heb. ad uxorem vicini ejus) οὐκ ἀδωσθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς. Οὐ θαυμαστὸν, ἐάν τις ἁλῷ κλέπτων. Κλέπτει γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν. Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄπιθος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. μιστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως· οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ δῷς πολλῶν δώρων. Prov. VI. fin. TAYLOR.

Τὴν δὲ ψῆφον ὑμετέραν] Mos loquendi postulat, aut τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον, aut τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν. Post hæc scripta inveni posteriorem conjecturam a Brulart. et Vindobon. confirmatam. quare recepi. REISK. Cui ita assentior, ut velim ego eandem lectionem in textum admisisse. AUGER.

Ἐπὶ πάντων] Vel ἐστι. Cum vero dicit, Horum Judicum sententiam præcipuam esse *omnium* in Urbe, intellige, *quoad hanc rem*, et de hujus modi cædibus. Supra pro περὶ τῶν τοιούτων, mallem παρά. MARKLAND. Ἐστί. CONT. ἐστι πάντων primus edidit Taylor, ante quem vulgati libri dant ἐπὶ πάντων. Reliqui lectionem Tayloranam, præsertim cum a Brulart. et Coisl. confirmetur (quæ, ut videtur, gemina auctoritas nescio an una sit) quamquam olim vulgata ferri quodammodo possit. REISK. Reliqui ἐπὶ πάντων, subaudiendo ad phrasim ἐστί. AUGER.

Σκέψασθε] Nimis abrupta hæc est oratio, ut suspicer aliquid deesse. REISK. Σκέψασθε δὲ ὦ. CONT. Reiskio assentitur quoque Angerus. Cf. Olynth. Γ. §. γ.

Δίκαιον ἐμὲ] Δίκαιον μὲν. CONT.

λαμβάνων. εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργου δὲ μηδενὸς γεγενημένου, μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον, ἠδίκουν ἄν· εἰ δὲ ἤδη πάντων διαπεπραγμένων, καὶ πολλάκις εἰσεληλυθότος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν, ᾠτινιοῦν τρόπῳ ἐλάμβανον αὐτὸν, σωφρονεῖν ἐμαυτὸν ἡγούμην. σκέψασθε δὲ ὅτι καὶ ταῦτα ψεύδονται· ῥᾳδίως δὲ ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. ἐμοὶ γὰρ, ὦ
43 ἄνδρες, — ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον — φίλος ὢν Σώστρατος καὶ οἰκείως διακείμενος ἀπαντήσας ἐξ ἀγροῦ περὶ ἡλίου δυσμὰς συνεδείπνει, καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιὼν ᾤχετο. καίτοι πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, ἐνθυμήθητε [1] ὅτι, εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐγὼ ἐπεβούλευον Ἐρατοσθένει, πότερον ἦν μοι κρεῖττον αὐτῷ ἑτέρωθι δειπνεῖν ἢ τὸν συνδειπνήσοντά [2] μοι εἰσαγαγεῖν; οὕτω γὰρ ἂν ἧττον ἐτόλμησεν ἐκεῖνος εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. εἶτα δοκῶ ἂν ὑμῖν τὸν συνδειπνοῦντα ἀφεὶς μόνος καταλειφθῆναι καὶ ἔρημος γενέσθαι, ἢ κελεύειν ἐκεῖνον μένειν, ἵνα μετ' ἐμοῦ τὸν μοιχὸν ἐτιμω-
44 ρεῖτο; ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν παραγγεῖλαι, καὶ κελεῦσαι αὐτοὺς συλλεγῆναι εἰς [3] οἰκίαν τῶν φίλων τῶν ἐγγυτάτω, μᾶλλον ἢ ἐπειδὴ τάχιστα ἠσθόμην τῆς νυκτὸς περιτρέχειν, οὐκ εἰδὼς ὅντινα οἴκοι καταλήψομαι καὶ ὅντινα ἔξω; καὶ ὡς Ἁρμόδιον μὲν

[1] [ὅτι] R. [2] Deest μοι. T. A. [3] οἰκίαν τινὸς τῶν A.

Σωφρονεῖν] Quid? *Putavi* me recte fecisse, si quomodocunque — Immo *putassem*. σωφρονεῖν ἂν ἐμαυτὸν ἡγούμην. Ut supra. Δίκαιον ἐμοὶ ἂν φαίην ἡγούμην φιτινιοῦν τρόπῳ λαμβάνειν. TAYLOR.

Ἐπεὶ δὲ] Coisl. ἐπειδή. Id quod optavi bonum Cod. exhibiturum. Supra Ἀναζάντες ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν — ἀπιὼν ᾤχετο. TAYLOR. Ἐπειδή. CONT. Abundat δέ. Lego: καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ: ut supra, ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν. MARKLAND.

Ὅτι, εἰ] Ὅτι abundat non vitiose, sed more Græco et Attico. AUGER.

Ἢ τὸν συνδειπνήσοντα] Ἢ καὶ τὸν συνδειπνήσοντά μοι. CONT.

Κελεύειν] Malim κελεῦσαι ob præcedentia καταλειφθῆναι et γενέσθαι. REISK.

Ἵνα — ἐτιμωρεῖτο] Obvium erat τιμωροῖτο. Sed cave quidquam mutes. Infra: ἵνα εἰσῇεν, et ἐποιοῦμεν. Orat. IV. ἵνα ἐγίγνετο. et ita sæpe Attici. ἵνα εἶχον ἄν, Orat. VII. ἵνα μὴ ἀπολίσκετο, Plato in Symposio, p. 11. Ed. Oxon. ubi pro παῖδων moneo legendum παῖδας. Xenophon Cyropæd. lib. I. ἵνα αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνίδυ. Isocrates Evagora, initio fere: ἵνα οἵ τε δυνάμενοι τὰ τῶν πολλῶν ἔχειν κοσμεῖν, ἐν εἰδῶσι ποιοῦμενοι τοὺς λόγους, ταῖς ἀληθείαις ἐχρῶντο περὶ αὐτῶν· οἵ τε νεώτεροι φιλοτιμοτέρως διεκεῖντο πρὸς τὴν ἀρετήν. Demosthenes adv. Androt. ἵνα ἐκπονηθείημεν: et ἵνα ἦν, contra Aphobum. Et ad hanc formam forte exigendum istud D. Pauli ad Corinthios 1 Epist. IV. 6. ἵνα μὴ φυσιοῦσθε: ubi vulgo scribitur φυσιοῦσθε. MARKLAND.

Οἰκίαν τῶν φίλων] Aut οἰκίας in plurali erit leg. aut ad οἰκίαν addendum τινὸς aut τῶν encliticum. REISK.

Καταλήψομαι] Vidit istud καταλιψομαι magnus Salmas. uti profecto cæcus sit oportet, qui hoc non videat. Accedit, quanta accedere in tali re possit fides ex Cod. nostro Coisl. TAYLOR. Leg. καταλήψομαι, ut statim, et supra. Error forte operarum: qualis est ἴξω, pro ἵξω, quemadmodum recte legitur in nonnullis pu-

καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον οὐκ ἐπιδημοῦντας — αὐ γὰρ ἤδειν —, ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον, οὓς δ' οἷός τε ἦν λαβὼν ἐβάδιζον. καίτοιγε, εἰ προῄδειν, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν καὶ θεράποντας παρασκευάσασθαι καὶ τοῖς φιλοῖς παραγγεῖλαι, ἵν' ὡς ἀσφαλέστατα μὲν αὐτὸς εἰσῄειν — τί γὰρ ἤδειν εἴ τι κἀκεῖνος εἶχε σιδήριον; —, ὡς μετὰ πλείστων δὲ μαρτύρων τὴν τιμωρίαν ἐποιούμην; νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς τῶν [1]ἐσομένων ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, οὓς οἷός τε ἦν παρέλαβον. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

[2] ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ί. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες· σκέψασθε δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς οὕτως περὶ τούτου τοῦ πράγματος, ζητοῦντες εἴ τις ἐμοὶ καὶ Ἐρατοσθένει ἔχθρα γεγένηται [3] πώποτε πλὴν ταύτης. οὐδεμίαν γὰρ εὑρήσετε. οὔτε γὰρ συκοφαντῶν γραφάς με ἐγράψατο, οὔτε ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πόλεως ἐπεχείρησεν, οὔτε ἰδίας δίκας ἐδικάζετο, οὔτε συνῄδει 46

[1] ἐν ἐκείνῃ A. [2] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ T. R. A. [3] πώποτε γεγένηται T. R. A.

jesse ipsius Editionis; et Impressionis exemplaribus, MARKLAND. Καταλήψομαι. CONT.

[7]Ηλθον] Subaudi τηνάλλως. frustra. REISK.

Οὐκ ἐπιδημοῦντας] Judicabit aliquis ita restituendam fore hanc periodum οὓς οὐκ ἐπιδημοῦντας. una sc. vocula revocata, quæ ante scripturam sui simillimam facile excidere potuit. Aut fortasse h. p. melius. Ὡς Ἀμφίδικον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον οὐκ ἐπιδημοῦντας· οὐ γὰρ ἤδειν· ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον. Sublicis erat omnino locus adjuvandus, sed nihil silentibus Codd. refingere audeo. TAYLOR.

Οὐ γὰρ ἤδειν] Repete tacite a communi, οὐκ ἐπιδημοῦντας. REISK.

Ὡς μετὰ πλείστων] Mihi videtur ὡς jungendum cum πλείστων. ὡς μετὰ πλείστων, coram quam plurimis. AUGER.

Ἐκείνῃ τῇ νυκτί] Restitue Præpositionem, ἐν ἐκείνῃ. Ita supra, εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Infra, πλὴν ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Ioan. XXI. 3. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Sequitur: καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τῶν μὲν ἐκείνῃ μαρτύρων ἀκηκόατε, etc. Scribe, ΜΑΡΤΥΡΕΣ, ut supra monui. MARKLAND. Malim ΜΑΡΤΥΡΕΣ. AUGER.

Γραφὰς] Sæpissime, ut et hic factum est, duo istæc vocabula, γραφαὶ et δίκαι, secum ab oratoribus Atticis comparantur. Illæ sunt causæ publicæ, ad remp. pertinentes, quas uno nomine majestatis actionum complectaris. quarum rei, qui damnarentur, capite minuebantur, sive maxima illa erat capitis imminutio, seu extremum supplicium, sive minima, hoc est, exsilium. quocirca recte, foroque Attico convenienter subjungit Lysias ταῖς γραφαῖς exsilii pœnam; non autem ταῖς δίκαις, seu privatis causis. REISK.

Οὔτε συνῄδει — ἐπιβουλεύουσι] Vis argumenti hæc est: Nullam fuisse causam, cur Eratosthenem Euphiletus occideret, nisi commissum abillo adulterium; neque enim antea inter ipsos inimicitias exstitisse, neque fuisse Erastosthenem Euphileto criminis alicujus conscium, idque celasse, atque ideo hunc metuentem ne indicaret facinus voluisse eum interficere, quæ homicidiorum non raro causa fuerit, idque vel hinc est manifestum, quod Eratosthenes illi pecuniam obtulerit, quod facturus non fuisset, si minus eum terrere potuisset; eamque non accepturum Euphiletum facile potuisset intelligere, si solus criminis cujusdam ei conscius fuisset. Hæ me movent rationes, ut scribendum existimem: οὔτε εἰ τοιαῦτα διαπέξαμεν, ἤλπιζεν ἂν με

κακὸν οὐδὲν ὃ ἐγὼ δεδιὼς μή τις πύθηται, ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι, οὔτε, εἰ ταῦτα διεπραξάμην, ἤλπιζον [1][μὲν] χρήματα λήψεσθαι· ἔνιοι γὰρ τοιούτων πραγμάτων ἕνεκεν θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι. τοσούτου τοίνυν
47 δεῖ ἡ λοιδορία ἡ παροινία ἡ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν γεγο- 96. 1
νέναι, ὥστε [2] οὐδὲ ἑωρακὼς ἦν τὸν ἄνθρωπον πώποτε πλὴν ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. τί [3] ἂν οὖν βουλόμενος ἐγὼ τοιοῦτον κίνδυνον ἐκινδύνευον, εἰ μὴ τὸ μέγιστον τῶν ἀδικημάτων ἦν ὑπ' αὐτοῦ ἠδικημένος; ἔπειτα παρακαλέσας αὐτὸς μάρτυρας ἠσέβουν, ἐξόν μοι, εἴπερ ἀδίκως ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι, 5
μηδένα μοι τούτων συνειδέναι;

ιά. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἰδίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ νομίζω ταύτην γενέσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως ἁπάσης. οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττοντες, ὁρῶντες οἷα τὰ ἆθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων, ἧττον εἰς
48 τοὺς ἄλλους [4] ἐξαμαρτήσονται, ἐὰν [5] καὶ ὑμᾶς ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας. εἰ δὲ μή, πολὺ κάλλιον τοὺς μὲν κειμένους νόμους ἐξαλεῖψαι, ἑτέρους δὲ θεῖναι, οἵτινες τοὺς 10
μὲν φυλάττοντας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ταῖς ζημίαις ζημιώσουσι, τοῖς δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς ἁμαρτάνειν πολλὴν ἄδειαν ποιήσουσι. πολὺ γὰρ οὕτω δικαιότερον ἢ ὑπὸ τῶν

[1] Absunt uncis. T. R. μὲ A.
[2] οὔτε T.
[3] Deest ἄν. T. A.
[4] ἐξαμαρτήσουσιν T. R. A.
[5] καὶ] δὲ T.

χρήματα λήψεσθαι. neque si tale quid patrassem, sperare potuisset, me pecunia posse placari, quum hunc impune occidendi ejus metuque me liberandi occasionem haberem. Obtulisse autem Eratosthenem pecunias, si vitæ parcere vellet Euphiletus, narratur p. 173. 9. SLUITER.

Ἤλπιζον μὲν] Mὶν abesse mallem, aut certe cum μὲ mutari. sperabam me pro patrata illa cæde mercedem acceptur̃um. REISK. Quod Contius ejicit non subrogando μὲ. AUGER.

Θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι] Usitatius est ἀλλήλοις ἐπιζουλεύουσι, sine τῷ θάνατον: et ita fere scribit Noster. Vulgata tamen defenditur loco Andocidis, Orat. adv. Alcibiad. p. 31. καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβούλευσε Καλλίᾳ. Paulo ante, pro ἤλπιζον μὲν, scribo, ἤλπιζον ἂν, sperare potuissem. MARKLAND. Pro ἀλλήλοις malim ἄλλοις. AUGER.

Οὐδὲ] Sic dedi de meo. ne viderim quidem. olim erat οὔτε. quod ab hoc loco est alienum. REISK. Οὐδέ. CONT.

Τί οὖν] Τί ἂν οὖν. CONT. Ego velim, fateor, sic legisse, quamvis ἂν possit subaudiri. AUGER.

Ἐὰν δὲ] Ἐάν γε mavult Steph. ut conjungatur cum præcedentibus. Cordate. Tametsi δὲ non fuisset pro nihilo. *Tum demum* cum emphasi. TAYLOR. Mallem, ἐὰν καί: et locum aliter distinguerem: ἧττον εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτήσουσιν, ἐὰν καὶ ὑμᾶς ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας: *si vos* quoque *conspexerint* etc. Mox, ad finem Orat. deest Articulus ante πόλεως: τοῖς τῆς πόλεως νόμοις: ut supra hac Orat. et passim. MARKLAND. Ἐξαμαρτήσονται, ἐάν τε ὑμᾶς. CONT.

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας] *Eundem animum habentes*, np. ac ipsi injuria affecti. AUGER.

Γνώμην] Subaudi τοῖς νόμοις. REISK.

Θεῖναι] Malim θέσθαι. AUGER.

Ταῖς ζημίαις] Videtur ἐσχάταις aut μεγίσταις interponendum esse. REISK.

Οὕτω] τοῦτο. CONT.

νόμων τοὺς πολίτας ἐνεδρεύεσθαι, οἳ κελεύουσι μὲν, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅ τι ἂν βούληται χρῆσθαι· οἱ δ' ἀγῶνες δεινότεροι τοῖς ἀδικουμένοις καθεστήκασιν ἢ τοῖς παρὰ τοὺς νόμους τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας. ἐγὼ γὰρ νῦν καὶ περὶ τοῦ σώματος καὶ περὶ τῶν χρημάτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων κινδυνεύω, ὅτι τοῖς [1] τῆς πόλεως νόμοις ἐπειθόμην.

[1] Deest τῆς. T. A.

Οἳ κελεύουσι μὲν] Breviloquentia Lysiaca hæc est, orationem interdum efficiens conturbatiorem. perinde est ac si dixisset: ἃ γίγνεται, εἰ οἱ μὲν νόμοι κελεύουσιν — id quod contingit, si leges quidem —. REISK.

Ἐπειθόμην] Post ἐπειθόμην Contius hanc annotationem ponit: πολλὰ λείπει. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΤΟΙΣ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

Pag. ed. H.Steph. 190. 15

Pag. ed. Reisk. 50

ά. ΕΙ μὲν ἠγούμην οἷόν τε εἶναι, ὦ παρόντες ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλῶσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν· ἐπειδὴ [1] δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκανὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ, προνοουμένη τῶν

[1] δὲ τοῖς πᾶσιν T. R.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ] Pulcherrima et ornatissima oratio Lysiæ, qua eos laudavit, qui Corinthiis opem ferentes occubuerunt: quam quidem orationem, ut et ceteras Ὀρχαμος τυπογράφων ita emendatam edidit, ut tamen aliorum industriæ aliquid reliqui fecerit. MURET. *Var. Lect.* XVII. 11. Bellum hoc contra Lacedæmonios gestum incidit in Olymp. XCVI. duce Iphicrate. Vid. Diod. Sic., Xenophon. in Hellenic., Nep. in Iphicrate, Pausan. in Lacon. et Messen., et Palmer. ad Plut. Aristoph. 173. Memoratur hæc oratio a Theone, Capp. 1. et 2. ab Harpocr. in Γηρυτία. Laudatur item ab Aristotele in Rhetor. III. 10. (dissimulato tamen nomine auctoris) et a σχ. Æschinis inedito. TAYLOR. Plutarchus in Vita Isocrat. refert, nonnullos dixisse Isocratem transtulisse nobilem illum *Panegyricum* suum ex scriptis Gorgiæ Leontini, et Lysiæ. De Gorgia quidem nescio: sed quod ad Lysiam attinet, verissimum est, quod isti dixerunt. Conferenti enim hanc Nostri Orationem cum Isocratis Panegyrico, patebit clare, plurima esse non solum ad Res et Historias et earum Dispositionem spectantia, sed etiam Verba et Sententias, ex hac in illum transcriptas: quod nonnullis in locis notabimus; omnia enim accuratius persequi non vacat. Ipse Isocrates Lysiam, inter alios, et hunc Ἐπιτάφιον λόγον innuere videtur istis Panegyr. p. m. 108. καίτοι μὲ οὐδὲ λέληθεν, ὅτι χαλεπόν ἐστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προπεπολεμωμένων, καὶ περὶ ὧν οἱ μάλιστα δυσθύμητοι τῶν πολιτῶν εἰσιν, ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ διατομένοις πολλάκις ἐδάκρυσαν. Quin et, quod indignatiunculam aliquam nonnullis mereri forsan videbitur, Nostrum, cui tam multa debere voluit, virgula Censoria non dubitavit tangere, loco de quo monebo infra. Plures vero hujusce generis Ἐπιταφίους scripsit Lysias, prout testantur Plutarchus, Photius, et Suidas; quæ, opinor, comprehendentur sub generali nomine τῶν Πανηγυρικῶν Lysiæ, quorum meminit Halicarnasseus, et in quibus Stylum solito elatiorem agnoscit: quæ crisis verissima est. Hanc Orationem semel citat Harpocration, V. Γηρυτία. MARKLAND. Orationem Funebrem licet constans veterum judicium Lysiæ tribuerit, multa tamen sunt, quæ mihi persuadeant, non ipsum Lysiam esse auctorem. Est enim dictio magis ornata et inflatior etiam, quam pro illius ævi hujusque scriptoris simplicitate, plena quæsito ornatu. Antithetorum fastidiosam habet multitudinem et cumulationem, totaque sophisticum quoddam spirat ingenium. Nos igitur auctorem secuti Valckenaerium (ad Herod. l. VII. p. 566. 36. b. p. 579. 58. a.), ipsaque re id suadente, hanc Orationem Lysia abjudicamus, quod et post Valckenaerium fuit judicium Reiskii ad h. or. p. 64. SLUITER.

Ἐφ' αὐτοῖς] Junge cum λέγειν, *dicere de his rebus*, vel *de his viris*, de quibus nunc dico. AUGER.

ἐνθάδε λεγόντων, ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι, ἡγουμένη οὕτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν ἀκουσάντων τυγχάνειν. ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι περὶ 51
τούτων, ὁ δ' ἀγὼν οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς εἰρηκότας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν
25 παρεσκεύασεν ἡ τούτων ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν δυναμένοις καὶ τοῖς εἰπεῖν βουληθεῖσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς 52
πρότερος περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελεῖφθαι, ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐξεῖναι εἰπεῖν· 53

Ἐξ ὀλίγου] Sub. χρόνου. IDEM.

Ὅμως] Malim ὅλως. *universe.* REISK.

Λόγος — ἀγὼν] Simili fere elegantia Diod. Sic. l. 11. Τὴν μὲν μάχην αὐτοῖς εἶναι κρίνοντες πρὸς τοὺς Βαρβάρους, τὸν ἀγῶνα δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπ' ἀρετῇ θαυμαζομένους ὑπάρχειν. TAYLOR.

Ἐπ' αὐτοῖς] Imo vero ἐπ' ἄλλοις. *super aliis*, item, ut hi sunt, pro patria cum fortiter dimicarent, vita defunctis, atque hic in Ceramico sepultis. Alias τούτων erit ambiguum, et natans, modo enim tum sepeliendos, modo dudum sepultos idem vocabulum significabit. REISK.

Ποιεῖν] Viden', quantum affatui poetico tribuat ὁ καταλογάδην? ποιεῖν δυναμένοις — εἰπεῖν βουληθεῖσιν. Nam de Poetica dictum accipio. Quid enim? Ἀλλὰ μὴ ποιεῖν μηδὲ συγγράφειν. Plato in Lyside. Disertius adhuc et huic loco accommodatius Isocr. in Paneg. Τίς γὰρ ἡ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων κ. τ. λ. Nec mirum hæc esse tam diserta, cum ex Nostri funebri pleraque transtulit Isocrates in suam Panegyricam. Vid. Plutarch. in Isocrate, Photius itidem, Theo Progymm. c. 1. Redeo autem. Μόνοι δὲ καὶ τὸν Ἡσίοδον ἤλεγξιν ἔργα ψευδόμενον, ποιήσαντα, ὅτι καὶ δοιδὸς ἀοιδῇ φθονέει. Aristid. in obit. Alexand. Ita Socrates, qui Tragœdias cum Euripide composuit, dicitur a Laertio in vitæ initio συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. Add. Eustath. procœm. ad Comment. in Homer. Steph. ad l. c. Laertii. In vernaculum etiam defluxit.

What is he for a Lad you so lament?
Is Love such pinching pain to them that prove?
And hath he skill to make so excellent,
Yet hath such little Skill to bridle Love?

Spencer, Eclog. 4.

The God of Shepherds Tityrus is dead,
Who taught me homely as I can to make.

Id. Eclog. 6.

Plura dabit Index ad Chaucerum. TAYLOR. ποιεῖν est *carmina scribere.* Lucianus pro laps. int. salut. p. 497. ποιῶν εἰς τὸν Ἀπόλλω, *versus in Apollinem scribens.* Dion. Halicarnasseus περὶ Συνθ. Segm. XX. οἱ κράτιστα διαλεχθέντες, ἢ ποιήσαντες, *præstantissimi scriptores prosaici, et poetæ.* Et ita Diog. Laertius Platone. MARKLAND.

Ἐκείνοις παραλελεῖφθαι] Id est, ὑπ' ἐκείνων. *ab illis esse omissa.* Verum, nescio qui, haud satis placet hæc lectio, in se illa quidem sic satis tolerabilis. primum enim supervacaneum est, et nemo desideret ἐκείνοις, qui in continenti modo τοῖς πρεσβύτεροις legerit. Porro perspicuum satis est, hic tres hominum ordines inter se comparari, priores, qui nunc sunt, et postmodum futuros. horum primi et ultimi commemorati, medii taciti transmissi sunt. Veni igitur in suspicionem, Lysiam dedisse πολλὰ δὲ καὶ ἡμῖν καταλελεῖφθαι. *sed et nobis multa esse relicta.* καταλείπειν, qui alteri, quod suppleat, relinquit. παραλείπειν, qui a se dicenda, seu data opera, seu per secordiam, indicta præterit. REISK.

Ἐξεῖναι εἰπεῖν] Emendat Muretus ex Cod. ἐξεῖναι, prout postulabat constructio. Mendum ortum ex vice Diphthongi ει et η: quale istud Heb. IX. 1. εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας etc. pro ἐκείνη, id est, ἐκείνη, scil. διαθήκη. Qui enim defendunt σκηνὴ, certe non percipiunt Apostoli Argumentationem, quæ dependere et connecti videtur cum commate 7. esp. præcedentis, reliquis intermediis parenthetice sumendis: εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη ἐκείνη δικαιώματα λατρείας, etc. longa enim ista parenthesis probat δευτέρας ἐζητῆσθαι τόπον, *secundum Fœdus requisitum fuisse*, quæ erat ultima Positio in comm. septimo: post quam probatam redit ad priorem Positionem ejusdem

54 οὔτε γὰρ γῆς ἄπειροι οὔτε θαλάττης οὐδεμιᾶς, πανταχοῦ δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις οἱ τὰ [1] αὐτῶν πενθοῦντες κακὰ τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι.

Ϛ'. Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιοὺς κινδύνους τῶν προ- 30
γόνων δίειμι, μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβών· ἄξιον γὰρ
πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν
55 ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν [2] μνήμαις,
τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις, παιδεύοντας δ' ἐν
τοῖς [3] τῶν τεθνεώτων ἔργοις τοὺς ζῶντας.

[1] αὐτῶν T. [2] γνώμαις R. [3] τῶν om. T.

commatis, et probat (cap. IX. 1, 2. etc.) τὴν πρώτην ἐκείνην οὐκ εἶναι ἄμεμπτον, *prius illud Fœdus culpa non vacasse*, id est, *imperfectum fuisse*. Multi Codd. omittunt σκιαί: quæ quidem omitti potest, ita tamen, ut verba Apostoli connectantur, quemadmodum dixi, et τὸ πρώτῃ, sit διαθήκῃ, non σκιαί. Sed verosimilius puto resumptam fuisse vocem ἐκείνη propter longam digressionem. Video eandem Conjecturam Doctiss. quoque Mangeio in mentem venisse. MARKLAND. Melius conveniret, mea sententia, περιεῖναι (pro περιέσεσθαι) *superatura*, vel *superfutura esse*. REISK.

Ἄπειρα] Dicitur ille ἄπειρος γῆς, eo quidem sensu, quo Lysias hanc dictionem hic loci usurpavit (nam alium quoque fert), cujus nomen ad illius regionis incolas haud pervenit. IDEM. Significat, *neque terra neque mari incogniti*, vel *inauditi*. post οὐδεμιᾶς sub. οὗτοί εἰσι. ad πανταχοῦ δὲ sub. etiam aliquid, v. g. ἔνδοξοί εἰσι. deinde pro παρὰ πᾶσιν malim παρὰ τούτοις, et tunc καὶ erit *etiam*, nam in ultima parte phraseos, non de omnibus hominibus agitur, sed de iis duntaxat qui cum Atheniensibus conflixere. AUGER.

Πανταχοῦ] Πανταχῇ codices. Quod fortasse displicere emunctioribus non potest. Quid enim, amabo, interest inter πανταχοῦ et παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις? At Magistro profecto neutrum placet. Nam pro πανταχῇ et πανταχοῦ, ἁπασταχοῦ rectius ab Atticis dici contendit. TAYLOR.

Αὐτῶν πενθοῦντες] Habe αὐτῶν me fidejussore. Nostrorum hominum virtutem non nisi cum *suorum* calamitate conjunctam. Paulo inferius. Ἀπαγγεῖλαι τήν τι σφετέραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν. IDEM. Scribe, αὐτῶν: *sua mala*, seu *infortunia, deflentes*. Qui enim Filios vel Fratres vel Maritos in bello occisos lugent, Fortitudinem eorum, qui occiderunt istos, simul prædicant. MARKLAND.

Μνήμην] Μνήμῃ. SCALIG. μνήμαις bene habet, significans h. l. rem gestam, quæ refertur ab eo, qui ipse non interfuerit tum, cum gereretur, ex aliena fide, seu famæ, seu monumentorum literis consignatorum. REISK.

Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρ.] Γὰρ redit ad occultam sententiam a legente quoque tacite supplendam, priora cum insequentibus vincientem. Memorias dicendorum, ait, a fama traditas habeo. quas memorias facile fuit adipisci, passim obvias, et omnium in ore versantes. Decet *enim* omnes homines —. REISK. πάντας ἀνθρώπους. CONT.

Κἀκείνων] Non suorum tantummodo, qui populo cuique proprii sunt, majorum, sed *etiam illorum*, qui majores sunt Atheniensium. REISK.

Γνώμαις] Taylor h. l. lectionem μνήμαις, a Stephano aut profectam, aut proditam certe ab illo primo, servarat. Ego Aldinam revocavi, magis ob consensum codicum, quam ob lectionis præstantiam. In Augustano codice, quem ad editionem Taylori exegi, videtur utique μνήμαις esse, quoniam ex eo nihil varietatis ad h. l. exscripsi. Constat utrique lectioni sua ratio. Stephanica hoc dicit, in *commemorationibus virorum fortium*. Aldina, *cum gnomæ virorum fortium recitantur*. Gnomæ, seu dicta bonæ mentis plena τῶν ἀγαθῶν h. e. virorum virtutis et sapientiæ laude clarorum, magno numero leguntur a Diogene Laertio, libro primo, aliisque relata. Ejusmodi sententiæ igitur, ait orator, cum recitantur, decet omnes homines exempla virtutis a majoribus nostris edita oratione commemorare; quibus exemplis illæ gnomæ, veluti perspicuis quibusdam invictisque documentis illuminentur et confirmentur, eoque altius in animis audientium defigantur. Comparat inter se poesin et prosam: ὑμνοῦντας ἐν ταῖς ᾠδαῖς et λέγοντας ἐν ταῖς γνώμαις. potior enim il-

γ'. [3]Ἀμαζόνες γὰρ Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν ἦσαν θυ- 56
γατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι
[2]μὲν ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν
πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβᾶσαι, οἷς ἀνελπίστως δι' ἀπειρίαν
τῶν ἐναντίων ἦρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς
διώκοντας, ἐνομίζοντο [3]δὲ διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες 57
ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες· πλέον γὰρ ἐδόκουν τῶν ἀνδρῶν
ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν ἢ ταῖς ἰδέαις ἐλλείπειν. ἄρχουσαι δὲ
πολλῶν ἐθνῶν, καὶ ἔργῳ μὲν τοὺς περὶ αὐτὰς καταδεδουλω-
μέναι, λόγῳ δὲ περὶ τῆσδε τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα,
πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν παραλαβοῦσαι

[1] Ἀμαζόνες μὲν γὰρ T. R. A. [2] δὲ T. [3] [δὲ] R.

larum gnomarum pars erat prosa concepta. IDEM.

Ἀμαζόνες μὲν γὰρ, Ἄρεος μὲν etc.] Incommunexi aliquid esse videtur in Compositione ex abundantia particularum μὲν et δέ. Lego: Ἀμαζόνες μὲν γὰρ Ἄρεος τοπαλαιὸν ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν ὡπλισμέναι — πρῶται δὲ etc. ita omnia recte respondent. Μόναι μὲν est a Mureto, pro μόναι δέ. Vide Isocratem Paneg. p. 106. Genev. Ann. 1621. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Primum μὲν quanquam a Marklando confixum est, et a plerisque codicibus abest, tantum tamen absum, ut condemnem, ut potius servandum tuendumque censeam. Nam ut posteriori μὲν respondet proximum δὲ, in illis οἰκοῦσαι δὲ παρὰ — ita priori illi, quod exterminatum eunt, respondet illud δὲ, quod p. 191. 7. ed. Steph. legitur in illis Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους. Ab Amazonibus ad Adrastum transit atque Polynicen. Illas cum his comparat. Ἀμαζόνες μὲν — Ἀδράστου δὲ — Mirifice et ad fastidium luxuriat hac in oratione Lysias, cum antithetis molestissimis, frigus et nauseam creantibus, tum illa perpetua oppositione, sæpe perquam inepta, et puerili, inter μὲν et δέ. REISK.

Μόναι — τῶν περὶ αὐτὰς] *Solæ ex iis qui circa ipsas erant*, i. e. solæ populorum vicinorum. AUGER.

Ἦρουν] Ita Steph. et Codd. sanatiores: ἤρουν Ald. quod vidit Scaliger. Locus huic omnimodo germanus, vindices modo ab Interprete, Xenoph. de re eq. ineunte oratione: Οἱ γὰρ ἵπποι τῶν πόνων (de equis habetur sermo) οὔτε αἰρεῖν οὔτε ἀποφεύγειν δύναιντο ἄν. Nec *attollere*, nec evadere. Quam ingeniose! Vides istud αἴρειν, quod ille sequitur, locum non capere, addo neque agnoscere editionem principem. TAYLOR.

Τοὺς περὶ αὐτὰς καταδεδουλωμέναι] Muretus τὰ pro τοὺς, ut ad ἔθνων referatur. Nescio e libris, an conjectura. Nihil tamen mutarem. supra enim pariter loquitur: μόναι μὲν ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, id est, τῶν ἀνθρώπων. Demosthenes in Leptin. πάντων τῶν περὶ αὐτοὺς ἀρχοντες. Mox pro ἔδοξαν εἶναι γυναῖκας, forte ἔδειξαν εἶναι γυναῖκας, *ostenderunt se esse fœminas* tantum. MARKLAND. τὰ περί. CONT.

Ἐλπίδος χάριν] Dictio pæne ad tragicam magniloquentiam assurgens hæc est, cum κλέος μέγα, *magnam famam*, appellat πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν, *gratiam*, vel *suavem et delectabilem fructum, amplissimæ gloriæ et ingentis spei*. h. e. rem, unde duæ jucunditates exsisterent, altera præclaræ opinionis apud audientes de hominibus tam claris, altera spei, qua tententur hi, qui bellum adversus eos suscipere velint, de magnitudine et prædæ et famæ ab illis devictis reportandæ. Vel etiam χάριν significat h. l. *propter*. et hæc posterior interpretatio est illa priore aliquanto planior. REISK. χάριν regit genitivos præcedentes, et significat *causa, gratia*. AUGER.

Παραλαβοῦσαι] Scythas fuisse discimus ex Isocr. in Paneg., Justin. II. 4., Pausan. in Atticis, aliisque. Attamen de exitu hujus pugnæ non ita facile est homines conciliare. Noster πρὸς ἡδονὴν ἀκριβέστερον modo Τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὸν ἐνθάδε συμφορὰν ἀνώνυμον κατέστησαν. Ad laudem quidem magnifice: ceterum ad veritatem ἀκριβέστερον Historici, qui eas non solum in regnum reversas fuisse, verum etiam ibi ad Macedonicum usque imperium durasse produnt. Pausan. Attic. c. 15., Justin. l. c. Neque hæc commentandi animo dico, Τειάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς

58 τὰ μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν ἐστράτευσαν ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν. τυχοῦσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοίας ἐπτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωμάτων ἔδοξεν εἶναι γυναῖκες. μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρ- 191.1
τημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι, οὐδ' οἵκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι τῷ τε σφετέραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν· αὐτοῦ γὰρ ἀποθανοῦσαι, καὶ δοῦσαι δίκην τῆς ἀνοίας, τῆσδε μὲν τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον μνήμην
59 ἐποιήσαντο, τὴν δὲ ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε συμ- 5
φορὰν ἀνώνυμον κατέστησαν. ἐκεῖναι μὲν οὖν τῆς ἀλλοτρίας ἀδίκως ἐπιθυμήσασαι τὴν [1] ἑαυτῶν δικαίως ἀπώλεσαν.

δ'. Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων καὶ ἡττηθέντων μάχῃ, οὐκ ἐώντων [2] Καδμείων θάπτειν τοὺς νεκρούς, Ἀθηναῖοι ἡγησάμενοι ἐκείνους μὲν, εἴ τι ἠδίκουν, ἀποθανόντας δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην, τοὺς δὲ κάτω
60 τὰ [3] αὐτῶν οὐ νομίζεσθαι, ἱερῶν δὲ μιαινομένων τοὺς ἄνω 10

[1] αὐτῶν T. R. A. [2] τῶν Καδμ. T. R. A. [3] αὐτῶν T. R.

ἦλθε Κύπρις! sed ut præmoneam medicinam laceratis Rhetorum locis, si usu venerit, non semper ex Historiæ monumentis, aut rerum gestarum Fide esse erudendam. TAYLOR.

Ἔδοξαν εἶναι] Non satis attentum se contumque h. l. Marklandus gessit, qui proderet se malle legi ἴδιξαν εἶναι, immemor ille, id ne Græcum quidem esse. Græci non sic loquuntur, sed ἴδιξαν οὖσαι. quod idem est atque ἴδιξαν ὅτι εἰσὶ γυναῖκες. unde constat vulgatam ἔδοξαν probam esse lectionem. REISK.

Οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι etc.] Isocrates Paneg. p. 106. λέγεται δ' οὖν περὶ τῶν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθε. Sed et totum istius loci colorem ex hoc Nostri duxit. MARKLAND.

Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους etc.] Isocrates Paneg. p. 101. MARKLAND.

Τῶν Καδμείων] F. τὰ Καδμεῖων. TAYLOR. Nescio quare. REISK.

Καδμείων] *Cadmeorum*, i. e. Thebanorum, qui hic nominantur Cadmei a Cadmea Thebanorum arce. AUGER.

Ἡδίκουν ἀποθανόντας δίκην ἔχειν] Cui satisfactum fuit, ille dicitur δίκην ἔχειν. qui satisfecit, δίκην ὑποσχεῖν vel ὑποτελέσαι. Patet ergo vitium hoc in loco inesse, et aut sic leg. esse: ἐκείνους μὲν (Cadmeos puta), εἴ τι ἠδικοῦντο, ἀποθανόντων (scil. τῶν περὶ Ἄδραστον καὶ Πολυνείκην) δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην]. *illis, si qua oblata fuisset injuria, satisfactum esse modo quam luculentissimo*, eo scil. quod ceciderint ipsorum hostes. aut sic: ἐκείνους μὲν (septem ad Thebas duces, cum copiis suis), εἴ τι ἠδίκουν (scil. τοὺς Καδμείους), ἀποθανόντας δίκην τελεῖν (aut ὑποσχεῖν) τὴν μεγίστην. *illos* (Argivos), *si quam* Cadmeis *injuriam obtulissent, eam morte sua luisse, pœnasque ejus dedisse, quæ dari possint maximæ.* REISK.

Οὐ νομίζεσθαι] Ab Aug. abest οὐ. qui si non est merus librarii lapsus, hominis indoctissimi, atque in primis supini et somnolenti, suspicari possis leg. esse: τοὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν δεῖν νομίζεσθαι. *deos autem inferos debere jura sibi debita haud imminuta adipisci, iisque perfrui.* quibus in juribus hoc quoque erat, ut vita defuncti humarentur. IDEM.

Νομίζεσθαι] Νομίζεσθαι pro funerea ratione solennem et notissimum habet usum. Eurip. Suppl. 24.

Ὅς μ' ἐξετρύπα πατρὶ' ἐμὸν πάτερα λιταῖς
Πειρᾶν νομίσασθαι θ' ἁγνὸν ἃ λέγουσιν ἢ δρᾶς
Ῥᾴμῃ γενέσθαι.

θεοὺς εὐσεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶτον πέμψαντες κήρυκας ἐδέοντο 63
αὐτῶν δοῦναι τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, νομίζοντες ἀνδρῶν μὲν

Id. b. 126.

Κερσίσαι σε, Θανεῖ, παῖδας Ἀχαιὸν θίλων.

Et Apollon. Rhod. I. 166.

Γερήνιον Ἄλσος, λίπετ' ἄμπολιν, ὄφρα κομίζω.

Ælian. V. H. VIII. 4. Εἰς τοσοῦτον πρωλ-ῶν τρυφῆς, ὥστε καὶ κύπας καὶ ἀλειτρύονας ἐκείνους οἷς ἔχαιρεν ἐκκομίζειν ἀνοσιώτατος δημοσίᾳ. Confer Spanheim. ad Aristoph. Plut. 1009. Ceterum non eandem hic locum habet, sed plane et liquido sensu pro *accipere* dictum video. Τὰ αὐτῶν, legas, οὐ κομίζεσθαι. *suo jure defraudari Manes Defunctorum.* Τοὺς κάτω. Quibus apud antiquos quasi sepulturæ solennitate parentabatur. Religiosus Cenotaph. L. Cæsaris apud Pisanos: APVD. RAM. ARAM. QVOT. ANNIS. A. D. XII. *K. Sept.* PVBLICE. MANIBVS. EIVS. etc. "Ingratus Catilina, parum est illi capere patriam, nisi everterit, nisi Allobrogum in illam ecbortus incenserit, et trans Alpes accitus hostis vetera et ingenita odia satiaverit, ac diu *debitas inferias* Gallicis bustis duces Romani persolverint." Sen. de Benef. V. 16. "Priamus quanto pretio sepeliendum Hectorem redemit, rogavit ferentem, supplicavit armato, vitamque suam exponere maluit, ut *Cadaveri debita* non negaret." Cassiod. Var. II. 22. Quantæ erat Religionis in bello cæsorum funera procurare, atque etiam hostium non negligere, abunde discimus ex monumentis, legg. et historiis antiquorum. Vide inter ceteros Guther. de Jure Manium. Grot. de Jure B. ac Pacis, II. 19. Eam sollicitudinem satis expresse indicat lucerna antiqua apud Bellorium. * * * "Addebatur etiam saccus undecimus, in quem tota legio particulam aliquam conferebat, sepulturæ scilicet causa, ut si quis ex contubernalibus decessisset, de illo undecimo sacco ad sepulturam ipsius promeretur expensa." Veget. II. 20. Indeque tot monumenta, quæ extruxerunt commilitones.

D. M.
M. AVRELI. SENECIO
NIS. MIL. COH. V. PR.
P. V. EX.
CAECILIANI. QVI. VIX.
ANN. XXX. M. VLPIVS.
TITVS. COMMANIPVLVS.
ET. HERES. EIVS. CONTV
BERNALI. CARISSIMO.
POSVIT.

Romæ apud Porcarios in ara marmorea.

D. M. S.
C. IVLIVS. CAESAR. LONGINVS.
D. CIL.
C. IVLI. LEIBERTVS.
FERRVPTIS. MONTIBVS. HVC. TANDEM.
VENI. VT. HIC. LOCVS. MEOS. CONTE
GERET. CINERES.
APOLLO. TVAM. FIDEM.
VIXIT. ANNOS XLI. MESS. III.
DIES. XIII.
HOR. NVI.
T. FVLVIVS D. D. L.
COMMILITO. COMMILITON.
VALE. LONGINE. AITERNV.
S. T. T. L.

Genevæ ex Grutero.

Atque inter cetera, quæ ex lege Romana militiæ competebant privilegia, non erant extremæ notæ, quæ ad funus pertinebant. "Cetera item funebria quibus luctus augetur, XII. sustulerunt. HOMINI, inquit, MORTVO NE OSSA LEGITO QVO POST FVNVS FACIAT. Excipit bellicam peregrinamque mortem." Cic. de Leg. II. 60. Huno titulum Institutionum Decemviralium, ut obiter id commoneam, erudite et enucleate pro ceteris explicat Cl. Raevardus in Comment. ad Legg. XII. Tabb. Hujusmodi quoque fuit, quod discimus ex Digestis. "Si quis in bello occiderit, et si corpus ejus non comparet, lugebitur." L. fin. §. fin. de his qui not. infam. TAYLOR.

Μιαινομένων] Præstat utique lectio, quam video Codd. exhibere complusculos, μὴ γενομένων. Præstat, inquam, et de Sacris non profano ritu *peractis*, sed *omissis* prorsus et neglectui habitis, uti res postulat, optime dicitur. Quanquam non ignoro hæc verba eleganter aliquando usurpari pro eo, quod dicimus, οὐ καθαρεύεσθαι. Xen. Hist. Græc. I. 3. Ἐπὶ δὲ δυσμὰς αὐτῷ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ τῇ πρώτῃ, τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο, ὡς δὲ οὐδὲ τοῦτο ἐκαλλιερεῖτο πάλιν τῇ τρίτῃ. Ita Plutarch. in Pyrrho: Οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν ἱερῶν τῷ Μανίᾳ γενομένων, cum modo dixerat: Μάντεων αὐτὸν εἰσιόντες καὶ ἱερεῖς ἀπετρέποντο. Perinde utuntur Latini voce *Litare*. Suet. Aug. c. 96. "Circa Perusiam sacrificio non *litante*, cum augeri hostias imperasset —" et Jul. 81. "Dein pluribus hostiis cæsis cum *litare* non posset, introiit curiam spreta religione." et Plaut. Pœn. II. 1. 8. — "Quoniam *litare* nequeo, ahii illinc illico Iratus, vetui exta prosecarier." Ita Herodot.

ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι, ἀπι-
στούντων δὲ σφίσιν αὐτοῖς ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι
τὴν εὐψυχίαν ἐπιδείκνυσθαι· οὐ δυνάμενοι δὲ τούτων τυ-
χεῖν ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτούς, οὐδεμιᾶς διαφορᾶς πρότερον
πρὸς Καδμείους ὑπαρχούσης, οὐδὲ τοῖς ζῶσιν Ἀργείων χα- 15
ριζόμενοι, ἀλλὰ τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιοῦντες
τῶν νομιζομένων τυγχάνειν, πρὸς τοὺς ἑτέρους ὑπὲρ ἀμφο-
τέρων ἐκινδύνευσαν· ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι εἰς τοὺς τεθνε-
ῶτας ἐξαμαρτάνοντες πλείω περὶ τοὺς θεοὺς ἐξυβρίσωσιν,
64 ὑπὲρ δὲ τῶν [1] ἑτέρων, ἵνα μὴ πρότερον εἰς τὴν αὐτῶν ἀπέλ- 20
θωσι πατρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες καὶ Ἑλληνικοῦ νόμου
στερηθέντες καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. ταῦτα διανοη-
θέντες, καὶ τὰς [2] ἐν τῷ πολέμῳ τύχας κοινὰς ἁπάντων
ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλοὺς μὲν πολεμίους κτώμενοι, τὸ
δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον, ἐνίκων μαχόμενοι. καὶ οὐχ
65 ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαρθέντες μείζονος παρὰ Καδμείων τιμω-
ρίας ἐπεθύμησαν, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ἀσεβείας τὴν

[1] ἑτέρων om. A. [2] ἐπὶ T. R. A.

Calliop. 60. Ὥστε σπιζομένων τῶν Σπαρτιητέων, καὶ τῶν σφαγιούν γινομένων (χρηστῶν interponit Cod. unus importunissimus), ἀσπλάγχνωτα τὸν Παυσανίην πρὸς τὸ Ἡραῖον τὸ Πλαταιέων ἐπικαλέσασθαι τὸν Θεόν — καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Παυσανίεω ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά. Ubi in posterioribus habes plenam locutionem, atque apud Demosth. pariter in Exord. Concion. 63. Ἐθύσαμεν τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι καὶ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῇ Νίκῃ, καὶ γίγνονται καλὰ καὶ σωτήρια ταῦτ' ὑμῖν τὰ ἱερά. Ἐθύσαμεν δὲ καὶ τῇ Μητρὶ τῶν Θεῶν καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ἐκαλλιερούμεν καὶ ταῦτα. Taylor. Ego vulgatam servo tueorque. Polluebantur enim fana deorum per carnes et ossa cadaverum insepultorum a canibus avibusque rapacibus rapta et per fana tectaque fanorum sparsa et tractata. Reisk.

Ἑτέρων] Non equidem damnabo, tametsi alii pæne omnes in re simili omittere solent. ὑπὲρ μὲν τῶν — ὑπὲρ δὲ τῶν (sine ἑτέρων). prius τῶν h. l. ad Thebanos redit, posterius ad Argivos. Idem.

Μὴ πρότερον] Subaudi πρὶν ἢ τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεῦσαι. Idem.

Ἀτυχήσαντες — στερηθέντες — ἡμαρτηκότες] Poterat orator horum uno quocunque defungi et omnia complecti. Verum idem Lysias, brevitatis ille assectator tam acer, ut studio concisæ dictionis sæpe in orationis obscuritatem incidat, vocabula præter necessitatem exaggerat idem significantia, cum alias, tum in hac præcipue oratione funebri, ubi numeros captat, quod orationi convenit, qualis hæc est, pompaticæ. Verumtamen hæc ῥητορεία scholæ Isocraticæ pyxides redolens cum ab ingenio Lysiæ reliquis in ejus monumentis demonstrato quamplurimum abhorreat, dudum est, quod suspicari cœpi, hanc funebrem non ejus, sed alius; nescio cujus esse, ut parum movear a constanti antiquitatis testimonio, eam Lysiæ nostro tribuente. Idem.

Ἑλληνικοῦ] Omnes enim homines futurum sperant, ut fatis suis defuncti a superstitibus saltim humentur, etiamsi reliquis honoribus carendum sibi fuerit. Idem.

Τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, κοινὰς ἁπάντων etc.] Pro ἐπὶ notat Schottus (ex Mureto, opinor,) Libros Vett. habere ἐν. Isocrates simpliciter ταῖς κοιναῖς τύχαις, sine mentione *belli*. Markland. ἐν. Cont.

Ἐνίκων μαχόμενοι] Aliter Plutarch. in Thes. et Isocr. in Paneg. Taylor.

Παρὰ Καδμείων] Malim articulum τῶν interponi, ut paulo ante p. 188. 15. Dixerat quidem in continenti πρὸς Καδμείους. sed et ibi τοὺς addendum videtur. Reisk.

Ἀντὶ τῆς εὐσεβείας etc.] Ἀσεβείας re-

ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἆθλα
ὥσπερ ἕνεκα ἀφίκοντο, τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, ἔθαψαν ἐν τῇ
αὐτῶν Ἐλευσῖνι. περὶ μὲν οὖν τοὺς ἀποθανόντας τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας τοιοῦτοι γεγόνασιν.

ε'. Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ ἀνθρώπων

pone. TAYLOR. CONT. Conjeceram ἀσεβείας. Et ita Muretus. Sed, nisi fallor, adhuc deest vox αὐτῶν. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν, ἀντὶ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο: *sed illis, pro* IPSORUM *impietate,* SUAM *virtutem exhibuerunt.* MARKLAND. Nil videtur opus esse, ut αὐτῶν inseratur, id quod facillime a legente quoque a præmisso ἐκείνοις tacita cogitatione suppleatur. Non solus Lysias, sed omnes omnino Attici, ipsique adeo Latini hanc brevitatem amant, et homines quot-quot usquam sunt articulate loquentes. REISK. Marklandum exscribit Taylorus *in Edit. min.*

Ἆθλα] Præmia laborum in bello exantlatorum. Sic appellat Argivorum cadavera; prout ipse orator exponit, per modum superenarrationis addens τοὺς Ἀργείων νεκρούς. Posui ergo comma pone νεκροὺς, ut pone ἔθαψαν a legente quoque αὐτοὺς facile tacite suppleatur. REISK.

Ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσῖνι] Herodot. Calliop. 27. Τοῦτο δὲ Ἀργείους τοὺς μετὰ Πολυνείκεος ἐπὶ Θήβας ἐλάσαντας τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα καὶ ἀτάφους κειμένους στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους ἀνελέσθαι τε τοὺς νεκροὺς φαμὲν καὶ θάψαι τῆς ἡμετέρης ἐν Ἐλευσῖνι. Ita Aristid. in Eleusin. Ἐν Ἐλευσῖνι τῆς Ἀττικῆς. Nam neutiquam otiosum erat istum τῇ αὐτῶν Ἐλευσῖνι, cum Cereri Eleusiniæ plura erant templa per Græciam dicata. In Bœotia alterum, ubi contra Mardonium et Persas secunda fortuna pugnatum est, περὶ σταταμὸν Μολόεντα, Ἀργυιαίη τε χώρῃ καλεόμενον, τῇ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱρὸν ἵσταται. Herodot. Calliop. 56. In Ionia aliud, ubi eodem pariter die et successu contra Barbaros Græci militarunt, juxta Γαίσωά τε καὶ Σκολοπόεντα τῆς Μυκάλης, τῇ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱρὸν, τὸ Φλιάσιος ὁ Πασικλέος ἱδρύσατο, Νείλεω τοῦ Κόδρου ἐπισκώπτοντος ἐπὶ Μιλήτου κτιστήν. Id. ibid. 96. Nam secundum eundem Historiographum καὶ τόδε ἕτερον συνέπεσε γενόμενον Δήμητρος τεμένεα Ἐλευσινίης παρὰ ἀμφοτέρῃσι τὰς συμβολὰς εἶναι· καὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ Πλαταιΐδι πας' αὐτὸ τὸ Δημήτριον, οὗ ἐγένετο ἡ μάχη καὶ ἐν Μυκάλῃ ἔμελλε ἀσαύτως ἔσεσθαι. Herodot. ibid. 101. Ceterum de his rebus notabiliora quædam infra proferentur ad Orat. c. Andocid. TAYLOR.

Ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη] Ex Religione, credo, Gentium hæc, quarum dissemiuata est opinio, Semideorum et Heroum *mortem* non esse vitæ excessum, sed rectam quasi ad cœlum migrationem. Ἐπεὶ δὲ ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων Ἡρακλέους ἐζήτει τοὺς παῖδας Εὐρυσθεύς. Pausan. Attic. c. 31. Ἐπεὶ γὰρ Ἡρακλῆς μετήλλαξε τὸν βίον θεὸς ἐκ θνητοῦ γενόμενος. Isocr. in Paneg. Ἐπειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθησαν. Id. ibid. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα κ. τ. λ. Apollod. Biblioth. l. 2. Λαβὼν δὲ (Philoctetes) τῆς ὑποψυγίας χάριν τὴν τῶν τόξων δωρεὰν ἦλθε πυράν. εὐθὺ δὲ καὶ κεραυνῶν ἐκ τοῦ στειλιχνίτου πτσόντων, ἡ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἰόλαον ἐλθόντες ἐπὶ τὸν ὀστολογίαν καὶ μηδὲν ὅλως ὀστέον εὑρόντες ὑπέλαβον τὸν Ἡρακλέα τοῖς χρησμοῖς ἀκολούθως ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς μεθίστασθαι. Diod. Sic. l. 4. p. m. 196. fin. "*Abiit ad Deos* Hercules: nunquam abiisset, nisi, cum inter homines esset, eam sibi viam munivisset." Cic. I. Tusc. 32. "Postquam Hercules *migravit* e terris, nepotes ejus," et quæ sequuntur. Serv. ad Virg. Æn. VIII. 341. "Anno octogesimo post Trojam captam, centesimo et vigesimo, quam *Hercules ad Deos excesserat.*" Patero. I. 2. Eandem porro ἀνοθεώτατος sententiam peperit de summis Philosophis Veterum Superstitio. Ὁ μὲν οὖν (i. e. *Socrates*) ἐξ ἀνθρώπων ἦν. Laert. in Socrat. Πυθαγόραν ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι. Lysis. Epist. ad Hipparch. Et de Impp. Romanorum adulatio. Hor. III. Carm. 3. 9.

"Hac arte Pollux et vagus Hercules
Enisus arces attigit igneas
Quos inter Augustus recumbens
Purpureo bibit ore nectar."

Add. Inscript. vet. apud Gruter. XLV. 2.

HERCVLI.
AVG.
CONSORTI.
D. N.
AVRELIANI.
INVICTI. AVGVSTI.
RESPVB. PIS.
CVRAM. AGENTE.
C. IVLIO. PRISCIANO. V. C.
DVC. CVR. R. P. PIS. ET. FAN. P. M.

68 ἠφανίσθη, οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, ἐξηλαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, αἰσχυνομένων μὲν
69 τοῖς ἔργοις, φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν, ἀφικόμενοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν ἱκέται ἐπὶ [1] τῶν Ϛωμῶν ἐκαθέ- 30

[1] τὸν Ϛωμὸν T. R.

Hoc autem Herculis ad cœlum iter egregie bis verbis depingit Ovid. IX. Met. 239.

"Jamque valens et in omne latus diffusa sonabat,
*Securos*que artus, *contemptores*mque petebat
Flamma suum."

Et modo, Jove immortalitatis fidem faciente,

——"Œtæas spernite flammas;
Omnia qui vicit, *vincet* quos cernitis ignes.
Non nisi materna Vulcanum parte potentem
Sentiet; æternum est a me quod traxit, et *expers*
Atque *immune necis*, nullaque domabile flamma.
Idque ego defunctum terra cœlestibus oris
Accipiam." TAYLOR.

Οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, etc.] Isocrates: οἱ δὲ παῖδες Ἡρακλέους, φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἔχθραν etc. Vide et confer totum locum cum hoc Lysiæ. Mox, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν: verte, *quos quidem puduit factorum Eurysthei, potentiam vero ejus metuebant.* Τοῖς ἔργοις αἰσχυνομένων, sc. Εὐρυσθέως ἔργοις, non *Herculis*, ut male Interpres Brabantus, qui Activo sensu accepit Participium αἰσχυναμένων, oblitus loci istius infra, οὐχ ἥττων ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι, ἢ etc. et aliorum in hac Oratione. Paulo post, καὶ ἐξίουν ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων etc. Isocrates p. 100. ἠξιοῦμεν ἡμᾶς ἀσθενεστέρους, καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, βοηθεῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι, τοῦ λυσιτελοῦντος ἕνεκα, συναδικεῖν. Omnia eadem. MARKLAND.

Τοῖς ἔργοις] Id est, ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις. pudebat quidem eos eorum, quæ fiebant; h. e. ab homine Græco in Græcos hæc statui exempla immanitatis, et Græcos non intercedere. Perinde est, sive cum Marklando ἔργα illa ad Eurystheum referas, ut sit *facinorum Eurysthei*, an cum cæteris quoque Græcis communices, qui Eurystheum ita inulto sævire in Heraclidas ipsisque sibi insultare sinerent, ut sit, *pudebat quidem Græcos ignaviæ suæ, et immemoris ergo Herculem animi sui*, cujus liberos expellerent et pæne proderent hosti eorum. REISK.

Ἐπὶ τὸν βωμὸν] Displicet vehementer lectura Codd. Ioann. et Coisll. duorum, ἐπὶ τῶν Ϛωμῶν. Non animadverterunt sacrilegi illi novatores, quibus ἐπὶ τὸν Ϛωμὸν καθίζεσθαι nove et quasi parum grammatice dictum videbatur, unicam et celeberrimam Aram *Misericordiæ* sc. quam Heraclidarum fortunæ memoriæ consecrarunt, hic necessario intelligendam venire. Τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας. *schol.* ad Aristoph. Equit. 1148. Διαπέμπει δὲ ἔλθων εἰς Ἀθήνας καὶ καθεσθέντας ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν ἐξίουν βοηθεῖσθαι. Apollodor. Biblioth. l. 2. Ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δέμυτραν φύγουσαν καὶ Διόνυσον μετοικοῦντα, καὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀλαμένους, ὅταν καὶ τὸν ἐλέου ἱστήσαντο Ϛωμὸν, κ. τ. λ. Philostrat. Epist. 70. Πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν τῶν Ἡρακλειδῶν προσπεφυγότων, Ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Zenob. Cent. II. 61. "Postquam Hercules migravit e terris, nepotes ejus timentes insidias eorum, quos avus affixerat, Athenis sibi primum Asylum, hoc est, *templum Misericordiæ*, collocarunt." Serv. ad VIII. Æn. 341. "Primi Heraclidæ condidere Asylum Athenis sub titulo Clementiæ." Pompon. Sabin. ad II. Æn. 761. Laudatissima fuit hæc ara et Atheniensibus in ingentem gloriam cessit, qui *primi* et quidem diutissime *soli* Aram Misericordiæ statuere. Ἀθναίοις δὲ ἐν τῇ Ἀγορᾷ καὶ ἄλλα ἱστὰν οὐκ ἐς ἅπαντας ἐπίσημα, καὶ ἐλέου βωμός, ᾧ μάλιστα θεῶν ἐς ἀνθρώπων ἔθος καὶ μεταβολὰς πραγμάτων, ὅτι ἀφέλιμος, μόνοι τιμᾶς Ἕλλήνων νέμουσιν Ἀθηναῖοι. Pausan. Attic. c. 15. Καὶ οἱ πρῶτοι βωμὸν ἐλέου παθήμασιν τοῦτον ἐν τῇ πόλει τῶν Συρακουσίων ὑφίσουσιν. Diod Sic. l. 13. p. m. 342. Εἰκάσαι δὲ παρ' αὐτοῖς, θέλοντας Ἑλληνικὸν διηγούμενος, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλὰ, ὡς Ἠλεῖοι παραγαρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεοσεβίζουσι, τίς ἐστ' Ἀθηναίοις ἐλέου βωμός. Philostrat. in v. Pollux. Perro autem credibile est hunc Ἕλεον non aliam fuisse a Jove, qui Μειλίχιος, Ἱκέσιος et Φίλιος passim audit,

ξοντο· ἐξαιτουμένου δὲ αὐτοὺς Εὐρυσθέως, Ἀθηναῖοι οὐκ 70
ἠθέλησαν ἐκδοῦναι, ἀλλὰ τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον
ἡδοῦντο ἢ τὸν κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ ἠξίουν 71
ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι
μᾶλλον ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοι τοὺς ὑπ' ἐκείνων ἀδι- 72
κουμένους ἐκδοῦναι. ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ

et in Foro Civitatum poni solebat. Aliter non concordabunt verba Euripidis de his ipsis Heraclidis.

Ἰκέται δ' ὅπτις ἀγοραίου Διὸς
βαζίμεσθα, καὶ στέφη μαίνεται.
Heraclid. 70.

Hoc fortasse voluit σχ. Aristoph. Equit. 498. Ὡς Ζεὺς Ἕλιος ἢ Μειλίχιος, ἢ Φίλιος, οὕτως Ἀγοραῖος. Cultu erat notabilis hujus cognominis Deus tum Athenis, Ἀγοραίου Διὸς βωμὸς Ἀθήνησιν. Hesych. Ὥσπερ ὁ δοῦλις ἴτι παιδὸς ὄντος αὐτοῦ (Socrate) τῷ πατρὶ χρυσμὸς ἀπεδίσκησεν. ἐᾷν γὰρ αὐτὸν ἐκέλευσεν ὅ,τι ἂν ἐπὶ νοῦν ἴῃ πράττειν, καὶ μηδὲ βιάζεσθαι, μηδὲ παράγειν, ἀλλ' ἐφίεται τὸν ὄρμον τοῦ παιδὸς, εὐχόμενον ὑπὲρ αὐτοῦ Διὶ ἀγοραίῳ, καὶ Μούσαις. Plutarch. de gen. Socrat. Tum in exteris Civitatibus. Καὶ ἠμουσάρχησε χρόνον ἐν' ὀλίγον· οἱ γάρ μιν Σελινούσιοι ἀναστάντες ἀπέστειλαν καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου Ζωμόν. Herodot. Terpsich. 46. At non Selinuntis solum, sed Elidis, et in Sparta, alibique. V. Pausan. in Eliac. in Lacon. Æsch. Eumenid. 979. Tum autem in fide et clementia totus est Jupiter. Οἱ δεόμενοι προστῖναι εἰώθασι Δία ἱκέσιον· οἱ δὲ συνοικοῦντες ἑφέστιον· οἱ δὲ φίλοι φίλιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι ἑταιρήϊον· οἱ δὲ ξένοι ξένιον· οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας πιστοῦντες ὅρκιον· οἱ δ' ἀδελφοὶ ὁμόγνιον. σχ. Euripid. ad Hecub. 345. Παρημμακτέον δὲ τῇ συμφορᾷ δικαίως ἱκάλας μὲν Δία καθάρσιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξένου πεπονθὼς εἴη, ἱκέλας δὲ ἐπίστιόν τε καὶ ἑταιρήϊον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν. Herodot. Clio, 44. Οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἱητῶν ἀδικίας ὁ ξένος (l. ξένιος) οὔτε γονέων ἁρὰς ὁ γονέθλιος οὔτε δίκαιος καὶ μέτριος ταχὺ, ὡς κ. τ. λ. Plutarch. Amator. Post hæc quæ diximus ἐμφατικώτερον videbitur illud Luciani in Timone. Φίλος δὲ ἢ ξένος, ἢ ἑταῖρος, ἢ ἑλίου Ζωμὸς, ὕλως πολύς. Neque fortasse χάριτι τῶν ἀμφιβόλως dictorum destitui illud quoque Aristoph. Equit. 408.

Ἢ μᾶνον' ἀγοραίου Διὸς σκωλάγχνοισι παραγενόμην.

Redeo ad delicias hominum Librarios, qui phrasin concoquere non potuerint. Atqui ita passim quamplurimi. Ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυτάτω καθίζουσιν ἐπὶ τὸν Ζωμὸν Μουνιχιάσιν. Ἐπὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν κ. τ. λ. (Ita enim lecturus sum, ubi isthic loci pervenero, nec parum fœnerabitur illa emendatio ex iis, quæ hic dicuntur.) N, c. Agorat. Καθίζειν enim ἐπὶ τὸν βωμὸν est eo confugere animo sedendi supplicandique. Ἔρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Æsch. c. Timarch. Πρὸς τὰ ἱερὰ ἱητῶν καθιζομένων. Thuc. III. 70. Ἱκέται ἱζόμενοι ἐπὶ τὸν Ζωμὸν ἐδίδοσαν σφέας αὐτούς. Herodot. Erat. 108. Eadem pariter ratione N. infra Ἐπ' Ἀρτεμισιον ἐβοήθησαν. Et Herodot. Uran. 50. Αὐτίκα ἐκλελοιπότων ἐς Πελοπόνησον. σωθῆναι ἐς Αἴγιναν. Atque Idem Erato 24. Σπίθης δὲ ὁ τῶν Ζαγκλαίων μούσαρχος ἐκ τῆς Ἴπυπος ἐκδιδρήσκει ἐς Ἱμέραν, ἐκ δὲ ταύτης πάρῃν ἐς τὴν Ἀσίαν. Similiter Dionys. Halic. l. 1. Antiqq. Rom. Ὀλίγους δέ τινας ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ ἄντρον ἀποκρύπτεται. Cui consonat Cæs. B. Gall. I. 12. "Reliqui sese fugæ mandarunt atque in proximas silvas abdiderunt." Sueton. August. c. 16. "Nec prius surrexisse ac militibus in conspectum fuisse quam a M. Agrippa fugatæ sint hostium naves." Cic. pro L. Manil. 13. "Quid nobilissimas urbes — commemorem, cum vestros portus atque eos portus, quibus vitam et spiritum ducitis, in prædonum fuisse potestatem sciatis." Vid. Casaub. ad Suet. l. c. et Gell. I. 7. Taylor. Ἐπὶ τὸν Ζωμὸν reliqui, convitio Taylori perterrefactus; verumtamen est, quod ejus ægre feram, et rursus est in altera lectione, quod præferam. A lectione ἐπὶ τὸν Ζωμὸν ægerrime fero ἑλίου abesse. Res foret alia, si non alia, præterquam Misericordiæ, ara Athenis fuisset. Ergone in posterum legemus ἐπὶ τὸν ἑλίου βωμόν? Ego vero facio cum mstis, qui ἐπὶ τῶν βωμῶν dant. Heraclidæ ad aras deorum alii aliorum confugiebant, in iisque considebant. Reisk.

Ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοποννησον ἐχόντων etc.] Isocrates p. 100. Πελοποννησίων δὲ τοὺς μετ' Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσ-

τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοποννησίων ἐχόντων, οὐκ ἐγγὺς 35
τῶν δεινῶν γενόμενοι μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἶχον
73 γνώμην ἥπερ πρότερον, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ
πατρὸς αὐτῶν πεπονθότες, ἐκείνους [1] τ' οὐκ εἰδότες ὁποῖοί
τινες ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι,
αὖ προτέρας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς Εὐρυσθέα, οὐδὲ
κέρδους προκειμένου πλὴν δόξης ἀγαθῆς, τοσοῦτον κίνδυνον
ὑπὲρ αὐτῶν ἤραντο, τοὺς μὲν ἀδικουμένους ἐλεοῦντες, τοὺς
δ' ὑβρίζοντας μισοῦντες, καὶ τοὺς μὲν κωλύειν ἐπιχειροῦντες, 40
τοῖς δ' ἐπικουρεῖν ἀξιοῦντες, ἡγούμενοι ἐλευθερίας μὲν ση-
μεῖον εἶναι μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας, δικαιοσύνης δὲ τοῖς ἀδι-
κουμένοις βοηθεῖν, εὐψυχίας δ' ὑπὲρ τούτων ἀμφοτέρων, εἰ
74 δέοι, μαχομένους ἀποθνήσκειν. τοσοῦτον δ' ἐφρόνουν ἀμφό-
τεροι, ὥςθ' οἱ μὲν μετ' Εὐρυσθέως οὐδὲν παρ' ἑκόντων
ἐζήτουν εὑρίσκεσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἠξίουν Εὐρυσθέα 192. 1
[2] αὐτὸν ἱκετεύοντα τοὺς ἱκέτας [3] αὐτῶν ἐξελεῖν. παραταξά-

[1] δ' R. A. [2] αὐτὸ ἱκετεύοντες A. [3] αὐτῶν A.

βαλόντας, ἐκπεξελθόντες ἐπίασαν μαχόμενοι. Vides, ut, mutatis aliquot vocabulis, idem dicit uterque. MARKLAND.

Ἐκείνους τ' οὐκ εἰδότες] Hæc librorum vulgatorum est lectio, prima specie illa quidem veritatem assimulans, diligentius autem ubi inspexeris et membra inter se comparaveris, et constructionem articulatim fueris persecutus, intelligas recte monere codices δ' pro τ' sufficientes. quod exemplum ego sum imitatus. Probe factum si neges, demonstratum dabo, proximum superius μὲν non habere δὲ sibi respondens. Fac enim verum esse τε, et illi μὲν respondere δὲ, quod legitur pone ἄλλαισι, cernes, pro ἤραντο paulo post leg. esse ἄρασθαι, et tum aliquid sententiæ deesse. Verum bene habet ἤραντο, et a verbis δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι nova init sententia. Mutandum igitur τε cum δὲ, ut feci. REISK.

Ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι] Cohæret ἄνδρες non cum ἔσονται, sed cum γενόμενοι. ἄνδρες γενόμενοι idem est atque ἀνδρωθέντες. IDEM.

Δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι] Scil. τοῦτο, illud, de quo in continenti commemorat, scil. τὸ ἄρασθαι τοσοῦτον κίνδυνον ὑπὲρ τῶν Ἡρακλειδῶν. IDEM.

Μετ' Εὐρυσθέως] F. παρὰ vel παρὲ Εὐρυσθέως. TAYLOR. In Aug. est παρ' Εὐρυσθέως. et nullus dubito eandem in Barocc. quoque olim fuisse. Neque improbabilis hæc est lectio. οἱ παρ' Εὐρυσθέως scil. πεμφθέντες sunt legati ab Eurystheo ad Athenienses missi. REISK. Nemo nescit οἱ μετ' Εὐρυσθέως idem valere ac Εὐρυσθεῖς simplex. AUGER.

Παρ' ἑκόντων] Scil. τῶν Ἀθηναίων. legati Eurysthei nihil studebant per gratiam ab Atheniensibus consentientibus et ultro dantibus impetrare. bene habet hic locus. Qui libri ἀκόντων dant, qui numero sunt multi, suspicor in illis fuisse, non simplex οὐδὲν, sed οὐδὲν οὐ. *nihil non*, h. e. omnia ab invitis extorquere conabantur. REISK.

Αὐτὸν ἱκετεύοντα, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν] Lego: Ἀθηναῖοι δ' οὐκ ἠξίουν, Εὐρυσθέα αὐτὸ ἱκετεύοντες, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξαιτοῦντα. *Athenienses vero non dignarentur, ipsi supplices Eurystheo facti, suos supplices expellere.* Schottus quoque conjecerat ἱκετεύοντες. MARKLAND. Εὐρυσθέα αὐτὸν ἱκετεύοντες, τοὺς ἱκέτας ἑαυτῶν ἐξελεῖν. CONT. Bene videtur h. l. habere. Eurystheum, qui ipse tantum non supplex rogaret, (Heraclidas scil. sibi dedi) supplices sibi factos homines ereptum ire: REISK. Quæ interpretatio (sc. Reiskiana) plane contrarium est veterum hac de re narrationibus. Omnes enim referunt, Eurystheum vi supplices eripere Atheniensibus voluisse, tyrannum superbum, qui ad preces non descenderet. Locum arbitror integrum fore, si unam addamus particulam ἄν: Εὐρυσθέα ἂν αὐτὸν ἱκετεύ-

μενοι δ' ἰδίᾳ δυνάμει τὴν ἐξ ἁπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν 75
ἐλθοῦσαν ἐνίκων μαχόμενοι, καὶ τῶν [1]Ἡρακλείους παίδων
τὰ μὲν σώματα εἰς ἄδειαν κατέστησαν, αὐταλλάξαντες δὲ
τοῦ δέους καὶ τοὺς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ [2]δὲ τὴν τοῦ
πατρὸς ἀρετὴν [3]ἐκείνους τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. 76
τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τοῦ πατρός·
ὁ μὲν γὰρ, καίπερ ὢν ἀγαθῶν πολλῶν αἴτιος ὅπασιν εὐ-
θρώνους, ἐπίπονον καὶ φιλόπονον καὶ φιλότιμον αὑτῷ κα-
τασκήσας τὸν βίον, τοὺς μὲν ἄλλους ἀδικοῦντας ἐκώλυσεν,
Εὐρυσθέα δὲ καὶ ἐχθρὸν ὄντα καὶ εἰς αὐτὸν ἐξαμαρτάνοντα
οὐχ οἷός τε ἦν τιμωρήσασθαι· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ διὰ τήνδε
τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ εἶδον ἡμέρᾳ τὴν θ' ἑαυτῶν σωτηρίαν καὶ
τὴν τῶν ἐχθρῶν τιμωρίαν.

ς'. Πολλὰ μὲν οὖν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προγόνοις μιᾷ
γνώμῃ χρωμένοις περὶ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. [4]ἥ τε γὰρ

[1] Ἡρακλείους om. T. [2] δὲ om. T. R. A. [3] ἐκείνους δὲ τοῖς T. R. A. [4] ἡ μὲν γὰρ R.

ουτα — *Athenienses vero supplices sibi cripere Eurystheum non passi essent, licet supplex id rogasset Eurystheus.* Ita describitur animorum summa contentia utriusque partis, et est antithesis quædam, qualibus hunc Rhetorem delectari supra monui. SLUITER.

Τοὺς ἰαυτοῦ] Lectionem retinuimus utpote longe integerrimam, quam ex suis Codd. expresserunt Ald. et Steph. Mirum est, quantum varient ceteri. Τοὺς ἰαυτούντας παρ' ἰαυτῶν ἐξελεῖν. Coisl. 2. Discrepantius adhuc Cod. alius, quem visit Stephanus, et Cant. noster. [nec non Aug.] Τοὺς ἰαυτούντας παρ' ἰαυτῶν ἐξαυτῶν. Similiter fere Baroc. Τοὺς ἰαυτούντας παρ' αὐτῶν ἐξαυτῶν, cum ἐξελεῖν tamen a manu secunda: et Ioan. ἢ τοὺς ἰαυτούντας παρ' ἰαυτῶν ἐξαυτῶν. Sibi soli visus est aliquid agere cum pro *αὐτὸν ἰαυτούντα* reposuit *αὐτὸν ἰαυτοῦντες* Schottus, loco non intellecto, ut usu venit. Deficit præterea in Baroc. ante *αὐτὸν ἰαυτούντα* integra, uti videtur, linea, quam propter Cod. corruptelam difficile erit determinare. Ita enim ordinantur.

φοτίραν, εἰ δίοι; μαχομένους ..... lacerato folio.
δ' ἐφρόνουν ἀμφότεροι ὥσθ' οἱ π ..... *αὐτὸν ἰαυτούντα κ. τ. λ.* TAYLOR.

Ἐξελεῖν] *Eripere, servare.* Melius fortasse legeretur ἐξελέσθαι. AUGER.

Τῶν παίδων] Τῶν Ἡρακλέους *παίδων.* CONT.

Ἀπαλλάξαντες] Ita hunc locum lubentissime legerim, aliorum exemplarium aliis in partibus auctoritate fretus: Ἀπαλλάξαντες δὲ τοῦ δίους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν (Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς Cod. Steph. quod supra erat desideratius ad Codd. *συμφωνίαν*) ἰκείνους τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἰστεφάνωσαν. Τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τοῦ πατρός. TAYLOR.

Ἐκείνους] Dubium, quo referatur. Nihil si desit, necesse est, ut ad Heraclidas redeat. Sed illis videtur *αὐτοὺς*, quam *ἰκείνους* convenientius esse, quod pronius ad Peloponnesios vergat. Quod si ita est, suspicor hanc ferme sententiam deesse: *ἰκείνους μὲν οὖν μάχῃ κρατηθέντας σὺν αἰσχύνῃ ἐκ τῆς ἰαυτῶν ἐξέβαλον, τούτους δὲ τοῖς ἰαυτῶν κινδύνοις ἰστεφάνωσαν.* illos quidem igitur (Peloponnesios puta, Eurysthei copias) acie victos cum dedecore solo suo depulerunt, hos vero (Herculis liberos) laboribus et periculis suis coronabant, h. e. victores reddebant. victorum enim insignia erant coronæ. REISK. Malim *αὐτούς*. deinde *ἰστεφάνωσαν*, *coronaverunt*, i. e. victores effecerunt. AUGER.

Τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ] Insere Præpositionem, *ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ*: et Orat. I. *τὴν θεράπαιναν ἐν ἰκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.* etc. et passim. MARKLAND. AUGER.

Ἡ μὲν γὰρ] Sic dedi de meo. vulgati dant ἥτε γάρ. huic *μὲν* respondet δὲ, quod pone *πρῶτα* legitur p. 196. 4. REISK.

ἀρχὴ τοῦ βίου δικαίαν· οὐ γὰρ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ, παντα-
χόθεν συνειλεγμένοι καὶ ἑτέρους ἐκβαλόντες τὴν ἀλλο-
77 τρίαν ὤκησαν, ἀλλ' αὐτόχθονες ὄντες τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο
μητέρα καὶ πατρίδα. πρῶτοι δὲ καὶ μόνοι ἐν ἐκείνῳ τῷ
χρόνῳ ἐκβαλόντες τὰς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς δυναστείας
δημοκρατίαν κατεστήσαντο, ἡγούμενοι τὴν πάντων [1] ἐλευθε-
ρίαν ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην, κοινὰς δ' ἀλλήλοις τὰς ἐκ
τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς
ἐπολιτεύοντο, νόμῳ τοὺς ἀγαθοὺς τιμῶντες καὶ τοὺς κακοὺς
78 κολάζοντες, ἡγησάμενοι θηρίων μὲν ἔργον εἶναι ὑπ' ἀλ-
λήλων βίᾳ κρατεῖσθαι, ἀνθρώποις δὲ προσήκειν νόμῳ μὲν
[2] ὁρίσασθαι τὸ δίκαιον, λόγῳ δὲ πεῖσαι, ἔργῳ δὲ τούτοις ὑπη-
ρετεῖν, ὑπὸ νόμου μὲν [3] βασιλευομένους, ὑπὸ λόγου δὲ [4] διδα-
σκομένους.

ζ. Καὶ γάρ τοι καὶ φύντες καλῶς καὶ γνόντες ὅμοια,

[1] ἰλ. καὶ ὁμόν. A.
[2] ὁρίσαι T. A.
[3] βασιλευομένοις T. A.
[4] διδασκομένοις T. A.

Πανταχόθεν συνειλεγμένοι] Desunt hæc verba in Baroc. non recte. "Quippe non adveniæ, neque passim collecta populi colluvies originem urbi dedit, sed eodem innati solo, quod incolunt, et quæ illis sedes, eadem origo est." Justin. II. 6. Taylor.

Τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα] Placuit hoc Isocrati Paneg. p. 88. μόνοις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα καλέσαι προσήκει. Quin et quæ præcedunt, ex nostro plane exscripta sunt. Markland.

Ἡγούμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην] Dubitari posse puto de sensu et veritate hujus γνώμης. Multo dilucidius, ut mihi videtur, foret, ἡγούμενοι τὴν πάντων ὁμόνοιαν (vel ἰσονομίαν) ἐλευθερίαν εἶναι μεγίστην. Isocrates Panath. p. 532. αὐτοὺς δ' οὐδὲν τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστῆσαι, καὶ δημοκρατίαν τοιαύτην, οἵανπερ χρὴ τοὺς μέλ-λοντας ἅπαντα τὸν χρόνον ὁμονοήσειν. Lucianus Dial. p. 314. ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτική. Nisi malis, τὴν πάντων ἐλευθε-ρίαν, εὐνομίαν εἶναι μεγίστην: ut idem Lucianus Hermot. p. 520. ξὺν εὐνομίᾳ, καὶ ἰσότητι, καὶ ἐλευθερίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγα-θοῖς. Demosthenes περὶ παραπρ. ex Elegiis Solonis:

Εὐνομία δ' εὔκοσμα καὶ ἅρτια πάντ' ἀπο-
φαίνει.

Markland. Mihi probabile videtur, Lysiam dedisse τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν, εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν μεγίστην. libertatem et concordiam civium omnium, summam esse felicitatem. Reiske.

Ὁρίσαι] Ὁρίσασθαι Ioan. Baroc. (quibus accedit Cant. ὁρίσασθε). Rectius fortasse. Νῦν οὖν πάλιν σαφέστερον ὁρίσαι, Plat. Charmid. Καὶ καλῶς γε νῦν ὁρίζῃ, ὦ Σώκρατες, ὑδωῇ τι καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν. Id. Gorg. Αἴτιον δὲ τούτου, ὅτι καλῶς ὁρίζονται τὸ ἐλεύθερον. Aristot. 5. Polit. Taylor. Ego dedi ὁρίσασθαι. id est, operam dare, ut certi termini rerum agendarum cavendarumque sibi a legibus præfiniantur, eosque terminos sibi pati constituti, iisque se circumscribi. Reisk.

Τούτοις] Legi puto, et orationi, seu rationi orationi declaratæ et proditæ. ambabus famulari opera præstanda, seu ministerio exsecutionis eorum, quæ seu a lege imperantur, seu ab oratione commendantur atque persuadentur. Reisk. Np. νόμῳ καὶ λόγῳ. Auger.

Γνόντες ὅμοια] Potest hæc sententia gemino modo exponi. aut (1) sentientes similiter, h. e. καλὰ vel καλῶς, quod modo præcessit. id est, præclare et honeste. aut (2) concordantes inter se. ὅμοια γνόντες ἑαυτοῖς, seu τὰ αὐτὰ φρονοῦντες ἅπαντες ἀλλήλοις. priorem exponendi rationem videtur Taylor secutus esse. posteriorem ego præferam. Contendit enim orator hoc

πολλὰ μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐνθάδε 79
κειμένων εἰργάσαντο, ἀείμνηστα δὲ καὶ μεγάλα καὶ πανταχοῦ οἱ ἐξ ἐκείνων γεγονότες τρόπαια διὰ τὴν αὐτῶν
ἀρετὴν κατέλιπον. μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος 80

loco planum facere, e libertate et concordia civium, quarum illa ex hac exsistat, felicitatem summam coalescere. Reisk.

Μόνοι] Vulg. *μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἀνάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος — διεκινδύνευσαν.* Non abeo a receptis sine gravissimo rationum momento, quas, amabo, mecum expendite. Primum istud *ἀνάντων τῆς Ἑλλάδος* præter lectionis necessitatem Codicum etiam est plurium et præstantiorum, Ioan. Cant. Baroc. Steph. Muret. et Coisl. 2. [et Aug.]. a qua scriptura item non longe abest solus nostrorum qui superest Coislinianorum alter. Ea erat Manutii fortuna, ut ex infinita pene varietate Exemplarium hujus orationis, in ea sola incideret, quæ erant cum corruptelis impuriora, tum crebriora lacunis. Quod si iidem Codd. vel etiam editi præ se tulissent *ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων*, vel id non invitus recepissem. *Οἱόμενοι δεῖ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ἕλληνας ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι, καὶ Βαρβάρους ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.* Plat. Menex. In ceteris autem *στενὸν* istud, ut dicitur, *ἐρώτημα* ab iis exspecto, qui *cornicum oculos ament configere*, cur eam vett. Codd. auctoritatem, quam in superioribus tanti feci, jam hebescere et nullius fere pretii esse sinam? Reperitur enim in Codd. Steph. Muret. Baroc. a manu altera, et Cant. pro *μόνοι*, *μάριοι*, fidemque habet ex historia. "Instructis *decem millibus* civium et Plataensibus auxiliaribus mille adversus sexcenta millia hostium in campos Marathonios in prœlium egrediuntur." Justin. II. 9. Deinde istud *δὶς ἐκινδύνευσαν*, quod prætulimus, nihil adeo præ se fert, nisi unius Cod. Mureti solitudinem. De *μάριοι* postea videbimus, districto prius Mureto, qui *utramque* lectionem, tam *μάριοι*, quam *μόνοι*, posse ait defendi. Quid hoc ad Criticen, ubi *alterutra* solummodo est admittenda, nisi *utramque* existimet ab auctoris manu esse profectam? In momentis inæqualibus vulgaris erat et quotidianæ laudis, si tamen laudis esset, quo vergat pondus videre. Hoc illud erat profecto, ubi ingenii acies acueres. Δὶς itaque *ἐκινδύνευσαν* malim quam *διεκινδύνευσαν*, quia in hoc quasi limine et summa narrationis aditum sibi quærit Orator ad utramque historiam rerum, sc. tum Marathone tum Salamine gestarum, non ad unam solam exornandam. Neque me piget lectionis, quod hæc videantur veritate historica destitui. Hoc erat certe Oratori condonandum. Memineris hæc non ad *fidem*, sed ad *gloriam* esse dicta, atque optimum quemque in patria pro patria dicentem suorum civium *fortunæ* impune posse esse *fabrum*. Οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινεῖν, ut scite dicitur. Hoc in aliis præter nostrum cernitur. *Ἐπαίνει τὸν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἀσίας στέφη ἐλόντα μόνος δὶς ἡμύναντο, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.* Demosth. in Epitaph. Accedit testis non contemnendus, utpote non studio patriæ abductus, Historicus Halicarnassensis, qui suam sententiam de posteriore Persarum expeditione *ἐψεφίσατο μὲν πρὸς τῶν πλείονα*, ut ipse ait, sed *τῆνα ἐφαίνετο ἀληθὲς*, ita exponit: *Νῦν δὲ Ἀθηναίους ἄν τις λέγων σωτῆρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι τἀληθές· οὗτοι γὰρ ἐπὶ ἑκάτερα τῶν πραγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλε. ἑλόμενοι δὲ Ἑλλάδα παρεῖναι ἐλευθέραν, τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπὸν ὅσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ οὗτοι ὄντες οἱ ἐστηλογραφηκότες καὶ βασιλῆα μετά γε θεοὺς ἀνωτάμενοι.* Herodot. Polymn. 139. Recte editi, non *ἀνωσάμενοι*, ut conjecit Stephanus. *Ἀνάσαντες, ἀναστρέψαντες.* Hesych. Et alibi Herodot. Uran. sc. 109. *Νίφος τοσοῦτον ἀθρόον ἀνωσάμενοι.* Hæc si constiterint, de *μάριοι* nemo deinde verbum unicum addiderit. Nam ut de prælio Marathonio stricte, atque profecto exactius, quam oratorem decuit, dici poterat, ita Salaminio nullo modo competere queat. Et vegetior certe est oppositio, *μόνοι ὑπὲρ ἀνάσης τῆς Ἑλλάδος*, quam *μάριοι πρὸς πολλὰς μυριάδας*. Nou est enim obscurum Lysiam nostrum, ut vulgus Atheniensium Scriptorum semper solebat, id in oratione obstinate contendere, ut omnibus planum faceret, Athenienses eam in bellicis rebus auctoritatem, istud *τὸ ἄλλοις προηγεῖσθαι*, neque sine jure vindicasse, neque gessisse sine gloria. Ita in iis, quæ mox sequentur: *Ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς — ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευον, καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἡγεμόνες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος.* Et pancis interjectis: *Ὧν ἕνεκα δεῖ μόνους καὶ πρωτάτας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡγεμόνας τῶν πάλαι γίγνεσθαι.* Sic Plato Menex. *ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι, ὅτι οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις.* Et alii sæpe. *Οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι οἱ τὴν ἐν*

82 πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν Βαρβάρων [1]διεκινδύνευσαν. ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας Βασιλεὺς, οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην [2]δουλώσασθαι, ἔστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιᾶς. ἡγησάμενοι δὲ, εἰ τήνδε τὴν πόλιν ἢ ἑκοῦσαν φίλην ποιήσαιντο ἢ ἄκουσαν καταστρέψαιντο, ῥᾳδίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρξειν, ἀπέ-
83 βησαν εἰς Μαραθῶνα, νομίσαντες οὕτως ἂν ἐρημοτάτους εἶναι συμμάχων τοὺς [3]Ἕλληνας, εἰ ἔτι στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος, ᾧ τινὶ χρὴ τρόπῳ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, τὸν κίνδυνον ποιήσαιντο. ἔτι δ' αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ἔργων
84 περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα παρειστήκει, ὡς εἰ μὲν πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν [4]ἴεσαν, ἐκείνοις καὶ Ἀθηναίοις ἐφ-

[1] διεκινδύνευσαν T. [2] δουλόεσθαι T. R. A. [3] Ἀθηναίους A. [4] ἴοσαν T. R. A.

Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μόνοι τὴν τῆς Ἀσίας ἀπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. Heraclid. Pontic. apud Athenæum l. 12. init. TAYLOR. MS. Steph. μύριοι γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδας etc. recte, quod ad ultima: male μύριοι. Hæc quoque tacite mutantur est Isocrates Paneg. p. 113. περὶ τοὺς ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καταφρονήσαντας ἀπάντων, τὴν οἰκείαν δύναμιν ἴσχοντες, id est, μόνοι. MARKLAND. ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. COBET. μόνοι servandum esse, quamvis μύριοι quoque contemnendum non sit, ex opposito patet, quod est inter μόνοι et ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, vel, quod aliis in libris fuisse videtur, ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. Tota hæc oratio ex antithetis est contexta, quorum perpetuitas, una cum frigore, tædium creat. Sophistæ tamen si μύριοι nolis eripi, sic possis legere: μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος, μύριοι ὄντες, πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκιν. Duo sic habebis antitheta pro uno, primum μόνοι cum ἀπάσης comparatum, alterum μύριοι cum πολλὰς μυριάδας. Sophista id ego equidem haud arbitror indignum, qui nulli rei magis studuisse videtur, quam ut artifex antithetorum haberetur. REISK.

Διεκινδύνευσαν] Revocavi veterem hanc probamque lectionem vulgatorum, repudiata ea, quam Taylorana editio exhibet, scil. δὶς ἐκιν. Non enim bis, sed ter Græci domi suæ cum Persis conflixerunt, Marathone, ad Salaminem, et ad Platæas. quas tres pugnas Noster quoque eodem exsequitur ordine. IDEM.

Πεντήκοντα μυριάδας] Aut jactantia hæc est oratoria, aut lapsus memoriæ, aut inscitia rerum gestarum. Non ad Marathona, sed decennio post ad Salamina tot Persæ dicuntur cum Græcis pugnasse. IDEM.

Ἡγησάμενοι] Tametsi μυριάδες præcessit, quod est generis fœminini, quia tamen Persæ designantur, ideo accommodatur oratio ad designatum, πρὸς τὸ σημαινόμενον, ut vulgo usurpant. IDEM. Np. οἱ Πέρσαι. AUGER.

Περιεστήκει] [sic vulgati libri et Aug.] Optime Cod. optimus Coisl. 2. παρεστήκει, et Baroc. itidem a manu secunda. Εἰ δὲ τοῦ ἡμῶν τῶν ἄλλων φειδωλῶν γνόμην τοιοῦτο παρεστήκει πρότερον περὶ ἐμέ. Andocid. de Myster. p. 8. Immo adeo totus est hujus loci, cumque quem volumus sensum profert, ut istud δέξα vel γνώμη, quibus aliquando junctum reperitur, impune abesse sinat. Ἔτι τοίνυν εἴ τῶν οἰκετῶν παρίστημι μοι μηδὲν φροντίζειν. N. de S. Oliva. Καὶ μηδεὶ τοῦτο παραστῇ, ὡς Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος θαμὰ πάντα. Id. c. Eratosth. Οὐχὶ ταῦτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν, ὅταν τις εἰς τὰ πράγματα ἀναβλέψῃ, καὶ ὅταν εἰς τοὺς λόγους, οὓς ἀκούω. Demosth. Olynth. 3. statim exordium. Ὥστε μοι παρίστασθαι ἐκεῖνον μηδ' εἰς ᾅδου κόπτα ἄνω θεὰς μολεῖν λίτας. Plat. Phæd. pr. Ἵνα τότε μαθοῦσι τὴν ἀλήθειαν ἃ προέπαι καὶ περὶ τῆς πλάνης τοῖς παραστῇ φρονεῖν. Dionys. Halic. l. 1. Antiqq. Rom. Ἡμῖν μὲν, ὦ Φαιδίμη, καὶ ζῶντος Σωκράτους καὶ τεθνηκότος οὕτως ἐπαῖν περὶ τοῦ δαιμονίου παρίσταται. Plutarch. de Genio Socratis. Adde et Thomam. παρίσταται καὶ ἐπέρχεται. ἐς τὸ, παρίσταταί μοι δαίμων τε καὶ θεὸς παρ' Ἀριστείδῃ ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἐπιστολῇ. TAYLOR.

λεμήσουσι· προθύμως γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις ἥξουσι βοηθή-
σοντες· εἰ δ' ἐνθάδε πρῶτον [1] ἀφίξονται, οὐδένας ἄλλους τῶν
Ἑλλήνων τολμήσειν ἑτέρους σώζοντας φανεραὶ ἔχθρας πρὸς
ἐκείνους ὑπὲρ αὐτῶν καταθέσθαι. οἱ μὲν τοίνυν [2] τοιαῦτα
διενοοῦντο· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ λογισμῷ δόντες τοὺς
ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θά-
νατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον, ὑπ'
ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν ἀρετῇ
μᾶλλον ἐπίστευσαν. καὶ αἰσχυνόμενοι ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι
αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βηθῆσαι
τοὺς συμμάχους, οὐδ' ὠήθησαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας
χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.
ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες, ἀπήντων ὀλίγοι πρὸς
πολλούς· ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων

[1] ἀφίξονται R. A. [2] ταῦτα T. R. A. [3] δόντες T. R. A.

Ἑτέρους σώζοντες] Opinor σώσοντες, ut βοηθήσοντες, in futuro. Ἔχθραν καταθέσθαι dicitur, quemadmodum χάριν καταθέσθαι, gratiam præstare, Actor. XXIV. 27. quod χάριν θέσθαι vocat Æschylus Prom. Vinc. v. 781. εὐεργεσίαν καταθέσθαι, Josephus Ant. Jud. XI. 6. segm. 5. δόξαν καταθέσθαι, Thucydides IV. 87. Mox, λογισμῷ εἰδότες etc. Ultimam vocem suspectam habeo. Sensus postulare videtur μετρῶντες, vel tale quidpiam. MARKLAND.

Ἐκείνους] Persas puta. REISK.

Τὸν αὐτῶν] Pro Atheniensibus. IDEM.

Οὐ λογισμῷ εἰδότες] Post λογισμῷ videtur χρήσασθαι deesse. non utentes sedata meditatione, propositum animi cum eventis id necessario consecuturis comparante, atque futures casus prospiciente, tametsi bellorum bene nossent discrimina. [οὐ λογισμῷ εἰδότες) sub. μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῇ σφῶν αὐτῶν. non e ratiocinatione solummodo tenentes molestias et mala bellorum, sed ipsi suis quoque docti periculis. In Var. Lect.] REISK. Ex Cod. Marciano dedi δόντες. Var. Lect. ἰδόντες, quam multi MSS. exhibent, ex punctulo adscripto ad fin. v. λογισμῷ nata videtur.

Νομίζοντες — δόντων περὶ τῶν ἀγαθῶν κινδύνων λόγων] Malim, περὶ τῶν ἀρετῶν (vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, a bonis viris) κινδύνων λόγον. Ut paulo post, ὑπόμνημα —μνήμων ἰδίαν καταλείψειν. MARKLAND. Vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, a bonis viris, vel παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς, apud bonos viros. TAYLOR. παρὰ τῶν ἀγαθῶν. CONT. Nil equidem causæ video, cur proba lectio sollicitetur, et perspicua sententia obscuretur: mortem præclaram esse relicturam sermones æternum duraturos de fortibus viris. Nam ἀγαθοὶ aliquoties a Lysia hoc sensu sic nude, sine ἀνδρες quod alii addere amant, usurpatum est. REISK. Scil. ἀνδρῶν. AUGER.

Πυθέσθαι] Philelphus videtur scriptum reperisse φίθεσθαι. expectare noluerunt, quoad socii persenasi auxilio venirent. Cujus tamen lectionis apud nostros Codd. nec vola nec vestigium. TAYLOR.

Οἷον ἀνήμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους] Transpone: οὐδὲ πυθέσθαι βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους. non sustinuerunt ne rogare quidem socios, ut sibi auxilium ferrent. Brevius Isocrates, οὐ περιέμειναν τοὺς συμμάχους, p. 113. οὐδένα ἐπόμενον μισυσκέψασθαι, noster infra. MARKLAND. Bene habet hic locus. tenendum modo, τοῦτο subaudiri. Sententia dictionis hæc est: Atheniensee committere nolnerunt, ut socii hoc tantum dedecus (descensionem puta a Persis in solum Atticum factam) vel fama sociparent, neque expectarunt, donec aut id fieret, aut socii sibi succurrerent. REISK.

Ἀνεθεσεῖν] Ingens visitur lacuna, non tamen id dissimulante scriba, in iis Codd. quos pro sua infelicitate versavit Manutius. In nostris suppletur (præter priorem Coisl. ubi relicta est quoque pagina vacua) itidemque in iis, quos usurparant Stephanus et Muretus. Integræ quoque erant membranæ Fr. Philelph. et Pet. Fabri, quem vide in Semestribus, I. 19.

87 τρασκήειν, [1] ἀγαθοὺς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ 193. 1
τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. ἠξίουν δ', οὓς μὴ μνοι νικῶεν, οὐδ' ἂν μετὰ συμμάχων δύνασθαι· καὶ ἡττηθέτες μὲν ὀλίγῳ τῶν ἄλλων προαπολεῖσθαι, νικήσαντες δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐλευθερώσειν. ἄνδρες [2] δ' ἀγαθοὶ γενόμενοι,
88 καὶ τῶν μὲν σωμάτων ἀφειδήσαντες, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς οὐ φιλοψυχήσαντες, καὶ μᾶλλον τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους αἰσχυ-

[1] ἀγαθοῖς A. [2] οὖν A.

Decrat ab ἐνθαυτῦν usque ad τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην mediam circiter paginam proximam Stephani. In ipsa tamen aditu lacunæ, quod me pene monuisse fugerat, Codd. a nostris dissentientes, non tamen idcirco magis sanos, videtur reotasse, quem proxime laudavi, Philelphus. Sic enim, quantum ex versione augurari liceat, in qua certe erat homo religiosissimus, locum lectitavit: Ἐνόμιζον γὰρ ἀνθρωπίνῃ μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων παρεσκευῖν, ἀγαθῶν δ' εἶναι μετ' ὀλίγων τὰς μὲν ψυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. Ita non sine gravissimo elegantiæ dispendio in unum conflantur duo commata pulcerrima. TAYLOR. Poterant hæc planius atque certius sic enunciari. Post ἐνόμιζον γὰρ esse in Aldina vacuum spatium aliquo versuum, cui nihil aliud sit inscriptum, nam hoc breve, λείπει πολλά. deinde sequi τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας. Ergo desunt illi omnia, quæ hinc a versu 43. p. 192. ed. Steph. ad versum 19. p. 193. ejusdem editionis leguntur. Primus, quod sciam, lacunam hanc Henr. Stephanus explevit. REISK.

Ἀγαθοὺς δ' εἶναι] Scribo, ἀγαθοῖς δ' εἶναι, scil. αὐτοῖς παρεσκευῖν ἐνόμιζον, non αὐτοὺς. MARKLAND.

Τὰς ψυχὰς ἀλλοτρίας κεκτῆσθαι] Ita supra: ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει: id est, *monstrabant se habere animas sexui similes*; de Amazonibus victis. Eadem phrasis Luc. XXI. 19. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ἀλλοτρίας vero ψυχὰς, *animas* quasi *ad se non pertinentes*: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύειν, ut de hac re, et ex hoc nostri loco, loquitur Isocrates. IDEM.

Μετὰ συμμάχων] Μετὰ τῶν συμμάχων. CONT.

Τῶν δὲ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχήσαντες] Conjeceram εὐψυχήσαντες. Sed verius puto Mureti οὐ φιλοψυχήσαντες. Tyrtæus apud Lycurgum p. 163.

Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.

Ipse Lycurgus p. 166. ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῇ πόλει φιλοψυχήσει, εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν; Hoc est istud quod Ioannes XII. 25. vocat φιλεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, cui opponit, μισεῖν τὴν ψυχὴν, *animam prodigere*, Virgilio. MARKLAND.

Τῶν δὲ τῆς ἀρετῆς] Τοῦ alii, inquit Schottus. Quos utinam laudasset, nam video fere necessarium. ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίης Πλαταιίης — συνεπλήρωσαν τοῖσιν Ἀθηναίοισι τὰς νέας. Herodot. Uran. init. Idem Schottus pro δὲ legeret τε. TAYLOR. ὑπὲρ bene habet. virtutis ergo proferendæ, ibi loci atque temporis, ubi documentis est approbanda. REISK.

Οὐ φιλοψυχήσαντες] Prodigiosum istud ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχήσαντες somnolentum certe habuit Editorem. (Stephanum velim, de altero nihil dico.) Non enim credo hæc ita ex membranis exiisse. Scio ne ex una quidem de nostris.

Ἀλλὰ μίγαν σωσῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν.

Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι. Tyrtæus apud Lycurg. in orat. c. Leocratem. TAYLOR. οὐ quoque addit Contius.

Καὶ μᾶλλον] λείπει ante ἐστίσαν. Marg. Baroc. Quo *consilio* quivis facile carere poterat. Restitui curavimus ex optimo Cod. Coisl. 2. et ex mente duorum exemplarium Mureti. Secunda etiam manus illevit oræ Baroc. et agnovit Philelph. Eadem fere habet noster c. Alcibiad. Ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβοῦσθε τοὺς τῆς πόλεως νόμους, ἢ τὸν περὶ τοὺς πολεμίους κίνδυνον. Cui loco vicissim et ille præmanibus aliquando gratias rependet. TAYLOR. Verba ἢ τὸν περὶ τ. π. κ. φοβούμενοι, quæ sunt in Aug. quoque, primus addidit Taylor. desunt enim Stephani quoque editioni, tametsi ille magnam, quæ h. l. in Aldina est, lacunam explevit. REISK.

νόμενοι ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι, ἔστησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων ἐν 89
τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας· οὕτω δὲ διὰ ταχέων τὸν κίν- 90
δυνον ἐποιήσαντο, ὥστε οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν τήν [1] τε ἐνθάδε ἄφιξιν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν τῶν προγόνων
10 νίκην. καὶ γάρ τοι οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου, ἀλλ' ἀκούσαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἤσθησαν. ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν, [2] πάλαι τῶν ἔργων γεγενημένων, ὥσπερ καινῶν ὄντων ἔτι καὶ νῦν τὴν ἀρετὴν 91
αὐτῶν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦσθαι.

[1] τε om. T. [2] παλαιῶν ἔργων T.

Ἔστησαν] Mureti Codd. jam soli. Ἔστησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν Καρβάρων ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων [Ioan. ἐμβαλλόντων] παρὰ τοὺς ὅρους. De fide illa juramenti vehementer ambigo. Cetera complanata sunt felicissime. Porro autem istud τρόπαια τῶν βαρβάρων (quanquam aliter habeat N. contra Poluchum, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἰσχυσε τρόπαια) retineri tamen debet. Τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν. Noster infra. Κολασάμενοι τὴν ὑπερηφανίαν ὅλως τῆς Ἀσίας, καὶ πρῶτοι στήσαντες τρόπαια τῶν Βαρβάρων. Plat. Menex. Πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέδυκεν. Andoc. de Myster. ad fin. Taylor.

Ἐν τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας] Emendaveram: ἐκ τῆς αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων, παρὰ τοὺς ὅρους: ex patria sua, pecuniæ gratia, in alienam terram invadentium, præter fœdera: ejectis istis τῆς χώρας, utpote glossemate phraseos τῆς αὐτῶν. Postea deprehendi Muretum ex MSS. ita restituisse. Xenophon Cyropæd. I. οἱ δ' αὖ γεωλόφοι οὗτοι στρατεύονται οἰκόθι ἕξω τῆς ἑαυτῶν. Ubique occurrit, tum apud nostrum, tum omnes alios. Markland. ἐκ τῆς αὐτῶν ὑπὲρ — Cont. Bene habet vulgata. Superenarratio horum ἐν τῇ αὐτῶν sunt insequentia παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας. Suo in solo, propter ipsos agri sui fines statuerunt monumenta victoriæ a se de barbaris reportatæ, qui barbari, cupiditate alienorum bonorum accensi, suum in agrum irrupissent. Proba est lectio ὅρους, vitiosa ὅρκους. Nullum jusjurandum, nulla pacta Græcis erant cum Persis. Conturbatior quidem est in vulgatis verborum collocatio, non tamen ideo movenda; quam mente sic in ordinem redigas: ἔστησαν ἐν τῇ ἑαυτῶν (scil. χώρᾳ) παρὰ τοὺς τῆς χώρας ὅρους τρόπαια τῶν βαρβάρων, ἐμβαλόντων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, ὑπὲρ χρημάτων. Reisk. Sub. χώρᾳ. Auger.

Ἐμβαλόντων] Refertur ad Καρβάρων, barbarorum qui cupiditate alienorum bonorum accensi in alienam terram irruperant, et præter fines agri Attici erant trangressi. Idem.

Τὴν ἐνθάδε] Τὸν τε ἐνθάδε Cant. Baroc. Deest ἐνθάδε Ioan. Quod minime velim. Τὴν ἐνθάδε συμφορὰν dixit noster incunte oratione. Τὸν ἐνθάδε σύλλογον. Id. in Olymp. c. Dionys. Τὴν παραυτίκα ἡδονήν. Thucyd. Καὶ πρὸς τὴν τῶν πεζῇ δρόμων ἄσκησιν μᾶλλον σύμμετρος. Plat. de Legg. 1. init. Ita usurpantur ἐγγυτάτω, πλησίον, πρόσθεν, alsi, etc. Αὖτη δὲ μελιτύουσα ἐν τῷ πρόσθεν alsi χρόνῳ ἐναισιμωμένη τότε ἦν ἄφαυστος. Herodot. Uran. 41. Qua vice quoque funguntur Adverbia Hebraica; האחרנה ראשונה בלא שמתי כורכות Psal. XVII. 1. Taylor.

Προγόνων] Non respectu eorum, de quibus prædicatur, ἀπήγγειλαν (illorum enim non πρόγονοι, sed ἥλικες erant; imo vero victoriæ præcones ipsi quoque erant victores). sed respectu eorum, ad, quos verba facit Lysias. Reisk. Np. τῶν ἡμετέρων. Auger.

Ἀκούσαντες] Scil. ἑαυτοὺς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων στρατευσυνεσάντων ἐλευθερωθῆναι. Reisk.

Πάλαι τῶν ἔργων γεγενημένων] Sic dedi de meo. Idem. τῶν παλαιῶν ἔργων. Cont.

Αὐτῶν] Scil. τῶν ἔργων. quicquid in genere suo est eximium, excellens ad laudem atque admirationem, id est ejus ἀρετή. Reisk.

ἡ. Μετὰ δὲ ταῦτα Ξέρξης ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, καταφρονήσας μὲν τῆς Ἑλλάδος, ἐψευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀτιμαζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμφορᾷ, ὀργιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις, ἀπαθὴς δ' ὢν κακῶν καὶ ἄπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν, δεκάτῳ ἔτει παρασκευασάμενος χιλίαις
92 μὲν καὶ διακοσίαις ναυσὶν ἀφίκετο, τῆς δὲ πεζῆς στρατιᾶς οὕτως ἄπειρον τὸ πλῆθος ἦγεν, ὥστε καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα πολὺ ἂν ἔργον εἴη καταλέξαι. [1]τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι κατὰ τὸ [2]στενώτατον τοῦ Ἑλλησπόντου τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην, οὐκ ἠθέλησεν, ἡγούμενος τὴν διατριβὴν αὐτῷ πολλὴν ἔσεσθαι· ἀλλ', ὑπερίδων καὶ τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πρά-

[1] ὃ A.

[2] στενότατον T. A.

Ξέρξης] Ita loquitur, ac si Xerxes cladem apud Marathona accepisset, quam Darius accepit. IDEM.

Δεκάτῳ ἔτει] Verbis vix discrepantibus Julian. de Laude Constantii: Τὸν Ξέρξην χρόνῳ ἐτῶν οὐκ ἐλάσσοσι δέκα πρὸς τὸν ὑπὲρ Σαλαμῖνος ἐκεῖνον παρασκευάζεσθαι. Uterque tamen nihil aliud dicit, nisi tot annos fuisse elapsos ex pugna Marathonia ad alteram Salaminiam, quorum tamen dimidiam fere partem ad labem illam delendam, quam impressit clades ad Marathonem accepta, impendebat non Xerxes, sed Darius pater, qui eatenus superfuit. Hæc cum alias, tum ex computo Arundelliano, facile patebunt.

ΑΦ ΟΥ Η ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΕΡΣΑΣ . . . ΕΤΗ ΗΗΔΔΠΙΙ. CCXXVII.
ΑΦ ΟΥ ΞΕΡΞΗΣ ΤΗΝ ΣΧΕΔΙΑΝ ΕΖΕΥΞΕΝ ΕΝ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΩΙ, Κ. Τ. Λ.
ΕΤΗ ΗΗΔΔΠΙΙ. CCXVII.

Adjungamus Historicos. "Hic (Darius) ante *quadriennium*, quam decederet, apud Marathonam pugnavit celeberrimo Græcis Romanisque historiis prœlio." Sulpit. Sever. Hist. Sacr. II. 9. "Igitur Xerxes bellum a patre cœptum adversus Græciam *quinquennium* instruxit." Justin. II. 10. Recta hæc et ad calculum: Neque aliter Diod. Sic. l. 11. init. Συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ πατὴρ Δαρεῖος πρὸ τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὑπερθέμενος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν Μαραθῶνι — χαλεπῶς διέκειτο πρὸς τοὺς πεπικηκότας Ἀθηναίους. Ἀλλὰ Δαρεῖος μὲν μέλλων ἤδη διαβαίνειν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐμεσολαβήθη τελευτήσας. Easdem plane rationes subducit Herodot. Cl. 18. Ταῦτα ποιέων (Alyattes) ἐκολόμεε ἔτεα ιά, altamen subjungit: Τὰ μέν νυ ἓξ ἔτεα τῶν ἑνδεκα Σαδυάττης ὁ Ἄρδυος ἔτι Λυδῶν ἦρχε· τὰ δὲ πέντε τῶν ἐτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσι ἓξ Ἀλυάττης ὁ Σαδυάττεω ἐπολέμεε. A doctissimo Spanhemio in eruditis notis ad Julian. l. c. vapulat Vossius, qui aliis machinis nodum hunc dissolvere conatur. TAYLOR.

Χιλίαις —] Διακοσίαις μὲν καὶ χιλίαις. CONT.

Τὸ πλῆθος] Τί πλῆθος. et v. pen. οὕτω πολλόν. WAKEFIELD.

Μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα] Ita Orat. XII. μετ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμάσπιον. Bene igitur Lucas IX. 49. ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. et Ioannes Apocal. XIV. 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. Sic et Isocrates p. 138. ἀναστρεμένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ, μεθ' οὗ συνηκολούθησαν: et alibi. Vide plura apud Doctiss. Lambertum Bos Exercit. Philol. ad Luc. IX. MARKLAND. ἀκολουθεῖν μετά τινος damnant Atticistæ. Vide Phrynichum, virosque doctos ad Phrynichum. *In Edit. min.* TAYLOR.

Τὸ δὲ μέγιστον] "Ο δὲ μέγιστον. CONT. Quod Tayloro quoque magis Atticum videtur.

Τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πράγματα] Soribo: τὰ φύσει πεπηγότα, καὶ τὰ θεῖα προστάγματα. *res a Natura fixas, et dispositiones Divinas.* Demosthenes in Aristogit. I. ταῦτα τοίνυν Ἀριστογείτων, τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις, κινεῖ, καὶ ἀναιρεῖ, καὶ μεταβάλλεται. Fœdum in hoc genere mendum apud Athenagoram Legat. pro Christian. p. m. 110. ubi de Bonitate Dei ait: ὃ κατὰ συμβεβηκός ἐστιν αὐτῷ καὶ συνυπάρ-

γματα καὶ τὰς ἀνθρωπίνας διανοίας, ὁδὸν μὲν διὰ τῆς 93
θαλάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέ- 94
σθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω,
ὑφισταμένου οὐδενός, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακουόντων,
τῶν δὲ ἑκόντων προδιδόντων. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἱκανοὶ ἦσαν
ἀμύνασθαι, οἱ δ' ὑπὸ χρημάτων διεφθαρμένοι· ἀμφότερα δ'
ἦν αὐτοὺς τὰ πειθόντα, κέδρος καὶ δέος. Ἀθηναῖοι δ', οὕτω
διακειμένης τῆς Ἑλλάδος, αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες
ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τῶν συμ-
μάχων ἔνιοι εἰς Θερμοπύλας ἀπήντησαν, ἡγούμενοι διὰ τὴν
στενότητα τῶν χωρίων τὴν πάροδον οἷοί τε ἔσεσθαι διαφυ-
λάξαι. γενομένου δὲ τοῦ κινδύνου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, 95
Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ, Λακεδαιμόνιοι δὲ [1]ἡτ-
τῶντο [2]οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους

[1] ἠττῶντο om. T. R. ἐδυστύχησαν A.

[2] οὐδὲν T. οὐδὲν R. A.

χον etc. Scribe κατὰ συμπεφυκὸς, *connaturaliter*. De mutatione vocum πράγματα et προστάγματα fusius dicam ad Orat. XIV. Markland. In medio relinquam, dederitne Lysias τὰ φύσει ἄπορα πεφυκότα, an id quod vulgati circumferunt; in quo ego equidem duri aut repugnantis nihil cerno. τὰ φύσει πεφυκότα sunt τὰ διὰ φυσικὴν ἀνάγκην οὕτως, ὡς ἔχει, ἔχοντα, ὥστε μὴ δύνασθαι ἄλλως εἶναι ἢ ἔστί. Tres rerum classes, a Xerxe spretarum, facit hic Lysias. primam constantem, immutabilem et vinci nesciam rerum naturalium rationem, cujusmodi res sunt, terræ, maria, montes. hæc natura rerum non consilio regitur, sed cæcæ servit necessitati. alteram divina imperia, ominibus atque portentis demonstrata; quo pertinet defectio solis, de qua Herodotus. tertiam, consilia atque instituta humana. Reisk.

Ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω] Isocrates: οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν, ὃ πάντες θρυλοῦσιν, ὥστε τῷ στρατοπέδῳ πλεῖσαι μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω διορύξας. Hic est ille celebris Oratorum campus, et locus communis, quem deridet salsus ille Samosatensis, Rhet. Præcept. p. 320. Καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω. Markland.

Προδιδόντων] Scil. aut τὴν Ἑλλάδα, aut ἑαυτούς. Reisk. Np. τὴν Ἑλλάδα. Auger.

Οἱ δὲ — διεφθαρμένοι] Subaudi ἦσαν. Sic defendi vulgata possit. videtur tamen potius aliquid hic deesse post participium, e. c. οὐκ ἐβούλοντο, vel οὐκ ἠθέλησαν, scil. ἀμύνεσθαι. alii vero patriæ succurrere nolebant, propterea quod largitionibus essent ad segnitiem atque proditionem corrupti. Reisk.

Ἀμφότερα] Videtur in quibusdam codicibus fuisse hæc lectio: ἀμφοτέρους δ' ἂν αὐτοὺς, in aliis istæc: ἀμφοτέροις δ' ἂν αὐτοῖς. id quod e varietate lectionis colligo. ambobus illis erant causæ, quibus moverentur. Idem.

Γενομένου] Post γενομένου δὲ videtur ἀμφοῖν deesse, quod insequentia κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον satis perspicue postulant. discrimine sub idem tempus ambobus congruente, Lacedæmoniis puta et Atheniensibus. Idem.

Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐδὲ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι etc.] Claudicat constructio, defectu Verbi. legendum forte ἐγένοντο pro γενόμενοι: et ponenda ὑποστιγμὴ post ἡμελλον. Sequitur: οὐχ ἠττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὕπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. Isocrates: οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἠττήθησαν οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν φυγεῖν ἠξίωσεν. Lycurgus pæne ad verbum, ex nostro, opinor: οὐχ ἠττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες ἵνα περ ἐτάχθησαν (f. ἵνθα περ ἐτάχθησαν) μάχεσθαι. Markland. Post hæc verba Λακεδαιμόνιοι δὲ videtur ἐδυστύχησαν aut συμφορᾷ ἐχρήσαντο, aut tale quid deesse. Reisk.

Οὐδὲν] Sic de meo dedi. vulgati dant

ψευσθέντες, καὶ οὓς φυλάξειν ᾠοντο καὶ πρὸς οὓς κινδυνεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὕτωρ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυστυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατησάντων,
96 οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν· οἱ δ' ἡμέτεροι πρό- 35
γονοι πυθόμενοι μὲν τὴν γεγενημένην Λακεδαιμονίοις συμφορὰν, ἀπορροῦντες δὲ τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν, εἰδότες δ' ὅτι, εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται, ἐπιπλεύσαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήψονται, εἰ δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς [1] ἀλώ-
97 σονται, ἀμφότερα δὲ οὐ δυνήσονται, ἀμύνασθαί τε καὶ φυλακὴν ἱκανὴν καταλιπεῖν, δυοῖν δὲ προκειμένοιν, πότερον 40
χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων γενομέ-

[1] ἁλώσεται T.

οὐδέ. οὐδὲν idem est, atque κατ' οὐδέν. nulla in re passi suum animum aut fortitudinem desiderari. IDEM. οὐδέν. WAKEFIELD.

Καὶ οὓς] Bene habet hic locus. idem est ac si dixisset: καὶ τοῦ τούτων (scil. πλήθους) οὓς φυλάξειν ᾠοντο, καὶ τοῦ τούτων, πρὸς οὓς κινδυνεύσειν ἔμελλον. vehementer decepti numero multitudinis, tam ejus, quam erant ipsi tuituri, quam illius, adversus quam dimicaturi. h. e. eo quod et Græci pauciores numero, quam pro spe sua, suis in castris ocissent, et a Persarum turba multo majore opprimerentur, quam opinati fuissent. REISK.

Μάχεσθαι] Hæret sententia, nec quidquam tamen in scriptis libris adjumenti. TAYLOR. ἡττῶντο ex cod. Laurentiano supplevi. *inferiores evadebant — οὐχ ἡττηθέντες κ. τ. λ. non ab hostibus victi, sed animas efflati* etc.

Εἰδότες δ'] Illud δὲ abesse malim. causam enim subjicit, cur incerti ac dubii fuissent, quidnam in re tam ancipiti sequerentur. REISK.

Ἀπαντήσονται] Et ἐμβήσονται, ad Athenienses refertur, medium interjectum λήψονται ad Persas. Est quidem hæc æstuatio velut orationis, uno quasi spiritu ab aliis ad alios transsilientis, et rursus ab his ad illos resultantis, nulla addita nota, unde discernatur, utri designentur identidem, labes quædam. Verum eccui talia non excidunt, præsertim contendenti, cui tanto paratior esse debet venia, quod ipsa rerum expositarum natura lectori cuique subjiciat, quo quidque sit referendum. IDEM.

Λήψονται] Np. οἱ βάρβαροι. AUGER.

Ἁλώσονται] In tanto strepitu vocum ὁμοιοτελεύτων, nimirum ἀπαντήσονται, λήψονται, ἐμβήσονται, δυνήσονται, nihil novum, si Calligrapho tinniebant aures arrectæ magis, quam mens et cogitatio. Pronum ergo fuit et ἁλώσονται [quod dant vulgatæ et Aug.] ceteris adscribere, cum tamen neque Barbari neque Athenienses, sed urbs ipsa intelligitur. TAYLOR. Revocavi ἁλώσονται, quod Taylor auctoritate mere sua cum ἁλώσεται mutaverat. Redit ἁλώσονται ad Athenienses. Non tantum is, qui vivus captus in potestatem hostis venit, dicitur ἁλίσκεσθαι, sed etiam is, cujus postquam captæ et corruptæ sunt fortunæ, pessumdatus ipse est. quod hic loci obtinet. REISK.

Ἁλώσονται] Np. οἱ Ἀθηναῖοι, vel τὰ Ἀθηναίων πράγματα. AUGER.

Δυοῖν δὲ] Scil. πραγμάτοιν, vel potius αἱρέσεοιν. REISK.

Καταλιπεῖν] [Sic vulgatæ et Aug.] Præ τῷ ἐκλιπεῖν Codd. Ald. et Coislinianorum tutior certe fuit sententia Stephani καταλιπεῖν, adjuta quoque a Cantabrigiensibus. Optima tamen fide nobiscum agit Baroc. exhibens pro varia lectione ἐκλιπεῖν. Quod cum ad scripturam propius accedit, tum non levem auctoritatem meretur ex vulgata Græcorum phrasi. ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν φύλαν. Noster hoc ipso fere in loco. Et deinde: ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δ' ἐσβάντες. Et Isocr. in Paneg. Τοὺς τῶν ἑαυτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας. Thucyd. I. 18. in ead. historia: Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπίπτουσι τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, κ. τ. λ. Herodot. pariter Polymn. 139. Εἰ Ἀθηναῖοι καταῤῥωδήσαντες τὸν ἐπιόντα κίνδυνον ἐξέλιπον

νους καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας, ἡγησάμενοι κρεῖττον 98
εἶναι μετ' ἀρετῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίαν ἢ μετ'
ὀνείδους καὶ πλούτου δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξέλιπον ὑπὲρ
τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν, ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν ἀλλὰ
194. 1 μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν· ὑπεκ-
θέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ μητέρας εἰς Σαλα-
μῖνα, συνήθροιζον καὶ τὸ τῶν ἄλλων συμμάχων ναυτικόν.
οὐ πολλαῖς δ' ὕστερον ἡμέραις ἦλθε καὶ ἡ πεζὴ στρατιὰ
καὶ τὸ ναυτικὸν τὸ τῶν βαρβάρων, ὃ τίς [1]ἰδὼν οὐκ ἂν ἐφο-
βήθη, [2]ὡς μέγας καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς
5 τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη; ποίαν δὲ γνώμην εἶχον
ἢ οἱ θεώμενοι τοὺς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐκείνους, οὔσης καὶ τῆς
αὐτῶν σωτηρίας ἀπίστου [3]καὶ τοῦ προσιόντος κινδύνου, ἢ 99
οἱ μέλλοντες ναυμαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν

[1] οὐκ ἂν ἰδὼν T. R. ἰδὼν ἂν οὐκ A.
[2] οἷος T. R. A.
[3] καὶ προσιόντος τοῦ A.

τὴν σφετέραν, ἢ καὶ μὴ ἐκλιπόντες, ἀλλὰ μείναντες ἴδοσαν σφᾶς αὐτοὺς πέρξη, κ. τ. λ. Et Erat. 96. Ἐν δὲ δὴ οὕτω ταῦτα ἐνοίεντ', οἱ Δήλιοι ἐκλιπόντες καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον εἶχοντο φεύγοντες εἰς Τῆνον. Et Uran. 41. Σημαίνας καὶ ταῦτα τῆς ἰρείης, μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πρίτερον ἐξέλιπον τὴν πόλιν. Taylor. Propius videtur esse ἐκλιπεῖν. Sic et Lycurgus p. 148. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα τὴν πατρίδα, etc. et p. 166. ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; et ita passim. Vide Isocratem Paneg. p. 119. unde firmatur ἐκλιπεῖν. et Demosthenem adv. Androt. τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, καὶ καταπλεύσθέντες εἰς Σαλαμῖνα. Markland.

Ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν] Isocrates iisdem fere verbis: ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν τὴν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα κινδυνεύσωσι. Markland.

Οἷος μέγας] Variant. Codd. ὅς μ. εἷς μ. plures. [et in his Aug.] alii ἃ εἰς. Sed recepta non moveo. Aristid. Sacr. Orat. 4. Ἔπαμεινον γὰρ τριταῖοι οἵῳ βαρυτάτῳ. Anct. anon. apud Suidam in v. ἀραῖς. λιμὸς τῇ πόλει ἐνέμαιζεν οἷος βαρύτατος. Taylor. οἷος μέγας pro ὡς μέγας. o quantus! o quam immanis! videor mihi hanc dictionem, tametsi inventu rariusculam, tamen alibi quoque observasse. verum neque annotavi in adversariis, neque memoria subjicit ubi. Interim haec conscribenti mihi occurrit similis locus in Scholiaste Platonis inedito ad illa in Gorgia. ἆρα οὖν. ubi haec ait: ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἷον μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας διδούς, pro ὡς πάνυ μεγάλου. Reisk. οἷος μέγας, idem ac ὡς μέγας! cum exclamatione; nisi mavis conjungere cum ἰδὼν linea praecedenti, videns qualis magnus—. Auger.

Ἀπίστου] Ita positum est in bivio, ut tam ad σωτηρίας, quam ad κινδύνου referri debeat. bene habet h. l. vulgata. κίνδυνος ἄπιστος, discrimen infidum, est id, cujus de futuro exitu certi nihil pronunciari potest. Reisk.

Καὶ τοῦ] F. καὶ προσιόντος τοῦ κινδύνου. Taylor. Mallem, si Codd. faverent, καὶ παρόντος τοῦ κινδύνου, vel τοῦ κινδύνου παρόντος. Sic infra, διὰ τὸν παρόντα φόβον. Forte tamen praestat, καὶ τοῦ κινδύνου προσιόντος. Demosthenes κατὰ Φιλιππ. III. ἐτόλμησεν οὐδείς, τοιούτου κακοῦ προσιόντος, βῆξαι φωνήν. Passim ille ita loquitur. Markland.

Τῆς φιλότητος] Non offendor hoc, quod insequentia, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι, dictionis hujus ὑπὲρ τῆς φιλότητος, sint superenarratio. non rara sunt, sed obvia apud auctores, cum alios, tum ipsos illos adeo, quod mireris, qui alias brevitatis sunt studiosissimi, hujusmodi superenarrationes. Sed paulo insolentior mihi quidem accidit haec dictio, pro qua alii ὑπὲρ τῶν φιλτάτων usurpant. Super, vel pro carissimis, pro illis inquam pignoribus, quae tanquam praemia quaedam futuris victoribus reposita et reservata essent in Salamine. Reisk.

ἄθλων τῶν ἐν [1] Σαλαμῖνι, οἷς τοσοῦτον πανταχόθεν περιεστήκει πλῆθος πολεμίων; ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάνατον τὸν αὐτῶν, τῷ αὐτὸν προειδέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν, [2] [ἃ] ὑπὸ τῶν βαρβάρων εὐτυχησάντων τοὺς ὑπεκτεθέντας ἤλπιζον πείσεσθαι. ὅπου διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν πολλάκις μὲν ἐδεξιώσαντο ἀλλήλους, εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτοὺς ὠλοφύραντο, εἰδότες μὲν τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας οὔσας, ὁρῶντες δὲ πολλὰς τὰς τῶν πολεμίων, ἐπιστάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν ἠρημωμένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην καὶ μεστὴν τῶν βαρβάρων, ἱερῶν δὲ καιομένων, ἁπάντων δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν, ἀκούοντες δ' ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένου Ἑλληνικοῦ

[1] Σαλαμινίοις; τοσοῦτον T.

[2] ἃ om. T. uncos om. R. A.

Τῶν ἐν Σαλαμινίοις; τοσοῦτον πανταχόθεν etc.] Lege: τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς τοσοῦτον etc. MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR.

Τῷ αὐτὸν προειδέναι] Verosimile istud τῷ αὐτὸν natum esse ex τὸν αὐτῶν. Non habuit Philelphi Cod. Nostri tamen constanter. Liberum ergo esto unicuique judicium. Nos utramque sententiam in versione expressimus. Pene tamen augeror, quam præferent eruditi. TAYLOR. αὐτὸν, Np. τὸν θάνατον. AUGER.

Μεγίστην δὲ] Laxatam sententiam unius voculæ detrimento ita commode redintegrari posse video. Μεγίστην δὲ συμφορὰν, ἃ ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἐδεξιώσαντο] Et alia sequentia verba refer, non ad eos qui pugnabant in navibus, sed ad eos qui relicti erant in litore. Observa totum hunc locum paulo esse perturbatiorem, sive aliquid desit, sive orator perturbato loquendi modo perturbatum rerum ordinem exprimere voluerit. AUGER.

Τῶν βαρβάρων ἱερῶν δὲ καιομένων, ἁπάντων δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν] Forte: τῶν βαρβάρων, ἱερὰ δὲ καιόμενα, ἅπαντα δ' ἐγγὺς ὄντα τὰ δεινά. ex Isocrate: οὕτως ἐτόλμησαν ἐπιδεῖν — ἱρήμην μὲν τὴν πόλιν γιγνομένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, ἱερὰ δὲ συλώμενα καὶ νεὼς ἐμπιπραμένους, ἅπαντα δὲ καὶ τὸν πόλεμον περὶ πατρίδα τὴν ἑαυτῶν γιγνόμενον; Scribo ex Lysia, ἅπαντα δὲ δεινὰ, καὶ τὸν πόλεμον etc. aliter tamen hunc Isocratis locum citat Dion. Halicarn. lib. de Demosth. δεινότ. p. 188. omisso nempe τῷ καὶ. God et verum fatear, suspicor has voces, ἱερῶν δὲ καιομένων, et sex, quæ sequuntur, e loco suo motas esse, et poni debere post τῶν διαφθειρομένων, posita ὑποστιγμῇ post eam vocem. saltem ita distinguendum propter sequentes: τῶν διαφθειρομένων· καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν, scil. οὔσης, absolute. et melius omitteretur καί. MARKLAND. Si quod hic subest vitium, id quod in dubio relinquam, levi opera poterit id tolli ad hunc modum, ut pro utroque δὲ sufficias τε. ἱερῶν τε καομένων, ἁπάντων τ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν. ubi subauditur e præmissis μεστήν. plenam barbaris, plenam fanis deorum ardentibus, plenam tetris et diris ominibus, iisque proxime assitis et in conspectu versantibus. v. proximam annotationem nostram. REISK. Reiskio assentitur Augerus.

Ἀκούοντες δ' ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν, etc.] Hic est locus, quem innui Præfat. ad hanc Orationem, obnoxius censuræ Isocratis: qui Paneg. p. 118. postquam ex Lysia, quod ad rem suam foret, sumsisset, ad hanc pugnæ descriptionem ordine historiæ delatus, cum hac nota fastidii præterit: καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομένους, καὶ τὰς κραυγὰς, καὶ τὰς παρακελεύσεις, ἃ κοινὰ πάντων ἐστὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐχ ἑῷ τί δεῖ λέγοντα διατρίβειν: *et tumultus, qui in ea re inciderunt, et clamores, et cohortationes, quæ communia sunt omnium, qui navibus pugnant, non video, quorsum attineat commemorando immorari.* Plane hunc locum et Descriptionis nimietatem videtur tangere. Sed, si de tantis Ingeniis judicium liberum ferre fas sit, neque hic Censor forte culpa omni vacabit. Utcunque enim inepta hæc Descriptio Ly-

καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων καὶ 102
κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων, καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν
νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων καὶ φιλίων καὶ
πολεμίων ναυαγίων, ἀντιπάλου δὲ πολὺν χρόνον οὔσης τῆς
ναυμαχίας, δοκοῦντες τοτὲ μὲν νενικηκέναι καὶ σεσῶσθαι,
τοτὲ δ' ἡττῆσθαι καὶ ἀπολωλέναι. ἤπου διὰ τὸν παρόντα
φόβον πολλὰ μὲν ᾠήθησαν ἰδεῖν ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ'
ἀκοῦσαι ὧν οὐκ ἤκουσαν. ποῖαι δ' οὐχ ἱκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο 103
ἢ θυσιῶν ἀναμνήσεις, ἔλεός τε παίδων καὶ γυναικῶν πόθος,
οἰκτός τε πατέρων καὶ μητέρων, λογισμός τε, εἰ δυστυχή-
σειαν, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν; τίς οὐκ ἂν θεῶν
ἠλέησεν αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ μεγέθους τοῦ κινδύνου; ἢ τίς ἀν-
θρώπων οὐκ ἂν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς τόλμης αὐτοὺς οὐκ ἂν
ἠγάσθη; ἢ πολὺ πλεῖστον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἁπάν-
των ἀνθρώπων διήνεγκαν καὶ ἐν τοῖς βουλεύμασι καὶ ἐν
τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις, ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς

siana sive esset, sive Isocrati ita videretur; tamen, opinor, nunc non erat his locus: neque τῷ Πρίαντι adeo consulere videtur, qui in celeberrimo Græciæ conventu, in Historiæ Atticæ parte nobilissima occupatus, Argumentum subito deserit, et de recto itinere et Via Regia decedit, ut colaphum alicui impingat. Nonne hoc est, dum Classicum canit, conchas et lapillos legere? Nonne alio potius loco, alii operi censuras hujusmodi servatas oportuit? *Si convivio excipere amicos*, (ut facete Lucianus, De Conscrib. Hist. p. 637.) *omniaque fuerint apparata, num inter media bellaria, et aviculas, et patinas tam multas, et apros, et leporas, et sumina*, SAPERDAM *quoque apponeres; et pulmentum ex leguminibus*? Sed de his quisque, prout sibi videatur, judicet. MARKLAND.

Ἀκούοντες] Hoc participium et alia quæ sequuntur hærent suspensa, nec phrasis finitur. Post v. 2. ad μεσῆς, subaudi vel adde οὔσης. AUGER.

Παρακελευσμοῦ δ'] Rursus idem hic quoque videtur subesse vitium, eademque adhibenda medicina, ut pro δὲ subjiciatur τε. Declarat ipse, quid illo vocabulo παιᾶνος significatum ierit, scil. παρακελευσμοῦ τε ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων. clamorem utrinque ad certaminis alacritatem accendentem, et lamentabiles cadentium voces. hæc duo appellat παιᾶνα. REISK.

Πολλὰ δ' ἀκοῦσαι] Opinor πολλῶν. MARKLAND. Markland vult πολλῶν δ' ἀκοῦσαι, sine dubio quod ὧν insequatur. Ergo etiam πολλῶν δ' ᾠήθησαν ἰδεῖν eadem de causa. Atqui hoc absurdum. Constat virum doctum festinantem aliquid humani passum esse, non animadvertentem πολλὰ ὧν idem esse atque πολλὰ τούτων, ἃ —. REISK.

Ποῖαι δ' οὐχ ἱκετεῖαι] Ποῖαι δ' οὐκ ἃ ἱκετεῖαι. CONT.

Θυσιῶν] Quas victimas nempe periclitantes diis a se offerendas vovebant, si ab ipsis e periculo erepti fuissent. REISK.

Τὰ μὲν τοῦ μεγέθους] Parum absum, ut hoc ὑπὲρ pro scholio habeam lectoris alicujus, admonere tironem volentis, in dictione ἐλασσῶν τινά τινος subaudiri ὑπὲρ vel χάριν vel ἕνεκα, vel tale quid. Possis item suspicari post proximum κινδύνου deesse ἀγωνιῶντας. quo admisso, ὑπὲρ tenebit locum. IDEM.

Ἡγάσθη] Τῆς τῶν τετελευτηκότων ἀγασθέντα ἀρετῆς. Demosth. Orat. Funeb. TAYLOR.

Ἢ πολὺ πλεῖστον] Defendi possit hæc lectio e p. 208. ult. si ἤ pro *profecto* accipiatur. Ego vero nullus dubito Lysiam etiam hic pro more suo dixisse, una litera minus, ἥπου πλεῖστον. REISK. Hic ἤ, *ante, profecto*. AUGER.

τὰς ναῦς δ' [1]ἐμβάντες, τὰς δ' αὐτῶν ψυχὰς ὀλίγας οὔσας
ἀντιτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς Ἀσίας. ἐπέδειξαν δὲ [2]καὶ
πᾶσιν ἀνθρώποις, νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, ὅτι κρεῖττον μετ'
ὀλίγων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν ἢ μετὰ πολλῶν
βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας. πλεῖστα δὲ καὶ
κάλλιστα ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνεβά-
λοντο, στρατηγὸν μὲν Θεμιστοκλέα, ἱκανώτατον εἰπεῖν καὶ
γνῶναι καὶ πρᾶξαι, ναῦς δὲ πλείους τῶν ἄλλων ἁπάντων
συμμάχων, ἄνδρας δ' ἐμπειροτάτους. καίτοι τίνες ἂν τού-
τοις τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἤρισαν γνώμῃ καὶ πλήθει καὶ
ἀρετῇ; ὥστε δικαίως μὲν [3]ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα τῆς
ναυμαχίας ἔλαβον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ τὴν εὐτυ-
χίαν ὁμονοοῦσαν τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο, γνησίαν δὲ καὶ
αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρβάροις τὴν αὐτῶν ἀρετὴν
ἐπεδείξαντο.

θ. Ἐν μὲν οὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιούτους αὑτοὺς παρα-
σχόντες καὶ πολὺ πλεῖστον τῶν κινδύνων μετασχόντες τῇ

[1] ἐσβάντες T. R. A. [2] καὶ om. T.
[3] ἀναμφισβητήτως ἀριστεῖα T.

Ἐσβάντες] Perinde, erit, quoad Atticismum, si cum editis ἐσβάντες, aut cum Baroc. et Coisl. 2. [et Aug.] ἐμβάντες legamus. Ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, ἀμφότερα γὰρ Θουκυδίδης λέγει. Magister. TAYLOR. Ita supra: εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες. Usitatius tamen ἐμβάντες. supra: εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται: et, εἰς τὴν θάλασσαν οὐκ ἐμβαίνοντες. Matt. IX. 1. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. et ita XIV. 22. et Luc. V. 3. Demosthenes Philipp. I. εἰς ταύτας (τριήρεις) αὐτοῖς ἐμβᾶσι. et adv. Polyclem: ὁ δὲ στρατηγὸς ἐμβαίνειν με ἐκέλευεν εἰς τὴν ναῦν. quod eadem Oratione vocat, εἰς τὴν ναῦν ἀναβαίνειν. Thucydides tamen passim, et Xenophon, priori forma utuntur. MARKLAND.

Κρεῖττον] Pro δουλείας in fine commatis δουλεύειν præferunt ex nostris duo, Baroc. sc. et Coisl. 2. Movent, sed nihil promovent. Δουλεύειν item Philelph. cujus versio parum idcirco sapit. Tu vero sapere aude. Κρεῖττόν μετ' ὀλίγων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς ἑτέρων δουλείας. TAYLOR. Sophistam si judicamus, diligenter orationis membra membris quæque suis comparasse, atque ita ex adverso opposuisse, ut vocabulo cuique par suum e regione responderet, nulli dubitabimus, vocabulo βασιλευομένων hic deesse par ex adverso, e. c. αὐτονομουμένων, vel δημοκρατουμένων, vel εἰνομουμένων, vel simile quidpiam. Pari modo κοινῆς vel ἑτέρων deerit ante voc. ἐλευθερίας. Ergone dicemus Sophistam sic dedisse: κρεῖττον μετ' ὀλίγων αὐτονομουμένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας; Sed nescio, an putidum sit, ut Sophistæ ita λεπτολογεῖν, ita critico sic ad vivum secare. REISK.

Καίτοι] Non convenit huic loco. docet enim et confirmat præmissa. melius conveniat, ni fallor, καὶ γάρ τις. etenim. IDEM. Et AUGER:

Δικαίως μὲν ἀναμφισβητήτως] Forte καὶ inserendum post μέν. MARKLAND.

Ἀναμφ. ἀριστεῖα] Baroc. videtur legisse ἀναμφισβήτητα, quod strenue commendo. TAYLOR. Sine dubio fuit in Barocc. quo usus est Taylor, idem, quod in Augustano reperi. scil. ἀναμφισβήτητ' ἀριστεῖα. e quo effeci ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα. REISK.

Ὁμονοοῦσαν] Suspicor de ὁμολογοῦσαν. felicitatem magnitudini periculorum a se exantlatorum respondentem. De εὐ-

ἰδίᾳ ἀρετῇ κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν [1] καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκτήσαντο· ὕστερον δὲ Πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ, νομιζόντων δ' ἀπηλλάχθαι τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου, καὶ διανοουμένων τοὺς ἄλλους Ἕλληνας περιϊδεῖν ὑπὸ τοῖς Βαρβάροις γενομένους, ὀργισθέντες Ἀθηναῖοι συνεβούλευον αὐτοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἔξουσιν, περὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν. εἰ γὰρ αὐτοὶ [2] ὑπὸ Ἑλλήνων προδιδόμενοι μετὰ τῶν Βαρβάρων ἔσονται, οὔτ' ἐκείνοις δέησειν χιλίων νεῶν 107
195. 1 οὔτε τούτους ὠφελήσειν τὸ ἐν Ἰσθμῷ τεῖχος· ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι τὴν τῆς [3] θαλάττης ἀρχὴν τοῦ βασιλέως. διδασκόμενοι δὲ καὶ νομίζοντες αὐτοὶ μὲν ἄδικά τε ποιεῖν καὶ κακῶς βουλεύεσθαι, Ἀθηναίους δὲ δίκαιά τε λέγειν καὶ τὰ βέλτιστα αὐτοῖς παραινεῖν, ἐβοήθησαν εἰς Πλαταιάς· ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείστων συμμάχων ἐκ τῶν τά-
5 ξεων διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ [4] Τεγεᾶται τοὺς βαρβάρους ἐτρέψαντο, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐνίκων μαχόμενοι τοὺς ἀποστάντας τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπομείναντας τὴν δουλείαν. ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίστην τελευτὴν τοῖς πρότερον κινδύνοις ἐπιθέντες, βέβαιον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ Εὐρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον
10 τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι καὶ μεθ' ἑτέρων, καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, καὶ πρὸς [5] τοὺς βαρβάρους καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευον καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἡγεμόνες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος.

[1] καὶ om. T. A. [2] ὑπὸ τῶν Ἑλ. A. [3] θαλάσσης T. R. A. [4] Τεγεάται T. A. [5] τοὺς om. T.

τυχίαν, an potius εὐψυχίαν sit, aliis relinquo judicandum. IDEM.

Τστειον] Atqui Peloponnesios hoc ante Salaminiam pugnam agitasse constat ex Herodoto. IDEM.

Ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ] Scribo, τῇ ἑαυτῶν (vel αὐτῶν) σωτηρίᾳ: ex sensu, et Isocrate p. 116. Πελοποννησίων μὲν διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ζητούντων ἰδίαν αὐτοῖς σωτηρίαν. MARKLAND. Addi αὐτῶν, quod vult Marklandus, nil opus est. Sæpe locorum Lysias brevitati studens, hoc pronomen omittit, ut p. 190. ult. ubi pariter Markland αὐτῶν insertum ibat. possit etiam locus alter eadem p. 192. 3. τοῖς ἔργοις huc trahi. REISK. τῇ σωτηρίᾳ adde vel subaudi ἑαυτῶν. AUGER.

Ἔξουσιν] Fort. ἴξουσιν. TAYLOR.

Τῶν Ἑλλήνων] Malim articulum τῶν interponi. REISK.

Ἐκείνοις] Redit ad Persas, ut τούτοις ad Lacedæmonios, qui præ cæteris appellatione τῶν Ἑλλήνων versu proximo modo appellati sunt. IDEM.

Κινδύνους] *Sine prælio.* κίνδυνος enim *prælium, pugnæ conflictus.* passim in hac Oratione. MARKLAND.

Διδασκ. δὲ] Malim δή. REISK. AUGER.

ί. Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάν-
108 τος, διὰ ζῆλον τῶν γεγενημένων καὶ φθόνον τῶν πεπραγμέ-
νων, μέγα μὲν ἅπαντες φρονοῦντες, μικρῶν δ' ἐγκλημάτων
ἕκαστοι [1]δεόμενοι, ναυμαχίας Ἀθηναίοις πρὸς Αἰγινήτας
καὶ τοὺς ἐκείνων συμμάχους γενομένης, ἑβδομήκοντα τριή-
ρεις αὐτῶν ἐλάμβανον. πολιορκούντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν
109 χρόνον Αἴγυπτόν τε καὶ Αἴγιναν, καὶ τῆς ἡλικίας ἀπούσης
ἔν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πεζῷ στρατεύματι, Κορίνθιοι
καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἡγούμενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν
ἐμβαλεῖν ἢ ἐξ Αἰγίνης ἄξειν τὸ στρατόπεδον, ἐξελθόντες
πανδημεὶ Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ, τῶν μὲν

[1] δεόμενοι ἐκπλεύσαντες ναυμαχίας ΑΘ. Α.

Ὑστέρῳ] Ita malim, quam ἑτέρῳ cod. Baroc. cujus margo lectionem antiquam servat. TAYLOR.

Καταστάντος] Ἑστιστάντος. CONT.

Ζῆλον] Ζῆλος, hic est magnifica prædicatio rerum gestarum, ut φθόνος invidia est e fortibus factis emolumentisque inde partis contracta. REISK.

Τῶν πεπραγμένων] Post τῶν πεπραγμένων videtur συνεβήσαν, aut simile quid deesse. quod si verum est, erit in continenti post ναυμαχίας addendum δέ. IDEM.

Μέγα μὲν] Non a me impetrabis, ut hæc confitear sana esse atque integra. Ἐλάμβανον, inquis. Quine? Anne ἅπαντες? Nam hoc præcedit. Anne ἕκαστοι? Nam et hoc quoque. Num Lacedæmonii? Num Athenienses? Num Æginetæ? Novi quidem fuisse Athenienses, attamen eam gratiam debeo Historicis, non loco desperatissimo. V. Thucyd. I. 105. TAYLOR. In ambiguo quidem relictum est sine definitione, utri cepissent, Athenienses an Æginetæ; verumtamen sponte sua elucescit, vocabulum hoc ad eos pertinere, quorum in laudibus prædicandis tota versatur oratio. REISK.

Ἐλάμβανον] Np. οἱ Ἀθηναῖοι. deinde, πολιορκούντων, sc. τῶν Ἀθηναίων. πολιορκούντων — Αἴγυπτον, i. e. πολεμούντων ἐν Αἰγύπτῳ. AUGER.

Αἴγυπτον] Scil. hariolandum est, si Diis placet, et pro Αἴγυπτον revocandum nescio quod Αἰδηψον. Marg. Steph. Hic sc. perturbat omnia. Historiam ipsam tangit Thucyd. l. proxime citato. Τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανίας κατέλαβον, καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν — νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ· ἦν δὲ καὶ βοηθῶσιν ἀπ' Αἰγίνης ἀναστήσεσθαι αὐτούς. Pro deridiculo est istud, quod modo a prima manu Cod. Baroc. profectum est: Καὶ τῆς Κιλικίας ἀπάσης. TAYLOR.

Ἄξειν] Malim ἀπάξειν. REISK.

Πανδημεὶ γέρα εἰ κατέλαβον] Lego Γερανείαν κατέλαβον. Est autem Γερανεῖα mons et angustiæ, per quas Corinthe Athenas itur. PALMER.

Γεράνειαν] Ita o. l. s. præter Aldinos, qui nihil hic nisi sordes et impuritatem ipsam nobis obtrudunt. Veram lectionem monente præterea Palmer. in Exercit. vocemque hanc ex Lysiæ Orat. Funebri laudante Harpocratione. (Cujus in editis male Γερανία. Cod. Reg. Cant. MS. Γεράνια sine litura.) Meminere Thucyd. sæpe, Pausan. in Attic., Lucian. Icaro-Menipp., Plin. VII. 4., Plutarch. in Cleom., Scylax., Steph. Byzant., Etym. M., Phavorin. etc. TAYLOR. Γερανίαν, vel Γερανίαν. CONT.

Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ etc.] Sic distingue. Cæterum pro Γεράνειαν Harpocration scribit Γερανίαν. Thucydides Γεράνειαν, loco mox citando. Paulo ante, pro Αἴγυπτον Stephanus conjicit Αἰδηψον. Recte habet Αἴγυπτον. Thucydides I. 105. Edit. Oxon. in hac ipsa historia, iisdem pene verbis utitur: ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Vide segm. 104. unde disces, qua de causa in *Ægypto* tunc versabatur Atheniensium exercitus. Si vero Ægyptus, tota *Regio*, minus proprie dici possit συλλιορκεῖσθαι (quæ res, opinor, Stephanum movit), forte legi potest, πολεμούντων — Αἰγύπτῳ τε καὶ Αἰγίνῃ. Cum autem dicit Lysias εἰς ἔρημον τὴν χώραν, intellige Μεγαρικὴν, in qua *Geranea* erat; non Ἀττικήν. MARKLAND.

ἀπόντων τῶν δ' ἐγγὺς ὄντων, οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμ- 110
ψασθαι· τοῖς δ' αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες καὶ τῶν
ἐπιόντων καταφρονήσαντες οἱ γεραίτεροι καὶ οἱ τῆς ἡλι-
κίας ἐντὸς γεγονότες ἠξίουν αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιή- 111
σασθαι, οἱ μὲν ἐμπειρίᾳ τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι,
καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ ἐκεί-
νους μιμούμενοι, τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἄρχειν ἐπισταμένων,
τῶν δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποιεῖν δυναμένων· Μυ-
ρωνίδου [1] στρατηγοῦντος ἀπαντήσαντες αὐτοὶ εἰς τὴν Με-
γαρικὴν ἐνίκων μαχόμενοι ἅπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων
τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὔπω δυναμένοις, [2] τοὺς εἰς
τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας εἰς τὴν ἀλλοτρίαν 112
ἀπαντήσαντες, τρόπαιον δὲ στήσαντες καλλίστου μὲν αὐ-

[1] Στρατηγοῦντος οὖν Μυρωνίδου A.

[2] πρὸς τοὺς A.

Ἀπόντων] Rerum gestarum si pateretur veritas, magis utique conveniret τῶν μὲν οὐ πόρρω ἀπόντων, quamvis alia pars civium haud procul abesset, alia esset in propinquo, tamen a se non impetrabant, ut eorum quemquam arcesserent. Optime sibi sententia sic constaret. verum obstat, quod dixi, historica fides. Ægyptus enim ab Attica procul abest. Ergone pro ἀπόντων leg. erit ἐναντίων. quamvis alteri jam reditum in patriam pararent, vel in reditu essent. Vulgatam si tenebimus, id quod fieri par est in loco dubio, vel sic tamen πόρρω abesse videtur, contrarium alteri opposito ἐγγὺς, et sententia tamen claudicabit. dedignabantur quenquam arcessere, tam eorum, qui procul, quam qui prope abessent. In quo parum salis est. Reisk.

Ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες] Quasi hæc verba designassent Adultos, ἐν ἡλικίᾳ constitutos, in ætate στρατευσίμῳ, quod est præter mentem auctoris, bonus scriba in una Cod. nobis propinavit ἡλικίας οὐκ ἐντὸς γεγονότες, Infra ætatem militarem [under age. in edit. min.], οἱ νεώτατοι, ut Thucyd. loco toties laudato: Τῶν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἵ τι πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνοῦνται ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδου στρατηγοῦντος. Atqui hi ipsissimi sunt οἱ ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες. Ἐντὸς *Infra*, non *Intra*. Zonob. Cent. III. 79. ἐντὸς ἑβδόμης] Ἀπέφατο Ἀθήνησι (lege στρατιὰν) ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης. Atque eodem pacto Plato, si fides habenda sit Lexicographis, dixit ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς de eo, qui nondum attigit tricesimum annum ætatis. [under thirty. in edit. min.] Taylor. οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες recte redditur *impuberes*, aut *ætate nondum maturi*. tres erant ætates penes Græcos. ἡ ἡλικία, vel οἱ ἐν ἡλικίᾳ, ætatem militarem agentes, tum οἱ ἐντὸς ἡλικίας, ea ætate jam defuncti et emeriti. denique οἱ ἐντὸς ἡλικίας, intra vel infra justam militiæ ætatem constituti, qui eam nondum attigissent. Dio Cass. p. 182. 38. ἐντὸς τῶν Ἀλπείων ἐμείναμεν. ad Alpes non accessimus, eas non superavimus. p. 232. 41. ἐντὸς τοῦ Τίγριδος. antequam ad Tigridem perveniatur. item p. 757. 12. Reisk.

Πολλαχοῦ ἀγαθοὶ] Ἀγαθοὶ πολλαχοῦ. Cont.

Μυρωνίδου στρατηγοῦντος etc.] Constructioni et perspicuitati melius consuletur ita: Μυρωνίδου οὖν στρατηγοῦντος etc. Istud οὖν amissum fuisse videtur in præcedente syllaba. De re, vide Thucydidem loco citato. Markland. et in *Edit. min.* Taylor. Plena b. l. et integra est oratio. ἵνικων aptum est e καὶ proximo superiori, in illis καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ. Reisk.

Αὐτοὶ] Id est, ipsi soli, a nemine sublevati. Idem.

Τοῖς] Id est, διὰ τῶν, per eos, qui partim jam fessi ætate et viribus exinaniti essent. Idem.

Τοὺς ἀξιώσαντας ἀπαντήσαντες] Puto non esse Græcum. Scribo: Πρὸς τοὺς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας — ἀπαντήσαντες. Ælianus V. H. VIII. 12. sensu diverso, eadem tamen Constructione: ἀπήντησε πρὸς τοῦτον αὐτοῦ τὸν λόγον ὁ Δαμοχάρης. Markland. et *in Edit. min.* Taylor. Est epexegesis superiorum, et hi accusativi τοὺς ἀξιώσαντας apti sunt ex

τοῖς ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις, οἱ μὲν οὐκ ἔτι 30
τοῖς σώμασιν, οἱ δ' οὔπω δυνάμενοι, ταῖς δὲ ψυχαῖς ἀμ-
φότεροι κρείττους γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν
αὐτῶν ἀπελθόντες, οἱ μὲν πάλιν ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ
τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο.

ιά'. Καθ' ἕκαστον μὲν οὖν οὐ ῥάδιον τὰ ὑπὸ πολλῶν κιν-
δυνευθέντα ὑφ' ἑνὸς ῥηθῆναι, οὐδὲ τὰ ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ
113 πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ χρόνος 35
ἢ λόγος ἢ ῥήτωρ ἱκανὸς γένοιτο μηνῦσαι τὴν τῶν ἐνθάδε
κειμένων ἀνδρῶν ἀρετήν; μετὰ πλείστων γὰρ πόνων καὶ
φανερωτάτων ἀγώνων καὶ καλλίστων κινδύνων ἐλευθέραν
μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα, μεγίστην δ' ἀπέδειξαν τὴν
ἑαυτῶν πατρίδα, ἑβδομήκοντα μὲν ἔτη τῆς θαλάττης
ἄρξαντες, ἀστασιάστους δὲ παρασχόντες τοὺς συμμάχους,
οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ
τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες, οὐδὲ τοὺς συμμά- 40
χους ἀσθενεῖς ποιοῦντες, ἀλλὰ κἀκείνους ἰσχυροὺς καθι-
στάντες, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν τοσαύτην ἐπιδείξαντες,
ὥς-θ' ὁ μέγας βασιλεὺς οὐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει,
114 ἀλλ' ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο. καὶ

eodem ἰνίκιον, e quo aptum quoque est τὴν ἰκείνων δύναμιν. Nihil hic neque deest, neque alias corruptum est h. l. noli a Marklando moveri. Reisk.

Ἔργου] Construe cum τρόπαιον quod præcessit. Auger.

Κρείττους] Potest pro simplici ἀγαθοὶ accipi. Sæpe Atticis βελτίων et κρείττων idem valet, atque vir fortis et strenuus, item probus et honestus, ut e contrario χείρων ipsis est, homo nequam, impurus, conscleratus, idem qui nobis *ein Schelm*. Videtur tamen h. l. utique vim comparativi obtinere. quod si est, necessario erit ἑαυτῶν addendum. fortiores, quam ipsi aut alias essent, aut per ætatem moresque esse possent. Idem.

Εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες, — περὶ τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο] Isocrates Paneg. p. 116. οἵπερ καταλύσαντες, οὕτως ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν λοιπῶν. Markland.

Τῶν λοιπῶν] Videtur h. l. a masculino οἱ λοιποὶ potius, quam a neutro τὰ λοιπὰ, repetendum esse. prospiciebant sapientia suorum consiliorum saluti reliquorum civium. Reisk.

Κινδυνευθέντα] Sunt res cum periculo capitis magnaque contentione corporis peractæ. Idem.

Ἐδίδου] Ἐδιδε περὶ τῶν ἑαυτοῦ. Schott. O nares vere parasiticas, quem vere arbitror posse ex ipsa "flamma petere cibum!" Quasi in neglecto auctore adeo rarescerent nævi, ut necesse haberes ingenio materiam quærere etiam in ejus integritate! Exspectamus, cum eo sis acumine, quam mox ostendas, quantum pateat inter ἔδωδε et ἐφοβεῖτο. Deinde autem restat hic nodus secandus: si nec *aliena* appetebat, pro *suis* vero pertimuit, quænam erant illa λοιπὰ περὶ ὧν ἐφοβεῖτο? En cumulum insipientiæ! Sed cumulationem dixeris. Δείδω cum suo παρατατικῷ diu est, quod insolescebant, cum Δίδοικα et Ἐδεδοίκειν in eorum vices succedere. Ἐδεδοίκειν, Ἐδεδίειν, Ἐπτοφρίκειν, Ἐπτοπίθειν. Παρατατικῶν ταῦτα σημαίνει ἔχουσιν· ἴσασιν καὶ οἱ τούτων παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται. T. Magister. Ἴσθι δέ, ὅτι ἐστὶ ῥήματα, ἐν οἷς τῶν παρακειμένων λαμβανομένων ἀντὶ ἐνεστότων, οἷον Δίδοικα, Δίδφκα, Πέφρικα, οἱ τούτων ὑπερσυντελικοὶ ἀντὶ παραδοχῆς (f. ἀντιπαραδοχῆς) τῶν παρατατικῶν ἀξιοῦνται. Ἐδεδοίκειν, καὶ Ἐπτοπίθειν καὶ Ἐπτοφρίκειν. Moschop. in Lexic. Atque ita Demo-

οὔτε τριήρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ἀσίας ἔπλευσαν, οὔτε τύραννος ἐν τοῖς Ἕλλησι κατέστη, οὔτε Ἑλληνὶς πό-
196. 1 λις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη· τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἡ τούτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὧν ἕνεκα [1]δεῖ μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων καὶ 115
ἡγεμόνας τῶν πόλεων [2]γίγνεσθαι.

ιϚ. Ἐπεδείξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις τὴν ἑαυτῶν ἀρετήν. ἀπολομένων γὰρ τῶν νεῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ, εἴτε
5 ἡγεμόνος κακίᾳ εἴτε θεῶν διανοίᾳ, καὶ συμφορᾶς ἐκείνης μεγίστης γενομένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυστυχήσασι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν, ἐδήλωσαν οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ὅτι ἡ τῆς πόλεως δύναμις τῆς Ἑλλάδος ἦν σωτηρία. ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, ἐνίκησαν μὲν ναυμαχοῦντες τοὺς 116
Ἕλληνας οἱ πρότερον εἰς τὴν [3]Θάλατταν οὐκ ἐμβαίνοντες, ἔπλευσαν δ' εἰς τὴν Εὐρώπην, [4]δουλεύουσι δὲ πόλεις τῶν

[1] ἴδει A. [2] γενέσθαι A. [3] Θάλασσαν T. R. A. [4] ἐδούλευον A.

sthenes: Εἰ γὰρ ἐκεῖνον αὐτὸς ἐτίμα καὶ ἀπολομένων. N. c. Nicomach. Ἐστιδὴ γὰρ ἐδεδίει, κἂν τούτους αὐτὸν ἠξίου: Orat. ἀπολομένων τῶν νεῶν ἡ μετάστασις ἐπράττετο, κ. τ. λ. Taylor.
adv. Conon. Lysias quoque: Ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν ζεσανισθῆναι. Orat. c. Agorat. Non memini me vidisse sententiam alteram concinnam et pulcherrimam ab imperito homine magis funestari. Taylor. Schottus legit, ἴδιδι περὶ τῶν ἑαυτοῦ. quod miror, cum verba proxime sequentia sint, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοζεῖτο. Neque Lysias, neque forte quisquam alius, scripsisset ἴδιδι, sed potius δίδοικε vel ἐδεδίει. Recte habet ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ: idem quod ἐκ τῶν, vel ἀπὸ τῶν, vel τι τῶν ἑαυτοῦ. Gorgias p. 188. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους, *partem muri*. Andocides de Myster. p. 17. λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων, *accipiet* aliquid *ex pecunia publica*. Passim in Evangeliis hæc forma occurrit. Matt. XXIII. 34. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, id est, τινὰς ἐξ αὐτῶν. Markland.

Δεῖ — γίγνεσθαι] Lego, ἴδει γενέσθαι. Loquitur enim de *Majoribus* eorum, et de rebus *præteritis*, et factis ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. Markland. Marklandi ἴδει si probatur, quod mihi quoque in mentem venerat, necesse erit, ut γενέσθαι quoque legatur. Reisk.

Ἀπολλυμένων] In pugna scilicet ad Aigos potamos, de qua Xenophon et alii. Palmer. Lege cum Coisl. 2. et Baroc. Ἡγεμόνος] Ἡγεμόνων. Cont.

Ἐδήλωσαν] Lege cum Ioann. ἐδήλωσαν. Taylor. Scribo, ἐδήλωσαν. Sequitur: ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, etc. Totum hunc locum more suo exscribit Isocrates Paneg. p. 127. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ γενομένην ἀτυχίαν, ἑτέρων ἡγεμόνων καταστάντων, ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχοῦντες, etc. Markland. In Augustano, quem ad Tayloranam contuli, prælegente hanc uxore, pro certo haud dixerim, aurisne me fefellerit, an mens, an in eo idem exaratum sit, quod Taylor dedit, ἐδήλωσαν in plurali. Quicquid ejus est, illinc nihil differentiæ annotavi. Vulgatam ἐδήλωσεν ego equidem haud spernerem. referri enim commode posse videtur ad αὖτε ἡ συμφορὰ, hæc calamitas planum fecit. Interim quod Taylor semel constituit, id ita maneto, per me licet. Reisk.

Ἔπλευσαν] Hunc locum horridum licet, et hiulcum obstinate tamen defendunt o. l. s. Taylor.

Δουλεύουσι] Inter aoristos præmissos et perfectum insequens interceptum præsens, haud satis huc convenire videtur, melius ἐδούλευον. aut, si δουλεύουσι suspicoris hic leg. esse, deerit ἔστιν vel simile quid pone Ἑλλήνων. Reisk.

Ἑλλήνων, τύραννοι δ' [1]ἐγκαθεστᾶσιν, οἱ μὲν μετὰ τὴν ἡμετέραν συμφορὰν, οἱ δὲ μετὰ τὴν νίκην τῶν βαρβάρων. ὥστ' ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε πείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους, ὡς συγπαταβαπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ τούτων ἀρετῇ· ὡς δυστυχὴς μὲν ἡ Ἑλλὰς τοιούτων ἀνδρῶν ὀρφανὴ γενομένη, εὐτυχὴς δ' ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς ἑτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος· τῇ μὲν γὰρ τούτων στερηθείσῃ δουλεία περιέστηκε, τῷ δ' ἄλλων ἀρξάντων ζῆλος ἐγγίνεται τῆς τῶν προγόνων διανοίας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐξῆχθην ὑπὲρ πάσης ὀλοφύρασθαι τῆς Ἑλλάδος· ἐκείνων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ μεμνῆσθαι, οἳ, φεύγοντες τὴν δουλείαν καὶ περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας στασιάσαντες, πάντας πολε-

[1] ἐγκαθιστᾶσιν T.

Τύραννοι] Τυράννους. WAKEFIELD.

Ὥστ' ἄξιον] Scholia MSS. in Æschin. quæ possideo, literato orbi, ubi tempus ad eam rem tulerit, destinata, ad illa c. Ctesiph. Οὐ γὰρ δὴ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπήνθησε καὶ ἐκαίρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι, hæc habet: Οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὴν κόμην ἔτρεφον, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ τῷ πένθει ἐκαίραντο. Ὅμηρος αὐτοὺς πανταχοῦ καρηκομόωντας καλεῖ. Ἀνάπαλιν δὲ Ἐπαμεινώνδας, Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκαίρατο δόξαν. [V. Pausan. in Bœotic. c. 15.] Αυσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς Κορινθίων ξυνθοῖς, Ὥστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε πείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Vides ne unum Iota hiscere. Non tamen, varia ut sint, credam alio digitum intendisse Aristot. Rhetoric. III. 10. Οἷον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, διότι ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷ τάφῳ τῷ τῶν ἐν Σαλαμῖνι τελευτησάντων πείρασθαι τὴν Ἑλλάδα, ὡς συγπαταβαπτομένης τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τῆς ἐλευθερίας. Noster autem τῷδε τῷ τάφῳ et τοὺς ἐνθάδε κειμένους propterea quod in Ceramico verba habuit communi illo sepulcreto omnium in bello cæsorum. TAYLOR.

Ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ] In hoc Ceramico, ubi tum temporis, h. e. paulo post acceptam ad Ægospotamos cladem, per honorem cenotaphii tumulabantur in Hellesponto peremti. REISK.

Τῇ Ἑλλάδι] Τὴν Ἑλλάδα. CONT.

Αὐτῶν] Np. τῶν Ἑλλήνων, nam τῇ Ἑλλάδι quod præcessit idem valet ac τοῖς Ἕλλησι. AUGER.

Ὡς δυστυχὴς etc.] Lego, ὦ δυστυχὴς μὲν ἡ Ἑλλὰς etc. et ita Interpres: *O infelix Græcia* etc. Paulo ante, ὡς συγπαταβαπτομένης etc. Placuit hoc Lycurgo, p. 154. συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. MARKLAND. Lege ὦ δυστυχὴς — *In Edit. min.* TAYLOR. Videtur ὡς bene habere. *quam infelix!* REISK. ὡς, *quia, etenim.* Deinde accipe γενομένη quasi legeretur ἐγένετο. δυστυχὴς γενομένη est nominativus quidam absolutus. AUGER.

Τῷ δὲ] Np. τῷ Περσῶν βασιλεῖ. mox ἐγγίνεται præsens pro præterito. IDEM.

Ἄλλων ἀρξάντων] *Postquam*, vel *quod* alii, Lacedæmonii puta, principatum Græciæ, suscepissent. REISK.

Τῶν προγόνων] Suorum puta, Darii atque Xerxis, consilia bellum Græcia inferendi. IDEM.

Τῆς τῶν προγόνων διανοίας] Ferri potest διανοίας. Expectarem tamen ab Attico, Persis natura infestissimo, ἀνοίας, *vecordiæ*: ut supra de Amazonibus, καὶ δοῦναι δίκην τῆς ἀνοίας, ob factum simile, nempe, Atticæ invasionem. Demosthenes Orat. περὶ τῶν συμμοριῶν ὑχιοῦν δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, τὴν ἀθυμίαν λαβεῖν παράνοιαν ἐκείνου, ὥσπερ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτοῦ. De Rege Persarum loquitur. MARKLAND.

Ἐξήχθην] Ad hæc, quæ videri possint ab hoc tempore locoque aliena, evectus, et ab impetu perturbatæ meæ mentis, cui resistere non poteram, adactus sum, ut evagarer, invitus et oblitus mei. REISK.

Πάντας] Post πάντας videtur τοὺς Πελοποννησίους deesse. IDEM. πάντας intellige, et cives et exteros. AUGER.

μίους κεκτημένοι εἰς τὸν Πειραιᾶ κατῆλθον, οὐχ ὑπὸ νόμου
ἀναγκασθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς
κινδύνοις τὴν παλαιὰν ἀρετὴν [1] τῶν προγόνων μιμησάμενοι,
ταῖς αὑτῶν ψυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτη-
σάμενοι, θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἱρούμενοι ἢ βίον μετὰ
δουλείας, [2] ὡς οὐχ ἧττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι ἢ
ταῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι, μᾶλλον βουληθέντες ἐν τῇ αὐτῶν
ἀποθνήσκειν ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμάχους
μὲν ὅρκους καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότε-
ρον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ' ὅμως 119
οὐ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ' ἐν τοῖς σώμα-
σι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες, τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων
ἔστησαν, μάρτυρας δὲ τῆς αὑτῶν ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τοῦδε
τοῦ μνήματος τοὺς Λακεδαιμονίων τάφους παρέχονται. καὶ
γάρ τοι [3] μεγάλην μὲν ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν,
ὁμονοοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζούσης ἀπέφηναν, τείχη δὲ ἀντὶ
τῶν καθῃρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ κατελθόντες αὐτῶν,
ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε κειμένων
ἐπιδεικνύντες, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν ἀλλ' ἐπὶ σω-
τηρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο, καὶ, οὔτ' ἐλαττοῦσθαι δυ-
νάμενοι οὔτ' [4] αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι, τῆς μὲν αὐτῶν 120

[1] τῶν προγόνων ἀρετὴν T. R. A.
[2] ὡς om. T. R. A.
[3] καὶ μεγάλην R.
[4] αὖ A.

Αἱρούμενοι] Προαιρούμενοι, vel μᾶλλον αἱρούμενα. CONT. Sub. μᾶλλον. AUGER.

Πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς etc.] Lege: τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας, καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. Intelligit τοὺς ἄστει. Vide Orat. XII.ª et XIII. MARKLAND. Bene habet vulgata. tametsi haud diffitebor, in usu magis esse, ut dicatur πολεμίους δὲ πρὸς τοῖς πρότερον ὑπάρχουσι, καὶ τοὺς πολίτας — verumtamen Lysiæ si placuit ità loqui, ut hic fecit, quis reprehendet? Marklandi rationem si probes, debebis etiam καὶ proximum delere, ut τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν sit explicatio illorum τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας. Nam si diversi sunt hi vetusti Atheniensium amici ab ipsorum civibus, velim scire, qui fuerint. Novos ego equidem nullos novi inimicos Atheniensibus tum exstitisse, qui antea eorum amici fuissent. REISK.

Κινδυνεύσαντες] F. κίνδυνον θέντες. Alioqui vix erit Græcum, ni Græcum sit quod Hellenistæ scribant. TAYLOR. Aut ego non intelligo hanc Taylori orationem, aut ille sibi non constabat hæc scribens. Ergone κινδυνεύειν ἐν τῷ ἑαυτοῦ σώματι Græcum non erit, κίνδυνον τιθέναι erit? Ubi mens ei erat? IDEM.

Παρέχονται] Præsens pro præterito. AUGER.

Καὶ οὔτε ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι, οὔτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι etc.] Vox αὐτοί, in ultimo membro sententiæ, monstrât oppositum deesse in priori. Scripturam Lysiæ, nisi fallor, restitui; καὶ οὔτε ἐλαττοῦσθαι τοὺς ἑτέρους διανοούμενοι, οὔτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι, etc. *et neque in animo habentes, ut* CÆTERI *inferioris essent conditionis, neque ut* IPSI *superioris*, etc. Isocrates Paneg. p. 151. *quis nescit ea esse* προστάγματα (jussa) τὰ τοὺς ἑτέρους ἐλαττοῦντα παρὰ τὸ δίκαιον; Xenophon Ἑλλην. I. p. 439. C. de Alcibiade: ὑπάρχειν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου, ἑαυτῷ μὲν, τῶν τε ἡλικιωτῶν πλέον ἔχειν, καὶ τῶν προσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι. Mox, scribe εἰς τὴν αὐτῶν, non αὑτῶν, *in patriam suam*: ut su-

ἐλευθερίας καὶ τοῖς βουλομένοις δουλεύειν [1]μετέδοσαν, τῆς δ' ἐκείνων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἠξίωσαν. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις [2]ἀπελογήσαντο, ὅτι οὐ κακίᾳ τῇ αὐτῶν οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων πρότερον ἐδυστύχησεν ἡ πόλις· εἰ γὰρ στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους, βίᾳ παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, εἰς τὴν αὐτῶν οἷοί τε [3]ἐγένοντο κατελθεῖν, δῆλον ὅτι ῥᾳδίως ἂν ὁμονοοῦντες πολεμεῖν αὐτοῖς ἐδύναντο. 121

ιγ'. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν διὰ τοὺς ἐν Πειραιεῖ κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦνται. ἄξιον δὲ καὶ τοὺς ξένους τοὺς ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι, οἳ, τῷ πλήθει βοηθήσαντες καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγησάμενοι, τοιαύτην τοῦ βίου τελευτὴν ἐποιήσαντο· ἀνθ' ὧν ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπένθησε καὶ ἔθαψε δημοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρόνον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστοῖς.

ιδ'. Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις

[1] μετέδοσαν T. R. A. [2] ἀπελογίσαντο T. [3] ἐγένοντο T. R. A.

pra, ἐν τῇ αὐτῶν ἀπωθήσειν. Vide init. fere Orationis. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. δυνάμενοι hic idem valet atque ὑπομένοντες vel ἀνεχόμενοι, haud sustinentes, haud valentes a se impetrare: ut sustinerent ab aliis jura sua minui, aut se lædi et opprimi. αὐτοῦ hic nihil aliud est, quam αὖ, rursus, ex altera parte. REISK. οὔτ' αὖ τὸ πλέον. WAKEFIELD.

Ἀπελογίσαντο] Testantur quidem pro ἀπελογήσαντο testes fide digni. Hic tamen eruditus lector receptam lectionem mecum defendet. TAYLOR. ἀπελογήσαντο. CONT. Dedi tamen ἀπελογήσαντο, ab infinitivo ἀπολογεῖσθαι, quod daturus eram etiam sine testibus illis, quos cum fide dignos haberet Taylor, tamen eorum in auctoritate esse recusavit, nescio cur. REISK. ἀπελογήσαντο. nam plerumque λόγος apologiæ constant: hic ipsis *factis* apologiæ confiebant. *In Char. Aphrod.* l. viii. c. i. p. 649. D'ORVILLE.

Θήνους] Thebanos intelligit, qui exsulibus contra triginta Tyrannos opem ferebant. TAYLOR.

Πατρίδα] Πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγεῖσθαι significat, existimare, ibi se domi esse, in patria versari, ubi locus virtuti sit aut suæ proferendæ, aut aliorum oppressæ relevandæ. REISK. Interpretor: patriam existimantes locum ubi virtuti ipsorum locus esset. AUGER.

Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι] Militum mercede conductorum hoc primum in bello externo Athenienses opera utebantur. Unde τὸ ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ pene in proverbium abiit. Meminit Demosth. Philipp. 1. Ὅτι καὶ πρότερόν ποτ' ἀκούω ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ Πολύστρατος ἡγεῖτο, καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας, καὶ ἄλλοι τινὲς, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς συστρατεύεσθαι· καὶ οἶδα ἀκούσας, ὅτι Λακεδαιμονίους παρατεταγμένους μεθ' ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι, καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων. Quibus confer, quæ habet Harpocr. in Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ, et in Πολύστρατος. Et Ulpian. in novis *σχ.* ad l. Demosth. c. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ Ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει; Aristoph. Plut. 173. Ubi consulenda sunt potius, quam credenda, quæ habet *σχ.* Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, στράτευμα μισθοφορικὸν, ὃ συνεστήσατο πρῶτον ὁ Κόνων, παρέλαβε δὲ αὐτὸ Ἰφικράτης, ὕστερον καὶ Χαβρίας. ᾧ χρησάμενοι τὸν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλίου. Moschop. π. σχεδ. p. 119. TAYLOR. θαπτόμενοι cohæret cum ἐπιδεξάμενοι. βοηθήσαντες idem valet atque διὰ τοῦ βοηθεῖν, vel ἐν τῷ βοηθῆσαι. οὐκ ἔχοντας idem est atque ὅτι οὐκ εἶχον. quasi dixisset: ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς, ὅτι οὐκ εἶχον τὸν αὐτὸν γνώμην τοῖς Λακεδαιμονίοις. tum verba οἱ μὲν γὰρ ad [illegible] parenthetis sunt habenda.

197. 1 ὑπὸ παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις [1]καινοὶ σύμμαχοι γενό- 122
μενοι, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες — οἱ
μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους
αὐτοὺς ἠλέουν, οὐ τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, ἀλλὰ
τὴν παροῦσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιούμενοι —, πᾶσιν 123
5 ἀνθρώποις φανερὰν τὴν αὑτῶν ἀρετὴν [2]ἐπεδείξαντο. ἐτόλ-
μησαν γὰρ, μεγάλην ποιοῦντες τὴν Ἑλλάδα, οὐ μόνον
[3]ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς
τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν· τοῖς γὰρ Λακεδαι-
μονίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας ἐμάχοντο.
νικήσαντες μὲν γὰρ [4]ἐκείνους τῶν αὐτῶν ἠξίουν, δυστυχή-
σαντες δὲ βέβαιον τὴν δουλείαν τοῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
κατέλιπον.

ιέ. Ἐκείνοις μὲν οὖν οὕτω διακειμένοις ὁ βίος οἰκτρὸς 124
10 καὶ ὁ θάνατος εὐκτός· οὗτοι δὲ καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόν-
τες ζηλωτοὶ, παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγα-

[1] καινοὶ T. [2] ἐπιδείξαντες T. [3] περὶ T.
[4] ἐκείνους ἀν τῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς ἠξίουν A.

Quapropter ea signis quoque parentheseos inclusi. Omnia sic inter se apta et connexa sunt, ut bene secum constent. REISK.

Καινοὶ] Fortasse oppositio postulat ut legamus καινοὶ. *In Edit. min.* TAYLOR. Pro κοινοὶ vulgatorum librorum dedi de meo καινοὶ, *vetustos* amicos *novis* sociis opponit sophista, per totam hanc orationem lusus verborum, vitrea fracta, spargens. Lacedæmonii, Corinthiorum veteres amici, nunc inimici sunt, Athenienses, olim inimici, nunc socii. de ipsis enim Atheniensibus, non de militibus eorum mercenariis, id quod Taylor perperam autumavit, hic agit orator. nullos Corinthiis miserant Athenienses milites mercenarios, sed ipsi venerant. REISK. Vid. Taylor. Lect. Lysiæ. c. 4.

Μεμνημένοι] Id est, διότι τῆς προτέρας ἔχθρας οὐκ ἐμέμνηντο, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν τῶν Κορινθίων πρὸς αὐτοὺς φιλίαν περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. quippe qui, vel, propterea quod pristinæ suæ cum Corinthiis simultatis non jam amplius meminissent, sed præsentem amicitiam magni facerent. REISK.

Τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες] Nullus est præcedentis sententiæ exitus. Lego, ἐπεδείξαντο. Orat. XVIII. φανερὰν ἐπιδείξατο τὴν εὔνοιαν. Vide quæ notavi ad Orat. XII. Quæ vero præcedunt, corrupta sunt et male distincta. Scribe: οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες (οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους αὐτοὺς ἠλέουν) οὔτε (non οὐ) τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, — ἐπεδείξαντο. MARKLAND. ἐπεδείξαντο. CONT. Markландum exscribit Taylorus *in Edit. min.*

Περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν] MS. ὑπὲρ, quod rectius puto. Sic infra: ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες. Supra tamen dixit, περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν μαχόμενοι. Utrovis modo interdum recte dicitur: interdum eum Distinctione. Vide ad Orat. III. Mox, legendum puto, βέβαιον ἂν τὴν δουλείαν κατέλιπον, *reliquissent*. Vulgo deest ἄν. MARKLAND.

Ἐκείνοις] Np. τοῖς Πελοποννησίοις. AUGER.

Οὗτοι] Scil. οἱ τελευτήσαντες Ἀθηναῖοι. deinde ζηλωτοὶ, sub. εἰσὶ, vel ἦσαν. IDEM.

Παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς] Mallem, ταῖς ἀρεταῖς. quas voces alibi sæpe confusas scio. Orat. XIV. τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Et XXX. init. ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. Bene habet ἀγαθοῖς. τὰ τῶν προγόνων ἀγαθὰ sunt majorum non modo præclaræ res gestæ, sed etiam honesta instituta, id omne, quod Latini *decora* et *ornamenta* appellant. quo pertinent sapienter dicta, fortiter facta, solerter et salutariter instituta, disciplinæ pueriles etc. quæcunque civitatem exteris amabilem una admirabi-

θοῖς, ἄνδρες δὲ γενόμενοι τήν τ' ἐκείνων δόξαν διασώσαντες καὶ τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες. πολλῶν μὲν γὰρ καὶ καλῶν αἴτιοι γεγένηνται τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, ἐπηνώρθωσαν δὲ τὰ ὑφ' ἑτέρων δυστυχηθέντα, πόρρω δ' ἀπὸ τῆς αὑτῶν τὸν πόλεμον κατέστησαν. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὥςπερ χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες, τοῖς δὲ θρέψασι λύπας καταλιπόντες. ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν καὶ σφᾶς αὐτοὺς
125 ὀλοφύρεσθαι καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῶν ἐλεεῖν τοῦ ἐπιλοίπου βίου. τίς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἡδονὴ καταλείπεται, τοιούτων ἀνδρῶν θαπτομένων, οἳ, πάντα περὶ ἐλάττονος τῆς ἀρετῆς ἡγούμενοι, αὑτοὺς μὲν ἀπεστέρησαν βίου, χήρας δὲ γυναῖκας ἐποίησαν, ὀρφανοὺς δὲ τοὺς αὑτῶν παῖδας ἀπέλιπον, ἐρήμους δ' ἀδελφοὺς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέστησαν; πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τοὺς μὲν παῖδας αὐτῶν ζηλῶ, ὅτι νεώτεροί εἰσιν ἢ ὥστε εἰδέναι οἵων πατέρων ἐστέρηνται· ἐξ ὧν δ' οὗτοι γεγόνασιν, οἰκτείρω, ὅτι πρεσβύτεροι ἢ ὥστε ἐπιλαθέσθαι τῆς δυστυχίας τῆς ἑαυτῶν. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαρώτερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι [1] καὶ θάψαι τοὺς αὑτῶν, ἐν δὲ τῷ γήρᾳ ἀδυνά-
126 τους μὲν εἶναι τῷ σώματι, πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν ἐλπίδων ἀφίλους καὶ ἀπόρους γεγονέναι, ὑπὸ δὲ τῶν αὐτῶν πρότερον ζηλοῦσθαι καὶ νῦν ἐλεεῖσθαι, ποθεινότερον δ'

[1] καὶ θάψαι om. A.

lemque, et formidabilem reddunt. Reisk. *In præclaris majorum institutis.* Auger. Rescribo: ἐν ταῖς τ. π. ἀγωγαῖς. Wakefield.

Ὑφ' ἑτέρων] Intelligo ὑπὸ συμμάχων. Auger.

Ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν] Scribe, ποιεῖσθαι. Eadem sententia infra: ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον ποιεῖσθαι τοὺς τεθνεῶτας. Et supra: ἄρτι ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε πείρασθαι τῆ Ἑλλάδι, καὶ ποιήσασθαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Probum est ποθεῖν, suo loco: sed hic non videtur satis exprimere. Marland. et in *Edit. min.* Taylor.

Αὐτοῖς] Αὐτοῖς Ioann. Cant. Baroc. uti mode: Τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιώμεθα ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας. sed nihil mutandum. Dicitur enim οὐ μόνον οἱ προσήκοντες τούτῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες τούτου. T. Magister. Ita fere in Orat. superiore, Σώστρατος ἦν μοι ἐπιτήδειος: In inferiore, τοὺς τῶν τούτου ἐπιτηδείων. Taylor.

Τούτων] Codices si τούτοις dent, haud repudiem. Verumtamen vulgata quoque bene habet. τούτων redit ad insequentia, quæ significant et copiosius exponunt, quid hoc vocabulo τούτων complexus sit orator. ἢ τεκεῖν idem est, ac si dixisset: δηλονότι τοῦ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι —. Reisk. ἀνιαρότερον τούτων explico: luctuosius his quæ dicentur, his quæ sequentur. Auger.

Καὶ θάψαι] Malim hæc duo vocabula abesse, ut sententiæ officientia, et quæ facillime e proximis καὶ θρέψαι nasci potuerint, quibus sunt sono simillima. Nam sepultos ab ejusmodi miseris parentibus esse liberos, satis indicant insequentia, πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν ἐλπίδων. Reisk.

αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν, τοσούτῳ τοῖς καταλειπομένοις τὸ πένθος μεῖζον. πῶς δ' αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης; πότερον ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς; ἀλλὰ τότε [1]αὐτῶν εἰκὸς καὶ τοὺς 127
30 ἄλλους μεμνῆσθαι. ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς; ἀλλ' ἱκανὸν λυπῆσαι, τῶν μὲν σφετέρων τέκνων τετελευτηκότων, τῶν δὲ ζώντων ἀπολαυόντων τῆς τούτων ἀρετῆς. ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις, ὅταν ὁρῶσι τοὺς μὲν πρότερον ὄντας φίλους φεύγοντας τὴν αὐτῶν ἀπορίαν, τοὺς δ' ἐχθροὺς μέγα φρονοῦντας ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις ταῖς [2]τούτων; μόνην
35 δ' ἄν μοι δοκοῦμεν ταύτην τοῖς ἐνθάδε κειμένοις ἀποδοῦναι χάριν, εἰ τοὺς μὲν τοκέας αὐτῶν ὁμοίως ὥσπερ ἐκεῖνοι περὶ παλλοῦ ποιοίμεθα, τοὺς δὲ παῖδας οὕτως ἀσπαζοίμεθα ὥσπερ αὐτοὶ πατέρες ὄντες, ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰ τοιούτους βοηθοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοιμεν οἱοίπερ ἐκεῖνοι ζῶντες ἦσαν. τίνας γὰρ ἂν εἰκότως μᾶλλον τιμῷμεν τῶν ἐνθάδε 128

[1] αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνῆσθαι A. [2] αὐτῶν A.

Ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν, τοσούτῳ τοῖς καταλειπομένοις πένθος μεῖζον] Loquitur de *vita functis*. sed verbis præcedentibus agit de *parentibus* eorum, ποθεινότερον δ' αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; unde sine dubio hic legendum: ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἐκεῖνοι ἦσαν, τοσούτῳ etc. sc. *mortui*. Perspicuitas et recta scribendi ratio hoc poscit. Deinde: πῶς δ' αὐτοὺς χρὴ etc. Sensus videtur postulare πότε, *quando*. Vide, quæ sequuntur. Sed forte nihil mutandum. Demosth. Philipp. I. πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; cui quæstioni respondet: ὅταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, etc. Markland. πότε. Cont. Ad hunc locum quæ Marklandus annotavit, acute sunt illa quidem excogitata, probemque ipse, si Lysias sic reliquisset. Sed ecquis unus omnium mortalium tam diligens, tam attentus ipse sibi, tam cautus atque circumspectus in dicendo atque scribendo est, quis ita plane de lectorum auditorumve desperat ingenio, ut nihil relinquat ipsis cogitatione inveniendum atque supplendum; præsertim ubi res ipsa cuique viam ad veram sententiam monstret, ut hic loci. Ecquis enim est, quem nexus orationis et rerum hic traditarum natura non doceat, ad quos verbum ἦσαν referatur. Nimis hoc est ad vivum resecare. Denique si vitium hoc est orationis, debebat jam aliquoties notatum esse. Reisk.

Αὐτῶν] Bene si habet hæc lectio, necesse est, ut αὐτῶν redeat ad parentes liberis orbos. Consentaneum est, ut alii ipsos quoque commemorent, nominatim appellantes hic verbis. Hic et ille quoque filium amisit, id quod eos audientes non potest non vulnerare. Verumtamen aliena hæc videtur ab oratoris mente hæc sententia, et istæc potius requiri: ἀλλὰ τότε αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνῆσθαι. atqui recordantes publica mala, ut sua quoque privata recordentur, necesse est. Nisi hæc est loci sententia: Consentaneum est alios horum mala esse recordaturos, quanto itaque magis hi ipsi malorum suorum erunt memores. Reisk.

Ἱκανὸν λυπῆσαι] Nullus dubito lacunam hic subesse. Reisk. Pro ἱκανὸν forsan legendum ἱκανοὶ, nisi mavis intelligere ἱκανὸν quasi legeretur πρόσωπον, tunoque ad λυπῆσαι subaudire αὐτοὺς μᾶλλον, et ἐστὶ ad ἱκανόν. Auger.

Μόνην δ' ἄν μοι] Μόνην δέ μοι. Taylor.

Δοκοῦμεν] Δοκοῖμεν. Scalig.

Ὥσπερ αὐτοὶ πατέρες] Scribe αὐτοί, *nosmet ipsi*. Markland. et in *Edit. min.* Taylor.

Τίνας γὰρ ἄν] Cultello Marklandiano ad vivum resecare si velimus, necesse sit, ut τῶν τετελευτηκότων hic desit, quippe oppositum τῶν ζώντων. Verum sic grassari si

κειμένων; τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας, οἳ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ μόνοι γνησίως τῆς δυστυχίας μετέχουσιν.

ις'. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι. οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς [1] ἅπαξ ὄντες θνητοί· ὥστε
129 τί δεῖ, ἃ πάλαι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι, ὑπὲρ τούτων νῦν ἄχθεσθαι, ἢ λίαν οὕτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπισταμένους ὅτι ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις; οὔτε γὰρ τοὺς 198. 1
πονηροὺς ὑπερορᾷ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει, ἀλλ' ἴσον ἑαυτὸν παρέχει πᾶσιν. εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι τὸν λοι-
130 πὸν χρόνον, ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας· νῦν δὲ ἥ τε φύσις καὶ νόσων ἥττων καὶ γήρως, ὅ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχὼς ἀπαραί- 5
τητος. ὥστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων [2] κινδυνεύοντες οὕτως

[1] ἅπαξ om. T. A. ἅπαξ ἡμᾶς αὐτοὺς R. [2] κινδυνεύσαντες T.

juvet, næ totus Lysias prorsus recoquendus sit. Reisk.

Δ' ἂν] Malim hic loci *αὖ, rursus, e contrario.* Idem.

Οἳ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ etc.] Obvia emendatio, *τῆς μὲν ζώντων ἀρετῆς* cui opponitur in altero membro, *ἀποθανόντων δέ.* Markland. et *in Edit. min.* Taylor. *τούτων* bene habet. non in hoc, et in *ἀποθανόντων* inest vis antitheti, sed in *ἴσον* et *μόνοι.* virtutis e liberis efflorescentis fructum parentes non soli, sed æquata cum aliis civibus portione percoeperant, illa virtute ad alios quoque cives universos redundante; luctum autem, si verum volumus, parentes soli tolerant. Reisk. *τούτων*, et *τούτους*, refertur ad bellatores. Auger.

Ἐλανθάνομεν] Ἐλανθάνομεν ἅπαξ cum Cod. Steph. Codd. nostri [et Aug.] præter Coislinianos: Ita tamen, ut in Baroc. deleat manus secunda. Taylor.

Οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντας θνητοὺς] Stephanus ὄντες θνητοὶ, vel ὄντας θνητούς. utrovis modo recte. Mihi tamen magis placeret, *οὐ γὰρ λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοὶ, ipsi enim non ignoramus nos esse mortales.* Markland.

Ἐλανθάνομεν ἡμᾶς] Interposui ἅπαξ. *semel, citius tardius.* aut pro ἅπαξ ἁπλῶς, *certo certius sine dubitatione, aut exceptione.* αὐτοὺς bene habet, item ἐλανθάνομεν. Non enim est existimandum esse vestrum quemquam, quem ad hoc diei fugerit se mortalem esse, donec id nunc a me discoret. Toup ad Suidam t. II. p. 124. vult ἐλάνθανον μὲν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνητοί. quam suspicionem ego hic non ut dignam commemoratu refero, neque enim est. Reisk.

Ἀθανάτους εἶναι] Opinor ἀθανάτως, propter præcedens τοῖς διαφυγοῦσιν. Orat. XXXIII. οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ γενέσθαι. Isocrates Paneg. p. 124. οὐδεμίαν δὲ ἀπωλείαν ὑπερβολὴν τοῖς αὖθις ζουλομένοις γενέσθαι πονηροῖς. Exempla ubique. Si retineas ἀθανάτους, intelligendum erit αὐτούς. Vide ad Orat. XIX. Markland.

Ἥττων] Ad ἥττων et ἀπαραίτητος sub. ἐστί. Auger.

Κινδυνεύσαντες] Κινδυνεύοντες Baroc. Potior omnino lectio, si me audias. Taylor. Dedi *κινδυνεύοντες*, id est, *ἐν τῷ κινδυνεύειν.* Reisk.

τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ, οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. [1]καὶ γάρ τοι ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνῆμαι, ζηλωταὶ [2]δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ τιμαί· οἳ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοί, ὑμνοῦν- 131
ται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετήν. καὶ γάρ τοι θάπτον-
ται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ
σοφίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ
τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τι-
μᾶσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου
καὶ ζηλῶ, καὶ μόνοις τούτοις ἀνθρώπων οἶμαι κρεῖττον εἶναι 132
γενέσθαι, οἵτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθά-
νατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον· ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.

[1] καίτοι γὰρ T. A. καὶ τοίγαρ R.

[2] δὲ αὐτῶν ὑπὸ T. δὲ [αὐτῶν] ὑπὸ R.

Περὶ αὐτῶν] Τὰ περὶ αὐτῶν. Cont.

Καίτοι γὰρ ἀγήρατοι] Scribo, καὶ γάρ τοι, itaque, vel etenim, ut paulo post, καὶ τοίγαρ θάπτονται δημοσίᾳ. et supra, καὶ γάρ τοι μεγάλην μὲν — ἀπέδειξαν τὴν πόλιν. etenim magnam etc. Aliud est καίτοι γὰρ, scil. tametsi enim. Markland. Scribe καὶ γάρ τοι. Quod aliud longe est. *In Edit. min.* Taylor. Distinxi vocabula sic: καὶ τοί γαρ. Novitatem particulæ τοίγαρ si quis sit, qui miretur, eum recordari velim, τοιγαροῦν et τοιγάρτοι sæpissime frequentari. quæ si offensione carent, quid est, quod τοίγαρ improbetur? Reisk.

Καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου] Sic Orat. XXXIII. init. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε (sc. Ἡρακλῆς), φιλοτιμίαν δὲ πλούτου (f. πλούτου), γνώμης δ' ἐπέδειξεν. Hinc sua sumpsit Isocrates Orat. de Bigis, p. 696. καὶ τοὺς Ἕλληνας; (ὀρθῶς) ἐπιδείξεις ἐν αὐτῇ πανουμένους πλούτου, καὶ ῥώμης, καὶ σπουδῆς. Markland.

Ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας etc.] Recte: pro ἀξίων ὄντων τῶν τετελευτηκότων. Quod Atticis frequentissimum est. Isocrates Paneg. p. 100. ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν ἐκκαιδεκα βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς τοιούτους, id est, τῶν λόγων ὄντων: *quasi ejusmodi sermones non faciant cum iis, qui nos laudare volunt!* Sic Actor. XXVI. 3. μάλιστα γνώστην ὄντα σε, absolute, pro γνώστου ὄντος σοῦ. Mox: ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. Hæc quoque habet Isocrates, et quæ præcedunt: καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, τὰ μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδοσαν, τῆς δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέλιπον. de *Semideis* loquitur. Markland. Vid. Ind. Attic. in *Accusativo*.

Τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους] Τιμαῖς ταῖς ἀθανάταις. Cont.

Ζηλῶ] Post ζηλῶ videtur τῆς ζωῆς aut τῆς τύχης deesse. requiritur enim oppositum τοῦ θανάτου. Reisk. Ad τοῦ θανάτου sub. ἔνια. Auger.

Αὐτῶν] Potest conjungi vel cum μνήμην vel cum ἀρετήν. Idem.

Θαπτομένους] Sic peregimus orationem summorum utriusque ævi virorum prædicationibus nobilitatam; non carentem illam utique suis luminibus. Verumtamen hodie si quis hoc modo parentet, ecquis ferat oratorem, nedum ut probet, ut laudet? Ego equidem contemnam et rideam antithetis, sæpe illis quæsitis et frigidis, obtundentem, loco parum convenientia disputantem, oblitum opportunorum atque necessariorum. videte modo. Laudationem memoriæ civium consecratam eorum, quorum alii in bello cum XXX tyrannis, pro libertate patriæ restituenda dimicantes occubuissent, alii pro libertate Corinthiis vindicanda (inscriptionis enim brevitas, a Lysia certe non profectæ, sed a grammaticis, argumento est angustior; formulam elogii decebat hanc fere esse: *laudatio conditorum in Ceramico*), illam igitur laudationem consumit orator

in prædicandis majorum factis a prima stirpe reipublicæ repetitis. Locos nobiles, istinsque coronæ audientia dignos, et inculcatu adeo necessarios, de caritate patriæ, de dignitate virtutis pro patria contendentis ipsamque mortem oppetentis, de excellentia famæ honestis artibus partæ, similesque alios locos ex hujusmodi argumento efflorescentes, vix perstringit; quibus in locis alius orator copiis philosophiæ instructus exsultasset. Verum laborant hoc vitio, quod nobis quidem vitium videtur, non Lysias modo, sed etiam Demosthenes, cæterique omnes oratores Græci, qui orationes ejusmodi seu funebres seu panegyricas conscripserunt: non errore judicii sui decepti; melius enim videntur eloquentiæ verum præcepta finesque novisse; neque ex severitate philosophica judicandi, sed hactenus ferendi et excusandi, quod auribus non possent non servire populi vani, laudum avidi, participare suam inertiam et ignaviam fortia majorum facta existimantis, aut volentis certe, minus præceptorum subtilitate atque jejunitate doceri, quam exemplorum ignibus admotis ad virtutem accendi. Nullum adspernatur sapiens telum, quo virtutem dormientem excitet. ipsa vanitate haud dedignatur in loco uti, dummodo pungat, eoque, quo vult, perveniat. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Lege τραύματος ἐκ προνοίας quicunque mortem meditans civem Atheniensem vulnerabat, causam dixit coram Senatu Areopagitico, et δίκας ἀδικεῖν exsulabat, bonis publicatis. Orta inter Simonem et τὸν ἀπολογούμενον rixa de puero cæditur Simo, in jus vocat.

Pag. ed. H.Steph. 96. 22 — Pag. ed. Reisk. 133

α'. ΠΟΛΛΑ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σίμωνι, ὦ βουλή, οὐκ ἂν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τόλμης ἠγησάμην ἀφικέσθαι, ὥστε ὑπὲρ ὧν αὐτὸν ἔδει δοῦναι δίκην, ὑπὲρ τούτων ὡς ἀδι- 134
κούμενον ἔγκλημα ποιήσασθαι καὶ οὕτω μέγαν καὶ σεμνὸν ὅρκον διομοσάμενον εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοι τινὲς ἔμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώσεσθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβούμην τὸν κίνδυνον, ὁρῶν ὅτι καὶ παρασκευαὶ καὶ τύχαι ἐνίοτε τοιαῦται γίνονται, ὥστε πολλὰ καὶ παρὰ γνώμην ἀποβαίνειν τοῖς κινδυνεύουσιν· εἰς ὑμᾶς δ' εἰσελθὼν ἐλπίζω 135
τῶν δικαίων τεύξεσθαι. μάλιστα δ' ἀγανακτῶ, ὦ βουλή, ὅτι περὶ τῶν τραυμάτων εἰπεῖν ἀναγκασθήσομαι πρὸς ὑμᾶς,

ΛΥΣΙΟΥ κ. τ. λ.] Addit Scalig. περὶ τραύματος ἐκ προνοίας. Quod autem hic loci neque Codd. Aldini, neque, quem ejusdem familiæ duco, Vaticanus, Lysiæ nomen profiteatur, id eruditum lectorem morari non debet. Huc sæpissime in aliis orationibus usu venit. Quanquam autem, quo magis dubitet, hujus non meminit totum quod superest Antiquitatis. A Lysia tamen si non exiit, ex ejus tamen schola certissime est profecta. Ubique istius disciplinæ vestigia et characteres præclaris significationibus impressos mihi videor videre. TAYLOR.

Ὀρκων] Adigebantur scilicet actorque reusque, antequam actionem capesserent, jurejurando, justa se probabilique causa niti, nihilque nisi vera ad judices esse prædicaturos. REISK.

Εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν] Forte εἰσελθεῖν. Isocrates Trapezitico: οὐδεμίαν αὐτῷ συνηρείαν εἶναι, ἰόντες εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ. Demosthenes de Corona: εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀνίφυγον. Noster Orat. XXV. εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες, eodem sensu: et ita Demosthenes eadem Oratione, εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι: nempe, *judices adire, coram tribunali se sistere.* Noster tamen Orat. II. ἐς ὑμᾶς ἐλθεῖν, eodem sensu: ut nihil mutem; præsertim cum alibi dicat, nisi fallor, ἥκειν εἰς ὑμᾶς, pro re eadem. Rectius forte legas ποιήσεσθαι et διομοσάμενον, paulo ante. Vide initium Orat. II. huic simile. MARKLAND.

ὑμᾶς. CONT.

Περὶ τῶν τραυμάτων] Lego, πραγμάτων. *vulnera* enim non tam pudenda erant, quam vulnerum causa: ea vero erat παιδεραστία. Hujusmodi res non nisi necessitate coactum in medium prolaturum se dicit. Clare infra: οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων διαφοράς, ὥστε etc. Et ad finem Orat. ἠναγκάσθην, ἐκ τοιούτων πραγμάτων, εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι. Vide Pollucem VIII. 10. segm. 117. ubi hæ voces in MS. commutantur. nec dubito, quin Lucianus scri-

ὑπὲρ ὧν ἐγὼ αἰσχυνόμενος, εἰ μέλλοιεν πολλοί μοι συνεῖσεσθαι, ἠνεσχόμην ἀδικούμενος. ἐπειδὴ δὲ Σίμων με εἰς τοιαύτην ἀνάγκην κατέστησεν, οὐδὲν ἀποκρυψάμενος ἅπαντα
136 διηγήσομαι πρὸς ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα. ἀξιῶ δὲ, ὦ βουλή, εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν· ἐὰν δὲ περὶ τούτων ἀποδείξω ὡς οὐκ ἔνοχός εἰμι οἷς Σίμων διωμόσατο, 35
ἄλλως δὲ ὑμῖν φαίνωμαι παρὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμαυτοῦ ἀνοητότερον πρὸς τὸ μειράκιον διατεθεὶς, αἰτοῦμαι ὑμᾶς
137 μηδέν με χείρω νομίζειν, εἰδότας ὅτι ἐπιθυμῆσαι μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις ἔνεστιν, οὗτος δὲ βέλτιστος ἂν εἴη καὶ σωφρονέ-

pserit τοῦ πράγματος in Timon. p. 56. ubi nunc legitur τοῦ τραύματος. MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR. Conjectura Marklandi, pro *τραυμάτων* sufficientis πραγμάτων, prima fronte haud displicet. Verumtamen diligentius rem ubi pensites, occurrunt nonnulla assensum suspendentia. primum hoc, quod ipsa in oratione nihil occurrat, vulgatæ quod refragetur. tum quod verosimile haud sit librarios, vulgaria pro rarioribus arripere solitos, hic a more suo descivisse. denique, quod utramque lectionem, tam vetustam illam, quam hanc novam pariter premit, hoc est; articulus τῶν importunus est. utram sequaris lectionem, eo sublato orationem habebis molliorem. In Vindobon. est τρατυμάτων. Num ex eo efficiemus τερατυμάτων. *de præstigiis, imposturis.* Sed haud convenit. REISK.

Εἰ μέλλοιεν] Legendum εἰ καὶ μέλλοιεν, ut sensus constet. PALMER. Quam insipienter! TAYLOR.

Ἀδικῶ] Recte. Εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. Uti profecto τὸν ἀδικοῦντα decet. Sed jam ventum est ad Judices, ubi non, quid sit *factum*, sed *confirmatum*, spectatur. Ibi enim dominantur *Allegata* et *Probata*, sive, ut Græci loquuntur, τὰ δέξαντα. N. in pr. Orat. c. Nicomach. Ἤδη, ὦ ἄνδρες δικασταί, τινὲς εἰς κρίσιν καταστάντες ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς — συγγνώμης ἔτυχον. Et in pr. Orat. de Aristoph. bonis. Ἂν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἶπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δόξει ἄδικος εἶναι. Ita, nam ita certissima emendatione mox reponam, c. Andoc. Ἐὰν δὲ ἁμφισβητῇ, ἐλέγχεται καὶ ἀπολύεται, οὐδὲν δόξας ἀδικεῖν. Non minus explicate Demosthenes ineunte orat. c. Conon. αἰκίας. Ἐὰν ἠδικῆσθαι, καὶ παρανενομῆσθαι δοκῶ, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. Et c. Bœot. de dote matern. Δίομαι γοῦν ἁπάντων ὑμῶν — μετ' εὐνοίας γέ μου ἀκοῦσαι — κἂν ὑμῖν δεινὰ δοκῶ πεποιθέναι, συγγνώμην ἴσχειν μοι. Et rursus c. Neær. Κἂν μὲν ἕλῃ τὸν εἰρξαντα, καὶ δόξῃ ἀδίκως ἐπιζεβουλεύσθαι, ἀδικεῖν εἶναι αὐτὸν καὶ τοὺς ἐγγυητὰς ἀπολλάχθαι τῆς ἐγγύης· ἐὰν δὲ δόξῃ μηχὸς εἶναι, παραδοῦναι αὐτὸν κελεύει τοὺς ἐγγυητὰς τῷ ἁλόντι. Nihil ergo verisimilius, quam ut δοκῶ verbum adeo forense et iisdem plane elementis constans in isto ἀδικῶ suffocetur. Εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ. Atque ita auctor sum legendi. TAYLOR. Ita Paulus Actor. XXV. 11. Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιόν θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν. Elegantissime. MARKLAND. Bene habet vulgata. poterat Taylor ista annotatione supersedere. Semel hoc loco admonitos velim lectores, ne sæpius et cum tædio meoque lectorumque iterare necesse habeam, quæ Taylori Marklandive aut aliorum sine nota tacitus prætermittam, ea non ideo a me probari. Sæpe dissimulando consulimus virorum doctorum existimationi, et nominum nobilitati parcimus; quæ lenitas est honesta. Nostræ item dignitati cavemus, ne acerbi, ne putidi videamur, insidiantes opportunitatibus, obtrectatione aliorum nos jactandi. Non deerunt, qui, quæ nos consulto transmittimus, ea sint notaturi. REISK.

Μηδὲν με χείρω νομίζειν] Facile venias in suspicionem, μηδενὸς legendum, me nihilo esse nequiorem, quam est ullus alius. videtur tamen vulgata defendi posse, si μηδὲν pro μὴ accipias, et διὰ τοῦτο vel παρὰ τοῦτο subaudias. *me ideo χείρω ne existimate.* nolim ideo vobis χείρων videri. Atticis χείρων audit, qui Latinis *impurus, infamis, conscelcratus* est; nobis *ein schelm, ein böswicht* [*a scoundrel, a reprobate*]. IDEM.

Ἐπιθυμῆσαι] Verbum hoc pro ἐρᾶν paulo rarius occurrit usurpatum. recurrit tamen hoc sensu in continenti. IDEM.

στατος, ὅστις κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρειν δύναται. [1] οἷς ἅπασιν ἐμποδὼν ἐμοὶ γεγένηται Σίμων οὗτος, ὡς ἐγὼ 138
ὑμῖν ἐπιδείξω.

β. Ἡμεῖς γὰρ ἐπεθυμήσαμεν, ὦ βουλή, Θεοδότου, Πλαταιϊκοῦ μειρακίου· καὶ ἐγὼ μὲν εὖ ποιῶν αὐτὸν ἠξίουν εἶναί μοι φίλον, οὗτος δὲ ὑβρίζων καὶ παρανομῶν ᾤετο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν ὅ τι βούλοιτο. ὅσα μὲν οὖν ἐκεῖνος κακὰ ὑπ' αὐτοῦ πέπονθε, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ὅσα δὲ εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἐξημάρτηκεν, ἡγοῦμαι ταῦθ' ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι. πυθόμενος γὰρ ὅτι τὸ μειράκιον ἦν παρ' 139
97. 1 ἐμοί, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν νύκτωρ μεθύων, ἐκκόψας τὰς θύρας εἰσῆλθεν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν, ἔνδον οὐσῶν τῆς τε ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς καὶ τῶν ἀδελφιδῶν, αἳ οὕτω κοσμίως ἐβεβιώκασιν ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὁρώμεναι αἰσχύνεσθαι. οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὕβρεως, ὥστ' οὐ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν αὐτὸν ἡγούμενοι δεινὰ ποιεῖν οἱ παραγενόμενοι καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐλθόντες, ἐπὶ παῖδας κόρας καὶ ὀρφανὰς καθίοντα, ἐξήλασαν βίᾳ. καὶ τοσούτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμεληθῆναι τῶν ὑβρισμένων, ὥστε ἐξευρὼν

[1] οἷς, ἃ πάντων, A.

Συμφορὰς] Amor enim, præsertim furiosus et impotens, rerum præsertim turpium et contemnendarum vel odio adeo dignarum, malum est divinitus immissum, κακὸν θεῖλατον, ut omnes morbi corporisque animique. Colligit sic: Oportet vos, ait, vehiscem sic reputare, hominum esse neminem, quin amore plus minus tententur, eamque amandi necessitatem esse inevitabilem. quam qui sedatissime atque modestissime ferat, eum esse pudicissimum atque honestissimum. Ego autem quo minus amoris œstrum, quo ictus fueram, decenter tolerarem atque vincerem, obstitit hic Simo. Vel etiam hoc vocabulo συμφορὰς designat vulnera a Simone rivali accepta, aliasque ejus injurias, et hujus litis molestias. Idem. Posset etiam intelligi τὰς συμφορὰς de amoribus insanis, qui sunt veluti morbi et calamitates, sed præstuli alterum sensum [sc. incommoditates a cupiditate profectas] ut magis congruum cum reliqua oratione. Auger.

Ἅπασιν] Quænam illa sint omnia, in quibus Simonem sibi obstitisse defensor queritur, haud satis liquet. duo tantum ipse commemorat. 1. ne amandi necessitati ab ipsa natura impositæ serviret. 2. ne tranquille atque decenter, sine perturbatione pacis publicæ, morbo suo defungeretur. Reisk. Addidi ἂν, quod deest in vulgata, ita ut οἷς non jungatur cum ἅπασιν. Ad verbum interpretor: *quibus mihi in omnibus impedimento fuit*, i. e. ut verti Latine, *quæ ne fierent mihi in omnibus impedimento fuit.* Auger.

Ἠξίουν εἶναί μοι φίλον] *postulabam, ut mihi benevolus esset.* Sententia facile ferenda. fuit tamen cum suspicarer legesse, quod sitne, necne, in dubio relinquam: ἠξίουν ποιεῖν εἶναί μοι φίλον. *dignum mea persona censebam, me beneficiis in eum conferendis efficere, ut mihi amicus esset.* Reisk.

Μεθύων] Μεθύοντων. Cont.

Ἐκκόψας] Demosthenes ἐμβαλὼν dixisset. Ipse Lysias p. 98. 24. ed. Steph. τὰς θύρας ἐμβάλλων dixit. non tamen ideo vulgatam damnabo. Reisk.

Τῶν ὑβρισμένων] Id est, τῶν ὑβρισμάτων, aut τῶν ὕβρεων. ὑβρίσματα sunt facinora per ὕβριν, contumeliam, petulantiam, superbiam commissa, jus sibi arrogantem, alios æquo jure secum utentes violandi et insultandi. Idem. *Eorum quæ ab ipso facta erant per vim.* Auger.

Ἐξευρὼν οὓς ἐδυνατοῦμεν] Ego puta meique sodales, et in his Theodotus, puer

οὗ ἐδειπνοῦμεν ἀτοπώτατον πρᾶγμα καὶ ἀπιστότατον ἐποίησεν, εἰ μή τις εἰδείη τὴν τούτου μανίαν. ἐκκαλέσας γάρ με ἔνδοθεν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξῆλθον, εὐθύς με τύπτειν ἐπεχείρησεν· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν [1]ἠμυνάμην ἑστὰς, ἔβαλέ με λίθοις. καὶ ἐμοῦ μὲν ἁμαρτάνει, Ἀριστοκρίτου δὲ, ὃς παρ' ἐμὲ ἦλθε μετ' αὐτοῦ, βαλὼν λίθῳ συντρίβει τὸ μέτωπον.

γ'. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλή, ἡγούμενος μὲν δεινὰ πάσχειν, αἰσχυνόμενος δὲ — ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον — τῇ συμφορᾷ, ἠνειχόμην, καὶ μᾶλλον ἠρούμην μὴ λαβεῖν τούτων τῶν ἁμαρτημάτων δίκην ἢ δόξαι τοῖς πολίταις ἀνόητος εἶναι, εἰδὼς ὅτι τῇ μὲν τούτου πονηρίᾳ πρέποντα ἔσται τὰ

[1] ἠμυνάμην, ἑστὰς ℵC. T. A. ἠμυνάμην, ἑστὰς ℵC. R.

mihi adamatus. Constat enim ex insequentibus (p. 99. 5. ed. Steph.) defensorem hujus causæ domi tum non fuisse, cum Simo in eam irrumperet. Reisk.

Ἠμυνάμην ἑστὰς] *Resistendo*, inquis. Ita quidem Thucyd. III. 23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιέων, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀνεβεβήκεσαν, καὶ τοῦ πύργου ἐκράτησαν τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐπεκράτησαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων αὐτοὶ ἑστάντες ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν. σχ. ad loc. ἐναντιωθέντες. Et similiter hunc Lysiæ locum ad eum sensum confirmandum produxit Steph. in Thesauro. Sed omnino præter rem. Nihil enim hic agitur minus. Mirarer enim, si περὶ ἀμυνομένου hoc dicatur, qui aliter, absque resistendo, ἀμύνεσθαι non potest. Ἀργίας itaque ἐλήγχεται. Neque hoc sufficit. Audi enim, quæso, quam bellule procedat sententia ex lectione vulgata: *Simo me pugnis adoritur: Cui cum fortiter obsistam, et* cominus *res agatur, ibi* — quod sequitur, sodes? *me* lapidibus petit. Una miscellula literula quas turbas dedit! Simo ubi se pugnis mihi profecturum animadvertit, et parari sibi adversarium sensit, ibi a via paululum *declinans*, stepping aside, ἐβαλλε λίθους. Puncto igitur ad suum locum revocato, et ex ἑστὰς facto ἑστὰς, concinnabitur orationis filum. Ἐκεῖθι δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἑστὰς ἐβαλλέ μι λίθοις. Ita voce utitur Herodot. Thal. 76. Ἔν τε δὴ τῇ ἰδῇ μίσῃ στυχοντες ἐγένοντο, καὶ τὰ περὶ Πρηξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο. ἐντεῦθεν ἑστάντες τῆς ὁδοῦ ἐδίδοσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγους. Confirmat Phavorin. Ἐκκλίσταμαι καὶ ἐξίσταμαι τάσσεται ἐπὶ ὁδοῦ. ὑπανίσταμαι δὲ ἐπὶ καθέδρας. Tralate quidem, sed apposite Demosth. pro Coron. πῶν δ' ἑστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ — Et c. Æsch. de ementita legat. Εἰς τοῦτο τοίνυν ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ἥξειν ἀκούω, ὥστε πάντων τῶν πεπραγμένων ἑστάναι κ. τ. λ. Taylor. Pro ἑστὰς, quæ lectio librorum ante Taylorum vulgatorum erat, ipse suo Marte atque periculo dedit ἑστὰς, quam mutationem ut probarem atque porro per hanc editionem propagarem, a me impetrare nos potui, neque id effecit Taylor exemplis afferendis iis, quæ id docent, de quo nemo dubitabat, ἑστῶναι τῆς ὁδοῦ significare, *decedere de via*; non id, quod docendi eramus, ἑστῶναι simplex idem significare. Nemo erit Græce doctus, qui legens hic in Taylorana ἑστὰς, verbi insolentiam, vel potius significationis ei imputatæ, non miretur. Alias enim significat usitato modo; *mente sibi non constare*. Verum ἑστὰς aptum probumque est. Non satis habebat Simo, ait, accusatus, me pugnis verberare. Etiam ἑστὰς urgens me atque fugientem persequens, saxis me petebat. Orator id si voluisset, quod Taylor ei tribuit, dicturus potius erat ἀπιὼν στάς. Potest ἑστὰς etiam ad reum referri, et comma transponi sic, ut quod nunc ante ἑστὰς collocatum est, pone idem collocetur. ut hæc exsistat sententia: Quia vero ego eum repellebam et ulciscebar instans et urgens verberibus, petiit me saxis. Possit quoque συστὰς legi. *congressus*. Verum nil opus est mutatione. vulgata bene habet. quapropter eam revocavi. Reisk, Intelligo ἑστὰς, in quod mutavi ἑστὰς, *paululum recedens*. Auger.

Παρ' ἐμὲ] Id est, εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. domum meam una cum Simone venerat, ut me ibi quærerent. verum abeens ego tum domo fueram. Reisk.

Ἦλθε μετ' αὐτοῦ] Forte, κατ' αὐτοῦ,

πεπραγμένα, ἐμοῦ δὲ πολλοὶ καταγελάσονται τοιαῦτα πάσχοντος τῶν φθονεῖν εἰθισμένων, ἐάν τις ἐν τῇ πόλει προθυμῆται χρηστὸς εἶναι. οὕτω δὲ σφόδρα ἠπορούμην ὅ τι χρησαίμην, ὦ Βουλή, τῇ τούτου παρανομίᾳ, ὥστε ἔδοξέ μοι κράτιστον εἶναι ἀποδημῆσαι ἐκ τῆς πόλεως. λαβὼν δὴ τὸ μειράκιον — ἅπαντα γὰρ δεῖ τἀληθῆ λέγειν — ᾠχόμην ἐκ τῆς πόλεως. ἐπειδὴ δὲ ᾤμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρόνον Σίμωνι ἐπιλαθέσθαι μὲν τοῦ νεανίσκου, μεταμελῆσαι δὲ τῶν πρότερον ἡμαρτημένων, ἀφικνοῦμαι πάλιν. κἀγὼ μὲν ᾠχόμην [1] ἐς Πειραιᾶ, οὗτος δ' αἰσθόμενος εὐθέως ἥκοντα τὸν Θεόδοτον καὶ διατρίβοντα παρὰ Λυσιμάχῳ, ὃς ᾤκει πλησίον τῆς οἰκίας ἧς οὗτος ἐμεμίσθωτο, παρεκάλεσέ τινας τῶν [2] τούτου ἐπιτηδείων. καὶ οὗτοι μὲν ἠρίστων καὶ ἔπινον, φύλακας δὲ κατέστησαν ἐπὶ τοῦ [3] τέγους, ἵν' ὁπότε ἐξέλθοι τὸ μειράκιον, εἰσαρπάσαιεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ 143 καιρῷ ἀφικνοῦμαι ἐγὼ ἐκ Πειραιῶς, καὶ τρέπομαι παρὰ τὸν Λυσίμαχον. ὀλίγον δὲ χρόνον διατρίψαντες [4] ἐξερχόμεθα ἤδη μεθύοντες· οὗτοι δ' ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ οἱ μέν τινες αὐτῷ τῶν παραγενομένων οὐκ ἠθέλησαν συνεξαμαρτεῖν, Σίμων δὲ οὗτοσὶ καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ Αὐτοκλῆς εἵλκον τὸ μειράκιον. ὁ δὲ ῥίψας τὸ ἱμάτιον ᾤχετο φεύγων. ἐγὼ δὲ ἡγούμενος ἐκεῖνον μὲν ἐκφεύξεσθαι, τούτους δ', ἐπειδὴ τάχιστα ἐντύχοιεν ἀνθρώποις, αἰσχυνομένους ἀποτρέψεσθαι, [5] ταῦτα διανοηθεὶς ἑτέραν ὁδὸν ᾠχόμην ἀπιών·

[1] εἰς T. R. A. [2] αὐτοῦ A. [3] στέγους T. A.
[4] ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δ' R. ἐξερχόμεθα· οὗτοι ἤδη μεθύοντες A.
[5] ταῦτα δὴ διανοηθείς R. A.

contra eum: ut mihi opem ferret. Infra, pro τῶν τούτου ἑταιρειδίων, malim, τῶν αὐτοῦ, vel ἑαυτοῦ. MARKLAND.

Παρανομία] Παροινία. CONT.

Στέγους] Τέγους. SCAL. Observes ambo, ut litem dirimat Magister! Στέγος λέγε. τὸ δὲ τέγος ποιητικόν. ΑΔΑΜ. Στέγος κοινόν, τέγος Ἀττικόν. Jam neque dicendum est τέγος, quia Poeticum, neque στέγος, quia κοινόν. Hæc sunt lepidissima. Mihi tamen, si quid post hunc hominem dicendum erit, videtur στέγος a Poetis, τέγος ab Atticis frequentari, quanquam non ignorem hæc aliquando inter se variari, uti præterea passim confunduntur in MSS. TAYLOR. Ἐστὶ τοῦ στέγους, in tecto. nam domus vulgo humiles erant, et tectum erat plana superficies. AUGER.

Ἥδη μεθύοντες] Laudo Schottum, vix iterum laudandum. Οὗτοι δὲ ἤδη μεθύοντες ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. TAYLOR. Olim in libris editis sic ferebatur interpunctum: ἐξερχόμεθα ἤδη μεθύοντες. οὗτοι δὲ — Schotti quæ sit sententia, Taylorum nacta subscriptorem videtis. Ego verborum ordinem sivi immotum, modo aliter interpunxi, sic scil. ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δὲ — Tam longe a principio sententiæ rejectam δὲ mirari quenquam nolim. Non rarum inventu id est. Exempla collegit Dorvillius ad Charitonem. Mutandum tamen si quid sit, malim verba ἤδη μεθύοντες collocari pone ἐφ' ἡμᾶς. REISK.

Ἐκφεύξεσθαι] Ἐκφεύξασθαι. CONT.

οὕτω σφόδρ' αὐτοὺς ἐφυλαττόμην, καὶ πάντα [1] ταῦτα ὑπὲρ
144 τούτων γιγνόμενα μεγάλην ἐμαυτῷ συμφορὰν ἐνόμιζον. καὶ
[2] ταῦτα μὲν δὴ ἃ φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι, [3] ἔνθα
οὔτε τούτων οὔτε ἡμῶν οὐδεὶς οὔτε κατεάγη τὴν κεφαλὴν οὔτε
ἄλλο κακὸν οὐδὲν [4] ἔλαβεν, ὡς ἐγὼ τοὺς παραγενομέ-
νους ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ'. Ὅτι μὲν τοίνυν οὗτος ἦν ὁ ἀδικήσας, ὦ βουλή, καὶ
ἐπιβουλεύσας ἡμῖν, καὶ οὐκ ἐγὼ τούτῳ, ὑπὸ τῶν παραγε-
145 νομένων μεμαρτύρηται ὑμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα τὸ μὲν μειρά-
κιον εἰς γναφεῖον κατέφυγεν, οὗτοι δὲ συνεισπεσόντες ἦγον
αὐτὸν βίᾳ, βοῶντα καὶ κεκραγότα καὶ [5] μαρτυρόμενον.
συνδραμόντων δὲ ἀνθρώπων πολλῶν καὶ ἀγανακτούντων τῷ
πράγματι καὶ δεινὰ φασκόντων εἶναι τὰ γινόμενα, τῶν μὲν
λεγομένων οὐδὲν ἐφρόντιζον, Μόλωνα δὲ τὸν γναφέα καὶ
ἄλλους τινὰς [6] ἐπαμύνειν ἐπιχειροῦντας συνέκοψαν. ἤδη δὲ
αὐτοῖς οὖσι παρὰ τὴν [7] Λάμπωνος οἰκίαν ἐγὼ μόνος βαδί-

[1] ταῦτα om. A. [2] ταῦτα μὲν δὴ φησὶ T. R. ταύτῃ μὲν δὴ φησὶ A.
[3] ἔνθα om. T. R. A. [4] ἴσχυσεν T. R. A.
[5] μαρτυρούμενον A. [6] μεταμύνειν R. A. [7] Λαμπεῖος R.

Ταῦτα] Aut eum τὰ mutandum videtur, aut plane delendum, ut per errorem librarii e πάντα proximo natum. Sæpe inter se permutantur hæc duo vocabula literarum similitudine inter se finitima. REISK.

Καὶ ταῦτα] Π. καὶ ταύτη. H. STEPH. Forte, κἀκεῖνα, atque illic, vel hic. MARKLAND. κἀντεῦθα. CONT. Arduum est in loco desperato conjecturæ periculum facere. Haud pudet tamen fateri, me aliquando suspicatum esse (etsi divinans magis quam statuens hæc prodo) Lysiam scripsisse: καίτοι ὅτε μὲν ἡμῖν ἦ [id est πρότερον] φασὶ Σίμων τὸν μάχην γενέσθαι. atque Simon quo tempore primam ait nobis pugnam contigisse. REISK. Dedi ταύτῃ, subaudiendo χάρᾳ. mox ἔνθα, ubi. AUGER.

Οὐδὲν ἴσχυσεν, ὡς ἐγὼ] Lege et distingue: οὐδὲν ἴσχυσεν. ὧν ἐγὼ τοὺς παραγενομένους ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. quarum rerum testes etc. Vulgo ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. male, cum ad μάρτυρας provocaverat; recte, si ad μαρτυρίας. Utriusque emendationis confirmationem hanc sume ex Orat. XX. Ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Isæus de Hæred. Dicæog. p. 51. Ὧν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ita legendum: vulgo deest vox ΜΑΡΤΥΡΕΣ. MARKLAND. Ἔλαβεν. CONT.

Μετὰ δὲ ταῦτα] Melius utique convenit, μεταξὺ δὲ τούτων. interea dum hæc geruntur. nisi vulgata hoc solummodo dicere vult, porro, ut reliqua persequar. eoque nihil sit aliud, quam formula rhetorica transeundi ab argumento satis jam declarato ad aliud adhuc declarandum. REISK.

Μεταμύνειν] Revocavi hanc probam ex Aldina lectionem, rejecta quæ adhuc libris insederat lectione ἐπαμύνειν, quæ sine dubio ab Henr. Stephano est invecta. Verbum μεταμύνειν, tametsi nusquam aliis mihi, quod meminerim, occurrit, probi tamen commatis est, et significat, ponе aliquem currere, ut eum ab ejus raptore liberes et vindices. [Lectioni ἐπαμύνειν haud parum ponderis hoc addit, quod p. 152. 2. ed. Reisk. Aldina vitiose dat μεταζεύλαιν, ubi alii recte dant ἐπιζεύλ. cf. infra ad p. 241. ult. Var. Lect. ut fere me nunc pœniteat præcipitati assensus ad lectionem Aldinæ haud satis confirmatam. Cf. item Var. Lect. ad p. 173. 9. *In Var. Lect.*] IDEM. ἐπαμύνειν. CONT. Reiskium exscribit Augerus.

Παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν] Prior lectio erat Λάμπωνος. mutavit Stephanus in Λάμπωνος. non opus erat mutatione, opinor,

ζων ἐντυγχάνω. δεινὸν δὲ ἡγησάμενος εἶναι καὶ αἰσχρὸν
98. 1 περιιδεῖν οὕτως ἀνόμως καὶ βιαίως ὑβρισθέντα τὸν νεανί- 146
σκον, ἐπιλαμβάνομαι αὐτοῦ. οὗτοι δέ, διότι μὲν τοιαῦτα
παρηνόμουν εἰς ἐκεῖνον, οὐκ ἠθέλησαν εἰπεῖν ἐρωτηθέντες·
ἀφέμενοι δὲ τοῦ νεανίσκου ἔτυπτον ἐμέ. μάχης δὲ γενομέ-
νης, ὦ βουλή, καὶ τοῦ μειρακίου βάλλοντος αὐτοὺς καὶ
περὶ τοῦ σώματος ἀμυνομένου, καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόν-
5 των, ἔτι δὲ τυπτόντων [1] αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ ἐμοῦ
ἀμυνομένου, καὶ τῶν παραγενομένων εἰς ἀδικουμένους ἡμῖν
ἁπάντων ἐπικουρούντων, ἐν ταύτῳ τῷ θορύβῳ συντριβόμεθα
τὰς κεφαλὰς ἅπαντες. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οἱ μετὰ ταῦτα
παροινήσαντες, ἐπειδὴ τάχιστά με [2] εἶδον μετὰ ταῦτα,
ἐδέοντό μου συγγνώμην ἔχειν, οὐχ ὡς ἀδικοῦμενοι, ἀλλ' ὡς 147
δεινὰ πεποιηκότες· καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου τεττάρων ἐτῶν
10 παρεληλυθότων οὐδέν μοι πώποτε ἐνεκάλεσεν οὐδείς. Σί-
μων δ' οὑτοσί, ὁ πάντων [3] τῶν κακῶν αἴτιος γενόμενος, τὸν
μὲν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἦγε, δεδιὼς περὶ αὐτοῦ· ἐπειδὴ
δὲ δίκας ἰδίας ἤσθετο κακῶς ἀγωνισάμενον ἐξ ἀντιδόσεως,

[1] αὐτὸν R. ἐμαυτὸν A. [2] εἶδον, μετὰ ταῦτα δὴ. T.
[3] τῶν om. T. A.

misi accentu ὸς, Λαμπώς. cur enim non Λαμπὸ, ut Σαπφὸ, Βαυβὸ, Βασιλὸ in Epigrammate Callimachi, Βασιλὸ κάτθανε παρδωκή: et innumera ejusdem formæ. Markland. Λάμπωνος. Cont. Lectionem Λάμπωνος a Stephano primo proditam, sive quod ipse excogitasset, sive quod in libris mstis reperisset, Taylor retinuerat. Mihi visum fuit dubiæ Stephani auctoritati certiorem Aldi præferre. Neque prorsus abhorret a more Atticorum, domos loco sive e mulieribus appellare, tametsi rariuscule fit. v. Var. Lect. Reisk.

Καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόντων κ. τ. λ.] Quovis pignore decertarim hæc verba βαλλόντων et τυπτόντων alterum alterius locum occupasse. Unusquisque enim æquus pugnæ spectator extemplo confitebitur ea scie fuisse concertatum, ut Theodotus puer τύπτεσθαι, ὁ ἀκολουθούμενος βάλλεσθαι omnino nequiverit. Contraria omnia video. [Verti proinde ac si scriptum fuisset: τούτων ἡμᾶς τυπτόντων, ἔτι δὲ βαλλόντων αὐτόν. In Edit. min.] Taylor. Post βαλλόντων nonnihil deesse, penes me dubium nullum superest. Fortassis deest hæc sententia: συνέτρεχον πολλοὶ πολλαχόθεν. Reisk.

Τυπτόντων] Imo vero σπωντόντων. et præterea *ruerent* præ temulentia, *statu et incessu incerto, quippe quibus crapula caput prægravaret.* αὐτὸν e prius scriptis retinee: cætera induci velim. Nihil hic deest. *In Var. Lect.* Reisk.

Αὐτὸν] Sic dedi de meo. Subauditur ἐμέ. *illis adhuc me cædentibus.* Idem. At quid demum est, *cum nos lapidibus aliisque missilibus peterent et me cæderent* et hoc quidem *præ ebrietate*? Mihi vel vulgata lectio retinenda videtur vel scribendum, quod magis placet, Ἐτι δὲ πιπτόντων αὐτῶν ὑπὸ τῆς μέθης. *quum adeo etiam tunc ebrii essent, ut interdum stare erecti non possent, sed vacillarent et caderent.* Idem quod hic Lysias ebrietati, nimio studio et ardori in pugna, quæ sine ordine committitur, tribuit Euripides in Helen. v. 1620. σπουδῆς δ' ὑπὸ Ἕκτωρ, οἱ δ' ἀφθῶντο. Sluiter.

Εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδέοντο] Sic distinctum est in vulgatis. quam distinctionis pravitatem hoc modo correxi: εἶδον μετὰ ταῦτα, *ut primum postmodum* (vel *tempore post*) mihi *occurrerunt*, (aut *me viderunt et mecum congressi sunt*), ἐδέοντό μου, *deprecati sunt veniam, excusarunt sese*, illi, Simonis puta familiares eaque in pugna satellites. Reisk.

Ἀγωνισάμενον] Subaudi ἐμέ. Idem.

καταφρονήσας μου οὑτωσὶ τολμηρῶς εἰς τοιοῦτον ἀγῶνά με κατέστησεν. ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς παραγενομένους μάρτυρας πάρεξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. 15

ε'. Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐβουλόμην δ' ἄν, ὦ βουλή, Σίμωνα τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοὶ ἔχειν, ἵν', ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες τἀληθῆ, ῥᾳδίως ἔγνωτε τὰ δίκαια. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ οὐδὲν μέλει τῶν ὅρκων ὧν διωμόσατο, πειράσομαι καὶ περὶ ὧν οὗτος ἔψευσται διδάσκειν ὑμᾶς. ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν ὡς αὐτὸς
148 μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἔδωκε Θεοδότῳ, συνθήκας πρὸς 20 αὐτὸν ποιησάμενος, ἐγὼ δ' ἐπιβουλεύσας ἀπέστησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν, εἴπερ ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, παρακαλέσαντα μάρτυρας ὡς πλείστους κατὰ τοὺς νόμους διαπράττεσθαι περὶ αὐτῶν. οὗτος δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πώποτε φαίνεται ποιήσας, ὑβρίζων δὲ καὶ τύπτων ἀμφοτέρους ἡμᾶς καὶ κωμάζων καὶ τὰς θύρας ἐκβάλλων καὶ νύκτωρ εἰσιὼν ἐπὶ γυναῖκας ἐλευθέρας. ἃ χρὴ μάλιστα, ὦ βουλή, τεκμή- 25 ριον νομίζειν ὅτι ψεύδεται πρὸς ὑμᾶς. σκέψασθε δὲ ὡς ἄπιστα εἴρηκε. τὴν γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ διακοσίων δραχμῶν ἐτιμήσατο· καίτοι θαυμαστὸν εἰ τὸν ἑταιρήσοντα πλείονων ἐμισθώσατο ὧν αὐτὸς τυγχάνει κεκτημένος. εἰς τοῦτο δ' ἦκε τόλμης, ὥστε οὐκ ἐξαρκεῖ περὶ τούτου μόνον αὐτῷ ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δε- δωκέναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κεκομίσθαι φησί· καίτοι 30 πῶς εἰκός ἐστι τότε μὲν ἡμᾶς τοιαῦτα ἐξαμαρτάνειν οἷα κατηγόρηκεν οὗτος, ἀποστερῆσαι βουλομένους τὰς τριακο- σίας δραχμὰς, ἐπειδὴ δὲ ἀπεμαχεσάμεθα, τηνικαῦτα ἀπο-

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐμοί] H. e. pari, atque me, religione jurisjurandi moveri, quo nos ambo, antequam ad causæ actionem admitteremur, adacti fuimus, atque spopondimus, nos velle rem, prout vere acta fuisset, ita enarrare. Quod jusjurandum, ut ille contemsit et violavit, falsa referens, ita ego contra vera referens sancte colui. IDEM.

Ἔγνωτε] Γνῶτε. CONT.

Συνθήκας] Habemus hic exemplum rei vere gestæ, quam unquam evenisse negat Æschines in or. adv. Timarchum, scil. ἑταιρήσεως κατὰ γραμματεῖον. REISK.

Περὶ αὐτῶν] Aut hac de causa universa, aut de tercentum illis drachmis peculiariter. IDEM.

Ἀμ'] Absit inane istud et otiosum vocabulum, quod crevit ex vicinia τοῦ ἀμφοτέρους! TAYLOR.

Ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδ.] Ψεύσασθαι, τοῦ δεδ. CONT.

Κεκομίσθαι] Scil. παρ' ἡμῶν. REISK.

Βουλόμενος] Βουλομένους. et p. 231. 5. αὐτῷ, et ibid. τοιαῦτα. CONT.

δοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῷ, μήτε ἀφειμένους τῶν ἐγκλημάτων, μήτε ἀνάγκης ἡμῖν μηδεμιᾶς γενομένης; ἀλλὰ γὰρ, 149
ὦ Βουλὴ, πάντα αὐτῷ ταῦτα σύγκειται καὶ μεμηχάνηται·
καὶ δοῦναι μέν φησιν, ἵνα μὴ δοκῇ δεινὰ ποιεῖν, εἰ μηδενὸς
αὐτῷ συμβολαίου γεγενημένου τοιαῦτα ἐτόλμα ὑβρίζειν τὸ
μειρακίσιον, ἀπειληφέναι δὲ προσποιεῖται, διότι φανερός ἐστιν
ἐγκαλέσας οὐδέποτ' ἀργύριον οὐδὲ μνείαν περὶ τούτου οὐ-
δεμίαν. ποιησάμενος.

ς'. Φησὶ δ' ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις ὑπ' ἐμοῦ δεινῶς δια- 150
τεθῆναι τυπτόμενος. φαίνεται δὲ πλεῖον ἢ τέτταρα στάδια
ἀπὸ τῆς οἰκίας διώξας τὸ μειράκιον, οὐδὲν κακὸν ἔχων· καὶ
ταῦτα πλέον ἢ διακοσίων ἰδόντων ἀνθρώπων, ἔξαρνός ἐστι.

ζ'. Λέγει δ' ὡς ἡμεῖς ἤλθομεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τού-
του ὄστρακον ἔχοντες, καὶ ὡς ἠπείλουν αὐτῷ ἐγὼ ἀποκτε-
νεῖν, καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. ἐγὼ [1] δὲ ἡγοῦμαι, ὦ
Βουλὴ, ῥᾴδιον εἶναι γνῶναι ὅτι ψεύδεται, οὐ μόνον ὑμῖν τοῖς
εἰωθόσι σκοπεῖσθαι περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἅπασι. τῷ γὰρ ἂν δόξειε πιστὸν, ὡς ἐγὼ προνοηθεὶς
99. 1 καὶ ἐπιβουλεύων ἦλθον ἐπὶ τὴν Σίμωνος οἰκίαν μεθ' ἡμέραν,
μετὰ τοῦ μειρακίου, τοσούτων ἀνθρώπων παρ' αὐτῷ συνει-
λεγμένων, εἰ μὴ εἰς τοῦτο μανίας ἀφικόμην ὥστε ἐπιθυμεῖν
εἷς ὢν πολλοῖς μάχεσθαι, ἄλλως τε καὶ εἰδὼς ὅτι ἀσμένως

[1] δὲ om. T.

Ἀφειμένους] Qui credibile est nos fuisse tam tardos et tam supinos, ut restituturemus quidem illi nummos suos, cautionem autem illam omitteremus, ut nempe syngrapham ab eo exigeremus ipsius manu conscriptam, qua testaretur, non modo nummos a nobis acceptos tulisse, verum etiam eo facto jus suum nobis remisisse, ob illa verbera aliasque injurias nos in jure persequendi, et quicquid inter se atque nos intercessisset simultatum atque rixarum, id omne hoc pacto decisum atque expunctum esse. Ejusmodi enim syngrapha Atticis ἄφεσις appellabatur, et qui eam impetrasset, ἀφειμένος. Reisk.

Ὑβρίζειν τὸ μειράκιον] Malim εἰς τὸ μειρ. non quo nesciam, perinde dici ὑβρίζειν τινὰ, quam εἴς τινα. neque hoc me fugit, defendi posse τοιοῦτά τινα ὑβρίζειν, pro ἐν τοιούτοις. Sed planius atque mollius illud est, quod commendo. Idem.

Ἐγκαλέσας οὐδέποτ' ἀργύριον] Recte: *non accusans me pecuniæ injuste detentæ*. Isocrates Trapezit. init. εἰ δὲ δίξω μηδὲν προσηκόντος τοσαῦτα χρήματα ἐγκαλεῖσθαι, διαζευδεῖν ἂν τὸν ἅπαντα χρόνον: *tantam pecuniam petere*, vertit Wolfius: parum plene. Dion. Halicarnass. in Isocrate, huno locum citans, pro ἐγκαλεῖσθαι legit ἐγκαλέσαι: forte rectius: et προσῆκον pro προσηκόντος: quod melius puto. Markland.

Ὄστρακον] Testam vinariam ingentem, quo illam in ipsius, Simonis puta, capite confringeremus, eoque ipsum necaremus. Reisk.

Ἐγὼ ἡγοῦμαι] Π. ἐγὼ δὲ ἡγ. H. Stephan. Particulam δὲ interposui ex mente Stephani, qua vulgatæ carent. poterat tamen etiam alio modo locus emendari; scil. sic — πρόνοια. ἃ ἐγὼ ἡγοῦμαι. Quam facile factu sit, ut ἃ in concursu cum extrema litera vocabuli πρόνοια absorberetur, nemo non ultro cernit. Reisk.

Ἀσμένως] Fortasse ἄσμενος erat Ἀττικώτερον. Ita de cæde Eratosth. ἀσμένη

ἄν με ἰδὼν ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐτοῦ, ὃς καὶ ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν ὑπῆρε βίᾳ, [1] καὶ οὔτε τῆς ἀδελφῆς οὔτε
151 τῶν ἀδελφιδῶν [2] φροντίσας ζητεῖν με ἑτοίμως, καὶ ἐξευρὼν οὐ δεπνῶν ἐτύγχανον, ἐκκαλέσας ἔτυπτέ με; καὶ τότε μὲν ἆρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον, συμφορὰν ἑαυτοῦ νομίζων τὴν τούτου πονηρίαν. ἐπειδὴ δὲ χρόνος διεγένετο, πάλιν — ὡς οὗτός φησιν — ἐπεθύμησα περιβόητος γενέσθαι; καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ μειράκιον, εἶχεν ἄν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ, ὡς ἄρ' ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἠναγκαζόμην ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων· νῦν δὲ τούτῳ μὲν οὐδὲ διελέγετο, ἀλλ' ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων μάλιστα, παρ' ἐμοὶ δ' ἐτύγχανε διαιτώμενον. ὥστε τῷ ὑμῶν πιστὸν ὡς ἐγὼ πρότερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πόλεως ἔχων τὸ μειράκιον, ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην· ἐπειδὴ δὲ
152 [3] ἀφικόμην πάλιν, ἦγον [4] αὐτὸν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος, οὗ πλεῖστα ἔμελλον πράγματα ἕξειν; καὶ ἐπεβούλευον μὲν

[1] καὶ om. A.
[2] ἀφαίμην, πάλιν ἦγον T. R. A.

με ὑπαπιὼν, et paucis interjectis ἐπέθυνδον ἅσμενος ἵνων ἐξ ἀγορᾶ. TAYLOR.

Πάλιν ἦγον] Bene ferri potest recepta punctura, non nego. Πάλιν, vice versa, ex contrario. Ita modo: Τότε μὲν ἆρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον — ἐπειδὴ δὲ χρόνος διεγένετο, πάλιν ἐπεθύμησα περιβόητος γενέσθαι. Et Sophocl. Electr. 648.

Εἰ μὲν σέφηνε ἰσθλὰ, δὸς τελεσφόρα,
Εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἰμπαλὶν μέθες.

Et ibid. 1050.

Καὶ τοῦτ' ἀληθὲς, οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν.

σχ. Εἰς τοιαῦτα, εἰς τὸ ἐναντία. Æsch. c. Timarch. Ἅμα δὲ καὶ ζαίλομαι διεξελθεῖν περῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως· πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντιτάξεσθαι τοῖς τρόποις τοῦ Τιμάρχου. Opponere mores hominis moribus civitatis. Plat. Charmid. Ἐὰν μὲν γὰρ μὴ φῶ εἶναι σώφρων, ἅμα μὲν ἐρεῖσθαι αὐτὸν παθ' ἑαυτοῦ τοιαῦτα λέγειν, ἅμα δὲ καὶ Κριτίαν τόνδε ψευδῆ ἐπιδείξω — ἐὰν δ' αὖ φῶ, ἴσως ἐπαχθὴς φανήσεται. Plutarch. Sympos. lib. i. Probl. 3. init. Ῥωμαίοις ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος, ὃν ὑπατικὸν προσαγορεύουσι· τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὥσπερ Ἡρακλεώταις, ἰμπαλὶν ὁ τῆς μέσης πρῶτος. Apollon. Rhod. IV. 22.

Εἰ μή μοι θρίξας δῶ σὺν πατρὶ φίλεσθαι

[3] φροντίσας, καὶ ζητεῖν A.
[4] αὐτὸς A.

Ὧρσεν ἀντιζώμενον πατρίαις δι᾽ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
Ἰάσων. μετὰ δ᾽ ἦ γε πάλισσυτος ἀθρόα πάλιν
Φέρμασα πάντ᾽ ἀμαθὴς πατηχύσατο φερμακείῃ.

Josephus denique scriptor, ut quibusdam placere video, Ἀττικίζων Antiq. III. 11. 2. Καὶ περὶ τῶν ζώων δὲ διάφορον ἕκαστον ἦ, τι τρέφοιτο, καὶ οὐ πάλιν ἀπεχόμενοι διατίλλειν. Huc, inquam, et lautiora fortasse adduci poterant, quam tamen ex meo animo delere non possunt lectionem, quam diu elegantiorem esse mihi persuaseram: Ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην πάλιν, ἦγον αὐτὸν κ. τ. λ. postquam rediérim, &c. Noster paulo superius: Ἐπειδὴ δὲ ὑμεῖν ἐκαὶν εἶναι τὸν χρόνον — ἀφιστεῖσθαι πάλιν. Isocr. Panegyr. Λέγεται δ' οὖν περὶ μὲν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἀληθῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν. Demosth. de falsa legat. Ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης. TAYLOR.

Αὐτὸν] Convenientius videtur αὐτός, ipse egomet, ultro, sponte meo. nam αὐτὸν, ipsum me, a legente quoque facile subauditur post prætmissum τὸ μειράκιον. At vocabulum, in quo caput rei versatur, omitti non debebat. REISK.

Καὶ ἐπεβούλευον] Imitator hunc locum Cicero in ea pro Milone. SALMASIUS. καὶ μετεβούλευον μὲν αὐτός. CONT.

15 αὐτῷ, οὕτω δὲ ἦλθον ἀπαράσκευος; ὥστε μήτε φίλους μήτε οἰκέτας μήτε ἄλλον ἄνθρωπον παρακαλέσαι μηδένα, εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μέν μοι οὐκ ἂν ἠδύνατο, μηνῦσαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον; εἰ τι 153
ἐγὼ ἐξημάρτανον. ἀλλ' εἰς τοσοῦτον [1] ἀμαθίας ἀφικόμην, ὥστε ἐπιβουλεύων Σίμωνι οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὗ μόνον οἷόν τε ἦν λαβεῖν, ἢ νύκτωρ [2] ἢ μεθ' ἡμέραν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἦλ-
20 θον οὗ αὐτὸς ἔμελλον ὑπὸ πλείστων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκοπήσεσθαι; ὥσπερ κατ' ἐμαυτοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευ- 154
ρίσκων, ἵν' ὡς μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑβρισθείην. ἔτι τοίνυν, ὦ βουλή, καὶ ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης ῥᾴδιον γνῶναί ὅτι ψεύδεται. τὸ γὰρ μειράκιον, ὡς ἔγνω, ῥίψαν ἱματίον, φεῦγον ὤχετο, οὗτοι δὲ [3] αὐτὸν ἐπεδίωκον, ἐγὼ δὲ ἑτέραν ἀπελθὼν ὁδὸν ᾠχόμην. καίτοι ποτέρους χρὴ εἰ-
25 κότως τῶν γεγενημένων εἶναι νομίζειν; τοὺς φεύγοντας, ἢ τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι πᾶσιν εἶναι δῆλον ὅτι φεύγουσι μὲν οἱ περὶ αὐτῶν δεδιότες, διώκουσι

[1] ἀμαθίας T. R. A. [2] ἢ μεθ' ἡμέραν om. T.
[3] αὐτὸ T. R. A.

Ἦν βασανιζόμενον] Servus ergo erat Theodotus: neque enim ingenui tormentis erant obnoxii. Atqui Plataicus erat, et constat Platæenses civitate Attica donatos fuisse. Nodum hunc non expedio, nisi si quis majorum Theodoti se ultro in servitutem dedit. REISK.

Λαβεῖν] Λαθεῖν. SCAL.

Ἢ μεθ' ἡμέραν] Lævum hominem et quotidiani cerebri, qui Lysiam adeo ἀμούσως his verbis incrustavit! Tu dele securus, quod ille obdormiscens inflixit. Sensus et oppositio est: ἢ μέσην ἢ νύκτωρ. Atque ita lequitur Antiph. Κατηγορ. φόνου ἀκουσίου. Οὐ γὰρ ἀεὶ τῶν τοιούτων, οὐδ' ἐν ἐκείνῃ ἠκολούθουν. TAYLOR. Sic, ut nunc restitui, dant superiores editiones, Taylorana vetustiores, omnes. Unus Taylor ausus est verba illa ἢ μεθ' ἡμέραν ex editione sua excludere, nescio qua mente, aut qua de causa. Quam enim prodidit, illa emilia est. Ergone de die quoque fortunis vitæve alicujus insidiari non licet? Non recordabatur nempe Taylor, ad perimendum aliquem satis non esse, ut eum noctu aggrediaris. potest enim fieri, ut ab aggressore, quamvis noctu, oppressus, tamen stipatores secum habeat, a quibus protegatur, aut, si res in loco celebri geratur, ut multi ad clamorem concurrant. Nisi solum, in loco deserto opprimis, nil agis. Lux tenebræve perinde valent ad cædem seu accelerandam, seu impediendam. REISK.

Συγκοπήσεσθαι] Ita ex fœcibus Aldinis, σκοτήσεσθαι, egregia et jam solita laude restituit Stephanus. Dolet post hæc non sat habuisse Schottum, aut putasse suum συγκουφίσεσθαι aliquid posse. Quanquam arbitror eum ita legisse, neglecto monito: οὗ αὐτὸς ἔμελλον ὑπὸ πλείστων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκουφίζεσθαι. TAYLOR. συγκωμήσεσθαι. CONT.

Ὥσπερ κατ' ἐμαυτοῦ κ. τ. λ.] Conjectavi verba sic esse legenda, cum sint sine dubio mendosissima: ὥσπερ παρ' ἐμὴν τὴν πρότερον διάνοιαν ἐξευρίσκων, ἵν' κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet h. l. et significat, ac si actionem adversus me ex titulo vulneris cædisve præmeditatæ ipse excogitassem atque machinatus essem. Quod Taylor conjecit, id a Græca structura et indole abhorret. Saltim, id si voluisset, dedisset: ὡς παρὰ τὴν προτέραν ἐμοῦ διάνοιαν. Sed abit ea sententia, quam oratori imputat, ab ejus mente, et hiat oratio, si eam sequimur. nam ἐξευρίσκων quidnam? hoc nempe reticetur. REISK.

Ὡς ἔγνω] Scil. τὰ γεγόμενα, vel ὅτι διώκεται. IDEM.

δὲ οἱ βουλόμενοί τι ποιῆσαι κακόν. οὐ τοίνυν [1] ταῦτα εἰκό-
155 τα, ἄλλως δὲ παρ' αὐτῶν πέπρακται, ἀλλὰ καταλαβόν-
τες τὸ μειράκιον ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦγον βίᾳ· ἐντυχὼν δ' ἐγὼ
τούτων μὲν οὐχ ἡττόμην, τοῦ μειρακίου δ' ἐπελαμβανόμην·
οὗτοι δὲ ἐκεῖνόν τε ἦγον βίᾳ καὶ ἐμὲ ἔτυπτον. καὶ ταῦθ' 30
ὑμῖν ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται. ὥστε δεινὸν εἰ
περὶ τούτων ἐγὼ δόξω προνοηθῆναι, περὶ ὧν οὗτοι τυγχά-
νουσιν οὕτω δεινὰ καὶ παράνομα πεποιηκότες. τί δ' ἄν
ποτε ἔπαθον, εἰ ταναντία τῶν νῦν γεγενημένων ἦν, εἰ πολ-
λοὺς ἔχων τῶν ἐπιτηδείων ἐγὼ, ἅπαντήσας Σίμωνι, ἐμα- 35
χόμην αὐτῷ καὶ ἔτυπτον αὐτὸν καὶ ἐδίωκον καὶ καταλα-
βὼν ἄγειν βίᾳ ἐζήτουν, ὅπου νῦν τούτου ταῦτα πεποιηκότος
ἐγὼ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα καθέστηκα, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς πα-
156 τρίδος καὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐμαυτοῦ ἁπάσης κινδυνεύω; τὸ
δὲ μέγιστον καὶ περιφανέστατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδικηθεὶς
καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, ὥς φησιν, οὐκ ἐτόλμησε τετ-
τάρων ἐτῶν ἐπισκήψασθαι εἰς [2] ὑμᾶς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι,
ὅταν ἐρῶσι καὶ ἀποστερῶνται ὧν ἐπιθυμοῦσι καὶ συγκο- 40
πῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχρῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσιν, οὗ-
τος δὲ χρόνοις ὕστερον.

ἡ. Ὅτι μὲν οὖν, ὦ βουλή, οὐδενὸς αἴτιός εἰμι τῶν γεγε-
νημένων, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω. οὕτω δὲ διάκειμαι
πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων διαφοράς, ὥστε καὶ

[1] ταῦτα μὲν εἰκότα R. A. [2] ὑμᾶς T.

Ταῦτα μὲν εἰκότα] Particulam μὲν de meo addidi, quæ libris omnibus deest. non itaque licet occurrere, probabilia quidem hæc esse; neutiquam autem illos [Simonem ejusque sodales] ita reapse egisse. IDEM.

Ἄλλως] Ἄλλο. et v. S. τοῦ μειρακίου. CONT.

Πέπρακται] M. πέπλασται. H. STEPH. Non dico nullo cum ingenio: hoc leve est, sed errore putidissimo. Sensus est: *Non sunt hæ bellulæ argumentationes, et vero tantum similes, cum res ipsa aliter interea se habuit. Non vobis propono, quod fieri potuit, sed quod factum est.* Nihilo aliquando leviorem gratiam init, qui veram auctoris lectionem asserit, quam qui configit alienam. TAYLOR.

Τούτων μὲν οὐχ] Τούτου μὲν οὐχ. SCAL.

Περὶ τούτων] *Ea de causa, illas ob res.* περὶ ὧν, *qua de causa*, vel *quas ob res.* REISK.

Ἴδιόν τι] Post ἰδίωσιν aut addendum, aut certe subaudiendum est τὸ μειράκιον. sed addi mallem. nam alias facile a minus attento ad Simonem referri possit. IDEM.

Εἰς ὑμᾶς] Sic dedi de meo. vulgati dant εἰς ἡμᾶς. quod Taylor ita reddidit: *per universum quadriennium nobis diem dicere non sustinuit.* Verum hoc significata ἐπισκήπτεσθαί τινι dicitur, non εἴς τινα. quod posterius multum diversum quid significat, scilicet deferre ad forum vel judicium aliquod actionem in aliquem. Cum judices designantur, usurpatur εἰς. cum reus, tum dativus. Dedi ergo εἰς ὑμᾶς. *ad vos appellare.* alloquitur judices hujus actionis de vulneribus præmeditatis, senatum puta, Areopagiticum. IDEM.

Χρόνοις ὕστερον] Χρόνῳ καὶ ὕστερον. et v. ult. συμφοράς. et p. 235. v. 1. καταγνούς. et v. 2. ἐπισκήψασθαι. et v. 4. ἐξελάσει. CONT.

ἄλλα πολλὰ ὑβρισμένος ὑπὸ Σίμωνος, καὶ [1]καταγεὶς τὴν κεφαλὴν ὑπ' αὐτοῦ, οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι, 158
100. 1 ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ ἄρα περὶ [2]παίδων ἐφιλονεικήσαμεν ἡμεῖς πρὸς ἀλλήλους, τούτου ἕνεκεν ἐξελάσαι τινὰς ζητῆσαι ἐκ τῆς πατρίδος. ἔπειτα δὲ καὶ οὐδεμίαν ἡγούμην 159
πρόνοιαν εἶναι τραύματος, ὅστις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος

[1] καταγεὶς T. R. A. [2] παιδιῶν R.

Καταγεὶς] Licet τὸ καταγεὶς bene inclinetur ab ἄγω *frango* secundum leges, tamen non est in usu, et alibi me legisse non memini, et credo legendum καταγώς. PALMER. Non sua laude fraudandus est vir ingeniosissimus, quemque propter summam eruditionem semper maximi merito feci. Lucian. Dialog. meretric. Cochl. et Parthen. statim ab init. Τί δακρύεις, ὦ Παρθενί, ἢ πόθεν κατεαγότας τοὺς αὐλοὺς φέρεις; Aristoph. Plut. 155.

Ἀντὶ δὲ θρόνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος.

Demosth. item adv. Conon. Τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς ἢ ἕτερόν τι κατεαγέναι φήσομεν. Et est plane Attica locutio. Sed καταγεὶς, licet non dicatur istorum hominum more, pace Palmerii dico esse in usu, cum καταγὲν ὀστοῦν video laudari ex Galeno. Si quid tamen mutandum erit, suadeo legere non καταγὼς, sed καταγείς. Ea enim resolutio Atticorum invenitur extra ϖαραπείμενον. Ἔστιγεν δ' ἡγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ ϖωλοῦσι ὃ μοῦν ἀναβὰς (θαύματα hæc, non ῥήματα, si fas sit aliud agenti hoc monere. Lege enim ἐπὶ ϖωλοῦσι ἡμιόνειον ἄνοδον) ἔπεσεν καὶ τὴν πλεῦ συντρῖξαι, καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην. Andoc. de Myster. Et Aristoph. Vesp. 1418.

Ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
καὶ ϖως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.

Et 1426.

Ἄκουε, μὴ φεῦ' ἐν Σικελίᾳ γυνή ϖοτε
κατέαξ' ἐχθίνη.

Sed reperitur etiam extra Indicativum. Modo noster ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κεφαλάς. Usurpat etiam Etymolog. M. quem minime deceret, si abnorme fuisset. Ἡγαλέην κέλευσιν ἀκουμάνην . . . . τὴν κατεαγεῖσαν ἢ κοιλοβωδῆσαι, ἢ κοιλοθεῖσαν κ. τ. λ. Κατεαγῶσιν item apud Aristoph. si fides Lexicis. Ita Epictetus, c. 3. κατεαγείσης γὰρ αὐτῆς, οὐ ταραχθήσῃ. Et 25. Ὅταν του γάϊτος ἄλλο παιδάριον κατεάξῃ τὸ ϖοτήριον, ϖρόχειρόν ἐστιν οὐδὲν λέγειν, ὅτι τῶν γεγραμμένων ἐστίν. Ἴσθι οὖν, ὅτι ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγῇ, τοιοῦτον εἶναί σε δεῖ ὁποῖόν ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλου κατεάγη. Hæc dixi, ut planum faciam ambiguam esse omnino fidem eorum, qui nobis Atticos locutiones venditant. V. Magister in Καταγῆναι, quem hic locus Lysiæ non uno vulnere confodit. TAYLOR. Potius καταγείς. hac enim forma utitur supra, κατεάγη τὴν κεφαλήν: et infra, κατεάξαντες τὰς κεφαλάς. Demosthenes contra Cononem: τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς, ἢ ἕτερόν τι καταγέναι φήσομεν. Paulo ante: οὗτος δὲ χρόνος ὕστερον. Vox χρόνος denotat *longum tempus*. quod plenius effert Lucas VIII. 29. ϖολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτὸν, *longo enim tempore illum corripuerat*. Ælianus Var. Hist. IV. 25. de quodam dementi Thrasyllo: χρόνους δὲ διετέλεσε ϖολλοὺς συνὼν τῷ ἀβροστήματι τούτῳ. Et ita Josephus Antt. Jud. XVI. 4. p. 716. Ed. Hudson. Supra: τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω, βίᾳ etc. quid istud ὡς ἔγνω? Conjicio, ὡς ἔλεγεν: ante enim hoc dixerat. Et eodem modo loquitur alibi hac Orat. ὅπερ ἤδη καὶ ϖρότερον εἶπον. Paulo ante, recte Stephanus συγκόπτεσθαι. Schotti συγκωφίζεσθαι nescio quid velit. MARKLAND.

Ἐπισκήψασθαι] Ἐπισκίψασθαι Ald. Veram lectionem submonuere Steph. et Scal. Vide Harpocrat. et ad eum Vales. Est tamen ubi hanc Stephani diligentiam desideres. Iseus de Pyrrhi hereditate. pr. ἐπισκηψάμενοι δὲ ἡμεῖς καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες κ. τ. λ. ubi pariter legendum est ἐπισκηψάμενοι. TAYLOR.

Παίδων] Melius παιδιῶν, ut infra. IDEM. Opinor παιδιῶν. Ita infra: καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδιᾶν, ἢ ἐκ λειδορίας, etc. ubi vulgo male distinguitur post φιλονεικίας. MARKLAND. Malim ex mente Taylori παιδιῶν. AUGER.

Τινας] Malim τινα in singulari. REISK.

Ἔπειτα δὲ καὶ] Malim δὲ abesse, quod post ἔπειτα omitti solet. IDEM.

Ὅστις] Vir doctissimus mihi subindicavit ὅ τις esse legendum, τραῦμα sc. Acute! Quanquam et vulgatam lectionem tolerari posse non negat. Quod potius laudo. Consimile est enim, quod habet Polyæn. Strateg. procem. Ἀνδρεία μὲν γὰρ, ὅστις ἀλκῇ χρησάμενος ϖολεμίων μαχομένων ἐκράτησεν. TAYLOR. Lege et distingue: τραύματος, ὅ τις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος, ἔτρωσε. *vulneris, quod aliquis, sine animo occidendi, inflixit*. Lucianus Dial. Apoll. et

ἔτρωσε. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν εὐήθης, ὅστις ἐκ πολλοῦ προνοεῖται ὅπως ἔλκος τις αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν λήψεται; ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε θέντες, οὐκ εἴ τινες μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κεφαλάς, ἐπὶ τούτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσασθαι — ἢ πολλούς γ' ἂν ἐξήλασαν — ἀλλ' ὅσοι ἐπιβουλεύσαντες ἀποκτεῖναί τινας ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, περὶ τῶν τοιούτων τὰς τιμωρίας οὕτω μεγάλας κατεστήσαντο, ἡγούμενοι, ὑπὲρ ὧν ἐβούλευσαν καὶ προὐνοήθησαν, ὑπὲρ τούτων προσήκειν αὐτοῖς δίκην δοῦναι· εἰ δὲ μὴ κατέσχον, οὐδὲν ἧττον [1] τό γ' ἐκείνων πεποιῆσθαι. καὶ ταῦτα ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ὑμεῖς οὕτω διέγνωτε περὶ τῆς προνοίας. καὶ γὰρ δεινὸν [2] ἂν εἴη, εἰ ὅσοι, ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν ἢ ἐκ λοιδορίας ἢ περὶ ἑταίρας μαχόμενοι, ἕλκος ἔλαβον, [3] εἰ ὑπὲρ τούτων ὧν, ἐπειδὰν βέλτιον φρονήσωσιν, ἅπασι μεταμέλει, [4] οὕτως ὑμεῖς μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας [5] ποιήσεσθε, ὥστε ἐξελαύνειν τινὰς τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς πατρίδος.

θ'. Θαυμάζω δὲ μάλιστα τούτου τῆς διανοίας. οὐ γὰρ

[1] τό γε ἐκ' ἐκείνων T. R. A.
[2] ἂν om. T. R. A.
[3] ἦ T. R. A.
[4] οὕτω καὶ ὑμεῖς T. A.
[5] ποιήσασθε R.

Mere. p. 236. καὶ μάλιστα ὑπόσα (sc. τραύματα) ὑπὸ τῶν Βίβρωνος Ἀμύνου ἐτρώθη. MARKLAND. Bene habet ὅστις, recteque defenditur a Taylоro. idem est ac si dixisset: ἔγκλημα τραύματος ἐκ προνοίας οὐδὲν πρὸς τοῦτον εἶναι, ὅστις —. REISK.

Νόμους ἐνθάδε] Num interponendus sit iteratus articulus τοὺς, in dubio relinquam. certum hoc est leges solummodo eas designari, quæ in *hoc* foro, Areopagitico puta, obtinent, et secundum quas *hi* senatores, Areopagitæ puta, decernunt. IDEM.

Ἐβούλευσαν] Verba βουλεύειν et βούλευσις in foro Attico usurpantur de facinoribus præmeditatis, ut vulneribus, cæde. IDEM.

Κατέσχον] Id est, ἐπέτυχον. *obtinuerunt, potiti sunt speratis et propositis.* κατέτυχεν sive simplex, sive cum τινος copulatum, pro κρατεῖν τινος, *compos alicujus rei fieri*, bene Græcum est, et a Diodoro Siculo crebro usurpatum. IDEM. κατέσχον, vel κατέσχησαν, vel κατέτυχον, vel κατέτυχησαν. CONT.

Τό γ' ἐκ' ἐκείνων] Malim dativum pro genitivo. ἐκ' ἐκείνοις. pro eorum virili, quantum in ipsis voluntatis atque studii esset, quod per eos staret. Aut alias cum Vindobon. legendum est τό γ' ἐκείνων. v. Var. Lect. REISK.

Εἰ ὅστε] Idem est atque si ὑπὲρ τούτων, ὅστε —. IDEM. bu

Οὕτω καὶ ὑμεῖς] Lege ex mente Scaligeri: οὕτω ὑμεῖς καὶ μεγάλας κ. δ. τ. τ. π. ὅστε κ. τ. λ. Schottus interea oscio, quo errore abductus delet καὶ ὑμεῖς, et deinde pro ποιήσεσθε reponit ποιήσεσθαι. TAYLOR. Voces καὶ ὑμεῖς delendas censet Schottus. Et sane supervacuæ sunt. Sed pauca delenda sunt ex hoc Auctore, qui Defectibus sæpius laborat. Ideo corrigendas quam ablegandas mallem. Ita: οὕτω ζημίας μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσεσθε, ὅστε etc. Sic Orat. VI. μεγάλας ζημίας ἀνοφέρωμεν. Supra, pro τό γε ἐκ' ἐκείνων, forte, ἐκείνους. Vide ad Orat. XIII. et XV. Paulo post lege, καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη, pro δεινὸν εἴη. MARKLAND. Sine dubio dederat Scaliger οὕτως ὑμεῖς. ut ego dedi. illud καὶ nescio potuit e similitudine, quæ literæ ς cum sigla καὶ significante intercedit. REISK. Potest tamen explicari καὶ vos quoque (sp. sicut et Simon) *ita magnas*, &c. AUCTOR.

Τούτου] Imo vero τοῦτον. *in primis autem hunc miror propter ejus rationem cogitandi.* Vocab. διανοίας bene habet. REISK.

Τῆς διανοίας] Lege, τῆς ἀγνοίας, *dissen-*

τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι ἐρᾶν τε καὶ συκοφαντεῖν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν εὐηθεστέρων, τὸ δὲ τῶν πανουργοτάτων. ἐβουλόμην δ' ἂν ἐξεῖναί μοι παρ' ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιδεῖξαι τὴν τούτου πονηρίαν· ἵνα ἐπίστησθε ὅτι πολὺ [1]ἂν δικαιότερον αὐτὸς περὶ θανάτου ἠγωνίζετο, ἢ ἕτερους ὑπὲρ 162
τῆς πατρίδος εἰς κίνδυνον καθίστη. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἐάσω· ὃ δ' ἡγοῦμαι ὑμῖν προσήκειν αἰσθέσθαι καὶ τεκμήριον ἔσεσθαι τῆς τούτου θρασύτητος καὶ τόλμης, περὶ τούτου μνησθήσομαι. ἐν Κορίνθῳ γάρ, ἐπειδὴ ὕστερον ἦλθε τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους μάχης καὶ τῆς εἰς Κορώνειαν [2]στρατείας, ἐμάχετο τῷ ταξιάρχῳ Λάχητι καὶ ἔτυπτεν αὐτὸν, καὶ παντὶ στρατιᾷ τῶν πολιτῶν ἐξελθόντων, δόξας [3]κοσμιώτατος εἶναι [4]καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν στρατηγῶν 163
ἐξεκηρύχθη.

ί. Ἔχοιμι δ' ἂν καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπεῖν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν οὐ νόμιμόν ἐστιν ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε· οὗτοί εἰσιν οἱ βίᾳ εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιόντες, οὗτοι οἱ διώκοντες, οὗτοι οἱ βίᾳ ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπάζοντες ἡμᾶς. ὧν ὑμεῖς μεμνημένοι τὰ δίκαια ψηφίζεσθε, καὶ μή [5]με περιίδητε ἐκ τῆς πατρίδος ἀδίκως

[1] καὶ A. [2] στρατιᾶς A. [3] ἀκοσμιώτατος R. A.
[4] καὶ om. T. [5] με om. T. A.

ionis sectum, ut loquitur Apuleius. Patet ex eo, quod statim sequitur. MARKLAND.

Πολὺ καὶ δικαιότερον] Quis non audaciter restituet πολὺ ἂν δικαιότερον — ἠγωνίζετο? Ita in orat. proxima: Καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη, ἢ — Et Isocr. περὶ ἀντιδοσ. Ὥστ' εἰ συγχωρήσαιμι τῷ κατηγόρῳ. — πολὺ ἂν μᾶλλον δικαιότερον ἐπιτιμᾶν εἶναι δοκοίην ἢ ζημιωθείην. Rursus noster pro Milit. Ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν ἐξ ὧν αἰφελοίμην ἂν πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ παρὰ σώσασθαι. TAYLOR. Sed hic ἂν potest subaudiri. AUGER.

Τῆς τῆς πατρίδος] Legendum περὶ τῆς πατρίδος. Supra: περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς οὐσίας — κινδυνεύω. Alia res est κινδυνος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, alia περὶ τῆς πατρίδος. Hoc est reorum, et in judiciis, de patria, ne exulent, periclitantium: istud, fortium et bonorum Civium, bellis, aut alioqui, pro patria periclitantium. Exempla in quavis pagina. Paulo ante pro πολὺ καὶ δικαιότερον forte πολὺ ἂν δικαιότερον legendum: ut Orat. IV. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ ετο. MARKLAND.

Στρατιᾶς] Sic vulgo. Non nimium mihi laudis impertior, qui istum librariorum scopulum removi. Hoc exspectaverim ab aliud agente. Novi tamen Codices, qui quasi dedita opera *in* ea *Charybdi* perpetuo *laborant*. TAYLOR. Lege, στρατείας, *expeditionis*: ut Orat. XVI. MARKLAND.

Ἀκοσμιώτατος] Sic auctore dedi Tayloro. in vulgatis est κοσμιώτατος. *pudori atque disciplinæ militari adversantissimus atque negligentissimus.* REISK.

Πονηρότατος] Καὶ πονηρότατος Coisl. Et credo, meliori fide. Nam non intelligo ἐξεκηρύχθη πονηρότατος. Et ea est notio τοῦ δίκας (non repetenda credo, quæ alibi dixi) ut societatem cum κοσμιώτατος hic loci plane refugerit. Fortasse: δίκας ἀκοσμιώτατος εἶναι καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων κ. τ. λ. TAYLOR.

Περιίδητε] Reiskius ante περιίδητε et Contius post addunt με, quod omisi addere, et mihi videtur necessarium. AUGER.

30 ἐκπεσόντα, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύνους κεκινδύνευκα καὶ πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκα, καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενὸς αἴτιος γεγένημαι, οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδείς, ἀγαθῶν δὲ πολλῶν· ὥστε δικαίως ἂν ὑφ' ὑμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλεηθείην, οὐ μόνον εἴ τι πάθοιμι ὧν Σίμων βούλεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἠναγκάσθην ἐκ τοιούτων πραγμάτων εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.

Ἐλεηθείην] Πε. γε. ἐλεεθείην. τ. δ. ἐλεγχθείην. ἀλλ' ἐν τῷ πεαλ. γραι. ἐλεεθείην; καὶ αὖτη ἡ γραφὴ βελτίων. H. STEPH. ἐλεηθείην. SCAL. Quemnam salem habuerunt isti παραδιεχθῆναι, quos memorat Stephanus legisse ἐλεγχθείην! TAYLOR.

Εἴ τι πάθοιμι] Ὡς μή τι πάθοιμι, vel εἰς τὸ μὴ παθεῖν τι. WAKEFIELD.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

In eodem jure hæc quæstio sedem habet, quo superior. Cum serva communi ære redempta duo Cives Athenienses communiter consuevere. Lite tandem oborta, et habita *bonorum permutatione* (jus illud Atheniensibus proprium, de quo vide Demosth. Orat. integram adv. Phænippum de ea re habitam, Petit. LL. Attic. p. 281. et seqq., Sigon. de Rep. Athen. IV. 4., Budæum Comment. L. Gr. p. 91. Edit. Rob. Steph., Vales. ad Harpocr. p. 342.), amicorum tamen opera facta est redintegratio, et res utrinque in solidum restituuntur. Mulierem tamen ὁ διώκων, quisquis fuerit, domi apud se conclusam tenet, quam cum repetit ὁ φεύγων, ventum est ad manus, et postulatur τραύματος ἐκ προνοίας.

Pag. ed. H. Steph. 100. 39

α΄. ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ γε, ὦ βουλή, τὸ διαμάχεσθαι περὶ τούτου, ὡς οὐκ ἐγένοντο ἡμῖν διαλλαγαί· καὶ τὸ μὲν ζεῦγος καὶ τὰ ἀνδράποδα, καὶ ὅσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν [1] ἔλαβε, μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς οὐκ

Pag. ed. Reisk. 164 165

[1] ἴλαβεν T. A. ἴλαβον R.

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ] Multis modis mihi videtur hæc declamatiuncula in umbra Scholæ μελετᾶσθαι, ad imaginem superioris orationis elaborata, cui deinde ob argumenti affinitatem in scriptis Codd. ut fieri solet, perpetuo adhæsit, Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὅν. *Caius* et *Titius* erant sequioris ævi oblectamenta, non ejus, quod Lysiam talit, viris literisque incitatissimi. Fieri nihilominus potuit, ut Librarius ob auctorum in hac causa ignorationem, addo etiam orationis portentosam depravitatem, ita ἐπιγεγραφὴν olim concinnare poterat. Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὃν ἄδηλον. Valesius ad Harpocr. v. Ἀπολαχεῖν conjecit Orationem habitam fuisse κατὰ Ποσιδίππου, ficulneo nimis argumento innisus. Utcunque tamen id sit, hodie habemus imperfectam. TAYLOR. Post voc. προνοίας in titulo videtur deesse ἄδηλον. REISK. Quod totum interpretare: *incertum est de quo et adversus quem agatur.* Apparet et hoc esse scholium librarii alicujus, qui voluit indicare ignota esse actoris et rei nomina. AUGER. Post ON in titulo notat Centius λόγος διάφορος.

Ὦ βουλὴ] Alloquitur senatum Areopagiticum. REISK.

Τὸ διαμάχεσθαι] Hic videtur non solummodo τουτονὶ, *hunc*, sed etiam nomen actoris, quod ignotum est, fortassis tamen est Ποσιδίππου, interponendum esse. Nam hæc est, non actio, sed defensio. IDEM. Post διαμάχεσθαι videtur desiderari vel τουτονὶ, *istum*, i. e. cum contra quem lis agitur, vel nomen actoris quod ignotum est. AUGER.

Ἔλαβεν] Cum Scaligero lego ἴλαβεν. Ratio elucescet ex historia, quam vide in hypothesi. TAYLOR. Non satis habuit Taylor hanc novam lectionem ἴλαβεν commendare, sed etiam ipse in textum immisit, ejecta vetusta proba et ab omnibus libris confirmata lectione, non animadvertens, insequente consonante, saltim ἴλαβε dandum fuisse. Verum hoc leve est. Gravius hoc, quod hæc nova lectio rei gestæ adversatur. Revocavi ergo vete-

166 [1] ἀπέδωκε, φανερῶς δὲ περὶ [2] πάντων διαλελυμένον ἀρνεῖσθαι τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου, μὴ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι. καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός ἐστι ποιησάμενος, 168 τὴν δ' αἰτίαν δι' ἣν ἀπέδωκεν ἃ ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι 101. 1

[1] * ἀπέδωκα R. [2] τούτων T. R. A.

rem restituerat ἔλαβον, quæ est prima persona singularis. *quæ ego ex illius fundo ceperam atque abstulcram.* Reisk.

Ἀπέδωκα] Sic, in prima persona singul. dedi de meo. libri omnes reliqui dant in tertia persona, *ἀπέδωκε. infitiari nequit, me illi reddidisse omnia, quæ ex ejus re rustica vel familiari abstulissem.* ἀρνεῖσθαι ὡς οὐκ ἀπεδίδωκα est idem atque *φάσκειν ὅτι οὐκ ἀπεδίδωκα, affirmare me non reddidisse.* negativa particula post verbum ἀρνεῖσθαι iterari solet. Idem.

Περὶ τούτων] Περὶ πάντων. Coisl. Quod multo melius. Taylor. περὶ πάντων. Cont.

Μὴ κοινῇ ἡμᾶς etc.] Lego: ἀρνεῖσθαι, — *paulò* κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι: *negare, neque concedere nos ea communiter uti.* Constructio hoc postulat. Markland. Μὴ bene habet. Constructio hæc est: *ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρῆσαι ἡμᾶς χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπου κοινῇ. infitiari nos unquam consensisse in usum illius ancillæ communem.* Reisk.

Ὑμᾶς] (Sic vulgo.) Restituimus ἡμᾶς cum Scalig. Odiosa segnities, quæ tam crassum errorem nobis reservavit expiandum. Taylor.

Καὶ τὸν μὲν ἀντίδοσιν κ. τ. λ.] Gravissimum comma, et *tribus Anticyris* vix *sanabile!* Ex istis vulgatorum librorum φανερῶς ἐστι ποιησάμενος, quis non protinus exclamabit, vindicate aliquis actutum hæc in Barbariem, quam decet, καὶ εἰς ἄλλα λύματα βέλλε. Sed utcunque emendari possunt levi opera. Quo pacto, admoneris ex sequentibus. Ἵν' ὑμῖν φανερὸς γένηται ἐμοὶ διηλλαγμένος. Noster post paucissima: Διότι φανερός ἐστιν ἐγκαλέσας οὐδέποτ' ἀργύριον. Id. c. Sim. φανερὸς εἰ δαπανηθείς. Isæus de Dicæog. hered. Et eadem ratione, Isocr. de permutat. ἐδήλωσαν δ' οὕτω διαπεπλεγμένοι. Herodot. Erat. 21. Ἀθηναῖοι — ἦλθον ἐποίησαν ἀνιέραχθεσθέντες. Id. ibid. 74. Μετὰ δὲ ταῦτα Κλεομένης ἐπαίτιον γενόμενον κακοσυνήσαντα ἐς Δημάρητον, δίκαι ἔλαβε Σπαρτιητέων. et eodem spiritu: καὶ δὴ καὶ ἐς Νάξιμαν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοὺς πρωτοστάτας ἀγινέων. Æsch. ἀ. τῆς παραπρεσ. Edit. Steph. p. 33. Ἐντεῦθεν ἦδη καὶ παντελῶς ἐπιστάμενος αὐτοῦ κατάφανὴς ἦν. Xenoph. Ἀναβασ. l. 2. fin. στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα, ὅτῳ δὲ φίλῳ φίλος εἶναι, τούτῳ ἐνδηλος ἦν ἐπιβουλεύων. Plutarch. in Pericl. Γενέσθαι πάντων ἐπιφανέστατος ἀφεισθεὶς τοῦ σώματος. Insigniter omnium maxime Demosth. c. Mid. Οὐ μόνον δήπου τοῦ μὴ μετ' ἐχθρᾶς ἀπέχει, ἀλλὰ καὶ βεβουλευμένος ὁ τοιοῦτος ὑβρίζων ἐστὶν ὧδε φανερός. Expedivimus Græca. Quid restat? γρῖφος. Sphinx ipsa. Age, divina. Civis Atheniensis æger animi et dimidiatæ Veneris impatiens, scortum, quod deamavit, maluit solus in somnis amplecti; atque, ut erat ingeniosus amor, tale aliquid commentum comminiscitur, quo posset tam pretiosa supellex in ejus domum tota transire. Facta est utrinque ægrorum, servitutum etc. permutatio. Constat. Non negat. Τὴν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός (ut monui) ἐστι ποιησάμενος. Jam vero βουλόμενος τἀληθῆ λέγειν (audis veritatem veritate veriorem) τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἃ (sic vulg.) ἔλαβεν, permutationis sc. reciprocæ, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλαξαν. Superest ut complanem: Τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός ἐστι ποιησάμενος, τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἃ ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν ἢ etc. Supra: Ὅσα ἐξ ἀγορᾶ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβεν (nunc saltem deprehendis necessitatem istius etiam correctionis) μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς οὐκ ἀπέδωκε. Taylor. Lege: φανερός ἐστι ποιησάμενος *patet eum fecisse.* Sic paulo post: φανερὸς γέγονέ μοι διηλλαγμένος. Isæus de Hæred. Dicæogenis, p. 55. εἰς τοὺς φίλους φανερὸς εἰ δαπανηθείς οὐδέν, *patet te in amicos nihil impendisse:* ita bene emendavit Stephanus, pro φανερῶς. Centies in Libris commutantur ο et ω. unde puto Matthæum scripsisse οὗτος, ubi nunc legitur οὗτος, cap. V. 19. ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ οὕτως, μέγας κληθήσεται etc. præcessit enim, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται etc. cui respondet altera pars sententiæ. ut enim ibi διδάξῃ οὕτω, ita hic διδάξῃ οὗτος: et ut illic ἐλάχιστος κληθήσεται, ita hic μέγας κληθήσεται. Markland.

Ἀπέδωκεν, ἃ ἔλαβε] Ergo etiam is, cum quo et in quem hic agitur (hæc Posidippum esse), in rus defensoris impressione facta, res ejus pari modo abstulerat, atque defensor actoris. Reisk.

εἰπεῖν — βουλόμενος ταληθῆ λέγειν — ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλαξαν. ἐβουλόμην δ' ἂν μὴ ἀπολαχεῖν αὐτὸν κριτὴν Διονυσίοις, ἵν' ὑμῖν φανερὸς ἐγένε- 169
το ἐμοὶ διηλλαγμένος, κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν· νῦν δὲ
5 ἔγραψε [1] μὲν ταῦτα εἰς τὸ γραμματεῖον, ἀπέλαχε δέ. καὶ
ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω, Φιλῖνος καὶ Διοκλῆς ἴσασιν· ἀλλ'
οὐκ ἔστ' αὐτοῖς μαρτυρῆσαι μὴ διομοσαμένοις περὶ τῆς αἰ-
τίας [2] ἧς ἐγὼ [3] φεύγω, ἐπεὶ σαφῶς ἔγνωστ' ἂν ὅτι ἡμεῖς 170
ἦμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες, καὶ ἡμῶν εἵνεκα ἐκαθέ-
ζετο. Ἀλλ' ἦν, εἰ βούλεται, ἐχθρός· δίδωμι γὰρ αὐτῷ

[1] μὲν τὸ ὄνομα A. [2] ἧς A. [3] φεύγω. T. R. A.

Ἀπολαχεῖν] Locus hic in Lysiacorum difficillimis. Aut sententia caret ἀπολαχεῖν, sive id est, quod vult Taylor, sive id, quod Harpocratio majori cum auctoritate, tam veritate vult. Ille vult esse, *sorte carere, a sorte non renunciari.* hic contra, *a sorte ad munus aliquod designari, eique præfici.* Aut locus in mendo cubat, et desunt nonnulla. Aut denique, si nihil hic deest, quod aio, recteque se omnia habent, necesse est, ut ἀπολαχεῖν h. l. significet, *sententia sua causam alicui abjudicare.* quod si admittitur, liquida et expedita sunt h. l. omnia, et hæc est sententia: Vellem illum, judicem in Dionysiis cum ageret, tribui meæ victoriam non abjudicasse, quo victoria tribui meæ adjudicanda testatum fecisset, inter nos gratiam esse reconciliatam, quemadmodum etiam se, si sors sibi secunda eveniret, judicaturum esse tabulis ea de re conscriptis sponponderat, antequam a sorte ad judicandum admitteretur. Verum postmodum fidem datam fefellit, aliique alicui tribui victoriam adjudicavit, nostræ abjudicavit, quo facto animum adhuc infestum prodidit. Ad proximum κριτὴν subauditur ὄντα vel λαχόντα. Reisk. Contius interpretatur ἀπολαχεῖν κριτὴν, ut ego interpretatus sum, *per sortem non obtinuisse ut foret judex.* Juxta Harpocrationem ἀπολαχεῖν sumitur pro simplici λαχεῖν in Antiphonte, Aristophane, et apud Lysiam κατὰ Ποσιδίππου. Sed quum hic ἀπολαχεῖν non videtur sumendum esse pro simplici λαχεῖν, videtur hanc orationem non eandem esse ac illum κατὰ Ποσιδίππου. Auger.

Διονυσίοις] Dionysia, festa in honorem Bacchi: nam Διόνυσος erat Bacchi cognomen. Idem.

Ἵν' ὑμῖν κ. τ. λ.] Fugitivam particulam ἂν reduci moneo, quam, tametsi non video ejus necessitatis, ut locus sine ea plane constare nequiverit, necessariam tamen, ex hoc loco post cognatum sonitum facile excidere posse arbitror: ἵν' ἂν ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο. Taylor.

Ἵν' ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο etc.] Non opus est, ut legamus γένοιτο. vide ad Orat. primam. Cæterum hæc et quæ sequuntur obscuriora sunt, et depravata: præsertim ista, αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες: quæ mihi mera ænigmata sunt. Mox, pro ἀπωτέτμηκεν, scribe ἀπωτμῆσαι, *occisurus.* Markland.

Ταῦτα] Video nonnullis placere τοὔνομα. *Nomen* inter competitores referre. N. e. Agoratum: ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγεγράφαμεν. Omnino consulendus locus Arriani in Epictet. I. 19. Σήμερόν τις ὑπὲρ ἱερωσύνης ἐλάλει μοι τοῦ Αὐγούστου. Λέγω αὐτῷ, Ἄνθρωπε ἄφες τὸ πρᾶγμα. Δαπανήσεις πολλὰ εἰς οὐδέν. Ἀλλ' οἱ τὰς φωνὰς (Casaub. in notis MSS. φορμούλας vel φόρμας) φησὶ γράφοντες, γράψουσι τὸ ἐμὸν ὄνομα. De ludis Nicopolensibus. Taylor.

Ἦ ἐγὼ φεύγω] Emendo cum Scaligero, Περὶ τῆς αἰτίας, ἧς ἐγὼ φεύγω. Et punctum post διομοσαμένοις adjeci. Taylor. ἧς. Cont. Aut ἧς, aut potius ἣν est legendum. Reisk.

Αὐτὸν οἱ] Sine οἱ Scal. Recte Coisl. ut extulimus: ὅτι ἡμεῖς ἦμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες. Vitiose Ald. ἐμβάλλοντες, quod confixit quoque idem Scal. Taylor. ὅτι ἡμεῖς ἦμεν οἱ αὐτὸν κριτὴν ἐμβαλόντες, vel λαβόντες. Cont. Trajectio est Attiois haud infrequens, pro οἱ αὐτόν. *nos fuisse, qui operam dedissemus, ut nomen ejus inter sortientes referretur.* Reisk.

Ἐκαθέζετο] Ἀλλὰ τοῖς μὲν μουσικοῖς κριταὶ καθίστανται· τοῖς δὲ γυμνικοῖς ἐφεστᾶσι βραβευταί. Poll. III. 30. Adde Lucian. in Hermotimo. Taylor. Ad ἐκαθέζετο adde vel subaudi ἄν. Auger.

τοῦτο· οὐδὲν γὰρ διαφέρει. οὐκοῦν ἦλθον [1]αὐτὸς αὐτὸν [2]ἀποκτενῶν, ὡς οὗτός φησι, καὶ βίᾳ εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλθον. διὰ τί οὖν οὐκ ἀπέκτεινα, ὑποχείριον λαβὼν τὸ σῶμα, καὶ τοσοῦτον κρατήσας ὥστε καὶ τὴν ἄνθρωπον λαβεῖν; φρασάτω πρὸς ὑμᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔχει εἰπεῖν. καὶ μὴν οὐδείς γε ὑμῶν ἀγνοεῖ ὅτι θᾶττον ἂν ἐγχειριδίῳ πληγεὶς ἀπέθανεν, ἢ πὺξ παιόμενος. φαίνεται τοίνυν οὐδ' αὐτὸς αἰτιώμενος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν, ἀλλ' ὀστράκῳ φησὶ πληγῆναι. καίτοι φανερὸν ἤδη ἐξ ὧν εἴρηκεν, ὅτι οὐ πρόνοια
171 γεγένηται. οὐ γὰρ [3]ἂν οὕτως ἦλθομεν, ἀδήλου ὄντος εἰ παρὰ τούτῳ εὑρήσομεν ὄστρακον ἢ οὕτως αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν, ἀλλ' οἰκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν. νῦν δ' ὁμολογούμεθα πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ [4]μετ' οἴνου ἐλθόντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι οὐδαμῶς. Ἀλλ' οὗτος ἐναντίως τοῖς ἄλλοις δύσερώς ἐστι,

[1] [αὐτὸς] R. [2] ἀποκτεῖναι T. R. A. [3] ἂν om. T. R. A. [4] μεστοὺς R.

Αὐτὸς] Videtur delendum, ut e proximo αὐτὸν natum. REISK.

Προνοία] (sic vulg.) Lego πρόνοια in casu recto: Uti et in sequentibus. N. in superiori oratione: Καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. TAYLOR. Lege, πρόνοια, casu recto: et ita paulo infra, ὅστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια, itaque, quomodo hæc censeri possunt πρόνοια, sive, de industria? Sic Æschines κατ. Κτησιφ. p. 55. οὐκ ἔστι ταῦτα ἐγχή. Noster Orat. III. καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. Iterum infra, hac pagina, ὅτι μὲν οὖν οὔτε πρόνοια (non προνοίᾳ) ἐγένετο, οὔτε ἀδικῶ τοῦτον — ἱκανῶς ἀποδέδεικται. Ante quæ verba Schottus putat nonnulla desiderari, quod verum puto. MARKLAND.

Οὕτως] *sic*, ut hic adstamus, coram judicio, sine armis, sine telis, sine instrumento cædis. REISK.

Ἢ οὕτως] Nescio, quid sit, ni hoc modo reformes: καὶ οὕτως αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν. [Marklandum exscribit in Edit. min.] TAYLOR. Forte: ὄστρακον, ἢ ὅτῳ αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν. *testam, aut aliquid, quo eum occideremus.* Xenophon Cyropæd. VII. ἀμυνόμενος ὅτῳ ἐδύνατο. Cæterum omnia ab ἀδήλου usque ad ἀποκτενοῦμεν Parenthesi includenda sunt. MARKLAND. οὕτως, *hoc modo*, lagena vini puta, testa perquam fragili et ad necem inferendam inhabili. bene habet hic locus. REISK. Prius οὕτως significat *sic ut nunc sum*, i. e. inarmis; posterius, *testa armatus*. AUGER.

Νῦν δ' ὁμολογούμεθα κ. τ. λ.] *Fatemur.* Heidius. Acute sane! Sequentia tolerari nullo pacto possunt. Attamen in Codd. obstinatum silentium. Procul dubio ita argumentum instituit Orator: *Palam est, atque etiam adversariis in confesso, nos comissatum ivisse*, non solum puerorum tibicinumque grege stipatos, *verum etiam bene madidos*, ὥστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια. TAYLOR.

Μετ' οἴνου] Μεστοὺς οἴνου dedi de meo. *ad temulentos.* REISK. Cont. μετ' οἴνου, et quidem soletur. Sed melius forsan legeretur juxta Reiskium μεστοὺς οἴνου. AUGER.

Δύσερός] Erudite explicat hanc vocem Heins. Lection. Theocritic. c. 4. consulendus omnimodo. Sed ista explicatio huic loco competere nequit. Addo neque ulla. Amor, neque *infelix* neque *nimius* sensum expediet. Legendum est δύσηρις. Vel si Attice mavis δύσπρις. V. Mœrin. Ælian. V. H. II. 21. Οὔτε γὰρ εἰμὶ πρὸς αὐτὸν δύσπρις οὔτε ἀγχαίρᾳ πράττων τοῦτο. [*Hic autem homo contra quam alii perdite amantes, utrumque vult* etc. Si mavis δύσπρις, vertas *præter cæteros contentiosus.* In Edit. min.] TAYLOR. Vide de hac voce doctiss. Jungermannum ad Polluc. VI. 42. MARKLAND. Rem turpem qui amat, vitiosam, amore indignam, quam alii detestaturi sint, is est δύσπρις. tum, qui in rem a se amatam insumere nolit. Amoris enim est, in rem, quam amplexus sit, erogare, neque sumptibus parcere. Est hoc quoque miseri et pravi amoris, atque occœcati, quod ancillam ad tormenta tradere recusaret eam, per cujus

καὶ ἀμφότερα βούλεται, τό τε ἀργύριον μὴ ἀποδοῦναι καὶ 172
τὴν ἄνθρωπον ἔχειν. εἶτα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου [1] παρωξυμμένος ὀξύχειρ λίαν καὶ πάροινός ἐστιν· ἀνάγκη δὲ ἀμύνασθαι. ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἐμὲ περὶ πολλοῦ, τοτὲ δὲ τοῦτόν φησι ποιεῖσθαι, βουλομένη ὑπ' ἀμφοτέρων ἐρᾶσθαι. καὶ ἐγὼ μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐκόλως εἶχον, καὶ νῦν ἔτι ἔχω· ὁ δ' εἰς τοῦτο βαρυδαιμονίας ἥκει, ὥστε οὐκ αἰσχύνεται [2] τραύματ' ὀνομάζων τὰ ὑπώπια, καὶ ἐν κλίνῃ περιφερόμενος, καὶ δεινῶς προσποιούμενος διακεῖσθαι ἕνεκα [3] πόρνης ἀνθρώπου, ἣν ἔξεστιν αὐτῷ ἀναμφισβητήτως ἔχειν ἐμοὶ ἀποδόντι τἀργύριον. καὶ φησὶ μὲν δεινῶς ἐπιβουλευθῆναι καὶ πρὸς ἅπαντ' ἡμῖν ἀμφισβητεῖ, ἐξὸν δ' ἐκ τῆς ἀνθρώπου βασα- 173
νισθείσης τὸν ἔλεγχον ποιήσασθαι οὐκ ἠθέλησεν· ἢ πρῶτον μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε, πότερα κοινὴ ἡμῖν ἦν ἢ ἰδία τούτου, καὶ πότερα τὸ ἥμισυ τοῦ ἀργυρίου ἐγὼ συνεβαλόμην ἢ οὗτος ἅπαν ἔδωκε, καὶ εἰ διηλλαγμένοι ἢ ἔτι ἐχθροὶ ἦμεν, ἔτι δὲ εἰ μεταπεμφθέντες ἦλθομεν ἢ οὐδενὸς καλέσαντος, καὶ εἰ οὗτος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων ἢ ἐγὼ πρότερος τοῦτον ἐπάταξα. τούτων καθ' ἓν ἕκαστον καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἦν ὅ τι οὐ ῥᾴδιον [4] αὐτῇ τοῖς τε ἄλλοις ἐμφανὲς καὶ τούτοις ποιῆσαι.

β'. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε πρόνοια ἐγένετο οὔτε ἀδικῶ τοῦτον, ὦ βουλή, ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν ὑμῖν ἐπιδέδειχται· ἀξιῶ δ' ὅσον ἂν ἐγένετο σημεῖον τούτῳ πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν φυγόντος ἐμοῦ τὴν βάσανον, τοσ-

[1] παρωξυμένος T. A.
[2] τραῦμά γε T. A. τραῦμά τε R.
[3] πόρης ἴσως R.
[4] αὐτῇ om. T. A.

testimonium consequi posset hoc, ut causam vinceret, periculoque judicii liberaretur. Reisk.

Ἀργύριον] Pretium meretricis a lenone emptæ. Idem.

Βαρυδαιμονίας] Βαρυθυμίας, Schott. Infeliciter pro more. Taylor.

Ἢ πρῶτον μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε] Lego cum Schotto ἤ. Taylor. Lege: ἤ (sc. ἀνθρωπος, serva) κατείπῃ. quæ dicat. Markland. ἤ. Cont. Debebat insequi δεύτερον δὲ — τρίτον δὲ — τέταρτον. verum non semper tam diligentes sunt auctores, ut puncta quæque annumerent. relinquunt ista sæpe lectoribus supplenda. Iterata καὶ insequentia vicem gerunt dictionum ἴσως, μετὰ ταῦτα, etc. Reisk.

Ἧρχε] Ἤρξε. Cont.

Ῥᾴδιον αὐτῇ] Hoc αὐτῇ de meo addidi. facile huic fœminæ, ancillæ, erat, et singula ista, quæ modo commemoravi, quæstionis capita, et reliquorum ad hanc causam pertinentium nihil non planum facere, aliisque omnibus, et his ipsis adversariis meis. Reisk. Ad ῥᾴδιον adde vel subaudi αὐτῇ. Auger.

Ὅτι μὲν οὖν] Desiderari nonnulla arbitratur Schottus. Ego potius aliquid ab initio. Taylor.

Ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν] Ubi sint tot ac tanta argumenta et testimonia, nullibi comparet; unde conjicias totam orationem ad nos non pervenisse. Auger.

174 οὗτον ἐμοὶ τεκμήριον γενέσθαι ὅτι οὐ ψεύδομαι, διότι οὗτος οὐκ ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπου ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον, καὶ μὴ τοσοῦτον ἰσχῦσαι τοὺς τούτου λόγους, ὅτι φησὶν αὐτὴν ἐλευθέραν εἶναι· ὁμοίως γὰρ προσήκει καὶ μοὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ἴσον καταθέντι ἀργύριον. ἀλλὰ ψεύδεται,
175 καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. ἢ δεινόν γε· [1] εἰ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώ- 40
ματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον [2] ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξῆν ἄν μοι χρῆσθαι αὐτῇ ὅ τι ἐβουλόμην, κινδυνεύοντι δέ μοι περὶ τῆς πατρίδος οὐδὲ πυθέσθαι παρ' αὐτῆς τἀληθῆ ἐκγενήσεται περὶ ὧν εἰς τὴν κρίσιν καθέστηκα. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη ἢ ἐπὶ τῇ ἐκ τῶν πολεμίων λύσει πραθείη, ὅσῳ παρὰ μὲν ἐκείνων βουλο-

[1] εἰ om. A. [2] ἐκ τῶν πολεμίων, εἰ ἴδωκα τὸ ἀργύριον, ἐξῆν A.

Τοσοῦτον ἰσχῦσαι] *tantum valere*, ut scil. me condemnetis, aut, quantum adversarius meus vult. Reisk.

Προσήκει ἐμοὶ τῆς ἐλευθερίας] Mallem, τὸ τῆς ἐλευθερίας, *quod de Libertate* ejus *dicitur*: negotium istud Libertatis ejus. Lucian. in Prom. es in verb. p. 18. Τὸ γὰρ τῆς κλεπτικῆς (καὶ γὰρ κλεπτικὸς ὁ Θεὸς) ἄπαγε· τοῦτο μόνον etc. Ita legendum, non κλεπτικῆς ὁ Θεὸς, *furax enim est ille Deus*, scil. Prometheus, qui *Deus* erat. vide p. 177. et 179. in Dialogo cognomine, et Æschylum in Prometheo Vinoto. Sic et Matt. XXI. 21. οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε. *non solum, quod ad ficulneam attinet, facietis*. Obscure vulgata, *de ficulnea*. Sensus est: *quod ficulneæ accidit*. Markland. Ad me quoque pertinet ejus libertas, in arbitrio meo quoque situm est, serva sit an libera. Partem pretii a me in eam erogatam, si ei remitto, sinoque liberam esse, erit; sin autem recuso, serva erit, ut est. Locus hic bene habet. προσήκει μοί τινος bene Græcum est. Reisk.

Ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει] Hinc videmus non novum fuisse, nec politissimis Græcorum incognitum loquendi genus, quo utitur Ioannes 1 Epist. II. 4. ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. Vide et cap. I. 6. Sic et Orat. XIII. ἐβούλετο οὖν ἄκοντα δοῦναι αὐτὸν, καὶ μὴ ἑκόντα, μυσεῖν. Markland.

Ἢ δεινόν γε] Excidit particula ὅτι. Tu fac reducem. Ἢ δεινόν γε, εἰ, ὅτι εἰς μὲν λύσιν — ἐξῆν ἄν μοι χρῆσθαι κ. τ. λ. [F. εἰ δὲ εἰς &c. *In Edit. min.*] Taylor. Ἐξεῖναι et mox ἐκγενήσεσθαι. *Ad Char. Aphrod.* l. iii. c. vii. p. 321. D'Orville.

Εἰ εἰς μὲν λύσιν etc.] Si verba attente legas, videbis aliquid sensui deesse. Lego: εἰ δὲ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώματος. Amittebatur δὲ in sequente εἰς. Markland. Contius censet vel transponendum esse ἐκ τῶν πολεμίων, ut ego transposui; vel delendum. Auger. Locus hic planus et sanus est. Vellem Lysiæ omnes alios locos, omniamque auctorum tam sanos et tam expeditos esse, atque hic est. Ad ἢ δεινόν γε subauditur εἴη. *foret utique indignum*. Tria hæc verba sententia sunt per se subsistens, absoluta et perfecta, quiete quadam spiritus, vestigio veluti suo insistentis, ab insequentibus separanda. Novam ordiuntur sententiam istæc: εἰ μὲν εἰς λύσιν — Ejusmodi intercisa et abrupta oratio mirifice decet indignantes atque stomachantes. Scatet Demosthenes, cum aliis oratoribus Græcis, ejusmodi exemplis. v. Nostri p. 104. 31. et 117. 19. ed. Steph. Reisk.

Πραθείη] Ita Coisl. Scal. Steph. πραθεὶς Ald. Quæ sequuntur, si sana sint, eas habent argutias, disputandique subtilitatem, cui me imparem esse assequendæ labens prædicem. In fine commatis, ubi se ipsam prodit corruptela, legere mavult Steph. ἐκβαλεῖν αὐτὸν πειρῶνται. Mecum dispice, quod submonuit vir sollertissimus, nostra tamen prædicatione major. ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σπουδὴν ποιοῦνται. Nostræ sit laudis ingeniosissimæ conjecturæ fidem adstruere. Τούτου δὲ εἵνεκα τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο Ἀσπιδὺς μαίνους Ἀλλίνων παραλαβεῖν, ὅτι κ. τ. λ. Herodot. Polymn. 205. Id. Cl. 4. Τὸ μὲν νῦν ἀρπάζειν γυναῖκας ἀνδρῶν ἀδίκεον νομίζειν ἔργον εἶναι. Τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρίαν, ἀνοήτων. Et Pausan. Attic. c. 4. Δελφοὺς διαφθάσαι μάλιστα εἶχον σπουδήν. [Pro αὐτὸν legas σπουδὴν, et vide ad locum ipsum atque in

102. 1 μένων ἀπολῦσαι ἔστι καὶ ἄλλοθεν εὐπορήσαντι νομισθῆναι, 176
ἐπὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς γενόμενον οὐ δυνατόν· οὐ γὰρ ἀργύριον 177
λαβεῖν προθυμοῦνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν [1] αὐ-
τὸν ποιοῦνται. ὥςθ' ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι
αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξιοῦντος βασανισθῆναι τὴν ἄνθρω-
πον, ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι, ἀλλὰ πολὺ
5 μᾶλλον συκοφαντίαν καταγινώσκειν, ὅτι παραλιπὼν ἔλεγ-
χον οὕτως ἀκριβῆ ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ῥᾳδίως ᾠήθη. οὐ γὰρ
δή που τήν γε τούτου πρόκλησιν πιστοτέραν ὑμᾶς νομίζειν
δεῖ τῆς ἡμετέρας, ἐφ' οἷς τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας ἠξίου βασα- 178
νίζεσθαι. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν, ἐλθόντας ἡμᾶς ὡς τοῦ-

[1] ἑαυτὸν περὶ πλείστου ποιοῦνται A.

Lect. Lysiac. c. 4. exeunte, quo pacto fidem istius emendationis confirmavimus. *In Edit. min.*] Taylor. ἀργαθὸν et πωλοῦντας. Cont. Quam ut ea vendatur, si necesse sit, aliaque nulla pateat via mei ex hostium captivitate redimendi. Reisk.

Ἀλλοθεν] *Alio quocunque modo*, non per ancillæ venditionem. possis enim, etsi ancillam haud vendas, libertatem tamen recuperare, prece, gratia, voluntate ipsorum hostium, pecunia quoquo tandem modo comparata, aut corrogata, aut donata tibi, aut mutuo sumta, quo minus necesse habeas ancillam vendere. Idem.

Κομισθῆναι] Simplex bene si habet, idem valet atque compositum ἀνακομισθῆναι, id est, *κατέχεσθαι, domum, in patriam redire*. Reisk. κομισθῆναι hic idem valet atque ἀνακομισθῆναι, subaudi εἰς τὴν πατρίδα. Auger.

Γενόμενον, οὐ δυνατὸν] Lege, γενομένην (scil. αὐτὴν) οὐ δυνατὸν, nempe κομισθῆναι, *recipere*. Dicit: ab *Hostibus* quovis alio tempore captiva, data pecunia, redimi potuisset; ab *inimicis*, non item: non enim *pecuniam* inimici, sed *exilium* et exitium Adversarii sui expetunt. Pro ἄλλοθεν lego ἄλλοτε, *alio tempore*: argumentatione, si recte capio, hunc sensum postulante. Attente legas totum Enthymema, ab istis ἢ δεινόν γε, ad hunc locum; et videbis Exemplum acuminis ejusmodi, quod longe abest ab *Subtilitate* ista, quam in Lysia mirati sunt Veteres. Markland. *Sin autem ego semel potestati meorum inimicorum permissus fuero, fieri nequit*, ut patriam recuperem. nam in οὐ δυνατὸν subauditur a communi ἀναπομισθῆναι, vel κατέχεσθαι. Reisk. Sub. κομισθῆναι. Auger.

Αὐτὸν ποιοῦνται] Interponendum videtur περὶ σαυτὸς, aut περὶ πλείστου, aut προύργου. *rebus aliis anteponunt omnibus*, aut *hoc unum omni vi contendunt, ut ipsum temet e patria exterminent*. opponuntur hic inter se αὐτὸν, id est, σεαυτὸν, *temet ipsum*, et ἀργύριον, *pecuniam tuam*. pecunia tua haud moventur: at temet ipsum laborant patria evertere. Reisk.

Μὴ ἀποδέχεσθαι κ. τ. λ.] Μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους αὐτοῦ. Scal. Infra modo: Οὔκουν δεῖ ὑμᾶς, τηλικούτου ὄντος τοῦ κινδύνου, ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους. Taylor. Bene habet αὐτοῦ. subauditur τὸν λόγον. perinde usurpatur ἀποδέχεσθαί τινος atque τινα, et λόγον τινός. Reisk. Adde vel subaudi τὸν λόγον. Auger.

Τούτου πρόκλησιν] MS. τούτου: quod omnino verum est, vel propter istud, quod sequitur, τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας. Markland. τούτου. Cont.

Ἐφ' οἷς] Fort. ἐφ' ᾧς. Taylor. ἐφ' ᾧς. Cont. Non hic vitium, sed in proximo est; id quod statim demonstrabimus. ἐφ' οἷς bene habet, idemque est, atque ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ οἷς. Super iisdem capitibus hanc ancillam per tormenta interrogari, super quibus ille servos suos obtulit quæsitioni per tormenta. Hæc est sententia loci. Unde constat post ἐξίου deesse ταύτην. Nostra sponsio, πρόκλησις, vel provocatio, hæc erat, *βασανίζεσθαι τὴν ἄνθρωπον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς οὗτος ἐξίου τοὺς οἰκέτας βασανίζεσθαι*. Rogat judices, ut hanc sponsionem suam ne patiantur sibi minus probari, quam sponsionem adversarii. Reisk. i. e. ἐπὶ τοῖς, ἐπὶ οἷς, *ideo quod*. Auger.

Ἐλθόντας ἡμᾶς] Hæc est superenarratio illorum, quæ modo dixerat, ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν. nam quæ illi (servi puta) norant, ea ipsi nos fatemur; ut proinde tormentis opus nihil sit, ad ea explorandum, quæ nemo infitiatur. Ecquid autem servi tandem norant? Scilicet ἐλθόντας ἡμᾶς, id est, ὅτι ἤλθομεν ἐς τοῦτον, *norant nos ad hunc venisse*. nil aliud. Reisk.

τον, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν· εἰ δὲ μεταπεμφθέντες ἢ μὴ, καὶ πότερον [1]πρότερον ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα, ἐκείνη μᾶλλον
179 ἂν ἥδει. ἔτι δὲ τοὺς μὲν τούτου οἰκέτας, ἰδίους ὄντας τού- 10
του, εἰ ἐβασανίζομεν, [2]ἀνοήτως [3]ἄν τι τούτῳ χαριζόμενοι καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐμοῦ κατεψεύσαντο· [4]αὕτη δὲ ὑπῆρχε κοινὴ, ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀργύριον κατατεθεικότων, καὶ μάλιστα [5]ἤδει. διὰ ταύτην ἅπαντα τὰ πρα-
180 χθέντα ἡμῖν γεγένηται, καὶ οὐ λήσει [6]οὐδὲν αὐτήν. καίτοι ἐγωγ' οὐκ ἴσον εἶχον βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεκινδύνευον

[1] πρότερος R. A. [2] εἰκότως A. [3] ἂν ἢ τούτῳ T. [4] αὐτὴ T. A.
[5] ἤδη διὰ ταύτην T. A. ἤδει, ὅτι διὰ ταύτην R.
[6] οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἐγωγ' ἂν ἴσον T. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἐγώ τ' ἄνισον R. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἐγωγ' ἂν ἄνισον A.

Καὶ ἡμεῖς] Id est, ταῦτα καὶ ἡμεῖς. IDEM.

Μεταπεμφθέντες] Scil. a communi repete ἤλθομεν ὡς τοῦτον. IDEM.

Πότερον πρότερον] Sonat vitium. Lege: πότερον πρότερος ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα. Supra: ἢ ἐγὼ πρότερος τοῦτον ἐπάταξα. Eadem depravatio init. Orat. VIII. MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR.

Ἂν ἥδει] Bene si habet ἂν, debet ἥδει accipi sic, ac si dixisset: διὰ τῆς ἐκείνης μαντύσεως ἐφανεροῦτο ἄν. constitisset per hujus ancillæ indicium. Sin autem ἥδει solito modo etiam hic significat, *norat*, malim pro duobus vocabulis ἂν ἥδει legi uno *συνῄδει. conscia erat.* REISK.

Ἀνοήτως] Silent Codd. Refinge tamen: Ἀνοήτως ἂν ἢ τούτῳ χαριζόμενοι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο. Ne minimo aliquando intervallo in MSS. distant τι et η. ut notum est tractantibus. Repone mox αὖτη. [vel ἀνοήτως ἄν, ἢ τούτῳ, vel εἰκότως ἄν τι τούτῳ. *In Edit. min.*] TAYLOR. Vox ἀνοήτως sine dubio depravata est. Forte: εἰ ἐβασανίζομεν ἂν, εἰκότως ἄν τι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο. *si quæstioni subjecissemus, probabile est eos, hujus* (domini sui) *gratia, quidvis in me, etiam præter veritatem, mentitos fuisse.* Nisi malis ἀπρονοήτως, *temere.* MARKLAND. Revocavi lectionem Aldinæ ἄν τι, pro ἂν ἢ, quod Taylori conjecturæ debetur. Cæterum facili opera locum hunc sanes, aut sic, ut pro τούτου εἰ legas uno vocabulo τουτουί. aut sic, ut ἐβασανίζομεν geminetur, ad hunc modum — τούτου, εἰ ἐβασανίζομεν, ἐβασανίζομεν ἂν ἀνοήτως, ἄν (id est, ἐάν) τι. *servos hujus, qui hujus proprii sunt, si torsissemus, torsissemus temere* (si scil. servamus ἀνοήτως, aut, si ἀνοήτως legimus, *in cassum,*) *si quid, in gratiam heri sui, meumque in damnum, mentiti fuissent.* REISK.

Κατατεθεικότων] Subaudi ὑπὲρ αὐτῆς. IDEM.

Ἤδει] Ἤδει (sic) Coisl. Pro sequentibus mea præstabo fidem: καὶ εὖ ἤδει ὅτι οὐδὲ ἐκ ταύτης ἐγωγ' ἂν ἴσον εἶχον βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεκινδύνευον τοῦτο. TAYLOR. Dedi partim e libris, partim de meo, ἤδει ὅτι διὰ ταύτην. Prius, scil. ἤδει dant libri complures. ὅτι de meo addidi, vel potius jam Taylor viderat id addendum esse, tametsi a vera loci sententia quamplurimum is aberravit. Poterat etiam sine ὅτι locus sic emendari: ἤδει — γεγενῆσθαι, καὶ οὐ λήσειν (in infinitivo). *norat* (adversarius puta meus) *propter hanc mulierem maxime nostras rixas extitisse omnes, nihilque per eam mansurum esse occultum.* REISK.

Καὶ οὐ λήσει οὐδὲν ἐν ταύτῃ] Lege: καὶ οὐ λήθει οὐδὲν ταύτην: *et nihil hanc latet*, totam rem ab initio intelligit. Demosthenes de Fœd. cum Alex. οὐ γὰρ δὴ λήθει γε αὐτοὺς οὐδὲν τούτων. Sequitur: ἐγωγ' ἂν ἴσον εἶχον βασανισθείσης etc. contradicit sibi in verbis proxime sequentibus. Lege: ἴσον οὐκ εἶχον. Dicit: atque ego quidem, si ista quæstioni subjecta fuisset, adeo non æquam conditionem subiissem, ut in hac parte etiam periculum adiissem: multo enim pluris illum quam me ista facit: et tamen etc. Sic Orat. VII. τοῦ τοῖς νικήσασι τὸ ἴσον οὐκ εἶχετε. Ita et ibi legendum. vulgo deest οὐκ. MARKLAND. Subaudi Βασανισθείσῃ. *in illa, ubi tormentis subjecta fuerit, nihil latebit*, h. e. omnia in lucem prodibunt, per ipsius confessionem tormentis expressam. totam illa rem patefaciet. Etiam hic locus bene habet. REISK. Ad ἐν ταύτῃ, sub. Βασανισθείσῃ. AUGER.

Ἐγωγ' ἂν ἴσον εἶχον] Sic vulgati. Dedi de meo ἐγώ τ' ἄνισον εἶχον. *et ego impar essem habiturus*, h. e. conditione futurus fuissem iniquiore, quam ipse est. aut si ἂν malimus hic servari, sic erit leg. ἂν ἧσσον εἶχον, eadem manente sententia. REISK.

τοῦτο· πολὺ γὰρ περὶ πλείονος τοῦτον ἢ ἐμὲ φαίνεται ποι- 181
ησαμένη, καὶ μετὰ μὲν τούτου ἐμὲ ἠδικηκυῖα, μετ' ἐμοῦ δ' οὐδεπώποτε εἰς τοῦτον ἐξαμαρτοῦσα. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ μὲν εἰς ταύτην κατέφυγον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτῇ.

γ'. Οὔκουν δεῖ ὑμᾶς, ὦ βουλή, τηλικούτου ὄντος τοῦ κινδύνου, ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους, ἀλλ' ἐνθυμουμένους ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ [1]ἀγών ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις [2]ποιεῖ- 182
σθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας, ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον [3]προὐνοήθην. ἀγανακτῶ δ', ὦ βουλή, εἰ διὰ πόρνην καὶ δούλην ἄνθρωπον 183

[1] ἀγών. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ T. [2] ποιεῖσθαι, T. [3] προνοηθῆναι T. R. A.

Ἀλλ' ἐνθυμουμένους κ. τ. λ.] Vidit Steph. sententiæ minas, itaque ruituram sustentavit: Ἀλλ' ἐνθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν, ἵν τινι μὲν ὑπολόγῳ, ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, καὶ μὴ ζητεῖν τούτων ἔτι μείζους πίστεις. Mecum communicavit Vir laudatissimus: ὅτι περὶ τ. π. μ. κ. τ. βίου ὁ ἀγὼν ἵστηκεν, ὑπὸ λόγῳ τ. τ. π. π. Accurate, sed non ita, ut accuratius fieri non possit. Lego enim: Ἐνθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι, καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν ἵστηκεν, ὑπόλογον [vel ὁ ἀγὼν ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ. *In Edit. min.*] ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας· ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. Dinarch. c. Demosth. Καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοποννήσιον περιπλεύσαντι, καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος, καὶ Σάμον λαβόντος, καὶ ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐ ἐποιήσασθε ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐπιστούσης κρίσεως, οὐδὲ τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες ἐφέρατε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξασθε τὰς εὐεργεσίας. Edit. Steph. p. 91. Ὑπόλογον. Δυσίας περὶ ἀμβλώσεως εἰ γένοιτο, οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. Διόδωρος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν, ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία παραίτησις. Harpocr. in v. De voce ὑπόλογον vide quæ diximus ad fragm. περὶ τῆς Ἀμπελώσεως. Quæ sequuntur ante finem orationis turbata sunt et fortasse imperfecta. Taylor. Sed minore mutatione, vel nulla potius, res geri potest, ita: — ὁ ἀγὼν ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις (οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας) ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. Totam sententiam adduxi, prout distingui oportuit. De voce ὑπόλογος vide Harpocrationem. ἐν ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι τοῦτο, vel ὑπόλογον ποιεῖσθαι τοῦτο, est, *hujus rei rationem habere*, fere cum significatione *excusationis* vel *absolutionis*. Vide nostrum Orat. XXX. ὑπολογίζεσθαι eodem sensu utitur Andocides Orat. κατὰ Ἀλκιβιάδου, p. 33. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας. quasi diceret, *non absolverunt eum propter victorias*. et Demosthenes alicubi de Corona: et Æschines adv. Ctesiph. p. 82. ποιεῖ γεγραμμένον αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί. de Thrasybulo, in causa quadam damnato. Dinarchus adv. Demosth. p. 91. Τιμοθέῳ οὐχ ἱκανὸν ἐποιήσασθε ὑπόλογον. *Timotheum non excusavitis*. Et ita p. 110. ubi hæc omnia repetit; et unde locus iste in Orat. adv. Demosth. emendari potest, pro αὐτὸς ἔφη, legendo, αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη. De voce πρόκλησις vide Pollucem VIII. 6. segm. 62. et Harpocrationem. Markland.

Ὡς — προνοηθῆναι] Προνοήθην. Cont. Haud me fugit ὡς interdum cum infinitivo construi. Creberrime hoc schema Diodorus Siculus usurpat. Verum Atticis, si bene memini, haud est frequentatum. quare suspicor ὡς esse delendum, ut ex ας proximi vocabuli ταύτας natum. quod si tamen ὡς servetur, suspicer paulum quid deesse, ut integra sententia hunc ad modum procedat: ὡς εἰκὸς ἐστιν ἐμοὶ οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. *plane non esse consentaneum me vitæ ejus insidias comparasse*. Reisk. Hic ὡς, si nihil desit, cum infinitivo construitur. Sed loco προνοηθῆναι malim προὐνοήθην. Auger.

Καὶ δούλην] Καὶ διὰ δούλην Vind. quod si plane non contemnimus, sed putamus alicujus momenti esse, leg. erit: καὶ, νὴ Δία, δούλην. id quod docet sic dicere personam graviter stomachantis. Reisk.

περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθέστηκα, τί κακὸν πώποτε τὴν πόλιν ἢ αὐτὸν τοῦτον εἰργασμένος, ἢ εἰς τίνα τῶν πολιτῶν ὁτιοῦν ἐξαμαρτών; οὐδὲν γὰρ ἔμοιγέ ἐστι τοιοῦτον πεπραγμένον, ἀλλὰ λόγῳ [1]τὸ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ
184 μείζω συμφορὰν ἐμαυτῷ διὰ τούτους ἐπαγαγέσθαι. πρὸς 25
οὖν παίδων καὶ γυναικῶν καὶ θεῶν τῶν τόδε τὸ χωρίον ἐχόντων, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, ἐλεήσατέ με καὶ μὴ περιίδητε ἐπὶ τούτῳ γενόμενον, μηδὲ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλητε· οὐ γὰρ ἄξιος οὔτ' ἐγὼ φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ, οὔτε οὗτος τοσαύτην δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ὑπὲρ ὧν φησὶν ἠδικῆσθαι, οὐκ ἠδικημένος.

[1] τῳ τῶν πασῶν A.

Ἀλλὰ λόγῳ κ. τ. λ.] Hæc profecto non sunt satis sana, sed levi opera restituenda. Adversarii invidiam, hujusque litis atrocitatem nihil mirum, si hominis bona ubique existimatio et summa, qua floruit, gratia sibi concitavit. Idque ab omnibus uno ore verum esse prædicatur. Ἀλλὰ λόγῳ τῳ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ μείζω συμφορὰν ἐμαυτῷ διὰ τοῦτο ἐπαγαγέσθαι. Taylor. Corrupta hæc esse scio: sed non possum emendare. Nonnulla deesse existimo. Markland. Non offendor illa dictione λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. quæ bene habet, nisi quod sic distinguendum est, ut distinxi λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. poterant quoque hæc tria vocabula τὸ τῶν πάντων parentheseos inoludi signis. Verum hoc leve et vix dignum commemoratu est. Post illa vero verba parum quid deesse mihi videtur. e. c. βραχέα (aut σμικρόν τι) ἡμαρτηκώς. *sed sola criminatione tenus peccati mediocris reus factus incidi in periculum cladis per hos*, vel *propter hos, mihi conscisccndæ multo maxime.* Supplementum ejusmodi nisi admittas, in quo *crimen exiguum* commemoretur, non habebit πολὺ μείζω συμφορὰν quo referatur. Dicitur is λόγῳ ἡμαρτηκέναι, qui peccati alicujus verbis tantummodo insimulatur, non ἔργῳ convincitur, reapse id peccasse. λόγῳ idem est atque λόγῳ μόνῳ, aut ψιλῷ ῥήματι, cui opponitur ἔργῳ. In τὸ τῶν πάντων subauditur πρᾶγμα, vel ἔδος, vel ἔργον. id quod cujusvis est, aliquem meris verbis approbatione fideque rerum carentibus, insimulare, criminari. Nemo non hoc facit, aut potest facere, aut solet. Verum pauci suis criminationibus fidem adstruere aut norunt, aut curant. Reisk. Locum obscurum et valde difficilem utcunque emendavi mutando τὸ in τῳ pro τινὶ, et πάντων in πασῶν ad quod subaudio συμφορῶν. Hic supponendum, quod certe potest supponi, reum adversarios suos aliquibus dictis læsisse. Auger. Reiskii interpretatio non magis intelligi potest quam contextus ipse. Equidem mihi videor facili emendatione sanitatem huic loco reddidisse; verba nempe male divisa sunt et hinc postea corrupta. Lysiam credo ita scripsisse: ἀλλ' ἀλογώτατον πάντων κινδυνεύω etc. sensus est: *nihil ego unquam neque in cives neque in patriam peccavi, sed iniquissime omnium jam in periculo sum, ne propter adversarium hunc meum et servam multo majoris mihi ipse auctor sim calamitatis, quam si patriæ maximum intulissem damnum.* πάντων superlativis additur ad majorem efficaciam: vid. v. 9. Aristoph. Av. 1530. Eccles. 1028. ut autem εὔλογον, æquum, *justum*, notat v. c. p. 115. 15. ed. Steph. et sæpe alibi, ita ἄλογον, *injustum, iniquum.* Thucyd. l. vi. c. 84. οὐ ἀλόγως ἡμᾶς φησὶ δουλωσαμένους τοὺς ἄνδρας ἐλευθεροῦν. et c. 85. ἀνδρὶ δὲ τυράννῳ οὐδὲν ἄλογον ὅτι ξυμφέρει. Sluiter.

Τούτους] Cum contemtu et indignatione est pronunciandum. *propter hos*, ancillam puta, et ne illam quidem frugi, sed quæstum meretricium exercentem, ejusque herum, qui idem herus ejus et amicus atque defensor est. Cæterum nil video, quare Lysiæ abjudicari debeat hæc oratio, quæ ingenium ejus respiret. Cum superiori oratione commune nil habet, præter forum idem, causæque titulum, τραυμάτων ἐκ προνοίας. Ambæ in crimine cædis præmeditatæ versantur. reliqua omnia diversa sunt. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Hujus διυπερολογίας argumenti adornandi potestatem nobis invidit temporis injuria. Ἱεροσυλίας agitur Callias, advena, uti videtur, non ille tunc temporis nomine satis celebris, Hipponici filius, (cujus genealogiam deduxit Palmer. Exercit. p. 754.) Accusant Servi.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

102. 35 ΕΙ μὲν περὶ ἄλλου τινὸς ἢ τοῦ σώματος, ὦ ἄνδρες δικα- 185
σταί, Καλλίας ἠγωνίζετο, ἐξῆρκει ἄν μοι καὶ τὰ παρὰ 186
τῶν ἄλλων εἰρημένα· νῦν δέ μοι δοκεῖ αἰσχρὸν εἶναι, κε-
λεύοντος καὶ δεομένου, καὶ φίλου ὄντος καὶ ἐμοὶ καὶ — ἕως
ἔζη — τῷ πατρὶ, καὶ πολλῶν συμβολαίων ἡμῖν πρὸς ἀλ-
40 λήλους γεγενημένων, μὴ βοηθῆσαι Καλλίᾳ τὰ δίκαια ὅπως
ἂν δύνωμαι. ἐνόμιζον μὲν οὖν οὕτω μετοικεῖν αὐτὸν ἐν ταύ-
τῃ τῇ πόλει, ὥστε πολὺ πρότερον ἀγαθοῦ τινὸς τεύξεσθαι
παρ' ὑμῶν ἢ ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον
καταστήσεσθαι· νῦν δὲ οἱ ἐπιβουλεύοντες οὐχ ἧττον ἐπι-
κίνδυνον ποιοῦσι τὸν βίον τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἢ τοῖς πολ-
λῶν κακῶν αἰτίοις οὖσιν. ὑμᾶς δὲ ἄξιον μὴ τοὺς μὲν τῶν
103. 1 θεραπόντων λόγους πιστοὺς νομίζειν, τοὺς δὲ τούτων ἀπί-

ΑΠΟΛΟΓΙΑ] Oratiuncula hæc quominus integra habeatur, nil equidem video, quod intercedat. tametsi fieri possit, ut pars ejus, eaque nescio an haud mediocris interciderit. Neque hoc intelligo, quid auctorem elogii in suspicionem induxerit, hic causam sacrilegii agi. Vel solum illud, quod ipso in limine occurrit, τοῦ σώματος, alio vertere suspicionem debebat; Ergone sacrilegii rei venibant? atqui morte luebant. Sed capitis rei non ὑπὲρ τοῦ σώματος, sed περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζοντο. De corpore dicitur Atticis ille periclitari, de quo certatur, utrum servilis sit conditionis, an ingenuus. Denique aut hæc non est διυπερολογία, aut Taylor illi voci novam attribuit vim, qua mihi quidem nondum innotuit. διυπερολογία est, cum reus idem ad actoris secundam actionem respondet. Hæc autem oratio est advocati Calliam reum defendentis. Verum videtur Taylor hasce duas res, quæ diversæ sunt, rei defensionem posteriorem, cum ipse iterum pro sese dicit, cum intercessione amici ad patrocinandum advocati commiscuisse. REISK. Post ΑΠΟΛΟΓΙΑ in titulo Contius notat λόγος ἀτελής. AUGER.

Εἰρημένα] Subaudi ὑπὲρ αὐτοῦ. REISK.

Τούτων ἀξίστους] *Horum*, np. patronorum Callix. AUGER.

στους, ἐνθυμουμένους ὅτι Καλλίᾳ μὲν οὐδεὶς πώποτε οὔτ' ἰδιώτης ἐνεκάλεσεν οὔτε ἄρχων, οἰκῶν δ' ἐν ταύτῃ τῇ πόλει πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐποίησεν, οὐδεμίαν δὲ σχὼν αἰτίαν εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἀφῖκται, οὗτοι δὲ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μεγάλα ἡμαρτηκότες καὶ πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι, ὥστερ ἀγαθοῦ τινὸς αἴτιοι γεγενημένοι περὶ ἐλευθερίας νυνὶ ποιοῦνται τοὺς λόγους. καὶ οὐ θαυμάζω· ἴσασι γὰρ ὅτι ἂν ψευδόμενοι ἐλεγχθῶσιν, οὐδὲν μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πείσονται, ἐὰν δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι, τῶν παρόντων κακῶν
187 ἔσονται ἀπηλλαγμένοι. καίτοι τοὺς τοιούτους οὔτε κατηγόρους οὔτε μάρτυρας πιστοὺς χρὴ νομίζειν εἶναι, οἵτινες αὐτοὶ μεγάλα κερδαίνοντες περὶ ἑτέρων ποιοῦνται τοὺς λόγους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι τῷ δημοσίῳ βοηθοῦντες εἰς κινδύνους σφᾶς αὐτοὺς καθιστᾶσιν. ἄξιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι οὐ τούτων ἴδιον ἡγεῖσθαι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ κοινὸν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει· οὐ γὰρ τούτοις μόνοις εἰσὶ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἳ πρὸς τὴν τούτων τύχην ἀποβλέποντες οὐκέτι σκέψονται, ὅ τι ἀγαθὸν εἰργασμένοι τοὺς δεσπότας ἐλεύθεροι γένοιντο, ἀλλ' ὅ τι ψεῦδος περὶ αὐτῶν [1] μηνύσαντες.

[1] μηνύσαντες * * * T.

Οὗτοι] Hic per οὗτοι designat orator servos qui Calliam herum suum testimoniis premebant. IDEM.

Κερδαίνοντες] In hac particula Orationis nihil notatu dignum, nisi quod pro κερδαίνοντες legendum videtur κερδανοῦντες, in Futuro. Cæterum τὸν ὑπὲρ Καλλίου citat Harpocration V. Τίμημα, sine ulla ὑποθέσεως suspicione; nulla tamen Ἰσοσυλλίας mentione facta: adeo ut utrum hanc Orationem voluerit nec ne, non pro certo affirmari possit. Alias quoque κατὰ Καλλίου, Ὕβρεως, meminit Jul. Pollux III. 8. segm. 76. MARKLAND. Bene habet κερδαίνοντες. Marklandi conjectura κερδανοῦντες si probetur, etiam pro ζημιοῦντες legendum sit βοηθήσοντες. quod ne ipsi quidem illi visum fuit; nedum ut alii cuiquam in mentem veniat. REISK. Malim cum Marklando κερδανοῦντες. AUGER.

Τούτων ἴδιον] *Horum*, sc. Calliæ et aliorum qui sunt in eadem causa. Ad eosdem refer τούτοις. IDEM.

Τούτοις] Calliæ puta et advocatis ejus. vel universe inquilinis omnibus, cujusmodi Callias erat. REISK.

Τούτων] Utrorum, dominorum, an servorum? nam utrumque convenit. ego tamen servos potius hic arbitror designari. IDEM. Hic τούτων intelligo servorum Calliæ. AUGER.

Μηνύσαντες] Deesse aliquid huic orationi, an contra plenam esse, quis pro certo definierit. Utrumque incertum est, hoc certum, argumentis certis demonstrari non posse, μείωρον esse. Nihil ei ad perfectionem sententiæ deest. Et advocatorum (τῶν συνηγόρων) orationes intercessorias ad deprecandum pro reo compositas, breves fuisse, non credibile modo, sed certum adeo est. λοιπὰ, quod hic in Aldina legitur, non ad hujus orationis finem, sed ad initium insequentis pertinet. Asteriscos itaque hinc detraxi. REISK. Ad λοιπὰ quod Aldus, spatio vacuo interposito, habet post μηνύσαντες, Contius addit τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου τούτου. Equidem arbitror nihil deesse in hac oratione, ob rationes in versione mea Gallica allatas. AUGER.

I. OTT. SLUITERI

AD

ORATIONEM CONTRA ANDOCIDEM

PRÆFATIO.

ORATIONEM Andocideam *de Mysteriis* postquam percensuimus, haud abs re erit de Lysiæ Oratione *contra Andocidem*, quæ contraria illi vulgo habetur, nonnulla subjicere, ut, quæ ad illam causam pertineant, omnia uno quasi in conspectu ponamus. Priusquam vero ad criticas animadversiones progrediamur, de auctore hujus Orationis propius est videndum; quam Orationem simul ac legi, suspicatus sum non a Lysia esse scriptam; relectam sæpius illo prorsus indignam judicavi. Nam, sive in Lysiæ intueamur ingenium, sive hanc Orationem cum contraria Andocidis comparemus, in eam incidamus cogitationem necesse est, non illam a Lysia fuisse conscriptam, neque in fori lucem productam, sed in scholæ umbraculis ad formam Orationis forensis confictam, fœtumque Oratori temere suppositum. Est enim Lysias constanti veterum judicio habitus subtilis, acutus, tenuis, elegans, facetus, brevis, qui nihil habeat insolens neque ineptum, sordibus immunis, veritatis studiosus: in narratione præsertim concisus, neque rem verborum ampullis exornans; sed id, quod proposuerit, sensim efficiens et quasi furtim: "habet" denique, ut ait Quinctilianus (Inst. Or. l. IX. c. 4.) "maximam gratiam simplicis atque inaffectati coloris."

Harum vero virtutum quamnam in hac Oratione inesse dicamus? Subtilitatemne aut tenuitatem? At nusquam apparent. An simplicem Lysiæ narrationem veritatisque studium? Sed hæc quoque frustra quæras. Fictus hic Orator semper rem auget, declamat, nihil probat: in causa tam gravi neque Legem affert, neque testem producit, contra morem Lysiæ, qui, licet de rebus agat in vulgus notis, numquam tamen sine testimonii dictione rem peragit. Neque dicat quis non integram nobis Orationem superesse, sed tantummodo fragmentum: nihil enim præter exordium deesse videtur; cum narratio, quamvis alieno loco, brevissima, nullisque argumentis confirmata, exstet tamen et post multam declamationem sequatur

p. 106. v. 13. seqq. ed. Steph. Adeo autem hic perturbata sunt omnia, ut subinde nexus nullus neque cogitationum, neque orationis, appareat. Auctor hujus declamationis omnia permiscet, ordinis nullam habet rationem: largus est verbis locisque communibus, sententiarum et argumentorum parcus, ut sophistæ ornatum facile detegas. Sophistarum quippe est, dum veram causam negligunt, in locos communes evagari, qualis hic præsertim est locus *de ira Numinis et vindicta divina, quæ lento, sed certo, gradu impios consequatur:* is igitur locus a Pseudo-Lysia ad satietatem usque inculcatur. Neque enim subsistit in *ῥήσει* ista longiori p. 105. v. 6. *οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει* cæt. quam tamen, quicunque Andocideam *de Mysteriis* legerit, facile videat ad verba Andocidis esse effictam, non autem scriptam ab Andocide defensionem (p. 18. v. 12.) ut Lysiacæ disputationi *de sera Numinis vindicta* responderet: longum igitur istum pannum Philosophum seu Ethicum consuisse declamatori non sufficit, sed in ira illa divina sæpius recoquenda genio indulget: *Ὁ θεὸς γὰρ λήθην ἔδωκεν·* — *Ἔφενγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεούς·* — *Ἃ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοεῖν δίδωσιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων·* — *Μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι·* — *Ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτόν·* — *Πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τούτου γνώμην διέφθειρεν;*—passim hæc per totam Orationem sparsa sunt. Nihil vero rhetorem magis sapit et declamatorem, quam injecta Diagoræ Melii mentio, p. 104. v. 39. ubi Andocides dicitur *Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος*, hyperbolice adeo et per *αὔξησιν* sophisticam, ut, quod ei simile sit, in Lysiæ Orationibus non reperiatur.

Deinde quum Andocides in Oratione, quam huic dicunt contrariam, præsertim id agat, ut ostendat Isotimidis Psephisma ad se non pertinere, et abrogatum esse per Psephismata Patroclidis et Tisameni, Legemque *ἀμνηστείας*: tum vero se quoque contineri pactis post reditum populi initis, et jurejurando illis temporibus præstito, facile intelligitur, id fuisse caput accusationis, Andocidem psephismate Isotimidis arceri a templis, neque ad ipsum Decreta illa Patroclidis et Tisameni pertinere. Hic vero neque Psephismatis neque Legum illarum ulla mentio: pacta et jusjurandum leviter tanguntur, nec subtiliter de iis disputatur, ut solet Lysias, sed clamat homo et perorat.

Porro quis credat Oratorem tota antiquitate celebratissimum sæpius per ignorantiam in errores esse lapsum, aut sibi ipsum contraria dixisse? quod in hac Oratione sæpius factum esse videmus. Ita v. g. p. 104. v. 15. dicitur Andocides accusasse Aristippum, *φάσκων ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν αὐτοῦ πατρῷον*; quasi Hermes ille a majoribus suis esset consecratus, quem constat fuisse dona-

rium Tribus Ægeidos: meritoque Palmerius Exerc. in A. Gr. p. 658. miratur, "Lysiam hoc loco non notavisse hominis vanitatem, si ea statua non fuit majorum suorum donarium, ut volunt Æschines et Plutarchus," aliique quos supra citavi. "Forte," addit, "id ignorabat, et sequebatur communem errorem." Tempore autem Lysiæ communis iste error seu vulgaris opinio nondum invaluerat, cum Hermes Andocidis ab ipso demum Oratore famam nomenque in historia acceperit; quoniam, cæteris Hermis truncatis, solus ille, qui prope januam Andocidis erat, integer manserat. Sed postea demum, cum rationem appellationis haud satis perspicerent vel ignorarent homines, πατρῷον Andocidi fuisse crediderunt. Inter eos, qui falsam opinionem sequebantur, Duris fuit, patria Samius, secta Peripateticus, teste Harpocratione v. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς. Et hæc quidem res scriptæ Orationis ætatem non obscure indicare videtur, eam nempe, qua, ad exemplum Demetrii Phalerei, pro veris in foro causis, fictas in scholis agere, atque in umbra declamare cœperunt. Sed alios porro Rhetoris errores recenseamus. Pag. 105. v. 13. narrat Andocidem, quum esset accusatus de Hermis violatis, litem æstimasse vinculis, cum potuisset pecunia æstimare, et noluisse servum conscium tradere, sed curasse ut necaretur: quæ videtur enucleatius tradere Pseudo-Plutarchus in Vit. Andocid. ut monui Cap. 3.—Pag. 107. v. 17. seqq. dicitur Andocides nunquam militasse, qui classi præfuerit cum imperio. Ibid. v. 39. a sacerdotibus devotus fuisse perhibetur Andocides, de quo dixi Cap. 4. Hæc omnia ita et perturbata sunt et falsa, ut a Lysia proferri in judicio non potuerint. Neque vero errores tantum hæc Oratio complectitur, quorum unum vel alterum fortasse Lysiæ quis condonare possit, sed adeo sui oblitus est, qui illam conscripsit, ut sibi ipse interdum obloqueretur, prouti p. 105. v. 18. καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ δόξειε ταληθῆ μηνῦσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν ἔχειν, ὁπότε τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἴσχιστα ἐποίει, μηνύων κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἡ δὲ σωτηρία ἀφανὴς αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα — ἔδοξε ταληθῆ μηνῦσαι, καὶ ἐλύθη. Nonne igitur illi spes salutis erat, cui pœnæ immunitas erat promissa, si alios indicasset, et qui revera hoc facto pœnam effugit? de qua re conferri possunt, quæ dixi Cap. 3. Aliud exemplum addam p. 105. in fin. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν, δὶς ἐν τῷ αὐτῷ (ἐνιαυτῷ non male inserit Reiske) ἐνδέδεικται. καὶ τὸ μὲν σῶμα ἀεὶ ἐν δεσμοῖς ἔχει, ἡ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνεται. καὶ (recte Marklandus καίτοι) ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις διανέμει, τοῦτ' ἐστὶ τὸ [βιοῦν] τὸν βίον ἀβίωτον. Contra vero p. 103. v. 28. p. 104. v. 4. seqq. p. 106. v. 7. seqq. dicit Andocidem jam pollere in Republica, in senatum venire, alios honorem petentes suo suffragio improbare,

et fortasse brevi Archontem fore; p. 107. v. 27. divitem esse Andocidem suisque bonis reipublicæ egestatem posse sublevare.

Præterea plures sunt in hac Oratione locutiones, quæ sophistam sapiant et a veteri simplicitate et Lysiæ more abhorreant: ut p. 105. v. 4. *ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα.* ibid. v. 24. *ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοί εἰσι.* ibid. v. 36. *καταπλεύσας εἰς δημοκρατίαν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν.* cujusmodi locutionum nullum apud Lysiam exemplum inveni.

Denique cum tres fuerint accusatores Andocidis, Cephisius, Epichares et Melitus, a nullo eorum hæc Oratio dicta videtur: non a Cephisio, quoniam dicit Auctor Declamationis p. 106. in fin. *ἴσως οὖν καὶ Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει ὅ, τι λέγοι· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν.* cæt. Quapropter inconsiderate fecit, qui et hæc de Cephisio dicat, et locum Andocidis p. 18. v. 1. *κατηγόρησαν δὲ μοῦ καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὡς ἄρα θεοὶ διὰ τοῦτο μὲ ἐκ τῶν κινδύνων σώσαιεν, ἵνα ἐλθὼν δεῦρο (ὡς ἔοικεν) ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην·* ita in suam Orationem transtulerit p. 105. v. 2. *οὐ γὰρ ὡς δεδιὼς τὰ πεποιημένα, ἀλλ' ὡς θαῤῥῶν ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος, τὴν θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἐπὶ τῇ ἐμῇ φάσει* (ita lego) *δῴη δίκην*: quasi Oratio a Cephisio habita esset: Andocides enim ad quoddam Cephisii in Accusatione dictum de negotiationibus suis transmarinis manifesto respicit. Igitur Cephisius turpissimos mores ipse suos fassus sit, dixeritque *Κηφισίου ἀντικατηγορήσει.* Neque etiam ab Epichare pronunciata fuit hæc Oratio, quum dicat Andocides p. 13. v. 27. Epicharem impurum scortorum amorem sibi exprobrasse; cui ne simile quidem hic invenimus. Melito pessimo Sycophantæ Lysiam stilum venalem præbuisse, eo minus est credendum, quo minus is, qui poetica facultate se efferret, literarumque profiteretur scientiam et usum, qui in foro et aocusationibus versaretur, aliena opera indigebat, ut reos, quibus male cuperet, scripta calumnia disperderet. Phileas hic in censum non venit, a quo accusatum Andocidem narrat Suidas v. Φιλέας. Φιλέας, inquit, *Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο· ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος.* Hæc quippe et longe alia res est, et unius Suidæ nititur auctoritate. Nusquam enim Phileæ mentionem facit Andocides, nedum ut accusatoris.

Si cui meam his argumentis sententiam minus probaverim, sed aliorum is auctoritatem desideret, hac quoque minime caremus. Nam et Ruhnkenius Hist. Crit. Or. Gr. p. 50. non germanam hanc Orationem judicavit, et dubitasse etiam Valckenaerium indicavit mihi Vir Clar. Ioannes Luzacius. Neque hi tantum viri eruditissimi, sed Grammatici quoque antiqui spuriam eam censuerunt. Certe Harpocration, qui tribus locis eam memorat, bis addit *εἰ*

γνήσιος: primum v. Καταπλήξ — Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας (p. 107. v. 34.), εἰ γνήσιος ὁ λόγος: deinde v. φαρμακὸς — Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας (p. 108. v. 4.), εἰ γνήσιος: at v. Ῥόπτρον, (quod exstat initio fragmenti) nullam notam suspicionis addidit. Quis autem Declamationis auctor sit habendus, non est exploratum; neque de hac re certo ausim statuere. Non tamen illam ab æquali Andocidis esse scriptam ipse stilus et scribendi ratio docere videtur, quippe quæ multum abhorret ab antiqua illa Atticorum simplicitate et tenuitate; neque naturalem illum habet et Atticum colorem, sed nitorem quendam fucatum. Quapropter eam potius a rhetore vel sophista posterioris ætatis, quam ab æquali quodam Lysiæ profectam esse censeo: forte auctor ab ætate Demetrii Phalerei non longe fuit remotus. Probabile autem est, causam tam celebratam pulcherrimam rhetoribus præbuisse materiem, in qua sibi elaborandum putarent, fœtumque suum Lysiæ tribuerent, quem scirent Andocidis fuisse æqualem. Atque hinc factum esse existimo, ut plures Lysiæ nomine contra Andocidem Orationes olim exstiterint, quarum nullam tamen germanam habuit Harpocration: hic enim v. Πλειστηριάσαντες laudat Lysiam ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος, et v. Ἐπίγυον ejusdem Orationem κατ' Ἀνδοκίδην ἀποστασίου, εἰ γνήσιος. Ex omnibus autem Oratoribus Atticis nullus fuit, cujus nomine ita abusi sint Rhetores, uti nomine Lysiæ. Hujus enim ex 425 Orationibus fere 200 ab antiquis habitæ sunt spuriæ: vid. Photius in Lysia (Cod. 261.) et Suidas v. Λυσίας· Facilius autem Lysiacam tenuitatem, quam aut numerum Isocratis aut vim dicendi Demostheneam imitari se posse illi confidebant: unde frequens ista ad Lysiæ Orationes Grammaticorum nota, εἰ γνήσιος.

Quamvis autem Lysiæ falso tribui credam hanc Orationem, haud tamen indigna est, in qua emendanda elaboremus. Nam multis etiamnum scatet nævis, quos alii nondum expurgasse videntur. Nonnulla etiam, quæ aliorum diligentiam fugerunt, ex Valckenaerianis depromemus. Sic ad ipsum initium Orationis notat Valckenaerius, Taylorum, qui in Lect. Lys. c. 8. nonnulla collegit de tristissima morte per inediam, omisisse tamen locum, quem Auctor Orationis expressit Thucydideum p. 205. v. 63. εἱλόμεθα ἂν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ τελευτῆσαι. "Forsan et hic, inquit, posuerat αἰσχίστῳ pro ἀλγίστῳ, uti Lysias p. 247. v. 14. ἠναγκάζοντο αἰσχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι. Ita et Polyænus p. 77. v. 6. λιμῷ αἴσχιστα ἀλώσοιντο. Aliis tamen etiam θάνατος ille dicitur οἰκτιστος, locis quæ Taylorus designavit."

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Cautum erat Legg. Atticis, ne cui *ἀτίμῳ* liceret templa adire, aut rebus civilibus sese adjungere. Andocides, qui ob profanata Cereris Mysteria atque Hermas obmutilatos, *ἀτιμίᾳ* olim notabatur, ea lege se teneri noluit. Ei igitur Ἐνδείξεως scribitur dica. Quam cum agit Cephisius quidam, *δευτεραγωνιστῇ* Orator præ manibus. Utrique adversariam et quidem luculentam orationem habuit Andocides, sub alieno tamen nomine, sc. *περὶ τῶν μυστηρίων* adhuc delitescentem. Non igitur utique periit ejus *περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος*, quam memorant Plutarchus in vita et Harpocrat. in *ζητητής*.

Acta est causa non diu post sublatos triginta viros, in Eleusinio, mense Boedromione, postridie sc. *τῶν μυστηρίων*, quo die pariter et loco voluit Solo quæstionem haberi, Rege referente, de iis qui in proximis Religionibus quidquam peccavissent.

Pag. ed. Reisk.

Pag. ed. H. Steph.

188 * * * *ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ ὡς* 103. 17
190 *ἀποδιδοὺς, τῇ δ' ἐπιούσῃ νυκτὶ ὑφείλετο. οὗτος οὖν ὁ ταῦ-*

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] In Editt. vulgatis, Aldi puta Stephanique hærebat hoc fragmentum cum præcedenti, cum quo tamen nihil habet commune. *Resecavimus*, et ab initio *supplevimus*. Istius fidem faciunt multa: utriusque quæ sequuntur. *Λυσίας κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ.* Harpocr. in *ῥόπτρον*, et totidem syllabis ibidem ejus compilator Suidas. *Ἀπὸ τοῦ ῥόπτρου, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς πλῆγμα ἢ ῥάπισμα, ἢ καὶ ἄλλως πάγη, ῥομφαῖα, εἶδος ξίφους ἢ ἐπίσπαστρον. διὸ Λυσίας κρίνων Σύρας αὐτὸ εἶναι δοῦλοι ἐν τῷ, Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ, κατὰ Ἀνδοκίδου ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τοῦτο εἰπών.* Eustath. ad Il. A. Quem itidem verbum verbo exscripsit Phavorinus, nisi quod *ἐπίσπαστρον* legat, quod emendari jubeo. Similiter Moschop. *περὶ σχεδ. Καὶ ὁ κρίνας, ὡς παρὰ Λυσίᾳ, Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτου* (lege *ῥόπτρου*) *τοῦ ἱεροῦ.* In his mihi aliqua ex parte præcesserunt viri eruditi. V. Canter. Nov. Lect. VIII. 4., Maussac. ad Harpocr. l. c., Kuster. ad Suid. v. *φαρμακὸς*, et Palmer. Exerc. p. 657. Male Scalig. *Λυσίου κατ' Ἀνδοκίδου περὶ Ἑρμῶν ἀκρωτηρίων. λείπει ἡ ἀρχή.* Quid Meursius interea? Exstat, inquit ille in Biblioth. Attica, *κατ' Ἀνδοκίδου ἱεροσυλίας* oratio (Personam videlicet ex hoc fragmento arripuit, crimen ex superiore). Alteram *κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας* intercidisse existimat, et, quod jure mireris, notitiam non aliunde, quam ex Suid. in v. *ῥόπτρον*, desumpsit. TAYLOR. Mutila est hæc oratio, et multa initio desunt. Adducebat orator, ut conjicere licet, multa exempla impiorum qui pœnas dederant, hioque narrationis historiæ alicujus finem habemus. Contius quoque novam incipit orationem cum hoc titulo ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ, et addit ex Harpocratione voces *Ἔδησε τὸν ἵππον*. AUGER.

Ἐκ τοῦ ῥόπτρου] Tribus vocabulis hanc Orationem auxit Harpocration V. *ῥόπτρον*, *Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ*. Idem passim citat hunc *λόγον*, adjecto solenni isto, *εἰ γνήσιος*. Scripsit Lysias et alium *πρὸς Ἀνδοκίδην*, *Ἀποστασίου, εἰ γνήσιος*, Voce *Ἐπίγνου*. et simpliciter *κατ' Ἀνδοκίδου, εἰ γνήσιος*, V. *Πλειστηριάσαντες*. Adeo ut tres esse possint contra Andocidem scriptæ Orationes. MARKLAND.

Ὑφείλετο] Mirarer, si ex loco laniato pessimeque excepto integram historiam simus exprompturi. At profecto ex Andocide *ἀπολογουμένου* tantundem. Huic enim criminationi videtur his verbis respondere: *Καὶ γὰρ ὁ λόγος τῶν κατηγόρων ταῦτα τὰ δεινὰ, καὶ φρικώδη ἀναρθίζων, καὶ λόγους εἴπων, ὡς σφόδρα ὑπέρεσν ἁμαρτόντων, καὶ ἀσεβησάντων περὶ τὰ θεῖα, οἷα ἕκαστος αὐτῶν ἔπραξε καὶ ἐτιμωρήθη.* Non multum abludit facinus, quod olim fecit Phileas

τα ποιήσας θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, λιμῷ· πολλῶν
γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρατιθεμένων,
ὄζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης κάκιστον, καὶ οὐκ
ἠδύνατο ἐσθίειν. καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱερο- 191
φάντου [1] λέγοντος. [2] ὅτι Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὐτοῦ συγ-
γενεῖς καὶ φίλους [3] ἀπώλλυε, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς 192
εἶναι. δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι νῦν ἐπὶ τούτῳ τὰ τότε
λεχθέντα ἀναμνῆσαι, καὶ μὴ μόνον τοὺς τούτου φίλους ὑπὸ
τούτου καὶ τῶν τούτου λόγων ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐ-
τὸν τοῦτον ὑφ' [4] ἑτέρου. ἀδύνατον δὲ καὶ ὑμῖν ἐστὶ, περὶ

[1] λέγοντος, T.
[2] [ὅτι . . . . εἶναι.] A.
[3] ἀπολλύων T. R. ἀπώλλυ A.
[4] ἑαυτοῦ μηνυθῆναι. ἀδύν. A.

quidam. Certe tempora non abludunt. Ecce enim. Φιλίας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς Θεοῦ τὸ Γοργόπιον ἐκ τῆς ἀκροκόλπου ὑφελόμενος. Suid. in Φιλίας. Exspectatisne fide dignierem, qui hæc commemorat? Præstabo. Ὥσπερ ἂν εἰ τὸν Φρυνώνδαν πανουργίαν ἐκδίκησιν ἡ Φιλίας ὁ τὸ Γοργόπιον (corrige sodes) ὑφελόμενος. Isocr. c. Callimach. Ita enim credo legendum, non Φιλαργὸς, ut in hanc diem obtinuit sine alicujus naris offensione. TAYLOR.

Ὄζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου, καὶ τῆς μάζης κάκιστον] Lego, ἕκαστον, appositis huic Sacrilego (quem spectat hæc imperfecta historia) multis et exquisitis eduliis, *unumquodque eorum illi videbatur olere* (τοῦ ἄρτου) *panem istum, et* (τῆς μάζης) *mazam istam: neque edere potuit.* Unde colligere haud obscure datur, hunc hominem e Templo aliquo Cereris et Proserpinæ surripuisse *panes sacros*, et *sacram mazam*: fame vero divinitus immissa, pœnas dedisse ex ea parte, qua peccaverat. Cæterum ex Andocide de Myster. p. 5. ubi his respondet, discimus, plura hujusmodi *Impietatis* in Cererem et Proserpinam, et pœnæ exempla, ab Accusatoribus adducta fuisse. Unde liquet non pauca huic Orationi deesse. MARKLAND. Tantundem hic valet ὄζειν atque ἀπόζειν. bene habet hic locus. perinde est, ac si dixisset: ἀπὸ τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐνόμιζεν ὄζειν κάκιστον, id est, ἀποφέρεσθαι ὀδμὴν κακίστην. *existimabat e pane et maza odorem ad se afflare* vel *allabi teterrimum.* Veteres opinabantur et dictitabant, si qui in Cererem deliquissent, deam illos hac pœna ulcisci, ut furoris hoc genus illis injiceret, ut quicquid ciborum attingerent, id stercus oleret; quo fieret, ut in copiis alimentorum fame tamen perirent. Nota res est e Callimachi hymno in Cererem. Genus hoc morbi simile est hydrophobiæ. Credebatur quoque Ceres bulimiam injicere iis, quibus irata esset, ut quamvis multa vorarent, ad crepandum usque, tamen haud satiarentur. REISK. Interpretor: *ex pane et maza videbatur pessimus odor ipsi afflari.* AUGER.

Λέγοντος] Satis habent aures, neque aliquid amplius præstolantur. Cum vero mihi ingeras λέγοντος ταῦτα, atque etiam λέγοντος ταῦτα, ὅτι — fastidio. Tum autem, credo, παλιλλογήσαντος ista historia de Andocidis indicio Hierophantam auctorem desiderabat! Punge eum Aldo post λέγοντος. et cetera mutila licet in fine, ut contemplanti videbitur, ita procedent: ὁ δὲ Ἀνδοκίδης κ. τ. λ. TAYLOR. Distinguo et lego: καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος. ὁ δὲ Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυεν, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς εἶναι. Male legitur, ἀπωλλύων pro ἀπώλλυεν. MARKLAND. L. ἀπώλλυεν. *In Edit. min.* TAYLOR. Post Ἀνδοκίδης add. ἔφασκε. CONT. Mutavi comma, quod in vulgatis libris pone λέγοντος conspicitur puncto, et particulæ ὅτι primam literam, quæ vulgo parva est, cum majore. Nova enim orditur sententia, vel potius novum hujus orationis excerptum. Solent auctores ejusmodi excerptorum singula excerpta a voc. ὅτι incipere. id quod vel e solo Photio constat. Et videntur hæc verba: ὅτι Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυ (sic enim leg. esse suspicor pro ἀπωλλύων) φάσκων συνεργοὺς εἶναι. non Lysiæ, sed lectoris alicujus esse, librariive, in memoriæ suæ gratiam ista in margine annotantis. Verba actoris ipsa, ni fallor, ab istis δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι incipiunt. REISK.

Τῷ ἑτέρου] Ipse sese, quisquis est hujus causæ actor, designat. IDEM.

τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν ψῆφον, ἢ κατελεῆσαι ἢ καταχαρίσασθαι Ἀνδοκίδῃ, ἐπισταμένοις ὅτι [1] ἐναργῶς

[1] ἐναργῶς περὶ τὸ A.

ἠ κατελεῆσαι] Verbum κατελεεῖν mihi insolens accidit; et ne Græcum quidem esse, si existimemus eum dativo constructum esse, ut est proximum καταχαρίζεσθαι. quamquam nil necesse est ita existimare. Num ergo simplex ἐλεῆσαι hic præferemus? Idem.

Ὅτι ἐναργῶς κ. τ. λ.] Τιμωρεῖται Edit. pr. (cum qua etiam concordat Coisl.) unde Sonl. nullo negotio: ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ τοῦτο μέλει τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. Schottus interea in nescio quo hiatu ingenio suo perfugium quærit. Quamquam non is sim, ut rem ita se posse habere sedulo et constanter pernegem, vocem tamen unam atque alteram, quæ certissimo interea cubant in mendo, utcunque de tota periodo statuatur, tam levi digito perstringi non oportuit. Τῷ Θεῷ τούτω. Cuinam, cedo, et quarum Gentium? Cum in Eleusinio templo, atque adeo de Eleusiniis, de Cereris et Proserpinæ sacris agitur, dedit ille τὸ θεὸ τούτω. Quod si plura igitur non desiderentur, ita suadeo reponi: Ὅτι ἐναργῶς περὶ τὸ θεὸ τούτω τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. Ita Andoc. in orat. adversaria: Οὐδέ ἐστί μοι ἁμάρτημα περὶ τὸ θεὸ, οὔτε μεῖζον, οὔτε ἔλαττον οὐδέν. Et Plutarch. in Alcib. Εἰσηγγειλαν ἀδικεῖν περὶ τὸ Θεὸ, τὴν Δήμητρα καὶ τὴν Κόρην. Est etiam fortasse, cui displiceat istud ἐναργῶς (mihi profecto non placeat sincere) quod ad Rhetorum officinam quo jure pertinere videatur. Ἔχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ὁ Δυσίας λέξις. αὗται δέ ἐστι δυνάμεις τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγουσα τὸ λεγόμενα. Dionys. Halic. de Lysic. Ὡς δ' ἕτερόν τι ἡ φαταμὴ φαντασία βούλεται, καὶ ἕτερον ἡ πηρὰ φαντασίς, οἶσθ' ἂν λέθοι σε, οἶδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐστὶν ἔκπληξις, τῆς δ' ἐν λόγοις ἐνάργεια. Longin. c. 15. "Insequitur ἐνάργεια, quæ a Cicerone illustratio et evidentia nominatur, quæ non tam dicere videtur quam ostendere." Quintil. VI. 2. Add. VIII. 3. Cic. Acad. IV. 17. ἐνάργεια δ' ἡ τῶν λόγων λειπότης, καὶ φαύτης· Ἐνάργεια δὲ (f. ἐνέργεια) καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχύτης. Etym. M. Ita enim fere Phavorin. Ἐνάργεια ἡ τῶν λόγων λειπότης ἢ φαύτης· ἐνέργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις ἁθρόα προσβολή. Inveniur tamen extra scholam, sed raro. Ita ἐναργὴς ὕβρις Demosth. c. Mid. p. 615. Et, ἐξελέγξεται ἐναργῶς. Id. ibid. p. 622. Istiusmodi, iaquam, elegantioris stomachi propino: Ὅτι σὺ αγὴς περὶ τὸ θεὸ τούτω τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. Vel denique totum erit ita corrigendum ex monitu viri amicissimi, eleganter et ad ipsam Criticem. Cum olim Andocides suos cognatos, suos familiares supplicio tradidit in causa vix aliena, ἀδύνατον ὑμῖν ἐστὶ περὶ τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν ψῆφον ἢ κατελεῆσαι ἢ καταχαρίσασθαι Ἀνδοκίδῃ· ἐπισταμένοις, ὅτι ἐναργῶς περὶ τὸ θεὸ αὐτὸς τιμωρεῖται τοὺς ἀδικοῦντας· ἐλπίσαι οὖν χρὴ πάντα ἄνθρωπον αὗτα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι. Taylor. Scribe, τὸ θεὸ τούτω, Dualiter, *has Deas*: nempe *Cererem et Proserpinam*, quæ vocabantur Τὼ Θεὼ, et quarum erant *Mysteria* hæc, in quæ Andocides ἀσεβήσαι arguebatur. Pollux X. 24. segm. 97. ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς στήλαις, αἳ κεῖνται ἐν Ἐλευσῖνι, τὰ τῶν ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεὼ δημόσια πραδόντα ἀναγράψαντα. ubi pariter in MS. erat περὶ τῷ Θεῷ. Hoc etiam patet ex ipso Andocide de Myster. p. 5. ubi his respondet: οὐδέ ἐστί μοι ἁμάρτημα περὶ τὼ Θεώ. et mox, ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεώ. Vide cætera, quæ hæc Lysiæ maxime illustrabunt. Nihil deesse puto huic loco post ἀδικοῦντας. Suspectam tamen habeo vocem ἐναργῶς: sub qua latere puto aliquid ab Adjectivo ἐναγὴς, *piacularis, sacer*, sensu malo. quale esset, ἐναγῶς — μὴ τιμωρεῖσθαι. Markland. Recte viderunt viri docti pro dativis singularis numeri τῷ Θεῷ τούτῳ sufficiendos esse accusativos duales τὼ Θεὼ τούτω. quorum in auctoritate fui. Cætera parum expediverunt. quod ipsis vitio si dem, inhumanus sim. ecquid enim ingenium humanum hosce omnes veterum auctorum desperates persanet, a face codicum Mstorum destitutum? Non commemorabo τιμωρεῖτε hic positum pro τιμωρεῖσθε me paulo segnius ferre, quamquam exemplum est unum alterumve apud Lysiam verbi activi τιμωρεῖν in significata *puniendi* usurpati. Possit igitur hactenus hic locus ferri, et τιμωρεῖτε accipi pro κολάζετε. ut sententia sit: *vos perspicue punire est, si qui sint in hæc duo numina* (Cereris atque Proserpinæ) *injurii atque impii*. Non dissimulabo tamen mihi videri Lysiam alio dedisse: τὸ Θεὸ τούτω τιμᾶτε κολάζοντες τοὺς ἀδικοῦντας (scil. αὐτό). *qui sciatis, vos sine controversia* (vel *haud dubium*) *honorem habere his numinibus puniendo eos, si qui illas deas impietate violaverint.* ἐναργῶς τινὰ τιμᾶν, est, eum honorem illi habere, ut constet inter omnes, honorantem summa contentione id egisse, ut voluntatem suam eum honorandi, quem honorarit, præderet. Reiske.

[1] τῷ θεῷ τούτῳ [2] τιμωρεῖται τοὺς ἀδικοῦντας. ἐλπίσαι οὖν 193
χρὴ πάντα ἄνθρωπον [3] ὄντα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔπε-
σθαι.

Β'. Φέρε [4] γάρ, ἂν νυνὶ Ἀνδοκίδης ἀθῷος ἀπαλλαγῇ 196
ἡμῶν ἐκ τοῦδε τοῦ ἀγῶνος καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐννέα
ἀρχόντων καὶ λάχῃ βασιλεύς, ἄλλο τι ἢ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
θυσιάσει καὶ εὐχὰς εὔξεται κατὰ τὰ πάτρια, τὰ μὲν ἐν

[1] τῷ θεῷ τούτῳ T.
[2] τιμωρεῖτε T. R. τιμωρεῖσθε A.
[3] ὄντινα καὶ A.
[4] δὴ A.

Τὸ θεὸν] Τὸ θεῖον. Cont.

Καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἕπεσθαι] Sine sensu. Lego: καὶ ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρῳ φείσεσθαι. et sibi et aliis parcturum esse. sequitur Ratio. Porro ἄνθρωπον ὄντα est, quod Latini dicunt *hominem natum*. Markland. Non in his verbis, sed in voc. ὄντα videtur vitium inesse, pro quo videtur Lysias ὄντινα dedisse. Sententia hæc est: Existimare liceat, qui sibi quisque penes se in sua conscientia et existimatione de se sit, cum penes alios quoque esse aliisque videri. Jam Andocides ipse sibi, (alt orator) impius videtur: impietatis enim ipse sese detulit in judicio. Necesse igitur est, ut aliis quoque Græcis impius habeatur. Qui autem convenit, qui sibique aliisque impius videatur, eum regem sacrorum consecrari, sacrisque faciundis præfici? Quid Græci de vobis cogitabunt, quo animo erga hanc civitatem, erga hæc sacra, erga hoc templum Eleusinium erunt, videntes in eo regnare hominem infamatæ impietatis? Potest etiam hæc sententia loco tribui: Quales vobismet ipsi vos videmini, tales Græcis quoque videbimini. Jam si conscii vobis sitis, vos pœnas debitas a violatoribus numinum repetisse, eoque diis honorem habuisse, fiet, ut aliis quoque pii et deorum studiosi videamini; eoque amabunt vos confluentque frequentes ad sacra vestra participandum. Sin autem impios ulcisci negloxeritis, ipsi vos quoque infamiam impietatis odiumque publicum vobis consciscetis; quo fiet, ut urbe hac parum frequentetur ab exteris, ut pauci aut nulli sint posthac futuri, qui sacris Eleusiniis initiari velint. Idem est ac si dixisset: ὀκνεῖν ἀνθρώπου ἔστεσθαι καὶ ἑτέρῳ (id est, δίξειν) τοιούτῳ, οἷς ἐστιν (id est, ἐαυτῷ) καὶ αὐτὸς ἐαυτῷ. Reiske. Totum locum sic intelligo: oportet igitur sperare omnem hominem futurum esse aliis qui erit et sibi. Auger.

Ἄλλοτι ἢ] Divide, ἄλλο τί, sc. ποιήσει: num quid aliud faciet, quam sacrificabit? i. e. nonne sacrificabit? Sic Andocides de Myster. p. 15. εἰ γὰρ ἔζευκα, — ἄλλο τί (sc. ἐποίουν) ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν διέλυσα; si enim *junxissem* — *num quid aliud, quam me ipse perdidissem*? i. e. nonne me ipse perdidissem? Demosthenes in Mid. τοῦτο ἄλλο τί πλὴν ἀσεβεῖν φήσομεν; et in Aristocratem: ἄλλο τί ἢ δεῖσθε; Markland. Scribe ἄλλο τί ἢ ὑπὲρ etc. *In Edit. min.* Taylor.

Τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ ἱερῷ] Hæc sonant vitium. Lege: τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσῖνι ἱερῷ. Fuit Athenis locus sacer, Eleusinium dictum, ut notum est ex Thucydide l. 2. ex ipso Lysia p. 107. ult. (Steph. sc. Edit.) ex Andocide infra p. 15. ex Plutarcho περὶ φυγῆς, ex Philostrato in Herode et aliis. Ubicunque ergo occurrit Ἐλευσίνιον, de loco, qui Athenis erat, intelligi debet, ubi etiam fiebant sacra Cereri, ut ex hoc loco colligitur. Aliud igitur fuit τὸ Ἐλευσίνιον, aliud τὸ Ἐλευσῖνι ἱερόν. Illud Athenis erat, hoc vero Eleusine. Palmer. Neque nihil, neque omnia vidit Palmerius. Neque enim τὸ Ἐλευσίνιον ad eas sedes, quæ Athenis visebantur Acropoli subjectæ, necessitate quadam refertur, cum utraque et τὸ Ἐλευσίνιον et Ἐλευσὶς, obtinuit, at dicatur. Ædes ipsas ais vocari Ἐλευσῖνα. Aio, et constanter. Plenus est Aristides in Orat. Eleusin. unde illustrissima quæ sunt excerpam. Τίς γὰρ Ἑλλήνων ἢ τίς βαρβάρων οὕτω σκαιὸς ἢ ἀήκοος, ἢ τίς οὕτω σφόδρα ἔξω τῆς γῆς ἢ θαλάττης, ὃς συλλήβδην εἰπεῖν καλὸν ἀναίσθητος — ὅστις οὐ κοινόν τι τῆς γῆς τέμενος τὴν Ἐλευσῖνα ἡγεῖτο; et mox: Γενομένου δὲ τοῦ Μηδικοῦ στόλου — πολλὰ μὲν τῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἱερῶν ἐμπέπρηται, τῷ δ' Ἐλευσῖνι τοσοῦτον περῆν, ὅστ' οὐκ ἀπόρθητος μόνον, ἀς εἰπεῖν, διεγένετο, ἀλλὰ κ. τ. λ. Deinde: Πολέμου δὲ συμβάντος τοῖς Ἕλλησι, πρὸς ἀλλήλους — μόνον δὲ τρόπον γέ τινα Ἐλευσῖνος ἠρέμει, καὶ οὔτε Βοιωτῶν ἴωπος, οὔτε Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων ἐσβολαὶ οὐ τοῦ περιβόλου προσήψαντο, οὐ τὸν νεὼν εἶδον

[1] τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ [2] Ἐλευσῖνι ἱερῷ, καὶ
199 τῆς ἑορτῆς ἐπιμεληθῆναι [3] ἐν τοῖς μυστηρίοις, ὅπως ἂν μηδεὶς ἀδικῇ μηδὲ ἀσεβῇ περὶ τὰ ἱερά; καὶ τίνα γνώμην οἴεσθε ἕξειν τοὺς μύστας τοὺς [4] ἀφικνουμένους, ἐπειδὰν

[1] τῷ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι T. [2] Ἐλευσινίῳ T. [3] ἐν τοῖς om. T. R. A. [4] ἀφικομένους T. R. A.

ἑτέρους ἢ πρόσθεν ἐφθαλμοῖς. Demosth. quoque, sive quis alius, c. Neær. in fin. Ἄξιον δὲ κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην γενόμενον ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀσεβεῖν, θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας, ἐκολάσατε ὑμεῖς, καὶ ἄλλα τε καταγράφων αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινόπῃ τῇ ἑταίρᾳ Ἀλώεως ἐπὶ τὰς ἑσχάρας τὰς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσῖνι προσαγούσῃ ἱερεῖον θύσειεν, οὐ νομίμων ὄντων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ θύειν. Aristoph. Nub. 301.

Οὗ σίβας ἀβήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυστοδόκος δόμος
Ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται.

σχ. ad loc. τὴν Ἐλευσῖνα λέγει· "Omitto *Eleusinem* sanctam illam et augustam,

Ubi initiantur gentes orarum ultimæ."

Cic. 1. de N. Deor. sub fin. Ita Phædra de Hippolyto,

"Tempore quo vobis inita est Cerealis *Eleusin*,
Gnossia me vellem detinuisset humus."

Ovid. Heroid. IV. 67. "Pinxit in *templo Eleusine* Phylarchum." Plin. N. Hist. XXXV. 11. Ἐτάφη δὲ [Isocrates] τελευτήσας λαμπρῶς — ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσῖνι εἰκὼν χαλκῆ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα. Photius in vita. Has autem ædes distingui videmus eadem pariter ratione atque hic apud Lysiam: Τοὺς Ἀγραύλου νηκοὺς ἵδρυσαν ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσῖνι. N. Orat. Funeb. Στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους ἀνελέσθαι τε τοὺς νηκροὺς φαμὲν καὶ θάψαι τῆς ἡμετέρας ἐν Ἐλευσῖνι. Herodot. Calliop. 27. Τί δὲ Ἐριχθόνιος; οὐχὶ ἐν τῷ ναῷ τῷ τῆς Πολιάδος κεκλῆσθαι; Ἴσμαρος δὲ Εὐμόλπου, καὶ Δαίρας οὐχὶ ἐν τῷ περιβόλῳ κεκλῆσθαι τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει, αἱ δὲ Κελεοῦ θυγατέρες ἐν Ἐλευσῖνι, τετάφαται; Euseb. Præp. Evang. l. 2. Recte igitur et sine mendo Arnob. adv. Gentes l. 6. p. 193. "In templo Minervæ, quod in arce Larissæ est, conditus scribitur atque indicatur Acrisius: Erichthonius Poliadis in fano: Dairus et Immarus fratres in *Eleusinis consepti, quod civitati subjectum est.*" Non, ut nonnulli male feriati, vel *Eleusinii* vel *Eleusinio*. Lego enim apud Lysiam: τὰ μὲν ἐν τῇ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι, τὰ δὲ κ. τ. λ. Taylor. Aldus et Stephanus sic dederant, ut modo initio annotationis Palmerianæ relatum fuit. Taylorus illius lectionis nihil mutaverat aliud, nisi quod pro τῷ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι dedit τῇ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι. quo locus mihi visus non est persanatus. Ego reliquis omnibus immotis relictis *solummodo* alium in sedem transtuli, hunc ad modum: τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δ' ἐν τῷ Ἐλευσῖνι ἱερῷ. *alia in fano Cereris, Eleusinio dicto, quod hic in Urbe* (Athenis) *est; alia in altero illo Cereris fano, quod Eleusine est*, oppido illo agri nostri notissimo. Ἐλευσῖνι dicitur, pro *apud Eleusinem*, non Ἐλευσῖνοι, ut Palmerius dedit, si unquam dedit. Ego vero illud malim operis typographicis imputare. Reisk.

Τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ ἱερῷ] Egregia et vera est ad h. l. Valckenaerii animadversio, Taylori rationibus contraria. "Corrigendum videtur, inquit, vocibus transpositis: τὰ μὲν (sacra faciet vel vota Rex concipiet) ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ ἱερῷ, τὰ δὲ ἐν Ἐλευσῖνι· καὶ τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσεται μυστηρίοις, ὅπως ἂν μηδεὶς — ἀσεβῇ περὶ τὰ ἱερά. Pœne verum vidit Palmerius: τὸ Ἐλευσίνιον Athenis erat arci subjectum. Ostendere nititur Taylorus, sedes ipsas dici Eleusina; frustra: in locis omnibus urbs ipsa Eleusis intelligi debet, ut apud Philostratum p. 545. med. Secundus τίθεται πρὸς τῇ Ἐλευσῖνι. Egregius est Herodoti locus, quem advocat Taylorus, distinguentis τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει et Ἐλευσῖνα. Vel is ostendit urbem intelligi; neque enim in templo credibile sepultas Celei filias. Cæterum frustra vocem μυστηρίοις sollicitat Marklandus. — In Eleusinio Athenis, postridie festi, ἕδρα erat secundum Legem faciendæ; vid. Meursii Eleusin. p. 43. Andocides hic causam videtur dixisse; atque in Eleusinio quoque hujus Orationis, ni fallor, fingitur sedes: hinc ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ." Sluiter.

Μυστηρίοις] I. e. *in die mysteriorum*. Taylor. Vox ἐπιμελήσεται requirit μυστηρίων. Markland. Bene habet. absolutus is dativus est, pro ἐν τοῖς μυστηρίοις. *mysteria* vel *sacra Cereris arcana cum aguntur*. Reisk.

ἴδωσι τὸν βασιλέα ὅστις ἐστὶ καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ
35 ἠσεβημένα αὐτῷ, ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἳ ἕνεκα ταύτης
τῆς [1] ἑορτῆς, ἢ θύειν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν βουλόμενοι ἢ 200
θεωρεῖν; οὐδὲ γὰρ ἀγνὼς ὁ Ἀνδοκίδης οὔτε τοῖς ἔξω οὔτε
τοῖς ἐνθάδε διὰ τὰ ἠσεβημένα. ἀναγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ
τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ κακῶν ἢ ἀγαθῶν ἔργων τοὺς ποιή-
σαντας γιγνώσκεσθαι. ἔπειτα δὲ καὶ διώχλησε πόλεις
πολλὰς ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννη- 201
40 σον, Θετταλίαν, Ἑλλήσποντον, Ἰωνίαν, Κύπρον· βασιλέας

[1] ἑορτῆς ἔρχονται δεῦρο, ἢ A.

Οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς] Οἳ δεῦρο συνῆλθον ἕνεκα. Cont. Deesse videtur πάρεισιν, *adsunt*, post ἑορτῆς. Audocides p. 5. οἳ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ἔρχονται δεῦρο, eodem sensu. Markland. Post hoc vocabulum ex Andocidis loco a Marklando allato suppletum ego equidem iero δεῦρο ἔρχονται. Non omnes exteri, qui per dies majorum minorumve Mysteriorum Athenas convenirent, illuc eo conveniebant, quo sacris initiarentur, sed multi, ut votis a se conceptis exsolverentur hostias offerentes, alii, ut spectarent solummodo ritus et festivitates, publicaque hilaritate fruerentur. *θύειν εἰς τὴν πανήγυριν* est *hostiam mactare diei festi causa* [sic quoque Augerus], seu *quam ritus sit eo die mactari*, seu *quam tu voveris illo loco dieque festo, non alibi neque loci neque temporis, mactandam.* Reisk.

Ἡ θύειν] In promtu esset, si res ita ferret, *fugitivum* aliquod verbum revocare ad sententiam sustentandam. proinde ut pariter cum Andocide dicat: *ἐνιοὶ τῶν Ἑλλήνων, οἳ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ἔρχονται δεῦρο.* p. 5. Credo tamen non aliquo *aufugit*, sed hic *latitat* post principia. Θύειν εἰς τὴν πανήγυριν nemo dixit. Immo nec θύειν de non initiatis. Atqui de his habetur sermo, τοὺς μύστας — ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Et his ne limina quidem templi transire licuisse, notissima est religio. "Acarnanes duo Juvenes per initiorum dies *non initiati* templum Cereris imprudentes religionis cum cetera turba ingressi sunt. Facile eos sermo prodidit absurde quædam pronuntiantes: deductique ad Antistites templi, cum palam esset per errorem ingressos, tanquam ob infandum scelus *interfecti sunt.*" Liv. XXXI. 15. Refinge igitur: ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς ἦλθόσιν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν, βουλόμενοι θεωρεῖν. Taylor.

Ἔπειτα δὲ] Nemini adhuc suboluit lacuna, quanquam istud ἔπειτα δὲ tam diserte flagitet cui innitatur. Credibile est id omne, quod Andocidi domi et in regionibus Atticæ conterminis παραπεσόμενον, in medio esse relictum. Idem. Nihil hic deest ad efficiendum, ut constet Andocidem nemini ignotum, sed clarissimi nominis hominem esse. quam ad rem Lysias gemino utitur argumento 1) Andocides insigne scelus commisit, facinorum autem enormitas non minus, quam splendor rerum præclare gestarum, hominum oculos in auctorem contorquet, sermonesque omnium ubique locorum de eo concitat, etiamsi domi maneat, neque usquam peregrinetur. Verum præterea quoque 2) multas adiit Andocides urbes, multas pervagatus est regiones, cum multis congressus est. Reisk.

Διώχλησε πόλεις πολλὰς — Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννησον, etc.] Notandum vocem πόλις significare *totam regionem*: Siciliam enim, et Italiam, et Peloponnesum etc. vocat πόλεις. Et hinc conciliantur Marcus (V. 20.) et Lucas (VIII. 39.) in historia dæmoniaci Gadareni, a Jesu sanati. Marcus enim scribit: *et abiit, et cœpit prædicare in τῇ Δεκαπόλει, quanta sibi fecisset Jesus.* Lucas vero: *et abiit, καθ' ὅλην τὴν πόλιν, prædicans* etc. Erudite vocat πόλιν, quod Marcus Δεκάπολιν, quæ regio erat, *decem* urbes comprehendens. majoris lucis gratia addidit ὅλην. Bene quoque Vulgat. Intepr. vertit, *per universam civitatem.* Vide doctiss. Davisium ad Cæsar. B. Gall. VII. 4. "expellit ex civitate." Markland. *Multas civitates*, i. e. multas regiones. Auger.

Βασιλέας πολλοὺς κακολάκευσεν] Non satis exprimit vox κακολάκευσεν. *adulatus est.* gravius aliquid de Andocide exspectandum erat. Scripsit opinor *κακάσειεν, damno affecit:* quod ποιεῖν κακὸν mox vocat. Sic τὸν δῆμον φαίνεται κακώσας. Orat. XIII. de Agorato: et alibi. Markland.

πολλοὺς κεκυλάκευκεν, [1] ᾧ ἂν συγγένηται, πλὴν τοῦ Συ-
202 ρακουσίου Διονυσίου. οὗτος δὲ ἡ πάντων εὐτυχέστατός ἐστιν ἢ [2] πλεῖστον γνώμῃ διαφέρει τῶν ἄλλων, ὃς μόνος τῶν συγγενομένων Ἀνδοκίδῃ οὐκ ἐξηπατήθη ὑπ' ἀνδρὸς τοιούτου, ὃς τέχνην ταύτην ἔχει, τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν ποιεῖν κακόν, τοὺς δὲ φίλους ὅτι ἂν δύνηται κακόν. ὥστε μοὶ

[1] οἷς A. [2] πλείστων T.

Ὦ ἄν] F. οἷς ἂν, vel οἷς αὐτός. Cont.

Συγγένηται] Malim συγγεγένηται. Taylor.

Πλεῖστον] Π. πλεῖστον. H. Stephan. Πλεῖστον dedi ex mente Stephani, pro πλείστων, quod est in omnibus olim vulgatis. quamquam suspicio penes me nata est, vocabulum hoc πλεῖστον posse hinc abesse, minus autem paulo post, ante secundum κακόν. si scilicet illud secundum κακόν servandum censemus. Taylor enim id expunctum it. Posset ad hunc modum sic legi hic loci: γνώμῃ διαφέρει (sine πλεῖστον). et postmodum: ὅ,τι ἂν δύνηται πλεῖστον κακόν, aut ὅτι πλεῖστον ἂν δύνηται κακόν. Reisk.

Κακόν] Dele meo judicio. Sic erit rotundius. Taylor.

Ὃς τέχνην — δύνηται κακόν] Vocem κακόν in fine sustulit Taylorus. Melius, me quidem judice, e medio eam tollebat Valckenaerius, scribens: τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους ὅ, τι ἂν δύνηται κακόν. Sluiter.

Ὥστε μοὶ τὸν Δία — λαθεῖν τοὺς Ἕλληνας] Duriuscula quidem hæc videntur; corrupta tamen dicere non ausim, cum sæpius οὐκ et οὐδὲν ita conjungantur: quo pacto vim habent vehementioris negationis, quale est illud Aristophanis in Pluto, v. 137.

Οὐ οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
Οὐ θεῶν ἄν, οἶμαι φαίην, οὐκ ἄλλ' οὐδείς.

Demosthenes in Timocr. p. 765. 16. ed. Reisk. οὐκ ἂν ἔχοντες εἰπεῖν οὐδετέρου κοινὸν σύγγραμμα οὐδέν: in Aristocr. 665. 17. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιοῦτον ὀδὲν ἀφανισμένη φαίνεσθαι. Elegantí tamen conjectura hæc mutabat Valckenaerius: verba ejus hæc sunt. "MS. Coislin. αὐτό: scribatur ἀνδ. Facilis erit emendatio: οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν Ἀνδοκίδῃ χαριζομένοις κ. τ. λ. Audaciora licent in mutilis et corruptissimis, qualis hæc certe est Oratio. Paulo post est, *non potestis simul uti Legibus patriis et Andocide, νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι.*" Mox de audacia et impudentia Andocidis Athenas reversi ita loquitur Orator p. 264. v. 4. εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφῖκται, ὥστε καὶ λέγει περὶ τοῦ νόμου, ὃς καθῄρηται ὁ περὶ αὐτοῦ κείμενος, καὶ ἔξεστιν αὐτῷ ὅδε εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἴδῃ καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῇ βουλευτηρίῳ. De loco fere desperato et ab aliis tentato, si vanitatis suspicionem effugiam, dicam quod sentio: pro illo ἂν ἴδῃ, quod sensum non habet, probabiliter mihi conjecisse videor ἀναπτεῖ, *impune*; pro quo alii scribunt ἀναπτεί. Harpocration: Ἀναπτὲ ἀπτῆ (f. leg. ἀναπτὲ καὶ ἀναπτῆ, ἄνευ ἅπτης erit.) ἄνευ ἅπτης· ἄνευ κακοῦ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. Hesychius. Ἀναπτος· ἀβλαβής. — Ἀναπτῆ, ἄνευ ἅπτης καὶ βλάβης: pronti exponit quoque Scholiastes ad illud Euripidis in Medea v. 1357. (οὐκ ἔμελλε)

Κρέων ἀναπτὲ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.

Conf. Æschylum Eumen. v. 59. et 76. Sophoclem Antig. v. 491. Aristophanes Ecclesiaz. v. 1011.

Ταῖς σεσωβυτέραις γυναιξὶν ὥστε τὸν νέον
Ἔλεγεν ἀναπτὶ λαβομένας τοῦ σφαττάλου.

Scholiastes μὴ τιμωρουμένας ὑπὸ (f. ὑπῆς) τῆς βίας: Plato de Legg. l. IX. p. 871. d. ἀναπτὶ κτείνῃτε, ubi notat Stephanus, l. XI. p. 917. c. ἀναπτὶ τυπτήτω, et p. 935. b. κολαζέτω ἕκαστον ἀναπτί. Apud Diodorum Siculum tom. II. p. 450. v. 52. e MS. vocem confirmavit Wesselingius. Suidas quoque ἀναπτὶ exponit ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας: quæ est significatio hujus loci; convenit nempe cum νηπτεί, quam vocem eodem sensu habet Plato de Legg. l. IX. p. 874. c. νηπτεῖ Demosthenes in Aristocr. 639. 6. ed. R. Atque in talibus terminatio ὶ et εἰ utraque adhibetur. Apud Homerum Il. Θ. v. 197. ubi est αἰτυγχεῖ, Apion et Herodianus habent αὐτυγχί. Plura dederunt Valesius ad d. l. Harpocrationis, Bergierus ad Aristoph. et Interpretes Hesychii ll. cc. Quæ sequuntur καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, non ita facili opera sanari posse mihi videntur: audaciori esse si licerat, suspicer sententiam postulare: καὶ γνώμην ἀποφαίνεσθαι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ: quod Andocidi item ut crimen objicit p. 106. v. 7. ed. Steph. εἰς τοσοῦτον δὲ ἀναισχυντίας ἀφῖκται, ὥστε

τὰν Δίκα οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν αὐτῷ [1] οὐδὲν [2] χαριζομένοις
104. 1 παρὰ τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς Ἕλληνας. νῦν οὖν ὑμῖν ἐν
ἀνάγκῃ ἐστὶ βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἐπίστεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἅμα

[1] ὑτιοῦν A. [2] χαριζομένους T. R. A.

καὶ παρασκευάζεται τὰ τῆς πόλεως πράττειν καὶ ἥδη δημηγορεῖ, καὶ ἀποδεικμάζει, καὶ ἐπιτιμᾷ τῶν ἀρχόντων τισί· καὶ συμβουλεύει, εἰς τὸν βουλὴν εἰσιὸν, περὶ θυσιῶν, καὶ προσόδων, καὶ ὑχῶν, καὶ μαντιῶν (ita hunc locum scribendum censeo). Γνώμην ἀποφαίνεσθαι locutio est Oratoribus usitata. Demosthenes de Contribut. p. 169. 11. καὶ προθεῖναι περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι: de Coron. p. 291. 17. πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται: ubi Ulpianus γνώμην exponit λογισμὸν, βουλήν. De Falsa Legat. p. 390. 6. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμαν ἀνοφανημένον· μετὰ ταῦτα δὲ ὡς ἀγοπᾶντας δεδήσοντες· et γνώμης ἀπόδειξις est apud eundem in Aristeg. I. p. 772. 8. Sensus hujus loci est: *tantam esse audaciam Andocidis, ut dicat, sibi jam licere impune in templa venire et in forum, et sententiam dicere in curia, ac senatorio munere fungi.* Si cui tamen audacior videatur haec nostra emendatio, is fortasse malit cum Clar. Lauscio legere καὶ λέγειν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ: quod nec mihi displicet. Nam primum haud ita longe absunt ductus literarum λέγειν et νῦν; deinde λέγειν usurpatur ut apud Latinos *dicere* de ferenda et confirmanda sententia in senatu: sic Cicero Phil. V. in fin. "Dixi ad ea omnia, Consules, de quibus retulistis." Forte addenda voce Ἀθηναίων vim quandam et efficaciam consectatus est Rhetor. "Audet sententiam dicere in augusto et spectabili Reip. Atticæ senatu." Eandem vero γνώμης vocem restituendam credo Isocrati, cujus in Laudat. Evagor. p. 203. B. haec leguntur: τὶ γὰρ ἀσφαλέστερον εὐδαιμονίας, ἢ — τοσοῦτον καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ῥώμῃ διήνεγκεν, ὥστε μὴ μόνον Σαλαμῖνος, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀσίας ἁπάσης ἄξιος εἶναι τυραννεῖν. Mihi quidem ineptum videtur, si quis propter solam corporis pulchritudinem et robur regno dignus dicatur, animi virtutes nullam in censum veniant. Neque minus ineptum τῇ ῥώμῃ, quæ jam in laude corporis inest, per partitionem huic subjungi. In toto autem Epilogo, cujus haec est particula, corpus et res externæ tantum laudantur, animo nullus locus tribuitur, in quo tamen laudibus efferendo multus fuit p. 193. seqq. quodque caput esse in laudando docet Cicero de Or. I. I. c. 11. et 84. Ita supra p. 193. c. de Evagora dixerat: τοσοῦτον γὰρ καὶ ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν. Quamobrem et hic legendum videtur: καὶ τῷ σώματι — καὶ τῇ γνώμῃ. Non raro σῶμα et γνώμη junguntur apud scriptores antiquos. Andocides de Red. p. 22. v. 38. ed. Steph. εἰ γὰρ ὅτε ἀνθρώπου γνώμῃ ἁμαρτήσουσι, τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἴτιόν ἐστιν κ. τ. λ. Lysias in Or. Olympica apud Dionysium Halic. p. 92. v. 9. ἐγὼπα μὲν σωμάτων ἐπαίνου, φιλοτιμίαν δὴ πλούτου, γνώμης δ' ἐπιδειξιν: Xenophon Cyrop. l. I. c. 3. §. 10. ὑμᾶς ἰόντων καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς γνώμαις σφαλλομένους: Dionysius Halic. Antiq. l. III. p. 177. v. 36. κάμνων τὸ σῶμα πάθεσι παντοδαποῖς, καὶ οὐδὲ τῆς γνώμης ἔτι τῆς αὐτοῦ παρτιρὸς διαμένων: Euripides in Electra v. 372.

Γνώμων τε μεγάλην ἐν πίνυτι σώμαν

apud Aristophanem Plut. v. 559. pauperias dicitur τοῦ πλούτου παρέχειν ἐλάττους ἄνδρας, καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. Sæpius haec duo vocabula in MSS. confusa esse videntur; saltem apud Xenophontem ῥώμη in γνώμην abierat, quod vitium feliciter ac vere correxit amicus et literarum studiis et familiaritate conjunctissimus Ph. Gail, Van Heusde, in erudito, quod nuper edidit, Specimine Critico in Platonem p. 18. Haec ὡς ἐν παρέργῳ dicta sunto: redeamus ad Pseudo-Lysiam. Hic igitur p. 266. v. 9. per πρόληψιν ea, quæ dicturus esset Andocides, refutans ait: καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. ubi Taylorus recte καὶ pro καίτοι reponi vult. Reiskius verba nonnulla injicit. Mihi videtur unum intercidisse adverbium ἔτως ita restituendum: καὶ οὐκ ἔτως ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται. *non solum se ipse non defendet, sed et reliquos accusabit, qui idem crimen commiserunt.* De vi formulæ οὐκ ὅπως postea dicemus. IDEM.

Αὐτῷ οὐδὲν] Οὐδὲν αὐτῷ. SCAL. Οὐδὲν si abesset, nil equidem sim desideraturus. Locum si tuebitur, accipiendum erit pro τι, cujus vices eo gerit, quod οὐ præcessit, cui accommodatum fuerit, si scilicet a Lysia h. l. exaratum fuit relictum. Solent Græci negationes sine causa accumulare. REISK.

τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι· ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστὶν, ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός.

γ'. Εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφῖκται, ὥστε καὶ λέγει περὶ τοῦ νόμου, ὡς καθῄρηται ὁ περὶ αὐτοῦ κείμενος καὶ ἔξεστιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ 1 * * * 2 ἂν ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. καίτοι Περικλέα ποτέ φασι παραινέσαι ὑμῖν περὶ τῶν ἀσεβούντων, μὴ μόνον χρῆσθαι τοῖς γεγραμμένοις νόμοις περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγράφοις, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται, οὓς οὐδεὶς πω κύριος ἐγένετο καθελεῖν οὐδὲ ἐτόλμησεν ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασιν· ἡγεῖσθαι

[1] asteriscos om. T. R. A. [2] ἀλλ' ἴσως καὶ νῦν A.

Λέγει περὶ τοῦ νόμου] Atque ita militat Andocides p. 10. Edit. Steph. uti prædixerat ὁ διώκων. Operæ pretium erit conferre. Quæ autem hic sequuntur, graviter sunt deformata. Ἱερὰ ἴτι, Steph. exclusо ἄν. At profecto cum loquatur de supplicii gravitate, de extremis quibusque ἀτιμίαις, credo me non longe a Lysia mente nec oratione aberrare, dum sic lego: λέγει — ὡς — ἔξεστιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ, καὶ μετέχειν τῶν Ἀθήνησι κοινῶν ὡς οὐκ ὄντι ἀλιτηρίῳ. Noster exeunte oratione: Νέμειν ὑμεῖς ἔθεσθε ἐγγεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτὸν, ὡς ἀλιτήριον ὄντα. Andoc. 7. pag. Πρὸς δὲ τούτοις ἀναγεγραφότας ἐν στήλαις ὡς ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν. Atque ita fere loquuntur scriptores gravissimi de iis, quibus non jus civitatis modo, sed pene gentium ademptum esse videtur, qui ἐξηγοῦντο τῆς πόλεως (i. e. πολιτείας) ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγώνων, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις, ut dixit Antipho. Ecce enim Demosth. tibi sistam, Philip. 3. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνήγραψαν καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸν (sc. Arthmium Zeliten) καὶ γένος, καὶ ἀτίμους εἶναι. Τοῦτο δ' ἐστὶν οὐχ ἧν ἂν οὗτοί τις φήσειεν ἀτιμίαν. Τί γὰρ τῷ Ζελίτῃ τοῦτο ἔμελεν, εἰ τῶν Ἀθήνησι κοινῶν μὴ μεθέξειν ἔμελλεν; Rursus Demosth. id. adv. Eubulid. statim ab initio: Τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέσχον. Taylor.

Εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἴτι καὶ νῦν] Stephanus ejicit ἄν. Sed hoc non satis est: reliqua enim non possunt explicari. Lege: καὶ εἰς τὰ ἱερά· ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. immo et nunc est in Senatu Atheniensium. Sic enim dicit infra: καὶ συμβουλεύει, εἰς τὸν βουλὸν εἰσιὼν, περὶ θυσιῶν, καὶ ἱερῶν, καὶ μαντιῶν. Vide, quæ præcedunt. Hinc forte Cicero in Catilinam: "in Senatum venit; publici consilii fit particeps." Markland. Deesse hic aliquid dubio caret, neque difficile est, conjectura propemodum assequi, quid desit. Sententia hæc ferme subjicit: ἀνίτως, καὶ φαίνεται ἀναστρεφόμενος ἴτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. quid autem Lysias reapse dederit, ab integrioribus codicibus exspectabimus donec discamus. Reisk.

Ἐξηγοῦνται] Distinguas: ἐξηγοῦνται· (οὓς οὐδεὶς . . . . ἴσασιν) ἡγεῖσθαι γὰρ ἂν etc. *In Edit. min.* Taylor. Dicuntur illi ἐξηγεῖσθαι, qui interrogati a consulentibus, quid agendum sibi sit in rebus dubiis, (casibus vel scrupulis conscientiæ, ut vulgo usurpant) de jure sacrorum respondent, consilia dantes, quid ex præscripto legum sacrarum agendum cavendumve sit. Veterum illi ἐξηγηταὶ sunt nobis hodie sic dicti Casuistæ. Reisk.

Ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν] Forte: ἀντιπεῖν, εἰ καὶ οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασιν. Tale aliquid Interpres quoque videtur in animo habuisse, cum verteret, *licet ipsum legislatorem ignorent*. Sequitur ἡγεῖσθαι γὰρ ἂν αὐτοὺς, etc. opinor δεῖν αὐτοὺς, sc. ἀσεβεῖς vel ἀσεβοῦντας, de quibus sermo est. nisi ἂν διδόναι malis sumere pro δόσιν. Quæ vero præcedunt, οὓς οὐδεὶς πω, etc. usque ad ἴσασιν, parenthesi includas. Markland.

Οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασι] *Ne ipsum quidem norunt eorum latorem qui fuerit.* αὐτὸν serves, an αὐτοὺς scribas, nil interierit. Cum nemo sciat, a quo profecta illæ leges sint, eoque dubium fiat, utrum ab homine mortali, an ab ipso immortali

γὰρ ἂν αὐτοὺς οὕτως οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ 205
τοῖς θεοῖς δεδάναι δίκην. Ἀνδοκίδης δὲ τοσοῦτον κατατε-
φρόνηκε τῶν θεῶν καὶ ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν, ὥστε πρὶν 206
μᾶλλον ἢ ἧττον ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας ἐν τῇ πόλει
προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
ἔλαχεν Ἀνδοκίδης, [1] καὶ πεποιηκὼς ἃ οὗτος πεποίηκε περὶ
τοὺς θεούς· καὶ ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν, φάσκων τὸν
Ἀρίστιππον ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν αὐτοῦ πατρῷον. 207

[1] καὶ οὗτος πεποιηκὼς ἃ πεποίηκε A.

deo latæ sint, eo sunt religiosius observandæ, ne forte fiat, id quod in re incerta facile fieri potest, ut illas leges violando, non humanam auctoritatem, sed divinam violes. REISK.

Ἡγεῖσθαι] Subaudi ἔφη. obliqua est oratio, apta ex illo superiori *φασὶ τὸν Περικλέα. se enim existimare* (ita nempe ferunt Periclem tum affirmasse). REISK. AUGER.

Αὐτοὺς] Scil. *τοὺς ἀσεβοῦντας εἰς τοὺς θεούς*. REISK. AUGER.

Οὗτος] Si nempe nos, prout ipse nobis auctor factus sit, non e civili tantum jure, sed etiam e divino impios puniamus. REISK.

Ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν] Recte. *τιμωρεῖν ἐκείνοις* est *eorum causa ulcisci* vel *pœnam sumere*. Sæpe ita loquitur tum Noster, tum alii. Vide Orat. XIII. ad finem: et Antiphonta initio Orat I. Subintellige *αὐτῶν* ante *ὧν*. Vult *Religiones*. MOR, *μᾶλλον ἢ ἧττον*: nisi hæc delenda sint, nescio quid de illis fiet. Intelligo phrasin *μᾶλλον ἢ οἴχ ἧττον*: sed quomodo ea huc applicari possit, non video: et tamen Atticismus forte aliquis his subest: in præsens igitur *ἐνίχυε*. Sequentia vero ita distingue: *πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔλαχεν Ἀνδοκίδης, καὶ πεποιηκὼς ἃ οὗτος πεποίηκε περὶ τοὺς θεούς καὶ* (*ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν*) *φάσκων τὸν Ἀριστίππου ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πατρῷον· ὁ δὲ Ἀριστίππος* (non Ἀρχιππος) *ἠντιδίκει*, etc. Spiritus et Indignationis hæc plena sunt, præsertim istud ἔλαχεν Ἀνδοκίδης: quæ ultima vox cum emphasi pronuntianda est: quale istud Senecæ, *Medea fugiam?* vel hoc Servatoris nostri Marc. XIV. *Σίμων καθεύδεις;* Tune, Simon, idem iste, qui de zelo tuo tot ac tanta modo prædicavisti, Tune dormis? Vocem vero ἠντιδίκει adde iis, quæ viri docti de hac voce dixerunt ad Pollucis VIII. 5. segm. 23. MARKLAND. Idem est, ac si dixisset: *καὶ τούτων* (scil. *κατατεφρόνηκεν*), *itemque eos contempsit, quos oportet factas diis injurias in auctoribus exsequi*. REISK. Ὧν resolve in *τούτων οὕς. τούτων* i. e. *τῶν ἀνθρώπων, ἐκείνοις* np. *τοῖς θεοῖς*. AUGER.

Πρὶν μᾶλλον] Quid facias cum hac colluvie *τῶν ἀκλίτων*? *πρὶν μᾶλλον ἢ ἧττον*. Glossematica puto vel e cujusdam *ἀκριβολογοῦντος* manu profecta, quali vitiligine hæc oratio potissimum laborat. Hujusmodi credo aliquando exstitisse scripturam: *ὥστε πρὶν ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας*. [Dici enim potuit, *ἧττον ἢ δέκα ἡμέρας*. Ut nos utroque modo: *Before he had been ten days at home*, vel, *He had not been ten days at home*. Sed cum prior locutio *πρὶν*, magis proba visa fuerit, annotavit aliquis in margine *μᾶλλον ἢ ἧττον*. *In Edit. min.*] Ingeniosus deinde Aristarchulus Lysiæ phrasin suo calculo commendans, rectius dici fatetur *πρὶν ἢ δέκα ἡμέρας*, quam *ἧττον* (*μᾶλλον ἢ ἧττον*) *ἢ δέκα ἡμέρας*. Mox sordes in textu. TAYLOR. Miror utique Marklandum in re tam plana atque obvia tricari. Ecquis non intelligit *decem plus minus dies*. quamquam utique malim hæc vocabula *μᾶλλον ἢ ἧττον* non eo loco, quem nunc tenent, sed post *δέκα* legi. REISK. Gallice, *plus ou moins*. Hæc tria verba velim cum Reiskio transponi post *δέκα*. AUGER.

Ἀνδοκίδης] Post Ἀνδοκίδης addendum videtur *ὧν*. REISK.

Καὶ πεποιηκὼς ἃ οὗτος] Primum et postremum vocabulum abesse mallem. aberunt utique sine damno sententiæ. IDEM.

Φάσκων] Hoc participium suspensum hæret, sed hujus affectatæ inordinationis multa occurrunt exempla apud antiquos oratores. Itaque accipe phrasin quasi legeretur ἔφασκε. AUGER.

Ἀρίστιππον] Primum in hoc loco notanda est diversitas nominis, et primo loco pro Ἀρίστιππον legendum est Ἄρχιππον, vel secundo pro Ἄρχιππος Ἀρίστιππος. Deinde notandum est Andocidem moviasse litem de Herma sive statua Mercurii quasi sua et a suis majoribus posita: At contra Æschines et Plutarchus in Ando-

ὁ δὲ [1] Ἀρχιππος ἠντιδίκει, ἢ μὴν τὸν Ἑρμῆν ὑγιᾶ τε καὶ ὅλον εἶναι, καὶ μηδὲν πεπονθέναι ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἑρμαῖ· ὅμως μέντοι ἵνα μὴ ὑπὸ τούτου τοιούτου ὄντος πρᾶγμα [2] ἔχοι, δοὺς ἀργύριον ἀπηλλάγη. καίτοι ὁπότε οὗτος παρ' ἑτέρου ἠξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἦπου ἑτέρους γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστιν.

δ'. Ἀλλὰ λέξει δεινὸν εἶναι, εἰ ὁ μὲν μηνυτὴς τὰ ἔσχατα πείσεται, οἱ δὲ μηνυθέντες τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσι. καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσηται, 208 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι ἀδικοῦσι, καὶ τοῦ αὐτοῦ 209 ἀσεβήματος αἴτιοι εἰσίν· εἰ δ' ὑμεῖς [3] αὐτοκράτορες ἦτε, καὶ

[1] Ἀριστιππος, et mox ἢ A. [2] Ἴσχῃ T. R. A.
[3] αὐτοκράτορες, αὐτοὶ ἐστὲ οἱ ἀφ. τ. τ. τ. θεῶν, ὑμεῖς αὐτοί, ἀλλ' οὐχ οὗτοι A.

cid. aiunt eam statuam non fuisse majorum Andocidis ἀνάθημα, sed Ægeidis tribus, sed eo, quod erat sita in vicinia domus Andocidis, sic vocatam fuisse. Adde et forte eo, quod in jus vocaverat Archippum sive Aristippum propter hujus statuæ mutilationem, ideo magis vocata est Andocidis Hermas. Sed mirum mihi videtur hoc loco Lysiam non notavisse hominis vanitatem, si ea statua non fuit majorum suorum donarium, ut volunt Æschines et Plutarchus. Forte id ignorabat, et sequebatur communem errorem. PALMER. Pro Ἀριστιππον mavult etiam Ἀρχιππον Schottus. TAYLOR. Contius Ἀριστιππος. Deinde pro ἢ μὴν legit ἢ μήν, quod solum probum est, et omisi in textum inducere. AUGER.

Αὐτοῦ] Lege αὐτοῦ, Andocidis sc. non Archippi. TAYLOR.

Καίτοι οὐχ] Istud καίτοι debuit esse καὶ, ut procedat sententia, quæ aliter procedere nolit. IDEM. Nullus dubito hic parum quid deesse, forsitan in hanc sententiam: καίτοι πῶς οὐχὶ δεινόν, εἰ οὐ μόνον οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογ. atqui, qui fieri possit, ut minus indignum sit, si non solummodo pro se nil afferat, quo excusetur, sed etiam præterea alios incuset. REISK.

Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους κ. τ. λ.] Merito questus est Schottus de hujus loci obscuritate, cum historiam non intellexit, unde elucescere possit. Vidit quoque depravatum esse, sed eadem causa, restituere non sustinuit. Inolinata fortuna Athenien-sium, fractisque viribus, placuit τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσασθαι, ut plenus est in ea re Andocides. Ἐπιτέτακται domum καταδέξασθαι. Atque hæc omnia non per religionem, sed duram temporis necessitatem, rebus omnibus retro lapsis, et excussis e manibus populi imperii habenis. Sic ergo meum: Εἰ δ' ὑμεῖς μὴ αὐτοκράτορες ἦτε, οὐκ ἐστὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' αὐτοὶ αἴτιοι ἐστητε. Vos deorum religiones non violastis, sed qui vos in eam necessitatem conjecere, αὐτοὶ αἴτιοι. TAYLOR.

Ἄλλους] *Alios*, præter Andocidem, sacrilegii item reos factos. REISK.

Καταδέξασθαι] Non intelligo, nisi forte scripserit, καὶ πράξασθαι vel καταπράξασθαι. vide sequentia. Sensum loci exprimit Philonis istud de Leg. Special. p. 519. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεσθαι ἀδικοῦντι. Nihil deesse videtur ante verba τοὺς μὲν οὖν, etc. MARKLAND. *Recipere in civitatem*, ab exsilio revocatos, aut exilii pœna iis remissa. Sententia hæc est: qui vobis imperarunt, ut alios quospiam ob crimina nescio quæ exsilio mulctatos revocaretis, idque ab invitis vobis et necessitati cedere coactis impetrarunt, hi culpam eam sibi contraxerunt, non vos vobis contraxistis. Videtur Lacedæmonios notare, aut Athenienses tyrannidis et Lacedæmoniorum studiosos. REISK.

Τοῦ αὐτοῦ ἀσεβήματος] Quo scil. illi ipsi sacrilegi tenentur, qui, cum a vobis expulsi patria fuissent, nunc a Lacedæmoniis per vim reducti sunt. IDEM.

Ἦτε καί] Ἐστὲ καί. CONT. Videor mihi in his duobus vocabulis vestigia unius ὅτας cernere. H et N modis inter se simillimis exarantur in libris, et ς atque sigla καὶ repræsentans pariter inter se sunt tam similes, ut discerni sæpe nequeant. unde

ἐστὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' οὗτοι αἴ- 210
τιοί ἔσονται. ὑμεῖς οὖν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν
ταύτην περιτρέψαι, ἔξον τὸν ἀδικοῦντα κολάσασιν ἀπηλ-
λάχθαι. ἔπειτα δ' ἐκεῖνοι μὲν ἀρνοῦνται τὰ μεμηνυμένα,
οὗτος δὲ ὁμολογεῖ ποιῆσαι. καίτοι καὶ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐν 211
τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν
ἀδικεῖν ἀποδυήσκει, ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ
[1] πολλοὶ οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. οὔκουν ὁμοίαν χρὴ γνώμην 212

[1] πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικεῖν T. R. πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν A.

constat, quam facile ex ΟΝΤΕΣ exsistere potuerit ΗΤΕ και. Hoc sic sumto, locus ita erit leg. εἰ δὲ ὑμεῖς, αὐτοκράτορες ὄντες, αὐτοί ἐστε οἱ ἀφελόντες etc. (nisi potius legi mavolemus ἀνέλοντες. quod ni rectius est, est certe usitatius) *sin autem vos, qui* (vel *cum*, vel *licet*) *juris vestri spontisque vestræ sitis* (et a nemine cogamini), *tollatis deorum vindicias ipsi, vos ipsi*, αὐτοί, ἀλλ' οὐχ οὗτοι αἴτιοι ἔσονται, *vos eritis ipsi piaculi rei, non autem illi.* (Lacedæmonii puta, aut sacrilegi, quos recipere mœniis vestris inviti coacti fuistis.) τιμωρίαι θεῶν sunt, cum leges pœnas in sacrilegos sancientes, tum judicia, quæ super ejusmodi causis sacrilegii habentur, pœnæ denique ipsæ, quæ sontibus infliguntur. Hæc enim tria cum exercentur, vindicta pro diis contemtis atque violatis ab eorum læsoribus repetitur. Possit quoque sententia eadem manente pro τιμωρίας legi τιμάς. Verumtamen ego equidem causæ nil video, cur eo confugiatur. REISK.

Τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν] Ferri forte potest: ut τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν sint *pœnas, quæ deorum causa exiguntur.* mallem tamen τῶν ἀθέων, *atheorum*, impiorum. Quæ sequuntur, ἀλλ' οὗτοι etc. artificiosa sunt. Dicere voluit: *Si pœnarum arbitrium penes Vos esset* (*et quidem est*) *impiis non punitis, Vos sontes eritis*: sed a *Directo* orationem convertit, offensionis vitandæ causa, et pro ὑμεῖς αἴτιοι ἔσεσθε ponit οὗτοι αἴτιοι ἔσονται. ἀλλ' enim ornatui tantum inservit, ut sæpe. Pari omnino artificio Paulus ad Festum, Actor. XXV. 11. εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. non dicit, *Tu* non potes, (vel debes) sed, *Nemo* potest. alterum enim liberioris faisset compellationis. Demetrius περὶ Ἑρμ. Segm. 311. et seqq. pulcre agit de hac λέξει ἐσχηματισμένῃ: et utilitatem ejus notat Tiberius Rhetor in Schemate Καθόλου. Græca Lysiæ distinguenda sunt, quemadmodum in Latinis factum vides. Ad sensum hujus loci illustrandum, non possum non exscribere alterum suavissimi et acutissimi oratoris Lycurgi, κατὰ Λεωκράτ. p. 168. Τὰ γὰρ ἀδικήματα, ὅσ᾽ μὲν ἂν ᾖ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν ἴσως δὲν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν. MARKLAND.

Ἐκεῖνοι] Illi reliqui sacrilegii item rei, quos jussu Lacedæmoniorum denuo urbe vestra recepistis. REISK.

Ὁμολογεῖ] Stropha hæc est sophistica, oratore honesto indigna. In illa quidem, quæ hodie superest, Andocidis defensione sui hac in causa sacrorum violatorum tantum abest, ut Andocides sacrilegii se reum fateatur, ut potius crimen hoc modis omnibus infitietur atque a se amoliatur. IDEM.

Πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικ.] Καὶ πολλοῖς οὐδὲ δόξας ἀδικεῖν. CONT. Pro πολλοὺς habent πολλοῦ Codd. Steph. et Coisl. πολλοῖς reponit Scal. Videtur tamen Schottus veram pene sententiam deprehendisse: Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ καὶ οὐκ ἐλήγχεται, ὥστε δόξαι ἀδικεῖν, ἀποφήσεται. At quales, O Musæ, circuitiones! Pressius sic et verbis pene consentientibus: Ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἀποδύσκει, ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, *argumentis* sc. *et probationibus res agitur* (Hesych. Ἐλήγξει. ζασανίσει. Aristoph Lysistra. 485. Ἀλλ' ἀπερώτα καὶ μὴ πιθοῦ, καὶ περίσφιζε πάντας ἐλέγχους· Ὡς αἰσχρὸν ἀκεδάνιστον ἰᾶν τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα μεθύντας), καὶ ἀπολύεται οὐδὲν δόξας ἀδικεῖν, [ut vertimus: vel καὶ πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. *In Edit. min.*] TAYLOR. Lego: καὶ πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. id est, multi, licet accusati fuerint, tamen factum *negantes*, re in judicium delata, absoluti fuerunt sententia Judicum, pronuntiantium, *Videntur non deliquisse.* At in hac causa, inquit, longe aliter se res habet. Andocides enim *fatetur* se fecisse. confessionis vero mulcta Legibus statuta, est *Mors.* Alludit ad Formulam sententiæ Absolutoriæ in iatis οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. Orat. XX. εἰ δὲ ἰδιωτικήτης, ἐκπεριάμενοι τοὺς κατηγόρους, οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν, id

ἔχειν περί τε τῶν ἀρνουμένων καὶ περὶ τῶν ὁμολογουμένων. Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα τρώσῃ, κεφαλὴν ἢ πρόσωπον ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου πάγου φεύξεται τὴν τοῦ ἀδικηθέντος πάλιν, [1] ἢ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ [2] ἐὰν κατίῃ, 213 ἐνδειχθεὶς θανάτῳ ζημιωθήσεται· ἐὰν δέ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οὐδ' αὐτῶν κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν, ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ μὲν δὴ τούτων καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθόν ἐστιν ἐπιμελεῖσθαι, ὑφ' ὧν καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε πάσχειν. φασὶ δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς [3] ἱερῶν ἐξεῖργειν. ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ' ὑμῖν νόμιμα, ἢ ἕτεροι τὰ 214 ὑμέτερα. Τοσούτῳ δ' οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέ-

[1] ἦγον A. [2] ἰὰν μὲν κατίῃ T. R. ἰὰν μὲν κατίῃ A.
[3] ἱερῶν τῶν ὑμετέρων τινὰς ἐξείργειν A.

est, *absoluti fuerunt*. Enormiter hoc loco agit Schottus. MARKLAND. Nescio, an sic dederit Lysias: καὶ πολλοὺς ἤδη ἀφῆκαν (scil. οἱ δικασταὶ, vel οἱ ἐν τῷ Ἀρείου πάγου Συλλεγέντες) οὐδὲν δίξαντας ἀδικεῖν. *multosque absolverunt* (Areopagitæ), *qui viderentur nihil deliquisse*. REISK.

Οὔκουν ὁμοίαν χρὴ γνώμην ἔχειν] "Sensus postulat (inquit Valckenaerius) οὔκουν ὑμᾶς ὁμοίαν χρὴ γνώμην ἔχειν, scilicet quam Areopagitæ." SLUITER.

Ὁμολογουμένων] Imo vero ὁμολογούντων. REISK.

Κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου φεύξεται] Primum inserenda vox πάγου post Ἀρείου. Deinde, e regione horum verborum videtur studiosus aliquis in margine apposuisse ista, ἢ τραύματος ἐκ προνοίας: quia scilicet noverat Areopagitas judicasse de *Vulneribus ex industria illatis*. Proprie vero ἐνδειχθείς. vide Harpocrat. v. Ἔνδειξις, et Pollucem VIII. 6. segm. 49. et Nostrum infra, δὶς ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδίδωται. MARKLAND.

Ἢ τραύματος ἐκ προνοίας] Ecce tibi iterum τὸν ἀπὸ μηχανῆς. Procul dubio ad illustrandum, quales essent leges, quas modo laudavit, Areopagiticæ, margini allevit homo catus, ἦγον τραύματος ἐκ προνοίας. In MSS. non longe absimilia sunt ἢ et ἦγον, immo omnibus præter oculatissimos eadem. TAYLOR. Ego arbitror ἢ delendum esse, ut natum e similitudine cum N ultima litera proximi vocabuli πόλιν. quo admisso ad τραύματος subaudietur ἴνεκα. Sin autem hæc litera *n* omnino servanda sit, leg. erit: τῷ τραύματος, subaudi προφάσει aut καταλίπῃ, *per legem vulneris præmeditati*, aut *sub eo titulo*. REISK. Contius legit: ἢ τραύματος ἐκ προνοίας ἐνδειχθείς, Θανάτῳ etc. recidendo καὶ ἰὰν μὲν κατίῃ. Sub. ἴνεκα. AUGER.

Μὲν κατίῃ] Dele istud μὲν, quod hic locum non habet ullum. Neque enim huic commati ἀντιπαρδίδοται vicinum istud ἰὰν δέ τις, sed superioribus, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα. Non leve est aliquando neque minimæ gratiæ sententiam in proprias sedes dispertiri. TAYLOR.

Οὐδ'] Pro οὐδ' nealim οὐκ. IDEM.

Αὐτῶν] Lege αὐτὸν κωλύσετε. Mox pone Notam Interrog. post τὰ ὑμέτερα. MARKLAND. Videtur αὐτῶν bene habere, coëgeretque οὐδὲ cum ἐπιβαίνειν. *ne ipsa quidem limina calcare, nedum in fana ipsa ingredi.* ἐπιβαίνειν τῶν ἱερῶν idem videtur esse, atque ἐπιβαίνειν τῶν οἰκιῶν τῶν ἱερῶν. REISK.

Καὶ μὲν δὴ] Idem est in Lysiaca dictione, atque καίτοι, aut καὶ μέντοι. *atqui*. IDEM.

Πολλοὺς] Aut post hoc vocabulum, aut post ἀσεβήματα proximum deesse videtur τινὰς, aut τῶν ὑμετέρων τινὰς, ἐνδίκως ἐκπεσόντας. *a Græcorum haud paucis nostratium quosdam propter impietates commissas hinc ejectos suis quoque fanis exclusos fuisse.* Aut certe αὐτὸν excidit, *multos Græcorum aiunt Andocidi aditu fanorum suorum interdixisse*. IDEM.

Ποιεῖσθε] ποιήσεσθε. CONT.

Τὰ ὑμέτερα] Melius interrogasset increpanti similis. TAYLOR.

στερος γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ ἐν τῇ αὑτοῦ πόλει. ὀργίζεσθαι οὖν χρὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικοῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς ξένοις περὶ ταῦτα τὰ ἱερά· τὸ μὲν γὰρ ὥσπερ ἀλλότριόν ἐστιν ἁμάρτημα, τὸ δ' οἰκεῖον. καὶ μὴ οὓς μὲν ἔχετε ἀδικοῦντας ἀφίετε, τοὺς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν, ἐπικηρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου
105. 1 δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μή, δόξετε τοῖς Ἕλλησι κομψεύειν μᾶλλον ἢ τιμωρεῖσθαι βούλεσθαι. ἐπεδείξατο δὲ καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει. οὐ γὰρ ὡς δεδιὼς τὰ πεποιημένα, ἀλλ' ὡς θαρρῶν, ναυκληρίᾳ 215
ἐπιδέμενος τὴν θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν,

Αὐτοῖς ἀδικ.] M. ἀστοῖς ἀδικ. H. Stephan.

Περὶ ταῦτα τὰ ἱερά] Ad hæc verba notarat Valckenaerius: "Cur ista sacra? τὰ ἱερὰ adjectum ab alio ex superioribus: Lysias scripserat tantum περὶ ταῦτα, nempe περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς ἑορτὰς (v. 2.) ἠσέβει." Sluiter.

Ἐπικηρύττοντες etc.] Proprie. Ammonius: ἐπικηρύξαι δὲ, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαζόντι, καὶ ἀνάγοντι (l. ὃ ἀνάγοντι), καὶ (l. ἢ) ἀποκτείναντί τινα τῶν δικασθέντων, l. τῶν καταδικασθέντων. Confer hunc Lysiæ locum cum verbis Ammonii. Vide et Harpocr. voce Ἐπικεκηρυχέναι. Huic mori alludit Pollux IV. 12. Segm. 93. in phrasi ἐπικηρύττειν χρήματά τινι. *alicui pecuniam per præconem promittere.* Markland.

Ἐπιδείξατο δὲ καὶ] Cohærent hæc cum illis paulo ante præmissis: οὗτος δὲ ἔργῳ ὠσίβει. quasi dixisset: Andocides non solum rebus ipsis impium se gessit, sacrilegium committendo, neque satis habuit scelere se obstrinxisse, verum etiam in eo gloriatus est, et quasi ostentavit ad Græcos, se numen deorum nullum putare. Reisk.

Τὰ πεποιημένα] Id est, τὰ ἐπίχειρα τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ πεποιημένων. Idem.

Ἔπλει] Edit. pr. ἐπλέδα. Novi quibus placebat ἐπίρα, ut passim Thucyd. πειραιῶσθαι. Vide *schol.* 1. Thucyd. 26. Πειραιούμενοι, πλέοντες. Coisl. ἐπλδει. Sed lectio Stephanica longe est anteferenda. Andoc. p. 18. 4. ed. Steph. Τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώπως ἢ χειμῶνος ὥρᾳ πλεῖν τὴν θάλατταν; Taylor. Lectio hæc, ἔπλει, a Stephano profecta est; speciosa utique, haud enim infitiabor, in qua etiam acquiescerem, si sine Aldina foret, in qua prostat ἐπλέδα. Videor mihi in hac lectione ἐπίρα cernere. πειρᾶν τὴν θάλατταν idem est atque τοὺς τὴν θάλατταν ἐργαζομένους πειρᾶν. piraticam exercere in navicularios et mercatores mare arantes, nave comparata, cujus ipse dominus esset. Reisk.

Ἔπλει] Hemsterhusius ad Hesychium p. 94. e lectione Aldina ἐπλέδα efformabat ἐπηλᾶτο, lectionem Stephani ἔπλει languidam vocans. At vero, pace viri summi, notabat Valckenaerius πλεῖν τὴν θάλατταν similiter esse in Oratione Andocidea, idque bene etiam vidisse Taylorum, et in Cod. Coislin. esse ἐπλδει, litera tantum superflua. Deinde ἐπηλᾶτο, *cum arumnis vagatus est*, infracturum fuisse argumentum Oratoris, — si a Diis impius ille mari fuisset vexatus. Porro dici quidem p. 275. 6. ἁλώμενος διάγει: sed ἁλᾶσθαι prorsus esse Homericum: Homereis autem Lysiam non tantum abstinere, sed adhibere e medio duntaxat usu petita. Πλεῖν τὴν θάλατταν locutio est aliis etiam Oratoribus Atticis frequentata. Vid. Isocratem de Pace p. 163. B. Demosthenem Phil. I. p. 49. 24. ed. R. in Apat. p. 893. 27. Conf. Aristidem p. 209. F. Jam subjungit: ὁ δὲ Θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ προφάσει δῷ δίκην. Hanc lectionem jam sollicitavit Marklandus, ejus loco reponens ἐπὶ τιμῆς προφάσει, ingeniose quidem, ut solet, non item, ut opinor, vere. Reiskius non audet lectionem sollicitare, quoniam non satis intelligit. Mihi facilis videtur emendatio ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ φάσει: *Deus ipsum periculis eripuit, ut, ad locum reversus, ubi peccata ista commisit, per meam accusationem pœnas lueret.* Φάσις peculiariter quidem dicitur *delatio eorum, qui erga vectigalia et reditus publicos peccarint, Sycophantarum, et Tu-*

ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα [1]ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει δῴη δίκην. ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν καὶ δώσειν δίκην· θαυμάσιον δὲ [2]οὐδὲν ἄν μοι γένοιτο. οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει, ἀλλ' αὕτη μέν ἐστιν ἀνθρωπίνη δίκη. πολλαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὁρῶν καὶ ἑτέρους ἠσεβηκότας χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων διὰ τὰ τῶν

[1] ἐπὶ τιμῇς προφάσει A.
[2] οὐδὲν, ἂν μὴ γένοιτο R. οὐδέν ἐστιν ἂν τοῦτ' οὕτω ἐγένετο A.

torum mala fide gerentium. Sed universe etiam omnem *accusationem* notat: vid. Pollux l. VIII. s. 48. ibique Jungermannus, Budæus Comment. L. Gr. p. m. 182, φάσις δὲ, ait Suidas, καὶ μήνυσις, ἀγγελία (leg. εἰσαγγελία, ΕΙΣ absorptum est a præcedenti syllaba ΣΙΣ). et φαίνειν crebro *accusare* vel συκοφαντεῖν notat apud Aristophanem; v. g. Acharn. v. 541. 819. seqq. 908. 912. item apud Oratores. Similis est Lycurgi locus in Leocr. p. 159. v. 14. ἐπεί γε τὸ ἀληθῆν τοῦτον, οἶμαι θεῶν τινὰ αὐτὸν ἐκ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν' ἐπιδὴ τὸν εὐκλεᾶ πίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου τύχῃ, καὶ οὓς προὔδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὐτὸν καταστήσειεν. SLUITER.

Τετῆχεν] Θεοί σε ποιήσαντα ἀνόσια νόμῳ δικαίῳ χρεώμενα ὑπήγαγον εἰς χέρας τὰς ἡμάς. Herodot. Uran. 106. V. Hesych. in Τετηγάγετο. TAYLOR. Verbum ὑπάγειν in hac re proprium est. subauditur τῷ δικαστηρίῳ, aut τῇ κολάσει. REISK.

Ἐπὶ τῇ ἐμῇ] Lege ἐπὶ τιμῇς προφάσει, δῴη δίκην. Confirmat ipse Andocides Orat. de Reditu suo, p. 21. ed. Steph. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε, προθυμίας τε εἵνεκα, καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. Hanc sententiam mutuatus est Lycurgus p. 159. Ad istud vero, quod de navigatione ejus Accusatores hic dicunt, sollerter respondet Orat. de Myster. p. 17, 18. Porro, ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα, idem videtur exprimere, quod εἰς τοὺς ἠδικημένους ἀφικέσθαι, infra. [Marklandum usque adhuc pæne exscribit Taylorus in Edit. min.] Si cui locutio insolentior videatur, verba aliter forte componi possunt, nempe, δῴη δίκην εἰς τὰ ἁμαρτήματα· quod idem erit ac τῶν ἁμαρτημάτων, ut Orat. in Diogit. ἐπιτρέπω εἰς τοὺς παῖδας, pro τῶν παίδων. sic et ἄξια εἰς μυρίας δραχμὰς, Demosth. Orat. I. in Aphobum: quod usitatius dicitur μυρίων δραχμῶν. Si hoc verum sit, ponenda est minima distinctio post ἀφικόμενος. Ultimum vero δίκην delendum puto: ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν, καὶ δώσειν· non δώσειν δίκην. MARKLAND. Non satis tenemus omnia ad hanc causam spectantia. quare non ausim lectionem hanc sollicitare, quæ possit hoc significare, per occasionem mei, me litem adversus Andocidem instruente, cujus causa necesse illi fuit huc reverti. Nescimus, qui actor fuerit. (Nam Lysias certe non fuit, tametsi actori calamum suum venalem præstitit.) neque magis novimus, quam ille causam Andocidi redeundi dederit. Dictio εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἀφικνεῖσθαι significare videtur, venire in loca delicti commissi, ubi supersunt adhuc res vel homines, in quibus scelus commissum fuit, supersunt item testes, ut infitiationi locus nullus sit. REISK.

Θαυμάσιον] Immo, inquit Valckenærius, θαυμαστόν. SLUITER.

Οὐδὲν, ἂν μὴ γένοιτο] Sic dedi de meo, vulgatæ pro tertia voce dant μοι. Sæpissime in libris Mstis excusisque η et ω inter se permutantur. *Verum tamen ne id quidem mirandum fuerit, si id minus fiat.* h. e. si Andocides diis scelerum pœnas nullas det; aut, si hoc-e judicio absolutus excedat. malim tamen legi: ἂν μὴ οὐδὲς γένοιτο. *si hoc* (ut nempe pœnas det) *non statim fiat.* REISK.

Οὔτε] Imo vero οὐδέ. *nam ne deus quidem in continenti punit.* IDEM.

Δίκη] Post voc. δίκη deesse videtur hæc sententia: τῆς δὲ θείας οὐδὲς πρείττων, aut τὴν δὲ θείαν οὐδὲς ἂν διαφύγειεν. nil mirer, ait, si Andocides hoc e judicio effugiat. humanum hoc est judicium, in quo sedent homines, errori obnoxii, falli faciles. divinum autem judicium nemo unquam effugit. IDEM.

Εἰκάζειν] Subaudi ὅτι τοῦθ' ὃ λέγω, ἀληθές ἐστι, vel γενήσεται. causæ mihi multæ sunt, multaque argumenta suspicandi aut colligendi hoc, quod aio, verum, aut sic eventurum esse, ut scil. Andocides, si non statim, certo certius tamen olim aliquando pœnas det sacrilegii. IDEM.

Χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν προγόνων ἁμαρτήματα] Notatu digna sunt hæc propter eorum similitudinem cum secundo Decalogi præcepto. Liceat hic quoque locum exscribere optimi Lycurgi, p. 157. τοὺς δὲ θεοὺς οὔτ' ἂν

προγόνων ἁμαρτήματα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ δέη πολλὰ
καὶ κινδύνους ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς ἀδικοῦσιν, ὥστε πολ-
λοὺς ἤδη ἐπιθυμῆσαι τελευτήσαντας τῶν κακῶν ἀπηλλά- 218
χθαι. ὁ δὲ θεὸς τέλος [1] τούτων λυμηνάμενος τῷ βίῳ θά-
νατον ἐπέθηκε. Σκέψασθε δὲ καὶ αὐτοῦ Ἀνδοκίδου τὸν
βίον, ἀφ' οὗ ἠσέβηκε, [2] καὶ εἴ τις τοιοῦτος ἕτερός ἐστιν.
Ἀνδοκίδης γὰρ ἐπειδὴ ἥμαρτεν, ἐξ ἐπιβολῆς εἰσαχθεὶς εἰς 219

[1] τούτῳ T. [2] καὶ om. A.

ἐπιορκήσας τις λάθοι, οὔτ' ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδές γε, καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλας ἀτυχήμασι περιπίπτει. MARKLAND.

Τριετήσαντας] Lege τελευτήσαντας. et ita Schottus. Quæ sequuntur ita forte legenda et distinguenda: ἀπηλλάχθαι, οὐδὲ θεὸς τέλος, τούτῳ λυμηνάμενος τῷ βίῳ, θάνατον ἐπέθηκε. hoc sensu: multos sceleratos mori cupivisse: Deum vero nondum adeo cum illis in gratiam rediisse, ut hoc illis concesserit; etiamsi vitam eorum multis casibus interea infestaverit. Infra: μαρτυρίαν ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ. Cl. Editor legit: ἡ ἀργυρίου, ἐπ' ἐλπίδι etc. quod verissimum puto. IDEM.

Τέλος] Imo vero οὐδὲ τέλος. deus ne morte quidem imponit horum vitæ finem, a se miseris modis cruciatuum exagitatæ; sed ad Orcum eos demittit, ibi quoque, et adhuc atrocius cruciandos. REISK.

Τούτῳ] Τούτους. SCHOTT. Τούτων. SCAL. Recepta tamen lectio bene se habere potest. TAYLOR. Conjecturam Scaligeri nullus dubitavi in texto exhibere, pro lectione vulgatarum τούτῳ. REISK.

Σκέψασθε] Demonstratum it, Andocidem, etiamsi fortuito fiat, ut hoc judicio absolvatur, ea tamen vita, quam agat et adhuc egisset, tam miseram, ut alia nulla esse possit miserior, satis jam superque pœnarum diis dare atque dedisse. IDEM.

Καὶ] Delendum videtur, ut natum e fine vocabuli proximi πεπαίκασι. IDEM.

Εἴ τις τοιοῦτος] *Adeste animis, dum Andocidis vitam percurram, et statuite, utrum ea sit nec ne, qualem facinorosorum esse nuper descripsi.* Σκέψασθε — εἴτε τοιοῦτος ἡ ἕτερός ἐστιν. Plato de Legg. l. 1. Πρὶν διδάξαι ἱκανῶς ἢ μαθεῖν, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει. Vulgata certe lectio est omnium maxime inficeta. Εἴ τις τοιοῦτος ἕτερος. Immo *Multorum*. Supra modo: Πολλαχόθεν δὲ ἔχω τιμωρίαν ὁμοίαν εἰκάζειν, ἱερῶν καὶ ἱερέων κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet hic locus. Ἕτερος βίος idem est atque ἄλλου τινὸς τῶν πάντων ἀνθρώπων βίος. *consideret, num quæ alia vita cujusquam sit, perinde misera, atque hujus Andocidis est.* E miseria vitæ, qua conflictetur Andocides, colligit actor, eum diis invisum, eoque sontem esse. deos enim insontes non odisse. REISK.

Ἐξ ἐπιβουλῆς] Sic vulg. Τοξότης, credo, aut e Δημοσίων collegio nonnullus solus in solo angiportu *fallacias* struxit, et hominem *necopinantem*, in jus rapit! Quotus lector hanc impuritatem ἀναγκοφαγεῖ? Medela enim non nisi ex medio Atticorum foro eruenda. Ἐπιβολὴ erat mulcta peculiariter dicta, ἡ ὁριζομένη ζημία, quam re ad judices nondum delata, vel *Senatui Areopagitico*, vel *Quingentorum* (idque maxime in Actionibus εἰσαγγελίας, quali nempe tenebatur Andocides, uti constat ex Plutarch. in vita, et ex ejus oratione adversaria), vel aliquando soli *Magistratui* imponendi jus competebat. Explicat quodammodo Pollux VIII. 6. Ἐάν τις περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν ἁλίσκηται, ἡ ἄρχων ἢ βήτωρ εἰς τὴν ζουλὴν εἰσαγγελίας δίδοται κατ' αὐτοῦ. κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ Βουλὴ ποιεῖται ζημίας ἐπιζολὴν, ἂν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ. Lego locum emendatius, quam legi solet. Æsch. περ. παραπρεσβ. p. 40. Edit. Steph. Πρότερον δ' ὑπόμνημα τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐδ' ἐπεξιὼν τῇ τοῦ τραύματος γραφῇ κ. τ. λ. Ita enim pro ἐπιβουλὴν Steph. ex conjectura, Cod. item Manuscriptus, quo usus est Scaliger et Scholiastes ad locum. Usi sunt hoc jure, ut monui, *Magistratus*. N. c. Nicomach. pr. Ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν Ἀρχόντων ἐπιβολὰς καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον, κ. τ. λ. *Archon* solus. Orphanorum, inquit Demosth. adv. Macartat. sub fin. ἐπιμεληθῆναι ὁ Ἄρχων, καὶ μὴ ἐάτω ὑβρίζειν, ἡ ποιῇ τι παράνομον, κύριος δ' ἐπιζάλλειν κατὰ τὸ τίλος, ἐὰν δὲ μείζονος ζημίας δοκῇ ἄξιος εἶναι, προσκαλεσάμενος πρόσταττε, καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενος — εἰσαγαγέτω εἰς τὴν Ἡλιαίαν. Usi sunt Περίοδοι. Æsch. c. Timarch. p. 5. Edit. Steph. Τῶν Ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ — περὶ τοῦ εἰσφερομένου μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου.

τὸ δικαστήριον, ἔδησεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ, εἰ μὴ
221 παραδοίη τὸν ἀκόλουθον· εὖ δ' ἤδει οὐ δυνησόμενος παρα- 15
δοῦναι, ὃς διὰ τοῦτον καὶ τὰ τούτου ἁμαρτήματα ἀπέθανεν,
ἵνα μὴ μηνυτὴς γένοιτο. καίτοι πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τού-
του γνώμην διέφθειρεν, ὃς ῥᾷον ἡγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι
222 ἢ ἀργυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ; ἐκ δ' οὖν τούτου τοῦ τι-
μήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἐναυτὸν, καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος

(Cod. MS. ἢ χωρὶς περὶ ἑκάστου, F. μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου) ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ — ἢ ἵλεῳ τὸν ἐπιστάτην—κυριεύσασαν οἱ Πριάδεις μιᾷχρὶ ἥ δραχμῶν (h. e. juxta Demosthenem supra prolatum κύριοι sunto ἐπιζάλλειν κατὰ τὸ τέλος) ἐὰν δὲ πλέονος ἀξίας ἐστὶ ζημίας, ἐπιβάλλοντες μέχρι ἥ δραχμῶν εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βουλήν. Usi sunt denique quotquot in ea civitate ad ullam reip. partem accesere. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν — καὶ τὰ δημόσια γράμματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπιζάλλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων — μάρτυρας παρέξομαι. Id. Æsch. c. Ctesiph. p. 57. In MSS. nimium confunduntur Ἐπιβολὴ et Ἐπιβουλή. Philo MS. Περὶ τῶν τοῦ δουκισιόφου Κάϊν ἐκγόνων. Ex Cod. Vatic. Ὡς μηδὲ κατὰ τὰς ἀκραιφνεῖς καὶ ἀσωμάτους τῆς διανοίας ἐπιζολὰς ψαύσασθαι δύνασθαι. Ut locum lecturus est doctissimus Editor. Atque hæc eo explicatius, quia nemo adhuc de iis explicate satis. Juvenem tamen φιλέλληνα non prius dimittam, quam ei ἀκροάσεως χάριν Xenophontem defœcatum præstitero. Hist. Græc. l. 1. p. 448. Edit. 1625. Ἀρχίδαμος ὁ τοῦ δήμου τότε προστατὴς ἐν Ἀθήναις — Ἐρασινδῆ ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν κατηγόρει ἐν δικαστηρίῳ. Hodie in textu sine ulla fraudis suspicione monstrum illud, neque uno pisculo dignum, ἐπιβουλήν. Taylor.

Ἔδησεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ] Egregia h. l. est conjectura Valckenaerii, cujus hæc sunt verba. "Sic Taylor (Ald. ἔδεισεν) vertens, *se ipsum in vincula conjecit, eam sibi pœnam æstimans, si* μὴ παραδοῖ τὸν ἀκόλουθον. Correctione vera restituo: λίληθεν — ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ. Cur autem λίληθεν? Quia θεῶν τις τὴν τούτου γνώμην διέφθειρεν, ὃς ῥᾷον ἡγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίου, videlicet ex *pœnæ æstimatione*, quam reus faciebat: v. pen. ἐκ τούτου τοῦ τιμήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἐναυτόν. Ostendere nititur a Deo dementatum: sic p. 274. v. 3. tantam ipsi Deus λήθην ἔδωκεν, ut se daret in manus inimicorum." Sluiter.

Ἵνα μηνυτὴς] (Sic vulg.) Lege cum Steph. ἵνα μὴ μηνυτής. Syllaba syllabam similis similem, ut fieri solet, detarbavit. Taylor.

Μαρτυρίου] (Sic vulg.) Attento fac animo, quæso animo, dum Lysiæ gratiam alternis vicibus meo merito sim initurus. Vox ista μαρτύριον rarissimæ est usuræ. Reperitur quidem apud Aristot. Plutarch. Immo, et Thucyd. quoque non semel, uti I. 33. Μετ' ἀκριβείας μαρτυρίου τὴν χάριν κατάδωσθε. Illius tamen insolentiam digito ibid. commonstrat σχ. Μαρτύριον οὐδετέρως λέγει. Nihilo tamen minus hæ *deliciæ a Magistro* laudantur. At legatur per me licet, dummodo hic facessat. Lego enim emendatione nunquam pœnitenda: Ῥᾷον ἡγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ. Ea demum erat τιμημάτων species, quæ adhuc in tantis loci hujusce sordibus desiderabatur. Demosth. c. Timocrat. Ἐὰν δὲ ἀλῷ τιμάτου ἡ Ἡλιαία περὶ αὐτοῦ ὅ,τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. Ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ, δεδίσθω τε ἴσως ἂν ἐκτίσῃ. p. 270. pen. ed. R. Confer. Id. c. Mid. p. 523. 1. et 539. 21. sqq. Γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκεν, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. Æsch. c. Timarch. p. 3. Atque hæc non semper ex judicum sententia, sed ad Reum relatum est, quam potissimum pœnam se commeruisse fateretur, uti hic Andocidi usu venit. Τιμωμένων (*reorum*) utique) τῶν δικαστῶν, τί χρὴ παθεῖν αὐτὸν ἢ ἀποτῖσαι, οἵντι καὶ εἰκοσιν ἴφα δραχμὰς ἀποτίσαν. Laert. in Socrate. Idem.

Ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ] Eadem spe in utramvis partem proposita ad exitum judicii sive prosperum, sive adversum. h. e. potuisset, sponsa deposita ve summa quadam pecuniaria, ire quo vellet, salutemque fuga quærere, si necesse vidisset, sorte judicii in partem deteriorem inclinante; quo liberatus esset a dura necessitate aut capite suo luendi, aut necessarios prodendi, quod est flagitium fœdissimum. Nihil habuisset tum, neque sperandum magis, neque metuendum, quam postmodum habuit carcere conclusus. Reisk.

κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ δόξειε ταλῃθῆ μηνῦσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν ἔχειν, ὁπότε τὰ μὲν ἴσχατα [1] καὶ τὰ αἴσχιστα ἐντοίει μηνύων κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἡ δὲ σωτηρία ἀφανὴς αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀπεκτονὼς ἦν οὓς αὐτὸς ἔφη περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, ἔδοξε ταλῃθῆ μηνῦσαι καὶ ἦλθε· καὶ προσεψηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἰργεσθαι τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν, ὥστε μὴ [2] ἀδικουμένῳ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν δύνασθαι δίκην λαβεῖν. οὐδεὶς [3] γάρ που, ἐξ ὅσου 223
Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοι εἰσίν, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ [4] ἠτιμώθη. δικαίως· οὐδὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα οὐδείς πω εἰργάσατο. καὶ τούτων πότερα τοὺς θεοὺς χρὴ ἢ τὸ αὐτόματον αἰτιᾶσθαι; Μετὰ δὲ ταῦτα ἔπλευσεν ὡς τὸν [5] Κιττιέων βασιλέα, καὶ προδιδοὺς ληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐδέθη· καὶ οὐ μόνον τὸν θάνατον ἐφοβεῖτο ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν αἰκίσματα, οἰόμε- 224

[1] [καὶ τὰ αἴσχιστα] R. [2] ἀδικουμένου A. [3] δήπου A.
[4] ἠτιμώθη δικαίως. T. [5] Κιτιέων T. R. A.

Τὰ μὲν ἴσχατα καὶ τὰ αἴσχιστα] Alterutrum horum videtur e variante lectione, aut e scholio ortum esse. IDEM. Pro ἴσχατα melius forsan legeretur ἀλόγιστα. AUGER.

Ἀφανὴς] Annon potius ἀφανὴς ἦν αὐτῷ? TAYLOR.

Ἱερῶν] Γερῶν, Ald. γέρων. CONT.

Ἀδικουμένῳ] Lege ἀδικούμενον. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. et CONT. Recte vero admonuit Markland ἀδικούμενον esse legendum, si δύνασθαι bene habet. verum si ἀδικουμένῳ tuebimur, δύνασθαι cum δυνατὸν εἶναι erit mutandum. Satis tamen hoc non est. pro μὲν leg. quoque est μενδῆ, ut *ne laesus quidem injurtis ponet ab inimicis jus suum repetere.* REISK.

Που] Imo vero πω. quod de tempore usurpatur. οὐδείς πω, *nondum quisquam.* Sed quid sibi vult γάρ? Estne indicium ὑποφορᾶς seu objectionis, quæ refutetur subjecto δικαίως? videtur. Atqui, ait, nemo unquam, ex quo Athenæ ad nominis immortalitatem enisæ sunt, talem ob causam infamia notatus est. Hæc fictus Andocidis patronus pro eo affert. Respondet actor. Audio. vera ais, at ille meritus eam pœnam dedit. Aut, si negas hypophorum esse, deficit aliqua sententia, a lectore saltim tacite subjicienda, si auctor eam brevitatis studio suppressit; in hunc forme modum: Qua severitate judicii vos declaravistis, vos censere, et Andocidem sacrilegii reum esse, et sacrilegos omnes esse puniendos. Nam tametsi debitam ex promisso daretis Andocidi spiritus immunitatem, pœna tamen beneficium hoc, dira quadam inauditique exempli circumscripsistis. Nam, ex quo Athenarum fama cœpit esse immortalis — Totus in hoc est orator, ut doceat Andocidem sacrilegum, ideoque puniendum esse. testari hoc deos ipsi iratos, a quibus conjectus sit in vitam quacunque alia vita miserrima miseriorem. IDEM.

Ἀείμνηστοι] Vir amicissimus ἀνάμνηστοι. TAYLOR. Quam conjecturam melius suppressisset. REISK.

Ἠτιμώθη δικαίως] Interpunge: οὐδείς — ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἠτιμώθη. Δικαίως. Id est εἰκότως. TAYLOR.

Προδιδοὺς] Hic videtur nomen urbis aut arcis, aut nescio cujus rei deesse, quam prodere voluisse dicatur Andocides. REISK.

Τὸν θάνατον] *Non mortem solummodo metuebat.* Leve enim sic simpliciter vitam amittere, cito, sine cruciatibus: acerbum autem et horrendum, corporis sui per singulos artus, et lente carpendi lanienam videre, ut si hodie manus dextra, cras sinistra, tertio die pes unus, quarto pes alter, et sic porro per dies singulos singula membra detruncentur. Supplicii genus hoc ipsa morte multo est atrocius, et tantum, et fœdum dictu visuque et infame, et cruciatu intolerabile. IDEM.

νος τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθήσεσθαι. ἀποδρὰς δὲ ἐκ
τούτου τοῦ κινδύνου κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ [1] πόλιν 30
225 ἐπὶ τῶν τετρακοσίων· θεὸς λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς
ἠδικημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. ἀφικόμενος δὲ
228 ἐδέθη καὶ ἠκίσθη· ἀπώλετο δὲ οὐχί, ἀλλ' ἐλύθη. ἔνθεν δὲ
ἔπλευσεν ὡς Εὐαγόραν τὸν Κύπρου βασιλεύοντα, καὶ ἀδι-
κήσας εἰρχθη. [2] ἀποδρὰς δὲ καὶ τοῦτον, ἔφευγε μὲν τοὺς
ἐνθάδε θεούς, ἔφευγε δὲ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἔφευγε δὲ εἰς οὓς
τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο τόπους. καίτοι τίς χάρις τῷ βίῳ, κα- 35
κοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέποτε;
καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν δεῦρο εἰς δημοκρατίαν εἰς τὴν αὖ-

[1] πόλιν, ἐπὶ τῶν τετρακοσίων S. λ. ἔδωκεν. T. πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων· ὁ γὰρ θεὸς τοσαύτην αὐτῷ λήθην ἔδωκεν, A.

[2] ἀποδράσας τοῦτον T. R.

ζῶντος] Subaudi ἑαυτοῦ. IDEM.

Ἀποτμηθήσεσθαι] Ἀποτμηθήσεται Ald. quod retinet Contius, addendo ὅτι post οἰόμενος. AUGER.

Ἐπὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν, ὥστε etc.] Editorem audivi dicentem legendum esse ex Historia ἐπὶ pro ἐπί. unde facile fuit locum ita supplere: ἐφ' ἡμῖν τῶν τετρακοσίων. ὁ δὲ Θεὸς τοσαύτην τούτῳ λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἠδικημένους αὐτὸς (non αὐτοὺς) ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. hoc, aut simili modo, videtur a Lysia scriptum fuisse, quam sententiam ita effert Lycurgus: οἱ γὰρ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν ἢ τῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι. Vide et nostrum paulo inferius, ἃ τούτῳ ὁ θεὸς etc. Θεοβλάβειαν hoc infortunium vocat Dion. Halicarnassensis de Struct. Orat. segm. 18. et διαφορὰν τῶν φρενῶν. Hesychius: Θεοβλαβίαν, οὕτως Αἰσχίνης εἶπεν. scribendum Θεοβλάβειαν: et mutilum locum opinor. Notanda quoque vox ἔδωκεν propter similem ejus usum in S. S. ut Rom. XI. 8. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως: et 2 Cor. XII. 7. quemadmodum Latini *malum* et *infortunium dare*. MARKLAND. Pro ἐπὶ vulgatorum dedi ἐφ'. Designat orator primum Andocidis ad Athenas reditum sub CCCC, quia paulo post opponit ei reditum tempore posteriorem ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, hujus paginæ v. ult. REISK.

Λήθην] Quare λήθην, cum constet ex Photio et Plutarcho Andocidem *sub* ipsa dominatione τῶν 400 rediisse? Neque secundo possis λήθην eam *socordiam* vel *inertiam* interpretari, quæ *consuescendo* fit, quo modo a Demosthene usurpari video. Τὸ χρόνῳ γεγονέναι μετὰ τὴν φεισθείαν πολίν, δέδοκα, μή τινα λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμπεποιήκει (lege ἐμπεπούκει, qui fovet Cod. Latet.). Demosth. π. παραπρ. Ea enim Tyrannis non ultra annum se extenderat. Tum autem porro quare erat hæc λήθη divinitus immissa? Et cujusmodi denique tibi videatur totius sententiæ ambitus et connexio? Lege: Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γὰρ λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἠδικημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι, vel ἐπιθυμῆσαι. [Marklandam exscribit Taylorus in Edit. min.] TAYLOR. Post, aut circa hoc vocabulum deesse videtur αὐτῷ τοσαύτην. *tantum stuporem deus menti ejus injecit, tantam tarditatem atque somnolentiam.* ἔδωκεν, pro ἐνίζαλλεν, etsi dictio est inventa paulo rarior, analogia tamen ei non obstat. Ut enim ὑγίειαν, πλοῦτον, τἀγαθὰ, et contra χαλάζας, συρετούς, λιμούς, λοιμούς, et alia, διδόναι dicuntur superi, ita rursus non video, cur deus dici nequeat alicui λήθην, μανίαν, διδόναι, pro ἐπικίμπτειν. REISK.

Ἀποδράσας τοῦτον] Non memini verbum ἀποδιδράσκειν in aoristi primi participio usurpari. potius particip. aoristi secundi in usu est. donec itaque certiora hac de re discam, legam: ἀποδρὰς δὲ καὶ τοῦτον. IDEM.

Εἰς] Istud εἰς non est necessarium, et ortum videtur duxisse ex voce sequenti. Mox fortasse ἀφίκετο. TAYLOR. Fortasse, ἀφίκετο. Infra de hac re: πιστεύων δὲ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνησίων. MARKLAND. Bene habent h. l. omnia. idem est ac si dixisset: ἔφευγε τούτους τοὺς τόπους, εἰς οὓς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο. *ut primum aliquo appulerat, ita statim rursus illinc aufugiebat.* REISK.

Ἐκεῖθεν] Unde? Antecedens non video, sed lacunam certissimam. Mox fortasse: εἰς δημοκρατουμένην τὴν αὐτοῦ πόλιν.

τοῦ πόλιν τοῖς μὲν πρυτανεῦσιν ἔδωκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν 227
προσαγάγοιεν [1] ἐνθάδε· ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξηλάσατε ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους οὓς ἐψηφίσασθε. καὶ τὸν ἄνδρα οὐ δῆμος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ τύραννος, οὐ πόλις ἐθέλει δέχασθαι διὰ τέλους· ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον, ἐξ ὅσου ἠσέβησεν, ἀλώμενος διάγει, πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων διὰ τὸ ἠδικηκέναι οὓς γινώσκει. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν ὃς ἐν τῷ [2] αὐτῷ ἐνδέδεικται. καὶ τὸ μὲν σῶμα ἀεὶ ἐν δε- 228
σμοῖς ἔχει, ἡ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνεται. [3] καὶ ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις [4] διανέμῃ, τοῦτ' ἔστι τὸ [5] [βιοῦν] τὸν

[1] ἐνθάδε T. [2] αὐτῷ ἑαυτῷ ἐνδέδεικται A. [3] καίτοι A.
[4] διανέμει T. R. A. [5] uncos om. T. A.

ut paulo superius ex adverso locutus est: κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. TAYLOR. E Cypro puta, locisque iis omnibus, a quibus vix salutis statim refugisset. REISK.

Εἰς τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν αὐτοῦ πόλιν] Idem est ac si dixisset: εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν τὴν ἤδη δημοκρατουμένην. REISK. AUGER.

Καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν δεῦρο εἰς δημοκρατίαν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, τοῖς μὲν πρυτανεῦσιν ἔδωκε χρήματα κ. τ. λ.] Licet Lysiacam Orationem esse non credam, tantam tamen verborum effusionem ne in eo quidem exspecto, qui se illius imitatorem profiteatur. Andocides tunc secunda vice rediit Athenas: illud dixisse videtur Orator atque ita scripsisse: καταπλεύσας δὲ ἔκτοτε δεύτερον. *postea iterum rediens in patriam.* Hoc vero inde etiam confirmatur, quod mox eadem dicatur ratione: τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν. SLUITER.

Ἐνθάδε] Ἐνθάδε. SCAL. Fort. cum Scalig. ἐνθάδε. TAYLOR. Opinor ἐνθάδε, *huc.* MARKLAND. Ἐνθάδε dedi, e Scaligeri atque Marklandi sententia, pro ἐνθένδε librorum omnium vulgatorum. *huc*, in concionem. Nam coram populo, aut in Heliæa maxima agebatur hæc impietatis causa. REISK.

Τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους] Uteunque hæc lectio defendi possit explicando τοῖς θεοῖς *in honorem Deorum*, vel *Deorum causa*, mihi tamen multo probabilius videtur Lysiam scripsisse τοῖς ἔργοις· non *verbis* tantum, sed ipso *opere* et *factis*: nempe ex civitate Andocidem expellendo. MARKLAND.

Οὐ πόλις] Videtur vitiose redundare, ideoque amputari debere, propter præmissum οὐ δῆμος, cum quo videtur idem dicere. Verumtamen bene habet. πόλις paulo quid est amplius, quam δῆμος. Ex causa, Atheniensis populus Athenis habitans erat δῆμος. verum tota respublica cives complectens etiam per colonias in Asia, Thracia, Ponto, sparsos, ea erat πόλις. Sic Ephesii δῆμος, Ionia πόλις. Hoc sensu paulo ante v. πόλις noster usurpaverat p. 261. antep. REISK.

Τῶν γνωρίμων] I. e. ἡ τῶν γνωρίμων. AUGER.

Ὃς ἐν τῷ αὐτῷ] Nullus dubito post hæc vocabula excidisse ἑαυτῷ, quod facillime fieri potuit ob similitudinem hujus vocabuli cum ἐν τῷ αὐτῷ. *bis eodem in anno.* REISK.

Καὶ ὅταν τις] Opinor καίτοι ὅταν τις. MARKLAND. Recte, ni fallor. REISK.

Διανέμει] Διανέμοι. CONT. Malim in conjunctivo, διανέμῃ. REISK.

Τοῦτ' ἔστι τὸ βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον] Vocem ζῆν inseruit Stephanus: sine causa, nisi in MSS. reperitur: quod non credo, cum multo elegantius sit, τοῦτ' ἔστι τὸ, Τὸν βίον ἀζῆν τον. Hujusmodi enim locutiones, quæ proverbiorum vicem obtinebant, cum ab omnibus intelligerentur, non ad plenum efferebantur, ab audientibus supplendæ. Nihil vero tritius hac phrasi ζῆς ἀβίωτος. Æschines ea passim utitur, et Gorgias, et Philo, et cæteri omnes fere Græci Scriptores. Sic apud Matt. V. 38. Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. reticetur Verbum, quia omnes bene intelligebant, quid vellet ὁ Εὐλογητής. Inspice quamlibet Adagiorum Collectionem. MARKLAND.

βίου ἀδίωτον. ἃ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοεῖν 106. 1
δέδωκεν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων.
229 τὰ δὲ τελευταῖον νυνὶ παρεσκεύασεν αὐτὸν ὑμῖν χρῆσθαι ὅ τι
ἂν βούλησθε, [1] οὐ τῇ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαι-
μονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. αὔκουν χρή, μὰ τὸν Δία,
οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὁρῶντας Ἀνδοκίδην ἐν 5
τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐτῷ ἔργα οἰκεῖα εἰρ-
230 γασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι, ἀνθρωπουμένους ὅτι ἥμισυς
ὁ βίος βιῶναι [2] κρεῖττον [3] ἀλύπως [4] ἐστὶν ἢ ἁπλοΐστως
λυπουμένῳ, ὥσπερ οὗτος.

[1] οὗτω T. [2] κρείττων T. R. A. [3] ἀλύπῳ A. [4] ἐστὶ διπλασίου T. R. A.

Vocabulum βιοῦν uncis inclusi, ut admodum suspectum. Sententia potius postulare videtur: τοῦτ' ἐστι τὸ ποιοῦν ἑαυτῷ τὸν βίον ἀβίωτον. Aut hoc: τοῦτ' ἐστι τὸ τῶν πολλῶν, βίον ἀβίωτον ἄγειν. *hoc illud est, quod proverbio vulgari jactatur, vitam haud vitalem agere.* REISK.

Ἄ τούτῳ] Potest servari ἃ, sed malim σαῦτα. mox ad τῶν γεγ. ἀσεβημάτων, sub. ὄντα. AUGER.

Ἐπιστεῖν] F. ἐφιστεῖν, ut conjecit vir eruditissimus. TAYLOR.

Αὐτὸν] Male Sehott. lectionem Aldi αὐτὸν revocare satagit. IDEM.

Οὕτως] (Sic vulg.) Π. οὐ τὸ μὰ ἀδικεῖν. H. STEPHAN. οὐ τῷ μὴ ἀδικ. CONT. Immo οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν, ipsissima scriptione. Andoc. tamen incante oratione adversaria, ad modum lectionis Stephanicae: ἀσέβει δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπάρχουσιν, κ. τ. λ. Schottus periodum non intellectam delet. Istud est sapere! TAYLOR. Stephanus, οὐ τὸ μὰ, prope veritatem, quam erat, οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, *non innocentia sua fretus.* Ipse Andocides de Mysteriis, sub initio: πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν. Demosthenes in Aphob. Ψευδόμαρτ. οὐχὶ τῷ τὰ ψευδῆ τινὰ αὐτοῦ καταμεμαρτυρῆσθαι ἐβουλήχθην πιστεύων, ἀλλ' ἡγούμενος etc. Thucydides III. 38. τῷ λόγων πιστεύσας. Perfunctorie hoc in loco agebat Schottus. Mox, pro ἀλύπως bene Stephanus ἀλύπῳ. et pro τινὶ paulo post legendum puto τινάς. MARKLAND.

Καίτοι ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἠγθρωποις καὶ τοῖς συμφάντας διανέμει, τοῦτ' ἐστὶ τὸ [βιοῦν] τὸν βίον ἄβιωτον ἃ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοεῖν ἔδωκεν — οὐ τῷ μὰ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης] Misum vero si ita Deus quem punist, ut intelligat miserum esse, bene sua Sycophantis distribuere, quo ab accusando revocentur. Inepto plane loco collocata sunt verba ἃ τούτῳ ὁ θεὸς — ἀσεβημάτων, quorum verus locus esse videtur post illa ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. *Volens ipse sua sponte judicium subiit, non causae suae aequitate fretus, sed divina necessitate coactus. Hanc vero illi mentem Deus dedit, non ut servatur et evadat, sed ut poenas luat eorum, quae antea peccavit.* SLUITER.

Αὐτῷ] Malim αὐτῇ. Generalia enim videntur haec γνώμη et quasi publici juris: *Neminem sibi scientem facinus conscientiae, propter dilatas Andocidis poenas impunitatem sibi quoque audere peccari, et de divina justitia prave isto sentire.* Οὔκουν χρὴ οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὁρῶντας Ἀνδοκίδην ἐν τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐτῷ (sibi sc. unumquemque) ἔργα οἰκεῖα εἰργασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι. Usitatissima constructio. Οὐ γὰρ μόνον ἐς αὐτόν ἐστιν αὐτοῖς καὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτάνειν, κατ' ὅσα δρᾶ ἀνεπιταῦθ' ἑκάστῳ τὸν φόνον ἐστίν, ἀλλ' ἐς ὅλην κοινῇ τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα. Demosth. Orat. Funeb. TAYLOR. Bene habet αὐτῷ cum spiritu leni. Taylor ad h. l. quae affert (vir doctus et industrius, sed criticus haud usquaquaque felicissimus, multa moliens, et magna vi, sed nulla de causa, nullo effectu, in irritum), ea haud intelligo. Saltem συνειδότα in singulari dedisset. Verum aberravit ab oratoria sententia, quae haec est: cum videant Andocidem e discrimine judicii salvum abeuntem, quamvis probe norint eum scelera multa patrasse. REISK.

Ἀλύπως] Ἀλύπου mavult Steph. ut cum τινὸς respondeat τῷ λυπουμένῳ. Tu autem cave de tam rigida constructione. H. pamelius: Ἥμισυς ὁ ζὴς βιῶναι κρεῖττον ἀλυπότερ ἐστὶ διπλασίου λυπουμένου. Lauxi-

ἃ. Εἰς τοσοῦτον δὲ ἀναισχυντίας ἀφῖκται, ὥστε καὶ παρασκευάζεται [1] τῇ πόλει καὶ [2] πράττει καὶ ἤδη δημηγορεῖ καὶ ἐπιτιμᾷ καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων [3] τισί, 231
καὶ συμβουλεύει εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν περὶ θυσιῶν καὶ πρασάδων καὶ εὐχῶν καὶ μαντειῶν. καίτοι τούτῳ πεισθέντες πείσεις θεοῖς ἡγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεπραγμένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι. ἀξιοῖ δὲ οὐχ ὡς ἡδικημένος ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ' 232
ὥσπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν [4] ἀδικήσαντας, [5] οὕτω διανοεῖται, καὶ παρασκευάζεται ὅπως [6] ἑτέρων μείζω δυνήσεται, ὥσπερ οὐ διὰ πραότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν

[1] ἐν τῇ A. [2] πράττει ἤδη καὶ δημ. A. [3] τινὰς A.
[4] ἀδικήσαντας. R. A. [5] οὕτω δὲ διανοεῖται A. [6] ἕτερα T.

vient Codd. nostri, ὑμῶν. περῶντα. ἐπιδιπλασίου. διπλάσιος. TAYLOR. Ego facio cum Stephano, cui Markhamdus quoque subscripsit. Aut alias leg. sit λυπουμένως in adverbio. Sed illud præfero. REISK.

Οὗτος] Scil. ὁ βίος τοῦ Ἀνδοκίδου. AUGER.

Παρασκευάζεται τῇ πόλει, καὶ πράττει] Valeat Critice, si hæc sint sana! Fortasse: παρασκευάζεται τὰ τῆς πόλεως πράττειν. Deinde ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί. Anne sincerum? TAYLOR. Post vocab. παρασκ. videtur deesse λυμαίνεσθαι. accingitur jam ad grassandum in respublicam. REISK. παρασκευάζεται τὰ πολιτικὰ πράττειν. *In Distrib.* in Eurip. c. XXIII. p. 254. VALCKENAER.

Καὶ ἤδη] Aut delendum est ἤδη, ut natum ex initio proximi vocabuli δημηγορεῖ, aut illa duo vocabula sunt transponenda hunc ad modum: καὶ πράττει ἤδη, καὶ δημηγορεῖ. Pari modo versu proximo transponenda videntur verba sic: καὶ ἐπιτιμᾷ τῶν ἀρχόντων τισί, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ συμβουλεύει. aut certe, reliquis manentibus immutatis pro τισὶ leg. erit cum Marklando τινάς. REISK. πάρ. CONT.

Πρασάδων] Πράσοδα h. l. sunt, non vectigalia, sed *supplicationes*, cum ad pulvinaria deorum aditur. REISK. AUGER.

Ἄξιοῖ] Corruit venustissima periodi decor et forma. Tu hæc nobis medicantibus gratulere: Ἄξιοῖ δὲ οὐχ ὡς ἠδικημένος ἡσυχίαν ἔχοις, ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, οὕτω διανοεῖται πολιτεύεσθαι. Καὶ παρασκευάζεται, ὅπως ἑτέρων μείζω δυνήσεται, ὥσπερ οὐ διὰ πραότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν οὐ δεδιὼς ὑμᾶς πάντα κ. τ. λ. Elegantur πολιτεύεσθαι de publica vita, de rebus civitatis gerendis. Ælian. V. H. III. 17. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς Ἀθήνησιν ἐπιφανέστατα ἐπολιτεύσατο. Plutarch. in Phoc. init. Ἀφράδης ὁ ῥήτωρ ἰσχύων μὲν ἐν ταῖς Ἀθήναις διὰ τὸ περὶ χάριν πολιτεύεσθαι Μακεδόνων καὶ Ἀντιπάτρου, πολλὰ δὲ γράφων καὶ λέγων ἀπαγαζόμενος περὶ τὸ ἄξιωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ἦθος, ἔλεγε συγγνώμης ἄξιος εἶναι πολιτευόμενος τὰ ναύαγια τῆς φιλίας. N. c. Poliuch. Εἰς τίνας ἂν ἰξοιλισθήμεν δικαστὰς καταφυγαῖν; οὐκ εἰς τοὺς οὕτω πολιτευομένους ὑπὲρ τῆς πολιτείας. Adjungo Xenoph. 1. Hellen. quæniam mihi duplicem operam præstabit: Ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τῶν ἧττον ἐχείνου δυναμένων, μοχθηρότερόν τε λεγόντων, καὶ πρὸς τὸν πλῆθος πολιτευόντων. TAYLOR. ἐπέρχεσθαι. CONT.

Ὥσπερ οὐ — οὐ δεδιὼς] Pro οὐ δεδιὼς sensus plane postulat οὐδὲ δείσας — δεινὸς εἰς οὓς etc. *ita se gerit, quasi non daturus pœnas* etc. Voces vere ὑμῶν et τῶν inter legendum pronuntiandæ sunt cum Emphasi. inest enim in iis tacita Oppositio, et Allusio ad *priora* Andocidis delicta et impunitatem. MARKLAND.

Ἀσχολίαν] Ἀσχολίαν. CONT. Bene videtur habere. duas edit causas, cur Andocides edhuc dum impune abierit. primum, clementiam civium, alterum, tumultum negotiorum, qui passus non sit de Andocide puniendo quenquam aut cogitare, aut referre. Fuit cum suspicarer ἀχολίαν, *bilis defectum*. esse leg. quod postmodum etiam in schedis Brunckianis reperi. Vocabulum illud bonæ notæ est, et huic loco imprimis convenit; quod si cui probabitur, haud intercedam. REISK.

οὐ δεδωκὼς ὑμῖν δίκην, εἰς οὓς νῦν ἁμαρτάνων οὐ λανθάνει, ἀλλ᾽ ἅμα ἐξελεγχθήσεταί τε καὶ δώσει δίκην.

ς΄. Ἰσχυρίζεται δὲ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ· ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ οὗτος ἀπολογήσεται, ἵν᾽ ἀκούσαντες
233 παρ᾽ ἀμφοτέρων ἄμεινον διαγνῶτε. φησὶ γὰρ ἀγαθὰ μεγάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν μηνύσας καὶ ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. τίς δὲ τῶν μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐγέ- 20
νετο; οὐκ αὐτὸς οὗτος, ποιήσας ἃ ἐποίησεν; εἶτα τῶν μὲν ἀγαθῶν δεῖ τούτῳ χάριν εἰδέναι, ὅτι ἐμήνυσε, μισθὸν ὑμῶν [1] αὐτῷ διδόντων τὴν ἀδειαν, τῆς δὲ ταραχῆς καὶ τῶν κακῶν ὑμεῖς αἴτιοι ἐστε, ὅτι ἐζητεῖτε τοὺς ἠσεβηκότας; οὐ δήπουθεν, ἀλλ᾽ αὐτὸ τοῦτο [2] τοὐναντίον ἐτάραξε [3] μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δ᾽ ὑμεῖς.
234 ζ΄. Πυνθάνομαι δ᾽ αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσεσθαι, ὡς αἱ συνθῆκαι καὶ αὐτῷ εἰσὶ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις 25
Ἀθηναίοις· καὶ τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος οἴεται πολλοὺς ὑμῶν, δεδιότας μὴ λύσητε τὰς συνθήκας, αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι. ὡς οὖν οὐδὲν προσήκει Ἀνδοκίδῃ τῶν συνθηκῶν, περὶ τούτου λέξω, οὔτε, μὰ τὸν Δία, τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε, οὔτε [4] τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ

[1] αὐτοῦ T. [2] τοὐναντίον. T. R. A. [3] μὲν γὰρ οὗτος A. [4] τῶν ἃς πρὸς A.

Ἰσχυρίζεται δὲ καὶ τοῦτο τῷ λόγῳ] Sic Valckenaerio emendandum videbatur pro τούτῳ. SLUITER.

Φησὶ] Haud quidem improbabile est φήσει, ob præcedens ἀπολογήσεται. verumtamen bene habet vulgata. De inconstantia oratorum Atticorum in usu temporum, admonui ad Æschinem p. 404. et 422. et nescio an alibi quoque. REISK.

Αὐτοῦ] Leg. αὐτῷ. SCALIG. CONT. TAYLOR. MARKLAND.

Τῆς δ᾽ ἀρχῆς] (Sic vulg.) Lego τῆς δὲ ταραχῆς meliore sensu. Ea voce usus est paulo supra: ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. PALMER. τῆς δὲ ἀρχῆς τῶν κακῶν. CONT.

Τῆς δ᾽ ἀρχῆς] Schottus, τῆς δὲ ταραχῆς: optime. Supra: ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. Herodianus II. 21. ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ταραχῆς παρόντες πάθωσιν. ita legendum vulgo et illic ἀρχῆς. Paulo post, pro αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι, scribe αὐτῷ. MARKLAND.

Οὐδήπουθεν] Οὐ δήπουθεν. CONT. οὐδήπουθεν. SCALIG.

Ἀλλ᾽ αὐτὸ τοῦτο] Malim ἀλλ᾽ αὐτὸς οὗτος τοὐναντίον. sed hic ipse potius e contrario. Aut alias τοῦτο erit delendum. REISK. Sed hoc ipsum contrarium, np. hujus quod reipsa est. AUGER.

Μὲν οὗτος] Interponi velim γάρ. Nam hic quidem civitatem conturbavit et perterrefecit. REISK.

Ἀπολογήσασθαι] (Sic vulg.) Leve est fortasse, quod moneo, sed ἀπολογήσεσθαι omnino profectum est a manu τοῦ Ἀττικωτάτου. Audi Atticistas. Μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιήσειν, οὐ μέλλω ποιῆσαι, et quæ sequuntur. Thomas. et similiter Moschop. in Lex. Μέλλει συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ὅτει ἐνεστῶτος. οἷον μέλλει ποιεῖν τὸ δέ τι ἢ μέλλοντος πρώτου· οἷον μέλλει ποιήσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου οἷον μέλλει ποιῆσαι. Adjunge Phrynich. Ἐμελλον ποιῆσαι, ἔμελλον δεῖναι; ἁμαρτήματα τῶν ἰσχάτων, εἴ τις οὕτω συντάττει. Τετήρηται γὰρ ἡ ἐνεστῶτι συνταττόμενον, ἢ τῷ μέλλοντι, οἷον ἔμελλον ποιεῖν, ἔμελλον ποιήσειν. τὸ δὲ συντελικὸν οὐδεὶ τρόπῳ ἁρμόσει τῷ ἔμελλον. TAYLOR.

Οὔτε τῶν πρὸς τοὺς —] F. οὔτε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει ἃς οἱ ἐκ Πειραιῶς. CONT.

ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς. οὐδενὶ γὰρ ὑμῶν τοσούτων ὄντων τὰ
30 αὐτὰ ἁμαρτήματα οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥστε καὶ
τοῦτον [1]ἡμῶν ἀπολαῦσαι. ἀλλ' οὐ [2]μὲν δὴ ἕνεκά γε τού- 235
του διαφερόμενοι, [3]ἐπειδὴ καὶ τούτῳ μετέδομεν τῶν συνθη-
κῶν, τότε διηλλάγημεν. οὐ γὰρ [4]ἕνεκα ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλ'
[4]ἕνεκα ἡμῶν τῶν ἐξ ἄστεος καὶ ἐκ Πειραιῶς αἱ συνθῆκαι 236
ἐγένοντο καὶ οἱ ὅρκοι· ἐπεί τοι δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδο-
κίδου [5]ἀποδημοῦντος [6]αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, 237

[1] ἡμῶν] *τῶν συνθηκῶν* R. A.
[2] μὲν Δί' ἥκιστα R. A.
[3] (ἐπειδὴ .... *συνθηκῶν*) T.
[4] ἥκιστ' T. R. A.
[5] ἀποδημοῦντες T. R. A.
[6] αὐτοὶ καὶ ἐνδεεῖς A.

Taylor. Deest ἀς ante οἱ: ut in priori sententiæ parte, ἀς ὑμεῖς συνίθεσθε: cui hæc respondet. Markland. Aut obsequendum est his auctoribus, aut pro *τῶν* leg. est *ὧν*. ut sit: *οὗτοι ὧν πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς*, scil. *ἐπολίτευσαντο*. Reisk.

Τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι] Ἀπολελαῦσθαι Scal. Pro *ἡμῶν* reponit Schott. *ὑμῶν*. Taylor. *ἀπόλλυσθαι* vel *ἀπολῶσθαι*. Cont. Lege ex sensu, et distingue: *οὐδ' ὅμως ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥστε καὶ τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἀπολαῦσαι. nequaquam similia erant Andocidis delictis, adeo ut iste eodem quo vos jure uteretur. τῶν αὐτῶν ὑμῖν, iisdem quibus vos:* ut supra, *τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσι*, eodem sensu. Markland. Visus mihi sum in vocabulo *ἡμῶν* exitum vocabuli *συνθῆκαι*, quod sententia hujus loci postulat, satis clare cernere. quare nullus dubitavi de meo dare: *τοῦτον τῶν συνθηκῶν ἀπολαῦσαι*. Reisk.

Μετέδομεν τῶν συνθηκῶν] Μετεδόμεθα τ. σ. Cont. Argumentatio postulat: *μετεδόμεθ' ἂν τῶν συνθηκῶν. nam si ita fuisset*, (ita verte ἐπειδὰν) *sane et hunc participem fecissetis compositionis.* Συνθῆκαι enim sunt αἵτινες ἴσως καὶ κοινῇ ἐν ἀμφοτέροις ἔχουσι, ut eas definit Isocrates in Panegyrico. Markland. Recte fecit Taylor, quod pro *μετέδομεν* vulgato (vel, ut Aldus dederat *μετέδομες*, per omicron) e Coisliniano *μετέδομεν* restituit. Sententia hæc est: Non enim hercle propter hunc Andocidem tum dissidebamus, neque fœdera tunc demum inter nos sanximus, posteaquam hunc quoque nominatim illis pactis comprehendi stipulati essemus. Propterea signa parentheseos quoque sustuli. quibus Taylor hæc verba ἐπειδὴ — *συνθῆκῶν* inclauserat. Reisk.

Πειραιῶς] Ita semper fere. (Nisi modo Πειραιῶς.) Quod notatu dignum est. Πειραιῶς Ἀττικῶς. Πειραιεὺς Ἑλληνικῶς. Μοσχίων. Πειραιῶς Ἀττικόν. Πειραιεὺς κοινόν. Magist. Vid. Lect. Lysiac. c. 4. extrem. Taylor.

Ἐπεί τοι] In hoc commate vix habemus miserum semivocabulum unum atque alterum, quod Librariorum omnia confodientium cruentas manus incolume evasit. Ἐπεμελήθημεν περὶ Ἀνδοκίδου. Quas elegantias! Deinde autem porro quem non miseresceret his felicissimi Andocidis, cum quo tam parce et duriter actum est? ὅπως ἐξαλειφθείη ἄλλα ἁμαρτήματα. Ergo, ut verisimile est, *alia* erant οὐκ ἐξαλειπτά. Age, lectoris gratiam non amplius morabor: Ἐπεί τοι δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες [vel *ἐνδημοῦντες*, in Edit. min.] ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτοῦ [*αὐτῷ* in Edit. min.] τὰ ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ἀνδοκίδου; ὅτι ἴσασθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς κ. τ. λ. Ita in sequentibus, dum interrogationes alias super alias exaggerat: *Πότερον δὲ στρατιώτης ἀγαθός*; — Ἀλλὰ πλουτῶν γάρ —. Cæterum ante ἀλλὰ visitur punctum in Codd. Ald. et Coisl. Idem.

Ἀποδημοῦντες, *αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες*] Vox ἐνδεεῖς a Lysia nunquam, puto, absolute et per se ponitur, sine *τῶν ἀναγκαίων*, vel *τῶν ἐπιτηδείων*, vel tali quopiam. Sed et si ita poni soleret, non tamen ad rem foret hoc loco, qui ita legendus videtur: *δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοὶ ἐνδημοῦντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα.* Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — *αὐτοῦ*; ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε *αὐτοῦ*; Ita distinguendum. Dicit: *mirum sane foret, si de Andocide absente, Nos qui in patria eramus, adeo solliciti fuissemus, ut scilicet delicta ejus obliterarentur. Atqui num Lacedæmonii ullam Andocidis rationem habuerunt? Atqui num vos rationem ejus habuistis?* Vox ἀλλὰ hoc modo po-

ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ [1] ἁμαρτήματα. ἀλλὰ Λακε- 35
δαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν
Ἀνδοκίδου, ὅτι ἔπαθόν ἀγαθόν τι ὑπ' [2] αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς
238 ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; ἀντὶ ποίας εὐεργεσίας; ὅτι πολ-
λάκις δὲ ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; οὐκ ἔστιν,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ ἀληθὴς αὕτη ἡ ἀπολογία· μηδ'
ὑμεῖς ἐξαπατᾶσθε. οὐ γὰρ τοῦτο λύειν ἐστὶ τὰ συγκείμε-
να, εἰ Ἀνδοκίδης ἕνεκα τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων δίδωσι 40
δίκην, ἀλλ' ἐάν τις ἕνεκα τῶν δημοσίων συμφορῶν ἰδίᾳ τινὰ
τιμωρῆται.

ἡ. Ἴσως οὖν καὶ [3] Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει
ὅ τι λέγοι· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν. ἀλλ' ὑμεῖς [4] οὐκ ἂν
δύναισθε τῇ αὐτῇ ψήφῳ τόν τε ἀπολογούμενον καὶ τὸν

[1] ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδ. T. [2] αὐτοῦ; οὐ. ἀλλ' R. αὐτοῦ; οὐ δῆτα. ἀλλ' A.
[3] Κηφισίου T. R. A. [4] οὐδ' T. R. A.

cita et repetita, Vehementiam et Indignationem exprimit. Markland. Ipse quoque ἀνοδημοῦντος probo, in genitivo singulari. non propterea quod Andocides, non exsularet, sed peregre solummodo viveret in solo alieno, dedimus operam, eam ipsi egeni essemus, ut crimina ejus expungerentur. Non enim exsulabat Andocides, quippe cui a legibus et judicio solo patrio non esset interdictum, sed voluntate sua, a nemine coactus, in peregrinationes se dederat. Sin minus haec placebunt, leg. erit: ἀνοδημοῦντες (in nominat. plur.) αὐτοὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες. *cum nos ipsi extra patriam ageremus, egentes rerum omnium.* Caeterum distinctionem in vulgatis, in ipsa adeo Taylorana pravam, ad mentem virorum doctorum correxi. Olim sic edebatur: ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδαιμόνιοι γάρ — Ab his ἄλλα hax. γάρ incipit objectio, vel interrogatio per absurdum concludens. Istud ἀλλὰ γὰρ per tmesin divulsum est. Reisk.

Αὐτοῦ. ἀλλ'] Interposui de meo οὐ. quae est responsio ad superiorem interrogationem. At Lacedaemonii tamen (sic interrogat subeannans) in pactis, quae nos cum ipsis iisimus, Andocidi ideo prospexerunt, quod ab eo bonis essent nescio quibus ornati? Respondet οὐ. Neutiquam. tum novam subjicit dubitationem sub forma interrogationis, responsione statim diluendam. Sed an vos ipsi consuluistis? Quod ob ejus meritum? respondet interrogandus. Idem.

Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι — ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ] Ridicula videtur Reiskii conjectura οὐ inserentis post haec verba: qua ratione quis veterum unquam est locutus? Duplex adest emendandi ratio, si signum interrogationis ponatur post nomen Ἀνδοκίδου. ut vel legamus: ὅτι ἔπαθόν ἀγαθόν τί ὑπ' αὐτοῦ; vel, quod malim: τί πεπόνθασιν ἀγαθὸν ὑπ' αὐτοῦ; ita mox: ἀλλ' ὑμεῖς γε ἐπεμελήθητε Ἀνδοκίδου; ἀντὶ ποίας εὐεργεσίας; est hic loquendi modus et usus particulae ἀλλὰ antiquis usitatus: simile est illud Euripidis in Phoenissis v. 1619. seqq.

Τίς ἡμῶν μοι πολὺς ἁμαρτάνει τυφλοῦ;
Ἡδ' ἡ θανοῦσα; ζῶσά γ' ὧν σάφ' οἶδ' ἐγώ.
Ἀλλ' εὐτυχὴς ξυναρμός; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι·
Ἀλλ' ἔστι πάλιν αὐτὸς εὑρεῖν ὧν βίον;
Πόθεν;——

Vid. ad i. l. Vulckenaerius. Sluiter.

Δι' ὑμᾶς] Non intelligo istud δι' ὑμᾶς, ut nunc res se habeat. Credibile est, quae sequuntur, ὑπὲρ τῆς πόλεως, nata esse ex glossemate. Taylor.

Κηφισίου] Ubique apud Andocid. Κηφίσιος, nisi uno in loco Κηφίσιος. Idem.

Λέγοι] (Sic Ald.) Λέγοι, et v. ult. αὐτῇ. Cont.

Οὐδ' ἂν] Malim οὐκ ἄν. vocab. τὸν ἀπολογούμενον designat Andocidem, ut τὸν κατηγορούντα Cephisium. Dicet Andocides, accusatorem suum, Cephisium, iisdem criminibus teneri, quibus se. Respondet actor. His nunc nil opus est. dic tu jam, Andocide, causam tuam. purga te. de Cephisio deinceps videbimus. Reisk.

κατηγορεῖντα κολάσαι· ἀλλὰ νῦν μὲν περὶ τούτου καιρός ἐστι γνῶναι τὰ δίκαια, ἕτερος δὲ [1] ἥξει [2] Κηφισίῳ καὶ
107. 1 [3] ἡμῶν ἑκάστῳ, ὧν οὗτος νῦν μεμνήσεται. μὴ οὖν [4] καὶ δι' 239
[5] ἑτέραν [6] ὀργὴν τούτου ἀδικοῦντος νῦν ἀποψηφίσησθε. 240

Θ'. Ἀλλὰ λέξει ὅτι μηυτὴς ἐγένετο, καὶ ἕτερος οὐδεὶς ὑμῖν ἐθελήσει μηνύειν, [7] ἐὰν κολάζητε. Ἀνδοκίδης δὲ ἔχει τὰ μήυτρα παρ' ὑμῶν, σώσας τὴν αὐτοῦ ψυχήν, ἑτέρων

[1] ἥξει A. [2] Κηφισσίῳ T. R. A. [3] ὑμῶν T. [4] καὶ om. A.
[5] ἑτέραν R. [6] ὀργὴν καὶ τούτου A.
[7] ἐὰν κομίζητε T. R. ἐὰν τὰ μήυτρα αὐτὸς μὴ κομίζηται A.

Ἕτερος δὲ ἥξει Κηφισίῳ] Scribe: ἕτερος δὲ (sc. καιρὸς) ἥξει Κηφισίῳ. *Cephisio suum tempus veniet.* Orat. XII. Ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ὃν ὅ etc. Demades: φάλιν τοίνυν ἦκε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος. Demosthenes Olynth. II. νυνὶ καιρὸς ἦκε τις οὗτος ὁ τῶν Ὀλυνθίων αὐτόματος τῇ πόλει. et hic et supra. In Andocide de Myster. p. 5. perperam scribitur Κηφίσιος: sed recte emendavit Stephanus isto loco; ut mirum sit in hoc neglexisse. MARKLAND. Potest utcunque servari ἥξει, sed malim ἥξει, illudque velim in textum admisisse. AUGER.

Ὑμῶν] Ἡμῶν Coisl. recttus. TAYLOR.

Ἑτέραν] Dum mihi explicet aliquis, quid sit ἑτέραν ὀργὴν, ego interea totum hunc locum ita lectitabo: Μὴ οὖν καὶ δι' ἑτέρων ὀργὴν τούτου ἀδικοῦντος νῦν ἀποψηφίσασθε. Ἑτέρων ὀργὴν eleganter dictum pro ὀργὴν κατὰ τῶν ἑτέρων. Exempla quædam delibavero illustria et eruditis auribus digna.

Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Σή τ' ἀγανοφροσύνη μειλιήδεα θυμὸν ἀπεύρα.
Hom. Odyss. Λ. 201.

Ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα
Κείνης διδακτὰ, κοὐδὲν ἐν σαυτῆς λέγεις.
Sophocl. Electr. 345.

Περῶτοι Εὐβοεῖς ἐς Ἄγιν περὶ ἀποστάσεως τῶν Ἀθηναίων ἐπεσβεύσαντο. Thucyd. VIII. 5. Οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαιμονίους φόβῳ τῷ ἡμετέρῳ πολεμησάντας. Id. I. 33. Ἀθηναῖοι οὐ μὴν ἔλυγόν γε διὰ τοῦτο τῆς Λακεδαιμονίων φιλοτιμίας περὶ τὴν ἡγεμονίας. Diod. Sic. l. 13. p. m. 349. Καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται. Xenoph. Memorab. l. 2. Atque ita fortasse accipienda sunt verba Cic. 1 Tusc. 27. "Itaque unum illud erat insitum priscis illis, quos Cascos appellat Ennius: esse in morte sensum, neque excessu vitæ sic deleri hominem, ut funditus interiret." Non enim excedit vita, sed nos a vita. Ita Liv. I. 27. "Plus tamen vis potuit quam voluntas patris aut verecundia ætatis." Et ita fortasse etiam Apostoli ad Corinthios, I. 15. 31. Νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, *Per gloriam, quam ex vestris meritis concipio.* Vid. Voss. de Construct. c. LVII. IDEM. Lego: δι' ἑτέραν ὀργὴν, *propter iram vestram in alios.* MARKLAND. Dedi ἑτέρων. Idem est ὀργὴ ἑτέρων, atque ὀργὴ καθ' ἑτέρων, vel πρὸς ἑτέρους. Ita Diodorus Siculus II. 92. 37. dixit σπουδὴ ἐκείνων, *studium eorum* vel *erga eos.* ἡ τοῦ κοινοῦ εὔνοια, Dio Cass. p. 90, 45. *benevolentia erga remp.* ἐπιστροφὴ σφῶν p. 89. 7. *animadversio in eos.* REISK. ἑτέραν ὀργὴν intelligo, *iram adversus alios conceptam*; sic Virgilius dixit, "alienum vulnus," i. e. vulnus alteri distinatum. AUGER.

Καὶ ἕτερος] Καὶ ὅτι ἕτερος. CONT.

Κομίζητε] Π. κολάζητε. τὸ γὰρ κομίζητε οὐ δοκεῖ ἁρμόζειν. H. STEPHAN. κολάζηται. SCALIG. κολάζητε. *In Edit. min.* TAYLOR. et CONT. Alii alias tentarunt emendandi vias, mihi hæc placet, ut legatur: τὰ μήυτρα αὐτὸς μὴ κομίζηται. *si ipse* (Andocides puta) *præmio indicii fraudetur.* REISK.

Σώσας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν] Hinc discimus hanc phrasin Matt. XVI. 21. et Luc. IX. 24. esse bene Græcam. Lesbonax: οὐ μόνον τῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκοι μενόντων ψυχὰς σῴζει. Diog. Laertius lib. III. in Plat.

Φοῖβος ἴφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα·
Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.

Eodem sensu σῶσαι τὸ σῶμα dicit Noster Orat. XII. nempe, *vitam servare.* opponitur τῷ ἀποκτεῖναι, Marc. III. 4. περιποίησιν ψυχῆς, Heb. X. 39. (vide et Xenophon. Cyrop. lib. IV.) cui ibi opponitur ἀπώλεια ψυχῆς: sic enim distinguendum: οὐκ ἰσμὲν ὑποστολῆς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. Mox, pro διὰ ταῦτα me-

241 διὰ [1] ταῦτα ἀποθανόντων. τῆς μὲν οὖν σωτηρίας ὑμεῖς τούτῳ αἴτιοί ἐστε, τῶν δὲ κακῶν τῶνδε καὶ τῶν κινδύνων αὐτὸς ἑαυτῷ, παραβὰς τὰ δόγματα καὶ τὴν ἄδειαν ἐφ' ᾗ μηνυτὴς ἐγένετο. οὔκουν ἐξουσίαν χρὴ ποιεῖν τοῖς μηνυταῖς ἀδικεῖν — ἀρκεῖ γὰρ τὰ πεποιημένα —, ἀλλὰ παραβαίνοντας κολάζειν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μηνυταί, ὁπόσοι [2] ἐπ'
242 αἰσχραῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι σφᾶς αὐτοὺς ἐμήνυσαν, ἔν γοῦν ἐπίστανται, μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς ἠδικημένοις, ἡγούμενοι, ἀποδημοῦντες μὲν ἀθῶοι καὶ ἐπίτιμοι δόξειν εἶναι, ἐπιδημοῦντες δὲ παρὰ τοῖς πολίταις τοῖς ἠδικημένοις πονηροὶ δόξειν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. ὁ γοῦν πάντων πονηρότατος [3] Βάτραχος πλὴν τούτου, γενόμενος ἐπὶ τῶν τριάκοντα μηνυτὴς

[1] ταὐτὰ A. [2] μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας T. R.
[3] Βάτραχος, πρὶν τούτου γεν. T.

lius videtur διὰ ταὐτὰ, *propter eadem delicta*. MARKLAND.

Ταῦτα] Legendum omnino ταὐτά. Eadem sc. quibuscum ille tenebatur, ἰσώδυ tamen. TAYLOR. Redit ταῦτα, aut ad μήνυτρα, aut potius ad rem universam, de qua hic agitur, διὰ τὸ μηνύσαι τὸν Ἀνδοκίδην κατ' αὐτῶν. REISK.

Τῶνδε] Aut horum malorum publicorum, quibus universa civitas tum exagitata fuit, aut potius τῶν ἰδίων, τῶν αὐτῷ τῶν ἰδίᾳ πραχθέντων, quibus ipse nunc laborat et septus est. IDEM.

Μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας] MS. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις. quae multo melior est Lectio. Sic Orat. VI. versus finem. MARKLAND. Nihil muto. TAYLOR. Geminum his inest vitium, alterum leviculum, scil. pro genitivo in singulari, sufficiendus est accusativus in plurali, μετ' αἰσχρὰς αἰτίας, *post turpes criminationes*, postquam turpium criminum insimulati fuissent. alterum paulo est gravius. Leg. enim est: οὔπω (vel μήπω) ἐξελεγμένοι (vel si mavis, ἐξελελεγμένοι), *nondum convicti*. convictus enim qui fuerit, ei complices indicanti venia non datur, sed illi, qui nondum argumentis tormentisve ad confessionem facinoris adactus fuerit. Deinde, ecquis ipse sese indicat, posteaquam convictus fuisset? Haec inter se non constant. Si convictus es, nil est, quod tute temet indices. Etsi te ipse indicasti, quid refert te convinci? REISK.

Πρὶν τούτου] *Non sat divisa sunt haec temporibus.* Facta est delatio Andocidis Olymp. circiter XCI. 3. Incidit autem Trigintaviralis dominatio, seu Batrachi delatio, in Olymp. XCIV. Non itaque praecedit Batrachus Andocidi, sed Andocides Batrachi, idque per integrum decennium. Sed fortasse hae voces πρὶν τούτου non sunt referendae ad tempus indicii, sed ad ea quae praecedunt verba, πάντων πονηρότατος. i. e. si Andocidem unum excipias. Infra enim Andocides nobis exhibetur Batrachi πονηρότερος. TAYLOR. Ego de meo pro πρὶν, dedi πλὴν. *hominum omnium nequissimus Batrachus, praeter hunc unum Andocidem*, qui eo adhuc est nequior. REISK.

Βάτραχος, πρὶν τούτου κ. τ. λ.] Andocidem cum Batracho perdito homine componit, atque eo etiam improbiorem dicit. Ὅστις οὖν, addit, καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος Βατράχου ἐστὶ, πάνυ δὴ ἀγαπητὸς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθέντα. Cujus loci cum nullam sententiam esse videret Reiskius, plures proposuit emendationes. Proxime ad verum accedit ea, quae conjecit: πάνυ δεῖ ἀγαπᾶν ἀγαπητῶς. mihi quidem legendum videtur: πάνυ δεῖ ἀγαπᾶν ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθέντα. *hunc admodum contentum esse oportet, quod a vobis sit servatus*, non vero etiam civibus suis esse molestum. Ita Isocrates Panath. p. 234. c. οὐκ ἀγαπᾷ ζῶν ἐπὶ τούτοις: Demosthenes de Halonn. p. 78. 8. ed. Reisk. τὰ ἐν τῇ Θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνος λαμβάνοντες: de Contribut. p. 175. 3. ἡ πόλις ἡμῶν τὰς ἰδιὰς ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα: ibid. 18. καὶ ἡμεῖς ἀγαπᾶτε, ἂν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες: p. 176. 8. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες: Aristophanes Vesp. v. 670.

Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀρχαλέους παριτρέχων.

καὶ οὐσῶν αὐτῷ συνθηκῶν καὶ ὅρκων καθάπερ τοῖς [1]Ἐλευσινόθεν, δείσας ὑμῶν οὓς ἠδίκησεν, ἐν ἑτέρᾳ πόλει ᾤκει. Ἀνδοκίδης δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς ἀδικήσας περὶ ἐλάττονος αὐτοὺς ἔθετο, εἰσιὼν εἰς τὰ ἱερὰ, ἢ Βάτραχος τοὺς ἀνθρώπους. ὅστις οὖν καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος 243
Βατράχου ἐστὶ, πάνυ [2]δεῖ ἀγαπητῶς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν [3]σωθῆναι.

[1] Ἐλευσινιόθεν T. [2] δὴ ἀγαπητὸς T. δὴ ἀγαπητὸν A. [3] σωθέντα T. R. A.

Jam vero pergit Rhetor, ostendens, nulla unquam in re patriæ profuisse Andocidem, ne tum quidem, cum exsules Pirræum tenerent, urbs a Tyrannis oppressa haberetur. Mala, quæ perpessi erant Athenienses, prius depingit; deinde addit p. 286. v. 5. Ἀνδοκίδης δὲ, ἀναδὴς τούτων τῶν κακῶν γενόμενος εἰς τὴν σωτηρίαν τῇ πατρίδι, ἀξιοῖ νυνὶ μετέχειν τῆς πόλεως ἀσυλίας ἐν αὐτῇ. Modo Reiskius γενόμενον recte convertit in γενόμενον; hic minus recte nonnulla deesse censet; est enim sententia suis numeris absoluta, ἀναδὴς γενόμενος τῶν κακῶν idem est ac si dixisset οὐδὲν παθὼν τούτων τῶν κακῶν: Thucydides l. I. c. 26. προεῖπον, Ἐπιδαμνίοις τε τὸν βουλόμενον καὶ τοὺς ξένους ἀναδῆς ἀπιέναι: l. V. c. 16. ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, καὶ ἠξιοῦτο βασάσασθαι τὴν αὐτυχίαν: Lysias Epitaph. p. 193. v. 15. ed. Steph. ἀναδὴς δ' ὢν κακῶν καὶ ἄπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. Andocides autem, inquit Orator, qui tunc temporis illas calamitates pro patriæ salute non perpessus est, nunc civium jure uti vult in ea civitate, in qua religionem improbe violavit. Ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ, addit, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενούμενος καὶ τυράννοις· ἃ νυνὶ (ita leg. ex Cod. Coislin.) κομπάσει, ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους, πόλιν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὴν γίνεσθε. Ita quidem legitur in vulgatis Editionibus, sensu nullo. Mihi, ne aliorum conjecturas memorem, legendum videtur: — τυράννοις (ἃ νυνὶ κομπάσει ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους) πόλιν εἰσφορὰν αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν ἐποιήσατο. Solebat etiam Athenis, si respublica pecunia indigeret, civibus imperari, ut certam bonorum quantitatem in commune conferrent, quo publica inopia levaretur. Illæ collationes dicebantur εἰσφοραὶ, quæ vero sociis et subditis gentibus imperabantur tributa, φόροι et προστάξεις audiebant: χρημάτων εἰσφορὰς ποιεῖσθαι dixit Isocrates de Pace p. 161. B. Neque solum nullum unquam tributum contulit Andocides, sed et ἐπιστάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κυδύνῳ τὸν πόλιν γιγνόμενον, ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπαρθὶς σῖτον εἰσάγειν ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. Mihi videtur antiquitus scriptum fuisse οὐκ ἐκίνδυν σῖτον εἰσάγειν ἐτ. τ. π. et ἐτόλμησεν ex interpretatione margini adscripta in contextum venisse: ἐκίνδυν, impulsus est, inductus est. Isocrates Or. ad Philipp. p. 84. c. ταῦτα δὲ διανοηθεὶς,—ἐκίνδυν πάλιν συγγράψαι περὶ αὐτῆς: Demosthenes in Amator. Orat. p. 1403. 3. διὸ δὴ καὶ μᾶλλον ἐκίνδυν τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. — Andocides, cognito sibi periculo, in quo patria versatur, ad eam juvandam, quamvis posset, non est inductus; sed inquilini et hospites invehendo frumento civitati profuerunt: σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν ποιήσας, ἃ Ἀνδοκίδη; ποῖα ἁμαρτήματα ἀναπαλαίσαμενος; ποῖα τροφεῖα ἀντιπονδούς; Reiskius hic φαίνῃ aut ἐφαίνου vult interponi: quod minime videtur necessarium, dummodo pro ποήσας scribamus ἐποίησας. Cæterum ἀναπαλαίσαμενος cum Marklando mutari malim in ἀναπαλψάμενος. Sluiter.

Ἐλευσινόθεν] Sic dedi de meo pro vulgato Ἐλευσινιόθεν. non ab adjectivo Ἐλευσίνιος hoc repetitur, sed a nomine urbis Eleusis proprio. a cujus genitivo Ἐλευσῖνος fit Ἐλευσινόθεν. Reisk.

Αὐτοὺς] Malim αὐτός. Idem.

Ἀμαθέστερος] F. αὐθαδέστερος. Nam illud alterum nihili. Taylor. Imo vero recte habet lectio vulgata. ἀμαθὴς est Græcis, qui Latinis tardus. Andocidem appellat, non solummodo nequiorem Batracho, verum etiam stupidiorem, ut qui rem ignoraverit, quam ipsa natura rerum quemque doceat non prorsus a sensu communi desertum; et multo, quam Batrachus fuerit, importuniorem atque sœviorem, moribus magis rusticanis. Reisk.

Δεῖ ἀγαπητῶς] Sic correxi. Verumtamen ne sic quidem persanatus est locus. Nam post δεῖ desunt hæc duo vocabula ἡσυχάζειν, ὀφεῖται, vel μεμνημένον. oportet eum quiescere, h. e. secum habitare, intra nidum suum se continere, a tractatione rerum civilium sese abstinere, cum videat, vel meminerit, quam ægre sit a vobis servatus. Aut possit quoque legi: πάνυ δεῖ ἀγα-

244 *ί. Φέρε δή,* [1] *τί σκεψαμένους χρὴ ὑμᾶς Ἀνδοκίδου* [2] *ἀποψηφίσασθαι; πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐστρατεύσατο, οὔτε ἱππεὺς οὔτε ὁπλίτης, οὔτε τριήραρχος οὔτ' ἐπιβάτης, οὔτε πρὸ τῆς συμφορᾶς οὔτε μετὰ τὴν συμφοράν, πλέον ἢ τετταράκοντα*

[1] σί τι T. εἴς τι A. [2] ἀποψηφίσασθαι, T.

πᾶν ἀγαπητῶς ὑφ' ὑ. σ. *debet contentus esse, sibique congratulari velut de felicitate insperata, et haud merita, quod a vobis, quanquam ægre, fuerit dimissus.* Sed tam αὐτὸν sit omittendum. Ego priorem rationem præfero. In vulgatis omnibus est πάνυ δὴ ἀγαπητός. IDEM. ἀγαπητόν. CONT.

Αὐτὸν σωθέντα] Hæc verba nec præcedentibus nec sequentibus jungi possunt. Hic locus est procul dubio mutilus, sed sine ope melioris Cod. vix sanari poterit hoc ulcus, aut impleri hæc lacuna. PALMER. Bonum Cadomensem suum fefellit augurium. Ita enim ingenii viribus et solertiæ, non *melioris Cod. ope ulcus sanavit* vir ingeniosissimus: Πάνυ δὴ ἀγαπητὸν ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθῆναι. TAYLOR.

Αὐτὸν σωθέντα] Lege, αὐτόν. et statim pro εἴ τι σκεψαμένους, mallem τί, vel εἴς τι σκεψαμένους, cum Nota Interrogationis post ἀποψηφίσασθαι. MARKLAND.

Φέρε δή] Ita mecum. Φέρε δή. τί σκεψ. Atque insuper adjice punctum interrogationis post ἀποψηφίσασθαι. Grammaticæ in sequentibus aliter non potest provideri. TAYLOR.

Πότερον ὡς] Sub. ἰστὶ, nisi mavis quod malim, legere στρατιώτου ἀγάθου, referendo ad Ἀνδοκίδου quod præcessit. AUGER.

Τετταράκοντα] Οὐδεπώποτε, inquis, ἐστρατεύσατο, cum jam sit *Quadragenario* major. *Tute* hæc omnia, atque *intra spem veniæ*; siquidem inter *septuagenarios* jam proxime erit numerandus. Namque intra Olymp. LXXVIII. ineuntem, cum in lucem susceptus erat Andocides, et XCIV. exeuntem, cum hæc verba facta sint, nisi me mei digiti fallant, tantum fere intercedit intervalli. His autem pro tempore missis, incredibilis videri potest tota criminatio, οὔτε τριήραρχος οὔτε ἐπιβάτης, cum Andocides in bello Corinthiaco, quod erat Peloponnesiaci quædam quasi velitatio, *classi* Atheniensium præfuit non sine laude, ut disertis verbis Thucyd. l. I. et Plutarch. in vit. Verum profecto dux ille Atheniensium potuit esse nostri Avus, nam et ille, more Attico, identidem ut noster, fuit Andocides Leogoræ. Et per ætatem libentius credo cum fuisse. Ad hæc tamen non animos advertebant σχ. Thucyd. neque mendax ille Plutarchus, qui vitas Oratorum dolis et erroribus consutas olim conscribillavit. Tu interea quisquis es qui textum vindicas, de τετταράκοντα securus, ita rejicies. Recte. Cum ea sit apud Athenienses stipendiorum faciendorum ætas ultima. Quasi dictum fuisset: *Ille nunquam pro patria militavit, cum tamen ea sit ætate, ut jam etiam nunquam sit militaturus. Abiit dies, qui militaribus studiis finem attulit.* Et quædam sunt, quæ fidem facere videntur. Ita Ulpian. Νόμος κελεύει πας' Ἀθηναίοις μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρξαμένους ἀπὸ ἐκκαιδεκα ad illa Demosth. Olynth. 3. πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβων γιγνομένων πας' ὑμῖν ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις καθέλκειν, καὶ τοὺς μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν, αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τἆλλα πάντα ἐξήκοντα εἰσφέρειν. Ubi adjecit id. Ulpianus: Αὐτοὶ τότε καὶ οὗς οὐκ ἐκέλευσεν ὁ νόμος στρατεύεσθαι, πολεμεῖν ἐψηφίσαντο διὰ τὴν πολλὴν σπουδήν. Atque hac fide adductos video principes viros in re literaria inter leges Atticas et hanc quoque retulisse, *stipendia faciendo esse ab anno ætatis decimo octavo* ad quadragesimum. Vid. Petit. LL. Attic. lib. 8. Tit. 1. l. 1., Maussac. ad Harpocr. in v. Περίπολος, Thys. de Rep. Atheniensium, ceterosque. Multis contendit idem Petitus Quadragenariis militiæ esse vacationem, et ex Plutarcho in Phocione male intellecto tibicinem quærit. Ἐκέλευσε τὸν Κέρκυρα ἀνιστῆν, Ἀθηναίων τοὺς ἀχρι ἑξήκοντα ἐτῶν ἀφ' ἥβης, φέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντας αὐτοὺς ἀκολουθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Θορύβου δὲ πολλοῦ γενομένου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων βοώντων καὶ ἀναπηδώντων, οὐδὲν, ἔφη, δεινόν. Ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἕσομαι μεθ' ὑμῶν. *Præter legem enim est*, inquit vir doctus, *quod incipientem pubertatem et* a quadragesimo anno *militiæ cogeret.* Obtinuit quidem apud Romanos similis fere περιστασις, ut neque ante annum ætatis decimum septimum neque post quadragesimum sextum, ad arma cogerentur. Vid. Gell. X. 28. Latin. Latinium ad Sigon. de antiquo Jure Civium Romanorum, alioque, quos laudat Pitiscus in Ætas militaris. Ita in Tabb. Cremonensibus,

20 ἔτη γεγονώς. καὶ ἕτεροι φεύγοντες ἐν Ἑλλησπόντῳ [1] συνε- 245
τριηράρχουν ὑμῖν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὅσων κα- 246

[1] συντριηράρχουν A.

IMP. CAES. DIVI. TRAIANA. PARTHICI. F. DIVI.
NERVAE. NEPOS. TRAIANVS. HADRIANVS. AVG.
PONT. MAX. TRIB. POTEST. XII. COS. III. P. P.
IIS. QVI. MILITAVERVNT. IN. CLASSE. PRAETORIA.
MISENENSI. QVAE. EST. SVB. IVLIO. FRONTO
NE. SEX. ET. VIGINTI. STIPENDIS. EMERITIS.
DIMISSIS. HONESTA. MISSIONE. etc.

Gruter. DLXXIII. 2.

Et in Saloncensibus,

IMP. CAESAR. DIVI. VESPASIANI. F. DOMITIA
NVS. AVGVSTVS. GERMANICVS. PONTIFEX. MAXI
MVS. TRIBVNIC. POTESTAT. XII. IMP. XXII. COS. XVI.
CENSOR. PERPETVVS. P. P.
PEDITIBVS. ET. EQVITIBVS. QVI. MILITANT. IN. COHO
RTE. III. ALPINORVM. ET. IN. VIII. VOLVNTARIORVM.
CIVIVM. ROMANORVM. QVI. PEREGRINAE. CONDICIO
NIS. PROBATI. ERANT. ET. SVNT. IN. DALMATIA. SVB. Q. PON
PONIO. RVFO. QVI. QVINA. ET. VICENA. STIPENDIA.
AVT. PLVRA. MERVERVNT. ITEM. DIMISSIS. HO
NESTA. MISSIONE. EMERITIS. STIPENDIIS.
LIBERIS. POSTERISQVE. EORVM. CIVITATEM.
DEDIT. ET. etc.

Id. DLXXIV. 5.

Sed omnia longe aliter apud Græcos: neque ante annum 60. (seu 42. ἀφ' ἥβης) erat militiæ vacatio. Διττοί εἰσιν οἱ Ἐπώνυμοι, οἱ μὲν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαί. Ἕτεροι δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ ὀκτωκαιδέκα ἐτῶν μέχρις ἑξήκοντα. Harpocrat. et Suid. in Ἐπώνυμοι. Nam, ut ait Aristoteles de Rep. Atheniens. χρῶνται τοῖς Ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐπιτήδειωσι, προσγράφουσι ἀφό τινος Ἄρχοντος Ἐπωνύμου μέχρι τινὸς δεῖ στρατεύεσθαι. Verba laudantur ab Harpocr. in Στρατία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις. Diserte Pollux non indiligens Antiquitatum Investigator. II. 2. Ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικίας, ἐκ τῆς ἀμάχου, ἐκ τῆς ἀπολέμου, ἐκ τῆς ἀστρατεύτου, ὑπὲρ τὸν κατάλογον, ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα γεγονὼς ἔτη. Petitus igitur, qui in Harpocratione et Suida pro ἐτῶν μέχρις ἑξήκοντα legit τεσσαράκοντα, nondum id, quod velit, assecutus est, neque planum fecit, quo pacto militia ab anno 18. incœpta et in 40. finita stipendia *quadraginta duo* (tot scilicet quot erant Ἐπώνυμοι, a quibus putabantur anni militiæ) enumerare poterat. Hinc igitur viro cordatissimo fucus factus, dum annos semper computat ab ineunte ætate, non, ut debuit, ἀφ' ἥβης: dum vitam intelligit naturalem, non στρατεύσιμον. Ita Plutarchum l. c. ut dixi, male intellexit, τοὺς ἄχρι ἑξήκοντα ἐτῶν ἀφ' ἥβης, quasi nihili essent omnino verba postrema, licet quæ sequantur, interpretentur. Ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἴσομαι μεθ' ὑμῶν. Ita idem Plutarch. in Agesil. Ὁ γὰρ Ἀγησίλαος ὡς ἔτη τεσσαράκοντα γεγονὼς ἀφ' ἥβης, καὶ στρατείας ἔχων ἄφεσιν ὑπὸ τῶν νόμων. Atque hæc est fortasse mens Ulpiani, cujus fere sola auctoritate nititur totum hoc commentum, μέχρι τεττεράκοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀριθμένους ἀπὸ ὀκτωκαιδέκα, ut intelligantur anni οἱ ἀφ' ἥβης, quadraginta duo sc. seu numero rotundo quadraginta. Vel, quod non ægre concesserim, dormitavit homo bonus, ne vim verbis fieri dicat. Quod ad ipsum Demosthenem, Lysiamque præ manibus attinet, næ ista τεττεράκοντα mutanda sunt in ἑξήκοντα (in numeralibus facilis est permutatio. Certe in loco Demosthenis facillima; commoda aures: Τεττεράκοντα τριήρεις — πέντε καὶ τεττεράκοντα ἐτῶν — τάλαντα ἑξήκοντα.), vel necessario intelligenda sunt verba ἀφ' ἥβης, ut Antiquiores sibi constare possint. Jam recte omnia in Auctore nostro. *Andocides sexagesimum annum superans* (nam per aliquot annos superaverat) *nunquam extra civitatem moruit, et cum ea sit ætate, nunquam deinde erit meriturus.* TAYLOR.

Καὶ ἕτεροι] Hic καὶ accipe pro *saltu*, quod legi velim. AUGER.

Συντριηράρχουν] Velim cum Reiskio et Tayloro in textum admisisse συντριηράρχουν. IDEM.

247 κῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποιήσατε καὶ τὴν πόλιν,
248 πολλὰ μὲν τοῖς σώμασιν πονήσαντες, πολλὰ δὲ καὶ ἀναλώσαντες χρήματα καὶ ἰδία καὶ δημοσία, πολλοὺς δὲ καὶ ἀγαθοὺς τῶν πολιτῶν καταδάψαντες διὰ τὸν [1] γενόμενον πόλεμον. Ἀνδοκίδης δὲ, ἀπαθὴς τούτων τῶν κακῶν [2] γενόμενος εἰς τὴν σωτηρίαν τῇ πατρίδι, ἀξιοῖ νυνὶ μετέχειν τῆς 25
πόλεως, ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος καὶ [3] τυ-
249 ράννοις; ἃ νυνὶ κομπάσει, ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους, ποίαν εἰσφορὰν [4] * * * τούτῳ ἀγαθὸν [5] γένοιντο,

[1] γινόμενον T. [2] γενόμενος καὶ οὐδὲν εἰσενεγκὼν εἰς A.
[3] τυράννοις (ἃ ν. κ. ἰ. τ. ὑ. τ.) εἰσίφερε * * * Ποίαν εἰσφορὰν; ἐφ' ᾗ τί ἂν τούτῳ ἀγ. γίνοιτο; ὃς ἐπιστάμενος A. [4] asteriscos om. T. R. [5] γίνοιτο T. R.

Γενόμενος] Post γενόμενος videtur aliquid deesse in hanc fere sententiam: οὐδὲν εἰσενεγκὼν, aut οὐδὲν τολμήσας συμπεσεῖν, aut ἀσύμβολος ὤν. REISK.

Εἰς τὴν σωτηρίαν] Εἰς τὴν αὐτὴν σωτηρίαν. CONT.

Ἐξενωμένος] Ἐξεσωμένος. SCHOTT. Quem intelligo parum. Quasi recepta lectio non esset commodissima, aut Scholti vel sensum vel Hellenismum saperet! Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δαίμοις ἐπιξενόω. Auctor. vit. Andoc. quod ex Photio arripuit, sc. Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι ξένος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δαίμοις. TAYLOR.

Νῦν αἰ] Lego ex Cod. Coisl. νηί. Sequentia ita emendantur a viro doctissimo: Ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους κόπους ποίαν εἰς εἰσφορὰν τοῦτο ἀγαθὸν γένοιτο. Ego proxima: Ναυπληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπ' Ἀθήνας σῖτον εἰσάγων ἀφελῆσαι τὴν πατρίδα. IDEM.

Ἐπιστάμενος] Potest gemino modo reddi, sive per *quia*, sive per *etsi*. 1) quia vestros novit animos, h. e. vanitatem et levitatem vestram, aviditatemque res novas audiendi, qua ductitamini, stupentes ad narrationes de itineribus maritimis longinquis, de tyrannis et eorum luxu atque insania etc. 2) etsi bene novit, quo sitis animo erga tyrannos, eorumque familiares; quam vehementer totum hoc genus aversemini, et ne sermones quidem de iis æquis feratis animis. REISK.

Ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο] Ποία εἰσφορὰ —. CONT. Quinque sunt voces, et quinque menda. sed et quæ præcedunt, et quæ sequuntur male habent. Totum locum exscribam, quo modo legi et distingui oportuisse puto: Ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος καὶ τυράννοις· ἃ ὧν ἐπιστάμενος (non αἰ κομπάσει), ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους. Ποία οὖν εἰσφορὰ τούτων ἀγαθῶν ἐγένετο; ὃς καὶ ἐπιστάμενος etc. Τυφορὰν movet Orator, ut eam amoliatur. *Atqui Andocides dives est, atque opibus potens, atque hospes Regum et Tyrannorum. hæc* atque hujusmodi nunc *pompatice proferet, utpote qui vestros mores* et gustum *bene perspectos habeat.* Quæro *igitur, quidnam ex his* tam magnis *commoditatibus Reipublicæ contulit* Andocides? *qui, etsi sciret civitatem maximo æstu et periculo agitatam, et ipse navis dominus esset, non tamen ausus est frumentum invehendo patriam suam juvare.* Si retineas αἰ κομπάσει, ponenda est minima distinctio post τρόπους. eodem recidet. Vocem ἐπιξενῶν Interpres vertit, *sublatis anchoris.* Sensui bene conveniret ἀπάρας, *e portu solvens.* Sed nihil temere in hac voce mutandum. Cæterum pro ἐξενωμένος Schottus conjicit ἐξεσωμένος. non potuit magis infeliciter. et sane increpatione digna est hæc Viri Docti negligentia, qui de sensu Auctoris, quem juvare in se recepit, tam secure, tam sæpe, ludit. Quod vero de Andocidis κομπασμῷ vaticinatus est Noster, completum fuit. Vide ad finem Defensionis suæ, Orat. de Myster. p. 19. ubi Reges atque Tetrarchas loquitur. MARKLAND. In loco desperato nominem spero ægre laturam aut vitio mihi daturam esse, si ego quoque conjecturam tentavero, ulcus utique deterius non redditurum. Post τρόπους videtur εἰσίφερε deesse, quod aptum erit ex ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ — In hoc εἰσίφερε vel simili vocabulo desinet hypophora. At fortasse, ut homo dives—contulit? occurrit indignabundus, gravi cum reprehensione ποίαν εἰσφοράν; *ecquamnam ille contulisset collationem? ἐφ'*

καὶ ἐπιστάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πόλιν
[1] γενομένην, ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπαρθεὶς σῖτον εἰσά- 250
30 γων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. ἀλλὰ μέτοικοι μὲν καὶ ξένοι
ἕνεκα τῆς μετοικίας ὠφέλουν τὴν πόλιν εἰσάγοντες· σὺ δὲ 251
τί καὶ ἀγαθὸν ποιήσας, ὦ Ἀνδοκίδη, ποῖα ἁμαρτήματα
ἀνακαλεσάμενος, ποῖα τροφεῖα ἀνταποδοὺς, [2] * * *

ἰά. Ἀθηναῖοι, μνήσθητε τὰ πεπονημένα Ἀνδοκίδῃ, ἐν-
θυμήθητε δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς, δι' ἣν ὑπὸ τῶν πολλῶν προύτι-
μήθητε. ἀλλ' ἐστὲ γὰρ ὑπὸ τῶν τούτου ἁμαρτημάτων ἤδη
35 καταπλῆγες διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι, ὥστε 252
οὐδὲ τὰ δεινὰ ἔτι δεινὰ δοκεῖ ὑμῖν εἶναι. ἀλλὰ προσέχετε
τὸν νοῦν, δοκείτω δ' ὑμῖν ἡ γνώμη ὁρᾶν ἃ οὗτος ποιεῖ, καὶ
διαγνώσεσθε ἄμεινον. οὗτος γὰρ ἐνδὺς στολὴν, μιμούμενος
τὰ ἱερὰ ἐπεδείκνυε τοῖς ἀμυήτοις καὶ εἶπε τῇ φωνῇ τὰ
ἀπόῤῥητα· τῶν δὲ θεῶν, οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν καὶ θε-
ραπεύοντες καὶ ἀγνεύοντες θύομεν καὶ προσευχόμεθα, τού-
τους περιέκοψε. καὶ ἐπὶ τούτοις ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς στάντες

[1] γινομένην T. A.

[2] asteriscos om. T. R. A.

ἤ τί ἂν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο; *cujus fructum ecquemnam percipiat?* ὃς, ἐπιστάμενος— *qui cum sciret*—. Reisk. Potest servari γὰρ, sed malim γε. Auger.

Ἐπαρθεὶς] Post ἐπαρθεὶς videtur πέρδιξ deesse, *illectus lucro*. Reisk. ἐπαρθεὶς interpretor, *navi devectus, delatus*. Auger.

Εἰσάγοντες] Soil. σῖτον. Idem.

Σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν] Post vocab. postremum addendum videtur φαίη aut ἐφαίνου. *ecquod bonum*, vel *ornamentum, in remp. tu tum contulisse visus es?* h. e. quodnam est illud bonum, quod a te ad remp. profectum viderimus? Reisk.

Ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος] Lego, ἀνακαλυψάμενος; *quæ facinora* (sc. in rempublicam admissa) *detegens?* Ita enim se gessit Andocides, quasi Ipse ἐξαγὼν τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, ut ait Noster supra. Huic contrarium est τὸν ἁμαρτίαν συγκεύ-ψαι, Andocid. p. 9. Markland. Vulgata h. l. bene habet. ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα idem est atque ἀναίδεσθαι, *malefacta aliis benefactis emendare, compensare*, veluti sarcire. quod Latini pariter dicunt *reprehendere*. h. e. rem, quæ jam manu effugisset, injecta manu rursus prehendere, retrahere e fuga, et a lapsu præservare, atque in locum pristinum statumque integrum restituere. Conjectura Marklandi a loci sententia abhorret. præterea-que, etiamsi quadraret, tamen non in medio ἀνακαλυψάμενος, sed in activo ἀνακαλύψας convenisset. Verum, quod dixi, locus hic in salvo est. Reisk.

Ἀθηναῖοι] Est apostrophe vehemens ad auditores. Forsan leg. μνησθῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι. Auger.

Καταπλῆγες] Harpocration: Καταπλῆξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Ἀνοίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σμικρωνίδου, καὶ ἐν τῷ περὶ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ita legendum. in Edit. Iac. Gronovii deest καί. Markland. καταπλῆξ, h. l. est, qui malorum crebritate et magnitudine, a se toleratorum, ita occalluit et obbrutuit, ut nihil porro sentiat. Scitum est artificium, quo actor auditores excitare voluit ad intuendam Andocidis atrocitatem scelerum. Vos ea, ait, jam tam sæpe vidistis et audivistis, ut, cum sint atrocissima, sensus tamen vestri sint hebetati; eoque opus habetis admonitore, qui fœditatem illorum vobis ob oculos ponat. Reisk. *Qui assidue percutitur*, i. e. qui verberum crebritate jam nihil sentit, qui ad verbera obduruit et occalluit. Auger.

Ποιεῖ] F. ἐφαίνου. Taylor.

Εἶναι τῇ φωνῇ] Post εἶναι videtur λαμπρᾷ deesse. Reisk. Auger.

Θεραπεύοντες] Malim θεραπεύομεν. Reisk.

Ἱερεῖς] (Sic vulg.) ἱέρειαι. Cont. Lege ἱέρειαι. "Cereri quoque, quam *more Græco* venerari instituerant, sacerdotem a Ve-

253 κατηράσαντο πρὸς ἑσπέραν καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν, κατὰ τὸ νόμιμον τὸ [1] παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. ὡμολόγησε δὲ οὗτος ποιῆσαι. ἔτι δὲ παρελθὼν τὸν νόμον ὃν ὑμεῖς ἔθεσθε, εἰρ-
255 γεσθαι τῶν ἱερῶν [2] αὐτὸν ὡς ἀλιτήριον ὄντα, ταῦτα πάντα βιασάμενος εἰσελήλυθεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔθυσεν ἐπὶ

[1] πάτριον A. [2] αὐτῶν T.

lia *Calcitanam* peterent, vel, ut alii dicunt, Calliphanam, ne Deæ vetusti ritus *perita* deesset *Antistes.*" Val. Max. I. 1. 2. "Sacra Cereris summa majores nostri religione confici cerimoniaque voluerunt. Quæ cum essent assumpta de Græcia, *et per Græcas semper curata sunt sacerdotes*, et Græca omnia nominata. Sed cum *illam*, quæ Græcum illud *sacrum* monstraret et *faceret*, ex Græcia deligerent, tamen sacra pro civibus civem facere voluerunt, ut Deos immortales scientia peregrina et externa mente domestica et civili precarentur. *Has sacerdotes* video fere aut Neapolitanas aut Velienses fuisse, fœderatarum sine dubio civitatum. Mitto vetera, proxima dico, ante civitatem Velienaibus datam, de Senatus sententia C. Valerium Flaccum Præt. urbanum nominatim ad populum de *Calliphana* Veliense, ut ea civis R. esset, tulisse." Cic. pro Balb. 55. Add. Liv. XXII. Valer. Max. I. 1. 16. TAYLOR. Opinor, *ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς, antistitæ et sacerdotes.* et sic Æschines contra Ctes. p. 56. MARKLAND.

Πρὸς ἑσπέραν] Non *ad Vesperam*, dulcissime interpres, sed *versus occasum*, ut alibi plenius dicturus sum. TAYLOR. Cohæret cum *στάντες*, quod h. l. idem est, atque *ἑστῶτες βλέποντες. stando*, vel *inter standum, spectantes versus occidentem.* Deos superos orantes, aut rem auspicatam agentes, stabant vultu ad orientem converso. contra inferis sacra facientes, aut Diris aliquem devoventes, versus occasum, ubi regnum Orci est. Res nota est e scriptoribus antiquitatum et Græcarum et Romanarum. REISK.

Καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν] *Purpureas vestes excusserunt* vel *concusserunt.* SALMAS. Num ad indicandum hoc ritu veniam volenti cuique dari, devotum ubique locorum impune occidendi. REISK.

Παλαιὸν] Παλαιὸν et ἀρχαῖον. Utrumque obsecro? Lege: *κατὰ τὸ νόμιμον τὸ πάτριον καὶ ἀρχαῖον.* Eo nimirum pacto jus originarium et a majoribus traditum opponitur Recentiorum plebiscitis pro re nata rogatis. Lysias extrem. Funebr. Orat. *Ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον ἀλεφύρεσθαι τοὺς θανατωμένους.* Andoc. de Myster. p. 11. *Τισαμενὸς εἶπε πολιτεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια.* Id. p. 15. *Νόμος δὲ ἦν πάτριος, ὃς ἂν ᾖ ἱκετηρίαν μυστηρίοις τιθέναι.* Isocr. Paneg. *Καὶ μὴ παροῦσι τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἀτάφους γιγνομένους, μηδὲ παλαιὸν ἔθος καὶ πάτριον νόμον καταλύσωσιν.* Diod. Sic. *Καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι.* Porphyr. *περὶ ἀποχῆς τῶν ἐμψύχων* l. 4. *Θεοὺς τιμᾶν καὶ Ἥρωας ἐγχωρίους ἐμπυρίμοις νόμοις πατρίοις.* [Verum motus auctoritate Cl. Marklandi παλαιὸν retineri posse judico. *In Edit. min.*] TAYLOR. Ego equidem παλαιὸν haud moverim. potest aliquid παλαιὸν esse, quod ἀρχαῖον ideo non item sit; et rursus ἀρχαῖον, quod non sit παλαιόν. Est autem παλαιὸν, antiquum, et solummodo rationem habet temporis. ἀρχαῖον autem est, quod ab initio rerum, aut reipublicæ cujusdam, semper ita fuit aotitatum, ut semel antiquo ritu fuit institutum. Jam si respublica quædam est non admodum vetusta, potest institutum aliquod esse quidem ἀρχαῖον, quod non ideo statim est παλαιόν. In republica contra pervetusta potest aliquid esse παλαιὸν quidem, at non idem ἀρχαῖον, si scil. alia instituta præcesserunt antiquiora, per hoc abrogata. Conjungit quoque duo hæc vocabula Libanius oratione secunda editarum a Bongiovannio p. 17. 12. item Philostratus p. 246. 1. Eusebius Hist. Eccles. p. 16. 22. Themistius p. 232. 5. Ita quoque Plinius in Panegyr. "Vident ducem Romanorum unum ex ulterioribus illis et priscis." REISK.

Παρελθὼν] Dictio παρίεχεσθαι τὸν νόμον, pro παραβαίνειν, mihi paulo insolentior accidit. IDEM.

Αὐτῶν] Lego εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτὸν ὡς ἀλιτήριον ὄντα. TAYLOR. Lege, αὐτόν. Supra: *οὐδ' αὐτὸν κωλύσειν τῶν ἱερῶν ἐμβαίνειν*; ubi pariter erat αὐτῶν. MARKLAND. Dedi αὐτόν. ut ipse pro sua persona (ut cum barbaris loquar), vel in propria persona — nam liberis atque necessariis ejus aditu templorum haud esse interdictum. modo ipse illa vitet. Fuit cum pro αὐτῶν' suspicarer. leg esse ἀπάντων. REISK.

Ἔθυσεν ἐπὶ τὸν βωμὸν, ὃν οἱ ἐξὸν αὐτῷ] Forte: ἐπὶ τὸν Σωμὸν, οἷς ἐξὸν αὐτῷ, καὶ ἀ-

[1] τῶν βωμῶν [2] ὧν οὐκ ἐξῆν αὐτῷ, καὶ ἀπῆντα τοῖς ἱεροῖς περὶ ἃ ἠσέβησεν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον, ἐχερνίψατο
108. 1 ἐκ τῆς ἱερᾶς χέρνιβος. τίνα χρὴ ταῦτα ἀνασχέσθαι; ποῖον φίλον, ποῖον συγγενῆ, ποῖον δικαστὴν, χρὴ τούτῳ χαρισάμενον κρύβδην φανερῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι; νῦν οὖν χρὴ νομίζειν τιμωρουμένους καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου τὴν πόλιν καθαίρειν [3] [ῥᾳδὰν ἀπάγεσθαι] καὶ ἀποδιοπομ-
5 πεῖσθαι καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι, ὡς ἓν τούτων οὗτός ἐστι. 256

ιβ'. Βούλομαι τοίνυν εἰπεῖν ἃ Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ ἱεροφάντου, πάππος δὲ ἡμέτερος, συνεβούλευσε βουλευομένοις ὑμῖν ὅ τι δεῖ χρῆσθαι Μεγαρεῖ ἀνδρὶ ἠσεβηκότι. κελευόντων γὰρ ἑτέρων ἄκριτον παραχρῆμα ἀποκτεῖναι, παρήνησε κρι- 257
νᾶι τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα, ἵνα ἀκούσαντες καὶ ἰδόντες σωφρονέστεροι οἱ ἄλλοι ὦσι· τῶν δὲ θεῶν ἕνεκα οἴκοθεν ἕκαστον,
10 ἃ δεῖ τὸν ἀσεβοῦντα παθεῖν, αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ κεκρικότα εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι. καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, —

[1] τὸν βωμὸν T. [2] ὃν T. ἐφ' ὧν A. [3] uncos om. T. R. A.

πάντα etc. Sic Orat. XXXI. ad fin. τῶν βουλῶν ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλοτε κατεγνωσμένον. Demosthenes (sive Dinarchi sit Oratio) κατὰ Θεοκρίνου συνεφαντοῦντα πολλοὺς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. MARKLAND.

Ἱερᾶς χέρνιβος] Ἱερὰν χέρνιβα vocat τὰ περιῤῥαντήρια. SALMAS.

Φαρμακὸν] Φάρμακον Ald. Recte restituit depravatum accentum Steph. Vid. omnino Harpocr. et Suid. in voc., Ammon. de different. vocabul. Sed hæc leviuscula et vix tyrocinio Critico digna. Videamus, numquid notari possit, quod aliorum fugit acumen. Contendo enim neque orationem tam hiulcam et particulis suis impariter falcitam a scriptore eleganti, neque tantam luxuriem a curto exire unquam potuisse. Spectate enim: Τὴν πόλιν καθαίρειν — ἀρὰν ἀπάγεσθαι — ἀποδιοπομπεῖσθαι — φαρμακὸν ἀποπέμπειν — ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. Rarum erat istud φαρμακὸν, quod sedulum glossatorem non fugit. Arrepta igitur tam bellula occasione, quod dixit Lysias φαρμακὸν ἀποπέμπειν, exponit ille ἀρὰν ἀπάγεσθαι. Iis igitur relegatis videamus locum multo elegantiorem factum: Χρὴ νομίζειν ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου, τὴν πόλιν καθαίρειν καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι, καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. Accommode satis Plato de Legg. I. 9. Τοῦτον πρῶτον μὲν καθήρασθαι καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι τὸν οἶκον χρὴν ἔστω κατὰ νόμον. TAYLOR. *Piaculum*, Valesius. Pro *Nomine Proprio* Viri sumsit Harpocration, ex hoc Lysiæ loco, et ex Istri lib. I. τῶν Ἀπόλλωνος Ἐπιφανῶν. MARKLAND. φαρμακὸς, *sacer et devotus, detestandus et execrabilis.* AUGER.

Ζακόρου] Vix puto Ζάκορον fuisse nomen proprium virile Athenis usurpatum. num Ζωπύρου. tametsi barbaricum hoc est nomen, videtur tamen Athenis usitatum fuisse. REISK. Vid. tamen D'Orville ad Char. Aphrod. l. III. c. VI. p. 314.

Θεῶν ἕνεκα] Quo diis eorumque juribus et religionibus satisfiat; ne dii ob imminuta jura sua irati humano generi multas diraſque pestes immittant. Sententia est: deorum causa, ut eorum iram sibi patriæque ne consciscat, debet judicum unusquisque ita in forum venire et ad judicandum accedere, ut domo secum afferat præmeditatam decretamque sententiam de pœnæ genere sacrilego irrogandæ. eaque a sententia non pati se ulla oratione ullove pacto dimoveri. REISK.

Εἰς τὸ δικαστήριον] Π. δεῖ εἰς τὸ δικαστήριον. H. STEPHAN. Nondum tamen video sententiam medicatam, neque quo pacto hæc possint dici τῶν θεῶν ἕνεκα, uti su-

ἐπίστασθε γὰρ ἃ δεῖ ποιῆσαι — μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου. φανερῶς ἔχετε αὐτὸν ἀσεβοῦντα· εἴδετε, ἠκούσατε τὰ τούτου ἁμαρτήματα. ἀντιβολήσει καὶ ἱκετεύσει ὑμᾶς· μὴ ἐλεεῖτε. οὐ γὰρ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως, ἄξιοί εἰσιν ἐλεεῖσθαι.

periora τῶν ἀνθρώπων. Ea scilicet in lacrymabili hiatu sepulta ad nos non pervenerunt. TAYLOR. Non cepit (sc. Stephanus) mentem Lysiæ et pulcherrimam sententiam, a prava distinctione deceptus. ponenda erat ἱστοσιγμὴ, non τελεία στιγμὴ, post ἄσι, divisione nondum completa. deinde, minor distinctio post ἴσασι, et altera post καιριώτατα. quo facto, videbis verbum εἰσίναι pendere non a δεῖ, sed a παρέσεσθαι. MARKLAND. εἰσίναι refer ad παρέσεσθαι. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Olea apud Athenienses erant vel privatæ vel publicæ. Illas non ultra binas quotannis fas erat excindere nisi in usus vel sacros vel funebres: Aut pecuniæ res agebatur. Liquet hoc ex lege quam descripsit Demosth. adv. Macartat. Has (quæ μορίαι vocabantur, quarumque stipes σηκὸς) non omnino. Dabatur enim actio coram Senatu Areopagitico. Damnatus exsulabat. Hujusce postulatur quidam a Nicomacho.

Pag. ed. H.Steph. 108. 19 Pag. ed. Reisk. 258 259

α'. ΠΡΟΤΕΡΟΝ μὲν, ὦ βουλὴ, ἐνόμιζον ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ, ἡσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν μήτε πράγματα· νυνὶ δὲ οὕτως [1] ἀπροσδοκήτοις αἰτίαις καὶ πονηροῖς συκο-

[1] ἀπροσδοκήτως T.

ΣΗΚΟΥ] Ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ' ἐνίοις περὶ τοῦ Σηκοῦ λόγος (tutius certe παρ' ἐνίοις ὁ περὶ τοῦ Σηκοῦ λόγος) ἀλλ' ὅτι μὲν γνήσιος Λυσίου, et quæ sequuntur. Photius in Lysia. Scrupulum injecit maxime Paulus Germinus Sophista. Sed et de ἐπιγραφῇ quoque alii aliter. Editi omnes et MSS. Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογία. Photius et Harpocratio semper περὶ τοῦ Σηκοῦ striotim et nude. Ain vero semper? Ego id dico sedulo. Nam quod ad locum Harpocrationis attinet in v. Σηκός. Ἐπιγράφεται τις λόγος Λυσίου ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογίᾳ, quem Blancardus, Gronovius Valesiusque frustra tentarunt, sic restituo adjutus Cod. Msto Cantabrigiensi. Ἐν τοῖς τῆς ἀσεβείας περὶ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογία. Ut dici solent λόγοι φοινικοί, βλαισοί, λόγοι ὕβρεως. Theo. Progymn. c. 1. Καὶ Δημοσθένης εἰς τὸν κατὰ Μειδίου (μετενήνοχε) τά τε Λυσίου καὶ Λυκούργου ἐν τοῖν τῆς ὕβρεως λόγοιν, καὶ τὰ Ἰσαίου ἐν τοῖν κατὰ Διοκλέους ὕβρεως. V. omnino Harpocr. in Βλαίων et Mausoc. ad loc. Taylor.

Ibid.] Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογία, κατὰ Νικομάχου. Scaliger.

Ibid.] Ita Suid. in Μορίαι. Ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθήνας. Ἐξ ὧν τὸ Ἐλαιὸν ἐκαλεῖτο· ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. Ἦσαν δὲ τρεῖς τὸν ἀριθμὸν αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν — Τῆς δὲ μορίας ἐκείνης ὁ στέλεχος σηκὸς ἐκαλεῖτο. Aliter idem Suid. et Harpocrat. in Σηκός. Μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Lector aliquando videbit has voces indiscretim sumi. Vid. Meurs. Attic. Lect. IV. 6. Lexic. Juridic. Bibliothec. Coisl. p. 488. Taylor.

Ἀπροσδοκήτοις] Structura omnino poscit ἀπροσδοκήτοις, ut pariter fieret. Ἀπροσδοκήτοις αἰτίαις — πονηροῖς συκοφάνταις. Æschin. de F. L. λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκήτους διαβολάς. Taylor. Lege ἀπροσδοκήτοις. Sic ἀπροσδοκήτους διαβολὰς Æschini περὶ Παραπρ. et ἀπροσδόκητον κακοήθειαν Antiphonti p. 122. Cæterum hanc Orationem sine ulla suspicione νοθείας bis citat Harpocration, V. Ἐπιγενόμενας, et V. Σηκός. Lysiæ eam asserit Photius Biblioth. CCLXI. Markland. Dedi ἀπροσδοκήτοις ab adjectivo communi ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος. Potest servari πονηροῖς συκοφάνταις, sed malim

φάνταις περιπέπτωκα, ὥστ', εἴ πως οἷόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν καὶ τοὺς μὴ γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων
260 ἔσεσθαι· διὰ γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ κίνδυνοι [1]κοινοὶ γίγνονται καὶ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσι καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν. οὕτω δ' ἄπορος ὁ ἀγών μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγρά- 25
φην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν, καὶ πρὸς τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι
261 προσῆσαν· ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου τοῦ τρόπου ἀδικοῦντά με οὐδὲν εὑρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνί με σηκὸν [2]ἀφανίζειν, ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι [3]ἀποδεῖξαι,
262 αὐτοῖς δὲ ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ τι ἂν βούλωνται λέγειν. [4]καὶ 30

[1] οἱ κοινοὶ T. [2] ἀφανίζειν ἡγούμενοι, T. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγούμ. A.
[3] ἀπολύσαι A. [4] καὶ δὴ δεῖ μόν μοι R. A.

πανηγαῖς συκοφαντίαις. AUGER.

κίνδυνοι οἱ κοινοὶ] M. κίνδυνοι κοινοὶ, ἄνευ οἱ. H. STEPHAN. Dele οἱ. *In edit. min.* TAYLOR.

Καὶ πρὸς τοὺς] Miror Stephanum; qui primus μοριῶν puncto frenavit, et legit deinde καὶ πυνθανόμενοι, vel οἱ δὲ πυνθανόμενοι. Facillima sunt omnia. Πρὸς τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι προσῆσαν. Nempe ut testes corraderent. Καὶ εἶναι ἐκλλυσιν λαζόντα μάρτυρας, ὑπόσους βούλοιτο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους — τούτους ἐρωτᾶν, ἐλέγχειν. Antiph. περὶ τοῦ χορευτοῦ. TAYLOR. Neutro opus est, si recte distinguatur locus ita: ἀπεγράφην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν· καὶ πρὸς τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι προσῆσαν. ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου etc. *delatus eram primo quidem oleam ex terra sustulisse: et accesserunt* adversarii mei *ad eos, qui redimunt fructus sacrarum olearum*, de hac re *interrogantes. postquam vero ne sic quidem* etc. MARKLAND.

Ἐωνημένους τοὺς καρποὺς —] Solebant vectigalia publica a quibusdam seu privatis, seu collegiis negotiatorum, certa quadam pacta mercede redimi. Sic erant, ut hoc e loco discimus, qui fructus ex oleis publicis redeuntes certo pretio redimerent, serario dependendo. quod hominum genus nos *Pachter*, quasi *pactores*, appellamus. REISK.

Προσῆσαν] *Accedebant ad hos redemtores olearum percontatum*, quot ego oleas publicas in fundis meis haberem. Publica enim quæcunque essent bona numerata et scripto consignata erant penes illos redemtores. Jam si scirent, quot oleæ penes defensorem publicæ essent, poterant nosse, utrum earum quædam desiderarentur, et utrum exscidisset nonnullas, nec ne. IDEM. Np. ii qui nunc me accusant. AUGER.

Ἀφανίζειν] M. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν, ἦ, ἀντὶ τοῦ αἰτιῶνται ἄλλο τι ῥῆμα. H. STEPHAN. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγ. CONT. Non puto opus esse ulla additione, cum modo præcessetit ἀπεγράφην; ex qua voce adeo facile repeti potuit verbum ἀπογράφουσι, *deferunt*, post ἀφανίζειν, ut neque Auditor, neque Lector, in hac re errare potuerit. Distingue vero: νυνί με σηκὸν ἀφανίζειν· ἡγούμενοι ἐμοὶ, etc. MARKLAND. Post ἀφανίζειν subintelligas ἀπογράφουσι, quod facile suppeditare potuit auditor ex ἀπεγράφην quod modo præcesserat. Deinde ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν etc. *In Edit. min.* TAYLOR. Sine dubio circa ἀφανίζειν deest aut φασὶν, aut, quod Stephanus vult, αἰτιῶνται. REISK.

Ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι] Mihi videtur leg. ἀπορωτάτην ἀποδεῖξαι, sine εἶναι, quod natum videtur ex emendatione ab aliquo super ἀποδεῖξαι scripta. Scilicet super αι scripsit aliquis ειν ad indicandum, legi oportere ἀποδείξειν in futuro, ex illis duabus terminationibus infinitivorum ειν et αι conflatum est postmodum vitiosum εἶναι. IDEM.

Καὶ δεῖ μοι] M. λείπει τι μετὰ τὸ ἦκεν, καὶ μετὰ τὸ πράγματος. H. STEPHAN. Deesse amplius noluit Sebottus, atque hiantem locum ita ingenio suo supplevit: Καὶ δεῖ μοι περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκεν ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκρίνεσθαι, ἀλλ' ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος εὔχομαι ὡς τύμενεῖς εἶναι ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Hem! huic maudes, si quid *suppletum* velis. Solertem dabo: Καὶ δεῖ μοι περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκεν

δεῖ με, περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκει, [1]ἐν ὑμῖν τοῖς δια- 263
γνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος [2]ἀκούσασι, καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας [3]ἀγωνίσασθαι· ὅμως δὲ πειράσομαι ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξαι.

β'. Ἦν μὲν γὰρ τοῦτο Πεισάνδρου τὸ χωρίον· δημευθέντων [4]δὲ τῶν ὄντων ἐκείνου, Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς δωρεὰν παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγε-
35 ώργει, ὀλίγῳ δὲ πρὸ τῶν τριάκοντα Ἀντικλῆς παρ' αὐτοῦ πριάμενος ἐξεμίσθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ' Ἀντικλέους εἰρήνης οὔσης ὠνούμην. ἡγοῦμαι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐμὸν ἔργον ἀποδεῖξαι, ὡς, ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτησάμην, οὔτ' ἐλαία οὔτε σηκὸς [5]ἐνῆν ἐν αὐτῷ. νομίζω γὰρ τοῦ μὲν προτέρου χρό- 264
νου, οὐδ' εἰ [6]πάλαι ἐνῆσαν [7]μυρίαι, οὐκ ἂν δικαίως ζημιοῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμᾶς εἰσὶν ἠφανισμέναι, οὐδὲν προσ-
40 ήκει περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτημάτων ὡς ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι πόλεμος καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος κακῶν γεγένηται, καὶ τὰ μὲν πόρρω

[1] ἀλλ' T. [2] ἀκούσαντες T. ἅπαντος R. A. [3] ἀγωνίζεσθαι T. R. A.
[4] δὲ om. T. [5] ἦν T. [6] πολλαὶ A. [7] μυρίαι T. R. A.

παρ' ὑμῖν τοῖς διαγωνσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι, sine ἀκούσαντες. Scalig. ἀκούσαντας Coisl. et περὶ τῆς οὐσίας. Attamen suo in mendo interea, dum meliores Codd. suffecerint, cubet locus deploratissimus. Criticum enim ingenuam decet esse: fumivendolum nullo pacto. Taylor. Recte notat Stephanus aliquid deesse post ἦκει, et post πράγματος. Totus locus ita legi et suppleri potest: καὶ δεῖ με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβούλευκεν, ὡς ἔχει, λέγειν· ἀλλ' ὑμῖν, τοῖς διαγωνσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαί τε πρόσκεισι, καὶ ἐνθυμεῖσθαι, ἐμὲ νῦν περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Sed hæc et omnia hujusmodi sunt juris arbitrarii, et ab aliis aliter, a nemine certo et indubitate suppleri possunt sine MSS. Hoc tantum volo, Lysiam ita forte scribere potuisse; non, ita scripsisse. Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς iste est, qui Phrynichi cædi interfuit. Vide Orat. XIII. Markland. Totum locum sic, arbitratu meo, constitui: καὶ δὴ δεῖ μέν με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκει, ἐν ὑμῖν τοῖς διαγωνσομένοις περὶ τοῦ πράγματος ἅπαντος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Olim sic legebatur in libris vulgatis: καὶ δεῖ μι περὶ ὧν οὗτος ἐπιβ. ἦκει, ἀλλ' ὑμῖν τ. δ. π. τοῦ πράγματος ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Reisk. Καὶ δεῖ με μὲν περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκει, παρ' ὑμῖν τοῖς διαγωνσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, ἀλλὰ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ οὐσιάς ἀγωνίζεσθαι. Cont.

Πεισάνδρου] Pisandrum intelligo factiosum civem, qui dominatum Quadringentorum erexit. V. plura apud Thucyd. l. 8. Apollodorus item Megarensis agrum Pisandri publicatum a civitate dono accepit, ideo fortasse, quod Phrynichum ejusdem Tyrannidis socium obviam factum interfecit, ut noster infra p. Agoratum. Taylor.

Δημευθέντων] Conjeceram: δημευθέντων δέ. et ecce Coisl. δημευθέντων τῶν ὄντων δ' ἐκείνου. Idem.

Ἦν] Ἐνῆν Codd. Steph. et Coisl. Ut modo: οὐδ' εἰ πάλαι ἐνῆσαν μυρίαι. Et exeunte oratione: Ἀπέδειξα δ' ὑμῖν, ὡς οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. Taylor. MS. ἐνῆν. recte. Sic ad fin. Orat. οὐκ ἐνῆν συκῆ ἐν τῷ χωρίῳ. Non quin et alterum probum sit: sed sequendi sunt scripti Codices. Markland.

Πάλαι] Imo vero πολλαί, etiamsi permultæ ibi fuissent oleæ, quæ nunc desiderarentur. Reisk.

ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐτέμνετο, τὰ δ' ἐγγὺς ὑπὸ τῶν φίλων διηρπάζετο· ὥστε πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ [1]τῶν τῇ πόλει
265 γεγενημένων συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην δεδίαιην; ἄλλως τε [2]καὶ τοῦτο τὸ χωρίον ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν ἄπρατον ἦν [3]πλείω ἢ τρία ἔτη. οὐ θαυμαστὸν [4]δ' εἰ τότε τὰς μο- 109. 1
ρίας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ οὐδὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν φυλάττειν
266 ἠδυνάμεθα. ἐπίστασθε δέ, ὦ βουλή, ὅσοι [5]μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα ἅντα ἰδίαις καὶ μορίαις [6]ἐλαίαις, ὧν νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέκοπται καὶ ἡ γῆ ψιλὴ [7]γεγένηται· καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐν

[1] τῶν τότε τῇ A. [2] καὶ ὅπου τοῦτο A. [3] πλείονα T. R. A.
[4] δ' om. T. R. A. [5] μάλιστα ὅσοι A. [6] ἰλαίαις καὶ μορίαις T.
[7] γεγένηται τῶν αὐτὸ καὶ A.

Τῇ πόλει] Fieri potest, ut aliquis publicarum calamitatum reatu teneatur, ut ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει γεγενημένων συμφορῶν δικαίως δίκην δεδοίη. Neque id adeo de Te, unaque causa dico, sed ut ostendam, argumentum, cui inniteris, admodum esse ficulneum. Melius τῶν ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένων συμφορῶν. Jam quæ ab armato milite intemperanter et præter legem acta sunt, recte ostendis ad te nihil quidquam pertinere. TAYLOR. Bene habet vulgata. Nimium nasutus hic est Taylor, aut potius, ne satis quidem, non animadvertens, quæ contra vulgatam disputat, eadem posse in lectionem ab ipso commendatam retorqueri. Fieri enim potest, ut aliquis calamitatum e bello enatarum reatu teneatur. Ita cum auctoribus agere, ut Taylor hic cum Lysia egit, id vero est συκοφαντεῖν. plana hic est Lysiæ oratio neminem facile moratura, quæ hoc vult: quo jure a me *nunc* pœnæ repetantur earum calamitatum, quibus respublica *tunc* oppressa fuit. Foret tamen oratio utique dilucidior, altiusque in animum descenderet vis oppositorum, si τότε adderetur. REISK. Nihil novarim facile. D'ORVILLE.

Ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον] Pronomen τοῦτο sive servetur, sive exterminetur, quod ad rem nil facit, semper ὅπου addendum videtur post καὶ, ut sit aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τὸ χωρίον, aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τοῦτο τὸ χωρίον. quo admisso erit tantundem atque ὅτι vel ὅτι, vel ἐν ᾧ, vel tale quid, et tum nil opus erit Markiandi supplemento. REISK.

Ἄπρατον] Ἄπρωτον. CONT.

Πλείονα] F. leg. πλεῖον. SLUITER.

Τρία ἔτη. οὐ θαυμαστὸν εἰ etc.] Mallem, τρία ἔτη. Τί οὖν θαυμαστόν, εἰ τότε etc. Sic Philo Judæus p. 596. Ed. Turneb. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ κατὰ τοὐναντίον etc. Excidit forte τί propter præcedentem syllabam τι: quod his in Orationibus frequentissime acidisse video. MARKLAND. οὐ δὴ θαμαστὸν etc. CONT.

Ἐπίστασθε] N. infra: Αὐτοὺς τούτων ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρίξομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἑκάστου μηνὸς, γνώμονας (vel ἐπιγνώμονας) δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. Non ergo videtur ad omnes Areopagiticos pertinuisse ex æquo hæc cura, sed ad numerum delectum. Legere itaque mallem, si Codd. adjuvarent, ordine inverso: μάλιστα ὅσοι τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε. TAYLOR.

Ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις] Ἰδίαις καὶ μορίαις καὶ ἐλαίαις. CONT. Ordinem hunc, qui in Aldina, in Coislin. et Vindobon. est, revocandum censui. vulgati dant ἰδίαις ἐλαίαις καὶ μορίαις. quod ad rem ipsam, perinde est, modo tum μορίαις non pro substantivo, sed pro adjectivo habeatur. id quod etiam est. Recte dicitur μορία ἐλαία, et sic Noster quoque p. 110. ult. dixit, et hæc est plena dictio, altera, cum μορία sola appellatur, sine addito ἐλαία, quasi nomen substantivum sit, est elliptica dictio, ubi semper ἐλαία debet subaudiri. Olea sacra ideo dicebatur μορία, quod esset ἐν μέρᾳ, h. e. ἐν τεμένει. Notum est τέμενος esse fundum a reliquo profano agro separatum et sacris usibus consecratum, publicisve alicujus civitatis, ut illum fundum sibi arrogare privatisve usibus exercere privato minus liceret. Erat ergo ἐλαία μορία olea stans in τῷ μέρᾳ, vel pertinens ad eam. REISK.

Τῶν αὐτῶν] Legendum: τῶν αὐτὸ — κεκτημένων. Vide, quæ præcedunt. Recte Stephanus pro ἀξιοῦται legit ἀξιοῦτο.

τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ κεκτημένων [1] οὐκ ἀξιοῦτε παρ' 267
αὐτῶν, ἑτέρων ἐκκοψάντων, δίκην λαμβάνειν. καίτοι εἰ τοὺς
διὰ παντὸς τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς αἰτίας ἀφίετε,
ἅπου χρὴ τοὺς γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ πριαμένους ἀφ' ὑμῶν ἀζη-
μίους γενέσθαι.

γ'. Ἀλλὰ γάρ, ὦ βουλή, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενη- 268
μένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα· ἐπει-
δὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε γενέ-
σθαι, ἀπεμίσθωσα Καλλιστράτῳ, ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχον-
τος. δύο δ' ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν 269

[1] ὃν οὐκ ἀξιοῦτε A.

Markland. Locus hic bene habet. Constructio hæc est, ac si dixisset: ὁ γῆ καὶ τούτων ἐφίεσθαι, οἵ αὐτὴν, ὅτε οἱ αὐτοὶ, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐκέκτηντο. ager arboribus denudatus est, non eorum solummodo, qui fundos post restitutam pacem emerunt, ut ego feci, sed illorum ipsorum quoque, qui iidem eosdem fundos in bello quæ et in pace possederunt. Concludit a minori ad majus sic: Si vos, ait, dominos in jus non vocatis eorum fundorum, qui cum olim obsiti essent oleis, nunc nudi sunt, arboribus incertum, qua fraude quave injuria excisis, quanquam illi domini fundos illos non in bello modo, sed etiam in pace possederant, quæ fraus sive ante bellum sive post fuit: qui æquum erit calumnia me vexari, qui fundum hunc finito demum bello et post restitutam jam pacem emerim, nudum ab oleis, tenente illo bello excisis, quo tempore fundus hic nondum in jure atque potestate mea esset. — Ratio a me proposita si cui videbitur contortior, hanc ei planiorem et simpliciorem proponam, ut aliud nihil mutet præterquam distinctionem, ponens comma pone γεγένηται. et tum καὶ τῶν αὐτῶν . . . κεκτημένων erunt genitivi cons quentiæ, sic expenendi: *et quamvis iidem domini eosdem fundos tam in pace quam in bello possedissent, tamen* —. Reiske.

Οὐκ ἀξιοῦτε] Π. οὐκ ἀξιοῦντε. H. Steph. Ἀξιοῦτε. Cont. Malim: ὃν οὐκ ἀξιοῦτε. *cujus rei*, aut *quarum rerum satisdationem. non censetis æquum esse repeti ab illis.* facile potuit fieri, ut ὃν in concursu cum fine vocabuli proximi κεκτημένων elideretur. Reiske.

Ἀφ' ὑμῶν] Isted ἀφ' ὑμῶν est plane etiosum. Non dici potest πριαμένους ἀφ' ὑμῶν, cum Noster ab Articlo quodam agrum redemerat: Non ἀζημίους ἀφ' ὑμῶν. Prohibet enim Græcismus. Taylor. Atqui supra dixerat se *ab Anticle emisse* hunc *fundum*. Distingue et lege: πριαμένους, ἀφ' ὑμῶν ἀζημίους γενέσθαι. *a vobis non mulctari*, vel, *a mulcta immunes esse*. Markland. Emendandum si quid hic sit, quod in dubio relinquam, suspicor ad ἀφ' ὑμῶν addendum esse του enclíticum. *a vestrum quopiam*. verum videntur viri docti, id quod sæpe faciunt, etiam hic sine causa tricari. In dictione non diligentissima possit *a vobis emere* pro eodem haberi, atque *a vestrum quoquam emere*. ἀφ' ὑμῶν non cohæret cum ἀζημίους, sed cum πριαμένους. quanquam alias ἀζήμιος ἀπό τινος bene Græcum sit. Reisk.

Πέντε] De quinque diebus consulto addit; quo tacite subjiciat, tam brevi temporis intervallo facile factu sibi non fuisse, ut oleas exciderit; postquam autem elecausset, multo fuisse difficilius, vel potius plane negatum. Idem.

Γενέσθαι] Malim διαγενέσθαι vel διατετρίφθαι. Idem. Malim cum Reiskio διαγενέσθαι. Auger.

Δύο δ' ἔτη] Hunc locum et alium, qui proxime occurret, laudant Suid. et Harpocrat. sed incorrecte. Vid. in Μορίαι et Συκᾶς. Taylor. Paulo aliter, et forte melius, hunc locum citat Harpocration, V. Συκᾶς. ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε συκῆν παρελαβών. Quibus Critices specimen subjungit Harpocration de significatione et distinctione harum trium vocum, ἐλαία, μορία, et συκῆ. *et forte*, inquit, *privatas oleas vocant ἐλαίας: publicas vero*, μορίας: συκῆν vero, μορίαν quoque, *ut videtur, appellant*. Atqui quomodo idem esse possunt μορία et συκῆ, cum tam clare distinguat Lysias, οὔτε ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε συκῆν? quodnam opus ultimo Articulo, si is in præcedenti comprehendebatur? et, si συκῆ idem significat quod μορία hoc in loco,

οὔτε σηκὸν παραλαβών. τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος οὑτοσὶ
270 εἰργάσατο ἐνιαυτόν· τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκίᾳ Ἀντισθένους
ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς [1]τέθνηκε ταῦτα τρία [2]ἔτη.
271 ὁμοίως καὶ [3]Πρωτέως[4] ἐμισθώσατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρ-
τυρες.

[1] τίθνηκε, R.
[2] ἴτη, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ πρ. A.
[3] πρότερον T. πρότερον R. A.
[4] ἐμισθώσαντο. A.

quare non μορία significet idem quod ἴλαια in præcedenti membro? eadem certe utriusque ratio. et ita τὰ tria erunt synonyma. Sic Orat. XXI. οὔτε φίλος ὤν, οὔτε συγγενὴς, οὔτε φυλέτης. an ibi quoque dicet φυλέτης et συγγενὴς idem esse? Sed de his rem veram ita se habere puto: Ἔλαια est quævis *olea*. Μορία est *olea sacrophoros Minervæ sacra*. Hæ circa se habebant τέμενος, seu portionem quandam soli consecrati et ab usibus profanis exempti; quod ideo nec arare, nec fodere, nec pecudibus ἐμβατὸν facere licebat: unde φραγμῷ seu *sepimento* muniebantur. Redemtoribus publice locabantur harum Fructus. *Curatores* erant, seu ἐπιμεληταί, ex Areopagitis; qui singulis mensibus de harum conditione et statu inquirebant: et semel quotannis publice mittebantur ἐπιγνώμονες (male in Nostro γνώμονες vocantur), *Inspectores*, ejusdem Ordinis; qui minora circa has delicta puniebant. Si quis vero convincebatur succidisse, vel alio modo de industria ἀφανίσαι unam ex his *sacris oleis*, mulctabatur *Exsilio*, et Bona ejus in Ærarium redigebantur. Restat Σηκός. is est *truncus* oleæ sacræ jam *effœtæ*, nec amplius καρποφόρου. unde recte dixit Photius: ὁ σηκὸς δὲ νῦν εἶδός ἐστιν ἱερᾶς ἐλαίας. ejusdem erat Sanctitatis et Juris per omnia. cujus est ἡ μορία. Scio, quid Harpocrationem in errorem induxerit: istud nempe, quod σηκὸς hîc, cujus effodiendi vel succidendi reus erat Orator, ter quaterve infra appelletur μορία. et recte quidem: Omnis enim σηκὸς est etiam μορία, quatenus *sacer* est, et a vulgaribus et *privatis* oleis distinctus. sed non vice versa: nulla enim μορία est σηκός: quoniam, ut dixi, Ista est *Frugifera*; Hic, sterilis tantum *truncus*. adeo ut si hæc Apologia, non ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ, sed ὑπὲρ τῆς μορίας habita fuisset, nihil omnino per totam Orationem de voce σηκὸς audivissemus. Fusius egi, quam pro instituto meo; sed hæc necessaria erant ad Orationem hanc intelligendam. Viderit Lector, an tanti putet eam intellexisse. Mox, pro οὑτοσὶ, Schottus voluit οὑτωσὶ: non recte. οὑτοσὶ enim δεικτικῶς dicitur, et quia *aderat* testis Demetrius. quam ob rem de altero Conductore mox loquens, Alcia, addit per parenthesin, ὃς τέθνηκε, tacite rationem afferens, quare iste quoque non adesset. MARKLAND.

Τέθνηκε] Τίθνηκε. ταῦτα τρία ἴτη ὁμοίως καὶ πρωτέως ἐμισθώσατο. CONT. Loco τοῦ τέθνηκε aliud verbum locandum, aut negligendum, vel præcedenti periodo adjiciendum potius censet Schottus. Idem p. p. delet ἐμισθώσατο. Vide igitur locum ita immutatum: Τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ὃς τέθνηκε οὑτοσὶ εἰργάσατο ἐνιαυτόν. Τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκίᾳ Ἀντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα ταῦτα τρία ἴτη ὁμοίως καὶ πρότερον. Nam et πρότερον quoque legere videtur cum Stephano. Confiteor locum esse satis rigidum, sed ad Schottum emendantem non accedo lubens. Pro πρότερον quod nihil est, πρωτέως Coisl. Quid si mecum? Τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκίᾳ Ἀντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἴτη. ὅμως καὶ πρότερον ἐμισθώσατο. Vel cum MS. fere nostro: Ὅμως καὶ τίως ἐμισθώσατο. i. e. *Dum vixit*. TAYLOR. Totum locum ita lego et distinguo: τῷ δὲ τετάρτῳ, Ἀλκίᾳ Ἀντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα (ὃς τέθνηκε) ταῦτα τρία ἴτη· ὃς ὁμοίως τοῖς πρότερον ἐμισθώσατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες. MAPTYPEΣ. Ἐπειδὴ etc. Explicatione non indigent. ὁμοίως tamen τοῖς πρότερον, est *iisdem conditionibus, quibus priores*. sæpe ita loquitur. Notanda quoque Locutio ταῦτα τρία ἴτη, de annis proxime elapsis. et ita loquitur Lucianus Hermotimo circa initium; et alibi. Addidi ultimum MAPTYPEΣ, quod excciderat propter præcedens: et ita Vanderheidius in Versione sua. Passim hoc accidit Nostro, Isæo, Andocidi, Antiphonti, et aliis in hac Stephani Editione Oratoribus. Iterum Schottus turbat omnia. Stephanus conjecerat πρότερον: quod non satis est sine τοῖς. MARKLAND. Videtur sic legendum: ὁμοίως, ὃς καὶ οἱ πρότερον ἐμισθώσαντο. *pari pacto, atque iis elocaverunt, qui prius fundum conduxerant*. REISK.

Τέθνηκε] Post τέθνηκε apposui comma, quo ad proxima hæc tria verba, τρία ταῦτα ἴτη, ne referretur: illa enim verba non cum τέθνηκε, sed cum ἐμίσθωσα cohærent. *elocavi fundum meum Alciæ in hos tricn-*

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἐπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ. φησὶ δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ Σουνιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργαζόμενοι καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι μὴ εἶναι σηκὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἄν [2] τις φανερῶς ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; οὐ γὰρ οἷόν τε, ἃ πρότερον 272
μὴ ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον ἀφανίζειν.

δ'. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλή, ἐν μὲν τῷ τέως χρόνῳ, ὅσοι με φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῇ καὶ ἀλογίστως ποιῆσαι, ἠγανάκτουν ἄν, ἡγούμενος μᾶλλον [3] λέγεσθαι ὡς μοι προσῆκε· νῦν δὲ πάντας ἂν ὑμᾶς βουλοίμην περὶ ἐμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἠγῆσθέ με σκοπεῖν, εἴπερ τοιούτοις ἔργοις ἐπεχείρουν, καὶ ὅ τι κέρδος [4] ἐγένετο 273
τῷ [5] ἀφανίσαντι, καὶ ἥ τις ζημία [6] τῷ ποιήσαντι, καὶ τί ἂν

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ A. [2] τις μᾶλλον φανερῶς A. [3] λέγεσθαι ἢ ὡς A.
[4] ἦλθετο A. [5] ἀφανίζοντι T. R. [6] τῷ μὴ ποιήσαντι A.

nium, i. e. proximum superius. Sed ante τίθησι, quod vocabulum bene habet, excidisse videtur πέρυσι. qui Alcias anno superiore vivis excessit. aut πρώην, aut ἔναγχος. nudum τίθησι, sine nota temporis plus minus certa, vix ferri posse videtur. IDEM.

Σουνιάδου] Apud Diodorum Αυσιάδης hic Archon nominatur, non Σουνιάδης. PALMER. Ita quoque Meurs. Attic. Lect. IV. 7. et de Archontibus III. 16. Recte, credo. Nam per haec tempora *Lysiades* in Fastis occurrit, et calculo hic facto pulcre respondet: *Suniades* nusquam. TAYLOR.

Πῶς ἄν τις] M. πῶς οὐκ ἄν τις. H. STEPH. SCAL. Rectius tamen φανερώτερον. Ita Noster in Δήμου Κατακλ. Ἀπολ. verbis vix discrepantibus: Εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἦξίουν μοι μεταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους. TAYLOR. Verius mihi videtur: πῶς ἄν τις φανερωτέρως (vel φανερώτερον) ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; Sic Orat. XXV. πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους; ubi eadem omnia. In edit. Vanderheid. μᾶλλον inseritur ante φανερῶς: quo jure, quave injuria, nescio. MARKLAND. Φανερώτερον. CONT. Mihi videtur sic leg. πῶς ἄν τις μᾶλλον (vel ἐναργέστερον) φανερῶς. quomodo quis magis, aut luculentius, arguat aliquem aperte et perspicue mentientem. nam φανερῶς non cum ἐξελέγξειε cohaereret, sed cum ψευδόμενον. Non dicitur φανερῶς ἐλέγχειν, sed φανερῶς ψεύδεσθαι. REISK.

Ἠγανάκτουν ἄν] Ἂν delendum videtur. non enim dicit se indignaturum fuisse, sed indignari consuevisse. IDEM.

Ὡς μοι προσῆκε] Ὧν μοι πρ. SCAL. Tu revoca tamen ἡ. ἡγούμενος μᾶλλον λέγεσθαι ἢ ὡς μοι προσῆκε. Atque etiam infra: Ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, ἢ ὡς ὑπὸ τῆς φίλους ἠναγκάζομην. TAYLOR. Graeca lingua postulat μᾶλλον — ἂν μοι προσῆκε: id est, tribuisse mihi *majora* et plura, *quam mihi convenirent*. Sic 1 Cor. XIV. 18. πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν. Isaeus p. 78. καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται κλέων μᾶλλον. Noster Orat. XVI. εἰ πᾶν μᾶλλον ἐτέρου. MARKLAND. Ego malim sic legi: ὡς μοι προσῆκεν εἶναι, ἢ ὡς ἔν. potius *hoc dici, qualis deberem esse, quam qualis essem*. REISK. Ὡς αὐτοῖς συνέφερεν, ἢ ὡς μοι προσῆκε. CONT.

Τῷ ἀφανίζοντι] Margo Edit. Steph. ἀφανίσαντι: quod recitus videtur propter sequens ποιήσαντι: quam tamen vocem suspectam habeo, nisi ante eam ponendum sit μή. μὴ ποιήσαντι idem erit, quod μὴ ἀφανίσαντι. Intellige ζημία de damno in

λαθὼν διεπραξάμην καὶ τί ἂν φανερὸς γενόμενος ὑφ' ὑμῶν ἔπασχον. πάντες γὰρ ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα οὐχ ὕβρεως ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα ποιοῦσι· καὶ ὑμᾶς εἰκὸς οὕτω σκοπεῖν, καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι, ἀποφαίνοντας ἤ τις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήσασιν ἐγένετο. οὗτος μέντοι οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδεῖξαι, οὔθ' ὡς ὑπὸ πενίας ἠναγκάσθην τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν, οὔθ' ὡς τὸ χωρίον μοι διαφθείρεται τοῦ σηκοῦ ὄντος, οὔθ' ὡς ἀμπέλοις ἐμποδὼν ἦν, οὔθ' ὡς οἰκίας ἐγγύς, οὔθ' ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν παρ' ὑμῖν κινδύνων, εἴ τι τούτων [1]ἔπραττον. πολλὰς ἂν
274 καὶ μεγάλας ἐμαυτῷ ζημίας [2]γενομένας ἀποφήναιμι· ὃς πρῶτον μὲν μεθ' ἡμέραν ἐξεκοπτον τὸν σηκὸν, ὥσπερ οὐ πάντας λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας Ἀθηναίους [3]εἰδέναι. καὶ εἰ μὲν αἰσχρὸν ἦν μόνον τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἄν τις τῶν παριόντων ἠμέλησε· νῦν δ' οὐ περὶ αἰσχύνης ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζημίας ἐκινδύνευον. πῶς [4]δ' οὐκ ἂν ἦν ἀθλιώτατος ἀνθρώπων ἁπάντων, εἰ ταὺς ἐμαυτοῦ θεράποντας μηκέτι δούλους ἐμελλον ἕξειν ἀλλὰ δεσπότας τὸν λοιπὸν βίον, τοιοῦτον ἔργον συνειδότας; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἐμὲ ἐξημάρτανον, οὐκ ἂν οἷόν τε ἦν δίκην με παρ' αὐτῶν λαμβάνειν· εὖ γὰρ ἂν εἰδείην ὅτι ἐπ' ἐκείνοις ἦν καὶ ἐμὲ
275 τιμωρήσασθαι καὶ αὐτοῖς μηνύσασιν ἐλευθέροις γενέσθαι.

[1] ἔπραττον, T. R. A. [2] γενομένας οὐ πρεπόν. Κἀγὼ δὴ ἀμηναίμαν· ὃς A.
[3] εἰδέναι· ἔπειτα δὲ τοῖς ἐμαυτοῦ οἰκέταις φησὶ τοιαῦτα ἐχέφρων. καὶ εἰ μὲν A.
[4] ἂν T. R.

re familiari; non de *mulcta*. Vide infra. MARKLAND.

Διαπραξάμην] Verbum διαπράττεσθαι h. l. significat, *callidis artibus efficere, consequi lucrum aliquod magnis laboribus atque periculis quærendum*. Sed vide, an non hoc membrum prorsus idem dicat cum proximo superiori. REISK.

Διαφθείρεται] Forte διέφθαρται, ut ἠναγκάσθην, et ἦν, et ἔπραττον. non quin alterum ferri possit. Vide ad Orat. I. MARKLAND.

Εἴ τι τούτων] Videntur hic pauca quædam excidisse, forsitan hæc duo vocabula ἐγὼ γὰρ, et versu proximo post, pro ὃς leg. αὐτός. ut ἐγὼ in principio sententiæ cum αὐτὸς eam claudente cohæreat. *ego ipse demonstrare possim multa et magna detrimenta, mihi, si quid tale fecerim, illinc exstitura*. Aut si in illo ὃς latere potius πᾶς existimemus, quo sententia fiat haud paulo elegantior, nervique ejus fortius intendantur, leg. erit sic: ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, εἴ τι τούτων — ἀποφαίναιμι. tum subjicit acutissimam, unius syllabæ brevitate circumscriptam, sed vehementem interrogationem, πῶς; *qui?* respondet πρῶτον μὲν — quæ cum sanna fastidii et indignationis plena pronuncianda sunt. Primum enim quidem ego, id si feci, cujus insimulor, de die nempe oleam excidi. Criminationem a se amoliri vult demonstranda hinc faciloris insania, illinc mendacii abnormitate et accusatoris impudentia. Mens mihi si constitit, facere id non potui, quod non faciat, nisi cerritus. REISK.

Εὖ γὰρ ἂν εἰδείην] *Ich müßte*, oder *sollte doch wohl von Rechtswegen wissen*. Quer-

Ἔτι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν [1] παρέστη μοι μηδὲν φροντίζειν,
40 ὡς ἂν ἐτάλμησα, τοσούτων μεμισθωμένων καὶ ἁπάντων
συνειδότων, ἀφανίσαι τὸν σηκὸν βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα,
προδεσμίας δὲ οὐδεμιᾶς οὔσης τῷ κινδύνῳ, τοῖς εἰργα-
σμένοις ἅπασι τὸ χωρίον ὁμοίως προσῆκον εἶναι σῷον τὸν 276
σηκὸν, ἵν' εἴ τις αὐτοὺς ἠτιᾶτο, εἶχον [2] ἀνενεγκεῖν ὅτῳ παρ-
έδοσαν. νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς
αὐτοὺς, εἴπερ ψεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθιστών-
110. 1 τες. Εἰ τοίνυν καὶ [3] ταῦτα παρεσκευασάμην, πῶς ἂν οἷός
τ' ἦν πάντας πεῖσαι τοὺς περιόντας, ἢ τοὺς γείτονας, οἳ
οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν ἃ πᾶσιν ὁρᾶν ἔξεστιν,
ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι, καὶ
περὶ ἐκείνων πυνθάνονται; ἐμοὶ τοίνυν ταύτων οἱ μὲν φίλοι,
οἱ δὲ διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες. οὓς ἐχρῆν 277
5 [4] τοῦτον παράσχεσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον οὕτω τολ-
μηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι· ὃς φησιν ὡς ἐγὼ μὲν παρει-

[1] παρεστήκει R. A.
[2] ἂν ἐνεγκεῖν T. R. ἂν ἀνενεγκεῖν A.
[3] τούτους R. A.
[4] τούτων T. R. A.

tibat hoc saltim me scire. IDEM.

Εἰκότων] (Sic vulg.) οἰκετῶν. PALMER. Rectius, quod tamen voluit ille, οἰκετῶν cum Seal. Ita in Orat. I. Antiph. Οἵ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀκριβέστατα ἂν εἰδεῖεν, εἰ μεθ' ἑαυτῶν παραγενομένην, μᾶλλ' ὑπὲ τῶν οἰκετῶν ἐξελέγχοιτο. Corrige obsecro, οἰκετῶν, ut modo dixerat: ἐξελεγχόμενος δ' ὑπό τε τῶν οἰκετῶν ἐκεῖ τε τῶν παραγενομένων. TAYLOR.

Παρέστη] Παρεστήκει Ald. illud erat παρεστήκει. TAYLOR. Παρεστήκει. CONT.

Τῆς ἀκριβείας] Egregiæ hanc esse subtilitatis orationem, *locisque suis*, ut aiunt, bene instructam neo nego. Iisque indiciis fretus Lysiæ olim adjudicavit Photius. Sed here, si sena sint, vel nullum omnino subtilitatem habent, vel tantam, ut assequi non possim. TAYLOR. Frustra queritur Taylor de hujus loci obscuritate, seu subtilitate nimia. προδεσμίας οὐδεμιᾶς τῷ κινδύνῳ οὔσης, significat, cum nullum esset tempus a legibus statutum, quo transacto liber fierem a metu litis ab accusatoribus mihi intentandæ. præscriptio certi numeri annorum hoc in delicto locumnon habebat. Semper, quoad viveremus, mihi meisque heredibus erat metuendum, ne existeret aliquis, qui nomina nostra ad judicem deferret. Insequentia hoc volunt: Unusquisque eorum, qui agrum a me colendum conduxissent, intererat, ut prævideret, ne unus vicinaderetur, quia, exacto locationis tempore, reddere totidem arbores deberet, quot accepisset. REISK.

Ἐνεγκεῖν] Bene potest habere, neque litem ei movebo. ἐνεγκεῖν (subaudi τοῦτο) *ferre*, h. e. exhibere præsentem, producere in judicio. Soleat tamen oratores Attici, si bene memini, ejusmodi in re ἀναγκαῖα usurpare, *referre τούτῳ*, id est, εἰς τοῦτον, *ad eum*, ei imputare. et quam facile fieri potuerit, ut ἂν omitteretur a supino librario in concursu cum ἂν particula, sponte sua quisque intelligit. IDEM.

Τούτους] Sic dedi de meo, pro ταῦτα, quod est in vulgatis omnibus. Si hos quoque fundi mei conductores malis artibus concilitate permovissem, ut meam in gratiam mentirentur, aut saltim tacerent facinusque meum celarent. REISK. Reiskium pæne exsoribit Augerus.

Μυδέν εἰδέναι] Continu ante μυδέν dat ἄχτε, quod potest subaudiri. AUGER.

Περὶ τῶν ἐμῶν] De jure possessionis bonorum meorum mecum contendant alii alia sibi arrogantes, et mihi eripere conantes. REISK.

Τούτων] Eorum puta, quos accusator jactat, et quorum me insimulat. IDEM.

Ὃς] Refertur ad omissum τὸν κατήγορον, quod pone ποιεῖσθαι a lectore quoque tacita cogitatione subjici debet. *oportebat accusatorem suarum criminationum testes edere — qui accusator —.* IDEM.

στήκειν, οἱ δ' οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα, ἀναθέμενος δὲ
278 ὁ Βοηλάτης ᾤχετο ἀπάγων τὰ ξύλα. καίτοι, ὦ Νικόμαχε,
χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τοὺς παριόντας μάρτυρας,
καὶ φανερὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδεμίαν ἂν
ἀπολογίαν ἀπέλιπες, αὐτὸς δέ, εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐν
279 τούτῳ τῷ τρόπῳ ἦσθα ἄν με τετιμωρημένος· εἰ δὲ τῆς 10
πόλεως ἕνεκα ἔπραττες, οὕτως ἐξελέγξας οὐκ ἂν ἐδόκεις
εἶναι συκοφάντης· εἰ δὲ κερδαίνειν ἐβούλου, τότ' ἂν πλεῖ-
στον ἔλαβες· φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος, οὐδεμίαν
ἄλλην ἡγούμην ἂν εἶναί μοι σωτηρίαν ἢ σὲ πεῖσαι. τούτων
τοίνυν οὐδὲν ποιήσας, διὰ τοὺς σοὺς λόγους ἀξιοῖς με ἀπο-
λέσθαι, καὶ κατηγορεῖς ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν
ἐμῶν χρημάτων οὐδεὶς ἐθέλει σοι μαρτυρεῖν. καίτοι εἰ, 15

Τὰ πρέμνα] H. l. sunt *rami crassiores*. Nam e p. 302. 14. patet, *συκὴν* non esse arboretum, silvulam Minervæ consecratam, sed unam solummodo arborem. IDEM.

Βουλευτὴς] Ita in omnibus, quantum auguror, Codd. et impressis et MSS. Ἀλλ' οὐ φρόντις Ἱππωκλείδῃ. Quid? Tantamne rem tam negligenter agere? Neque potuisse alium præter Senatorem tibi adjungere, dum capitis res agebatur? Porro autem quid Senatori cum Sarcinis, cum Plaustro et Jumentis. Audi enim Atticistas. Ἀναθεῖναι τὸ φορτίον Ἀττικῶς. Ἐπιθεῖναι· Ἑλληνικῶς. Mœris. Ita et Thomas quoque. In lucem ergo retrahatur ex loco humili et obscuro, facessente indiligenti Senatore, fidelis et laboris improbi βουλάτης. *The Waggoner*. Occurrit vox apud Ælian. V. H. IX. 23. Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ποτὲ — καὶ ἵππους μήτε ὡς βουλάτην μὴ, ἔφη, θεράπευε, μήτε ὡς σπαστῆρα. Vide etiam, quæ habet *σχ.* Apollon. Rhod. IV. 1342. Βουπλάται· Οἱ βουκόλοι. αἴρεται ὅτου τοῦ π περισσεύοντος, βουσλάται γάρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πίλας τῶν βοῶν εἶναι. Sed hæc de Bubulco, de Armenti Magistro, inquies. Fateor. Sed eadem sit formatio necesse est de plaustrario. Ut dicitur ἱππηλάτης, ἀστραβηλάτης, ὑπηλάτης. Hesych. Ἀμαξεύς· ζευγηλάτης. Missas autem fuisse sub plaustrum boves docent tum alia, tum notissima earum operæ distinctio. Πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀρότῆρων. Arat. Aliæ quippe terram colebant, aliæ trahebant plaustrum. Ἀμαξεὺς βοῶν. Achill. Tat. l. 2. init. Disertius Ælian. l. c. V. 14. Βοῶν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πωλήσαντα σὺν ἀρότρῳ ἢ καὶ σὺν τῇ ἁμάξῃ, μηδὲ τοῦτον δύειν. Pausan. Attic. c. 19. init. Θυσιὼς δὲ ἀλλο μὲν αὐτοῖς ἐδήλωσεν οὐδὲν, ἀπολύσας δὲ, ὡς λέγεται, τῆς ἁμάξης τοὺς βοῦς, ἣ σφίσι παρῆν κ. τ. λ. *Bubulcus* item apud Latinos pro Plaustrario. Cic. de Divin. I. 57. "Hoc vero somnio eum commotum mane *bubulco* præsto ad portam fuisse; quæsisse ex eo, quid esset in plaustro." V. Hadr. Imp. Rescript. Græc. 16. Gell. II. 21. Hist. Sacr. 1 Sam. VI. 7. Tam antiquitus enim obtinuit, ut tam Vitulus quam Plaustrum in Hebraica dialecto ex uno fonte emanarent. TAYLOR. βοηλάτης. CONT. Pro inepta hac voce conjeceram ξυλεὺς, *lignator*. Sed me monuit Eruditiss. Editor legendum esse βουλάτης. quod verissimum puto. Sic *ὑπηλάται, agasones* (in negotio simili apud Demosthenem adv. Phœnipp.) qui ligna ex agris exportabant: ἀπωσὼν καλοῦσι τοὺς ὑπηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῶν ἰσχατιῶν. MOR, ante τούτῳ τῷ τρόπῳ delerem *ἂν*, ortum ex præcedente *ἦν*. Paulo superius, περὶ τῶν ἐμῶν etc. vel corruptas has tres voces, vel a mala manu esse suspicor. MARKLAND. Dele *ἂν*. *In Edit. min.* TAYLOR.

Ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ] Præpositio *ἐν* sic posita in hac forma dicendi, paulo est insuitatior. quare suspicatus aliquando sum, aut sic esse leg. atque distinguendum: *εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ, ἴσθα ἂν με τετιμ. inimicus tibi si tum fuissem, ultus me esses.* aut sic: *εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐν μὲν τούτῳ τῷ τρόπῳ, hac una ratione me maxime esses ultus.* Verumtamen potest *ἐν* ferri ut redundans, forsitan e communi loquendi modo. REISK.

Ἔδηλε σοι] Ἔδηλε μοι. Codd. Steph. et Coisl. F. συμμαρτυρεῖν, vel ἐδηλώσεις μαρτυρεῖν. TAYLOR.

[1] φὰς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, τοὺς ἐννέα ἄρχοντας 280
εἰσηγαγες ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἂν
ἑτέρων ἔδει σοι μαρτύρων· [2]οὗτοι γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν
ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγινώσκειν ἔμελλον περὶ τοῦ
πράγματος. δεινότατα οὖν πάσχω· ὃς, εἰ μὲν παρέσχετο
μάρτυρας, τούτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν
αὐτῷ, ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν οἴεται χρῆναι γενέσθαι.
Καὶ [3]τούτου μὲν οὐ θαυμάζω. οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν
[4]ἄλλα, τοιούτων γε λόγων [5]ἀπορήσει καὶ μαρτύρων· ὑμᾶς
δ' οὐκ ἀξιῶ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν. ἐπίστασθε γὰρ 281
ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας οὔσας καὶ πυρκαϊὰς ἐν τοῖς

[1] φὴς μὲ δεῖν T. φάσκειν μ' ἰδεῖν R. A.
[2] οὕτω T. R. [3] τοῦτο T. R.
[4] θαμὰ R. τηπάλλας A. [5] ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει R. A.

Καίτοι εἰ] Ingeniose satis Scal. Καίτοι εἰ φάς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα κ. τ. λ. In sequentibus stertit. εἰς τοὺς ἐννέα ἀρχοντας ἀπήγαγες. Illi enim (οἱ ἐπιμεληταὶ sc. οἱ ἐπιγενόμενοι) *adducendi* erant testes, ut recte Coisl. ἀπήγαγες. Confirmant, quæ proxime veniunt: Οὕτω γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγινώσκειν (Coisl. διαγιγνώσκειν) ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. Taylor. Lego: καίτοι, εἰ ὅτ' ἔφης με ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, πρὸς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες, etc. atqui, *si quando te dicebas vidisse me hanc sacram oleam succidentem, ad novem Archontas abduxisses*, etc. Markland. μ' ἰδεῖν τ. μ. ἀφ., εἰς τοὺς, etc. Cont.

Μ' ἰδεῖν] Olim sic edebatur: καίτοι εἰ φὰς μὰ δεῖν. unde effeci partim marte meo: καίτοι εἰ, φάσκς μ' ἰδεῖν. *quod si tu, aiens me vidisse, cum oleam sacram excinderem, aut novem Archontas, aut alios quospiam ex Areopagitico senatu, in rem præsentem adduxisses.* Ἐπήγαγες recte est a Taylore Lysiæ restitutum pro vulgato ἀπήγαγες. ἐπάγεται ὁ ἄρχων, cum ab actore in rem præsentem manu ducitur ad locum delicti, re adhuc recente, delinquens ei exhibetur, tota res coram demonstratur. Reisk.

Οὕτω] Οὗτοι. Cont.

Δεινότατα οὖν πάσχω] Δεινότατα οὖν ὑπό σου πάσχω. Idem.

Ὃς, εἰ μὲν] Animadverte vocem ὃς hærere suspensam, sed hoc non inusitatum est apud oratores Græcos. Auger.

Ἂν ἠξίου] Aut post ἂν aut post ἠξίου videtur ὑμᾶς deesse. Reisk. Τούτοις ἂν μ' ἠξίου. Cont.

Ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν] Καὶ delet Scal. Taylor. Ἐμοί γε. Cont. Opinor legendum, καὶ ταύτῃ, *hac quoque ex parte*. Markland.

Τοῦτο] Dedi τούτου, ap. Nicomachi. Auger.

Θαμὰ] Sic dedi de meo pro vulgato ἄλλα, *jugiter, perpetuo calumniatus*. Reisk. Legi τηπάλλας, *temere*. Auger.

Καὶ μαρτύρων] Ironice. *nullos* enim *testes* habuit Accusator. Non delendæ sunt hæ voces, quod voluit Schottus. Mox, οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς ἔχειν, ponitur pro, ἀξιῶ ὑμᾶς οὐκ ἔχειν: ut Luc. XIX. 14. οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς, pro, θέλομεν τοῦτον οὐ (vel μὴ) βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς: *petimus, ut hic ne sit Rex noster*. alterum enim nimis insolens, quam pro subditis et deprecatoribus. Ita et Heb. XI. 3. μὴ ἐκ φαινομένων, pro, ἐκ μὴ φαινομένων. Thucydides sæpe ita scribit. Markland. Δίκων καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. et v. antep. ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ. Cont. Dedi de meo: *si* καὶ *mærtúrum* ἀπορήσει. *ejusmodi quidem causationes ei nunquam deerunt, etiamsi testes desint*. Post μαρτύρων in quibusdam codicibus ἀπορήσει olim iteratum fuisse, testis est codex Vindobonensis, unde nullus dubitavi id addere. Lysias solet vocabula, quæ sine damno sententiæ abesse possint, et alius omisisset, in eoque elegantiam affectasset, repetere, vim quandam et gravitatem orationi inde quærens. Reisk.

Πυρκαϊὰς] Legendum mihi videtur πρύτανις, non πυρκαϊάς. Salmas. Recte. Nam aliud est πυρκαϊάς. Lucian. in Amoribus: Σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου, καὶ πυρκαϊᾶς, ἢ τὰ Δίκα φαρμάκων ἀγωνιζόμενος κ. τ. λ. Demosth. adv. Aristocr. Διπλάσιον τὸν βουλὸν τὸν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμάκων, ἐάν τις ἀνασπάσῃ δούς. Taylor. Συκοφαντίας. Cont. Bene habet vulgata, *penes me*

ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις· ἃς, εἴπερ ἐπεθύμουν, πολὺ ἦν
ἀσφαλέστερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐκκαῦσαι καὶ ἐπεργάσα-
σθαι, ὅσῳπερ ἧττον τὸ ἀδίκημα πολλῶν οὐσῶν ἔμελλε δῆλον 25
282 ἔσεσθαι. νῦν δ' οὕτως αὐτὰς περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι ὥσπερ
καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν, ἡγούμενος περὶ ἀμφοτέρων τούτων
εἶναί μοι τὸν κίνδυνον.

ε'. Αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρέξομαι,
ἐπιμελομένους μὲν ἑκάστου μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμπον-
τας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· ὧν οὐδεὶς πώποτ' [1]ἐζημίωσεν
ὡς [2]ἐργαζόμενον τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία. καίτοι οὐ 30
δήπου τὰς μὲν μικρὰς ζημίας οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι,
τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους οὕτω περὶ οὐδενὸς ἡγοῦ-
283 μαι· καὶ τὰς μὲν πολλὰς ἐλαίας, εἰς ἃς ἐξῆν μᾶλλον
ἐξαμαρτάνειν, οὕτω θεραπεύων φαίνομαι, τὴν δὲ μορίαν,
ἣν οὐχ οἷόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύξαντα, ὡς ἀφανίζων νυνὶ
κρίνομαι.

ς'. Πότερον δέ μοι κρεῖττον ἦν, ὦ βουλή, δημοκρατίας
οὔσης παρανομεῖν ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα; καὶ οὐ λέγω ὡς
τότε δυνάμενος ἢ ὡς νῦν διαβεβλημένος, ἀλλ' ὡς τῷ βου- 35

[1] ἐζημίωσεν ὑμᾶς ὡς A.

[2] ἐργαζομένους T. R. A.

quidem συρκαῖαι sunt officinæ olearias, ubi e concisis truncis olearum oleum excoquitur, et universe oleum paratur, sive exprimendo ex oleis per torcular, sive etiam in spissiorem resinam excoquendo. ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἡμετέροις χωρίοις idem est, ac si dixisset: ἐν τοῖς ἄλλοις ἡμῶν χωρίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῷ πεδίῳ. Et τὸ πεδίον non videtur h. l. qulvis campus esse, sed peculiariter illa agri Attici regio, unde Pediasii sunt dicti. Reisk. Justa Reiskium hic τὸ πεδίον non videtur quivis campus esse, sed peculiariter illa agri Attici regio, unde *Pediasii* sunt dicti. Vel mutandum συρκαῖας in συκᾶς, vel accipiendum quasi συκᾶς. Auger.

Ἐπιμελομένους] Ἐπιμελόμενος. Cont.

Γνώμονας] Ἐπιγνώμονας ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Ousias ἐν τῷ περὶ τοῦ Σταιοῦ. Harpocr. Taylor. Monui supra scribendum ἐπιγνώμονας. Harpocration: Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Ousias ἐν τῷ περὶ τοῦ Σταιοῦ. Hesychius: Ἐπιγνώμονες ἐπόπτας. Paulo ante, prò τὴν ἄλλην οὐσίαν, Schottus vult, τὰς ἄλλας οὐσίας: qua de causa sane nescio. Markland. Colligitur hoc e loco, Prytanium quemque odhibuevisse, ut a redemtoribus reliquorum vectigalium, ita a redemtoribus quoque silvarum, et olearum imprimis, ratiocinia repetere pecuniarum immense quoque e venditis lignis oleoque redactarum; et senatum annuatim semel misisse suo nomine deputatos ad inspiciendum res silvarum, ut omnium, ita olearum quoque imprimis. Reisk.

Ἐργαζομένους] Lege, ἐργαζόμενον: ut infra, ὡς ἐπεργαζόμενον ζημιοῦντα: ita recte emendavit Stephanus pro ἀπεργαζόμενον. Lucianus Timon. p. 125. τοῦτον τὸν ἀφρὼ φιλοσόφους ἐπεργαζόμενος. Markland. μ' ἐζημίωσαν ὡς ἐργαζόμενον. Cont. Mihi videtur post ἐζημίωσαν intercidisse esse ὑμᾶς. quo vocabulo defensor secum complectitur mancipes seu conductores fundorum suorum, item servos. Reisk.

Καὶ οὐ λέγω ὡς τ. λ.] Corrige: Καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος καὶ ὡς νῦν διαβεβλημένος. Interpretatio fidem facit, quam vide. Taylor. δυνάμενος simpliciter h. l. idem valet atque μέγα δυνάμενος. Verum διαβεβλημένος bene habet. in invidiam, odium et contemtum adductus. διαβάλλειν hoc sensu non usurpatur. Reisk.

λομένῳ τότε μᾶλλον ἐξῆν ἀδικεῖν ἢ νυνί. ἐγὼ τοίνυν οὐδ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὔτε [1]τοιοῦτον οὔτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν ποιήσας φανήσομαι. Πῶς δ' ἄν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων ἐμαυτῷ καταγνούστατος ἦν, ὑμῶν οὕτως ἐπιμελουμένων, ἐκ τούτου τὴν μορίαν ἀφανίζειν ἐπεχείρησα τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ δένδρον μὲν οὐδὲ ἕν ἐστι, μιᾶς δὲ ἐλαίας σηκὸς, ὡς οὗτός φησιν εἶναι, κυκλόθεν δὲ ὁδὸς περιέχει, ἀμφοτέρωθεν δὲ γείτονες περιοικοῦσιν, ἄερκτον δὲ καὶ πανταχόθεν κατοπτόν ἐστιν; ὥστε τίς ἂν ὠπετόλμησε, ταῦτα οὕτως ἐχόντων, ἐπιχειρῆσαι τοιούτῳ πράγματι; Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι ὑμᾶς μὲν, οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα χρόνον προσ- 284
τέταχται τῶν μορίων ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι, μηδ' ὡς [2]ὑπεργαζόμενον πώποτε ζημιῶσαι μηδ' ὡς [3]ἀφανίσαντα εἰς κίν-
111. 1 δυνον καταστῆσαι· τοῦτον δ', ὃς οὔτε γεωργῶν ἐγγὺς τυγχάνει οὔτ' ἐπιμελητὴς ἠρημένος οὐδ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, ἀπεργάσασθαί με [4]ἐγγὺς μορίαν ἀφανίζειν. 285

ζ'. Ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ τοὺς τοιούτους λόγους σωφρονεστέρους [5]ἡγήσασθαι τῶν ἔργων, μηδὲ περὶ ὧν αὐτοὶ

[1] τοιοῦτο T. A. [2] ἀπεργαζόμενον T. R. [3] ἀφανίζοντα T. R. A. [4] αὐδὶς A. [5] ἡγήσεσθαι T.

Ἐξῆν ἀλλαῖν] Hic ἐξῆν magis congrueret quam ἐξῶν. AUGER.

Ἅπαντα] Vid. Harpocr. et Suid. in voce, qui h. l. respiciunt. TAYLOR. ἅπαντον. CONT.

Τὸν ἅπαντα χρόνον] Hoc eo dicit, ut indicet, eosdem judices curam silvarum perpetuam gerere, neque provinciam hanc esse ambulatoriam, ab aliis ad alios quotannis transeuntem; sed qui rem hanc tractent nunc, eosdem jam decennio, jam viginti, jam triginta annis ante eam tractasse, eoque silvarum rationes probe cognitas atque perspectas habere. quod secus est in magistratibus annuis; quos qui expessant, eos multa discere oportet; quae cum vix degustarunt, rursus abeundum aliisque concedendum est. REISK.

Τῶν μορίων ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι] Lego, καὶ ἐλαιῶν. Non enim *sacrarum* tantum, sed et aliarum *publicarum* olearum curam habebant hi ἐπιμεληταί. Vocem ἅπαντα, quae praecessit, elisit Harpocratio ex Lysia; sine dubio hunc locum respiciens. MARKLAND. Dictionem hanc μορία ἐλαία expressi et vindicavi jam supra p. 294. pos. REISK. Ante ἐλαιῶν Cont. addit καί, male, ut supra. AUGER.

Ὑπεργαζόμενον] Π. ἐπεργαζόμενον. οὕτως ἐν τοῖς περὶ σὺν εἴρων ἐπεργάσασθαι. H. STEPHAN. ἐπεργαζόμενον. CONT. Defendi possit haec lectio, si quis argutari velit, solamque respicere etymologiam, usum linguae insuper habere. Nam si ἐπεργάζεσθαι est *super* vel *in aliquo re exercenda quaestum facere et vitam sustentare*, quidni sit etiam ἀπεργάζεσθαι idem atque ἀπό τινος, *ab aliqua re victum quaerere*. Verum usus linguae potius hic ἐπεργάζεσθαι postulat. REISK.

Πώποτε] Malim μὲ πώποτε. IDEM.

Ἐγγὺς] Dele. Natum est enim ex socio. [vel repone ἑβδύς. *In Edit. min.*] TAYLOR. Nihili est vox ἐγγύς. putares Scribam repetisse eam, ut fit, ex praecedente versu, sed verius puto Lysiam scripsisse: ἀπογράψαι με σὺδὶς μορίαν ἀφανίζειν. Latini dicerent *continuo*. MARKLAND.

Τοὺς τοιούτους λόγους] Mallem, τοὺς τούτου λόγους: ut infra, τῶν τούτων λόγων. Recte Stephanus ἡγήσεσθαι pro ἡγήσασθαι. non ita Schottus, qui mox pro τῆς ἄλλης legit τῆς ἔλης, sine ulla causa. IDEM.

Ἡγήσασθαι] Π. ἡγήσεσθαι. H. STEPHAN.

σύνιστε, ταῦτ' ἀναισχέσθαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων, ἐνθυμουμένους καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας. ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, [1]ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην, καὶ τριηραρχῶν καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων καὶ χορηγῶν καὶ τἆλλα λειτουργῶν οὐδενὸς ἧττον [2]πολυτελῶς τῶν πολιτῶν. καίτοι
286 ταῦτα μὲν μετρίως ποιῶν ἀλλὰ μὴ προθύμως, οὔτ' ἂν περὶ φυγῆς οὔτ' ἂν περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἠγωνιζόμην, πλείω δ' ἂν ἐκεκτήμην, οὐδὲν ἀδικῶν οὐδ' ἐπικίνδυνον ἐμαυτῷ καταστήσας τὸν βίον· ταῦτα δὲ πράξας ἃ οὗτός μου κατηγορεῖ, ἐκέρδαινον μὲν οὐδέν, ἐμαυτὸν δ' εἰς κίνδυνον καθίστην. καίτοι πάντες ἂν ὁμολογήσαιτε δικαιότερον εἶναι τοῖς μεγάλοις χρῆσθαι τεκμηρίοις περὶ τῶν μεγάλων, καὶ πιστότερα ἡγεῖσθαι περὶ ὧν ἅπασα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, μᾶλλον ἢ περὶ ὧν μόνος οὗτος κατηγορεῖ.

287 ἡ. Ἔτι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. μάρτυρας [3]παρέχων αὐτῷ προσῆλθον, λέγων ὅτι μοι πάντες εἰσὶν οἱ θεράποντες, οὓς ἐκεκτήμην ἐπειδὴ παρέλαβον τὸ χωρίον, καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βούλοιτο, παραδοῦναι βασανίζειν, ἡγούμενος οὕτως ἂν τὸν ἔλεγχον ἰσχυρότερον

[1] ἢ ὡς A. [2] παντελῶς T. [3] γὰρ ἴχων R. A.

Λεγόντων] Malim ψευδῆ λεγόντων. REISK.

Ἄλλης] Ὅλης. SCHOTT. Hic ἀγύρτης semper in re tuta artem jactitat, in periculosa silet. TAYLOR.

Ὡς] Monuisse me memini: ἢ ὡς ὑπὸ π. τ. λ. TAYLOR. Imo vero leg. est ὧν. *promtius et alacrius peragebam, quam ea, quæ facere cogerer.* REISK.

Παντελῶς] Optime Cod. Steph. et Coisl. πολυτελῶς. TAYLOR. πολυτελῶς. CONT. Orat. XXIV. καὶ τἆλλα λειτούργηκα οὐδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. Sed nihil mutandum. MARKLAND. Dedi πολυτελῶς. videtur olim in libris sic fuisse exaratum: οὐδενὸς ἧττον πολυτελῶς πάντων τῶν πολιτῶν. Vocabuli πάντων reliquiæ videntur adhuc in vulgata παντελῶς superesse. REISK.

Ἀλλὰ μὴ προθύμως] Si recte capio sensum hujus loci, pro μὴ legendum καί. Supra, ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα. Orat. XVI. τὰ προσταττόμενα ἑκόντων προθύμως. Orat. XIII. ἀλλὰ προθύμως λειτουργοῦσι. Hoc sensu προθύμως erit *lubenter, ἄνευ γογγυσμῶν*. Si aliter capias, μὴ προθύμως opponetur τῷ μετρίως, et significabit *non liberaliter*. MARKLAND. Bene habet h. l. ad μετρίως. subauditur μόνον. *mediocriter et parce solummodo, non autem libenter atque liberaliter.* REISK.

Ταῦτα δὲ] Præcessit modo ταῦτα μέν. exspectes igitur h. l. ἐκεῖνα δέ. Verum Lysias in dicendo non est diligentissimus. IDEM.

Τοῖς μεγάλοις] Subaudi ἢ τοῖς μικροῖς. Indicia minuta sunt rumores obscuri, nullo idoneo auctore nixi, criminationes adversarii, unius, inimici, rerum ignari, levis, cupidi, famosi, conscelerati. Magna sunt, testimonium consentiens universæ civitatis, vita ante præclare acta, fama honesta, dignitas vitæ, argumenta alia ex ipsius rei præsentis natura exsistentia. IDEM.

Λέγων] Π. λέγων. H. STEPHAN. λέγων. CONT.

Μάρτυρας γὰρ ἴχων] Sic dedi de meo, pro vulgato μάρτυρας παρέχων. *testes enim mecum habens.* REISK.

Εἰσὶν] Subaudi ζῶντες ἔτι. simplex pro composito περεῖναι. *superesse adhuc et in potestate mea esse.* IDEM.

γενέσθαι τῶν τούτου λόγων [1] καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. οὗτος δ' οὐκ ἤθελεν, οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. 288
ἐμοὶ δὲ δοκεῖ [2] δεινὸν εἶναι, εἰ περὶ αὐτῶν μὲν οἱ βασανιζόμενοι κατηγοροῦσιν, εὖ εἰδότες ὅτι ἀποθανοῦνται· περὶ δὲ τῶν δεσποτῶν, οἷς πεφύκασι κακονούστατοι, μᾶλλον ἂν εἵλοντο ἀνέχεσθαι βασανιζόμενοι ἢ κατειπόντες ἀπηλλάχθαι τῶν παρόντων κακῶν. καὶ μὲν δή, ὦ βουλή, φανερὸν οἶμαι εἶναι ὅτι, εἰ Νικομάχου ἐξαιτοῦντος τοὺς ἀνθρώπους 289
μὴ παρεδίδουν, ἐδόκουν ἂν ἐμαυτῷ ξυνειδέναι· ἐπειδὴ τοίνυν ἐμοῦ παραδιδόντος οὗτος παρελαβεῖν οὐκ ἤθελε, δίκαιον καὶ περὶ τούτου τὴν αὐτὴν γνώμην σχεῖν, ἄλλως τε καὶ

[1] ἐν R. [2] δεινὸν om. T. R. θαυμαστὸν A.

Ἐκ τῶν ἔργων] Sic dedi de meo, pro vulgato καὶ τῶν ἔργων. *fidem*, vel *approbationem, e rebus meis gestis multo fortiorem, seu certiorem exstituram, quam ex illorum orationibus.* IDEM.

Οὐκ ἤθελεν] Οὗτος δ' οὐκ ἠθέλησεν. CONT. Videri possit hic deesse παρελαζεῖν vel δέχεσθαι. verum nil deest. repetendum solummodo e superioribus βασανίζειν, aut ἐμὲ παραδοῦναι τοὺς δούλους πρὸς τὰς βασάνους. IDEM.

Δοκεῖ εἶναι] Π. δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι. H. STEPHAN. Mallem, δοκεῖ δεινὸν εἶναι, eodem sensu: non ut a Stephano dissentirem; sed quia δεινὸν facilius videtur omitti posse a Scriba hoc loco, quam Θαυμαστόν. Hæc vero significatio vocis δεινὸν pro *miro* et *inusitato*, passim occurrit in Lysia. Orat. III. ὅστε δεινὸν, εἰ περὶ τούτων, etc. Orat. XIV. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ etc. Orat. XXIX. versus init. καίτοι δεινὸν, εἰ οἱ μὲν etc. Vide loca. MARKLAND. δοκεῖ δεινὸν εἶναι. CONT. Hic deest aut δεινὸν aut θαυμαστὸν, aut ἀπιστὸς, aut παράλογον, aut tale quid aliud. Nisi compluscula desunt, in hanc ferme formulam: ἐμοὶ δὲ δοκεῖ αὕτη ἡ βάσανος πασῶν σαφεστάτη καὶ ἰσχυροτάτη εἶναι, καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, εἰ—. Mihi vero hæc exploratio videtur omnium certissima atque validissima esse. Nam si supponimus confessioni tormentis expressæ nil esse fidendum, consequetur hoc absurdum, servos sensu communi carere, qui sæpe se, quos omnium habent carissimos, prodant, tametsi sciant extrema sibi supplicia proposita esse, si se ipsi indicent; contra vero in dominos nil eloquantur, quos odio internecino prosequuntur, tametsi sciant, heros si prodant atque denuntient, propositam sibi libertatem esse, qua præsentibus e malis evadant. REISK.

Εἰσεῖν] Meliuscule Coisl. εἶναι pro εἰσεῖν. et ista lectio vera est. TAYLOR. Pro εἰσεῖν conjeceram ἰδεῖν. Sed Lysiæ scripturam puto fuisse πᾶσιν. Orat. XIV. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἡγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὗτοι μὲν ἰζήτουν κατιέναι. Orat. XXII. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ἡγοῦμαι φανερὸν εἶναι, ὅτι etc. ubi eadem omnia. Isocrates Orat. de Bigis: ἴσως καὶ τοῦθ' ἡγοῦμαι πᾶσιν εἶναι φανερὸν, ὅτι etc. Ubique occurrit apud Oratores. MARKLAND. Possit alias vetus lectio Aldinæ εἰσεῖν sic satis bene defendi. *autumo me rem certam et liquidam dicturum*, si dicam, quod nunc dico. Verumtamen quia Taylor semel εἶναι pro εἰσεῖν suffecit, Codicesque in id plurimi consentiunt, reliqui, ut est. REISK.

Ὑπειδέναι] Subaudi κακόν τι ἐγκαταμίγνυσθαι. pari modo in proximo περὶ ἐμοῦ δὲ εἴ τι ἔλεγον, scil. οἱ δοῦλοι, subauditur pariter κακὸν aut δυσχερές. IDEM.

Ἐμοῦ παραδιδόντος] I. e. παραδιδόναι θέλοντος. Infra ad exitum orationis: ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας — παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε. Ita Herodot. Cl. 68. ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. Id. ibid. 69. Πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι χρυσὸν ἀνίεντο — Κροῖσος δὲ σφι ἀνεμέμισθοι εἶδεκα δωτίνην. Plutarch. in Pyrrh. Ἐξαιτουμένων τῶν πολεμίων, Κασσάνδρου δὲ καὶ διακόσια τάλαντα διδόντος, οὐκ ἐξέδωκαν. Consimile hoc: Τιτωμένου παστρῆς τοῦ μάγου, ἔφασε τὰ ἄτα. μαθοῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως οὐκ ἔχοντα τὸν ἄνδρα ἄτα, πίμψασα ἰσήμηνε τῷ πατρὶ τὰ γιγνόμενα. Herodot. Thal. 69. Vide Æmyl. Portum ad Euripid. Andromach. 810. TAYLOR. Vid. Not. Marklandi. p. 308. v. pen.

Περὶ τούτου] Post τούτου, aut in hac regione, videtur ὑμᾶς deesse. REISK.

τοῦ κινδύνου οὐκ ἴσου ἀμφοτέροις ὄντος. περὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ
εἰ ἔλεγον, [1]οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο· τούτῳ
δ' εἰ μὴ ὡμολόγουν ἃ οὗτος ἐβούλετο, οὐδεμιᾶς ζημίας ἔνο-
χος ἦν. ὥστε πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρῆν,
ἢ ἐμὲ παραδοῦναι προσήκει. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυ-
290 μίας ἀφικόμην, ἡγούμενος μετ' ἐμοῦ εἶναι καὶ ἐκ βα- 30
σάνων καὶ ἐκ μαρτύρων καὶ ἐκ τεκμηρίων ὑμᾶς περὶ τοῦ
πράγματος ταληθῆ πυθέσθαι. ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρή, ὦ βουλή,
ποτέροις χρὴ πιστεύειν μᾶλλον, οἷς πολλοὶ μεμαρτυ-
ρήκασιν ἢ ᾧ μηδεὶς τετόλμηκε, καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον
[2]τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι ἢ μετὰ τοσούτου κινδύνου
τοιουτον ἐμὲ ἔργον ἐργάσασθαι, καὶ πότερον οἴεσθε αὐτὸν
ὑπὲρ τῆς πόλεως βοηθεῖν ἢ συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι; 35
ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἡγοῦμαι [3]νομίζειν ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν
291 ἐχθρῶν πεισθεὶς τῶν ἐμῶν τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεται,
οὐχ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδείξειν, ἀλλ' ὡς ἀργύριον
παρ' ἐμοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν. ὅσῳ γὰρ [4][οἱ] τοιοῦτοί εἰ-
σιν ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων, τοσούτῳ

[1] οὐδὲν ἀπολογ. T. A. [2] τούτῳ T. [3] νομίζειν ουκ. T. R. εἰδέναι A. [4] [οἱ] om. T. οἱ R. A.

Οὐδὲν ἀπολογήσασθαι] Prætuli: οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαι. *ne verba quidem pro me faciendi facultas mihi fuisset data.* IDEM.

Προσήκει] Lege, προσῆκεν, ut ἐχρῆν. Mox pro μετ' ἐμοῦ bene emendavit Stephanus μετ' ἐμοῦ: et pro ὑμῶν, ex MS. ὑμᾶς. Μετ' ἐμοῦ εἶναι est *pro me facere*, quando de *Rebus* sermo est: *a parte mea stare*, quando de *Personis*. Orat. ult. pæne ad fin. πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἥξεσθαι. Exempla sunt obvia. Et hinc intelligitur Phrasis ista, quæ in Novo Fœdere toties occurrit, ut Ioan. VIII. 29. καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστίν. Actor. X. 38. ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. quam locutionem ab Hebræis forte, ut innumeras alias, mutuati sunt Græci Veteres. MARKLAND. L. προσῆκεν. *In Edit. min.* TAYLOR.

Μετ' ἐμοῦ] Π. μετ' ἐμοῦ. et v. 7. ὑμᾶς. Ἔστι δὲ τὸ ὑμᾶς ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀντιγράφου. H. STEPHAN. ἡγούμενος τὸ δίκαιον μετ' ἐμοῦ καὶ ἐκ βασάνων τε καὶ — et v. 7. ὑμᾶς. CONT. μετ' ἐμοῦ quomodo Taylor, ad Stephani mentem, edidit, perinde vitiosum est, atque vetus vulg. μετ' ἐμοῦ, quæ ante Taylorum in libris versabatur. verum videtur πρὸς ἐμοῦ. *e re mea esse.* REISK.

Τούτῳ] Τοῦτον. CONT. Melius τοῦτον. TAYLOR. Lege, τοῦτον: cui opponitur ἐμέ. totum vero locum sic distingue: — τετόλμηκε· καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι, ἢ μετὰ τοσούτου etc. MARKLAND.

Ὑμᾶς ἡγοῦμαι, ὅτι etc.] Ὑμᾶς ἡγοῦμαι ὁρᾶν, ὅτι. CONT. Schottus inserit πιστεύειν, aut εἰδέναι, post ὑμᾶς. certe aliquid hujusmodi deest. MARKLAND. Procul dubio deest aliquis infinitivus, aut unus eorum, quos Schottus posuit, aut ἐρεῖν, aut συμβῆναι, aut ψηφιεῖσθαι, aut ἀποφαίνεσθαι. REISK.

Ὅσῳ γὰρ οἱ τοιοῦτοι] Articulum οἱ quo vulgatæ carent, de meo addidi. Ejusmodi certamina criminationibus atque invidiæ quam maxime patent, locosque defensionis habent quam iniquissimos et difficillimos. IDEM.

Ἀπορώτατοι] Ἀπειρότατοι. SCHOTT. Sed ineunte oratione dicitur: οὕτω δ' ἄπορος ὁ ἀγὼν μοι παθέστηκεν. TAYLOR. Si Literas tantum spectes, prope scopum; si

πάντες αὐτοὺς φεύγουσι μάλιστα. ἐγὼ δὲ, ὦ βουλὴ, οὐκ ἠξίουν, ἀλλ' ἐπειδήπερ με ἠτιάσατο, παρέσχον ἐμαυτὸν
40 ὅ τι βούλεσθε χρῆσθαι· καὶ τούτου [1]ἕνεκα τοῦ κινδύνου οὐδενὶ ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλλάγην, οἳ ἐμὲ [2]ἥδιον κακῶς λέγουσιν 292
ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι· καὶ φανερῶς μὲν οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ [3]αὐτὸν ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακὸν οὐδέν, τοιούτους δὲ ἐπιστέμπουσί μοι, οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν δικαίως πιστεύοιτε. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ φυγὰς ἀδίκως καταστήσομαι, ἄπαις μὲν ὢν καὶ μόνος, ἐρήμου δὲ τοῦ οἴκου 293
112.1 γενομένου, μητρὸς δὲ πάντων ἐνδεοῦς, πατρίδος δὲ τοιαύτης ἐπ' αἰσχίσταις στερηθεὶς αἰτίαις, πολλὰς μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νεναυμαχηκὼς, πολλὰς δὲ μάχας μεμαχημένος, κόσμιον δ' ἐμαυτὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ παρασχών.

θ'. Ἀλλὰ γὰρ, ὦ βουλὴ, ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ'

[1] οὗνεκα T. R. A. [2] ἥδη T. [3] αὐτὸς R. A.

Sensum, ab eo quam potuit longissime. vox enim omnino contraria requiritur, nempe ἠμαυρότατοι, *tam peritissimi*. Verte: *quanto magis enim* Nicomachus *et hujusce generis homines sunt criminibus obnoxii, et periculorum* forensium *gnari, tanto magis eos cæteri omnes* timent et *fugiunt*. *Ego vero non ita facere statui : sed* etc. Non affirmo Lysiam scripsisse ἠμαυρότατοι, sed ad eum sensum scripsisse pene ausim affirmare. nec mutatio adeo magna est in vocibus. MARKLAND.

Αὐτοὺς] Scil. τοὺς τοιούτους κινδύνους. actiones de sacris vitatis. REISK.

Οὐκ ἠξίουν] Scil. φεύγειν τὸν τοιοῦτον κίνδυνον. IDEM.

Οὕνεκα] Ἕνεκα. CONT.

Οἳ ἐμὲ κ. τ. λ.] Iterum ex inscitia in textum grassatur Schottus, et has voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, quia non intellexit, delendas suadet. Sicarius, non Criticus. Lege mecum : οἳ ἐμὲ ἧττον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. TAYLOR. Acumen hujus loci perdidit vox depravata ἥδη. Lege : οἳ ἐμὲ ἧττον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. *qui mihi maledicunt lubentius quam seipsos laudant*. Pulcrum sane hoc est. Ignoscendus vero Vir Doctus toties citatus, qui, non percepto ubi latuit depravatio, voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι ejecit. MARKLAND.

Οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ αὐτὸν] L. οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρ. deinde ὑποπέμπουσι. *In Edit. min.* TAYLOR.

Ἐπιστέμπουσί μου] Mallem, ὑποστέμπουσι. " Submissum et subornatum accusatorem," Apuleius Apolog. ex MS. Fulvii Ursini. ὑποστέμπουσι denotat *clandestinam* molitionem ; cui opponitur φανερᾶς ἐπιχείρησε. ὑποβάλλειν Lucas Actor. VI. 11. Andocides tamen Orat. II. utitur εἰσπέμπειν significata *submittendi*. Vide locum, huic similem. Paulo ante pro αὐτὸν Schottus legit αὐτῶν: recte. Hoc vero ordine verba disponerem : οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρησε etc. nos, ἐμὲ αὐτῶν: quod Lysiam non sapere videtur. MARKLAND. Verbum ἐπιστέμπειν probum est, et in hac re proprium, ut cum venatores feris canes immittunt, aut mœchi lenas mulieribus, quarum pudicitiam expugnatum eunt. REISK.

Ἐρήμου δὲ τοῦ οἴκου γενομένου] Ἔρημος οἶκος fit, quando quis moritur sine Liberis, vel certo et designato hærede, qui in Bona defuncti et Sacra Gentilitia succedat. Isæus de Hæred. Philoctem. p. 56. ἔδοξεν αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὑτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπῃ τὸν οἶκον, εἴ τι πάθοι. Vide et de Hæred. Apollodori p. 66. Isocrates Æginetico : ὃς οὔτ' ἔρημον τὸν οἶκον κατέλιπε, τοῖς τε φίλοις χάριν ἀπέδωκεν. et ita passim Oratores. neque hæc nunc notassem, nisi ut inde intelligeretur vis ejusdem phraseos Matt. XXIII. 33. et Luc. XIII. 35. ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. quæ maximam desolationem denotant. MARKLAND.

[1]ὅ τι δεῖ λέγειν· ἀπέδειξα δ' ὑμῖν ὡς οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ, καὶ μάρτυρας παρεσχόμην καὶ τεκμήρια. ἃ χρὴ μεμνημένους διαγιγνώσκειν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ [2]ἀξι-
294 οῦν παρὰ τούτου πυθέσθαι ὅτου ἕνεκα, ἐξὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐλέγξαι, τοσούτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέστησεν ἀγῶνα, καὶ μάρτυρα οὐδένα παρασχόμενος ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ πιστὸς γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδικοῦντα ἀποδεῖξαι, καὶ ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας, οὓς φησι παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἤθελεν.

[1] ὅτι T. A.

[2] ἀξιοῦν ἡ ἄρα T.

Ἡ ἄρα] Παρά. CONT. Præstolor: τί ἀντιποδώσεται. ἡ ἄρα τούτου πυθέσθαι, ἢ —. Sed fallit exitus orationis non exspectatus. Eamque vidisse videor prænaturius, quam oportuit claudi, tametsi non hinc admonitus fuissem. TAYLOR. Forte: καὶ ἀξιῶν μὴ ἄρα τούτῳ πείθεσθαι ὅτου ἕνεκα, ὃς, ἐξὸν, etc. *et statuere nulla in re huic homini auscultare, qui, cum illi licuerit in ipso facto deprehensum* (ut ait) *me redarguere, tanto tempore post*, etc. Observanda vero paulo ante vox μάχας de prœliis *terrestribus*, opposita τῇ ναυμαχίας. et ita ea utuntur optimi Scriptores. Noster Orat. XXX. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις. Demosthenes περὶ τῆς Συνταξ. Οὐδ' ἔστιν οὐδείς, ὅστις ἂν εἴποι τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Θεμιστοκλέους, ἀλλ' Ἀθηναίων οὐδὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, Μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πόλεως. quæ αὐτολεξεὶ repetit Orat. in Aristocratem. Vide Thucydidem quoque lib. II. segm. 69. et III. 54. MARKLAND. Duo hæc vocabula ἡ ἄρα in unum παρὰ meo marte contraxi. quam facile in libris Mstis a scribis et a lectoribus ab υ ad π et contra aberrari possit, vel oculi conjectus ipse docet. REISK.

Ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας] Multo usitatius est in hac re παραδιδόντος, cui ex adversa parte respondet παραλαμβάνειν. Ita supra: καὶ ἕτοιμος ἦμεν, εἴ τινα ἐβούλετο, παραδοῦναι βασανίζειν. et paulo infra. Sic et loquuntur Æschines, Demosthenes, Antiphon, Isæus, Lycurgus, unde patet proprie locutum esse Matthæum XVIII. 34. ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς. Recte tamen habet διδόντος, ut apud Antiphon. Orat. de Saltatore p. 144. Ἐκδοῦναι de re eadem Idem p. 134. et Isæus p. 96. Cæterum διδόντος hoc loco est *dare parato*; et *Voluntatem*, non *Effectum* respicit: Adversarius enim accipere noluit. Sic Ælianus V. H. XI. 9. δίκα δὲ τάλαντα διδόντων αὐτῷ τῶν ἰταλῶν, ὧδε οὐ προσήκατο. cum vero sodales ejus decem talenta ei DARE VELLENT, ipse ea non accepit. Sic et Isocrates Paneg. p. 116. ἐξὸν αὐτοῖς — τιμὰς ἐξαιρέτους λαβεῖν, ἃς αὐτοῖς ἐδίδου βασιλεῖς, quos illis rex DARE VOLUIT. sequitur enim, οὐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεάς, munera ejus repudiarunt. Ita quoque Actor. XXV. 3. ἐνέδραν ποιοῦντες, insidias TENDERE VOLENTES. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ

ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio qua lutum non est lutulentius. Diodorus quidam aliique quibus utebatur ὁ διάκων familiarissime, hunc obtrectare, multisque modis vexare clanculum non desistebant. Qualis erat actio Κακολογίας, qualis itidem Κακηγορίας (nam gradu distabant), dabit Salmasius ὁ πάνυ in Observat. ad Jus Atticum et Romanum. Ex lacerata hac oratione neque quid sit lege actum, neque quid rei gestum inter litigantes eruere potest oculatissimus. Hoc saltem scio me cum Schotto nihil habere commune.

Pag. ed. H. Steph. Pag. ed. Reisk.

112. 16 α'. ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ μοι δοκῶ καιρὸν εἰληφέναι περὶ ὧν 295
εἰπεῖν ἐβουλόμην πάλαι· πάρεισι μὲν γὰρ οἷς ἐπεγκαλῶ, 296
πάρεισι δὲ ὧν ἐναντίον ἐπιθυμῶ μέμψασθαι τοῖς ἀδικοῦσιν
ἐμέ. καίτοι πολλῷ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόν- 297

* Ad titulum addit Scaliger ΚΑΤΑ ΔΙΟΔΩΡΟΥ. Taylor. Inter Lysianas (si tamen Lysiæ sit) hæc Oratio est ex corruptissimis. in ipso limine occurrit offendiculum insuperabile, ut nunc habet contextus: καίτοι πολλῷ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόντας. modo enim dixerat: Se jam nactum esse commodam occasionem dicendi, quæ dudum voluerat; quia scilicet *aderant* Amici sui et Inimici. quo sensu igitur dici potest, *Atqui multo majus studium erga* PRÆSENTES, cum *Ambo*, tam Inimici quam Amici, essent *præsentes?* Ne longior sim, locus mutilus videtur, ita signandus: πρὸς τοὺς παρόντας * * * * οἷς μὲν γὰρ etc. Puto Soribam versiculum unum omisisse. Reliqua sic lego: τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι ἀδικήσειν, εἰ τοῖς ἀπιστηδείοις ἀπιστήδειος δόξω συπεῖναι· (τὴν γὰρ ἀρχὴν — εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ βουλόμην ἂν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερος. Istud τοὺς μὲν, ad *inimicos* referendum est: τοῖς δὲ, ad *amicos*. Facile possent cætera explicari, et ex Rationali γὰρ probabilis Suppletio sensus inveniri: sed quantacunque dixeris, de Incertis non nisi Incerta dixeris. Markland. Cujus hoc sit opusculum, Lysiæne an alius, ecquis pro certo dixerit. Relinquendum igitur hoc quidem est. interim constat, non orationem forensem hanc esse, sed epistolam, seu formulam renuntiandæ amicitiæ; cujusmodi formulam aliam superesse, vehementer dubito; haud equidem memini. Propter obscuritatem rerum et minutarum in se, et adumbratarum magis, quam expositarum, quod satis notæ illis essent, ad quos pertinerent, multa necesse est nobis abdita et impervia manere. Enitemur tamen quoad poterimus. Reisk.

Πάρεισι μὲν γὰρ] Imo vero ἄπεισι. *absunt enim hi, de quibus queror.* Reisk.

Τοὺς μὲν γὰρ] Scil. ἀπόντας. *absentes*, inimicos, obtrectatores mei. Reisk. Pro γὰρ forte legendum γοῦν; sed potest servari γὰρ, quod apud Græcos non semper indicium est probationis, sed aliquando tantum indicat transitionem ab alia re ad aliam. Auger.

τας· τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι τιμήσειν, εἰ τοῖς [1]ἀνεπιτη- 20
δείοις ἀνεπιτήδειοι δόξουσιν εἶναι — τὴν γὰρ ἀρχὴν οὐδ' ἂν
ἐπεχείρουν ἐξαμαρτάνειν εἰς ἐμὲ —, τοῖς δὲ βουλοίμην ἂν
δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρό-
τερον. ἀνιαρὸν μὲν οὖν ἀναγκάζεσθαι λέγειν περὶ τούτων,
ἀδύνατον δὲ μὴ λέγειν, ὅταν ἐναντίον τῆς ἐλπίδος κακῶς
πάσχω, καὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι φίλους ἀδικοῦντας εὑρίσκω.

Ϛ'. Πρῶτον μὲν οὖν, ἵνα μή τις ὑμῶν τάχα δὴ βοηθῶν οἷς 25
ἐξημάρτηκε πρόφασιν πορίσηται τῆς ἁμαρτίας, εἰπάτω
298 [2][οὖν] τίς ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν ἢ πέπονθεν, ἢ
τίς ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυχεν ὢν ἐγώ τε δυνατὸς ἦν κἀκεῖνος
[3]ἐπήγγειλε. τί δῆτά με κακῶς τὰ μὲν λέγειν τὰ δὲ
ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε, καὶ ταῦτα πρὸς τούτους ἡμᾶς διαβάλ-
λειν, οὓς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς [4]διεβάλλετε; καίτοι [5]οὕτως

[1] ἐπιτηδείοις A. [2] uncos om. T. R. οὖν A. [3] ἀπήγγελεν T.
[4] διαζάλλετε A. [5] οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν, ὥστε A.

Τιμήσειν] Ἀδικήσειν, vel ἀτιμήσειν. CONT. Imo vero ὠροτιμήσειν. *pensi non esse habituros.* REISK.

Ἀνεπιτηδείοις] F. ἐπιτηδείοις. TAYLOR. CONT. Non improbabiliter. REISK. Observa ἐπιτηδείοις construi non cum δόξουσιν, sed cum ἀνεπιτήδειοι. AUGER.

Τὴν γὰρ ἀρχὴν] Scil. *si τοῦτο προὐτίμησαν.* si cavissent unquam, ne amicis incommodi viderentur. REISK.

Τοῖς δὲ] Scil. amicis meis, inter quos nunc versor. IDEM.

Τάχα δὴ βοηθῶν] Τάχα διαβοηθείς. CONT.

Πορίσασθαι] Imperfecta est hæc enunciatio, et deesse videtur ἔχει, ut legatur πρόφασιν ἔχοι πορίσασθαι: vel si nihil deest, legendum πορίσηται, et erit aoristus primus medius subjunctivi. PALMER. Πορίσηται. SCALIG. CONT.

Πρόφασιν — τῆς ἁμαρτίας] Cum præpositione περὶ effert Ioannes XV. 22. πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας. Mox, pone minimam Distinctionem post οὖν, et Notam Interrog. post πέπονθεν et ἀπήγγελεν. Pro ἂν recte Stephanus ἦν. MARKLAND.

Οὖν] Malim νῦν. REISK.

Ὢν ἐγώ κ. τ. λ.] Legendum: ἂν ἐγώ τε δυνατὸς ἦν (nam vulg. ἂν hic legitur), κἀκεῖνος ἀπήγγελεν. Ἀπαγγέλλειν idem quod ἀπαγορεύειν. SALMAS. Pro necessaria ista lectione τοῦ ἦν stant cum Salmas. Steph. Scal. et Cod. optimus Coisl. Non accedo tamen ad viri doctissimi interpretamentum: *quæ ego perficere potui, ille autem* non potuit. Vereor enim, ut idem sint ἀπαγγέλλειν et ἀπαγορεύειν. Cod. Coisl. mutato tempore pro ἀπήγγελεν, legit ἀπήγγειλε. Cod. Steph. ἀπήγγελε. Quæ fortasse est vera lectio. Nam tametsi parum intelligam, illam alteram intelligo minus. TAYLOR. Δυνατὸς ἦν κἀκεῖνος ἐπήγγειλε. CONT. ἐπήγγειλα dedi. *quæ illi poscenti poteram administrare.* REISK. L. ἐπήγγειλε, *commendavit, jussit, postulavit.* AUGER.

Καίτοι κ. τ. λ.] Insignem aliquam lacunam in his locis suspicor. Nam præter tenebras satis spissas, deflectitur oratio, nemine monente, a pluribus adversariis ad personam unicam et notabiliorem. Quod Schottum cum fugit male habuit. Nam numerum multitudinis in sequentibus usque adstruere allaborat. ἐποιήσασθε, ἐλάγατε, ὑπερίδετε etc. pro ἐποιήσατο, ἔλαγε, ὑπερίδε etc. TAYLOR. Hæc emendatione indigent; laborant enim et a mendo et a mala interpunctione. Lege: καίτοι οὕτως ἐνοχλεῖ, ὅς τε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατηγεῖν; ἃ δ' ἔλεγε [nam Aldus habebat δ'], πάντα μὲν οὐκ ἂν εἴποιμι, id est, *nam et ille turbam facit, qui multo pluris fecit videri mei curam agere, quam contra me aliquid dicere: quæ vero dixit, omnia non dicam.* PALMER. καίτοι οὕτως ὥστε ἐνοχλεῖν εἰ περὶ πλείονος ἐποίησαν τὸ δοκεῖν vel ἐποιήσασθε δοκεῖν. Schott. et deinde ἐλάγετε vel ἔλαγον. Stephanus:

ἐνοχλεῖ, ὥστε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμοῦ κήδε- 299
σθαι, [1] καὶ [2] μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν. ἃ δ' ἔλεγε, πάντα μὲν 300
οὐκ ἂν εἴποιμι· καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην. οὐδ' ἂν ὑμῖν
ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' [3] ἐμοῦ ταῦτα, δόξαιμι· καὶ γὰρ
ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ λέγοιμι
περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν οἰόμενοι ἐμὲ καταγελάστους
ὑμᾶς αὐτοὺς ἐποιεῖτε, ταῦτα λέξω.

γ'. Βίᾳ [4] γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι καὶ διαλέ-

[1] ἢ T. R. A. [2] ἄλλων πρὸς ἐμὲ A. [3] ἐμοῦ, ταὐτὰ λέξαιμι· A.
[4] γὰρ ὑμᾶν ὑμῖν A.

ἐποίησε τὸ δοκεῖν. Cod. Coisl. ita: Καὶ τοιούτως ἐνοχλεῖ, et proxime καὶ μᾶλλον pro ἢ μᾶλλον. Quem tamen locum sanavit Scal. Dele, inquit ille, μᾶλλον, vel scribe μᾶλλον ἤ. TAYLOR. Conjicio: καίτοι οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὡς περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὸ δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοῦ κατειπεῖν. *et tamen adeo* putidi et *molesti estis, ut malitis speciem præ vobis ferre, non maledicentium mihi, sed curam mei gerentium.* Nimirum mala de eo dicebant, sed interea magnum amorem et curam rerum ejus præ se ferebant. Paulo ante, pro διαβάλλετε, MS. διεβάλλετε: rectius. MARKLAND. καίτοι τούτους οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὥστε. CONT. L. οὕτως ἐκείνος εἶπεν. Intelligo ἐκείνος de illo qui sermones malevolos ad hunc qui dicit retulerat, de quo sæpius agitur in hac oratione. AUGER.

Ἐνοχλεῖ] Malim ἐνόχλει scil. ὁ ταῦτα πρός ἐμὲ μηνύσας. *quanquam qui ista de vobis ad me retulit, molestiam tanta cum cautione atque lenitate attulit, ut*—. REISK.

Ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν] Forsitan leg. ἢ ἄλλων πρὸς ἐμὲ κατειπεῖν. *quam alios ad me deferre.* IDEM.

Ἃ δὲ ἔλεγε, πάντα οὐκ ἂν εἴποιμι· καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην. οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ ταῦτα δόξαιμι. καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν etc.] Forte: ἃ δὲ ἐλέγετε, πάντα οὐκ ἂν εἴποιμι· (καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην) οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ, ταὐτὰ λέξαιμι· (καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ λέγοιμι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ·) ἃ δὲ ὑβρίζειν etc. *quæ vero dixistis, omnia non referam; (etenim quum audivi, moleste tuli:) neque vobis vitio vertens, quod contra me dixistis, eadem contra vos dixero (vos enim a culpa absolverem, si, dum me defendo, protulero contra vos eandem, quæ vos contra me); ea vero sola commemorabo, quæ vos ad mei contumeliam proferentes, vosmet ipsos deridendos præbuistis.* Omitte, quæ in Parenthesibus inclusa sunt, et connexionem videbis. Ὑμῖν ταὐτὰ est *eadem, quæ vos:* nempe *convicia.* notavi supra ad Orat. VI. MARKLAND. ἃ δ' ἐλέγετε. et v. 4. δέξαιμι. CONT.

Ἐπικαλῶν] Credo ἐπιγκαλῶν. TAYLOR. Bene habet vulgata. Græci ἐγκαλεῖν pro *incusare* usurpant. REISK.

Δόξαιμι] Aut ante δόξαιμι, aut post, deest καταγέλαστος. IDEM.

Ταῦτα λέγαμι] Omnino lege ταὐτά. TAYLOR.

Εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ] Hic idem est ac si diceretur: εἴπερ λέγοιμι περὶ ὑμῶν ταὐτὰ ἃ ὑμεῖς λέγετε περὶ ἐμαυτοῦ. AUGER.

Οὐκ ἐκεῖνο πᾶς] (Sic vulg.) Corruptus quidem hic est locus, quem nos facile ita emendamus, certissima et indubitata conjectura: οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μου. SALMAS. Erudite ἐ μέγας. Eandem quoque vidi lectionem margini Exemplaris in Biblioth. Bodl. allitam. TAYLOR. καὶ ταῦτα, πάντα ποιοῦντες, ὅπως ἀπαλλαγῆτε. CONT.

Βίᾳ γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιοῦντας, οὐκ ἐκεῖνο πᾶς ἀπαλλαγῆτέ μου·] Hæc quoque corruptissima. Lego: Βίᾳ γὰρ ὑμῶν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιοῦντας, οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μου. *vobis enim invitis dicebatis me* vobiscum *conversari et colloqui: et, omnia tentantes, vos non efficere potuisse, ut ego discederem.* Βίᾳ ὑμῶν est *vobis invitis.* Orat. II. βίᾳ παρόντων Πελοποννησίων, *invitis Peloponnensibus qui aderant.* Demosthenes ad Leptin. ἀνέῳξαν τὰς πύλας ὑμῖν, βίᾳ τῶν πολλῶν, *invita multitudine.* Thucydides lib. I. in Orat. prima Corinthiorum: μήτε ξυμμάχους δίχεσθε βίᾳ ἡμῶν, et iterum segm. 68. ejusdem libri, et IV. 99. βίᾳ

γεσθαι, καὶ πάντα ποιοῦντες οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλα-
301 γῆτέ μοῦ, καὶ τὸ τελευταῖον ἀκόντων ὑμῶν Ἐλευσῖνάδε 35
[1] ξυνθεωρεῖν. καὶ ταῦτα λέγοντες οἴεσθε μὲν ἐμὲ κακολο-
302 γεῖν, ἀπροφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτοὺς, οἵτινες [2][μὲν]
ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν αὐτὸν [3] ἄνδρα λάθρα μὲν ἐλοιδο-
ρεῖτε, φανερῶς δὲ φίλον ἐνομίζετε. χρῆν γὰρ ὑμᾶς ἢ μὴ
κακῶς λέγειν ἢ μὴ ξυνεῖναι, καὶ ταῦτα φανερῶς ἀπειπόν-
τας ὁμιλίαν. εἰ δὲ αἰσχρὸν ἡγεῖσθε τοῦτο, πῶς αἰσχρὸν
ἦν ὑμῖν ξυνεῖναι, πρὸς ὃν οὐδὲ ἀπειπεῖν καλὸν ἡγεῖσθε; 40
καὶ μὴν οὐδὲν [4] αὐτὸς ἐξεῦρον ὁπόθεν ἂν εἰκότως [5] ὑπερείδε-
τε τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν. οὔτε γὰρ ὑμᾶς σοφωτάτους [6] ἑώρων
303 ὄντας, ἐμαυτὸν δ' ἀμαθέστατον, οὐ μὴν οὐδὲ πολυφίλους
ὑμᾶς, ἐμαυτὸν δ' ἔρημον φίλων, οὐδ' αὖ πλουτοῦντας, ἐμὲ
δὲ πενόμενον, οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκιμοῦντας, ἐμαυ-
τὸν δὲ διαβεβλημένον, οὐδὲ τὰ μὲν ἐμὰ πράγματα κινδυ-
νεύοντα, τὰ δὲ ὑμέτερα ἀσφαλῶς ἔχοντα. πόθεν ἂν οὖν εἰ- 113. 1
304 κότως [7] ὑπώπτευον ἀχθεσθαί μοι συνόντι; καὶ ταῦτα δ',

[1] συνθεωρεῖν T. R. A. [2] uncos om. T. R. A. [3] λάθρα ἄνδρα T.
[4] οὗτος ἐξεῦρεν T. τοιοῦτον ἐξεῦρεν R.
[5] ὑπειρεῖδε T. [6] θεωρῶν T. [7] ὑπώπτευον ὑμᾶς ἄχθ. A.

σφῶν, se invitis. et V. 21. οὐκ ἴσχειν ὅπως, ut Lucian. Dial. Apoll. et Merc. p. 214. οὐκ εἶχεν ὅπως ὑπαλύξαιτο. Plato in Sympos. οὔτε γὰρ ὅπως ἀποπτύσαιεν εἶχον, — οὔτε ὅπως ἴδῶν ἀσπάσαιντο. Putares Interpretem Brabantum ita quoque legisse. sic enim vertit: *nec, quamvis omnia conaremini, potuisse vos a mea societate avellere.* MARKLAND.

Οἴεσθε μὲν — ἀπροφαίνετε] Lego: ᾠεσθε μὲν ἐμὲ κακολογεῖν, ἀπεφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτούς. in Præterito, ut ἐφάσκετε, ἐλοιδορεῖτε, ἐνομίζετε: ita enim legendum, non ἐνομίζετε. et mox, ἀπειπόντας ὁμιλίαν, non ἀπειπόντα. Sequitur exemplum Acuminis Lysiani in istis: εἰ δὲ αἰσχρὸν etc. IDEM.

Οἵτινες] Εἴ τινες Ald. et Coisl. Modo, conjectaveram olim: τὸν αὐτὸν ἄνδρα λάθρα μὲν ἐλοιδορεῖτε. Confirmat Cod. Coisl. TAYLOR. Et sic quoque CONT.

Ἀπειπόντα] Forte legendum ἀπειπόντες. SALMAS. Volui dicere ἀπειπόντας. Quod verum est. TAYLOR.

Οὐδὲν οὗτος ἐξεῦρεν ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερεῖδε etc.] Recte Schottus αὐτὸς ἐξεῦρεν, *ipse invenit.* nec enim potest accipi δευτικῶς (quemadmodum apud Horatium, NUNC HOMINEM *velles si tradere*) propter id quod sequitur, τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν: dicendum enim foret τὴν αὐτοῦ ὁμιλίαν. Recte igitur Schottus. Idem pro ὑπερεῖδε legit ὑπερεῖδετε. voluit, opinor, ὑπερεῖδητε: quod verissimum puto. MARKLAND. Dedi de meo: οὐδὲν τοιοῦτον ἐξεῦρεν. *ego tale nihil reperire, comminisci, potui.* REISK. F. leg. οὐδ' ἐγὼ αὐτὸ ἐξεῦρον —. Similiter Xen. Mem. l. iii. c. 20. §. 14. εἰρήκας αὐτὸ, δι' ὅπερ ἐγαγε τὰ ἐμὰ ἔργα πλείστου ἄξια νομίζω εἶναι.

Οὔτε γὰρ] Si stet θεωρῶν, credo legendum οὔτε γοῦν. TAYLOR. Leg. ἐθεώρων. per se patet. MARKLAND. Pro illa vulgata θεωρῶν dedi de meo ἑώρων. Forte natum est illud Θ ex eo, quod in quibusdam codicibus sic legeretur exaratum: σοφωτάτους δ' ἑώρων, ἐμαυτὸν τ' ἀμαθίστατον (per tau), ut τ᾽ ibi fuerit pro vulgato δέ. profecto si δὲ serves, convenientius sit ὑμᾶς μὲν σοφωτάτους ἑώρων ὄντας legi. Verumtamen in proximis insequentibus quoque μὲν omittit. REISK.

Ὑπώπτευον] Post ὑπώπτευον videtur ὑμᾶς deesse. IDEM.

Καὶ ταῦτα κ. τ. λ.] Εἰ μὴ ὅτι ταῦτα πρὸς τοὺς τελευταίους ἐλέγετε. SCHOTT. Corruptissima sunt. Lego: Καὶ ταῦτα δ' ὅτι πρὸς τούτους τελευτῶντες (vel τὸ τελευ-

ὅτι [1] πρὸς τοὺς τελευταίους ἔλεγεν, οὓς ᾔεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν. καίτοιγε σόφισμα καλὸν εἶναι, εἰ περιήλθετε πάντες ὑμῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες ὅτι πονηροῖς εἰκότες ὁμιλεῖτε. δ'. Περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδὲν ἂν περαίνοιτε πυνθανόμενοι. πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες [2] ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι· πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; ἔπειτα κακὸς ἂν εἴην, εἰ [3] ταὐτὰ ποιήσαιμι αὐτὸν ἅπερ ἐκεῖνος ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγγελλεν ἐφ' οἷσπερ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐμοὶ χαριζόμενος [4] ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις, ὑμεῖς δὲ βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε. καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν, [5] ἐξελέγχειν ἂν ἐζήτουν· νῦν δὲ 305

[1] πρὸς τοῖς πολλοῖς ἄλλοις ἐλέγετε οὐκ ᾔεσθε ἀπαγγελεῖν ἐκείνῳ ἡμῖν A.
[2] ἀφ' εἴσεσθε A. [3] ταῦτα T. A. [4] ἀπήγγελλε T. R. A.
[5] ἐλέγχειν. T.

ταῖον) ἐλέγετε οὓς οἶα ᾔεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν, καίτοιγε ἥδιστα σόφισμα καλὸν, εἰ περιέλθετε πάντες etc. *et quod illis denique. hæc dixistis, quos non putavistis renuntiaturos esse nobis, ibi quoque præclara vestra sapientia se prodidit; nempe, ut vos omnes vestram ipsorum accusationem circumferretis, fatentes malorum hominum societate vosmet sponte vestra uti.* Τελευτῶντες est *ad ultimum, denique:* ut infra, *κατίστατε τελευτῶν ἀντίδικος*: et sic sæpissime. Sensus postulat οἷσπερ post οὓς (quæ vox causa forte omissionis fuit), et ἀπαγγελεῖν. omisi εἶναι post καλὸν, ut sensui ineptissimum. ortum videtur habuisse a sequenti εἰ. MARKLAND. *ὅτι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους ἡμοὺς ἔλεγεν.* CONT. In extremis vocabuli τελευταίους literis videor mihi terminationem ιστάτους deprehendere, sive est a vocabulo συγγενιστάτους, an προσφιλεστάτους, an simile quodpiam aliud. v. paulo post illa, ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις. Vocab. ἔλεγεν refertur ad τὸν δεῖνα, qui calumnias malevolorum ad actorem retulerat. REISK.

Ἀπαγγέλλειν] Malim in futuro ἀπαγγελεῖν. IDEM.

Σόφισμα καλὸν —] Etsi irritum est in locis ita, ut hic est, conclamatis conjecturam periclitari, vitio tamen mihi non vertetur, si ingenium ego quoque hic experiar, a quo locus non fiet profecto vitiosior, atque jam est. post illa quæ posui vocabula, videtur mihi hæc sententia deesse: *τί γὰρ ἄλλο τοῦτο δεῖ εἶναι, ἢ περιέλθετε. hoc enim quid aliud est, quam: circumambulavistis vosmet ipsi accusantes* —. Det, qui valet, meliora. REISK. *καὶ τοῦτο σόφισμα.* CONT.

Πρῶτον μὲν γὰρ κ. τ. λ.] F. *πρῶτον μὲν γὰρ τί εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι.* TAYLOR. Distingue: *πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; primum enim, vosne qui hæc dixistis, interrogabitis quis fuerit, qui mihi nuntiaverit?* adeone oblioisi, ut ab alio quærendum habeatis quid, et cui, vosmet ipsi dixeritis? πῶς οὐκ ἴστε, ut Maro. IV. 40. πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; et VIII. 21. πῶς οὐ συνίετε; MARKLAND. Pro ἐρήσεσθε ego nullus dubito leg. esse εἴσεσθε, aut ἀφ' εἴσεσθε. *vos qui dixistis, scietis proculdubio ad quem dixeritis.* Primum, ait, frustraneum est, me vobis id dicere, quod ipsi jam nostis: deinde, foret hæc quoque data fidei violatio. Possit quoque sic legi: *πρῶτον μὲν γὰρ αὖθις, εἰ εἰπόντες ἐρήσεσθε. stultum sit, vos, qui ipsi dixeritis, interrogare, quis mihi dixerit.* Sufficit vos ista dixisse. Pro εἰπόντες possit quoque εἰπόντε legi. REISK.

Εἰ ταῦτα ποιήσαιμι] Lege, ταὐτὰ, eadem. MARKLAND.

Ἐμοὶ ἀναγκαίοις] Ἀλλ' ἔστι καὶ ὀλίγῳ ὕστερον, πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι. H. STEPHAN.

Καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν] Deesse aliquid suspicatur Schottus. Quæ sequuntur adeo sunt mendis obsita, ut eadem opera, qua lacrymas ex silice, ex iis mentem extundas. Placuit igitur tacere potius, quam ineptire. TAYLOR. Totum

[1]ξυμβαίνει γὰρ καὶ ταῦτα τοῖς [2]πρὸ τοῦ, καὶ ἐμοὶ σή-
306 μεῖα ταῦτα μὲν ἐκείνων ἐστὶν, ἐμοῦνε δὲ τούτων ἱκανά.
πρῶτον μὲν ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντά με περὶ τῆς θέ-
307 σεως τοῦ [3]ἵππου, προσῆγε μαχόμενον καμοῦντα τὸν [4]ἵπ-
πον. ἀνάγειν με βουλόμενον Διόδωρος οὗτος ἀποτρέπειν
ἐπειρᾶτο, φάσκων οὐδὲν ἀντιλέξειν περὶ τῶν δώδεκα μνῶν
Πολυκλέα, ἀλλ' [5]ἀποδώσειν. τότε λέγων ταῦτα, μετὰ

[1] (ξυμβαίνει γ. κ. ταὐτὰ τ. π. κ. ἐμοὶ) T. [2] πρωτοῦ T. R. A.
[3] ἵππου, προσῆγε μαχ. T. R. ἵππου ἐξεπατᾶτο. προσῆγε γὰρ ὁ Πολυκλῆς μαχ. A.
[4] ἵππου, ἀνάγειν με βουλόμενον. T. [5] ἀποδώσειν τότε T. ἀποδώσειν. καὶ ὁ τότε A.

hunc locum a καὶ ταῦτα μὲν ad ταὐτὸν p. 316. 6. miseribus literis excudi caveraverat, uncisque incluserat Taylor, et Latinam ejus interpretationem omiserat. id quod admonendum videbatur, quo annotatio ad l. possit intelligi. Reisk.

'Ελέγχειν] 'Εξελέγχειν. Cont.

Νῦν δὲ ξυμβαίνει γὰρ etc.] Recte distinguitur νῦν δέ. est enim Aposiopesis: quasi dixisset: *Nunc vero* non opus est, ut ea redarguam et probem. Sic Orat. XII. ἔμοιγε δέ· ἐγώ τε γὰρ δίομαι ἀναπείσασθαι etc. Male edidit Stephanus ἔμοιγε δ' ἐγώ τε γὰρ etc. cum aliter, ut ipse notat in Margine, in MS. fuerit. Markland. Subaudi ad νῦν δέ, οὐκ ἀναγκαῖον, vel οὐκ ἐπίσταμαι. Reisk. Est enim hic quaedam reticentia, quae mihi quidem paulo durior videtur. Itaque malim addi quam subaudiri οὐκ ἐπίσταμαι. Auger.

Ταῦτα] Cum Scal. ταὐτά. Taylor. ταῦτα intellige, ea quae nunc fiunt. Auger.

Δι' ὑμῶν] Malim δι' ἐμοῦ. Reisk.

Ἵππων] Post ἵππων desunt quaedam. Idem.

Προσῆγε κ. τ. λ.] F. legendum προσῆγε μαχομένῳ καὶ κάμνοντι τὸν ἵππον. Salmas. Quae quidem lectio deinde posuit βουλόμενος. Sed in tanta impuritate hoc vel illud recte emendari quis dicet? Taylor.

Προσῆγε] Scil. πρὸς ἐμέ. Reisk.

Μαχόμενον κάμνοντα τὸν ἵππον, ἀνάγειν με βουλόμενον. Διόδωρος οὗτος etc.] Totam sententiam ita lego et distinguo: πρῶτον μὲν, ἅπαντα δ' ἐμοῦ πράξαντός μου περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἵππου, προσῆλθε μαχόμενον καὶ κάμνοντα τὸν ἵππον ἀνάγειν με βουλομένῳ Διόδωρος. οὗτος ἀποτρέπειν ἐπειρᾶτο, φάσκων, etc. *primum quidem, cum de oppignoratione equi omnia fecissem vobis auctoribus, et vellem* Polycli *restituere equum vitiosum et morbidum, ad me accessit Diodorus. ille me dehortari conatus est, dicens* etc. Sed ut haec intelligas, sciendа quoque est (frivola sane) hujus equi historia, quantum ex hac narratione colligere potuimus. Orator noster Polycli cuidam Duodecim minas tradiderat, pro quibus equum pignori acceperat: hunc, vitiosum et morbidum deprehensum, restituere voluit, et pecuniam a Polycli reportare. intercessit Diodorus, Nostri amicus, ut putabatur, et συνουσιαστὴς, qui illum a restitutione equi dehortabatur, dicens Polyclem sine controversia pecuniam redditurum esse, si moreretur equus. re ad arbitros et postea in judicium delata, contra Nostrum Diodorus vertit cornua, et a Polycli partibus stetit, affirmans, pecuniam non posse jure a Polycle repeti. Caeterum θέσεως verti *oppignerationе:* de quo vide Valesium ad Harpocrationem V. Θέσθαι. Equus μαχόμενος, opinor, est quem ἀκροδῦ vocat Pollux I. 11. ἀνάγειν et ἐξιέναι τὸν, et ἀκροδῦ, et φιλόνικον Xenophon, κανθήν Hesychius, V. Γλαῦξ. De vocis ἀνάγειν sensu juridicali vide Harpocrat. et Pollucem VIII. 6. segm. 34. 35. Caetera sunt conjecturae, quas quis vel admittat, vel, me libente, respuat. profecto enim haec, si sana essent, vix tanti sunt, ut his legantur, nedum ut multum temporis iis impendatur. Mox pro ταῦτα leg. ταύτας, sc. μνᾶς. Markland. Equus is dicitur μαχόμενος κάμνων, qui in pugna defatigatus est. μαχόμενος idem est atque ἐν τῷ μάχεσθαι, vel ἐνδὺ τοῦ μάχεσθαι. Corrumpunt elegantiam dictionis qui καὶ interponunt. Reisk.

'Ανάγειν] Reducere e pugna ad dominum equi, vel stabulum. Idem.

'Αποδώσειν] Videtur Polycles cum domino equi, auctore hujus objurgationis, inisse sponsionem, ut si equus periret, ipse Polycles pro eo duodecim minas dependeret. Idem.

τὸν θάνατον τοῦ [1]ἵππου κατέστη τελευτῶν [2]ἀντίδικος μετὰ τούτων, λέγων ὡς οὐ δίκαιόν με εἴη κομίσασθαι τὸ ἀργύριον. [3]καίτοιγε ἐφ' ὧν γε [4]αὐτῶν κατηγόρουν. εἰ γὰρ 308
ἃ μετὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν ἦν δίκαιον εἰπεῖν, ἥπου καλῶς συνέπραττον. καὶ ἐγὼ μὲν ὤμην φιλοσοφοῦντας αὐτοὺς περὶ τοῦ πράγματος ἀντιλέγειν τὸν ἐναντίον
20 λόγον· οἱ δ' ἄρα οὐκ ἀντέλεγον, ἀλλ' ἀντέπραττον. καὶ 309
διὰ τοῦτο ἀντέπραττον, ἵνα τὸν ἐμὸν λόγον εἰδείη Πολυκλῆς· ἐδηλοῦθη γὰρ [5]ταῦτα. παρόντων τῶν [6]διαιτητῶν, ὁριζόμενος ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις ἀδικεῖν [7]δοκοίην, ὡς πρὸς ἐκεῖνον [8]λέγοιεν. ἆρά γε ταῦτα ξυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοις; ὁ γὰρ αὐτὸς ἀπήγγειλεν ὡς τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν ἀποτρέπειν φάσκοιτε,

[1] ἵππου. T. [2] ἀντίδικος, μετὰ τούτων λέγων T.
[3] καὶ ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' ὧν δικαίως ἂν αὐτῶν κατηγόρουν. εἰ γὰρ παρὰ τούτων A.
[4] αὐτὸν T. R. [5] ταῦτα παρόντων T. R. A.
[6] διαιτητῶν ὁριζόμενος. ὁ T. διαιτητῶν. ὁριζόμενος ὁ R. διαιτητῶν ὁριζόμενος γὰρ ὁ A.
[7] δοκοίη T. R. [8] ἴλεγον A.

Ἀντίδικος, μετὰ τούτων λέγων ὡς —] Sic olim erat distinctum. ego sic distinxi: *ἀντίδικος μετὰ τούτων, adjunxit se parti adversariorum*, factus mihi est una cum his adversarius, λέγων, ὡς —. Et sic distinguendum esse Taylor quoque admonuerat. Idem.

Ἐφ' ὧν γε αὐτῶν κατηγόρουν. εἰ γὰρ ἃ etc.] Videtur Schotto locus esse vitiosus. Taylor. Hæc mihi obscurissima sunt: ut et ista, quæ mox sequuntur, ὁριζόμενος, ὁ Πολυκλῆς etc. Forte, ὁριζόμενος ὁ Πολυκλῆς. ante quæ nonnulla deesse puto. Post, pro *ἀποτρέπειν φάσκοιτε*, sensus videtur postulare *ἀποτρέψειν ἐφάσκετε*: et pro *κωλύσετε* legendum *ἐκωλύσατε*, propter istud ἤδη. Paulo ante, pro δοκοίη, scribendum δοκοίην. Markland. Rursus hic nonnulla desunt, quo fit, ut locus hic intelligi et interpretando reddi neqdeat. Num *καίτοι* — (hic desunt quædam, quæ conjectura restaurare nequeo) ἐφ' ὧν γε αὐτοὶ κατηγόρουν. — *ex illis ipsis, quæ illi mihi vitio dabant. εἰ γὰρ παρὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν, μηδὲν δίκαιον ἦν εἰπεῖν. nam si mihi ab istis nulla re læso nil erat, quod juste quererer, utique decebat eos communem inter se causam habere.* Reisk. ἐφ' οἷς. Cont.

Φιλοσοφοῦντας] Φιλοσοφεῖν hic accipitur, ut Latinis *philosophari* est interdum. Salmas. φιλοσοφεῖν, h. l. est, quæstionem propositam more philosophorum, præsertim academicorum, æquo et suspenso animo, neutramque in partem inclinato, agitare, ut collatis inter se libratisque momentis veritas tandem eruatur, exercitationis tantummodo scholiasticæ ergo in disputando. Reisk.

Τὸν ἐναντίον λόγον] Alias τὸν ἕτερον, causam iniquam, partem causæ deteriorem, inferiorem, oppositam parti causæ justæ, æquæ, veræ, probabili. ludebant sic philosophi in quæstionibus controversis utramque in partem disputando agitandis, exercendi aut ostentandi ingenii causa. Idem.

Ὁριζόμενος] Ὁριζομένους. Cont. ὁριζόμενος dedi secundum Markl., in mutis est ὁριζόμενος in singulari. vulgati dant ὁριζόμενοι in plurali. tum deesse videtur γὰρ, aut leg. ἐφ' οἷς ὁριζόμενος, ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους ἀδικεῖν δοκοῖεν, οἷς πρὸς ἐκεῖνον [is est ipse Polycles] λέγοιεν. Sic videtur locus hic legendus. Sed tota causa est obscurissima, ut suspenso timidoque gradu hic, ut in spissa caligine loco salebroso et incilibus interciso incedere oporteat. Reisk.

Ἆρά γε ταῦτα] Num. leg. ἆρά γε καὶ ταῦτα. Num *etiam* hæc, quæ nunc statim dicam, consentiunt cum illis, quæ ab illo certo homine de vobis ad me relata sunt? ταῦτα sic non ad præmissa referetur, sed ad insequentia. Idem.

Αὐτὸς] Idem, qui illa ad me retulit, quorum causa suscepta est tota hæc vobiscum expostulatio. Idem.

Ἀπηγγέλλετε] Ἀποτρέψειν. Cont. Malim

τοὺς δέ τινας ἤδη [1]κωλύσαιτε. καὶ ταῦτα [2]τί με δεῖ φα- 25
310 νερώτερον [3]ἐξελέγχειν; φέρε γὰρ [4]ἤδει ποτ' ἐκεῖνος, ὅτι
311 Κλειτοδίκου δεηθεὶς [5]ἐκλέγειν οὐκ ἔτυχον. οὐ γὰρ δὴ
παρῆν τούτοις, ἐπεὶ κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ πρὸς
ὑμᾶς οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι πρὸς τοὺς ἐμοὺς
ἀναγκαίους πλάσασθαι [6]ταῦτα.

ε'. Γινώσκω δὲ νῦν ἤδη καὶ πάλαι [7]ζητοῦντας πρό-
φασιν, ἡνίκα Θρασύμαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε κακῶς [8]λέγειν
δι' ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν ἠρώτων αὐτὸν εἰ δι' ἐμὲ κακῶς [9]λέ- 30
γοι Διόδωρον· ὁ δὲ τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ· πολλοῦ
γὰρ δεῖν, ἔφη, δι' ὀντινοῦν εἰρηκέναι Διόδωρον κακῶς. καὶ
ταῦτα προσάγοντος ἐμοῦ, πρόθυμος ὁ Θρασύμαχος ἦν ἐξε-
λέγχεσθαι, περὶ ὧν [10]οὗτος ἔλεγεν· οὗτος δὲ [11]πάντα μᾶλ-

[1] κωλύσετε T.
[2] εἰ A.
[3] ἐξελέγχειν; ὅτι φέρε R. ἐξελέγχειν ὅτι. φέρε R. ἐξελέγχειν, τί, φέρε A.
[4] ἤδει ποτὲ T. ἤδη ποτὲ ἐκεῖνος· R. τί δήποτε ἐκεῖνος, A.
[5] λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἔτυχον; A.
[6] ταὐτόν. T. R. ταὐτά. A.
[7] ζητοῦντας ὑμᾶς πρόφ. A.
[8] λέγειν κακῶς T. R. A.
[9] λέγει T. A.
[10] αὐτὸς A.
[11] πάντων T. R. A.

ἀποτρίψειν. Reisk. Recte malit Reiskius ἀποτρέψειν, sed potest tolerari præsens. Auger.

Κωλύσαιτε] Sic dedi de meo. *nonnullos jam a vobis cohibitos fuisse.* Reisk.

Ὅτι φέρε γὰρ ἤδει ποτὲ ἐκεῖνος· ὅτι etc.] Schottus utrumque ὅτι [tam hoc, quam proximum superius] exclusit, et legit ἐκεῖνο, ad hunc modum: ἐξελέγχειν. φέρε γὰρ ἐκεῖνο. Κλειτοδίκου —. Taylor. Cum aliqua Veri specie hoc in loco, opinor, versati fuimus, totum sic legendo et distinguendo: καὶ ταῦτα εἰ μὲ δεῖ φανερώτερον ἐξελέγχειν, τί, φέρε γὰρ, τί δήποτε ἐκεῖνο, ὅτι Κλειτοδίκου δεηθεὶς λέγειν, οὐκ ἔτυχον; καὶ γὰρ δὴ παρῆν τούτοις (ἐπεὶ κέρδος — πρὸς ὑμᾶς) οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι — πλάσασθαι ταὐτά. *atque hæc si me redarguere manifestius necesse sit, quale, age, quale tandem fuit istud, quod Clitodicum obtestatus, ut causam meam peroraret, non obtinuit? adversariis enim meis patrocinatus est (me enim apud vos calumniari in lucro ponebat) adeo prompte et libenter, ut operam dederit eadem figmenta ad necessarios meos deferre.* Explicatione non indigere puto. Cæterum κέρδος ἦν διαβάλλειν ἐμὲ, tale est, quale istud Pauli ad Philippenses I. 21. καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. Vide et Orat. XXIV. *Excitantis* Formula est usitatissima φέρε γάρ. Pro ταὐτὸν MS. ταῦτα; unde foci ταὐτὰ, *eadem*, nempe qualia vos finxeratis. Λέγειν est, quod infra plenius effert, λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ. Markland. ἐκεῖνο dedi pro vulgato ἐκεῖνος, e Schotti sententia. subaudi σκοπῶμεν. Et nescio, an hoc ipsum addendum sit. *age etiam illud spectemus.* facile fieri potuit, ut ipsius vocabuli σκοπῶμεν maxima pars nescio quo casu periret, sola prima littera superesset et cum ἐκεῖνο coalesceret. Reisk.

Ὅτι φέρε] Ἐπίφερε. Cont.

Πλάσασθαι ταὐτὸν] Num ταῦτ' αὐτόν. Verum totus hic locus, ut universum hoc opusculum, mihi spississimus est atque intricatissimus. Reisk.

Ζητοῦντας] Addendum, aut certe subaudiendum est ὑμᾶς. Idem.

Ὁ δὲ τοσοῦτον —] Ὁ δὲ (τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμὲ) πολλοῦ γὰρ —. Cont.

Καὶ ταῦτα] Sume adverbialiter, *atque etiam.* Auger.

Προσάγοντος ἐμοῦ] Scil. Thrasymachum ad Diodorum. Reisk.

Οὗτος ἔλεγ.] Ille non nominatus susurrator, qui sermones illos clandestinos ad actorem retulerat. Sed proxima οὗτος ego ad Diodorum refero. Idem.

Πάντων μᾶλλον] Opinor: πάντ' ἂν μᾶλλον διεπράττετο. *quidvis potius facere* [illum] *quam* etc. Quæ sequuntur, sic distinguenda: μετὰ τοῦτον ἔλεγεν, Εὐφυτιάδαι Αὐτοφράτης, ἐμοῦ παρόντος, Θρασυμάχου etc. Markland. Sententia postulat aut διεπράττετο, aut διατρέπετο. eadem utramque sententia. Reisk.

λον [1]διεπράττετο. μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης ἐμοῦ παρόν- 312
τος Θρασυμάχῳ ἔλεγεν Εὐρυπτόλεμον αὐτῷ μέμφεσθαι,
φάσκοντα κακῶς ἀκούειν ὑπ' αὐτοῦ· τὸν ἀπαγγέλλοντα
δὲ εἶναι Μηνόφιλον. εὐθὺς δ' ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον
ἐβάδιζε μετ' ἐμοῦ· κἀκεῖνος οὔτε ἀκοῦσαι πώποτε ἔφα-
σκεν οὔτε ἀπαγγεῖλαι πρὸς Εὐρυπτόλεμον, καὶ οὐ ταῦτα
μόνον, ἀλλ' οὐδὲ διειλέχθαι πολλοῦ χρόνου. τοιαύτας προ-
φάσεις προφασιζόμενοι τότε μὲν ἐκ τῆς ἐμῆς καὶ Θρασυ-
μάχου συνουσίας ἐστὲ φανεροὶ, νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐκλελοίπασιν
ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με [2]κακῶσαι λείπετε
οὐδέν. χρὴν μὲν οὖν τότε με γινώσκειν ὀφειλόμενόν [3]μοι
ταῦτα παθεῖν, [4]ὅτε καὶ πρὸς ἐμὲ περὶ ὑμῶν αὐτῶν [5]ἐλέ- 313
γετε κακῶς· ἔπειτα καὶ περὶ Πολυκλέους, ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε
[6]πάντες, εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς. κατὰ τί δὴ ταῦτα οὐκ ἔφυ-

[1] διεπράττετο. μετὰ τοῦτο A.
[2] κακώσας, κλίπτη δ' οὐδέν. T. R. κακώσαντες, κλίπτητε οὐδέν. A.
[3] μοι T. R. A. [4] ὅταν T. R. A. [5] ἴλεγε T.
[6] πάντες, εἰρ. π. ὑμᾶς, κατά τι δή τι ταῦτα ἐφυλαττόμην, T. πάντες, εἰρ. π. ὑμᾶς, κἄτα τί δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμην; R. πάντες. εἰρήκαμι δὲ πρὸς ὑμᾶς, κατά τι δήποτε ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμην. A.

Μετὰ τοῦτον] Correxi μετὰ τοῦτο, *post hæc, postea.* Auger.

Ἐστὲ] Malim ἦτε in imperfecto. post φανεροὶ deest ἐμοὶ ἀπεχθόμενοι, aut ἐμὲ ζαρυπόμενοι, aut πρὸς ἐμὲ δυσκόλως ἔχοντες, vel tale quid. Reisk.

Κακόσας, κλίπτη δ' οὐδέν.] Κακώσαντες, κλίπτητε οὐδέν. et v. antep. ἴλεγετε. Cont. Lego et distinguo: *νῦν δὲ, ἐπειδὰν ἐκλελοίπασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακώσαντες, κλίπτητε οὐδέν. nunc autem, quando nihil quod obtendatis habetis, sine ulla simulatione aperte me invaditis.* ita vertit Interpres Brabantus: ad Sensum non male. Κλίπτειν vero pro *clam agere* vel *latere* notissimum est. Mox, pro ἴλεγε κακῶς legendum ἰλίγετε. Markland. Duas postremas literas v. κακόσας amputandas esse, facile liquet. sed tum dubium est, utrum λίγετε an ποιεῖτε desit. In κλίπτη videtur κλίπτητε latere. nisi plura desunt. Sed nimis confossus hic est locus a scabie et vermibus, quam ut sanari queat. Reisk.

Μὲ γιν. ὀφ. μοι] Με secundi loco malim μοι legi. aut utrumque copulari, ut sit ὀφειλόμενόν μοι με ταῦτα παθεῖν. Non dicitur ἐγὼ ὀφείλομαι, neque ἐγώ εἰμι ὁ ὀφειλόμενος, sed ὀφείλεταί μοι τοῦτο. Idem.

Ἔλεγε] Hic saltim eligerem ἰλίγετε. Taylor. Et sic dat Hanoviana. et ego secundum illam idem dedi. Reisk.

Κατά τι δή τι ταῦτα ἐφυλαττόμην, εἴπθές τι ἐπαθον] Καθό,τι δὴ ταῦτα ἐφ. Cont. Lego: *κατά τι δή ποτε ταῦτα ἐφυλαττόμην εἰπθές τι παθών. dixi vobis quam ob rem hæc vitavi,* vel, *in his cautus fui: stulte quidem ego: spinabar enim* etc. *κατά τι δή ποτε,* ut apud Dion. Halicarnasseum De Struct. Orat. segm. 22. *κατά τι δή ποτε βούλεται μὲν εἶναι βραχεῖα ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ Κλυτάν.* et ita passim. Statim, ἀπόθετος φίλος elegantissime dicitur, metaphora sumta a *Vino* vel aliis pretiosis *κειμηλίοις*, quæ ἀποτίθενται, *seponuntur.* amicus *interioris notæ.* Sic *sepositam togam* dicit Tibullus, non quotidiani usus, et ideo in majori pretio. ita *civitate Athenis donari* vocatur δωρεὰ ἀπόθετος τοῖς εὐεργέταις, *donum benefactoribus sepositum,* apud Anctorem Orat. in Neæram, quæ vulgo Demosthenis nomen præfert. Xenophon Ἀνάβασ. II. p. 279. de palmarum glandibus: *τὰς δὲ τινες ξηραίνοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν. pro bellariis reposuerunt,* vel *seposuerunt.* Markland. Dedi de meo *κἄτα τί δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμην; ecquid tamen ego istæc haud cavi?* respondet εἴπθές τι ἔπαθον. Reisk. F. περὶ Π. ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε (*πάντα γὰρ εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, καὶ δὴ δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμην*) εἴπθές τι ἔπαθον· ὥμην γὰρ etc.

λαττόμην; εὐηθές τι ἔπαθον· ὥρην γὰρ ἀπόθετος ὑμῖν
314 εἶναι φίλος [1] καὶ μηδὲν ἀκοῦσαι [2] κακὸν δι' αὐτὸ τοῦτο, διότι
πρὸς ἐμὲ τοὺς [3] ἄλλους ἐλέγετε, [4] παρακαταθήκην ἔχων
ὑμῶν παρ' ἑκάστου λόγους πονηροὺς περὶ ἀλλήλων. 114. 1

ξ'. Ἐγὼ τοίνυν ἑκὼν ὑμῖν ἐξίσταμαι τῆς φιλίας, ἐπεί
τοι μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδ' ὅ τι ζημιωθήσομαι μὴ ξυνὼν
ὑμῖν· οὐδὲ γὰρ ὠφελούμην ξυνών. πότερον γάρ, ὅταν ἤ τί
μοι πρᾶγμα, τότε πεύσομαι τὸν ἐροῦντα καὶ τοὺς μαρτυ-
ρήσοντας; [5] καὶ νῦν ἀντὶ μὲν τοῦ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν λέ- 5
γοντα πειρᾶσθε κωλύειν, ἀντὶ δὲ τοῦ βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μαρ-
315 τυρεῖν τὰ δίκαια ξύνεστε τοῖς ἐμοῖς [6] ἀντιδίκοις καὶ μαρ-
τυρεῖτε. [7] ἀλλ' ὡς [8] σύνοι ὄντες ἐμοὶ τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ
ἐμοῦ; ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς [9] λέγετε. τὸ μὲν
οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδὼν ὑμῖν ἔσται. τοιοῦτον γὰρ πρὸς ὑμᾶς
αὐτοὺς πείσεσθε· ἐπειδήπερ ὑμῖν ἔθος ἐστὶν ἕνα τῶν ξυνόν-
των ἀεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν· ἐπειδὰν ὑμῖν ἐγὼ [10] μηνί-

[1] τοῦ T. R. A. [2] κακὸν, δ' T. R. A. [3] ἄλλους κακῶς ἐλέγετε A.
[4] καὶ παρακαταθήκην T. R. A. [5] ἀλλὰ καὶ A. [6] ἀντιδίκοις ἐμαρτυρεῖτε T.
[7] ἀλλ' om. T. R. A. [8] σύνοι T. [9] ἐλέγετε T. [10] μητίσω T. R. μὰ συφῷ A.

Εἰρήκαιμι] Aocipio pro futuro *ῥήσω*, vel *ἐρῶ*. AUGER.

Ἀπόθετος] Repositus in arcano quodam thesauro, ut vestis splendidior, quam in arca servamus, ne inquinetur. inde pro re omnia cara, sacra, quam servare ab omni macula et noxia salvam quam diligentissime cavemus. ut Arabicum معان REISK.

Τοῦ μηδὲν] Rectius καὶ μηδέν. TAYLOR. Imo vero τοῦ bene habet. subauditur χάριν vel ἕνεκα. sæpe usurpatur pro ὅστε. constructio hæc Græcis est usitatissima. potest reddi, *respectu*, vel *ratione*, vel *quod attinet*. REISK. AUGER.

Τοὺς ἄλλους ἐλέγετε] Interpone aut adde κακῶς. REISK.

Ἔχων] Imo vero εἶχον aut ἴσχον. IDEM.

Πρᾶγμα, τότε πεύσομαι] Num πρᾶγμά φωτε, τοῦ' ἔξομαι σας' ὑμῶν τὸν συπεροῦντα. hoc posterius *συπεροῦντα* colligo ex *ἀναιροῦντα*, quod est in Vindobonensi. IDEM.

Καὶ νῦν ἀντὶ μὲν etc.] Deest aliquid. Lego, ἀλλὰ καὶ νῦν: ut sit Responsio ad suam ὑποφοράν. Sic mox, ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς λέγετε: ita legendum pro ἐλέγετε. Τὸ νῦν opponitur τῷ τότε præcedenti. MARKLAND. Aut καὶ cum οἵ est commutandum. aut utrumque est copulandum sic: οἵ καὶ νῦν ἀντὶ μέν. REISK.

Ἐμαρτυρεῖτε ὡς σύνους etc.] Ἀντιδίκοις, καὶ μαρτυρεῖτε τὰ ψευδῆ κατ' ἐμοῦ. πῶς οὖν ὡς σύνοι ὄντες ἐμοὶ, τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ ἐμοῦ; CONT. F. ἢ μαρτυρεῖτε. TAYLOR. Puto legendum: οἵ οὖν ἐμαρτυρεῖτε ὡς σύνους etc. *vosne, qui ex benevolentia erga me testimonium pro me ferre noluistis, vos*, inquam, *aliquid boni de me dicetis?* unde hoc *futurum* datur sperare, cum *etiam* NUNC *me maxime omnium maledictis incessitis?* Indignationis hæc sunt plena. MARKLAND. Dedi de meo ἀντιδίκοις, καὶ μαρτυρεῖτε. hic finit sententia. tum incipit vehemens et acerba inimicorum objurgatio ὡς σύνους ὄντες (sic enim leg. in plurali, et sic dedi de meo, pro σύνους vulgato). *vosne optime de me prædicabitis, tanquam bene mihi volentes?* Post hæc scripta μαρτυρεῖτε inveni in Vindob. quoque. REISK.

Λέγετε] Sic dedi de meo pro ἐλέγετε vulgato. præsens tempus postulat præmissum καὶ νῦν. IDEM.

Ἐμπωδὼν] Per me quidem haud stabit, quo minus res vestras ex animi vestri sententia agatis. vel sic: Haud ego equidem sorti intercedam, quæcunque vos manet, et quam nunc vobis eo prædictum. IDEM.

Τοιοῦτον] Quale scil. nunc statim dicam. IDEM.

Ἐγὼ μητίσω] Lege: ἐγὼ μὴ συπῷ (vel ξυνῷ). *postquam ego inter vos versari desiero.* et mox: πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τρέψεσθε.

σω, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς [1]τρέψεσθε, κἄπειτα καθ' ἕνα ἕκα- 316
στον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε, τὸ δὲ τελευταῖον [2]ὁ εἷς ὁ
λειπόμενος αὐτὸς [3]αὑτὸν κακῶς ἐρεῖ. κερδανῶ δὲ τοσοῦτον,
ὅτι [4]πρῶτον μὲν ὑμῶν ἀπαλλαγεὶς ἐλάχιστα κακῶς ὑφ'
ὑμῶν πείσομαι· τοὺς μὲν γὰρ χρωμένους ὑμῖν κακῶς καὶ
λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων οὐδένες πώποτε.

[1] τρέψεσθε T. [2] ὁ om. T. R. A. [3] αὐτὸν T. R.
[4] πρότιστος ὑμῶν A.

in vocmat ipsos convertemini. συνῷ vel ξυνῷ ὑμῖν saepe occurrit in hac Oratione, et ubique. Gorgias Orat. pro Palamed. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν νῦν ὄντων. (l. συνόντων.) πρότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέρους γὰρ ὑμεῖν σύνειμι. Praecedentia vero sic distinguenda — πείσεσθε (ἐκτιδόντες ὑμῖν — καὶ ποιεῖν) ἐκτιδόν ὑμῖν μὲν συνῷ, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τρέψεσθε· κἄπειτα, καθ' ἕνα ἕκαστον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε· τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λειπόμενος αὐτὸς αὐτὸν κακῶς ἐρεῖ. Mox, pro κακῶς καὶ λέγετε, videtur legendum ἀεί, cui respondet οὐ πώποτε in fine sententiae: et ita supra dixit: ἀεὶ κακῶς λέγων καὶ ποιῶν. Notandum quoque, mutilam esse hanc Orationem, praet patet ex istis: κερδανῶ δὲ τοσοῦτον, ὅτι πρῶτον μὲν, ὑμῶν ἀπαλλαγείς, ἐλάχιστα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι· (τοὺς μὲν γὰρ — οὐδένα πώποτε) atque ita finitur Oratio. pendente adhuc πρῶτον μὲν, sine Redditivo suo ἔπειτα δὲ, vel saltem δὲ, sive ultima includas Parenthesi, sive non. Signandum igitur defectum puto. MARKLAND. μανύσω videtur bene habere, et haec esse sententia: ubi ego vobis significavero, qui vestrum qdem coetus vestri verbis contumeliosis insectatus sit. REISK.

Ἀπαχθήσεσθε. τὸ δὲ τ., εἷς ὁ λ. αὐτὸς αὐτὸν] H. ἀπεχθήσεσθε. τὸ δὲ τ. εἷς ὁ λ. αὐτὸς αὐτόν. H. STEPHAN. ἀπεχθήσεσθε. CONT.

Πρῶτον μὲν] Praestolor ἀπαλλάξομαι. TAYLOR. Nihil hic deesse videtur. solummodo pro πρῶτον μὲν ὑμῶν legatur πρότιστος ὑμῶν. REISK.

Πώποτε] Φαίνεται λείπειν τι. CONT.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Miles emeritus propter privatas simultates rursus catalogo adscribitur. Quo cum parum profecissent inimici (uti verisimile est, nam in hac parte deficit oratio), postulatur convitii, *νόμου διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορεῖντας ζημιοῦν.* Æstimata mulcta, nondum vero exacta, Quæstores, in quorum tabulas relata erat, causam cognoscant, fortasse præter legem, hominemque absolvunt. Jam ventum est ad judices.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

317 ά. ΤΙ ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι τοῦ μὲν πράγματος παρημελήκασι, τὸν δὲ τρόπον μου ἐπεχείρησαν διαβάλλειν; 114. 20
318 πότερον ἀγνοοῦντες [1]ὅτι περὶ τοῦ πράγματος προσήκει λέγειν; ἢ τόδε μὲν ἐπίστανται, ἡγούμενοι δὲ λήσειν περὶ τοῦ παντὸς πλείω λόγον ἢ τοῦ προσήκοντος ποιοῦνται; ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐμοῦ καταφρονήσαντες ἀλλὰ τοῦ πράγματος τοὺς λόγους ποιοῦνται, σαφῶς ἐπίσταμαι· εἰ μέντοι ὑμᾶς [2]οἴονται δι' [3]εὔνοιαν ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας καταψηφιεῖσθαί μου, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι. ὤμην μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τοῦ ἐγκλήματος, οὐ περὶ τοῦ τρό-

[1] ὅ,τι A. [2] οἴονται T. [3] ἄνοιαν A.

*ΑΤΣΙΟΥ ΛΟΓΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ. Coisl. Pro ὑπὲρ, περὶ Harpocr. in Διπλάσιος, qui merito quoque ambigit, si γνήσιος hæc Oratio. TAYLOR.

Ὅ, τι] Pro ὅτι Aldinæ editionis Steph. mala prorsus fide. Non *quid* dicendum sit, sed *omnino dicendum esse.* Nam ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, cujusmodi sit mores hominis exagitare, causam negligere, vetitum est in quibusdam Actionibus Atticis. Vid. Lysiæ orationem exeuntem Apologet. adv. Simon., Petit. Legg. Attic. L. 7. tit. 1., Poll. VIII. 10., ceterosque, et quæ nos quoque dicturi sumus de Legg. Atticis apud Lysiam repertis. IDEM.

Περὶ τοῦ παντὸς] Delendum τοῦ. nunquam enim, nisi fallor, ita loquitur Noster, aliter, centies. MARKLAND. Aut cum Marklando faciendum est, aut leg. περὶ τοῦ ἐπιόντος (id est, τοῦ ἐπιόντος). *quicquid in buccam, vel in mentem, venit.* REISK. Recte velit Marklandus τοῦ ejici. AUGER.

Οἴονται] Οἴονται. CONT.

Εὔνοιαν] Imo vero ἔνοιαν. *per* vel *propter stultitiam suam opinantur.* REISK.

Οὐκ ἂν θαυμάσαιμι] Demens esset reus, qui coram judicibus suis ita loqueretur. nonne scripsit Lysias, τοῦτ' ἂν θαυμάσαιμι? MARKLAND. Non video, cur non reus coram judicibus hac oratione uti possit, a qua judicum dignitati nil derogatur, neque nota eorum nomini inuritur. Non mirer, ait, si adversarii tam stulti sint, ut futurum sperent, ut vos a calumniis decepti jus æquum pervertatis. Stultitiæ ignominia hic non in judices, sed in adversarios confertur. REISK.

που, τὸν ἀγῶνά μοι προκεῖσθαι· διαβαλλόντων δέ με τῶν ἀντιδίκων, ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ πάντων ἀπολογίαν ποιήσασθαι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. 319

β'. Ἀφικόμενος [1]προπέρυσιν εἰς τὴν πόλιν, οὔπω δύο μῆνας ἐπιδεδημηκὼς κατελέγην στρατιώτης. αἰσθόμενος δὲ τὸ πραχθὲν [2]ὑπετοπτούμην εὐθέως ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατειλέχθαι. προσελθὼν οὖν τῷ στρατηγῷ ἐδήλωσα ὅτι ἐστρατευμένος εἴην, ἔτυχον δὲ οὐδενὸς τῶν μετρίων· προπηλακιζόμενος δὲ ἠγανάκτουν μὲν, ἡσυχίαν δ' εἶχον. ἀπορούμενος δὲ καὶ συμβουλευόμενός τινι τῶν πολιτῶν τί [3]χρήσωμαι τῷ πράγματι, ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν, λέγοντες ὅτι οὐδὲν ἐλάττω χρόνον Καλλικράτους Πολύαινος 320 ἐνδημοίη. καίμοι μὲν τὰ προειρημένα διείλεκτο ἐπὶ τῇ Φιλίου τραπέζῃ· οἱ δὲ μετὰ Κτησικλέους τοῦ ἄρχοντος, ἀπαγγείλαντός τινος ὡς ἐγὼ 'λοιδοροῖμι, τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος ἐάν τις ἀρχὴν ἐν συνεδρίῳ λοιδορῇ, παρὰ τὸν

[1] πρότερον T. R. [2] ὑπετυπτούμην T. [3] χρήσομαι T. R. A.

Περὶ πάντων] Scil. ἂν διαβεβλήκασι vel κατηγορήκασι. Reisk. *De omnibus.* Declarat is qui loquitur se responsurum esse omnibus sibi objectis. Attamen in orationis decursu nullibi respondet iis quæ sibi extra causam objecta sunt. Auger.

Πρότερον] Imo vero πρωτέρυσιν, *anno abhinc retro tertio.* Confirmant hanc suspicionem insequentia voc. v. antep. de Ctesicle archonte, collata cum p. 322. v. 2. ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς, Ctesiclis puta. Reisk.

Ὑπετυπτούμην] ὑπετοπτούμην. Scal. ὑπετοπτούμην dedi, idem est atque ὑπετόπαζον. *suspicabar.* Reisk.

Ἐστρατευμένος εἴην] Rade donatus: τὰς στρατείας ἐστρατευμένος ὅσαι ἂν αὐτῷ προσετάχθησαν, ut loquuntur Oratores Attici. V. Æsch. c. Timarch. p. 5. edit. Steph. init. Taylor.

Ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν] ἐπυθόμην ὅς με ἀπόλειαν. Scal.

Λέγοντες ὅτι κ. τ. λ.] Sensum funestavit lacuna deploratissima, quam ante comma proximum cuivis subodorari licet. Taylor. Ctesicles puta, qui videtur idem ille Strategus fuisse, de quo defensor modo commemoraverat, una cum assessoribus suis. Nihil hic deesse videtur. Verum principio orationis deesse nonnulla ut suspicer, pene inducor a vocabulo τὰ προειρημένα. nisi malumus existimare, hoc vocabulo significari partem illam orationis ab accusatore habitæ, qua is verba retulisset contumeliosa, a defensore in Ctesiclem conjecta. Reisk. Intelligo τὰ προειρημένα, de conviciis dictis a reo contra magistratus, de quibus conviciis antea dixerant accusatores. Auger.

Πολύαινος ἐνδημοίη] Videor mihi hoc e loco colligere, Polyænum fuisse causæ hujus defensorem, et Callicratem tribunum illius manipuli, in quo Polyænus militaret. Sententia hæc est: Non debere Polyænum, qui miles gregarius esset, ægre ferre, neque queri, quod in castra exire tam cito juberetur. Callicratem, ejus tribunum, illuc jam esse profectum. Iniquum esse militem, qui postalet, diuturnius in urbe otium sibi, quam tribuno, concedi. Reisk. Reiskium pene exscribit Augerus.

Διείλεκτο] Id est, εἴρητο ἐν τῷ διαλέγεσθαι μετὰ τῶν φίλων. Idem.

Κτησικλέους] Ctesicles Archon fuit Olymp. CXI. 3. At Lysias maturius supremum diem obierat. Taylor. οἱ μετὰ Κτησικλέους, videtur novo modo dictum esse, pro illo solito οἱ περὶ Κτησικλέα. Ctesicles, Archon, ejusque assessores in tribunali rerum bellicarum. Reisk.

Ἀπαγγείλαντος] Subaudi αὐτοῖς. et ad λοιδοροῖμι, αὐτὸν aut αὐτούς. Idem.

Ἐγὼ λοιδοροῖμι] Ἐγὼ ἀρχὴν λοιδοροῖμι. Cont.

Τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος ἐάν τις κ. τ. λ.] *Cum lex vetaret Magistratui in ipso senatu*

νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. ἐπιβαλόντες δὲ τὸ ἀργύριον πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν, ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς γράψαντες εἰς λεύκωμα τοῖς ταμίαις παρέδοσαν. οἵδε μὲν

nulla legitima de causa convitium facere. Interpres acutus et juris Attici consultissimus. Quid? Licebatne ergo Magistratui *extra Senatum* convitia quæcunque ad ravim usque ingerere? Nam, quantum tuam orationem video, id Solon non cavit. Attamen profecto ignoscipotes, cum Petito viro optimo hæc ipsa imposuerunt. Imposuerunt dico, nam et ille hunc locum non intellexit. Convitia in Magistratum evomendi licentiam ab omni ore et *ubique* removit Jurisprudentia Attica: atque etiam a Foro, a Sacris, a Senatu contumeliam vel *Privatorum*, id quod in hoc loco voluit Lysias. *Illo* probato *hoc* facilius sequetur. Et ecce. Ἐὰν Θεσμοθέτην, ἤ τινα τούτων, οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τινὰ τιμὴν δῷ, ὑβρίσῃ τις, ἢ κακῶς εἴπῃ, ἄτιμος ἔστω καθάπαξ. Demosth. c. Midiam. Videtis nullam προθεσμίαν, nullam omnino vel *loci* vel temporis vel alicujus circumstantiæ haberi rationem: attamen ἄτιμος ἔστω καθάπαξ. Jam vero quid statuit eadem Jurisprudentia de Privatis? Ζῶντα δὲ κακῶς λέγειν ἐκώλυσε πρὸς ἱερῖς, καὶ δικαστηρίοις καὶ ἀρχείοις, καὶ θεωρίας οὔσης ἀγῶνα ἢ τριῶν δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημόσιον ἔταξε. Plutarch. in Solone. Τοῦ μὲν νόμου διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορεῦντας ζημιοῦν ἐκηκόατε. Noster procedente oratione. De Rabulis in Concionibus verba facientibus maxime id cavit. Τῶν Ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ ἐν Βουλῇ ἢ ἐν δήμῳ περὶ τοῦ εἰσφερομένου, μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ἔτι εἰ λοιδορῆται ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ— ἀφειμάντης τῆς ἐκκλησίας, ἢ τῆς βουλῆς, κυρωσάντων οἱ πρόεδροι μεχρὶ δραχμῶν κ. τ. λ. Æsch. c. Timarch. Quanquam et alibi quoque convitiantem reprimit. Non ergo in his verbis somniandum est de *Magistratu*, sed ἀρχὴν per *omnino* exponi velim. Passim ita. Ὀντινα μὲν τρόπον, ἀρχὴν ἔγωγε οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Herodot. Uran. 128. Οἱ στασιῶται σφι γενόμενοι, ἐπιβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράννῳ, ἐόντες ἀρχὴν ἐντός. Id. ibid. 132. Ἀμομφάρητος δὲ ἀρχήν τε οὐδαμὰ Παυσανίην τολμήσειν σφέας ἀπολιπεῖν κ. τ. λ. Id. Calliop. 56. Add. 59. 79. et Clio. 9. Ita Sophocl. Electr. 441.

Ἀρχὴν γὰρ, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
Πασῶν Κλυταιμνήστρα τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
Οὐκ ἂν ποθ' ὧν γ' ἐκτεινε, τῷ δ' ἐναντίστροφε.

Joseph. Antiq. 1. 3. 8. Σῶφρον γὰρ εἶναι τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς μηδὲ χαρίσασθαι τὸ ζῆν, ἢ δόντα τούτους διαφθεῖρειν. Idem III. 15. 3. Πολλοὶ δ' οὐδ' ἀρχὴν εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν δυνηθέντες ἀπέστησαν. V. Cl. Hudson. ad locum priorem, qui laudat Jensium in Lection. Lucian. Jam quemnam non tædebit miserlulorum homuncionum, qui et hæc quoque præcepta *νομοθεσίας* Atticæ miserrime interpretantur: ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημεῖν. ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν. etc. cujusmodi sunt illa ex juramento Heliastarum, quam formulam expressit Demosthenes in oratione Timocrat. Οὔτ' αὐτὸς ἐγὼ, οὔτ' ἄλλον οὐδένα ἐάσω, οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω, ὅστις ἀρχειν ὑπεύθυνος ὢν ἐτέρας ἀρχῆς? Ubi ἀρχὴν pro Magistratu est insolitissimum. Taylor. Aut detrahenda est vocabulo ἀπαγορεύοντος prima syllaba, id quod verius arbitror, aut vocabulum hoc significatu hic est usurpatum rariusculo, pro simplici ἀγορεύοντος aut προειπόντος. *cum lex edicat, denunciet, his verbis:* IN CURIA SI QUIS MALEDICAT MAGISTRATUI. subaudi τοῦτον ζημιοῦν. *hunc magistratus mulctæ pecuniariæ damnato.* Mutavi distinctionem veterem, quæ hæc erat λοιδορῇ παρὰ τὸν νόμον, ζημιῶσαι. Verum illa vocabula παρὰ τὸν νόμον cohærent cum ἠξίωσαν ζημιῶσαι. Ctesicles cum satellitibus suis, nulli dubitarunt mihi præter omne jus et fas mulctam irrogare. Verba ἐάν τις ἀρχὴν [id est, ἄρχοντά τινα, ὄντινοῦν] ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορῇ, verba sunt, ut Taylor appellat, legitima, h. e. ipsius legis formula. ut ζημιοῦν addatur, necesse non est; si adsit, haud sim repudiaturus. Reisk. ἀγορεύοντος. Cont. Hic forsan melius quam cum infra p. 324. v. 2. mutat ἀγορεύοντος in ἀπαγορεύοντος. Auger.

Ἐπιβαλόντες] De ratione τοῦ ἐπιβάλλειν fusius ad or. c. Andocid. Taylor.

Τὸ ἀργύριον πράξασθαι] Comma, quod in vulgatis pone ἀργύριον est, sustuli, quo integrum cuique esset hoc vocabulum, quo vellet, referre, sive ad ἐπιβαλόντες, sive ad πράξασθαι. mihi videtur ad infinitivum potius, quam ad participium referendum esse. ἐπιβάλλειν dicitur non ἀργύριον, sed ζημίαν. Verum πράττεσθαι ἀργύριον orebro usurpatur. Reisk.

Λεύκωμα] Λεύκωμα. Palmer. Scal. Cont.

Οἵδε μὲν τάδε] Οἱ μὲν τάδε. Cont.

Οἵδε μὲν τάδε] Alius dixisset οἵδε μὲν οὖν τάδε. Sed in Lysia fero brevitatem

τάδε διεπράξαντο· οἱ δὲ ταμίαι, οὐδὲν ὅμοιον τοῖσδε διανοηθέντες, [1]ἀνακαλεσάμενοι δὲ τοὺς παρόντας καὶ τὴν γραφὴν, ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. ἀκούσαντες δὲ 324
τὸ γεγενημένον, [2]ἐννοούμενοι οἷα πεπονθὼς ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ἔπειθον αὐτοὺς ἀφεῖναι, διδάσκοντες ὡς οὐκ ἐπιεικὲς
115. 1 εἴη τῶν πολιτῶν τινὰς διὰ τὰς ἔχθρας ἀναγράφεσθαι· ἀποροῦντες δὲ μεταπεῖσαι αὐτοὺς, τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον ὑποστάντες ἄκυρον τὴν ζημίαν ἔκριναν.

γ'. Ὅτι μὲν οὖν ἀφείθην ὑπὸ τῶν ταμιῶν, ἐπίστασθε· προσήκειν δὲ ἡγούμενος [3]καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν 325
ἀπηλλάχθαι τοῦ ἐγκλήματος, ἔτι πλείονας καὶ νόμους
5 καὶ ἄλλας δικαιώσεις παρασχήσομαι. καί μοι λάβε τὸν νόμον.

[1] ἀπαλεσάμενοι τοὺς παραδόντας τὴν ἀπογραφὴν A. [2] ἐννοοῦντες T. A.
[3] καὶ om. A.

vincientes particulas omittentem. οἷς redit ad Ctesiclem ejusque assessores. Reisk.

Διεπράξαντο] Callidis machinationibus et clandestinis inter se deliberationibus hoc perficiebant, ut hæc tam legibus et juri adversantia peragerent. Idem.

Ἀνακαλεσ. δὲ] Δὲ hoc malim abesse. Idem.

Τοὺς παρόντας] Malim τοὺς παραδόντας. Idem.

Καὶ τὴν γραφὴν] Nisi desit Participium aliquod post has voces, scribendum videtur: κατὰ τὴν γραφὴν ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. Paulo supra distinguendum: — λοιδορῇ, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. Markland. Pro simplici γραφὴν malim ἀπογραφήν. non enim libellus accusatorius hic erat exhibitus, neque accipere poterant quæstores libellos accusatorios, id quod solis licebat prætoribus juri dicundo constitutis; sed solas ἀπογραφὰς accipiebant, h. e. tabulas, in quibus scripta essent nomina ærariorum, seu debentium ærario; a quibus ut debita redigerentur, opera danda erat quæstoribus. Reisk.

Ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας] Sine dubio καὶ hic deest. καὶ τῆς αἰτίας. nam ἀνακαλεῖσθαι τὴν ἀπογραφὴν dici nequit, potest σκοπεῖσθαι. considerabant tabulas sibi traditas, quibus Polyænus ut ærarius esset inscriptus; unaque considerabant, vel explorabant causam offensionis vel criminationis, h. e. cur Ctesicles et ejus assessores ita offensi essent Polyæno (ita enim juvat defensorem appellare) ut eum quæstoribus pro ærario traderent. Idem.

Αὐτοὺς] Ctesiclem puta cum sociis. Idem.

Διὰ τὰς ἔχθρας] Idem est atque, διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας. propter privatas simultates. nam contentio cum aliquo in republica, ea ἔχθρα non est. Idem.

Ἀναγράφεσθαι] Melius ἀπογράφεσθαι. In militiam sc. Similis fere error oratione exeunte. Taylor. Vulgata bene videtur habere, idemque valere, atque ἀπογράφεσθαι, vel ἐγγράφεσθαι, *in tabulas ærariorum referri*. Reisk.

Καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν] Paulo durius atque obscurius dictum. bene si habet, hæc erit sententia: Per hanc, quam nunc edo, demonstrationem innocentiæ meæ, per hanc purgationem meam in qua cum maxime versor. Subauditur τῆς ἐμῆς μετριότητος, aut ὅτι ἀδικοῦμαι καὶ συκοφαντοῦμαι. Sententia postulat: καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἀπηλλάχθαι. Idem.

Ἀπηλλάχθαι] Ad ἀπηλλάχθαι mihi videtur addendum esse adverbium aliquod: arbitratus me debere, propter hanc denuntiationem in jus, *judiciali modo* effugere accusationem. Auger.

Πλείονας] Refer et ad νόμους et ad δικαιώσεις. Lysias, inquit Harpocratio ad voc. δικαίωσις, accipit τὰς δικαιώσεις pro δικαιολογίας. Ceterum haud video quid intelligat orator per πλείονας καὶ νόμους καὶ ἄλλας δικαιώσεις, quum nullæ adhuc leges recitatæ, nulla judicialia argumenta producta fuerint. Idem.

ΝΟΜΟΣ.

τοῦ μὲν νόμου διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιοῦν ἀκηκόατε. ἐγὼ δ', ὅτι μὲν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀρχεῖον, μάρτυρας παρεσχόμην, ἀδίκως δὲ ζημιωθεὶς οὔτ' ὀφείλω οὔτ' ἐκτῖσαι δίκαιός εἰμι. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθὼν εἰς τὸ συνέδριον, ὁ δὲ νόμος τοὺς ἐντὸς πλημμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφείλειν, ἠδικηκὼς μὲν οὐδὲν φαίνομαι, [1]ἔχθρα δὲ ἄνευ τούτου παραλόγως ζημιωθείς. συνέγνωσαν δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν ὡς ἠδικηκότες· οὔτε γὰρ εὐθύνας ὑπέσχον, οὔτε εἰς δικαστήριον εἰσελθόντες τὰ πραχθέντα ψήφῳ κύρια κατέστησαν. εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν οἵδε προσηκόντως, ἐκύρωσαν δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολήν, [3]τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως

[1] ἴχθρα T. [2] παραγόγως T. [3] καὶ τῶν A.

ΝΟΜΟΣ] Ad ΝΟΜΟΣ addendum videtur ΜΑΡΤΥΡΕΣ. id quod patet e proximis μάρτυρας παρεσχόμην. REISK.

Ἐγὼ δ'] Aliquid deesse suspicatur Schottus, credo, propter istud μάρτυρας, quod sequitur. At non necesse est suspicari hunc locum. TAYLOR.

Μάρτυρας παρεσχόμην] Ubinam sunt hi *testes*, quos dicit se *exhibuisse*? certe nulla eorum in præcedentibus mentio. aut igitur defectus est alicubi in Contextu, aut legendum: μάρτυρας παρασχήσομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ἀδίκως δὲ etc. Quod verius puto. MARKLAND.

Ἔχθρα] Conjecit Steph. ἴχθρᾳ, quod probo. Sequentia fortasse ita concinnari possunt: Ἔχθρᾳ δὲ ἀντὶ τούτου παρανόμως ζημιωθείς. παραλόγως Scal. et Coisl. TAYLOR. Recte Stephanus ἴχθρᾳ, casu tertio. Sed quis cætera explicet, uti nunc habent? Lego: ἴχθρα δὲ ἄνων (i. e. ἀνθρώπων) τούτων παρανόμως ζημιωθείς. Notum est vocem ἀνθρώπων in MSS. ita scribi solere ἄνων. inde forte istud ἄνευ. Tale mendum emaculavimus ex Philone Judæo, p. 215. ad finem Libelli ὅτι ἄτρεπτον τὸ Θεῖον: γῆς γὰρ θρέμμα καὶ οὗτος, οὐκοῦν οὐ βλάστημα. scribe: οὐκ οὖνου (id est, οὐρανοῦ) βλάστημα. ita enim vox οὐρανὸς concipitur in MSS. οὖνος. Porro: παρανόμως ζημιωθείς, ut supra, παρὰ τὸν νόμον ζημιώσαι, et ἀδίκως ζημιωθείς, cui mox opponitur ἐνόμως ζημιωθείς. Sciunt vero, qui in his rebus versantur, tam parvum esse discrimen in Libris scriptis inter μ, ν, et γ, ut παρανόμως in παραγόγως facile abire potuerit. MARKLAND. ἄνευ τούτου bene habet. Significat *solummodo*, mera ex simultate, nullo habito ad innocentiam meam respectu, quasi dixisset: ἴχθρᾳ μόνη, ἄνευ τοῦ ἠδικηκέναι μέ τι. REISK. παραλόγως. CONT.

Συνέγνωσαν κ. τ. λ.] Optime Steph. ex stercore Manuscriptorum, qui ita: συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φησίν. Pro quo Scal. συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φήσασιν ὡς ἠδικηκότες εἶεν. TAYLOR. μετέγνωσαν. CONT.

Εἰ δ' οὖν κ. τ. λ.] Convertit hic omnia Schottus: Εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν οὐδὲ προσηκόντως, οὐδὲ ἐκύρωσαν ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν (MSS. ἐπιζουλήν. Sed de his actum satis.) τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένους εἶεν. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι, ἢ ἀφεῖναι ἀνέμως ζημιωθεὶς εὐλόγως ἂν ἀφείθην· εἰ δ' οὐκ ἔξεστι κ. τ. λ. Sed vel vulgata lectio est ea longe sincerior. Locus certe, ut et tota oratio, horridus, et præfractus. Attamen in tantis tenebris hoc nihilominus videre posse videor, Schottum in hoc loco nihil potesse, et, quæcunque sit vera lectio, illius certe non esse. Fortasse levi immutatione in postremo inciso, totum sanabitur: Εἰ δ' ἔξεστι μὲν ταμίαις ἀφεῖναι, ἀδίκαστα δὲ αὐτοὺς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν κ. τ. λ. TAYLOR. Ad ἐζημίωσαν et ἐκύρωσαν sub. ἄν. AUGER.

Οἵδε] Ctesicles puta ejusque sodales. REISK. Ctesicles et ejus asseclæ. AUGER.

Δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιζολὴν] δ' ἐν ἡμῖν τὴν ἐπιζολήν. CONT. Lego: ἐκύρωσαν δ' ἐπομεν

ἂν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοι εἶεν. [1]εἰ μὲν γὰρ κύριοι
15 ἦσαν πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, [2]ἐννόμως ζημιωθεὶς εὐλόγως
ἂν ὤφειλον· εἰ δ' ἔξεστι μὲν αὐτοῖς ἀφεῖναι, διδόασι δὲ 328
[3]αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, εἴ τι ἠδικήκασι, τῆς
προσηκούσης ῥᾳδίως δίκης τεύξονται.

Δ'. Ὡι μὲν τρόπῳ παρεδόθην καὶ ἐζημιώθην, ἐπίστασθε· δεῖ δ' ὑμᾶς μὴ μόνον τοῦ ἐγκλήματος τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἔχθρας τὴν πρόφασιν [4]εἰδέναι. Σωστράτῳ γὰρ
20 φίλος ἐγενόμην πρότερον μὲν τῆς τούτων ἔχθρας, εἰδὼς [5]δὲ περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγενημένον. γνώριμος δὲ γε- 329

[1] οἱ A. [2] ἐνόμως δὲ ζημ. A. [3] αὐτοὶ εἰθύνας ὑπὲρ A.
[4] εἰδῆσαι T. [5] δὲ ἐκεῖνον περὶ A.

τὸν ἐκβολήν: *legalem vero mulctam sanxissent.* Ita ἔννομος ἐκκλησία, Aotor. XIX. 39. ἔννομος πολιτεία, Æschines κατὰ Τιμάρχου, p. 1. et ἔννομον κήρυγμα, idem contra Ctesiph. p. 57. ἐννόμη κλῆσις, Philo Judæus Vit. Mos. lib. 1. Mox, pro ἀπηλλαγμένοι εἶεν Schottus legit ἀπαλλαγμένος εἶεν: forte recte. non ita paulo ante, ubi legit οὐδὲ προσιόντος, οὐδὲ ἐκύρωσαν. sana enim est vulgata. Markland. Bene habet ὑμῖν. *in judicio vestro.* alloquitur Heliastas, aut potius Logistas. Reisk.

Εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν] Quæstores puta. verum pro prima voce *si* malim οἱ. *hi quidem*, quæstores puta, *habebant in potestate sua arbitrioque, debitum a me exigere, aut missum me facere.* Idem.

Ἐννόμως ζημιωθεὶς] Interpone δι. *legaliter autem*, h. e. legibus convenienter, *si mulctæ fuissem a Cteseclis tribunali additus, semper tamen debuissem*, seu *erarius fuissem*, idque summo jure, etiamsi quæstores me absolvissent. Nam quæstorum absolutio juribus vestris nil derogat. Idem.

Διδόασι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, etc.] Inexplicabilis hic locus, hoc manente contexta. in priori membro sententiæ pro ἐνόμως et ὤφειλον, Schottus conjicit ἀνόμως et ἀφεῖδον: et initio hujus inserit εἰσ ante ἔξεστι. Mihi adhuc tenebræ: et defecta laborare locum suspicor. De his vero Quæstoribus vide Doctiss. Kühnium ad Pollucem VIII. 9. segm. 97. Et notanda paulo inferius vox rarior εἰδῆσαι, si sana sit. Markland. Sine dubio leg. αὐτοὶ εἰθύνας. *ipsi autem rursus rationes vobis reddunt.* Reisk. Mihi pridem visum est verbum εἰθύνας latere in αὐτοῖς: postea vidi Reiskio in mentem venisse διδόασι δ' αὐτοὶ εἰθύνας, attamen in eadem maneo sententia, neque αὐτοὶ addendum arbitror. διδόναι εἰθύνας, *rationes reddere gesti magistratus*, est dictio Atticis scriptoribus ipsique Lysiæ frequens et usitata. p. 143. 18. ed. Steph. οὐδένες' ἐλθὼν εἰθύνας ἐτόλμησε δοῦναι. p. 172. 7. ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ὄντες εἰθύνας διδοῦσιν. Cf. Andocid. p. 12. 19. ed. Steph. Dicitur item εἰθύνας ὑποσχεῖν supra p. 324. 10. et p. 170. 35. ed. Steph. item λόγον διδόναι et λόγον ὑποσχεῖν ap. Xen. Hellen. l. I. c. 7. §. 2. εἰθύνας διδόναι pro δίκην διδόναι est ap. Aristoph. in Pac. v. 1187. et hinc etiam confirmatur hæc conjectura, quod διαχειρίζειν proprie et peculiariter dicitur de publicarum rerum administratione. p. 170. 35. οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως δίδωμι λόγον αὐτῶν. Vid. et Andocid. de Myst. p. 19. 12. de Red. p. 21. 42. Æsch. in Ctesiph. p. 55. fin. ed. Steph. Hoc εἰθυνῶν judicio omnes tenebantur Athenis, qui magistratum gessissent, vel ullam partem publici muneris attigissent, vid. Æsch. d. l.; soli excipiebantur Heliastæ auctore Aristophane in Vesp. v. 585.

Καὶ ταῦτ' ἀπωτίθυνα δρῶμεν τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.

Eoque judicio condemnati erant infames. Vid. Lys. p. 172. 17. Andocid. de Myst. p. 10. 15. Schol. ad Aristoph. Equit. v. 822. Pollux l. VIII. §. 45. 88. et 100. Harpocrat. et Suid. voc. εἰθῦναι. Sluiter.

Ἠδικήκασι] Redit ad quæstores, τεύξονται autem ad Ctesiclem et ejus collegas. *facile hi a me et a quæstoribus repetent pœnas debitas, si quid quæstores deliquerint*, h. e. mulctam a Ctesicle mihi irrogatam præter fas mihi remiserint. Reisk.

Παρεδόθην] A Ctesicle puta quæstoribus pro erario. Idem.

Εἰδὼς δὲ περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγεν-

νόμενος διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην οὔτε φίλον εὐηργέτησα· ζῶντος μὲν γὰρ διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἐσχόλαζον, ἐκλιπόντος δὲ τὸν βίον οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ ἔβλαψα οὐδένα τῶν κατηγορούντων, ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν, ἐξ ὧν ὠφελοίμην ἂν πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ κακῶς πάσχοιμι. τὴν μὲν οὖν ὀργὴν διὰ τὰ προειρημένα συνεστήσαντο, προφάσεως οὐδεμιᾶς πρὸς ἔχθραν ὑπαρχούσης. ὀμόσαντες μὲν οὖν

μένον] Primo legendum, εἰδώς γε. aliter, nihil erit in sequentibus, quod respondeat isti δέ. nisi aliquid desit post γεγενημένον: quod sane suspicor. Deinde, licet ἄξιον λόγου suo loco probum sit, tamen quum sermo fit de viro, qui de Civitate bene meretur, nimis humile elogium videtur, et usitatissimum est ἄξιον πολλοῦ. Sic Orat. X. περὶ τοῦ πατρὸς οὕτω πολλοῦ ἀξίου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει. Orat. XV. init. Πολλοῦ ἄξια τῇ πόλει γεγένασι. Orat. XXXIV. ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἀξίου. Plato in Sympos. de Amore: πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις. Et ita centies in his Orationibus. Quæ vero sequuntur sic distinguenda: γνώριμος δὲ γενόμενος, διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην οὔτε φίλον εὐηργέτησα. Διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας est *durante ejus potestate*. et ita intelligendum puto difficile istud 2 Petr. III. 6. δι' ὧν, ὁ τότε κόσμος etc. *sub quibus, ille tunc mundus* etc. i. e. quibus ita exsistentibus, *sub quo* rerum et creationis *statu*. Markland.

Οὔτε φίλον εὐηργέτησα] Has tres voces delet Schottus: Quæ tamen adeo non sunt delendæ, ut locus sine his constare nequeat. Taylor. Has voces omittendas censuit Schottus: verebatur enim, opinor, ne contra reum faceret hæc Confessio. Sed non erat metuendum: nihil enim aliud vult Orator, quam se usum fuisse *Potestate* Sostrati nulla *omnino* in re: modo loquendi satis usitato, quo *Universalitas* (ut ita dicam) rei alicujus designatur per duo Oppesita, quæ totam rem exprimunt et comprehendunt. sic "dicenda tacenda" Horatio sunt *omnimoda*. quod sumsit, opinor, ex Demosthene de Cor. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων. "Noti ignotique," id est, *omnes homines*, Petronius c. 112. Propertius III. 5.

"Ultima quæ pacto noxque diesque fuit,"

id est, *ultimum tempus vitæ*: imitatione Pindari Pyth. IV. μοιρίδιον ἥμας καὶ νύκτες, i. e. μοιρίδιος χρόνος. Isocrates ad Philippum: ἄγονται δὲ καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν σφετέρων αὐτῶν. Ulpianus ad Demosth. adv. Aristocrat. ubi explicat phrasin ἄνω καὶ κάτω per πανταχοῦ, rationem addit: διὰ γὰρ τῶν δύο ἀρχῶν καὶ τὸ μέσον συμπεριλαμβάνεται. et sic apud Æschinem adv. Ctesiph. p. 60. πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, est *dal.* Juvenalis Sat. III. 104.

"Melior, qui semper, et omni
Nocte dieque potest aliena sumere vultum
A facie: jactare manus," etc.

ita legendus et distinguendus iste locus. vulgo, *alienum sumere vultum. A facie jactare manus* etc. Quin et ita intelligendum istud Matt. XII. 32. οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. *neque in hoc ævo, neque in futuro:* id est, *nunquam*. et istud 1 Tim. IV. 8. ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης, id est, *omnis temporis*: quod modo vocaverat πάντα, sc. χρόνον, et illi opposuerat ὀλίγον, nempe χρόνον: quemadmodum postulat Argumentatio. Porro par huic Lysiæ loco est ille Orat. XXV. ὑπ' ἐμοῦ φανήσεται οὔτε τῶν ἐχθρῶν οὐδὲν τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεποιηδώς. Cujus oblitus erat Schottus. Markland.

Διὰ τὰ προειρημένα] Hinc patet Defectus, quem supra memoravi, post vocem γεγενημένον. nulla enim iræ aut inimicitiarum causa in *prædictis* apparet: ut necesse sit totam hanc partem intercidisse, in qua ista narrabantur. Markland. Non videtur ex hac dictione διὰ τὰ προειρ. colligi posse orationis principium esse mutilatum. potest enim hæc dictio significare, propter illam meam, de qua modo dixi. familiaritatem cum Sostrato, cujus auctoritas et potentia Ctesiclem ejusque amicos gravabat. Reisk. Sc. propter potentiam Sostrati de qua modo diximus. Auger.

Προφάσεως] Subaudi ἰδίας, aut ἰδίᾳ παρ' ἐμοῦ αὐτοῖς δεδομένης. Reisk. Videtur

τοὺς ἀστρατεύτους καταλέξειν, παρέβησαν τοὺς ὅρκους. προὔθεσαν δὲ τῷ πλήθει [1]βουλεῦσαι περὶ τοῦ σώματος, ζημιώσαντες μὲν ὡς τὴν ἀρχὴν λοιδοροῦντα, κατολιγωρήσαντες δὲ τοῦ δικαίου, βιαζόμενοι βλάπτειν ἐξ ἅπαντος 332
τοῦ λόγου· πᾶν [2]ἂν ἔπραξαν, μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν, πολλὰ δ' ἑαυτοὺς ὠφελήσειν, οἵτινες οὐδετέρου τούτων ὑπάρχοντος πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ δικαίου. ἀλλὰ γὰρ [3]εἰ κατεφρόνησαν τοῦ ὑμετέρου πλή- 333
θους, οὐδὲ φοβηθῆναι τοὺς θεοὺς ἠξίωσαν, ἀλλ' οὕτως ὀλιγώρως καὶ παρανόμως προσηνέχθησαν, ὥστε ἀπολογήσασθαι μὲν περὶ τῶν πεπραγμένων οὐδ' ἐπεχείρησαν· τὸ δὲ τελευταῖον, νομίζοντες οὐχ ἱκανῶς με τετιμωρῆσθαι, τὸ 334

[1] βουλεύσασθαι π. τ. σώμ. τοῦ ἐμοῦ· ζημ. A. [2] ἀν om. T. R. A. [3] εἰ A.

addendum, vel saltem subaudiendum ἄλλως. AUGER.

Βουλεῦσαι] Imo vero βουλεύσασθαι. *in deliberationem ire.* REISK.

Περὶ τοῦ σώματος] Subaudi τοῦ ἐμοῦ. debeamne in posterum quoque libertate mea civili salva perfrui, an ea privatus, atque infamia notatus pro servo vænire. Colligitur hoc e loco, si quis magistratui munus fungenti insultasset, eum eo genere infamiæ fuisse notatum, ut non modo foro arceretur, sed etiam pro mancipio venderetur. Quod nescio an ex alio nullo vetusti auctoris, qui hodie quidam exstet, loco confirmari possit. IDEM.

Τὴν ἀρχὴν] Post ea, quæ dicta sunt, nemo gravabitur mecum restituere ἐν ἀρχείῳ. Nam neque Magistratui convitiatus est, neque si convitiabatur maxime, per τὴν ἀρχὴν exprimi potuit, et deinde, ex toto tenore orationis *locus*, in quo convitium fecisse insimulatur, disertissime postulat notari. TAYLOR. Bene habet vulgata. τὸν ἀρχὸν idem valet atque τὸν ἄρχοντα. colligit sic: Magistratus quidem dignitatem honoris sui suorumque corporum læsam tam severe ulciscuntur, ipsi autem jus violare nulli dubitant, cui tuendo præfecti sunt publice. REISK.

Βιαζόμενοι βλάπτ.] *Conati.* SALMAS. βιαζόμενοι δὲ βλάπτειν. CONT. Fort. μὲ est interponendum. *dum connituntur omni nervorum contentione me lædere, quocunque tandem id fiat modo, nihil non egerunt,* ut illo vulgari utar, *nihil intentatum sibi reliquerunt.* REISK.

• Ἐξ ἅπαντος τοῦ λόγου πᾶν ἔπραξαν] Videntur hæc ita distinguenda et legenda esse: ἐξ ἅπαντος (τὸ τοῦ λόγου) πᾶν ἔπραξαν. In illis ἐξ ἅπαντος subauditur τρόπου vel μηχανήματος vel tale quid. Ad τὸ τοῦ λόγου subaudi ἴσως. ut *in proverbio dicitur.* idem est ac si dixisset: ὅ ἐστι τοῦτο τὸ ἐν τῷ κοινῷ λόγῳ λεγόμενον. vel, ἵνα ἐξῇ μοι χρῆσθαι ἑκείνῳ τῷ παροιμιώδει. Ecquodnam autem est illud proverbiale, cui a se usurpando veniam præfatur? Est nempe πᾶν ἔπραξαν. Proverbii formam habet dictio πᾶν πράττειν, ut, *mettre le diable a quatre.* IDEM.

Οὐδετέρου τούτων] Refer ad μεγάλα ἐμὲ βλάψειν et πολλὰ ἑαυτοὺς ὠφελήσειν. AUGER.

Πάντα περὶ ἐλάττονος] πάντα περὶ πλείονος. Vel πάντος περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τὸ δίκαιον. SCHOTT. Quod postremum, ægre ubi tandem intellexi, nauseabam. TAYLOR. Omnino contrarium dicere voluit. Forte scribendum: πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ ἀδίκου. MOR, pro εἰ κατεφρόνησαν, opinor οἱ legendum. MARKLAND. τοῦ δικαίου bene habet. Sententia hæc est: Affectant sanctimoniam tuendi juris, volunt casti et severi juris arbitri videri, aliis omnibus in rebus, ubi non agitur de noxia mihi danda, aut de emolumento sibi quærendo; seu, ubi neque sua mecum simultas, neque spes lucelli intervenit. REISK.

Εἰ κατεφρόνησαν] F. καί. TAYLOR. Bene habet εἰ. Sententia est: Etiamsi hoc ipsis ignoveris, quod vestram multitudinem (tot numero homines, cives suos) contemserint; at satis illis hoc non fuit. Etiam deos spreverunt. Qui hoc feretis? Idem est ac si latius et plenius sic dixisset: ἀλλὰ γὰρ, εἰ καὶ τοῦτ' ἦν πως οἰστὸν καὶ ἐλεγκτόν, ὅτι τοῦ ὑμετέρου πλήθους κατεφρόνησαν, ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐκ ἦν ἀνεκτὸν, ὅτι οὐδὲ τοὺς θεοὺς φοβεῖσθαι ἠξίωσαν. REISK.

Τὸ δὲ τελευταῖον] Videri possit hoc ver-

πέρας ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. διατεθέντες δὲ οὕτω πα-
335 ρανόμως καὶ βιαίως, ἐπικρύψασθαι τὴν ἀδικίαν περὶ οὐδε-
νὸς ἐποιήσαντο, παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν
ἠδικηκότα με οὐδὲν ἐπιδεικνύουσι καὶ λοιδοροῦσι, τοῖς μὲν
ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας διαβολὰς ἐπιφέροντες,
τοῖς δ' αὑτῶν τρόποις [1]τὰς οἰκείας καὶ συνήθεις.

ε'. Οἷδε μὲν οὖν ἐκ παντὸς τοῦ τρόπου προθυμοῦνταί
με τῇ δίκῃ ἁλῶναι· ὑμεῖς δὲ μήτε ταῖς τούτων διαβολαῖς 40
336 ἐπαρθέντες ἐμοῦ καταψηφίσησθε, μήτε τοὺς βέλτιον καὶ

[1] [τὰς] R.

borum idem significantium exaggeratio, τὸ τελευταῖον et in continenti post τὸ πέρας, ferenda, et nescio an laudanda etiam in vehementi contentione animi a graviore quopiam affectu commoti. Verum vide, ne ne sit quidem hæc tautologia. τὸ τελευταῖον potest significare, ut id dicam quod in dicendis postremum habeo, πέρας autem, quæ est injuriarum postrema, et quasi coronis aut cumulus, quas illi mihi injurias multasque alias et peracerbas dedere. IDEM.

Ἐξήλασαν] *Ejicere voluerunt*; neque enim *adhuc* eum ejecerant in *hac* causa condemnatum, neque *ante* in priori; prout patet ex præcedentibus. innitur igitur *Voluntas*, non *Effectus*: cujus exempla vide ad fin. Orat. XIII. si sanus sit locus: οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ὠμῶς, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· *quos hic quidem* Agoratus *crudeliter occidit; Fortuna autem et Fatum servavit.* Sic Ioan. X. 32. λιθάζετε, *lapidare vultis*: et com. 33. λιθάζομεν, *lapidare volumus*. Quæro, an ex hac loquendi Forma explicandum sit istud Lucæ Actor. VII. 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν. et statim sequitur, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον. Atqui quodnam opus, ut idem *iterum* diceretur? num igitur in priori loco ἐλιθοβόλουν significat *lapidare statuebant, volebant*: in sequenti, *lapidabant*, seu *lapidibus petebant*: ut in isto *Intentio*, in hoc *Factum* denotetur? Mihi quidem nequaquam hoc verosimile videtur: nec possum credere vel Historicum ἅς τὸ αὐτὸ dicturum; vel eandem vocem, tantulo interjecto spatio, tam diversis notionibus usurpaturum. Forte igitur Lucas scripsit com. 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθολόγουν, *lapides legebant* vel *eligebant*. quod postquam factum fuisset, et *testes* (quorum id negotium imprimis erat) *vestimenta exteriora deposuissent*, deinde ἐλιθοβόλουν *Stephanum*. Nimirum in Lapidationibus Judæorum Judicialibus (qualis hæc Stephani fuit) eligebatur Lapis *magnus*, quem *Testes* in damnatum *primi* mittebant vel demittebant. hic, utpote insignior, ὁ λίθος vocari videtur, κατ' ἐξοχήν, *lapis ille*: et inde explicandum puto Ioannem VIII. 7. ὁ ἀναμάρτητος ὑν ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω. *qui vestrum sine hujusce generis peccato est, primus in eum lapidem* ILLUM *mittat*: id est, velut Testis legitimus, jus habeat *primus* mittendi *magnum istum* lapidem. nisi ita sumatur, otiosus plane et superfluus erit Articulus τόν: cujus Pleonasmi pauca admodum exempla ex scriptis N. F. proferri posse existimo, in quibus mira est, et major, quam vulgo putatur, circa hanc rem ἀκρίβεια. Jam vero, si *Testes* magnum illum lapidem *primi* mittebant, quinam sunt isti, qui ἐλιθοβόλουν Stephanum *priores*, et antequam Testes vestimenta exsuissent? Ne *Vulgus* faceret, obstitit Mos, et Legum metus, et Religio: et præcipue, quod ab initio usque ad finem totus hujus Tragœdiæ processus ad præscripta Legum et Judiciorum Formam exactus fuit. Non igitur, ut videtur, ἐλιθοβόλουν καὶ ἐλιθοβόλουν Stephanum; sed forte ἐλιθολόγουν vel ἐλιθοφόρουν prius, et deinde ἐλιθοβόλουν: prout Natura Rei et Ordo Narrationis postulare videntur: vide Ioan. VIII. 59. et X. 31. MARKLAND.

Διατεθέντες] Id est, διαχείμενοι οὕτως, ἢ ταῦτα ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες τῇς διανοίας διάθεσιν. REISK.

Παραγαγόντες] Scil. εἰς τὸ διαστήμα. IDEM.

Τὰς οἰκείας] Pro τὰς malim πάνυ. IDEM. Malim ad Reiskii mentem πάνυ. AUGER.

Ταῖς τούτων διαβολαῖς ἐπαρθέντες] Quod supra dixit, ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας. Recte vero ἐπαρθέντες: ut mox, ἐπαρθέντα ἐλπίδι. ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσι. Herodian. III. 40. MARKLAND.

δικαίως βουλευσαμένους ἀκύρους κατασταίησητε. οὔδε μὲν γὰρ ἅπαντα παὶ κατὰ τοὺς νόμους παὶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἔπραξαν, [1]καὶ ἠδικηκότες [2]μὲν οὐδὲν φαίνονται, λόγον δὲ πλεῖστον τοῦ δικαίου ποιησάμενοι. τούτων μὲν οὖν ἀδικούντων μετρίως ἂν ἠγανάκτουν, ἡγούμενος τετάχθαι τοὺς
116. 1 μὲν ἐχθροὺς κακῶς ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους εὖ· παρ' ὑμῶν δὲ τοῦ δικαίου στερηθεὶς πολὺ ἂν μᾶλλον λυπηθείην. δι' ἔχθραν μὲν γὰρ οὐ δόξω κακῶς ἀπεπονθέναι, διὰ κακίαν [3]δὲ τῆς πόλεως. λόγῳ μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ἀγωνίζομαι, ἔργῳ δὲ περὶ πολιτείας. τυχὼν μὲν γὰρ τῶν 337
δικαίων [4]—— [5]πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ —— μείναιμι
5 ἂν [6]ἐν τῇ πόλει· [7]πραχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶνδε, εἰ ἀδίκως ἁλοίην, ἀποδραίην ἄν. τίνι γὰρ ἐπαρθέντα ἐλπίδι δεῖ με συμπο- 338
λιτεύεσθαι, ἢ τί με χρὴ διανοηθέντα, εἰδότα μὲν τῶν ἀντι-

[1] καὶ om. T. R. A. [2] μὲν γὰρ οὐδὲν T. R. A. [3] δὲ ἐπαισχῦν τῆς A.
[4] parentheseos signa om. T. [5] πιστεύων T.
[6] ἐν om. T. [7] πραθεὶς R. παραχθεὶς A.

Βουλευσαμένους] Quæstores designat, qui Polyænum mulcta absolverant; ad quos etiam proximum οὗδε redit. Reisk. Auger.

Τούτων] Redit ad Ctesiclem ejusque collegas, qui Polyæno mulctam dictaverant. Reisk. Auger.

Τετάχθαι] Malim φύσει τετάχθαι, *a natura rerum ita esse constitutum, hanc esse legem a natura imperatam*, οὕτω πεφυκέναι. Reisk.

Ποιεῖν] Subaudi τινὰ, aut ἕκαστον ἡμῶν. Idem.

Διὰ κακίαν τῆς πόλεως] Latinam quidem interpretationem meam ad hanc vulgatam accommodavi, unde sententia exsistit tolerabilis illa quidem, dubium tamen penes me nullum est, Lysiam dedisse: διὰ κακίαν δὲ [subaudi τὴν ἐμὴν] στερηθῆναι [vel ἐπαισχῦν] τῆς πόλεως. *sed propter improbitatem meam urbe ejectus, exsilio mulctatus fuisse.* Reisk. Sc. τὴν ἐμήν. Auger.

Περὶ τῆς ἀντιγραφῆς] MS. in Marg. Steph. ἀπογραφῆς: quod verum est. sic initio fere Orat. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. Mox, pro πιστεύων δὲ, scribe τι: et pone ὑποστιγμὴν, non τελείαν, post ἐν τῇ πόλει, ut recte legit Stephanus. cum antea deesset Præpositio. Markland.

Πιστεύων] Ultimam literam censeo detrahendam esse, et verba ista πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ, *confido autem vestræ benevolentiæ atque æquitati*, pro parenthetis habeo. Post hæc scripta reperio πιστεύω in Vindobon. et sic nullus dubitavi id sumere, atque locum pro sententia mea distinguere. Reisk.

Ἂν τῇ πόλει] Π. ἂν ἐν τῇ πόλει, H. Stephan. Cont.

Πραχθεὶς] πραθεὶς Ald. Sed utrumque nihili est. Fortasse hoc modo: πρὸς ἐχθρούς δὲ, ὑπὸ τῶνδε εἰ ἀδίκως ἁλοίην, ἀποδραίην ἄν. Taylor. Mallem, παραχθείς, *adductus, productus*, sc. in judicium. ut supra: παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν ἠδικημότα με. Orat. XIII. παράγων αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. Mox, pro διανοηθέντα mallem διανοηθῆναι. Markland. A Stephano excogitatum et obtrusum πραχθείς, aut potius ab ejus operis, rursus expulsi, et genuinam lectionem πραθεὶς ex Aldina revocavi. Venditus autem, aut adductus ad eam necessitatem, ut mihi sub corona veneundum sit, id quod certissime fiet, si hoc judicio damner, quanquam si damner; præter fas et jus damner; affugiam ex urbe. Idem est ac si dixisset: εἰ δ' ὑφ' ὑμῶν ἁλοίην (καίτοι ἀδίκως, εἰ οὕτω συμβαίη) δέον ἐμὲ ὑπὸ τούτων ὑπὸ τούτων πραθῆναι, τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, ἀποδραίην ἄν. Reisk.

Μὲ χρὴ διανοηθέντα] Aut in με χρὴ latet μέτριον, aut illis servatis addendum est μεῖναι, aut ἐπιτηδεύειν. *quid æquum et tolerabile sperantem me oportet in urbe manere?*

δίκων τὴν προθυμίαν, ἀποροῦντα δ' ὅθεν χρὴ τῶν δικαίων τινὸς τυχεῖν; περὶ πλείστου οὖν ποιησάμενοι τὸ δίκαιον, καὶ ἐνθυμηθέντες ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν περιφανῶν ἀδικημάτων συγγνώμην ποιεῖσθε, τοὺς μηδὲν ἀδικήσαντας διὰ τὰς ἔχθρας μὴ περιίδητε ἀδίκως τοῖς μεγίστοις [1]ἀτυχήμασι περιπεσόντας.

[1] ἀδικήμασι T.

Reisk. Ad διασπάσθαι, sub. συμπολιτεύσασθαι, quod præcepit. Auger.

Προθυμίαν] Animum odio mei ardentem, studiumque atque contentionem modis omnibus mihi nocendi. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ

ΠΡΩΤΟΣ.†

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Is, pro quo Oratio hæc scripta est, exprobratum sibi dicit a Theomnesto, patrem se occidisse. Theomnestus dictum non negat, sed negat id ad Κακηγορίας legem pertinere, quæ prohibebat ἀνδροφόνον aliquem appellare, quo probro non affecisset eum qui quærebatur. Quam exceptionem confutat is qui agit, ex eo quod etsi verba quibus læsus fuerat, non essent in lege nominatim expressa, in ea tamen continebantur, quatenus vetabat lex ἀνδροφόνον quenquam appellare contumeliæ causa. Qui autem aliquem dicit patrem suum occidisse, eum ἀνδροφόνον dicit, et plus quam ἀνδροφόνον. Pag. ed. H. Steph.

Desid. Herald. Animadvers. in Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Rom. II. 13. Pag. ed. Reisk.

116. 15 α'. ΜΑΡΤΥΡΩΝ μὲν οὐκ ἀπορίαν μοι ἔσεσθαι δοκῶ, ὦ ἄν- 339
δρες δικασταί· πολλοὺς γὰρ ὑμῶν ὁρῶ δικάζοντας τῶν τότε 342

* ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ] Cum historiolas, hujuscemodi maxime, curta deceat brevitas, nolui, quæ præter Heraldiana observari volebam, *argumento* attexi, verum hic *post principia* latitantia minus occupatos solummodo morari. Ablata erat civibus Atticis non una sola lege conviciandi licentia. Nam 1. QUI ALIQUID IN ALIQUEM CONTUMELIÆ CAUSA DIXERIT, ἐὰν μὲ ἀποφαίνῃ, ὃς ἐστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα, ut dicit noster in hac oratione, lege tenebatur. Οἶσθα, ὅτι κακηγορίας ὀφλὼν ὁ νόμος γράψασθαι τοῦτον, ὃς ἂν ζλασφημῇ τινὰ, οὐκ ἴχων ἀποδεῖξαι περὶ ἂν λέγει σαφὲς οὐδέν; Dio Chrysostom. Orat. 15. Et Solo quidem hanc maledicendi libertatem a locis solummodo sacris, et publicis consessibus removit, *drachmarumque quinque ζημίαν* constituit, quarum tres solvendæ erant ei, cui injuria facta esse dicebatur, τῷ ἰδιώτῃ: duæ serario publico: Plato vero in suæ νομοθεσίας l. 11. non solum a templis et in jure dicundo, sed ubique arceri voluit, pœnamque arbitrio magistratus reliquit. Quem secuti sunt Romani. Papian. l. Responsor. tit. 5. "Si quis — in convicia atrocia forte proruperit, solutio vel vindicta pro facti ipsius qualitate in judicis arbitrio et æstimatione consistat." At erant 2. quædam gravioris notæ, δεινότεραι quædam contumeliæ, in quas vehementius insurgebat lex antiqua et ab omni ore excussit, non nisi *quingentis drachmis* redimendas. Hujusmodi jurisprudentia Attica nominavit ἀτίμητα, Κακηγορίας sc. lege designatas et nominatim interdictas. Isocrates c. Lochit. Νόμος κελεύει τοὺς λέγοντάς τι τῶν ἀτιμήτων ἀπεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν. Utpote si quis ἀνδροφόνον quempiam appellaverit. Noster: Ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς — ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀτιμήτων, ἐάν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾷν λέγειν. Inscitissime, ut id obiter notem, Meurs. Them. Attic. I. 15. hæc constitutione homicidis *linguæ* usuram ademptam esse voluit, οὐκ ἐᾷν ἀνδροφόνον λέγειν. O Themidem Atticam! Cuiquamne tantum de te licuisse! Et recte inter ἀτίμητα homicidæ appellatio refertur, cum ad eam sermonis atrocitatem nunquam devenit *jurisprudentia ipsa*, nisi in iis solis, qui ἐλαστῆρες et δεδογμένοι ἀνδροφόνοι erant. Demosth. adv. Aristocrat. Τοὺς δ' ἀνδροφόνους ἐξεῖναι ἀποκτείνειν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἀπάγειν, ὡς ἐν τῇ ἄξονι ἀγορεύει· λυμαίνεσθαι δὲ μὴ, μηδὲ ἀποινᾶν, ἢ δικῶν ὀφείλειν. ὅσοι ἂν καταβλάψῃ κ. τ. λ. Ἠκούσατε μὲν τῶν νόμων σαφῶς δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὡς καλῶς καὶ σφόδρα εὐσεβῶς

παρόντων ὅτε Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὅπλα
343 ἀποβεβληκότα, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, δημηγορεῖν· ἐν ἐκείνῳ γὰρ

ἔθυσεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον. Τοὺς ἀνδροφόνους φησί. πρῶτον μὲν δὴ τῶν ἀνδροφόνων λέγει, τὸν ἀλιτηρότατον ἤδη τῇ ψήφῳ. Οὐ γὰρ ἔστ' οὐδεὶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ πρὶν ἂν ἐξελεγχθεὶς ἁλῷ. Ποῦ τοῦτο δηλοῖ; ἴν τε τῷ προτέρῳ νόμῳ, καὶ ἐν τούτῳ. Ἐν μὲν γὰρ ἐκείνῳ γράψας, ἐάν τις ἀποκτείνῃ τὴν βουλὴν δικάζειν εἶπεν, ἐν δὲ τούτῳ τὸν ἀνδροφόνον προσεπὸν ἃ χρὴ πάσχειν εἶρηκεν. οὗ μὲν γὰρ ἦν ἡ αἰτία τὸ πρᾶγμα, τὴν κρίσιν εἶρηκεν· οὗ δ' ὁ ἁλοὺς ἔνοχος τῷ προσρήματι τούτῳ καθίστηκε, τὴν τιμωρίαν ἔγραψε. Grave idcirco et τῶν ἀπορρήτων, aliquem *homicidam* appellare. Lege erat speciatim interdictum, et a tali verborum contumelia maxime cavit Euphemismus Atticus. Sed, quod me non mediocriter parcellit, video hic in causa convicii aeterem a conviciis non abstinere, tametsi ea a *foro* et *Magistratuum conventibus* praecipue, ut vidimus, exsulabant lege diserta. Ἐγὼ δ' αἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ [πατέρα] μὴ ἀπεκτονέναι ἠτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχεν αὐτῷ τῶν εἰρημένων· φαῦλον γὰρ αὐτὸν καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγούμην. Et, quod felicioribus ingeniis relinquo concoquendum, ejusmodi erat istud convicium, quale nuper descripsimus, τῶν ἀπορρήτων scilicet, inter ea, quae disertis verbis et nominatim vetebantur. Τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μὴ τοὺς τῶν ἄλλων πατέρας κακῶς λέγειν τεθνεῶτας. Demosth. adv. Boeotum 2. Quam constitutionem cum quibusdam aliis uti omisit Petitus, gratiorem paulo operam sumere videbor, quam sumo quotidie, in Legibus Atticis recensendis: quarum συλλογὴν, suppetant modo vires et hoc otium Academicum, in lucem meditor proferre. TAYLOR.

†ΠΡΩΤΟΣ] Male dicitur *prior*, cui non succedit altera, et quam etiam pro unica habent quotquot laudant Antiquiores. Κατὰ Θεομνήστου Cod. Vatic. Harpocr. in Ἀπλᾶ et Ἀπόρρητα, ceterique. Proinde palam omnibus praedico, a secunda quae a tergo mox sequitur, caverent. Irrepsit nimirum in ora hominum et *dias oras* cura nostri nondum subacta, quam in sedem διυπερολεγίας, cum tamen a priori neque locorum tractatione, neque vocabulis ipsis discedat, inepte compegerint Librarii, exinde in multorum fallaciam quotidie deprehendam. Evenit enim nostro, sicut et plurimis evenisse quoque credo, ut quam ibi contentionis imaginem rudiori tractu adumbravit, hic disertiori lumine orationis exprimeret, et, ut de se ait Tertullianus, "properatum opus pleniore scriptione rescinderet." Vel fortasse, quod magis demum sentio, acta erat illa coram *Arbitris*, qui, ut infra discimus, de hac causa prius cognoscebant, haec coram *Judicibus* post annum elapsum. Quod et aliunde confirmari posse credo. IDEM.

Λυσίθεος] Infra Dionysius dicitur. Nonnulla fortasse ibi sum admoniturus. IDEM. Lysithei pariter atque Dionysii nomina recte habent. Lysitheus erat actor ejus causae, qua Theomnestus abjecti scuti reus agebatur. Dionysius autem Lysitheo ea in causa operam dabat dicendo adversus Theomnestum testimonio, quanquam ex insequentibus intelligimus Theomnestum causam vicisse, et Dionysium falsi dicti testimonii nomine notatum infamia fuisse. REISK.

Δημηγορεῖν] Ἀναγορεύειν. SCHOTT. *Non licuisse ire inficias.* Somnia mera! Quid enim, monstrum! ad hunc locum confert, sive Lysitheus in eo judicio adversarium nactus sit difficilem, sive confitentem? Lis erat ea δημιμασίας. Negabat scilicet ullum Theomnesti vel *voce* vel *consilio* opus esse reipublicae, qui eam armis tegere per ignaviam non sustinuit. Nam in orat. c. Timarch. ἀνίδρις νομοθέτης, οὔ χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὐκ οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. Τίσι δεῦτερον ἀπιέναι, φησὶ, μὴ ἐστεφανωμένοις — ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποζεβληκώς. Rescribe itaque: Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα οὐκ ἀξιῶν αὐτὸν δημηγορεῖν, id est, ἀξιῶν αὐτὸν μὴ δημηγορεῖν, solita phrasi. Ita noster c. Alcibiad. Ἀντιβολήσωσιν οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱέος τοιαύτην δεῖλαν καταγῶναι. Et rursus pro Aristoph. bon. Ἐγὼ μὲν οὖν ἀξιῶ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τιμήματα παρασχομένους ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. Et c. Agorat. Ὁρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα ξύλτιστα ἐν τῇ πόλει, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον οὐκ ἔφασαν προσήκεσθαι. Id. de S. Oliv. excis. Ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ λέγειν. Plutarch. in Alcibiad. Ἐρωτώμενοι δὲ, ἐφ' οἷς ἀφιγμένοι τυγχάνουσιν, οὐκ ἔφασαν ἔχειν αὐτοπράτορες. Vid. eund. de fort. Alexand. orat. 1. p. 331. B., Aristid. c. Plat. pro quat. vir. statim in fronte, Xenoph. p. 454. B., Plat. de Rep. t. 1. p. 34. Edit. Massie. Ita Latini fere. Plaut. Mostell. I. 3. 37.

" Stulta es plane, quae
Illum tibi aeternum putes fore amicum et benevolentem.
Moneo ego te, te deseret ille aetate et satietate.
Ph. Non spero." TAYLOR.

τῷ ἀγῶνι τὸν πατέρα μ᾽ ἔφασκεν ἀπεκτονέναι τὸν ἑαυτοῦ. 344
ἐγὼ δ᾽, εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ με ἀπεκτονέναι ᾐτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων — φαῦλον γὰρ αὐτὸν καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγούμην —, οὐδ᾽ εἴ τι ἄλλο τῶν ἀπορρήτων ἤκουσα, οὐκ ἂν ἐπεξῆλθον αὐτῷ — [1] ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν φιλόδικον εἶναι νομίζω κακηγορίας δικάζεσθαι — · νυνὶ δὲ αἰσχρόν μοι εἶναι δοκεῖ περὶ τοῦ πατρὸς, οὕτω πολλοῦ ἀξίου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρήσασθαι τὸν ταῦτ᾽ εἰρηκότα. καὶ παρ᾽ ὑμῶν εἰδέναι βούλομαι πότερον δώσει δίκην, ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἐξαίρετόν ἐστι καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὅ τι ἂν βούληται.

Ϛ΄. Ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἔτη [2] εἰσὶ τριάκοντα 345
τρία, ἐξ ὅτου [3] δ᾽ ὑμεῖς κατελήλυθατε, εἰκοστὸν τουτί. 346

[1] ἀνελευθέρου γ. κ. λ. φιλοδίκου A. [2] εἰσὶ τρία καὶ τριάκοντα, ἐξ A. [3] δ᾽ om. T.

Οὐκ ἐξὸν αὐτῷ δημηγορεῖν ἐν ἐκείνῳ γὰρ etc.] Explicanda sunt hæc ex Antiphonte Orat. de Saltat. p. 145. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐκτιθέναι τὰς ἀπογραφὰς φόνου δίκην, εἰργεσθαι τῶν νομίμων. et ita Pollux VIII. 7. segm. 66. Unde mirum, quid in animo habuerit Schottus, cum pro δημηγορεῖν conjecerit ἀπαγορεύειν. Sæpe hanc Orationem citat Harpocration: plerumque tamen cum ista cautione, εἰ γνήσιος. Markland.

Ἔφασκεν] Theomnestus puta. Reisk.

Αὐτὸν] Patrem Theomnesti puta. Idem.

Εἴ τι ἄλλο] Εἴ τι ἄλλῳ. Ald. Hæret Scal. Nam ex ea lectione refinxit: οὐδὲ τῷ ἄλλῳ εἴ τῶν etc. Taylor. εἴ τι ἄλλο. Cont.

Τῶν ἀπορρήτων] Τὰ ἀπόρρητα explicat Harpocratio τὰ ἀπηγορευμένα ἐν τοῖς νόμοις, *legibus interdicta*, np. convicia. Quæ porro, inquit ille, alter alteri objicere per leges vetaretur, Lysias decharavit oratione adversus Theomnestum. At, ut ex ipsa oratione patet, non omnia quidem, sed nonnulla tantummodo. Auger.

Ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν φιλόδικον etc.] Lego, ἀνελευθέρου et φιλοδίκου, Casu secundo. Markland.

Τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτου] Nescio, quo fato evenerit, ut quæ ab Auctore exiit oratio intempestivius, δευτέρᾳ tamen ejus φρονήσει vincat hodie castitate! Id quod mox per plura evincam. Vel hic quam bellule procedat calculus! Nescio sane, quibus digitis hic homo annos computet. Rectius posterior: Ἔτη γὰρ ἔστι μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ᾽ ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν δωδεκαέτης ὢν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνησκεν. Vidit hæc Schott. Palmer. et Bentleius denique in dissertationibus de ætate Phalaridis. Attamen si supponamus annum integrum elapsum fuisse inter illam scriptam atque hanc habitam, meliore via medicatus est Scal. ἔτη εἰσὶ τριάκοντα τρία. Et cetera concordabunt. Taylor. Non convenit cum Seipso: in Oratione enim secunda (quemadmodum vulgo inscribitur) *triginta duos* annos sibi attribuit, et mox, quod in hac τρισκαιδεκέτης, in ista δωδεκαέτης dicitur: unde Schottus hunc locum ita refingit: ἔτη εἰσὶ δύο καὶ τριάκοντα: et pro τρισκαιδεκέτης, ex ista δωδεκαέτης hic emendatum vult. Sed cum istam Orationem omnino spuriam esse putem, nec ipsius Lysiæ, sed Abbreviatoris cujusdam; huic priori potius standum esse judico, et legendum hoc loco: ἔτη εἰσὶ τρία, καὶ τριάκοντα, vel τριάκοντα τρία· ἐξ ὅτου δ᾽ ὑμεῖς κατελήλυθατε, εἰκοστὸν τουτί. quemadmodum ibi legitur: ἐξ οὗ δ᾽ ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοστὸν τουτί. Et sane ex isto Epitomatore hoc capimus commodi, quod, licet nonnullis in locis Lysiæ verba interpolaverit, et ad usitatiores loquendi formas pro libitu, vel ævo suo, reduxerit (quemadmodum hic, pro Lysiæ ἐξ ὅτου, Ille substituit vulgarius istud ἐξ οὗ), Sensum tamen retinet, et ad veram Lysiæ scripturam sæpe nos manu ducit. Optandum foret, ut Demosthenicarum aliquot Compendia hujusmodi haberemus. Markland. ἔτη ἐστὶ δύο καὶ τριάκοντα. Cont.

φαίνομαι οὖν τρισκαιδεκέτης ὢν ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνησκε. ταύτην δὲ ἔχων τὴν ἡλικίαν, [1] οὔτ' εἰ ἔστιν ὀλιγαρχία ἠπιστάμην, οὔτε ἂν ἐκείνῳ ἀδικουμένῳ ἠδυνάμην βοηθῆσαι. καὶ μὲν δὴ οὐκ ὀρθῶς τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς 347 Παντα|λέων ἅπαντα παρέλαβε, καὶ ἐπιτροπεύσας ἡμᾶς τῶν πατρῴων ἀπεστέρησεν, ὥστε πολλῶν ἕνεκα, ὦ ἄνδρες δικασταί, προσῆκέ μοι αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν. ἀνάγκη μὲν οὖν περὶ αὐτῶν μνησθῆναι, οὐδὲν δὲ δεῖ πολλῶν λόγων. σχεδὸν ἐπίστασθε ἅπαντες ὅτι ἀληθῆ λέγω. ὅμως δὲ μάρτυρας αὐτῶν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. 35

γ'. Ἴσως τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τούτων μὲν οὐδὲν ἀπολογήσεται· ἐρεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς ἅπερ ἑτοίμα λέγειν καὶ πρὸς τὸν διαιτητήν, ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀπορρήτων, ἐάν 348 [2] τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾶν λέγειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι

[1] ὅτ' εἰ ἔστιν T. οὔτ' ἴ,τι ἔστιν A.

[2] τις τινὰ εἴπῃ A.

Ὅτ' εἰ ἔστιν] Οὔτ' εἰ ἔστιν Codd. Steph. et Coisl. Scal. quoque. Rectius tamen Steph. οὔτε ἴ,τι ἔστιν ὀλιγαρχία, ὡς ἐν τῇ τοῦ διωτέρου λόγου ἀρχῇ. TAYLOR. Sed MS. habet, οὔτ' εἰ ἔστιν ὀλιγαρχία, recte. Xenophon Ἀπομνημ. lib. V. p. 835. ἀλλ' εἰ μὲν καλοῦσί με τοῦτο τὸ ὄνομα, οὐκ οἶδα. Sic Lucas Actor. XIX. 2. Ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. Mutavit, opinor, Abbreviator in magis notum loquendi genus. Sic in citato Lucæ loco pro ἐστιν Codex Vetustissimus Academiæ Cantabrigiensi a Beza donatus habet λαμβάνουσί τινες: quod est Interpolatoris, vel non intelligentis phrasin, vel metuentis, ne ex hoc responso viderentur Discipuli Ephesii dixisse, Se nescivisse *Existentiam* Spiritus Sancti. Mox lego, ἐπιβουλεύσα ἂν αὐτῷ, *insidiatus fuissem illi*. vulgo deest ἄν. MARKLAND. οὔτ' εἰ ἔστιν. CONT.

Οὐκ ὀρθῶς] Videtur ἂν interponendum. *vitæ patris si fuissem insidiatus, quo bonis potirer, non recte, non sapienter fecissem.* REISK.

Παντα|λέων] Si ingenio fuissem vel mediocriter φιλοδίκῳ, ingentem utique dicam isti Pantaleonti scripsissem. *Nomen* fratris minime erat necessarium, et originem debere arbitror orationi ἀντιγράφῳ, ubi legitur: ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἐπιστήμην ἡμᾶς. Ea tamen verba cum hio efferuntur per ἅπαντα παρέλαβε, proclive erat in nomen proprium Παντα|λέων commigrare. TAYLOR. Non intelligo hanc Ratiocinationem, nisi pro παρέλαβε legatur προέλαβε, *præceperat*, scil. ante patris mortem: quod factum non probabile est, et reclamare videntur, quæ sequuntur. Ut nunc sunt, pessime argumentatur. Dilucidius hæc effert Abbreviator, omissis ὀρθῶς et ἐπιτροπεύσας ἡμᾶς (ita enim legendum, non ὑμᾶς), quæ ultima difficultatem injiciunt sententiæ. Cæterum contra Pantaleonta quendam scripsit Orationem Noster, cujus meminit Pollux IV. 3. segm. 23. An hiooc fuerit, ignoro. Mox, pro περὶ αὐτῶν forte leg. περὶ τούτων, ut paulo post. MARKLAND.

Ἀνάγκη μὲν οὖν] Post οὖν videtur ἦν deesse. REISK.

Σχεδὸν ἐπίστασθε] Videtur γὰρ interponendum. IDEM.

Ἐάν τις] Interpono τινα. *si quis ab aliquo dicat patrem ejus esse interfectum.* Nam e vulgata hæc exsistat sententia, alienissima quidem illa: *si quis aiat a se patrem suum esse interfectum.* IDEM.

ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι
40 ἀλλὰ τῆς τούτων διανοίας, καὶ πάντας εἰδέναι ὅτι, ὅσοι
ἀνδροφόνοι εἰσὶ, καὶ ἀπεκτόνασί τινας. πολὺ γὰρ ἔργον ἦν
τῷ νομοθέτῃ ἅπαντα τὰ ὀνόματα γράφειν, ὅσα τὴν αὐτὴν
δύναμιν ἔχει· ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπὼν περὶ πάντων [1]ἐδή-
λωσεν. οὐ γὰρ δήπου, ὦ Θεόμνηστε, εἰ μὲν [2]τίς σ' εἴποι
πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν, ἠξίους ἂν αὐτὸν ὄφλειν σοι 349
δίκην· εἰ δέ τις εἴποι ὡς τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φύσαντα ἔτυ-
πτες, ᾧου ἂν αὐτὸν ἀζήμιον δεῖν εἶναι ὡς οὐδὲν τῶν ἀπορ-
117. 1 ῥήτων εἰρηκότα. ἡδέως γὰρ ἄν σου πυθοίμην — περὶ τοῦτο
γὰρ δεινὸς εἶ καὶ μεμελέτηκας καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν —, εἴ
τίς σε εἴποι ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα, ἐν δὲ τῷ νόμῳ εἴρητο, ἐάν
τις φάσκῃ ἀποβεβληκέναι, ὑπόδικον εἶναι, οὐκ ἂν ἐδικάζου
αὐτῷ, ἀλλ' ἐξήρκει ἄν [3]σοι ἐρριφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι
οὐδέν σοι [4]μέλει; οὐδὲ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι ῥῖψαι καὶ ἀποβε- 350
5 βληκέναι· ἀλλ' οὐδ' ἂν τῶν ἕνδεκα γενόμενος ἀποδέξαιο, εἴ
τις ἀπάγοι τινὰ φάσκων ἱμάτιον ἀποδεδύσθαι ἢ τὸν χι-
τωνίσκον ἐκδεδύσθαι, ἀλλ' [5]ἀφείης ἂν τὸν αὐτὸν τρόπον,

[1] ἔδηλου T. R.
[2] τις εἴποι T. τίς σ' εἴποι R. τίς σε εἴποι A.
[3] σοι, ὅτι σ' εἶπον ἐμφάναι A.
[4] σοι μέλλει in ed. 4. μοι μέλλει in S. T. σοι μέλλειν A.
[5] ἀφίοις T. R. ἀφοίης A.

Τῆς τούτων διανοίας] Abbreviator, τῆς τῶν ἔργων διανοίας. Lysias infra: εἴωθε μάχη τοῖς ὀνόμασι, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις τῶν νῦν προσίοντας. Sed rectius τούτων. MARKLAND. Post διανοίας videtur ἴσχεσθαι deesse. REISK.

Καὶ πάντας εἰδέναι κ. τ. λ.] Plenius hæc et expressius in proxima oratione, ubi bis ἀπεκτόνασι, quod has sordes Hellenismi (ἀπεκτονέναι puta, quod est in vulg.) mirum quantum superet. ἀπεκτόνασι quoque Coisl. TAYLOR. ἀπεκτόνασι. CONT. Hic legi velim, ut in altera oratione: ὅτι ἔσω ἀπεκτόνασί τινας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσί· καὶ ὅτι ἀνδροφόνοι τινὲς, καὶ ἀπεκτόνασι τουτονί. AUGER.

Ἐδήλου] Ἐδήλωσεν Cod. Steph. quam quoque scripturam clare exhibet oratio sequens, quæ ubique fere est correctior. TAYLOR.

Εἰ μέν τις εἴποι] Lege: τίς σε εἴποι. Sic in secunda: ἐὰν μέν τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν καλῇ σε: ita legendum, non καλέσῃ. Pro ἐδήλου paulo ante MS. habet ἐδήλωσεν: et ita Abbreviator. MARKLAND.

Φύσαντα] Φυτεύσαντα habet oratio altera. TAYLOR.

Τοῦτο] F. περὶ τούτου γὰρ δεινὸς εἶ — λέγειν. IDEM. A codice Veneto Bessarionis abest δεινός. quod ut non laudo, ita aio ferri posse. σοφὸς τὶ εἶναι est bene Græcum. *circa aliquid versari, ei deditus esse.* Verum vulgata h. l. bene habet. REISK.

Φάσκῃ ἀποβεβληκέναι] Contius addit τὴν ἀσπίδα.

Ἐξήρκει —] Videtur hic locus sic ferme sarciendus: ἐξήρκει ἄν σοι, ὅτι σε εἶπεν ἐμφάναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι, οὐδέν σοι μέλλειν. in infinitivo. *acquiesceres in hoc* (neque ad judicii certamen rem deferres), *causans, tua nihil referre, neque te animo angi, propterea quod adversarius dixisset, te scutum ἐμφάναι, non autem ἀποβεβληκέναι.* REISK.

Μέλλει] Recte olim confixere sceleratum istud μέλλει Scal. et Steph. quorum ille nobis μέλλει, hic μέλλειν propinavit. Verum mehercule dum Auctoris sensa liquide perspicere videor, oratio tamen ipsa nescio quid Insubrici et præfracti retinere videtur. TAYLOR. Mallem, οὐδέν μοι μέλλει. et mox, pro ὑπομάζεται scribe ὑπομάζετο: quo tendit Secunda, εἰ μὴ λαπτὸν ἦν ὑπόδικον ὑπομαζόν. MARKLAND. λέγοντι ὅτι οὐδέν σοι μέλλει. CONT.

Ἀφίοις] F. ἀφῇς. Verbum certe. TAYLOR. Postremum quid sibi velit, haud intelligo, ut alia Taylori quamplurima. Optativum equidem hic malim ἀφοίης, ob

ὅτι οὐ λιποδύτης ὀνομάζεται. οὐδ' [1]εἴ τις παῖδα ἐξαγαγὼν ληφθείη, οὐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι· εἰπερ [2]μαχῇ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν [3]προσέξεις, ὧν ἕνεκα τὰ ὀνόματα πάντες τίθενται.

δ'. Ἔτι τοίνυν σκέψασθε, ὦ ἄνδρες δικασταί· οὗτοσὶ γάρ μοι δοκεῖ ὑπὸ ῥᾳθυμίας καὶ μαλακίας οὐδ' εἰς Ἄρειον πάγαν ἀναβεβηκέναι. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, ὅταν τὰς τοῦ φόνου δίκας δικάζωνται, οὐ διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος τὰς διωμοσίας ποιοῦνται, ἀλλὰ δι' οὗπερ ἐγὼ [4]κακῶς ἀκήκοα. ὁ μὲν γὰρ διώκων ὡς ἔκτεινε διόμνυται, ὁ δὲ φεύγων ὡς οὐκ ἔκτεινεν. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη

[1] εἰ τὴν παῖδα T. εἴ τις τὴν παῖδα A.
[2] μάχῃ T. R. A.
[3] προσέχεις T. R. A.
[4] καλῶς T.

praemissum ἀνοδίξαιο, et insequens φάσκοις. Reisk.

Ὅτι οὐ λιποδύτης] Nescio qua mente Contius ejiciat οὐ. Auger.

Τὸν] F. τόν. Τινὰ tamen legit Herald. in Salmas. IV. 7. Taylor. Hujus loci hic est sensus: οὐκ ἂν φάσκοις ἀνδραποδιστὴν, quia scilicet in servitutem adduxit non *virum*, ἄνδρα, sed *puellam*, τὴν παῖδα. Auger.

Ἀνδραποδιστὴν] Plagiarius qualis erat ille Appius Claudius apud Livium. Salmas.

Ἔτι τοίνυν σκέψασθε] *Id insuper considerate, judices*: hic orator orationem convertit a Theomnesto ad judices, quia nempe, quum Theomnestus propter animi ignaviam in Areopagum non adscenderit, ignorare debet quæ illic agantur. Auger.

Οὗτοσὶ γάρ] Ratiocinium cohæret sic: Vos omnes nostis (de hoc enim Theomnesto nil dicam, qui mihi videtur id ignorare; neque mirum id cuiquam videri debet; nam præ mollitie et ignavia nusquam ille mihi videtur in Areopagum adscendisse). vos igitur omnes nostis. Reisk.

Διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος] Vult dicere, formula jurisjurandi utrinque a litigantibus coram Areopagitis dicendi non hæc est: οὔτε ἐστὶν ἀνδροφόνος τοῦ δεῖνα, neque ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἀνδροφόνος τοῦ δεῖνα. sed istæc: οὗτος ἀπέκτεινε τὸν δεῖνα. et ἐγὼ οὐκ ἀπέκτεινα τὸν δεῖνα. Idem.

Ἀλλὰ δι' οὗπερ κ. τ. λ.] Locum mendosum esse ausim pronunciare. Lego: ἀλλὰ δ' οὗπερ ἔργον κακῶς ἀκήκοε. Salmas. Fallitur vir doctissimus. Lego enim certissima emendatione: ἀλλὰ δι' οὗπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα. Ita Calumnia solet describi apud Græcos. Sensus est: *In actionibus Areopagiticis juramentum utrinque concipitur non in verbis legis, non διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος, de quo nunc agitur*, scil. ἀνδροφόνος, *sed iis ipsis*, quibus me lædi conqueror. Διώκων enim διόμνυται, ὡς ἔκτεινε, ὁ δὲ φεύγων, ὡς οὐκ ἔκτεινε. Noster c. Familiar. Εἰπάτω τίς ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν; proxime: Οὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δέησῃ σε κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, κ. τ. λ. Huc spectant, quæ sequuntur: Οὐκ ἄρα δίκην σαυτοῦ λήψομαι, — πότερον ὅτι δικαίως ἀκήκοα; Taylor. Lege κακῶς ἀκήκοα, *male audivi*, i. e. vituperatus sum. Dicit: In Areopago, quando de Homicidio quæstio fit, Formula jurisjurandi concipitur per hoc ipsum verbum (κτείνειν) quo contra me usus est Theomnestus, *quando mihi cædem patris mei exprobravit*, δι' οὗπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα: Actor enim jurat, ὡς ἔκτεινε hunc vel illum Reus: Reus vero contra jurat, ὡς οὐκ ἔκτεινε. Notissima phrasis κακῶς ἀκούειν, et infra hac Orat. occurrit, et centies alibi. Markland. κακῶς. Cont.

Ἔκτεινε] Ad primum ἔκτεινε subauditur ὁ φεύγων, *reus*; ad secundum αὐτός. Reisk.

Οὐκοῦν ἄτοπον κ. τ. λ.] Locus mire corruptus Schotto: qui ut aliquid contaliase videatur ad emendandum, istud τὸν φεύγοντα in exitu orationis delet. Ego non delendum judico, sed loco moveri arbitror. Locus est laceratus et absorbetur non nihil. Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δεξάντα κτεῖναι * * * φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι· τὸν φεύγοντα * * * ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο. Taylor. Sed has voces [sc. τὸν φεύγοντα], licet alio loco positas, postulat Argumentatio, quæ ad certissimam, ut mihi videtur, hujus loci restitutionem

τὸν [1]δείξαντα κτεῖναι, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων, ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο. τί γὰρ ταῦτα, ὧν οὗτος ἐρεῖ, διαφέρει; καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω [2]εἰπόντι σε ἐρριφέναι τὴν ἀσπίδα. καίτοι περὶ μὲν 354
τοῦ ῥῖψαι οὐδὲν [3]τῷ νόμῳ εἴρηται· ἐὰν δέ τις εἴπῃ ἀποβεβληκέναι τὴν ἀσπίδα, πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν κελεύει. οὐκοῦν δεινόν, [4]εἰ, [5]ὅταν μὲν [6]δέησῃ κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, [7]λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἴπῃς 355

[1] δείξαντα κτεῖναι ἀποφεύγειν, φάσκοντα R. A. [2] εἶπε τις σὲ T. [3] ἐν τῷ A.
[4] εἰ om. R. A. [5] ἐὰν R. [6] δεήσῃ σε κακῶς T. δέῃ σε κακῶς R. A.
[7] ἐκλαμβάνειν R. λαμβάνειν A.

ducit. ea est hæc: οὔκουν ἄτοπον ἂν εἴη, τὸν φεύγοντα, τὸν δειχθέντα κτεῖναι, φάσκειν οὐκ ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο; nonne igitur absurdum foret, si Reus, qui demonstratus fuit occidisse, diceret se non esse ἀνδροφόνον (homicidam), quia Actor jurabat illum esse ἀνδροφόνον? quod enim est inter hæc discrimen etc. Possis retinere οὐκοῦν, igitur, sine Interrogatione: sed istud vividius est. De cæteris, vix dubitari posse puto. MARKLAND. Ego locum hunc saltim ad tolerabilem et convenientem sententiam sic reformavi, ut pro vulgari δείξαντα, sufficerem δείξαντα, et ἀποφεύγειν adderem, utrumque de meo. Perabsurdum sit, eum, qui vivus fuerit judicibus cædem commisisse, quamquam ipse confiteatur se homicidam esse, tamen absolvi (ἀποφεύγειν, aut, si magis probes ἀξιῶν ἀποφεύγειν, postulare, ut absolvatur) ideo, quod actor in jure jurando affirmaverit, reum occidisse, κτεῖναι. nam a lege homicidia vetante, verbum κτείνειν non usurpari, sed vocabulum ἀνδροφόνου. REISK. Ὡς ἔκτινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο, intelligo quasi legeretur, διωμόσατο ὡς ὁ φεύγων ἔκτινε. AUGER. F. leg. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δράσαντα ἀφεῖναι, φάσκοντα etc. Demosth. p. 983. 17. ἀλλ' ἁπλῶς ἁπάντων τούτων ὄρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται, τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι, et mox v. 21. οὐδὲ γὰρ, ἂν ὁ παθὼν αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, περὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι.

Αὐτὸ μὲν Θέωνι κατηγορίας ἐδικάσω, εἴπερ τις σε] (Sic. vulg.) Cod. Steph. et Coisl. αὐτὸς μὲν Θέωνι. Lege itaque: καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω εἰπόντι σε ἐρρίφθαι τὴν ἀσπίδα. Mendum in voce κατηγορίας vidit Schottus. Egomet quoque vidi, neque hic solum, sed in auctoribus quamplurimis, quos omnes recensere non illius est, qui ad alia et magis propria festinat. Postremum denique (immo totum) confirmatur ex pari loco in oratione proxima: αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα. TAYLOR. Præcedentia recte emendarunt Viri Doctissimi: καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω. Sequentia connectenda erant, et sic scribenda:— ἐδικάσω εἰπόντι σε ἐρρίφθαι τὴν ἀσπίδα· καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. et tu ipse quidem Theoni litem intendisti, quod dixerat te ῥῖψαι (abjecisse) clypeum: cum tamen de hoc verbo ῥῖψαι in lege nihil dicatur, sed etc. Clare Abbreviator: καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα· καίτοι ἐν τῷ νόμῳ τὸ ῥῖψαι οὐ γέγραπται, ἀλλ', ἐάν τις φῇ ἀποβεβληκέναι. sic et ibi legendum puto, cum vulgo desit τὸ ῥῖψαι, ex sensu et Lysia supplendum. Mox, pro λαμβάνειν lege λαμβάνεις, prout postulat Conjunctio εἰ, et sequens ἀξιοῖς. et pro δεήσῃ σε forte δέῃ σε. MARKLAND. καὶ αὐτὸς μὲν, Θεόμνηστε, κακηγορίας ἐδικάσω, εἰ εἶπέ τίς σε ἐρριφέναι. CONT.

Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι κ. τ. λ.] Malo alite usus est Criticorum princeps Salmasius, cum hæc tractavit. Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα ἢ ἀποβεβληκέναι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Nam ἀποβεβλῆσθαι est ipsissimum verbum juridicum: Et hominem, quem alibi semper suspicere non sine aliqua reverentia soleo, hic idcirco magis demiror, quia, qui locum hunc non intelligit, nihil in tota oratione intelligere posse videtur. TAYLOR.

Οὐκοῦν δεινόν, ἐὰν μὲν δέησῃ σε] F. δίῃ σε. *In Edit. min.* TAYLOR. CONT. Sic dedi, pro vulgaribus istis: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ ὅταν μὲν δέησῃ σε. Postremum hoc δέησῃ a Stephano profectum est. Aldus dederat δεῖ. unde potius δίῃ debebat effici. Illa lectio εἰ ὅταν ex eo nata videtur, quod in aliis libris esset, εἰ, in aliis, ἐὰν, in aliis ὅταν. Ego ἐὰν præstuli ex altero exemplo. REISK.

Λαμβάνειν] Lege λαμβάνεις. TAYLOR.

κακῶς, οὐκ [1]ἀξιοῖς δοῦναι δίκην. πότερον οὕτω σὺ δεινὸς εἶ, ὥστε, ὅπως ἂν βούλῃ, οἷός τ' εἶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις, ἢ τοσοῦτον δύνασαι, ὥστ' οὐδέποτε οἴει τοὺς ἀδικουμένους ὑπὸ σοῦ τιμωρίας τεύξεσθαι; εἶτ' οὐκ αἰσχύνῃ οὕτως ἀνοήτως διακείμενος, ὥστ' οὐκ ἐξ ὧν εὖ πεποίηκας τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἀδικῶν οὐ δέδωκας δίκην, οἴει δεῖν πλεονεκτεῖν; [2]καί- 25
τοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ε'. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑμᾶς μὲν πάντας εἰδέναι ἡγοῦμαι ὅτι ἐγὼ μὲν ὀρθῶς λέγω, τοῦτον δὲ οὕτω
356 σκαιὸν εἶναι ὥστε οὐ δύνασθαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα. βούλομαι οὖν αὐτὸν καὶ ἐξ ἑτέρων νόμων περὶ τούτων διδάξαι, ἄν πως ἀλλὰ [3]νῦν ἐπὶ τοῦ βήματος παιδευθῇ καὶ τὸ λοιπὸν ἡμῖν μὴ παρέχῃ πράγματα. καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους [4]τοὺς Σόλωνος τοὺς παλαιούς. 30

ΝΟΜΟΣ.

357 Δεδίσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἡμέρας [5]πέντε τὸν πόδα, ἐὰν [6]μὴ [7]προστιμήσῃ ἡ Ἡλιαία.

[1] ἀξιοῖν R. A. [2] καί μοι A. [3] νῦν γ' ἐπὶ R.
[4] τοῦ T. R. A. [5] δίκα A. [6] μὲν T. om. A. [7] προτιμήσῃ A.

Οἷός τ' εἶ] Οἷος εἶ. Scal.

Καίτοι ἀνάγνωθι] Lege: καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον. ut paulo post: καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους. et ita passim. Infra, ἄν πως ἀλλὰ νῦν. mallem ἂν πως ἆρα νῦν, si forte ullo modo nunc apud tribunal discat. Markland. et in Edit. min. Taylor. Non videtur lex περὶ τῆς κακηγορίας, de poenis maledicentium, sed περὶ τοῦ ἀνδροφόνου, de poenis homicidarum designari. Reisk.

Τὰ λεγόμενα] Scil. ὑπὸ τούτου τοῦ νόμου. vim et sententiam hujus legis non percipere, vel disputationem hanc meam capere, docentem, non ex verbis leges esse interpretandas, sed ex destinatione legislatoris et ex natura rerum. Idem.

Ἄν πως ἀλλὰ νῦν] F. ἔπως ἆρα νῦν. Taylor. Si quid mutandum sit, malim ἂν μήπως ἀλλὰ νῦν γ' ἐπὶ — si nondum, at nunc saltim — Verum videtur vulgata defendi posse, idemque dicere, atque si καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε, si non citius, at nunc saltim. Ego equidem γ' addidi de meo. Reisk. Idem valet ac si diceretur: εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε ἐπὶ — si nondum prius, at nunc saltem edoceantur.

Auger.

Τοὺς παλαιοὺς] Id est, scriptos illo casu, obsoleto sermone priscorum Atticorum. Consultum duxit orator de hoc admonere ob insequentia. alias potuisset etiam τοῦ παλαιοῦ dicere. Reisk.

Δεδίσθαι κ. τ. λ.] Lex occurrit integrior multo in oratione Timocratea, cujus fide adductus nostrum, (id quoque videntе Herald. Animadv. III. 3.) emaculavi: Ὅ, τι ἂν τις ἀπολίσῃ, ἐὰν μὲν αὐτὸ λάβῃ τὴν ἀπωλείαν καταδικάζειν ἐὰν δὲ μή, τὴν ἀποτιμασίαν πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. δεδίσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ (lege ποδοκάκκῃ, ut mox monituri sumus) τὸν πόδα πέντε ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἡ Ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον ὅταν περὶ τοῦ τιμήματος ᾖ. Male in duas leges dispertitur Demosthenicam et Lysiacam Petit. Legg. Attic. Taylor.

Ποδοκάκκῃ] (Sic vulg.) Admonuit Moschop. v. σχοῖ. p. 82. vocem hanc per duo κκ esse scribendam. Ποδοκάκκη διὰ δύο κκ τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ξύλον, ὑφ' οὗ οἱ πόδες κατέχονται. Atque plurimi ita scribunt. Theonem, quoniam locum insignissimum habet in Progymnasm. afferre imprimis

ἡ ποδοκάκκη αὕτη ἐστὶν, ὦ Θεόμνηστε, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. εἰ οὖν ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν ἐν ταῖς εὐθύναις 359
τῶν ἕνδεκα κατηγορίᾳ, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἐδέδετο ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ, οὐκ ἂν ἠλίθιον αὐτὸν νομίζοιεν; λέγε ἕτερον νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

35 Ἐπεγγυᾷν δ' ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω. δεδιότα δὲ δίκης ἕνεκα δρασκάζειν.

lubet. Περὶ δὲ τὸ ὄνομα [γίνεται ἀσάφεια] ὅταν καινὸν ἢ σφόδρα παλαιὸν ἢ ξένον ἢ τὸ γεγραμμένον, οἷον ἡ ποδοκάκκη καὶ ἡ ἡμέδαπή. Καὶ εἴ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμωτηρίου, καθάπερ Κύπριοι. Διὸ καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τινὲς οὕτως ἐξηγοῦνται,

Χαλκείῳ δ' ἐν κεράμῳ δίδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

Ita Harpocrat. Ποδοκάκκη τὸ ξύλον τὸ ἐν δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἵνα παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου πόδα τις, ποδῶν τις πάλαισις οὖσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὅς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Ἀυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοὔνομα. φησὶ γὰρ, ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Quæ verba lucem affundeut Hesychio. Nam idem velle videtur, sed propter laxatum locum contrarium potius obtinet. Ibi enim expiscari licebit, quod per duo κκ scribitur, ἵνα παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου, ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή. Qui Varinum de hac voce consulet, inveniet unum articulum, quasi vestem, ex diversis et hinc inde sumptis pannis consutum. Sed idem emendabit Glossas Nomicas. Quarum hæc sunt verba: Ποδοκάκκη ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν (vel συνέχουσι), ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κοῦσος. Aliud est Κοῦσος. Lege ex Varino κῆπος. Quas turbas dedit H. Steph. in Thesauro, qui putat ex hoc loco male intellecto Lysiam distinxisse inter ξύλον et ποδοκάκκην? Εἰ ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν κατηγορίᾳ, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ. Taylor.

Μὴ προστιμήσῃ] Revocavi veterem probam lectionem Aldinæ, a Tayloro nulla de causa vitiatam et cum μὴ mutatam. Oritur hic e loco Demosthenis dubitatio, servandumne sit, an expungendum illud μή. Nil interesse arbitror, sed utrumque posse probari. In Lysiæ loco μὴ exhibente, hæc obtinet sententia: Vincitor, nisi si quid præterea muletæ pœnæve superaddiderit Heliæa. Quod si sit, præter carcerem, etiam hæc pœnæ accessio a damnato erit repetenda. In Demosthenico autem, μὴ omittente, istæc: Præter restitutionem rerum furto ablatarum, si carceris pœnam adhuc irrogarit Heliæa, hanc quoque sors dato. Hanc autem pœnæ accessionem quicunque sciscere voluerit, ejus rei jus ipsi esto. Nobis in ejusmodi discidio arbitrari non licet. Ecquid enim certi nos sumus, quid olim legislator vere scriptum reliquerit, utraque lectione cum sententia conveniente? Reisk. Ἐὰν προτιμήσῃ ἡ Ἡλιαία interpretor lmentando: si præter restitutionem rerum ablatarum, carceris pœnam adhuc irrogarit Heliæa. Auger.

Ἡ Ἡλιαία] De tribunali hoc vid. Poll. VIII. 7. Harpocr. in v. Meurs. Areopag. c. 11. Restitui debet apud Antiph. ϖ. τ. Χορευτ. Ἔλεξε μὲν γὰρ Φιλοκράτης οὑτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὸν ἡλιαικὸν τὸν τῶν θεσμοθετῶν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀναιρήσαιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ φαρμακὸν ἀναγκάσας πιεῖν. Lege ἡλιαίαν. Taylor.

Καλεῖ] (Sic vulg.) lege καλεῖται ex Harpocr. in v. Ποδοκάκκη, modo allegato. Idem. Lege καλεῖται. Harpocration, hunc locum citans; ἢ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. De ποδοκάκη, seu ποδοκάκκη, vide, quæ habet Doctissimus Hemsterhusius ad Pollucis VIII. 7. segm. 72. Ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι, ut Actor. XVI. 24. τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Ibidem: ἐὰν μὴ προτιμήσῃ ἡ Ἡλιαία· Scribe, προστιμήσῃ, mulcta pecuniaria puniat. Pollux VIII. 5. segm. 21. de Verbis, quæ pœnam significant: τὰ δὲ ῥήματα, τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, etc. προστιμᾶν, ἐπιτιμᾶν etc. Demosthenes adv. Timocrat. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πόδ' ἡμέρας, καὶ πίνακας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἡ Ἡλιαία. ita habet edit. Hervag. p. 510. mendose forte, pro ἐὰν μὴ προστιμήσῃ, ut apud Lysiam. Markland. καλοῦμεν. Cont.

Ἐπιορκήσαντα] Idem antiquitus atque ὁρκήσαντα. Corrigendus Harpocr. Ἐπιορκήσαντα. Ἀυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο, ὅτι τὸ ὁρκήσαντα ὀμόσαντά ἐστι. Scribe cum Cod. Cantab. ἐπιορκήσαντα. Qui si non jussisset, jubet tamen hic locus Lysiæ. [Memor esto Lysiam hic citare

τούτων τὸ μὲν ἐπιορκήσαντα ὀμόσαι ἐστὶ, τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν.

360 Ὅστις δὲ [1] ἀπίλλει τῇ θύρᾳ, ἐνδον τοῦ κλίντου ὄντος.

τὸ [2] ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τοῦτο [3] διαφέρου.

Τὸ ἀργύριον στάσιμον εἶναι ἐφ' [4] ὁπόσῳ ἂν βούληται ὁ δανείζων.

τὸ στάσιμον τοῦτό ἐστιν, ὦ βέλτιστε, οὐ ζυγῷ ἱστάναι, ἀλλὰ τόκον πράττεσθαι ὁπόσον ἂν βούληται. ἐπανά- 40

361 γνωθι [5] τουτουὶ τοῦ νόμου τὸ [6] τελευταῖον.

[1] ἀπίλλῃ T. R. ἀπίλλῃ A. [2] ἀπίλλειν T. R. [3] διαφέρῃ T. R. A.
[4] ὁπόσον T. [5] τουτὶ T. [6] τελευταῖον. ΝΟΜΟΣ. ὅταν A.

leges Civitatis non ad usum forensem, ut alibi solet, sed ut exempla verborum obsoletorum produceret. Citat ergo membratim, et duo capita diversarum legum, in quibus vetustum aliquod verbum continebatur, uno quasi spiritu recenset, ut hic: Ἐπεγγυᾶν ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπίλλει. καὶ· Δαδίστα δίκας ἵνακα δρασκάζειν. Ita infra: Ὅσοι πεφασμένας πωλοῦνται. καὶ· Ὀλιᾶος καὶ δούλης τὸν βλαβὸν ὀφείλειν. *In Edit. min.*] TAYLOR.

Ἀπίλλῃ] Ἀπίλλει Ald. ἀπίλλει τὴν θύραν Coisl. Nihilo rectius. Pro ἀπίλλειν ἀπειλλεῖν vult doctissimus Valesius ad Mauss acum (aliquantulum adjuvat Cod. Harpocr. MS. Cant. ubi sedes vocis Ἀπίλλειν est inter Ἀπατούρια et Ἀπειτεῖν.) Derivatur enim ab εἴλλειν. Hesych. Εἴλλη, εἴργη, κωλύη. Εἰλλόμενον, εἰργόμενον. Suid. Εἴλλειν, εἴργειν, κωλύειν. Παλαιὸ ἡ λέξις. [Leg. τὸ ἀπείλλειν τοῦτο ἀποκλείειν τὴν ὀνομάζουσι. *In Edit. min.*] TAYLOR.

Τῇ Θύρᾳ] Opinor, τὴν Θύραν. Sequitur: Τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται. Lege: Τὸ ἀπίλλειν (vel ἀπείλλειν) τοῦτο ἀποκλείειν τὴν ὀνομάζουσι. Sic infra, τὸ στάσιμον τοῦτο, et τὴν ὀνομάζεται, ut versu praecedenti, ὃ τὴν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Idem mendum notavi Orat. VIII. MARKLAND. Bene habet vulgata. τῇ θύρᾳ idem est atque διὰ τῆς θύρας. *Janua* excludere, h. e. per januam, adminiculo januæ interpedentis et oppositæ. REISK.

Τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν] Videtur legendum: τὸ ἀπίλλειν ταὐτὸν τῷ ἀποκλείειν νομίζεται. IDEM.

Διὰ τοῦτο] Subaudi ὅτι μὴ ταὐτόν ἐστι κατὰ τὴν Θύραν. IDEM. Sub. ὅτι μὴ ταὐτὸ φθέγγεται. AUGER.

Στάσιμον] Στάσιμον, ut videtur, apud veteres Atticos erat τὸν πράττεσθαι, δανείζεσθαι. Quod volunt Hesychius, atque adhuc vult, si suppetias feramus. Στασάμενον. δανισάμενον. Labes. Lege δανεισάμενον. Explicat quodammodo in Ὀβολοστάτης. ὀβολοστάτας τοὺς δανιστὰς ἔλεγον. ἔλθων δὲ σταθμῷ οἱ δανείζοντες, διὰ ὀβολοστάτου πρασγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν ἱστάναι (ἱστάνει) φασίν. Vid. in Ἱστάμενα. Ἱστάνειν. Ἵστασθαι. TAYLOR.

Ἐφ' ὁπόσῳ ἂν] Revocavi veterem probam lectionem Aldinæ, a codibicus mstis confirmatam, a Stephano perperam vitiatam, qui ἐφ' ὁπόσον dedit. Non dicitur ἐπὶ μέγαν τόκον δανείζεσθαι, sed ἐπὶ μεγάλῳ. ἐπὶ in talibus conditionem indicat, ut *detur* fœnus, (nam in ἐφ' ὁπόσῳ subauditur τόκῳ) quantum creditor postulet et sibi depeciscatur. REISK.

Τουτουὶ τοῦ νόμου] Scribe, τουτωὶ τοῦ νόμου, ut Ἀγοραίου τουτωὶ Orat. XIII. et alibi sæpe. Vide Dionys. Halicarnassensem περὶ Συνθέσ. Ὀνομ. segm. VI. ubi Demosthenes laudatur, quia, συγχαζόμενος τῇς συνθέσεως, dixit τουτοὶ pro τοῦτο. Quæ sequuntur ita distingue ac lege: Ὅσοι δὲ πεφασμένας πωλοῦνται· καὶ· Ὀλιᾶος (Harpocration ὀλιᾶος) τὸν βλάβον καὶ δούλης εἶναι ὀφείλειν. Istud καὶ non est pars Legis, sed Oratoris ad aliam Citationem Transitio. Peri plane modo peccatum esse puto Lucæ XXI. 8. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ· Ὁ καιρὸς ἤγγικε. hæc ultima vulgo confunduntur, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε, quasi essent Christi verba in sua persona loquentis; cum revera sint ea, quibus usuri essent Impostores, Libertatem sectatoribus suis promittentes, et, *Nunc Tempus* esse, prædicantes. Sic et Matt. XI. 19. Καὶ· Ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· ubi post καὶ repetendam est λέγουσιν, ut paulo ante. sensum verborum optime explicat istud Salviani Massiliensis lib. IV. de Gubern. Dei: *Talis secta est, quales et sectatores.* Vulgo hæc confundantur, καὶ

Ὅσοι δὲ πεφασμένως [1]πολοῦνται, [2]καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλειν.

προσέχετε τὸν νοῦν. τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερῶς, [3]πω- 363
λεῖσθαι δὲ βαδίζειν, τὸ δὲ οἰκῆος θεράποντος.

ς'. Πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀλλ' εἰ μὴ [4]σιδηροῦς ἐστὶν, οἶομαι [5]αὐτὸν ἔννουν γεγονέναι ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταὐτά ἐστι νῦν τε καὶ 364

[1] πωλοῦνται T. R. A. [2] . καὶ· οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην ὀφείλειν A.
[3] πωλεῖσθαι T. R. A. [4] σιδήρου T. [5] αὐτὸν νῦν γε ἔννουν A.

ἰδιωτεύειν etc. Markland. Lege τουτουί. *In Edit. min.* Taylor. Admisi in textum Marklandi conjecturam, τουτοί, pro vulgari τουτί, *hujus legis*, quam tibi jam trado recitandam. Reisk.

Ὅσοι] (Sic vulg.) Lege ὅσοι ex Plutarch. in Solone. Monuit Petit LL. Attic. lib. 6. tit. 5. Agit Lex de mulieribus, quæ palam prostant et quæstum corpore faciant, ὅσαι πεφασμένως πωλοῦσι, h. e. ut interpretatur noster legum peritissimus, ὅσαι φανερῶς βαδίζουσιν. Atque itidem Plutarchus ἐμφανῶς φοιτῶσι: Et recte. Πωλεῖσθαι (lege Πωλεῖσθαι) ἐπιμελῶς τὸ (f. καὶ) πολλάκις φοιτᾶν. Hesych. Vel ut explicat Didymus apud Harpocr. ὅσαι φανερῶς πορνεύουσι. Πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις· ἔθος καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περιόνασι. Vid. Hesych. in Πῶλος. Brodæus ad Euripid. Rhes. 261. Varin. in Πωλεῖται (Harpocrationem ipsum non moror, qui Πωλοῦνται proprie dici velit pro Venditare). Verum de his meretriculis quid statuit Lex? Καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλειν. Hoc est secundum mentem Petiti. *Eas vel servorum injurias obnoxias esse, eisque parere jubet lex.* Quæ si vera sint, nec tu inclementer nobiscum egisti, Lysias, qui in Παδιάκλει, in Ἐπιορκήσαντα, Δρακοντίδεν, Ἀντιλλίων, Στάσιμον etc. industriam tuam et acumen exprompsisti; in his autem, quæ quanta quanta sint, nihil nisi tenebræ sunt, nos novos homines, et ad quos Solonis sermo minori cum familiaritate pervenit, plane destituisti. Potuimus profecto de Παδιάκλει divinando investigandoque aliquantulum fortasse subodorari, at Solonem dixisse βλάβης εἶναι δούλην, quod nos *injuriis esse obnoxiam* nemini jurato, præter te unicum, crediderim. Legit igitur Schottus: καὶ οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην εἶναι ὀφείλειν. Scal. καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δίκην εἶναι ὀφείλειν. Ego cum Herald. Animadvers. in Salmas. V. 8. judico hæc ad aliam legem omnino pertinere, atque etiam, ut velit idem homo, esse depravata. Duæ igitur leges, vel potius duarum legum capita exhibentur,

Ὅσοι πεφασμένως πωλοῦνται — καὶ
Οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην ὀφείλειν.

Est enim omnino aliquid hujusmodi. Taylor. Suspicor sic restaurandam hanc legem: Οἰκῆος βλάβην τῆς δούλης διπλῆν ὀφείλειν, id est, ὀφλεῖν ζημίαν διπλῆν ὑπὲρ δούλου βλαπτομένου, ἢ ὑπὲρ δούλης βλαπτομένης. mulctam pro servo pendendam (eoque generis honestioris, urbane, nam is est ὁ οἰκεὺς et ὁ θεράπων), ubi læsus ille fuerit, duplam esse debere mulctæ pro ancilla pendendæ læsa (sordidiore imprimis et contemtiore). τῆς tum non cohærebit cum δούλης, sed cum omisso, sed subaudiendo, βλάβης. quasi dixisset: διπλῆν τῆς βλάβης τῆς ταχθείσης ὑπὲρ δούλης βεβλαμμένης. Reisk.

Οἰκῆος] Ammonius in Οἰκέτριψ. Οἰκέτριψ καὶ Οἰκέτης διαφέρει. Οἰκέτριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν. Οἰκέτης δὲ ὁ δοῦλος ὁ ἁπλοῦς. Παρὰ δὲ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν Οἰκεὺς κέκληται ὁ Οἰκέτριψ. Taylor.

Πωλεῖσθαι] Πωλεῖσθαι. Scal. Credo auctoritate Hesychii. Quæ in hoc loco, ut paulo ante vidimus, nulla est. Idem.

Εἰ μὴ σιδήρου ἐστὶν] Π. εἰ μὴ ἐκ σιδήρου. H. Stephan. σιδηροῦς. Palmer. *In Edit. min.* Taylor. et Cont. Propius mihi videtur σιδηροῦς ἐστίν. Philo de Josepho p. 362. προσζλίψω δὲ τέως ὀφθαλμοῖς ὁ σιδηροῦς ἐγώ; Markland. Cessi auctoritati codicum mstorum magis, quam virorum doctorum, ut σιδηροῦς darem, pro vulgari σιδήρου, quod alias non movissem; quippe quod nil habet, quod minus probetur. Reisk. σιδηροῦς, *ferreus*, i. e. plumbeus. Auger.

Ἔννουν] Εἶναι Ald. Ceteri tamen codices, credo, omnes, Palmer. Steph. ἔννουν. Solus tamen Scal. οἶμαι αὐτὸν εὖ νῦν ἐγνωκέναι. Taylor. ἔννουν. Cont. Fortassis νῦν γε est interponendum. *nunc tandem aliquando sapere incipere* vel *incepisse*. ἔννους γεγονέναι pro συνιέναι et ἐγνωκέναι dictio est paulo rarior inventu. Reisk.

πάλαι, τῶν δὲ ὀνομάτων ἐνίοις οὐ τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα νῦν 118. 1
[1] τε καὶ πρότερον. δηλώσει δέ· οἰχήσεται γὰρ ἀπιὼν ἀπὸ
τοῦ βήματος σιωπῇ. εἰ δὲ μή, δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικα-
σταί, τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι πολὺ μεῖ-
ζον κακόν ἐστιν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα [2] ἀπεκτονέναι ἢ τὴν
365 ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς 5
ἀσπίδας ἐρριφέναι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πα-
366 τέρα. οὗτος οὖν ἔνοχος μὲν ὢν τῇ αἰτίᾳ, ἐλάττονος δὲ
[3] οὔσης αὐτῷ τῆς συμφορᾶς, οὐ μόνον ὑφ' ὑμῶν ἠλέηθη,
ἀλλὰ καὶ τὸν μαρτυρήσαντα ἠτίμωσεν. ἐγὼ δὲ ἑωρακὼς
μὲν ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα, ὃ καὶ ὑμεῖς ἴστε, αὐτὸς δὲ
σώσας τὴν ἀσπίδα, ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν
πρᾶγμα, μεγίστης δὲ [3] οὔσης μοι τῆς συμφορᾶς, εἰ ἀπο-

[1] τε om. T. R. A. [2] ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα om. T. R. [3] ἰσομένης A.

Δηλώσει δὲ] Scil. ὅτι νῦν ἥδη πας' ἐμοῦ μεμάθηκε. IDEM.

Δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους] Licet obvium sit ἐνθυμουμένων, et ita postulare videatur ὑμῶν, nihil tamen innovandum. sic enim scribere amant Attici. Noster Orat. II. init. ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κρύπτειν μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δὲ ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις etc. Infra, hoc ipsa, quæ sub manum est, Oratione: ἐγὼ δὲ ὑμᾶς δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους, ὅτι etc. ubi eadem verba. Dinarchus κατὰ Δημοσθένους p. 104. οὐ προσκτᾶσθαι ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λέγοις, εἰδότας ὅτι etc. Andocides adv. Alcibiad. p. 32. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν, φυλάττεσθαι πολιτῶν τοὺς ὑπερυβριζομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισταμένας. Lucianus Vera Hist. p. 688. ἐδέησε ὑμῶν ἀναθεμένους τὸν ναῦν ἐπὶ τὸν κύμονα τῶν δένδρων etc. Denique, ita scribit Paulus Ephes. I. 18. δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας — πεφωτισμένους etc. Sequitur: ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ μεῖζον κακόν ἐστιν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀποβεβληκέναι. Optime Schottus, τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι, ἢ τὸν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι: et ita fere Abbreviator. pro ἀκούσαντα vero, legendum ἀκοῦσαι τό. MARKLAND.

Ἀκούσαντα τὸν πατέρα, κ. τ. λ.] Hic locus est mutilus, nec dubitandum est sic legendum esse: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. Id omnino patet ex sequentibus. PALMER. Ita Schott. Non solum patet ex sequentibus, sed ex oratione sequenti. Βουδήσαται ἂν μοι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι μεῖζόν ἐστι κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα βίψαι. TAYLOR. et CONT. Constat hic aliquid deesse, quod quid sit, facile sententia ipsa subjicit. Aut hoc modo: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι δεινὸν καταγνωσθέντα, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. *gravius malum esse, te damnatum e judicio discedere, quod probrum parricidæ merito tibi objectum audieris, quam si discedas e judicio damnatus ideo, quod merito tibi exprobrata sic scuti abjectio.* Aut etiam sic: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι μὴ δύνασθαι τιμωρεῖσθαι τὸν αἴτιον, ἢ ἀκούσαντα τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. *grandius malum est, si tu inimicum ulcisci nequeas eum, qui te cædis in patre tuo tua manu commisse insimularit, quam illum, qui te dixerit scutum abjecisse.* REISK.

Ἐρριφέναι] Post ἐρριφέναι videtur δοκεῖν abesse. *me eum videri, qui scuta, quotquot sunt, omnia abjecerim.* IDEM.

Περὶ τὸν πατέρα] Num πρὸς τ. π. est quidem hoc usitatius. nisi sic scripsisse nobis persuadebimus orationem: τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ ἐμοῦ ὑμᾶς, ὡς τοιοῦτόν τι δράσαιμι περὶ τὸν πατέρα. *quam vobis eam de me opinionem insidere, me potuisse tantum facinus in patre committere.* IDEM.

Τῇ αἰτίᾳ] Scil. ᾧ ἦ διαβέλητο, *crimine cum teneretur eo, cujus insimulatus fuerat, scuti puta abjecti.* IDEM.

Τὸν μαρτυρήσαντα] Scil. Lysitheo. Dionysius is est, qui Lysitheo in causa scuti abjecti testimonium adversus Theomnestum præstiterat. IDEM.

Ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα] Id est, ἀποβεβληκότα τὴν ἀσπίδα. IDEM.

Εἰ ἀποφεύξωμαι] Insulse Schott. εἰ μὴ ἀποφεύξωμαι. Quod sequitur, licet correxit Steph. Aldinum exemplar ἄξιος

φεύξεται, τούτῳ δ' οὐδενὸς [1]ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἀλώσεται, οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι; τίνος ὄντος ἐμοὶ 367
πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος; πότερον ὅτι δικαίως ἀκήκοα; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ' ὅτι βελτίων καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκὼς τὰ ὅπλα δικάζομαι κακηγορίας τῷ σώσαντι; ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει [2]κατεσκέδασται. ἀνα-
μνήσθητε δὲ ὅτι μεγάλην καὶ καλὴν ἐκείνην δωρεὰν αὐτῷ 368
δεδώκατε· ἐν ᾗ τίς οὐκ ἂν ἐλεήσειεν Διονύσιον, τοιαύτῃ μὲν συμφορᾷ περιπεπτωκότα, ἄνδρα δὲ ἄριστον ἐν τοῖς κιν-
δύνοις γεγενημένον, ἀπίοντα δὲ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ λέγοντα ὅτι δυστυχεστάτην ἐκείνην εἵημεν στρατείαν ἐστρατευμένοι, ἐν ᾗ πολλοὶ μὲν ἡμῶν ἀπέθανον, οἱ δὲ σώ-
σαντες τὰ ὅπλα ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων ψευδομαρτυριῶν
ἐαλώκασι, κρεῖττον δὲ ἦν αὐτῷ τότε ἀποθανεῖν ἢ οἰκαδ'

[1] ἀξιώσει T.

[2] κατεσκεύασται T.

si, est etiamnum mendosissimum. Forte: *τούτῳ δ' οὐδενὸς ἐξ ἴσου εἰ κακηγορίας* (Cod. noster solito errore *κατηγορίας*) *ἀλώσεται*. Ubi punctum quoque est mutandum. TAYLOR. Vereor, ut hic Stephanus in idem inciderit, quod in Orat. I. circa vocem *εἰωθὼν*. Antiqua Lectio, ut Ipse in margine notat, erat *ἀξιώσει*: pro quo Ille admisit in contextum *ἀξιώσειε*, quo Sensu, Ille viderit: ego nequaquam intelligo, quid velit. Facilis vero erat emendatio stante priori lectione: *τούτῳ δ' οὐδενὸς ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἀλώσεται. cum mihi maximum futurum sit infortunium, si hic absolutus fuerit*: Mors vel exsilium: *huic vero parvum, si convitii damnatus fuerit*; nempe, quingentæ drachmæ. *συμφορὰ οὐδενὸς ἀξία*, est calamitas parva et *vili estimanda*; quæ parvo taxatur: qualis erat mulcta *τῶν κακηγορούντων*, 500 tantum drachmæ. Sic *ἐλαττοῦς ἀδικήματος ἄξιος*, apud Isocratem Orat. de Bigis, *inimicus minoris momenti*. *ζημία μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἀξία, mulcta parva et nullius momenti*, Andocidi contra Alcib. p. 29. Contra, commodum *πολλοῦ ἄξιον*, Andocidi Orat. I. et Nostro XI. XII. et passim. Tollenda vero plena Distinctio post *ἀλώσεται*, et ponenda minima: pendet enim adhuc sententia, quæ incepit ab *ἵστε*, *ἐγὼ δὲ ἐκφανὲς, — οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι*; MARKLAND. *ἀξίας*, sl. CONT.

Βέλτιον] *Βελτίων*. Ita lege cum Schotto. TAYLOR. Pro *βέλτιον* recte Schottus *βελτίων*. usitata Oratoribus Formula. Demosthenes de Cor. *εἰ δὲ πολλῷ βελτίω τούτου, καὶ ἐκ βελτιόνων*, etc. et adv. Androtion. *ἑαυτοῦ ζελτίους καὶ ἐκ βελτιόνων*. MARKLAND.

Λόγος] Post vocabulum hoc videtur *περὶ ἐμοῦ* deesse, aut *περὶ ἡμῶν*. de me et de Theomnesto. REISK.

Κατεσκέδασται] Emenda ex Abbreviatore, *κατέσπαρται*. ille habet *διέσπαρται*, quod idem est. *λόγος ἔσπαρται*, Aristophanes Ran. v. 1237. Xenophon Cyropæd. lib. V. *οὗτος ὁ λόγος πολλὰς ἤδη ἐνέσπαρται*. Anonymus apud Suidam V. *Ἀταλαίπωρον ἐκεῖνος* (λόγος) *διεσπαρμένος εἰς τὸ πλῆθος*. *Διεσπαρμένος λόγος*, Xenophon Hellen. V. p. 548. MOR, pro *δῶρον*, recte Schottus *δωρεάν*. MARKLAND. Leg. *κατέσπαρται*. *In Edit. min.* TAYLOR. *δωρεάν*. CONT. Dodi de meo *κατεσπέδασται*. *sparsus est*. Sic dudum ante emendaveram, ut e prima editione mearum ad Lysiam animadversionum p. 49. constare potest, quæ editio A. 1759. prodiit. Nuper admodum in Corinthio de Dialectis reperi p. 156. Koenium eodem modo h. l. emendasse. Et sic dudum ante nos ambos emendaverat nescio qui vir doctus in codice Brulartiano, e quo excerpta tertio demum abhinc mense ad me missa fuerunt Strasburgo. REISK.

Μεγάλην καὶ καλὴν] Est amara cavillatio. IDEM.

Δῶρον] *Δωρεάν*. SCHOTT. PALMER.

Καὶ λέγοντα] Malim *καὶ* abesse. REISK.

ἐλθόντι τοιαύτῃ τύχῃ χρῆσθαι. μὴ τοίνυν ἀκούσαντα θεό-
μνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, καὶ ὑβρίζοντι καὶ
λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην ἔχετε. τίς γὰρ ἂν
ἐμοὶ μείζων ταύτης γένοιτο συμφορὰ, περὶ τοιούτου πατρὸς
οὕτως [1] αἰσχρὰς αἰτίας [2] ἀκηκοότι; ὃς πολλάκις μὲν ἐστρα-
369 τήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύ-
νευσε· καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις τὸ ἐκείνου σῶμα ὑποχείριον
ἐγένετο, οὔτε τοῖς πολίταις οὐδεμίαν πώποτε ὤφλεν εὐθύνην, 25
ἔτη δὲ γεγονὼς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα ἐν ὀλιγαρχίᾳ δι' εὔνοιαν
370 τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἀπέθανεν. ἆρ' ἄξιον ὀργισθῆναι τῷ
εἰρηκότι, καὶ βοηθῆσαι τῷ πατρὶ, ὡς καὶ ἐκείνου κακῶς
ἀκηκοότος; τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ
τεθνάναι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν δ' ἔχειν ὑπὸ τῶν
παίδων; οὗ ἔτι καὶ νῦν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῆς ἀρετῆς τὰ
371 μνημεῖα πρὸς τοῖς [3] ὑμετέροις ἀνάκειται, τὰ δὲ τούτου καὶ 30

[1] *αἰσχρὰν αἰτίαν* R. [2] *ἀκηκοότος*; *πολλάκις* T. [3] *ὑμετέρους ἱεροῖς ἀνάκ.* A.

Ἀκηκοότος; πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδύνους etc.] Ἀκηκοότος; ὃς πολλάκις etc. Cont. Lego: ἀκηκοότος; ὃς πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ μεγάλους κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύνευσε. Abbreviator: αἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἐστρατήγησε, πολλὰς (l. πολλάκις) δὲ μεθ' ὑμῶν ἐκινδύνευσε. Amittebatur ὃς in præcedente syllaba τος. Cæterum πολλοὺς καὶ μεγάλους κινδύνους, ut Orat. XII. πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων. et ita sæpe. Demosthenes Orat. in Epist. Philippi: πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑποστῆναι. Retineri tamen potest καὶ ἄλλους. Vide ad Dion. Halicarnassensis Lysiam notata. Mox distingue: Ἦν δὲ γεγονὼς ἐτῶν καὶ ἑξήκοντα, ἐν ὀλιγαρχίᾳ, δι' εὔνοιαν τοῦ ὑμετέρου πλήθους, ἀπέθανεν. Secunda, ἐπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε: et pro ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα maluit ἑβδομήκοντα. Ne putes has diversitates Χρονικὰς esse ab Lysia. Markland. et in *Edit. min.* Taylor. Olim sic legebatur h. l. οὕτως αἰσχρὰς αἰτίας ἀκηκοότος. πολλάκις. Possit pluralis pro singulari positus ferri, præsertim in ejusmodi re, ubi orator affectus ciere contendit, ausus tamen sum, nescio an satis circumspecte, αἰσχρὰν αἰτίαν dare. Verum de ἀκηκοότι, ὃς, quod e vulgari ἀκηκοότος effeci, haud pœnitet. neque enim de hoc superesse potest dubitatio. Reisk.

Ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα] Ἑβδομήκοντα in oratione altera. Taylor.

Ἐν ὀλιγαρχίᾳ κ. τ. λ.] Ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀπέθανεν sine commate. Nam in sequenti oratione ἐπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. Et supra ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν. Idem.

Τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνάναι μὲν etc.] Putares superfluum esse vel τούτου vel ἢ. Sed nihil mutandum. Infra Orat. XXV. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτῆς χαλεπώτερον τούτων, ἢ στερηθῆναι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, etc. ubi τούτων omitti potuit. Iterum Orat. II. τί γὰρ ἂν τούτων ἀναρότερον γένοιτο, ἢ τεθεῖν μὲν καὶ δεδέσθαι καὶ θανεῖν τοὺς αὐτῶν; qui locus huic est simillimus. Markland. Cod. ἀναρότερον. Emendante Steph. et Scalig. Taylor. Qui tamen in *Edit. min.* ἀναρότερον excudi curavit.

Παίδων] Post παίδων Contius addit τεθνάναι sine ulla necessitate. Auger.

Πρὸς τοῖς ὑμετέροις] Ἱεροῖς adjiciendum esse censet cl. Wasseus. Eam vocem conservavit oratio altera. Taylor. Add. ἱεροῖς. Cont. Lege: πρὸς τοῖς ὑμετέρους ἱεροῖς ἀνάκειται. *in templis ventris suspenduntur.* Clare Epitomator: οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται. Isæus de Hæred. Dicæog. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήματα, — μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, ἀνέθεσαν. Antisthenes: τὰ δὲ ὅπλα ἀναθέσεως εἰς ἱερὰ τὰ τοῖς θεοῖς. Vide et Diog. Laertium in Pythag. initio fere. Excidit vero vox ἱεροῖς propter similitudinem cum præcedentibus τοῖς. Markland. Ut

[1]τοῦ τούτου πατρὸς τῆς κακίας πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων· οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅσῳ μείζους εἰσὶ καὶ νεανίαι τὰς ὄψεις, τοσούτῳ μᾶλλον ὀργῆς ἄξιοί εἰσι· δῆλον γὰρ ὅτι τοῖς μὲν σώμασι δύνανται, τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσιν.

ζ'. Ἀκούω δ' αὐτὸν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τοῦτον τὸν 372
λόγον [2]τρέπεσθαι, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκε ταῦτα, ἐμοῦ μαρτυρήσαντος τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν Διονυσίῳ. ὑμεῖς δ' ἐνδυ-

[1] τὰ T. [2] τρέψεσθαι A.

ἱεροῖς addatur, opus nil arbitror esse. nam primum quidem, quod vulgata dicit, id et elegantius, et ad palpandum populo Atheniensi accommodatius est; scil. patris mei, ait, monumenta virtutis dedicata sunt prope monumenta vestræ virtutis, h. e. in templis vestris. Isto pacto non restringitur gloria rerum fortiter gestarum ad solum actoris patrem, id quod invidiosum foret, sed cum toto populo Ath. communicatur, id quod imprimis facit ad conciliandam actori judicum gratiam. Deinde, si de templis solummodo voluisset orator h. l. commemorare, non dicturus fuisset πρὸς, sed ἐν potius. Reisk.

Καὶ τὰ τούτου] Dedi καὶ τοῦ τούτου. ubi τοῦ ad πατρὸς refertur. Idem.

Πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων] Scil. μνημείοις τῆς ἀρετῆς. monumenta ignaviæ, qua nobilitati sunt hic Theomnestus ejusque pater, dedicata sunt penes monumenta rerum fortiter ab hostibus vestris gestarum. Nam ubi illi tropæa erexerunt, ibi suspenderunt quoque scutum aliquod aut ipsius Theomnesti, aut patris. Videntur verba ita constructa, ut ad πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων subaudiendum sit e proximo μνημείοις τῆς κακίας. verum hoc oratoris menti repugnat. Ad hujusmodi auctores brevitatis in dicendo studiosos afferendus domo est sensus communis et æquitas animi, ut sententias ipsis ne affingamus, neve obtrudamus invitis, absurdas, eorumque propositis repugnantes, cum videantur ex ipsorum dictione exsistere, sed, si quæ implicate, inconcinne, ambigue dicta occurrant, ea liberali, non sycophantica, interpretatione molliamus atque corrigamus. Idem.

Ὅσῳ μείζους] Constructio verborum grammatica manifesta manca est, quam sanabimus scribentes: ὅσῳ μείζους εἰσὶν οἱ νεανίαι τὰς ὄψεις. quo altius evolant juvenum consilia, eo magis iis est irascendum. Sluiter.

Τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσι] Varie tentavi hunc locum, modo ἴσας δὲ τὰς ψυχὰς (scil. corporibus) οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς ἀνδρῶν οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς γυναικῶν ἔχουσι. Vulgatam si sit qui defensum eat, ei dicendum erit, subaudiri e præmissis νεανιῶν debere, ac si dictum sit, τὰς δὲ νεανιῶν ψυχὰς οὐκ ἔχουσι. quod vereor ne durum sit atque improbabile. Reisk.

Ἀκούω δ' αὐτὸν — τρέπεσθαι] Lege, τρέψεσθαι. Secunda: ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν: in Futuro. Markland. et in *Edit. min.* Taylor.

Διονυσίῳ] Ex Lysitheo, ut olim monui, prodit, ut vides, amice lector, Dionysius. Credo antiquos non vocum *elementa* in hominibus compellandis religiose trutinare, sed ad *significatum* potius sive Etymon animum advertere. Ita Sophocles ab aliis *Sophili*, ab aliis *Diphili*, et deinde ab aliis *Theophili* filius dicitur, non Codicum errore, sed veterum circa eas res inconstantia. Idem enim valet *Theophilus*, *Diphilus* et *Sophilus*. (Sophili nomen in memoriam revocat tarpissimam hallucinationem, quam in Lexico Varini Camertis nuper recudendo admisere Bibliopolæ Veneti. Bibliopolæ, dico, nam doctos in ea re aliquantulum operæ impendisse nullus credo. Ecce autem. Ἀντιφῶν. εἷς τῶν δώδεκα ῥητόρων, φιλοσόφου μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ Ἀμυνούσιος. Lege ex Harpocr. Suid. Plutarch. Phot. ceterisque: Ἀντιφῶν εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, Σωφίλου μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ Ῥαμνούσιος. Mi homo! pene verba mendis æquasti.) Redeo autem. Hinc oritur discrepantia nominis, de quo agitur. Idem enim sonat *Dionysius* ac *Lysitheus*. Vocatur enim Bacchus Λύσιος θεός. Hesych. Λύσιοι (f. Λύσια. Vid. Suid.) τελεταί. οὗτος ἐλήγετο τῆς τελετῆς, ἐπεὶ καὶ Λύσιος ἐλέγετο Διόνυσος. Plutarch. Sympos. 7. Sap. Ἐγὼ δὲ τὸν Διόνυσον οἶδα τά τε ἄλλα δεινὸν ὄντα, καὶ Λύσιον ὑπὸ σοφίας προσαγορευόμενον. Pausan. Bœotic. Πρὸς δὲ ταῖς καλουμέναις σπύλαις Προιτίδες θέατρον ἀποδέονται, καὶ ἐγγυτάτω τοῦ θεάτρου Διονύσου ναός ἐστι ξοάνου Αυ-

373 μεῖσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι ὁ νομοθέτης [1] οὐδεμιᾷ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ [2] τὸν λέγοντα, ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ ὡς ἔστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δίς ἤδη περὶ τούτου μεμαρτύρηκα· οὐ γάρ πω ἤδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην
374 ἔχετε.

ή. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο τούτου μείζων ἀγών μοι. νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύγω τοῦ πατρὸς, ὃς μόνος, ἐπειδὴ τάχιστα ἐδοκιμάσθην, ἐπεξῆλθον τοῖς Τριάκοντα ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. ὧν μεμνημένοι καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ βοηθήσατε, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τοῖς ὅρκοις οἷς ὠμωμόκατε.

[1] οὐδεμίαν A.

[2] τὸν κακῶς λέγοντα A.

σίου. Θηβαίων γὰρ αἰχμαλώτους ἄνδρας ἐχομένους ὑπὸ Θρᾳκῶν, ὡς ἀγόμενοι κατὰ τὴν Ἁλιαρτίαν ἐγίνοντο, ἵλυσιν ὁ θεὸς, καὶ ἀποκτεῖναι σφισι τοὺς Θρᾷκας παρίδοκιν ὑπνωμένους. Add. Plutarch. Sympos. 3. et 7. Eodem credo spectare nomina alia. *Lyæus*, *Liber*, Ἐλευθέριος. Cognatus fere λυσιμελὴς ὕπνος.

DIIS. MAXIMIS.
BACHO. ET. SOMNO.
HVMANAE. VITAE.
SVAVISSIMIS.
CONSERVATORIBVS.
SACRVM.

Landavii Helvetiorum.
TAYLOR.

Ὁ νομοθέτης οὐδεμιᾷ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν] Lege, οὐδεμίαν: et ita Abbreviator. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. Bene habet οὐδεμιᾷ, *nulli iræ*, h. e. nulli injuriæ per iracundiam oblatæ, quacunque tandem e causa exorta fuerit illa iracundia. REISK.

Τὸν λέγοντα] Videtur κακῶς interponendum esse. IDEM.

Ἰδόντας] Theomnestum puta scutum abjicientem. Verum tamen duriusculum hoc cum videatur esse, malim duo illa vocabula μὲν ἰδόντας in unum μίνοντας contrahi, aut sic legi: τοὺς μὲν μίνοντας, scil. ἐν τοῖς ὅπλοις, vel ἐν τῇ μάχῃ. IDEM.

Οἷς] Proprie dicendum fuerat οὕς. verum accommodavit casum, pro more, casui proximo superiori. IDEM.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ.*

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

119. 4 α'. ΟΤΙ μὲν τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν ἀποκτονέναι, πολλοὶ συνοίδασιν ὑμῶν, καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι· ὅτι δὲ οὐ [1]πεποίηκα, 375
ἔτη γάρ ἐστί μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατήλ-
θετε, εἰκοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν δωδεκαέτης ὢν, ὅτε ὁ 376
πατὴρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνησκεν, ὥστ' οὐδ' ὅ τι ὀλι-
γαρχία ἦν ἤδειν, οὐδὲ τῷ πατρὶ βοηθεῖν οἷός τε ἦν. ἀλλὰ
10 μὴν οὐδὲ τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ
πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς.

[1] πεποίηκα δῆλον. A.

* ΔΕΥΤΕΡΟΣ] ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ. Coisl. Scal. ad oram sui exemplaris, οὗτος ὁ λόγος οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐπιτομὴ τοῦ πρατίου ἐστί. Jamdudum admoneris, Lector, qualem fidem mereatur hæcce orationcula, nèque hic quidquam exspectabis dici, quod non dictum sit prius. TAYLOR. Supra dixi spuriam mihi videri hanc Orationem: neque aliter quisquam mihi facile persuaserit, cum videam eadem omnia in Hac atque in Illa; eundem fere Ordinem, eadem Argumenta, eadem Verba, nisi ubi paullum immutare Explicationis causa, vel pro libitu suo, exscriptori visum fuerit. At quare Cramben suam repeteret Noster, sine ulla vel minima ad Accusationem accessione, vel Epilogo? Mihi non dubium est, quin Studiosi cujuspiam hoc sit opus, Exercitationis et μελετήματος causa in Epitomen redigentis præcedentem Lysiæ Orationem. MARKLAND. Hanc orationem minoribus literis excudi curabat Taylorus, et Latinam ejus Interpretationem omittebat.

Ἔφασκεν] Corrige ἔφασκεν ex oratione antecedenti. TAYLOR. Lege, ἔφασκεν, ut in superiori. MARKLAND.

Καὶ μαρτυροῦσι κ. τ. λ.] Καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι, ὅτι οὐ πεποίηκα. Steph. Aliud jubeo. Scilicet post πεποίηκα, vel ex genio linguæ vel ex vitio librarii supplendum est δῆλον, aut aliquid simile. *Eum hæc dixisse, testimoniis vestris comprobatum est:* ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα, δῆλον· ἔτη γάρ κ. τ. λ. TAYLOR. Nihil mutandum, præter distinctionem: καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι. ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα· ἔτη γάρ ἐστί μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς etc. Stephani Conjectura falsidicum inducit. Judices enim, quos appellat et ad quos provocat Orator, non potuerunt testari eum *non occidisse* Patrem suum: sed testari potuerunt se audivisse Theomnestum hoc illi objicientem: quam ob rem eos appellat, et accusationem postea refutat. Festinantem Stephanum fefellit βραχυλογία ista, ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα: ubi subintelligendum est δῆλον *patet*, vel ἀποδείξω *demonstrabo*, vel aliquid ejusmodi. Quare autem mox Epitomator maluerit suum δωδεκαέτης, quam Lysiæ τριακοντούτης, nescio. MARKLAND.

Οἷός τε ἦν] Recte Steph. Cæteri omnes longe absunt a vero. ἀμελὴς τις ἦν, Ald. Unde ἀνεγὸς τις ἦν, Scal. TAYLOR. ἀνεγὸς vel κάτεγος. CONT.

Πάντα λαβὼν] Παντελῶς. IDEM.

β. Ἴσως δ' ἐρεῖ ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀπορρήτων, ἐάν [1]τις φῇ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφονον οὐκ ἐᾶν λέγειν. ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἔργων διανοίας, καὶ πάντας εἰδέναι ὅτι [2]ὁπόσοι ἀπεκτόνασί τινας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσὶ, καὶ ὅσοι ἀνδροφάνοι τινὸς, καὶ ἀπεκτονασι τουτονί. πολὺ γὰρ ἂν ἔργον εἴη τῷ νομοθέτῃ πάντα γράφειν τὰ ὀνόματα, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει· ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπὼν περὶ πάντων ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δή που ἐὰν μέν τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν [3]καλέσῃ, ὑπόδικός
377 ἐστιν· ἐὰν δέ τις τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φυτεύσαντα [4]τύπτῃ, ἀζήμιος ἔσται. καὶ εἴ τις [5]εἴποι ῥίψασπιν, ἀθῴως ἔσται· τὸν γὰρ νόμον, ἐάν τις εἴπῃ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι, ζημίαν τάττειν, ἀλλ' οὐκ ἄν τις ῥῖψαι φῇ αὐτήν. ὁμοίως δ' ἂν καὶ τῶν ἕνδεκα γενόμενος οὐκ ἂν ἀπεδέχου τὸν ἀπαγόμενον, [6]ὅτι θοιμάτιον ἔζω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον, εἰ μὴ
378 λωποδύτην ὠνόμαζεν· [7]οὐδ' εἴ τις παῖδ' ἐξῆγεν, ὡς ἀνδρα-

[1] τις εἴπῃ T. R. τίς τινα εἴπῃ A.
[2] ὅσοι A. [3] καλῇ σε A. [4] τύπτοι T. R. τύψαι σε εἴποι A.
[5] εἴπῃ T. R. A. [6] εἰ τις θοιμάτιον ἐκδεδυμένος εἴη ἢ A.
[7] εἰ μή τις παῖδ' T. R. μηδ' εἴ τις τὴν παῖδ' A.

Ἐάν τις εἴπῃ τὸν] Ἐάν τις φῇ τινὰ τόν. et v. 13. ἐάν τις εἴπῃ τινὰ τήν. IDEM.

Ἔργων] Τούτων in orat. præced. TAYLOR.

Ὁπόσοι] Π. ὁπόσοι. H. STEPHAN.

Καλέσῃ, ὑποδικός ἐστιν] Supra monui legendum καλῇ σε. Coaluerant voces, ut apud Pollucem VIII. 9. segm. 88. καὶ δίκας τὰς ἀπὸ συμβόλων εἰσάγουσι: ubi non recte legitur διαστὰς ἀπὸ, nisi sit error Operarum. Sic et in Suida: Ἀζῳὸς λειμὼν καινότερος καὶ εὐθαλής· scribe, καὶ νοτερὸς, *et humidum*. Pro ἐστιν verius puto ἔσται, ut ἀζήμιος ἔσται, et ἀθῷος ἔσται. MARKLAND. Forte καλῇ σε. *In Edit. min.* TAYLOR.

Τύπτοι] Stephanus: τύπτειν εἴπῃ, vel, τύψαι λέγῃ. ad sensum recte: ad vestigia vocis τύπτοι, propius videtur τύψαι σε εἴποι: quod confirmat Lysias, εἴποι ὡς ἐτύπτης. MARKLAND. Forte τύψαι σε εἴποι. *In Edit. min.* TAYLOR.

Ὅτι θοιμάτιον ἔζω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον] Lego: εἰ τις θοιμάτιον ἐκδεδυμένος εἴη ἢ τὸν χιτωνίσκον. ex Lysiæ istis: εἴ τις ἀπάγοι τινὰ, φάσκων θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι, ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεδύσθαι. Hoc pacto uterque idem dicet: sed brevius, et pro instituto suo, Pseudo-Lysias. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

Εἰ μή τις κ. τ. λ.] Corrigenda hæc ex superiori. IDEM. οὐδ' εἴ τις παῖδ' ἐξῆγεν, ἀλλὰ τὸν ὡς ἀνδραποδιστήν. ἢ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακουργίας. CONT.

Εἰ μή τις παῖδ' ἐξῆγεν] Iterum ex Lysia corrigendum: μηδ' εἰ τὸν παῖδ' ἐξῆγεν, ὡς ἀνδραποδιστὴν, sc. ἀπεδέχου ἄν. Ille ita: οὐδ' εἰ τὸν παῖδα ἐξαγαγὼν ληφθείη, οἷα ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι. Laderet, inquit, quisquis diceret, Non sum ἀνδραποδιστὴς, quia in servitutem non deduxi vel abduxi ἄνδρα *virum*, sed τὸν παῖδα *puellam*. quasi aliquis diceret, Non sum *Parricida*, quia non *patrem* occidi, sed *fratrem* tantum. Atqui ut *Parricidii actio non solum in eum dabatur, qui* parentem *interemisset, sed et in eum, qui* fratrem *occiderat* (Isidorus Orig. V. 26.), sic et ἀνδραποδιστὴς erat non solum qui *liberum virum*, sed et qui *servum* vel *servam* (*serva* enim comprehenditur sub *servo*) alienam abduxisset, Pollux Onomast. III. 8. segm. 78. Horum vero pœna erat Mors, si confiterentur, vel convincerentur. unde Agorati frater ob tale delictum ultimo sup-

ποδιστήν. καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα. [1] καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται, ἀλλ᾽ ἐάν τις φῇ ἀποβεβληκέναι. πῶς οὖν οὐ δεινὸν, ἐὰν [2] μέν τις σὲ εἴπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ [3] ἄξιον δοῦ- 379
ναι δίκην; βοηθήσατε οὖν μοι, ἐνθυμούμενοι ὅτι μεῖζόν ἐστι κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα ῥῖψαι. ἐγὼ οὖν δεξαίμην [4] πάσας ἀποβεβληκέναι ἢ τοιαύτην γνώμην περὶ τὸν πατέρα ἔχειν. καί γε τοῦτον μὲν ἑώρακα ποιοῦντα, ὡς καὶ ὑμεῖς ἴστε· αὐτὸς δ᾽ ἔσωσα τὴν ἀσπίδα. ὥστε διὰ τί οὐκ ἂν λάβοιμι δίκην παρ᾽ αὐτοῦ; τίνος ἐγκλήματός μοι ὄντος; πότερον ὡς δικαίως ἤκουσα; ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ᾽ [5] ὡς βελτίονος ὄντος; ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ᾽ ὅτι ἀποβεβληκὼς τὰ ὅπλα σώσαντι δικάζομαι; ἀλλ᾽ οὐχ οὗτος ὁ λόγος διέσπαρται κατὰ τὴν πόλιν. μὴ δὴ κακῶς ἀκούοντα τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, μηδ᾽ ὑβρίζοντί τε καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην ἔχετε· καὶ ταῦτα εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἐστρατήγηκε, [6] πολλοὺς δὲ μεθ᾽ ὑμῶν [7] κινδύνους κεκινδύνευκε, καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος γέγονεν οὔθ᾽ ὑμῖν εὔθυναν ὤφλεν, ἑβδομήκοντα δ᾽ ἐτῶν ὢν ὑπ᾽ ὀλιγαρχίας

[1] καίτοι περὶ τοῦ ῥῖψαι ἐν A.
[2] μή τις γε εἴπῃ T. R. μέν τίς σε καπῶς εἴπῃ A.
[3] ἀξιοῦν A.
[4] πάσας τὰς ἀσπίδας ἀποβ. A.
[5] ὡς τούτου βελτίονος A.
[6] πολλὰς T. R.
[7] κινδύνους om. T. R.

plicio afficiebatur, ut narrat Noster Orat. XIII. MARKLAND.

Καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται.] Supra monui legendum: καίτοι τὸ ῥῖψαι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται. Lysias: καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Ita alter alteri suppetias fert. IDEM. et in *Edit. min.* TAYLOR.

Πῶς οὖν κ. τ. λ.] Scribe mecum: Πῶς οὖν οὐ δεινὸν, ἐὰν μέν τις σὲ εἴπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ ἀξιοῦν δοῦναι δίκην. TAYLOR. Lege et distingue: ἐὰν μέν τις σε καπῶς εἴπῃ, — τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ ἀξιοῦν (non ἄξιον) δοῦναι δίκην; Lysias: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δούλῃ (vel δῇ) σε καπῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, λαμβάνεις· ὅταν δ᾽ ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἴπῃς καπῶς, οὐκ ἀξιοῖς δοῦναι δίκην. Omnia eadem in utroque, nisi quod Interrogativè hæc efferat Abbreviator. MARKLAND. ἐὰν μέν τις γε —. CONT.

Ἐγὼ οὖν δεξαίμην] Melius Lysias: ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἄν. MARKLAND.

Πάσας ἀποβ.] Πάσας ἀσπίδας ἀποβ. CONT.

Καί γε τοῦτον μὲν ἑώρακα] Καίτοι γε τοῦτον μὲν τοῦτο ἑώρακα. IDEM.

Ἀλλ᾽ ὡς βελτίονος ὄντος;] Deest τούτου ante ὄντος. Vide Orat. IX. MARKLAND. Legendum: ἀλλ᾽ ὡς βελτίων οὗτος; sunt enim hæc expressa ex oratione præcedente, cujus hæc est epitome, ubi p. 118. v. 12. ed. Steph. hæc in eandem sententiam: ἀλλ᾽ ὅτι βελτίων καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ. SLUITER.

Πολλὰς δὲ μεθ᾽ ὑμῶν κινδύνους] Legendum cum præcedenti: πολλοὺς δὲ μεθ᾽ ὑμῶν κινδύνους κεκινδύνευκε. CONT. TAYLOR. Lege πολλάκις. patet ex sensu et Lysia. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

ἐτελεύτησε διὰ τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν. ἄξιον δὲ ὀργισθῆναι
380 ὑπὲρ αὐτοῦ. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρότερον ἀκούσειεν, εἰ τε-
θνηκὼς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ τῶν τέκνων ἀνη-
ρῆσθαι; οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱε- 40
ροῖς ἀνάκειται, τῆς δὲ τούτων κακίας πρὸς τοῖς τῶν πολε-
μίων;

γ'. Ἐρεῖ δὲ ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε ὅτι
ὁ νομοθέτης οὐδεμίαν συγγνώμην ὀργῇ δίδωσιν, ἀλλὰ ζη-
μιοῖ [1] τὸν λέγοντα, ἐὰν μὴ ἀποδεικνύῃ ἀληθῆ. ἐγὼ δὲ δὶς
περὶ τούτου μεμαρτύρηκα· οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν
ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην ἔχετε.
δέομαι οὖν καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. νυνὶ γὰρ διώκω μὲν κα- 120. 1
κηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύγω τοῦ πατρός, οὗ
μείζων ἀγὼν οὐκ ἂν γένοιτό μοι, ὃς μάνος δοκιμασθεὶς τοῖς
Τριάκοντ' ἐπεξῆλθον ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. βοηθήσατ' οὖν κἀ-
κείνῳ καὶμοί.

[1] τὸν κακῶς λέγοντα A.

Διὰ τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν] *Propter vestram benevolentiam*, i. e. propter benevolentiam in vos. AUGER.

Ἀληθῆ] Sub. λέξαντα. Prior oratio dat plenius: ὃς ἐστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. IDEM.

Ἰδιώτας] Ostendi superius lectionem esse ἰδόντας. Ita legit et Schott. TAYLOR. Schottus ἰδόντας, optime. Lysias: τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε. MARKLAND. ἰδόντας. CONT.

Κατηγορίας] Καινηγορίας. SCAL. SCHOTT. Atqui Stephanus, qui hæc reliquit, vix unica pagina elapsa idem mendum sustulerat. TAYLOR. Iterum recte Schottus, καινηγορίας. Lysias: ὥστ' γὰρ ἐμὲ καινηγορίας. Isocrates Panegyrico: χρὴ δὲ καινηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ ζημίᾳ λοιδορεῖν τας: ita scribendum puto pro κατηγορεῖν. Sic et initio Orat. de Bigis, pro κατηγορίας scribendum forte καινηγορίας. MARKLAND.

Μόνος] Μόνον. CONT.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ*

ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ,

ΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eratosthenes cum unus de triginta Tyrannis esset, Lysiæ fratrem, Polemarchum nomine, indicta causa necari jusserat. Quare nunc de eo supplicium vult sumi Lysias. CANTERUS.

Pag. ed. H. Steph. Pag. ed. Reisk.

120. 10 α'. ΟΥΚ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὦ ἄνδρες δικα- 381
στὰι, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ πα̃υσασθαι λέγοντι· τοιαῦτα
αὐτοῖς τὸ μέγεθος καὶ τοσαῦτα τὸ πλῆθος εἴργασται, 382
ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατη-
γορῆσαι, μήτε τἀληθῆ βουλόμενον εἰπεῖν ἅπαντα δύνασθαι,
15 ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν ἢ τὸν χρόνον ἐπιλι- 383

* ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ] Κατ' Ἐρατοσθένους. Κατ' Ἐρατοσθένους ἐνὸς τῶν Τριάκοντα. Κατὰ Ἐρατοσθένους ἑνὸς τῶν Τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Ita MSS. et auctores, qui hanc orationem laudant. V. Harpocr. in Δαρεικός. Θέογνις. Θηραμένης. et alibi. Neque ambitiosa nimis cuiquam videatur priorum temporum sedulitas, quæ adjunxit ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Noster enim, qui plurimas causas *scripsit*, nullam fortasse *egit*, hac unica excepta, eam diligentiam annotandi flagitat. Contra fere Demostheni neu venit, ut non quas ipse egerit, sed quas aliis agendas scripserit, curiosius erant indicandæ. Athen. l. 13. p. 283. m. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκεν. Egit enim Apollodorus quidam, cujus gratia scripta fuit a Demosthene, si tamen a Demosthene. Tu interea, Dalechampi, non bene de Apollodoro Critico somniasti. "Demosthenes Rhetor in oratione contra Neæram, si modo germana est," ut Apollodorus censuit. TAYLOR.

Οὐκ ἄρξασθαί —] Initium orationis notante V. D. in M. Ald. expressit Cicero pro Leg. Manil. c. 1. "Hujus autem orationis difficilius est exitum, quam principium invenire." SLUITER.

Τοιαῦτα] Cont. τοιαῦτα γὰρ, addendo γὰρ, quod et ego velim in textum induxisse. AUGER.

Αὐτοῖς] Eratostheni ejusque collegis atque satellitibus. REISK. AUGER.

Ἀνάγκη] Ἀνάγκην εἶναι Stephano placet magis, præter rem religioso. Nam quamvis præ Stephanica lectione tolerari possit ἀνάγκη in tertio casu pro ἀναγκαίως, ego tamen quasi absolute dictum integrum relinquo. N. de Evandri probat. Ἐὰν ἐπὶ τοιούτῳ λόγον τράπωνται ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλ' ἀνάγκη ἐὰν αὐτὸν ἀποδειμάσητε, ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι κ. τ. λ. Hujusmodi est in Orat. c. Andoc. Οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἅμα τοῖς τε νόμοις — καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι, ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστὶν ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός. Et Lucian. in Amorib. Καί τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄῤῥεν εἶδεν ὡς θῆλυ δυοῖν

πεῖν. τοὐναντίον δέ μοι δοκοῦμεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῷ [1] πρὸ τοῦ χρόνῳ. πρότερον μὲν γὰρ ἔδει τὴν ἔχθραν τοὺς κατηγοροῦντας ἐπιδεῖξαι, ἥτις εἴη πρὸς τοὺς φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φευγόντων χρὴ πυνθάνεσθαι, ἥτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ἀνθ' ὅτου τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν. οὐ μέντοι ὡς οὐκ ἔχων οἰκείας ἔχθρας καὶ συμφορὰς τοὺς λόγους ποιοῦμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασι πολλῆς ἀφθονίας [2] οὔσης ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἢ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ὀργίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὔτ' ἐμαυτοῦ πώποτε οὔτε ἀλλότρια πράγματα πράξας νῦν ἠνάγκασμαι ὑπὸ τῶν γεγενημένων τούτου κατηγορεῖν, ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν κατέστην, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀναξίως καὶ ἀδυνάτως ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν ποιήσωμαι· ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς ἂν δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι.

β. Οὑμὸς πατὴρ Κέφαλος ἐπείσθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην τὴν γῆν ἀφικέσθαι, ἔτη δὲ τριάκοντα ᾤκησε, καὶ οὐδενὶ πώποτε οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδι-

[1] πρότου T. R. A.

[2] οὔσης οὐχ ὑπὲρ A.

θάτερον, ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας πανούργως. Taylor. Non opus puto ut quidquam mutetur: subintelligas modo ἐστὶ post ἀνάγκη. Cæterum Orationem hanc *quinquies* nominatim citat Harpocration sine ulla dubitationis nota: nempe in Vocibus Δαρεικός, Θίσγις, Θηραμένης, Πείσων, Πολέμαρχος. Scripsit quoque Orationem Noster ὑπὲρ τοῦ Ερατοσθένους, *pro Eratosthene*, quodam: Idem V. Αὐθέντης. Markland. Sub. ἐστί. Auger.

Ἥτις ἦ] Π. ἥτις ἦ. Μᾶλλον δὲ, ἥτις ἦν. H. Stephan.

Ἀνθ' ὅτου] Aut ἀνθ' ὅτης leg. ut ad ἔχθρας referatur, aut leg. καὶ ἀνθ' ὅτου, scil. ἔχου, vel γεγονότος, vel συμβάντος. *et cujus facti aut casus ergo.* Reisk. Sub. πράγματος. aliqui vellent legi ἀνθ' ὅτης referendo ad ἔχθρα, quod malim. Auger.

Πολλῆς ἀφθονίας οὔσης] Deest οὐ μᾶλλον post οὔσης. Canter. Si deesset μᾶλλον, attamen non οὐ μᾶλλον. Sed neque μᾶλλον abest per dolum librarii. Abesse solet. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐξῃφθαι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν. N. in oratt. præcedentibus.

Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἅλγεα πολλὰ μογήσας
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
Ἢ ἑλὼν ἀπολέσθαι ἑφέστιος.
Hom. Odyss. γ. 232.

Οὕτω δὲ ἡμέας δίκαιον ἔχειν τὸ ὕστερον πέρας ἢ περ Ἀθηναίους. i. e. δικαιότερον. Herodot. Calliop. 26. δικαίως ἂν τις τούτους ἢ τοὺς — Diod. Sic. l. 11. Ita Latini. "Eo tacent, quia tacita *bona* st mulier semper *quam* loquens." Plaut. Rud. IV. 4. 70. Qui plura velit adeat Bosii Ellips., Veenhuser. Hellenolex., et Scholam Grammaticorum. Πας' ἡμῖν γὰρ πόνος οὐ κάπτεται. Taylor. Ad verba πολλῆς ἀφθονίας οὔσης subauditur τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων κακῶν. tum post verba ὑπὲρ τῶν ἰδίων desunt istæc pauca εἰώθασι μᾶλλον. *sed quia, quanquam satis et superest cuique malorum privatorumque publicorumque, tamen homines majores iras concipere et exercere solent super privatis injuriis, quam super publicis.* Reisk. Ante ὑπὲρ addidi οὐχ, subaudiendo μᾶλλον, quod haud raro subaudiunt scriptores Attici. Auger.

Ὅμως] Imo vero μετοίκους. Cephalus enim cum liberis, non cives erant Athenis, sed μέτοικοι, *inquilini*. Reisk. Et quidem recte. Auger.

καισάμεθα οὔτε ἐφύγομεν, ἀλλ᾽ οὕτως ὠκοῦμεν δημοκρατούμενοι, ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν μήτε ὑπὸ
30 τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ᾽ οἱ Τριάκοντα πονηροὶ μὲν καὶ συκοφάνται ὄντες [1] εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, φάσκον- 385
τες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς λοιποὺς πολίτας ἐπ᾽ ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι· καὶ τοιαῦτα λέγοντες οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων, ὡς ἐγὼ περὶ τῶν ἐμαυτοῦ πρῶτον εἰπὼν καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων 386
ἀναμνῆσαι πειράσομαι. Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν
35 τοῖς Τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἴεν τινες τῇ πολιτείᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι μὲν δοκεῖν, τῷ δ᾽ ἔργῳ χρηματίζεσθαι, [2] πάντως δὲ τὴν μὲν

[1] εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πονηροὶ μὲν καὶ συκοφάνται ὄντες, φάσκοντες δὲ χρῆναι A.
[2] πάντως δὲ ταύτην τὴν ἀρχὴν δεῖν γενέσθαι, τὴν πόλιν δεῖσθαι χρημάτων A.

Πονηροὶ μὲν] Πονηροὶ μὲν αὐτοὶ συκοφ. et mox φάσκοντες δὲ χρῆναι. CONT. μὲν abesse malim, turbat enim sententiam, non habens sibi respondens δέ. præterea quoque, periodum hanc utcunque verso et volvo, nihil aliud deprehendo, quam mutilam eam esse, et ἐπειδὴ carere sua antapodosi. videtur utique post ἐτόλμων hæc brevis sententia deesse, πάντα ταῦτα ἀντιτέθηκεν, vel similis quæpiam. *tota hæc nostra pristina felicitas concidit et eversa fuit.* perversa sunt ista omnia, scil. quæ modo dixerat de quieta sua Athenis habitatione, etc. REISK.

Τραπέσθαι] F. *τρέπεσθαι*. TAYLOR. Nulla est connexio vel exitus sententiæ, nisi vel supra pro φάσκοντες legas ἔφασκον, et hic pro καὶ τοιαῦτα, καίτοι ταῦτα: vel, quod potius puto, τραπέσθαι, τοιαῦτα λέγοντες, etc. omisso καί. Πασῶν ἐτόλμων est *facere sustinebant*, id est, *faciebant*: ut Orat. III. οὐκ ἐτόλμησα ἐπισκήψασθαι αὐτῷ, *actionem illi non intendi.* et Orat. II. οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι, *non in animum induxerunt quemquam accersere*, id est, *neminem accersebant.* Et ita sumenda hæc vox passim in N. T. ut 1 Cor. VI. 1. et Ioan. XXI. 12. οὐδεὶς ἐτόλμα ἐξετάσαι αὐτὸν, *nemo eum interrogabat, Tu quis es?* propter Rationem, quæ sequitur, *scientes* (i. e. *sciebant enim*) *quod Dominus est.* nihil igitur hic cum *audacia*: neque in isto loco Isocratis Panathen. οὐκ ἐξιδιώσασθαι τὰς χάρας ἐτόλμησαν. quem Wolfius vertit, *non in suum peculium convertere ausi fuerunt.* rectius fuisset, *converterunt*, vel, *convertere sustinuerunt*, in animum induxerunt. MARKLAND. Bene habet vulgata τραπέσθαι. In simili re, ubi de animi in melius commutatione agitur, aoristus secundus magis, quam imperfectum usurpatur. REISK.

Καὶ] Post præmissum πρῶτον debebat ἔπειτα καὶ sequi. verum in scriptore brevitatem consectante facile fero hanc indiligentiam. IDEM.

Ἀναμνῆσαι] H. e. διὰ παραδειγμάτων διδάξαι, ὧν ὑμᾶς ἀναμνήσω. *planum vobis facere conabor, per exempla, quæ vobis in memoriam revocabo.* IDEM.

Τινες] Scil. τῶν μετοίκων. IDEM.

Πάντως κ. τ. λ.] Τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι, τὴν δ᾽ ἀρχὴν δεῖσθαι. CONT. Laudo bellulos interpretes, qui hæc concoquere potuerunt. Lege autem: πάντας δὲ αἰσθέσθαι τὴν μὲν πολιτείαν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. De vi τοῦ ἀρχὴν dixi bene multa in superioribus. Scalig. adhuc non intelligo: πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι, τὴν δὲ ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. TAYLOR. Nullus in his Sensus. Lego: τὴν μὲν πόλιν πένεσθαι, τὴν δ᾽ ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. *civitatem pauperem esse, imperium vero* (vel *Magistratus*) *pecunia indigere.* Orat. XIX. δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων. et ita Orat. XVIII. Paullo post: ἔδοξεν αὐτοῖς δίκα συλλαβεῖν. Xenophon Ἑλλην. II. p. 469. dicit *triginta*, non *decem*. Dicam de hac re ad Orat. XXV. MARKLAND. Mihi venit aliquando in mentem πάντως δὲ (quod δὲ hic loci idem valet atque γάρ, quomodo δὲ haud raro usurpatur) τὴν μὲν πόλιν δεῖν ἄπολιν γενέσθαι, τὴν δ᾽ ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων (aut τὴν ἀρχὴν δὲ δεῖσθαι χρημάτων). *universe enim, et prorsus necessario debere civitatem eo redigi, ut nulla sit, principes autem pecuniis indigere.* πόλις ἄπολις, est, ea civitas, quæ nomine civita-

387 πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. καὶ τοὺς ἀκούοντας οὐ χαλεπῶς ἔπειθον· ἀποκτιννύναι μὲν γὰρ ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο, λαμβάνειν δὲ χρήματα περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν· τούτων δὲ δύο πένητας, ἵνα αὐτοῖς ᾖ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολο- 40
γία, ὡς οὐ χρημάτων [1] ἕνεκα ταῦτα πέπρακται, ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γεγένηται, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως [2] πεποιηκότες.

388 γ'. Διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον. καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἐστιῶντα κατέλαβον, οὓς ἐξελάσαντες Πείσωνί με παραδιδόασιν· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο. ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἠρώτων εἰ

[1] οὗπερ T. R. A. [2] πεποιηκότας A.

tis cum gaudeat, re careat, h. e. libertate et æquo jure civili, cujus res et fortunæ omnes conciderint, numerus civium sit imminutus, nervi convulsi, animi dejecti. Ubi tyranni sunt, ibi nulla est πόλις, sed δουλεία. Reisk. F. leg. πάντως δὲ τὴν πρόφασιν γίνεσθαι, Τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. Similiter Plutarchus in Vit. Agesil. c. 13. εἰ μὲν μὴ ἀδικεῖ; ἄφες· εἰ δ' ἀδικεῖ, ἡμῖν ἄφες· πάντως δ' ἄφες. ubi πάντως Anglice verteris, *at all events*. Demosth. c. Conon. p. 1262. 16. οἱ μὲν γὰρ νόμοι, πολὺ τἀναντία, καὶ τὰς ἀναγκαίους προφάσεις, ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται, προεῖδοντο.

Δίκα] Inquilinorum vexationem paulo aliter memoriæ prodidit Xenophon: Ἔδοξεν αὐτοῖς ὅπως ἴχνιον καὶ τοῖς φευγοῦσι χρήματα διδόναι, καὶ τῶν μετοίκων ἵνα ἕκαστον λαβεῖν, καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημήνασθαι. Hist. Gr. Plutarchus de Animal. Terrestr. et Aquatic. quoque de hac re consulendus. Taylor.

Γεγίνηται] In hac regione pauca quædam desunt. Possit locus sic propemodum sarciri: ἀλλὰ συμφερόντως τῇ πολιτείᾳ, καὶ φαίνονται καὶ τοῦτο, ὥςπερ τι τῶν ἄλλων, εὐλόγως πεποιηκότες. *sed e rep., constetque inter omnes, etiam hoc, ut si quid aliud, ipsos sapienter gessisse.* Reisk. Voc. γεγίνηται, quod in Oratoribus haud raro ad voc. τῇ πολιτείᾳ et τῇ πόλει appingi solet, sartorem olet. F. leg. ἀλλὰ [τὰ] συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ, ὥςπερ τι τῶν ἄλλων, εὐλόγως πεποιηκότες.

Πεποιηκότες] Vel potius πεποιηκότας absolute, Atticorum more. Taylor. Cave ne mutes, in πεποιηκόσι, ut concordet cum αὐτοῖς, prout postulat Constructio Grammatica. his enim Casuum mutationibus gaudent Attici, quando nihil est Obscuritatis vel Ambiguitatis in Sensu. Vide ad Orat. X. et infra adhuc dicam, ad Orat. XX. Mox, pro ἐπεγράφοντο recte Stephanus admisit in contextum ἀπεγράφοντο. et recte quoque Interpres vertit, *in tabulas referebant*. Vide Perizonium ad Ælian. V. H. IV. 25. Markland. Dedi πεποιηκότας, subaudiendo αὐτοὺς, et est accusativus absolutus. Auger.

Διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον] *Partiti vero domos ibant*. Quomodo hæc concilianda cum iis, quæ de his temporibus refert Demosthenes Orat. in Androtionem? τότε τοίνυν, ὡς ἔστιν ἀκοῦσαι, οὐδεὶς ἦν, ὅστις ἀπεστερεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὃς ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν. ἀλλὰ τοῦτο κατηγοροῦσι τῶν Τριάκοντα, ὅτι τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀδίκως ἀπῆγον. *iis igitur temporibus, ut fama accepimus, nemo salute privabatur, qui se domi occultabat: sed ob hoc accusantur Triginta-viri, quod homines inique ex medio foro abducebant.* Lysiæ potius, de se narranti, habenda fides: nisi forte Distinctio aliqua reperiri possit. Repetit hæc Demosthenes, iisdem fere verbis, Orat. contra Timocratem. Pro Lysia facit Xenophon Hellen. II. ubi Thrasybulus in oratione sua ait, δεινοῦντες συνελαμβανόμεθα καὶ καθεύδοντες καὶ ἀγοράζοντες. Falli igitur videtur vel Demosthenes, vel Rumor. Markland.

Ἐργαστήριον] Huc alludere videtur Poll. IX. 5. ubi post laudatam vocem οἰκέριον ex orat. Lysiæ, qua intercidit, subjungit: καί που καὶ ἐργαστήριον καὶ καταγωγαί. Taylor.

Ἀπεγράφοντο] Male Ald. ἐπεγράφοντο. V. Vales. ad Harpocr. in voco, *Descri-*

121. 1 βούλοιτό με σῶσαι χρήματα λαβών· ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ πολ- 389
λὰ εἴη. εἶπον οὖν ὅτι τάλαντον ἀργυρίου ἕτοιμος εἴην δοῦναι· ὁ δ' ὡμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. ἠπιστάμην μὲν οὖν ὅτι οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους νομίζει, ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόντων ἐδόκει μοι ἀναγκαιότατον εἶναι πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ ὤμοσεν ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶν
5 ἐπαρώμενος, λαβὼν τὸ τάλαντον μὲ σώσειν, εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον τὴν κιβωτὸν ἀνοίγνυμι· Πείσων δ' αἰσθόμενος εἰσ- 390
έρχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόντα καλεῖ τῶν ὑπηρετῶν δύο, καὶ τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οὐχ ὅσον [1] ὡμολόγησα εἶχεν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ τρία τάλαντα ἀρ- 391

[1] ὁμολογεῖν T. ὡμολογήκειν R. A.

bere, in tabulas referre. Hesych. Ἀπογραφή, ἀριθμησις, ἢ ὑ γινομένη μήνυσις. Reote. Et utroque modo utitur noster, et Describere et Deferre. Ὁ Ἀξωνεὺς Θρασύλαος ὁ Πυθοδώρου διετίθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης, ὡς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν αὐτοῦ εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ ἀπίστειλε καὶ διώκει. Took a Bill of their Lading. Heraclid. Pontic. apud Athen. l. 12. extrem. Ubi lego Αἰξωνεύς. Ita enim proferuntur et quidem constanter istius δήμου Populares. Hesych. Αἰξωνίσθαι. κατηγορεῖν. Lege Κακηγορεῖν.

ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΗ. ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ. . . . . .
ΑΥΤΩΙ. ΤΙΩΝΟΙ. Μ . . . . . ΛΟΠΙ. ΤΗΔ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.
ΖΗΛΩΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ. ΤΟΙΣ. ΠΑΡΙΟΥΣΙΝ. ΟΔΟΝ.
ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΗΣ. ΠΡΩΤΙΩΝΟΣ. ΑΙΞΩΝΕΥΣ.
ΖΑΝ. ΧΑΙΡΕ.
Monument. Antiq. Græcum Venetiis. Taylor.

Ὡμοσεν — ἐπαρώμενος — σώσειν] Vel, si me audias: ὡμολόγησεν — ἐπαρώμενος — σώσειν. Ut D. Matthæus: Μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἐὰν αἰτήσηται. XIV. 7. Idem.

Ἑαυτῷ] Ἑαυτοῦ, Ald. Sed perperam. Corrige Antiphon. de cæd. Herod. juxta init. Ἐξώλειαν αὑτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ ἐπαρώμενον. Hodie αὐτῷ. Idem. ἑαυτῷ. Cont.

Αἰσθόμενος] Scil. ἐμὲ ἀνοιγνύντα τὸν κιβωτὸν, ἢ πολὺ ὂν ἐν αὐτῇ τὸ ἀργύριον. Reisk.

Ὁμολογεῖν] Ὡμολόγουν. Scalig. Stephanus: ὡμολογήκειν, promiseram. Potes etiam ὡμολόγουν. Paulo ante, τὰ ἐνόντα, quæ insunt, vel inerant; ut Luc. XI. 41. πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, sed date eleemosynam quæ insunt: nempe in calice et catino; hoc est potum et cibum; prout postulat Sensus et Argumentatio, quam corrupit prava distinctio com. 30. ubi vulgo distinguitur, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας, et construitur ἔσωθεν cum ὑμῶν: cum ita distingui oporteret, τὸ δὲ ἔσωθεν, (scil. τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος, ut paullo ante, τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος) ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας: internum (ita loqui liceat) vero calicis et catini, plenum est rapina et nequitia vestra: id est, deliciis, quæ paratæ sunt ex opibus rapina partis, et ad intemperantiam versis. Pergam, quoniam ibi sum. Sequitur: *Stulti, nonne qui fecit quod deforis est, etiam id, quod deintus est, fecit?* id est, *Stolidi* ratiocinatores! si in honorem Dei, vel ad vitandam offensionem ejus, *externum* calicis et catini a materiali pollutione purum tam sollicite servatis; nonne multo fortior Ratio postulat, ut *internum* eorum a morali pollutione purum servetis? *nonne* enim idem Deus, *qui externum* eorum *fecit, internum quoque fecit? Sed* vobis monstrabo veram munditiarum viam: *date eleemosynam* pauperibus *ea quæ insunt* vestris calicibus et catinis, *et ecce,* (observate quid dicturus sum, ἰδοὺ) *omnia* (calix et catinum, internum et externum, potus et cibus) *vobis munda* erunt. ita interpretor πάντα: quia necesse est, ut ejus significatio restringatur ad ea, de quibus sermo fit: ut cap. XXI. 32. ἕως ἂν πάντα γένηται: scil. *omnia* ista, de

γυρίου καὶ τετρακοσίους κυζικηνοὺς καὶ ἑκατὸν δαρεικοὺς
392 καὶ φιάλας [1] ἀργυρᾶς τέσσαρας, ἐδεόμην αὐτοῦ ἐφόδιά μοι
δοῦναι. ὁ δ' ἀγαπήσειν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σώσω. 10
ἐξιοῦσι [2] δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιός τε καὶ
Μνησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπιόντες, καὶ καταλαμ-
βάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅπῃ βα-
δίζοιμεν· ὁ δ' ἔφασκεν εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ, ἵνα
καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ σκέψηται. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐκέ-
λευον ϛαδίζειν, ἐμὲ δὲ μεθ' αὑτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίπ-
που. Πείσων δὲ προσελθὼν σιγῇ [3] μοι παρεκελεύετο καὶ
θαῤῥεῖν, ὡς ἥξων ἐκεῖσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐτόθι Θέο- 15
393 γνιν ἑτέρους φυλάττοντα· ᾧ παραδόντες ἐμὲ πάλιν ᾤχοντο.
ἐν τοιούτῳ δ' ὄντι μοι [4] κινδυνεύειν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἀπο-

[1] ἀργυρᾶν T. R. A. [2] δή μοι T. R. A. [3] μὲ T. R. A. [4] ἀποκινδυνεύειν A.

quibus paullo ante locutus fuerat. At unde Tu, inquies, hanc novam Interpunctionem inferre audes? Nimirum inde, quia eadem disertim affirmantem video Matthæum XXIII. 25. καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν (sc. τὸ ποτήριον καὶ ἡ παροψίς. non dicit τὸ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει) ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας, scil. ὑμῶν. Satis idoneus hic Sponsor. vide et comm. 26. MARKLAND. Præter alia, quæ Scaliger et Stephanus hunc ad locum attulerunt, possit quoque ὁμολογοῦμεν et ὁμολογήκαμεν probari. Ego Stephani conjecturam prætuli. REISK. Cont. ὁμολόγουν, proponendo et aliam lectionem ὁμολόγει. AUGER.

Καρικοὺς] (Sic vulg.) Librarios omnes fefellit istud portentum, homines nasutos non fefellit. Procurarunt enim Schott. Palmer. et doctissimus Maussacus ad Harpocr. in Δαρεικός, quem vide. Nummi hujus meminere ex antiquis Arrian. expedit. Alex. l. 4., Plutarch. in Apophthegm. Lacon., in lib. de fraterno amore, in Agesil. Artaxerx. et Lysandro, et alibi, Thucyd. VIII. 28., Plato in Lyside, Xenoph. in Cyripæd. et in Expedit. Cyri junioris, Herodot. Polym. 28. Melpom. 166., Lucian. Dial. Meretric., Aristoph. Eccl. 598. vide σχ. Ælian. V. H. I. 22. præter Lexicographos, Pollucem, Hesychium, Harpocrat. et Suid. Ex neotericis explicant et illustrant Gronov. de pecuniis Vett., Sperling. de nummis non cusis, Hostus, Brerewoodus, O. W. de Monetis, Bernard. de mensuris et pond., Brissonius de regno Persarum, Alexand. ab Alexand. Genial. Dier. IV. 15. ceterique quam plurimi. TAYLOR. Recte Schottus Δαρεικούς, (hoc enim opinor voluit, licet in impresso mendose legatur δαριικὸς) et confirmat Harpocration. MARKLAND.

Μηλόβιος] Unus e XXX. tyrannis, de quo apud Harpocrationem. AUGER.

Εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ] *Ad domum fratris mei.* Hinc illustratur Lucas II. 49. ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου, in *domo patris mei.* Sic Josephus Antt. Jud. XVI. 10. segm. 1. ἦν δ' αὐτῷ καταγωγὴ ἐν τοῖς Ἀντιπάτρου, *hospitio autem Antipatri domo utebatur.* Sic ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου, *juxta Pythodori ædes,* Demosthenes adv. Cononem. Miror aliquos hunc Lucæ locum aliter interpretari et vertere. Dicit: Mirum vos tam diu me quæsivisse, et non statim scivisse, ubi futurus eram. ubi enim quærendus erat *Filius,* nisi in *domo Patris* sui? Emphasis quoque est in istis, τοῦ πατρός μου. Maria enim supra dixerat, ὁ πατήρ σου, de *Josepho* loquens: Jesus vero ex hoc responso dat iis intelligere, *Deum,* non *Josephum,* Patrem ejus *revera* esse. MARKLAND. εἰς τὸν τοῦ ἀδελφοῦ etc. CONT.

Ἐν τοιούτῳ κ. τ. λ.] Locus asperrimus. Quis non arripiat: ἐν τοιούτῳ δ' ὄντι μοι κινδύνῳ φεύγειν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. TAYLOR. Subauditur καιρῷ vel τόπῳ. Alias solent ἐν τοιούτοις usurpare. REISK.

Κινδυνεύειν] Ego equidem compositum ἀποκινδυνεύειν hic præferrem, *tentare fortunam, aleam jacere, experiri, successurumne sit, nec ne.* IDEM.

θανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. καλέσας [1] δὲ Δάμνιππον λέγω πρὸς αὐτὸν τάδε, ἐπιτήδειος μέν μοι τυγχάνεις ὢν, ἥκω δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν, ἀδικῶ δ' οὐδέν, χρημάτων δ' ἕνεκα ἀπόλλυμαι. σὺ οὖν ταῦτα πάσχοντί μοι πρόθυμον παράσχου τὴν σεαυτοῦ δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσειν. ἐδόκει δ' αὐτῷ βέλτιον εἶναι πρὸς Θέογνιν μνησθῆναι· ἠγεῖτο γὰρ ἅπαν ποιήσειν αὐτὸν, εἴ τις ἀργύριον διδοίη. ἐκείνου δὲ διαλεγομένου Θέογνιδι — ἔμπειρος γὰρ ὢν ἐτύγχανον τῆς οἰκίας, καὶ ἤδειν ὅτι ἀμφίθυρος εἴη —, ἐδόκει μοι ταύτῃ πειρᾶσθαι σωθῆναι, ἐνθυμουμένῳ ὅτι, ἐὰν μὲν λάθω, σωθήσομαι, ἐὰν δὲ ληφθῶ, [2] ἡγούμην μὲν, εἰ Θέογνις εἴη πεπεισμένος ὑπὸ 394
τοῦ Δαμνίππου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἧττον ἀφεθήσεσθαι, εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἀποθανεῖσθαι. ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου ἐκεῖνον πέμπω εἰς ἄστυ, πευσόμενον περὶ τοῦ ἀδελφοῦ· ἦκον δὲ ἔλεγεν ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι. καὶ ἐγὼ τοιαῦτα πεπυσμένος τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μέγαράδε.

δ'. Πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ Τριάκοντα τὸ [3] ὑπ' ἐκείνων εἰθισμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν δι' ἣντινα [4] ἔμελλον ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι. καὶ ἐπειδὴ ἀπε- 395

[1] οὖν A. [2] ἡγούμην, εἰ μὲν Θ. A. [3] ὑπ' R.
[4] ἔμελλον T. R. A.

Καλέσας δὲ] Δὲ bene si habet, usurpatum hic est pro οὖν, quod sententia postulat. Et sane nullus non formas sententiarum induit δέ. IDEM.

Ἥκω] Duo subjicit hæc momenta. 1) versor nunc in domo tua. quapropter te decet hospitem tuum tueri, salvumque servare jus hospitii. 2) opportunitas mei in libertatem emittendi hoc tibi major est, quoniam tibi recessus et latebræ et exitus domus tuæ tibi noti sunt. IDEM.

Μνησθῆναι] Μνησθῆναι. CONT.

Ἡγούμην μὲν, εἰ] Verba malim sic strui: ἡγούμην, εἰ μὲν —. REISK.

Ὁμοίως] Perinde ac si mansissem, nullo facto elabendi periculo. IDEM.

Εἰς Ἀρχένεω] Sub. δῶμα. AUGER.

Ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν] Usitatius est συλλαβών. infra: ἐν τῇ ὁδῷ σύλλαστε αὐτὸν — ἐν συλλαβὼν ἀνήγαγον. et ita sæpe in hac Oratione, et alibi. proprie igitur loquitur Matthæus XXVI. 55. συλλαβεῖν με, comprehendere me. Nihil tamen mute. Vide Orat. I. Mox, pro ταῦτα πεπυσμένος, scribe ταῦτα. MARKLAND. Leg. ταῦτα. *In Edit. min.* TAYLOR.

Ἐπ' ἐκείνων] Revocavi bonam hanc probamque lectionem ex Aldina, a Stephano frustra et perperam cum ὑπ' ἐκείνων mutatam, quam Stephani conjecturam insecuti editores retinuerunt. ἐπ' ἐκείνων est *eorum ætate*, illo tempore, quo illi summa rerum potiebantur. REISK.

Ἀποθανεῖσθαι] ἀποθανεῖν. CONT.

φέρετο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεώς, τριῶν ἡμῖν οἰκιῶν οὐσῶν οὐδεμιᾶς εἴασαν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλίσιον μισθωσάμενοι προὔθεντο αὐτόν· καὶ πολλῶν ὄντων ἱματίων αἰτοῦσιν οὐδὲν ἔδοσαν εἰς[1] τὴν ταφήν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον, ὁ δὲ ὅ τι ἕκαστος ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφήν. καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσοῦτον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον καὶ ἔπιπλα καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα οὐδεπώποτε ᾤοντο κτήσασθαι, καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατόν, ὧν τὰ μὲν βέλτιστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδοσαν, εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοντο καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπόδειξιν ἐποιήσαντο· τῆς γὰρ Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἑλι-
396 κτῆρας, οὓς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε[2] τὸ πρῶτον ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, Μηλόβιος ἐκ τῶν ὤτων ἐξείλετο.

ε'. Καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οὐσίας ἐλέου παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' οὕτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ χρήματα ἐζημιάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕτεροι μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες, οὐ τούτων ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει, ἀλλὰ πάσας τὰς χορηγίας χορηγήσαντας, πολλὰς δ' εἰσφορὰς [3]εἰσενεγκόντας, κοσμίους δ' ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοντας καὶ πᾶν τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, ἐχθρὸν δ' οὐδένα κεκτημένους, πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων λυσαμένους,

122. 1

[1] τὴν om. T. R. A. [2] τοπρῶτον T. R. [3] ἐνεγκόντας T.

Ἕκαστος] Vel potius ἑκάστῳ. TAYLOR. Lego: ὅ, τι ἑκάστῳ ἔτυχεν, ἔδωκεν etc. Sic Orat. XIII. ὁ μὲν ἀδελφὸν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δ', εἴ τις ἦν ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκων. ita legendum pro προσήκουσα. 1 Cor. III. 5. 6. ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν, ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν· ita distinguendum. Porro, has vestes funebres, cervicalia, etc. Herodianus VIII. 13. vocat τὰ ἐπιτήδεια εἰς ταφάς. ubi inepte legitur τροφάς. MARKLAND. Bene habet vulgata. Ad ἕκαστος subauditur διδοὺς, aut ἔχων, aut φέρων, aut θέλων. REISK. Vel lege ἑκαστῷ ἔτυχεν, vel ad ἔτυχεν sub. ἔχων. AUGER.

Ἐλικτῆρας] (Sic vulg.) Inaures veterum nominabantur ἑλικτῆρες. Atque ita hunc locum correxit Stephan. et Scalig. Ἑλικτῆρας quoque habet Cod. Coisl. Ἑλικτῆρες. ἐνωτίων εἶδος. Λυσίας. Harpocr. De inauribus vide Bartholini opus posthumum, Casp. Barthii librum singularem, Isidorum, aliosque, non tamen ut omittam præclarissimum Dempster. Paralipom. ad c. 20. Antiquitatum Rosini L. 1. TAYLOR. Recte Stephanus ἑλικτῆρας. Hesychius: Ἑλικτῆρας, ἐνώτια. Latine, inaures. MARKLAND. Contius ἑλικτῆρας, male, non enim Græcum est. AUGER.

Ἀξίους ὄντας] Refer ad εἰς ἡμᾶς, quod præcessit; nisi referre malis ad τοιούτων ἠξίωσαν, quod sequitur. IDEM.

Πάσας τὰς] Interponi velim μέν. REISK.

Εἰσφορὰς εἰσηνέγκοντας] Scribe εἰσενεγκόντας. Sic Orat. VII. καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χορηγῶν. et Orat. XXV. et sæpissime. 157. MARKLAND.

Αὐτοὺς παρέχοντας] Αὐτούς. SCALIG. Quod nollem. TAYLOR. παρασχόντας. CONT.

τοιούτων ἠξίωσαν, οὐχ ὁμοίως μετοικοῦντας ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. οὗτοι γὰρ πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξήλασαν, πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες ἀτάφους ἐποίησαν, πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας ἀτίμους τῆς 307
πόλεως κατέστησαν, πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκδίδοσθαι ἐκώλυσαν. καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφιγμένοι, ὥσθ' ἥκουσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ λέγουσιν ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν· μετῆν γὰρ ἂν καὶ ἐμοὶ τούτου ταὐγαθοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. νῦν δὲ οὔτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει οὔτε πρὸς ἐμέ· τὸν ἀδελφὸν γάρ μου, ὥσπερ καὶ πρότερον εἶπον, Ἐρατοσθένης ἀπέκτεινεν, οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὁρῶν ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ἐξυπηρετῶν. ἀναβιβασάμενος δ' αὐτὸν βούλομαι ἔρεσθαι, ὦ ἄνδρες δικασταί. τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω· ἐπὶ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τούτου διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου βλάβῃ καὶ 308
πρὸς αὐτὸν τοῦτον ὅσιον καὶ εὐσεβές. ἀνάβηθι οὖν μοι καὶ ἀπόκριναι εἴ τι ἄν σε ἐρωτῶ.

ς'. Ἀπήγαγες Πολεμαρχον ἢ οὔ; Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσταχθέντα δεδιὼς ἐποίουν. Ἦσθα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὅτε οἱ λόγοι [1]ἐγίνοντο περὶ ἡμῶν; Ἦν. Πότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτεῖναι ἢ ἀντέλεγες; Ἀντέλεγον. Ἵνα [2]μὴ ἀποθάνωμεν; Ἵνα μὴ ἀποθάνητε. Ἡγού-

[1] ἐγίνοντο T. [2] μὴ om. T. R. A.

Πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν] Voces τῆς πόλεως abundare videntur, cum satis fuisset ἀτίμους κατέστησαν. Orat. XX. μὴ ἡμᾶς, ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων, ἀτίμους ποιήσητε. et XXI. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἄτιμοι γενέσθαι. Videntur poni debere ante ἐξήλασαν, vel post. Sic Orat. XXVI. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. MARKLAND. Aut delenda sunt ista duo vocabula cum Marklando, aut leg. est sic: ἀτίμους καὶ ἀμοίρους τῆς πόλεως κατέστησαν. REISK. Intelligo ἀτίμους τῆς πόλεως, *juribus et muniis civitatis orbatos*, malim tamen abesse τῆς πόλεως. AUGER.

Περὶ τούτου] Omitti possent hæ voces sine aliquo sensus dispendio. sed non ideo ejiciendæ sunt: hujusmodi enim Pleonasmi satis sunt frequentes. Vertendum vero, *de hac re*: non, *de hoc homine*, prout fecit Vanderheidius. Pone etiam minimam Distinctionem post ὠφελείᾳ. MARKLAND.

Ὅσον καὶ ἀσεβὲς] (Sic Ald.) ὡς ὃν καὶ ἀσεβές. et mox ἀπήγαγες. CONT.

Ἵνα ἀποθάνωμεν] Interponi velim μή. Nam cum respondisset Eratosthenes, se XXX Tyrannis oblocutum fuisse, consentaneum erat, aut Lysiam interrogandi finem hic facere, aut, si quid tamen ultra vellet, hoc interrogare: *Nempe quo nos morti ne daremur?* cui respondet Eratosthenes iisdem verbis: *Scilicet, quo vos morti ne daremini.* REISK. Sub. πότερον ἕνεκα τοῦ. AUGER.

μενος ἡμᾶς ἄδικα πάσχειν ἢ δίκαια; Ἄδικα. Εἶτ', ὦ σχετλιώτατε πάντων, ἀντέλεγες μὲν ἵνα σώσειας, συνελάμβανες δὲ ἵνα [1] ἀποκτείναις; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆθος ἦν ὑμῶν κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλέγειν φὴς τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σῶσαι Πολέμαρχον καὶ μή, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγαγες; εἶθ' ὅτι μέν, ὡς φὴς, ἀντειπὼν οὐδὲν ὠφέλησας, ἀξιοῖς χρηστὸς νομίζεσθαι, ὅτι δὲ συλλαβὼν ἀπέκτεινας, οὐκ οἴει ἐμοὶ καὶ τουτοισὶ δοῦναι δίκην;

ζ'. Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, [2] εἴπερ ἀληθῆ λέγει φάσκων ἀντειπεῖν, ὡς αὐτῷ [3] ἐτάχθη. οὐ γὰρ δή που ἐν τοῖς μετοίκοις πίστιν παρ' αὐτοῦ ἐλάμβανον. [4] ἔπειτα τῷ [5] ἧττον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ ὅστις ἀντειπὼν γε ἐτύγχανεν καὶ γνώμην ἀποδεδειγμένος; τίνα γὰρ εἰκὸς ἦν ἧττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι ἢ τὸν ἀντειπόντα οἷς ἐκεῖνοι ἐβούλοντο πραχθῆναι; Ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις ἱκανή μοι δοκεῖ πρόφασις εἶναι τῶν γεγενημένων εἰς τοὺς Τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς Τριάκοντα, ἂν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς [6] εἰκὸς ὑμᾶς ἀποδέχεσθαι; εἰ μὲν γάρ τις [7] ἦν ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυροτέρα

[1] ἀποκτείνοις T. R. A.
[2] (εἶπερ . . . ἀντειπεῖν) T. R.
[3] προστάχθη R. A.
[4] Ἔπειτα τῷ πιστὸν ἱκεῖνο προσταχθῆναι, ὅστις A.
[5] πίστιν T. ἧσσον R.
[6] ὑμᾶς εἰκὸς T. R. A.
[7] ἦν om. T. R. A.

Τοῦτο] Np. negotium de peregrinis. Construe hanc vocem cum προστάχθη, in quod mutandum duxi vulgatæ simplex ἐτάχθη. IDEM.

Ἔπειτα κ. τ. λ.] Jamdudum vidi locum ita rescribi debere: Ἔπειτοι [Ἔπειτα, in Edit. min.] τῷ (i. e. τινὶ) ἧττον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ κ. τ. λ. Nam ἧττον et πίστιν scriptione quam propissime absunt. Ἧττον quoque, quod serius vidi, subjecit Canterus. TAYLOR. Delendam puto vocem πίστιν, utpote a Librario ex præcedenti male repetitam. pro ea bene legi posset ἧττον, (sublata interrog. nota post προστάχθῆναι) nisi a vestigiis vulgatæ nimis recederet. πίστιν vero nequaquam ad rem. Quæ paullo ante sent, sic distinguas: καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει φάσκων ἀντειπεῖν) ὡς αὐτῷ ἐτάχθη. ac ne in hoc quidem illi credere par est, (si concedamus illum vera dicere, cum affirmat SE CONTRADIXISSE) ex mandato illum egisse. Alludit ad verba Eratosthenis, in Responsione ejus supra allata, ἀντίλεγον, et προστάχθῆναι ἱκεῖνο. PORTO, πίστιν ἐλάμβανον est fidem accipiebant, scil. per jusjurandum, ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις πίστις, ut loquitur Noster Orat. XIX. satis in his Orationibus usitata phrasis. Interpres tamen male cepit. MARKLAND. Bene habet ἔπειτα. est enim hoc alterum argumentum. Sed πίστιν cum ἧσσον mutavi. eccui alii videntur tyranni hoc minus fuisse mandaturi; seu aliis verbis, cuicunque alii potius, quam tibi, videntur hoc negotium demandaturi fuisse. Olim suspicabar ita scriptum fuisse: ἔπειτα τῷ πιστὸν, ἱκεῖνο προσταχθῆναι, ὅστις — eccui credibile est, hoc demandatum fuisse si, qui —. REISK. Quid si? Ἔπει τούτῳ οὐ πιστὸν ἱκεῖνο (sc. πίστιν) προστεθῆναι, ὅστις etc.

Ἐβουλεύοντο] (Sic vulg.) Sanior est lectio Cod. Coisl. quam et ego quoque vidi fuisse necessariam, priusquam eam auctoritatem consentus essem, ἐβούλοντο. TAYLOR. Lege ἐβούλοντο. Sic Orat. XII. ἵνα ῥᾳδίως ἃ βούλοιντο διαπράττοιντο. et sic passim. MARKLAND.

Εἰ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Lego: εἰ μὲν γὰρ

αὐτῆς, ὑφ' ἧς αὐτῷ προσετάττετο παρὰ τὸ δίκαιον ἀνθρώπους ἀπολλύναι, ἴσως ἂν εἰκότως αὐτῷ συγγνώμην εἴχετε· νῦν δὲ [1] παρὰ τοῦ ποτὲ καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐξέσται τοῖς Τριάκοντα λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα [2] ἐποίουν; Καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ, [3] σώζων αὐτὸν καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, συλλαβὼν ἀπήγαγεν. ὑμεῖς δὲ [4] πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας ζήτησιν ποιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέρων τινός. καίτοι, εἰ χρὴ [5] τούτοις διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν

401

402

[1] παρ' αὐτοῦ πότε T. A.

[2] ἐποίουν, καὶ μηδὲν δὴ οὐκ T. R. ἐποίουν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένους. καὶ μὴν ἴδοι οὐκ A.

[3] σώζοντα αὐτὸν, καὶ τ. τ. ἐψ., ὃν συλλαβὼν T. R. σώζειν αὐτὸν, ὃν συλλαβὼν A.

[4] πάντες τούτοις ὀργίζεσθε A.

[5] τοῖς A.

ἂν τις ἐν τῇ πόλει, etc. Taylor. Post ἀρχὴ Cont. addit ἄν, non male quidem quamvis hæc vox possit subaudiri. Auger.

Αὐτῆς] Malim ταύτης. Reisk.

Νῦν δὲ κ. τ. λ.] Nemo aliquid hic dixit præter Canterum. Νῦν δὲ παρά του. [νῦν δὲ παρά του πότε. *jam autem abs quo demum.* Ita et MS. Venet. *In Edit. min.*] Taylor. Mallem παρ' αὐτῶν, sc. τῶν τριάκοντα, ex subsequentibus repetendum. Post καὶ forte deest πᾶς. Interrogative hæc legenda sunt, usque ad ἐποίουν. Legi quoque bene potest παρὰ τοῦ, καὶ πότε, λήψεσθε, etc. τοῦ pro τίνος, ut apud Isæum p. 66. λαζὼν παρά του τῶν φίλων, et Platonem in Symposio, χρήματα βουλόμενος παρά του λαβεῖν, *volens pecuniam ab aliquo accipere.* Demosthenes in Aristogit. I. εἶτά σοι συγγνώμη; πόθεν, ἢ παρὰ τοῦ; Markland. Dedi παρὰ τοῦ, id est, παρά τίνος, *a quonam?* Reisk.

Καὶ μηδὲν δὴ κ. τ. λ.] Locum insigni medela macto. Nam et gravissime exceptus est, et cæteri ante me fere omnes conclamarunt potius, quam adjumento præsto erant. Pange igitur post ἐποίουν. Perfecta est ea sententia. Tum autem pergas: Καὶ μὲν ἴδοι [δὴ, *in Edit. min.*] οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατὰ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν συλλαζὼν ἀπήγαγεν. Ubi vides istud ὃν ante συλλαβὼν oriri ex priori voce exeunte. Cetera omnia eædem fere sunt literæ. Præivit aliquo modo Canter: Καὶ μὲν ἴδοι κ. τ. λ. Groulartus hæc interpretatione non donavit. Taylor. Lege, καὶ μὲν δὴ, ut in quavis pagina. Sic Orat. XXVI. pro καὶ μηδὲν δὴ ξουλεύειν, restituit Stephanus καὶ μὲν δή. Markland. Ut paucis rem peragam, totam hunc locum sic ponam, ut Lysias, si non ita reliquit, videtur saltim voluisse scribere, sententia illuc lectorem deferente. Nam verba ipsa dare negatum nunc est. καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο δύναιτο προφασίζεσθαι (vel οὐδὲ τοῦτο ἀφελήσειεν ἂν αὐτὸν λέγοντα), ὅτι οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ, σώζων τε αὐτὸν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα ποιῶν, Πολέμαρχον συλλαβὼν ἀπήγαγεν. *neque hoc poterit ad sui excusationem afferre* (vel, *nil ei proderit hoc excusare*), *quod Polemarchum in carcerem abduxerit a se, non domi ejus, sed in via publica comprehensum; quem comprehendisset ipse ideo, quod saluti ipse suæ caviset, et paruisset mandatis XXX virorum.* Reisk.

Καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα] Suspicor has voces ex loco suo motas esse, et pertinere ad præcedentem sententiam hoc modo: εἶτε ἐξέσται τοῖς Τριάκοντα λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἐποίουν; καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε (non ὀργίζεσθε) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, etc. Certe omnia sic optime cohærebunt. Pro αὐτὸν rescripsi αὑτὸν, *seipsum*, de Fratre enim suo loquitur: et delevi ὃν, natum forte ex præcedente syllaba. Ante ὅσοι intelligendum est αὐτοῖς: quæ Ellipsis Nostro et omnibus usitatissima est. Markland. Leg. ὀργίζεσθε. *In Edit. min.* Taylor.

Πάντες] Aut cum πᾶσιν est mutandum, aut utrumque est copulandum, ut sit πάντες πᾶσιν ὀργίζεσθε. Sed prius malim. Reisk.

Ποιούμενοι] (Sic Ald.) ποιούμενος, et mox χρὴ τοῦς. Cont.

Τούτοις] Videtur quidem oppositio esse inter τούτοις et ἐκείνοις. verum si τούτοις servatur, sententia exit impedita, aut potius nulla. non enim video, quo referri possit alio, quam eodem, quo τούτοις proximum superius redit, scil. ad XXX tyrannos. Verum nemo tum XXX tyrannis ignoscebat ideo, quod alios pessumdedissent sui conservandi causa. quare ma-

403 ἑτέρους ἀπολέσασι συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνους ἂν δικαιότε- 123. 1
ρον ἔχοιτε· κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι μὴ ἐλθεῖν καὶ κα-
ταλαβοῦσιν ἐξάρνοις γενέσθαι. τῷ δὲ Ἐρατοσθένει ἐξῆν
εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἀπήγτησεν, ἔπειτα ὅτι οὐκ [1] εἶδεν· ταῦτα
γὰρ οὔτ' ἔλεγχον οὔτε βάσανον εἶχεν, ὥστε μηδ' ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν βουλομένων οἷόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι. χρῆν δέ σε,
ὦ Ἐρατόσθενες, εἴπερ ἦσθα χρηστὸς, πολὺ μᾶλλον τοῖς 5
μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μηνυτὴν γενέσθαι ἢ [2] τοὺς
404 ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν. νῦν δέ σου τὰ ἔργα
φανερὰ γεγένηται οὐχ ὡς ἀνιωμένου ἀλλ' ὡς ἡδομένου τοῖς
γιγνομένοις, ὥστε τούσδε ἐκ τῶν ἔργων χρὴ μᾶλλον ἢ ἐκ
τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν, ἃ ἴσασι γεγενημένα, τῶν τότε
λεγομένων τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ
αὐτῶν οὐχ οἷόν τε παρασχέσθαι. οὐ γὰρ μόνον ἡμῖν πα- 10

[1] οἶδεν T. R. A.

[2] τοὺς ἀδικῶς ἀπολλύουσι A.

lim τοῖς h. l. legi. quanquam si venia debetur iis, qui alios pessumdant, quo ipsi salvi maneant, multo maximo jure debetur ea venia iis, qui, a XXX tyrannis ablegati, in domus civium irrumpebant, et cives illinc in carcerem rapiebant. Quod in Eratosthene actus est, qui Polemarchum non domo extractum, sed media e via publica correptum in carcerem egit. Tam docet orator, quare minus peccaverint, et majore venia digni sint hi, si qui cives domibus extraxissent, quam qui e semita publica corripuissent. Nam, ait, qui missi a tyrannis in domos, aut non irent, aut in renunciando negarent reperisse, quos reperissent, capite suo culpam luebant. Verum insitiari a se visum aut noscitatum esse, cui in via publica occurrisset, id vero periculo carebat. Reisk.

Ἐκείνους] Scil. qui cives e domibus suis extractos in carcerem agerent. Idem. Auger.

Διπαιότερον ἴσχοιτε] Scil. quam illis, qui cives media de via publica abripiunt. Reisk.

Μὴ ἐλθεῖν] Scil. eam in domum, in quam missi fuissent. Idem.

Ἐρατοσθένει] Quippe qui Polemarchum non domo extraxisset, sed e via corripuisset, ut e p. 121. 29. ed. Steph. constat. Idem.

Βουλομένων] Scil. ἐλέγχειν αὐτὸν ψευδόμενον. Idem.

Τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι] Contrarium dicere voluit, δικαίως ἀποθανεῖσθαι: Cui statim opponitur, τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους. Markland. Leg. δικαίως ἀποθανεῖσθαι. *In Edit. min.* Taylor.

Ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν] Si συλλαμβάνειν sensu vulgari hic accipitur, pro *comprehendere*, vocabula secundum, tertium et quartum sunt supervacanea, nam modo præcesserunt. Sin autem sensu *adjuvandi, operam navandi*, accipies, et antitheton hic subesse censebis, quod vero simile nemini non videbitur, qui Lysiam norit, leg. erit: ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολλύουσι συλλαμβάνειν, *quam operam navare sceleratis insontes opprimentibus.* Reisk.

Τῶν τότε λεγομένων] Eorum sermonum, quos Eratosthenes tum ad XXX tyrannos revera habuit, ad pestem insontibus civibus consciscendam, non horum, quos nunc jactat a se habitos pro defensione nostri, quos sermones ille nunquam habuit, sed comminiscitur modo nunc, ei purgandi causa, quo vos fallat, atque e manibus vestris elabatur. Idem.

Ἡμῖν παρεῖναι] Lege, ὑμῖν, *vobis*, scil. τοῖς βουλεύουσι, vestris consultationibus. ἀλλ' οὐδὲ πως' αὐτοῖς εἶναι, *sed ne illis quidem* (sc. damnatis) *adesse permissum fuit.* Artificiose et ut Invidiam angeat. Orat. XIX. ἄμεινον ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένους ὑφ' ἡδέων. Mox pro ποιήσεις scribo ποιήσειας. Markland. Bene habet ἡμῖν, neque eo carere potest oratio, at altero vocabulo ὑμῖν facillime potest; quoniam τοῖς τότε λεγομένοις *in* ὑμῖν e præmissis facile subauditur, *nobis non solum non licuit interesse vestris deliberationibus, sed ne esse quidem domi nostræ, manere in domiciliis nostris*, verum exsulandum nobis propter vos fuit. idem

ρεῖναι οὐκ ἐξῆν, ἀλλ᾽ οὐδὲ παρ᾽ [1]αὐτοῖς εἶναι, ὥστ᾽ ἐπὶ τού-
τοις ἐστὶ πάντα τὰ κακὰ εἰργασμένοις τὴν πόλιν πάντα 405
ταἀγαθὰ περὶ αὐτῶν λέγειν. τοῦτο μέντοι οὐ φεύγω, ἀλλ᾽
ὁμολογῶ σοι, εἰ βούλει, ἀντειπεῖν. θαυμάζω δὲ τί ἂν ποτε
ποιήσαις συνειπὼν, ὁπότε ἀντειπεῖν φάσκων ἀπέκτεινας Πο-
λέμαρχον. φέρε δή, τί ἂν εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε αὐτοῦ
ἢ καὶ υἱεῖς; [2]ἀπεψηφίσασθε; δεῖ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,
Ἐρατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδεῖξαι, ἢ ὡς οὐκ ἀπήγαγεν
αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ᾽ ἔπραξεν. οὗτος δὲ [3]ὡμολόγηκεν
ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διαψήφισιν περὶ
αὐτοῦ πεποίηκε. Καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ
τῶν ξένων ἤκουσιν εἰσόμενοι τίνα γνώμην περὶ τούτων ἕξετε.
ὧν οἱ μὲν [4]ὑμέτεροι ὄντες πολῖται μαθόντες ἀπίασιν ὅτι ἡ 406
δίκην δώσουσιν ὧν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ πράξαντες μὲν ἃ
ἐφίενται τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, δυστυχήσαντες δὲ τὸ
ἴσον ὑμῖν ἕξουσιν· ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἴσονται πότε-
ρον ἀδίκως τοὺς Τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ἢ
δικαίως. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες λαβόντες
ἀφήσουσιν, ἦπου σφᾶς αὐτοὺς ἡγήσονται περιέργους ὑπὲρ
ὑμῶν [5]τειρομένους. οὔκουν δεινὸν, εἰ τοὺς μὲν στρατηγοὺς,
οἳ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, [6]ὅτι διὰ χειμῶνα οὐχ οἷοί τ᾽ ἔφα-
σαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελέσθαι, θανάτῳ ἐζημιώ- 407

[1] αὐτοῖς T. [2] , ἀπεψηφίσασθε A. [3] ὁμολόγησεν T. R. A.
[4] ἡμέτεροι T. R. [5] τειρωμένους. οἰκοῖν T. A. [6] ὅτε T, A.

est ac si dixisset: παρ᾽ ἡμῖν αὐτοῖς εἶναι, ἐκεῖ μένειν. Reisk. παρεῖναι, adesse, np. in publico. Auger.

Παρ᾽ αὐτοῖς] Lege: παρ᾽ αὐτοῖς. Taylor. παρ᾽ αὐτοῖς εἶναι, apud nosmetipsos esse, i. e. domi manere. Auger.

Παῖσαις] F. ποιήσειας. Taylor.

Τί ἂν] Scil. ἐποίησεν, aut ἐποίησας. nisi potius alterutrum addendum est. Reisk.

Ἀπεψήφισασθε;] Vel deesse videtur ἄν, vel legendum ἀπεψηφίσασθε. Markland. Videtur post hoc vocabulum ἀπεψ. deesse responsio οὐ. absolveretisne? neutiquam. Reisk.

Διαψήφισιν] Exponit Vales. ad Harpocr. pag. notar. 46. Taylor.

Ἡμέτερος] Imo vero ὑμέτερος. Lysias, qui civis Atheniensis non esset, dicere non poterat, civis noster, at poterat vester dicere, id quod inquilinum decebat. Reisk.

Λαβόντες] Scil. ἐπιχειρήσεις ἰσχύσας, ὑφ᾽ ὧν καλῶς πεπόνθασι. Reisk.

Τειρομένους] Τειρωμένους. Canter. Non assequor. Lego: περιέργως ὑπὲρ ὑμῶν τειρωμένους [τειρωμένους in Edit. min.]. Taylor. Lego, τιμωρουμένους, vestri gratia poenas sumentes: ut infra, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ τιμωρήσασθε. Mox, pro ὅτι malim ὅτι. Ista vero periodus longa ita distinguenda est: τούτους δὲ, οἳ ἐδύναντο μὲν ὄντες, καθόσον ἐδύναντο, ἐσώσαν — ἀπαντῆσαι, οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς — κελεύσθαι. Male plene distinguebatur post ἀπαντῆσαι. Markland. Leg. ὅτι. In Edit. min. Taylor.

Οἰκοῦν] Vel οἶκον. Idem.

Τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης] Potest ferri, si necesse est, ut multa alia dura et aspera. mihi tamen videtur Lysias reliquisse: τοὺς ναυαγοῦντας ἐκ τῆς θαλ. Reisk.

σατε, ἡγούμενοι χρῆναι τῇ τῶν [1]τεθνεώτων ἀρετῇ παρ' ἐκείνων δίκην λαβεῖν· τούτους δὲ [2]δὴ, οἳ ἰδιῶται μὲν ὄντες καθ' ὅσον ἐδύναντο [3]ἐποίησαν ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντας, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἑκόντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτιννύναι, οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας [4]ὑφ' ὑμῶν ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι;

ἡ. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἠξίουν ἱκανὰ εἶναι τὰ κατηγορημένα· μέχρι γὰρ τούτου νομίζω χρῆναι κατηγορεῖν, ἕως ἂν θανάτου δόξῃ τῷ φεύγοντι ἄξια εἰργάσθαι· [5]ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα παρ' αὐτῶν λαβεῖν. ὥστ' οὐκ οἶδ' [6]ὅ τι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων δὶς ἀποθανόντες δίκην δοῦναι δύναιντ' ἄν. οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τοῦτο [7]αὐτῷ προσήκει ποιῆσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰθισμέ-

[1] τεθνειότων T. R. A. [2] δὴ om. T. A. [3] ἐποίησαν ὑμᾶς ἡττηθ. A. [4] ἀφ' T. [5] ταῦτα T. τότε A. [6] ὅτι T. A. [7] αὐτοῖς T. A.

Τεθνειότων] Recurrit hæc forma p. 371. 4. usitatior tamen est altera, quæ pro diphthongo simplex ε dat, quam formam ubique locorum Lysiæ restituendam arbitror. IDEM.

Ἐποίησαν] Aut ante aut post hoc vocabulum deest ὑμᾶς. *in culpa fuerunt, ut vos prælio navali vinceremini.* designat illam Atheniensibus fatalem ad Ægospotamos pugnam. IDEM.

Ἀφ' ὑμῶν] Τφ' ὑμῶν. CONT.

Ἠξίουν] Sequi debebat aliquid huic respondens. Incipit sic: ego equidem existimabam, oportere, quæ adhuc attuli capita, ad accusandum sufficere. Jam sequi debebat quod non sequitur: ἀλλ' οὐκ ἐᾷ με ἐνταῦθα παύσασθαι τὰ ἄλλα παρανόμως καὶ αἰσχρῶς Ἐρατοσθένει πεπραγμένα. Fatebor equidem expressis verbis hæc non legi. Veruntamen insequentia idem dicunt quod sententiam, ut nihil deesse videatur. REISK.

Ταῦτα γὰρ ἐσχάτην etc.] Τότε γὰρ ἐσχ. CANTER. Opinor ταύτῃ, *hoc modo*, scil. morte. Plato de Repub. lib. II. ad fin. ταύτῃ μὲν ἄρα ψεῦδος ἐν Θεῷ οὐκ ἔνι. *hoc igitur modo* (vel, *hac parte*) *falsum in Deo non est.* ubi vulgo stulte legitur, πανταχῇ ἄρα ψευδὴς, *poeta falsus.* MARKLAND. Leg. ταύτῃ. *In Edit. min.* TAYLOR. Cont. δύναται, retinendo ταῦτα. AUGER.

Αὐτῶν] Deberet legi αὐτῷ referendo ad τῷ φεύγοντι: sed quum τῷ φεύγοντι sumatur in genere, est veluti nomen collectivum, et idem valet ac τοῖς φεύγουσι. IDEM.

Δίκην δοῦναι δύναιντ' ἄν] *Si bis*, inquit, *pro singulis eorum factis moriantur, non possunt pœnas dare.* Dicere debuit *justas pœnas*, ut bene Interpres. hoc vero videtur esse, δίκην δοῦναι ἀξίαν δύναιντ' ἄν. Ita infra: τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην τὴν ἀξίαν εἴσχον τῶν ἔργων δεδωκότες; quam mox vocat δίκην ἱκανήν. et ita Demosthenes de Corona: οὐκ ἴνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν. Sed clare Noster Orat. XXVIII. οὐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργασίλεως, ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολλάκις ἀποθανὼν δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. et Orat. XXVII. ἀλλ' οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι, etc. Vide et Isocrat. in Busirid. encomio. MARKLAND. Ad δίκην videtur addendum aut saltem subaudiendum ἀξίαν vel ἱκανήν. AUGER.

Αὐτῷ] Vulgati dant αὐτοῖς. Coislinianus dabat αὐτῶν, ut e Taylore didiceram. Inde colligebam leg. αὐτῷ. cum sic jam correxissem, reperi postmodum in Vindobonensi pariter αὐτῷ legi. Poterat quoque e lectione Coisliniani αὐτὸν effici, pari jure, parique convenientia, ut accu-

νον ἐστὶν, πρὸς μὲν τὰ [1]κατηγορημένα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες [2]ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύντες ὡς στρατιῶται ἀγαθοί εἰσιν, ἢ ὡς πολλὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἕλαβον τριηραρχήσαντες, [3]ἢ πό-
40 λεις πολεμίας οὔσας φίλας ἐποίησαν· ἐπεὶ κελεύετε [4]αὐ- 410
τὸν ἀποδεῖξαι, ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν ὅσους τῶν πολιτῶν, ἢ ναῦς ὅπου τοσαύτας ἕλαβον, ὅσας αὐτοὶ [5]παρέδοσαν, ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἵαν τὴν [6]ὑμετέραν κατεδουλώσαντο. ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων [7][τοσαῦτα] ἐσκύλευσαν, ὅσαπερ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἶλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν
124. 1 πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ

[1] κατηγορούμενα T. R. A. [2], εἰ οἷόν τε, ἐξαπατῶσι A. [3] ἢ om. T.
[4] αὐτοὺς A. [5] παρέδοσαν T. R. A. [6] ἡμετέραν T. R.
[7] τοσαῦτα om. T. R. uncos om. A.

sativus cum infinitivo ποιῆσαι consentiret. Ego vero dativum cum προσήκει cohærentem prætuli. REISK.

Ἐστὶν] Post hoc vocab. deesse videtur εἰώθασι γὰρ πολλοί. aut alias pro ἀπολογεῖσθαι leg. erit ἀπολογοῦνται. IDEM.

Ἕτερα] A *causa* aliena. num etiam a *veritate*? ut significet hoc idem vocabulum et ἀλλότρια τοῦ προκειμένου ἀγῶνος, et ψευδῆ, τῆς ἀληθείας διεζευγμένα. IDEM.

Ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν] Non occurrit melius, quam ἐνίους ἐξαπατῆσαι. TAYLOR. Constructio videtur postulare ἐξαπατῆσαι: μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, ἐξαπατῆσαι δέ. Sed et porro: quomodo hoc est ἐξαπατῆσαι, *decipere*, si, quod sequitur, *demonstrent* Rei se esse strenuos milites, vel aliter bonos cives? a *causa* quidem *abducere* hoc est, sed non *decipere*, si *revera* monstrent se tales esse, quales præ se ferunt. Παραλογισμὸς hic esse videtur: et suspicor vocem ἀπαντῆσαι, *occurrere*, latere sub ista ἐξαπατῶσιν. MARKLAND. Bene habet h. l. vulgata. non enim semper fallebant judices ejusmodi præstigiis, sed interdum solummodo, si sic contingeret. REISK.

Τριηραρχήσαντες· πόλεις etc.] Lege et distingue: τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις πολεμίας etc. Sequitur; ἐπεὶ κελεύετε αὐτοὺς ἀποδεῖξαι etc. Si *enim* hujusmodi dicant, *jubete illos demonstrare* etc. sic distinguendum et legendum. Mox: ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἵαν τὴν ἡμετέραν κατεδουλώσαντο. Aristoteles apud Demetrium περὶ Ἑρμηνείας: Ποίαν τοιαύτην πόλιν εἶλον τῶν ἐχθρῶν, οἵαν τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν; Sensum et pæne verba Lysiæ exscribit Aristoteles. MARKLAND. Ita quoque Taylorus in Edit. min.

Αὐτὸν] Π. αὐτούς. H. STEPHAN. Αὐτὸν bene habet. redit ad Eratosthenem, qui solus de XXX tyrannis tum Athenis supererat, et in judicio stabat, utpote reus. ἀπέκτειναν autem una cum reliquis tyrannis Eratosthenem quoque complectitur; qui quod solus superesset, scelerumque fuisset omnium consors, pro absentibus respondere jubetur. REISK.

Ἡμετέραν] Imo vero ὑμετέραν. nam illud alterum haud decet os Lysiæ inquilini hominis, non civis. IDEM.

Τῶν πολεμίων] Subaudi τοσαῦτα, nisi addere mavis. IDEM. Contius addit τόσα post ὅπλα. AUGER.

Ἐδήλωσαν] (Sic vulg.) Nihil verius correctione nostra. Quam etiam utcunque tuetur Cod. Coisl. TAYLOR. Lego: καὶ ὑμᾶς ἐδήλωσαν· οἳ οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ — περιεῖλον, ἀλλ' ὡς (non οἳς) αὐτοῖς etc. MOX, pro αὐτούς τε, scribe, αὐτούς τε. MARKLAND. καὶ ὑμᾶς ἐδήλωσαν. CONT.

Ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ προσταττόντων Λακεδαιμονίων καθεῖλον, ἀλλ' οἷς αὐτοῖς οὗτοι τὴν ἀρχὴν βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι] Hæc lectio si sana sit, vide quam falsus sit narrator Lysias in re omnibus cognita. Constat enim cum e Xenophonte Hellen. l. II. c. 2. tum ex hac Or. p. 126. ed. Steph. non Triginta-viros jubentibus Lacedæmoniis noluisse Pirræi muros diruere, sed contra Theramenem eo redigisse civitatem,

411 Λακεδαιμονίων προσταττόντων περιεῖλον, ἀλλ' [1]οἷς αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν οὕτω βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι.

θ'. Πολλάκις οὖν ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν, πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστὶν αὐτούς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινεῖν. οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει τὰ [2]ἐναντία ἔπραξεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς ἔφευγεν ἐξ Ἑλλησπόντου τριήραρχος καταλιπὼν τὴν ναῦν, μετὰ Ἰατροκλέους καὶ ἑτέρων ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν. ἀφικόμενος δὲ δεῦρο ταὐναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι
412 ἔπραττεν. καὶ τούτων μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτοῦ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι οὔσης, ὅθεν τῆς στάσεως ἦρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἑταίρων, συναγωγεῖς μὲν

[1] οἷς τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς Λ. [2] ἐναντία οὗτος ἔπραξεν Α.

ut duram hanc conditionem accipere deberet, quum prius Lacedæmonii tantum utriusque longi muri decem stadia dejici postulassent. Itaque legentem me hæc subiit cogitatio, ὅτι ortum ex οἵτ compendio scripturæ vocabuli οἵτινες, cujus hic elegans est et efficax repetitio: totumque locum ita fortasse non male restituas: οἵτινες τὸν Πειραῖα οὐδὲ (vel melius οὐ) προσταττόντων Λακεδαιμονίων περιεῖλον, ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς οὕτω τὴν ἀρχὴν βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι. qui Piræei muros diruerunt, non jussu Lacedæmoniorum, sed quoniam imperium sic firmius sibi fore existimabant. Cæterum pro ὑμῖν ἰδίλεσαν recte Taylorus [fallitur V. D.] et Marklandus correxerunt ὑμᾶς ἰδοίλεσαν: similis est locus in Poluchum p. 149. v. 37. ed. Steph. ἐνιδεῖν τὰ τείχη καθαιρούμενα, καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδεδομένας, καὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταδεδουλωμένον. Sluiter.

'Αλλ' οἷς π. τ. λ.] F. ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς. [ἀλλ' ὡς, et mox αὐτούς τε. *In Edit. min.*] Taylor. οἷς sume, ut sæpius sumitur, pro δι' ὧν, et idem valet ac ὅτι, quia, quatenus. Auger.

'Επαινεῖν]. Deesse aliquid vehementer suspicor. Taylor. Animadvertens Taylor οὐ γὰρ non stringere, hic aliquid deesse suspicatus est. Deest utique aliquid ad sententiam. verum utrum auctor ipse id reliquerit acuto et attento lectori de suo supplendum, an supinitas librariorum, an alia quæpiam fraus temporum, ea, quæ ille scripta reliquisset, oppresserit, id pro certo non ausim arbitrari. Utcunque est, articulorum, nunc quidem hiantium, hic est nexus. ὅτι δὲ οὗτος τοιοῦτός ἐστι, νῦν ἐπιδείξω. *ejusmodi sceleratum autem esse Eratosthenem, nunc demonstratum eo*, scil. qui et ipse scelera committere haud dubitet, aliosque facinorosos laudet. Reisk. Hic γὰρ, ut millies alibi, indicat transitionem ad aliud quid. Auger.

Τὰ ἐναντία ἔπραξεν] Videtur excidisse vox οὗτος, vel Ἐρατοσθένης. Markland.

Ὅθεν τῆς στάσεως ἦρξαν] Gemino modo hæc possunt accipi, aut pro parentheticis. (*unde quoque molitionem suam rerum novarum auspicati sint.*) aut pro interrogatione. *unde tandem res novas moliri cæpere?* ut respondeat πέντε — *quinqueviri* —. Reisk.

Ἑτέρων] Lego ἑταίρων. ut et infra, ubi legitur ἕτεροι μὲν ὅσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, lego ἑταῖροι. Et hæc emendatio firmatur et ex ipsa sensus ἀκολουθία et ex ipsis Lysiæ verbis infra, ubi de Critiæ et Chariclis ἑταιρείᾳ loquitur. Habebant enim quadringenti et eorum etiam

τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντίας δὲ τῷ 413
ὑμετέρῳ πλήθει πράττοντες· ὧν Ἐρατοσθένης καὶ Κριτίας
ἦσαν. οὗτοι δὲ φυλάρχους τε ἐπὶ τὰς φυλακὰς κατέστη-
σαν, καὶ ὅ τι δέοι χειροτονεῖσθαι καὶ οὕστινας χρὴ ἄρχειν
παρήγγελλον, καὶ εἴ τι ἄλλο πράττειν βούλοιντο, κύριοι
ἦσαν· οὕτως οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
τούτων πολιτῶν ὄντων ἐπεβουλεύεσθε, ὅπως μήτ' ἀγαθὸν
μηδὲν ψηφίσεσθε, πολλῶν τε ἐνδεεῖς ἔσεσθε. τοῦτο γὰρ 414
καὶ ἠπίσταντο, ὅτι ἄλλως μὲν οὐχ οἷοί τε ἔσονται περι-
γενέσθαι, κακῶς δὲ πραττόντων δυνήσονται· καὶ [1]ὑμᾶς
ἠγοῦντο, τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγῆναι,
περὶ τῶν μελλόντων οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. ὡς τοίνυν τῶν ἐφό-
ρων ἐγένετο, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, οὐ τοὺς τότε συμ-
πράττοντας — οὐ γὰρ ἂν δυναίμην —, ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ
Ἐρατοσθένους ἀκούσαντας. καίτοι, εἰ ἐσωφρόνουν, κατε-
μαρτύρουν ἂν αὐτῶν, καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σφετέρων

[1] ἡμᾶς T.

singuli suas ἑταιρείας et factiones, quibus opprimebant remp. et iis utebantur ad sua privata emolumenta. Thucyd. lib. 8. Ἐλθόντες οἱ τετρακόσιοι μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν Ἕλληνες νεανίσκοι, οἷς ἐχρῶντο, εἴ τι που δέοι χειρουργεῖν. Quos autem hic Lysias vocat ἐφόρους, Thucydides eodem libro videtur vocare πρυτάνεις. PALMER. ἑταίρων. CONT.

Συναγωγεῖς μ. τ. πολιτῶν] Idem est ac si dixisset, quod utique fuisset planius: ὀνόματι μὲν συναγωγεῖς τῶν πολιτῶν, ἔργῳ δὲ ἄρχοντες τῶν συνωμοτῶν. opponuntur hic speciosa turpibus, συναγωγὴν honestum et blandum, ἄρχειν invidiosum. πολίτης molle et civile, σύνωμότης horribile; ut conciliatores concordiæ civilis facibus atque tubis discordiarum et factionum. REISK.

Φυλακὰς] Ita vertit Groularius: *Hi tribunos* in custodia *constituerunt*. Sed corrigendum φυλάς. Populus enim per φυλὰς suffragia tulere, quorum hi κύριοι erant futuri. TAYLOR. Plane legendum, φυλάρχους ἐπὶ τὰς φυλὰς κατέστησαν. Vide sequentia. MARKLAND. Est utique prima fronte speciosum φυλὰς, quod post Taylorum aliosque mihi quoque olim in mentem venerat. Verum re diligentius pensitata censeo nunc vulgatam bene habere. primum enim φυλὰς repeti nil opus erat, quod satis in φυλάρχους esset conspicuum. deinde potius ἐπὶ τῶν φυλῶν aut ἐπὶ ταῖς φυλαῖς videtur dicturus fuisse. Procul dubio vulgata h. l. vitio caret. *constituebant phylarchos ad custodias* vel *vigilias obeundas, et ad præsidendum in locis urbis opportunis.* REISK.

Ἄρχειν] Videtur hic locus ita constituendus: καὶ οὕστινας δέοι χειροτονεῖσθαι, καὶ ἄστινας ἀρχὰς ἄρχειν, παρήγγελλον. IDEM.

Ψηφίσεσθε] Imo vero λήψεσθε. *ut neque bonum quodpiam adipiscemini.* IDEM. ψηφίσησθε — ἔσησθε. CONT.

Πραττόντων] Sub. ὑμῶν. AUGER.

Καὶ ἡμᾶς ἠγοῦντο] Scribe ὑμᾶς. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

Ἐσωφρόνουν] Np. οἱ συμπράττοντες. AUGER.

Κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν] Lege, αὐτῶν: *contra seipsos testimonium dicerent.* Sic infra: οἳ τούτοις μαρτυροῦντες αὐτῶν κατηγοροῦσι. male et ibi αὐτῶν legitur. Lycurgus p. 151. κατεμαρτύρει αὐτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν. MARKLAND. Leg. αὑτῶν. *In Edit. min.* TAYLOR. Redit hoc, non ad proximum, eos puta, qui audiverant, quum ipse Eratosthenes ore suo id affirmaret, verum ad remotius, eos nempe, qui socii atque ministri, vel principes potius scelerum Eratostheni fuerant. Hi, si saperent, testimonium erant adversus eos, XXX tyrannos puta, et in his Eratosthenem, dicturi. REISK.

Αὐτῶν] Scil. XXX tyrannorum. AUGER.

ἁμαρτημάτων σφόδρα ἂν ἐκόλαζον· καὶ τοὺς ὅρκους, εἰ ἐσωφρόνουν, οὐκ ἂν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνόμιζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥᾳδίως παρέβαινον. πρὸς μὲν οὖν τούτους τοσαῦτα λέγω· τοὺς δὲ μάρτυράς μοι κάλει. καὶ ὑμεῖς ἀνάβητε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε. τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, [1]κακῶν δὲ πολλῶν. καίτοι, εἴπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, ἐχρῆν ἂν πρῶτον μὲν μὴ παρανόμως ἄρχειν, ἔπειτα τῇ βουλῇ μηνυτὴν γίνεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἁπασῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν, [2]καὶ Βάτραχος καὶ Αἰσχυλίδης οὐ ταληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ [3]τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες· [4]ἕτεροι γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες ὧν οὐχ οἷόν τ' ἦν μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει. ὅσοσι δ' εὖνοί φασιν εἶναι, πῶς οὐκ ἐνταῦθα ἔδειξαν, αὐτοί τε τὰ βέλτιστα λέγοντες καὶ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἀποτρέποντες;

ί. Ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν ὅτι ἐδεδοίκει, [5]καὶ ὑμῶν τοῦτο ἐνίοις ἱκανὸν ἔσται. ὅπως τοίνυν μὴ φανήσεται ἐν τῷ

[1] ἄλλων T. R. [2] καὶ ὅτι Βάτρ. A. [3] τἀληθῆ ὑπὸ T. R. τὰ ἀληθῶς ὑπὸ A. [4] ἑταῖροι T. [5] (καὶ . . . . ἔσται) ὅπως τι μὴ T. R. A.

Μάρτυρας] Testaturos nempe, se audivisse ex Eratosthene, cum affirmaret, in collegio Ephororum se quoque fuisse. Reisk.

Ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, ἄλλων δὲ πολλῶν] Forte, κακῶν δὲ πολλῶν: ut supra: et infra, πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γεγενημένους. Dixisset potius ἐναντίων, quam ἄλλων. Vide Orat. III. ad finem. Markland. κακῶν. Cont. Durior atque contentiosior si sis, haud scio, an ἄλλων defendere possis. Neque enim despero exempla inveniri, ubi ἄλλα usurpatum sit pro κακά. præsertim cum de bonis, quæ illorum sunt contraria, mentio, ut hic factum est, præcesserit. Sic Latini quoque secus et secius usurpant. Reisk.

Καὶ Βάτραχος κ. τ. λ.] Locus non sine meliorum Codd. ope sanandus. Taylor.

Οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τἀληθῆ— εἰσαγγέλλουσι] Nimirum hoc est circulus iste Epicharmi: Τόκα μὲν ἐν τίνος ἐγὼν ἦν, τόκα δὲ παρὰ τίνος ἐγών. Scribo vero: ἀλλ' ἅτ' ἀληθῆ, ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα, εἰσαγγέλλουσι, etc. sed tanquam vera, a trigintaviris conficta, deferunt. Markland. Scribe ἅτ' ἀληθῆ, vel dele ἅτ' ἀληθῆ, nata ex superioribus. In Edit. min. Taylor. Pro posteriori τἀληθῆ aut τὰ solummodo, merus articulus, nil aliud, videtur leg. aut τὰ ψευδῆ, aut τὰ λέθρα ὑπὸ τ. τ. Reisk.

Ἕτεροι] Ἑταῖροι, ut monuit Palmer. supra. Taylor. Adeo amplexus fuerat hanc Palmerianam depravationem Taylor, ut eam textui suo inferciret. Ego veterem probam lectionem ἕτεροι revocavi. Reisk.

Ὅπως τι μὴ φανήσεται] Forte ὅπως μή τι φανήσεται. Vide tamen Demosthenem, Philipp. IV. ἂν τι μὴ νῦν ἐπαναρθωσώμεθα.

40 λόγῳ τοῖς Τριάκοντα ἐναντιούμενος· εἰ δὲ μή, [1]ἐνταῦθα δῆ-
λος ἔσται ὅτι ἐκεῖνά τε αὐτῷ [2]ἤρεσκε, καὶ τοσοῦτον ἐδύ- 417
νατο ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν.
χρῆν δ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτην τὴν
προθυμίαν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένους, ὃς εἰς ὑμᾶς
πολλὰ ἐξήμαρτεν. ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμι-
ζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθρούς, φίλους· ὡς ἀμφότερα
125. 1 ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμηρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς
ἀλλήλους διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινο-
μένας, [3]ὁπότεροι ταῦτα πράξουσι καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσι.
καὶ [4]γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων [5]ἐστασίαζον. ποῦ δὲ κάλ- 418
λιον ἦν ἀνδρὶ ἄρχοντι, ἢ Θρασυβούλου Φυλὴν κατειληφότος,
τότε ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ [6]συνουσίαν; ὁ δ' ἀντὶ τοῦ

[1] ἐνταυθῆ R. A. [2] ἤρεσκεν, ἡ καὶ A. [3] ὁπότεροί μοι ταῦτα T. R. A.
[4] γὰρ εἰ ὑπὲρ R. A. [5] ἐστασίαζον, ποῦ κάλλιον ἂν ἦν T. R. A. [6] εὔνοιαν A.

Paullo ante, pro αὐτό τι, iterum rescribendum αὐτό τι, ipsique. MARKLAND. ὅπως μή τι, et mox αὐτῷ ἤρεσκε. CONT.

Εἰ δὲ μή] In hac regione deesse aliquid paret, sive post ἐναντιούμενος, sive post εἰ δὲ μή. Si prius, sic ferme hiatum sarcias: ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι ὑμᾶς ἠγοῦμαι τοῦτον συπωρακύναι ψευδόμενον. *ego vero vos jam dudum hunc Eratosthenem autumo noscitasse mentientem. sin autem minus hoc deprehenderitis, saltim nunc*—. Sin autem posterius verius habebimus, sic firme —ἐναντιούμενος. εἰ δὲ μὴ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐνταῦθεν δῆλος —. *sin autem aliunde non constiterit, hinc saltim constabit.* REISK. Sub. εἴπῃ. AUGER.

Αὐτὰ ὧν ἤρεσκε etc.] Αὐτῷ ἤρεσκε. PALMER. CANTER. Confusa hæc et indistincta. Lego: εἰ δὲ μὴ, ἐνταῦθα δῆλος ἔσται (vel δῆλον) ὅτι ἐκεῖνα τούτῳ ἤρεσκεν, ἡ καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο etc. Acutissime: Si Eratosthenes illis non contradixerit, sequitur, illum consensisse: vel si non consenserit, tantæ erat apud istos Tyrannos auctoritatis, ut hæc dissensio impune illi cesserit. Istud, malitiam ejus; hoc, potentiam Tyrannicam et plus quam civilem redarguit. MARKLAND. Leg. δῆλος ἔσται ὅτι ἐκεῖνα τούτῳ ἤρεσκεν, ἡ τοσοῦτον ἐδύνατο. *In Edit. min.* TAYLOR. Vocabulo ἐκεῖνα significat tyrannorum in civium vitas fortunasque nefanda consilia, insidias et grassationes. REISK.

Προθυμίαν] *Contentionem, assiduitatem in re gerenda, ardorem cum fidentia*, quæ in Eratosthene fuisse hoc e loco colligitur. IDEM.

Οὗτος] Eratosthenes puta. IDEM.

Πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς] Non Theramenis cum Eratosthene simultates, sed universorum tyrannorum inter se mutua odia. IDEM.

Ταῦτα πράξουσι] Mallem, πάντα πράξουσι. Demosthenes in Zenothemin: καὶ ὅλως ἐστὶν ὁ πάντα πράττων οὗτος. et ita adv. Macartatum. Thucydides. I. segm. 110. ὃς τὰ πάντα ἤμραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου. MARKLAND. Vellem etiam μοι enucleasset. Mihi dubium nullum est, leg. esse: μόνοι πάντα πρ. *utri soli omnia sint acturi*, h. e. rebus in omnibus dominaturi, nihil non pro arbitrio suo et ex libidine sua gesturi. REISK. *Utri mihi* (mihi, i. e. privatis omnibus; se solum nominat privatum, ut vim addat orationi) *facient hæc*, np. ea de quibus nunc queror. AUGER.

Ἄρξουσι. καὶ γὰρ ὑπὲρ etc.] Leg. ἄρξουσι. εἰ γὰρ ὑπὲρ etc. SCHOTT. Leg. ἄρξουσι. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ etc. CANTER. Lege: ἄρξουσιν. εἰ γὰρ etc. MARKLAND. Leg. ἄρξουσι. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ etc. *In Edit. min.* TAYLOR. Lectionem Cod. Laurentiani dedimus, ubi καὶ γὰρ forsitan exposueris *tamen pono, ponamus tantisper*. Sensus, ni fallor, Pindaro haud inaptus in Pyth. carm. ix. v. 75.

Ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ συνουσίαν;] Opinor, εὔνοιαν. Orat. XVIII. τὴν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν — ἐπέδειξε. et paullo infra, φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν. Sic et paullo ante hac ipsa Orat. XII. et ita Demosthenes de Corona. Ferri forte potest συνουσίαν: ita tamen, ut εὔνοιαν præstare putem. MARKLAND. Nullus dubi-

ἐπαγγείλασθαι τι ἢ πρᾶξαι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπὶ Φυλῇ, ἐλθὼν μετὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμῖνα καὶ Ἐλευσῖνάδε τριακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἁπάντων θάνατον κατεψηφίσατο. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἤλθομεν καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν καὶ περὶ τῶν διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο, πολλὰς ἑκάτεροι ἐλπίδας εἴχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ὡς ἀμφότεροι ἔδοξαν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ [1]Πειραιῶς κρείττους ὄντες εἴασαν [2]αὐτοὺς ἀπελθεῖν· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ ἐλθόντες τοὺς μὲν Τριάκοντα ἐξέβαλον, πλὴν Φείδωνος καὶ Ἐρατοσθένους, ἄρχοντας δὲ τοὺς ἐκείνοις ἐχθίστους εἵλοντο, ἡγούμενοι δικαίως ἂν ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούς τε Τριάκοντα μισεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ φιλεῖσθαι. τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν Τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἱπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης ὁ [3]Λαμπτρεὺς καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώτατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτίᾳ καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρείᾳ, ἐπειδὴ [4]αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πολὺ μείζω στάσιν

[1] Πειραιέως A. [2] ἀστοὺς A. [3] Λαμπρεὺς A. [4] αὖτις R. αὖθις A.

to Marklandum verum vidisse; quanquam mihi quoque εὔνοιαν in mentem venerat, et cui non venit plana et obvia emendatio? Locus p. 374. 6. τοὺς τ' ἐκείνῳ συνόντας, qui vulgatæ patrocinari videtur, huc nil facit, neque debet huc trahi. Reisk.

Καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν] Leg. videtur: καὶ αἱ ταραχαὶ αἱ γεγενημέναι κατέστησαν. *priorisque tumultus conquievserant.* Idem.

Ἔδοξαν] Canterus malebat ἴδιξαν. Sed vulgata bene habet. Sententia est: ἀμφοτέρους ἴσεσθαι πρὸς ἀλλήλους τοιούτους, οἵοι ἔδοξαν (id est, προσεδοκήθησαν) ἴσεσθαι. Sperabant nempe exsules futurum, ut ab oppidanis in patriam reducerentur ejectis tyrannis, et rursus oppidani sperabant, si principes sibi præficerent ex iis, qui XXX tyrannis essent inimicissimi, futurum, ut et exsules redirent, et tyranni exterminarentur, omnesque turbæ sopirentur. Quæ spes ambos fefellit. Idem. Ad ἴσεσθαι sub. τὰ πράγματα. Auger.

Πειραιέως] Lege Πειραιῶς. Vid. supra pag. 279. Taylor.

Εἴασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν] An voluit ἀστούς? et paullo post lego, ἢ τοὺς (non τοῖς) ἐξ ἄστεως, id est, ἐκ τοῦ ἄστεως, ut ante. Markland. αὐτοὺς designat oppidanos, a Pirræensibus acie devictos. hos sinebant exsules in Pirræeo collecti salvos in urbem redire. Reisk. Dedi ἀστοὺς, scil. oppidanos a Pirræensibus acie devictos. Auger.

Ἐξέβαλον] Conabantur eos expellere, jubebant eos ex urbe emigrare, quanquam id non statim fiebat. Reisk.

Λαμπρεὺς] Quadratarii tamen omnes Λαμπτρεύς. Quorum fides sincerior est, quam exscribentium ex voce alterius. Inscriptio Attica, apud Sponium Itiner.

.... ΧΙΡΙΑ. ΟΜΙΛΟΥ.
(Alii ΔΙΡΙΑΟΜΗΔΟΥ.)
Ι.
ΠΑΤΡΕΩΣ.
ΟΜΗΡΟΣ. ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ.

Atque iterum, ibid.

ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ. ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ. ΖΟΣΙΜΟΥ. ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ.
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ. ΖΟΣΙΜΟΥ. ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ. etc. etc.

Alia, ex schedis ineditis,

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΝΑΥΗΩΝΟΣ (corrige ΝΑΥΣΙΩΝΟΣ)
ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ.

Solus, quod sciam, Harpocratio retinet Λαμπτρεύς. Unde ceteri corrigendi. Taylor.

Αὐτοὺς] F. αὐτοὺς, [scipios, vel legendum κατεστήσατε. *In Edit. min.*] Idem.

Κατέστησαν] Scribendum κατεστήσατε: vel αὐτοὶ pro αὐτούς. patet ex sequenti-

καὶ πόλεμον ἐπὶ [1]τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν. [2]ἢ καὶ φανερῶς ἐπεδείξαντο, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων ἐστασίαζον, οὐδ' [3]οἱ τεθνεῶτες αὐτοὺς ἐλύπουν, οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι, ἀλλ' οἱ μεῖζον δυνάμενοι, καὶ θᾶσσον πλουτοῦντες. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν ἀμφοτέροις ἐπολέμουν, τοῖς τε Τριάκοντα πάντα κακὰ εἰργασμένοις καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεπονθόσι. καίτοι τοῦτο πᾶσι δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως, εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ Τριάκοντα δικαίως· οὐ γὰρ [4]δὴ ἐτέ- 422
ρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ

[1] τοῖς A. [2] οἱ δὲ T. οἵ καὶ A. [3] τεθνειότες T. R. A. [4] δι' T. R.

bus. et οἵ καὶ ex MS. pro οἱ δέ. De Charicle vide Harpocrationem. MARKLAND. Ego de meo dedi αὖτις *rursus, denuo.* ut denuo principatum adipiscebantur. nam jam antea potiti rerum fuerant. Dudum ante sic correxeram, quam excerptæ variantes e codice Veneto ad me pervenirent. quo in codice est αὐτοῖς. quod illuc ducit. Sæpissime illa duo αὐτοῖς et αὖθις vel αὖτις inter se permutantur a librariis. REISK.

Τοῖς ἐξ ἄστεος] Lege τοὺς ἐξ ἄστεος. TAYLOR. Verti ac si ἢ prorsus abesset. REISK.

Πολὺ μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν] Taylorus legit ἢ τοὺς ἐξ ἄστεος, non satis feliciter, me judice, contra historiæ veritatem. Ostendere vult Lysias tantum abfuisse, ut decemviri, ejectis XXX tyrannis constituti ad seditiones tumultusque sedandos et exsules reducendos, hoc agerent, ut contra bellum motusque auxerint civiumque animos multo magis exacerbarint ac rempublicam perturbarint. Non enim fecerunt seditionem bellumque gravius exsulibus, quam urbanis, quum illi, omnia depopulantes atque ad ipsa mœnia accedentes, urbem timore miscerent, et urbanos in maximas angustias compellerent. Hoc igitur dixerit Lysias, si ita scripserit: πολὺ μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν vel ἐνεποίησαν. Unam delemus particulam ἢ ex ultimis literis verbi præcedentis temere repetitam. SLUITER.

Ἢ καὶ] Sic dedi de meo. In vulgatis est οἱ δέ. in Cod. Stephani οἵ καί. quod Taylor haud paulo melius vulgato judicat esse. In Vindob. est ἃ καί. unde ἥ καὶ effeci. *quo etiam.* REISK.

Εἰ δ' ὑμεῖς] Manifesto hic deest aliquid. Ut brevis sim, sic autumo locum esse leg. εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον (tyranni puta), ὑμεῖς ἀδίκως ἐφεύγετε. Si tyranni sic meriti ex urbe sunt expulsi, vobis in eo facta est injuria, quod ab his Decemviris prohibiti fuistis a reoperatione sedium et fortunarum vestrarum. εἰ δὲ ὑμεῖς δικαίως, ἐκεῖνοι ἀδίκως. Sin autem jure merito vos exsulastis, injuriam tyrannis fecerunt hi, qui eos expulerunt. ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. Verum enim vero vos præter jus et fas patria caruistis, tyranni autem sic meriti caruerunt. IDEM.

Εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως] Reiskius sensit ad sententiæ nexum et perspicuitatem aliquid deesse, sed nodum dissecat, non solvit, existimans hæc verba esse addenda: ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. Sane fraudi fuit librariis illa verborum δικαίως et ἀδίκως repetitio, quæ si suo ordine composuerimus, nihil arbitror neque ad perspicuitatem neque ad elegantiam defuturum. Verus ordo hic esse videtur: εἰ μὲν ἐκεῖνοι ἀδίκως ἔφευγον, ὑμεῖς δικαίως, εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως. Sic enim simul illud affirmatur, quod Reiskius voluit: quale Ciceroni dicitur "argumentum ex contrario," de Orat. l. II. c. 40. SLUITER.

Δι' ἑτέρων] Π. δὴ ἑτέρων. H. STEPHAN. F. δὴ ἑτέρων, ut sit λαβόντες αἰτίαν ἔργων. *In Edit. min.* TAYLOR. Non male. videtur tamen etiam vulgata ferri posse. non enim per alia quæpiam facinora, quam per hæc, sibi offensionem atque infamiam contraxerunt. REISK.

Αἰτίαν λαζόντες] *Accipientes criminationem*, i. e. criminatione petiti. AUGER.

τούτων. ὥστε σφόδρα χρὴ ὀργίζεσθαι, ὅτι Φείδων, αἱρεθεὶς ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένει μετεῖχε καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τοὺς μὲν κρείττους [1]αὐτῶν δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν ἕτοιμος ἦν, [2]ὑμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀποδοῦναι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα ἔπειθεν αὐτοὺς [3]στρατεύσασθαι, διαβάλλων ὅτι Βοιωτῶν ἡ πόλις ἔσται, καὶ ἄλλα λέγων οἷς ᾤετο πείσειν μάλιστα. οὐ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴτε [4]καὶ τῶν ἱερῶν ἐμποδὼν ὄντων εἴτε καὶ αὐτῶν οὐ βουλομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἐδανείσατο, ἵνα [5]ἔχοι ἐπικούρους μισθοῦσθαι. καὶ Λύσανδρον ἄρχοντα [6]ἠτήσαντο, εὐνούστατον μὲν
423 ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει, μισοῦντα δὲ μάλιστα τοὺς ἐν Πειραιεῖ. μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις ἐπάγοντες, καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους καὶ τῶν συμμάχων ὁπόσους ἐδύναντο πεῖσαι, οὐ διαλλάξαι ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς, [7]οὓς ὑμεῖς
424 ζηλώσατε παρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ἀποδώσετε. ταῦτα δὲ ἐπίστασθε μὲν καὶ αὐτοὶ,

[1] αὐτῶν T. ἀστῶν A. [2] ὑμῖν T. [3] στρατεύσασθαι T. R. A. [4] καὶ om. A.
[5] ἔχῃ T. R. A. [6] ἠτήσατο T. A. [7] οἷς ὑμεῖς δηλώσατε T. R. A.

Τούτων] Scil. τῶν ἀδίκων. quæ in Eratosthene et in ejus collegis, Phidone reliquisque decemviris noto. REISK.

Κρείττους αὐτῶν] Se, Phidone puta, suisque collegis, meliores, triginta tyrannos designat. IDEM.

Ἡμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν] Lege ὑμῖν: ut paullo ante, δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. MARKLAND. ὑμῖν. CONT.

Αὐτοὺς] Np. Lacedæmonios. AUGER.

Εἴτε καὶ τῶν ἱερῶν] Illud καὶ videtur delendum, ut vitiose redundans. REISK.

Αὐτῶν] Redit ad Lacedæmonios. IDEM.

Ἠτήσαντο] Ἠτήσατο. et paulo ante ἐδανείσατο. CONT. In singulari, secundum Stephanum auctorem, ediderat Taylor. neque ego illo offenderer numero, nisi insequentia μισθωσάμενοι cum aliis pluralibus obstarent. quare nullus dubitavi lectionem Aldinæ ἠτήσαντο revocare, *mutuo sibi dari ad certi temporis usuram rogabant*, Phido puta et Hippocles, et Epichares, sociique reliqui. REISK.

Μάλιστα] Subaudi πάντων Ἀθηναίων. IDEM.

Καὶ πόλεις ἐπάγοντες] An πολεμίους? Cui mox opponitur συμμάχων. certe non placet πόλεις. Tametsi sciam, quid pro ea dici possit. MARKLAND. Bene habet πόλεις. quascunque possent civitates Græcas. in ἐπάγοντες subauditur ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. REISK.

Τῶν συμμάχων] Scil. τῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑπαρχόντων. IDEM.

Εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς] Scil. ἐκωλύθησαν, vel τοῦτο ἐποιήσθη. IDEM.

Δηλώσατε] Ζηλώσατε Schotto et interpretibus magis arridere video et demiror simul. Lectio est: οἷς ὑμεῖς δηλώσατε, ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR. Markland quoque οἷς sufficiebat vulgari οὓς, quod in libris Lysiæ excusis ante Taylorum versabatur. Cohæret hoc οἷς cum λαβόντες δίκην. *quorum jus laesum ita vos ulciscimini, pœnas ab eorum inimicis repetendo, ut hac ultione declaretis, vos illis quoque bonis et fortibus viris gratiam velle referre.* Aldinus οὓς qui servare velit, possit ille πρὸς addere. πρὸς οὓς, *ad quos*, vel *erga quos declarate*. quod nescio an a Lysia sit potius profectum, quam οἷς. REISK. οὓς ὑμεῖς ζηλώσατε etc. *quos, pœnas ab inimicis reposcendo, ad spem impellite, ut ipsis quoque vos gratiam debitam sitis relaturi.*

καὶ οἶδ' ὅτι οὐ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι· [1]ὅμως δ'· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, ὑμῶν τ' ἐνίοις ἥδιον ὡς πλεῖστον τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούειν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἰά. Φέρε [2]δὴ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς [3]ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων διδάξω. δέομαι δ' ὑμῶν ἀκοῦσαι ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως. καὶ μηδενὶ τοῦτο παραστῇ, ὡς Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος Θηραμένους κατηγορῶ· πυνθάνομαι γὰρ ταῦτα [4]ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι [5]ἐκείνοις φίλος ἦν καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετεῖχε. καίτοι σφόδρ' ἂν 126. 1 αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον προσποιεῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τείχη, ὁπότε [6]καὶ μετὰ Θηραμένους ὅπως καθαιρεθήσεται. οὐ γάρ μοι δοκοῦσιν [7]ἴσου ἄξιοι γεγενῆσθαι· ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων

[1] ὁμῶς δ' ἐγὼ T. ὁμῶς δὲ· ἐγώ in edit min. T. R. [2] δὲ T. R. [3] ἂν om. T. R. A. [4] ἀπολογήσεσθαι A. [5] ἐκείνῳ A. [6] δὲ T. A. [7] ἴσον T. ἴσων R.

Ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι etc.] Monui ad Orat. VII. distinguendum esse, ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, etc. *verumtamen* producam testes: *etenim et ego interquiescere paullisper opus habeo; at vos* etc. Similis βραχυλογία supra: πλὴν, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι etc. *sed* desino mirari, *quando in mentem venit* etc. Vide locum. MARKLAND. ὁμῶς δὲ παρέξομαι. ἐγώ τι. CONT.

Ὡς πλεῖστον] Ὡς πλείστων. IDEM. ἐπὶ interpone aut πλείστων lege. REISK.

Ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως] Mihi videtur Lysias scripsisse ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν, *vestrum ipsorum, atque Urbis causa:* ex sensu, et loco simili Orat. XXVI. *neque quisquam vestrum opinetur me accusare Evandrum in gratiam Laodamantis, quod amicus mihi sit;* ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προυσύμενον. Xenophon Hellen. VII. p. 632. τετιμωρηκότας ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν συμμάχων ἁπάντων. MARKLAND.

Παραστῇ] Idem est ac si dixisset, nolim cuiquam vestrum in mentem venire, ὡς ἄτοπα ποιῶ, Ἐρατοσθένους ἀγωνιζομένου, Θηραμένους κατηγορῶν, me stulte agere, qui Eratosthenis in causa, in Theramenem invehar. Aliena non ago. Causa hujus cum istius conjuncta est. Audio enim Eratosthenem scelera sua hac potissimum excusatione amicturum esse, ut dicat, se, qui in collegio XXX fuisset, ipsis adversari haud potuisse. Quod si ergo planum fecero, eos, quorum hic collega, satelles ministerque consiliorum fuit, pestem patriæ machinatos fuisse, et in primis Theramenem, consequitur hunc Eratosthenem quoque hostem publicum esse judicandum eoque nomine puniendum. REISK.

Θηραμένους κατηγορῶ] Restitue, Θεμιστοκλέους καὶ Θηραμένους κατηγορῶ. patet ex ratione sequentium, πυνθάνομαι γὰρ ἀπολογήσασθαι (l. ἀπολογήσεσθαι) αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις φίλος ἦν: et ex Comparatione inter actus politicos Themistoclis et Theramenis, collatos cum Eratosthenis actibus. Vide sententiam proxime sequentem. MARKLAND. F. ἀπολογήσεσθαι. *In Edit. min.* TAYLOR.

Ἐκείνοις] F. ἐκείνῳ, Therameni puta. IDEM.

Αὐτὸν] Np. Eratosthenem. AUGER.

Ὁπότε δὴ] Dedi ὁπότε καὶ, sub. πολιτευόμενος ἐπράττετο. REISK.

Ἴσου ἄξιοι] Π. ἴσου ἄξιοι. H. STEPHAN. ἴσων ἄξιοι. CONT. Mallem ἴσων ἀξίους: ut vitetur concursus Vocalium. Ante voces οὐ γὰρ nonnulla deesse puto: nisi corrupta sit vox γάρ. MARKLAND. Aut deest aliquid, aut nimis magnos hiatus relinquere amat Lysias in suis ratiociniis, nimisque raras et laxas junctiuras; quo multum negotii facessit lectori vincula orationis vestiganti.

ἀκόντων ᾠκοδόμησεν αὐτὰ, οὗτος δὲ τοὺς πολίτας ἐξαπατήσας καθεῖλε. περιέστηκεν οὖν τῇ πόλει τοὐναντίον ἢ ὡς εἰκὸς ἦν. ἄξιον μὲν γὰρ καὶ τοὺς φίλους τοῦ Θηραμένους προσαπολωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν ἐκείνῳ τἀναντία πράττων· νῦν δὲ ὁρῶ τάς τε ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένας, τούς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γεγενημένους. Ὃς πρῶτον μὲν τῆς πρότερας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν ἑλέσθαι. καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ τῶν προβούλων ὢν ταῦτ' ἔπραττεν· αὐτὸς δὲ, δοκῶν εὐνούστατος εἶναι τοῖς πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ ἡρέθη. καὶ ἕως μὲν ἐτι-
427 μᾶτο, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν· ἐπειδὴ δὲ Πείσανδρον μὲν καὶ Κάλλαισχρον καὶ ἑτέρους ἑώρα [1]πρεσβυτέρους αὐτοῦ [2]γινομένους, τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος οὐκέτι βουλόμενον τούτων ἀκροᾶσθαι, τότ' ἤδη διά τε τὸν πρὸς ἐκείνους φθόνον καὶ τὸ παρ' ὑμῶν δέος μετέσχε τῶν Ἀριστοκράτους ἔργων. βουλόμενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι, Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον, φιλτάτους ὄντας [3]αὑτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτεινεν· εἰς τοσοῦτον δὲ κακίας ἦλθεν, ὥστε ἅμα μὲν διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν ὑμᾶς κατεδουλώσατο, διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς τοὺς φίλους ἀπώλεσεν. τιμώμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος, αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος σώσειν τὴν πόλιν αὐτὸς ἀπώλεσε,

[1] πρεσβύτερους A. [2] γενομένους R. [3] αὐτῷ T. A.

Deest autem ejusmodi quid hic loci, saltim tacite a legentium quoque supplendum: οὐκοῦν καὶ τῶν αὐτῶν τῷ Θηραμένει ἐπιχείρων ἀπηλαυσάτω. mercedem ergo ferto Eratosthenes eandem cum Theramene. Aut: οὐκοῦν ὀρθῶς ποιῶ τοῦτον ἐκείνῳ ἀντιτιθείς. ergo recte in eo facio, quod Theramenem Themistocli oppono. In δοκοῦσιν subauditur, Themistocles, atque Theramenes. Reisk. ἄξιοι, sc. Theramenes et Themistocles. Velim addi ἐκεῖνοι post δοκοῦσιν. Auger.

Καὶ τοὺς φίλους] Non solum Theramenem, sed ejus quoque amicos una cum ipso perire et funditus exstirpari. Post γὰρ subaudiri debet ἦν, tametsi additum mallem. Reisk.

Αἰτίους — γεγενημένους] Nullus dubito leg. esse αἰτίῳ et γεγενημένῳ, ob ὃς cum reliquis insequentibus. Idem.

Πρεσβυτέρους] Πρεσβύτερους volucrunt Canterus et Schottus. Sententia subjicit πρεσβυτέρους. majoris fieri, quam se. Reisk. F. πρεσβυγενεστέρους.

Τούτων] Redit ad Theramenem ejusque patrem. Reisk. Intelligo de Theramene et ipsius patre; malim tamen αὐτοῦ. Auger.

Πρὸς ἐκείνους] Pisandrum et Callæschrum. Reisk.

Τὸ παρ' ὑμῶν δέος] Ne a vobis ob superiora scelera male mulctaretur. Idem.

Ἀντιφῶντα] Bellulus interpres Ἀριστοφῶντα legit, et nos, credo demonstrationis gratia, amandat ad Thucyd. l. 8. c. 10. 12. Qui vulgatam Lysiæ lectionem confirmat. Adde Plutarch. in Antiph. Phot. in eodem, et vit. Thucyd. per Anonymum. Taylor.

Αὐτὸς — αὐτὸς] Idem. primum videri

φάσκων πρᾶγμα εὑρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον. ὑπέσχετο δὲ εἰρήνην ποιήσειν μήτε ὅμηρα δοὺς μήτε τὰ τείχη 428
καθελὼν μήτε τὰς ναῦς παραδούς· ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πραττούσης μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς σωτηρίαν, ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰ-
25 δότες δὲ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων [1]εἵνεκεν τἀπορρητα ποιοῦνται, ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτοῦ πολίταις οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ' ἃ πρὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν ἐρεῖν, ὅμως [2]ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτούς. ὁ δὲ ὧν μὲν ὑπέσχετο οὐδὲν ἔπραξεν, οὕτω δὲ ἐνετεθύμητο ὡς χρὴ μικρὰν καὶ ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πόλιν, ὥστε περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε οὔ-
30 τε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη οὔτε τῶν πολιτῶν ἤλπισε, ταῦθ' ὑμᾶς ἔπεισε πρᾶξαι, οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζόμενος, ἀλλ' [3]αὐτὸς ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος τοῦ τε Πειραιῶς τὰ τείχη περιελεῖν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν 429
καταλῦσαι, εὖ εἰδὼς ὅτι, εἰ μὴ πασῶν τῶν ἐλπίδων ἀποστερηθήσεσθε, ταχεῖαν παρ' αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν κομιεῖσθε. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ πρότερον
35 εἴασε τὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο

[1] οὕνεκεν T. R. A. [2] ἐπίμψατε T. [3] αὐτοῖς T.

possit *ultro, sponte sua*. secundum, *suismet manibus*. REISK.

Πραττούσης — σωτηρίαν] Forte, *σωτήρια, salutaria* civitati. Mox, pro ἐπίμψατε recte Stephanus [Canterus, et Contius] ἐπιτρέψατε. sæpe ita loquitur Noster. Vide infra. MARKLAND. Vulgatam qui defendat, possit ille dictionem πράττειν τὴν σωτηρίαν accipere pro, *oratione, litteris, legationibus, consiliis, opera sua denique omni pacem atque salutem contendere conciliare*. Verum penes me dubium nullam est legi oportere προστατούσης et σωτήρια. Defectus ipse articuli in vulgata vitium statim prodit. REISK.

Ταῦθ' ἃ πρὸς] Ταῦτα πρὸς Cod. Vind. quod si probatur, leg. ἐκείνος δὲ ἃ ἐν τοῖς—. IDEM.

Αὐτοῖς] Malim αὐτός. Atque ita Canterus correxerat. TAYLOR. Lege αὐτὸς, *ipse*. MARKLAND.

Ἕως] Aliquando ἢ ἕως leg. esse suspicabar, antequam morem Lysiæ tenerem. Sed bene habere h. l. vulgatam docet alius simillimus p. 144. 42. ed. Steph. μὴ πρότερον — ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν. REISK.

Ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς] Lege, ὑπ' ἐκείνων, sc. Λακεδαιμονίων: *tempus ab illis constitutum*. MARKLAND. Idem suasit Taylor quoque, sed bene habet h. l. vulgata. Utrumque, tam ἐκείνου, quam αὐτοῦ, ad eundem Theramenem redit. poterat utique ὑπ' αὐτοῦ sine damno sententiæ abesse. verum hæc est Lysiæ brevitas. Sæpe deficit in necessariis, sæpe redundat cum dedecore et ad fastidium. Mutandum tamen si quid h. l. sit, malim ὑπ' αὐτῶν legi. prædictum ab ipso tempus (a Theramene puta), religiose ab ipsis (Lacedæmoniis nempe) servatum esset. REISK. Malim ὑπ' αὐτοῦ, neque recursus harum duorum vocum mihi displiceret. AUGER.

Μετεπέμψατο] Imo vero μετεπέμψατο in plurali, Lacedæmonii puta. Horum enim erat imperatorem suum ex Asia ar-

μὲν τὰς μετὰ Λυσάνδρου ναῦς ἐκ Σάμου, ἐπεδήμησε δὲ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων,
430 καὶ παρόντων Λυσάνδρου καὶ Φιλοχάρους καὶ Μιλτιάδου, περὶ τῆς πολιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίουν, ἵνα μήτε ῥήτωρ μηδεὶς [1] αὐτοῖς ἐναντιοῖτο μήτε ἀπειλοῖτο, ὑμεῖς τε μὴ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα ἕλοισθε, ἀλλὰ τἀκείνοις δο- 40
κοῦντα [2] ψηφίσαισθε. ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν [3] ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῇ πολιτείᾳ χρῆσθαι ἣν Δρακοντίδης [4] ἀπέφαινεν. ὑμεῖς δ' ὅμως καὶ οὕτω διακείμενοι ἐθορυβεῖτε ὡς οὐ ποιήσοντες ταῦτα· ἐγινώσκετε γὰρ ὅτι περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε. Θηραμένης δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, — καὶ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς μάρτυρας παρέξο- 127. 1
μαι — εἶπεν, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ [5] μέλει τοῦ ὑμετέρου θορύβου, ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων εἰδείη τοὺς τὰ ὅμοια πράτ-
431 τοντας [6] αὐτῷ, δοκοῦντα δὲ Λυσάνδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις λέγοι. μετ' ἐκεῖνον δὲ Λύσανδρος ἀναστὰς ἄλλα τε πολλὰ τολμηρῶς εἶπε, καὶ ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς [7] ἔχει, καὶ ὅτι οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσται ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ 5
λόγος, εἰ μὴ [8] ποιήσαιθ' ἃ Θηραμένης [9] κελεύει. τῶν δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτοῦ μένοντες ἡσυχίαν [10] εἶχον, οἱ δὲ ᾤχοντο ἀπιόντες, τοῦτο γοῦν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες, ὅτι οὐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαντο· ὀλίγοι δέ τινες καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι τὰ προσταχθέντα ἐχειροτόνησαν. παρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς δέκα μὲν οὓς

[1] αὐτοῖς μηδεὶς T. R. A. [2] ψηφίσοισθε T. A. [3] ἡμᾶς T.
[4] ἀπέφηνεν R. [5] μέλοι T. R. A. [6] αὐτῷ T. A.
[7] ἴχει T. R. A. [8] ποιήσαισθ' T. A. [9] καλεύει. T. R. A.
[10] ἦγον T. R. A.

cessere. Therameni jus nullum et potestas nulla in Lysandrum erat; proinde etiam illum arcessere nequibat. Reisk.

Μήτε ἀπειλοῖτο] Videtur ἄρχων interponendum esse, ut sibi membra respondeant: μήτε ῥήτωρ — μήτε ἄρχων. Idem.

Ἐκέλευσεν ὑμᾶς] Ὑμᾶς. Cont. Iterum scribe ὑμᾶς. Markland.

Περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας] Scil. ὁποτέρας αὐταῖν τὸ λοιπὸν ὑμῖν ἐστὶν ἐκτῖσον. utram earum imposterum sitis habituri. Verumtamen suspicor Lysiam dedisse: καὶ οὐκ ἐλευθερίας. super servitute, non autem libertate, imposterum habenda. Reisk.

Μέλλει] (Sic Ald.) μέλει. et v. 17. λέγοι. Cont.

Τὴν παρασκευὴν] Παρασκευὴ est oratoribus Atticis conjuratio factionis, clandestina machinatio sceleratorum, qui secretis consiliis inter se agitatis in id consenserunt, ut operæ fraudisque et gratiæ et potentiæ quicquid possent conferrent, ad efficiendum, ut jus æquum pervertatur, et libertas civilis opprimatur. Reisk.

Θηραμένης ἀπέδειξε χειροτονῆσαι, δέκα δὲ οὓς οἱ καθεστηκότες ἔφοροι κελεύοιεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων· οὕτω γὰρ τὴν [1] ὑμετέραν ἀσθένειαν ἑώρων καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπίσταντο, ὥστε πρότερον ἤδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοὶ [2] δεῖ πιστεῦσαι ἀλλὰ 432
ἐκείνῳ. πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλεγεν, ὀνειδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν κατέλθοιεν, [3][οὐδὲν] φρονтίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, ὀνειδίζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ αὐτὸς αἴτιος γεγενημένος [4] τούτων [5] τυγχάνει, πολλὰς πίστεις [6] αὐτοῖς ἔργῳ δεδωκὼς καὶ παρ' ἐκείνων ὅρκους [7] εἰληφώς. τοσούτων οὖν καὶ ἑτέρων κακῶν καὶ αἰσχρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ 433
καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων [8] αἰτίου γεγενημένου τολμήσουσιν αὐτοὺς φίλους ὄντας [9] ἀποφαίνειν, οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθανόντος Θηραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς [10] αὐτοῦ πονηρίας, καὶ δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος — ἤδη γὰρ αὐτὴν κατέλυσε —, δικαίως δ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ· δὶς γὰρ ὑμᾶς κατεδουλώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπιθυμῶν, καὶ τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χρώμενος δεινοτάτων ἔργων διδάσκαλος καταστάς.

[1] ἡμετέραν T. [2] δεικεῖ T. [3] Absunt unci T. R. A.
[4] τοιούτων T. R. A. [5] τυγχάνοι R. A. [6] αὐτῷ T. R. A.
[7] εἰληφώς. καὶ τοσούτων καὶ T. R. A. [8] αἴτιος γεγενημένος T. R. A.
[9] ἀποφαίνειν; T. R. [10] αὐτῶν T. A.

Πρότερον] Subaudi ἢ γεγόσθαι τὴν ἐκκλησίαν. REISK.

Δοκεῖ] Ἀξιῶ. CONT.

Ἐκείνῳ] Therameni puta. REISK.

Εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ, ἀπολογούμενος, etc.] Ita distinguendum: πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλεγεν, ὀνειδίζων μὲν etc. et mox, pro αὐτῷ ἔργῳ δεδωκὼς, malleni αὐτοῖς, vel αὐτός. MARKLAND. Pari modo Taylor quoque auctor fuerat, ut vulgarium librorum interpunctio h. l. corrigeretur. Et parui. Defensionem hanc Theramenis Xenophon in Hellenicis retulit. REISK.

Τοῖς φεύγουσιν] Non illis, qui a Phyla, post sublatam XXX tyrannorum tyrannidem, domum redissent, qui reditus cæde Theramenis est posterior, sed his, qui post CCCC viros, dudum ante. IDEM.

Δι' αὐτὸν κατέλθοιεν οὐδὲν φροντίζων δὲ etc.] Lege: ὅτι δι' αὐτοῦ κατέλθοιεν, οὐδὲν φροντίζοιεν δὲ τῶν Λακεδαιμονίων. vel, δι' αὐτῶν, sc. Λακεδαιμονίων. MARKLAND.

Αὐτῷ ἔργῳ] Haud scio an pro αὐτῷ scribendum sit αὐτοῖς, quo pacto major in his verbis erit efficacia. SLUITER.

Καὶ τοσούτων] Hic absoluta excursione de Theramene, redit orator ad propositum conficiendum, quod hoc est: Eratosthenes fidit Theramenis amicitia, per eamque sperat se elapsurum. atqui Theramenes inimicus reip. vestræ fuit infestissimus. ergo Eratosthenes quoque est. ergo puniri debet. REISK.

Αἴτιος γεγενημένος] Scil. Eratosthenes cum sodalibus. Ego vero malim legi αἰτίου γεγενημένου. ut ad solum Theramenem referatur. *audebunt se amicos ferre Theramenis ejus, qui cum tanta mala conciviset reip., cecidit, non pro vobis, sed ob facinora sua.* IDEM.

Κατέλυσε] Id est, ἐπειράτο καταλύειν. IDEM.

Ἂν ἐν] Interponi velim καί. IDEM.

Καὶ τῷ καλλίστῳ κ. τ. λ.] Innuit agnomen, quod Therameni vulgo tribuebatur,

434 ιβ'. Περὶ μὲν τοίνυν Θηραμένους ἱκαναί μοί ἐστι τὰ κατηγορημένα· ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τουτοὺ συναρχόντων δίκην [1]λαμβάνειν, μηδὲ μαχομένους [2]μὲν κρείττους εἶναι τῶν πολεμίων, ψηφιζομένους δὲ ἥττους τῶν ἐχθρῶν. μηδ' ὧν φασὶ μέλλειν πράξειν πλείω χάριν αὐτοῖς ἴστε, ἢ ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀποῦσι μὲν τοῖς Τριάκοντα [3]ἐπιβουλεύετε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύχης, ἣ τούτους παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐτοῖς βοηθήσητε. κατηγορεῖτε δὲ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τούτου φίλων, οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει καὶ μεθ' ὧν αὐτῷ ταῦτα πέπρακται. ἃ μέντοι ἀγὼν οὐκ ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει· οὗτος μὲν γὰρ κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν τῶν [4]γινομένων, ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθέσταμεν. καίτοι οὗτοι μὲν τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀκρίτως ἀπέκτειναν, ὑμεῖς δὲ τοὺς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν κατὰ τὸν νόμον ἀξιοῦτε κρίνειν· παρ' ὧν οὐδ' ἂν παρανόμως βουλόμενοι δίκην λαμβάνειν ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ὧν τὴν πόλιν ἠδικήκασι, 435 λάβοιτε. τί γὰρ ἂν παθόντες δίκην τὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν ἔργων δεδωκότες; πότερον εἰ αὐτοὺς [5]ἀποκτείναιτε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην λάβοιμεν,

[1] λαβεῖν T. R. A. [2] μὲν om. T. R. A. [3] ἐπιβουλεύσητε A. [4] κρινομένων A. [5] ἀπεκτείνοιτε T. R. A.

κάθαρσις scilicet, quod ei nomen inditum fuit ob ejus mutationes et parum constantem in partibus animum, eo quod cothurnus species erat calcamenti tragici, quod utrique pedi accommodabatur. PALMER. Errat vir doctus. Nihil minus hoc in loco agitur. TAYLOR. Nomen illud pulcherrimum atque honestissimum, quo Theramenes ad velandum fraudes suas abutebatur, erat studium tuendæ reip. pacisque reconciliandæ. REISK.

Μαχομένους κρείττους] Interponendum videtur μέν. Idem postmodum in schedis Brularianis quoque reperi. IDEM. Contius quoque addit μέν post μαχομένους.

Τῶν τουούτων φίλων] (Sic Ald.) τῶν τούτου φίλων. CONT.

Οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει] Dictionem ἀναφέρειν τινὶ τὴν ἀπολογίαν, vel τὴν αἰτίαν, nusquam alibi me videre memini, semper dicitur εἴς τινα. Quare et hic credo emendandum εἰς οὓς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει: præpositionem εἰς sequens εἷς suo loco expulit. Sic plane p. 126. v. 6. ed. Steph. τὸν δὲ ὀφῶ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένας: p. 122. v. 6. εἰς τοὺς τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν: v. 37. ἀν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι: p. 134. v. 42. ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέστρατον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν γραφῶν: p. 164. v. 42. οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον. Conf. Euripides in Oreste, v. 76. Bacchis, v. 29. Ione, v. 827. Demosthenes c. Aphobum II. p. 838. v. 14. ed. Reisk. SLUITER.

Κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν] Forte, ὁ αὐτὸς, idem. Philo de Joseph. p. 378. σὺ γὰρ μέλλεις ἔσεσθαι καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος. MARKLAND.

Τῶν γινομένων] Imo vero τῶν κριναμένων, reorum in jus vocatorum. REISK.

Ἂν παθόντες] Alius καὶ interposuisset, item alius dixisset: εἶεν ἂν τῶν ἔργων. IDEM.

Ἱκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην λάβοιμεν] Miror neminem animadvertisse scribendum esse λάβοιτε, cum in universa hac sententia Ly-

ὧν οὗτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφοὺς [1]ἀκρίτους ἀπέκτειναν; ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα τὰ φανερὰ [2]δημεύσαιτε, καλῶς ἂν ἔχοι ἢ τῇ πόλει, ἧς οὗτοι πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ τοῖς ἰδιώταις, ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν; ἐπειδὴ τοίνυν πάντα ποιοῦντες δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν [3]δύναισθε λαβεῖν, πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἠντινοῦν ἀπολιπεῖν, ἥντινά τις
128. 1 βούλοιτο παρὰ τούτων λαμβάνειν; πᾶν δ' ἄν μοι δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις νυνὶ οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων, ἥκει ἀπολογησόμενος πρὸς αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας τῆς τούτου πονηρίας· τοσοῦτον δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν. ὧν ἀμφοτέρων ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἐνθυμουμένους ὅτι οὔτ' ἂν
5 ἐκεῖνα δύναιντο ποιεῖν μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὔτ' ἂν 436
νῦν ἐπεχείρησαν [4]ἐλθεῖν μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθήσεσθαι· οἳ οὐ τούτοις ἥκουσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἡγούμενοι πολλὴν ἄδειαν σφίσιν ἔσεσθαι τῶν πεπραγμένων καὶ τοῦ λοιποῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται, εἰ τοὺς μεγίστων κακῶν αἰτίους λαβόντες ἀφήσετε.

ιγ'. Ἀλλὰ καὶ τῶν [5]συνερούντων αὐτοῖς ἄξιον θαυμά-
10 ζειν, πότερον ὡς [6]καλοὶ κἀγαθοὶ [7]αἰτήσονται, τὴν αὐτῶν 437

[1] ἀκρίτως T. R. A. [2] δημεύσετε T. [3] δύησθε T. R. A. [4] ἰλθεῖν T. R. A. [5] συπεγεύντων T. [6] καλοὶ ἢ ἀγαθοὶ T. [7] τούτους ἐξαιτήσονται A.

sias secunda, uti dicunt, persona utatur. Neque etiam μέτοικος Lysias cum civibus ἐν τῷ δίκην λαμβάνειν sine invidia se poterat componere. SLUITER.

Λαβεῖν] Post λαβεῖν videtur ἱκανὴν deesse. REISK. Post λαζεῖν videtur addendum ἱκανὴν vel ἀξίαν. AUGER.

Τῆς τούτου ποτηρίας] Pro τούτου velim αὐτοῦ, et ita sum interpretatus. IDEM.

Τοσοῦτον δ' ὑμῶν καταφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν; ἂν etc.] Ita distinguendum. nec opus est, ut, cum Stephano legamus δὴ vel γε, pro δ'. MARKLAND. Aut delendum est hoc δὲ, aut cum ἢ est mutandum. REISK.

Ἐνθυμουμένους] Ἐνθυμουμένους. SCALIG.

Ἐλεῖν] Lege ἐλθεῖν, vel ἰρεῖν, vel εἰπεῖν, vel aliquid simile. TAYLOR. Forte, ἰρεῖν: cui opponitur præcedens ποιεῖν. sic infra, οὔτε τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. Totus locus a Lysia hoc modo scriptus fuisse videtur: ἐνθυμουμένους, ὅτι οὔτ' ἂν ἐκεῖνα τότε ἐδύναντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὔτ' ἂν ταῦτα νῦν ἐπεχείρησαν ἰρεῖν, μὴ ὑπὸ etc. singula singulis respondent et ἀντιτίθενται. MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR. Mihi videtur sic leg. οὔτ' αὖ νῦν ἐπεχείρησαν ἐλθεῖν (scil. ἐνθάδε). *neque nunc ausuros fuisse huc venire*, ad causam capitis dicendum. REISK. Ad ἐλεῖν sub. τὴν γραφὴν, *causa vincere*. malim tamen ἐλθεῖν, subaudiendo εἰς ὑμᾶς. AUGER.

Τῶν πεπραγμένων] Malim ἐκ τῶν πεπρ. nam ἄδειαν non cum hoc genitivo cohæret, sed cum ποιεῖν. REISK.

Τοῦ λοιποῦ] *posthac, deinceps*. Ad ποιεῖν subaudi ἂν, vel muta in ποιήσειν, *arbitrati se posthac facturos*; nisi velis iterare τοῦ, ita ut prius τοῦ cohæreat cum ἄδειαν. AUGER.

Καλοὶ ἢ ἀγαθοὶ] Corrige καλοὶ κἀγαθοί. Canterus etiam Π. ὡς καλοὶ κἀγαθοὶ ἀπολογήσονται. TAYLOR. Dedi καλοὶ κἀγαθοί. neque dubito idem in Vindobonensi esse, tametsi ex eo nonnisi καλοὶ est annotatum. REISK.

Αἰτήσονται] Bene habet. est idem atque ἐξαιτήσονται, rogabunt Eratosthenem ejusque complices sibi condonari. Planius tamen, ni fallor, et elegantius dedisset (et nescio an sic dederit): ὡς καλοὺς ἀγαθοὺς αὐτοὶ ὄντες ἐξαιτήσονται. v. p. IDEM.

ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς [1][τούτων] πονηρίας· ἐβουλόμην μέντ' ἂν αὐτοὺς οὕτω προθύμους εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὥσπερ οὗτοι [2]ἀπολλύναι· ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπologήσονται καὶ τὰ τούτων ἔργα πολλοῦ ἄξια ἀποφανοῦσιν; ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν οὐδεὶς αὐτῶν [3]οὐδὲ τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν.

ιδ'. Ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἄξιον ἰδεῖν, οἳ τούτοις μαρτυροῦντες [4]αὐτῶν κατηγοροῦσι, σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐήθεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ διὰ μὲν τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἀδεῶς ἠγοῦνται τοὺς Τριάκοντα σώσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ δεινὸν ἦν καὶ τῶν [5]τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν. [6]καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, οὓς οὗτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώ-

[1] τούτων om. T. R. uncos om. A. [2] ἀποδοῦναι T. [3] οὔτε T.
[4] αὐτῶν T. [5] τεθνειότων T. R. A. [6] καὶ τοιοῦτοι T. A.

Τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας] Clare legendum, τῆς τούτων πονηρίας: cui opponitur τὴν αὐτῶν ἀρετήν. SUA IPSORUM *merita majora esse ostendentes, quam* HORUM *improbitas fuerit.* Vide sequentia. MARKLAND. Assentior Marklando, aiens, aut τούτων aut ἐκείνων interponendum esse. REISK.

Ἀποδοῦναι] Πρoδοῦναι. CONT. Lego, ἀπολλύναι. *Utinam*, inquit, *Hi tanto studio* SERVARE (σώζειν), *quanto Isti* PERDERE *rempublicam, vellent.* Eadem oppositio infra: καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι. ita legendum pro καὶ τοιοῦτοι. MOX, pro αὐτῶν κατηγοροῦσι, supra monui scribendum αὐτῶν, *se ipsi accusant.* MARKLAND. F. ἀπολλύναι. *In Edit. min.* TAYLOR.

Οὐδὲ] Sic de meo dedi, pro vulgari οὔτε. *ne justa quidem et æqua.* REISK.

Διὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους] Ultima vox videtur servare vestigia veræ Lectionis; quæ, nisi me fallit Ratio, est ἐλέου. mirum, inquit, si *per vestram misericordiam* hi nunc serventur, ipsi olim adeo crudeles et *immisericordes*, ut in civium a se occisorum funera prodire ne propinquis quidem eorum permiserint: οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τηλικῆσδε πόλεως τοὺς πρώτους ἐλθεῖν παραγαγέσθαι, ut de iis narrat Æschines adv. Ctesiph. §. πς'. MARKLAND. Bene videtur πλήθους habere. Lysias, antithetorum venator, multitudinem plebis Atheniensis opponit paucitati tyrannorum. REISK.

Τεθνειότων] Ὀλίγῳ ὕστερον, τεθνεώτων. H. STEPHAN.

Αὐτοῦ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνειότων etc.] Lego: διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ οὐδ' ἐνῆν καὶ τῶν τεθνεώτων etc. *per Eratosthenem vero et collegas ejus non licuit, ne defunctorum quidem funera prosequi.* MARKLAND.

Οὐκοῦν δεινὸν κ. τ. λ.] Locum ita restituere meditatur Scholtus: Οὐκοῦν δεινὸν, εἰ — ἀπωλίσασι, τοσοῦτοι εἰς ἐκφορὰν ἥξουσιν, ὁπόσοις δανεῖν ἀδίκως αὐτοὶ παρεσκευάσαντο. Jam mihi quotidianus erit ille Œdipus, qui Lysiam corrigit, præ illo, qui a te correctum intelligit. Facilius mecum sanabis: Οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι πολλοὶ συναπώλλυντο, ὥστε ἐπ' ἐκφορὰν ἥξουσιν αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, τοσοῦτοι βοηθεῖν παρασκευάζονται. Modo dixerat δεινὸν fuisse διὰ Ἐρατοσθένην, τῶν τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν, ad domesticam calamitatem sc. et funus Polemarchi respiciens: jam autem comparatione facta grave istud et indignum clamitat, *periclitari eos, qui sub trigintavirali dominatu ad amicorum injuria sublatorum exsequias ivere: eis autem sicariis ipsis tot cives in eorum calamitate subvenire.* TAYLOR. Non pœnitet conjecturæ in hunc desperatissimum locum: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι, νῦν ἀπολυμένης αὖ τοῖσδε, τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασι, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν, ὑφ' ὧν τὸ θανεῖν τοσούτοις οὗτοι παρεσκευάζοντο: *iniquum igitur foret, si amicis eo-*

των οἱ φίλοι συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπο- 439
λέσασιν [1]ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν, ὁπότε [2]βοηθεῖν 440
τοσοῦτοι παρασκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολὺ [3]ῥᾷον ἡγοῦμαι
εἶναι ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ περὶ ὧν οὗτοι
πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. καίτοι λέγουσιν, ὡς Ἐρατο-
σθένει ἐλάχιστα τῶν Τριάκοντα κακὰ εἰργασται, καὶ διὰ
τοῦτο αὐτὸν ἀξιοῦσι σωθῆναι· ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἴονται χρῆναι αὐτὸν
ἀπολέσθαι. ὑμεῖς δὲ δείξατε ἥντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν 441
πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δῆλοι ἔσεσθε
ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε,
ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες, καὶ
οὐχ ἕξετε λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα
ἐποιεῖτε· νυνὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν
ὑμετέραν γνώμην ἀποψηφίζεσθαι. ὥστε συμβουλεύω μὴ
τούτων ἀποψηφισαμένους ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι.
μηδ' οἴεσθε κρύβδην τὴν ψῆφον [4]εἶναι· φανερὰν γὰρ τῇ
πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.

[1] ἤ που T. ἤπου ἐπ' R. A. [2] νοηθεῖν T. [3] ῥᾴδιον T.
[4] εἶναι om. T. R. εἶσιν A.

rum, qui injuste perierunt, ad horum, qui rempublicam perdiderunt, nunc invicem pereuntium, funera venire non licuerit; multi numero venturi, *quandoquidem isti* (οἱ Traginta) *causa mortis tam multis exstiterint.* Usitatior ordo scribendi est, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν ἥξωσι· πολλοὶ, ὁπότε, etc. et hunc in Versione, perspicuitatis causa, secutus sum: sed alterum fieri solet, et venustatem suam habet. Hæc ultima acutissima sunt. Schotti Conjectura de hoc loco, nimis vaga et libera, per se ipsa refutatur. Mox, pro δείξατε, sensus postulat δείξετε, *ostendetis.* MARKLAND. In hoc loco primum pro εἰ leg. videtur ἤ vel εἴη. Sic οὐκοῦν δεινὸν ἦ. *grave et infandum sit.* hic insistit oratio paululum. tum de novo sic orditur τῶν μὲν ἀδίκως—deinde pro ἤ που ἐκφορὰν legendum arbitror ἤ που ἐπ' ἐκφορὰν utique, profecto, procul dubio, exsequias ibunt, honoris causa. tertio βοηθεῖν e Taylori annotatione adscivi, pro vulgari νοηθεῖν. Et sic perlevi opera sanatum habemus hunc locum. REISK.

Ῥᾷδιον] Π. ῥᾷον. H. STEPHAN. CONT.

Ἀντειπεῖν] Id est h. l. κατηγορεῖν. REISK. AUGER.

Περὶ] Τοὺς Coisl. Hæc loco moveri video. Lege itaque: ῥᾷδιον—περὶ ἃν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ ὑπὲρ ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. TAYLOR. Vid. not. Brem. ad Demosth. Olynth. A. vol. i. p. 12. ed. Nost.

Τῶν ἄλλων Ἑλλήνων] Rectius, ut mihi videtur, scripsisset τῶν ἄλλων πολιτῶν. Comparatio enim nimis extenditur, et ultra rem profertur. Suspicor vocem Ἑλλήνων ortum habuisse ex præcedente ἄλλων. MARKLAND. Ego equidem Ἑλλήνων tuebor. Sententia plana est. Eratosthenes, etiamsi verum sit, quod aiunt ejus defensores, eum omnium tyrannorum minimum vobis malorum injunxisse, tamen omnium Græcorum unus plurima mala vobis dedit. Vel in omnibus Græcis simul sumtis, qui vos bellis unquam exagitarunt, nemo est, qui vos pluribus affecerit damnis, quam hic unus Eratosthenes. REISK.

Οὐκ οἴονται] Subaudi διὰ τοῦτο. IDEM.

Ἀπολέσθαι] Melius conveniret interrogationis nota post ἀπολέσθαι. *Annon arbitrantur eum morte plecti debere?* Modo δείξετε. *Vos vero ostendetis, &c. In Edit. min.* TAYLOR.

Ὡς] Malim aut plane deletum, aut in ejus locum suffectum πᾶσιν. REISK.

Οἴεσθε] Οἴεσθε. SCALIG. Οἴεστε. CANTER. Οἴεσθαι, ὅτι εἶσται κρύβδην. CONT. Legendum, εἶσεσθε: neque clam suffra-

ιέ. Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἑκατέρους ἀναμνήσας καταβαί-
νειν, τούς τε ἐξ ἄστεος καὶ τοὺς ἐκ [1]Πειραιῶς, ἵνα τὰς
ὑμῖν διὰ [2]τοῦτον γεγενημένας συμφορὰς παραδείγματα
ἔχοντες τὴν ψῆφον φέρητε. καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεός 35
ἐστε, σκέψασθε ὅτι ὑπὸ τούτων οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε,
ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἠναγκάζεσθε πο-
442 λεμεῖν τοιοῦτον πόλεμον, ἐν ᾧ ἡττηθέντες μὲν τοῖς νικήσασι
τὸ ἴσον [3]ἔχετε, νικήσαντες δ' ἂν τούτοις ἐδουλεύετε. καὶ
τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν ἂν ἐκ τῶν πραγμάτων μεγά-
λους ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον 40
ἐλάττους [3]ἔχετε. συνωφελεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἠξίουν,
συνδιαβάλλεσθαι δ' ἠνάγκαζον, εἰς τοσοῦτον ὑπεροψίας
ἐλθόντες, ὥστε οὐ τῶν ἀγαθῶν κοινούμενοι πιστοὺς ὑμᾶς
ἐκτῶντο, ἀλλὰ τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες εὔνους ὤοντο εἶναι.
ἀνθ' ὧν ὑμεῖς νῦν ἐν τῷ θαρραλέῳ ὄντες, καθ' ὅσον δύνασθε,
443 καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ [1]Πειραιῶς τιμωρή-
σασθε, ἐνθυμηθέντες μὲν ὅτι ὑπὸ τούτων [4]πονηροτέρων 129. 1
ὄντων ἤρχεσθε, ἐνθυμηθέντες δὲ ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων
πολιτεύεσθε καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε καὶ περὶ τῆς
πόλεως βουλεύεσθε, ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικούρων, οὓς
οὗτοι φύλακας τῆς [5]σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δου-

[1] Πειραιέως A. [2] τούτων T. A. [3] εἴχετε T. R. A.
[4] πονηροτάτων R. [5] ὑμετέρας T.

gium laturi estis: ut mox, ποιήσετε. Dinarchus adv. Aristogit. περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οἵσετε τὴν ψῆφον. Demosthenes in Mid. καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἵσετε τῶν ὑμείς. Ubique occurrit phrasis. Ad rem Lycurgus: κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανερὰν ποιήσει τὴν αὑτοῦ γνώμην τοῖς Θεοῖς. MARKLAND. Ego equidem οἵσεσθε servem, at οἵσειν addi velim post ψῆφον. REISK.

Τὸ ἴσον εἴχετε] Excidit Negativa οὐκ, vel οὐκ ἄν, ante εἴχετε. Dixi ad Orat. IV. ubi idem mendum. MARKLAND. Bene habet vulgata. *in quo si vincerimini, pari eratis loco futuri atque victores*, h. e. perinde servi XXX tyrannorum, atque illi, a quibus victi fuissetis, erant. REISK.

Ἐκ τῶν πραγμάτων] Opinor ἁρπαγμάτων, *rapinis*. Æschines adv. Ctes. §. π'. τὰ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς τριπράρχους ἁρπάγματα. Scio quidem πράγματα interdum significare *turbas*. MARKLAND. Vulgatam rursus acsim defendere. Subauditur τῶν τότε ὑπαρχόντων. Sæpe vocab. πράγματα malo sensu usurpatur pro molestiis, negotiis turbulentis et luctuosis, *et illis negotiis calamitosis, in quibus versebantur*. REISK. Cum Reiskio facit Augerus.

Ἐλάττους] Ἔλαττον. CONT.

Συνδιαβάλλεσθαι] Eadem invidia, eodemque odio, quo ipsi apud cives a se crudeliter vexatos ardebant, conflagrare, eorumque, qui alias amici vobis futuri fuissent, animos erga vos exulceruri. REISK.

Ὅτι ὑπὸ] Si omnia ad amussim inter se respondere debent, prodit insequens τῶν hic inserendum esse τόθ' (id est τότε). verum nil est cur autumemus Lysiam tam misere diligentem verborum libripendum fuisse. Satis indicat imperfectum ἤρχεσθε tempus præteritum. Sed ais, satis indicat πολιτεύεσθε tempus præsens, ut addi τῶν nihil opus esset. cur ergo addidit? haud habeo, quod respondeam. IDEM.

Πονηροτέρων] Malim cum Reiskio πονηροτάτων. AUGER.

Ὑμετέρας] Sensus postulat: οὓς οὗτοι φύλακας τῆς ἑαυτῶν ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας — κατέστησαν. TAYLOR.

λείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν. καὶ πρὸς ὑμᾶς μὲν,
ἔτι πολλῶν ὄντων εἰπεῖν, τοσαῦτα λέγω. ὅσοι δ' ἐκ [1]Πει-
ραιῶς ἐστὲ, πρῶτον μὲν τῶν ὅπλων ἀναμνήσθητε, ὅτι πολ- 444
λὰς μάχας ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι οὐχ ὑπὸ τῶν πο-
λεμίων ἀλλ' ὑπὸ τούτων, εἰρήνης οὔσης, ἀφῃρέθητε τὰ
ὅπλα· ἔπειθ' ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἣν
ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδοσαν, φεύγοντας δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν
πόλεων [2]ἐζητοῦντο. ἀνθ' ὧν ὀργίσθητε μὲν ὥσπερ ὅτ'
ἐφεύγετε, ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κακῶν ἃ πε-
πόνθατε ὑπ' αὐτῶν· οἳ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοὺς δ' ἐκ
τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες βιαίως [3]ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἀπὸ
τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν [4]ἀφελόντες φονέας αὐτῶν
ἠνάγκασαν γενέσθαι, καὶ οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἴασαν
τυχεῖν, ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν εἶναι τῆς
παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. ὅσοι δὲ τὸν θάνατον διέφυγον,
πολλαχοῦ κινδυνεύσαντες καὶ εἰς πολλὰς πόλεις πλανη-
θέντες καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν
ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδας κα-
ταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένῃ γῇ, πολλῶν ἐναντιουμένων ἦλθετε
εἰς τὸν Πειραιᾶ. πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρ-
ξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι τοὺς μὲν ἠλευθερώσατε,
τοὺς δ' εἰς τὴν πατρίδα κατηγάγετε. εἰ δὲ ἐδυστυχήσατε
καὶ τούτων ἡμάρτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δείσαντες ἐφεύγετε, μὴ 445
πάθητε τοιαῦτα οἷα καὶ πρότερον, καὶ οὔτ' ἂν ἱερὰ οὔτε
δῶμοι ὑμᾶς ἀδικουμένους διὰ τοὺς τούτων τρόπους ὠφέλη-
σαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι [5]σωτήρια γίνεται· οἱ δὲ παῖδες
ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε ἦσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο, οἱ δ'
ἐπὶ ξένης μικρῶν ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἐδούλευον, ἐρημίᾳ
τῶν ἐπικουρησόντων.

ις'. Ἀλλὰ γὰρ οὐ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βούλομαι λέ-
γειν, τὰ πραχθέντα ὑπὸ τούτων οὐ δυνάμενος εἰπεῖν· οὐδὲ

[1] Πειραιώς A. [2] ἐζητοῦντο T. [3] ἀπέκτανον A. [4] ἀφείλοντες R.
[5] σωτηρία T. A.

Lege: τῆς σφετέρας ἀρχῆς. *custodes imperii* SUI, *vestræ vero servitutis, constituerunt.* Ita supra, τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων, *peccatorum suorum.* Intelligit vero Lacedæmonios. Vide Orat. XIII. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. Dedi ad mentem Marklandi σφετέρας pro vulgari ὑμετέρας. opponuntur enim inter se *ipsorum* (XXX tyrannorum) *dominatio* et *vestra servitus.* REISK.

Ὑμᾶς] Subaudi τοὺς ἐξ ἄστεως. IDEM.

Ἐζητοῦντο] Π. ἐξητοῦντο. H. STEPHAN. CONT.

Ἀφελόντες] Melius forsan legeretur ἀφέλκοντες. AUGER.

Τοὺς δ'] Num leg. αὐτοὺς δέ. *vosmet ipsos*

γὰρ ἑνὸς κατηγόρου οὐδὲ δυοῖν ἔργον ἐστὶν, ἀλλὰ πολλῶν. ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας [1][οὐδὲν] ἐλλέλειπται ὑπὲρ τῶν
446 ἱερῶν, ἃ οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον, ὑπέρ τε τῆς πόλεως ἣν μικρὰν ἐποίουν, ὑπέρ τε τῶν νεωρίων ἃ καθεῖλον, καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε. 30
οἶμαι δ' αὐτοὺς [2]ἡμῶν τε ἀκροᾶσθαι καὶ ὑμᾶς [3]εἴσεσθαι τὴν ψῆφον φέροντας, ἡγουμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσησθε, αὐτῶν θάνατον καταψηφιεῖσθαι, ὅσοι δ' ἂν παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας [4]πεποιημένους.

447 Παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε, ἑωράκατε, πεπόνθατε, ἔχετε. δικάζετε.

[1] οὐδὲν om. T. uncos om. R. A. [2] ὑμῶν T. R. [3] εἴσεσθαι τοὺς τὴν T. A. [4] πεποιημένους φανήσεσθαι. παύσομαι A.

autem in patriam reduxistis. Reisk.

Ἐλλέλειπται] Οὐδὲν ἐλλέλειπται. Canter. Nescio quo animo. Taylor. Sensus videtur esse: *Verumtamen, studium meum non defuit pro rebus sacris dicere:* vox enim λέγειν vel εἰπεῖν sententiæ adjicienda est. Idem fere dicit, quod Orat. XIV. ad fin. ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρηκα. *ego quidem, quam optime potui, accusatoris officio functus sum.* Scribi forsan potest: ὅμως δὲ, τὸ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐ λέλειπται· Attice idem, quod ἡ ἐμὴ προθυμία: ut τὸ τῆς αἰτίας, pro ἡ αἰτία, apud Lucianum Tyrannicid. p. 700. ubi vulgo male legitur τὸ τῆς ἀδείας. Sic τὰ τῆς μανίας, et τὰ τῆς ὀργῆς, Idem p. 708. et τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργὴ, Thucydides lib. II. segm. 60. τὰ τῶν πόλεων, et τὸ τῆς τύχης, pro αἱ πόλεις, et ἡ τύχη, apud Eundem. Legi quoque potest: ὥστε τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐλλέλειπται· *adeo ut voluntas mea non sufficiat dicere pro rebus sacris* etc. Markland. Inter προθυμίας et ἐλλέλειπται interposui οὐδέν. *ego studium contentionemque meam haud passus sum desiderari.* Reisk.

Τὰ μὲν ἀπέδοντο] Interpres videtur legisse ἀπεδύοντο. vertit enim *spoliarunt.* Sed nihil muta. intelligit enim Orator *vasa, donaria,* et cæteras *res sacras* in Templis repositas, quas Illi *vendiderunt* surreptas. τὰ ἱερὰ κλέπτειν vocat hoc Xenophon Hellen. I. in oratione Euryptolemi: et ἐξ ἱερῶν κλέπτειν, Orat. de Agesil. p. 672. Markland. Venduntur templa multis referta pretiosisque donariis et vasis argenteis aureisque, ei, cui potestatem facimus ea templa spoliandi. Reisk.

Ἀκροᾶσθαι] Forte, ἀκροάσεσθαι, *audituros:* ut εἴσεσθαι. Nisi εἴσεσθαι sumendum sit in significatione Temporis Præsentis. Markland.

Ὅσοι δ' ἄν] Pro ἂν malim h. l. αὖ. Reisk.

Τιμωρίας πεποιημένους] Videtur φανήσεσθαι interponendum. Idem.

Παύσομαι] (Sic Ald.) Παύομαι. Cont.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΓΟΡΑΤΟΥ

ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Agoratus, homo nequam, sub triginta virali dominatione multa nefaria commisit, eorum tyrannidis satelles atque administer. Dionysodorum maxime, aotoris affinem, aliosque de rep. bene meritos cives delatione sua interfecit. Postulatur cædis, rep. redintegrata. Causa est Ἐνδείξεως, quam inter alios optime explicat Pollux VIII. 6.

Pag. ed. H.Steph. Pag. ed. Reisk.

129. 38 ἀ. ΠΡΟΣΗΚΕΙ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ὑμῖν τι- 447
μωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν οἳ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει
τῷ ὑμετέρῳ· προσήκει δὲ καὶ μοὶ οὐχ ἥκιστα· κηδεστὴς γάρ
μοι ἦν Διονυσόδωρος καὶ ἀνεψιός. τυγχάνει οὖν μοι ἡ αὐτὴ
ἔχθρα πρὸς Ἀγόρατον τουτονὶ καὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ
ὑπάρχουσα· ἔπραξε γὰρ οὗτος τοιαῦτα, δι' ἃ ὑπ' ἐμοῦ νυνὶ
130. 1 εἰκότως μισεῖται, ὑπό τε ὑμῶν, ἂν θεὸς θέλῃ, δικαίως [1] τι- 448
μωρηθήσεται. Διονυσόδωρον γὰρ τὸν κηδεστὴν τὸν ἐμὸν καὶ
ἑτέρους πολλοὺς, ὧν δὴ τὰ ὀνόματα ἀκούσεσθε, ἄνδρας ὄντας
ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἐπὶ τῶν Τριάκοντα
ἀπέκτεινε, μηνυτὴς κατ' ἐκείνων γενόμενος. ποιήσας δὲ
ταῦτα ἐμὲ μὲν ἰδίᾳ καὶ ἕκαστον τῶν προσηκόντων μεγάλα
5 ἐζημίωσε· τὴν δὲ πόλιν κοινῇ πᾶσαν τοιούτων ἀνδρῶν ἀπο-
στερήσας οὐ μικρὰ, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἔβλαψεν. ἐγὼ οὖν, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον καὶ ὅσιον ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ἐμοὶ

[1] τιμωρήσεται T.

ΑΓΟΡΑΤΟΥ] Nomen est servile, significans τὸν ἠγορασμένον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, in *foro emptum, de catasta.* Reisk.

Ἀπέκτασαν] (Sic vulg.) Ejeci, quoniam est semibarbarum. Th. Magister: Ἀπέκτονε κάλλιον ἢ ἀπέκτεινα· ἀπέκτανον δὲ ἀδόκιμον πάντη. Deinde autem ἀπέκτασαν praetuli, eodem licet refragante Magistro, cujus vadimonio nuper fruebar, tum quia est ipsissima lectio Cod. Coisl. tum quia est verbum Lysiæ familiare, idque sæpe in hac oratione. Ἐκείνοι μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες — ἀπέκτεινάν τε τῇ προφάσει ταύτῃ. Deinde: Οὓς σὺ Ἀγόρατε — ἀπέκτεινας. Et paucis interjectis: οὔτ' ἂν ἰκὼν οὔτε ἄλλον τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας. Et alibi sæpissime. Taylor.

καὶ ὑμῖν ἅπασι τιμωρεῖσθαι καθ' ὅσον ἕκαστος δύναται· καὶ ποιοῦσι ταῦτα νομίζω ἡμῖν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων ἄμεινον ἂν γίγνεσθαι. δεῖ δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες
449 Ἀθηναῖοι, ἐξ ἀρχῆς τῶν πραγμάτων ἁπάντων ἀκοῦσαι, ἵν' εἰδῆτε πρῶτον μὲν ᾧ τρόπῳ ὑμῖν ἡ δημοκρατία κατελύθη καὶ ὑφ' ὅτου, ἔπειτα ᾧ τρόπῳ οἱ ἄνδρες ὑπ' Ἀγοράτου ἀπέθανον, καὶ [1] δή ὅ τι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν· ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀκριβῶς ἂν μαθόντες ἥδιον καὶ ὁσιώτερον Ἀγοράτου τουτουὶ καταψηφίζοισθε. ὅθεν οὖν ἡμεῖς τε ῥᾷστα διδάξομεν καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν ἄρξομαι διηγεῖσθαι.

Β'. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι διεφθάρησαν καὶ
450 τὰ πράγματα ἐν τῇ πόλει ἀσθενέστερα [2] ἐγεγένητο, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον εἴ τε νῆες αἱ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἀφικνοῦνται, καὶ ἅμα λόγοι πρὸς Λακεδαιμονίους περὶ τῆς εἰρήνης [3] ἐγίγνοντο. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ βουλόμενοι νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι ἐπεβούλευον, νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι καὶ [4] μάλιστα ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὰ πράγματα, ὡς αὐτοὶ ἠβούλοντο, [5] καταστήσασθαι. ἠγοῦντο δὲ οὐδὲν ἄλλο σφίσιν ἐμποδὼν εἶναι ἢ τοὺς τοῦ δήμου προεστηκότας καὶ τοὺς στρατηγοῦντας καὶ ταξιαρχοῦντας. τούτους οὖν ἐβούλοντο ἀμωσγέπως

[1] διότι in Edit. 4. δὴ ὅ,τι in Edit. 8. T.
[2] ἠγίγνετο T. R. A.
[3] ἠγίνετο T. A.
[4] μάλιστα ἂν ἐν A.
[5] καταστήσασθαι in Edit. 8. T.

Νομίζω — ἂν γίγνεσθαι] Pro γενέσθαι. Sic Orat. VII. ἂν ζημιοῦσθαι pro ζημιωθέντας, Orat. XXVII. ἂν λαμβάνειν pro λήψεσθαι. Et ita ubique, et apud omnes. Diog. Laertius lib. IV. in Bione, facete, ut exscribere sit operæ pretium: ἔλεγε τοὺς (f. τὰς) ἐν ᾅδου μᾶλλον ἂν κολάζεσθαι, εἰ ὁλοκλήρους καὶ μὴ τετρημένους (f. τετρημένας) ἀγγείους ὑδροφόρουν· pro κολασθήσεσθαι. *dicebat* Bion, *Danaïdas apud Inferos majores cruciatus subituras, si integris potius quam perforatis vasis aquam ferrent.* Paullo ante lege, ὦ ἄνδρες δικασταί. vulgo deest Interjectio. MARKLAND. ἂν γίγνεσθαι idem valet ac γενέσθαι. AUCTOR.

Καὶ δὴ, κ.τ.λ.] Legerem: καὶ δὲ ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. Ald. habuit ἐπέσκηψεν. Quod nondum omnes fere ante me sustulere. TAYLOR. Lego· καὶ δὲ ὅ,τι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. *et præterea quid jam morituri mandarunt:* nempe, pueris Agoratum; et ex multis infra locis patet. sic εἴ τι ἐπισκήπτοι, *num quid mandare vellet*, ap. Diog. Laert. Theophrasto. Mox, pro καταστήσασθαι legendum videtur καταστήσεσθαι. MARKLAND.

Ἐπειδὴ γὰρ κ.τ.λ.] In pugna scilicet ad Ægospotamos, ubi universa fere classe amissa Athenienses a Lysandro victi sunt, et res eorum omnino depressæ. PALMER.

Ἐγεγένητο] Ἐγένητο. CONT.

Νομίζοντες —] Νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι ἐν τῷ τότε χρόνῳ· καὶ μάλιστα τὰ πράγματα, ὡς etc. WAKEFIELD.

Μάλιστα] Post μάλιστα videtur ἐπιτίθεσθαι deesse, quo admisso καταστήσασθαι (in aoristo) poterit probari et servari. REISK.

Ἄλλως γέ πως] (Sic vulg.) Videtur legendum ἀμωσγέπως. Hesych. ἀμωσγέ-

ἐκπεδὼν ποιήσασθαι, ἵνα ῥαδίως ἃ βούλοιντο διαπράττοιντο. πρῶτον μὲν οὖν Κλεοφῶντι ἐπέθεντο ἐκ τρόπου τοιούτου. ὅτε γὰρ ἡ πρώτη ἐκκλησία περὶ τῆς εἰρήνης ἐγίγνετο, καὶ οἱ παρὰ Λακεδαιμονίων ἥκοντες ἔλεγον ἐφ' οἷς ἕτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι, εἰ κατασκαφείη τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου, τότε ὑμεῖς τε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἠνέσχεσθε ἀκούσαντες περὶ τῶν τειχῶν τῆς κατασκαφῆς, Κλεοφῶν τε ὑπὲρ ὑμῶν πάντων ἀναστὰς ἀντεῖπεν ὡς οὐδενὶ τρόπῳ οἷόν τε εἴη ποιεῖν ταῦτα. 451

γ'. Μετὰ δὲ ταῦτα Θηραμένης, ἐπιβουλεύων τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, ἀναστὰς λέγει ὅτι, ἐὰν αὐτὸν ἕλησθε περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, [1] ποιήσει ὥστε μήτε τῶν τειχῶν διαλεῖν μήτε ἄλλο τὴν πόλιν ἐλαττῶσαι μηδέν· εἴσεσθε δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίων τῇ πόλει εὑρήσεσθαι. πεισθέντες δὲ ὑμεῖς εἵλεσθε ἐκεῖνον πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ὃν τῷ προτέρῳ ἔτει στρατηγὸν χειροτονηθέντα ἀπεδοκιμάσατε, οὐ νομίζοντες εὔνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα [2] ἔμεινεν ἐκεῖ πολὺν χρόνον, καταλιπὼν ὑμᾶς πολιορκουμένους, εἰδὼς τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον καὶ διὰ τὸν πόλεμον [3][καὶ [4]τὰ κακὰ] τοὺς [5]πολλοὺς τῶν ἐπιτη- 452

[1] ποιήσειν T. [2] ἤμεινεν T. R. A. [3] unos om. T. R. A. [4] τὰ τούτου κακὰ A. [5] πολίτας in Edit. 8. T.

πως, ἐκπεσθήσονται, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου. Etym. M. Ἀμασγάπας, ἐκπεσθήσονται, παθ' ὑπτιασῶν τρόπον. ἵνοι τὸ μυτρίως. Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς τρόπου, ἐνί γέ τινι. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις. Atque hinc quoque emendandus Harpocratio. Ἀμασγάπας, ἀντὶ τοῦ ἐνί γέ τινι τρόπῳ. Ἀυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀριστοφάνους ἐνδείξεως, εἰ γήσιος. Ubi reponendum, si forte ad hunc locum respexit, Ἀγορᾴου. V. Meurs. Biblioth. Attic. Taylor. Scribe, ἀμασγάπας, quoquo modo, ἐκπεσθήσονται καὶ ἐκ παντὸς τρόπου, ut hanc vocem explicat Hesychius. Luciani Scholiastes p. 40. t. I. ἀμηγάπα· ἀντὶ τοῦ, κατά τινα τρόπον. Vide Harpocrationem, qui Lysiam citat hac voce alibi utentem sensu paullum diverso, pro ἐνί γέ τινι τρόπῳ, uno aliquo modo. Markland.

Κλεοφῶντι] Plura de Cleophonte habemus infra in orat. c. Nicomach. Taylor.

Ἐπιστέων] Ad ἐπιστέων sub. μέρος, ex utraque parte. Auger.

Ποιήσειν] Π. σιωπήσει. ἡ παρίλλει τὸ ὅτι μετὰ τὸ λέγει. H. Stephan.

Διαλεῖν] Subaudi primum δεῖν, quod solet in talibus infinitivis omitti, deinde μηδὲν, quod in proximo situm est ambobus infinitivis, διαλεῖν et ἐλαττῶσαι, communem. Sitne denique ante μηδὲν etiam μηδὲν addendum, id in medio relinquam. Reisk. Subaudi δεῖν et μηδέν. Auger.

Εἰδὼς] Ὠδὼς Ald. Unde δὴ ὡς, Scalig. Taylor. εἰδώς. Cont.

Ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον] Alii dicere solent ἀπορίᾳ συνεχόμ. aut κατεχόμ. Nescio tamen, an istiusmodi locutio Lysiae, ut ipsi propria, relinquenda sit. Reisk.

Τὰ κατὰ] Videtur τούτου interponendum. ejusque, belli puta, mala. Idem.

Τοὺς πολλοὺς] Ferri forte potest, ut intelligatur vulgus, major pars. Forte tamen τοὺς πολίτας. Markland. et in Edit. min. Taylor.

δείων ἐνδεεῖς ὄντας, νομίζων, εἰ διαθείη ὑμᾶς ἀπόρως, ὥσπερ διέθηκεν, ἀσμένως ὁτιοιαντινοῦν ἐθελῆσαι ἂν εἰρήνην ποιήσασθαι. οἱ δ' ἐνθάδε ὑπομένοντες καὶ ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν εἰς ἀγῶνα Κλεοφῶντα καθιστᾶσι, πρόφασιν μὲν ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα [1] ἀναπαυσόμενος, τὸ δ' ἀληθὲς ὅτι ἀντεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν μὴ καθαιρεῖν τὰ τείχη. ἐκείνῳ μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες καὶ εἰσελθόντες οἱ βουλόμενοι ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ.

453 δ'. Θηραμένης δὲ ὕστερον ἀφικνεῖται ἐκ Λακεδαίμονος. προσιόντες δ' αὐτῷ τῶν τε [2] στρατηγῶν τινὲς καὶ τῶν [3] ταξιάρχων, ὧν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσόδωρος, καὶ ἄλλοι 131. 1
τινὲς τῶν πολιτῶν εὐνοοῦντες ὑμῖν, ὡς γ' ἐδήλωσαν ὕστερον, ἠγανάκτουν σφόδρα. ἦλθε γὰρ φέρων εἰρήνην τοιαύτην, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν· πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν, καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἐξηλάθημεν. ἦν γὰρ, ἀντὶ μὲν τοῦ ἐπὶ δέκα στάδια τῶν μακρῶν τειχῶν διελεῖν, ὅλα τὰ μακρὰ τείχη διασκάψαι, ἀντὶ δὲ τοῦ ἄλλο τι ἀγαθὸν τῇ πόλει εὑρέσθαι, τάς τε ναῦς παραδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ
454 τεῖχος περιελεῖν. ὁρῶντες δὲ οὗτοι οἱ ἄνδρες [4] τῷ μὲν ὀνόματι εἰρήνην λεγομένην, τῷ δ' ἔργῳ τὴν δημοκρατίαν καταλυομένην, οὐκ [5] ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι, οὐκ ἐλε-

[1] ἀναπαυσάμενος in Edit. 8. T.
[2] στρατιωτῶν in Edit. 4. T.
[3] ταξιαρχῶν T. R. A.
[4] ὀνόματι μὲν T. R.
[5] ἔφασαν ἂν ἐπιτρέψαι A.

Ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν] Rarior hæc dictio, sed nullo modo improbanda, idem dicit atque usitatior: ἐπιβουλεύοντες τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας. quasi dixisset: βουλευόμενοι μετ' ἐπιβουλῆς καὶ κακοτεχνίας καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν. Reisk.

Ἀναπαυσόμενος] Vel ἀναπαυσάμενος. Markland. Bene videtur vulgata habere. quo respiraret aliquantisper, in urbe, domi suæ manens, atque requiesceret a laboribus militiæ. Reisk.

Ἐν τῇ προφάσει] Alii aut plane omittunt in ejusmodi loco præpositionem, aut ἐπὶ pro ἐν usurpant. Neque tamen ideo damnare ausim ἐν, bene gnarus, ut cuique alii auctori, ita Lysiæ quoque suum esse proprium loquendi morem, eumque ipsi relinquendum. Idem.

Στρατιωτῶν] Potius στρατηγῶν, et communiter per totam hanc orationem, κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν. Modo τοὺς στρατηγοῦντας καὶ ταξιαρχοῦντας. Taylor. Lege, στρατηγῶν: ut mox hæ voces conjunguntur: μισητὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων γενέσθαι. iterum infra: ἵστατο τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων. et statim: περὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων. et ita rursum inferius: in quibus omnibus locis de iisdem viris sermo fit. Markland.

Ἔγνωμεν] Deesse suspicor post ἔγνωμεν. Taylor.

Ἐπιτρέψαι] Π. ἐπιτρέψων. H. Stephan. Locum consimilem, qui infra occurrit, idem neglexit. Si tamen hoc sit negligenter agere. Ταῦτα ἐκεῖνα — αἰσθόμενοι οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην γενέσθαι.

οὖντες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ τείχη, εἰ πεσεῖται, οὐδὲ κη-
δόμενοι τῶν νηῶν, εἰ Λακεδαιμονίοις παραδοθήσονται —
οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς τούτων πλεῖον ἢ ὑμῶν ἑκάστῳ προσῆκεν—,
ἀλλ' αἰσθόμενοι ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ὑμέτερον πλῆθος
καταλυθησόμενον, οὐδ' — ὡς φασί τινες — οὐκ ἐπιθυμοῦν-
τες εἰρήνην γίγνεσθαι, ἀλλὰ βουλόμενοι βελτίω ταύτης
[1] εἰρήνην τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ποιήσασθαι. ἐνόμιζον δὲ 455
δυνήσεσθαι. καὶ ἔπραξαν ἂν ταῦτα, εἰ μὴ ὑπ' Ἀγοράτου
τουτουὶ ἀπώλοντο. γνοὺς δὲ ταῦτα θηραμένης καὶ οἱ ἄλλοι
οἱ ἐπιβουλεύοντες ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες οἳ κωλύσουσι τὸν δῆ-
μον καταλυθῆναι καὶ ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας,
εἵλοντο, πρὶν τὴν ἐκκλησίαν τὴν περὶ τῆς εἰρήνης γενέσθαι,
[2] τούτους πρῶτον εἰς διαβολὰς καὶ κινδύνους καταστῆσαι,
ἵνα μηδεὶς [3] ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου πλήθους [4] ἀντιλέγοι.

ε. Ἐπιβουλὴν οὖν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι. πείθουσι γὰρ
Ἀγόρατον τουτονὶ μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν
[5] ταξιάρχων γενέσθαι, οὐ ξυνειδότα ἐκείνοις, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, οὐδέν — οὐ γὰρ δήπου ἐκεῖνοι οὕτως ἀνόητοι ἦσαν
καὶ ἄφιλοι, ὥστε περὶ τηλικούτων ἂν πραγμάτων [6] πράτ-
τοντες Ἀγόρατον ὡς πιστὸν καὶ εὔνουν, δοῦλον καὶ ἐκ δού- 456
λων ὄντα, παρεκάλεσαν —, ἀλλ' ἐδόκει αὐτοῖς οὗτος ἐπιτη-
δειος εἶναι μηνυτής. ἐβούλοντο οὖν ἄκοντα δοκεῖν αὐτὸν

[1] εἰρήνης T. [2] τοῦτον T. [3] ἐκείνων T. [4] ἀντιλέγῃ T. R. A.
[5] ταξιάρχων T. R. [6] [πράττοντες] R.

Taylor. Miror eum præteriisse alterum locum infra, ubi eadem fere verba et de eadem re, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. et mutandum esse aliquid in ambobus his locis non dubito (non enim credo ἐπιτρέψαι, per se positum, idem valere, quod ἐπιτρέψειν): sed mallem repetitam esse syllabam præcedentem, οὐκ ἔφασαν ἂν ἐπιτρέψαι: hoc enim usitatissimum est. ita supra, ἐθελῆσαι ἂν pro ἐθελήσειν, et infra, ἂν σωῆσαι pro σωήσειν: et alibi centies, tum apud Nostrum, tum omnes alios. Scio istud Orat. XXV. τὴν πολιτείαν παραμεῖναι, pro παραμενεῖν. Sed et ibi pariter exoidisse ἂν opinor. Scio quoque istud Thucydidis, V. 22. οὐκ ἔφασαν δίξασθαι. sed scribendum puto δίξεσθαι, vel ἂν δίξασθαι. Markland.

Εἰρήνης] Εἰρήνην. Cont.

Ποιήσασθαι] Vel accipe sensu passivo, *fieri*; vel subaudi Λακεδαιμονίους. Auger.

Ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας] Forte, ὑπέρ. Sed utrovis modo videtur recte dici posse hoc loco. Markland.

Τοῦτον — ἐκείνων] Locus idcirco flagitat τούτους. Sed istud ἐκείνων est sublestæ fidei. Codd. enim Steph. et Coisl. exhibent potiorem lectionem: ἵνα μηδεὶς ἐκεῖ. Taylor. Lege, τούτους. patet ex connexu Orationis. Markland.

Ἐκεῖ] *Ibi*, in concione puta. sic dedi, pro vulgari ἐκείνων. Reisk.

Οὐ γὰρ δήπου] Hunc locum laudat Priscian. l. 18. minima cum varietate lectionis. Taylor.

Πράττοντες] Ut supervacaneum et perperam e proximo πραγμάτων iteratum, uncis inclusi. Sin tamen existimetur in eo non nihil exquisitius latere, suspicer latere περιφανεῖς. Reisk. Non male utrumque, sed potest servari πρέττοντες. Auger.

καὶ μὴ ἐκόντα μηνύειν, ὅπως [1] πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο. ὡς δὲ ἑκὼν ἐμήνυσε, καὶ ὑμᾶς οἶμαι ἐκ τῶν πεπραγμένων αἰσθήσεσθαι. ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸ τῶν Τριάκοντα βουλεύουσαν Θεόκριτον τὸν τοῦ Ἐλαφοστίκτου καλούμενον· ὁ δὲ Θεόκριτος οὗτος ἑταῖρος ἦν τῷ Ἀγοράτῳ καὶ ἐπιτήδειος. ἡ δὲ βουλὴ [2] ἡ πρὸ τῶν Τριάκοντα βουλεύ-
457 ουσα διέφθαρτο καὶ ὀλιγαρχίας ἐπεθύμει, ὡς ἴστε, μάλιστα. τεκμήριον δέ· οἱ γὰρ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς τὴν [3] ὑστεραίαν βουλὴν [4][τὴν] ἐπὶ τῶν Τριάκοντα ἐβούλευον. τοῦ δ' ἕνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν; ἵν' εἰδῆτε ὅτι τὰ ψηφί-
458 σματα [5][τὰ] ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς οὐκέτι εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ ἀλλ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου ἅπαντα ἐλέγετο, καὶ ὡς [6] τοιούτοις οὖσιν εὐτοῖς τὸν νοῦν [7] μὴ [8] προσ-

[1] πιστότερος A. [2] ἡ om. T. [3] ἀμείνω T.
[4] τὴν om. T. uncos om. R. A. [5] [τὰ] om. T. R. A.
[6] τοιοῦτοι οὐκ οἶδ' οἷον T. [7] μὴ om. T. A. [8] δοκοῦν R. [9] προσέχοντι T. A.

Ὅπως πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο] Puto legendum πιστότερος, *fide dignior*: scil. Agoratus. Pro, πρὸς τῶν τριάκοντα, Stephanus notat in MS. esse, πρὸ τῶν τριάκοντα: quod verissimum puto: et patet ex sequentibus. MARKLAND. Vel potius post ὑμῖν deest τὰ μηνυθέντα. REISK.

Ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν — ὃς ἴστε, μάλιστα] Magnopere demiror fastidiosam illam repetitionem in scriptore brevitatis interdum extra modum studiose a nemine fuisse animadversam. Alterutra senatus descriptio prorsus vacat et sine ullo perspicuitatis damno abesse potest magno cum elegantiæ lucro, quas repetitiones ejusmodi inanes respuit; altera autem senatus descriptio necessaria erat ad oppositionem τῆς βουλῆς τῆς ἐπὶ τῶν τριάκοντα v. 9. SLUITER.

Πρὸς] (Sic vulg.) Lege πρό. Postrema sc. βουλὴ, quæ habita erat ante triginta virorum dominatum. Et hæc lectio confirmatur a Codd. Steph. et Coisl. TAYLOR. πρό. CONT.

Καλούμενον] Patre incerto et quasi *vulgo quæsito*. Ita Æsch. c. Timarch. Τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέρανε Κηφισίδαιον τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον — ἢ Μισγόλαν τὸν τοῦ μαγείρου καλούμενον; TAYLOR.

Ἴστε, μάλιστα] Velim πάντες interponi. *omnes præsertim*. nam alias haud apparet, quæ vis sit illi μάλιστα h. l. REISK.

Ὑμετέραν] Est vox nihili. Lego ὑστεραίαν vel ὑστεραῖαν βουλήν. Demosth. π. παραπρεσβ. Ὁ δὲ τοῦτ' εἶναι τῇ πρωτεραίᾳ (sc. βουλῇ) πάντων ἀκυρώτατον ἡγεῖτο εἰς τὴν ὑστεραίαν, ἐν ᾗ τὸν αὐτὸν ἦν κυροῦσθαι κ. τ. λ. *Alio senatu* dixit Plin. V. ep. 4. Τῇ ὑστέρῃ Ὀλυμπιάδι Herodot. Erat. 103. i. e. *proxima Olympiade*. Videbit lector duos locos, Codd. ope alterum, alterum sollertia emendatos sibique invicem lucem affundentes. ἡ βουλὴ ἡ πρὸ τῶν τριάκοντα. et deinde: οἱ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς τὴν ὑστεραίαν βουλὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον. TAYLOR. Ex sensu facile restituitur hic locus, τῇ ὑστέρᾳ βουλῇ τῇ ἐπὶ etc. Distinguit inter concilium prius, quod erat *ante* XXX Viros, et *posterius* istud, quod eorum tempore ἐβούλευον. Infra: εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα. et rursus: ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βουλεύουσα. MARKLAND.

Τὰ ψηφίσματα — ἐλέγετο] Forte ἐγίνετο. Infra: ἐστιᾶν δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγίνετο. Xenophon. Cyropæd. II. ἔσται τῶν ἀμοιβῶν γενέσθαι τοῦτο τὸ ψήφισμα. Demosthenes contra Evergi τούτου τοίνυν τοῦ ψηφίσματος γεγενημένου. Apud eundem tamen occurrit τὸ ψήφισμα εἶχεν, Orat. contra Aristocr., et alibi ψήφισμα εἶναι, contra Timocratem. MARKLAND. *F. ἐγίνετο. In Edit. min.* TAYLOR. Videtur ἐλέγετο servari posse. Psephismata quique præscribebat auctor cum nomine suo εἶπε. ut c. c. Κτησιφῶν — εἶπε. REISK.

Καὶ ὡς τοιούτοις οὖσι οὖσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν προσέχοντι] Vel delendum videtur οὖσι, vel pro οὖσι οὖσιν scribendum διοῦσιν, positis ὑποστιγμῇ post ἐγίνετο. Forte etiam scripsit Lysias προσέχοντι. MARKLAND. οὖσι junge cum προσέχοντι. Accipe τοιούτοις οὖσιν αὐτοῖς in neutro genere. AUGER.

ἔχητε. εἰσελθὼν δὲ εἰς ταύτην τὴν βουλὴν ἐν ἀπορρήτῳ Θεόκριτος μηνύει ὅτι συλλέγονταί τινες ἐναντιωσόμενοι τοῖς
35 τότε καθισταμένοις πράγμασι. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα οὐκ ἔφη αὐτῶν ἐρεῖν καθ' ἕκαστον· ὅρκους τε γὰρ ὁμωμοκέναι τοὺς αὐτοὺς ἐκείνοις, καὶ εἶναι ἑτέρους οἳ ἐροῦσι τὰ ὀνόματα, αὐτὸς δὲ οὐκ ἂν ποτε ποιῆσαι [1] ταῦτα. καίτοι εἰ μὴ ἐπ παρασκευῆς ἐμηνύετο, πῶς οὐκ ἂν ἠνάγκασεν ἡ βουλὴ εἰ-
48 [2] πεῖν τὰ ὀνόματα Θεόκριτον καὶ μὴ ἀνώνυμον τὴν μήνυσιν [2] ποιήσασθαι; νυνὶ [3] δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα [4] ἐψηφίσατο. 459

[5]ΨΗΦΙΣΜΑ.

ς'. Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη, κατέρχονται ἐπὶ τὸν Ἀγόρατον εἰς τὸν Πειραιᾶ οἱ διαιρεθέντες τῶν βουλευτῶν, καὶ περιτυχόντες αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ ἐζήτουν ἄγειν. [6] παραγενόμενος δὲ Νικίας καὶ Νικομένης καὶ ἄλλοι τινές, ὁρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα βέλτιστα ἐν τῇ πόλει
132.1 ὄντα, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον οὐκ ἔφασαν [7] προήσεσθαι, ἀφηροῦντο δὲ καὶ ἠγγυῶντο καὶ ὡμολόγουν παρέξειν εἰς τὴν βουλήν. γραψάμενοι δὲ οἱ βουλευταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγ- 460
γυωμένων καὶ κωλυόντων, ἀπιόντες ᾤχοντο εἰς [8] τὸ ἄστυ. ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν

[1] τοῦτο A. [2] post ποιήσασθαι asterisci, lacunæ notæ, habent T. R.
[3] δὲ om. T. R. [4] ψηφίσασθαι T. R. [5] ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R.
[6] παραγινόμενος T. [7] προσήσεσθαι T. [8] τὸ om. T. R. A.

Ταύτην τὴν βουλὴν] Intellige de senatu ante trigintaviros constituto. IDEM.

Καθισταμένοις] Velim legi κατασταθεῖσι, ut supra. IDEM.

Ποιῆσαι ταῦτα] Melius τοῦτο. Mox, post ψηφίσασθαι videtur excidisse vox ΨΗΦΙΣΜΑ, ut bis alibi in hac Oratione. MARKLAND.

Ἐμηνύετο] Malim in activo ἐμήνυε. REISK.

Ποιήσασθαι] Abest πολύ. Ald. In Cod. tamen Coisl. continenter hæc sunt scripta, quasi nulla intercesserit lacuna. Deinde habet Cod. Steph. νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ψηφίσεται. Atque ita Coisl. nisi quod non legatur δὲ post νυνί. TAYLOR. Nihil deesse suadet consensus codicum Coisl. et Reisar. in quibus illa continue exarata sunt; et forsitan in Vindob. quoque. Deinde leg. est: νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσατο. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν. Ad ἐψηφίσατο subauditur ἡ βουλὴ e continente. REISK.

Διαιρεθέντες] Malim simplex αἱρεθέντες: nam alterum illud compositum in hac re haud est usitatum. ΔΙ facile potuit ex ΑΙ ensasi. REISK. Intelligo διαιρεθέντες, sorte electi. AUGER.

Ἐν ἀγορᾷ] Lego: ἐν τῇ ἀγορᾷ. REISK. Reiskio assentitur Augerus.

Οἷα] Bene si habet, aut usurpatum est raro modo pro οἷς, aut leg. est: οὐχ οἷα εἰ βέλτιστα ἐν τῇ πόλει ἐβούλοντο, ὄντα. REISK. *Non qualia optime, pro non optime* simpliciter, modo apud scriptores Græcos usitato. AUGER.

Ἄγειν] Idem est atque ἄγετε ἄγειν, vel πρὶν τὸ ἄγειν. REISK.

Προήσεσθαι] Προήσεσθαι. CONT.

Κωλυόντων, ἀπιόντες] Videtur ἄγειν interponendum. REISK. Ad κωλυόντων subaudi ἄγειν, quod addi velim. AUGER.

Μουνυχιάσιν· ἐπειδὴ δὲ [1] ἐκάθισαν, ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. ἐδόκει οὖν τοῖς ἐγγυηταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐκποδὼν ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον ὡς τάχιστα. καὶ [2] παρορμίσαντες δύο πλοῖα Μουνυχιάσιν ἐδέοντο αὐτοῦ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Ἀθήνηθεν, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖσθαι, ἕως τὰ πράγματα κατασταίη, λέγοντες ὅτι, εἰ κομισθείη εἰς τὴν Βουλήν, βασανιζόμενος ἴσως ἀναγκασθήσεται ὀνόματα εἰπεῖν Ἀθηναίων, ὧν ἂν [3] ὑποβάλωσιν οἱ βουλόμενοι κακόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. ταῦτα ἐκείνων δεομένων, καὶ παρασκευασάντων πλοῖα, καὶ αὐτῶν ἑτοίμων ὄντων συνεκπλεῖν, οὐκ ἠθέλησε πείθεσθαι αὐτοῖς Ἀγόρατος οὑτοσί. καίτοι, ὦ Ἀγόρατε, εἰ μή τί σοι ἦν παρεσκευασμένον καὶ ἐπίστευες μηδὲν κακὸν πείσεσθαι, πῶς οὐκ ἂν ᾤχου, καὶ πλοίων παρεσκευασμένων καὶ τῶν ἐγγυητῶν ἑτοίμων ὄντων σοι συνεκπλεῖν; ἔτι γὰρ οἷόν τέ σοι [4] ἦν, καὶ οὔπω ἡ βουλή σου ἐκράτει. ἀλλὰ μὲν δὴ οὐχ ὁμοιά γέ σοι καὶ ἐκείνοις ὑπῆρχε. πρῶτον μέν γε Ἀθηναῖοι ἦσαν, ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι· ἔπειτα πατρίδα σφετέραν αὐτῶν καταλιπόντες ἕτοιμοι ἦσαν συνεκπλεῖν μετὰ σοῦ, ἡγησάμενοι ταῦτα μᾶλλον λυσιτελεῖν ἢ τῶν πολιτῶν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑπὸ σοῦ ἀδίκως ἀπολέσθαι.

[1] ἐκίνησαν T. R. ἐκεῖ ἦσαν A. [2] παρορμήσαντες T. [3] ὑποβάλλωσιν T. R. A. [4] ἦν om. T. A.

Ἐκίνησαν] Ἐκάθισαν. SCHOTT. Nos autem jubemus Ἐκεῖ δὲ ἐκεῖ ἦσαν. V. nostræ edit. p. 193. TAYLOR. Propius est ἐκεῖ ἦσαν. Ioan. XII. 9. ὅτι ἐκεῖ ἐστί. Xenophon Hellen. IV. p. 538. ἐκεῖ δὲ ἐκεῖ ἦσαν, ὁ μὲν Ἀνταλκίδας etc. Paulo post: καιόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. Forte, τὴν πόλιν, ut infra, ἐάν τις ὑμᾶς μεγάλα κακὰ ἐργάσηται. MARKLAND. Non dubitassem ἐκεῖ ἦσαν sufficere, nisi adhuc ambigerem, utrum hoc, an ἐκείνη ἦσαν, dedisset Lysias, quod ἐκείνη prorsus idem est atque ἐκεῖ. Potest quoque Lysias existimari ἐκεῖδὴ δὲ κοινῇ ἦσαν dedisse. ut autem una erant. In hac incertitudine lectionis visum fuit satius antiquum vitium servare. REISK.

Παρορμήσαντες] Π. παρορμίσαντες. H. STEPHAN. Auctor sum recipiendi lectionem Steph. et Coisl. παρορμίσαντες. (Nam παρορμίω est ἀμετάβατον.) Quanquam miror Stephanum, vocem, quam restituit, in suo Thesauro non agnovisse. TAYLOR.

Καὶ ἐπίστευες] Tacite a communi repete εἰ μή. quasi scriptum esset: καὶ εἰ μὴ ἐπίστευες. et nisi certus fuisses. tametsi μὴ iteratum utique mallem. REISK.

Ἔτι γὰρ οἷόν τε] Ἔτι γὰρ ἦν οἷόν τε. CONT. Quod potest subaudiri. AUGER.

Ἀλλὰ μὲν δὴ] Imo vero ἀλλὰ γὰρ δὴ — at enim vero. In οὐχ ὁμοία videtur subaudiri τὰ διαφέροντα. non idem tuaque illorumque intererat. aut, non erat tua conditio illorumque pari loco. h. e. major tibi erat necessitas Athenas relinquendi, quam illis; et poteras ab urbe facilius, quam illi, avelli, animoque æquiore desiderium ejus ferre, quæ tibi patria non esset, illis esset. Interim haud celabo lectores conjecturam, cujus olim in mentem venit, speciosam quidem illam, at ego tamen pro vera et certa venditare haud ausim. Ἄλλα δὲ μὰ Δί' οὐχ ὁμοία. REISK.

σοὶ δὲ πρῶτον μὲν κίνδυνος ἦν βασανισθῆναι ὑπομείναντι, ἔπειτα οὐ πατρίδα ἂν σαυτοῦ ἀπέλιπες. ὥςτ' ἐκ παντὸς τρόπου σοὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνοις ἐκπλεῦσαι συνέφερεν, εἰ μή τι ἦν ᾧ ἐπίστευες. νῦν δὲ ἄκων μὲν προσποιῇ, ἑκὼν δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς Ἀθηναίων ἀπέκτεινας. [1] ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ 463
αὐτὸ τὸ ψήφισμα [2] οὕτω τῆς βουλῆς καταμάρτυρήσει.

[3] ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη καὶ ἦλθον οἱ ἐκ τῆς βουλῆς Μουνυχίαζε, ἑκὼν ἀνέστη Ἀγόρατος ἀπὸ τοῦ βωμοῦ· καίτοι νῦν γε βίᾳ φησὶν ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν βουλὴν [4] ἐκομίσθη, ἀπογράφει Ἀγόρατος πρῶτον μὲν τῶν αὐτοῦ ἐγγυητῶν τὰ ὀνόματα, ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν [5] ταξιάρχων, ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλων τινῶν πολιτῶν. ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ παντὸς κακοῦ ἐγένετο. ὡς δὲ ἀπέγραψε

[1] ὥςτε παρ. T. R. [2] σοῦ τὸ R. A. [3] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. A. [4] ἐκομίσθησαν T. R. A. [5] ταξιαρχῶν T. R.

Ὑπομείναντι] Aut idem valet h. l. compositum cum simplici μείναντι, aut hoc illi est præferendum. REISK.

Συνέφερεν] Adde tacita cogitatione, ὃ καὶ ἐποίησας ἄν, id quod etiam tu facturus eras, nisi —. IDEM.

Ἄκων μὲν προσποιῇ] Bene si habet, subaudiri debet ex insequentibus ἀπεκτεῖναι· verum hoc paullo durius est. quare suspicor μένειν vel μεῖναι aut μενοῦσαι deesse. IDEM. Subaudi ἀπεκτεῖναι. AUGER.

Ὥςτε κ. τ. λ.] Lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (vel αὐτοῦ) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Infra [p. 134. v. 16. ed. Steph.] πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ τὰ ἐκ τῆς βουλῆς — καταμαρτυρεῖ. TAYLOR. Totam sententiam ita lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (non οὕτω) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ etc. Vulgo deest ΜΑΡΤΥΡΕΣ; quam tamen vocem præcedentia videntur postulare æque ac ΨΗΦΙΣΜΑ: et solenne est vocem istam omitti a Librariis, ut alibi notavi. MARKLAND. Probo ὡς δὲ, sed pro ἃ legi malim ᾗ, qua ratione ego aio. καὶ μάρτυρές εἰσι, idem est, ac si dixisset τούτῳ καὶ μάρτυρές εἰσιν οἱ καταμαρτυρήσοντες. REISK.

Τὸ ψήφισμα σοῦ τὸ τῆς βουλῆς] Sic dedi de meo, pro vulgari τὸ ψήφισμα οὕτω τῆς βουλῆς. Cohæret σοῦ cum καταμαρτυρήσει. contra te testabitur. Diversum hoc est psephisma, ab illo, quod p. 391. 9. recitatum fuit, similis tamen argumenti. REISK. Vulgata tamen, quoquo modo se res habeat, nonnihil defenditur ex Isæo π. τ. Κίρωνος κλήρ. p. 74. v. 7. ed. Steph. ὃς μοιχὸς ληφθείς, καὶ φανδὴν ὅ τι προσήκει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος, ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι.

Εἰς τὴν βουλὴν ἐκομίσθησαι] Repone, ἐκομίσθη: de Agorato enim solo loquitur. infra: ἐξῆν Ἀγοράτῳ τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν κομισθῆναι, ὅτι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐκάθητο Μουνυχιάσι, σωθῆναι: ita distinguendum. Mox: ἀπόκρισαι δή μοι. Ἐβούλοντο τοίνυν etc. post vocem μοι excidisse Agorati Ἀποκρίσεις ad Accusatoris Quæstiones, post quas pergit Orator ad novam materiam. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Bene habet vulgata, ἐκομίσθησαν, Agoratus puta, et reliqui, qui eum ex ara Minervæ Munychiæ consederant, Strategi puta et Taxiarchi. Sed cur illi non fuga prævertebant periculum, si sibi male metuebant? REISK. Sc. Agoratus et ii senatores, qui Munychiam venerant. AUGER.

464 τὰ ὀνόματα, οἶμαι μὲν καὶ αὐτὸν ὁμολογήσειν· εἰ δὲ μή, 30
ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγὼ αὐτὸν ἐξελέγξω. ἀπάκριναί δή [1] μοι.

[2] ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

ζ'. Ἐβούλοντο τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔτι πλειόνων [3] αὐτὸν τὰ ὀνόματα ἀπογράψαι· οὕτω σφόδρα ἔρρωτο ἡ βουλὴ κακόν τι [4] ἐργάζεσθαι αὐτὸν, ὥστ' οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς ἅπαντα ταλῃθῆ πω κατηγορηκέναι. τούτους μὲν οὖν ἅπαντας ἐκὼν ἀπογράφει, οὐδεμιᾶς αὐτῷ ἀνάγκης οὔσης. μετὰ τοῦτο προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία Μουνυχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο, οὕτω σφό- 35
δρα τινὲς ἐπεμελοῦντο ὅπως καὶ ἐν τῷ δήμῳ περὶ τῶν στρα-
τηγῶν καὶ τῶν [5] ταξιάρχων μήνυσις γένοιτο, [6] —— περὶ [7] δὲ
τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη, ——
465 ὥστε καὶ [8] ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆμον· καί μοι ἀπόκρι-
ναι, ὦ Ἀγόρατε· [9] οὐ γὰρ οἶμαί σε ἔξαρνον γενέσθαι ἃ
ἐναντίον Ἀθηναίων ἀπάντων [10] ἐποίησας.

[1] μοι, ὦ Ἀγόρατε· Ἆρ' ἀπέγραψας τὰ τούτων ὀνόματα περὶ ὧν λέγω; . . . Οὐδ' οὗτος δήπου ἐξαρνός ἐστιν. Ἐβούλοντο A. [2] ΕΡΩΤΗΣΙΣ om. T. R. A.
[3] αὐτοῦ T. [4] ἐργάζεσθαι· αὐτὸς δ' οὖν T. R. A. [5] ταξιαρχῶν T. R.
[6] parentheseos signa om. T. R. [7] γὰρ A. [8] ἐκεῖ τοῦτον παραγ. A.
[9] ἀλλ' οἶμαι T. R. οὐ γὰρ ἂν οἶμαι A.
[10] ἐποίησας. Ἆρ' ἀπέγραψας ἐν τῷ δήμῳ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ταξιάρχους . . . . Ὁμολογεῖ A.

Δή μοι] Post δή μοι deesse nonnulla paret. Reisk.

Ἐβούλοντο] Concliabulum illud latronum, quod βουλὴν appellat. Reisk. Np. senatores. Auger.

Αὐτοῦ] F. αὐτόν. Taylor.

Αὐτὸς δ'] Consentiunt multi codices in hanc lectionem et distinctionem: οὕτω σφόδρα ἔβρωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι αὐτόν. οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς — lectio, ut mihi videtur, haud contemnenda, dummodo in fine legatur οὐκ ἐδόκει δ' αὐτοῖς. tam gestiebat, vel ruebat senatus ei (Agorato) malum dare. Oratio, id quod patet, est ironica. Verum non videbatur (Agoratus) illis (latronibus) —. Reisk.

Μετὰ τοῦτο] Post hæc v. deest δὲ, quod respondeat præmisso μέν. Idem.

Μήνυσις ἡ γεγενημένη] Inter μήνυσις et articulum interponunt codices μὲν, unde efficio μέν. ut constructio verborum paulo conturbationem hanc sit: ἀπέχρη μέν ἡ ἐν τῇ βουλῇ γεγενημένη. Reisk. Costius legit et distinguit, ut ego legi et distinxi. Auger.

Ἀλλ' οἶμαί σε ἔξαρνον γενέσθαι] Ἀλλ' οἶμαί σε οὐκ ἔξαρνον γενέσθαι. Cont. Scribe γενήσεσθαι, vel ἂν γενέσθαι: sed negaturum te reor. Sequitur: ὁμολογεῖ μὲν αὐτός· ἔμως δὲ, καὶ τὸ ψήφισμα ὑμῖν τοῦ δήμου ἀναγνώσεται. ita distinguendum: et legendum, τὸ ψήφισμα, non τὰ ψηφίσματα. Iterum post vocem ἐποίησας desunt Oratoris Quæstiones, et Agorati Responsa, seu Ἀπορίσεις. Quæ paullo ante præcedunt, ita distingue — μήνυσις γένοιτο, (περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη) ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆμον. istud ὥστε connectendum est cum præcedentibus οὕτω σφόδρα ἐσπουδάζοντο. Lege etiam: ἡ ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις, ἡ γεγενημένη. Markland. et in Edit. min. Taylor. Mihi videtur leg. esse: οὐ γὰρ ἂν οἶμαι. non enim videris mihi ea infitiaturus esse —. Reisk.

Ἐποίησας] Id est, hic loci, εἶπας. nam qui loquitur vel indicat, denuntiat aliquid, præsertim in senatu vel concione, is quoque agit. Locutio est actio. Verum post hoc vocabulum deesse videtur titulus Α-ΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΓΟΡΑΤΟΥ. Idem.

[1] ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

ὁμολογεῖ μὲν καὶ αὐτὸς, ὅμως δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα ὑμῖν τοῦ δήμου ἀναγνώσεται.

[2] ΨΗΦΙΣΜΑ. 466

ἡ. Ὅτι μὲν ἀπέγραψεν Ἀγόρατος οὑτοσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τὰ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἔστι φονεὺς ἐκείνων, σχεδόν τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι· ὡς τοίνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο καὶ οὐδ' ὑφ' ἑνὸς αὐτὸν προσῆκε ἐλεεῖσθαι, ἐγὼ οἶμαι ὑμῖν ἐν κεφαλαίοις ἀποδείξειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι συλληφθέν-
133. 1 τες ἐδέθησαν, τότε καὶ ὁ Λύσανδρος εἰς τοὺς λιμένας τοὺς ὑμετέρους εἰσέπλευσε, καὶ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι Λακεδαιμονίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ τείχη [3] κατεσκάφη, καὶ οἱ Τριάκοντα κατέστησαν, καὶ τοιοῦτον δεινὸν τῇ πόλει ἐγένετο. ἐπειδὴ τοίνυν οἱ Τριάκοντα κατεστάθησαν, εὐθέως κρίσιν
5 τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐποίουν ἐν τῇ βουλῇ· ὁ δὲ δῆμος ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν δισχιλίοις ἐψηφίσατο. καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥᾳδίως ἂν ἐσώζοντο·

[1] ΕΡΩΤΗΣΙΣ om. T. R. A. [2] ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. A.
[3] *κατεσκάφησαν*, al T. *κατεσκάφησαν, καὶ* al R. A.

Ὁμολογεῖ μὲν] Post *μὲν* videtur *οὖν* vel *δὴ* deesse. tametsi Lysias in his orationis vinculis paulo esse solet indiligentior atque parcior. IDEM.

Τοῦ δήμου] Imo vero *τὰ τοῦ δήμου*. Veruntamen si pluralis hic bene habet, erit in proximo pro singulari *ψήφισμα* pluralis *ψηφίσματα* substituendum. aut contra. IDEM.

Ἀναγνώσεται] Np. ut millies alibi ὁ γραμματεύς. AUGER.

Καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ] Subaudi *ἀναγραφέντα*. REISK.

Καὶ οἱ τριάκοντα] Copulam, qua vulgati carent, de meo addidi. *κατεσκάφησαν* an *κατεσκάφη* legendum sit, in dubio relinquam, tametsi singularis numerus est usitatior, et p. 398. 15. est usurpatus in hac ipsa formula. IDEM.

Ἐψηφίσατο] Decretum plebs sciscebat, quo suum in hac causa judicandi jus a se in senatum e XXX viris et eorum assessoribus conflatum transferebat, eique facultatem dabat integram viros ab Agorato delatos pro arbitrio aut absolvendi aut damnandi. IDEM.

Εἰ μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Legi malim ad totam periodum vegetandam hoc modo: *Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥᾳδίως ἂν ἐσώζοντο· ἅπαντες γὰρ ἴσθ' ὅτι ἐγιγνώσκετε ὅτι, εἰ ἦν κακῶν ἡ πόλις, τῶν δ' ὑπὸ τὴν βουλὴν αὐτοὺς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσάγουσιν ἐν ᾗ οὐδὲν ἦν ὀφελὸν βίᾳσθαι.* Postremum membrum jampridem suis sedibus avulsum et istud ᾗ continue in ᾧ deformatum elegantissimam junctoram misere funestavit. TAYLOR. *ἐν ᾧ* bene habet, idem significans atque ὅτε vel ἔτι. cum, quando, ubi. nihil hic est transpositum. Nexus ratiocinii, haud ille nimis obscurus, hic est: In judicio populi libero atque legitimo, si de illis lata fuisset sententia, absoluti abis-

467 ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε οὗ ἦν κακοῦ ἡ πόλις, ἐν ᾧ οὐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε· νῦν δ' εἰς τὴν βουλὴν αὐτοὺς τὴν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα εἰσάγουσιν. ἡ δὲ κρίσις τοιαύτη [1]ἐγένετο, οἵαν καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπίστασθε. οἱ μὲν γὰρ Τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων, οὗ νῦν οἱ πρυτάνεις καθέζονται· δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν Τριάκοντα ἐκείσθην· τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκους, ἀλλὰ φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας ταύτας ἔδει τίθεσθαι, [2]τὴν μὲν ἐπὶ τὴν πρώτην, τὴν δὲ καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν· ὥςτ' ἐκ τίνος τρόπου ἔμελλέ τις αὐτῶν σωθήσεσθαι; ἑνὶ δὲ λόγῳ, ὅσοι εἰς τὸ βουλευτήριον ἐπὶ τῶν Τριάκοντα εἰσῆλθον κρι- 15
θησόμενοι, ἅπαντων θάνατος κατεγινώσκετο, καὶ οὐδενὸς
468 ἀπεψηφίσαντο, πλὴν Ἀγοράτου τουτουΐ· τοῦτον δὲ ἀφεῖσαν, ὡς εὐεργέτην ὄντα· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὡς πολλοὶ ὑπὸ τούτου τεθνᾶσι, βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι.

[3]ONOMATA.

Θ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὁ μὲν [4]ἀδελφήν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυ- 20
469 ναῖκα, ὁ δ' [5]ἥτις ἦν ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα, ἵνα τὰ

[1] ἐγίγνετο T. R. A.
[2] τὴν μὲν καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σάζουσαν ἐπὶ τὴν πρωτέραν ὥςτε T. R. A.
[3] ONOMATA om. T. R. [4] ἀδελφὸν T. [5] εἴ T. R. A.

sent. noratis enim eos insontes esse, perinde atque multos alios, qui per illorum temporum calamitatem in judicium inducti fuissent, nullius noxiæ rei, capitisque damnati. cernebatis enim labem reipublicæ, sed mederi nos item noratis. Reisk.

Πρόσθεν τῶν τριάκοντα] Τῶν τριάκοντα mihi videtur scholium quod in textum irrepsit, ac proinde recidi velim. Auger.

Τις αὐτῶν] Interponi velim ἄν. Reisk.

Ἀναγνῶναι] Adde ONOMATA ΤΩΝ ΤΠΟ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΕΝΤΩΝ. Cont. Post ἀναγνῶναι deest titulus, aut ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ, aut ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ, aut ONOMATA. Reisk.

Ἀδελφὴν] Sic de meo dedi, pro vulgari ἀδελφὸν, ob insequentia nomina, quæ sunt omnia fœminina. Neque enim licebat nexis, mox morti dandis, mares ad se arcessere necessarios, sed fœminas solummodo, quæ defunctos lavarent, vestirent, exponerent, quæ munia sunt, non virilia, sed muliebria. Idem.

Εἴ τις ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα] Lego, προσήκων. quare enim *Fœminas* tantum accerserent condemnati? quin et statim dicit ἀσπασάμενοι τοὺς αὐτῶν, et paulo ante dixerat, τὸν ἀδελφὸν ab hoc vel illo accersitum fuisse. Paulo ante legendum: βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι. ONOMATA. Ἐπειδὴ τοίνυν, etc. Vulgo deest ONOMATA. quemadmodum in Andocide de Myster. p. 3. ed. Steph. καί μοι λάζε καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα. ONOMATA. Τούσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνυσεν, Ἀλκιβιάδην, etc. Sic et ibi legendum, cum ante deesset ONOMATA: paulo post enim recte habetur: καί μοι λάζε καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ONOMATA. Τούσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε, Φαίδρων etc. et ita rursus p. 5. Quin et idem iterum defectus videtur esse p. 7. ejusdem Orationis, post voces καὶ αὐτοῖς ἀναγνῶναι. Markland. F. προσήκων. *In Edit. min.* Taylor. Codices bene multi ἥ τις. ambigo, utrum præstet. utrumvis præferas, semper pest.

ὕστατα ἀσπασάμενοι [1] τοὺς αὐτῶν οὕτω τὸν βίον τελευτήσειαν. καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν εἰς τὸ δεσμωτήριον, γυναῖκα ἑαυτοῦ οὖσαν. πυθομένη δ' ἐκείνη ἀφικνεῖται, μέλαν [2] τε ἱμάτιον ἠμφιεσμένη, ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τοιαύτῃ συμφορᾷ κεχρημένῳ. ἐναντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς Διονυσόδωρος τά τε οἰκεῖα τὰ [3] ἑαυτοῦ διέθετο, ὅπως αὐτῷ ἐδόκει, καὶ περὶ Ἀγοράτου τούτου ἔλεγεν ὅτι αἴτιος ἦν τοῦ θανάτου, καὶ ἐπέσκηπτεν ἐμοὶ καὶ Διονυσίῳ τούτῳ, τῷ ἀδελφῷ τῷ αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις πᾶσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρατον· καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὐτοῦ ἐπέσκηπτε, νομίζων αὐτὴν κύειν ἐξ αὐτοῦ, ἐὰν γένηται αὐτῇ παιδίον, φράζειν τῷ γενομένῳ ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγόρατος ἀπέκτεινε, καὶ κελεύειν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς φονέα ὄντα. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας τούτων παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ι. Οὗτοι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπ' Ἀγοράτου ἀπογραφέντες ἀπέθανον· ἐπεὶ δὲ τούτους ἐκποδὼν ἐποιήσαντο οἱ Τριάκοντα, σχεδόν οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὡς πολλὰ καὶ δεινὰ μετὰ ταῦτα τῇ πόλει ἐγένετο· ὧν οὗτος ἁπάντων αἴτιός ἐστιν, ἀποκτείνας ἐκείνους. ἀνιῶμαι μὲν οὖν ὑπομιμνήσκων τὰς γεγενημένας συμφορὰς τῇ πόλει, ἀνάγκη δ' ἐστίν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵν' εἰδῆτε ὡς σφόδρα ὑμῖν [4] [μὴ] ἐλεεῖν προσήκει Ἀγόρατον. ἴστε μὲν

[1] τὰς A. [2] γε A. [3] αὐτοῦ T. R. [4] [μὴ] om. T. A. οὐκ R.

προσήκουσα subaudiri debet ταύτην. Reisk.

Μέλαν τε ἱμάτιον] Π. μέλαν γε ἱμάτιον. H. Stephan. Forte, μέλαν δειμάτιον: nempe, solennem illum habitum lugubrem. Mox, pro τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, scribe αὐτῆς. Markland. Aut τε est delendum, aut deest hæc ferme sententia καὶ δακρύουσα vel δεδακρυμένη (nam perinde est), aut καὶ κατηθοῦσα. Reisk.

Ἀνδρὶ αὐτῆς] Leg. ἀνδρὶ αὐτῆς. Taylor.

Αἴτιος ἦν] Malim aut ἦ aut εἴη. Reisk.

Ἐλασσῖν] Recte habet Cod. Steph. μὲν ἐλασσῖν. Nam illa altera locutio per Ironiam rarissima est in auctore nostro. Hæc familiarissima. Modo in superioribus: Ὧν τοίνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ οὐδ' ὑφ' ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλασσῖσθαι, κ. τ. λ. Atque ita in oratione c. Eratosth. Ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμων καὶ ἧλιον μὲν εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. Taylor. Hæc accipienda ironice, malim tamen ante ἐλασσῖν addi μὲν vel οὖν. Auger.

Ὡς σφόδρα ὑμῖν ἐλασσῖν προσήκει Ἀγόρατον] Vitiosam esse hanc lectionem non opus est arguere: meliorem præbet Codex Stephani μὲν ἐλασσῖν, quam nihil curasse videtur Reiskius, cum de suo præposuerit οὐκ ante vocem ἐλασσῖν, quod mihi quidem frigidum videtur. Vehementius quoddam verbum requiritur ad sententiæ gravitatem: forte in lectione, quam præbet Margo Stephani μὲν ἐλασσῖν, hæc latet antiqua et germana: ὡς σφόδρα ὑμῖν μισεῖν προσήκει Ἀγόρατον. Ita p. 147. v. 29. ed. Steph.

γὰρ τοὺς ἐκ Σαλαμῖνος τῶν πολιτῶν κομισθέντας, οἵοι ἦσαν καὶ ὅσοι, καὶ οἴῳ ὀλέθρῳ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπώλοντο· ἴστε δὲ τοὺς ἐξ Ἐλευσῖνος, ὡς πολλοὶ ταύτῃ τῇ 40
συμφορᾷ ἐχρήσαντο· μέμνησθε δὲ καὶ τοὺς ἐνθάδε διὰ τοὺς ἰδίας ἔχθρας ἀπαγομένους εἰς τὸ δεσμωτήριον. οἳ οὐδὲν κακὸν τὴν πόλιν ποιήσαντες ἠναγκάζοντο αἰσχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι, οἱ μὲν γονέας σφετέρους αὐτῶν πρεσβύτας καταλιπόντες, οἳ ἤλπιζον ὑπὸ τῶν σφετέρων αὐτῶν παίδων γηροτροφηθέντες, ἐπειδὴ τελευτήσαιεν τὸν βίον, ταφήσεσθαι, οἱ δὲ ἀδελφὰς ἀνεκδότους, οἱ δὲ παῖ- 134. 1
471 δας μικροὺς πολλῆς ἔτι θεραπείας δεομένους. οὓς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ποίαν τινὰ οἴεσθε γνώμην περὶ τούτου ἔχειν, ἢ ποίαν τινὰ ἂν ψῆφον θέσθαι, εἰ ἐπ' ἐκείνοις [1] γένοιτο, ἀποστερηθέντας διὰ [2] τοῦτον τῶν ἡδίστων; ἔτι δὲ τὰ τείχη ὡς κατεσκάφη, καὶ αἱ νῆες τοῖς πολεμίοις παρεδόθησαν, καὶ 5
[3] τὰ νεώρια καθῃρέθη, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀκρόπολιν [4] ὑμῶν εἶχον, καὶ ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, ὥστε μηδὲν διαφέρειν τῆς ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν. πρὸς δὲ τούτοις τὰς ἰδίας οὐσίας ἀπωλέσατε, καὶ τὸ τελευταῖον συλλήβδην ἅπαντες ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἐκ τῆς πατρίδος
472 ἐξηλάθητε. ταῦτα ἐκεῖνοι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες αἰσθόμενοι οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην, ὦ ἄνδρες δικασταί, ποιήσα- 10
σθαι· οὓς σύ, Ἀγόρατε, [5] βουλομένους ἀγαθόν τι πρᾶξαι

[1] γένοιντο T. A. [2] τούτων T. [3] τὰ om. T. A. [4] ἡμῶν T. [5] βουλόμενος T.

χρὴ — οὐκ εἰ τις τολμᾷ διὰ τοῦτο μισεῖν: v. 32. οἷα ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὦ Σουλᾶ, οὔτε φιλεῖν, οὔτε μισεῖν εἰδέναι. P. 152. v. 18. ἅστε ὑπὸ πάντων τῶν συγγεγραμμένων μεμεθύσθαι. Antiphon p. 146. v. 17. ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγόρους ἀξίους οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν πάντων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν. Demosthenes in Pantaenetum p. 982. 12. ed. Reisk. ὡς ὃς ἂν σοὶ δοκῇ, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι προσήκει. Sluiter.

Περὶ τούτου] Mox dicit διὰ τοῦτον, per hos, nempe Agoratum et τοὺς XXX. Hic itaque scribendum περὶ τούτων, aut illic διὰ τοῦτον. Pro γένοιντο, forte leg. γένοιτο. si res esset arbitrii illorum. Markland.

Γένοιντο] Melim γένοιτο. Taylor. Subauditur τὸ θέσθαι τὴν ψῆφον. Reisk.

Διὰ τοῦτον] Dedi. propter hunc, Agoratum puta. Idem.

Ἔτι δὲ] Subandi a communi e superioribus repetendum μέμνησθε. Idem.

Τὴν ἀκρόπολιν ὑμῶν — τῆς πόλεως — τῆς ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν] Molesta est eadem vox toties repetita in eadem sententia. suspicor ultimam τὴν πόλιν esse a Glossatore Grammatico. nisi supra, ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, pro τῆς πόλεως scribendum sit τῆς πολιτείας. Markland.

Τούτοις τὰς] Videtur καὶ interponendum esse. Reisk.

Οὓς σὺ Ἀγόρατε, κ. τ. λ.] Multa sunt in hac commate, quae mihi stomachum movent. 1. Istud τῇ πόλει usque ad nauseam ingeminatum, ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει ἀκίνητους, μενούσας αὐτοὺς τῇ πόλει — καὶ αἵτινες αἱ ἀκίνητοι τῇ πόλει τῶν παλαιῶν ὧν γεγραμμένων: quorum omnia non sunt Graeca. 2. Istud βουλόμενος etc. est pro-

τῇ πόλει ἀπέκτειναν, μηνύσας αὐτοὺς τῇ [1]πόλει ἐπιβουλεύειν [2][καὶ] τῷ πλήθει τῷ [3]ὑμετέρῳ, καὶ αἴτιος εἴ ἁπάν- 473
των τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. νῦν οὖν μνησθέντες καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος δυστυχημάτων καὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως, τιμωρεῖσθε τὸν αἴτιον τούτων.

ιά. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅ τί ποτε τολμήσει πρὸς ὑμᾶς ἀπολογεῖσθαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων οὐδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου, [4]ὅπερ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ τὰ ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καταμαρτυρεῖ, διαῤῥήδην ἀγο- 474
ρεύοντα περὶ ὧν Ἀγόρατος κατεῖρηκεν· ἔπειτα ἡ κρίσις, ἣν ἐκρίθη ἐπὶ τῶν Τριάκοντα καὶ ἀφείθη, διαῤῥήδην λέγει, διότι φησὶν ἔδοξε ταλη θῆ εἰσαγγεῖλαι. [5]καί μοι ἀνάγνωθι [τὰ ψηφίσματα καὶ] [6]τὰς γραφάς.

[1] *βουλῇ* R. A. [2] [καὶ] om. T. R. A. [3] *ὑμετέρῳ* R. A.
[4] *ἂν δύναιτο* T. *ὃ οὐκ ἂν δυν.* R. A.
[5] *καί μοι . . . . . γραφάς* om. T. uncos om. R. A. [6] *τὴν γραφήν* A.

ter rem, sed hoc facilem medicinam recipit, legendo *βουλομένους*, quæ verissima est lectio. 3. Falso id dicitur delationem Agorati hujusmodi esse, hos homines *ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει*. Infra enim: *Δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα, ἀποφαίνειν, ὁρᾶν αὐτοὺς ποτὲ καὶ οὐκ ἐπιτίθεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας, οἴομαι δὲ οὐδ' ἂν τοῦτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι.* 4. Denique male usurpatur *τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ*, cum ad Agoratum oratio convertitur. Taylor.

Ἀγαθόν τι πεᾶξε τῇ πόλει] Forte, *τὴν πόλιν*. Isocrates Panegyrico.: *ὅστις οὖν οἶδεν τοὺς ἄλλους κοινῇ πράξειν ἀγαθόν.* Demosthenes Orat. *περὶ Συντάξ. τὴν πόλιν πρᾶξαι ἀγαθά.* Lucas tamen Actor. IX. 13. altera forma utitur: *ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου.* et Isocrates Orat. de Bigis, ad finem: et Xenophon Hellen. IV. p. 540. *ἐνήμισε καταπρᾶξαι ἂν τι τῇ πόλει ἀγαθόν.* Markland. F. *τὴν πόλιν. In Edit. min.* Taylor. Differre credo *πρᾶξαι ἀγαθὸν τὴν πόλιν*, et *πρᾶξαι ἀγαθὸν τῇ πόλει*. hoc significat *urbi aliquod bonum conciliare, comparare*, illud *urbem aliquo bono afficere*. Animadv. Char. Aphrod. l. ii. c. vi. p. 191. D' Orville.

Τῇ πόλει ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· καὶ αἴτιος εἶ etc.] Ita interpungendum post *ὑμετέρῳ*, et legendum, *καὶ τῷ πλήθει*: distinguit enim *τὴν πόλιν* a *τῷ πλήθει*. exempla passim. Editio Vanderheidii in Parenthesi male includit hæc quatuor vocabula, *τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ*, quasi essent exegetica tantum vocum *τῇ πόλει*. Sequitur: *καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων.* aures eruditas lædet, nisi fallor, hic ordo verborum. potior foret: *καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῶν κακῶν τῶν τῇ πόλει γεγενημένων.* Markland. F. *τῇ πόλει ἐπιζουλεύειν καὶ τῷ πλήθει. In Edit. min.* Taylor. Pro vulgari *τῇ πόλει* dedi de meo *τῇ βουλῇ*, id est *πρὸς τὴν βουλήν. qui ad senatum detuleris*, vel *denunciaveris, hos vero plebi nostræ insidiari.* Reisk.

Κἂν δύναιτο, κ. τ. λ.] Delet hæc Sebottus. Sed festinanter nimis, si me audias. Lege: *ὃ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι.* Aliquatenus præivit Scaliger. Vid. Lect. Lysiac. c. 12. Taylor. *ἀλλ' οὐκ ἂν δύναιτο οὐδ' ἐπιδεῖξαι.* Cont.

Αὐτοῦ] Quare iterum hoc deleat Sebottus plane nescio. Taylor. Ita distinguendum: et construendæ voces *αὐτοῦ καταμαρτυρεῖ*, non *τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ*. Parva sunt hæc, fateor: sed hæc parva Virum magnum, Sebottum, in errorem induxerunt, ut putaret ejiciendam esse vocem *αὐτοῦ*, quam tamen postulat sensus. Markland. Cum Marklando facit Augerus.

[1]ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. [2]ΓΝΩΣΙΣ. [3]ΓΡΑΦΑΙ.

ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀπέγραψεν, οὐδενὶ τρόπῳ δύναιτ' ἂν ἀπο-
475 δεῖξαι· δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα ἀποφαί-
νειν, ὁρῶν αὐτοὺς πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ
ὑμετέρῳ πράττοντας. οἶομαι [4]δ' οὐδ' ἂν [5]τοῦτο αὐτὸν
ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν 25
476 δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες
μὴ [6]καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν
αὐτοὺς ἀπέκτειναν, ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοὐναντίον τούτου.

ιβ'. Ἀλλ' ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα κακὰ ἐργάσασθαι.

[1] ΨΗΦΙΣΜΑ. T. [2] ΓΝΩΣΙΣ om. T. R. A. [3] ΓΡΑΦΗ T. A.
[4] δ' om. T. [5] τοῦτό γε R. τοῦτον T. [6] καταλυθείησαν, ὁ T.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] Ante has voces MS. Stephani bene inserit, καί μοι ἀνάγνωθι. Pro ΨΗΦΙΣΜΑ vero, legendum ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ: duo enim erant, unum τῆς βουλῆς, alterum τοῦ δήμου, ut paulo ante dixit. ΓΡΑΦΗ autem est κρίσις seu Consultum τῶν ΧΧΧ. cujus particulam modo citaverat, Διότι ἔδοξε etc. MARKLAND. In vulgatis locus hic sic circumfertur. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ. ὡς μὲν οὖν. Ego collatis inter se codicum lectionibus hanc conflavi, quam arbitror a vera Lysiæ manu proxime abesse: εἰσαγγεῖλαι. καί μοι ἀνάγνωθι τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ. Ὡς μὲν οὖν — In plurali dixit τὰς γραφὰς et ΓΡΑΦΑΙ. Vocabulum γραφὴ h. l. a Lysia sensu rariusculo usurpatum est pro ἀπογραφή. Designat illos duos indices ab Agorato, id quod e superioribus constat, alium post alium, exhibitos, in quibus perscripserat nomina a se delatorum. Paulo post, sub exitum hujus paginæ recurrit voc. γραφὴ hoc sensu *indicis, d'une liste.* REISK. Hic γραφὴ interpretor *sententia judicum*, cum vulgo intelligi debeat *libellus accusatorius.* AUGER.

Ταῦτα] Malim πάντας. *delatos a se cunctos merito delatos esse.* REISK.

Αὐτοὺς] Np. illos quos detulit Agoratus. AUGER.

Οἶομαι κ. τ. λ.] Π. οἶομαι δὲ οὐδ' ἂν τοῦτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. H. STEPHAN. CONT. TAYLOR.

Οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Recte jam tandem Schottus sustulit otiosum istud ὁ δῆμος. Minus tamen recte interpres, qui in ejus verba semper fere jurat, ὁ δῆμος τιμωροῦντες. Utrique communiter etiam deletis delendis imposuit hujus loci prava distinctio. Emendabit lector nasutus mecum: Οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείησαν [καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, in *Edit. min.*], τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. TAYLOR. Lego et distinguo: οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. *si enim isti populum* (vel, *statum popularem*) *Athenienſem in re qualibet læsissent, Triginta-viri non punissent eos morte, popularis status gratia*, vel *metu ne Democratia dissolveretur: immo contra*, muneribus eos affecissent. Ὁ δῆμος est *Democratia*, status popularis. ubique occurrit tum apud Nostrum, tum Æschinem, Lycurgum, Diog. Laertium, etc. Male has voces delet Schottus. par huic mendum Orat. XIX. ubi pro φήθησαν Stephanus restituit φήθη ἄν. Mox, pro εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνο μεμνῆσθαι, forte scribendum δεῖ. Vulgata tamen ferri potest. MARKLAND. Ego locum hunc in vulgatis a mala interpunctione uniusque literæ redundantia misere affectum, ad mentem Marklandi, a quo feliciter sanatus est, restitui. REISK.

Εἰργάσαντο] Redit ad delatos ab Agorato. IDEM.

Τοὐναντίον τούτου] Occisi sunt scil. e contrario, quod salutaria reipublicæ consilia agitabant, cautumque ibant, ne libertas publica jugularetur. Vel sic potius: Imo vero plurimi eos fecissent, et honoribus auxissent, ob studium patriam pessumdandi. IDEM.

Τοσαῦτα] Graviter dictum. Nam cum haud sit inconsentaneum, aliquem imprudentem et invitum aliquando labi, errore suo, alienove impulsu, tum est admodum improbabile, eum invitum sæpe ruere. con-

ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδ' ἐάν τις ὑμᾶς ὡς μάλιστα ἄκων μεγάλα κακὰ ἐργάσηται, ὧν μὴ οἷόν τε γε-
30 νέσθαι ἐστὶν ὑπερβολήν, οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι. εἶτα δὲ καὶ [1]ἐκείνων μεμνῆσθαι, ὅτι ἐξῆν Ἀγοράτῳ τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν κομισθῆναι, ὅτ' ἐπὶ τοῦ βωμοῦ 477
ἐκάθητο Μουνυχιάσι, σωθῆναι· καὶ γὰρ πλοῖα παρεσκεύαστο καὶ [2][οἱ] ἐγγυηταὶ ἕτοιμοι ἦσαν συναπιέναι. καίτοι εἰ ἐκείνοις ἐπείθου καὶ ἠθέλησας ἐκπλεῦσαι μετ' ἐκείνων, οὔτ' ἂν ἐκὼν οὔτε ἄκων τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας· νῦν
35 δὲ πεισθεὶς ὑφ' ὧν τότε ἐπείσθης, εἰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν [3]ταξιάρχων τὰ ὀνόματα μόνον εἴποις, μέγα τι ᾠου παρ' αὐτῶν [4]διαπράξασθαι. οὔκουν τούτου ἕνεκα δεῖ σε παρ' ἡμῶν συγγνώμης τινὸς τυχεῖν, ἐπεὶ οὐδὲ ἐκεῖνοι παρὰ σοῦ οὐδεμιᾶς ἔτυχον, οὓς σὺ ἀπέκτεινας. καὶ Ἱππίας μὲν ὁ Θάσιος καὶ Ξενοφῶν ὁ Ἰκαριεὺς, οἳ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ τούτῳ ὑπὸ τῆς βουλῆς μετεπέμφθησαν, οὗτοι μὲν ἀπέθανον, 478
40 ὁ μὲν στρεβλωθείς, Ξενοφῶν, ὁ δὲ [5]Ἱππίας * * * * διότι

[1] ἐκεῖνο T. R. A. [2] [οἱ] om. T. uncos om. R. A. [3] ταξιαρχῶν T. R. A. [4] διαπράξεσθαι A. [5] Ἱππίας οὕτω· διότι T. R. A.

tra vero, quo sapius peccet, hoc certius constat eum data opera peccare volentem. IDEM.

Ὑπερβολὴ] Π. ὑπερζολήν. H. STEPHAN.

Οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι] Idem est ac si dixisset: οὐκ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς διὰ τοῦτο οὐκ ἀμύνεσθαι. *non autumo vos ideo oportere ultionem omittere.* Denique situs οὐ δεῖν, ut est in libris, servandum, an οὐδὲ δεῖν legendum, in medio relinquam, et nil magnopere interest. REISK.

Εἶτα δὲ καὶ] Εἶτα δεῖ καί. CONT.

Μεμνῆσθαι] F. Μέμνησθε. TAYLOR. Haud repugnabo. verum neque in vulgata video, quod obstet. Aut enim potest infinitivus hic pro more solito Græcorum accipi pro imperativo, ubi δεῖ subauditur, aut potest a communi e superioribus repeti οἶμαι ὑμᾶς. *arbitror vos meminisse.* ἐκείνου posuit ferri, æquipollens τῷ ἐκείνου in singulari. *meminisse illius,* quod statim sequitur. REISK. Sub. οἶμαι ὑμᾶς. AUGER.

Καὶ ἐγγυηταὶ ἕτοιμοι] Scribe, καὶ οἱ ἐγγυηταὶ, ut supra et infra. Paulo ante, distinguendum post Μουνυχιάσι, non post ἐκάθητο. MARKLAND.

Διαπράξασθαι] Lege, διαπράξεσθαι, *te consecuturum esse.* IDEM.

Καριεὺς] Nullus fuit demus Καρὶς in Attica, unde gentile formari possit Καριεύς. Tu lege meo periculo Ἰκαριεὺς a pago seu demo Ἰκαρία, a quo gentile Ἰκαριεὺς invenitur apud Demosthen. c. Conon. et de illo demo, quem alii Ἰκάριον, alii Ἰκαρίαν vocant, marmoris Arundeliani Chronicon loquitur pag. 3. lin. 55. tum Harpocratio, Stephanus, Suidas, et alii. PALMER. Vide quoque Meursium de Pagis. TAYLOR.

Οὕτω] Si fas sit non omnia scire, sit istud portentum inter ea, quæ juxta sciam eum maxime inscientibus. IDEM. *Eodem modo:* scil. quæstioni subjectas. sed vocem οὕτω mihi suspectam reddunt Distributiva ista μὲν et δὲ, quæ Dissimilitudinem aliquam pœnarum innuere videntur. Modus aliquis supplicii, quod patiebatur Hippias, forte latet sub ista voce. Vide Pollucem VIII. 7. segm. 71. ubi recenset *instrumenta carnificis,* quæ erant ξίφος, βρόχος, τύμπανον, φάρμακον, κάπειον. Plura vide apud Aristophanem in Ranis. MARKLAND. Miror ambos hosce viros doctissimos in re plana et obvia æstuare, et de obscuritate queri, et insciitiam suam fateri, neque recordari eorum, quæ bene norant, et alibi recte ipsi tradiderant. Velim omnes cæteros Græcorum locos sæpe breves ita esse planos et expeditos, atque

479 [1] οὐκ ἄξιοι ἐδόκουν τοῖς Τριάκοντα σωτηρίας εἶναι — οὐδένα γὰρ Ἀθηναίων ἀπώλλυσαν — · Ἀγόρατος δὲ ἀφείθη, διότι ἐδόκει ἐκείνοις τὰ ἥδιστα πεποιηκέναι.

ιγ'. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέστρατον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν [2] γραφῶν τούτων. τὸ δὲ τοῦ Μενεστράτου πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο· ὁ Μενέστρατος οὗτος ἀπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἀγοράτου καὶ συλληφθεὶς ἐδέδετο· Ἀγνόδωρος δ' ἦν Ἀμ- 135. 1
φιτροπαιεὺς, δημότης τοῦ Μενεστράτου, Κριτίου κηδεστὴς τοῦ τῶν Τριάκοντα. οὗτοσὶ οὖν, ὅτε ἡ ἐκκλησία [3] Μουνυχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ [4] ἐγίνετο, ἅμα μὲν βουλόμενος τὸν Μενέστρατον σωθῆναι, ἅμα δὲ ὡς πλείστους ἀπογραφέντας
480 ἀπολέσθαι, παράγει αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον, καὶ [5] εὑρίσκονται αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἄδειαν.

[6] ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, μηνύει ὁ Μενέστρατος 5

[1] οὐκ ἂν ἄξιοι T. οὐκ ἀνάξιοι R. [2] ἀπογραφῶν A. [3] ἐν Μουν. T.
[4] ἐγίνετο T. R. A. [5] εὑρίσκοντο τι T. [6] ΨΗΦΙΣΜΑ, om. T.

hic est. οὕτως ἀποθνήσκειν, cum opponitur τῷ στρεβλωθεὶς ἀποθνήσκειν, idem est atque simpliciter morti dari, sine præmisso tormentorum cruciatu. οὕτως idem est atque ἁπλῶς, vulgari mortis genere, quo plerique interimuntur, qui supplicio capitis luunt. v. Herodot. p. 119. 11. edit. Gronov. Aristophanis Ranas v. 638. Markland. ad Demosth. Midianam p. 89. 6. Ego ipse quoque hoc de usu particulæ οὕτως, ni fallor, ad Polybium admonui, et exempla plura contuli. Reisk. οὕτω, simplici mortis genere, sive tormentis. Auger.

Οὐκ ἂν ἄξιοι] Istud ἂν est in hoc loco importunissimum et recte abest a Coisl. codice. Taylor. Esse ἂν h. l. importunissimum aienti Tayloro largior equidem, nego tamen, quod ille ait, recte a Coislin. abesse. Duo vocabula ἂν ἄξιοι in unum ἀνάξιοι erant contrahenda. Xenophon et Hippias videbantur triginta tyrannis non indigni, qui servarentur propterea, quod eivem Atheniensem nullum pessumdedissent sua delatione. Non indigni salute sunt homines frugi. Hi videbantur illi duo tyrannis esse (sic). propterea de medio eos tollebant. nam hominem frugi, dignum vitalibus auris, non poterant pati quenquam superesse. Reisk.

Ἀπώλλυσαν] Hi duo nempe modo dicti, Xenophon et Hippias, nemini causam exitii denunciatione sua attulerant, h. e. neminem indicaverant. Idem.

Ἀμφιτροπαιεὺς] Ἀμφιτροπαιεὺς, Ald. Coisl. Καφισιάδαι ἕτερον ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο. Æsch. c. Timarch. Taylor.

Ἐν Μουνυχιάσιν] Lege Μουνυχιάσιν absque ἐν, ut semper alibi solet noster, atque uti legebat quoque Ald. Vid. Duker. ad Thucyd. VIII. 92. Idem.

Εὑρίσκοντο] Rectius εὑρίσκει, [vel εὕρισκε. *In Edit. min.*] Idem. Lego: καὶ εὑρισκέ γε (vel εὑρίσκετο) αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἄδειαν. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὰν δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, etc. Andocides de Myster. p. 5. Τοῦτος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν εὑρόμενος. In Stephani Edit. deest ΨΗΦΙΣΜΑ, quod in suam inseruit Vanderheidius, ex conjectura, opinor. certissimam tamen restitutionem puto. Mox sic distingue et lege: ἀλλοθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον λαζόντες, ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως κατεψηφίσασθε. καὶ ἀπεστυμπανίσθη. Schottus quoque conjicerat τῷ δημίῳ, carnifici, pro τῷ δήμῳ. Markland. Duo vocabula, in vulgatis h. l. versantia εὑρίσκειν τι, in unum εὑρίσκονται contraxi. impetrant, quoquo modo, quaqua arte vel fraude obtinent, ut ei venia spiritus daretur. Critias puta, et Hegnodorus, iisque dediti. Reisk.

καὶ προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. τοῦτον μέντοι οἱ μὲν Τριάκοντα ἀφεῖσαν, ὥσπερ Ἀγόρατον τουτονί, δόξαντα [1]ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ [2]δημίῳ παρέδοτε, καὶ ἀπετυμπανίσθη. καίτοι εἰ [3]ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἥπου Ἀγόρατός γε δι- 481
καίως ἀποθανεῖται, [4]ὅς γε τόν [5]τε Μενέστρατον ἀπογράψας αἴτιος [6]ἐκείνῳ ἐστὶ τοῦ θανάτου, καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι τίς αἰτιώτερος ἢ ὁ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην ἐκεῖνον καταστήσας;

ιδ'. Ἀνόμοιος δέ μοι δοκεῖ Ἀριστοφάνει γενέσθαι τῷ Χολλίδῃ, ὃς ἐγγυητὴς τότε τούτου ἐγένετο καὶ τὰ πλοῖα παρασκευάσας Μουνυχιάσιν ἕτοιμος ἦν συνεκπλεῖν μετὰ τούτου. καὶ τό γε ἐπ' [7]ἐκεῖνον εἶναι ἐσώθης, καὶ οὔτ' ἂν 482
Ἀθηναίων οὐδένα ἀπώλεσας οὔτ' ἂν αὐτὸς [8]σὺ εἰς τοιούτους κινδύνους κατέστης· νῦν δὲ καὶ τὸν σωτῆρα τὸν σαυτοῦ ἐτόλμησας ἀπογράψαι, καὶ [9]ἀπέγραψας καὶ ἐκεῖνον καὶ

[1] τἀληθῆ A. [2] δήμῳ T.
[3] ἐκεῖνος δικαίως ἀπέθανεν, ἥπου Ἀ. πολὺ δικαιότερον ἀποθανεῖται A.
[4] ὅστε T. R. [5] τε om. A.
[6] ἐκείνῳ τε αἴτιος ἦν τ. θ., κ. τ. ὑ. M. ἀπογραφεῖσι. Τίς γὰρ ἂν ἄλλος αἰτιώτερος A.
[7] ἐκείνῳ R. A. [8] σὺ om. T. R. A. [9] ἐπέτριψας R.

τῷ δήμῳ] F. τῷ δημίῳ. SCHOTT. Quod ad veritatem pulcre accedit. TAYLOR.

Ἐκεῖνος ἀπέθανεν] Videtur δικαίως interponendum. Universe mallem hanc sententiam sic enunciatam fuisse: καίτοι εἰ ἐκεῖνος (Menestratus) δικαίως ἀπέθανεν (ἀπέθανε δὲ δικαίως) ἥπου Ἀγόρατός γε πολὺ δικαιότερον ἀποθανεῖται, ὅς γε τὸν Μενέστρατον ἀπογράψας ἐκείνῳ τε αἴτιος τοῦ θανάτου ἐστὶ, καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι τίς γὰρ ἂν ἄλλος εἴη αἰτιώτερος—. REISK.

Χολλίδῃ] Vel Χολλείδῃ. Nam utroque modo scribitur pro temporum ratione diversitateque exarandi. V. Harpocr. et Maussac., Meursium et Sponium de pagis Attic., σχ. Aristoph. Acharn. 405., Demosth. c. Theocrin., Steph. Byzantin., Reines. Inscript. II. 69., Prid. ad Marm. Oxon. p. 83. TAYLOR. Χολλείδη legisse videtur Harpocration: Χολλεῖδαι, Αυσίας· δῆμος τῆς Ασσυρίδος. sed corrigendum videtur Χολλίδαι. Vide Valesium ad locum: et Casaubonum ad Diog. Laertium Platone. Demosthenes adv. Lacriti Παραγρ. Διονύσιος Δημοσθενίδου Χολλίδης. MARKLAND.

Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκείνῳ. SCALIG. CONT. Quod multo melius. TAYLOR. Scribendum forte ἐκείνῳ. et quantum in ipso erat, servatus fuisses. Sic Orat. XXVIII. ἀλλὰ, τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι, ἐν τοῖς δυνατώτατος κινδύνοις καθεστήκατε: quantum in his fuit. Thucydides VIII. segm. 48. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι. Lucianus Hermot. p. 506. ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ: ita legendum pro ὅσῳ. Vide ad Orat. XV. Thucydides vero IV. 28. ἐκέλευεν ὅτιτινα βούλεται δύναμιν λαβόντα, τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι, ἐπιχειρεῖν· ubi tamen Scholiastes notat, Antyllum, veterem Criticum, legisse ἐπὶ σφίσι. Xenophon Hellen. III. p. 504. ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, ἀπολάλατε. MARKLAND. Vid. tamen Not. Porson. ad Orest. v. 1538.

Ἀπέγραψας] Ἐπέγραψας. Ald. continuo fere errore. Vide quæ diximus de hac voce ad principium orationis superioris. Ἀπογράψας, Coisl. TAYLOR. Dedi de meo ἐπέτριψας, *pessumdedisti*, pro vulgari ἐπέγραψας. REISK. Vel ἀπέκτεινας.

τοὺς ἄλλους ἐγγυητάς. τοῦτον μέντοι ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον
483 ὄντα ἐβούλοντό τινες βασανισθῆναι, καὶ τοῦτ' τὸ ψήφισμα
τὸν δῆμον ἀναπείθουσι [1]ψηφίσασθαι.

[2]ΨΗΦΙΣΜΑ.

μετὰ τοῦτο τοίνυν προσιόντες τῷ Ἀριστοφάνει οἱ πράττοντες τότε τὰ πράγματα ἐδέοντο αὐτοῦ κατειπεῖν καὶ σώζεσθαι, καὶ μὴ κινδυνεύειν ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας τὰ 20
ἔσχατα παθεῖν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη [3]οὐδέποτε· οὕτω χρηστὸς ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὥστε εἵλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ κατειπεῖν καὶ ἀδίκως τινὰς ἀπολέσαι. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ ἀπολλύ-
484 μενος τοιοῦτος ἐγένετο, [4]καὶ Ξενοφῶν ὁ στρεβλωθεὶς καὶ Ἱππίας ὁ Θάσιος· σὺ δ' οὐδὲν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις συνειδώς, πεισθεὶς δὲ ὡς σύ γε, ἂν ἐκεῖνοι ἀπόλωνται, μεθέξεις 25

[1] ψηφίζεσθαι T. R. A.
[2] ΨΗΦΙΣΜΑ. om. T.
[3] οὐδέποτε ποιήσειν. οὕτω A.
[4] καὶ ὁ Ξ. T. A.

Τοῦτον] Aristophanem puta Chollidem. REISK. Sc. Aristophanem, malim Ἰκεῖνον. AUGER.

Ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον ὄντα] Lege: ὡς οὐ καθαρῶς Ἀθηναῖον ὄντα. Lucian. in Timon. Τύφωτις ἐλευθέρους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἁστὸς ὤν. Liban. in vita Demosthenis: τὸ μητρῷον γένος τοῦ ῥήτορος, οὐκ ἦν καθαρῶς Ἀττικός. Heliodorus Æthiopic. initio: ἦν δὲ οὐ πολέμιον καθαρῶ τὰ φασήλεια σύμβολα, ἀλλ' ἀνημέμιστο καὶ εἰωχίας λείψανα. TAYLOR. Scribo: τοῦτον μέντοι, ὡς οἶσι ἄλλος (vel οἴχ ὅλος) Ἀθηναῖον ὄντα, ἐβούλοντό τινες βασανισθῆναι· καὶ τοῦτ' τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπείθουσι ψηφίζεσθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. Μετὰ τοῦτο etc. *hunc igitur, utpote cæteroquin* (vel, *omnino*) *non Atheniensem, voluerunt nonnulli quæstioni subjici*, etc. Civis enim Atheniensis tormento subjici per leges non potuit, ut supra narrat Noster: tametsi Demosthenes de Cor. dissentire videatur, in historia Antiphontis, quem Atheniences στρεβλώσαντες occiderunt: si tamen iste Civis revera fuit, et non hoc nomine ab Æschine falso donatus, ad invidiam Demostheni faciendam. Vide et Andocidem de Myster. p. 7. Sed ad Lysiam. Pro βασανισθῆναι prior lectio erat καταγνωσθῆναι· quod vult, opinor, κατεγνωσθῆναι, *condemnari*. et hoc verum videtur. Iterum restitui vocem ΨΗΦΙΣΜΑ: quæ omissio adeo usitata est, ut bis acciderit in una pagina Lycurgi, p. 165. Edit. Steph. lin 9. post verbum ἀκίνητον, et lin. 30. post vocem ψήφισμα. Sequitur: ὁ δὲ οὐκ ἔφη οὐδέποτε· intellige, κατεγνῶν ἄν. *ille autem pertinaciter affirmavit se nunquam delatorem fore.* MARKLAND. Καλῶς bene habet, idemque b. l. valet atque καθαρῶς. REISK.

Βασανισθῆναι] Καταγνωσθῆναι, et deinde καταγνωσθῆναι. SCALIG. Et hoc postremum forte recte se habet. Modo enim ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας. TAYLOR.

Οὐδέποτε] Post οὐδέποτε videtur ποιήσειν deesse. REISK.

Ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ] Post καὶ videtur αὐτὸς deesse. IDEM.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ στρεβλωθεὶς, καὶ Ἱππίας ὁ Θάσιος] Si Hippias ὁ Θάσιος, quare non καὶ Ξενοφῶν ὁ Καρεὺς στρεβλωθείς? mirum ni iste vox excideriit. et ita eos recensuit supra, καὶ Ἱππίας μὲν ὁ Θάσιος, καὶ Ξενοφῶν ὁ Καρεύς. ut aut abjiciendum sit ὁ Θάσιος, vel addendum Καρεύς. sed hoc potius. Sic infra, Θρασύβουλός τε ὁ Καλλαίσχρου καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μαγνήτης. MARKLAND.

Μεθέξεις τῆς τε πολιτείας] Legendum videtur τῆς τότε πολιτείας: ut Orat. XVI. οὐδὲ μετέσχε τῆς τότε πολιτείας. Supra hac Oratione: ἐναντιούμενος τῇς τότε καθεστηκύιαις πράγμασι. Dion. Halicarnassensis Libello περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος: συμφέρει τὸν ἐπὶ τῶν πραγόντων πολιτεύειν τῇ τότε καθεστώσῃ. Sequitur, ἀπηχθέσι;

τῆς [1]τε πολιτείας καθισταμένης, ἀπέγραφες καὶ ἀπέ- 485
κτεινας Ἀθηναίων πολλοὺς καὶ ἀγαθούς.

ιέ. Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπιδεῖξαι οἵων ἀνδρῶν ὑπ' Ἀγοράτου ἀπεστέρησθε. εἰ μὲν [2]οὖν οὐ πολλοὶ ἦσαν, καθ' ἕκαστον ἂν περὶ αὐτῶν ἠκούετε, νῦν δὲ συλλήβδην περὶ πάντων. οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις μείζω τὴν πάλιν τοῖς διαδεχομέναις στρατηγοῖς παρεδίδοσαν 486
οἱ δὲ ἑτέρας μεγάλας ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ τριηραρχίας πολλὰς τριηραρχήσαντες [3]οὐδεπώποτε ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον. οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ὡμῶς καὶ θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· φυγόντες [4]γὰρ ἐνθένδε, καὶ οὐ συλληφθέντες οὐδὲ ὑπομείναντες

[1] τότε R. A. [2] οὖν om. T. R. A. [3] οὐδεπώποτε οὐδ' ὑφ' ὑ. οὐδεμίαν τὴν αἰτίαν T. [4] [γὰρ] R. om. A.

καὶ ἀπέκτεινας etc. scribe, ἀπέγραφες καὶ ἀπέκτεινας, deluisti et occidisti. Mox distingue: οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις, μείζω τὴν πόλιν — παρεδίδοσαν. Deinde: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, οὓς οὗτος etc. Hæc sunt arena sine calce: deest enim Verbum his Nominativis. Lego et distinguo: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, (οὓς οὗτος ἀπέκτεινεν ὠμῶς, — περιποίησε) φυγόντες ἐνθένδε, — τιμῶνται ἀφ' ὑμῶν, etc. Notavi supra ad Orat. VIII. ἀπέκτεινεν hic forte sumendum esse pro occidere voluit, sed, ut verum fatear, puto Lysiam scripsisse ἀπέκτεινεν ἂν ὠμῶς, similiter occidisset, nisi Fatum servasset. Delevi γὰρ post φυγόντες, Constructione ita postulante: nisi post σωθέντες intelligendum sit ὥσαν: quo tamen modo Lysias non solet scribere. IDEM. P. τότε. *In Edit. min.* TAYLOR.

Ἀπεγράφης] Lege ἀπέγραφες. IDEM.

Εἰ μὲν οὖ] Εἰ μὲν οὖν οὐ. CONT. Lysiam si nescirem copulandæ orationis paulo esse negligentiorem, suspicarer hic deesse aliquam copulam, et aut καὶ εἰ μὲν οὐ aut οἵ εἰ μὲν οὐ leg. esse. REISK. Nemo dubitet, quin legi oporteat: εἰ μὲν οὖν οὐ— hanc copulam requiri manifestum est, ne hiulca sit oratio. SLUITER.

Περὶ πάντων] Scil. ἀκούσετε, aut ἀκούετε, aut ἐρῶ. quorum unum aliquod addi, quam subaudiri malim. REISK.

Οἱ μὲν γὰρ, κ. τ. λ.] Punge mecum hoc pacto: Οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν, πολλάκις κ. τ. λ. TAYLOR.

Στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις] *Cum vobis sæpe Strategatu funeti fuissent. Vobis,* h. e. vobis delegantibus, a vobis in comitiis creati Strategi, jussu vestro et auctoritate vestra legitime et rite constituti. πολλάκις autem significat illos honores ab iis gestos fuisse non semel, sed sæpenumero. Honores Athenis erant annui. Sed interdum iidem honores iisdem mandabantur iterum atque iterum per annorum aliquot intervalla, aut per annos plures continuabantur. ut Romæ e. c. Marius septies Consul factus est. Æschines fratrem suum Polemarchum prædicat Strategum esse jam in annum tertium. quo significat, Strategatum ei ter, per annos tres continuos, fuisse delegatum. REISK.

Σωθέντες] E periculo judicii cessam XXX tyrannis. IDEM.

Ἀπέκτεινεν] Quoad voluntatem scil. tametsi non quoad effectum. h. e. voluit occidere, tametsi res effectu caruit. IDEM.

Ὠμῶς] Lege ὅμως. [*Quos ille nihilominus perdidit*, i. e. quantum in se fuit. Porro ab οὓς οὗτος usque ad περιποίησε parenthesi sunt includenda, et delendum est γὰρ post φυγόντες. *In Edit. min.*] TAYLOR. Mera hæc est depravatio bonæ lectionis. Vulgata recte habet. REISK.

Φυγόντες γὰρ ἐνθένδε] Inclusi conjunctionem γὰρ uncis, ut inutilem et amputandam, et constructioni efficientem. Illa enim si servatur, necessario deest aliquid in superiori membro, neque habent illi nominativi περιγενόμενοι et σωθέντες prædicatum, cui innitantur. Sublato autem γὰρ, innituntur omnes hi nominativi, velut fulcro communi, ani verbo τιμῶνται ἀφ' ὑμῶν. IDEM.

487 τὴν κρίσιν, κατελθόντες ἀπὸ Φυλῆς τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ [1]ὄντες. Τούτους [2]μέντοι τοιούτους ὄντας Ἀγόρατος τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ φυγάδας ἐντεῦθεν [3]ἐποίησε, τίς ὢν αὐτός; δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι δοῦλος καὶ ἐκ δούλων ἐστὶν, ἵν' εἰδῆτε οἷος ὢν ὑμᾶς ἐλυμαίνετο. τούτῳ μὲν γὰρ πατὴρ ἦν [4]Εὐμάρης, ἐγένετο δὲ ὁ [4]Εὐμάρης 488 οὗτος Νικοκλέους καὶ Ἀντικλέους. καί μοι ἀνάβητε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ις'. Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅσα κακὰ καὶ αἰσχρὰ καὶ τούτῳ καὶ τοῖς τούτου ἀδελφοῖς ἐπιτετήδευται, πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. περὶ δὲ συκοφαντίας, ὅσας οὗτος ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ γραφὰς ὅσας ἐγράφετο ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραφεν, οὐδέν με δεῖ καθ' ἕκαστον λέγειν· συλλήδδην γὰρ ὑμεῖς ἅπαντες καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ συκοφαντίας αὐτοῦ κατέγνωτε, καὶ 136. 1

[1] ὄντες· τούτους T. R. [2] μὲν T. R. A. [3] ἐποίησε. T. R. A. [4] Εὐμαρὴς T.

Εὐμαρὴς —] Π. Εὐμάρης· ἐγ. δὲ ὁ Εὐμάρης οὗτος Νικοκλέους τοῦ Ἀντικλέους. H. STEPHAN.

Ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμαρὴς οὗτος, Νικοκλέους καὶ Ἀντικλέους] Probare vult Agoratum fuisse *Servum*, ex *Patre* Eumare itidem *Servo*. Igitur Εὐμαρὴς Νικοκλέους ejusdem est formæ ac *hujus Byrrhiam* apud Terentium, subaudita voce δοῦλος, quam ob *σὐφημισμὸν* veteres malebant reticere, ne *servitutem* cuiquam exprobrare viderentur. Demosthenes παραχρ. pro Phormione: ἀλλὰ μὲν ὅτι κἀκεῖνος ἦν τινῶν, εἶτ' ἀπηλλάγη τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπερ οὗτος ἀφ' ὑμῶν, λάβε μοι ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας, ὡς ἐγένετο Πασίωνι Ἀρχεστράτου. *verumtamen, quod et ille quoque* ERAT QUORUNDAM, (scil. *dominorum servus,*) *deinde manumittebatur eodem more, quo Phormio, a vobis, accipe hæc testimonia*, quæ testantur *Pasionem* FUISSE ARCHESTRATI, scil. *servum*. Tollenda vero distinctio post οὗτος. Pro καὶ Stephanus conjicit τοῦ. nihil muto: quia Eumares Duorum Dominorum servus esse potuit, vel simul, vel diversis temporibus; Nicoclis primum, deinde Anticlis: ut in exemplo ex Demosthene modo allato, ubi Pasion servus erat Antisthenis et Archestrati trapezitarum; vel amborum communis, vel istius primum, deinde hujus. Cæterum pro Εὐμαρὴς scribendum puto Εὐμάθης. scripsit Isæus Orationem *ὑπὲρ* Εὐμαθοῦς: de qua re vide Dion. Halicarn. in Iseo. Εὐμάθης quoque quidam erat unus ex Triginta-Viris. MARKLAND. Ad Νικοκλέους et Ἀντικλέους subaudi δοῦλος. AUGER.

Ὅσα] Constructio h. l. paulo est impeditior. ὅσα si servas, subaudiri ad πολλὰ debet ἐστίν. et tum pro πολὺ leg. erit ἃ πολύ. multa sunt, quæ ille fraterque patraverunt facinora. quæ perquam operosum sit omnia enumerare velle. Possit etiam sic legi: πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅττα κακὰ καὶ αἰσχρὰ, ἃ καὶ τούτῳ —. REISK. Idem est, in fallor, ac si dixisset: ὅσα τοίνυν πολλὰ κακὰ etc. ut infra γραφὰς ὅσας pro ὅσας γραφάς. Demosth. p. 1124. 10. εἰ συνίβη τι παθεῖν, οἷα πολλὰ ἡμῖν οἱ παῖδες οἱ τούτου τῶν ἡμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο.

Γραφὰς ὅσας ἐγράφετο] Secundum hoc ὅσας servari si debet, necesse erit, ut tertium quoque iteretur, et post ἢ ἀπογραφὰς rursus addatur. Ego vero malim secundum hoc ὅσας plane deleri. Nam quod aliquando in mentem venit ejus loco δημοσίας legendum esse, id nihili est. Non enim dicitur γραφὴ δημοσία, sed γραφὴ simpliciter. quanquam oppositio sic futura sit hoc luculentior inter ἰδίας ἰδίας et γραφὰς δημοσίας. REISK.

ὤφλησεν ὑμῖν μυρίας δραχμὰς, ὥστε τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ 489
ὑμῶν ἀπάντων μεμαρτύρηται. γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν
τοιοῦτος ὢν μοιχεύειν καὶ διαφθείρειν ἐλευθέρας ἐπεχείρησε,
καὶ ἐλήφθη μοιχός· καὶ τούτου θάνατος ἡ ζημία ἐστίν. ὡς
δὲ ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιζ'. Ἦσαν τοίνυν οὗτοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τέτταρες
ἀδελφοί. τούτων εἷς μὲν ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παρα-
φρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπε-
τυμπανίσθη· ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδρά-
ποδον ἐξήγαγεν, ἐκεῖθεν δὲ παιδίσκην [1] ἀστῆς ἐξαγαγὼν 490
ἁλίσκεται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ δεδεμένος ἀπέθανε· τὸν
δὲ τρίτον [2] Φαινιππίδης [3] ἐνθάδε λωποδύτην ἀπήγαγε, καὶ
ὑμεῖς κρίναντες αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ καταγνόντες
αὐτοῦ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε. ὡς δὲ ἀληθῆ 491

[1] αὐτὸς T. R. A. [2] Φαινιππίδην T. [3] ἐνθένδε T. R. A.

Τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται.] Illustrant hæc D. Ioannis ista Epist. III. com. 12. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας. *Demetrio testimonium redditur ab omnibus, et ab ipsa veritate.* MARKLAND. Hic μὲν non habet δὲ insequens, sed non inusitatum est apud scriptores Græcos. AUGER. F. ὥστε τοῦτό μοι ἱκανῶς ὑπὸ etc. ἱκανῶς Bekkeri, τοῦτο Codicum, est.

Ζημία] Πρ. γρ. ζωὴ μία. ἀλλὰ τὸ ζημία οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον Ὧν ἑκάστου ἁμαρτήματος ἐν τοῖς νόμοις θάνατος ἡ ζημία ἐστί. H. STEPHAN. ζημία. CONT.

Παραφρυκτωρευόμενος] Hunc locum laudat levi cum discrimine Suid. in Παραφρυκτωρευόμενος et Φρυκτός. TAYLOR.

Ἀνδράποδον ἐξήγαγεν] Clamat totus locus, ut ita rescribamus: Ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδράποδον ἐξηγάγετο· ἐκεῖθεν δὲ παιδίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἁλίσκεται. Non probaturus sum luce clariora. IDEM. Ἐξήγαγεν bene habet. Nam si frater Agorati, quodcunque ei nomen fuit, puerum Athenis Corinthum curasset per alium exportari, non ipse exportasset, Lysias videtur non ἐξηγάγετο, sed ἐξέπεμψε, dicturus fuisse. Proximum insequens αὐτὸς non ad exportationem refertur, quasi prius servile corpus per alium, posterius per se exportasset, sed ad captionem respicit. Ut ipse antea alios ceperat, quos pro mancipiis venderet, sic rursus, e contrario ipse capiebatur, quo in carcere periret. REISK. Post ἐξήγαγεν subaudi aliqua in hunc ferme sensum: Et tunc mortem effugit. AUGER.

Φαινιππίδην] Lege Φαινιππίδης. CONT. TAYLOR. Lege: Φαινιππίδης ἐνθάδε λωποδύτην ἀπήγαγε. *Phænippides hic* (sc. Athenis) *vestium furem abduxit*, nempe, *ad judices*. Phænippides erat unus τῶν Ἑνδεκα, quorum erat ἀπάγειν λωποδύτας, ut de iis refert Pollux VIII. 9. segm. 102. Vide Orat. X. Paulo ante, pro ἁλίσκεται forte ἡλίσκετο. παιδίσκην ἐξαγαγὼν ἡλίσκετο, *convictus erat eduxisse puellam*, vel *servam*. MARKLAND.

Ἐνθένδε] *Hinc*, e concione vestra, in qua ego nunc stans coram vobis, vobiscum ago. Agebatur enim hæc causa in concione coram Heliæa. Phænippides frater hunc Agorati non nominatum fortuito in concione stantem conspicatus, illinc manu sua extractum ad undecimviros adduxerat, a quibus in custodia tantisper asservaretur, donec causa ejus a populo per Heliæam judicaretur. REISK. Quocum facit Augerus.

Ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε] Videntur deesse voces τῷ δημίῳ, *carnifici*: ut supra, τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. Ferri tamen potest Vulgata. Sic Orat. VII. καὶ ἕτοιμος ἦμεν, εἴ τινα βούλοιτο, παραδοῦναι βασανίζειν. Vide Orat. XXII. initio. Sic et παρεδόθη absolute Matt.

λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν τοῦτον, καὶ μάρτυρας παρεξόμεθα.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

πῶς οὖν οὐχ ἅπασι προσήκει ὑμῖν τούτου καταψηφίζεσθαι; εἰ γὰρ τούτων ἕκαστος δι' ἓν ἁμάρτημα θανάτου ἠξιώθη, [1]ἧπου τοῦ γε πολλὰ ἐξημαρτηκότος καὶ δημοσίᾳ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ὑμῶν, ὧν ἑκάστου ἁμαρτήματος ἐν τοῖς νόμοις θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ, δεῖ ὑμᾶς σφόδρα θάνατον αὐτοῦ καταψηφίσασθαι.

ιή. [2]Λέξει δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἐξαπατῆσαι ὑμᾶς πειράσεται, ὡς ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων Φρύνιχον ἀπέκτεινε, καὶ ἀντὶ τούτου φησὶν αὐτὸν [3]Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσα-
492 σθαι, ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασταί· οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν, οὔτε [3]Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο. Φρυνίχῳ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, κοινῇ Θρασύβουλός τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς ἐπεβούλευσαν· ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει παταίξας, ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος οὐχ ἥψατο, [4]ἀλλ' ἐν τούτῳ κραυγὴ γίνεται, καὶ ᾤχοντο φεύγοντες. Ἀγόρατος [5]δὲ οὑτοσὶ οὔτε παρε-

[1] ὑπὸ τοῦ T. ἧπου τούτου R. A. [2] λέξει T. [3] Ἀθηναίων R.
[4] ἀλλὰ τούτῳ T. A. ἀλλ' ἅμα τούτῳ R. [5] τε T.

IV. 12. Ἰωάννης παραδίδω. et passim in Evangeliis. Mox, pro ὑπὸ τοῦ γε, Schottus legit, ἧπου γε. optime. MARKLAND.

Ἧπου τοῦ γε] Feliciter Schott. ἧπου γε, vel forsan paulo rectius ἧπου τοῦ γε. Quod tu scribas. TAYLOR. Ἧπού γε τοῦ πολλά. CONT. Pro vetusta prava lectione ὑπὸ τοῦ γε dedi, partim de meo, ἧπου, τούτου γε. Non cohæret hic genitivus τούτου cum καταψηφίσασθαι (nam hoc cum αὐτοῦ cohæret), sed est genitivus absolutus, ut vulgo usurpatur, vel consequentiæ. τούτου ἐξημαρτηκότος idem est atque ὅτι οὗτος ἐξημάρτηκε. REISK. Legi juxta Reiskium τούτου in genitivo absoluto, nisi mavis construere cum καταψηφίσασθαι quod sequitur, et tunc αὐτοῦ abundebit. AUGER. Τοῦ—ἐξημαρτηκότος cum καταψηφίσασθαι construe. Pronomen αὐτοῦ, ut sæpius alibi, constructionem eleganter redintegrat.

Λέξει] Vel λέξει credo. TAYLOR.

Φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι] Scribe, αὐτὸν, sc. hunc enim verba sunt Agorati, de scipso loquentis. aliter mox, οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο. recte ibi αὐτόν: Orator enim de Agorato loquitur. Hæc voces αὐτὸς et αὐτὸς tam sæpe in his Orationibus confunduntur, ut pæne molestum sit monere. De morte vero Phrynichi vide Lycurgum p. 164. et Thucyd. VIII. segm. 92. qui rem aliter narrat. MARKLAND.

Οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν] Confer cum hoc loco Lycurgum c. Leocrat. Ex eo hanc historiam de morte Phrynichi licebit melius nosocre. PALMER.

Ἀλλ' ἅμα τούτῳ] Sic dedi de meo. simul atque hoc fiebat. vulgati dant ἀλλὰ τούτῳ. REISK. Ἀλλ' ἐν τούτῳ. CONT. Τούτῳ, np. Phrynicho. Et hanc phraseos partem sic interpretor: Sed a Phrynicho clamor tollitur. AUGER.

Ἀγόρατός τε οὑτοσὶ] Scribe, Ἀγόρατος δέ. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

κληθῇ οὔτε παρεγένετο οὔτε οἶδε τοῦ πράγματος οὐδέν. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸ ὑμῖν τὸ ψήφισμα δηλώσει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ὅτι μὲν οὐκ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ψηφίσματος δῆλον. οὐδαμοῦ γάρ ἐστιν Ἀγόρατον Ἀθηναῖον εἶναι, ὥςπερ Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον· καίτοι εἴπερ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ, ἵνα περ [1]Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον, Ἀθηναῖον πεποιημένον. τὰ μέντοι ὀνόματα διαπράττονται σφῶν αὐτῶν, δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην, ὡς [2]εὐεργέτας ὄντας. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐλέγξει. 493

ΨΗΦΙΣΜΑ.

οὕτω μέντοι οὗτος πολὺ ὑμῶν καταφρονεῖ, ὥστε οὐκ ἂν

[1] Θρασύβουλος καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἀθ. πεπ. γεγράφθαι. τὰ μ. ὀν. πολλοὶ διαπράττονται A.
[2] εὐεργετῶν ὄντων A.

Πεποιημένον] Πεποιημένον εἶναι. Cont. Credo non unam vocem aut alteram, sed plures desiderari inter hanc periodum et sequentem. Taylor. Post πεποιημένον, aut ante, aut in hac certe regione deest γεγράφθαι, aut φαίνεσθαι, aut ὁρᾶσθαι, aut simile quid. Reisk. F. leg. ἴδοι αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ εἶναι παρὰ [next] Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλ. &c. Ex qua positione totum hoc argumentum pendet. Xenoph. Sympos. c. 1. §. 8. Αὐτόλυκος μὲν οὖν παρὰ τὸν πατέρα ἐκαθέζετο, ὅςπερ εἰκός, οἱ δ' ἄλλοι κατεκλίθησαν. Mox εὐεργέτας refer ad τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν, h. e. σφᾶς αὐτούς.

Τὰ μέντοι ὀνόματα etc.] Ante has voces nonnulla deesse puto. Markland. Post αὐτῶν aut post διαπράττονται deest πολλοὶ aut τινές. [Suspicabar olim in hac regione nonnihil deesse. verum nihil deest. conclusio solummodo est paulo abstrusior. cujus hæc est sententia: Quanquam facillime fit, ut codices, in quibus nomina civium publice perscribuntur, fraude sceleratorum contaminentur, furtim ingerentium nomina eorum, qui cives non sunt; tamen in ista facilitate corruptelæ publicarum tabularum, et in ista crebritate hujus fraudis, non evicit Agoratus ut nomen suum in illam stelam insculperetur, qua testatus est populus Atheniensis, se Thrasybulo et Apollodoro jus et honores civitatis suæ detulisse, sic de se meritis. *In Var. Lect.*] Reisk. Immo videtur Agoratus, eandem ac Thrasybulus Apollodorusque causam, nempe Phrynichi internecionem, prætendens, evicisse ut in aliam, sc. Anagyrasiorum, stelam inscriberetur; et hac ipsa de causa arguit Noster Agoratum esse hominem παρέγγραπτον, quippe quibus causa eadem, idem psephisma, stela, positura, fuisset.

Εὐεργέτας ὄντας] Postulat quidem constructio nominativum εὐεργέται ὄντες, si ad διαπράττονται refertur, aut genitivum εὐεργετῶν ὄντων, si ad αὐτῶν. Verumtamen intutum est hic aliquid moliri, quia nescimus, quid intercidcrit. Reisk.

Τοῦτο τὸ ψήφισμα] Videtur hoc decretum, quod hic affertur, in eos latum fuisse, qui se falso cives Athenienses gessissent, cum malis fraudibus in civitatem irrepsissent, scripti quidem in albo civium, verum haud legitime, fraude quorundam ICtorum, quos mercedula corrupissent, nunquam ab ipso populo jure civitatis donati. Idem. Velim legi τὸ αὐτὸ ψήφισμα, arbitror enim idem esse decretum sequens ac illud quod antea recitatum fuit. Auger. De hujusmodi civibus, fraude in album insertis, vid. Petit. in Leg. Attic. l. ii. t. iii. §. 10. sqq., deque eorum maleficiis id temporis, quo Noster orabat, Æschin. π. Παραπρ., p. 50. 40. sqq. ed. Steph.

494 Ἀθηναῖος καὶ ἐδίκαζε καὶ [1]ἐξεκλησίαζε καὶ γραφὰς τὰς
ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, ἐπιγραφόμενος [2]Ἀναγυράσιος εἶναι.
495 ἔπειτα δὲ καὶ ἕτερον μέγα τεκμήριον ὡς οὐκ [3]ἂν ἀπέκτεινε 35
Φρύνιχον, δι' ὃν Ἀθηναῖός φησι γεγενῆσθαι. ὁ Φρύνιχος
γὰρ οὗτος τοὺς Τετρακοσίους κατέστησεν· ἐπειδὴ δ' [4]ἐκεῖ-
νος ἀπέθανεν, οἱ πολλοὶ τῶν Τετρακοσίων ἔφυγον. πότε-
ρον οὖν δοκοῦσιν ὑμῖν οἱ Τριάκοντα καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ τῶν
Τριάκοντα βουλεύουσα, [5]οἱ πάντες ἦσαν τῶν Τετρακοσίων
τῶν φευγόντων, ἀφεῖναι [6]ἂν λαβόντες τὸν Φρύνιχον ἀπο- 40
496 κτείναντα [7]ἢ [8]τιμωρήσασθαι ὑπὲρ Φρυνίχου καὶ τῆς φυγῆς

[1] ἐκκλησίαζε T. R. A. [2] Ἀναγυβάσιος A. [3] ἂν om. A.
[4] ἐκεῖνοι ἀπέθανον T. [5] οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες T. R. A.
[6] ἀναλαζόντες T. [7] ἢ om. A. [8] τιμωρ. ἂν ὑπὲς A.

Καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐξεκλησίαζε] Infra dicit, καὶ ἐδικάζετο καὶ ἐξεκλησίαζε. et ita hic forte scribendum, *judicio contendebat*, quemadmodum civis Atticus. et tamen Orat. XXVI. habet. καὶ τοῦ δικάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. unde lis de utraque voce, tum ἐδικάζετο, tum ἐξεκλησίαζε, jure optimo moveri potest. Demosthenes contra Timocrat. ἐάν τις — ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ. MARKLAND. F. ἐδίκαζε καὶ ἐκκλησίαζε. *forum et conventus publicos celebravit*, tanquam civis Atticus. *In Edit. min.* TAYLOR. Ἐξεκλησίαζε. *In Animadv. ad Char.* l. iv. c. v. p. 404. D' ORVILLE. et *in Var. Lect.* REISK.

Γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων] Confer cum loco non longe distanti: Ὅτι καὶ ἐδικάζετο, καὶ ἐξεκλησίαζε καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγεγραφόμενος. Ubi συκοφαντεῖν et γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων γράφεσθαι videntur esse paria. Occurrit eadem locutio apud Æsch. c. Timarch. τὸ δὲ τελευταῖον, δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. quam exponit σχ. ineditus: ἡ τὰς ἀπολλύναι δυναμένας καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων παῦσαι, ἢ ἃς εἰκὸς ἀνθρώπους παρασχεῖν, ἃ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. Frigide omnia. Nam et apud Æschin. rescripserunt dudum plurimi, uti et hic quoque rescribi puto oportere, τὰς ἐξανθρώπους, immites, crudeles. Vid. quæ congessit Needhamus ad Vit. Hierocl. a Suida descriptam. TAYLOR. Forte: καὶ γραφὰς ὡς ἐξ Ἀθηναίων ἐγράφετο: *et dicas scribebat, quasi Atheniensis fuisset.* sic infra: καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγεγραφόμενος. in publicis enim Tabulis inscribebatur Ἀναγυβάσιος, vel potius Ἀναγυράσιος Agoratus; saltem, ita præ se tulit. Sphalma ortum forte ex compendiosa aliqua scriptura vocis Ἀθηναίων, quam exscriptor male accepit pro ἀνῶν, id est ἀνθρώπων. Sic Galat. IV. 26. pro, ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλὴμ, Montfauconius Palæogr. Græc. V. 1. notat se in Codice quodam invenisse, ἡ δὲ ἀνθρώπου Ἱερουσαλήμ. MARKLAND. Dictio γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο significat hoc: Causarum forensium nullum non tractavit genus; nullus est in universo jure titulus, ex quo agi in quenquam possit, quem titulum Agoratus intentatum sibi reliquerit. nullum accusationis genus excogitari potest, quo non aliquem exagitaverit. Errorem, in quem Taylor hic loci incidit, ipse ad Æschinem aguovit atque retractavit. REISK. Intellige, accusationes publicas quæ ab homine vel adversus hominem fieri possunt, i. e. accusationes publicas in omni genere. AUGER.

Ἀναγυράσιος] (Sic vulg.) Ἀναγυράσιος. Coisl. Quæ est lectio inscriptionum, auctorumque omnium. TAYLOR.

Ὡς οὐκ ἂν ἀ.] Ὡς οὗτος οὐκ ἀπέκτ. CONT.

Ἐκεῖνοι ἀπέθανον] Puto ἐκεῖνος ἀπέθανεν. SCHOTT. CONT. TAYLOR. Lege, ἐκεῖνος ἀπέθανεν, sc. Φρύνιχος. MOX, pro ἀφεῖναι ἀναλαζόντες, Stephanus ἀφεῖναι ἂν λαβόντες: quod certissimum puto. Paulo inferius: εἰ δὲ ἀμφισζητεῖς, etc. admodum solerter et ingeniose excogitatum est Argumentum. MARKLAND. Laudo Stephanum. TAYLOR.

Τῶν φευγόντων] Qui tum statim post cædem Phrynichi in exsilium sponte sua exissent, unde postmodum rebus mutatis, aut potius iterum conturbatis, redissent. REISK.

ἧς αὐτοὶ ἔφυγον; ἐγὼ μὲν οἶμαι τιμωρεῖσθαι ἄν. εἰ μὲν οὖν μὴ ἀποκτείνας προσποιεῖται, ἀδικεῖ, ὡς ἐγώ φημι· εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς καὶ φὴς Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, δῆλον ὅτι μείζω τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων κακὰ ποιήσας τὴν ὑπὲρ Φρυνίχου αἰτίαν πρὸς τοὺς Τριάκοντα ἀπελύσω· οὐδέποτε γὰρ πείσεις οὐδένα ἀνθρώπων, ὡς Φρύνιχον ἀποκτείνας ἀφείθης
137.1 ἂν ὑπὸ τῶν Τριάκοντα, εἰ μὴ μεγάλα τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀνήκεστα κακὰ εἰργάσω. ἐὰν μὲν οὖν φάσκῃ Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, τούτων μέμνησθε, καὶ τοῦτον τιμωρεῖσθε ἀνθ' ὧν ἐποίησεν· ἐὰν δ' οὐ φάσκῃ, ἔρεσθε αὐτὸν διότι φησὶν Ἀθηναῖος ποιηθῆναι. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ ἀποδεῖξαι, τιμωρεῖσθε αὐτὸν, ὅτι καὶ [1]ἐδικάζετο καὶ [2]ἐξεκλησίαζε
5 καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγραφόμενος.

ιθ'. Ἀκούω δὲ αὐτὸν παρασκευάζεσθαι ἀπολογεῖσθαι, [3]ὡς ἐπὶ Φυλήν τε ᾤχετο καὶ συγκατῆλθεν [4]τοῖς ἀπὸ Φυλῆς· καὶ τοῦτο μέγιστον ἀγώνισμα εἶναι. ἐγένετο δὲ 497
τοιοῦτον. ἦλθεν οὗτος ἐπὶ Φυλήν — καίτοι πῶς ἂν γένοιτο ἄνθρωπος μιαρώτερος, ὅστις, εἰδὼς ὅτι εἰσί τινες ἐπὶ
10 Φυλὴν τῶν ὑπὸ τούτου ἐκπεπτωκότων, ἐτόλμησεν ἐλθεῖν ὡς τούτους; —: ἐπειδὴ δὲ εἶδον αὐτὸν, τάχιστα συλλαβόντες ἄγουσιν ἄντικρυς ὡς ἀποκτενοῦντες, οὗπερ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπέσφαττον, εἴ τινα λῃστὴν ἢ κακοῦργον [5]λάβοιεν. στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος ἐπὶ Φυλὴν οὐκ ἔφη χρῆναι ποιεῖν αὐτοὺς ταῦτα, λέγων ὅτι [6]οὐχ οὕτω διακέοιντο ὥστε τιμωρεῖσθαί τινας τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ νῦν μὲν δεῖν αὐτοὺς ἡσυ-
15 χίαν ἔχειν, εἰ δέ ποτε οἴκαδε κατέλθοιεν, τότε καὶ τιμω-

[1] ἰδίκαζε A. [2] ἐκκλησίαζε T. R. A. [3] ὡς καὶ ἐπὶ T.
[4] τοῖς om. T. R. A. [5] συλλάζοιεν T. R. A. [6] οὔπω T. R. A.

Τιμωρεῖσθαι] Ego malim aut τιμωρήσασθαι, ut modo præcessit, aut eodem sensu τετιμωρῆσθαι. IDEM.

Ὡς ἐγώ φημι] Redit, non ad proximum ἀδικεῖ, sed ad remotius ὅτι προσποιεῖται μόνον ἀπεκτονέναι τὸν Φρύνιχον, οὐκ ἀποκτείνας. IDEM.

Διότι φησὶν] Διὰ τί φησίν. CONT.

Ὅτι καὶ ἐδικάζετο κ. τ. λ.] Melius ὅτι καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐκκλησίαζε. Vid. supra. TAYLOR. Tutius visum fuit vulgatam revocari. REISK.

Τοῦτο μέγιστον] Pone alterutram horum vocabulorum deesse videtur αὐτῷ. et hoc ei firmum imprimis esse propugnaculum, quo fidat. ἀγώνισμα h. l. idem est atque ἔλεγχος, aut πίστις, aut τεκμήριον, argumentum, quo quis fretus certet cum adversario, utaturque ad causam suam evincendam. IDEM.

Μιαρώτερος] Subaudi τούτου. et tum parenthesis in hoc vocabulo μιαρ. est claudenda. IDEM.

Τινες ἐπὶ Φυλὴν] Similis dictio illi notæ οἱ ἐπὶ Θήβας. subauditur συνελθόντες. IDEM.

ῥήσοιτο τοὺς ἀδικοῦντας. ταῦτα λέγων αἴτιος ἐγένετο τοῦ ἀποφυγεῖν τοῦτον ἐπὶ Φυλήν· ἀνάγκη δὲ [1]ἦν στρατηγοῦ
498 ἀνδρὸς ἀκροᾶσθαι, εἴπερ ἔμελλον σωθήσεσθαι. ἀλλ' [2]ἕτερον· οὔτε γὰρ συσσιτήσας τούτῳ οὐδεὶς φανήσεται οὔτε
σύσκηνος γενόμενος, οὔτε ταξίαρχος εἰς τὴν φυλὴν καταστά-
499 ξας, ἀλλ' ὥςπερ ἀλιτηρίῳ οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διαλέγεται. καί μοι κάλει τὸν ταξίαρχον. 20

ΜΑΡΤΥΣ.

ἐπειδὴ δὲ διαλλαγαὶ πρὸς ἀλλήλους ἐγένοντο καὶ ἔπεμψαν οἱ πολῖται ἐκ Πειραιῶς τὴν πομπὴν [3]εἰς ἄστυ, ἡγεῖτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν, οὗτος δὲ οὕτω τολμηρὸς καὶ

[1] ἦν τοῦ στρατηγοῦ R. [2] ἕτερόν τι ἐποίησαν· οὔτε A. [3] εἰς τὸν ἄστυ R.

Στρατηγοῦ ἀνδρὸς] Prior lectio erat τοῦ στρατηγοῦ ἀνδρός. Stephanus Articulum ejecit. Forte scripsit Lysias, τοῦ στρατηγοῦντος ἀκροᾶσθαι: ut supra στρατηγῶν δὲ Ἄντος. Markland. Revocavi τοῦ ex Aldina, quod Stephanus seu præterviderat, seu exterminaverat. Verum tum leg. erit: τοῦ στρατηγοῦ ἀνδρὸς φυγάδας ἀκροᾶσθαι. Reisk.

Ἀλλ' ἕτερον] Imo vero ἀλλ' ἑτέρων. *verumtamen acribus oculis observabant*, aut ἔφευγον *devitabant*, eum, ab ejus consortio refugiebant. Reisk. τι ἐποίησαν addidi, *sed aliud quid fecerunt*, i. e. aliud ipsi pœnæ genus inflixerunt. Auger.

Φυλὴν] Erravit Stephanus, qui hoc litera majuscula scripsit, quasi agatur de *Phyle* castello, de quo circa hunc locum agitur plurimum. εἰς φυλὴν enim atque εἰς τάξιν καταστάξαι perinde sunt. Infra de eadem re: εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέσταξεν. Populus enim per *tribus* dispertitus suffragia tulere, et per *tribus* etiam dispertitus in acie stabant. Λακεδαιμονίων στρατῷ μεγάλῳ ἐμβαλόντων εἰς τὴν Ταναγραϊκὴν, καὶ τῶν Ἀθηναίων πάντων ἐξελθόντων ἐπ' αὐτοὺς, ὁ μὲν Κίμων ἐλθὼν ἐκ τῆς φυγῆς ἵστατο μετὰ τῶν φυλετῶν εἰς λόχον τὰ ὅπλα. Plutarch. in Pericl. Idem in Aristid. Ἐν δὲ τῇ μάχῃ, μάλιστα τῶν Ἀθηναίων τοῦ μέσου πτήσαντος, καὶ κλεῖστον ἐνταῦθα χρόνον τῶν βαρβάρων ἀντεμβεσάντων κατὰ Λεοντίδα καὶ Ἀντιοχίδα φυλὴν, ἡγησάντο λαμπρῶς τεταγμένοι πρ' ἀλλήλους, ὅ τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης· ὁ μὲν γὰρ Λεοντίδης ἦν, ὁ δ' Ἀντιοχίδος. Et postea: φοβηθέντες, μὴ τὴν πόλιν ἔρημον λάβωσι τῶν ἀμυνομένων, ταῖς μὲν ἐννέα φυλαῖς ἠπείγοντο πρὸς τὸ ἄστυ, καὶ κατέπτησαν αὐθημερόν. ἐν δὲ Μαραθῶνι μετὰ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς Ἀριστείδης ἀπελειφθεὶς φύλαξ, κ. τ. λ. Ita in eodem bello Marathonio. Τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρως ἡγέτο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος· ὁ γὰρ νόμος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. ἡγεομένου δὲ τούτου ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμέονται αἱ φυλαὶ, ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. Erat. 111. Taylor. Est hic φυλὴ idem fere quod τάξις, ordo peditum, Gallice *une compagnie*. Auger. Apparet h. l. aliquid deesse. Taxiarchus enim non præerat φυλῇ, sed τάξει. videtur itaque sic leg. οὔτε ταξίαρχος αὐτὸν εἰς τάξιν, οὔτε φύλαρχος εἰς φυλήν. *non constabit, taxiarchum*, seu *centurionem, quenquam in suam centuriam* (vel *manipulum*) *allegisse Agoratum, aut phylarchum*, seu *præfectum turmæ equestris, in turmam*. Vid. p. 413. antep. Reisk. Cf. Lect. Lysiac. c. 3.

Ἡγεῖτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν] Lego, τῶν ὁπλιτῶν. patere videtur ex sensu et sequentibus, λαβὼν τὰ ὅπλα, et ἵστατο τὰ ὅπλα. Vide Thucyd. VI. 59. Præterea, cum πολῖται modo præcessisset, non scripsisset Lysias τῶν πολιτῶν, sed αὐτῶν, si de *civibus* iterum locutus fuisset. Mox, pro ἐκείνος recte Schottus ἐκεῖ: et infra, πύλαις pro φυλαῖς Idem. Markland. et *in Edit. min.* Taylor. Vulgatam τῶν πολιτῶν ego equidem tuebor. dux illius pompæ, seu processionis armatæ, universæ, non modo peditum, sed etiam equitum, erat Æsimus. Neque pondus addit Marklandi conjecturæ insequens τὰ ὅπλα ἵστατο. Nam ὅπλα ibi non solos hastatos atque scutatos, sed universam aciem, pedestrem una equestremque complectitur. Pari modo paulo post p. 413. 18. vulgatam tuebor. Reisk.

Καὶ ἐκείνος] Καὶ ἐκεῖ. Schott. τολμηρὸς ἐκείνος. Cont. Quid si? καὶ κύριος τότ' ἐγένετο.

[1]τότε ἐγένετο· συνηκολούθει γὰρ λαβὼν τὰ ὅπλα, καὶ 500
συνέπεμπε τὴν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ ἄστυ.
ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς πύλαις ἦσαν καὶ ἔδεντο τὰ ὅπλα,
πρὶν εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ὁ μὲν Αἴσιμος αἰσθάνεται, καὶ
προσελθὼν τήν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔρριψε καὶ ἀπιέ-
ναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν
ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ.
τούτῳ τῷ τρόπῳ ὑπὸ Αἰσίμου ἀπηλάθη. ὡς δ' ἀληθῆ λέ-
γω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐπὶ Φυλὴν καὶ
ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς πολίτας διέκειτο· οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ
διελέγετο ὡς ἀνδροφόνῳ ὄντι, τοῦ τε μὴ ἀποθανεῖν Ἄνυτος
ἐγένετο αὐτῷ αἴτιος. ἐὰν οὖν τῇ ἐπὶ Φυλὴν ὁδῷ ἀπολογίᾳ 501
χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρὴ, εἰ Ἄνυτος αὐτῷ ἐγένετο [2]αἴ-
τιος μὴ [3]ἀποθανεῖν ἑτοίμων ὄντων τιμωρεῖσθαι, καὶ [4]εἰ
ἔρριψεν αὐτοῦ Αἴσιμος τὴν ἀσπίδα καὶ οὐκ εἶα μετὰ τῶν
πολιτῶν πέμπειν τὴν πομπὴν, καὶ εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος
εἰς τάξιν τινὰ κατέταξεν.

κ'. Μήτε οὖν ταῦτα αὐτοῦ ἀποδέχεσθε, μήτε ἂν λέγῃ
ὅτι πολλῷ χρόνῳ ὕστερον τιμωροῦμεθα. οὐ γὰρ οἶμαι οὐ-

[1] ἐκεῖνος T. ἐκεῖ R. A.
[2] αἴτιος τοῦ μὴ R. A.
[3] ἀποθανεῖν, ἐτέρων ἑτοίμων A.
[4] εἰ om. T. R. A.

Φυλαῖς] Lege ταῖς πύλαις, ut patet esse legendum ex superioribus. PALMER. SCHOTT.

Ἔδεντο τὰ ὅπλα] Armati in acie consisterent, quo lustrarentur a tribunis. *sich in Wachparade stellten*, oder *flunden*, oder *paradirten*. REISK.

Ἐπὶ Φυλὴν] Ἐπὶ Φυλῆς, vel ἐν Φυλῇ. CONT.

Ὁπλίτας] Reposui πολίτας. Fidem faciet res ipsa. Non semel hæ voces confunduntur invicem, ut videbimus in sequentibus. TAYLOR. Hic vice versa Sensus postulat πολίτας. MARKLAND. πρὸς τοὺς πολίτας bene mihi videtur habere, tametsi inverse dictum. Expectasses enim πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται διέκειντο. Placuit autem Lysiæ ἀντιστρόφως enunciare. *hic erat Agorati adversus cives habitus*, seu, *hæc ei cum civibus erat ratio*, vel *situatio*, ut barbaristæ nostri usurpant. REISK.

Αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν] Αἴτιος τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. CONT. Restitue Articulum τοῦ μὴ ἀποθανεῖν: ut paulo ante. Thucydides quidem Articulum omittit, lib. I. segm. 18. Κωλύματα αὐξηθῆναι. *impedimenta ne crescerent*. Sed hoc nihil ad Lysiam. MARKLAND. Articulum interposui, quo saltim planior fieret oratio solitæque similior; tametsi vulgata, cui τοῦ deest, quodammodo defendi queat. ὑπολαμβάνειν h. l. idem valet atque ὑποβάλλειν, *occurrere interrogando*. proprie significat, *alterius sermonem suo excipere, ille desinente loqui incipere*. REISK.

Ἑτοίμων ὄντων] Videtur ὑμῶν interponendum, quod facile potuit accidere in ista similitudine cum fine vocabuli ἑτοίμων. nam veteres ω et υ promiscue habebant in exarando, et nescio, an etiam in pronunciando. IDEM.

δεμίαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προθεσμίαν εἶναι, ἀλλ' [1]ἐγὼ μὲν οἶμαι, εἴτ' εὐθὺς εἴτε χρόνῳ τις τιμωρεῖται, τοῦτον δεῖν ἀποδεικνύναι ὡς οὐ πεποίηκε περὶ ὧν ἐστὶν ἡ αἰτία. 502 οὗτος τοίνυν τοῦτο ἀποφαινέτω, ἢ ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν ἐκείνους ἢ ὡς δικαίως, κακόν τι ποιοῦντας τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕστερον ἡμεῖς τιμωρούμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει ὃν ἔζη οὐ προσῆκον αὐτῷ, οἱ δὲ ἄνδρες [2]ὑπὸ τούτου [3]οὐδὲν ἧττον τεθνήκασιν.

καί. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ [4]διϊσχυρίζεσθαι, ὅτι ἐπ' αὐ- 503 τοφώρῳ τῇ ἀπαγωγῇ ἐπιγέγραπται· [5]ὃ πάντων ἐγὼ οἶμαι εὐηθέστατον· ὡς εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέγραπτο, [6]ἔνοχος ὢν τῇ ἀπαγωγῇ· διότι δὲ τοῦτο προσγέ- 138. 1 γραπται, ἔνοχος ὢν ῥᾳστώνην τινὰ οἴεται αὐτῷ εἶναι. τοῦτο δὲ οὐδενὶ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι, μὴ ἐπ'

[1] [ἐγὼ μὲν οἶμαι] R. om. A. [2] ἀπὸ T. A. [3] οὐδὲ T.
[4] τοῦδὶ ἰσχυρίζεσθαι R. [5] ὃ om. T. R. A.
[6] οὐκ ἔνοχος ὤν. ταύτην μὲν ῥᾳστ. τ. οἶ. αὐτῷ εἶναι, τοῦτο δὲ οὐδ' ἄ. ἔοικεν ὁμολογεῖν A.

Τις τιμωρεῖται] Post τις velim adjici τινὰ, ita ut τοῦτον, quod sequitur, non referatur ad Agoratum, sed ad quemvis reum. AUGER.

Ἔζη] Ἔξει, Ald. Vox tentata. Refinge mecum totum hunc locum: Τὸν χρόνον ἐκέρδαινεν, ὃν ζῇν οὐ προσῆκεν αὐτῷ. Ad mentem, sat scio, accedo Auctoris, credo et ad verba quoque. TAYLOR. Ad οὐ προσῆκον αὐτῷ subauditur ζῆν. idem est ac si dixisset: ὃν ἔζη, καίτοι οὐ προσῆκεν αὐτῷ ζῆν. bene habet οὐ προσῆκον, conveniens cum illis in vulgus notis οὐ δίκη, οὐκ ἐξὸν, aliisque multis hoc de genere. Rectius hunc locum emendavit Stephanus, quam Taylor tentavit. REISK. F. προσήκοντ'. Cf. Demosth. p. 577. 27. et Antiphon. p. 684. 1. et 686. 5. ed. Reisk.

Ἀπὸ τούτου οὐδὲ ἧττον τεθνήκασιν] Præfero ὑπὸ etc. ubi, ut obiter id notem, idem est fere quod dixit supra secundum nostram emendationem, sc. p. 400. 15. οὗς οὗτος ἀπέκτεινεν ὑμᾶς. Confer locum. TAYLOR. Scribe, ὑπὸ τούτου οὐδὲν ἧττον: ut infra, ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον: et mox, ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. MARKLAND.

Ἀπαγωγῇ] Crasse ubique Ald. et Coisl. ἀπαγωγῆ. quod ubique deprehendit Scaliger. Mox pro ἂν lege ἦν. Ἔνοχος ἦν τῇ ἀπαγωγῇ. TAYLOR. Sic, ἀπαγωγὴ, appellatur h. l. libellus accusatorius ab actore judici contra Agoratum exhibitus, ut adversus hominem, qui posset ab actore ἀπάγεσθαι, sine ulteriore dilatione, aut juris persecutione, statim in carcerem duci. In illo itaque libello, quo crimen Agorati perscriptum erat, ob quod abductus in carcerem fuisset, formula usurpata fuerat ἐπ' αὐτοφώρῳ, Agoratum in flagrante delicto, homicidii puta, fuisse deprehensum. REISK. ἐπ' αὐτοφώρῳ dicitur de eo qui in manifesto scelere deprehenditur, Gallice *pris en flagrant delit*. Appellatur hic ἀπαγωγὴ, libellus accusatorius ab actore judici exhibitus contra Agoratum, ut iste posset statim ἀπάγεσθαι, *in carcerem duci*, quo in libello formula usurpata fuerat ἐπ' αὐτοφώρῳ. AUGER.

Πάντων] Hic deesse quædam constructio prodit. Nam ἔνοχος ἂν non potest cum præmisso αὐτὸν cohærere, cum quo tamen necessario cohærebit, si nihil deest. videtur utique deesse: ὃ λέγων, λόγον λέξει, πάντων ὡς ἐγὼ οἶμαι etc. *id quod si dicet, oratione utetur, omnium, ni fallor, ineptissima*. REISK. Addidi ὡς; et in mente ita suppleo ad sensum: ὃ πάντων ἐστὶ, ὡς ἐγὼ —. AUGER.

Ἔνοχος ἂν] Id est, καίτοι ἂν ἔνοχος. *tametsi sons* vel *in culpa sit*. REISK.

Ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι] Malim ἢ τῷ ὁμολογεῖν μὲν ἀποκτεῖναι. REISK. Contius post ἀποκτεῖναι addit μὲν, quod omisi in textum inducere. AUGER.

αὐτοφώρῳ [1] δὲ, καὶ περὶ τούτου διϊσχυρίζεσθαι, ὥςπερ, εἰ μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὲν, ἀπέκτεινε δὲ, τούτου ἕνεκα δέον αὐτὸν σώζεσθαι. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμε-

[1] δὲ. T.

Περὶ τούτου διϊσχυρίζεσθαι] Expectabam διαμάχεσθαι, aut saltim τούτῳ διϊσχυρίζεσθαι, sine περί. nam alterutrum postulat loquendi ratio. Reisk.

Ὥςπερ etc.] Inverse sic dixit. nam proprie sic debebat dicere: ὥςπερ δίον αὐτὸν σώζεσθαι, εἰ ἀπέκτεινε μὲν, οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ δέ. Idem.

Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε, κ. τ. λ.] Schotto videtur locus esse mutilus, quia locum non intellexit. Mutilus non est, sed vitiosus. Emenda mecum: Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οὐκ οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε [τόδε in Edit. min.], ἀλλὰ διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε [τόδε in Edit. min.] ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὃς, ὅπου ἂν ᾖ, πρῶτον μὲν, κ. τ. λ. Vid. eund. Schott. Observ. Human. IV. 5. Taylor. Opinor ex sensu scribendum, οὐκ οἰόμενοι — συμπράξειν τόδε, non rati hoc pro Agorato facturum esse. ut et paulo post, προσγράψασθαι τόδε (non τότε) ἐπ' αὐτοφώρῳ, adscripisse hanc phrasim ἐπ' αὐτοφώρῳ. Quæ sequuntur, ἢ ὅπου ἂν ᾖ· πρῶτον μὲν etc. depravatissima sunt, nec sine MSS. facile restituenda. Argumentatio tamen tale aliquid postulare videtur: quare non ἐπ' αὐτοφώρῳ dici potest, qui aliquos (τινας) coram tot testibus delatione sua occiderit, vel etiam iis causa mortis fuerit? certe enim non hoc solum putat esse ἐπ' αὐτοφώρῳ, si quis clava aut gladio alium percutiens straverit. Markland. Donec certiora libri meliores prodant, si qui tales libri aliquando e bibliothecarum latebris eruentur, quanquam despero meliores et pleniores nostris adhuc usurpatis usquam terrarum reperiri, fingam tantisper oratorem sic reliquisse, quo sententiam saltim cohærentem atque perspicuam habeamus: οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τὸ παραλελῦφθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ᾖ, καὶ τοῦτον ἰδόντες τούτῳ διϊσχυριζόμενον, σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ ὅπου ἂν ᾖ. πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον ἐλεγχθείη ἀνδροφόνος ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ εἰ πρῶτον μὲν — — ἀποκτείνας — videntur mihi undecimviri recte fecisse in eo, quod Dionysium coegerunt formulæ τῆς ἀπαγωγῆς seu actionis suæ in Agoratum tanquam sicarium, adscribi curare a scriba publico hanc clausulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut ubicunque locorum alias Agoratum in scelere deprehendisset; existimantes nempe, hujus formulæ ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut quocunque alio modo loquve sicarius esset ab actore deprehensus, omissionem e re Agorati fore, qui in ea omissione latebram aliquam et perfugium esset habiturus. Quomodo enim magis et evidentius possit argui in homicidio ἐπ' αὐτοφώρῳ deprehensus esse, quam si indicio suo, primum coram senatu D. deinde coram universa concione populi edito, homines occiderit? [ἢ ὅπου ἄν τις μᾶλλον ἀνδροφόνος ἐπ' αὐτοφώρῳ ᾖ (vel sit), ἢ ὅταν πρῶτον μὲν — aut quomodo quis magis homicida in flagrante delicto deprehensus habeatur, quam si, primum quidem — *In Var. Lect.*] Reisk. F. οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν, τότε καὶ διϊσχυριζόμενον σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον - - - - προσγράψασθαι, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπως ἂν ᾖ, πρῶτον μὲν κ. τ. λ.

P. 503. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε κ. τ. λ.] In hisce verbis emendandis omnes Lysiæ interpretes elaborarunt, hic illo felicius, ita tamen, ut nullius plane probari possit sententia. Reiskiana certe conjectura ejusmodi est, ut et a verisimilitudine et a mente Lysiæ procul absit. Equidem quanquam verum me invenisse non ausim dicere, id tamen me præstitisse credo, ut paucis tantum mutatis, quod in loco corruptissimo profecto licet, si non verba Oratoris germana restituerim, mentem certe ac sententiam fere expresserim. Itaque locum, quemadmodum mihi visus est emendandus, primum adscribam, postea de singulis deinceps dicam. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα, οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οὐκ οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, ἀλλὰ διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν εἰσάγειν, ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τόγε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπειδὴ πρῶτον μὲν ἐναντίον πεντακοσίων ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα πάλιν ἐναντίον Ἀθηναίων ἀπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀπεκτάνθαι καὶ αἴτιος γένοιτο τοῦ θανάτου· οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον νομίζεται ἐπ' αὐτοφώρῳ εἶναι. *videntur autem mihi undecimviri, apud quos facta est hujus causæ accusatio, et a quibus est probata, non quod Agorato hoc profuturum existimarent, sed eo ipso confirmantes recte et jure agere Dionysium, hanc litem in forum inducentes coegisse Dionysium libello adscribere, se accusare Agoratum, ut homicidam, ἐπ' αὐτοφώρῳ, quod primum quidem coram senatu quingentorum, deinde coram toto populo in con-*

504 νοι τὴν ἀπαγωγὴν [1]ταύτην, οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράτ- 5
505 τειν τότε [2]καὶ διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι

[1] ταύτην, οὐκ οἰόμενοι A. [2] ἀλλὰ A.

cione, per suam accusationem nonnullos interfecisset, suppliciique eorum auctor fuisset. Neque enim hoc solum conatur, esse ἐν' αὐτοφώρῳ, si quis armis aggressus aliquem occidat cæt. Hujus autem conjecturæ rationem ut recte probemus, de officio τῶν Ἕνδεκα erit videndum, quorum frequens est in foro Attico mentio. Undecimviri dicti sunt quia decem erant, e singulis Tribubus unus, sorte lecti, quibus undecimus annumerabatur scriba, auctore Polluce l. VIII. sect. 102. postea autem nomen eorum mutatum esse eosque νομοφύλακας item θεσμοφύλακας fuisse dictos tradunt Pollux d. l., Ulpianus ad Demosthenis Timocrateam p. 726. 6. ed. Reisk. et Scholiastes ad Aristoph. Vespas v. 1103. Verum νομοφυλάκων nomen unde τοῖς Ἕνδεκα venerit, equidem non intelligo, quum nihil ipsis cum legum custodia fuerit commune aliusque hoc nomine magistratus Athenis antiquitus exstiterit. Itaque potius opinor νομοφυλάκων nomen fictum esse ad exemplum Θεσμοφυλάκων, hoc autem corruptum esse et vere vocatos fuisse *θεσμοφύλακας*: quam item video esse sententiam Florentis Christiani ad d. l. Aristophanis. Præcipue enim eorum muneris erat cura carceris et vinctorum, iisque capitis damnati tradebantur; unde παραδίδναι τοῖς Ἕνδεκα nihil aliud est, quam *tradere ad supplicium*. Non autem suis ipsi manibus id peragebant, sed fieri curabant a δημοσίᾳ sive carnifice, qui mortuorum quoque corpora curabat: vid. Antiphontem p. 113. v. 32. ed Steph. Platonem in Phædone p. 117. A. Pollucem l. VIII. sect. 71. l. IX. sect. 10. Si quis autem e carcere fuga esset elapsus, undecimvirorum erat illum investigare et in carcerem reducere. Vid. Demosthenem in Aristogit. I. p. 787. 17. ed. R. Theramenem quomodo undecimviri abduxerint. Vid. apud Xenophontem Hellen. l. IV. c. 4. §. 22. Neque vero sola hac carceris cura munus eorum constabat, sed habebant etiam jurisdictionem, eorumque tribunal erat in Parabysto: Harpocration v. Παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ Ἕνδεκα. Fiebat apud eos accusatio omnium criminum privatorum, quibus pœna mors esset: vid. Etymologicum M. in v. Certe de furibus fuisse illis jurisdictionem apparet ex Isæo de Nicostr. Hered. p. 49. v. 23., Demosthene Except. adv. Lacr. p. 940. 8. de grassatoribus (λωποδύταις) et plagiariis (ἀνδραποδισταῖς), e Lysia c. Theomn. p. 117. v. 5. ed. Steph. Conf. Harpocrationem v. Ἀπαγωγή, Pollucem l. VIII. sect 102. et Scholiasten ad l. c. Aristophanis. Judicabant etiam de aliis nonnullis ἐνδείξεως speciebus: cui rei cum hic Lysiæ locus indicio est, tum Demosthenes in Timocr. p. 733. 9. seq. et Etymologus l. c. Hæc autem ad undecimviros in jus vocatio dicebatur ἀπαγωγή. vid. Pollucem et Harpocrationem loc. cit. Animadvertebant præterea in eos, qui ærario debentes solvere nolient, pecuniasque debitas vel in judicio Reipublicæ nomine ab iis petebant, vel ex officio exigebant: vid. Dinarchum in Aristogitonem p. 106. v. 32. Demosthenem in Androtion. p. 608. 12. seq. Videntur etiam affuisse, si in causa publica servus testimonii gratia torqueretur: vid. Demosthenem in Nicostratum p. 1254. 1. Ex lege autem Timocratis eos, qui in vinculis essent εἰσαγγελίᾳ in jus vocati, si condemnatio eorum a scribis singularum Prytaniarum non esset Thesmothetis edita, in judicium debebant adducere, auctore Demosthene in Timocr. p. 720. 22. seq. Fiebant denique coram iis descriptiones sive ἀπογραφαὶ fundorum et ædificiorum, de quibus item lites in forum inducebant, eaque, quæ Helixa publicari decrevisset, tradebant venditoribus; Etymologicon d. l. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπογεγραφόμενα χωρία [καὶ] οἰκίας· καὶ τὰ δημόσια εἶναι δίκαντα παρεδίδουν τοῖς πωληταῖς. leg. τοῖς πωλητηρίοις: erant enim Πωλητηρίοι Athenis decem numero, qui cum alias publicas res, uti metalla et vectigalia, tum etiam bona proscripta vendebant: vid. Pollux l. VIII. sect. 99., Harpocration v. Πωληταί, Sigonius de Republica Atheniensium l. IV. c. 3. Miserrimo errore Joachimus Stephanus τοὺς Ἕνδεκα eosdem habet quos decem Proedros, de Jurisdict. Vet. Græc. c. 3. (in Thesauro Gronovii t. VI. p. 2692.). De Undecimviris eorumque munere conf. Budæus Comment. L. Gr. p. m. 252., Ubbo Emmius de Republ. Atheniensium c. 10. (in Thesauro Gronovii t. V. p. 1332.), et præcipue Car. Sigonius l. modo cit. Horum muneri simile erat olim Romæ munus Triumvirorum Capitalium: vid. Pomponius l. 2. §. 30. π. de O. J., Abramius ad Ciceronem pro Cluentio c. 8., Budæus Annot. Poster. ad Tit. π. de Muner. et Honor. p. 267. c—κ. Hæc autem jurisdictio τῶν Ἕνδεκα

[1] Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ᾖ· πρῶτον μὲν ἐναντίον πεντακοσίων ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα πάλιν ἐναντίον

[1] Διονύσιον τ. ἀπ. ἀπάγειν, ἀναγκάζοντες προσγρ. τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπειδήπερ Ἀγόρατος πρῶτον etc. A.

ejusmodi erat. Actor reum ad illos in jus vocabat, et coram iis causam accusandi, delictum nempe rei exponebat; quo facto si reus id non negaret, babebatur pro confesso atque ab ipsis Undecimviris condemnabatur et capite puniebatur; sin reus negaret, ad majus tribunal rem referebant, ut judices, ad quos ea res pertineret, de delicto cognoscerent et statuerent: in quo judicio si esset condemnatus, iterum illis tradebatur ad supplicium, vid. Pollux et Etymologus loc. cit. Magistratus autem illi, qui habebant εἰσαγωγὴν εἰς τὸ δικαστήριον (quæ plurimis locis τοῖς Ἕνδεκα tribuitur), prius litem examinabant, tum vero vel negabant se illam in forum esse inducturos (quod dicitur ἀφιέναι), si actorem iniquo petere manifesto appareret, vel si de re illa non haberent jurisdictionem, vel denique si vitium aliquod esset in libello vel formula accusationis, quod colligo e Lysia c. Theomn. I. §. γ'. sq. Scholiaste ad Aristophanis Ecclesiaz. v. 1018. vel facultatem dabant reum in judicio persequendi (quod hic dicitur παραδίκχεσθαι et l. modo cit. ἀποδίκχεσθαι), si res non statim posset expediri: tum vero illi Magistratus judicium constituebant, actionem dabant et in judicio præsidebant: vid. Harpocration v. Ἡγεμονία δικαστηρίου. Conf. Budæus Annot. Post. ad Tit. π. de Appell. p. 250. r. et Comment. L. Gr. p. 97. seq. et hinc Lysias Or. II. in Alcibiadem non tantum judices, sed et præcipue Strategos, utpote judicii præsides, orat, ut neutri, neque actori, neque reo magis sint benevoli: atque ibidem dicuntur in illo judicio οἱ στρατηγοὶ τὴν ψῆφον διδόναι τοῖς δικασταῖς, *judices in suffragia mittere*, quippe qui litem in forum induxerant. Sunt hæc fortasse paullo fusiora, sed ad consilium nostrum necessaria: nam (ut eo redeam, cujus causa hæc instituta est disputatio) non ipsi Undecimviri accusabant Agoratum, quod est ἀπάγειν ἀπαγωγὴν, neque cogebant Dionysium, ut Agoratum accusaret, neque etiam ut in lite perseveraret; reos enim pendente lite ab ea potuisse desistere ante latam sententiam, docet Isocrates Except. Adv. Callim. p. 387. D. sed actorem cogere vel certe ei suadere poterant, ut in libello aliquid mutaret, si de causa ad judices referri vellet. Itaque pro τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν cæt. propter dictas rationes legendum videtur: τὴν ἀπαγωγὴν εἰσάγειν, ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ. Dicitur autem εἰσάγειν ἀναγκάζοντες pro εἰσάγοντες ἀναγκάζειν; qualis constructio et Poetis et Oratoribus in usu est: sic ipse Lysias apud Dionysium Halicarnasseum in Vita p. 311. ἰλθὼν δ' ἐγὼ ἠγανάκτουν μὲν πρὸς Ἡγήμονα: Aristophanes Eccles. v. 301. ἵνα' ἰλθόντ' ἔδει λαζεῖν ὀβολὸν μίσθ: apud Euripidem Phœniss. v. 1266. φίλτρ' ἐπῳδῶν Scholiastes dici ait pro ἐπῳδὰς φίλτρων: Bacchis v. 518.

Ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις· ubi sic videtur interpungendum ἡμᾶς γὰρ, ἀδικῶν κεῖνον, εἰς δεσμοὺς ἄγεις, ut sensus sit ἡμᾶς γὰρ εἰς δεσμοὺς ἄγων ἐκεῖνον ἀδικεῖς. Jam pergit Lysias rationem reddens, cur sibi videantur οἱ Ἕνδεκα jussisse adscribere verba ἐπ' αὐτοφώρῳ, quam hanc esse existimat: ἐπειδὴ πρῶτον μὲν κ. τ. λ. etenim illud ἢ ὅπου ἂν ᾖ nullum habet sensum et manifesto deest verbum, quod causam contineat cur hoc jusserint Undecimviri; ἐπειδὴ autem conjunctivum ἀφικνῆται — γίνωται secum habet, quia oratio non est absoluta, sed pendet a præcedenti δοκοῦσι ἥμιστα εἰσάγειν. Denique quod ultimo loco pro οἴεται reposui νομίζεται id ipsa ratio postulat et quisque comprobabit. Nam Reiskii explicatio: *non enim tanta est Agorati stultitia et tarditas, ut existimet* cæt. durissima est, quoniam mox ad ipsum Agoratum dicit: ἐπεὶ ἴσ γε τοῦ σοῦ λόγου κ. τ. λ. Verbo νομίζειν ita sæpissime utuntur: οἴεσθαι passive apud solutæ orationis scriptores in usu esse non credo; illa enim loca ubi ita dici videri possit, si bene consideres, non ita sunt accipienda: exemplo sit locus Xenophontis Hellen. l. III. c. 4. §. 17. πάντες πολεμικὰ ὅπλα κατεσκεύαζον, ὥστε τὴν πόλιν ὅντως οἴεσθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. quod idem est ac si dixisset, ὥστε οἴεσθαι τινὰ vel τοὺς ἰδόντας, *ut putares revera totam urbem esse belli armamentarium:* atque ad eandem rationem alia quoque similia loca, quamvis pauca sint, etiam apud Poetas explicari possunt. Sluiter.

Διονύσιον] Est frater Dionysodori, cujus supplicium, a XXX tyrannis secundum Agorati indicium perempti, fundus est hujus actionis. Reisk.

Ἀθηναίων ἀπέντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀπο-
κτείνειε καὶ αὐτὸς γένοιτο τοῦ θανάτου. οὐ γὰρ δήπου τοῦ-
το μόνον [1] εἴσεται ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐάν τις ξύλῳ ἢ μαχαίρᾳ
πατάξας καταβάλῃ, ἐπεὶ ἔκ γε τοῦ σοῦ λόγου οὐδεὶς φα-
νήσεται ἀποκτείνας τοὺς ἄνδρας οὓς σὺ ἀπέγραψας· οὔτε
506 γὰρ ἐπάταξεν αὐτοὺς οὐδεὶς οὔτε ἀπέσφαξεν. ἀλλ' ἀνα-
γκασθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον. [2] οὐκοῦν
αἴτιος τοῦ θανάτου οὗτος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐστί. τίς οὖν ἄλ-
λος αἴτιος, ἢ σὺ ἀπογράψας; ὥστε πῶς οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ
σὺ εἶ ὁ ἀποκτείνας; 15

κβ'. Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ὅρκων καὶ περὶ
τῶν συνθηκῶν μέλλειν λέγειν, ὡς παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς
συνθήκας ἀγωνίζεται ἃς συνεθέμεθα πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ
ἐν τῷ Πειραιεῖ. σχεδὸν μὲν οὖν τούτοις ἰσχυριζόμενος ὁμο-
λογεῖ ἀνδροφόνος εἶναι· ἐμποδὼν γοῦν ἢ ὅρκους ἢ συνθήκας
507 [3] [ἢ χρόνον] ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ [4] τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ
[5] γράμματι [6] οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δέ, 20
ὦ ἄνδρες δικασταί, σὺ προσήκει περὶ τούτων ἀποδέχεσθαι·

[1] εἶσται A. [2] εἶναι A. [3] unces om. T. R. A. [4] [τι] R.
[5] γράμμασι R. A. [6] οὔτε T. R. A.

Οἴεται] Ὀνομάζεται vel νομίζεται. Cobet. Non enim profecto tanta est Agorati stultitia et tarditas, ut existimet, id solummodo esse homicidium, si quis alterum ferro manuve peremerit; minus esse, si delatione sua necessitatem necis alicui conscisceat. Deinde subito, pro more oratorum, a tertia persona ad secundam transfert orationem. Reisk.

Ἀτίθασον] Aliter hoc vocabulum paucitati quaedam desunt, fortassis haec: τὸ κάπιον στῆν αὐτὸ ὑφ' ἑαυτὸν ἀτίθασον. Idem. Sub. τὸ κάπιον πίστις. AugER.

Οὐκοῦν] Imo vero retracto accentu, ut duobus vocabulis οὐκ οὖν est extrudendum. Est cavillatio, vel objectio ficta, cui statim occurritur. Ergo, si illi hausta cicuta ipsi sese sustulerunt, Agoratus necem illis non consolvit. Respondet. Ecquis ergo alius fecerit, si tu, Agorate, non fecisti, qui eos detulisti. Reisk. Dedi οὐκοῦν, non igitur. Auger.

Τί φασίν, αὐτῷ δὲ τῷ γράμματι οὕτω πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, etc.] Lego, si φασίν, et οὗτος pro οὕτω, sublata plena Distinctione post ἀγωνιεῖσθαι. si igitur hic objicit jusjurandum, aut conventiones, aut lapsum temporis, aut istud ἐπ' αὐτοφώρῳ suum, et confidit se bono cum eventu in hac causa versaturum esse, si litera legis adhaeret, non tamen, Judices, non aequum est haec admittere: sed etc. Recenset omnes Objectiones, quibus Agoratus in Defensione sua usurus erat. ἐμποδὼν ποιεῖσθαι est objicere. τῷ γράμματι ἀγωνίζεσθαι est, quod Orat. IX. vocavit μάχεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι, vocabulis dimicare. δὲ post ὑμῖν idem est quod ἀλλά, et saepe hoc more usurpatur, nec opus est, ut mutetur in δή, prout fecit Stephanus Orat. XIV. ubi par huic exemplum. Markland. Ego τι uncis ut inutile et amputandum inclusi, et facile potuit e proxima litera τ vocabuli ποιεῖται enasci. Sin tamen servandum sit, successe erit aliquid deesse. e. o. ἢ ἄλλο. ut sic hunc modum legatur: ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ἄλλο τι, ποιεῖται. Saltim jusjurandum, aut pacta, aut vetustatem temporis, aut formulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut aliud quodpiam sibi praestruit quasi munimentum, pone quod lateat; ipsa autem re nil fidit. Reiske. Hic τι vacat ut saepius alibi. Auger.

Πράγματι οὐ τι πιστεύει] Sic dedi de meo pro vulgari γράμματι οὕτω πιστεύει. In Coisl. et Vindobon. pro οὕτω est οὔτε. Suspicor verum esse οὔ τι aut οὐχί. Reisk.

Περὶ τούτων] Post περὶ τούτων videntur φλυαροῦντες, aut ἀδολεσχοῦντες, aut tale quid deesse. Idem.

ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπόγραφῶν οὐδὲ οἱ ἄνδρες πεδυάσι, περὶ τού-
των πελεύετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. [1]ἄπιστα τοὺς ὅρκους
καὶ τὰς συνθήκας οὐδὲν ἡγοῦμαι προσήκειν [2]ὑμῖν πρὸς
ταῦτα. εἰ γὰρ ὅρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ
γεγένηνται. εἰ μὲν οὖν οὗτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δὲ ἐν
Πειραιεῖ ἦμεν, εἶχόν τινα λόγον αὐτῷ εἰ συνθήκαι· νῦν δὲ
καὶ οὗτος ἐν Πειραιεῖ ἦν καὶ ἐγὼ καὶ Διονύσιος καὶ οὗτοι 508
ἅπαντες εἰ ταῦτα συμφεροίμεθα, οὔτε οὖν ἔστιν ἡμῖν [3]ἔμ-
ποδὼν· οὐδένα γὰρ ὅρκον εἰ ἦν Πειραιεῖ [4]τοῖς ἐν ἄστει 509
ὤμοσαν.

κη'. [5]Ἐκ πάντως δὲ τρόπου ἄμοιγε δοκεῖ οὐχ ἑνὸς δεινοῦ
τινος ἄξιος εἶναι, ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ [5]δήμου * * *

[1] ἅπαντα A. [2] ὑμῖν F. [3] ἐμποδὼν οὐδὲν οὐδένα R. A.
[4] τοῖς γὰρ ἐν Δ. [5] δήμου, τὸν T. R. δήμου κατηγορῆσθαι, τὸν Δ.

Ἔστιν] Malim ἴστε, si quidem. IDEM.

Ἡμῖν] Sic dedi pro vulgari ὑμῖν. dictio hoc inversa est. recte erat ταῦτα πρὸς ἡμᾶς. *huic pacta nobiscum nulla esse, aut pacta nobiscum inita nil quicquam ad eum pertinere.* IDEM.

Οἱ γὰρ ὅρκοι — γεγένηνται] Intelligo: juramenta enim data sunt urbanis a Piræensibus, est enim hic enallage, et legi deberet: οἱ γὰρ ὅρκοι τοῖς ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς ἐν ἄστει γεγένηνται. AUGER.

Οὐδένα γὰρ ὅρκον, κ. τ. λ.] Non ita scripserat procul dubio Lysias, nam omnino falsam sententiam exhibet hæc lectio: sed aliquis corrector non satis expensis superioribus, nec satis intellecta rhetoris sententia ita mutavit. Lege confidenter, lector, et meo periculo οἱ ἐν Πειραιεῖ πρὸς τὸν Πειραιεῖ. Audio debere (inquit) Agoratum in ana defensione proponere fœdera sacramento sancita inter eos, qui Athenis erant, et eos, qui Piræum occupabant, et iis nititur, quasi contra jus sacramenti et fœderum accusaretur. At si ille quidem tunc Athenis fuisset, nos vero Pirræo, tunc aliquid coloris haberet ea defensio: sed fuit in Pirræo nobiscum, et omnes alii, qui eum ulcisci cupiunt. Non vetant igitur ea fœdera, ne jus nostrum contra Agoratum persequamur. Non enim ii, qui Pirræo erant, cum iis, qui etiam Pirræo erant, quicquam pacti sunt, nec inter eos ulla fœdera facta. Hæc est Lysiæ manifesta sententia, qua intellecta, probabis, arbitror, nostram emendationem. PALMER. Ita quoque at Schottus. TAYLOR. Primo, legendum puto ὑμῖν, ut supra, πῶς ἔστιν οὐδὲν ἐγκλῆμα προσεῖναι ὑμῖν πρὸς ταῦτα. Deinde, post ὑμπροσθεν desunt nonnulla ὧν ἕξεις: pronter Rationem, quæ sequitur. οὐδένα γὰρ ὅρκον etc. Ultimo, pro τοῖς ἐν ἄστει legendum τοῖς οὖν ἐν ἄστει: quod verius puto quam Schotti οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ ὤμοσαν. *itaque nulla est vobis objectio* (vel *obstaculum*) *a jurejurando: qui enim in Piræo fuerunt nullo jurejurando districti sunt iis, qui non in Urbe fuerunt;* sed iis tantum, qui in Urbe fuerunt. MARKLAND. E schedis Brularianis intelligo Fabrum eodem modo emendasse τοῖς ἐν Πειραιεῖ, atque Sobottum et Palmerium. haud constat, qui Faber, Petrus, an Tanaquillus. Ego quoque conjecturam hanc Marklandinæ τοῖς οὖν ἐν ἄστει præstiterim. REISK. Potest quoque legi: Πειραιεῖ εἰ μὴ τοῖς ἐν ἄστει. Quod Sluitero quoque in mentem venisse postea deprehendi.

Ὅστις φησὶ μὲν κ. τ. λ.] Delet Schott. has voces φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Corrigit vir eruditus: ὅστις φύσει μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Quod tamen de eo dici non debuerat, qui, ut loquitur Lysias in superioribus, δοῦλος καὶ ἐκ δούλων ἐστί. Scripsit auctor noster: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναῖον αὐτὸν πεποιῆσθαι· τὸν δὲ δῆμον, κ. τ. λ. Ita supra: Καὶ ἀντὶ τούτου φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι. Ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὔτε γὰρ φρόνιμον ἀπέκτεινεν, οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο. [Mox γένοιτο pro ἐγένετο. ἐκεῖνος, i. e. δῆμος, non Agoratus. *In Edit. min.*] TAYLOR. Facilis hujus loci suppletio: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναῖον αὐτὸν πεποιῆσθαι· τὸν δὲ δῆμον, etc. *qui fatetur se a populo factum fuisse Atheniensem; at tamen hunc populum, quem ipse Patrem suum appellat, injuria affecit, destituit, at prodidit eos res,*

510 τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτός φησι πατέρα αὑτοῦ εἶναι, φαίνεται κακώσας, καὶ ἀφεὶς καὶ [1]προδοὺς ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος [2]ἐγίγνετο. ὅστις οὖν τόν τε γόνῳ πατέρα τὸν αὑτοῦ ἔτυπτε καὶ οὐδὲν παρεῖχε τῶν ἐπιτηδείων, τόν τε ποιητὸν πατέρα ἀφείλετο ἃ ἦν ὑπάρχοντα ἐκείνῳ ἀγαθά, πῶς οὐ καὶ διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸν τῆς κακώσεως νόμον ἄξιός ἐστι θανάτῳ ζημιωθῆναι;

κδ'. Προσήκει δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἅπασι τιμωρεῖν ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὁμοίως ὥσπερ ἡμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ. ἀποθνήσκοντες γὰρ [3]ἡμῖν ἐπέσκηψαν καὶ [4]ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τιμωρεῖν ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν Ἀγόρατον τουτονὶ ὡς φονέα ὄντα, καὶ κακῶς ποιεῖν καθ' ὅσον [5]ἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. εἰ τοίνυν τι ἐκεῖνοι ἀγαθὸν τὴν
511 πόλιν ἢ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον φανεροί εἰσι πεποιηκότες, ἃ καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε, ἀνάγκη ὑμᾶς ἐστὶ πάντας ἐκείνοις φίλους καὶ ἐπιτηδείους εἶναι, ὥστε οὐδὲν μᾶλλον ἡμῖν ἢ καὶ ὑμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ ἐπέσκηψαν. οὔκουν οὔτε ὅσιον οὔτε νόμιμον ὑμῖν ἐστὶν ἀνεῖναι Ἀγόρατον τουτονί.

κε'. Ὑμεῖς τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νυνὶ δὴ, [6]ἐπειδὴ

[1] προδόσας ἐξ T. R. προδοὺς πάντα ἐξ A. [2] ἐγένετο T. R.
[3] ὑμῖν T. R. A. [4] ἡμῖν T. R. A. [5] κἂν A. [6] ἐπεὶ T. R. A.

ex quibus populus fieret major et potentior: καὶ προδόσας (scil. *αὐτὰ*) *ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος γένοιτο.* sic enim legendum et distinguendum. male vulgo *ἐγένετο*: et hæc ultima prave ad *Agoratum*, non ad *populum*, referuntur; cum vox *ἐκεῖνος* satis clare ostendat, ad quem hæc pertineant. MARKLAND. *ὑπὸ τοῦ δήμου ποιεῖσθαι πολίτης· τὸν δὲ* —. CONT. Post *δήμου* aliud nihil deest, præterquam *ποιεῖσθαι, se adoptatum esse.* REISK.

Προδόσας] *Προδούς.* CONT. Hoc ne Græcum quidem est, ut mirer, qui tolerare potuerint viri docti. In Coislin. et Vindobon. est *προδόντα.* unde exsculpo *προδοὺς πάντα. prodidit ea omnia, per quæ ille* (populus Atheniensis puta; nam ad eum, non ad Agoratum, redit voc. *ἐκεῖνος*) *numero et opibus creverat.* REISK.

Τοῦτο] Imo vero *τἆλλα, et propter reliqua, et propter legem de mala tractatione parentum.* REISK.

Ὥσπερ ὑμῶν] Lege *ὥσπερ ἡμᾶν.* TAYLOR. Scribe, *ὡς ὑπὲρ ὑμῶν*: ut respondeat præcedenti *ὑπὲρ ἐκείνων.* MARKLAND. Brevius ita dictum, plenius et dilucidius exponatur sic: *ὥσπερ ὑμῖν προσήκει τιμωρεῖν ἡμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ. quemadmodum vos decet unicuique nostrum injuriam passo succurrere, eamque ulcisci.* Aut deest hæc sententia: *ὥσπερ εἰ ὑμῖν κοινῇ ταὐτὰ ἐπέσκηψαν, ἃ ὑμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ* (scil. *ἐπέσκηψαν*). *quasi vobis universis injunxissent eadem, quæ nostrum unicuique mandarunt,* qui sumus eorum necessarii. *In Var. Lect.* REISK.

Ἐπέσκηψαν] Post *ἐπέσκηψαν* deesse videtur *ἴσα* (adverbialiter), *æqualiter, pariter*, vel simile quid. IDEM.

Βραχὺ] Bene si habet, rara est et mira dictio Lysiæ propria. Suspicatus aliquando sum leg. esse: *καθ' ὅσον ἂν κἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. prout quisque, etiamsi parum quid, posset.* IDEM.

Ἀνεῖναι Ἀγόρατον] Opinor *ἀφεῖναι, absolvere:* ut supra, *ἡ κρίσις ὧν ἐκρίθη, καὶ ἀφεῖθη.* Alcidamas: *καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν, ὑποχείριον λαζόντας.* Sic et Orat. IX. et passim. Xenophon tamen Ἑλλην. lib. II. *εἰ ἀνόσιον ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον.* MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR. Sed *ἀνεῖναι* servari potest. AUGER.

ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἀπέθνησκον, οὐχ οἷοί τε ἐκείνοις ἐπαρκέσαι γεγόνατε διὰ τὰ πράγματα τὰ [1]παρεστηκότα, νυνὶ, ἐν ᾧ δύνασθε, τιμωρήσατε τὸν ἐκείνων φονέα. ἐνθυμεῖσθε δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ πάντων ἔργον σχετλιώτατον ἐργάσησθε· εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε Ἀγο-
139. 1 ράτου τουτουὶ, οὐ μόνον [2]τοῦτο διαπράττεσθε, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οὓς ὁμολογεῖτε ὑμῖν εὔνους εἶναι, τῇ 512
αὐτῇ ψήφῳ ταύτῃ θάνατον [3]καταψηφίζεσθε· ἀπολύοντες γὰρ τὸν αἴτιον ὄντα ἐκείνοις τοῦ θανάτου, οὐδὲν ἄλλο γιγνώσκετε ἢ ἐκείνους δικαίως ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. καὶ οὕτως ἂν δεινότατα πάντων πάθοιεν, εἰ οἷς ἐπέσκηπτον
5 ἐκεῖνοι ὡς φίλοις οὖσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, οὗτοι ὁμόψηφοι κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοῖς Τριάκοντα γενήσονται. μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, μήτε τέχνῃ μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσησθε, οἳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ὑμᾶς ποιήσαντες διὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν Τριάκοντα καὶ Ἀγοράτου τουτουὶ ἀπέθανον. ἀναμνησθέντες οὖν ἁπάντων τῶν δεινῶν, καὶ τῶν
10 κοινῶν τῇ πόλει καὶ τῶν ἰδίων, ὅσα ἑκάστῳ ἐγένοντο ἐπειδὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τιμωρήσατε τὸν αἴτιον τούτων. ἀποδέδεικται δ' ὑμῖν [4]ἅπαντα καὶ ἐκ τῶν ψη- 513
φισμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀπογραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάντων Ἀγόρατος ὢν αὐτοῖς αἴτιος τοῦ θανάτου. ἔτι δὲ καὶ προσήκει ὑμῖν ἐναντία τοῖς Τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ἂν

[1] παριστηκότα R.
[2] τούτῳ T. R. τούτῳ σωτηρίαν A.
[3] καταψηφίσεσθε R.
[4] ἀναπτάχθην A.

Διὰ τὰ πράγματα τὰ παριστηκότα] Mallem παριστηκότα, id est, διὰ τὰς τότε παριστάσεις, *propter circumstantias istius temporis*. Demosthenes de Corona: οἷς τοὺς παριστηκότας τῇ πόλει κινδύνους. et ita idem paulo post, et passim. olare Noster Orat. XXXI. ἀπορεῦντες τοῖς παριστηκόσι πράγμασιν. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

Οὐ μόνον τοῦτο διαπράττεσθε] Διαπράξεσθε, vel συμπράξασθε. CONT. Putarem συμπράττεσθε, vel συμπράττετε. nisi vox ἄδικον amissa sit in Præpositione διὰ: ut sit ἄδικον διαπράττεσθε. Nihil tamen muto. τούτῳ διαπράττεσθε eodem sensu forte sumendum ac istud Demosthenis Philipp. III. Φιλιστίδης ἵκετεύει Φιλίππῳ. et Thucydides IV. 210. οἱ δὲ πρέσβεις αὐτῷ, eadem significatione. Mox, κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, etc. mallem abesset duæ ultimæ voces. MARKLAND. Aut ἄδικον, aut potius σωτηρίαν hic deest. patet ex opposito θάνατον. REISK.

Τῇ αὐτῇ ψήφῳ κ. τ. λ.] Variant Codd. sed nihil sani præferunt, nisi quod Ald. et Coisl. uterque exhibeat καταψηφίσεσθε. TAYLOR.

Κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν] Pro κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν velim legi καθ' αὐτῶν, nec mihi harum vocum recursus displiceret. AUGER.

Ἔγνωτο] Ἔγνητο. CONT. At sciunt voces neutrius generis jungi interdum cum plurali numero. AUGER.

Ἅπαντα] Dele. TAYLOR. Ego vero illinc ἀναπτάχθην effecero. REISK.

μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι θάνατον κατέγνωσαν, ὑμεῖς ἀποψηφίσασθε· ὧν δ' ἐκεῖνος θάνατον οὐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς κατα- 15
γνώσεσθε. εἰ Τριάκοντα τοίνυν τῶν μὲν ἀνδρῶν τούτων, οἳ ἦσαν ὑμέτεροι φίλοι, θάνατον κατέγνωσαν, ὧν δεῖ ὑμᾶς ἀποψηφίζεσθαι· Ἀγοραίου δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι [1] δοκεῖ προθύμως τούτους ἀπολλύναι, οὗ προσήκει καταψηφίζεσθαι· ἐὰν οὖν τὰ ἐναντία τοῖς Τριάκοντα ψηφίζησθε, πρῶτον μὲν οὐχ [2] ὁμόψηφοι γένεσθε, ἔπειτα τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν φίλοις πεπιμαρτήκοτες ἔσεσθε, ἔπειτα τοῖς πᾶσιν 20
ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

[1] Ἰδίᾳ R. A.

[2] ὁμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθίστοις γένεσθε· ἔπειτα A.

[1] Ὑμεῖς ἀποψηφίσασθε] Ante ὑμεῖς aut adde, aut supple saltim tacita cogitatione, τοῦτον. IDEM.

Διότι δοκεῖ] Scribe, ἰδίᾳ: ut supra, διότι ἴδοξε ἀληθῆ εἰσαγγέλλει. MARKLAND. et in *Edit.* min. TAYLOR.

Οὐχ ὁμόψηφοι γίγνεσθε. ἔπειτα] Aut detestanda sunt istius quatuor membra; nam prorsus idem dicunt cum illis modo præmissis τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζεσθε. aut potius servanda quidem illa sunt, verum desunt nonnulla. Mihi videtur Lysias aut sic reliquisse: πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθίστοις γένεσθε. *primum quidem hoc consequens, et sententia vestra ab hominum impurissimorum vobisque inimicissimorum sententia discrepet.* Quod de odio judicum erga tyrannos commemorat, ei hanc respondet ex opposito, quod statim de ipsorum erga defunctos voluntate subjicit. Pro γίγνεσθε postulat quidem, cum rai ratione, etiam ἀκολουθήσεσθε, futurum γενήσεσθε. verum auctores in usu temporum non semper fuisse cernuntur diligentissimi. REISK.

Γίγνεσθε] Γενήσεσθε, et supra v. 7. ψηφίζεσθε. CONT. Lego, γενήσεσθε: ut ἔσεσθε, et δόξετε. MARKLAND. et *in Edit.* min. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Alcibiades Alcibiadis filius, inter *ἀκλίτας* recensitus, ad equites se contulit sponte sua. Arguitur λιποταξίου. Multa de legibus, plura de hominis vita, genere et institutis congessit Orator.

Δαυτερολογίαν vocant Rhetorum filii. *Subscriptionem* Romani jurisconsulti (vid. Budæi annotat. posterior in pandect.) Est enim *ἐπιγραφὴ τοῦ πρώτου*. Pruivit Archestratides quidam. Vid. Aphthonii *σχ.* pag. 12. qui de his agit subtiliter, et Hermog. *περὶ μεθόδου δεινότητος, περὶ δευτερολογιῶν.*

Pag. ed. H. Steph. Pag. ed. Reisk.

139. 26 α'. ΗΓΟΥΜΑΙ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐδεμίαν ὑμᾶς 515
ποθεῖν ἀκοῦσαι πρόφασιν παρὰ τῶν βουλομένων Ἀλκιβιά-
δου κατηγορεῖν. τοιοῦτον γὰρ πολίτην ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς 516
παρέσχεν, ὥστε καὶ εἰ μή τις ἰδίᾳ ἀδικούμενος ὑπ' αὐτοῦ
30 [1] τυγχάνει, οὐδὲν ἧττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευ-

[1] τυγχάνοι R. A.

ΚΑΤ' ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ] Alcibiades erat junior, Alcibiadis *τοῦ πάνυ* filius ex Hipparete Hipponici filia. Hunc Xenoph. Memorab. l. 1. *εὐπρεπέστατον καὶ ἀκαλλέστατον* memorat. Quam etiam oris venustatem prædicat noster cum spurcissimæ libidinis infamia conjunctam. Causam olim dixit *de bigis paternis*, quæ oratio inter cetera sub Isocrate scriptas ad nos *περιῆλθεν*. Patrem, quo *nihil fuisse excellentius vel in vitiis vel in virtutibus* memorat Nepos in vita, in illis solummodo expressisse videtur ut de eo testatur Aristoteles Rhetoric. II. 17. et Archippus Comicus apud Plutarch. in Vit. Alcibiadis juxta initium. Videtur fuisse in lucem susceptus, insunte Olymp. 91. sub id temporis scil. quo pater militiæ in Siciliam transferendæ fatalem operam præstitit. Hæc habui, quæ de homine in medium proferrem. Plura, exceptis, quæ in orat. Lysiæ et Isocratis reperiuntur, dici vetuit temporis ἀδηφαγία. Taylor. Hujus Orationis meminit Harpocration in V. Ἀσιὰ ἀντή, at in voce Ἀλκιβιάδης dubitat, *εἰ γνήσιος*. Citatur quoque Lysias *πρὸς Ἀλκιβιάδην* in V. *ναυτοδίκαι*: quæ vox cum non extet in hac Oratione, Valesius pro Ἀλκιβιάδην conjicit Ἀρχεβιάδην, quia a Dion. Halicarnassensi in Isæo laudatur Lysiæ Oratio contra Archebiadem. Sed nihil inde mutatum vellem. scripsit enim aliam Orationem Noster *πρὸς Ἀλκιβιάδην, περὶ οἰκίας, de domo:* in qua hoc voce Ναυτοδίκαι bene uti potuerit. Vide Harpocrat. V. Παραναταβολή. Porro: inter Isocrateas exstat Oratio *περὶ τοῦ Ζεύγους, de Bigis*, in qua Alcibiades Junior huic Lysianæ respondet, in multis (præsertim in iis, quæ ad Patrem suum spectant) adeo evidenter, ut ipsis etiam verbis Lysiæ ex hac Oratione utatur, ut refellat. De perperam facta Divisione hujus Orationis in Duas Actiones Λιποταξίου et Ἀστρατείας, cum Una tantum sit, dicam ad Orat. XV. Markland. Cf. Demosth. vol. iii. p. 94. sqq.

μάτων ἐχθρὸν αὐτὸν ἡγεῖσθαι. οὐ γὰρ μικρὰ τὰ ἁμαρτήματα οὐδὲ συγγνώμης ἄξια οὐδ' ἐλπίδα παρέχοντα ὡς
517 ἔσται τοῦ λοιποῦ βελτίων, ἀλλ' οὕτω πεπραγμένα καὶ εἰς
518 [1] τοσοῦτον κακίας ἀφιγμένα, ὥστ' [2] ἐπινικιος ἂν οὗτος φιλοτιμεῖται τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. ἐγὼ μέντοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς
519 ὑπαρχούσης, καὶ πάλαι τοῦτον ἐχθρὸν ἡγούμενος, καὶ νῦν

[1] τοσοῦτο T. R. A. [2] ἐπ' ἐνίοις R. A.

Οὕτω] Sine dubio huic adverbio aliud olim fuit additum, quo nunc caremus, e. c. βδελυρῶς, aut μιαρῶς, aut simile quodpiam. Reisk. Mihi, ut et Reiskio, videtur deesse adverbium aliquod. Auger.

Ὥστ' ἐπινικίοις κ.τ.λ.] Multa meum stomachum in hoc commate movent, quorum unumquodvis si quis concoquere possit, irritam meam emendationem bona nostra cum venia habere potest: Ἐπινικίοις αἰσχύνεσθαι male dicitur: male quoque ἂν φιλοτιμεῖται, in eo saltem sensu τοῦ φιλοτιμεῖσθαι, quo hic accipitur. Utrumque constabit ex hac ipsa oratione ad finem vergente: Ὥστε ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. Tertio autem, nam multa restant dicenda, ut *ob victoriæ insignia, quibus Alcibiades gloriatur, inimici erubescant* (quo pacto ab incurioso interprete versa hæc verba habemus), ad laudem, non ad infamiam omnimodo pertinet. Nam si Persarum, puta, gentem *pudebat* rerum Marathone gestarum, anne idcirco minor erat aut inhonestior φιλοτιμία Miltiadis? Si cladis Salaminiæ, anne Themistoclis? Ad inimicos meos, si qui mihi contigerint, τοιαύτην ἐπαθεῖν αἰσχύνην nimium vellem. 4. Si ageretur de laude militari, non utique dixisset ἐχθροὺς, sed πολεμίους. Sed 5. de ea non dicitur: cum ad privatas vitæ rationes totus hic locus spectat. 6. demum, et ultimo, τὰ ἐπινίκια hic stare nequit. Erant enim Ἐπινίκια aut Festa ob victoriam sive in theatris, sive in ludis publicis, sive denique bello partam concelebrata. Σοσικλῆς τὸν Κορωνῆθεν (l. Κολωνῆθεν) Πυθίοις νενικηκότα ποιητὰς αἱστιῶμεν τὰ ἐπινίκια. Plutarch. Quæst. 4. Sympos. Problem. 2. Vid. Athen. l. 1. et l. 5., Plat. Sympos. init., Meurs. Græc. feriat. Aut erant Dies Festi istius celebrandi, aut Victoriæ partæ. Οἱ τοίνυν χορεῖ πάντες οἱ γιγνόμενοι καὶ οἱ χορηγοὶ, δῆλον ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐκείνας, ἃς συνεχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς μαντείας ταύτας, περὶ αὐτῶν στεφανούμεθα, ὁμοίως ὅ τι μέλλων νικᾶν, καὶ ὁ πάντων ὕστατος γενήσεσθαι· τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων, ὑπὲρ αὐτοῦ τότ' ἤδη στεφανοῦται ὁ νικῶν. Demosth. adv. Midiam. Aut erant carmina in iis diebus recitari solita. Cujusmodi erant Pindari quæcunque supersunt, Euripidis item hymnus in Alcibiadem. Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἅρμασι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἐγκώμιον ἐποιήσατο. Athen. l. 1. init. Cujus ἀποσπασμάτιον reservavit nobis Plutarchus in vit. Alcibiad. "Affirmavit se lætum inter lætos cantaturum *Epinicia*, quæ jam nunc sibi componi oporteret." Sueton. Ner. 43. Aut erant denique Victoriæ præmia militibus gregariis data, quæ νικητήρια, ἀριστεῖα vocat Poll. VI. 41. Ἐπινίκια τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα καὶ νικητήρια ταὐτά. Phavorin. Lego igitur: Ὥστ' ἐπ' ἐκείνοις οἷς οὗτος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. Taylor. Dedi de meo ἐπ' ἐνίοις, *super quibusdam eorum, de quibus hic gloriatur.* Reisk.

Ἡμῖν] Ἡμῶν. Scalig. Nulla necessitate locum sollicitandi. Plus dicit ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, quasi illa simultas, quæ inter patres intercessit, ad filios quoque descenderit. Πατρῶον αὐτῷ φίλον ὄντα. Lucian. in Timon. Taylor. Scribe, ἡμῶν. et post αἰσχύνεσθαι addendum puto ἄν. Markland. *Erga patres nostros*, h. e. pater ejus oderat meum; et meus contra patrem illius. ἡμῖν bene habet. Non enim ad solum restringitur, quisquis est, actorem hujus causæ, sed cum illo ejusque consortibus, una quoque Alcibiadem ejusque amicos et advocatos complectitur: et in patribus non solum patres ipsi, sed etiam avi paternique maternique continentur tam actoris quam rei. Necessarii mei, ait, cum necessariis ejus mutuas exercebant simultates. Reisk.

Ἐχθρὸν] Πότερον, Coisl. Ratio hujus varietatis videtur esse, quod olim in quibusd. Codd. πρότερον (non πότερον) pro πάλαι legebatur, quod modo occurrebat. Taylor. In causis forensibus semper requirebant judices ab actore causas accusationis; in quibus vel princeps habebatur ἡ ἔχθρα, simultas vetusta, aut ab ipso actore cum reo suscepta, aut a ma-

ὑπ' αὐτῆ πεπονθὼς κακῶς, πειράσομαι περὶ πάντων τῶν πεπραγμένων μεθ' ὑμῶν αὐτὸν τιμωρήσασθαι. περὶ μὲν [1]οὖν τῶν ἄλλων Ἀρχεστρατίδης ἱκανῶς κατηγόρησε· καὶ γὰρ τοὺς νόμους ἐπέδειξε καὶ μάρτυρας πάντων παρέσχετο. ὅσα δ' οὗτος παραλέλοιπεν, ἐγὼ καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω. ἀνάγνωθι δέ μοι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

40 Β'. Εἰκὸς τοίνυν ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐξ οὗ τὴν 520
εἰρήνην ἐποιησάμεθα, πρῶτον περὶ τούτων νυνὶ δικάζοντας μὴ μόνον δικαστὰς ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι, εὖ εἰδότας ὅτι, ὅπως ἂν ὑμεῖς νυνὶ περὶ αὐτῶν γνῶτε, οὕτω καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἡ πόλις αὐτοῖς χρήσεται. δοκεῖ δέ μοι καὶ πολίτου χρηστοῦ καὶ δικαστοῦ δικαίου ἔργον εἶναι ταύτῃ τοὺς νόμους διαλαμβάνειν, ὅπῃ [2]καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει. τολμῶσι γάρ τινες
140. 1 λέγειν ὡς οὐδεὶς ἔνοχός ἐστι λειποταξίου οὐδὲ δειλίας· μάχην γὰρ οὐδεμίαν γεγονέναι· τὸν δὲ νόμον κελεύειν, ἐάν τις [3]λίπῃ τὴν [4]τάξιν εἰς τοὐπίσω δειλίας ἕνεκα, μαχο- 521
μένων τῶν ἄλλων, περὶ τούτου τοὺς [5]στρατιώτας δικάζειν.

[1] οὖν om. T. R. A. [2] καὶ om. T. R. A. [3] λίπῃ T.
[4] τάξιν ἀναχωρῶν εἰς A. [5] στρατηγοὺς A.

joribus tradita. Legitima erat hæc causa. Bene itaque h. l. habet vulgata. Codices nonnulli dant ᾠστέον. quod indicat in libris vetustis etiam fuisse versatam lectionem ᾠστέον. quæ ut non mala sit neque abhorreat ab h. l., præhabebo tamen equidem ei vulgatam. Reisk.

Περὶ μὲν τῶν ἄλλων] Lysiam magis refert, περὶ μέντοι τῶν ἄλλων. et paulo ante pro περὶ πάντων, forte ὑπέρ. Sed utrovis modo recte dici videtur. Markland. Post μὲν videtur οὖν deesse. Reisk. Contius addit οὖν post μὲν, non male. Auger.

Τὸν νόμον] Scil. περὶ τῶν λιποταξάντων. de pœnis, quæ debentur desertori stationis suæ in acie. Reisk.

Τὴν εἰρήνην] Significatur ea pax, quam redeuntes in urbem e Piræeo cum urbanis pepigerant; de qua proxima superior commemorat oratio. Idem.

Αὐτοὺς] Respondet Latino eosdem, id est, una, simul quoque, in una eademque persona, ut vulgo usurpant. non solum judices, sed una quoque legislatores. Idem.

Διαλαμβάνειν] Raro sensu pro διαχειρίζειν, tractare, versare, administrare. Idem. Hic intelligo διαλαμβάνειν, explicare, interpretari. Auger.

Ἔνοχός ἐστι λειποταξίου] Frequentia in casu Tertio. sed et hoc probum est. Sic ἔνοχος προδοσίας, Lycurgus p. 168. ἔνοχοι κλοπῆς, Philo de Josepho, pag. 379. ed. Turneb. D. Jacobus II. 10. γέγονε πάντων ἔνοχος. et ita Heb. II. 15. Matt. XXVI. 66. Idem V. 22. cum Quarto casu et Præpositione, ἔνοχος εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἔνοχοι δεσμοῦ γεγόνασι, Demosthenes de Cor. Trierarch. §. β'. Markland.

Εἰς τοὐπίσω] Num deest ἀναχωρῶν? vide paulo post p. 426. v. 5. Verumtamen leges dictionis brevitatem consectari constat. Reisk.

Στρατιώτας] Στρατηγούς. Schott. Recte fortasse. Id mendum non simplici vice Lysiæ Codd. invasit. Taylor. Propius videtur στρατηγοῦντας. Legi quoque posset διάσειν: sed non opus esse opinor. Paulo post, pro μόνα αὐτῶν τῶν πολιτῶν, scribe αὐτόν. Markland. Contius quoque αὐτόν.

ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι ἂν μὴ παρῶσιν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ. ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Ακούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ ἀμφοτέρων κεῖται, καὶ ὅσοι [1] ἂν μάχης οὔσης εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι ἂν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῶσι. σκέψασθε δὲ τίνες εἰσὶν οὓς δεῖ παρεῖναι. οὐχ οἵτινες ἂν τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχωσιν; οὐχ οὓς ἂν οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅλῳ τῷ νόμῳ μόνον αὐτὸν τῶν πολιτῶν ἔνοχον εἶναι. ἀστρατείας μὲν γὰρ δικαίως ἂν αὐτὸν ἁλῶναι, [2] ὅτι οὐ κατελέγη, λειποταξίου δὲ, ὅτι οὐκ ἐπ-
522 εξῆλθε μεθ' ὑμῶν [3] στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν [4] τάξαι, δειλίας δὲ, ὅτι [5] δεῖ [6] ἕκαστον μετὰ τῶν [7] ὁπλιτῶν κινδυνεύειν, [8] ὁ δ' ἱππεύειν εἵλετο. καίτοι φασὶν αὐτὸν ταύτην [9] τὴν ἀπολογίαν [10] ποιήσεσθαι, ὡς
523 ἐπειδήπερ ἱππεύειν, οὐδὲν ἠδίκει τὴν πόλιν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι διὰ τοῦθ' [11] ὑμᾶς δικαίως ἂν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ὅτι τοῦ νόμου κελεύοντος, ἐάν τις ἀδοκίμαστος ἱππεύῃ, ἄτιμον εἶναι, ἐτόλμησεν ἀδοκίμαστος ἱππεύειν. καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

γ'. [12] Οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας, καὶ οὕτως

[1] ἢν T. R. A.

[2] ὅτι καταλεγεὶς ὁ στρατὸς οὐκ ἐπεξῆλθε T. R. ὅτι καταλεγεὶς ἐπελίτης οὐκ ἐξῆλθε A.

[3] στρατοπεδευομένων, οὐδὲ παρῆν T. R. A. [4] τάξας T. R. A.

[5] δεῖν T. δέον R. A. [6] αὐτὸν A. [7] πολιτῶν T.

ὁ δ' om. T. R. A. [9] τὴν om. T. A. [10] ποιήσασθαι T.

[11] ἡμᾶς T. [12] ὅτι T. ἐπὶ R. δὴ A.

Ἐὰν μάχης] Ἂν μάχης. Cont.

Ταύτην] Subaudi ἡν ἔχει νῦν Ἀλκιβιάδης. Alias malim τὴν ταυτὴν legi, ætatem a legibus constitutam. Reisk. Ætatem quam nunc habet Alcibiades. Auger.

Ὁ στρατὸς] Π. ἐπλίτης. οὕτω γὰρ καὶ ἐν τῷ μετὰ τοῦτον λόγῳ. H. Stephan. Recte. Markland. [Etiam Coniiusvult ἐπλίτης.] Dele voces ὁ στρατὸς, quæ turbant sententiam, et tenebras affundunt huic loco; aliter ea mutare in melius non possum sine ope correctioris Codicis. Palmer. Notabilis est lectio Cod. Coisl. in hoc loco, non tamen utique correctior: Ὁ καταλεγεὶς ὁ στρατὸς οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν (ἡμῶν Ald.) στρατοπέδου μόνος οὐ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. Fortasse: οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευόμενος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. Taylor. Electione codicis Coisl. ὁ στρὸς effeci Δεθμεῖν. ut sit καταλεγὲς εἰς Δεθμεῖν, aut εἰς Σκίρον, οὐκ ἐξῆλθε μεθ' ὑμῶν, ἐν τῷ στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. Reisk.

Δειλίας δὲ κ. τ. λ.] Δειλίας δὴ, ὅτι δέον αὐτὸν vel δεῖν αὐτὸν μετὰ τῶν κ. τ. λ. Schott. δέον. Cont. Scal. Scribendum δέον, cum oporteret. sed in altero nulla est constructio. Markland.

Πολιτῶν] Π. ἐπλιτῶν. H. Stephan. Quod placet ex oppositione, ἱππεύειν εἵλετο. et ita infra bis. Markland. Sic dedi h. l. pro vulgari πολιτῶν. Illud alterum melius etiam Koenius ad Corinthium de Dialectis p. 60. probat. Confer infra p. 427. v. 6. Reisk.

Ποιήσασθαι] F. ποιήσεσθαι. Taylor. Quemadmodum recte edidit Vanderheidius. Markland.

Ἡμᾶς] L. ὑμᾶς. Taylor.

Ὅτι τοίνυν] L. οὕτως τοίνυν. Schott. Taylor. Markland. ἐπὶ τοίνυν. Cont.

ὑμῶν κατεφρόνησε καὶ τοὺς πολεμίους ἔδεισε καὶ ἱππεύειν ἐπεθύμησε καὶ τῶν νόμων οὐκ ἐφρόντισεν, ὥστε οὐδὲν αὐτῷ τούτων τῶν κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ ἄτιμος εἶναι καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δημευθῆναι καὶ πάσας ταῖς καμμίαις ζημίας ἔνοχος γενέσθαι, μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν [1]ὁπλιτῶν εἶναι καὶ ὁπλίτης γενέσθαι. καὶ ἕτεροι μὲν οὐδεπώποτε ὁπλιτεύσαντες, [2]ἔφκτοι δὲ ὄντες τὸν ἄλλον χρόνον καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς πολεμίους πεποιηκότες, οὐκ ἐτόλμησαν ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβῆναι, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν 524
νόμον· αὗται γὰρ ἦσαν παρεσκευασμέναι, οὐχ ὡς ἀπολουμένης τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς σωθησομένης καὶ μεγάλης ἐσομένης καὶ τιμωρητικωτέρας τοὺς ἀδικοῦντας. Ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλμησεν ἀναβῆναι, οὔτε εὔπους ὢν τῷ πλήθει οὔτε πρότερον ἱππεύσας οὔτε νῦν ἐπιστάμενος οὔτε ὑφ' ὑμῶν δοκιμασθείς, ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ [3]ὅτι, εἰ ἐξέσται ὅ τι ἄν τις βούληται ποιεῖν, οὐδὲν ὄφελος νόμους κεῖσθαι ἢ ὑμᾶς συλλέγεσθαι ἢ στρατηγοὺς αἱρεῖσθαι. θαυμάζω δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις ἀξιοῖ, ἐὰν μέν τις προσιόντων τῶν πολεμίων τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος τῆς δευτέρας γένηται, 525
τούτου μὲν δειλίαν καταψηφίζεσθαι. ἐὰν δέ τις ἐν τοῖς ὁπλίταις τεταγμένος ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἀναφανῇ, τούτῳ συγγνώμην ἔχειν.

[1] πολιτῶν T. A. [2] ἱππεύσαντες δὲ καὶ τὸν T. R. A. [3] ὅτ', al T. A.

Ταῦτα] Id est, in lege modo recitata prepositorum, et quæ ipse statim enumerat. Reisk.

Χρήματ' αὐτοῦ] Π. χρήματ' αὐτοῦ. H. Stephan.

Ὁπλιτῶν] Sic rursus etiam hic pro vulgari πολιτῶν dedi. Sed annon idem est μετὰ τῶν ὁπλιτῶν εἶναι et ὁπλίτης γενέσθαι; Num alterum alterius est scholium? Arbitrentur alii. Reisk.

Καὶ τὸν ἄλλον χρόνον] Num καὶ πάντα τὸν ἄ. χ. Dictio καὶ πᾶς, id quod jam aliquoties admonendum duxi, idem significat atque simplex πᾶς vel ἅπας. Idem.

Οὐκ ἐτόλμησαν] Subaudi καταλιγέντες εἰς τὸ ὁπλιτικὸν, καὶ πλευσθέντες ἀπὸ τῶν ἵππων καταβαίνειν. Idem.

Τὸν πόλεμον] Legem videtur eam designare, quæ militibus imponat, ut dicto prætorum audientes sint. Jam edixerant Strategi, ut in ea, de qua hic agitur, expeditione nemo in equo militaret, omnes in pedibus. Quod edictum contempserat Alcibiades. Idem.

Οὕτω γὰρ] H. e. quia viri fortes et strenui erant, non pavidi, non hostium formidine perculsi, sed bene de seque de patriaque sperabant, contra quam Alcibiades, qui maluit in equo merere, quia equiti celerior atque expeditior fuga est, quam peditati sub gravi armaturâ laborati. Idem.

Ὅτ', εἰ] Ὅτι, εἰ. Cont. Quæ lectio ea probabilior est, quod iota in ὅτι non vulgo elidatur. Auger.

Τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος] Recurrit hæc eadem dictio p. 147. 11. ed. Steph. verum hic loci est corrigendum, aut sic τῆς ἐν τῇ πρώτῃ τάξει addatur, id quod in posteriore loco Scaliger quoque fecit, aut sic, ut post τεταγμένος addatur εἶναι. quod in posteriorem locum haud quadrat. Reisk. Sub. ἐν τῇ. Auger.

δ'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἡγοῦμαι δικάζειν ὑμᾶς, οὐ μόνον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμούντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. ἐὰν μὲν τοίνυν τοὺς ἀγνῶτας κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων· οὐδεὶς γὰρ εἴσεται [1] τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα· ἐὰν δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται, ὥστε τούτῳ παραδείγματι χρώμενοι βελτίους ἔσονται οἱ πολῖται. ἐὰν τοίνυν τούτου καταψηφιεῖσθε, οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει εἴσονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται καὶ οἱ πολέμιοι πεύσονται, καὶ ἡγήσονται πολὺ πλείονος ἀξίαν εἶναι τὴν πόλιν, ἐὰν ὁρῶσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τῶν ἁμαρτημάτων μάλισθ' ὑμᾶς ὀργιζομένους καὶ μηδεμιᾶς συγγνώμης τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ τυγχάνοντας. ἐνθυμεῖσθε [2] δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν κάμνοντες ἐτύγχανον, οἱ δὲ ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, καὶ ἡδέως ἂν οἱ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι καταμείναντες ἐθεραπεύοντο, οἱ δὲ οἴκαδ' ἀπελθόντες τῶν οἰκείων ἐπεμέλοντο, οἱ δὲ [3] ψιλοὶ ἐστρατεύοντο, οἱ δ' ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐτολμᾶτε ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐδὲ τὰ ἀρεστὰ ὑμῖν αὐτοῖς αἱρεῖσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς πόλεως νόμους ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον. ὧν χρὴ μεμνημένους ὑμᾶς νυνὶ τὴν ψῆφον [4] φέρειν, καὶ πᾶσι φανερὸν

[1] τὸν R. [2] οὖν T. R. A. [3] φίλοι T. R.
[4] φέρειν om. T. ante τὴν ponit R.

Τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφ.] Τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφ. de suo dedit Reiskius. Vulgatam tamen tuetur Wakefield. Silv. Crit. sect. CLXVII.

Ἐὰν ἐρῶσιν] Mallem: ἐπάν. postquam. quia præcessit ἐὰν in hac sententia. Sic Orat. XXX. ἐπὰν παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. MARKLAND.

Οἱ δὲ φίλοι] οἱ δὲ ψιλοί. CONT. Locus desperatissimus, quem tametsi aliquantulum sanando profoceris, mutans φίλοι vel in ἐπαλῖται cum Schotto, vel in ψιλοὶ, quo pacto videtur Groularius accepisse, etiamnum tamen vel meliorem Cod. vel felicius ingenium desidero, ut cetera complanentur, quæ sunt mendosissima. TAYLOR. Obvium erat ψιλοὶ, *levis armaturæ milites:* quos τῆς κουφῆς ὁπλίσεως vocat Philo Vit. Mos. p. 427. nempe, ἀκοντιστάς τε καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας. Lucianus Ver. Hist. p. 649. ψιλοί τε ὄντες, καὶ πεζοὶ, πλὴν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. Nota vox ex omnibus Historicis. Vide Pollucem I. 10. segm. 131. et Scholiast. Thucydides lib. I. segm. 60. et Demosth. adv. Aristocratem, ubi conjungit ψιλοὺς et ἱππέας, quemadmodum in hoc loco Lysias, et Thucydides lib. II. segm. 79. et IV. 93: et alibi passim. MARKLAND. Malim οἱ δ' ἐν ψιλοῖς ἐστρατεύοντο, ut statim sequitur οἱ δ' ἐν ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον. REISK.

Πολέμους] Legendum πολεμίους, ut olim observavi. Vid. nostræ Edit. p. 44. TAYLOR. Scribe πολεμίους, *hostes:* ut Orat. XVI. τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους. Statim post φῆφον recte inserit Stephanus φέρειν: ut Orat. XV. ad finem. Mox forte scribendum: καὶ ἀντιβολήσουσιν ὑμᾶς ἀξιοῦν—καταγνῶναι. non ἀξιοῦντες. MARKLAND.

Ψῆφον, καὶ] Π. Ψῆφον φέρειν, καί. H. STEPHAN. SCALIG. CONT.

δ ποιεῖν ὅτι Ἀθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι ὑφ' ὑμῶν κακῶς πείσονται.

ε. Ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ μὲν τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐχ ἕξειν αὐτοὺς ὅ τι λέξουσιν· ἀναβαίνοντες δ' ὑμᾶς ἐξαιτήσονται καὶ ἀντιβολήσουσιν, οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱέος τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι, ὡς ἐκεῖνον πολλῶν ἀγαθῶν ἀλλ' οὐχὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον γεγενημένον, [1]ὃν εἰ τηλικοῦτον ὄντα ἀπεκτείνατε, ὅτε πρῶτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ἐξαμαρτάνοντα, οὐκ ἂν ἐγένοντο συμφοραὶ τοσαῦται τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἶναι, εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωτε, ταῦ δὲ υἱοῦ ἀδικοῦντος δι' ἐκεῖνον ἀποψηφιεῖσθε· ὃς αὐτὸς μὲν οὐκ ἐτόλμα μεθ' [2]ὑμῶν μάχεσθαι, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ μετὰ τῶν πολεμίων ἠξίου στρατεύεσθαι. καὶ [3]ὅτε 528
μὲν παῖς [4]ἦν καὶ οὕτω δῆλος ἦν οἱωοῖός τις ἔσται, διὰ 529

[1] ὃν om. T. [2] ἡμῶν T. R. A. [3] ὅταν T. R. A.
[4] ἦν, οὕτω T. ὂν οὕπω R. ἦν (οὕπω—ἴσται) A.

Αὐτοὺς] Alcibiadem puta ejusque patronos atque advocatos. Reisk.

Ἐξαιτήσονται] Malim simplex *αἰτήσονται*, quia *ἐξαιτίομαι* non dicitur sine aliquo regimine. Auger.

Ἐκεῖνον—γεγενημένον] Ego nullus dubito hos accusativos cum genitivis *ἐκείνου* et *γεγενημένου* esse mutandos. redeunt enim non ad juniorem Alcibiadem, sed ad seniorem. nisi mavis accusativos absolutos esse. Reisk.

Γεγενημένον, εἰ τηλικοῦτον etc]. Γρ. ὃν εἰ τηλ. Cont. Taylor. Restitue ὃν ante si. ὃν εἰ *τηλικοῦτον ὄντα* etc. Amittebatur in præcedente syllaba. Markland. Interposui ὃν. redit ad Alcibiadem, patrem hujus, rei. Reisk.

Τηλικοῦτον] Intelligo, ea ætate qua nunc est filius Alcibiades. Auger.

Μεθ' ὑμῶν μάχεσθαι] *ὑμῶν*. Cont. Potius *ἡμῶν*. ut ante: *οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατευσαμένων*. et ita sæpe in hac Oratione. Markland.

Μετὰ τῶν πολεμίων] Post *μετὰ τῶν πολεμίων* addendum videtur *ἐφ' ὑμᾶς*. v. p. 436. v. 6. p. 437. v. 5. 10. Reisk.

Οὕτω δῆλος ἦν ψ. τ. λ.] Οὕπω δῆλος ὢν, vel *καὶ οὕπω δῆλος ἦν*. Cont. Itane? Illene, quem crediderim domesticas calamitates, non sui ingenii specimina prægravasse? Namque ita profecto Lysias: *διὰ τὰ πατρὸς ἁμαρτήματα ὀλίγου τοῖς ἔνδεκα παρεδόθη*. Et ita de se ipso testatur

misisse aspernendus. Οὕτω δὲ *πίττακος ἦν γεγονὼς διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κατέστην*. Isocr. de Big. §. ιζ'. Quid? Quadrimulum? *τηλικοῦτον*, morum tam illustria pignora dedisse? Lego secure: Οὕπω δῆλον ὂν *οἱωοῖός τις ἴσται*. Atque ita procedet argumentum. *Eumne, quem* insontem, *quem incertum an patriæ aliquando prodesse potuerit*: oppresit *olim vestra* in patrem querela, *eumne, inquam, jam* propriis flagitiis *onustum* eripiet in patrem misericordia? Locus non admodum absimilis visitur in fine orationis pro Polystrato. Taylor. Sensus postulat, ut in hoc Lysiæ loco, pro οὕτω δῆλος ἦν, legamus οὕπω δῆλος ὤν: quia non ob *sua* aliqua, sed ob *Patris* delicta, hoc illi periculum, *puero* adhuc, impendisse dicit Orator. ex Patris vero peccatis dignosci non potuit indoles Filii *μήπω πεφάνταί τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν*, ut in re, ab hac non aliena, loquitur D. Paulus Rom. IX. 11. Sic Orat. XX. *διὰ τοὺς παῖδας, οὓς οὔπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται*. et ita Orat. II. Isæus de Hæred. Apollod. p. 66. *ἀλλὰ καὶ τῷτ' ἦν ἄδηλον καὶ τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον, εἴτε μοχθηρὸν ἄξιον ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν*: scil. *παιδίον*. Vide etiam Nostrum Orat. XXVI. et Demosth. in Aphobum Orat. II. §. ε'. *ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ καὶ μήπω πώραν εἰληφότος ποῖός τις ἂν εἰς ὑμᾶς εἶην*, etc. Markland.

τοὺς [1] τοῦ πατρὸς ἀμελοῦμεν ὀλίγου τοῖς ἔνδεκα παραδόντ' ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνου πεπραγμένοις ἐπίστασθε καὶ τὴν τούτου πονηρίαν, διὰ τὸν πατέρα ἐλεεῖν αὐτὸν ἀξιώσετε; οὐκοῦν δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τούτους μὲν οὕτως εὐτυχεῖς εἶναι, ὥστε, ἐπειδὰν ἐξαμαρτάνοντες ληφθῶσι, διὰ τὸ αὐτῶν γένος σώζεσθαι, ἡμᾶς δὲ, εἰ ἐδυστυχήσαμεν διὰ τοὺς οὕτως ἀτακτοῦντας, [2] μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, [3] μηδὲ διὰ τοὺς τῶν προγόνων [4] ἀρετάς. καίτοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων γεγόνασι, καὶ αὐδὲν ὅμοιαι τοῖς ὑπὸ τούτων περὶ τὴν πόλιν πεπραγμένοις, ὦ ἄνδρες δικασταί. εἰ δ' ἐκεῖναι δοκοῦσι βελτίους εἶναι, σώζοντες τοὺς φίλους, δῆλον ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνους δόξετε εἶναι τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς. ἀξιῶ δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν μέν τινες τῶν συγγενῶν αὐτὸν ἐξαιτῶνται, ὀργίζεσθαι, ὅτι τούτου μὲν

[1] τοῦ om. T. R. [2] μηδὲν A. [3] μηδ' ἂν τὰς T. R. μηδ' αὐτὰς τὰς A. [4] ἀρετὰς λέγη. R.

Τὰ πατρὸς] Malim articulum τοῦ interponi. Reisk.

Ὀλίγου] Sub. δεῖν, et sume adverbialiter, *ferme*. Auger.

Αὐτῶν] Π. αὐτῶν. Τοὺς δὲ αὐτούς. H. Stephan. αὐτῶν. Scalig. Cont. Perinde erit, dummodo vulgata mecum contemperis. Taylor.

Ἀρετὰς] Π. ἀρετὰς προβάλλονται. Ἢ παρέχονται. Ἢ προβαλλόμεθα. Ὁμοίως δὲ παρεχόμεθα. Εἰ δὲ μὴ, δεῖ ἐπιτάγειν περὶ τοῦ, Δύνασθαι ἐξαιτήσασθαι. H. Stephan. Id ultimum fortasse rectius cum levi mutatione: μηδὲν ἂν δύνασθαι π. τ. π. ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Aliter Scal. μηδὲ διὰ τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Taylor. Obvia, ut mihi videtur, est medicina: μηδὲν ἂν δύνασθαι—μηδ' αὐτὰς τὰς τ. π. ἀρετὰς, καίτοι πολλαὶ—γεγόνασι, etc. Emphasis et Indignatio hujus loci pulcherrimi pendet ab Oppositione inter *Genus* et *Virtutes*. Quam inique, inquit, in hac re agitur! Alcibiades, si deliquerint, ob nobilitatem generis et longum Majorum stemma a vobis servabuntur: si vero Nos, per istud delictum eorum, ab hostibus victi fuissemus, *nihil* Nos servaret, ne ipsæ quidem Virtutes (et quanto majus hoc quam *Genus*) majorum nostrorum, tametsi multæ et magnæ fuerint, atque his ipsis hostibus salutares, etc. Markland.

Ὦ ἄνδρες δικασταί.] Hæ voces nostro non solent Clausulam finire: tametsi Demosthenes ita passim facit, et Lysias semel, vel bis. Præterea, in hujus sententiæ initio occurrunt; et mox sequuntur. Puto esse a Scriba. Sic et Orat. XVIII. καίτοι δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑπὲ μὲν τῶν πολεμίων etc. ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοιούτους γεγενημένους, τῶν ὄντων ἀνοσιωτάτους etc. οὐ δ' οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου etc. Quam insulsa est hæc repetitio! merito irrisa Luciano in Rhet. Præcept. p. 330. πῶν ποτε ἀνεφέγγυον πρόγμασιν οὕτω, τοὺς ἀνδρας τοὺς δικαστὰς ὑπομένας ὑμμιλῶς, πανταχοῦ νῦν οἷον τὸν ἀριστέα. et si quando tibi desit canorum negotium, cum modulatione profer istam formulam ὦ ἄνδρες δικασταί, et puta te harmoniam explevisse. Sed ne existimes Lysiam ita reliquisse. Markland. Exclamatio inprimis gravis et efficax, atque opportuna, nervorum plena et spirituum. Auditores enim tum revocat ad contemplationem fortium facinorum a majoribus editorum, eosque ad imitandum stimulat, tam graviter indignatur et ingemiscit turpitudini facinorum gentis Alcibiadeæ, tam dissimilis majoribus, eoque auditores ad succensendum illis atque ulciscendum accendit. Reisk.

Βελτίους—ἀμείνους] Nihil aliud sunt, quam καλοὶ κἀγαθοί. boni atque fortes, homines frugi, viri honesti et probi. Idem.

οὐκ ἐπεχείρησαν δεηθῆναι, ἢ δεηθέντες οὐκ ἐδύναντο εὑρέσθαι, πεισθέντες ὑπὸ τῆς πόλεως προσκαττύμενοι, ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται εἰς οὐ χρὴ παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν. ἐὰν δέ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτοῖς ἐπιδείξειν μὲν τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι κεὶ τοὺς φανεροὺς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται, ὑμᾶς χρὴ ὑπολαμβάνειν πρῶτον μὲν ὅτι, εἰ πάντες Ἀλκιβιάδῃ ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν ἂν ἦδει τῶν στρατηγῶν — οὐδὲ γὰρ

[1] ἀλλ' ἦδει τοῦ στρατηγοῦ T.

Εἰρέσθαι] Lege τρέσθαι. N. c. Eratosth. init. πολίτας ἐν ἀρετῇ καὶ δικαιοσύνῃ τρωθῆναι. TAYLOR. Mirum, unde tanta depravatio, si Lysias scripsit πεῖσαι, et tamen vix aliud scribere potuit, si sensum spectes, et sequentia, ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται etc. Orat. XXXI. καὶ δεῖσθαι ἡμῶν, ἐπειδὴν ἡμεῖ οἷοι δύνασθε πεῖσαι. MARKLAND. Bene habet hoc verbum δεῖσθαι. εὔχεσθαι est *aliquid ab aliquo precibus, gratiave, aut alio quocunque modo, impetrare*. πείθειν non tam cum εἰρέσθαι, quam cum δεῖσθαι cohaeret. Interjecta pro parenthesi haberi possunt. REISK. *Non potuerunt obtinere, consequi*. AUGER.

Πλείστους πραττόμενα] Π. προστατόμενα. H. STEPHAN. SCAL. CONT. TAYLOR. Verissime Stephanus emendavit, legendo πραττόμενα. et ita infra, πείθειν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προστατόμενα, non πραττόμενα. In MSS. hoc vox ita scribitur, πρᾶττόμενα. unde, unimo apice, seu minuto ο, ex πραττόμενα exiit πραττόμενα. quod mendum frequentissimum est. Sic in Epitaphio, seu Orat. II. pro θεῖα πράγματα legendum puto προστάγματα. et ita in Philone Judaeo p. 372. ed. Turneb. pro πράττειν scribendum προστάττειν. et p. 671. pro πραχθὲν, προσταχθὲν. Hinc etiam emendandus Herodianus VII. 17. καὶ τὰ θεῖα διακονήσαντες βαδίως, μᾶλιστα τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος, τούς τε ἐκείνου προστατοῦντας, οἱ τὰ Μαξιμίνου φρονοῦν, ἀναστήσαντες, πρανέστατο Ῥωμαίοις· ita distinguendum et legendum, pro ἐκείνου πράττοντας, quam ex conjectura suspectam habuit Stephanus. Nec dubito, quin Xenophon Ἀπομνημ. lib. V. p. 862. scripserit: τοῖς δεδεσποτευμένοις πᾶσι μᾶλιστα προστάττειν προστάγματα. ubi nunc legitur πράγματα. Vide Humanissimum Montfauconium Palaeogr. Graec. lib. V. c. 1. Haec extra propositum meum: Lectori tamen φιλέλλην non ingrata fore opinor. MARKLAND.

Ἐὰν δέ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτοῖς] —ὑμᾶς δὲ χρὴ etc.] Malim: τῶν στρατηγούντων. patere videtur ex sequentibus, quorum tota Argumentatio ad τοὺς στρατηγοὺς vel στρατηγοῦντας, pertinet, non ad τοὺς ἄρχοντας: nisi voci ἀρχόντων additum fuisset ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ut Orat. XIV. Longe enim aliud fere οἱ ἄρχοντες simpliciter, et οἱ ἄρχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, i. e. οἱ στρατηγοῦντες, de quibus hic agitur. Vide tamen Orat. XVI. ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων· ubi τῶν ἀρχόντων videtur idem esse, quod τῶν στρατηγῶν. et Orat. XXII. ubi τοὺς ἄρχοντας denotat τοὺς σιτοφύλακας, *praefectos rei frumentariae*. Sic et Matthaeo IX. 18. vocatur ἄρχων, absolute, quem Lucas VIII. 41. ἄρχοντα τῆς συναγωγῆς appellat. Nihil igitur muto. Pro ultimo δὲ Stephanus voluit δή. Si ex MSS. reciperem: ex Conjectura, non necessarium puto. ita enim saepe loquuntur hi Scriptores. MARKLAND.

Πλουσίαν, φιλοτιμουμένοι δὲ ὅτι] Sine dubio leg. est: πλουῦντας, φιλοτιμούμενοι ὅτι (sine δὲ). REISK.

Ὑμᾶς δὲ χρὴ] Π. ὑμᾶς δὴ χρή. H. STEPHAN.

Οὐδὲν ἀλλ' ἦδει] Π. οὐδὲν ἄρα ἦδει. IDEM. Bene est. Lego autem deinceps pro οὐδὲν οὐδένα, vel, quia tutius est ad MS. accedere, οὐδέ. Sic enim Cod. Steph. Jam recta sunt omnia: Εἰ πάντες Ἀλ. ὅμοιοι ἐγίνοντο, οὐδὲν ἄρα ἦδει τῶν στρατηγῶν· οὐδὲ γὰρ ἂν εἶχον ὅτου ἡγοῦντο. TAYLOR. οὐδὲν ἦδει. CONT. Scribo: οὐδὲν ἂν ἦδει τῶν στρατηγῶν· οὐδένα γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῦντο. *nullum opus fuisset militiae ducibus: neminem enim illi habituri erant, cui imperarent*. Demosthenes πρὸς Λεπτιν. §. γ'. Εἰ μὲν οὖν Λεπτίνης ἐμέλλεν ἐᾶν ἡμᾶς, ὃς ἐστὶν υἱὸς Ἡγησίου Ἀχιλλέως, οὐδὲν ἂν ἦδει πολλῶν λόγων. Vide et Thucyd. lib. I. segm. 74. et Xenophontem Ἀναβ. V. 1. 10. MARKLAND. Dedi οὐδὲν ἂν ἦδει τῶν στρατηγῶν. pro lectione vulgari οὐδὲν ἀλλ' ἦδει τοῦ στρατηγοῦ. Ita se quidem poterat sanum videri τοῦ στρατηγοῦ. verum inaequalitas pluralis εἶχον et ἡγοῦντο necessarium faciunt, ut τῶν στρατηγῶν legatur. REISK.

534 εἶχον ὅτου ἡγοῦντο —, ἔπειθ' ὅτι πολὺ μᾶλλον [1] αὐτοῖς προσήκει τῶν λιπόντων τὴν τάξιν κατηγορεῖν ἢ ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀπολογεῖσθαι. τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς τοὺς ἄλλους ἐθελήσειν ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσταττόμενα, ὅταν αὐτοὶ οὗτοι τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν πειρῶνται; ἐγὼ τοίνυν ἀξιῶ, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν οἱ λέγοντες καὶ αὐτού- 35
μενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου ὡς ἐστρατεύσατο ἐν τοῖς ὁπλίταις ἢ ὡς [2] ἱππεύειν δεδοκιμασμένος [3] ἐστὶν, ἀποψηφίσασθαι· ἐὰν δὲ μηδὲν ἔχοντες δίκαιον [4] κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι,
535 μεμνῆσθαι χρὴ ὅτι διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν καὶ τοῖς νόμοις μὴ πείθεσθαι, καὶ ὅτι λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι βοηθοῦντες πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιήσουσι.

ς'. Θαυμάζω δὲ μάλιστα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τις 40
ὑμῶν τὸν Ἀλκιβιάδην ἀξιώσει διὰ μὲν τοὺς βοηθοῦντας σώζεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν μὴ ἀπολέσθαι. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ἵν' ἐπίστησθε ὅτι οὐκ ἂν εἰκότως αὐτοῦ ἀποψηφίζοισθε, ὡς ταῦτα μὲν ἡμαρτηκότος, τὰ δ' ἄλλα πολίτου χρηστοῦ γεγενημένου· ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων
τῶν τούτῳ πεπραγμένων δικαίως ἂν αὐτοῦ θάνατον κατα- ψηφίζοισθε. προσήκει δ' ὑμῖν περὶ αὐτῶν εἰδέναι· ἐπειδὴ γὰρ καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε λεγόντων τὰς 142. 1
σφετέρας αὐτῶν ἀρετὰς καὶ τὰς τῶν προγόνων εὐεργεσίας, εἰκὸς ὑμᾶς καὶ τῶν κατηγόρων ἀκροᾶσθαι, ἐὰν ἀποφαίνωσι

[1] αὐτοὺς T. R. A. [2] ἱππεῦσιν T. ἱππεῦσαι R. ἱππεῦσι A. [3] ἐστὶν om. T. R. A. [4] κελεύωσιν αὐτοὶ T. οὐ κελεύωσιν αὐτῷ R. κελεύωσιν αὐτοὶ μὴ A.

Ἱππεύειν] F. Ἱππεύει. Scalig. Ἱππεύσατο, vel ἱππεῦσιν. Cont. Lectio est, ut nos conformavimus. Taylor. Lege: ἱππεύς. Markland.

Ὀργίζεσθαι] Μὴ ὀργίζεσθαι. Cont. Rectius hoc quam Schott. ἀποψηφίζεσθαι. Taylor. Obvium erat, κωλύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, prohibeant vos illi irasci. Sed verius puto, κελεύωσιν αὐτῷ μὴ ὀργίζεσθαι: propter locum Orat. XV. ubi loquitur de his ipsis στρατηγοῖς· ἐνθυμεῖσθαι χρὴ, ὅτι ὑμεμίσηκατε, τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὅ τι ἂν οὗτοι κελεύωσι ψηφιεῖσθαι. Invidiosa est vox κελεύειν, in libero populo. unde Orat. II. de Theramene: ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν. et paulo post: εἰ μὴ ποιήσαισθ' ἃ Θηραμένης κελεύει. artificiose. Pro αὐτοὶ ὀργίζεσθαι Schottus conjicit αὐτοῦ ἀποψηφίζεσθαι. nimis violenter. Infra, pro τὴν αὐτοῦ πονηρίαν, scribe, αὐτῷ. Markland. Dedi δίκαιον (subaudi εἶναι, quanquam nescio an hoc sit melius additum), οὐ κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι. Reisk. Addidi μὴ, sed malim legi χαρίζεσθαι, sine μή. Auger.

Ἀξιώσει] Π. ἀξιώσει. H. Stephan. Cont. Cum Steph., qui suam conjecturam ex Cod. nostro Coisl. confirmatam habet, ἀξιώσει, et mox αὐτοῦ. Taylor. Tota hæc sententia sic videtur enuntianda fuisse: ἀξιώσει, διὰ μὲν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν ἀπολέσθαι, διὰ δὲ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῷ σώζεσθαι. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι. Reisk.

Σφετέρας αὐτῶν] Dormitavit magnus Scal. qui jussit αὐτῶν. Taylor.

τοὺς φεύγοντας πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότας καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν πολλῶν [1] κακῶν αἰτίους γεγενημένους. 536

ζ'. Οὗτος γὰρ παῖς μὲν ὢν παρ' Ἀρχεδήμῳ τῷ γλάμωνι, [2] οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων [3] ὑφηρημένῳ, πολλῶν ὁρώντων, [4] νυκτός τε ὑπὸ τῷ [5] αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος ἐκώμαζε [6] καὶ μεθ' ἡμέραν, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, μιμούμενος τοὺς 537 ἑαυτοῦ προγόνους, καὶ ἡγούμενος οὐκ ἂν δύνασθαι πρεσβύτερος ὢν λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ νέος ὢν πονηρότατος [7] δόξειεν εἶναι. μετεπέμφθη δ' ὑπὸ [8] Ἀρχεβιάδου, ἐπειδὴ φανερῶς ἐξημάρτανε. καίτοι ποῖόν τινα χρὴ αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν 538 νομίζεσθαι εἶναι, ὅστις κἀκείνῳ [9] τοιαῦτα ἐπιτηδεύων διεβέ-

[1] πολλῶν ὑμῖν αἰτ. A. [2] τῷ οὖν R. A. [3] ἀφῃρημένῳ T.
[4] ἔτι μὲν ὑπὸ T. ἔτινον ὑπὸ R. A. [5] αὐτήματι T. αὐτῷ στρώματι R. αὐτῷ στρώματι A.
[6] καὶ om. T. δὲ R. A. [7] δόξει T. R. A. [8] Ἀρχιβιάδου T. Ἀλκιβιάδου A.
[9] ταὐτὰ T. A.

Αἰτίους γεγενημένους] Interponi velim ὑμῖν. Reisk.

Ἀρχεδήμῳ] Hunc Archedemum in theatro tradaxit Aristophanes, ut in Ranis v. 419. Traducitur autem ut extraneus, et lippus, ut malus etiam, et qui funditus perire debebat v. 596. De eo etiam Xenoph. Hellenic. i. 7. 2. Palmer.

Ἀφῃρημένῳ] Melior mihi videtur Lectio MS. ὑφῃρημένῳ. Ita infra: πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. et Orat. XXIX. οὐδὲν ὑφῃρημένον τῶν ὑμετέρων. Archedemi istius τοῦ γλάμωνος meminit Aristophanes Ran. v. 596. Markland.

Αὐτήματι] Schottus: ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτήματι καταπείμενος. quasi nondum sui juris. Ita accepit et Groularius. At hoc nondum mihi sincere placet, neque quod hariolatur vir eruditissimus αὐτήματι, sub dio. Leg. ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Lucian. in vit. auct. ὑπὸ ταὐτὸν ἱμάτιον καταπίπτειν. et ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ καταπείμενος. Aristot. apud Athenod. ἀναπείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Ita Theocrit. Helen. Epith. ver. 19. Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὸν μίαν ὄχετο χλαῖναν. Taylor. Vertunt quidem, nondum sui juris, sed probandum erat ita verti posse, vel omnino Græcum esse, τῷ αὐτήματι. Latet aliquid, quod puerili ætati, vel adhuc immaturæ, proprium est, quale istud, ἔτι ἐν σπαργάνοις καὶ γάλακτι, de ætate infantili, apud Ælianum V. H. VIII. 8. vel quale foret ἔτι ἐν χλαμύδι, de ætate ephebica: de quo vide locum Plutarchi in Erotico, locum vero Plutarchi cito ex Cl. Grævio ad Lucian. Solœcist. p. 757. (ἐμανθάνετο μειράκιον ἐν χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δείμενον. de vidua quadam nobili, quæ adulescentulum amavit) et Max. Tyrium Diss. XXVI. et quæ collegit eruditiss. Valesius Not. in Maussacum ad Harpocrat. p. 320. Ita vero distinguendum puto hunc locum: οὗτος γὰρ, παῖς μὲν ὤν, — πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτήματι, κατακείμενος ἐκώμαζε, μεθ' ἡμέραν, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, etc. Distincte nequitiam Alcibiadis describit, et per singula κῶλα adaugt. Ultimum istud, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, egregie illustrat locus Philonis Lib. de Josepho: τοῖς δὲ ἄλλοις ἐφεῖται, μετὰ τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην ἡλικίαν, πόρναις, καὶ χαμαιτύποις, καὶ ταῖς ὅσαι μισθαρνοῦσιν ὑπὸ τοῖς σώμασι, μετὰ πολλῆς ἀδείας χρῆσθαι· πᾶς' ἡμῖν δὲ, οὐ' ἑταίρᾳ, ἔξεστιν· ἀλλὰ κατὰ τῆς ἰτιαμούσης ὥρισται δίκη θανάτου. Loquitur Josephus de moribus aliarum gentium collatis cum Hebræorum institutis. Markland. Contius emendat, ut nos emendavimus, nisi quod pro ὑπὸ dat ἐγὶ, quod malim. AugER.

Λαμπρὸς] Π. λαμπρός. H. Stephan. Recte. Taylor. Markland.

Δόξει] F. δόξει. Scal. Schott. Cont. Taylor. Markland. Malim tamen in optativo, δόξειεν. Reisk.

Μετεπέμφθη ὑπὸ Ἀρχεβιάδου] Scorta dicuntur ab amatoribus μετα πέμπεσθαι, cum ab amantibus per servos domum missos, palam et importune atque cum convicio, ad compotandum et pervigilandum secum arcessuntur. Verum hanc vocabuli significationem ab hoc loco alienam esse monstrant insequentia. quare malim κατεμέμφθη, objurgabatur. Reisk.

Φανερῶς ἐξημάρτανε] Ko nempe modo, quo Æschines Timarchum arguit in corpus suum peccasse, quæstum meretricium vulgariter exercendo. Idem.

ἔλητο, [1]ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτ' ἐδίδασκε; μετὰ Θεοτίμου δὲ ἐπιβουλεύσας τῷ πατρὶ Ὀρεοὺς προὔδωκεν. ὁ δὲ, παραλαβὼν τὸ χωρίον, πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα, 539 [2]τελευτῶν δὲ δήσας ἀργύριον εἰσεπράττετο. ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα, ὥστε [3]οὐδὲ ἀποθανόντος ἔφασκε τὰ ὄντα κομίσασθαι. τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, ἐραστὴς 541 γενόμενος [4]Ἀρχεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο. οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ

[1] ὃς T. A. [2] τελευτῶντα T. [3] οὐδ' ἂν R. [4] Ἀρχιβιάδης T. A.

Διαβίβλητο] Sensus claudicat, nisi legatur διαβεβλημένος τοὺς ἄλλους ἐδίδασκε. Palmer. Jam duce Palmerio, locum misere intelligo, quam dedum. Cod. Steph. ὅστις κἀκείνῳ τοιαῦτα ἐπιτιθείσιν κ. τ. λ. Quam lectionem sequuntur interpretes. Sed vulgata recte se habent. Sis tamen interea admonitus, de Alcibiade patre hic non agi. Invenit enim in suo Cod. Groularius Ἀρχιβιάδου, quo pacto etiam inferius Cod. Steph. pro Ἀλκιβιάδης, Ἀρχιβιάδης. Taylor.

Ὀρεοὺς] Ὠρεούς. Scalig.

Προὔδωκεν] Theotimo puta. ad quem etiam ὁ δὲ et παραλαβὼν redit. qui Theotimus ab Alcibiade juniore traditum sibi castellum nactus, primum eum stupre polluit, deinde in custodiam dedit. Reisk.

Ὡραῖον ὄντα, τελευτῶντα δὲ δήσας, etc.] Distingue et lege: ὡραῖον ὄντα· τελευτῶν δὲ δήσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο. Τελευτῶν est tandem. Paulo ante distinguendum: ἐπιβουλεύσας, τῷ πατρὶ Ὀρεὼς προὔδωκεν: scil. Patri suo Alcibiadi. ὁ δὲ, scil. Alcibiades pater, ὕβριζεν αὐτὸν, nempe Θεότιμον. sequitur, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα etc. pater vero Theotimi tanto illum (Theotimum) odio habuit. Nescio quomodo, ἀσαφῶς, nec cum solita sua subtilitate hæc narrat Lysias. Mox pro κομίσασθαι scribo κομίσεσθαι, se relaturum. Τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, scil. patre Theotimi. ὃς υἱὸν ἐλύσατο: MS. αὐτὸν Forte, τὸν υἱὸν ἐλύσατο. intelligit Theotimum. MS. tamen non male. Paulo ante, pro Ὀρεοὺς Stephani Codex Ὀρεούς. Forte, Ὀρειάς. Vide Thucydidem VI. 7. Markland. L. τελευτῶν, ut respondeat τῷ πρότερον. Taylor.

Εἰσεπράττετο] Nummos exigebat Theotimus ab Alcibiade pro redemptione e carcere, si vellet libertatem recuperare, haud recuperaturus nisi det. Reisk.

Κομίσασθαι] Κομίσεσθαι. Taylor. Sub. ἂν. Auger.

Ἐκεῖνον] Ad utrum redeat, ad patremne Alcibiadem, an ad Theotimum, ambiguum est. ego tamen ad patrem referre malo. Reisk.

Ἐραστὴς] Tenebricosus locus et obscurus, si sic legatur. De Theotimo quidem intelligo, quæ dixit supra: πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα et quæ sequuntur. Sed si pro ἐραστὴς γενόμενος legatur ἐγκρατὴς γενόμενος, omnia erunt plana. Sic igitur intelligo. Alcibiades junior, de quo hic agitur, proditione cum quodam Theotimo ordita illi tradidit Oreos locum circa Chersonesum, quem muniverat pater suus Alcibiades (nam eum sibi munivisse castella quædam circa Bisanthem et Chersonesum in Thracia scribit Plutarchus in ejus vita) et amasius etiam illius Theotimi factus est. Sed ille Theotimus metuens, ut est verisimile, ne qui patrem suum prodiderat, etiam eum proderet, Alcibiadem habuit in vinculis, sperans incuper se a patre accepturum pecuniam pro filii redemptione. At pater iratus negavit se vel eum mortui requisiturum. Postea vero Theotimo mortuo Alcibiades pater Oreos recuperavit, et ejus loci factus dominus, id est ἐγκρατὴς, Alcibiadem juniorem utpote filium liberavit. Sic intelligendus est, meo quidem judicio, hic locus, et ex eo emendandus Constantini Porphyrogenetus locus Themate Occidentali primo, ubi sic legitur: Ἐπαρχία Θρᾴκης, ἤγουν Εὐρώπης ἀπὸ Κωνσταντίου, τοῦτ' ἔστι βουλκοτῶν, στύλος ιβ'. Εἴδοξα στύλις, Ἡράκλεια, Ἀραδοστύλις, Βιζύη, Πάνιον, Ὄρνα, Γάνος, etc. Legendum est autem: Βιζύη, Πάνιον, Ὄρεδς, Γάνος, etc. ut pluribus probamus in nostra Græcia. Palmer. Quod olim dixit Phocio de homine odioso, qui suam orationem molestissima garrulitate interpellaverat: Οἰκοῦν περὶ μὲν τῶν ἰκετῶν καὶ τῶν ἱκετῶν δικηάσατε, λίαν τοι μοι περὶ τῶν ψιλῶν καὶ πλανητῶν διαλθεῖν, id mihi ferme video contigisse. Theotimus Alcibiadem nostrum in vinculis habuit, neque eum redimere voluit pater. Eo mortuo Alcibiades propter delicias liberum esse voluit. Cod. enim Steph. Ἀρχιβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο. Quæ lectio est verissima. In Cod. Coisl. αὐτὸν degeneravit in δεινόν. Et cum Alcibiades in textum se sensit insinuaverat, in promptu erat, ut sequeretur ὃς υἱόν. Taylor.

ὕστερον κατασυβεύσας τὰ ὄντα, ἐκ λευκῆς οἰκτῆς ἐρημώμενος τοὺς φίλους κατεπόντιζεν.

η. Ὅσα μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἢ εἰς τοὺς πολίτας ἢ εἰς τοὺς οἰκείους ἢ περὶ τοὺς αὑτοῦ ξένους ἢ περὶ τοὺς ἄλλους ἡμάρτηκε, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν· Ἱππόνικος δὲ πολλοὺς παρακαλέσας ἐξέπεμψεν [1]τὴν [2]αὑτοῦ γυναῖκα, φάσκων τοῦτον, ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτῆς ἀλλ' ὡς ἄνδρα 542
[3]ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν [4]ἑαυτοῦ. καὶ τοιαῦθ' ἡμαρτηκότι καὶ οὕτω δεινὰ [5]καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πεποιηκότι, οὔτε τῶν πεπραγμένων [6]αὐτῷ μεταμέλει οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ἂν μᾶλλον ἴδοι κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων· [7]ὁ δ' ἑτέρους ὑβρίζειν πειρᾶται, ὥςπερ δυνάμενος ἂν πολλοστὸν μέρος τῶν [8]ὑπαρχόντων τῶν

[1] τὴν om. T. [2] αὐτοῦ om. R. [3] ἐκείνης om. A. [4] αὐτοῦ T. R. A.
[5] καὶ om. T. [6] αὐτῶν T. [7] οὗτος ὑπ. T. R. A. [8] ὑπαρχόντων T.

Ἐλύσατο] Pecuniam solvens, quam Theotimus pescebat, Archebiades Alcibiadem jamjorem e vinculis liberabat. Reisk.

Λευκῆς οἰκτῆς] Memorat Lysiæ orationem Ps. Alcibiadem Harpocr. in v. Image et Suidam, et Phot. Lex. MS. Taylor. Quum nisi plures Annæi (inquit Harpocration), omnes meminisse videtur Lucas Propontidis. Auger.

Ἐκείνης δὲ etc.] Initium hujus historiæ deest. Videtur autem hic Hipponicus frater fuisse Alcibiadis, qui ad uxorem Hipponici paulo liberius commigrare solebat. unde eam dimisit Hipponicus, querens: *Alcibiadem, ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτῆ ἀλλ' ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὑτοῦ, non ut fratrem ejus, sed ut maritum ejus, ad domum suam ventitare solere.* ita enim legendum puto pro ἀδελφὸν αὐτῆς: quæ lectio tantum dicti venustatem perdit. Si uxor Hipponici fuit Sopyr Alcibiadis, Lysias vix scripsisset αὐτῆς et ἐκείνης de eadem Persona: tametsi sciam Xenophontem ita loqui lib. I. Cyr. Anab. p. 249. E. Sed aliter Lysias semper, nisi fallor. Markland.

Αὐτοῦ] Hipponicum suum uxorem, Alcibiadis nostri sororem repudiavit. Taylor.

Ὡς εἰκ.] Contius: οἷκ ἐκ, quod malim. Auger.

Αὐτῆς — ἐκείνης] Alterutrum redundat. redit enim utrumque ad eandem mulierem, Alcibiadis jamdudum sororem, Hipponici nuperum. alius quicunque alterutro defunctus fuisset. Verum idem Lysias, hac-

vitatis alias, etiam ultra modum studiosa, haud raro vocabula præter necessitatem, et cum tædio lectorum adeo accumulat. Sophista nempe erat, Gorgiæ, et nescio an Isocratis quoque, præceptis imbutus, quo factum est, ut ubique locorum æqualitatem colorum (τῶν κώλων) sectetur. Reisk.

Αὐτῶν μεταμέλει] αὐτῇ. Cont. F. cum Scal. αὐτῇ μετ. Taylor. Scribo: αὐτῇ μεταμέλει. Sed quomodo potest aliquis duos pœnitentiæ facinorum, quæ nondum admisit? hoc enim verba ista sonant οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. et tamen sibi multo; quia αὐτῇ μεταμέλει: facile intelligi potest, ex sensu et præcedentibus suppleendum. Ellipsi satis frequenti, et cujus multa sunt Exempla in S. Literis, et aliis scriptoribus. Initio vero Orationis dixerat nullam spem reliquam esse de emendatione Alcibiadis: hic, de Futuris vaticinatur, et disertim affirmat. Markland.

Οὔτε τῶν μελλόντων] Οὔτε τῶν μελλόντων οἰσχύνη παρίσταται. Cont. Sub. μεταμελήσει, vel φροντίζει. Auger. Videtur sic leg. οὔτε μέλει τῶν μελλόντων. Reisk.

Ὃν] Ὃν δὲ. Cont. Malim: ἀλλ', ἂν — quod latet in μᾶλλον. Reisk.

Εἶδεν] Ἔδοξεν. Schott. Locus certe male sanus. Taylor. Schottus ἰδὼν: nisi fallor, pro ἴδοι, marum, affectionum animi. Sed rarum puto, τῶν ἰνιδίων. quasi aliquam partem portionem dedecorum sua familiæ cum aliis communicare posset. Sic Cant. XII. τῶν ἰνιδίων μετελήφθης. Markland.

Τῶν ἐνοικούντων] Sunt masculina,

543 [1] ἑαυτῷ προσηκόντων τοῖς ἄλλοις μεταδοῦναι, καὶ ταῦθ' 25
544 υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδου, [2] ὃς ἔπεισε μὲν Δεκέλειαν Λακεδαιμονίους ἐπιτειχίσαι, ἐπὶ δὲ τὰς νήσους ἀποστήσων ἔπλευσε, διδάσκαλος δὲ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἐγένετο, πλεονάκις δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστρατεύσατο ἢ μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπ' ἐκείνους. ἀνθ' ὧν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι τιμωρεῖσθαι προσήκει, ὄντινα [3] λαμβάνετε τούτων. καίτοι σφόδρα εἴθισται λέγειν, ὡς οὐκ εἰκός 30
545 ἐστι τὸν μὲν πατέρα αὐτοῦ κατελθόντα δωρεὰς παρὰ τοῦ δήμου λαβεῖν, τοῦτον δ' ἀδίκως διὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐκείνου διαβεβλῆσθαι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς [4] αὐτοῦ ἀφείλεσθε ὡς οὐ δικαίως δεδωκότες, τούτου δ' ἀδικοῦντος ἀποψηφιεῖσθε ὡς τοῦ πατρὸς χρηστοῦ περὶ τὴν πόλιν γεγενημένου.

[1] ἑαυτοῦ T. R. A.
[2] ὃς om. T. A.
[3] λαμβάνεται T. ἀν λαμβάνετε R. λαμζάνητε A.
[4] ἐκείνου A.

non neutra. *necessariorum suorum.* dedecorum genti suæ adhærentium. REISK.

Υἱὸς ὢν Α. κ. τ. λ.] Deest aliquid ad sententiæ intelligentiam. Sic lego: *υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδου ὃς ἔφησεν* etc. Et sic legendum esse cogit historia. PALMER. Hic, ut rei gestæ constet veritas, addo ὃς ἔφησεν. Non enim hic filius, sed parens Alcibiades auctor exstitit Lacedæmoniis, ut Deceleam munirent. Sic enim Alcibiadis filius apud Isocratem loquitur orat. de pace, et altera de Bigis §. δ'. Καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπιτείχισεν. Calumniari conantur patrem meum, quasi Deceleam munierit. Narrat idem semel iterumque Thucyd. l. 7. Diod. Sic. l. 13. Biblioth. et Plutarchus in Alcibiade, itemque Cornelius Nepos seu Æmilius Probus. Hujus, inquit, consilio Lacedæmonii cum Persarum rege amicitiam fecerunt: Deceleam in Attica munierant, præsidioque perpetuo ibi posito, in obsidione Athenas tenuerant. *Observ. Human.* IV. 9. A. SCHOTT. ὃς ἔφησεν. CONT. Scribe: ὃς ἔφησθε. ita quoque cepit Interpres: *cujus consilio Lacedæmonii Deceleam munierunt.* Hoc vero κἄλων, et duo sequentia, eodem ordine, et iisdem fere verbis prosequitur Alcibiades Fil. apud Isocratem de Big. *αὐτοῦ κατηγοροῦσιν, καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπιτείχισε, καὶ τὰς νήσους ἀπέστησε, καὶ τῶν πολεμίων κατέστη διδάσκαλος.* quod ultimum mox explicat, *παρ' ἐκείνου μαθεῖν Λακεδαιμονίους ὡς χρὴ πολεμεῖν.* MARKLAND. *Et in his quæ dixi se gerens filium Alcibiadis.* AUGER.

Ἐπιτειχίσαι] Scil. ἡμῖν. REISK.

Λαμβάνεται] Π. λαμβάνητε. H. STEPH. CONT. Et hucusque recte quoque Scal. Non erat necesse, ut adderet ὅντινα λαμβάνητε τρόπον. TAYLOR. Sic recte emendavit Stephanus, pro λαμβάνεται. His vero ita respondet Isocrates, sub persona Alcibiadis: *καὶ ταῦτον κάταφρονῆσαι τῶν νόμων, ὅστις περὶ ὧν ὑμᾶς ὑπ' ἐκείνου φασὶν ἠδικῆσθαι, τούτων αὐτὸ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιώσαι.* et leges adeo contemnunt, ut injuriarum, quibus ab eo (patre meo) vos affectos esse dicunt, a me pœnas exigi velint. MARKLAND.

Τούτων] Intellige, eorum qui se gerant ut Alcibiades pater et filius. AUGER.

Εἴθισται] Quinam? Num Alcibiades? profecto, non potest. Ad eum enim si hoc vocabulum rediret, versu proximo non *αὐτοῦ* cum leni, sed *αὑτοῦ* cum aspero dicendum fuerat. quamquam hoc leve est, item versu deinceps non *τοῦτον*, sed *ἑαυτὸν*. redit ergo ad advocatum pro Alcibiade contendentem, cujus nomen hic videtur excidisse. REISK.

Τοῦτον δ' ἀδίκως] Scribe, *αὐτὸν*, vel *ἑαυτὸν δ' ἀδίκως*: Alcibiades enim de *se ipso* loquitur. Hæc ita Isocrates: *πάντων δὲ δ' ἂν δυνάτων, εἰ, τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δωρεὰν λαβόντος, ἐγὼ διὰ τὴν ἐκείνου φυγὴν ζημιωθείην.* Eadem omnia. MARKLAND.

Αὐτοῦ] Redit ad Alcibiadem patrem. alius dixisset *αὐτὸν* in accusativo. Graci *ἀφαιρεῖσθαί τινά τι* dicunt. REISK.

θ'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἄλλων τε πολλῶν ἄξιον ἦν αὐτοῦ κατανοῆσαι, καὶ ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀρεταῖς χρῆται παραδείγματι περὶ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας. τολμᾷ γὰρ λέγειν, ὡς Ἀλκιβιάδης οὐδὲν δεινὸν εἴργασται ἐπὶ τὴν πατρίδα [1]στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας 546
Φυλὴν καταλαβεῖν καὶ δέμβρα τεμεῖν καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν, καὶ ταῦτα ποιήσαντας οὐκ ὄνειδος τοῖς παισὶ καταλιπεῖν, ἀλλὰ τιμὴν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις κτήσασθαι, ὡς τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν, καὶ ὅσοι κατήσαν Λακεδαιμονίων ἔχοντων τὴν πόλιν. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἡγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὗτοι μὲν ἐζήτουν κατιέναι, ὡς τὴν μὲν τῆς θαλάττης ἀρχὴν Λακεδαιμονίοις [2]παραδώσοντες, αὐτοὶ δ' ὑμῶν ἄρξοντες· τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος κατέλθὸν τοὺς μὲν πολεμίους ἐξήλασε, τῶν δὲ πολιτῶν καὶ
143. 1 τοὺς βουλομένους δουλεύειν ἠλευθέρωσεν· ὥστ' οὐχ ὁμοίων τῶν ἔργων ἀμφοτέροις γεγενημένων τοὺς λόγους ποιεῖται.

ι'. Ἀλλ' ὅμως, τοσούτων συμφορῶν καὶ οὕτως αὐτῷ μεγάλων ὑπαρχουσῶν, ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ φιλοτιμεῖται, καὶ λέγει ὡς οὕτως ἐκεῖνος μέγα ἐδύνατο, ὥστε τῇ πόλει πάντων κακῶν αἴτιος γεγένηται. καίτοι τίς
5 οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὃς οὐκ ἂν βουλόμενος 547
εἶναι πονηρὸς εἰσηγήσαιτο μὲν τοῖς πολεμίοις ἃ χρὴ καταλαβεῖν τῶν χωρίων, δηλώσειε δ' ἂν ἃ κακῶς φυλάττεται τῶν φρουρίων, διδάξειε δ' ἂν ἃ πονηρῶς ἔχει τῶν πραγμάτων, μηνύσειε δ' ἂν τοὺς βουλομένους ἀφίστασθαι τῶν συμμάχων; οὐ γὰρ δήπου, [3]ὅτε μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύνα-

[1] στρατεύσασθαι T. στρατευσάμενος R. A. [2] δόντες T. [3] ὅταν T. R. A.

Περὶ τῆς] Περὶ pro ὑπὲρ. ad colorandam suam improbitatem. IDEM.

Ἀλκιβιάδης] Corrige Ἀλκιδιάδη. TAYLOR.

Στρατεύσασθαι. καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας φυλὴν etc.] Στρατευσάμενος. CONT. Lege: ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φυγόντας Φυλὴν καταλαβεῖν, καὶ δένδρα τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν. Sic mox: ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν. Hoc Argumentum ita effert Iacobites, dicto loco: τίνος δ' ἀνεκτὸς ἦν; οὐ καταλαβόντος τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὴν σῖτον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ διαφθείροντος; καὶ τὴν γῆν ἐτέμνοντος; καὶ τὰ προάστεια ἐπιπρήσαντος; καὶ τελευτῶντος τοῖς τείχεσι προσβάλλοντος; MARKLAND.

Οὗτοι] Alcibiades puta cum factione sua. REISK.

Γεγενημένων] Post γεγενημένων desse videtur ὡς περὶ ὁμοίων. IDEM. Arbitror cum Reiskio desse ὡς περὶ τῶν ὁμοίων, vel saltem hanc debere subaudiri. AUGER.

Οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Haec prava interpunctione laborant apud Steph. Lege: οὐ γὰρ δήπου ὅταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμιν πᾶσιν εἶς τ' ἦν στρατεῦσαι τὴν πόλιν κ. τ. λ. TAYLOR. Forte, καὶ γὰρ, vel ἢ γὰρ δὴ σου

μιν, κακῶς οἷός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς ἐξανεπάτησας κατῆλθε καὶ πολλῶν ἦρξε τριήρων, οὔτε τοὺς πολεμίους ἐδύνατο ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν, οὔτε Κέως οὓς ἀπέστησε πάλιν φίλους ποιῆσαι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἀγαθὸν ὑμᾶς ἐργάσασθαι. ὥστ' οὐ χαλεπὸν γνῶναι, ὅτι Ἀλκιβιά-
548 δης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, πονηρίᾳ δὲ τῶν πολιτῶν πρῶτος ἦν. ἃ μὲν γὰρ ἤδει τῶν ὑμετέρων κακῶς ἔχοντα, μαντὴς [1] αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο· ἐπειδὴ δ' ἔδει καὶ στρατηγεῖν, οὐδὲν κακὸν ποιεῖν ἐκείνους ἐδύνατο, ἀλλ' ὑποσχόμενος δι' ἑαυτὸν ποιήσειν βασιλέα χρήματα, πλέον ἢ δισχίλια τάλαντα τῆς πόλεως ὀφείλετο. καὶ αὖτε πολλὰ ἐνόμιζεν εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκέναι, ὥστε λόγων δυνάμενος καὶ φίλων ὄντων καὶ χρήματα κεκτημένος οὐδέποτ' ἐλθὼν εὐθύνας ἐτόλμησε δοῦναι, ἀλλὰ φυγὴν αὑτοῦ κατεγνωκὼς καὶ Θράκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο ταλίτης γενέσθαι μᾶλλον ἢ τῆς πατρίδος εἶναι τῆς ἑαυτοῦ. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑπερβαλὼν ποιησάμενος τῇ προτέρᾳ πονηρίᾳ ἐτόλμησε τοὺς ναῦς Λυσάνδρῳ μετὰ
549 Ἀδειμάντου προδοῦναι. ὥστε εἴ τις ὑμῶν ἢ τοὺς τεθνεῶτας ἐν [2] [τῇ] ναυμαχίᾳ ἐλέει, ἢ ὑπὲρ τῶν δουλευσάντων τοῖς πολεμίοις αἰσχύνεται, ἢ τῶν τειχῶν καθῃρημένων ἀγανακτεῖ, ἢ Λακεδαιμονίους μισεῖ, ἢ τοῖς Τριάκοντα ὀργίζεται, τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι, καὶ ἐνθυμη-

[1] αὐτὸς R. A.

[2] τῇ om. T. uncos om. R. A.

etc. Sed caute hæc dico, ut qui sciam, quantum Negativorum mali judicent Attici. MARKLAND.

Ἀλκιβιάδης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερεν, etc.] At, o bone Lysia, vereor, ne tuus te solus extra sive Veritatis sive Memoriæ oleas paulum abripuerit. mox enim de Alcibiade hæc dicturus es: *et adeo multa ei in vos deliquisse noverat, ut, quamvis* ELOQUENTIA *valeret* (λέγων δυνάμενος), *et* AMICOS *haberet, et* OPIBUS *abundaret, non tamen ausus sit redire at tarum gentarum rationem reddere.* Jam vero si quis hæc Tria habeat, utrum ille vere dici poterit οὐδὲν τῶν ἄλλων διαφέρειν δυνάμει, videris Tu. Isocrates certe hanc Oblivionem vel Inconstantiam intellexit esse parum floscum; quo et usus est, prolatis ipsis hujus loci verbis: καὶ ἴσως μὲν αὐτῷ πρεπόντως ἐπαφρισῇς, λέγοντος, ὡς οὐδὲν διέφερε τῶν ἄλλων ὧν δὲ πάντων αὐτὸν τῶν γεγενημένων αἰτιῶνται. ut in priori parte sententiæ, ista Isocratis, οὐδὲν διέφερε etc. hanc Lysiæ locum manifesto designant; ista ultima ejusdem, οὗ δὲ πάντων αὐτὸν etc. æque clare alludunt ad ista Nostri, quæ statim sequuntur, τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι. Non potuit commodior dari irrisionis occasio; neque eam valuit amittere Isocrates, vel quicunque Auctor fuit istius Orationis. IDEM.

Αὐτοῖς] Αἰτίοις. CONT. Pro αὐτοῖς legi potest vel τοῖς, vel αὐτὸς vel αὐτῶν, quodvis horum vulgatæ præstare puto. MARKLAND.

Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ] Articulum de meo addidi, pugna fatalis ad Ægospotamos designatur. REISK.

Τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα etc.] In accusando Filio Alcibiade, diu immoratus est Patris actionibus Nestor.

θῆναι, ὅτι Ἀλκιβιάδην μὲν τὸν πρόπαππον αὐτοῦ καὶ τὸν πρὸς [1]μητρὸς Μεγακλέα οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι δῖς ἀμφοτέρους ἐξωστράκισαν, τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν θέαστον κατέγνωσαν, ὥστε νῦν χρὴ ἡγησαμένους πατρικὸν ἐχθρὸν τοῦτον εἶναι τῇ πόλει καταψηφίσασθαι, καὶ μήτ' ἔλεον μήτε συγγνώμην μήτε χάριν μηδεμίαν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν νόμων τῶν κειμένων καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὠμόσατε.

ια'. Σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, διὰ τί ἄν τις τοιαύτην ἀνδρῶν φείσαιτο; πότερον, ὡς πρὸς μὲν τὴν πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ πόσμιοί εἰσι καὶ σωφρόνως βεβιώκασιν; οὐχ οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἡταιρήκασιν, οἱ δ' ἀδελφαῖς συγγεγόνασι, τοῖς δ' ἐπ' ἐνγατέρων παῖδες γεγόνασιν, οἱ δὲ μυστήρια πεποιήκασι καὶ τοὺς Ἑρμᾶς περικεκόφασι καὶ περὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἠσεβήκασι καὶ εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν ἡμαρτήκασιν, ἀδίκως καὶ παρανόμως καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους διαπείμενοι καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολιτευόμενοι, οὐδεμιᾶς τόλμης ἀπεχόμενοι, [2]οὐδὲ ἔργου δεινοῦ

[1] μητρὸς πάππου Μεγ. A.

[2] αὐδενὸς A.

neque hoc notare omisit Isocrates, initio fere ejusdem Orationis: καὶ πολὺν χρόνον διατρίβουσι τὸν πατέρα μου διαβάλλοντες, ἢ περὶ ὧν ἀντώμοσαν διδάσκοντες. MARKLAND.

Πρόπαππον] Harpocr. in Ἀλκιβιάδης. Nos fortasse plura alibi. TAYLOR. Suspicatus aliquando sum leg. esse: τὸν πρὸς πατρὸς πρόπαππον. Verum statim animadverti additum paulo post, πρὸς μητρὸς satis indicare, etiamsi alia expressior admonitio nulla sit addita, paternum avum hic designari. Qui πάππον hic malunt legi, hi errant. Nam Alcibiadis filii avus paternus, non Alcibiades fuit dictus, sed Clinias. REISK.

Καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα] Lege: τὸν πρὸς μητρὸς πάππον Μεγακλέα. Harpocration: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἢ δὲ καὶ Ἴτηος, πρόπαππος τοῦ πρεσβυτέρου, ὥς φησι Δυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λειποταξίου, καὶ γράψας ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πρὸς μητρὸς πάππον δῖς ἐξωστρακισθῆναι. Andocides κατὰ Ἀλκιβιάδ. p. 33, 31. ed. Steph. καὶ γὰρ ἡ τῆς μητρὸς πατὴρ Μεγακλῆς, καὶ ὁ πάππος Ἀλκιβιάδης ἐξωστρακίσθησαν ἀμφοτεροι. lege, δὶς ἐξωστρακίσθησαν. Megacles igitur non proavus erat, sed avus Alcibiadis materuus. Clisthenes enim erat proavus maternus. ut refert Alcibiades junior apud Isocratem Orat. toties laudata. In loco Harpocrationis, pro πρόπαππος, Valesius Not. in Notis Mussaei p. 215. legit πάππος. Vide eum. MARKLAND. Subaudi πάππον, quod vocabulum in v. c. πρόπαππον latet. videtur hic locus bene habere. Haud tamen repugnem, ad μητρὸς addi πάππον, si codices auctores fiant. oratio certe sic fiet planior, aditusque errori occluditur. Mea sententia levi negotio tollatur omnis difficultas, si pro πρόπαππον legatur πατρέπαππον. tum enim ultro paret in τὸν πρὸς μητρὸς subaudiri πάππον. Sæpe πατρὸς in manuscriptis Græcis exaratum invenitur sæpe cum superimposita virgula transversa; quæ virgula potuit hic pes incuriam perisse. REISK.

Ἠταιρήκασιν] *meretricia passi sunt.* ut Orat. III. Innuit vero Alcibiadem Patrem. unde dictum istud Bionis apud Diog. Laertium lib. IV. 'Alcibiadem, cum esset adolescens, visos ab uxoribus, juvenum vero uxores a viris abduxisse.' Facete, ut Bionis plerique. MARKLAND.

Οὐδὲ ἔργου] Π. οὐδενὸς ἔργου. H. STEPH. Bene. Sed et alterum ferri posse puto. MARKLAND.

ἄπειροι γεγενημένοι; [1]ἀλλὰ καὶ πεπόνθασι καὶ πεποιήκασιν
ἅπαντα. οὕτω γὰρ διάκεινται, ὥστε ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς
αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. καὶ μὲν 40
δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἤδη τινῶν ἀπεψηφίσασθε, ἀδι-
552 κεῖν μὲν νομίσαντες, οἰόμενοι δ' εἰς τὸ λοιπὸν χρησίμους
ὑμῖν ἔσεσθαι. τίς οὖν ἐλπὶς ὑπὸ τούτου τι ἀγαθὸν πεί-
σεσθαι τὴν πόλιν, ὃν ὑμεῖς ὅτι μὲν οὐδενὸς ἄξιός ἐστιν,
ἐπειδὰν ἀπολογῆται, εἴσεσθε, ὅτι δὲ πονηρός ἐστιν, ἐκ τῶν
ἄλλων ἐπιτηδευμάτων [2]εἴσεσθε; ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδ' ἂν
ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲν δύναιτο κακὸν ὑμᾶς ἐργά-
σασθαι, δειλὸς ὢν καὶ πένης καὶ πράττειν ἀδύνατος καὶ 144. 1
τοῖς οἰκείοις διάφορος καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων μισούμενος.
ὥστ' οὐδὲ τούτων ἕνεκα αὐτὸν ἄξιον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ
πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιῆσαι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ
τοῖς τούτου φίλοις, οἳ τὰ μὲν προσταττόμενα ποιεῖν οὐκ
ἐθέλουσι, τοιούτων δ' ἔργων ἐπιθυμοῦσι, καὶ περὶ τῶν
σφετέρων αὐτῶν κακῶς βουλευσάμενοι περὶ τῶν ὑμετέρων 5
δημηγοροῦσιν.

ιβ'. Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρηκα·
ἐπίσταμαι δ', ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἀκροωμένων θαυμά-
ζουσιν, ὅπως ποθ' οὕτως ἀκριβῶς ἐδυνήθην ἐξευρεῖν τὰ
τούτων ἁμαρτήματα, οὗτος δέ μου καταγελᾷ, ὅτι οὐδὲ
τὸ πολλοστὸν μέρος εἴρηκα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων
κακῶν. ὑμεῖς οὖν καὶ τὰ εἰρημένα καὶ τὰ παραλελειμ-
μένα ἀναλογισάμενοι πολὺ μᾶλλον αὐτοῦ καταψηφί- 10
553 σασθε, ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἔνοχος μέν ἐστι τῇ γραφῇ,

[1] ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, ἃ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν T. R. ἀλλ' αὐτὰ ἅπαντα καὶ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν A.

[2] ἐπίστασθε A.

Ἃ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν etc.] Καὶ πεποιήκασιν, ἅτε πεπόνθασι καὶ πεποιήκασιν. Cont. Mutandæ sunt sedes vocabulorum ἃ et καί. Sic: ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, καὶ πεποιήκασιν ἃ πεπόνθασιν. sed quemadmodum extrema mala perpessi sunt, ita et alios eodem modo affecerunt. Intelligitur οὕτω ante καί, quod usitatissimum est. Andocides de Alcibiade et domo paria fere dicit: τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ ἴσχατα τοὺς μὲν πεπουθέναι, τοὺς δὲ πεποιθέναι. Philo de Leg. Special. p. 540. εἰς ἐλάττω δὲ διατριβὰς πάσχουσι. Thucydides VII. 71. παραπλήσιά τε ἐπεπόν-

θεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ. Mox, pro κακοῖς mallem αἰσχροῖς: tametsi illud tolerari possit. Idem. Videtur sic leg. ἃ γε πεποίηκασιν, ἅπαντα αὐτοὶ πεπουθότες καὶ δικαίως πεπόνθασι. Reisk.

Ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε] Εἴσεσθε, vel εἰδήσετε, vel ἐπίστασθε. Cont. Scribe: εἴσεσθε. jam novistis. Markland. Præcessit modo εἴσεσθε, et ibi quidem recte atque opportune. convenit enim isti loco tempus futurum. huic autem præteritum. Videtur ergo ἴστε aut πίστασθε leg. Nam εἴσεσθε in aoristo Græcis non est in usu, tametsi futurum usurpatur. Reisk.

μεγάλη δ' εὐτυχία τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι [1] πόλει. ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι [2] ψηφιοῦνται τὰ [3] δίκαια.

[1] τῇ πόλει post εὐτυχία ponit A. [2] ψηφίσονται T. R. A.
[3] δίκαια. NOMOI. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. A.

Μεγάλη — πόλει] Hi non sunt numeri Lysiani. Ille potius scripsisset: δ' εὐτυχία τῇ πόλει τοιούτων πολιτῶν ἀπαλ- μεγάλη λαγῆναι. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ

ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Hæc Oratio (quam Lysiæ abjudico, cujus nomen in aliquibus Codd. non præfert, neque ea tamen solummodo ratione abjudico) eundem Alcibiadem confodit eadem in causa. Male ergo inscribitur *Δστρατείας* (pro quo Codd. nostri ubique *Δστρατίας*) vel male prior *Δειποταξίου*. Neque enim singula oratio singulam *αἰτίαν* habet, sed ambæ eandem. Contra *στρατηγοὺς* bene multa disputantur, quorum quum fuerit officium litem promovere, id alienius esse ostenditur, ut pro iis intercedant quos judicandos stiterunt. Pag. ed. Reisk.

Pag. ed. H.Steph.

557 144. 18

α΄. ΕΓΩ *μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ὑμᾶς αἰτοῦμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τῶν στρατηγῶν δέομαι, ἐπεὶ καὶ*

ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ] Dicam, quare non existimem hanc esse Novam et diversam a priore Actionem. Primo, Harpocration, qui Actionis *Δειποταξίου* meminit, nullam *Δστρατίας* mentionem facit. Sed hoc parvi est momenti: majoris istud, quod in Orat. XIV. Archestratidem dicit Orator primum et præcipuum fuisse Actorem contra Alcibiadem; se vero secundas tantum ferre. Atqui idem profitetur in hac quoque Oratione, Se nempe *suppetias ferre* amico suo Archestratidi. Cum igitur Actores iidem sint in utraque, *Probabile* est (non dico *Necesse*) Actionem quoque Unam et eandem fuisse; et Continuam, ut idem sit Archestratides in fine Orationis, qui in principio fuit: præsertim cum Rationes susceptionis causæ hujus in utraque Oratione eædem allegentur; scil. Amicitia erga Archestratidem, et Inimicitia erga Alcibiadem. Sed quod maximi est ponderis, et mihi videtur pæne *ἀποδεικτικὸν*, hoc est: Licet aliquando diversæ res essent *Δειποτάξιον* et *Δστρατεία*, et diversæ Actiones darentur in reos horum criminum, tamen in hac causa Alcibiadis idem erant. nimirum Duæ species erant *Δειποταξίου*, et Duæ *Δστρατείας*. in una specie, hæc crimina longe inter se dissidebant; unde Demosthenes contra Timocrat. diversos facit *τοὺς Δστρατεύτους* et *τοὺς λείποντας τὰς τάξεις*; et Andocides de Myster. p. 10. 21. ed. Steph. In altera specie, in qua versatur hæc causa Alcibiadis, coincidebant. reus enim erat Alcibiades *Δειποταξίου*, quia deseruerat *pedestrem militiam* et injussu Strategorum migraverat in *equestrem*, prout ex tota Actione patet: *Δστρατείας* vero reus, quia non comparuerat in *pedestri militia*, ut ipse Orator arguit infra, et in hanc rem Solonis Legem citat, ut probet hanc esse *Δστρατείαν* si quis *ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῇ*. Jam vero quodnam discrimen? et quomodo diversæ et *Duæ* Actiones, cum ex hoc ipso, quod *Δειποταξίου* erat reus, reus esset *Δστρατείας* quoque; et ex eo, quod *Δστρατείας* reus, in hoc casu *Δειποταξίου* quoque reus? et hinc fit, quod cum Solonis Lex de hac re *Trium* diversorum criminum mentionem faciat, *Δειποταξίου*, *Δστρατείας*, et *Δειλίας*, quorum singulorum pœna erat *Infamia* et *Bonorum Confiscatio* (adeas Æschinem adversus Ctesiphontem §. ν΄.), Noster, hanc Legem proferens adversus Alcibiadem, *Duorum* tantum meminit, *Δειποταξίου* et *Δειλίας*, omissa *Δστρατείᾳ*, quam novit in hac causa comprehendi sub *Δειποταξίῳ*: et tamen (quod hanc rem extra dubium ponit) paulo post dicit, Alcibiadem TOTIUS *hujus Legis* (quæ *Tria*, ut dixi, cri-

ἐν τῇ ἄλλῃ ἀρχῇ πολλοῦ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι, καὶ περὶ τῶν τῆς στρατείας γραφῶν [1] κοινοὺς εἶναι τῷ τε

[1] κοινοὺς T.

mina complectebatur) *reum esse*; et ut hoc probet, *Duorum* iterum meminit, Ἀστρατείας et Διπλάς, omisso jam Δικαστηρίῳ, quod contineri scivit in Ἀστρατείᾳ. nihil enim dicere potuit in Istud, quod et Huic ex æquo non conveniret. atque adeo ipsa Actio inscribi potuisset Ἀστρατείας æque bene ac Δικαστηρίου, quandoquidem hæ voces in hac causa synonymæ sint, et ita eas usurpet Orator, et Demosthenes adv. Bœotum §. ε'. et Æschines adv. Ctesiphont. §. μζ'. οὐ γὰρ ῥήτως ἀστράτευτος, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, αὐτοὺς ἐνουθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φοινικὸς πόλεμος. Quin et hanc Secundam (Ἀστρατείας) perorat verbis, quæ plane pertinent ad priorem, Δικαστηρίου: Ἀναβέβηκατε δὲ καταλογεῖς εἰς τοὺς ἱππέτας, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, καὶ, τῶν νόμων κελευόντων, ἀδοκίμαστος ἱππεύσας. Idem igitur hoc loco Δικαστήριον et Ἀστρατείαν: Una igitur Causa, Una Oratio. Dicendum jam, unde orta videatur hæc Divisio. His verbis clauditur Oratio præcedens: διόγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους, καὶ τοὺς ὅρκους, καὶ τὴν γραφὴν καὶ ταῦτα μεμνημένοι ψηφίσασθαι τὰ δίκαια. Atqui hoc modo finiri Nostro non solet Oratio: sed semper, postquam Scriba jussus fuerit recitare *Leges*, aut *Psephismata*, aut *Delationem*, hæc recitantur; et, si non Tota, quemadmodum in Æschine et Demosthene aliquoties fit, Notæ saltem eorum in Contextum Orationis inseruntur. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. quod et hic factum fuisse dubitari non potest, cum semper ita factum sit. Atque hinc, ut mihi videtur, tota hujus rei labes. cum enim hæ voces omitterentur (quod centies hisce Oratoribus accidisse certum est), relicto spatio in exemplaribus, putabant Librorum exscriptores finitam fuisse Orationem, et Novam ordiebantur ab istis: Ἐγὼ μέν, ὦ ἄνδρες δικασταί, etc. Quia vero nulla Inscriptio Novæ hujus Orationis inveniebatur in Exemplaribus, ex istis verbis, quæ statim sequuntur: περὶ τῶν τῆς Ἀστρατείας γραφῶν κοινοὺς εἶναι etc. imperite videntur fabricasse Titulum ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ: quæ vox in hac causa, ut supra probavi, nihil aliud est, quam Δικαστηρίου. atque ita pro *Una* Actione Δικαστηρίου, *Duas* habemus, Δικαστηρίου et Ἀστρατείας, hoc est, Δικαστηρίου et Δικαστηρίου, vel Ἀστρατείας et Ἀστρατείας. Hæc vero primitus ita connexa fuisse existimo: ἀνάγνωθι — ψηφίσασθαι τὰ δίκαια. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, etc. ita ut postquam *Leges*, etc. recitata fuissent, Accusator in Oratione pergat, quam abruperat ista Recitatio. Cæterum una adhuc restat difficultas, quæ nonnullis moram forte injecerit. ea est hæc: In lege Solonis superius a Lysia adducta dicitur, Si quis Δικαστηρίου aut Διπλάς reus sit, de eo judicaturos *Strategos* (vulgo quidem legitur τοὺς στρατιώτας: sed de veritate conjecturæ Schotti, τοὺς στρατηγούς, vel meæ, τοὺς στρατηγοῦντας, eodem sensu, nullum puto esse dubitandi locum): si vero *Strategi* de his rebus *judices* essent, quinam sunt hi ἄνδρες δικασταί, *judices*, qui tam clare distinguuntur a *Strategis* initio hujus Orat. XIV. *Peto igitur a Vobis* JUDICES, *et* STRATEGOS *ov*, *ut* etc.? Ut hic eximatur scrupulus, sciendum est, Strategos Decem quotannis electos fuisse, quorum Potestas cum anno finiebatur. Hi igitur, qui in hac causa sedebant *judices*, et quorum per Leges erat Jurisdictio, Strategi erant *anni currentis*, prout loquimur: isti alteri vero *Strategi*, qui Alcibiadi in hac causa favebant, et qui distinguuntur a *judicibus*, Strategi fuerant istius anni, in quo hoc crimen admiserat Alcibiades. His Rebus explicatis jam ad Verba redeamus. MARKLAND. Hæc oratio Lysiæ utique est prioris δικαστηρίου, seu secunda actio. finita nempe priori actione, cum intervenissent Strategi, pro Alcibiade nitentes, eum testantes jussu suo ea fecisse, quorum reus ab actore ageretur. Quibus occurrit actor, denuo cum assurrexisset, afferens hæc, quæ in hac oratione leguntur, ubi hæc duo præcipue urgentur. 1. Strategos mentiri, aientes ea suo jussu Alcibiadem fecisse. Eos enim illa non jussisse. 2. Etiamsi jussissent, Alcibiadem tamen reum esse facti legibus repugnantis, quibus ille parere debuisset potius, quam Strategis, penes quos potestas nulla sit ea imperandi, quæ a legibus vetentur. REISK. Absurde probasse videtur Markландus, nihil aliud hanc esse, nisi finem prioris Orationis, cujus rationibus etiam hæc accedat, longiorem esse hujus orationculæ peroratione, quam proportio ad reliquas partes patiatur. Quare non video, cur Reiskius probabilem Markландi sententiam repudiarit, atque hanc orationculam putarit esse δευτερολογίαν. SLUITER. Markландo quoque assentitur Taylorus.

Κοινοὺς] Rectius κοινούς. Παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατήν. Demosth. pro Cor. TAYLOR. Lege: κοινούς, hoc est, σύνοικον ἴσον ἀμφοτέροις ἀκρο-

558 διώκοντι καὶ τῷ φεύγοντι, καὶ μὴ βουλομένους [1]ὡς ἂν βούλωνται πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν παρὰ τὸ δίκαιον ὑμᾶς ψηφίσασθαι, [2]ἐνθυμουμένους, ὅτι σφόδρ' ἂν ἡγανακτεῖτε εἰ [3][ἐν] τῇ [4]ὑμετέρᾳ δοκιμασίᾳ οἱ δεσμοθέται ἀναβαίντες
559 ὑμῶν ἐδέοντο [5]μὴ καταψηφίσασθαι, ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι, εἰ οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ψῆφον διδόντες παρακελεύσονταί [6][τῶν μὲν] [7]μὴ [8]καταψηφίζεσθαι. τί δ' ἂν
560 ἰσχυρὸν ἔθος ἢ δεινότερον πρᾶγμα τούτου τῇ πόλει γένοιτο, εἰ [9]τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων [10]ἐν ταῖς τῶν ἐπικλήρων δίκαις

[1] οἷς A. [2] ὃ μὴ ποιεῖτε ὑμεῖς, ἐνθυμούμενοι A. [3] ἐν om. T. A. uncos om. R. [4] ἡμετέρᾳ R. A. [5] μὴ om. T. R. A. [6] uncos om. T. R. A. [7] μὴ om. A. [8] καταψ., τῶν δὲ μή. A. [9] τολμήσει μὲν T. A. τολμήσει μὲν ὁ R. [10] ἐμβὰς τῶν T.

δεῖσθαι, et loquitur Demosthenes initio Orat de Coron. et paulo post παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἁμφοτέροις διφροντὴν, et Orat. contra Aphobum Ψευδομαρτ. ἅπασι ἴσοι καὶ κοινοὶ γενέσθαι ὑμῶν δικασταί. Sic et loquitur Dion. Halicarnasseus ex Isocrat. εἰ μὲν κοινοὺς ἁμφοτέροις δικαστὰς παρέσχηται. et Andocides contra Alcibiad. p. 29. ed. Steph. δίκαιοι δ' ὑμῶν, τῶν λόγων ἴσως καὶ κοινοὺς ὑμῶν ἑαυτοῖς γενέσθαι. In jurejurando τῶν Ἡλιαστῶν erat, ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν. Demosth. contra Timocrat. Vide quoque Dinarchum adv. Demosth. p. 96. ed. Steph. et Isocratem ad Philippum p. m. 192. Mox pro ὡς ἂν βούλωνται, forte leg. οἷς. infra tamen dixit ὅ τι ἂν βούλωνται: ut nihil mutandum. Markland.

Ὡς] Utcunque forsan. malim tamen ἃς aut ἧς. Reisk.

Πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν] Dictio hæc bene si habet, numerabitur a me in dictionibus paulo rarioribus et Lysiæ propriis, etsi paulo decionibus. Alias sic enunciasset: πᾶσαν προθυμίαν ἐποιήσασθε, ἅστε σώσαι ὑμᾶς ψηφίσασθαι. Idem.

Ἐνθυμουμένους] Non ad βουλομένους refer, sed ad ὑμᾶς, non ad Strategos, sed ad judices. Idem.

Εἰ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ] Sic dedi de meo, pro vulgari εἰ τῇ ὑμετέρᾳ. in ejusmodi causa, ut causa agatur nostri, utrum cives simus veri, an commentitii atque subreptitii, ut sæpe multi deprehendebantur ἐν ταῖς τῶν δημοτῶν διαψηφίσεσι. aut, honestamne, an turpem et flagitiosam vitam agamus. nam de hujusmodi rebus novum Archeütes quærebat. Idem.

Οἱ δεσμοθέται διαβάντες] Infra de re simili: εἰ τολμήσουσι μὲν ἄρχειν ἐμβάντες τῶν ἐπικλήρων δίκας, etc. An hic quoque ἐμβάντες, an illic διαβάντες? Thesmothetarum vero eratne ταῦτα χειροτονεῖν ἐξ ἀπάντων, ut docet narrat Pollux VIII. 9. segm. 87. Markland.

Καταψηφίσασθαι] Scil. ἡμᾶς ἀφιέντας. Reisk.

Διαβάντες] Διαβάντες, Aldi. Italismo restituens Stephanus sibi nimium placere visus est. Sanum enim emendationem, credo quoque et vos Cod. lectionem, tentiti incesserit ibi dominatrum. Sed fallitur, et lectio Aldina ad veritatem propius accedit; quæ est διάντες, ut infra, αἰτοῦσι τὸν ψῆφον διάντες. ψῆφον enim διάναι erat eorum magistratuum, qui permittebant judicia fieri. Οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, ut loquitur noster: οἱ τὸν ἀγῶνα εἰσάγοντες: quod utique est ψῆφον διδόναι, non διαδίδοναι. Ita ut ex hac oratione colligitur, δίκας τῶν ἐπικλήρων committere Archeütes, δίκας δεντερολήπτου et στρατηγοῦ. Demosth. adv. Eubulid. [ϕ. ϑ.] Τὴν δὲ ψῆφον οὐδὲς ἐδίδου τῶν ἀκροατῶν τῶν δικαστῶν. et paucis interjectis: Τί νυν' ἐν τῇ δυσχερεῖ Εὐβουλίδη δικαζόμενοι δεῖ τὸν δεντερολήπτου, καὶ περὶ ἐμοῦ πρότου τὸν ψῆφον διδόναι τοῖς δικασταῖς; Taylor.

Τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι] Τῶν μὴ μὴ καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ καταψηφίζεσθαι. Conr. Clare docet Oppositam, pecat patet ex isto τῶν μὲν. Lego: τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. Markland. Num leg. est τῶν μὲν, [subaudi accommodi καταψηφ.] τῶν δὲ μὴ καταψηφίζεσθαι. Alii quidem sic emant verba struere τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. Verum tamen ne ulcera quidem constructio damnanda videtur, tametsi minus usitata. Reisk.

Εἰ τολμήσει μὲν ἄρχειν] Scribendum: εἰ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχειν etc. ut infra δέκατον. explicandus hic locus ex Polluce VIII. 9. segm. 89. Hic vero Archeon, de quo loquitur, erat ὁ τοῦ ἑαυτοῦ ἐπώνυμος Ἄρχων. Markland.

ἀντιδιδεῖν καὶ πιστεύειν τοὺς δικαστὰς ἤ τι ἂν βούληται πραχθῆναι, ὁ δὲ πολέμαρχος καὶ οἱ [1]ἔνδεκα δώσουσι ἐν
30 ταῖς δίκαις ταῖς ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομέναις, ὥσπερ καὶ νῦν 561
χρὴ τοίνυν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἐνθυμουμένους, ὅτι οὐδὲν [2]διοίσει ὑμᾶς [3]ἰδίᾳ περὶ τῆς στρατείας βοηθεῖν, ἢ [4]τούτων τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον 562
διδόντας.

Β. Σκέψασθε δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἱκανὸν γένηται τεκμήριον, ὅτι οὐδείς πω τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ἀλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος. ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ 563

[1] τὰ T. [2] διήσει T. R. μᾶλλον διήσει A. [3] ἴδια τινὶ περὶ A.
[4] τούτους ἂν τινὰς T. R. τούτους ὑμῶν ἐνίους τινὰς A.

Καὶ οἱ τὰ * * * δώσουσι etc.] Καὶ οἱ ταξίαρχοι, vel στρατηγοί, δώσ. Cont. F. Καὶ οἱ στρατηγοὶ δώσ. Taylor. Optimo supplendum: καὶ οἱ ταμίαι δώσουσι. quaestores. Sic apud Lucianum in Demonacte p. 689. ἰμαλλαίους ἔταιρους, καὶ παῖδ' ἔτι. supple: καὶ ἀκμαιοτάτους ὄν. Markland.

Ὥσπερ καὶ νῦν;] Hanc igitur diem decernant Strategi, honori Alcibiadis consulentes, ut ei ille ab hac infamia judicio publico absolveretur. Exempla omnia supra allata hoc postulant. Markland.

Καὶ νῦν] Scil. ψηφίσωνται aut ἐψηφίσατο. Reiske.

Οὐδὲν διήσει ὑμᾶς — βοηθεῖν] Scribo: οὐδενὶ βοηθεῖν. reputantes, non aequum fore vos (qui Strategi aeque ac Judices estis) cuiquam privatim opitulari in causa detractatae militiae. si enim, ut supra argumentatur, omnes idem faciant, quod fecit Alcibiades, quodnam opus erit vobis Strategis? Haec ad Judices. Deinde ad alteros Strategos, amicos Alcibiadis: ἢ τούτους ἂν τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. scribe: ἢ τούτους ἐμὲν δεῖσθαι, αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. aut hos, rogare aliquos et prensare, ipsos calculos distribuentes; id est, cum causa tua ipsorum sit, et ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομένη. Notabis, τὸ δεῖσθαι τὸν ἀγῶνα, πίσσαν τὴν δίκην, et δίδωμι vel διαδίδωμι τὴν ψῆφον, eorundem hoc loco esse. Quid sit τὴν ψῆφον διδόναι vide apud Ulpianum in Demosthenis Midianam; ad ista verba, σώσας τὸν πεπραγμένον δοῦναι τὴν ψῆφον. ipse Demosthenes, eadem Oratione, diverso sensu dicit, Midiam prodeaturum esse Liberos suos, et petiturum, τούτους δοῦναι τὴν ψῆφον ὑμᾶς, ut vos illis detis calculum vestrum; misericordiae, non causae, hoc concedentes. Qui vero in causa, a se introducta, Judicibus τὴν ψῆφον dat, in judicium, quantum in se est, corrumpit; consulto nempe persuadere iis sententiam ferre, non secundum Leges, sed privatam ipsius utilitatem. Insignis est de hac re locus in Oratione adv. Bubulidem. Scio et aliam esse notionem hujusce phraseos: cujus exemplum vide apud Xenophontem Ἑλλην. VII. 3. 2. Markland. Murklando assentitur Taylorus.

Τούτους] Oxial. habet τούτου, quod est fere nihili. Locum hunc ita restituo: Οὐδὲν διήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς στρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμᾶς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. Taylor. Mihi videtur locus ita quodammodo posse restitui: ὃν οὐδὲν μᾶλλον διήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ τινὶ περὶ τῆς στρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμῶν ἐνίους τινὰς δεῖσθαι. non vos magis decere, in causa non obitae militiae cuiquam privatim gratificari, quam illos pro quoquam apud vos intercedere. Reiske. Videtur in antiquioribus Codd. duplex fuisse lectio, altera ἢ τούτους δεῖσθαι, altera ἢ τούτων τινὰς δεῖσθαι. Itaque recentiores descriptores arbitror vocabulo τούτους superscripsisse discrimen lectionis ων τινὰς, quod in aliis Codd. invenerant. Utrumvis eligas, locus erit persanatus: cogitantes non oportere vos privatim pro Alcibiade in hac στρατείας judicio intercedere, neque hos etiam strategos oportere, judices, quos ipsi in suffragia miserunt, exorare. Sluiter.

Παρεσκευασμένος] De hac voce hucusque quid statuam: utrum sc. lectio sit mendosa, an excidat aliquid, quod sequi debuerat. Taylor. In ultima voce videtur esse depravatio, quam sine MSS. auxilio non possum corrigere. Hoc forte voluit Orator: 'Considerate vero, judices, an non hinc satis evidens sit argumentum, quod nullus Strategorum Alcibiadem aequestri militiae adscripserit. si enim ita fecissent, debuissent in jus vocare Pamphilum equitum praefectum, quod equum Alci-

ἀληθῆ λέγουσιν, ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλον, ὅτι [1] αἱρεῖσθαι 35
565 τὸν ἵππον ἱππέως ἀπιστέρᾳ τὴν πόλιν, ἐπιβάλλειν δὲ τῷ φυλάρχῳ, ὅτι ἐξελαύνων Ἀλκιβιάδην ἐκ τῆς φυλῆς ἄκυρον ἐποίει τὴν [2] τούτων τάξιν, κελεύειν δὲ τὸν ταξίαρχον

[1] φαίνεσθαι T. R. [2] αὐτῶν A.

biadis adimens, civitatem equite privasset: debuissent vero mulctam imponere phylarcho (equitum istius tribus præfecto), quod Alcibiadem ex sua tribe expellens, Strategorum mandata irrita fecisset: debuissent autem jubere tasiarchum (ordinum ducem) delere Alcibiadem ex catalogo militum gravis armaturæ. Jam vero nihil horum fecerunt Strategi; sed etc.' Totum locum adduxi et verti, qui in Edit. Vanderheidii, propter corruptum Contextum, miseris modis lanciatur. MARKLAND. Bene habet vulgata et locus est perspicuus. Utinam multi alii pariter essent, atque hic est. Idem est ac si dixisset: εἰ ἑκαστον τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων τεκμήριον τοῦτο γένοιτο, ὅτι τότε, ὅτε ἦν Ἀλκιβιάδης ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τῶν στρατηγῶν οὐδεὶς πω ἦν αὐτῷ παρασκευασμένος, ὡς νῦν εἰσιν οἱ στρατηγοὶ ὑπ' αὐτοῦ παρασκευασμένοι. Graci usurpant παρασκευάζεσθαι de eo, qui aliquem malis, callidis artibus in partem suam pertrahit, ut in judicio se advocatione et testimonio adjuvet. παρασκευασμένος igitur est testis, advocatus, patronus causæ, corruptus, gratis, precibus, largitionibus inductus, ut causam injquam tuendam suscipiat. quem nos *gewonnen* aut *gesinnet* usurpamus. REISK.

Ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλον] Scribe: ἐγκαλεῖν μὲν Παμφίλῳ. *accusare*, in *judicium vocare Pamphilum*. qui opinor ἱππάρχης erat: sequitur enim de φυλάρχῳ: qui duo summam habebant in *equitibus* auctoritatem. et si codex aliquis pro Πάμφιλον vel Παμφίλῳ, haberet, vel adderet, τῷ ἱππάρχῳ, multo melius putarem. MARKLAND. F. ἐγκαλεῖν. TAYLOR. Verbum hoc bene habet. ἀνακαλεῖν est b. l. ad tribunal suum, Strategorum puta, ad causam dicendam, excitare. REISK.

Φαίνεσθαι] Tu repone ἀφαιρεῖν. TAYLOR. Forte, ἀφαιρεῖν, *adimens*. Sed in MS. φάναι, notante Stephano, hoc esset ἀφελεῖν, eodem sensu. quod veram puto, propter frequentes vices Literarum ν et λ. unde ista depravatio, ut mihi videtur, 1 Cor. XIV. 26. γλῶσσαν ἔχει, pro γνῶσιν. Locum apponamus: Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει, πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω· εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο etc. Ita distinguendum puto, et repetendam Conjunctionem εἴτε ante singula κῶλα, quasi scriptum esset: ἕκαστος ὑμῶν εἴτε ψαλμὸν ἔχει, εἴτε διδαχὴν ἔχει, εἴτε γλῶσσαν ἔχει, εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ etc. *unusquisque vestrum* sive *psalmum habet*, sive *doctrinam habet*, SIVE *lingua quis loquitur* etc. Non enim *affirmative* loqui videtur Apostolus (neque verum, opinor, hoc fuisset, scil. *singulas* personas ifi Cœtibus Primitivorum Christianorum Donum aliquod Spirituale habuisse), sed *hypothetice*, et *præceptive*, si quis hoc vel illud donum habet, hoc vel illo modo faciat. Sæpe autem vox, ad ultimum membrum longioris sententiæ posita, ante singulas ejusdem sententiæ partes repetenda est. vide hujus Epistolæ cap. XV. 44. ubi vox σῶμα *series* repetenda est antequam devenias ad propriam ejus sedem: et multis aliis exemplis hoc probare possem. Jam vero cum agatur de γλώσσῃ commate 27. mihi probabile videtur scriptum fuisse γνῶσιν commate 26. ne bis de re eadem diceretur; et maxime, quia commate sexto hujus Capitis, hæc fere eodem modo conjunguntur, ἀποκάλυψις, γνῶσις, προφητεία, et διδαχή: et ibi quoque τῶν γλωσσῶν distincte facta mentione. et ita alibi in ista Epistola. vide cap. XIII. 1, 2. 8. Mox, φυλάρχῳ, et φυλῆς scribendum, litera initiali missura. Vanderheidius enim priorem cepit pro Nomine Proprio, *Philarcho*: et vertit ἐπιβάλλειν τῷ φυλάρχῳ, *adoriri Philarchum*: duplici errore. ἐπιβάλλειν est *mulctare*. Vide Harpocrat. V. Ἐπιβολή, ubi Lysiam citat: et Pollucem VIII. 5. segm. 21. Sæpe hac voce utitur Noster eodem sensu. Xenophon Ἑλλην. I. 7. 1. Ἐρυσινίδῃ ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν, κατηγορῶν ἐν δικαστηρίῳ· ita legendum pro ἐπιβουλὴν, male vertitur, *Erusinidem per insidias aggressus*. MARKLAND. Etiam φάναι bene habet. deferendo Alcibiadem apud judices rerum militarium, ut turbatorem disciplinæ militaris, qui pedestri militiæ cum esset adscriptus, equo uteretur, et equitem se gereret, quamquam equus ei publicus a republica nullus esset datus. REISK.

Ἐπιβάλλειν] Serbandi ἐπιβολὴν, quod est genus aliquod mulctæ, quam leges Archontibus arbitrariam reliquerant. IDEM.

Τὴν τούτων τάξιν] *horum*, Strategorum puta, *collocationem*. h. e. quod effecisset,

ἐξαλείφειν αὐτὸν ἐκ τοῦ τῶν ὁπλιτῶν καταλόγου. νῦν δὲ ταύτων οὐδὲν ἐποίησαν, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ περιεώρων αὐτὸν ὑπὸ πάντων προπηλακιζόμενον καὶν τοῖς ἱππικοτοξόταις ἱππεύοντα, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς δεῖ παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν, χαριζόμενοι μαρτυροῦσιν ὑφ' ἑαυτῶν αὐτὸν τετάχθαι. καίτοι δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, αὐτοὺς μὲν [1] τοὺς στρατηγοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθέντας μὴ ἂν τολμῆσαι πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν κατὰ τοὺς νόμους, Ἀλκιβιάδην δὲ τολμᾶν παρὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους ὑπ' αὐτῶν ταχθῆναι. δεινὸν δέ μοι 566
δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τῶν μὲν δεδοκιμασμένων
145. 1 ἱππέων, οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ὅντινα βούλονται αὐτοὶ εἰς τοὺς ὁπλίτας καταλέξαι, τῶν δὲ ὁπλιτῶν ἀδοκιμάστων ὄντων, ἐπὶ τούτοις ἔσται ὅντιν' ἂν βούλωνται ἱππεύειν. εἰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἅπαντες κύριοι πολλῶν βουλομένων μηδένα τῶν ἄλλων ἱππεύειν εἴασαν, οὐκ ἂν δικαίως
5 χαρίζοισθε αὐτοῖς· εἰ δ' ἄκυροι ὄντες ὁμολογήσουσι τάξαι, 567

[1] τοὺς om. T.

ut ratio nulla haberetur mandati illius, quo Strategi Alcibiadi locum deinceps in equitibus obtinendum assignassent. IDEM.

Ἐπὶ τούτοις] Π. ἐπὶ τούτοις. Οὕτω φησὶν, Ἐπὶ τούτοις ἔσται. H. STEPHAN. Ita legit et Petitus Attic. Leg. p. 550. ubi hunc locum laudat, et Scaliger quoque. TAYLOR. Recte, opinor: saltem usitatius. sic Orat. I. ἐν αὐτῇ εἶναι, *penes eam esse*. Nota sunt Stoicorum τὰ ἐφ' ἡμῖν et τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Vide, quæ dixi ad Orat. XIII. Nihil tamen audeo mutare. Oratione enim II. legimus τό γε ἐπ' ἐκείνοις. quæ, licet rarior, proba tamen locutio esse potest. MARKLAND. *Non ex penes strategos.* AUCTOR.

Ὅντινα βούλονται] Rescribo: ὅντιν' ἂν βούλωνται. ut statim ὅντιν' ἂν βούλωνται ἱππεύειν. MARKLAND. et TAYLOR.

Οὐ κἂν δικαίως χαρίζοισθε αὐτοῖς] Ratio contrarium postulat, ἀδίκως; *non injuste hoc illis concessissetis.* et alibi in his Orationibus hæ voces parem mutationem passæ sunt. Tali quoque mendo fœdatur Sacer Textus Rom. V. 7. μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τὶς ἀποθανεῖται. Vulgo legitur ὑπὲρ δικαίου: quo nihil magis repugnans Argumento et menti Apostoli videtur dici potuisse. et hoc impulit Viros Doctos ad inanem isto loco Distinctionem inter δίκαιος et ἀγαθός: quæ *Verborum* Distinctio si ex usu Linguæ maxime foret, *Rei* tamen quoque, de qua agitur, Distinctio spectari debuit. ea vero neque *Moribus* consentanea, neque *Naturæ* Hominum fundata mihi videtur: neque enim unquam credo inventos fuisse Homines, qui tam accurate distinguerent, ut pro viro ἀγαθῷ mori vellent, pro viro δικαίῳ nollent: præsertim cum quis non possit esse δίκαιος, ut non simul ex magna parte sit ἀγαθός. Bene vero, quod Vetustissimi *Syrus* et *Arabs* Interpretes (approbante *Grotio*) manum Apostoli servarunt. tametsi etiam absque iis, ex sola Logica, hoc confici et concludi potuisset. certe ita conjeceram diu antequam de Varia Lectione rescivissem, ex ipso συλλογισμῷ et *Ratiocinatione*, quæ in altera, nisi fallor, nulla est, etiam admissa ista Distinctione: quod facile quis perspiciet, si quæsiverit, quid per suum istud γὰρ velit Paulus; quo Acutior et Accuratior Argumentator manum chartæ nunquam admovit. MARKLAND. Malim: *si καὶ μὴ δικαίως, χαρίζοισθε ἂν αὐτοῖς. gratificemini illis, tametsi haud optimo jure.* idem est, ac si dixisset: χαρίζοισθε μὲν ἂν αὐτοῖς, id est, *absolvatis quidem eos judicio vestro per gratiam, καίτοι οὐ δικαίως, tametsi haud meritos*, aut *etsi contra jus et fas*. REISK.

ἐνθυμεῖσθαι χρὴ, ὅτι ὀμωμόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ἅ τι ἂν οὗτοι [1] κελεύωσι ψηφιεῖσθαι. ὥστε εὐδένα
568 χρὴ τῶν δεομένων περὶ πλείονος ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὅρκων ποιεῖσθαι.

γ'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τῳ δοκεῖ [2] μεγάλη ἡ ζημία εἶναι καὶ λίαν ἰσχυρὸς ὁ νόμος, μεμνῆσθαι χρὴ, ὅτι οὐ νομοθετήσαντες περὶ αὐτῶν ἥκετε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ψηφιούμενοι, οὐδὲ τοὺς ἀδικοῦντας ἐλεήσαντες, 10 ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ὀργιούμενοι καὶ ὅλῃ τῇ πόλει βοηθήσαντες, εὖ εἰδότες ὅτι ὑπὲρ τῶν παρελθόντων ὀλίγους τιμωρησάμενοι πολλοὺς ποιήσετε κοσμιωτέρους ἐν τοῖς μέλλουσι κινδυνεύειν. χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὥσπερ οὗτος ἀμελήσας τῆς πόλεως τὴν αὑτοῦ σωτηρίαν ἐσκέψατο, οὕτως ὑμᾶς ἀμελήσαντας τούτου τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ψηφίσασθαι, ἄλλως τε καὶ ὅρκους ὀμωμοκότας καὶ περὶ 15 Ἀλκιβιάδου μέλλοντας ψηφίσασθαι, [3] ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ, καταγελᾶν τῆς πόλεως ἔφεισιν· οὐ γὰρ δὴ χάριν γε ὑμῖν ἀποδώσει τῇ ψήφῳ κρύβδην εὖ παθὼν, ὃς τῶν φίλων τοὺς φανερῶς αὐτὸν εὖ ποιήσαντας κακῶς ποιεῖ. ὑμεῖς οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὰς τούτων δεήσεις περὶ [4] ἐλάττονος
569 ποιησάμενοι τὰ δίκαια ψηφίσασθε. ἀποδέδεικται δὲ καταλεγεὶς εἰς τοὺς ὁπλίτας καὶ λιπὼν τὴν τάξιν καὶ τῶν νόμων 20 κωλυόντων ἀδοκίμαστος ἱππεύσας, καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι διαῤῥήδην οὔτε στρατηγὸν οὔτε ἵππαρχον οὔτε ἄλλον οὐδένα κυριώτερον ἐκείνων ἀποδεικνύουσι, περὶ τούτων ἰδιώτης ὢν τὴν ἐξουσίαν αὐτῷ δεδωκώς. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι

[1] κελεύουσιν T. [2] μεγάλως ζημίας T. R. [3] οἷς T. [4] ἐλαττόνων T.

Κελεύωσι] Π. κελεύωσι. H. STEPH. CONT. Lege cum Steph. et Coisl. κελεύωσι. TAYLOR.

Μεγάλη ζημία] Malim: μεγάλη ἡ ζημία. REISK.

Οἷς ἂν κ. τ. λ.] Π. ὃς ἂν H. STEPH. CONT. Cum Steph. ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ. TAYLOR.

Περὶ ἐλαττόνων] Scribe ἐλάττους, ut semper. MARKLAND.

Ἵππαρχον] Ἱππάρχων. CONT. Coisl. Ἱππάρχων. Officium ejus describit Sigon. de Rep. Athen. IV. 5. Noster in proxima oratione: πολλοὺς μὲν τότε ἱππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους καχεκτυπημένους. DEMOSTHENES de Corona §. ρ'. καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πύλας, καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ἐλευσῖνάδε ἐξάγειν. Ita et Noster Orat. XXVI. coesjungit ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν, et Lucianus in Gallo, p. 176. Vide et Demosthenem in Philipp. I. §. θ'. et Æschinem adv. Ctesiph. §. ζ'. MARKLAND.

Ἐκείνων] Pro ἑαυτῶν. redit suum ad leges. REISK.

[1]Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν, καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος, δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι· ὑμᾶς 570 δὲ χρὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας τὴν ψῆφον φέρειν, ἥνπερ ὅτε ᾠέσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν.

[1] Ἀρχιστρατίδῃ T.

Ἀρχιστρατίδῃ] In superiori erat Ἀρχιστρατίδῃ. TAYLOR. In priori Oratione Ἀρχιστρατίδου appellavit. Citat Ammonius Hyperidem ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιστρατίδου, V. λιμέ: Harpocration Dinarchum ἐν τῷ κατ' Ἀρχιστρατίδου, V. ἀποψηφίζονται. parvi est momenti, utro modo scribatur: uno tamen utrobique scribendum. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΕΝ ΒΟΥΛΗΙ

ΜΑΝΤΙΘΕΩΙ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΩΙ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. Reisk. Est actio δοκιμασίας. Mantitheus se magistratus candidatum professus vitæ examen subire tenetur. Postulatur merendi sub Trigintaviris. Pag. ed. H. Steph.

570 α΄. ΕΙ μὴ συνῄδειν, ὦ βουλή, τοῖς κατηγόροις βουλομένοις ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν ἂν αὐτοῖς 571 χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαυτῷ πιστεύω, ὥστ᾽ ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρός με [1] τυγχάνει ἀηδῶς ἢ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὰν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὡς εὔνους εἰμὶ τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠναγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδέν πώ μοι πλέον εἶναι· 145. 30 35

[1] τυγχάνοι T. R. A.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ] Hanc orationem sine ulla Inscriptionis mentione semel citat Harpocration, V. κατάστασις: mendose quidem, sed qui ex Lysia facile corrigi possit, prout etiam notavit Valesius. Cæterum hanc ex optimis Lysianis existimo: est enim spiritu plena et magnanimitate, et fiducia conscientiæ, innocentia sua et meritis erga civitatem fretæ. Præstantissimam certe Mantithei hujus indolem demonstrat. MARKLAND.

Χάριν εἶχον] Atticorum est χάριν εἰδέναι, ut norunt scioli. Noster tamen hic et alibi peculiari modo χάριν ἔχειν. Quod credo observari a Polluce, V. 32. Εἰδέναι χάριν. ἱστάσασθαι, χάριν ἔχειν, ὡς Ὑπερίδης τε καὶ Αυσίας. Editores male hæc tractarunt. Tu meorum sana. TAYLOR.

Ἠ κακῶς] Suntne ista vocabula interpretatio vocabuli ἀηδῶς? an κακῶς h. l. idem valet atque κακόνως, maligniter. REISK.

40 ἐὰν δὲ φαίνωμαί περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκὼς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους [1] τοὺς τῶν ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι. πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐχ ἵππευον οὔτ' ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα, [2] οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας.

β. Ἡμᾶς γὰρ ὁ πατὴρ πρὸ τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε. 572

146. 1 καὶ οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πει- 573
ραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πέμπτ' ἡμέραις. καίτοι οὔτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, οὔτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην
5 γνώμην ἔχοντες ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν

[1] τοὺς om. T. [2] οὔτε A.

Φαίνωμαι περὶ] Malim φαίνωμαι, καὶ περί. IDEM.

Οὐδὲ] Imo vero οὔτε. IDEM.

Ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε] Admodum vaga est hæc Satyri hujus descriptio. plane deest vox βασιλεύοντα post Πόντῳ. Nimirum hic est ille Satyrus, cujus toties meminit Isocrates in Trapezitico: ubi Actor in ista causa dicit, Patrem suum adeo familiarem esse Satyro, ὥστε πολλῆς μὲν χώρας ἄρχειν, ἀνάσσειν δὲ τῶν δυνάμεως ὑπερβαλλούσης τῆς ἐκείνου, ut et amplam provinciam gubernet, et omnium Satyri copiarum curam agat. Hujus meminit Died. Siculus lib. XIV. ad Olymp. XCVI. 4. περὶ δὲ αὐτὸν χρόνον καὶ Σάτυρος, Σπαρτέου μὲν υἱός, βασιλεὺς δὲ Βοσπόρου, ἐτελεύτησεν, ἄρξας ἔτη δυοκαίδεκα. Quem locum mihi suggessit Cl. Editor. MARKLAND. Subaudi δυνάστην. quod ut addatur, opus sit esse videtur, nisi codices auctores sint. REISK. Ostendere vult Orator ex persona Mantithei, eum sub triginti virali dominatu brevi tantum tempore in urbe fuisse, quare et profectionis et reditus tempus accurate designandum erat. Si vero ita locum legamus, dicit Mantitheus se rediisse, nondum dirutis muris neque mutato Reip. statu, sed quinque diebus antequam exules Phyle profecti Piræum caperent. Ne de aliorum conjecturis quid dicam, mihi legendum videtur: ἐξέπεμψεν, οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων, οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας· κατήλθομεν δὲ πρὶν κ. τ. λ. Hanc vero Mantitheum diversum esse credo ab eo, cujus mentio est apud Xenoph. Hellen. I. 1. 6. et 3. 9. Is autem forte idem sit, de quo dicit Andocides de Myster. p. 6. fin. ed. Steph. Diversus item uterque ab eo, pro quo scriptæ exstant Demosthenis in Bœotum orationes. SLUITER.

Οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν etc.] Scio quid dici possit de repetitione τοῦ ἤλθομεν. nihilominus deesse puto vocem ἐπεδημοῦμεν, *in patria fuimus*, post πολιτείας. *neque cum mœnia diruebantur, neque cum forma Reip. mutabatur*, Athenis fuimus, *sed rediimus* etc. Interpres quoque in Versione sua inserit *affuimus*. Ἤλθομεν vero est *rediimus*, ut Luc. XXIII, 42. ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, *quando redieris in regno tuo*, id est, quando redieris *Rex*, regia potestate præditus: neque hoc solum, sed et *tuo* regno, emphatice, tibi proprio; quod ideo alibi vocatur ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, *in majestate* SUA. Mentem Lucæ non bene exprimit Vulgata: *cum veneris in regnum tuum*. Longe aliud dicit Evangelista. MARKLAND. Non equidem movebo controversiam hujus lectioni, quæ accepi possit, si sic esset scriptum: πολιτείας ἤλθομεν ἀλλὰ [scil. ἔλθωμεν] πρὶν — Visus tamen aliquando fuit Lysias sic reliquisse: π. λιτείας κατήλθομεν, *rediimus domum*, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν κ. τ. λ. Aut alias deest ἡμῖν μάρτυρες, aut αὐτόπται, aut μετείχομεν οὐδέν. REISK.

Ἐκεῖνοι] XXX tyranni puta, et qui cum illis faciebant. IDEM.

Καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι etc.] Scribe: καίτοι μηδὲν etc. *tametsi innocui essent*. per parenthesin. MARKLAND.

ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἠτίμαζον [1] καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν [2] δῆμον. ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὔηθές ἐστιν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἱππεύειν οὐκ ἔκεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν [3] ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι
574 εἰσίν. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατηλθετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναιρήσητε παρ' αὐτῶν. ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὔτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις οὔτε καταστάσιν παραλαβόντα. καίτοι πᾶσι ῥᾴδιον τοῦτο γνῶναι· ἦν γὰρ ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ [4] ἀποδείξαιεν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, [5] αὐτοῖς ζημιοῦσθαι. ἆρ' ἔστι πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύειν;
575 ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥᾴδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἱππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι. ἔτι δέ, ὦ βουλή, εἴπερ ἱππεύσα,

[1] ἢ T. R. A. [2] δῆμον ἐτίμων. R. A. [3] ἀπημούντων R. [4] ἀποδείξειεν T. [5] αὐτοὺς A.

Ἢ τοὺς] Καὶ τοὺς Coisl. Locus tamen etiamnum desperatissimus. Taylor.

Ἀπομούντων] Sic dedi, revocans probam hanc lectionem atque genuinam ex Aldina, pro vulgari ἀποδημούντων. Sed adhuc addendum videtur de. ἀπημούντων ἂν, qui sint dejeraturi, jurejurando initiaturi, militia equestri sub XXX tyrannis se functos fuisse. Reisk.

Ἐγγεγραμμένοι] Opinor ἐγγεγραμμένοι. Markland.

Ἔλεγχος] Me scil. in illa militia scelerata non meruisse. Reisk.

Ἐψηφίσασθε κ. τ. λ.] Locum laudat Harpocr. in Καταστάσεις, sed mendose: ni ejus ἀναιρήσητε praeferat lector eruditus. Taylor. ἀναιρήσητε. Cont.

Καταστάσεις] mandata, pecunias quas recens conscripti milites accipiebant ἐπὶ τῇ καταστάσει, cum Zoëgha ihrer Bestallung, in testimonium allectionis, et unde sibi necessaria quandam novae provisionis compararent. *Handgelder.* Haec enim defuncti militia reddere tenebantur, ut ex hoc loco videor mihi intelligere. Nam illi, qui equites sub XXX tyrannis meruerant, nunc pace restituta exsectorabantur. Reisk.

Συνδίκοις] Vid. Harpocrat. in voce. Taylor.

Παραλαβόντα] Num προλαβόντα. Reisk.

Ἀποδείξαιεν] Revocavi hanc lectionem ex Aldina pro vulgari ἀποδείξειεν, qui esset singularis: verùm pluralis numerus his requiritur, aut ἀποδείξαιεν, aut ἀποδείξασιν. Reisk.

Αὐτοῖς] Π. αὐτούς. H. Steph. Cons. Vulgata bene habet, apta e praemisso τοῖς φυλάρχοις. Reisk.

Ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύειν] Si sana sit haec scriptura, notata digna est, τοῦτοι ad remotius, ἐκεῖνος ad propius referri, contra quam vulgo fieri solet. Mox pro αὐτοῖς Stephanus conjicit αὐτούς. Legi quoque potest αὐταῖς, scil. ταῖς καταστάσεσι: ut Orat. XXX. ἐξ παλάντου τὸν αὐτὸν ζημιοῦσθαι: et ζημιοῦσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ, Demosth. adv. Dionysod. §. ν'. Markland. Subaudi τοῖς τῶν φυλάρχων. ut in τούτοις subauditur τοῖς ἐν τῷ συνδίκῳ γεγραμμένοις. Haud raro occurrunt exempla, ubi ἐκεῖνος ad propius, οὗτος ad remotius refertur. Reisk.

Ἐξαλειφθῆναι] Vult infidelitatem harum tabularum demonstrare, si facile fuit volenti cuique efficere, ut nomen suum ex illis expungeretur, facile item fuit alienjus nolentis nomen in illis scribi ab ejus inimico, si quis ipsum laedere vellet. Idem.

οὐκ ἂν ἦν ἔξαρνος ὡς δεινόν τι πεπονηκώς· ἀλλ' ἠξίουν, ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους· [1] ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἡγεῖσθε ταύτην ἀποδιδόναι 576
τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησά μου κατα-
ψεύσασθαι. ἀνάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Περὶ μὲν τοίνυν ταύτης τῆς αὐτίας οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· δοκεῖ δέ μοι, ὦ βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι. δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαί μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων. ἐγὼ γὰρ πρῶτον μέν, οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλειφθείσης διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς τοῦ 577
πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα, ἐπι-
δοὺς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως ἐνειμάμην ὥστ' ἐκεῖνον πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῴων, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας οὕτω βεβίωκα, ὥστε μηδεπώποτέ μοι μηδὲ πρὸς ἕνα μηδὲν ἔγκλημα γενέσθαι. καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτω διώκησα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι μέγιστον ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας, ὅτι

[1] ὅστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι T. R. ὅστε διὰ μηδὲν ἄλλο με A.

Ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι κ. τ. λ.] Corrige: ὅστε διὰ μηδὲν ἄλλο με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι κ. τ. λ. Vel si cui displiceat violata verborum junctura, sic ad edita propius: Ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο. ut alibi noster: Ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἰσχνὰς δυσίας ποιεῖσθαι, καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. c. Nicomach. Vulcat Critice, ni hoc sit ad vivum ipsum resectum. TAYLOR. Scribe: ὅστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἡγεῖσθαι ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι etc. *itaque propter nihil aliud me existimate hanc apologiam facere, nisi quod* etc. Egregie et Fortitet. Μηδὲν δι' ἄλλο ἢ ὅτι, ut ap. Diog. Laertium lib. V. in Demetrio: Μένανδρος ὁ ποιητὴς παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι, δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι φίλος ἦν αὐτῷ. MARKLAND. Mihi, ut in loco mendoso, meliora nunc non succurrunt, quam hæc, leg. esse: ὅστ' εἰ μηδ' ἐντεῦθέ διαίως διαβάλλομαι. Quare si ne hac quidem in parte jure merito apud vos denigratus inimicorum criminationibus fui, existimate, me sic loculentissimo crimen purgasse, atque plenum fecisse, inimicos meos me mendaciis a se confictis et proditis infamatum isse. REISK.

Ἢ ὅτι] Ἢ delendum videtur, ut quod facile nasci e proximo N potuerit. REISK.

Τὰ μὲν ἴδια] Hic τὰ ἴδια interpretor *res domesticas*, *res familiæ propriæ*; τῶν κοινῶν intelligo de ceteris rebus quæ ad familiam non pertinent. AUGER.

τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τυγχάνουσι τὰς διατριβὰς ποιούμενοι, πάντας αὐτοὺς ὄψεσθέ μοι διαφόρους ὄντας, καὶ πλεῖστα τούτους περὶ ἐμοῦ λογοποιοῦντας καὶ ψευδομένους. καίτοι δῆλον ὅτι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπεθυμοῦμεν, οὐκ ἂν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ ἐμοῦ. ἔτι δ', ὦ βουλή, οὐδεὶς ἂν ἀποδεῖξαι περὶ ἐμοῦ δύναιτο οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γεγενημένην. καίτοι ἑτέρους ὁρᾶτε πολλάκις εἰς τοιούτους ἀγῶνας καθεστηκότας.

δ'. Πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους σκέψασθε οἷον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει. πρῶτον μὲν γάρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε
578 πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς καὶ εἰς Ἀλίαρτον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ Ὀρθοβούλου κατειλεγμένος ἱππεύειν, ἐπειδὴ [1] πάντας ἑώρων τοῖς μὲν ἱππεύουσιν ἀσφάλειαν εἶναι [2] δεῖν νομίζοντας, τοῖς δ' ὁπλίταις κίνδυνον ἡγουμένους, ἑτέρων ἀνεβαόντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον, ἐγὼ προσελθὼν 147. 1
ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ [3] ἐξαλεῖψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου, ἡγούμενος αἰσχρὸν εἶναι, τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν, ἄδειαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντι στρατεύεσθαι. καί μοι ἀνάβηθι, Ὀρθόβουλε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου, εἰδὼς
579 αὐτῶν ἐνίους μὲν πολίτας χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους, 5
ἐφοδίων δὲ ἀπορουῦντας, εἶπον ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας παρέχειν

[1] πάντες T. [2] δὴ T. [3] Ἐξάλειψαί T.

Ἐπεθυμοῦμεν] Mallem ἐπεθύμουν, propter istud ἐμοῦ. *aliter sentirent de* ME, *si eadem* SECTARER. MARKLAND.

Ἐπεθυμοῦμεν] Equone illique mei æquales ætate, sed studiis a me multum diversis dediti. REISK. *Si ego et illi eadem concuperemus.* AUGER.

Ὅτε τὴν συμμαχίαν] De hac societate Atheniensium cum Bœotis vide Xenoph. Hellenic. III. PALMER.

Πάντες] Π. πάντας. H. STEPH. CONT.

Εἶναι δεῖν] Δεῖν dedi pro vulgari δή. *necesse esse, neque fieri aliter per naturam rerum posse, quam ut equites quidem tuti sint, pedites autem in periculo versentur.* REISK. δὴ Contius delet omnino. Ego huic substitui δεῖν ex auctoritate nonnullorum Codd., sed malim abesse et δὴ et δεῖν. AUGER.

Ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ, Ἐξάλειψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου] Mallem: ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ ἐξαλεῖψαί με, *jussi vel rogavi Orthobulum, ut me deleret ex catalogo.* quia hoc verbo nusquam alibi, quod sciam, in Media Voce; in Activa sæpe utitur. ἔφην ἐξαλεῖψαι, ut apud Xenophontem Cyropæd. IV. 6. 11. ἃ οἱ μὲν Μάγοι ἔφασαν τοῖς θεοῖς ἐξαλεῖν. MARKLAND.

Συλλεγέντων] Π. συλλεγόντων. H. STEPH. SCAL. Recte. MARKLAND.

Πολίτας] Vel fortasse ἱππέας. TAYLOR.

Τοὺς ἔχοντας] *divites:* quibus oppo-

τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόροις διακειμένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. καί μοι [1] ἀνάβητε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ βουλή, εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης καὶ πάντων προειδότων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἑτέρων ἀναδυομένων, ἐγὼ διεπραξάμην ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας 580
φυλῆς δυστυχησάσης καὶ πλείστων ἐνδανόντων, ὕστερον ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριέως [2] τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις 581

[1] ἀνάβητε τούτων μάρτυρες, A.

[2] τοῖς T. R. A.

muntur οἱ ἀπόροις διακείμενοι, iidem qui οἱ μὴ ἔχοντες 1 Cor. XI. 22. καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας, pauperes, absolute: non enim intelligendum εἰπίας. Sophocles Ajace Flag. v. 157.

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει.

ad divitem. Isocrates in Amartyro [§. ι'.] οὐ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐτιμωροῦντο, ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας ἐφηροῦντο. unde Demosthenes Orat. I. in Stephanum [§. κ'.] conjungit ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. Sic *habere* pro *dives esse* Latinis. Seneca de Vit. Beat. c. XXVI. Horatius Serm. l. I. 1. 92.

" quoque habeas plus
Pauperiem metuas minus :"

ita scribendum puto, pro *quomque*, i. e. *cumque*. ' quo magis dives sis, *eo* minus pauperiem metuas.' MARKLAND.

Ἀνάβητε] Π. *ἀνάβητε μάρτυρες, ἢ, τούτων μάρτυρες. Οὕτω γὰρ ὀλίγω ὕστερον.* H. STEPH. *ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.* CONT. Post *ἀνάβητε* videtur vocab. *μάρτυρες* iterandum esse ad hunc modum. *ἀνάβητε μάρτυρες.* ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Sic certe solent loqui. REISK.

Τῆς πρώτης] *Ἐν τῇ πρώτῃ τάξει.* CONT. Malim cum Scaligero *ἐπὶ τῆς πρ.* vide ad p. 140. 30. ed. Steph. aut leg. *ὅστ' ἐν τοῖς πρώτοις.* Sæpe in MSS. ο et υ inter se permutantur. REISK.

Ἐνδανόντων] Scil. *ἐν τῇ ἀγῶνι*, vel *ἐν τῇ μάχῃ.* IDEM. Malim *ἐκπεφευγότων.* AUGER.

Ὕστερον ἀνεχώρησα] *Ὕστατος. Cont.* Lege: *ὕστατος, postremus cessi. μετὰ τῶν τελευταίων*, ut de se dicit infra. *Ὁ σεμνὸς Στειριεὺς* est Thrasybulus, quem Scholiastes Aristoph. Ran. 546. vocat *Στειριέα τὸν δῆμον*, perperam, pro *Στειριέα*, quemadmodum eum recte vocat Æschines adv. Ctesiph. §. ξ'. Male quoque scribitur *Θρασύβουλον τὸν Στειριᾶ* pro *Στειριᾶθεν* apud Xenophon. Hell. IV. 8. 25. Vide Valesium ad Harpocr. V. *Στειριεύς.* Alius quoque erat istis temporibus Thrasybulus, *τὸν δῆμον Κολυττεύς*, ipse quoque *τῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀπὸ Φυλῆς*, ut de eo refert Demosthenes adv. Timocratem. Vide et Xenophontem Hellen. V. 1. 26. Notabis porro, hoc loco ad propositum Oratoris facere, ut Thrasybulus decoretur elogio, *ὁ σεμνὸς, ille venerandus:* cum vero causa aliud postulabat, longe aliter de eo sentit et loquitur. Vide Orat. XXVIII. Vox *ἐνδανόντων*, quæ præcedit, depravata est. conjeceram *ἐνθα δανόντων*. sed Lysiæum magis foret *ἐνταῦθα ἀποθανόντων*, vel *ἐκπεφευγότων.* Vide Thucyd. II. 52. MARKLAND. Utrum legatur *ὕστερος*, an *ὕστατος*, interesse nil videtur. REISK. Pro *ἀνθρώπους* malim cum Marklando *ἄλλως.* AUGER.

Τῷ σεμνῷ] Est irrisio. Qui unus omnes præ se contemneret homines, se unum fortem et strenuum existimans, reliquos ignavos et imbelles. Stiriensis de demo appellatur, suppresso nomine proprio, quod illo, quam hoc, tum esset notior militibus, ut fit in nominibus castrensibus. REISK.

Στειριεύς] Thrasybulum proculdubio intelligit, qui domo erat Stiriensis, et sic ab aliis ejusdem cum eo nominis distinguebatur. *Θρασύβουλος ὁ Στειριεύς.* PALMER.

Τοῖς] Malim *τοῦ τοῖς.* REISK.

Τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις διαλλαγὴν ἐποιήσατο] Nihili videtur vox *ἀνθρώποις.* Iterum

δειλίαν ὠνειδικότος. καὶ οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ ταῦτα ἐν Κορίνθῳ χωρίων ἰσχυρῶν κατειλημμένων, ὥστε τοὺς πολεμίους μὴ δύνασθαι προσιέναι, Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος, ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχω-
582 ρίσαι τάξεις αἵτινες βοηθήσουσι, φοβουμένων ἁπάντων εἰκότως, ὦ βουλή — δεινὸν γὰρ ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἰέναι —, προσελθὼν ἐγὼ τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. ὥστ' εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσιν, οὐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οὐ γὰρ μόνον τὰ προσταττόμενα ἐποίουν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὐχ ὡς οὐ δεινὸν ἡγούμενος εἶναι Λακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε εὐδίκως εἰς κίνδυνον καθισταίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἀπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ε'. Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπελείφθην πώποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρὴ τοὺς φιλοτίμως
583 καὶ κοσμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' οὐκ, εἴ τις τολμᾷ, διὰ τοῦτο μισεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα

legerunt vel Ἀθηναίους, vel ἄλλους: quod vocabulum exscriptor forte male coepit pro ἄνους, id est, ἀνδρώους. Vide quae dixi ad Orat. XIII. Suidas V. προφάσεως. καὶ ὡς οὐ μέλει τῷ Ἀθηναίῳ θεῷ δέξαι φαγέμεναι etc. ubi pro τῷ Ἀθηναίῳ Kuhnius ex ipso Suida restituit τῶν ἀνδρωσείων. Sic apud Max. Tyrium Diss. III. p. 32. Ed. Cantab. male legitur τὴν ἀνδρωνίων pro τὴν μαντικήν: inde nimirum, quia Librarius cepit vocem μαντικήν pro ἄνων, id est, ἀνδρώνων. vide locum, nec de lectione dubitabis. MARKLAND.

Ἰσχυρῶν] Alias loca munita solent ὀχυρὰ appellari. sed et alterum in usu est. utrumque ab eodem verbo ἔχειν manavit. quod *teneri* possint, aut *sese tenere* (*sich halten*, ut nos usurpamus), h. e. tueri adversus hostium insultus. REISK.

Ἀποχωρίσαι τάξεις αἵτινες βοηθήσουσι] Forte, ἀποκληρῶσαι, *sorte legere* vel *designare*, propter sequentia, *regavi taxiarchem, ut sextam τάξιν mitteret ἀκληρωτὶ, citra sortem, scribus non jactis, vel ducibus.* Thucydides IV. 8. διεβίβαζον εἰς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων. MARKLAND. Bene habet vulgata. subauditur ἀπὸ τοῦ λοιποῦ στρατοπέδου. REISK.

Τῷ ὑμᾶς νομιζόμενος ἁπάντων, τῶν δικαίων] Sic visum fuit hunc locum distinguere, qui olim sic distinctus erat: τῷ ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος, ἁπάντων τῶν δικαίων. verum ἁπάντων cohaeret, non cum δικαίων, sed cum ὑμῶν. IDEM.

Τολμᾷ] F. deest post τολμᾷ. Et credo παῤῥησιάζειν, aut aliquid simile, ut pateret subjunctis. TAYLOR. Videtur hic Mantitheus excusare velle objectam sibi ab adversario audaciam, proteriamque, cum

ἀπιτηδεύματα οὔτε τοὺς ἰδιώτας οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει, ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τοὺς πολεμίους ἅπαντες ὑμεῖς ὠφελεῖσθε. ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὦ βουλὴ, οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων 584
σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως ἀπερχόμενοι μεγάλων κακῶν αἴτιοι γεγόνασιν, ἕτεροι δὲ
35 τῶν τοιούτων ἀμελοῦντες πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ὑμᾶς εἰσὶν 585
εἰργασμένοι.

ς'. Ἤδη δέ τινων ἠσθόμην, ὦ βουλὴ, καὶ διὰ ταῦτα ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι· ἔπειτα μέντοι καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται τῶν τῆς πόλεως

linguæ, tum manus, præripere aliis gloriam, et quo jussa non esset, eo sese ingerere gestientem, aliamque morum eruditatem. Reisk.

Τοιαῦτα] Qualia scil. mea sunt, agrestis incessus atque status, et importunitas atque jactantia orationis, sibi soli pericula deposcentis. Idem.

Ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὦ βουλὴ, οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, etc.] Non bene cohærere videntur præcedentibus: et puto nonnulla excidisse, in quibus imperitiam suam in *dicendo* excusare voluit. Si recte habet ἀπ' ὄψεως, non absimilia sunt ista Ioannis VII. 24. Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Sed forte legendum ἀφ' ὑποψίας, *a suspicione*: cui opponit ἐκ τῶν ἔργων, *ex factis*. μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, eodem fere sensu, ad fin. Orat. XXX. Æschines cont. Timarch. §. λ'. ἀπιδίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. apposite. Markland. Bene habet ἀπ' ὄψεως. subauditur μόνος. Ex hominis adspectu moro et nudo, h. e. ex iis, quæ in oculos incurrunt, vultu, statu, incessu, sono vocis, similibus, quæ ad veritatem judicii de moribus ejus animiquæ penitiore conditione ferendi nil quicquam faciunt, haud decet eum judicare, neque, ut modo quemque intuitus fueris, ita aut levem gravemque, aut malum frugive pronunciare. Reisk.

Διαλεγόμενοι] Pro διαλεγόμενοι substituere mavult Schott. διαδεχόμενοι, et pro ἀπερχόμενοι, ἁπαρχόμενοι. Utrumque satis infeliciter. Διαλέγεσθαι, etsi rarius, occurrit tamen de oratione judiciali. Æsch. c. Timarch. §. ιη'. Πολλοὺς γὰρ ἤγαγε ἤδη ἐναγχος τεθεώρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰωθότας καὶ μάρτυρας παρισαμένους, ἀλλότας· ἤδη δέ τινας καπὸς πάνυ διαλεχθέντας καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας, εἶθ' ἡδέσαντας. Taylor. Schottus conjicit διαδεχόμενοι. quod mihi æque obscurum est, ac istud, cujus emendatio esse debuit, pro ἀπερχόμενοι lego ἁπαρχόμενοι, idem quod ἀρχόμενοι. Si nihil variant MSS. cætera ferri posse existimo. mutatis participiorum sedibus ita lego: μικρῶν ἁπαρχόμενοι, καὶ κοσμίως διαλεγόμενοι, μεγάλων etc. *multi enim a parvis initiis orsi, et ornate disserentes, magnorum malorum causa fuerunt.* Markland. Ut impudentiæ et pæne furoris habebatur in incessu et in sermone festinare, vociferari, blaterare, sic contra modestiæ, incessus moderatus, vox humilis et repressa, oratio brevis et modesta. Sic Apollodorus apud Demosthenem, qui locum hunc aliquoties attigit, excusat vocem justo elatiorem, et incessum incitatiorem. naturæ hæc vitia esse, non animi. nil ideo se pejorem esse adversario, qui vultu, voce, incessu, severitatem et sanctimoniam cum præferret, veterator esset, hominumque unus omnium impurissimus et flagitiosissimus. Reisk.

Τῶν τοιούτων] Scil. τοῦ μικρὸν διαλέγεσθαι καὶ κοσμίως ἀπέρχεσθαι. qui nil curant in congressibus cum aliis similes imitari, gestusque exprimere histrionicos, cujusmodi gestus belluli adolescentes, elegantiæ laudem atque gratiam aucupantes, a magistris saltandi discunt. Idem.

Οὐδὲν πέπαυνται] Idem est ac si dixisset: ὅτι οὐδέν ἐστι μέρος τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων, ὃ οὐκ ἔπραξαν, vel οὐ ἡμέλησαν. Idem.

πράττοντες, ἅμα δὲ ὑμᾶς ὁρῶν — τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν — τούτους μισοῦς ἀξίους νομίζοντας εἶναι, ὥστε ὁρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας, τίς αὐτὰ ἂν ἀπαρθείη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἄχθοισθε; οὐ γὰρ ἕτεροι παρὰ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς.

Τούτους] Sch. τοὺς, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, φιλοτιμότερον διατεθέντας. qui gloriæ studio ad orationis quandam efferantur exsultationem quasi atque insolentiam. IDEM.

Ἀξίους] Subaudi λόγου. IDEM. Quod velim addi. AUGER.

Ἄχθοισθε] Ἀχθοίμην. SCHOTT. F. ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἄχθοιντο: οὐ γὰρ ἐκεῖνοι παρ' αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς. TAYLOR. Si nihil desit, conjicio: τί ἂν τις τούτοις ἀχθεσθῇ; οὐ γὰρ etc. *præterea, quid si aliquis his irascatur? quid hoc ad me? non enim alii, sed vos horum rerum judices estis.* Consentanea sunt hæc τῇ παῤῥησίᾳ, qua per totam orationem usus est. Schottus legit ἀχθοίμην, paulo obscurius, si sequentia spectes. Paulo ante ἀξίους ponitur simpliciter et sine adjuncto, ut ap. Matt. X. 11. ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι. "meritis gravem" eadem metaphora dixit Virgilius et eodem sensu. MARKLAND. Bene habet vulgata. Sententiam hujus loci brevitate nos nihil obscuratam studui in Latinis admovendo quasi face circumlocutionis illuminare. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ [1]ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διαδικασία cum fisco de pecuniis jam publicandis. Cujus litigiorum turbolentus homo Heraldus (Animadv. in Salmas. III. 6.) dum increpanti similis in hominem insurgit omnium quos unquam novi longe doctissimum, neque consequitus est neque consequi voluisse videtur. Erato moritur ditatus, relictis filiis, Erasiphone, Eratone, et Erasistrato. Illorum, Erasiphonis sc. et Eratonis, publicantur bona. Ne igitur et Erasistrati publicarentur quoque, atque ita de sorte in periculum veniret, intercedit orator cui ea bona Erasistrati debebantur. Hæc summa causæ quæ lecturo cetera complanabit.

Pag. ed. H. Steph. Pag. ed. Reisk.

148. 4 α΄. ΙΣΩΣ τινὲς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, διὰ τὸ βούλεσθαί με ἄξιον εἶναί τινος ἡγεῖσθαι καὶ εἰπεῖν ἂν μᾶλλον ἑτέρου δύνασθαι· ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω περὶ τῶν μὴ προσηκόντων ἱκανὸς εἶναι λέγειν, ὥστε δέδοικα μὴ καὶ περὶ ὧν 586 587 588

[1] ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ R. A.

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ] Quæstio agitetur de pecuniis publicis. Non igitur amplius tolerari potuit δημοσίων ἀδικημάτων. Itaque pro ἀδικημάτων dudum reponi voluit Sopl. πτωμάτων, quo rursus quasi improbato, διαβεβασημάτων. Vales. ad Harpocr. Δυσίου πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικεῖον. Optime tamen omnium Schott. et hic et Observat. Human. IV. 10. χρημάτων: quo præeunte titulum reformavimus. TAYLOR. Inscriptio hujus Orationis est Δημοσίων ἀδικημάτων. Schottus ita: *Rectius χρημάτων. de publicatis bonis.* At hoc ferat Δημευθέντων (non Δημοσίων) Χρημάτων. Et sane hic Titulus multo aptius conveniret Argumento Orationis; in qua non agitur de *Delictis in publicum*, sed de *Publicatis Bonis*. Doctiss. Valesius in Not. ad Maussacum in Harpocrat. p. 209. ita concipit Titulum hujus Orat, πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικεῖν. mox tamen (si verba istius Annotationis recte distinguantur) retinet Vulgatam Δημοσίων ἀδικημάτων. MARKLAND. Veterem hujus orationis titulum, qui est περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, arbitratu suo Taylor ad mentem Schotti conformaverat, pro postrema voce χρημάτων sufficiens. Ego vetustam probam lectionem in sedem suam restitui, unde per nefas depulsa fuerat. Profecto confiscatio alicujus fundi præter jus et fas facta, ἀδίκημα δημόσιον est, injuria ab universo populo privato facta. Eamque sibi quoque oblatam a populo fuisse contendit actor. Simillima in causa, tractata in oratione proxima, quæ est in Polinchum, populus dicitur ob bona per nefas fisco addicta, παρανόμων φεύγων. Sed ais, hic tantum de una agitur injuria, non de pluribus. Debebat ergo non περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, sed περὶ δημοσίου ἀδικήματος inscribi. Audio. Sed falleris, quanquam recte videris colligere. salva res est. titulus hic, non uni huic soli proprius est orationi, sed communis ei est cum duabus proximis insequentibus, eodem in genere causæ versantibus. Solebant ejusmodi tituli καθολικοὶ seu universales, totis generibus causarum communes, orationi, quæ quoque in genere prima quæque esset, præscribi, ut οἱ συμβουλευτικοί, οἱ ἐπιτροπικοί, οἱ παραγραφικοί, aliique similes apud Demosthenem. REISK.

ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶ λέγειν, ἀδύνατος ὢν τὰ δέοντα εἰπεῖν. οἶομαι μὲν οὖν, ἂν πάντα διηγήσωμαι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν πρὸς Ἐράτωνα καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας, ῥᾳδίως ἐξ αὐτῶν ὑμᾶς εὑρήσειν ἃ προσήκει σκέψασθαι περὶ ταύτης τῆς διαδικασίας. ἐξ ἀρχῆς οὖν ἀκούσατε.

589 Β'. Ἐράτων ὁ Ἐρασιφῶντος πατὴρ ἐδανείσατο παρὰ τοῦ ἐμοῦ πάππου τάλαντα δύο. ὅτι μὲν οὖν ἔλαβε τἀργύριον καὶ ὡς τοσοῦτόν [1] γε ἐδεήθη δανεῖσαι, ὧν ἐναντίον ἐδόθη, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· ἃ δ' ἐχρήσατο αὐτῷ καὶ ὅσα 590 ὠφελήθη, οἱ μᾶλλόν τε ἐμοῦ εἰδότες καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε διηγήσονται ὑμῖν καὶ μαρτυρήσουσι. καί μοι κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἕως τοίνυν ὁ Ἐράτων ἔζη, τούς τε τόκους ἀπελάμβανον ἐγὼ

[1] τι T.

Διαδικασίας] Exeunte oratione scripsit ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα eadem animi sententia, qua hic διαδικασίας. Unde magnus Scal. scripsit ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΜΑΤΩΝ, ad titulum concinnandum, uti modo vidimus. Quod factum nollem, cum potius commendat istum, quem nos contra exhibuimus περὶ δημοσίων χρημάτων. Διαδικασία enim aut est simpliciter ἀμφισβήτησις, lis forensis de qualibet re orta et agitata: aut est denuo et peculiariter ea, qua committuntur inter se duo homines de ministeriis obeundis, disceptatio. Hæc conservarit Hesych. Διαδικασία· ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα. ἢ ἀμφισβήτησις. πρίσις. Tertio autem, et potissimum, quod recentioris Jurisprudentiæ Atticæ consultos neglexisse et video et demiror simul, erat πρὸς τὸ δημόσιον de pecuniis publicatis aut publicandis controversia: exceptio, quæ partem rei fisco adjudicandæ vendicat. Etym. Mag. Διαδικάσαι τισὶ πρὸς τὸ δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐν τῇ δημευθείσῃ οὐσίᾳ. Ulpian. in Timocrat. Διαδικασία δέ ἐστιν ὅταν δίκης περὶ χρημάτων ἢ περὶ κτημάτων. Idem ad Chersonesit. Διαδικασία ἢ πρὸς ἀλλήλους ἴρις ἢ φιλοτιμία· κυρίως δὲ διαδικασία ἐστὶν ἐπιχειρημάτων (corrige ἐπὶ χρημάτων) ἀμφισβήτησις. Budæus Ulpianum damnat neque valere arbitratur eam διαδικασίας κυριότητα. Taylor.

Τοσοῦτόν τε] Π. τοσοῦτόν γε. H. Steph. Markland. τοσούτου. Scal.

Δανεῖσαι] Ad δανεῖσαι subauditur αὐτῷ. Reisk.

Ἃ δὲ ἐχρήσατο αὐτῷ, etc.] Videtur deesse εἰς ante ἃ. Demosthenes adv. Timotheum §. α'. ἀπαγαγεῖν μὲ δοκεῖ εἶναι ἐξαρχῆς ἅπαντα διηγήσασθαι ὑμῖν, τά τε ὀφειλόμενα, καὶ εἴς ὅ τι ἕκαστον αὐτῶν κατεχρήσατο. et infra §. δ'. καὶ εἰς ὅ τι ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ εἰς ἃ κατεχρήσατο. quod mox plenius effert: τὴν χρείαν εἰς ἣν κατεχρήσατο τῷ ἀργυρίῳ. Paulo post: καὶ τἆλλα τὰ συγκείμενα. F. καὶ τἆλλα κατὰ τὰ συγκείμενα, secundum pacta. Xenophon Ἀναβασ. VII, 2. 7. πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Sæpe ita loquitur Thucydides. Καὶ et κατὰ se millies loco detruserunt. aliquando vocabulum alterum periit: ut vere notat doctissimus I. P. D'Orville in Vanso, p. 551. quod et hoc forte loco propter vicinitatem isterum vocum accidit. Marcland.

Οἱ μᾶλλόν τε ἐμοῦ εἰδότες, καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε,] Pro οἷς Schottus legendum putat ὅτε. non bene. vertendum erat: *et qui negotiis ejus interfuerunt.* Pro τε iterum scribendum γε, frequenti vice literarum T et Γ; unde iste error insignis in Longino παρὰ Τψ. segm. 35. τοῦ γένους ἐκείνου πυρὸς, pro γηγενοῦς, *terrigenæ istius ignis:* de Ætna loquitur. nimirum scriptum erat pro γηγενοῦς τυγενοῦς: unde Grammaticus fecit, quod Tu, vel Ego, vel quivis exscriptor fecisset, τοῦ γένους. Idem.

Οἷς] Ὅτε. Schott. Infeliciter, ut patebit. Demosth. c. Steph. 2. juxta init. Οἱ δέ γε νόμοι οὐ ταῦτα λέγουσιν, ἀλλ' ἃ ἂν εἰδῇ τις, καὶ οἷς ἂν παραγένηται πραττομένοις, ταῦτα μαρτυρεῖν κελεύουσι. Quem locum lego emendatius. Taylor.

καὶ τἆλλα τὰ συγκείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε καταλιπὼν υἱοὺς τρεῖς, Ἐρασιφῶντα καὶ Ἐράτωνα καὶ Ἐρασίστρατον, οὗτοι οὐδὲν ἔτι ἡμῖν τῶν δικαίων ἐποίουν. ἐν μὲν οὖν τῷ πολέμῳ, διότι οὐκ ἦσαν δίκαι, οὐ δυνατοὶ ἦμεν παρ' αὐτῶν ἃ ὤφειλον πράξασθαι· ἐπειδὴ δὲ εἰρήνη ἐγένετο, ὅτε περ πρῶτον αἱ [1]ἀστικαὶ δίκαι ἐδικάζοντο, λαχὼν ὁ πατὴρ παντὸς τοῦ συμβολαίου Ἐρασιστράτῳ, ὅσπερ μόνος τῶν ἀδελφῶν ἐπεδήμει, κατεδικάσατο ἐπὶ Ξεναινέτου ἄρχοντος: μάρτυρας δὲ καὶ τούτων παρέξομαι ὑμῖν. καὶ μοι κάλει 591
μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γ'. Ὅτι μὲν τὰ Ἐράτωνος δικαίως ἂν ἡμέτερα εἴη, ἐκ τούτων ῥᾴδιον εἰδέναι· ὅτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν [2][τῶν] [3]ἀπογράφων. τρεῖς γὰρ καὶ τέτταρες ἕκαστα ἀπογεγράφασι. καίτοι τοῦτό γε παντὶ εὔγνωστον, [4]ὡς οὐκ 592
ἂν [5]παρέλιπον, εἴ τι ἄλλο τῶν Ἐράτωνος οἷόν τε ἦν δημεύειν, [6]οἱ πάντα τὰ Ἐράτωνος [7]ἀπογράφοντες· ἐγὼ δὲ πολὺν ἤδη χρόνον [8]κέκτημαι. ὡς μὲν οὖν ἡμῖν οὐδετέρωθεν εἰσπράξασθαι 593

[1] ἀστικαὶ T. R. A. [2] τῶν om. T. uncos om. R. A. [3] ἀπογράφω T. [4] ὅτι T. R. A. [5] παραλιπόντες T. R. [6] οἱ om. T. R. ἀπογράφοντες τοίνυν A. [7] ἀπέγραφον, καὶ λόγῳ πολὺν T. ἀπίγραφον, καὶ ἃ ἐγὼ πολὺν R. A. [8] πέκτηται T.

Ὅτι μὲν κ. τ. λ.] Equidem sic rectius legi posse existimo: Ὅτι μὲν — ὅτι δὲ πάντα δημεύεται; ἐξ αὐτῶν ἀπογραφῶν (repetens ἀπὸ κοινοῦ, ῥᾴδιον εἰδέναι). Τρεῖς γὰρ ἢ τέτταρες ἕκαστα ἀπογεγράφασι. Et mox παρέλιπον repone me auctore pro illo παραλιπόντες. Post vero non longe: Πάντα τὰ Ἐράτωνος. mutilus hic locus hiansque videtur, nisi quid judicans fallor, et absque libris calamo exaratis sanare me posse diffidam. Neque enim hariolandi artem didici. Observat. hum. IV. 10. SCHOTT. Hic certe mutilatur oratio. Nihil enim de Eratonis bonis, nihil de eorum publicatione præmittitur. Locus, qui Sobotto videtur hiare, non hiat. Ibi enim pro τὰν πάντα τὰ Ἐράτωνος, uti legit Ald. et Coisl. vel τὰ πάντα, ut Scalig., novam periodum ordior h. p. νῦν δὲ πάντα, κ. τ. λ. TAYLOR.

Δημεύεται] Bene habet. debet enim actor planum facere hanc esse διαδικασίαν seu actionem adversus ærarium: Mihi jus est, ait, in bona Eratonis. atqui fiscales ea vestri universa fisco adjudicarunt. hoc debet doceri, universa bona, nulla parte excepta, proscripta esse. ergo una illa quoque pars bonorum fuit proscripta, quam sibi actor ut oppigneratum vindicabat. REISK.

Τρεῖς — τέτταρες] Τρὶς — τετράκις. CONT.

Γὰρ] Redit hæc particula ad numerum pluralem, quem recte sit usurpatum esse. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν, *ex ipsis indicibus*, non ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπογραφῆς, *ex ipso indice*. NAM plures sunt exhibiti indices, vel facti. REISK.

Ὅτι οὐκ ἂν παρέλιπον] Num ὅτι οὐκ ἂν παρέλιπον. est quidem ea planissima lectio. verumtamen salvari potest etiam vulgata, tacite ad οὐκ ἂν repetendo e præmissis ἀπογεγράφασι. quæ est ratio tutissima. IDEM.

Πάντα] Sic exhibet secundum Stephanum Taylorana. Aldina, τὸν πάντα. In quo τὸν videtur τοίνυν latere. Quod si ita est, videtur ita legendum: δημεύειν. ἀπογεγράφοντες τοίνυν πάντα τὰ Ἐράτωνος, ἀπίγραφον καὶ ἃ ἐγὼ κ. ἤ. χ. κέκτημαι. *in indicem referentes bona Eratonis omnia, referebant etiam in tabulas ea quæ ego jam dudum possideo.* IDEM.

Κέκτηνται] Dubium est, utrum κέκτηνται

οἷόν τε, ἂν ὑμεῖς ταῦτα δημεύσητε, εὔγνωστόν μοι δοκεῖ εἶναι· [1]ὡς δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν ἐποιησάμην πρός τε ὑμᾶς καὶ τοὺς ἐδιώτας, ἔτι ἀκούσατε.

Δ'. Ἕως μὲν γὰρ [2]ἡμῖν οἱ Ἐρασιφῶντος οἰκεῖοι τούτων τῶν χρημάτων ἠμφισβήτουν, ἄτοπον ἠξίουν ἐμὲ εἶναι, διότι ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ χρέους ἀντιδικῶν πρὸς τὸν πατέρα ὁ Ἐρασίστρατος ἠττήθη· καὶ τὰ μὲν Σφηττοῖ ἤδη τρίτῳ ἔτει μεμίσθωκα, τῶν δὲ Κικυννοῖ καὶ τῆς οἰκίας ἐδικαζόμην τοῖς ἔχουσι. πέρυσι μὲν οὖν διέγραψάν μου τὰς δίκας, ἔμπορα φάσκοντες εἶναι· νυνὶ δὲ λαχόντες ἐν τῷ Γαμηλιῶνι μηνὶ οἱ ναυτοδίκαι οὐκ ἐξεδίκασαν. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ἐρασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει [3]τὼ δύο μέρη τὰ Ἐρασι-
594 στράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι, διότι ταῦτά γε ἤδη καὶ πρότερον ἐγνώκατε ἡμέτερα εἶναι. ὡρισάμην οὖν ἐμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας, οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος, ἀλλὰ πολλῷ πλέον ἢ [4]τὼ δύο μέρη τῷ δημοσίῳ ὑπολιπών. ῥᾴδιον δὲ γνῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγε-
595 γραμμένου τοῖς χρήμασιν. ἅπαντα μὲν γὰρ πλείονος ἢ ταλάντου τετίμηνται, ὧν δ' ἐγὼ ἀμφισβητῶ, τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ χιλίας δραχμὰς ἐπεγραψάμην· καὶ εἰ πλείονος

[1] διότι A. [2] ὑμῖν T. A. [3] τὰ T. R. A.

an κέκτημαι in suis Codd. legerit Ald. qui κέκτηται dedit. κέκτημαι est lectio Codd. Steph. et Coisl. et quam divinando proferebat Scalig. TAYLOR. MS. κέκτημαι. quæ si vera Lectio sit, pro λόγῳ reponendum videtur ἔργῳ : revera enim, ut infra probat, possessor fuerat per aliquot annos. Quæ præcedunt suspecta habeo. Mox, ὡς μὲν οὖν ὑμῖν etc. lege ὑμῖν: et ita paulo post, ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν, non ὑμῖν. MARKLAND.

Καὶ τοὺς] Καὶ πρὸς τοὺς. CONT.

Κικυννοῖ] Κικυννοῖ, Cod. Steph. et rectius.

ΑΥΣΙΚΡΑΤΗΣ. ΑΥΣΙΘΕΙΔΟΥ. ΚΙΚΥΝΝΕΥΣ. ΕΧΟΡΗΓΕΙ.

HESYCHIUS male se habet, qui legit Κικυνεῖς δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, neque unum ἀμέτρημα ἀμέτρητον. TAYLOR.

Πέρυσι μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Vid. Petit. LL. Attic. Lib. 5. Tit. 5. l. ult. IDEM.

Ναυτοδίκαι] Nautodicæ erant mercatorum judices juxta Suidam, quem vide. Harpocration aliud ipsis munus videtur adscribere. Cæterum citat hanc vocem ut quæ reperiatur in oratione adversus Alcibiadem, quæ ibi nullatenus reperitur. AUGER.

Ἐπειδὴ δ' ὑμῖν, κ. τ. λ.] Corrige: ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ἐρασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ἐρασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι. TAYLOR. MARKLANDI Sententia est : postulo eam tertiam partem hæreditatis universæ mihi adjudicari, illam puta, quæ Erasistrato cessit, tertiam fratrum minime note, postquam duas reliquas partes, quæ reliquis duobus fratribus concesserunt, vobis habendas permisi. REISK.

Τετίμηνται] Scaligero placebat τετίμηται in singulari. accipiebat ille nimirum in significatu passivo. *æstimata sunt*. Verum sive passive sive activo sensu accipias, defendi posse videtur vulgata. nam si passive accipias, haud insolitum est Lysiæ neutra pluralia cum verbis in numero plurali copulare. Iterum videtur potius in sensu activo accipiendum esse, pro *æstimarunt*, sive fratres illi tres, filii Eratonis senioris, vel potius illi tres vel quatuor magistratus ab erario deputati ad æstimandum bona Eratonis universa in tabulasque referendum. IDEM.

Χιλίας δραχμὰς] Perinde fuisset, si scripserat : τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ δισ-

ἀξιοῖ ἐστιν ἢ τασσέτου [1] ἀπαιτηρυχθέντων τὸ περιττὸν ἡ πόλις λήψεται.

ε'. Ἵνα οὖν εἰδῆτε ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἐστὶ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι πρῶτον μὲν τοὺς μεμισθωμένους παρ' ἐμοῦ [2] τὸ
149. 1 Σφηττοῦ [3] χωρίον, ἔπειτα [4] τοῦ Καινυποῦ τοὺς γείτονας, οἳ ἴσασιν ἤμᾶς ἤδη [5] τρία ἔτη ἀμφισβητοῦντας, ἔτι δὲ τοὺς τὰ τέρμονα ἄρξαντας, παρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν, καὶ τοὺς νῦν ναυστολοῦντας. ἀναγνωσθήσονται δὲ ὑμῖν καὶ αὐτῶν αἱ 596
ἀπογραφαί· ἐκ τούτων γὰρ μάλιστα γνώσεσθε ὅτι οὔτε νεωστὶ ταῦτα τὰ χρήματα ἀξιοῦμεν ἡμέτερα εἶναι, οὔτε 597

[1] ἐπιπεπυχθέντων T. R. A.
[2] τὸ T.
[3] χωρίον om. T.
[4] τὸ T. τῶν R. A.
[5] τρία ἔτη om. T.

ἑπτακραχμῶν. Verum illi scriptores eodem orationis tenore et per drachmas et per minas numerare solent. Eupolis in Κόλαξι,

Δεῖπνον; θὲς ἑκατὸν δραχμάς. ἰδού.
Οἶνον; θὲς ἑτέρας μνᾶν.

TAYLOR. Ita phrasin construe: ἑπτακραχμῶν πέντε μνᾶς τῷ μὲν ἄν (τούτων ἄν) ἀμφισβητῶ, τῷ δὲ χιλίας δραχμάς. AUGER.

Τοσούτου] Τοσούτων. CONT.

Τὸ Σφηττοῦ] Τὰ Σφηττοῖ. SCAL. CONT. TAYLOR. Supra dixit τὰ Σφηττοῖ, quod rectius puto. Sequitur: ἴσασιν τὸ Καινυποῦ, τοὺς γείτονας οἳ ἴσασιν etc. Lego et distinguo: ἴσασιν τῶν Καινυποῦ τοὺς γείτονας, οἳ ἴσασιν etc. ut supra: τῶν δὲ Καινυποῦ etc. MOR, τοὺς πέρυσιν ἄρξαντας sunt οἱ ἴμπροσθεν supra nominati, qui litem *inceperunt*, sed διήρχεψαν, *sustulerunt*, ἀνεῖλον τὸ ἔγκλημα, non ad exitum perduxerunt. Vide Hesychium, Harpocrationem, et Polluc. VIII. 6. segm. 57. pessime enim Interpres, *diem dixere*. Τὴν γραφὴν καταθέσθαι vocat hoc Ælianus V. H. II. 4. et ἄρσιν τῆς γραφῆς, ibidem. MARKLAND.

Ἐλήχθησαν] Ἐλήχθησαν. CONT. Reposui, invitis Codd. et quod *isti* existimare possunt, invita etiam Grammatica, pro ἐλήχθησαν ἐλήχθησαν. Quæ vox cum nescio utrum alicubi occurrat, nec ne, in eo tempore, attamen non recte formari non potest. Uti a λέγω, λέξω, ἔλεξα, ἐλέχθη, ita a λήχω inusitat. λέξω, derivetur ἔληξα et proinde ἐλήχθην necesse est. τοὺς ἄρχοντας πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν. Mœris: λαχεῖν δίκην, Ἀττικῶς· ἔγκλημα ἀποδιδόναι, Ἑλληνικῶς. Plenius T. Magister: λαγχάνω δίκην τῷ δεῖν, ἤγουν πρίσιν, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οἱ ἐπιφέρω. διὰ πλήρου γὰρ τὰς δίκας ἐπίσυν. Deinde ex suo Aristide fidem adstruit. Nec ex potioribus. Ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν λαχόντων τὰς δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν Πολέμαρχον — ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν Πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην ἔλαχον. N. e. Pancleone, et alibi sæpius. Ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις. Demosth. c. Mid. p. 615. Edit. Wolf. et proxime: δίκην δὲ τούτου λαχὼν ὕστερον τῆς κακηγορίας. et deinde: ἀλλὰ λαχὼν ἐξούλης πάλιν. paucis interjectis demum: Οἶδαμεν Δημοσθένη, ὃ μαρτυροῦμεν, κρίσιν λελογχότα Μειδίᾳ ἐξούλης. corrige ἐξούλης, ut supra. Οὐδεμιᾷ φιλεπραγμοσύνῃ — τὸν δίκην ἔλαχον ταυτηνὶ βουλῇ οὐδ' ἀγνοῶν, ὅτι πολλοῖς ἄτοπον δόξει τὸ δίκην μὲ λαγχάνειν, κ. τ. λ. Idem c. Bœot. init. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο. Æsch. c. Timarch. p. 9. Edit. Steph. Corrigo jam, quæ itidem deformantur. Πρεσβεύειν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου, καὶ ἔλαχε τὴν δίκην Στέφανος οὑτοσί. Demosth. c. Neær. lege ἔλαχε. Lex. Biblioth. Coisl. Platonic. Λαχεῖν, δίκην, γράψασθαι. F. Λαχεῖν δίκην, γράψασθαι. Contra apud Andoc. de myster. p. 16. 3. ed. Steph. Ταύτην Καλλίας ἐπεισθὲ λέαγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, ἃν αὐτὸν λαβεῖν αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθὺς ἔδραμον παρέστασιν, καὶ ἔλαχον πρότερος μὲν Λεάγρῳ, ὅτι εἰ μὲν σὺ βούλῃ ἐπιδικάζεσθαι, ἔχει τύχῃ ἀγαθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ ἐπιδικάσομαι. Ubi nihil de Judiciis: intercedunt solummodo cum Leagro sermones. Καὶ ἔλεγον Λεάγρῳ, ὅτι, εἰ μὲν σὺ, κ. τ. λ. Sed occurrit passive, quod dudum volui, apud Polluc. Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Βασιλέα] λαγχάνονται ἀσεβείας, κ. τ. λ. VIII. 2. et paucissimis interjectis: Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Πολέμαρχον] λαγχάνονται μετοίκων, ἰσοτελῶν, κ. τ. λ. TAYLOR.

νυνὶ τῷ δημοσίῳ πλειόνων ἀμφισβητοῦμεν ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοῖς ἰδιώταις. καί μοι κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Ὅτι μὲν [1] οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα, ἀλλ' [2] αὐτὸς τῇ πόλει παλλὰ τῶν ἐμαυτοῦ ἀφιεὶς τοῦτο ἀξιῶ μοι ἀποδοθῆναι, ἀποδέδεικται. ἤδη δέ μοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι καὶ δεηθῆναι ὑμῶν τε καὶ τῶν συνδίκων ἐναντίον [3] ὑμῶν.

[1] οὖν om. T. A. [2] αὐτῇ T. A. [3] ὑμῶν, βοηθεῖν μοι τὰ δίκαια. A.

Ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ] Opinor: ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Scio Atticos præpositionem hanc sæpe omittere. Sed Noster, si bene memini, non ita solet in hac phrasi. MARKLAND.

Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες] Post οὖν, quod e Vindob. addidi, videtur ὑμᾶς deesse. REISK.

Ἀλλ' αὐτὸς τῇ πόλει] Sic dedi de meo, pro vulgari ἀλλ' αὐτῇ πόλει. sed ipsemet ultro, sponte mea, remisi —. IDEM.

ΛΥΣΙΟΥ

[1]ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eucratis filius, Niciæ τοῦ πάνυ nepos ex fratre, orationem habet de bonis suis publicandis secne. Latet ratio δημεύσεως, nam δευτερολογία est (non utique fragmentum, ut male accipi a quibusdam sentio), et potius in majorum laudatione quam in contro- Pag. ed. H. Steph. versia ponitur. Pag. ed. Reisk.

149. 14 α'. ΕΝΘΥΜΗΘΗΤΕ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἵ- 598
τινες ὄντες πολῖται καὶ αὐτοὶ καὶ ὧν προσήκοντες ἀδικού-

[1] ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ T. R. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ Α.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ] Quid sit hominem δημεύεσθαι nondum comperi: Quod vero hæc oratio ullo modo ad Niciæ fratrem pertineat, id dudum comperi esse falsum. Πολυμαθέστατος Galenus in ὑπομνη. ά. εἰς τὸ κατ' ἰητρεῖον, laudat orationem Lysiæ κατὰ Πολιούχου. Exstant verba laudata αὐτολεξεὶ in hujus orationis fere capite: habitam vero fuisse c. Poliuchum proximum est, ut ostendam. Quo quid liquidius? Infra: Εὖ οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο πολίαρχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι. Ubi potius textum ex Galeno, quam ex textu Galenum, placuit reformare: idque plurimis de causis. Ad Galeni lectionem accedunt Codd. nostri Steph. et Coisl. Πολίαρχος. Quod cum nauci sit, scriptum olim sine dubio Πολίοχος. Atque id respexit, credo, Harpocratio, qui ex Rhetorum monumentis pleraque nomina κύρια conservavit. Πολίοχος καὶ Πολυαλκὴς, ὀνόματα κύρια. Suid. tamen Πολιούχος, et rectius, unde unde reperit. Et fortasse Πολιούχος erat nomen Atheniensibus commendatissimum propter ὁμωνυμίαν Minervæ Præsidis Civitatis: Aristoph. Lysistr. 344.

Ἐφ' οἵσπερ, ὦ χρυσολόφα,
Πολιοῦχε, σὰς ἔσχω ἕδρας,
Καὶ σὺ παλῶ σύμμαχον, ὦ
Τριτογένει'.

Herodot. Cl. 160. Ἐντεῦθεν δὲ ἐξ ἱροῦ Ἀθηναίης Πολιούχου ἀποσπασθεὶς, ὑπὸ Χίων ἐξεδύθη. Atque hæc eo libentius commentabar, quoniam restitui debet hoc cognomen in Inscriptione apud Spon. Miscell. Erudit. Antiq. X. 64.

ΑΡΧΟΝΤΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. Β'.
ΚΑΙ. ΚΟΙΝΤΟΥ. Β'. ΚΑΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ. ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ.
ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ. Β'.

Lege ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ. Maxime autem in altera Messanæ ex Gualthero:

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ.
ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΙ.
ΣΩΤΗΡΣΙΝ.
ΠΟΛΙΟΥΧΟΙΣ.

Omnino literis fere iisdem transpositis ΠΟΛΙΟΥΧΟΙΣ. Vid. Gruter. LXVIII. 5. Fabrett. p. 119. Quod si retineatur Πολίαρχος in textu Lysiæ, neque enim de eo valde laboro, qui errore tenetur Scheffer. ad Ælian. V. H. VIII. 4. qui sit se ne-

599 μενοι ἀξιοῦμεν ἐλεεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν δικαίων τυγχάνειν· οὐ γὰρ μόνον περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ χρὴ δημοκρατουμένης τῆς πόλεως ἡμῖν μετεῖναι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ Νικίου τοῦ ἡμετέρου θείου ἀναμνήσθητε. ἐκεῖνος γὰρ ὅσα μὲν τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ χρώμενος ὑπὲρ τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου ἔπραξε, παντα- 20
600 χοῦ φανήσεται πολλῶν μὲν ἰδίᾳ ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει γεγενημένος, πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα κακὰ τοὺς πολεμίους εἰργασμένος· ὅσα δὲ οὐ βουλόμενος ἀλλ' ἄκων ἠναγκάσθη ποιῆσαι, τῶν μὲν κακῶν οὐκ ἐλάχιστον αὐτὸς μετέσχε μέρος, τὴν δ' αἰτίαν τῆς συμφορᾶς οἱ πείσαντες ὑμᾶς δικαίως ἂν ἔχοιεν, ἐπεὶ τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς ὑμετέραις καὶ ταῖς 25
δυστυχίαις ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπέδειξε· στρατηγῶν γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις εἶλε, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια, ὧν καθ' ἓν ἕκαστον πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν.

601 β'. Εὐκράτης τοίνυν, ἀδελφὸς μὲν ὢν ἐκείνου, πατὴρ δὲ ἐμός, ἤδη τῆς τελευταίας ναυμαχίας γεγενημένης, φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν ἣν εἶχε περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον· ἡττημένων γὰρ ἐν [1][τῇ] ναυμαχίᾳ στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν 30
ἡρημένος, καὶ παρακαλούμενος μετέχειν τῆς ὀλιγαρχίας

[1] τῇ om. T. uncos om. R. A.

minem Atheniensem hoc nomine apud veteres invenisse? Nam præter hunc, et illum apud Ælianum l. c. de quo dubitat, erat et Polyarchus vel Poliarchus quidam Cleonymi pater apud Isæum de Cleonym. hæred. et Themistocles Poliarchi τρίτος ἀπόγονος Θεμιστοκλέους. Pausan. Attic. c. 37. Atheniensès omnes. Κατὰ τοῦ Πολιάρχου titulo adjecit Scalig. Taylor. In antiquo hujus orationis elogio nihil aliud videtur vitiosum esse præterquam ΑΔΕΑΦΟΥ, pro quo leg. est ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ. Mutatum cur fuerit hoc elogium, causæ equidem nil video. δημεύειν τινὰ bene Græcum est, *proscribere aliquem*, pro *bona ejus publicare*. Oratio hæc mihi epilogus, neque integra, sed fragmentum esse. Reisk.

Ἰδίᾳ] Num νὴ Δία. *medius fidius*. Reisk. Ἰδίᾳ intelligo *ipse solus*, nec aliis sua secum prospere gesta participantibus. Auger.

Εὐκράτης] Eucrates erat Niciæ frater et a triginta viris morti datus. Hæc confirmant alii. Vid. Andocid. de myster. Suid. in Ἀπιστεῖ, et Στύγαξ. Eum esse judico, qui a Comico in Equitibus et Lysistrata sæpius exagitatur. De Nicerate Niciæ filio vide Diod. Sic., Plat. de Rep., Xenoph. Sed exscribamus, quoniam non pœnitebit. Ξυλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου, καὶ οὐδὲν οὐ πώποτε δημοτικὸν οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος. Xenoph. Hellenic. II. 3. 59. Ἀτέλεστον δὲ [οἱ xxx.] καὶ Νικήρατον τὸν τοῦ Νικίου τοῦ στρατηγήσαντος ἐπὶ Σικελίαν υἱόν, ἄνδρα πρὸς ἅπαντας ἐπιεικῆ καὶ φιλάνθρωπον, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ σχεδὸν πρῶτον πάντων Ἀθηναίων. Biblioth. Historic. l. 14. Taylor.

Ναυμαχίας] In Sicilia puta, prope Syracusas. Reisk.

Περὶ] Imo vero πρός. Reisk. Auger.

ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων τῷ πλήθει, οὐκ ἠθέλησεν αὐτοῖς πείθεσθαι, ἐν [1]τοιούτῳ καιρῷ ληφθεὶς ἐν ᾧ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταβάλλονται πρὸς τὰ παρόντα καὶ ταῖς τύχαις εἴκουσι, δυστυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ [2]ἀπελαυνόμενος τῆς πολιτείας οὐδ' ἰδίας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς τοὺς ἄρξειν μέλλοντας, ἀλλ' ἐξὸν αὐτῷ καὶ τῶν Τριάκοντα γενέσθαι καὶ μηδενὸς ἔλαττον δύνασθαι, μᾶλλον εἵλετο πράττων ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ἀπολέσθαι ἢ ἐπιδεῖν 602
[3]τὰ τείχη καθαιρούμενα καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδιδομένας καὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος [4]καταδουλούμενον.

γ'. Καὶ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον Νικήρατος, ἀνεψιὸς ὢν ἐμὸς καὶ υἱὸς Νικίου, εὖνους ὢν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθανεν, οὔτε γένει οὔτε οὐσίᾳ οὔθ' ἡλικίᾳ δοκῶν ἀνάξιος εἶναι τῆς πολιτείας μετασχεῖν· ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζε τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πρὸς τὸ ὑμέτερον πλῆθος εἶναι καὶ διὰ τοὺς προγόνους [5]καὶ αὐτόν, ὥστε οὐκ ἄν ποθ' ἑτέρας ἐπιθυμῆσαι πολιτείας. συνήδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις, καὶ πολλα- 603

[1] τοιούτῳ μὲν καιρῷ A. [2] ἀπλαυν. δὲ τῆς A. [3] τὰ om. T. R. A. [4] καταδιδουλωμένην T. R. A. [5] καὶ δι' αὐτὸν A.

Πείθεσθαι, lv] Videtur ἀλλ' interponendum. quod si admittatur, cohærebit cum ἤθελεν paulo post insequente. Reiske.

Καὶ μεταβάλλονται] Καὶ hoc possit videri redundare. Reiske.

Δυστυχοῦντος] Lege periodo nova exorsa: δυστυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ ἀπελαυνόμενος κ. τ. λ. Taylor.

Ἐνιδεῖν τείχη καθαιρούμενα] Restitue Articulum, τὰ τείχη, ut τὰς ναῦς. Sic Orat. XXVIII. καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδῶσι. Markland. Taylor.

Ἀλλὰ τοιαῦτα κ. τ. λ.] Legere malo: ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζον τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ. Taylor.

Διὰ τοὺς προγόνους καὶ αὐτόν etc.] Scribe: διὰ τοὺς προγόνους, καὶ αὐτὸν, seipsum. ἰτέρας πολιτείας est Ὀλιγαρχίας: quæ Atticis proprie dici videtur ἑτέρα πολιτεία. Vide Orat. XX. et XXIV. et XXXIV. et Æschinem adv. Ctesiph. §. 89. οὐκ ἐν δημοκρατίᾳ, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. Sequitur: συνήδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς etc. malim: ἅπαντες αὐτοῖς. Markland. Mutandam si quid sit, malim, ut mollius, καὶ δι' αὐτόν. Reiske.

Ἅπασιν αὐτοῖς] Me quidem non offendit. pertinet ad totum genus. Nicias, majoresque posteroque et cognatos. Idem.

Τυχὸ] οὐ. Dubito, rectene sic habeat, an ἀπὸ aut ὑπὸ præferendum sit. Idem.

Συνήδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις] Recte Markhandus vidit esse in his verbis corruptelam, sed minus recte pro ἅπασιν restituit ἅπαντες; non enim in hoc verbo vitium est, sed in verbo συνήδεσαν, pro quo scribendum συνῆδε. Sermo est de Nicerato Niciæ filio, quem dicit Lysias nullam aliam ob causam inimicum fuisse tyrannis ab iisque interfectum, nisi quod populari imperio fuisset studiosus: populari autem imperio cum studuisse, non tantum propter se ipsum, sed etiam majorum causa, quos scierit omnes liberæ Reipublicæ temporibus fuisse in honore: συνῆδε αὐτοῖς τιμωμένοις, idem est atque ἦδε αὐτοὺς τιμωμένους, qui usus verbi συνιδεῖν frequens est. Pseudo-Lysias in Andocidem p. 106. v. 5. ed. Steph. συνιδόντες αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ubi non audiendus Taylorus αὐτῷ reponens: Isocrates de Permut. p. 319. E. συνίσασι γὰρ τοὺς μὲν διὰ φιλοπραγμοσύνην ἐμπεσόντας εἰς τῶν ἀγώνων γεγενημένους. De particula ὑπὸ quin recte se haberet, nulla

χοῦ μὲν ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκόσι, μεγάλας δ' εἰσφορὰς εἰσενηνοχόσι καὶ λελειτουργηκόσι κάλλιστα, καὶ τῶν 150. I
ἄλλων οὐδενὸς πώποτ' ἀποστᾶσιν ὧν ἡ πόλις αὐτοῖς πρασ-
έταξεν, ἀλλὰ προθύμως λειτουργοῦσι. καίτοι τίνες ἂν
ἡμῶν εἴησαν δυστυχέστεροι, εἰ ἐν μὲν τῇ ἀλιγαρχίᾳ ἀπα-
θὴς κοιμᾶσθαι εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ ὡς
[1] κακόνοι ὄντες τῷ πλήθει ἀποστερούμεθα τῶν ὄντων;

δ'. Καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ Διόγνητος 5
διαβληθεὶς μὲν ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν φεύγων ᾤχετο, μετ'
604 ὀλίγων δὲ τῶν ἐκπεπτωκότων οὔτ' ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστρατεύ-
σατο οὔτ' εἰς Δεκέλειαν ἀφίκετο· οὐδ' ἔστιν ὅτου κακοῦ
αἴτιος οὔτε φυγὼν οὔτε κατελθὼν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει
γεγένηται, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀρετῆς ἦλθεν, ὥστε μᾶλλον
ὠργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκόσιν ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς [2] καθόδου

[1] κακοὶ T. [2] ἐξόδου A.

erat ratio quare Reiskius dubitaret: ἀπὸ vel ὑπέρ, quod ille vult, nullum hic locum habet; ὑπὸ non notat *ob*, *propter*, ut Reiskius opinatur, sed dicitur de tempore: Lysias in Theomn. I. p. 119. v. 37. ed. Steph. ἑβδομήκοντα δ' ἐτῶν ἂν ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησα. Isocrates Areopag. p. 156. D. ὑπὸ — ἐκείνης τῆς τάξεως. Eandem notionem habet ἐπί. Vid. Lysiam p. 121. v. 32. ubi recte hanc particulam tuetur Reiskius, p. 126. v. 9. p. 130. init. p. 133. v. 8. Xenoph. Memorab. III. 5. 10. Isocrat. Areopag. p. 150. E. p. 154. A. Sluiter.

Ὡς καὶ] Lege καίπερ: cui opponitur εἶναι ὄντες τῷ πλήθει. Sic Orat. XII. εἰκότως μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, καινόν τινα δὲ τῇ πόλει. Orat. XXV. οὐδὲν μοι προσῆκεν καινὸν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. Dinarchus adv. Demosth. p. 98. ὃν οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ καινὸν τῆς πόλεως ζῆν ἐν βούλοιντο, etc. ὅτε δὲ εἶναι τοῖς ὑμετέροις πράγμασι, etc. Demosthenes de Corona: τότε καὶ προσῆκεν εἶναι, καὶ καινὸν ὑμῶν ἦσθα. Talo mandatum ex Philone Judæo sustulit Doctius. Mangeius, lib. II. de Insomniis: τὸ καινὸν εἰς αὖθις μεταβαλόντες: ubi prius legebatur τὸ καιρόν. Petro. in hujusmodi καινοῦς compositabat Aetio, quos vocabatur ἐξωβολά: de qua vide Pollucem VIII. segm. 46. et Libanium in Argumento Midianæ. Marland.

Μετ' ὀλίγων] Petius puterem μετὰ πολιτῶν, vel μετ' ἄλλων. nihil tamen muto. Hic vero Διόγνητος, cujus paulo ante meminit, idem videtur esse, qui infra Διόμνηστος appellatur. Marland. Imo vero μετ' ὀλίγων quamvis haud paucos secum habuerit adjutores, exsilii sui socios, cum quibus potuisset inimicis ægre facere, tamen non fecit. Reisk.

Μετ' ὀλίγων δὲ τῶν ἐκπεπτωκότων. — Δεκέλειαν ἀφίκετο] Nescio quid causæ sit, cur Viri Docti vitiosa hæc esse crediderint; Marklandus enim vult μετὰ πολιτῶν vel μετ' ἄλλων: Reiskius μετ' οὐκ ὀλίγων, quod si scriptum hic invenissem, reposuissem μετ' ὀλίγων. Tutia enim dicitur fuisse virtus Diogneti, ut injuste civitate pulsus non fecerit, quod exsules plerique, qui patriæ quovis modo damnum intulerint; sed ut ipse præter cæteros aut cum paucis noluerit injurium illatam ulcisci; ut neque contra patriam arma gesserit, neque Decelean ubierit, cum Lacedæmoniorum præsidio Athenas vexaturus. Exsules autem plerosque Decelean ubisse ibique separatam sacrorum habuisse cohortem, apparet e loco Lysiæ pro Polystrato p. 160. v. 29. ed. Steph. Conf. Andocides de Myster. p. 13. v. 35. ed. Steph. Fuisse inter conditiones pacis cum Lacedæmoniis factas, ut exsules reciperent Athenienses, non nota est: vide v. g. Andocidem de Myster. p. 11. v. 9. seqq. de Pac. p. 24. v. 42. Xenophontem Hellen. II. 2. 23. Sluiter.

Ἐστρατεύσατο] Pangit Alcibiadem. Reisk.

Ἢ τοῖς] Interpungendum videtur ἔχειν vel ἔσθ' vel simile quid. *quam gaudebat, qui copiam vadendi in patriam sibi dedissent.* Idem.

Καθόδου] Hæc verba, ut legantur, sal-

αἰτίοις γεγενημένοις [1] ἔχαιρε. καὶ ἀρχὴν μὲν οὐδεμίαν ἦρξεν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἦλθον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Παυσανίας, λαβὼν τὸν Νικηράτου καὶ ἡμᾶς παῖδας ὄντας, ἐκεῖνον μὲν κατέθηκεν ἐπὶ 605
τοῖς γόνασι τοῖς Παυσανίου, ἡμᾶς δὲ παραστησάμενος ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρόντας ὅσα εἰημεν πεπονθότες καὶ οἵαις τύχαις κεχρημένοι, καὶ ἠξίου Παυσανίαν βοηθῆσαι καὶ διὰ τὴν φιλίαν καὶ διὰ τὴν ξενίαν τὴν ὑπάρχουσαν, καὶ τιμωρὸν γενέσθαι τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκότων. ὅθεν Παυσανίας ἤρξατο εὔνους εἶναι τῷ δήμῳ, παράδειγμα ποιούμενος πρὸς τοὺς ἄλλους Λακεδαιμονίους τὰς ἡμετέρας συμφορὰς τῆς τῶν Τριάκοντα πονηρίας. δῆλον γὰρ ἅπασι τοῖς ἐλθοῦσι Πελοποννησίων ἐγεγένητο, ὅτι οὐ τοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν ἀπέκτεινον, ἀλλ' [2] οἷς μάλιστα
προσῆκον καὶ διὰ γένος καὶ διὰ πλοῦτον καὶ διὰ τὴν ἄλλην 606
ἀρετὴν τιμᾶσθαι. οὕτω δ' ἠλεούμεθα καὶ πᾶσι δεινὰ ἐδοκοῦμεν πεπονθέναι, ὥστε Παυσανίας τὰ μὲν παρὰ τῶν Τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέξατο. καίτοι δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων παῖδας ἡμᾶς ὄντας ἐλεεῖσθαι, οἳ τῇ ὀλιγαρχίᾳ βοηθήσοντες ἦλθον· ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοιούτους γεγενημένους τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι, ὧν οἱ πατέρες ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ἀπέθανον.

ε'. Εὖ δ' οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ πλείστου ἂν

[1] ἔχαιρε om. T. R. A.

[2] οὓς R. A.

lum commodum sensum exhibent: itaque emendatione indigent vel additione verbi. Nam si pro παθόντι legas φυγῇ, sententia exsurget plana et recta. Sed si vis retinere παθόντι, necesse erit aliquid addere ad perficiendam enunciationem, veluti, ἡ τοῖς αὐτῷ τῆς παθόντι αἰτίας γενομένοις ἦλθεν, vel χάριν εἶδε, vel tale quid. PALMER. φυγῆς. CONT. ἰξόδου. SCHOTT. Dubito, an *fuga* tam miti vocabulo *significari* possit. Proprius esset ἀφίδου: qua voce sepe utitur Xenophon pro *discessu*. Vide Ἀνάβασ. V. 2. 7. et VII. 8. 15. MARKLAND.

Ἀκοὸν τὸν Νικηράτου] De Nicia juniore intelligo: fuit enim moris Atheniensium nomina avorum in nepotibus repetere, et sepe duo homines sic alternatim imponebantur in una familia. Sic Callias Hipponici filius et rursus Hipponicus Callias, et rursus Callias, et iterum Hipponicus. Sic in genere Miltiadis Cimo et Miltiades alternabantur. Sic in Alcmæonidarum gente Alcmæon et Megacles invicem sibi succedebant. Sic itaque in Niciæ domo Νικίας ὁ Νικηράτου dux ille celebratus, quem oppressit clades in Sicilia: ejus filius fuit rursus Niceratus, quem occiderunt triginta Tyranni: hujus filius fuit alius Nicias, ut conjicio, de quo hic sermo fit, et de quo mentionem fecit Aristophanes in Concionantibus; forte etiam de eo Ælianus Var. Hist. IV. 23. PALMER.

Ἐγεγένητο] Malim: ἐγένετο. TAYLOR.

Ἀπέκτεινον] Lege: ἀπέκτειναν. IDEM.

Προσῆκον] Fort. προσῆκεν. IDEM. Ad προσῆκεν subaudi ἐστί. AUGER.

ποιήσαιτο [1]Πολιεῦχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι, ἡγούμενος αὐτῷ καλὴν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ πρὸς τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ξένους, ὅτι Ἀθήνησι τοσοῦτον δύναται, ὥςθ' ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς, περὶ ὧν ὅρκους ὀμωμόκατε, ὑμῖν αὐτοῖς [2]ταναντία ποιεῖν ψηφίζεσθαι. πάντες γὰρ εἴσονται ὅτι τότε μὲν χιλίαις δραχμαῖς [3]ἐζημίωσε τὸν βουλόμενον τὴν ἡμετέραν γῆν δημοσίαν ποιῆσαι, νυνὶ [4]δὲ κελεύων δημεῦσαι νενίκηκε. [5]καὶ περὶ τούτων [6]δὴ ἀμφοτέρων Ἀθηναῖοι, παρα-
607 νόμων φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς, ταναντία σφίσιν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. οὐκοῦν αἰσχρὸν, εἰ ἃ μὲν Λακεδαιμονίοις συνέθεσθε, βεβαιώσετε, ἃ δὲ [7]αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, οὕτω ῥᾳδίως διαλύσετε· [8]καὶ τὰς μὲν πρὸς ἐκείνους συνθήκας κυρίας [9]ποήσετε, [10]τὰς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀκύρους· καὶ τοῖς [11]μὲν ἄλλοις Ἕλλησιν ὀργίζοισθε, εἴ τις Λακεδαιμονίους ὑμῶν περὶ πλείονος ποιεῖται, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανήσεσθε πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι.

608 ς'. Ἄξιον δὲ μάλιστα φθονῆσαι, ὅτι οὕτως ἤδη οἱ τὰ

[1] Πολιαρχος A. [2] τὰ ἐναντία T. R. A. [3] ἐζημιώσατε A.
[4] δὲ ὁ καὶ. A. [5] καὶ om. A. [6] δὲ T. R. A. [7] αὐτοῖς T.
[8] καὶ — κυρίας om. A. [9] ποιήσεσθε T. om. A.
[10] τὰς — ἀκύρους om. T. R. A. [11] μὲν om. T. A.

Καὶ τοὺς] Ante τοὺς velim addi πρός. Auger.

Ἐζημίωσε τὸν βουλόμενον etc.] Fort. ἐζημιώσατο. sed retineri potest ἐζημίωσε: ut *mulctasse aliquem* dicatur is, qui in *causa* fuit, ut iste *mulctaretur*. Pro φεύγοντος recte Stephanus φεύγοντος. Mox pro αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, scribe αὐτοῖς, *tibi ipsis*. Markland.

Καὶ] Malim abesse, quod e postrema syllaba voc. τούτων natum videtur. Reisk.

Δὲ] Δὴ, Coisl. Quod rectius. Taylor. Quid sibi velint περὶ τούτων ἀμφοτέρων vix intelligo. Num, in his duobus temporibus? num in hac utraque causa? τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς, hic idem vir est ipse reus, is ipse qui nunc causam dicit. Auger.

Φεύγοντος] Π. φεύγοντος. H. Steph. Non inscite. Fortasse rescribendum etiam παρὰ νόμον, ut sit παρὰ νόμον φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Cum apud Athenienses *bis de eadem causa judicium adipisci* esset legibus vetitum: emendatio satis se ipsam commendat. Taylor. Φεύγοντος bene habet, sed pro τοῦ αὐτοῦ leg. ὑπὲ (vel παρὰ) τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Populus Atheniensis dicitur idcirco φυγεῖν παρανόμων, quod in jure dicundo commisisset aliquid, ob quod accusari posset legum temerator, ab eodem homine, Policho (sed is potius Poliarchus est), inducti. Hæc olim scripseram. Nunc postquam intellexi conjecturam Stephani a codice Vindobon. confirmari, a plerisque viris doctis item probatam, nullus dubitavi eam in textum admittere, tametsi de causa ipsa parum mihi constat, neque liquet, quis ille fuerit bis παρανόμων reus factus. Reisk.

Αὐτοῖς] Αὐτῷ vel ἑαυτοῖς. Cont. Dedi cum spiritu aspero, id est, αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς vel πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. Poterat quoque sic dari ἃ δ' ἑαυτοῖς. Reisk.

Ὀργίζοισθε] Ὀργίζεσθε, vel ὀργισθῆσεσθε, vel ὀργιεῖσθε. Cont. Polo scribendum ὀργισθήσεσθε, ut βεβαιώσετε, διαλύσετε, ποιήσεσθε. Markland. Legendum videtur ὀργιεῖσθε in futuro, quia tot alia futura præcedunt. Reisk. Velim admisisse in textum ὀργίσεσθε vel ὀργιεῖσθε. Auger.

Φθονῆσαι] Διαφορᾶσαι. Cont. Vides vestigia vocis διαμεῖσαι, quam opinor Lysiam dedisse. Markland. Φθονεῖν h. l. idem valet, atque νεμεσᾶν, ἀγανακτεῖν. Reisk.

Ἤδη] Haud placet, neque tamen reperio satis aptum, quod substituam, vocabulum. Sententia postulat αἰσχρῶς aut αἰσχροπρεπῶς. Idem.

τῆς πόλεως πράττοντες διάκεινται, ὥστ' οὐχ ὅ τι ἂν τῇ πόλει βέλτιστον ᾖ, τοῦτο οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἂν αὐτοὶ κερδαίνειν μέλλωσι, ταῦτα ὑμεῖς ψηφίζεσθε. καὶ εἰ μὲν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει συνέφερε τοὺς μὲν ἔχειν τὰ [1]αὑτῶν, τῶν δὲ ἀδίκως [2]δημεύεσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως [3]ἂν ἠμελεῖτε τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων· νυνὶ δὲ πάντες ἂν ὁμολογήσαιτε ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι [4]πόλει, στάσιν δὲ πάντων κακῶν αἰτίαν, διαφέρεσθαι δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐκ τῶν τοιούτων μάλιστ', ἂν οἱ μὲν τῶν ἀλλο-
351. 1 τρίων ἐπιθυμῶσιν, οἱ δ' [5]ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ἔγνωτε νεωστὶ κατελθόντες, ὀρθῶς βουλευόμενοι· 609
ἔτι γὰρ ἐμέμνησθε τῶν γεγενημένων συμφορῶν, καὶ τοῖς θεοῖς εἰς ὁμόνοιαν εὔχεσθε καταστῆναι τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων [6]τραπόμενοι, τὴν μὲν πόλιν στασιάσαι, τοὺς δὲ λέγοντας ταχέως πλουτῆσαι.
5 καίτοι πλείων συγγνώμη μνησικακεῖν νεωστὶ κατεληλυθόσιν, ἔτι τῆς ὀργῆς οὔσης προσφάτου, ἢ τοσούτῳ χρόνῳ ὕστερον ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων τραπέσθαι, ὑπὸ τοιούτων πεισθέντας, οἳ ἐν ἄστει μείναντες [7]ταύτην 610
ὑμῖν οἴονται δοῦναι πίστιν τῆς αὐτῶν εὐνοίας, ἑτέρους κακῶς ποιοῦντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες, καὶ

[1] αὐτὰ T. ἀλλότρια A. [2] διδημεῦσθαι T. R. A. [3] ἂν om. T.
[4] τῇ πόλει T. [τῇ] πόλει R. [5] αὖ R. [6] τραπομένους A. [7] αὐτὴν T.

Τὰ αὐτὰ] Τὰ αὐτῶν vel τὰ οὐχ αὐτῶν. CONT. Lego τὰ ὄντα, quæ mox vocat τὴν οὐσίαν. Sic paulo inferius: οἱ δ' ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι, et τῶν ὄντων ἐστερημένους. Sæpissime occurrit. Statim, ἂν videtur deesse ante vel post ἠμελεῖτε. MARKLAND. TAYLOR. Dedi de meo τὰ αὐτῶν. bona sua privata, cuique propria. Confirmarunt postmodum conjecturam meam Vindobonensis et Schedæ Brulart. REISK.

Εἶναι τῇ πόλει] Uncis inclusi articulum, qui a plerisque libris abest. non Athenis peculiariter, sed universe cuicunque reipublicæ. IDEM.

Διαφέρεσθαι] Impersonaliter. subaudi τοὺς ἀνθρώπους. IDEM.

Οἱ δ' αὖ τῶν ὄντων] Effeci hoc ex Aldinæ lectione, οἱ δ' αὐτῶν ὄντων. quanquam Scaligeri [et Contii] quoque emendatio, οἱ δὲ τῶν ὄντων, non minus est probabilis. IDEM.

Εὔχεσθε] Forte εὔξασθε verius. Nam de præteritis loquitur. SCHOTT. Homines sumus. MARKLAND. Propius abest εὔχεσθε. Quod verius est quoque. TAYLOR. Perinde potest εὔχεσθε pro imperfecto haberi, quod h. l. est, atque pro præsenti, quod hic minus est. augmentum in talibus verbis ab sù incipientibus omitti solet. vid. p. 473. v. 17. REISK.

Τραπόμενοι] Τραπομένους. CONT. Dura constructio, si ad εὔχεσθε referatur. ego malim in dativo legi τραπομένοις. ut στασιάσαι sit, non *in seditionem concitare*, sed *in seditionem consurgere*. Nam si prior significatio hic obtineat, stare non possit πλουτῆσαι, sed cum πλουτῆσαι sit mutandum. REISK.

Ἐν ἄστει μείναντες] Idem est, atque quod paulo post aliis verbis dicit: οὐ πρότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχοντες. IDEM.

Αὐτὴν ὑμῖν] F. ταύτην ὑμῖν. TAYLOR. MARKLAND.

νυνὶ τῶν τῆς πόλεως εὐτυχιῶν ἀπολαύοντες, ἀλλ' οὐ πρότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχοντες.

ζ'. Καὶ εἰ μὲν [1] ἐωρᾶτο, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, σωζόμενα τῇ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα, συγγνώμην ἂν εἴχομεν· νῦν δ' ἐπίστασθε ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται, τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια ὄντα ὀλίγου πιπράσκεται. ἂν δέ μοι πείθησθε, οὐκ ἐλάττω ἀπ' αὐτῶν ὑμεῖς ὠφεληθήσεσθε ἢ ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι, ἐπεὶ καὶ νυνὶ Διόμνηστος καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐκ μιᾶς οὐσίας τρεῖς ὄντες τριηραρχοῦμεν, καὶ ὅταν ἡ πόλις δέηται χρημάτων, ἀπὸ τούτων ὑμῖν εἰσφέρομεν. ὡς οὖν ἡμῶν ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένων, καὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων τοιούτων γεγενημένων, φείδεσθε ἡμῶν. οὐδὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς [2] κωλύοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀθλιωτάτους εἶναι, ἐγὼ μὲν τῶν Τριάκοντα ὀρφανοὺς καταλειφθέντας, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ τῶν ὄντων ἐστερημένους, οἷς ἡ τύχη
611 παρέδωκεν, ὥστ' ἔτι ἡμᾶς παῖδας ὄντας ἐπὶ τὴν Πανσανίου σκηνὴν ἐλθόντας, βοηθῆσαι τῷ πλήθει. καὶ τοιούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων εἰς τίνας ἂν ἐβουλήθημεν δικαστὰς καταφυγεῖν; οὐκ εἰς τοὺς οὕτω πολιτευομένους [3] ὑπὲρ τῆς πολιτείας, ἧς καὶ ὁ πατὴρ καὶ οἱ προσήκοντες ἡμῖν ἀπέθανον; νῦν τοίνυν ταύτην ἀνθ' ἁπάντων ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς τὴν χάριν, μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ἀπόρως διατεθέντας μηδ' ἐνδεεῖς τῶν ἐπιτηδείων [4] γενομένους, μηδὲ τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παρεκβεῖναι

[1] ἰσῆτε T. [2] κωλύη T. R. A. [3] τὴν πολιτείαν ὑπὲρ A. [4] γεγενημένους T. R. A.

Διόμνηστος] Anne idem, qui supra Διόγνητος? TAYLOR. Videtur idem esse ac is qui supra nominatur Διόγνητος, ac proinde vel, hic legendum Διόγνητος, vel supra Διόμνηστος. AUGER.

Ἀθλιωτάτους] Π. ἀθλιοτάτους. H. STEPH. CONT. SCAL. TAYLOR.

Παρεῖσθαι] Aut addendum, aut certe subaudiendum est, τοσοῦτον δύνασθαι. REISK.

Ὑπὲρ τῆς πολιτείας, κ. τ. λ.] Lege: ὑπὲρ ἧς πολιτείας, καὶ ὁ πατὴρ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἀπέθανον] Ego equidem malim ὑπεραπέθανον. REISK.

Τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι] Schottus voluit εὐδοξίαν. non recte. optime habet εὐδαιμονίαν. Orat. XXXII. πολλοὺς ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας. εὐδαιμονία enim *opulentiam* denotat: unde Pollux III. 22. segm. 109. ponit εἷς ὧν τῶν εὐδαιμόνων, ut synonymum πλουσίου, *diviti*. Hesychius: Εὐδαιμονία, πλοῦτος, μακαριότης, εὐτυχία. unde Thucydides II. 53. opponit τῶν εὐδαιμόνων et τῶν οὐδὲν περίτερων κεκτημένων. Dicit: Petimus a vobis, *ne finem ponatis felicitati majorum nostrorum*: quod futurum erat, si res tota et bona familiæ eorum in ærarium redigerentur. Schottum decepit ambiguitas vocum τῶν προγόνων, quæ majores *nostros* (scil. Oratoris, et familiæ ejus majores), non *vestros* denotat. paulo ante plenius extulerat, τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων: unde non adeo necessarium erat, ut hic eadem forma uteretur. Quæ sequuntur, οἷα ἴσχω, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, etc. optima sunt, et judicium confirmant Plu-

ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, οἵων ὑμῶν ἐν 612
τοῖς κινδύνοις τεύξονται.

ἡ. Οὐκ ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὕστινας δεησομένους ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσωμαι· τῶν γὰρ προσηκόντων οἱ μὲν ἄνδρας ἀγαθοὺς αὑτοὺς παρασχόντες καὶ μεγάλην τὴν πόλιν ποιοῦντες ἐν τῷ πολέμῳ τεθνᾶσιν, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν Τριάκοντα κώνειον πιόντες, ὥστε τῆς ἐρημίας τῆς ἡμετέρας [1]αἴτιαι γεγόνασιν αἵ τε τῶν προσηκόντων ἀρεταὶ καὶ αἱ τῆς πόλεως συμφοραί. ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐνθυμηθέντας προθύμως ἡμῖν βοηθῆσαι, ἡγησαμένους τούτους ἂν ἐν δημοκρατίᾳ δικαίως εὖ πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἵπερ ἐν ὀλιγαρχίᾳ τῶν συμφορῶν μετέσχον [2]τὸ μέρος. [3]ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους 613
εὔνους ἡμῖν [4]εἶναι, ἐκείνου τοῦ χρόνου μνησθέντας, ὅτ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκπεπτωκότες καὶ τὰς οὐσίας ἀπολωλεκότες ἄνδρας ἀρίστους ἐνομίζετ' εἶναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθνήσκοντας, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθε δυνηθῆναι χάριν τοῖς ἐξ ἐκείνων ἀποδοῦναι. ἡμεῖς τοίνυν, υἱεῖς ὄντες καὶ συγγενεῖς τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας προκεκινδυνευκότων, ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς νυνὶ ταύτην τὴν χάριν, καὶ ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς τῶν αὐτῶν μετασχοῦσι συμφορῶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω, καὶ τούτων παρ' ὑμῶν τυγχάνειν ἀξιῶ. οὐ γὰρ περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντων ἀπάντων.

[1] αἴτιαι T. B. A. [2] τὸ om. T. R. A. [3] ἀξιῶ T.
[4] εἶναι, αὐτοὺς καὶ ὑμᾶς, ἐκείνου A.

tacchi et Phœbi de Lysia: ἔστι δὲ Λυσίᾳ δακρύσαι μὲν παθήσασθαι, πάντας in affectibus commovendis. adeas modo priorem partem Orationis in Digitonem, quæ sine lacrymis vix legi potest. tametsi sciam aliter videri sentire Dion. Halicarnassensem. Sed de his quisque pro se optime dijudicare potest: neque opus est, ut quisquam tibi dicat, utrum Tu Indignatione vel Dolore vel Misericordia afficiaris. MARKLAND.

Καταλῦσαι] Ante καταλῦσαι videtur ἐν ἐμοὶ deesse. REISK.

Ποιῆσαι] Subaudi ἡμᾶς. IDEM.

Παρασχόντες] Aut in præsenti leg. est παρίσχοντες, aut ποιοῦντες in continenti in accusativo, pro ποιοῦντες in nominativo. IDEM.

Μέρος] Imo vero τὸ μέρος. pro virili suo. idem est atque κατὰ τὸ ἐμοῦν μέρος, κατὰ δύναμιν. IDEM.

Ἄξιῶ δὲ καὶ τούτους etc.] Scribo: ἄξιον δὲ. respondent enim hæc præcedentibus: ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐνθυμηθέντας, — μέρος· ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους εὔνους ἡμῖν εἶναι, etc. sic distinguendum post μέρος. MARKLAND.

Εὔχεσθε] Potius εὔχεσθαι. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Aristophanis Nicophemi filii publicantur bona. Inveniuntur opinione minora. Postulatur ideo qui orationem habet, Aristophani affinitate conjunctissimus. Videtur acta fuisse haec causa circa ineuntem Olymp. XCVIII.

Pag. ed. Reisk. Pag. ed. H. Steph.

614 ά. ΠΟΛΛΗΝ μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ 152. 5
ἄνδρες δικασταὶ, ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι, ἂν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ
εἴπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δόξει ἄδικος εἶναι,
καὶ τῶν ὄντων ἁπάντων στερήσομαι. ἀνάγκη οὖν, εἰ καὶ μὴ
δεινὸς πρὸς ταῦτα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἐμαυτῷ
οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι. τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν καὶ 10
προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων
λέγειν· τὴν δ' ἐμὴν ἀπειρίαν πάντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γινώ-
σκουσιν. αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥάδια χαρίσασθαι,
ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὥσπερ τῶν κατηγόρων.
ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε,
615 ἔλαττον ἔχειν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες, 15
αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο,
ἡμεῖς δ' ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέους καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνου
μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὔνοιαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολο-
γουμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πολλοὶ ἤδη
πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρῆμα ἐξηλέγ-
χθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερῶς, ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν
πεπραγμένων μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες
τὰ ψευδῆ καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπους ἐάλωσαν, 20

ΤΠΕΡ] ΤΠΟ, Coisl. utroque rectius ΠΕΡΙ. TAYLOR.

Ἐπιβουλεύοντες] Andocides, qui eodem procemio utitur de Mysteriis, habet ἐπιβουλεύσαντες. Noster de S. Oliv. περὶ ἧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἴκει. Vid. Lect. Lysiac. c. 2. IDEM.

ἡμίκα οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ' οὖν τοιαῦτα πολλὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, μήπω τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους ἡγεῖσθαι πιστοὺς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. ἀκούω γὰρ ἔγωγε, καὶ ὑμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς οἶμαι εἰδέναι, ὅτι πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. μάλιστα δὲ τοῦτο ἔχοι ἄν τις [1]ἰδεῖν, ὅταν πολλοὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ εἰς ἀγῶνα καταστῶσιν. 616 ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι [2]σώζονται· πεπαυμένοι γὰρ τῆς ὀργῆς αὐτῶν ἀκροῶνται, καὶ τοὺς ἐλέγχους ἤδη θέλοντες [3]ἀποδέχεσθαι.

β'. Ἐνθυμεῖσθε οὖν ὅτι Νικόφημος καὶ Ἀριστοφάνης ἄκριτοι ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις ὡς ἠδίκουν. οὐδεὶς γὰρ οὐδ' [4]εἶδεν ἐκείνους μετὰ τὴν σύλληψιν· οὐ γὰρ θάψαι τὰ σώματ' αὐτῶν ἀπέδωκαν, ἀλλ' οὕτω δεινὴ συμφορὰ γεγένηται ὥστε πρὸς τοῖς ἄλλοις 617 καὶ τούτου ἐστέρηνται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσω· οὐδὲν γὰρ ἂν περαίνοιμι· πολὺ δὲ ἀθλιώτεροι δοκοῦσί μοι οἱ παῖδες οἱ Ἀριστοφάνους. οὐδένα γὰρ οὔτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ ἠδικηκότες οὐ μόνον τὰ πατρῷα ἀπολωλέκασι παρὰ τοὺς νόμους τοὺς

[1] δεινότατον T. R. A. [2] μόνοι σώζονται A. [3] ἀποδέχεσθε T. A. [4] ἴδιον T. A.

Ὅτι] Ἀκούω sc. ὅτι πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. Fando ergo illud *audivit dici!* Rumor erat Calumniam esse in civitate rem longe teterrimam! Id non liquido affirmare potuit, sed accepit a viris auctoritate gravissimis! Profecto non ea una absurditas, neque ea levicula, sed multæ, quibus hoc commate onustum est, certissimam locunam indicant. Taylor. Aristot. l. ii. Rhetor. περὶ ὀργῆς. *In M. Ald.* Sluiter.

Ἂν τις δεινότατον, ὅταν] Π. δεινότατον εἰσιεῖν, ὅταν etc. H. Stephan. Ἂν τις ἰδεῖν, ὅταν. Cont. Ἂν τι δεινότατον, ὅταν. Taylor. Subtilius mendum subest. Lege: ἴσχοι ἂν τις ἰδεῖν, ὅταν πολλοὶ etc. Ratio enim sequens non valida est, nisi ita legatur. Omissa prima litera vocis ἰδεῖν, ex δεῖν ὅταν fecerunt δεινότατον. Mox, θέλοντες ἀποδέχεσθε, *lubenter* et cum voluptate *admittitis*: ut Ioan. VIII. 44. τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν, ultro, et *lubenter*, et cum voluptate et προθυμίᾳ *facitis*: cupitis facere: cupidi facitis. et VII. 17. ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, majus aliquid intelligitur, quam *voluerit*: nempe, *cupiverit*. et ita VI. 21. ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. *lubenter eum acceperunt in navigium.* Markland. Penes me vulgata bene habet. ἴσχοι accipio hic loci pro ἰσχύοι, quomodo Latini quoque *habere* pro *existimare* usurpant. Reisk. Ἔχοι ἄν, *haberet, duceret, existimaret.* Augkr.

Ἐλεγχομένοις] Novi qui ἐλεγχόμενον præferat. Taylor.

Εἶδεν] Dedi pro vulgari ἴδεν. *ne vidit quidem*, nedum ut audiverit causam anam dicentes. neque solummodo vivos eos nemo vidit, sed ne mortuos quidem. Corpora enim eorum ad sepulturam necessariis tradita non sunt. Reisk.

Δεινὴ συμφορὰ] Videtur articulus interponendus esse. Idem.

Τούτου] Scil. τοῦ ἰδεῖν τινὰ αὐτοὺς μετὰ τὴν σύλληψιν, καὶ θάψαι τὰ αὐτῶν σώματα. Idem.

Παρὰ τοὺς νόμους] Quæ leges vetabant, quemquam indiota causa condemnari et extremo supplicio affici. id quod in Nicophemo et Aristophane evenerat. Idem.

[1]ὑμετέρους, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόλοιπος ἐλπὶς ἦν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκτραφῆναι, ἐν οὕτω δεινῷ καθεστῶσαν. ἐγὼ δ' ἡμεῖς ἀστερημένοι μὲν κηδεστῶν, ἐστερημένοι δὲ τῆς προικός, παιδίαις δὲ τρισὶ ἠναγκασμένοι τρέφειν, πρασέτι συκοφαντούμεθα, καὶ κινδυνεύομεν περὶ ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον κτησάμενοι 618 ἐκ τοῦ δικαίου. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἃ ἐρεῖ πατὴρ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πλείω εἰς τὴν πόλιν [2]ἀνάλωσεν ἢ εἰς αὑτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. διπλάσια [3]δὲ ἢ νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὡς ἐγὼ λογιζομένῳ αὐτῷ πολλάκις παρεγενόμην. μὴ οὖν προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὑτὸν μὲν μικρὰ δαπανῶντος, ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν. ἀλλ' ὅσοι καὶ τὰ πατρῷα καὶ ἂν τί ποθεν [4]λάβωσιν, εἰς τὰς

[1] ἡμετέρους T. R. [2] ἀνήλωσεν T. [3] δὲ ἦν ἢ A. [4] μὴ δῶσιν T. R.

Πάππου] Nicophemo, si nempe solus Aristophanes plexus fuisset. IDEM.

Δρυὸς] Arvus enim arborum una cum patre eadem clade perierat. IDEM.

Κηδεστῶν] Socer et gener, sororumque mariti κηδεσταὶ appellantur. hic sunt Nicophemus et Aristophanes, ille pater Aristophanis, hic maritus sororis actoris. IDEM.

Προικὸς] Quadraginta minis, quas soror actoris, nubens Aristophani, in domum ejus intulerat. IDEM.

Παιδίαις] Liberos, quos soror mea ex Aristophane peperit. IDEM.

'Ανάλωσεν] Ἀνάλωσεν. Ut infra saepiuscule. TAYLOR.

Δὲ ἢ] Π. δὲ ἦν ἢ. H. STEPHAN.

'Τριῶν δὲ πολλὰ etc.] Praecedit εἰς αὐτὸν μικρὰ δαπανῶντος nonne hoc postulat εἰς ὑμᾶς δὲ πολλά? sed verius puto deesse participium χορηγοῦντος, vel tale quoddam, in hac parte sententiae. MARKLAND. Velim εἰς ὑμᾶς. AUGER.

'Ενιαυτόν] Δείσειν videtur Scaligero post ἐνιαυτόν, mihi fidem non facienti. TAYLOR. Utique deest πρασσόντος, aut ἐλεγτικοῦντος. nisi si ὑμῖν accipere velis pro εἰς ὑμᾶς. prout potest et solet accipi. tum nihil deerit. ego vero prius verius et potius habeo. REISK. Verbo δαπανᾶν nunquam dativus jungitur hominis, vel rei in quam sumptus impenduntur: itaque aliud verbum quaerendum est, a quo dativus ille pendeat; quod invenisse mihi videor latens in articulo τὸν, qui melius hinc abesset. Quare ita restituendum arbitror: ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τοῦτος ἐνιαυτόν. Ita etiam p. 178. 34. ed. Steph. τὰ ἑαυτῶν ὑμῖν δεδόναι. SLUITER.

'Αλλ' ὅσοι] Id est, ἀλλὰ τούτων πρασσόντων ἀδικίαν, ὅσοι —. REISK.

Μὴ δῶσιν] Κεδάσσειν vel κλάσωσιν. CONT. Tot et similibus quoque fere elementis constat λάζωσιν, quam certissimam lectionem propinquo eruditis. Distinguit inter bona paterna et quae alicunde obvenerunt, ut Legislator apud Æsch. c. Timarch. Εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατιδιοποιὸς ἢ ἂν ἄν ἀλλοθέν γένηται. Hodie alicunde. Δρο. Πῶς δ' ἂν λάβοις ἐπιγράψασα; Χυ. τῆς γυναικὸς, ὦ Δρόσι, ἄνδρα πλὴν λαβοῦσα. Lucian. Dial. Meretric. p. 542. Memineris autem haec in Æschinem Socraticum dici, qui, ut constat ex fragmento Lysiae, apud Athen. conservato, suo omnia abligurierat bona: atque etiam qui has Aristophanis fortunas, de quarum conditione hic agitur, publicari impetravit. Hoc constat ex Harpocratione. Vid. Fragmenta. TAYLOR. Pro μὴ δῶσιν, quod nihil est, consul optime conveniret λάβωσιν, acceperint: qui colant turpissimis voluptatibus innumeras et paternas hereditates, et quicquid alicunde acceperint; pur legata scilicet et donationes. Demosth. I. in Steph. §. κγ'. οὔτε γάρ σοι πατὴρ παρέδωκεν, οὐδ' ἔρως, οὔτε λαβὼν ποθὲν ἄλλοθεν ἦλθες ἐς ἡμᾶς. Suspicor tamen literas μιδωσιν esse ultimam partem vocis alterius, nempe κλαρονομήσωσιν. Æschines contra Timarch. §. ζ'. εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατιδιοποιὸς ἢ ἂν ἀλλοθεν γένηται. quae verba sunt patrii Legis Solonis, unde probabile sit, Lysiam quoque haec duo, τὰ πατρῷα, et τὰ ἀλλοθεν προσκτώμενα conjunxisse, quemadmodum in Legum Formulis ea conjuncta reperiebat. Idem Æschines in eadem Oratione p. 22. κατιδιοῦσθαι τὰ πατρῷα, καὶ τὰ τῶν φίλων id est, ab amicis legata, vel donata. MARKLAND. In illis corruptis μὴ δῶσιν

αἰσχίστας ἡδονὰς ἀθισμένοι εἰσὶν ἀναλίσκειν. χαλεπὸν μὲν 619
οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν ἣν ἔνιοι
ἔχουσι περὶ τῆς Νικοφήμου οὐσίας, καὶ σπάνιν ἀργυρίου ἢ
νῦν ἔστιν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον
153. 1 ὄντος· ἅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων ῥᾳδίως γνώσεσθε ὅτι 620
οὐκ ἀληθῆ ἐστὶ τὰ κατηγορημένα. δέομαι δ' ὑμῶν εὐνοϊκῶς
τέρψῃ καὶ μεγαλῃ μετ' εὐνοίας [1] ἀκροασαμένους ἡμῶν διὰ
τέλους, ὅ τι ἂν ὑμῖν ἄριστον καὶ συμφορώτατον [2] νομίσητε
εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθαι.

γ'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὦ τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο,
5 διδάξω ὑμᾶς. στρατηγῶν γὰρ Κόνων περὶ Πελοπόννησον,
τριηραρχήσαντι τῷ ἐμῷ πατρὶ πάλαι φίλος γεγενημένος,
ἐδόθη δοῦναι τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦτι τῷ [3] υἱεῖ τῷ Νικοφήμου.
ὁ δὲ ὁρῶν αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνου τε πεπιστευμένους γεγονότας 621
τὰ ἐπιτήδεια τῇ [4] πόλει ἔν τε τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας,
ἐπείσθη δοῦναι, οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν· [5] ἀλλ' ὅτε

[1] ἀκροασαμένων T. [2] νομίζητε T. A. νομίζετε R. [3] υἱεῖ A.
[4] τε πόλει ἐν γε R. [5] ἄλλως τε T. R. A.

latet aut πλεονεκτήσωσιν, quod Markland quoque videor in mentem venisse, aut κτήσασθαι (vel λαβεῖν) δυνηθῆναι. si quid unquam, unde unde, quoquo modo acquirere potuerint. Reisk.

Ἐν τῇ πόλει] Multi abesse iv. Καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἣ νῦν ἔστι τῇ πόλει. pusillitatem nummorum; quod hæc publicatio in ærarium redibit. Infra: Εἰ — ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαλλαγῇ γενομένου ἐκείνῳ ἡ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πραθέντων ἀπάντων πέντε τάλαντα ἀργυρίου. Taylor.

Καὶ τοῦ ἀγῶνος etc.] Puto deesse ταῦτα, καὶ ταῦτα τοῦ ἀγῶνος, vel ἄλλως τε καὶ τοῦ ἀγῶνος etc. præsertim cum hæc causa adversus Publicum instituta sit. quod et Vanderbeidius in sua Versione secutus est. Markland.

Ἅμως δ' ὑμῶν — ἀκροασαμένων ἡμῶν etc.] Notat Stephanus in MS. esse ἀκηκοασμένους: quam Lyniæ esse scripturam minime dubito. Fusius dixi ad Orat. X. δέομαι ὑμῶν — εὐδρομουμένους etc. Nempe intelligendum est ὑμᾶς ante hos Accusativos: quasi scriptum esset: δέομαι δ' ὑμῶν, ὑμᾶς ἀκροασαμένους ἡμῶν, ψηφίσασθαι. Sic Orat. XXVII. οἰδὲν δεινὸν δέξη αὐτοῖς εἶναι, ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι. id est, δεινὸν αὐτοῖς, αὐτοὺς ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς, ὠφελεῖσθαι. Markland.

Τὴν ἀδελφὴν] Τὴν ἐμὴν sc. quod tu restituas. Et modo pro υἱεῖ, quod nemo dixerit, υἱεῖ cum Scal. et Manuscripto Coisl. Orator adv. Neær. Ὁμογνώμων καὶ ὁ πατὴρ ἐγένετο ὁ ἐμὸς τῇ τοῦ δήμου δόξῃ· Καὶ ἔδωκεν Ἀπολλοδώρῳ τῷ υἱεῖ τῷ ἑαυτοῦ θυγατέρα μὲν αὐτοῦ, ἀδελφὴν δὲ ἐμήν. Taylor. Subaudi τὴν ἐμὴν non patris mei sororem, sed meam. Reisk.

Αὐτοὺς] Nicophemum et Aristophanem. Idem.

Ἐκείνου] A Conone puta. Idem.

Ἐπιτήδεις, τῇ τε πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἀρίσκοντας] Sic de meo dedi. commodos, et civitati tum quidem approbatos. nam postmodum graviter ab iis offensa fuit civitas, ut tam sævas ab iis pœnas sumeret. Idem.

Ἄλλως τε καὶ] Vulgo præsertim, hic accipio et eo magis quod quibus vestrum. Auger.

Ἄλλως τε καὶ ὑμῶν ἁπάντων ἂν ἐκείνοις ἥδιστος γενέσθαι] Nemo animadvertit nexum his verbis plane deesse. Memorabilis est lectio Codd. Coisl. et Vindob. quam in libellum variarum lectionum rejecit Reiskius, e quâ tamen unico saltem loco. Ibi enim scriptum exstat ἄλλοτε καὶ: quæ verba si bene distinguantur, verum continent lectionem: ἀλλ' ὅτι καὶ ὑμῶν ἁπάντων ἐκείνοις ἥδιστος γενέσθαι. filium ei in

καὶ ὑμῶν ὁστισοῦν ἂν ἐκείνοις ἠξίωσε κηδεστὴς γενέσθαι, ἐπεὶ ὅτι γε οὐ χρημάτων ἕνεκα, ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός. ἐκεῖνος γὰρ ὅτ' ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, παρὼν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, 622 τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην· ὅτι δὲ Ξενοφῶντος ἦν θυγάτηρ τοῦ Εὐριπίδου υἱέος, ὃς οὐ μόνον ἰδίᾳ χρηστὸς ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν αὐτὸν ἠξίωσατε, ὡς ἐγὼ ἀκούω. τὰς τοίνυν ἐμὰς ἀδελφὰς θελόντων τινῶν λαβεῖν ἀπροίκους πάνυ πλουσίων οὐ δέδωκεν, ὅτι ἐδόκουν κάκιον γεγενέναι· ἀλλὰ τὴν μὲν Φιλομήλῳ τῷ Πειανιεῖ, ὃν 623 οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγοῦνται εἶναι ἢ πλουσιώτερον, τὴν δὲ πένητι γεγενημένῳ οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ Φαίδρῳ [1] ὄντι Μυρρινουσίῳ, ἐτῶν δοὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει

[1] ὄντι Φαίδρῳ A.

matrimonium collocavit, cum nondum scivet futuram calumniam; sed cum vestrum unusquisque affinitatem cum iis lubens contraxisset. SLUITER.

Ὁστισοῦν] Οὐδενὸς ὅντος ὅστις οὐκ. CONT.

Ἐκείνοις] Cum illis, qui toties hac oratione commemorantur, patre Nicophemo, et Aristophane filio, affinitatem contrahere. REISK.

Οὐ χρημάτων ἕνεκα] Subaudi τοῦτο ἐποιήσαμεν, aut a communi ἠξίωσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦς κηδεστὴς γίγνεσθαι. IDEM.

Ἄλλην] Subaudi praeter eam, unde natus ego sum. IDEM.

Ὅτι] Lege: αὖτε. Ita s. c. Alcib. Ὅτι pro οὗτος. TAYLOR. Bene habet vulgata. idem est ac si dixisset: ἔγημεν αὐτὴν, οὐδὲν μὲν ἐπιφερομένην, δι' εὐγένειαν δέ. ἦν γὰρ Ξενοφῶντος. REISK.

Ξενοφῶντος] Xenophontes plures recensent Menag. ad Laert. Fabric. Bibl. Gr. III. 4. Hic est ille, quem memorat Thucyd. II. 70. 79. quem imperatorio munere praeclare defunctum esse exinde discimus. Τὸ ὅς ergo referendum est omnino non ad Euripidem personam vicinierem, sed Xenophontem Euripidis filium. Hunc Euripidem Tragicum fuisse contendit Bernesius, cui tamen aegre assentior. TAYLOR.

Κάκιον] Nihil video, nisi hic legendum sit κακίονες vel κακίους. SLUITER.

Τὴν δὲ κ. τ. λ.] Deest nomen viri et apponenda est nota hiatus sic, τὴν δὲ * * πένητι γεγενημένῳ. Ex posterioribus autem videtur debere poni sic: τὴν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ. *Aristophani in paupertatem delapso.* PALMER. Peritus rerum aestimator facile videbit, mihi, dum in his notis Palmerium a tergo sequor, aliud negotium imponi praeter id, quod, ubi Lysiam recudendum sumpsi, solum dari credidi. Jam si illi auscultaveris, ita scripsisse existimabitur Lysias: Τὸν μὲν Φιλομήλῳ — τὸν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ Φαίδρῳ ὄντι Μυρρινουσίῳ, ἐτῶν δοὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸν ἶσον. Quo quid absurdius excogitari possit? Quid igitur agendum est? Homo duas filias (eam duas solum domi habebat, ut liquet, τῶν θυγατέρων enim dicitur modo) elocat suam Philomelo, alteram Phaedro fratris filio, ut lege potuit. Dos erat XL. Minae. Phaedro autem, ut videtur, emortuo, ejus viduam, totidem etiam minis pro dote numeratis, Aristophani nuptam dedit. Τὸν δὲ, πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ ὄντι, Φαίδρῳ Μυρρινουσίῳ, ἐτῶν δοὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸν ἶσον. Ecce verbum unum non inserivi: literalam unam non sollicitavi. TAYLOR. Verti ego, ac si exaratum sic fuisset: οὐ διὰ κακίαν δὲ (scil. πένητι γεγενημένῳ). *pauperi quidem facto, non tamen turpibus de causis.* Jam addit causam, quare pater huic Phaedro suam filiam in matrimonium collocarit: ἀδελφιδῷ δὲ ὄντι, quoniam is e fratre suo nepos esset. Jam nomen et tribum indicat: Φαίδρῳ τῷ Μυρρινουσίῳ. REISK.

Μνᾶς, καὶ] Videtur ἅμ interponendum. nam τὸν ἶσον accipio adverbialiter pro ἅμ ἴσῳ, κατὰ τὸ ἴσον. Subaudi a communi ἔδωκεν. eandem filiam pater elocavit, primum Phaedro, deinde, Aristophani, Nicophemi filio, sive quod prior maritus, Phaedro, vivis excessisset, sive quod necesse habuisset uxorem vivus a se

τὸ ἴσον. πρὸς δὲ τούτοις ἐμοὶ πολλὴν ἐξὸν πάνυ προῖκα λαβεῖν, ἐλάττω συνεβούλευσεν, ὥστ' οὖ εἰδέναι ὅτι κηδεστοῖς χρησοίμην κοσμίοις καὶ σώφροσι. καὶ νῦν ἔχω γυναῖκα τὴν Κριτοδήμου θυγατέρα τοῦ Ἀλωπεκῆθεν, ὃς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀπέθανεν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο ἐν Ἑλλησπόντῳ. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅστις αὐτός τε ἄνευ χρημάτων ἔγημε, ταῖν [1] τε θυγατέροιν πολὺ ἀργύριον ἐπέδωκε, τῷ τε 624
υἱῷ ὀλίγην προῖκα ἔλαβε, πῶς οὐκ εἰκὸς περὶ τούτου πιστεύειν ὡς οὐχ ἕνεκα χρημάτων τούτοις κηδεστὴς ἐγένετο;

δ'. Ἀλλὰ μὴν ὅ γε Ἀριστοφάνης ἤδη ἔχων τὴν γυναῖκα, ὅτι πολλοῖς ἂν μᾶλλον ἐχρῆτο ἢ τῷ ἐμῷ πατρί, ῥᾴδιον γνῶναι· ἥ τε γὰρ ἡλικία πολὺ διάφορος, ἥ τε φύσις ἔτι πλέον· ἐκείνῳ μὲν γὰρ [2] ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν, Ἀριστοφάνης δὲ οὐ μόνον τῶν ἰδίων ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἐβούλετο ἐπιμελεῖσθαι, καὶ εἴ τι ἦν αὐτῷ ἀργύριον, [3] ἀνάλωσεν ἐπιθυμῶν τιμᾶσθαι. γνώσεσθε δὲ ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν ὧν ἐκεῖνος ἔπραττε. πρῶτον μὲν γάρ, Βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν, ὤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου [4] καὶ Αυσίου, φίλου ὄντος καὶ ξένου, τὸ πλῆθος τὸ 625
ὑμέτερον πλεῖστα ἀγαθὰ πεποιηκότος, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα τῶν ἐν Πειραιεῖ [5] παραγενομένων. ἦσαν δ' ἐλπίδες τοῦ πλοῦ πεῖσαι Διωνύσιον κηδεστὴν μὲν γενέσθαι Εὐαγόρᾳ, πολέμιον

[1] τε om. T. [2] ἦν ἱκανὸν τὰ A. [3] ἀνήλωσεν T. R. A.
[4] τοῦ A. [5] τῶν παραγεν. T. R. A.

dimittere, ob aliam divitem ἐπίκληρον, quam ei ducendæ obtigisset, sive quacunque alia de causa. IDEM. τὸ ἴσον est appositio ad τετταράκοντα μνᾶς. καὶ mihi videtur respondere vocì Latinæ *ac*. τὸ ἴσον καὶ Ἀριστοφάνει, ad verbum *æqualem summam ac Aristophani*, scil. dederat. AUGER.

Ἐμοὶ] Malim κἀμοί. REISK.

Ταῖν θυγατέροιν] Π. ταῖν τε θυγατέροιν. H. STEPH. TAYLOR. καὶ ταῖν vel ταῖν τε. CONT. Numerus dualis declarat patrem ejus qui loquitur duas tantum habuisse filias. Itaque supponi debet Aristophanem duxisse alteram, quæ nupta prius Phædro per hujus mortem facta erat vidua. AUGER.

Τούτοις] Nicophemo et Aristophani. REISK.

Πολλοῖς] Potius ἄλλοις. TAYLOR. Mutandum si quid est, potius utramque corpulemus, ut legatur πολλοῖς ἄλλοις μᾶλλον, omisso ἂν hic loci inutili. et nescio, an ἄλλοις in ἂν latet. REISK.

Ἐκείνῳ κ. τ. λ.] Si desit, quod quidem suspicor, tu ita restitues ad normam Attice loquendi: ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἱκανὸν ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. TAYLOR.

Ἐκείνῳ] Patri meo puta. REISK.

Γὰρ ἦν] Γὰρ ἀφθονίαν ἦν. CONT. Interponendum videtur πρόσφιλές, aut ἥδιον, aut ἱκανὸν, aut προύργου, aut διὰ σπουδῆς, aut tale quid aliud. REISK.

Ἀνάλωσεν] Subaudi εἰς ταῦτα. IDEM.

Εὐνόμου καὶ Αυσίου] F. Εὐνόμου τοῦ Αυσίου. Monui alibi. TAYLOR.

Τὸ πλῆθος] Malim καὶ τὸ πλῆθος, aut τό τε πλ. REISK.

Παραγενομένων] Scil. τῇ Αυσίᾳ τὰ ὑμέτερα πλῆθος εὖ ποιοῦντι. orator hic ipse sibi testatur. IDEM.

δὲ Λακεδαιμονίοις, φίλον δὲ καὶ σύμμαχον τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ, καὶ ταῦτ' ἔπραττον πολλῶν κινδύνων ὑπαρχόντων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἔπεισαν Διονύσιον μὴ πέμψαι τριήρεις ἃς τότε παρεσκευάσατο Λακεδαιμονίοις. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπειδὴ οἱ πρέσβεις ἦκον ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν, οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων. ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς ἔδοτε καὶ τἆλλα ἐμφρόσωσθε· ἀργυρίου δ' εἰς τὸν ἀπόστολον ἤπορουν. ὀλίγα μὲν γὰρ ἦλθεν ἔχοντες χρήματα, πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν· οὐ γὰρ [1] μόνον εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ καὶ πελταστὰς ἐμισθώσαντο καὶ ὅπλα ἐωρίαντο. Ἀριστοφάνης δ' οὖν τῶν χρημάτων τὰ μὲν πλεῖστα αὐτὸς παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἱκανὰ ἦν, τοὺς φίλους ἔπεισε δεόμενος καὶ ἐγγυώμενος, καὶ
626 τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὁμοπατρίου ἀποκειμένας παρ' [2] αὐτῷ τεσσαράκοντα μνᾶς εἰτὼν κατεχρήσατο. τῇ δὲ τροπηρείᾳ ᾗ [3] ἦ κάμηγετο, εἰσελθὼν [4] ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἐκέλευσε 154. 1
χρῆσαι ὅ τι εἴη ἀργύριον· προσδεῖν γὰρ ἔφη πρὸς τὸν μισθὸν ταῖς πελτασταῖς. ἦσαν δ' ἡμῶν ἔνδεκα ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. τίνα χρὴ εἶπεῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, φιλότιμον μᾶλλον ἢ πιστὸν ἢ εὐνουν αὐτῷ
627 πατρὶ καὶ τοῖς παισὶ [5] μηδὲν ἀπορήσειν ἐν Κύπρῳ, χρημάτων δὲ 5

[1] μόνον ἐπὶ ναῦς εἰς A. [2] αὐτῷ A. [3] ἦ om. T. R. A.
[4] εἰς T. [5] μηδὲν εὐπορήσειν ἐν Κύπρῳ T. ἐν Κύπρῳ μηδενὸς ἀπορήσειν A.

Ἐπραττον] Nempe, Aristophanes et Eunomus. AUGER.

Ἦκον] E Cypro huc Athenas. REISK.

Ἐπείσαν] Subaudi ἐαυτὸν αὐτῶν. IDEM.

Εἰς τὸν ἀπόστολον] Ad comparandum militi classiario et remigi. IDEM.

Εἰς τὰς ναῦς] Subaudi ἃ communi προσδεῖσθαι συλλήβδην χρημάτων. videtur tamen potius decesse ἐκπέμπειν post μόνον. non solum milites classiarios conducebant pacta mercede. IDEM.

Ἐμισθώσαντο — ἐωρίαντο] conduxerunt — emerunt, i. e. conducturi erant — comparari curavit. AUGER.

Ἐπεπόθει] Sc. παρέχειν. REISK.

Ἐπείθει] Nescio, quo ludere λαβὼν in ἐπὶ τὸν ἀπόστολον deflectebat: deflectebat tamen. Λαβὼν est enim quodammodo vox auctoritatis, et de auctoritate sumenda propositio dicitur. Noster exigua intercapedine: ἔδοτε δ' ἡμῖν ἔνδεκα μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. Et deinde: ἔνδεκα μνᾶς ἃς εἶχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. Xenoph. Memorab. l. 2. σφίσιν ἄν τις μοι δανεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ζητῶν τύραν, ἢ δανειζόμενος λαβεῖν. Demosth. c. Aphob. I. Τὸν μὲν τοίνυν πρῶτα τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε λαβών. Et postea, paucis intersectis: ταῦτα μὲν οὕτως ἰρηῖν ἐπιδείκνυμι λαβόντα, καὶ ἔχειν ὁμολογήσαντα, μαρτύρων παρόντων τούτων. Huc alludit Dionys. Halicarn. π. Δεινάρχ. ὑπομν. §. 3. Διὰ τῶν ὑστελεστάτων — ὑπομένων κέκληται πᾶσα ἡ λέξις, οἷς ἐν καὶ γεωργὸς — καὶ πᾶς ὁ μισθαμίαν ὤραν τοῦ λέγειν εὖ ποιούμενος ἐξ ἐνδείας λαβὰν ἐχρήσατο. TAYLOR. Opinor: λαβών. HOLM, pro εἰς τὸν πατέρα, Stephani MS. ἐμ: recte. MARKLAND. Cum prius hoc de re ad fratrem retulisset, ejusque consensum impetrasset. REISK. εἰκὸν potest servari, quam sensum aditum exhibeat, et tota συνεχρήσατο regat τετραελίκτα μνᾶς, quod salva Graecitate potest fieri. AUGER.

Ἦ] ἢ MSS. Portadn. ἢ J. Vid. Lect. Lysiac. c. 1. TAYLOR.

Ἀπορήσειν] Rescribe εὐπορήσειν. Quae recte, cum similiter fere in Mu-

πρεσβευτὴν καὶ μέλλοντα πλεῖν ὡς Εὐαγόραν, ὑπολείπεσθαι ἄν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' [1] οὐχ ὅσ' ἦν δυνατός, πάντα παρασχόντα χαρίσασθαι ἐκείνῳ [2] τε καὶ κομίσασθαι μὴ ἐλάττω; ὡς ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ, κάλει μοι [3] Εὔνομον.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ε'. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε, οὐ μόνον ὅτι [4] ἔχρησαν 628
ἐκείνου δεηθέντος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπειλήφασιν· ἐκομίσθη γὰρ
αὐτοῖς ἐπὶ τῆς τριήρους. ῥᾴδιον μὲν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων
γνῶναι, ὅτι τοιούτων καιρῶν συμπεσόντων οὐδενὸς ἂν ἐφεί-
σατο τῶν ἑαυτοῦ· ὃ δὲ μέγιστον τεκμήριον· Δῆμος γὰρ ὁ
[5] Πυριλάμπους, τριηραρχῶν εἰς Κύπρον, ἐδεήθη μου προσ-
ελθεῖν αὐτῷ, λέγων ὅτι ἔλαβε σύμβολον παρὰ βασιλέως 629

[1] οὐκ εἶσιν T. οὐχὶ ὧν ἦν R. A. [2] τε ἐκείνῳ A. [3] Εὔνομον καὶ τοὺς ἄλλους. A.
[4] ἐχρήσαντο T. R. ἔχρησαν τὸ ἀργύριον A. [5] Πυριλαμποῦς T. R. A.

nuscriptis exarentur, miror ab imperitis exscriptoribus non sæpius confundi. Vid. Canter. de rat. emend. Græcos auctores. IDEM. Potius: μηδενὸς ἀπορήσειν ἐν Κύπρῳ. nihil illi defuturum in Cypro, id est, ἐπιτηδὲν εἰς Κύπρον ἀφίκετο, ut infra loquitur. sic mox: ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημάτων ἐν πάσῃ τῇ ἠπείρῳ. MARKLAND. Revocavi lectionem vetustam ἀπορήσειν, pro qua Taylor εὐπορήσειν suffecerat. verum ἐκ Κύπρου nonnihil adhuc me morantur; quæ vocabula bene si habent, loco videntur non suo stare, sed pone παρὰ τοῦ πυνθ. collocanda esse. literæ cum orebræ ad Aristophanem ad ipsius patre Nicophemo venirent, quibus certior fiebat, illuc, in Cyprum, si venisset, nihil ipsi defuturum esse. De μηδενὸς cum Marklando facio. REISK.

Ἀλλ' οὐκ εἶσιν, κ. τ. λ.] Corrupte hæc, sed corruptius adhuc Ald. ἀλλ' οὐκ εἶσιν ἦν δυνατὸς. Vidit Scal. ἀλλ' οὐχ ὧν ἦν δυνατὸς κ. τ. λ. TAYLOR. Fort. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴη δυνατόν. vel si retineas δυνατὸς, scribendum παρασχών. MARKLAND. παρασχόντα accipe pro παρασχεῖν, subaudiendo ἂν et εἶσθαι. AUGER.

Χαρίσασθαι] Subaudi ὅστε. IDEM.

Ἐκείνῳ] Evagoræ puta. REISK.

Κάλει μοι Εὔνομον. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε] Satis absurde. quomodo enim *Testes*, quum *unus* tantum Eunomus citetur? Lego: κάλει μοι Εὔνομον καὶ Λυσίαν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. τῶν etc. nimirum hi sunt, quos supra conjunxit, ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου. Lysias omittebatur, opinor, quia Scribis absurdum videbatur aliquem jubere *seipsum* appellari: non reputantibus, hanc Orationem non ab ipso Lysia, sed ab Aristophane quodam dictam falsse. Hujusmodi errorem, mirandum sane in Viro tam erudito et diligenti, admisit Schottus in Præfatiuncula sua ad has Orationes. MARKLAND.

Ἔχρησαντο] Ἔχρησαν. CONT. Imo vero ἔχρησαν τὸ δυοῖν divisis vocabulis leg. iisque addendum voc. ἀργύριον. ut sit ἔχρησαν τὸ ἀργύριον, ἐκείνου δεηθέντος. *se* (testes) *mutuo dedisse ea* (cujus nempe summa illis a testibus edita fuerat), *illo* (Aristophane puta) *rogante*. REISK.

Ἐπὶ τῆς τριήρους] F. ἐπὶ τὰς τριήρεις. TAYLOR. Triremis illa designatur publica civitatis Atheniensis, quæ Aristophanem, ut legatum reipublicæ ad Evagoram, illuc pervexerat. illa igitur triremis, cum e Cypro Athenas redisset, attulerat quoque ea ab Aristophane Athenis ab amicis mutuo sumptum pro legatis e Cypro Athenas missis. et sic creditores ea suum recuperaverant. REISK.

Προσελθεῖν αὐτῷ] Subaudi ἐμέ. Ad Aristophanem redit αὐτῷ. IDEM.

Σύμβολον φιάλης χρυσῆς] Si hæc vera sit scriptura, et non legendum φιάλην χρυσῆν, egregie illustrat locutionem Matthæi XXIV. 30. τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, *signum filii hominis*, id est, *signum, quod est filius hominis*: Genitivus pro Nominativo appositivo. Sic XII. 29. τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ, *signum Jonæ*, pro *signum Jonas*, vel, *quod est Jonas*. Actor. IV. 22. τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως, id est, ἡ ἴασις. 2 Cor. I. 22, et V. 5. δὸς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος, id est, τὸ Πνεῦμα. Lucas IV. 33. ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, hoc est ἔχων πνεῦμα δαιμόνιον ἀκάθαρτον. vox enim πνεῦμα per se sæpe denotat *spiritum malum*. Rom. IV. 11. σημεῖον ἔλαβε περι-

630 τοῦ μεγάλου [1] φιάλην χρυσῆν, ὡς [2] Ἀριστοφάνη λαβεῖν [3] ἐκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ, [4] ὡς ἔχοι ἀναλίσκειν. εἰς τὰς τριηραρχίας· ἐπειδὴ δὲ εἰς Κύπρον ἀφίκοιτο, [5] λύσασθαι 15
ἀποδοὺς εἴκοσι μνᾶς· πολλῶν γὰρ ἀγαθῶν καὶ [6] ἄλλων
631 χρημάτων εὐπορήσειν διὰ τὸ σύμβολον ἐν ᾧ σῴσῃ τῇ ἠπείρῳ. Ἀριστοφάνης τοίνυν ἀκούων μὲν ταῦτα Δήμου, δεομένου δέ μου, μέλλων δ' ἄξειν. χρυσίον, τέτταρας δὲ μνᾶς τόκον λήψεσθαι, οὐκ ἔφη εἶναι, ἀλλ' ὤμνυε καὶ προσδεδανεῖσθαι τοῖς ξένοις ἄλλοθεν, [7] ἐπειδὴ * * * ἥδιστ' ἀνθρώπων ἄγειν τε [8] εὐθὺς ἐκεῖνο τὸ σύμβολον καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν ἃ 20

[1] φιάλης μὲν χρυσῆς, ὡς T. R. φιάλην μὲν χρυσῆν αὐτὸν A. [2] Ἀριστοφάνην T. R. A.
[3] δανείσαντα ἐκπλῆ. A. [4] ἃς T. R. A. [5] λύσασθαι A.
[6] ἄλλων καὶ A. [7] ἐπειδὴ ἥδιστ' T. R. ἐπεὶ δὴ ἥδ.στ' ἂν A. [8] αὐθὺς om. T.

τομῆς, id est, περιτομῆν, quemadmodum etiam habent nonnulli Codices, ut non male, ita nec recte isto loco. Sic ἡ κοίμησις τοῦ ὕπνου, Ioan. XI. 13. *quies*, vel *sopor ille*, qui *est somnus*. est enim differentia inter κοίμησιν et ὕπνον, atque Ista sine Hoc obtingere ægroto potuit, quemadmodum *sopor* sine *somno*. non recte igitur puto Vulgat. vertere: *de dormitione somni*. hoc enim esset *de somno somni*. Ita Æschines contra Timarch. §. λζ'. οἱ τὸν τῶν νόμων παραπαταθέντα ἔχοντες, pro τοὺς νόμους. *depositum, quod est Leges*. Sic et Thucydides III. 45. θανάτου ζημίαν πρίασθαι, pro θάνατος. *pœna, quæ est mors*. MARKLAND. μὲν aut delendum est, aut cum μεῖόν μοι mutandum, aut, si mavis, cum μεγάλης. σύμβολον φιάλης est φιάλη δεδομένη τινὶ ἐπὶ τῷ εἶναι σύμβολον. Persim rex Græcorum iis, quibus uti vellet pro agentibus in rebus suis, dare solebat ejusmodi tesseras, phialas vel pateras e. c. aureas, aut annulos, torques, in arrham fidei, quo qui ea proferent, fidem invenirent apud eos, quibuscum aliquid in causa regia agerent. Sed rex Persiæ tum socius erat Evagoræ. Confer. Epistola 12. Æschinis. REISK.

Ὡς Ἀριστοφάνη] Nonnulla hic, quæ omitti videntur, locum turbant. TAYLOR.

Λαβεῖν ἐκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ] Male λαβεῖν: non enim *accipere* Aristophanem, sed *dare* hanc pecuniam, voluit Demus. Lego: βαλεῖν. *deponere*, tradere, *ponere* Horatius: "Quærit Kalendis ponere." *committere* Vet. Interpres Matt. XXV. 27. ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις. *oportuit ergo te* COMMITTERE *pecuniam meam nummularriis*. pro *commisisse*. Diog. Laertius, Socrat. τιθέντα γοῦν τὸ βαλλόμενον, πέρπερα ἀθρεῖν· εἶτ' ἀναλύσαντα, πάλιν πιθέναι. Isocrates in Amart. συμβάλλειν hoc vocat, et opponit τῷ λαμβάνειν: Καὶ ὅτε, ἃ οὐκ ἔλαβε, ἀποτίνειν ἠναγκάζετο, τότε καὶ ἃ μὴ συνέβαλεν, ἠλπιζε πράξασθαι; Usitatissimum est καταβάλλειν. MARKLAND. Post λαβεῖν deesse videtur δανείσαντα, ut Aristophanes illam paterum sibi tantisper servaret (donec nempe retueretur) ubi pro ea mutuo dedisset Demo sedecim minas. pro quibus XVI. minis se, Demum, illi, Aristophani, spondere refundendas XX. minas, ubi in Cyprum appulisset. REISK.

Λύσασθαι] Π. λύεσθαι. H. STEPHAN.

Ἂς ἔχοι] Id est, ὅπως δύοιτο αὐτάς. *quo posset* (Demus puta) *eas insumere in munia trierarchalia*. REISK.

Ἀγαθῶν καὶ ἄλλων χρημάτων] Π. ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημ. H. STEPHAN. Malim ἀγαθῶν, καὶ ἄλλων, καὶ χρημάτων. *se in copiis fore bonarum, tum aliorum, tum pecuniarum quoque*. Sunt enim χρήματα etiam in numero bonorum, verum tamen non sunt sola bona. propterea distinguit inter bona alius generis, et inter χρήματα, quo nomine præcipue præsens pecunia, sed et alia pretiosa, mundus, argentum factum, vestis, supellex, comprehenduntur. REISK.

Ἠπείρῳ] Apud Græcos Asia dicebatur ἡ ἤπειρος, et Asiani οἱ ἠπειρῶται. AUGER.

Δεομένου δέ μου] Non damnabo quidem, suspicor tamen a Lysia scriptum esse: δεομένου δ' ἐμοῦ. *per me rogante*. REISK.

Μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον] Interpres: *quod et pecuniam recepturus esset*. ad sensum bene. sed dubito an ἄξειν idem sit, quod κομίσεσθαι: saltem in scriptore prosaico. MARKLAND. Ἄγειν χρυσίον, *habere, et secum quoquo eat ducere vas aureum*. REISK.

Ἥδιστ' ἀνθρώπων ἄγειν τε — καὶ χαρίσασθαι etc.] Deesse videtur ἄν. nisi legas ἄξειν et χαρίσεσθαι. MARKLAND.

ἐδεόμεθα. ὡς δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὅτι μὲν τοίνυν οὐ κατέλιπεν Ἀριστοφάνης ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον, ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων· χαλκώματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο, ἀλλὰ καὶ ὀθ' εἱστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρεσβεύοντας, αὐτησάμενος ἐχρήσατο. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν.

[2]ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

ς'. Ἴσως ἐνίοις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, δοκεῖ ὀλίγα εἶναι· ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι [3][πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ] Ἀριστοφάνει, πρὶν τὴν ναυμαχίαν νικῆσαι, [4]οὐδὲν ἦν ἀλλ' ἢ χωρίδιον μικρὸν Ῥαμνοῦντι. ἐγένετο [5]δ' ἡ ναυμαχία ἐπ' Εὐβούλου ἄρχοντος. ἐν οὖν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσι, πρότερον μὴ ὑπαρχούσης [6]οὐσίας, χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τραγῳδοῖς τε [7]δὶς χορηγῆσαι ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι, εἰσφοράς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οἰκίαν τε πεντήκοντα μνῶν πρία-

[1] ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ om. T. R. A. [2] uncos om. T. R. uncos et πρὶν et ἢ om. A. [3] γῆ μὲν οὐκ ἦν T. R. A. [4] δὲ ναυμ. T. R. [5] αἰτίας T.A. [6] διαχορηγῆσαι T.

Σύμμικτα] Nulla arte facta, nullo delectu conquisita, vulgaria, trivialia. Reisk. Miscellanea, diversi generis. Auger.

Ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν] Post haec verba sequebatur *Indiculus* vel *Inventarium* rerum Aristophanis, quae post mortem ejus in domo inveniebantur. hoc perfecto pergit Orator: Ἴσως ἐνίοις etc. Mox, delendum πρὶν ante Νικοφήμῳ. Deinde recte habet ναυμαχίαν νικῆσαι, intellecto τῶ κατὰ, idem quod ναυμαχία νικῆσαι. Æschines κατὰ Κτησιφ. §. σ'. ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίοις καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν. sic τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νικήσας, Idem §. ξέ. Vide Dinarchum p. 91. et p. 99. et Demosthenem Orat. contra Aristocratem. Markland. Post ὑμῖν atique deest titulus, sive is est ἀπόγνωσις, sive κατάλογος χαλκωμάτων, sive χαλκώματα, sive ἀνάφωνις ἐπίκλων. Reisk.

Πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ] Quatuor haec vocabula fraudanda videntur. Idem. Delevi πρὶν et ἤ. Deinde supple commentando πρὶν Κίνησιν νικῆσαι κατὰ τὴν ναυμαχίαν. Auger. πρὶν omittit Contius.

Πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ Ἀριστοφάνει] Magnum sententiae detrimentum afferunt verba πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ Ἀριστοφάνει, quae oredo e margine in contextum irrepisse. Veri similius est enim haec omnia profecta esse ab annotatore, qui in margine scripserit, sibi non constare de Nicophemo, an de Aristophane sermo esset, quam, quod voluit Reiskius, solum verbum Ἀριστοφάνει esse retinendum: ita enim nulla apparet causa, cur reliqua adderentur. Neque necesse est perspicuitatis causa adjici nomen Aristophanis, cum e superioribus clare appareat haec de eo solo posse dici. Sluiter.

Ναυμαχία] Lege cum articulo ἡ ναυμαχία. Reisk.

Εὐβούλου] Alii appellant Εὐβουλίδου. Archon erat Olymp. XCVI. 3. Conone feliciter rem gerente prope Cnidum. Vid. Pausan. Attic. c. 1., Plutarch. in Lysandro, aliosque. Taylor.

Μὴ ὑπαρχούσης οὐσίας] Οὐσίας. Cont. Immo οὐσίας, uti et divinavit Schottus. Taylor. Optime. Deinde scribe: ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρός, non αὐτοῦ. Markland.

Δὶς χορηγῆσαι] Sic dedi de meo, decubus vocabulis, pro uno vulgari διαχορηγῆσαι. Bis Choregus fuit Aristophanes, semel pro se, iterum pro patre, ut e p. 468. 6. constat. Reisk.

σθαι, γῆς τε πλέον ἢ τριακόσια πλέθρα κτήσασθαι, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις οἴεσθαι χρῆναι ἔπιπλα πολλὰ καταλελοιπέναι. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι [1] ἄξια λόγου ἔχοιεν [2] ἂν ἐξενεγκεῖν· ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ, πρίασθαι τοιαῦτα [3] ἃ κτησαμένῳ
634 εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡδονὴν ἂν παρέχοι. ἀλλὰ [4] τόδε 35
σκοπεῖτε. τῶν ἄλλων ὅσων ἐδημεύσατε χρήματα, οὐχ ὅπως σκεύη ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων [5] ἀφῃρπάσθησαν· ἡμεῖς δὲ ἤδη δεδημευμένων καὶ ἐξεληλυθυίας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς [6] φύλακα κατεστήσαμεν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἵνα μήτε θυρώματα μήτε ἀγγεῖα μήτε ἄλλο μηδὲν ἀπό-
635 λοιτο. ἔπιπλα δὲ ἀπεφαίνοντο πλείω ἢ χιλίων δραχμῶν, ὅσα οὐδενὸς πώποτ' ἐλάβετε. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ πρό- 40
τερον πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ νῦν ἐθέλομεν πίστιν δοῦναι,

[1] ἄξιον T. R. A. [2] ἂν om. T. R. A. [3] ἃ om. T.
[4] τότε T. [5] ἀπεσπάσθησαν T. R. A. [6] φύλακας T. R. A.

Οἴεσθαι] Subaudi τινὰ ὑμᾶν, aut ὑμᾶς. aptus est hic infinitivus ab illo superiori χαλεπόν. quanquam durum hoc mihi accidit, ut οἴεσθε in secunda persona plur. malim. existimatis oportere hunc Aristophanem. nam in χρῆναι subauditur τοῦτον. IDEM.

Ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι, ἄξιον λόγου etc.] Post vocem εἶναι Asteriscum poni debere puto. manifestus enim est defectus in connexu. Quæ sequuntur ita lego et distinguo: ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ, πρίασθαι· τοιαῦτα ἃ κτησαμένῳ etc. Vulgo deest ἄ. Οὐκ ἔστιν πρίασθαι, non potes emere, non possunt emi talia, quæ etc. MARKLAND. Ad ἄξιον λόγου subauditur πλῆθος ἐπίπλων aut χαλκωμάτων. Mox fort. ἔχοιεν ἄν. REISK.

Οὐκ ἔστιν] Sub. τὰ τοιαῦτα. AUGER.

Κτησαμένῳ] Lege: ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ πρίασθαι, τοιαῦτα ἃ κτησαμένῳ κ. τ. λ. TAYLOR.

Τότε σκοπεῖτε τῶν] Π. τόδε σκοπεῖτε. τῶν —. H. STEPHAN. TAYLOR. MARKLAND. τόδε, vel τόγε, σκοπεῖτε. τῶν —. CONT.

Ἀπεσπάσθησαν] Ratiocinatur sic, præfectis ærarii iniquitatem exprobans: Aliorum, ait, proscriptorum bona cum sub hasta veneunt, non supellex tantum omnis, sed ipsæ adeo fores veneunt, quo domus ipsæ corruptæ minoris veneunt. et vel sic tamen multo minus illinc redit ad ærarium, quam e bonis Aristophanis rediit, cujus domum custodiendo cavimus, quominus corrumperetur. Et tamen pauxillum visum fuit ærario id, quod e bonis Aristophanis rediit; quanquam æquo fert animo, ex aliorum bonis, etiam ampliores, venditis ad se minas redire. REISK.

Δεδημευμένων] publicatis, subaudi bonis Aristophanis. AUGER.

Ἐμῇ] Dele. TAYLOR. Fallitur. bene habet. hic enim est cardo totius causæ, utrius illa domus de jure sit, actoris, an ærarii; in proscriptis haberi debeat, necne. Suam esse ait actor, quod super ea domo quæ Aristophani quinquaginta minis constitisset, sibi plus quam tantamdem debeatur. Debebat nempe Aristophanes actori. 1. quadraginta minas, dotem uxoris. 2. septem minas ab actoris patre Aristophani mutuo datas, expeditionem Cypriam apparanti. 3. fœnus illarum septem minarum in quinquennium et plus. Et domus illa Aristophanis uxori a marito pro hypotheca fuerat assignata, vel opposita; et frater mulieris viduæ erat, ubi pater decesset, ejus κύριος seu curator. REISK.

Ἀπεφαίνοντο] Scil. οἱ ἄρχοντες, vel οἱ ταμίαι. tabulas, quas a scribis suis consignari curassent, ærario inferendas exhibuerunt. Verum, ni fallor, activum in hac significatione usitatius est, quam medium. IDEM.

Συνδίκους] Subaudi τοῦ δήμου, advocatos populi, aut τοῦ δημοσίου, advocatos ærarii, qui fisci causas agerent contra privatos cum populo super bonis proscriptis litigantes. IDEM.

Νῦν] Post νῦν videtur πρὸς ὑμᾶς deesse. IDEM.

ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις, μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων, ὀφείλεσθαι δὲ τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἑπτὰ μνᾶς ἃς ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. πῶς ἂν οὖν εἶεν ἄνθρωποι ἀθλιώτεροι, ἢ εἰ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολωλεκότες δοκοῖεν τἀκείνων ἔχειν; ὃ δὲ πάντων
155. 1 δεινότατον, τὴν ἀδελφὴν ὑποδέξασθαι παιδία ἔχουσαν πολλὰ, καὶ ταῦτα τρέφειν, μηδ' αὐτοὺς ἔχοντας μηδέν, ἐὰν ὑμεῖς τὰ ὄντ' ἀφέλησθε.

ζ'. Φέρε πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων· οὕτω γὰρ σκοπεῖτε, ὦ δικασταί. εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δοὺς Τιμοθέῳ τῷ Κόνωνος τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφὴν, καὶ ἐκείνου ἀποδημήσαντος
5 καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει προσθέντων ἁπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου, 636
διὰ [1] τοῦτο [2] ἠξιοῦτε [3] ἂν τοὺς ἐκείνου [4] καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσθαι, ὅτι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα; ἀλλὰ [5] μὴν [6] τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, Κόνωνα μὲν ἄρχοντα, Νικόφημον δὲ ποιοῦντα ὅ τι ἐκεῖνος προστάττοι. τῶν οὖν ὠφελειῶν Κόνωνα εἰκὸς 637

[1] τοῦτ' οὖν R. A. [2] ἀξίουν T. [3] ἀν om. T. R. A.
[4] καὶ τοὺς om. A. [5] μεν T. [6] τοῦτου T. τούτοιν R.

Τἀκείνου] Nicophemi puta et Aristophanis. IDEM.

Ὃ δὲ πάντων δεινότατον] Subaudi ἐστὶν. alias usitatius est τὸ δὲ π. δ. subaudi ὅτως εἶπω, vel potius σκοπεῖτε πρῶτον ἐστίν. nam alias insequentes infinitivi ὑποδέξασθαι et τρέφειν natabunt, fulcro carentes. IDEM.

Ἀποδημήσαντος καὶ] Καὶ abesse malim. ἀποδημήσαντος ἐν διαβολῇ γενομένου, idem est atque διαβληθέντος ἐν τῇ ἀποδημίᾳ. IDEM.

Διὰ τούτου ἠξίουν τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσ.] Π. διὰ τοῦτο (quæ est etiam lectio Cod. Coisl.) ἠξίου τοὺς παῖδας ἐκείνου καὶ τοὺς προσ. ἦ, διὰ τοῦτο ἠξίου τοὺς ἐκείνου προσ. H. STEPHAN. Tu autem hoc pacto, haud paulo melius: Διὰ τοῦτο ἠξιοῦτε τοὺς ἐκείνου προσήκοντας ἀπολέσθαι; ut modo: τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; TAYLOR. Recte διὰ τοῦτο, propterea: quod infra est ἕνεκα τούτου. Pro ἠξίουν forte ἠξίου ἂν: vel, quod rectius puto, ἠξιοῦτε, propter ὑμεῖν quod sequitur, et quia infra pariter dicit, τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου etc. quibus ambobus locis videtur deesse ἄν. Deinde, mihi videtur excidisse τοὺς οἰκείους ante ἐκείνου: τοὺς οἰκείους τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας etc. ut apud Isæum Orat. I. initio: καὶ οἱ μὲν οἰκεῖοι καὶ οἱ προσήκοντες οἱ τούτων etc. MARKLAND. Dedi διὰ τοῦτ' ἂν ἠξιοῦτε. vulgatam ἠξιοῦν si qui defendant, necesse iis erit subaudire οἱ σύνδικοι καὶ οἱ ταμίαι. REISK.

Τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας] Facio cum Stephano vocabulum tertium et quartum delente. Possit quoque legi: σὺν ἐκείνῳ καὶ τοὺς πρ. una cum eo etiam necessarios ejus. IDEM.

Ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσθαι] Alii ἀναγκαίους, vel παῖδας, vel οἰκείους excidisse putant, aut voculas τοὺς et καὶ delent. Mihi primum quidem cum Reiskio scribendum videtur, διὰ τοῦτ' ἂν ἠξιοῦτε: deinde arbitror ante v. ἐκείνου excidisse κηδεστὰς, quod verbum deesse apparet ex argumenti totius ratione: hoc enim nullam vim habebit in causa sotoris, qui erat Aristophani affinis, nisi hic in pari exemplo κηδεστῶν fiat mentio, præsertim cum dicat: εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δοὺς — τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφήν. quæ quorsum valeant, ajat hic item affines memoret? Sic etiam οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταὶ junguntur p. 156. 15. ed. Steph. SLUITER.

Ἀλλὰ μὴν τοῦτον] Π. τοῦτο. H. STEPHAN. Dedi τούτων. Dualis redit ad Nicophemum et Cononem. REISK.

πολλοστὸν μέρος ἄλλῳ τινὶ μεταδιδόναι, ὥστ' εἰ [1] οἴονται πολλὰ γενέσθαι Νικοφήμῳ, ὁμολογήσειαν τὰ Κόνωνος εἶναι πλείονα ἢ δεκαπλάσια. ἔτι δὲ φαίνονται οὐδὲν πώποτε διενεχθέντες, ὥστ' εἰκὸς καὶ περὶ τῶν χρημάτων [2] ταὐτὰ γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε τῷ υἱεῖ ἑκάτερον καταλιπεῖν, τὰ δὲ ἄλλα παρ' [3] αὐτοῖς ἔχειν· ἦν γὰρ Κόνωνι μὲν υἱὸς ἐν Κύπρῳ καὶ γυνή, Νικοφήμῳ δὲ γυνὴ καὶ θυγάτηρ, ἡγοῦντο δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ [4] ὅμως σφίσιν εἶναι ἴσα [5] ὥσπερ καὶ τὰ
638 ἐνθάδε. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμεῖσθε, ὅτι καὶ εἴ τις μὴ κτησάμενος ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν τοῖς παισὶ [6] διένειμεν, οὐκ ἐλάχιστ' ἂν αὐτῷ ὑπέλιπε· βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι, ἔχοντες χρήματα μᾶλλον ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορροῦντες. νῦν τοίνυν εἰ [7] δημεύσαιτε [8] τὰ Τιμοθέου — ὃ μὴ γένοιτο, εἰ μή τι μέλλει μέγα ἀγαθὸν ἔσεσθαι τῇ πόλει — ἐλάττω [9] δὲ ἐξ αὐτῶν [10] λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους γεγένηται, τούτου ἕνεκα [11] ἀξιοῖτ' ἂν τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; ἀλλ' οὐκ εἰκός, ὦ ἄνδρες δικασταί·

[1] οἷόν τε T.
[2] ταῦτα γνῶναι. ἱκανοὶ T.
[3] αὐτοῖς T. A.
[4] ὁμοίως A.
[5] [ὥσπερ] R. om. A.
[6] διήνειμεν T. R. A.
[7] δημεύσετε T.
[8] τὰ τοῦ Τιμ. T. R. A.
[9] ἐὰν T. R. ἤ ἂν A.
[10] λάζοι τὸν τοὺς T.
[11] ἠξιοῦτε τοὺς T. R. A.

Οἴονται] Sic dedi de mea conjectura, quam postmodum confirmavit Vindobonensis codex, pro vulgari *οἷόν τε. si adversarii nostri existimant*, quæstores puta et Syndici ærarii. IDEM.

Ταῦτα γνῶναι· ἱκανὸ μὲν ἐνθάδε etc.] Ταὐτὰ γνῶναι· ἱκανὰ μὲν ἐνθ. CONT. Distinguo et lego: *ταὐτὰ γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε* etc. *adeo ut verosimile sit eos de facultatibus quoque suis eodem modo statuisse*; nempe, *ut uterque eorum filio suo relinqueret hic* (Athenis) *quod satis esset, exteru vero apud se* Cypri *retineret.* scribendum enim *παρ' αὑτοῖς*, non *αὐτοῖς*. Mox, pro *si δημεύσητε*, forte *εἰ δημεύσητε*. Quæ sequuntur, *ἐλάττω ἢν* etc. emendavit Stephanus. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Ἡγοῦντο] *existimabant*, scil. homines. AUGER.

Ὅμως] Nihilominus quamvis hic Athenis agerent. nisi si *ὁμοίως* legere malis. sed tum *ἴσα* sit delendum. REISK. Legi *ὁμοίως* referendo ad *σφίσιν*, *utrisque pariter*. AUGER. Nihil mutandum nisi *ὁμῶς*, pro quo scribendum *ὁμοίως*. SLUITER.

Πρὸς δὲ τούτοις] Ratiocinatur sic: Sed fingamus, Cononem et Nicophemum non ita cogitasse, h. e. non existimasse, bona, tam quæ Athenis haberent, quam quæ in insula, sua esse, sed bona distribuere inter liberos voluisse, adhuc se vivis. REISK.

Μὴ κτησάμενος] De bonis a se partis videtur pater jure paulum majore statuere pro arbitrio posse, quam de patrimonio, quod necessario debet, ut ipse acceperat, ita liberis transmittere. Verumtamen hujus ipsius patrimonii partem non minimam ipse sibi sit reservaturus, etiamsi superstes adhuc bona inter liberos distribuat. IDEM.

Εἰ δημεύσαιτε] Poterat etiam sic constitui hic locus: *εἰ δημεύσαντες*. Sed tum insequens *ἂν* accipiendum erit, non pro *si*, vel *ubi*, sed pro simplici *ἀν* potentiali. IDEM.

Ἐλάττω ἐὰν] Π. *ἐλάττω ἂν ἐξ αὐτῶν λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀρ.* H. STEPH. CONT. Hæc turbata sunt et divulsa. Lego: *ἐὰν ἐλάττω ἐξ αὐτῶν λάβωσ' ἢ ἐκ τῶν Ἀρ.* PALMER. Dedi ad mentem virorum doctorum *λάβοιτ' ἢ* pro vulgari *λάβοι τἂν*. — Pro *ἐλάττω* melius *εἴτ' ἐλάττω*. Perinde est, sive *ἐὰν* pro *εἰ* quasi iterato, sive pro *ἂν* accipias. REISK.

ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος καὶ αἱ διαθῆκαι, ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, σαφῶς ἐδήλωσαν ὅτι πολλοστὸν μέρος ἦν τὰ χρήματα ὧν 639
ὑμεῖς προσεδοκᾶτε. τῇ μὲν γὰρ Ἀθηνᾷ καθιέρωσεν εἰς ἀναθήματα καὶ τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς πεντακισχι-
λίους στατῆρας· τῷ δὲ ἀδελφιδῷ τῷ ἑαυτοῦ, ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ, ἔδωκεν ὡς μυρίας δραχμὰς, τῷ δὲ ἀδελφῷ τρία τάλαντα· τὰ δὲ λοιπὰ τῷ υἱεῖ κατέλιπε, τάλαντα ἑπτακαίδεκα. τούτων δὲ [1]κεφάλαιον γίγνεται περὶ τετταράκοντα τάλαντα. καὶ 640
[2]οὐδενὶ οἷόν τε εἰπεῖν ὅτι διηρπάσθη ἢ ὡς οὐ δικαίως ἀπεφάνθη. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὢν εὖ φρονῶν ἠσθετο. καί μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

[1] κεφάλαιόν τι T. A. [2] οὐδὲν T.

Ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος etc.] Non video, quid probaturam sit istud Rationale γάρ. Lego: ὁ γοῦν Κόνωνος θάνατος etc. posita plena distinctione post vocem διαθῆκαι. Totus hic locus de collatione opum Cononis et Nicophemi, artificiosissimus est. Cononis vero rei familiaris in Cypro meminit Isocrates ad Philipp. m. p. 185. Markland. et *in edit, min.* Taylor.

Ἀναθήματα] Conveniunt cum legatis, quæ nostri homines fortunati vita excedentes piis sic dictis causis conseverant. Legabat hanc aeris summam Cononarario gemino, alteri Minervæ Atheniensis, alteri Apollinis apud Delphos, ut sacra inde fierent, pontificesque atque aeditui et pauperes inde alerentur. Reisk.

Κεφάλαιόν τι γίγνεται] Sic ambulat in vulgatis libris. ego τι ut e proxima syllaba prima vocabuli γίγνεται natum expunxi. vulgata si servatur, sic erit interpungendum: κεφάλαιον τί γίγνεται; (ut sit interrogatio) *summa quænam existit? respondet* περὶ τετταράκοντα τάλαντα. verum interrogatio hic videbatur longius arcessita et vi caritura. quare malui τι tollere. Idem.

Τετταράκοντα] Meherculesi computum recte inivero, eam summam totis XV. talentis non attingit. Aut igitur excidit aliquod legatum, aut numeralia non rite instituuntur. Taylor. Reliqua modo enarrata capita conficiunt 21 talenta 40 minas. Ergo quinquies mille stateras necesse est æquipollere 18 talentis 20 minis. Atqui stater Daricus æquipollebat (id quod e Demosthene constat) 28 drachmis Atticis. unde summa conficeret 140000 drachmarum, seu talentorum ferme 31. id quod est nimium. Statuamus igitur stateras hos Cyprios minores fuisse Attiois, valore propemodum 22 drachmarum Atticarum, aut Lysiæ ætate stateras minus valuisse, quam Demosthenis. Reisk.

Οὐδὲν] Π. οὐδέ. H. Stephan.

Αὐτὸς γὰρ κ. τ. λ.] F. Αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὢν εὖ φρονῶν διέθετο. Taylor. Quare cum Articulo, τῇ νόσῳ? an ultimam *istam* et fatalem valetudinem designat Articulus? an, quod verius puto, scripsit τῇ νόσῳ? supra enim dixit: αἱ διαθῆκαι ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, id est, ἐν τῇ νόσῳ. quin et rei Ratio, si propius spectes, postulat νόσῳ. Deinde, lego: εὖ φρονῶν διέθετο: *sana mente testamentum condidit.* Isæus de Hæred. Cleon. p. 36, 20. ed. Steph. οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦτα διέθετο, πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν ἡμᾶς ἠβουλήθη, τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; et Orat. de Hæred. Pyrrh. p. 47. ult. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἐᾷ τις διαθῆται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας ἀλλ' ἐὰν εὖ φρονῶν. Sequitur in Isæo: σκεπτέον δ' ὑμῖν, πρῶτον μὲν, εἰ ἐποιήσατο τοὺς διαθήκας· ἔπειτα, εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο. et de Hæred. Philoct. p. 57, 1. Οὗτοι ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται, ἐξεῖναι τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὦσι γνήσιοι ἄρρενες· ἐὰν μὴ ἄρα μανιῶν, ἢ ὑπὸ γήρως, ἢ δι' ἄλλο τι τῶν ἐκ τῶν νόμων παρανοῶν διαθῆται. Vide ipsam Legem citatam Demostheni Orat. II. in Stephan. §. δ'. Hæc confirmant et illustrant hanc emendationem. Markland. Vulgata videtur bene habere, aut saltim defendi posse. Si quid tamen mutandum sit, nihil aliud equidem, quam ὢν cum πάνυ mutem. ad hanc modum: ἐν τῇ νόσῳ, πάνυ εὖ φρονῶν, *admodum sibi mente constans,*

ἡ. Ἀλλὰ μὴν ὀστισοῦν, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρὶν ἀμφότερα [1] δῆλα γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφήμου τῶν Κόνωνος χρημάτων [2] ᾠήθη ἂν εἶναι. Ἀριστοφάνης
642 τοίνυν γῆν μὲν καὶ [3] οὐσίαν ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων, [4] κατεχορήγησε δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς
643 πεντακισχιλίας δραχμὰς, τριηραρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ὀγδοήκοντα μνᾶς. εἰσενήνεκται δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων οὐκ ἔλαττον μνῶν τετταράκοντα. εἰς δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ πλοῦν ἀνήλωσεν 35
ἑκατὸν μνᾶς. εἰς δὲ τὸν ἀπόστολον τῶν τριήρων, ὅτε οἱ

[1] δῆλα T. [2] ᾠήθησαν εἶναι T. R. [3] οἰκίαν T. A.
[4] καὶ ἐχορήγησε δὲ T. R. A.

ᾖσθετο, *valebat sensibus omnibus*, bene conscius erat eorum quæ circa se gererentur. Reisk. Tota phrasis sic verti potest: *ipse enim quamvis ægrotans, sana mente et omnibus valebat sensibus*. Sed ita interpretatus sum, quasi legeretur cum Marklando et Tayloro: quæ lectio mihi videtur et simplicior et magis eum præcedentibus congrua. Auger.

Ἀλλὰ μὴν κ. τ. λ.] Π. Ἀλλὰ μὴν ὀστισοῦν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πρὶν ἀμφότερα δῆλα (uti legit quoque et Scal.) γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφήμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ᾠήθη ἂν εἶναι. H. Stephan. Mallem hoc loco: ἀλλ' ὑμῶν ὁστισοῦν. ut supra: ἄλλος τις καὶ ὑμῶν ὁστισοῦν ἂν ἐκείνους ἀξίωσε κηδεστὰς γενέσθαι. Cætera emendavit Stephanus. Markland. et in *edit. min.* Taylor.

Ἀμφότερα] Nicophemi puta atque Cononis bona. Laborat orator hic loci docere, sæpe fieri, ut homines in æstimandis aliorum censibus errantes, locupletiores eos habeant, qui minus sint, et contra. Quocirca mirum non esse, si in Aristophanis quoque bonis falsi suæ opinionis fuerint præfecti ærarii. Reisk.

Ὠήθησαν εἶναι] Tametsi præcessit ὅστις οὖν, tamen bene videtur ei pluralis ᾠήθησαν subjungi, pro ᾠήθη, quia ὅστις οὖν pro multitudine haberi potest. Ego tamen nullus dubito Lysiam dedisse: ἀλλὰ μὴν πάντες ὅστις οὖν. sic enim solet. et tum bene quadrat ᾠήθησαν cum πάντες. [Ego nunc nullus dubito leg. esse: ἀλλὰ μὴν οὐδεὶς ἂν ὅστις οὐκ — ᾠήθη γ' ἂν εἶναι. *In Var. Lect.*] Idem.

Οὐσίαν] Nemo unquam tam generaliter aut inaccurate scripsit. *Fundos*, inquis tu, *et οὐσίαν mercatus est quinque circiter talentis.* Sed hi fundi, et ea ipsissima quinque talenta erant οὐσία. *Universas* enim facultates eo nomine concluserunt Attici juris periti; et Latifundia quidem, Ædes ceteraque hujuscemodi erant οὐσία φανερά. Mancipia autem, Vasa, Vestimenta, *Argentum* οὐσία ἀφανής. Hæc probatione non indigent, quoniam sunt loco ipsa clariora. Scripsit utique noster: γῆν μὲν καὶ οἰκίαν ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων. Aristophanes, inquit, ἐχορήγησε drachmis ΙϞϞ, in Trierarchia ἀνήλωσε minas LXXX, in vectigalibus XL, in expeditione Sicula C, in classe Cypria adornanda drachmas $\overline{\text{XX}}$, agrum ad hæc atque ædes mercatus est v talentis et quod excurrit. Ædium autem in hoc computo habendam esse rationem docent, quas superius legunter, huic loco germana: χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τεκμηρίοις τι διαχορευσαι ὑπὲρ αὐτοῦ τι καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι, εἰσφορά τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οἰκίαν τε πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι, γῆς τε πλέον ἢ πραιδίοι πλέθρα κτήσασθαι. Ita igitur locum emendari fatebitur oportere quicunque sanam mentem habebit. Taylor. Revocavi vetustam lectionem οὐσίαν. Sententia est: Aristophanis villam et universam substantiam valuisse ad quinque talenta. Qua in sententia ego equidem nil video, quod offendere quenquam possit. Reisk.

Καὶ ἐχορήγησε δὲ — πεντακισχιλίας δραχμὰς] Non offendor illo δὲ post præmissum καί. oreberrime sic usurpant. Verum quænam istæc dictio est, ἐχορήγησε δραχμάς? noli dubitare duo illa vocabula καὶ ἐχορήγησε in unum κατεχορήγησε esse contrahendum. κατεχορηγῶν ἀρχήν est *ex in choregatum insumere*. Idem.

Τοῦ ἀμφοτέρων] Se et patre, Nicophemo. Idem.

Κύπριοι ἦλθον καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς, καὶ τῶν ὠνουμένων τὴν μίσθωσιν καὶ τῶν ὅπλων τὴν ὠνὴν παρέσχε τρισμυρίας δραχμάς. καὶ τούτων κεφάλαιον πάντων γίγνεται μικροῦ λείποντος πεντεκαίδεκα τάλαντα. ὥστε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, [1] εἰ τῶν Κόνωνος, τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασίων δοκούντων, [2] πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ

644 645 646

[1] ἐστὶ T. ἐστὶ R. A.

[2] εἰ πλέον T. εἶναι, πλέον R. A.

Δέκα μνᾶς] Id demum est vero simillimum: Aristophanem, hominem privati laris neque in re admodum lauta positum, ultro de proprio impendisse Drachmas 30,000 sive Talenta v: Civitatem vero, ad quam ejus societatis fructus erat redundaturus, *decem minas*. O frugi rempublicam, qui potentissimæ civitatis *συμμαχίαν* tam vili pretio redempta est! Phu! *decem minas*? Atqui jam a teneris unguiculis didici Agrum Atticum non esse ob pauciores pignori oppositum, Ter. Phorm. IV. 3. 56. non Ædiculam, Id. ibid. IV. 3. 58. tantidem denique constitisse Supellectilem et sumptum ad nuptias suburbanas, Id. Ibid. IV. 3. 61. pro Psaltria ergo *viginti minæ* revera periere, Id. Adelph. IV. 7. 24. Male denique conciliatus, vietus, vetus, veternosus senex ille Eunuchus, colore mustellino, pro quo misellulus Phædria dinumeravit, aut dilapidavit potius, *viginti*. Id. Eunuch. IV. 4. 21. Pro mercede *centum minarum* Rhetoricam docuit Gorgias: Isocrates *mille*. Væniibat XII Equûs, Aristoph. Nub. 21.

Φίρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
Τῷ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
Ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν.

et ibid. 1226.

Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες, ἀνούμενος
Τὸν ψαλὸν ἵππον.

Septuaginta emptum eenem domi habuit Alcibiades, Plutarch. in vit. *Centenas* in cœnam quotidie impendit Alexander Macedo, Athen. l. 4. *Ducentis* sepultus est Timoleo, Plutarch. in vit. Non igitur de nummis hic agitur: neque enim argentum ad hanc rem contulere Athenienses, sed *classem*, ut disertissime probare possum ex hac ipsa oratione: ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς ἴδοτε, καὶ τἆλλα ἐψηφίσασθε. ἀργυρίου δὲ εἰς τὸν ἀπόστολον ἠτήσαν. Lege itaque: καὶ ἴδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς. Percommode quidem accidit, quod Xenophon ejus rei memoriam conservavit, et emendationi nostræ robur et æternitatem dedit: nam de hac societate inter Athenienses et Cyprios eum loqui existimo Hellenic. IV. 8. 24. ubi ait: Ὁ δὲ Τελευτίας — πλέων περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῷ Ἐφιάλτου πλέοντι μετὰ δέκα τριήρων Ἀθήνηθεν εἰς Κύπρον διὰ ξυμμαχίαν τοῦ Εὐαγόρου — οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι φίλοι χρόνου βασιλεῖ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο Εὐαγόρᾳ τῷ πολεμοῦντι πρὸς βασιλέα. At priusquam manum de tabula, de Scaligero nonnihil, qui negat hæc conficere summam μικροῦ λείποντος, talentorum XV. magnus enim ille Magister ad hæc postrema verba obelum suum, ψεῦδος sc. allevit. Nescio, quo pacto computat, quidni et nos, infimi licet subsellii, computemus quoque? Age:

	Tal.	Min.
Fundus et Ædes . . .	5	00
Χορηγήσας 5000 Drach. . .	0	50
Τριηραρχ. 80 Min.	1	20
Ἐν εἰσφοραῖς	0	40
Sic. Exped. 100 Min. . .	1	40
Cypr. Exped. 30,000 Drach.	5	00
	14	30

TAYLOR.

Δέκα μνᾶς] Satis ridiculum donum *decem minæ* Legatis auxilium petentibus. Lege: τὰς δέκα ναῦς, scil. *triremes*, quarum supra meminit: ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς (Legatis Cypriorum) ἴδοτε, καὶ τἆλλα ἐψηφίσασθε. Hæc vero Parenthesi includenda sunt: (ὅτε οἱ Κύπριοι, — δέκα ναῦς). ut recte Vanderheidius. MARKLAND.

Ὥστε οὐκ ἂν εἰκότως] Legere lubens: Ὥστε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, εἰ τῶν Κόνωνος τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασίων δοκούντων, πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ Ἀριστοφάνους. Adjuvat Cod. Coisl. qui istud εἰ non agnoscit in posteriore loco, quod tamen in aliquo loco erat necessarium. TAYLOR.

Ἐστὶ] *quandoquidem*. sic dedi de meo, pro vulgari ἐστί. REISK.

Φαίνεται τὰ] Interponendum videtur ὄντα. IDEM.

Ἀριστοφάνους. καὶ οὐ προσλογιζόμεθα ὅσα αὐτὸς ἐν Κύπρῳ ἔσχε Νικόφημος, οὔσης αὐτῷ ἐκεῖ γυναικὸς καὶ θυγατρός.

θ'. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιῶ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένους ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε καὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλων πρεσβυτέρων, ὅτι οὐ νῦν μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ [1]πρόσθεν 156. 1
χρόνῳ πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς οὐσίας, [2]καὶ ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν [3]ἐφάνησαν. αὐτίκα Ἰσχομάχῳ, ἕως ἔζη,
647 πάντες ᾤοντο εἶναι [4]πλέον ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα, ὡς ἐγὼ ἀκούω· [5]ἐνειμάσθην δὲ τῷ υἱεῖ οὐδὲ δέκα τάλαντα
648 ἑκατέρῳ ἀποθανόντος. Στεφάνῳ δὲ τῷ Θαλλοῦ ἐλέγετο εἶναι πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων, ἀποθανόντος δ' ἡ οὐσία ἐφάνη περὶ ἕνδεκα τάλαντα. ὁ τοίνυν Νικίου οἶκος προσεδοκᾶτο εἶναι οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, καὶ
649 τούτων τὰ πολλὰ ἔνδον ἦν· Νικήρατος δ' ὅτ' ἀπέθνησκεν,

[1] ἔμπροσθεν T. R. A. [2] οἳ R. A. [3] ἰφάνη T.
[4] πλείω T. R. A. [5] ἐνειμάσθη δὲ τῷ υἱεῖ T. A.

Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιῶ — ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως] Fort. ἐγὼ μὲν οὖν ἀξιῶ ἡμᾶς οὐκ (vel μὴ) ἀπολέσθαι ἀδίκως. Vide tamen Orat. VII. ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιῶ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἴσχειν: et quæ ibi notavi. quibus adde quæ attulit Doctiss. Pearsonus ad Symbol. Apostol. p. m. 53. MARKLAND. Οὐκ refer ad ἀπολέσθαι AUGER.

Καὶ ζῶντες] F. οἳ ζῶντες. TAYLOR.

Ἀποθανόντες δὲ] Observa τὸ ἀνακόλουθον: Verbo enim suo deficitur hic Nominativus, quasi scriptum fuisset ἀποθανόντων δὲ, absolute, *postquam vero mortui fuerint*. sic paulo post: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, — τούτου τοίνυν τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. Notum istud Actor. VII. 40. ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος — οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. MARKLAND.

Παρὰ τὴν δόξαν] *infra opinionem*. AUGER.

Αὐτίκα, Ἰσχομάχῳ etc.] Sic distinguendum. αὐτίκα est *exempli gratia*, non imprimis, ut male Interpres. Sic ad fin. Orat. αὐτίκα, ὅτι ἴσασιν, οὐ μόνον etc. ubi iterum male, *simul atque equitare cœpit*. Dion. Halicarnassens περὶ Συνθέσ. Ὀνομ. segm. 19. ed. Lond. 1702. loco pulcherrimo: Κόσον γὰρ ἔχει καὶ τὰ καλὰ πάντα. ὥσπερ καὶ τὰ ἡδέα, μίσγοντα ἐν τῇ ταυτότητι· ποικιλλόμενα δ', ἐν ταῖς μεταβολαῖς ὡς δὴ καινὰ μένει. Ἐν τοῖς μὲν οὖν τὰ μέτρα καὶ τὰ μέλη γράφουσιν οὐχ ἅπαντα ἕξεστι μεταβάλλειν, ἃ οὐχ ἅπασιν, οὐδ' ἐφ' ὅσον ἐοίκασι αὐτίκα. τοῖς μὲν ἐποποιοῖς μέτροις οὐκ ἔξεστι μεταβάλλειν, etc. Totum locum adduxi, quia variis mendis laborat. Lege et distingue: ποικιλλόμενα δὲ ταῖς μεταβολαῖς, ὡς δὴ καινὰ μένειν. Ταῖς μὲν οὖν — οὐδ' ἐφ' ὅσον βούλονται. αὐτίκα, τοῖς μὲν ἐποποιοῖς etc. *exempli causa, carmina et versus Lyrici scribentibus* etc. Pro ὡς δὴ legi quoque posset ὡσὰ. ista, ἃ οὐχ ἅπασιν, merito suspecta sunt. Voce αὐτίκα eodem more utitur Dionysius p. 192. 224. 240. ejusdem operis: in quibus omnibus locis male vertitur. Idem quoque mendum in Lib. περὶ τὸν Δημοσθ. δεινότ. p. 178. Ed. Sylb. τοῖς πρώτοις. αὐτίκα, Προταμφθέντες κοπῇ etc. ita distinguendum, non τοῖς πρώτοις αὐτίκα. Apud Xenophontem quoque passim occurrit hæc vox, eodem significatu: male enim ibi vertitur primum. MARKLAND.

Πλέον ἢ π. ταλάντων] Aut ἢ est delendum, aut τάλαντα leg. REISK.

Ἔνδον ἦν] L. ἔνδον εἶναι. Natus error ex prima syllaba subsequentis vocis Νικήρατος. TAYLOR. Constructio vult εἶναι, scil. προσεδοκᾶτο. natus error ex prima syllaba subsequentis vocis. Ἔνδον vero est, quod vulgo dicimus *in specie*, pecunia parata, ut apud nos ἀργὸν jacens. opponitur ei, quæ est ἴλῃ, et ἐναργὲς, fœnore, vel mercibus, vel alio modo occupata. supra:

ἀργύριον μὲν ἢ χρυσίον οὐδ' αὐτὸς ἔφη καταλιπεῖν οὐδέν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πολλοῦ ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ, [1]ὃς πλεῖστα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι, [2]καὶ, ὡς [3]φησι, διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτοῦ ὁ [4]πάππος, τὸ τούτου

[1] ὃς ante ὅτε ponunt R. A. [2] (καὶ R. A. [3] φασι A. [4] πάππος, τότε T. πάππος τότε) R. A.

ἦσαν δ' ἡμῖν ἴγδον ἐστὰ μναῖ. Demosthenes Orat. I. in Aphobum: ἀργύριον δ' ἴγδον ἐγθάκοντα μνᾶς, scil. κατέλιπεν ὁ πατήρ. et ita infra eadem Oratione passim invenies. Quæ sequuntur ita distinguo: Νικήρατος δ', ὅτ' ἀπέθνησκεν, ἀργύριον etc. *Niceratus vero, quando moriebatur, affirmavit se nihil argenti vel auri relinquere; prædia vero, quæ filio reliquit* etc. ita verte *obeliam, prædia, res soli, res immobiles*; quæ opponuntur ἀργυρίῳ et χρυσίῳ. Nicerati, Niciæ filii, cum laude meminit Demosthenes Orat. in Midiam. Sed ille Niceratus erat ἄπαις. unde pro καταλιπεῖν conjicio legendum esse καταλαβεῖν, *invenisse*: et verba ista, *prædia vero quæ filio reliquit*, intelligenda esse de prædiis, quæ Nicias Niceræto reliquit. De Niciæ divitiis vide Xenoph. Hellen. II. 3. 39. et Thucyd. VII. ad finem. Quæ vero præcedunt, οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, recte habent; nec delendum ἢ, nec mutandum ταλάντων in τάλαντα. ita paulo ante, πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων. Thucydides lib. II. segm. 13. οὐκ ἐλάσσους (l. ἔλασσον) ἢ πεντακοσίων ταλάντων, ubi Scholiastes notat, τὸ ἢ, περιττόν. Markland. Haud equidem contemnam ἢ. pleraque erant, non in re, verum tamen in opinione hominum famaque vulgari. ἢ pro ἰδίως. Reisk.

Ἀλλὰ τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων] Antiptosin: τὴν οὐσίαν pro ἡ οὐσία. Ordo est: ἀλλ' ἡ οὐσία, ἣν τὴν οὐσίαν κατέλιπε τῷ υἱεῖ etc. et notabilis est locutio, quia egregie illustrat parem S. Pauli 1 Cor. X. 16. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; id est, ὁ ἄρτος, ὃν τὸν ἄρτον κλῶμεν, οὐχὶ etc. *panis ille, quem frangimus, nonne denotat participationem corporis Christi?* ita enim intelligendum puto ἐστὶν, scil. *denotat, significat*, ut Matt. XIII. 38. ὁ δὲ ἀγρός, ἐστὶν ὁ κόσμος. *significat mundum.* et ita in isto: τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. *hoc denotat corpus meum.* et alibi passim, tam in Veteri quam Novo Fœdere. Hæc vero Compositio, τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, cum Articulo, rarissime puto: usitatior ista, οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, ἄρτον ὃν κλῶμεν. Markland. Potest Marklandi ratio probari. Quod si tamen durior videatur, en aliam dabo haud paulo molliorem, ut scil. legatur: ἀξίαν ἐστὶ ἢ—*nostis non pluris æstimatam* (vel *deprehensam*) *quam*—. Reisk. Sic Latini "urbem quam dicunt Romam." Auger.

Καλλίας δ' Ἱππονίκου, ὃς, ὅτι νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ, πλεῖστα] Sic visum mihi fuit restituere locum hunc, in vulgatis vitiosum ex eo, quod ὃς a sede sua vera aberravit. Legitur enim ibi, non post nomen Hipponici, ad quem redit, sed pone πατήρ. Articulus ille ὃς redit ad Callian, ad quem etiam αὐτοῦ redit, in illis αὐτοῦ ὁ πάππος. Reisk. Ceterum nota nominativum Καλλίας suspensum hærere, quod sæpius fit apud oratores. Auger.

Ὡς φασι] Ὡς φασι. Cont. Melius ὃς φασι. Atque ita sum interpretatus. Taylor. Primo legendum ὃς φασι, *ut aiunt*. Deinde, ἐτιμήσατο, *æstimavit*: deest *istud, quod* æstimavit, scil. τὰ χρήματα, τὴν οὐσίαν, τὰ ὄντα: quod ultimum forte latet in voce τότε: male enim Interpres Passive accepit ἐτιμήσατο, et vertit *censebatur*, quasi esset ἐτιμᾶτο. Sic Orat. III. τὴν γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν συντάσσετε καὶ διακοσίων ἀργυρίου ἐτιμήσατο. Tota vero sententia ita distinguenda videtur: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ (ὃς πλεῖστα τ. Ἑ. ἐδόκει κεκτῆσθαι, καὶ, ὡς φησι, δι. τ. ἀ. δ. ὁ. πάππος, τότε), τούτου τ. τ. οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. De τῷ ἀκολούθῳ supra memini. Markland. Ego vulgatum φασὶ tuebor, subaudiens αὐτὸς, *ut ipse*, Callias puta, *ait*. supererat enim Callias tam adhuc in vivis. quamquam utique αὐτὸς additum mallem. Verba hæc καὶ, ὡς φασι usque ad τότε parentheseos signis inclusi. In vulgatis sic est interpunctum: ὁ πάππος, τότε τούτου τοίνυν—. Reisk. Forte ita scribendum: καὶ ὡς φασι—τάγα τούτου κ. τ. λ. *hujus igitur census ne duorum quidem talentorum est.* Sluiter.

651 [1]τοίνυν τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴστε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ [τῆς πόλεως πάντα καὶ προσεδοκᾶτο [2]παμπολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ, οὐδαμοῦ δῆλα τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταὶ, παρ' οἷς κατέλιπεν, 652 ὁμολογουμένως πένητές εἰσι. φαινόμεθα [3]δὴ καὶ τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι καὶ τῶν νεωστὶ [4]παρὰ τὸ εἰκὸς ἐν δόξῃ γεγενημένων.

ί. Αἴτιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι ῥᾳδίως τινὲς τολμῶσι λέγειν, ὡς ὁ δεῖνα ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς· καὶ ὅσα μὲν περὶ [5]τεθνεώτων λέγουσιν οὐ πάνυ θαυμάζω — οὐ γὰρ ὑπό γε ἐκείνων ἐξελεγχθεῖεν ἄν —, ἀλλ' ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Διότιμος [6]ἔχοι τάλαντα τετταράκοντα 653 πλείω, [7]ἢ ὅσα αὐτὸς ὡμολόγει παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ

[1] ταυῦν R. A. [2] πάνυ πολλὰ T. R. A. [3] δὲ om. T. R. [4] παρὰ τὸ εἰκὸς om. T. R. A. [5] τεθνεώτας T. [6] ἔχει T. [7] ἢ om. T. R.

Ταυῦν] Sic de meo dedi pro vulgari τάνυν. manifesto enim inter se opponuntur τότε et ταυῦν. Curaverat censum bonorum suorum a censoribus in tabulas publicas referri (id enim est ἐτιμήσατο) τότε hoc temporis, cum scil. id fiebat. Reisk.

Οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί] Suspectum mihi hunc locum reddit summae exiguitas. Sed et Andocides et Plutarchus Vit. Alcibiad. narrant, Alcibiadem, qui Calliae sororem uxorem habuit, post mortem Hipponici exegisse et abstulisse a Callia decem talenta, quasi ab Hipponico sibi promissa, si marem ex filia ejus procreaverit. Scio quidem Calliam postea ad pauperiem redactum fuisse; sed non ὅτε πρωτὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. majorem igitur summam puto latere sub isto δυοῖν. De hac Familia vide erudite disserentem Perizonium ad Ælian. V. H. XIV. 16. et IV. 16. 23. Callias Hipponici Fil. cujus meminit Demosthenes, in Orat. παρὰ Παραπρεσβ. et cui mulctam Quinquaginta Talentorum imposuerunt Athenienses, eous erat hujus Calliae, de quo nunc agitur. Markland.

Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴστε-ὅτι διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα] Id est, πάντες δὲ ἴστε, ὅτι Κλεοφῶν διεχείρισε. Sic 1 Cor. XVI. 15. οἶδατε τὸν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, i. e. οἶδατε, ὅτι ἡ οἰκία Στεφανᾶ ἐστὶν etc. Markland.

Παρ' οἷς κατέλιπεν] Si retinendum sit istud παρ', legere utique suaderem: παρ' οἷς κατέλυσεν. Aliter, scripsisse videtur noster: οἷς πάντα κατέλιπεν. Taylor. Vulgata bene videtur habere. Subauditur e proximo τὰ χρήματα. Vult dicere, facultates a Cleophonte relictas aut nullas usquam erant, aut, si quae erant tamen, erant certe apud ejus necessarios et affines. Hi si nullas habebant ab eo sibi relictas, nemo alius habebat, sed nullas reliquerat Cleopho. Reisk.

Φασίμεθα] Post hoc voc. deest particula quaedam e genere concludentium, τοίνυν, vel οὖν, vel δὴ. Idem.

Παρὶ τεθνεώτων] Scribe: τεθνεότων. patet ex voce ἐκείνων. Markland. et in edit. min. Taylor.

Πλείω ὅσα] Lege: πλείω ἢ ὅσα. Sequitur, παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων. Fort. παρὰ τοῖς ναυκλήροις etc. nempe *fœnore nautico* occepta. quod nos dicemus, *in manibus* nauclerorum etc. sic ναυτικὰ ἀβλαβήματα μᾶς παρὰ Ξούθῳ, Demosth. in Aphob. I. Markland. Et Islam Taylor interpositum ibat ἢ. Non equidem refragabor, verum eo non persuasus est locus. Non enim solemniter summa enumerata, sed etiam vera debebat edi. Novimus quidem XL talenta famam Diotimo attribuisse, a naviculariis et mercatoribus ipsi data, in eoque famam modum veri excessisse, et plus dixisse, quam ipse Diotimus fateretur se talisse. verum non novimus quanto plus.

ἐμπόρων [1] λαβεῖν· καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ἦλθεν, ἐκείνου ἀπογραφέντος καὶ χαλεπῶς φέροντος ὅτι ἀπὼν διεβάλλετο, οὐδεὶς ἐξήλεγξε, δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων, ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίσασθαι. ἐνθυμεῖσθε τοίνυν οἷον ἂν ἐγένετο, εἰ Ἀθηναίων [2] ἁπάντων ἀκηκοότων ὅτι τετταράκοντα τάλαντα [3] ἔχει Διότιμος, [4] εἶτα ἔπαθέ τι πρὶν καταπλεῦσαι δεῦρο. εἶτα οἱ προσήκοντες ἂν αὐτοῦ ἐν κινδύνῳ ἦσαν τῷ μεγίστῳ. εἰ ἔδει αὐτοὺς πρὸς τοσαύτην διαβολὴν ἀπολογεῖσθαι, μὴ [5] εἰδότας μηδὲν τῶν πεπραγμένων. αἴτιοι οὖν εἰσὶ καὶ ὑμῖν πολλῶν ἤδη ψευσθῆναι, καὶ [6] ἰδίᾳ ἀδίκως [7] τισὶν ῥᾳδίως ἀπολέσθαι οἱ τολμῶντες ψεύδεσθαι καὶ συκοφαντεῖν ἀνθρώπους ἐπιθυμοῦντες. ἔπειτ' οἶομαι ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι Ἀλκιβιάδης τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεζῆς ἐστρατήγει ἐπικρατῶν καὶ νενικηκὼς Λακεδαιμονίους, καὶ διπλάσια ἐκείνῳ ἠξίουν αἱ πόλεις διδόναι ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν στρατηγῶν, ὥςτ' ᾤοντο εἶναί τινες αὐτῷ πλέον ἢ ἑκατὸν τάλαντα. ὁ δ' ἀποθανὼν ἐδήλωσεν ὅτι οὐκ [8] ἀληθῆ ταῦτα ἦν· ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε τοῖς παισὶν ἢ αὐτὸς παρὰ τῶν ἐπιτροπευσάντων παρέλαβεν.

654

655

[1] λαβεῖν om. T. R. A. [2] ἁπάντων T. [3] ἴσχει T. R. A. [4] εἶτα εἰ T. R. [5] εἰδότες T. [6] τὰ ἰδία R. A. [7] τί τισας T. γί τισας R. A. [8] ἀληθὲς τοῦτο T. R. A.

Hoc etiam debebat edi. num ergo sic lego est: τετταράκοντα, *quadraginta talenta*, τριάκοντα πλείω, *triginta talentis plura*, ἤτων (in genitivo plurali, aut, si mavis, ὃ ἔστι) *quam quot talenta ipse Diotimus se fatetur tulisse*. Vera si hæc est lectio, Diotimus non tulit a mercatoribus præterquam decem talenta; reliqua triginta mendax fama affinxit. Reisk.

Παρὰ τῶν πωλήσεων καὶ ἐμπόρων] Bene quidem habent hi genitivi. verum deest εἰληφότα. Idem.

Ἀπογραφέντος] Ἐπεγραφέντος legit doctiss. Vales. ad Harpocr. p. 279. quod nollem tanto viro, Jurisque Attici adeo perito, excidisse unquam. Taylor.

Ἀπόντων] Delet Schott. Ceterum post Διότιμος credo aliquid subesse. Idem. Legendum ἀπόντος, absolute, *illo absente*, donec Diotimus peregre erat. Male Schottus omittendam hanc vocem putavit, utpote natam ex sequenti. Ita Lucas XXIV. 47. ἀρξαμένοις ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. sic enim legendum cum MSS. aliquot, non ἀρξάμενον, quod nullam habet Constructionem. ἀρξαμένων, absolute, scil. τῶν πρότερον: quæ vox includitur in præcedenti κηκοότων, prout fieri solet: *postquam inceperint* prædicatores *ab Hierusalem*. Mox: εἶτα εἰ ἔπαθέ τι πρὶν πλεῖν καταπλεῦσαι etc. Recte Stephanus πρὶν pro πλεῖν: et forte delendum εἰ. Paulo post pro ἀδίκως τι scribe γε. Markland. Dedi de meo ἀπόντων. in concione enim ista jactata fuerant, ubi omnes, h. e. plerique, cives aderant. Reisk.

Τί πλεῖν] Π. τι πρίν. H. Stephan. Cont.

Εἰδότες] Εἰδότας. Idem.

Ῥᾳδίως] Malim οὕτω ῥᾳδίως. Reisk.

Ἐπιθυμοῦντες] Referri posset ad συκοφαντεῖν, ut τολμῶντες referatur ad ψεύδεσθαι. verum minus hæc ratio placet. præstat, ni fallor, utrumque infinitivum cum uno τολμῶντες copulare, alterum autem participium, ἐπιθυμοῦντες, accipere pro seorsim posito et per se stanto causamque rei reddente, quasi si dixisset: διὰ ἐπιθυμίαν, aut διότι ἐπιθυμοῦσι. *præ cupiditate*, quia cupidiores sunt. Idem.

Ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε etc.] Ita queritur Alcibiades junior apud Isocra-

ια'. Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοιαῦτα 35
ἐγίγνετο, ῥᾴδιον γνῶναι· φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀρίστους καὶ
σοφωτάτους μάλιστα ἐθέλειν μεταγινώσκειν. εἰ οὖν δοκοῦ-
μεν εἰκότα λέγειν καὶ ἱκανὰ τεκμήρια παρέχεσθαι, ὦ
ἄνδρες δικασταί, πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. ὡς
ἡμεῖς τῆς μὲν διαβολῆς οὕτω μεγάλης οὔσης ἀεὶ προσεδο-
κῶμεν κρατήσειν, μετὰ τοῦ [1]ἀληθοῦς· ὑμῶν δὲ μηδενὶ τρό-
πῳ ἐθελησάντων πεισθῆναι, οὐδ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας 40
ἐδόκει ἡμῖν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, ὦ ἄνδρες
δικασταί, βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως σῶσαι μᾶλλον ἢ ἀδίκως
[2]ἀπολέσαι· καὶ πιστεύετε [3]τούτοις ἀληθῆ λέγειν, οἳ ἂν
καὶ σιωπῶντες ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ [4]παρέχωσι σώφρονας
σφᾶς αὐτοὺς καὶ δικαίους.

656 ιβ'. Περὶ μὲν οὖν αὐτῆς τῆς γραφῆς, καὶ ᾧ τρόπῳ κηδε-
σταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, καὶ ὅτι οὐκ ἐξῆρπει τὰ ἐκείνου εἰς τὸν
ἔκπλουν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλοθεν προσεδανείσατο, ἀκηκόατε 157. 1
καὶ μεμαρτύρηται ὑμῖν. περὶ δ' ἐμαυτοῦ βραχέα βούλομαι
ὑμῖν εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἔτη γεγονὼς ἤδη τριάκοντα [5]οὔτε
τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον, οὔτε τῶν πολιτῶν
οὐδείς μοι ἐνεκάλεσεν, ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς [6]οὔτε
πρὸς δικαστηρίῳ [6]οὔτε πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην οὐδεπώ-
ποτε, πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γενέσθαι. περὶ μὲν οὖν 5
ἐμαυτοῦ τοσαῦτα λέγω· περὶ δὲ τοῦ πατρὸς, ἐπειδὴ [7]ὥσπερ

[1] ἀληθοῦς ὑμῶν ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες· ὑμῶν A. [2] ἀπολέσθαι T.
[3] τούτους A. [4] παρέχουσι T. [5] οὐδὲ T. [6] οὐδὲ T. R. A. [7] ὡς περὶ A.

tem Orat. de Bigis: ἀλλὰ τοῖς μὲν χρήματα κεκτημένοις, περὶ ζημίας (sc. ὁ κίνδυνός ἐστιν), τοῖς δ' ἀπόροις, ὥσπερ ἐγὼ, διακειμένοις, περὶ ἀτιμίας. Markland.

Ὡς ἡμεῖς] Ὡς idem hic significat ac γάρ. Auger.

Ἀληθοῦς] Post ἀληθοῦς videtur ὑμῶν ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες deesse. Reisk.

Ἐδόκει] Nullus dubito δοκεῖ in præsenti esse leg. De προσδοκῶμεν adhuc dubito, utrum προσδοκῶμεν præsens præstet. Idem.

Παρίχωσι] Π. παρίχωσι. H. Stephan.

Γραφῆς] Potest hic accipi sive pro ἀντιγραφῆς, quo sensu aliquoties in superioribus Lysias hoc vocabulum γραφὴ usurpavit: et profecto actor domum Aristophanis pro sua, ἀπεγράψατο, curaverat a censoribus et quæstoribus in tabulas referri, ut pro sororis dote sibi oppigneratam, sive in significatu illo vulgari, quo actiones omnes publicas cum populo complectitur, sive illæ sunt pro populo, ut sunt causæ majestatis, sive etiam adversus populum, ut hic loci actor cum populo queritur ex titulo ἀδικίου, seu injuriæ sibi a populo oblatæ. Reisk.

Ἐγένοντο] Ad utrumque, Nicophemum et Aristophanem, redit; ἐκείνου ad hunc solum. Idem.

Ἐκείνου] Sic Stephanus. ἐκεῖνον Ald. minimum advertente Scal. Sed unice vera est lectio Cod Coisl. ἐκείνου, Aristophanis sc. ut vidimus in superioribus. Taylor.

Προσεδανείσατο] Lege: περιεδανείσατο, insuper fœneravit sunt. Markland. Egregie vir doctus. bene habet vulgata. Solus Aristophanes designatur. Reisk.

Ὥσπερ ἀδικοῦντος] Possit ferri. malim tamen ὡς περὶ ἀδικ. Idem.

ἀδικοῦντος αἱ κατηγορίαι γεγένηνται, συγγνώμην ἔχετε, 657
ἐὰν λέγω ἃ ἀνήλωσεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς φίλους. οὐ
γὰρ φιλοτιμίας ἕνεκεν, ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος ὅτι οὐ
τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς ἄνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλί-
σκειν καὶ μετὰ κινδύνου τοῦ μεγίστου ἐπιθυμῆσαι ἔχειν
τι τῶν κοινῶν. εἰσὶ δέ τινες οἱ προαναλίσκοντες οὐ [1] μόνου
τούτου ἕνεκεν, ἀλλ' ἵνα ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες δι-
πλάσια κομίσωνται. ὁ τοίνυν ἐμὸς πατὴρ ἄρχειν μὲν οὐδε-
πώποτε ἐπεθύμησε, τὰς δὲ χορηγίας ἁπάσας κεχορήγηκε,
τετριηράρχηκε δὲ ἑπτάκις, εἰσφορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγά-
λας εἰσενήνοχεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς, [2] καθ' [3] ἕκαστην
ἀναγνώσεται.

[4] ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸ πλῆθος. πεντήκοντα γὰρ 658
ἔτη ἐστὶν ὅσα ὁ πατὴρ [5] καὶ τοῖς χρήμασι καὶ τῷ σώματι
τῇ πόλει ἐλειτούργει. ἐν οὖν τοσούτῳ χρόνῳ δοκοῦντάς τι

[1] μόνον T. R. A. [2] καὶ καθ' T. R. [3] ἕκαστον A. [4] ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ om. T. R. A. [5] αὐτοῖς χρήμ. T. R.

Οὐ γὰρ] Subaudi a communi ταῦτα λέγω. IDEM.

Τούτου] Scil. τοῦ προαναλίσκειν. solius reipublicæ gratia, ut spontaneis suis contributionibus, vel præmuneratione potius, ei succurrant, aliud nil spectantes, quam salutem publicam. IDEM. Scil. τῆς φιλοτιμίας. AUGER.

Καθ' ἑκάστην ἀναγνώσεται. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸ πλῆθος] Lege: καθ' ἕκαστον. TAYLOR. Scribe: καθ' ἕκαστον. singulatim. Deinde legebatur Catalogus Impensarum Nicophemi. post quæ subdit: Ἀκούετε etc. *Auditis, o judices, quam multæ impensæ fuerint.* Interpres male: *Audite, judices, populum.* MARKLAND. Copulam καὶ ante καθ' ἑκάστην abesse malim. Sed ipsum καθ' ἑκάστην bene habet. Subauditur εἰσφορήν. Post ἀναγνώσεται (scriba puta) deesse videtur titulus. ἀνάγνωσις vel κατάλογος τῶν εἰσφορῶν, vel tale quid aliud. REISK.

Γὰρ] Subjicit hoc, nil esse, quod corona tantam multitudinem atque magnitudinem contributionum ab actoris patre dependsarum miretur. Nam per quinquaginta jam annos eum contribuisse. IDEM.

Αὐτοῖς χρήμασι] Non ignoro pronomen αὐτὸς cum nomine in dativo positum vim exprimere præpositionis σύν, de quo usu egit elegantissimus Piersonus Verisimil. l. I. c. 3. p. 40.: verum is ab hoc loco alienus est. Me quidem judice multo melius hic legatur: καὶ τοῖς χρήμασι. SLUITER.

Δοκοῦντάς τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν, οὐδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι] Lego: δοκοῦντά τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν οὐκ εἰκὸς etc. id est, *non verosimile est, eum, si peculatus reus fuisset, nullam impensam refugisse:* quis, ut supra arguit, *non est ejusdem hominis, nulla incumbente necessitate multa impendere, et simul pecuniam publicam velle surripere.* Ἔχειν τι ἐξ ἀρχῆς, per ὑφηρημένον, *ex præfectura* vel *magistratu suo aliquid acquisivisse*, est, injuste opes reipublicæ in rem suam convertisse: quod supra vocat ἔχειν τι τῶν κοινῶν, et, τῶν ὑμετέρων ἔχειν, scil. τι, Orat. proxime sequenti: quam vide. Elegans vero iste usus vocis τι, sensu malo. sic Actor. XXV. 5. εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ. *si quod est in viro crimen*, Vulgat. MARKLAND. Penes me dubium nullum est, pro δαπάνην leg. esse δίκην, ad hunc modum: ἔχειν, πῶς ἡμᾶς οἷόν τε μίαν εἰκὸς δίκην πεφευγέναι. *quod si ergo visi fuissemus ex honoribus gestis locupletati fuisse, qui consentaneum sit, nos, per tempus tam longinquum, ne semel quidem in jus fuisse vocatos?* REISK.

ἐξ ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν [1]εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι. ὅμως δὲ καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

659 τούτων συμπάντων κεφάλαιόν ἐστιν, ἐννέα τάλαντα καὶ δισχίλιαι δραχμαί. ἔτι τοίνυν καὶ ἰδίᾳ τισὶ τῶν πολιτῶν ἀπορουῦσι συνεξέδωκε θυγατέρας καὶ ἀδελφάς, τοὺς δ' ἐλύσατο ἐκ τῶν πολεμίων, τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον. καὶ ταῦτ' ἐποίει, ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ 20 ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς [2]μέλλει εἴσεσθαι· νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιγ'. Τῶν μὲν οὖν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐνθυμεῖσθε δὲ, ὅτι ὀλίγον μὲν χρόνον δύναιτ' ἄν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὐτοῦ, ἐν ἑβδομήκοντα δὲ ἔτεσιν οὐδ' ἂν εἷς λάθοι πονηρὸς ὤν. τῷ τοίνυν πατρὶ τῷ ἐμῷ ἄλλα μὲν ἄν τις ἔχοι ἐπικαλέσαι ἴσως· εἰς χρήματα δὲ οὐδεὶς οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν 25 ἐτόλμησε πώποτε. οὔκουν ἄξιον τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις 660 πιστεῦσαι μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις ἃ ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, καὶ τῷ [3]χρόνῳ ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε. εἰ γὰρ μὴ ἦν τοιοῦτος, οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλιπεν· ἐπεὶ, εἰ νῦν γε ἐξαπατηθείητε ὑπὸ τούτων

[1] ἡμᾶς εἰκὸς A. [2] μέλλει T. R. A.
[3] χρόνῳ· ὃ νῦν εἰς T. χρόνῳ. ὃ νῦν ὑμεῖς A.

Εἰκὸς] *per se patet, evidens est.* Auger.

Ὅμως] Quamquam hoc verum est, et inter omnes constat, nihilo minus tamen ego testibus id confirmabo. Reisk.

Μάρτυρας] At cujus rei? num, quod nunquam honores neque ambissent, neque gessissent? an, quod nunquam peculatus causam dixissent? utrumvis decus ingens est, perspicuumque modestiæ et continentiæ documentum. Sed nunc video, quid rei sit. testes de summis pecuniariis testantur ab actoris patre in rempublicam collatis. Idem.

Καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] Mira depravatio: nam admodum probabile puto scribi debere *μαρτύρων*, vel *τῶν μαρτύρων*, pro *μου*. Quin et ante *ὑμᾶς* deesse videtur *τούτων*, vel *περὶ τούτων*. Νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ περὶ τούτων ὑμᾶς ἀκοῦσαι μαρτύρων. *nunc vero æquum est de his quoque vos audire testes.* scil. de Liberalitate patris in cives egenos. *πρέπον ἐστὶ, par est, æquum est,* ut Matt. III. 15. οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν etc. Markland. et in *edit. min.* Taylor.

Τοῖς ἔργοις, ἃ ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ] Hic quoque, nisi fallor, excidit vox *αὐτῷ* ante *ἐπράχθη*. Markland.

Τῷ χρόνῳ] Non cohæret cum *ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ*, sed cum *πιστεῦσαι*. Reisk.

Ὃ νῦν εἰς] Lege: ὃ νυνὶ absque εἰς, quod vacat. Taylor. Scribe: ἃ νῦν εἰς, sc. *ἔργα*. Markland. Dedi *ὃν ὑμεῖς*. reddit *ὃν* ad *χρόνῳ*. Reisk

Τοιοῦτος] Qualem ego nunc illum ad vos prædicavi. Idem.

καὶ [1]δημεύσαιθ' ἡμῶν τὴν οὐσίαν, οὐδὲ δύο τάλαντα λάβοιτ' ἄν. ὥστε οὐ μόνον πρὸς δόξαν ἀλλὰ καὶ εἰς χρημάτων λόγον λυσιτελεῖ μᾶλλον ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι· πολὺ γὰρ πλείω ὠφεληθήσεσθε, ἂν ἡμεῖς ἔχωμεν. σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, ὅσα φαίνεται ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν· καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων τριηραρχῶ μὲν ἐγώ, τριηραρχῶν δὲ ὁ πατὴρ ἀπέθανεν· πειράσομαι δ', ὥσπερ ἐκεῖνον ἑώρων, ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς τὰς κοινὰς ὠφελείας. ὥστε τῷ [2]γ' ἔργῳ [3]πάλαι ταῦτ' 661
ἐστὶ, καὶ οὔτ' ἐγὼ ἀφῃρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι, ὑμῖν [4]τε πλείους οὕτως αἱ ὠφέλειαι ἢ εἰ [5]δημεύσαιτε. πρὸς δὲ τούτοις ἄξιον ἐνθυμηθῆναι οἵαν φύσιν εἶχεν ὁ πατήρ. ὅσα γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων ἐπεθύμησεν ἀναλίσκειν, πάντα φανήσεται τοιαῦτα, ὅθεν καὶ τῇ πόλει τιμὴ ἔμελλεν ἔσεσθαι. αὐτίκα ὅτε ἵππευεν, οὐ μόνον ἵππους ἐκτήσατο λαμπρούς, ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς, [6]καὶ ἐνίκησεν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ, ὥστε 662
τὴν πόλιν κηρυχθῆναι καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων μεμνημένους ἁπάντων τῶν εἰρημένων βοηθεῖν ἡμῖν καὶ μὴ

[1] δημεύσαιθ' T. [2] τε T. [3] πόλει A. [4] δὲ T.
[5] δημεύσητε T. A. [6] καὶ om. T. R. οἷς A.

Τῷ τ' ἔργῳ πάλαι ταῦτ' ἐστὶ, καὶ οὔτ' ἐγὼ etc.] Lego: ὥστε τῷ γ' ἔργῳ πολλὰ ταῦτ' ἴσται· καὶ οὔτ' ἐγὼ etc. PARVA *mea, inquit, in Reipublicæ commodum ita comparabo, ut revera* MAGNA *futura sint*: id est, Opes meas, quæ parvæ jam restant, Reipublicæ temporibus et occasionibus ita impendam, ut, licet parvæ sint, ex opportunitate earum pro magnis revera haberi potuerint. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Probo Marklandi τῷ γε, et sic reformavi. Sed reliqua ejus ad h. l. minus probo. πάλαι bene habet, sed hoc male, quod ὑμέτερα post πάλαι deest. *revera hæc* [bona puta mea, de quibus nunc jure vobiscum contendo] *et fuerunt semper, et sunt et erunt bona vestra, tametsi ego ea possidere pergam. quoad dominium mea sunt, quoad usum fructum vestra.* REISK. Legi: ὥστε τῷ γε ἔργῳ πόλει ταῦτ' ἐστί. καὶ οὔτ' ἐγὼ — *ita ut hæc quæ dixi reipsa dixerim civitatis causa. Et neque ego —* πόλει, i. e. πόλεως ἕνεκα. AUGER.

Ὑμῖν δὲ] Π. ὑμῖν τε. H. STEPHAN.

Ὠφέλειαι] Ad ὠφέλειαι subauditur ἴσονται. REISK.

Ἀθλητὰς] Potius ἀθληταῖς. Creberrima sunt exempla ineunte oratione abhinc secunda: νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ — κυκλικῷ χορῷ — κωμῳδοῖς. TAYLOR. Legendum ἀθλητὰς, et de certaminibus curulibus intelligendum. MARKLAND. Ad ἀθλητὰς subauditur ἵππους. num autem vulgata h. l. servanda, an post illud voc. ἀθλητὰς addendum sit οἷς, in dubio reliquam. Ego equidem hoc malim. ut sententia sit: Equos habebat non solum splendidos, sed etiam pugnatores (in certaminibus vel ludis certare doctos), quibus in equis ille victoriam ludorum Isthmicorum et Nemeorum abstulit. Vulgatam qui defendere volent, hi poterunt hoc afferre, ut dicitur παῖδας et ἄνδρας νικᾶν, ubi de ludis agitur, ita quoque consentaneum esse, ut dictum olim fuerit ἵππους νικᾶν. Verum tamen ut παῖδας ἀθλητὰς νικᾶν usurpatum non fuit, neque ἄνδρας ἀθλητὰς νικᾶν, sed solummodo παῖδας et ἄνδρας νικᾶν, ita quoque non videtur in usu fuisse dictio, ἵππους ἀθλητὰς νικᾶν, sed nude ἵππους. quare certum penes me quidem est, post ἀθλητὰς debere οἷς addi. REISK.

περιϊδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας. καὶ ταῦτα ποιοῦντες τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα.

Τινὲ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας] Fort. ἀφαιρεθέντας. spoliatos, facultatibus privatos. ut supra: καὶ οὔτ' ἐγὼ ἀφηρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι. Sed et ἀναιρεθέντας probum forte est, eodem significatu. Vide Demosth. Orat. II. in Aphobum: εἰ δὲ μηδὲν τούτων ποιοῦν, ἵνα ἐκ βραχείας οὐσίας πανταπασιν ἀναιρεθείην. omnino perderer. Lysias tamen, nisi fallor, nunquam ita scribit. MARKLAND.

Harpocratio laudat vocem χύτρα, utpote quæ appareat in oratione de Publicatione bonorum Aristophanis, quæ tamen nullibi in hac oratione occurrit. Quem vide ad hanc vocem. ANON.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ

[1]ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. H. Steph. Polystratus qui inter cccc Tyrannos locum habuit, et rep. restituta grandi pecunia summa damnatus erat, iterum in jus vocatus eadem de causa, a filio defenditur. Pag. ed. Reisk.

158. 4 α'. ΟΥ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι 663
τῷ τῶν Τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνίων. οἱ μὲν γὰρ
ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δ' ἵνα [2]μήτε τὴν πόλιν 664
μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο μήθ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες
εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, ὧν εἷς ἦν οὗτος τυγχάνει
Πολύστρατος. οὗτος γὰρ ἠρέθη μὲν ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ὡς
χρηστὸς ὢν ἀνὴρ καὶ περὶ τοὺς δημότας καὶ περὶ τὸ πλῆθος
10 τὸ ὑμέτερον· κατηγοροῦσι δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ εὔνους ἦν τῷ
πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, αἱρεθεὶς ὑπὸ τῶν φυλετῶν, οἳ ἄριστα
διαγνοῖεν [3]ἂν περὶ σφῶν αὐτῶν, ὁποῖοί τινες εἰσίν. οὗτος δὲ
τίνος ἂν ἕνεκεν ὀλιγαρχίας ἐπεθύμησε; πότερον ὡς [4]ἡλικίαν

[1] ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ om. A. [2] μήτε ἵνα R. μήθ' ἵνα A. [3] ἂν om. T. R. [4] ἡλικίας A.

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ] Titulum restituimus ex auctoritate Harpocr. in v. Πολύστρατος. Neque tamen Maussaci fides me movet, qui verbis Harpocrationis adductus et hanc, quæ ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ inscribi solebat, et illam alteram, quæ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ (nam ejusmodi etiam oratio hodie exstat), in unam confiare velit. Præter multa, quæ afferri poterunt, legentibus patebit in hac agi de dominatu τῶν cccc, in illa de tyrannide triginta virali. Neque cum eodem doctissimo viro statuere possum hanc orationem esse ἀνέφελον, siquidem Lysiæ, ut Dionysii Halic. testimonio utar, cui et Hermogenis auctoritas accedere potest, ἀπροσμιάστως ποτὲ εἰσέβαλλε. TAYLOR. Hæc Oratio, præter mendas in Contextu, manca etiam est pluribus in locis. Defectus aliquot unius vel duarum vocum ex ipso Argumento et Ratione facile suppleri potuerunt: de cæteris, speculandi Codices. MARKLAND.

ἵνα μήτε] Lego μήτε ἵνα. Quod longe aliud est, et huic loco convenit magis. TAYLOR.

Ἡρέθη] Scil. εἰς τῶν τετρακοσίων. REISK.

Διαγνοῖεν] Adde ἄν, quod nimis crebro deest Lysiæ, culpa non ipsius, sed librariorum. IDEM.

Πότερον κ. τ. λ.] Πότερον ὡς ἡλικίᾳ, vel δύναμιν, εἶχε etc. CONT. Locus in hunc

665 εἶχε, [1] λέγων τι διαπράττεσθαι παρ' ὑμῖν, ἢ τῷ σώματι
666 πιστεύων, ἵνα ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινά; ἀλλ' ὁρᾶτε
αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν, [2] ἢ καὶ τοὺς ἄλλους [3] ἱκανός [4] ἐστιν
ἀποτρέπειν τούτων. ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ὢν, κακόν τι
ἐργασάμενος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, ἑτέρας πολιτείας
ἐπεθύμησε, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν

[1] θέλων A. [2] ἢ T. R. ἢ A. [3] ἱκανή A. [4] ἐστιν om. T.

diem salebrosus et perperam intellectus. Contenditur Polystratum neque *per ætatem*, neque *propter flagitia* anteactæ vitæ (quibus fere causis adducti homines novis rebus studere solent), in societatem τῶν ccccc accessisse. Qui hic in plura capita rem dispertiunt, totam orationis venustatem convellunt. Dispertiunt autem, qui cum vulgatis libris legunt, πότερον ὡς ἡλικίαν — ἢ τῷ σώματι πιστεύων — ἢ καὶ τοὺς ἄλλους — et quæ sequuntur. Tu legas, primum Schotto monente, pro λέγων Σίλων: deinde autem ἀλλ' ὁρᾶτε αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανὸς (vel cum Cod. Steph. et Coisl. ἱκανός ἐστιν) ἀποτρέπειν τούτων. Mox in istis: διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἵνεκ' ἂν ἴσπραττε, lege ἐκεῖν' ἂν ἴσπραττε. Tum autem porro, pro αὐτοῦ ἵνεκα, αὐτοῦ ἵνεκα. Quod autem ad finem periodi restituere velit Schottus μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα, in contrarium omnino abeo, neque supplendam aliquid, sed potius exterminandum judico. Ista enim διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα allita fuisse credo ad dilucidandum μηδὲ τούτων ἕνεκεν. Tu, consulta interpretatione nostra, de his omnibus dijudica. TAYLOR. Scribe: πότερον, ὡς ἡλικίας εἶχε, θέλων τι etc. *utrum ea qua erat ætate, cupiens aliquid consequi apud vos?* id est, aliquid *iniqui*, et parum *civilis*. De voce τι, sensu malo, dixi aliquid ad Orat. præcedentem. ὡς ἡλικίας εἶχε, ut apud. Dion. Halicarnasseum in Lysia: ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω. *ut mea fert opinio.* Lucianus in Somn. p. 2. ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν. Philo Vit. Mos. Hb. I. ὡς εἰσεβείας ἔχει καὶ ὁσιότητος. Legi quoque potest παρ' ὑμῶν, *a vobis.* Deest vero aliquid post hanc sententiam. est enim Ὑποφορὰ, cui debuit occurrere Oratoris ἀπάντησις seu Responsio, ut in sequenti sententia factum videmus: *an corpori fidens, ut vestrum aliquem injuria afficeret?* cui respondet: *Atqui ætatem ejus videtis*, etc. ita et hoc loco factum oportuit: sed hæc exciderunt. MARKLAND. Facile quidem sit ita emendare: ὡς ἡλικίας οὕτως ἔχων, ὥστε λέγειν (id est, διὰ τῶν λόγων). Verumtamen non video, quid ἡ ἡλικία admodum faciat πρὸς τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Senes perinde dicendo valere possunt atque juvenes, et interdum valent plus etiam. REISK.

Πιστεύων] Pendet hoc e præmissa interrogatione ἐπιθύμησε τῆς ὀλιγαρχίας. IDEM.

Τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανὸς ἀποτρέψειν τούτων;] Ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανὸς, vel ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανή. CONT. In MS. Stephani ἱκανός ἐστιν ἀποτρέπειν. Distingue et lege: τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανή ἐστιν ἀποτρέψειν τούτων. *atqui ætatem ejus videtis, quæ apta est ad dehortandum alios ab hujusmodi facinoribus.* erat enim Polystratus Septuagenarius, frigidæ et cauæ ætatis. Hanc γνώμην et verba, sua fecit Isocrates Panath. p. 476. πάντων δὲ μάλιστα τῆς ἡλικίας τῆς παρούσης, ἣ τοὺς ἄλλους πείθειεν ἀποτρέπειν. MARKLAND. Addidi ἐστιν. Porro aut ἱκανὴ cum Marklando est legendum (nam ἱκανὸς habet tria genera, et nusquam pro adjectivo duum generum usurpatum reperitur), aut si ἱκανὸς servatur (quod tum ad Polystratum redibit), legendum erit ᾗ in dativo. *quæ ætate sua senili satis valet* Polystratus *alios absterrere adeo*, nedum allicere. [fort. leg. ἱκανῶς δυνατή ἐστιν ἀποτρέπειν. *In Var. Lect.*] REISK. Generatim hæc dicuntur, non de uno Polystrato, uti Marklandus opinatur. SLUITER.

Ἐργασάμενος] Id est, διὰ τὸ ἐργάσασθαι, qui propter facinus aliquod a se perpetratum olim aliquando infamia notatus esset. REISK.

Διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἵνεκ' ἂν ἴσπραττε.] Mirum, quid sibi velit istud ἵνεκα, cum ante dixerit διὰ τὰ ἁμαρτήματ' αὐτοῦ. Bene vero quod sententia proxime sequens defectum hujus loci evidenter ostendit. Lege: διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήμαθ' αὑτοῦ ἢ τῶν παίδων ἕνεκ' ἂν ἴσπραττε. Sequitur enim: *huic vero nil tale commissum est*, ὅστε αὐτοῦ (l. αὑτοῦ) ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων, *ut propter se, vel* FILIOS *suos, populum vestrum odio haberet.* unde clare patet hæc ultima verba, ἢ τῶν παίδων, fuisse in priore sententia: aliter enim

ἔπραττε· τούτῳ δὲ τοιούτον οὐδὲν ἡμάρτηται, ὥστε αὐτοῦ 667
ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων. ὁ μὲν
γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἦν, οἱ δ' ἐν Βοιωτοῖς· ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκεν 668
ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι [1][μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα].

β. Καὶ κατηγοροῦσι μὲν αὐτοῦ ὡς πολλὰς ἀρχὰς
ἦρξεν· ἀποδείξαι δὲ οὐδεὶς οἷός τέ ἐστιν ὡς οὐ καλῶς ἦρξεν.
ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, οὐ τούτους ἀδικεῖν [2]ἐν τοῖς πράγμασιν
ἐκείνους, ἀλλ' εἴ τις ὀλίγας ἄρξας ἀρχὰς μὴ τὰ ἄριστα
ἦρξε τῇ πόλει. οὐ γὰρ οἱ καλῶς ἄρχοντες προὐδίδοσαν τὴν 669
πόλιν, ἀλλ' οἱ μὴ δικαίως. οὗτος δὲ πρῶτον [3]μὲν ἄρξας ἐν
Ὠρωπῷ οὔτε προέδωκε [4]καὶ ἑτέραν πολιτείαν κατέστησε,

[1] uncos et μηδὲ om. T. uncos om. R. A.
[2] μὲν T. τοὺς ἐν A.
[3] μὲν A.
[4] οὔτε A.

non recte argumentabitur. Deinde hoc Argumentum ita concludit: ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκα ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Iterum deficit Argumentatio, ex Conclusione dimidiata. Scribe: μηδὲ τούτων ἕνεκα — ἐπιθυμῆσαι, μηδ' αὐτοῦ, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Si attente hæc legas, vera, opinor, deprehendes. MARKLAND. Argumentatio Marklandi mihi nimis subtilis videtur, ut satis non intelligam. Quoad ego judicare possum, nihil hic deest. Ad ἔπραττε subauditur τοῦτο. fecisset hoc, id est, res novas appetisset, suimet ipsius causa, coactus a pristinis illis facinoribus, quippe metuens, ne, statu rerum manente quieto, illorum a se facinorum pœnæ repetantur. Polystrato autem res novas moliendi causa nulla fuit, neque propter ipsummet, neque propter liberos. nam neque ipse quicquam peccaverat, neque liberi. REISK. F. διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἐκεῖν' ἂν ἔπραττε. SLUITER.

Ὁ μὲν γὰρ] Ipse actor sese designat, sic colligens. Alias inter seditionis causas aliis hæc est, quod liberi ipsis sunt, quos tutos præstare volunt ab alterius factionis injuriis. Causa hæc patri nostro non fuit, neque potuit esse, cur novis rebus studeret. Nos enim tres fratres, liberi ejus, tum Athenis non eramus, adeoque inimici nostri nobis nocere non poterant. Causæ igitur turbandi cum patri nullæ essent, consendus non est libertati publicæ insidiatus fuisse. REISK.

Ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ διὰ] Mediam vocem, quæ vulgatis deest, addidi. post ἐπιθυμῆσαι, vel in hac regione, deesse quoque videtur δοκεῖ. IDEM.

Μὲν τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις] Dele. CONT. De hoc loco nihil tuti dicendum sine MSS. Ex adjunctis Sensus facile perspicitur: in Verbis supplendis summa incertitudo. Mox, οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, etc. ante hæc verba Schottus putat esse hiatum. mihi bene connecti videtur contextus, si recte capias οὐχ ὑπέμειναν, non remanserunt, profugerunt αὐτοκατάκριτοι, sponte exsularunt: quod infra vocat οἴχονται, de eadem re: ἐκεῖνοι δὲ, σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν, οἴχονται, ἵνα μὴ δοῖεν δίκην. Andocides de Myster. initio fere: ὑπόσοι γὰρ μὴ ᾠδίκησαν ὑπομεῖναι, καταγνόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως ἂν καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκοιτε ὅσα (f. οἷα) καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἴσμεν· ὑπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, δῆλοι ἐστὲ καὶ ὑμεῖς etc. vide et sententiam proxime sequentem, ubi plenius effert, ἀγῶνα τοσοῦτον ὑπομείνας, et §. δ'. ὁ δὲ πείσας ὑπομεῖναι, καὶ μὴ οἴχεσθαι φεύγοντας, ἐγώ. et Xenophontem Hellen. V. p. 569. D. MARKLAND. Dedi de meo τούτους [quod ad τοὺς καλῶς ἄρξαντας redit] ἀδικεῖν ἐν [non μὲν, quod vulgati dant] τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις. qua dictione designat illa turbida reip. tempora, quibus cccc. eam exagitarunt. REISK.

Πρῶτον μὲν] Expressis quidem verbis non sequitur ἔπειτα δὲ, rebus tamen. nam alterum, quo actor utitur ad defendendum Polystratum, hoc est, quod is non suffugerit, sed judicio se coram exhibuerit. IDEM.

Οὔτε προέδωκε] Si hic locus non sit lacunosus, legerem: οὔτε προίδωκε, οὔτε ἑτέραν πολιτείαν κατέστησε. TAYLOR. Non videtur καὶ cum οὔτε mutandum. unus

τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅσοι ἦρχον καταπροδόντων τὰ πράγματα. [1]οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, καταγνόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν· ὁ δὲ ἡγούμενος μηδὲν ἠδικηκέναι δίκην δίδωσι. καὶ τοὺς μὲν ἀδικοῦντας οἱ κατήγοροι ἐκπλέττουσιν, ἀργύριον λαμβάνοντες· παρ' ὧν δ' ἂν μὴ κερδαίνωσιν, [2]ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι. καὶ ὁμοίας τὰς κατηγορίας ποιοῦνται τῶν τε εἰσπόντων γνώμην τινὰ ἐν τῇ βουλῇ, καὶ τῶν μή. οὗτος δὲ
670 οὐδὲ γνώμην ἀνδρείαν εἶπε περὶ τοῦ ὑμετέρου πλήθους. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι ἀξίους εἶναι τούτους μηδὲν πάσχειν ὑφ' ὑμῶν κακόν, [3]εἰ ὑμῖν μὲν εὖνοι ἦσαν, ἐκείνοις δὲ [4]οὐκ ἀπηχθάνοντο. τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία ἐκείνοις οἱ μὲν ἔφευγον, οἱ δὲ ἀπέθνησκον, ὥστ' εἴ τις καὶ ἐβούλετο ἐναντιοῦσθαι ὑπὲρ ὑμῶν, τὸ δέος καὶ ὁ [5]φόβος τῶν πεπονθότων
671 ἀπέτρεπε πάντας. ὥστε οἱ πολλοὶ πάντα [6]ἐγίγνωσκον αὐτῶν· τοὺς μὲν γὰρ ἐζήλωσαν αὐτῶν, τοὺς δὲ [7]ἀπεκτίννυσαν. οἱ δὲ ἐκείνων ἔμελλον ἀκροᾶσθαι καὶ μηδὲν ἐπιβουλεύειν

[1] καὶ οἱ μὲν οὐχ A. [2] οὐδὲν ἀδικοῦντας A. [3] οἵ A. [4] οὐκ om. T.
[5] φόνος R. A. [6] κατεγίγνωσκον αὐτῶν A. [7] ἀπεκτίνυον T. R. A.

quam et idem est articulus, quod Polystratus Oropum non prodiderit Lacedæmoniis, neque in ea urbe principatum ex eorum mente constitui passus sit. Reisk.

Οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν] Schotto videtur hiatus esse. Taylor. Ante hæc verba videtur οὗτ' ἀπελθόντα τὸν δῆμον deesse, nam alias οὔτε pari sine destitutum pendet. Reisk.

Δίκην δίδωσι] *dat litem*, i. e. prodit ut judicetur. Auger.

Ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι] Id est, accusant ὅτι ἀδικοῦσι. malim tamen sic legi, οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀποφ. *defuruntque quamvis insontes*. Reisk.

Οὐδὲ γνώμην] *ne sententiam quidem dixit in vestram rempublicam*, sedam ut graviore patraverit. [Malim οὐδέποτε. *In Var. Lect.*] Idem.

Περὶ] Sententia postulat κατὰ, *adversus*. Idem.

Εἰ ὑμῖν] Legendum εἰ, ut referatur ad τούτους, quod est solitarium. Taylor. Fort. εἰ ὑμῖν. Sed si potest denotare idem, quod ὅτι, ut Actor. XXVI. 23. εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος etc. *quod passibilis Christus ille, quod primus* etc. Markland. Bene videtur εἰ h. l. habere, idemque valere, atque ὅτι. *quod, propterea quod*. τούτους idem est atque τοὺς τοιούτους. qui scil. adversus rempublicam vestram nil scelerati decreverunt. Reisk.

Ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπηχθάνοντο] Dedi. *illos autem* (quadringentos) *offendere cavebant*. Idem.

Τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας] Hic quoque excidisse videtur aliquid. Forte: τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων, καὶ ὁ φόβος etc. Sic infra: διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων. et rursus: τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγόρων, μὴ ἐπιβουλεύῃ, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. Markland. Pro φόβος vulgari dedi de meo φόνος. *metus et cædes eorum, quibus id calamitatis obvenerat, ut capite luerunt*. Reisk.

Οἱ πολλοὶ] Οὐ πολλοί. Schott. Οἱ πολλοὶ κατεγίγνωσκον. Cont. Credo autem facile totum locum esse laceram valde. Taylor. Verius puto: οὔτε οἱ πολλοὶ etc. id est, neque *major* pars ipsorum Quadringentorum in omnia eorum consilia admittebantur. Præcessit ὥστε paulo ante, et ποτ sequitur. Markland. Pro simplici ἐγίγνωσκον videtur κατεγίνωσκον leg. esse et αὐτῶν cum aspiratione. οἱ πολλοὶ sunt *plebs*. Sententia sic erit hæc: plebeji nihil non malorum ipsi sibi a Quadringentis præsagiebant. exspectabant durissima et sævissima quæque. Reisk.

Ἐκείνων] Velim legi αὐτῶν. Auger.

μηδὲ ἐξαγγέλλειν, τούτους [1] ἂν καθίσταντο. ὥστε οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέστη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία. οὔκουν δίκαιοί εἰσιν, [2] ὧν ὑμῖν εὖνοι ἦσαν, τούτων δίκην διδόναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ 672
εἶναι, εἰ τοῖς εἰποῦσι περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ ἄριστα ὁ μηδὲν εἰπὼν ταὐτὰ πείσεται. καὶ ἐν μὲν ἐβδο-
μήκοντα ἔτεσιν οὐδεὶς [3] ἐξήμαρτεν εἰς ὑμᾶς, ὧν ὀκτὼ δ' ἡμέραις· καὶ οἱ μὲν τὸν βίον ἅπαντα πονηροὶ ὄντες χρηστοὶ ἐν τῷ λογιστηρίῳ γεγένηνται, πείσαντες τοὺς κατηγόρους, οὗ δ' ἀεὶ ὑμῖν χρηστοὶ [4][ἦσαν], οὗτοι πονηροί. 673

γ'. Καίτοι ἔν [5]γε ταῖς πρότερον κατηγορίαις τά τε ἄλλα κατηγόρησεν ψευδῆ τοῦ πατρὸς, καὶ συγγενῆ Φρύαχον αὑτοῦ εἶναι [6] ἔφασκεν. καίτοι εἴ τις βούλεται, ἐν τῷ λόγῳ

[1] αὖ A. [2] οἱ A. [3] ἐξήμαρτον T. [4] uncos om. T. R. A. [5] τε T. om. R. [6] ἔφασαν T. R. A.

Τούτους ἂν καθίσταντο] Pro particula ἂν legi malim αὖ, *rursus e contrario*. Reisk.

Ὥστε οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέστη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία] Lego et distinguo: ὥστε ∘∘∘∘ οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέστησαν ὑμῖν etc. plane enim desunt nonnulla, sed hunc forte sensum: itaque si ceteri eodem animo fuissent, *non facile Respublica vestra in aliam formam fuisset mutata*. Ita Orat. XXV. Ὥστε εἰ πάντες τὸν αὐτὸν γνώμην ἦσχον ὑμεῖ, μηθὲν ἂν ὑμῖν μεθεμεῖ χρῆσθαι συμφορᾷ. Eadem fere sententia. Markland. Humani quid hic passus est vir doctissimus, *μετέστησαν* existimans idem significare atque *μετέστη*. Bene habet hic locus. nonnihil quidem offendit ἂν tam cito iteratum. verumtamen ἂν saepissime ita iteratur, ut alterum redundet; id quod vel pueris notum est. Reisk.

Περὶ τὸ πλῆθος] Imo vero πρὸς τὸ πλ. aut περὶ τοῦ πλήθους. Idem. Neque πρὸς pro περὶ, neque pro accusativo genitivum subaudiendum censemus; quia περὶ τὸ πλῆθος non pendet a verbo *elπεῖν*, sed a nomine τὰ ἄριστα. Adjectiva ἀγαθὸς, χρηστὸς, et similia, praepositione περὶ cum accusativo junguntur. Lysias in Agor. p. 130. 2. ed. Steph. ἀνδρας ὅντας ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. p 135. 4. οὕτω χρηστοὺς ὄντας καὶ περὶ τοὺς δεδημένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων. Aristophanes Thesmoph. 313.

Καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν ἀγαφεύουσαν
Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
Καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
Ταύτην νικᾶν. Seuiter.

Ἐξήμαρτον] Lego: ἐξαμαρτάνει. Textor. Lego: ὁ εἰδὼν (vel ὁ μαθὼν, ut paulo ante) ἐξαμαρτὼν εἰς ὑμᾶς. *et qui per septuginta annos nihil in vos deliquit, per veto vero dies* tantum: scil. intrando in consilium Quadringentorum. Mox, scribe πατρὸς, litera minuta, non Πατρὸς: non enim Proprium est nomen. τοῦ πατρὸς est *patris mei*: *Filius* enim Polystrati hanc pro patre suo dixit. et ita in sequentibus scribendum. Markland. Pro vulgari ἐξήμαρτον dedi de meo in tertia singulari ἐξήμαρτεν, scil. pater meus. Reisk.

Λογιστηρίῳ] Logisterium erat curia τῶν λογιστῶν, calculatorum, ubi defuncti magistratibus tenebantur a se gestae reipublicae aut administrati erarii publici rationes reddere. Hoc in tribunali sedentes judices, sit rector, qui largitionibus corruperit, et sibi devinxerit, is quamvis fur et sicarius, tamen absolvitur. Idem.

Ὑμῖν] Sitne idem atque πρὸς ὑμᾶς, an ἐν ὑμῖν leg. in dubio relinquam. Idem.

Ἦσαν] Aut post ἦσαν, aut post οὗτοι videtur τῶν deesse. Fuit cum suspicarer sic esse leg. οἱ δ' ἀεὶ ἐν ὑμῖν χρηστοὶ (scil. γεγενῆσθαι, vel πεφυκότες. ut οἱ sit articulus, non postpositivus, sed praepositivus), *qui semper a vestro consensu declarati habitique fuisent homines frugi, πῶς τῶν ὄντων ἂν οὕτω πονηροὶ, qui fiat, ut hi nunc sint scelerati?* Verum bene potest vulgata stare, si cum voce mirantis et stomachantis, aut cavillantis praefuerint. Idem. Καὶ ἐν μὲν ἑβδομήκοντα - - - δ' ἡμέραις post ἦσαν posuit Sluiterus.

Ἔν γε] H. Stephan. Cont.

Καὶ συγγενῆ] Alius dixisset: καὶ δὴ καὶ συγγ. Reisk.

τῷ ἐμῷ μαρτυρησάτω [1] ὡς ἀναγκαῖον ὄντα Φρυνίχῳ. ἀλλὰ 159. 1
674 γὰρ [2] ψευδῆ κατηγόρουν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ παιδείας φίλος ἦν αὐτῷ· ὁ μὲν γὰρ ἐν ἀγρῷ πένης ὢν ἐποίμαινεν, ὁ δὲ πατὴρ ἐν τῷ ἄστει ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπειδὴ ἀνὴρ ἐγένετο, ὁ μὲν ἐγεώργει, ὁ δ' ἐλθὼν εἰς τὸ ἄστυ ἐσυκοφάντει, ὥστε μηδὲν ὁμολογεῖν [3] τῷ τρόπῳ τῷ ἀλλήλων. καὶ ὅτ' ἐξέτινε τῷ δημοσίῳ, οὐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ἀργύριον· καίτοι ἐν τοῖς τοιούτοις μάλιστα δηλοῦσιν οἱ ἂν φίλοι ὦσιν. εἰ δ' ἦν δημότης, οὐ δίκαιος διὰ τοῦτο βλάπτεσθαί ἐστιν ὁ πατήρ, [4] εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀδικεῖτε, ὅτι ὑμῶν ἐστὶ πολίτης.
675 δ'. Πῶς δ' ἂν γένοιτο δημοτικώτερος, ἢ ὅστις, ὑμῶν ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδοῦναι τὰ πράγματα, καταλογεὺς ὢν [5] ἐννακισχιλίους κατέλεξεν, [6] ἵνα μηδεὶς αὖ-

[1] ὡς εἰδὼς, A. [2] ψευδεῖ κατηγόρῳ T. [3] τῷ τρόπῳ τῷ T. R. A. [4] εἰ καὶ μὴ T. R. [5] ἐνακισχ. T. R. A. [6] ἵνα δὲ A.

Ὡς] Aut delendum videtur ὡς, aut leg. ὡς εἰδὼς ἀναγκαῖον. IDEM.

Ἀλλὰ γὰρ ψευδῆ κατηγόρων] Ultimam mihi adesset Œdipus, qui hæc divinando complanaret! Nam in scriptis Codd. nihil quidquam spei est reliquum, et tamen hæc verba manifesto sunt mendosa. TAYLOR. Lege: ψευδῆ κατηγόρουν. *falsam accusationem intendebant.* supra: κατηγόρησαν ψευδῆ τοῦ πατρός. infra: ψευδῆ ἐμαρτύρουν. Æschines περὶ τῆς παραπρεσβ. §. κγ'. ὅτε δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγόρησαν, ἀλλὰ καὶ etc. Demosthenes adv. Callicl. §. ί'. τὰ ψευδῆ κατηγορεῖν νῦν τε τόλμησε. MARKLAND.

Ἀλλὰ μὴν οὐδ' —] Idem est, ac si dixisset: οὐ μόνον οὐ συγγενὴς ἦν ὁ Φρύνιχος τῷ πατρὶ, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐκ παιδείας. Significat non modo necessitudinem nullam sanguinis inter Phrynichum et patrem intercessisse, sed ne familiaritatem quidem a puero in ludo literario contractam. Non eadem disciplina usos fuisse, non eundem ludum frequentasse. Constat inter omnes, amicitias a pueris in ludis literariis contractas omnium esse constantissimas atque firmissimas, et extremum usque in senium produci. REISK.

Τῷ τρόπῳ τῷ] Possit quoque in duali legi: τὼ τρόπω τώ. IDEM.

Ἐξέτινε] Phrynichus puta, at εἰσήνεγκεν ad Polystratum redit. quæstum sycophantiæum qui exercerent, non poterant cavere, quominus ob falsa dicta testimonia, aut ob vexationes iniquas hominum insontium, mulctis damnarentur. IDEM.

Εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς ἀδικεῖτε etc.] Lege: εἰ μὴ καὶ etc. *nisi vos quoque injuste agitis.* MARKLAND.

Πῶς δ' ἄν] Sententia media hic deest, a lectore quoque tacita cogitatione supplenda, in hunc ferme modum: ἔτι δὲ καὶ δημοτικὸς ἦν ὁ πατὴρ ἐν τοῖς μάλιστα, τοῦ Φρυνίχου τῷ δήμῳ μάλιστα ἐναντιωμένου πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον δηλώσειεν, ὅτι δημοτικός ἐστιν, ἢ —. Pergit defensor Polystrati argumentum accusatoris refutare, qui ex amicitia, quam inter Polystratum et Phrynichum fuisse commentus et mentitus fuerat, illum eadem studia cum hoc fuisse sectatum collegerat. Studia, ait, illis fuere longe diversissima. Phrynichus tyrannidem affectabat, in qua etiam cecidit. pater civilis fuit. REISK.

Ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν. ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον γράφῃ· εἰ δέ τῳ etc.] Lego: οὐχ ἵνα — δημοτῶν, ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον **** ἐγγράφῃ· εἰ δέ τῳ etc. *non metu, ne offenderet quenquam contribulium, sed hoc animo, ut si quis civium vellet reipublicæ succurrere, illum catalogo inscriberet; si quis vero ob res tenues non posset, illi gratis donaret.* Deesse videtur vel λειτουργεῖν, vel ὅπλα παρέχεσθαι, ex Thucyd. VIII. segm. 97. Ed. Oxon. Διάφορος εἶναί τινι, est *dissidium cum aliquo habere.* Orat. VII. ἰμοὶ — διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες, cui paulo ante opponit φίλοι. Pollux V. 29. segm. 115. διάφορός μοι ἐστὶν, ἀντιτίθεμαι, ἀντιπαθῶς διάκειμαι πρὸς αὐτὸν, ὑπόπτως ἔχω, etc. unde Hesychius διαφέρονται explicat μάχονται. Αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, Orat. XXV. ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον. Demosth. adv. Pantænetum. MARKLAND.

τῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν, [1] ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον [2] γράφῃ, εἰ δέ τῳ μὴ [3] οἷόν τ' εἴη, [4] χαρίζοιτο. καίτοι οὐχ 676
οἳ ἂν πλείστους [5] πολίτας ποιῶσιν, οὗτοι καταλύουσι τὸν δῆμον, ἀλλ' οἳ ἂν ἐκ πλειόνων ἐλάττους. οὗτος δὲ οὔτε ὀμόσαι ἤθελεν οὔτε καταλέγειν, ἀλλ' αὐτὸν ἠνάγκαζον, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες· ἐπεὶ δὲ ἠναγκάσθη καὶ ὤμοσε τὸν ὅρκον, ὀκτὼ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον ἐξέπλει εἰς Ἐρέτριαν, καὶ ἐδόκει ἐκεῖ τὴν ψυχὴν οὐ πονηρὸς εἶναι ἐν ταῖς ναυμαχίαις, καὶ τετρωμένος δεῦρ' ἦλθε, καὶ ἤδη μετεπεπτώκει τὰ πράγματα. καὶ οὗτος μὲν 677
οὔτ' εἰπὼν γνώμην οὐδεμίαν, οὔτε πλέον ὀκτὼ ἡμερῶν ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὤφλε χρήματα τοσαῦτα· τῶν δ' εἰπόντων ὑμῖν ταναντία καὶ διὰ τέλους ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὄντων πολλοὶ ἀποπεφεύγασι. καὶ οὐ φθονῶν τούτοις λέγω, ἀλλ' [6] ἡμᾶς ἐλεῶν· οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν ἐξῃτημένοι εἰσὶν 678

[1] ἀλλ' ἵνα om. A. [2] ἴγραφε A. [3] ἦδιον εἴη A. [4] ἐχαρίζετο A. [5] πολιτεύοντας A. [6] ὑμᾶς T.

Ἀλλ' ἵνα] Istud secundum ἵνα miras tenebras toti huic loco hactenus offudit, quare delendum esse judico. TAYLOR.

Βουλόμενον] Scil. γράφεσθαι ἐν τοῖς βουλεύουσιν ἐν τοῖς πενταπισχιλίοις. REISK.

Οἷόν τε] Malim ἥδιον εἴη. Si cui minus esset volupe eo in codice scribi, eum rursus postmodum expungendo, atque excusando, gratificaretur, interim tamen gratiam penes eum, quem invitum scripsisset, iniret, honore, quem illi habuisset. IDEM.

Χαρίζοιτο] Fort. leg. ἐξαλείφοιτο χαρίζοιτο. IDEM.

Πολίτας] Loci ratio videtur potius βουλευτὰς suadere. IDEM. Quod non aspernandum. AUGER.

Ὀμόσαι] Jusjurandum illud dicere, quod ei dicendum erat, qui καταλογέως munus capesseret, quo ille sacramento fidem obligabat, non alium, quam qui dignus sibi fuisset visus, in numero quinquies mille virorum esse scripturum. REISK.

Καταλέγειν] Munus καταλογέως, Recensitoris, suscipere, h. e. ejus, qui indicem conscriberet eorum, quos idoneos atque dignos judicasset, qui sederent in collegio Quinquies mille virorum. IDEM.

Καὶ ζημιοῦντες] Estne supervacaneum post illa, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες? estne scholium? videtur pæne. Sin minus est, accipi debet pro, *illasque mulctas exigentes*. De Eretria, quod statim addit, id accipio sic, Polystratum illuc isse missum, sive ad præsidendum urbi, sive cum imperio præsidentium ibi copiarum militarium. IDEM.

Καὶ ἤδη] Vide quam ingrata sit illa et accumulata repetitio copulæ καί. Mihi sane videtur multo venustior fore sententia, si pro καὶ ἤδη scribatur ἐπεὶ ἤδη vel ἐπειδή. SLUITER.

Ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον] Supra dixit init. Orat. εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, et paulo ante: ὀκτὼ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον. et infra: ἐν ὀκτὼ ἡμέραις εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὤχετο ἐκπλέων. Vide, quæ notavi ad init. Orat. III. Domesthenes in Euergum: ἐλθὼν εἰς τὴν βουλὴν, τάς τε πλευρὰς ἔδειξα, etc. Nihil igitur muto. MARKLAND.

Οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν] Scribe: μὲν δοκοῦντες ἀδικεῖν. quibus mox opponuntur οἱ δ' ἠδικηκότες. Vide Orat. VI. MARKLAND. Ego δοκοῦντες ἀδικεῖν h. l. accipio pro iis, qui visi fuissent judicibus in noxa utique esse, eorumque sententia fuissent perculsi. Illis opponit mox alios, quos, si fides habenda est libris nostris, ἠδικηκότας appellat. ego vero suspicor leg. esse: ἠδικηκόσιν ἑαυτοῖς συνιδόντες. *qui ipsi sibi reatus contracti conscii essent*. In dictione δοκεῖν ἀδικεῖν subauditur τοῖς κριταῖς. Sententia hæc est: Alii rei facti, cum fuissent a judicibus damnati, pœnas tamen effugerunt, quoniam gratiosi apud populum viri, ob strenuam in periculis populi præstitam operam, eos deprecati sunt. alii,

ὑπὸ τῶν ὑμῖν προδήλων ἐν τοῖς πράγμασι γενομένων, οἱ δ' ἠδικηκότες, ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγόρους, οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν; καὶ κατηγοροῦσι μὲν τῶν Τετρακοσίων, ὅτι ἦσαν κακοί· καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ [1] τούτων παρέδοτε τοῖς Πεντακισχιλίοις, καὶ [2] οἷς αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν Τετρακοσίων οὐ [3] χρὴν πεισθῆναι; ἀλλ' οὐχ οὗτοι ἀδικοῦσιν, ἀλλ' οἱ ὑμᾶς ἐξηπάτων καὶ κακῶς ἐποίουν.

ε'. Οὗτος δ' ἐν πολλοῖς δηλοῖ [4] ὑμῖν, ὅτι, εἴπερ τι 679 νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος, οὐκ ἂν ποτε ἐν ὀκτὼ ἡμέραις εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ᾤχετο ἐκπλέων. ἀλλ' εἴποι ἄν τις, ὅτι κερδαίνειν ἐπιθυμῶν ἐξέπλευσεν, ὥσπερ ἔνιοι [5] ἥρπαζον καὶ ἔφερον. οὐδεὶς τοίνυν ἂν [6] εἴποι ὅπως τι [7] τῶν ὑμετέρων ἔχει· ἀλλὰ [8] πάντα

[1] τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς A.
[2] οἱ T.
[3] χρὴ T.
[4] ὑμῖν μὴ κακόνους ὤν, οὐχ ἥκιστα δὲ ὅτι A.
[5] τοὺς συμμάχους ἦγον A.
[6] εἴποι τις ὅπως T. R. εἴποι τι A.
[7] τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων A.
[8] πάντων A.

quamvis ipsi sibi conscii essent culpæ suæ, tamen ne in judicium quidem vocati, aut certe damnati non fuerunt, quia accusatores pecunia redimebant, ut aut accusationem nullam instituerent, aut semel institutam haud prosequerentur, sed omitterent. Reisk.

Πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν;] Videtur abundare prius ἂν, errore exscriptoris: tametsi sciam hanc particulam alibi geminatam. Orat. XXIV. πῶς οὖν οὐκ ἂν δικαιότατος εἶην etc. Markland. Iterata ἂν ego equidem haud offendar. Quodsi tamen sit, qui neget id a Lysia profectum esse, legat is, per me licebit: πῶς ἂν οὖν οὐ πάνδεινα, vel πῶς ἂν οὖν πάνυ δεινά. Reisk.

Κακοὶ] Koen. ad Corinthium p. 238. legi vult κακόνοι sine causa. Idem.

Καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πισθέντες ὑπὸ τούτων παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις, καὶ οἱ αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε ἵνα ἕκαστον etc.] Lege et distinguo: καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ, πισθέντες ὑπὸ τούτων, παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις· καὶ οἷς αὐτοὶ, τοσοῦτοι ὄντες, ἐπείσθητε, ἵνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων οὐ χρὴν πισθῆναι; Vulgo οὐ χρὴ πισθῆναι. Cetera ex ductu Argumentationis reliquimus. Markland. Ego αὐτοὶ tueber, sed post ὑπὸ τούτων addi velim ὑμᾶς. vos ipsi, horum Quadringentorum auctoritate moti, vosmet tradidistis Quinquies mille viris. Reisk.

Οἱ αὐτοὶ] Π. εἰ αὐτοὶ, ἢ, ὃ αὐτοὶ. H. Stephan. Taylor.

Ἕνα] Ὅτι ἕνα. Cont.

Οὗτοι] Nempe, hi qui decepti fuerunt. Auger.

Ἐν ὀκτὼ ἡμέραις] Hæc vocabula cum ἔπλευσε ἐπιπλέων cohærent. die, ex quo ejusdem frequentiæ sapiens, octavo in navem abiit. Reisk.

Ὥσπερ ἔνιοι ἥρπαζον καὶ ἔφερον] Forte deest οἴ: οἱ ἥρπαζον. Sed vix opus est. Markland. Mihi legendum videtur ὥσπερ ἔνιοι (subaudi a communi κερδαίνειν ἐπιθυμοῦντες ἐξέπλευσαν) οἳ τοὺς ξένους ἦγον καὶ ἔφερον. Nam ἄγειν καὶ φέρειν usurpatur, non autem ἁρπάζειν καὶ φέρειν. Reisk.

Εἴποι τις ὅπως τῶν ὑμετέρων ἔχει] Π. εἴποι ὅπως τι τῶν. H. Stephan. Non opus est, et recte habet vulgata. ἔχει τῶν ὑμετέρων idem est, quod ἔχει νὶ τῶν ὑμετέρων. de qua Ellipsi dixi ad Orat. II. ἴδιον τῶν ἑαυτῶ. Markland. Fortassis leg. est: οὐδεὶς τούτων ἂν εἴποι τι καὶ ὅτου τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἔχει. nemo facile dixerit, quid et a quonam vestrorum sociorum Polystratus per vim et nefas ceperit. Reisk.

Πάντων μᾶλλον κατηγορῶσιν] MS. πάντα. Scribe: πάντ' ἂν μᾶλλον κατηγορῶσιν etc. sed de quavis potius accusare possunt, quam de iis, quæ ad magistratum ejus spectant. Markland. Vulgati dant πάντων. quod ego equidem non moviscem. Taylor πάντα dedit. quod si necesse erat facere, debebat etiam ἀλλὰ reformare et ἀλλ' εἰς πάντα dare. aut sic: ἀλλὰ πάντα μᾶλλον (scil. ποιῶσιν) ἢ κατηγορῶσιν εἰς τὸν ἀρχήν. alia omnia potius agunt, quam

μᾶλλον κατηγοροῦσιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχήν. καὶ οἱ κατήγοροι 680
τότε μὲν οὐδαμῇ εὖνοι ὄντες ἐφαίνοντο τῷ δήμῳ οὐδὲ ἐβοήθουν· νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνουστατός ἐστιν ὁ δῆμος, βοηθοῦσι τῷ μὲν ὀνόματι ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ σφίσιν αὐτοῖς. καὶ μὴ θαυμάζετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι τοσαῦτα [1]ὤφλε χρήματα. [2]ἐρήμην γὰρ αὐτὸν λαβόντες, αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες εἶλον. τῷ μὲν γὰρ οὐδ' εἴ τις εἶχε 681
μαρτυρίαν, [3]εἶχε μάρτυρεῖν διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων, τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. ἢ [4]δεινά γ' ἂν πάθαμεν, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοὺς μὲν οὐχ οἵουστε ὄντας ἐξαίρους εἶναι, μὴ οὐ χρήματα ἔχειν ὑμῶν, τούτους μὲν ἀφῆτε ἀνδρὶ ἐξαιτουμένῳ· ἡμῖν δὲ αὐτοῖς τε προθύμοις γε- 682
γενημένοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ τοῦ πατρὸς

[1] ὄφειλε T. [2] ἐρημον A. [3] ἐτόλμησε A. [4] δεινὰ ἄγαν T.

ut *ejus præfecturam arguant*. Reisk. Potest servari vulgata; sed malim cum Reiskio legi. Auger.

Ὤφλε] Imo vero ὄφλε. diversa ista sunt. ὀφλεῖσιν illi, qui in judicio ad mulctam dependendam condemnantur. ὀφείλουσιν autem, qui illam mulctam sibi irrogatam nondum dependerunt, sed adhuc debent. Reisk.

Ἐρήμην κ. τ. λ.] Vide ne sit: ἐρήμων γὰρ αὐτῷ λαχόντες. Taylor. Non displicet Taylori conjectura prima specie, verum si diligentius inspicias, invenias haud probabilem. Non enim de eo, qui abest, et nescit se accusari, usurpatur hæc formula ἐρήμην λαγχάνειν, sed de eo, qui cum esset in jus vocatus, scireturque sibi standum coram judicibus certa die fore, volens atque sciens copiam sui judicibus denegat, et se non sistit. quæ est contumacia: illa prior ignorantiæ. Bene si habet λαβόντες, male habet ἐρήμην. contra si hoc bene, illud male. Aut ergo ἐρήμων αὐτὸν λαβόντες leg. *desertum ab amicis et desolatum cum deprehendissent Polystratum*, aut ἐρήμην αὐτὸν λαθόντες (a verbo λανθάνειν) *ipsum nescium, clam*. Constructio tum erit hæc: εἷλον αὐτὸν ἐρήμην (id est, ἐπὶ προφάσει δίκης ἐρήμης), *condemnarunt eum*, h. e. perfecerunt ut a judicibus condemnaretur, *titulo deserti fori*, seu actionis ubi reus se passus esset desiderari, κατηγοροῦντες (id est, διότι κατηγόρουν) *propterea quod eumque nosque accusabant*, λαθόντες, scil. ἡμᾶς (id est, λάθρα ἡμῶν), *nobis nesciis*. Reisk.

Εἶχε μαρτυρεῖν] Credo ἐπῆλθε vel ἀπῆλθε, vel εἶλε demum. Taylor. Iterum videtur errore oculorum peccasse Librarius, repetendo vocem εἶχε pro alia aliqua: qualis esset ἐτόλμα μαρτυρεῖν. *huic enim, qui testimonium potuerunt dicere, non ausi sunt*. Sequitur: τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. Recte. Patri meo, inquit, testimonium *verum*, metu testium, negatum fuit: accusatoribus vero etiam *falsa* testimonia, ex eodem metu testium, perhibebantur. Quare igitur mutavit Schottus δεδοικότες in δεδοκότες? vocem optimam, in vocem, quæ, secundum proprietatem et usum Græcæ Linguæ, huic loco convenire nequaquam potest? Mox, pro δεινὰ ἄγαν πάθωμεν recte Stephanus δεινά γ' ἂν πάθωμεν. Sic Orat. hac, ad finem: δεινὰ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ etc. Demosthenes contra Aristocrit. I. ἢ δεινά γ' ἂν πάθοιεν οἱ δὰ γραφὴν ἐγγεγραμμένοι μόνον. Paulo ante, pro αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες, forte legendum, οἱ αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες. Markland. Videtur leg. οὐδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν, ἐτόλμησε, διὰ τὸ δέος. Reisk.

Ψευδῆ δεδοικότες] Ψευ. δεδορκότες. Schott. Interponendum videtur μηδέν. *falsa adeo, nil veriti, testabantur*. Reisk.

Δεινὰ ἄγαν] Π. δεινά γ' ἄν. H. Stephan.

Ἀνδρὶ] Post ἀνδρὶ videtur στεφανωθῆ vel tale quippiam deesse. Reisk.

Καὶ τοῦ πατρὸς, etc.] Recte. tametsi scribere quoque potuisset τῷ πατρὶ, ut ὑμῖν. sed subitam hanc a Casu ad Casum transitionem amant Attici. Sic Orat. XXV. ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. et alio modo Orat. XXVIII. ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων

οὐδὲν ὑμᾶς ἠδικηκότος, οὐ χαριεῖσθε. καὶ εἰ μὲν ξένος τις ἐλθὼν ὑμᾶς ἢ χρήματα ἤτει ἢ εὐεργέτης ἀναγραφῆναι ἠξίου, ἔδοτε ἂν αὐτῷ· ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπιτίμους 40
[1] ὑμῖν γενέσθαι. εἰ δέ τινες κακόνοι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα ἢ γνώμην μὴ ἐπιτηδείαν εἶπον, οὐχ οἱ ἀπόντες
683 τούτων αἴτιοί εἰσιν, ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. οὐδὲ γὰρ εἴ τις τῶν ἐνθάδε μὴ τὰ ἄριστα λέγων πείθει ὑμᾶς, οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ αἴτιοι, ἀλλ' ὁ ἐξαπατῶν ὑμᾶς. ἐκεῖνοι δὲ σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν οἴχονται, ἵνα 160. 1
μὴ δοῖεν δίκην· καὶ εἴ τινες ἄλλοι ἀδικοῦσιν, ἧττον μὲν ἐκείνων, ἀδικοῦσι δὲ, τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγόρων μὴ ἐπιδημεῖν ἀλλὰ στρατεύεσθαι,
684 ἵνα ἢ ὑμᾶς πραοτέρους ποιῶσιν ἢ τούτους πείθωσιν. οὗτος δὲ ὑμῖν δίκην δέδωκεν, [2] οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα, ὅτε ὑμεῖς τε μάλιστα ἐμέμνησθε τῶν γενομένων 5

[1] ἐν ὑμῖν A. [2] οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν ὑμῖν δίκην δέδωκεν A.

τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. Sed hæc omnia superat istud Pauli Actor. XXII. 17. ἐγένετό δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει. Nimirum, ut ait Demetrius περὶ ἑρμην. segm. 65. τὸ μεγαλεῖον ἐν τοῖς σχήμασι, τὸ μηδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μίτραν στάσεως. magnificum est in figuris, neque in eodem manere cani. MARKLAND.

Ξένος] Post ξένος mihi videtur deesse aliquid quod sensum compleat, ad hunc ferme modum: si quis peregrinus, postquam maxima in vos contulerit beneficia: AUGER.

Αὐτοὺς] Num αὖτις, rursus. REISK.

Ὑμῖν] Malim ἐν ὑμῖν. decreto vestro, vi sententiæ a vobis de tribunali pronunciatæ, quæ sententia vim legis habet. IDEM.

Ἅπαντες] Πάντες, Ald. Sed ea lectio est unice vera quam in textum admisimus. TAYLOR. Scribe: οἱ ἀπόντες, absentes. sequitur enim: ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. De qua ultima voce (ἀπελύσατε, absolvistis) notanda κρίσις Jul. Pollucis VIII. 2. segm. 9. ubi inter voces, quæ absolutionem significant, refert ἀφεῖναι, ἀπαλλάξαι· τὸ γὰρ ἀπολῦσαι (inquit) ἰδιωτικόν. est enim vox ἀπολῦσαι vulgare. et tamen Dion. Halicarnasseus dicit Lysiam esse τῆς Ἀττικῆς γλώσσης ἄριστον κανόνα, optimam Attici sermonis normam. sed, ut bene notat doctiss. Hemsterhusius ad locum istum Pollucis, 'Nemo est tam elegans ac nitidus scriptor, cui non aliquid ex idiotico loquendi genere adhæret.' Fieri quidem potest, ut hæc Oratio non sit Lysiæ; vel ut eam non legerit Pollux: vel ut hujus loci oblitus fuerit. Et sane mirum mihi videtur, Pollucem, qui Lysiam toties citat, ne in una quidem, quod sciam, harum, quæ existant, Oratione eum citavisse. Sed quid dicemus de hoc loco politissimi Xenophontis, Ἀπομν. lib. IV. 8. 5. οἱ Ἀθήνησι δικασταὶ πολλοὺς μὲν ὧν μηδὲν ἀδικοῦντας, λόγῳ ἐχθισθέντες, ἀπέκτειναν· πολλοὺς δὲ ἀδικοῦντας ἀπέλυσαν. et ita Hellen. V. p. 571. Nihilominus tamen vera esse potest Pollucis observatio. Thucydides quoque hac voce utitur sensu pari, lib. I. segm. 95. τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εἰδότι, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται, μὴ ἀδικεῖν. de Pausania loquitur. His auctoritatibus se tuetur Lucas XXIII. 20. θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν. et comm. 16. παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. et ita passim Ille, et cæteri Evangelistæ. MARKLAND.

Ἐκεῖνοι] Per ἐκεῖνοι intelligo, duces rerum mutandarum qui alios pravis consiliis deceperunt. AUGER.

Τούτους] Scil. accusatores. REISK.

Εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα, ὅτε ὑμεῖς τε etc.] Ita distingue —πράγματα (ὅτε ὑμεῖς τε — ἤμελλε) πιστεύων ἀγωνιεῖσθαι οὗ μετὰ τοῦ δικαίου. Idem οὗ ἀγωνιεῖσθαι, quod καλῶς ἀγωνιεῖσθαι Orat. XIII. bono cum periculo in hac causa versari. MARKLAND. Post πράγματα videtur ἐκανῶς aut ἱκανῶν excidisse. REISK.

καὶ οὗτος ἐλεγχθήσεσθαι ἔμελλε, πιστεύων αὐτῷ μηδὲν ἡμαρτῆσθαι ἀλλ' ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου.

ς'. Ὡς δ' ἦν δημοτικὸς, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. πρῶτον μὲν γὰρ [1]ὅσων οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη, ἀλλ' ἐστρατεύετο, ὡς συνειδότες ἂν εἴποιεν οἱ δημόται· καὶ ἔξὸν αὐτῷ τὴν οὐσίαν ἀφανῆ καταστήσαντι [2]μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν, 685
εἵλετο μᾶλλον συνειδέναι ὑμᾶς· ἵν', εἰ καὶ βούλοιτο κακὸς εἶναι, μὴ ἐξῇ αὐτῷ, ἀλλ' εἰσφέροι τε τὰς εἰσφορὰς καὶ λειτουργοίη. καὶ ἡμᾶς παρεσκεύασεν, ὡς ἂν τῇ πόλει ὠφελιμώτατοι εἴημεν. καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν [3]ἐξέπεμψεν, ὑμῖν δ' οὐκ ἦν, ὥστ' εἰδέναι [4]κατειλεγμένον εἰς [5]τοὺς 686
ἱππέας, οἷος ἦν τὴν ψυχήν, ἕως τὸ στρατόπεδον [6]σῶν ἦν· ἐπειδὴ δὲ διεφθάρη καὶ [7]ἀνεσώθην [8]εἰς Κατάνην, [9]ἐλπιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν καὶ τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίουν,

[1] ὅσων ἰστρατεύσασθε A. [2] μηδὲν δὲ T. [3] ἐξέπεμψεν ὡς τοὺς ἱππέας A.
[4] κατειλεγμένον εἰς om. T. R. A. [5] [τοὺς ἱππέας] R. om. A. [6] σῶν T. R. A.
[7] ἀνεσώθη T. [8] εἰς τὴν T. R. A. [9] ἠλπιζόμην T.

Αὐτῷ] Τῷ vel *αὐτῷ τῷ*. Cont. Potest tamen servari vulgata, et ita intelligi: *confidens nihil a se peccatum esse.* Auger.

Ἀποδείξω] Velim addi ἄλλως γέ πως, vel aliud quid. Auger.

Ὅσων οὐδεμιᾶς] Π. ἁπασῶν οὐδεμιᾶς. H. Stephan. ὅτι οὐδεμιᾶς. Schott. ὅσων οὐδεμιᾶς. Scalig. Dele ὅσων. Cont. Mallem: τῶν ἁπασῶν ὅσων οὐδεμιᾶς. *non aberat in ulla omnium, quotquot fuerunt, expeditione.* Elegans pleonasmus vocis ὅσων. sic μυρίας ὅσας ἰδίας, et πλείστων ὅσων μυριάδων, Philoni lib. III. de Vita Mosis; et πάνθ' ὅσα λεγόντων, de Leg. Special. p. 539. Utcunque legas, requiri videtur Articulus. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Ὅσων] Post ὅσων videtur ἰστρατεύσασθε deesse. *quotcunque militares expeditiones suscepistis, ab earum omnium nulla se passus est abesse.* Reisk.

Μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν] Π. μηδὲν ὠφελεῖν. H. Stephan. Cont. Legerim: μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν. Taylor. Forte leg. μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν. Markland.

Συνειδέναι ὑμᾶς] Scil. ἑαυτῷ φανερὸν ἔχοντι τὸν σύλλογον. Reisk.

Καὶ ἡμᾶς] Ad quod in vulgaribus paulo ante v. 6. redundat, huc transferendum et pone ἡμᾶς collocandum videtur. Idem.

Καὶ ἐμὲ μὲν, κ. τ. λ.] Horridiuscula sunt, quæ sequuntur, et turbata omnia. Non displicebunt fortasse, quæ proferat divinatio: Καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν ὡς τοὺς ἱππέας· ὑμῖν δ' οὐκ ἐξῆν εἰδέναι, οἷος ἦν τ. ψ. ἕως τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν. Taylor.

Ὑμῖν δ' οὐκ ἦν, * * * * ὅστ' εἰδέναι τοὺς ἱππέας etc.] Ita huno locum signo, cum manifestus sit defectus, ut mihi videtur. Mox pro διεφθάρη Schottus conjicit διασπάρη. nihil muta. διεφθάρη enim melius opponitur τῷ, σῶν ἦν, quam διεσπάρη. Sic Orat. XXI. al. ὑπὲρ διεφθάρησαν. et, τοὺς στρατιώτας διασωθῆναι καὶ διαφθαρῆναι, Demosth. Orat. περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ; ubi opponitur τὸ σώζεσθαι. Noster Orat. XXII. τὰς ναῦς διαφθαρῆναι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ. ita enim ibi reponendum ex MS. Stephani, pro ἐφθάρθαι. Sequitur: καὶ ἀνεσώθη εἰς τὴν Κατάνην, ἠλπιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν. Scribe: καὶ ἀνεσώθην — ἠλπιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν. *et ad Catanam salvus evaseram, gravis armaturæ miles inde profectus sum.* recoenset enim facta sua, quando erat ἱππεὺς, et quando ὁπλίτης. unde huno locum mox concludit ita: ὅστ' εἰδέναι πάντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἱππεύων τε καὶ ὁπλιτεύων· ὧν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. Vulgo deest ὧν, quam vocem bene addidit Stephanus. Markland. Mihi videtur locus sic esse leg. ὑμῖν δ' οὐκ ἦν πως εἰδέναι οἷος ἦν τ. ψ. omissis duobus vocabulis τοὺς ἱππέας, quæ a sua vera sede aberrarunt et huc irruperunt, pone ὑμῖν aliquot versibus post collocanda in illis ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. Reisk.

Ἠλπιζόμην] F. ἠλπίζόμην. Cont. Taylor.

ὥστε τῇ θεῷ τε [1] τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι πλέον ἢ τρι- 15
άκοντα μνᾶς καὶ τοῖς στρατιώτας εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν
τοῖς πολεμίοις ἦσαν. καὶ ἐπειδὴ Καταναῖοι ἠνάγκαζον
ἱππεύειν, ἵππευον, καὶ οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου [2] ἀπελ-
είπομεν, ὥστ' εἰδέναι πάντας οἵος ἦν τὴν ψυχὴν ἱππεύων
τε καὶ ὁπλιτεύων. [3] καὶ ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας
παρέξομαι.

687 MARTYRES.

Ζ. Ἀκηκόατε μὲν τῶν μαρτύρων, ὦ ἄνδρες δικασταί· 20
οἷος δ' εἰμὶ περὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω.
ἀφικομένου γὰρ ἐκεῖσε Συρακουσίου ὅρκιον ἔχοντος καὶ
ἑτοίμου ὄντος ὀρκοῦν καὶ προσιόντος πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν
ἐκεῖ ὄντων, ἀντεῖπον εὐθὺς αὐτῷ, καὶ ἐλθὼν ὡς Τυδέα
διηγούμην ταῦτα, καὶ συλλογὴν ἐποίει, καὶ λόγοι οὐκ
ὀλίγοι ἦσαν. ὧν δ' οὗν ἐγὼ εἶπον, καλῶ μάρτυρας.

MARTYRES.

688 σκέψασθε δὴ καὶ τοῦ πατρὸς τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔδωκεν
ἀποδοῦναί [4] μοι, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει [5] ἀγαθὸς ἦν,

[1] εἰς τὰς A. [2] ἀπελειπόμην T. R. A. [3] καὶ ὑπὲρ τούτων om. T. ἂν R. A.
[4] ἐμοὶ T. R. A. [5] ἀγαθὰ T. R. ἀγαθὴ A.

Τῇ θεῷ κ. τ. λ.] F. τῇ θεῷ τε εἰς δεκάτας — καὶ τοῖς στρατιώτας εἰς σωτηρίαν. IDEM. Videtur deesse aliquid, forte: τὰ εἰς σωτηρίαν etc. ut dicat, tantum captum fuisse prædæ et pecuniæ, quantum satis esset ad redimendos ex hostibus captivos milites nostros. MARKLAND. Post τοῖς στρατιώτας videtur vocab. περιῆσαι deesse. et ut superesset unde milites possent e captivitate redempti in patriam ad suos reverti. REISK.

Ὑμῖν] H. ἂν ὑμῖν. H. STEPHAN. CONT. TAYLOR.

Ὅρκιον] Aut est formula sacramenti militaris, aut charta, *Creditiva* appellamus, fidem faciens iis, quibus exhibetur, eum, cui data sit istuc charta, a magistratibus, quorum legatus esset, instructum esse auctoritate vel potestate milites conscribendi et sacramento adigendi. REISK.

Ἐκεῖσε] Nempe Τυδεύς. AUGER.

Καλῶ μάρτυρας.] Nusquam alibi, nisi fallor, ita loquitur, sed semper κάλει. Orat. XXXI. καί μοι κάλει αὐτὸν Δράτιον. et nulo post eadem Orat. κάλει μοι τοὺς μάρτυρας. Orat XII. τοὺς δὲ μάρτυράς μοι κάλει, et ita fere in singulis Orationibus. Nihil tamen muto. Demosthenes enim pariter loquitur, in Midiam: καὶ τούτων τοὺς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας. et ita iterum in eadem Oratione: et alibi passim. Mox, lego et distinguo: τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔδωκεν ἀποδοῦναί ἐμοί, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγαθὸς ἦν, ἢ ὦ. non ἀγαθά. Ἀγαθὸς τῷ ὑμετέρῳ πλήθει est quod passim dicit χρηστὸς, πρόθυμος, εὔνους τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. Sequitur: τά τε γὰρ ἄλλα ἀναγράπτα, καὶ ὅτι, ὅτε καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἦσαν, vel ἦσαν. domesticæ enim res inibi erant prescriptæ; et pretenes, ut quando res Siculæ compositæ essent, everterentur. Hæc omnia tribus modis tentat Schottus: cetera, inquam, nisi aliter MSS. Deinde, malim: ὑμῖν τε συνέφερε καὶ τοῖς ἄλλ. vulgo deest τε. MARKLAND.

Ἦν ἔδωκεν] Sed cui? videtur hic nomen ejus desiderari, cui addita fuit illa epistola a Polystrato, filio reddenda. REISK.

Πότερα] Adverbialiter sumitur, et idem valet ac πότερον. AUGER.

ἢ οὔ. τά τε γὰρ οἰκεῖα [1]ἐνεγέγραπτο, καὶ ἔτι, ὅτε καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν· καίτοι [2]ταὐτὰ ὑμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἄλλοις· ὥστ', εἰ μὴ εὔνους ἦν τῇ πόλει καὶ ὑμῖν, οὐκ ἂν ποτε τοιαῦτα ἐπέστελλεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν νεώτατον, οἷος εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἐγὼ ἀποδείξω. καταδρομῆς γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, [3]οἳ οὐ μόνον ἐνθάδε [4]ὅ τι οἷοί τ' ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους 689
ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς, ἐξελάσας ἐξ τῶν ἄλλων ἱππέων ἕνα ἀπέκτεινεν. ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὥστε νομίζειν μηδενὸς [5]ἧττον εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψυχήν. καί μοι ἀνάβητε [6]δεῦρο.

[7]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἦ: Πῶς οὖν οὐ χρὴ χάριν παρ' ὑμῶν ἀπολαμβάνειν, εἰ 690
τοιοῦτοι ἐσμέν; ἀλλ' ὧν μὲν ὁ πατὴρ διαβέβληται εἰς

[1] ἐνεγέγραπτο T. R. [2] ταῦτα T. R. A. [3] οἱ om. T. [4] ὅτε T.
[5] ἧττον T. [6] δεῦρο μάρτυρες. A. [7] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om. T. R. A.
[8] ἀλλ' om. T. ἢ R. A.

Ἢ οὔ] Post ἢ οὔ videtur deesse τὰ ἐγγεγραμμένα. REISK.

Ἀνεγέγραπτο] Malim ἐνεγέγρ. IDEM.

Καὶ ἔτι κ. τ. λ.] Ὡς, ὅτι καλῶς forte leg. vel sic: ὡς καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ. Quid si addatur ἐξῇ, ut hoc modo legatur: καὶ ἔτι, ὡς ὅτι καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ ἦσαν, vel ἐξῇ ἦσαν. Hæc annotavit Schottus. TAYLOR. Subauditur *ἐνεγέγραπτο. et præterea hoc erat in illis literis scriptum, mihi domum esse redeundum, donec res bene in Sicilia haberent.* Possent quoque hæc duo vocabula ἔτι ὅτε transponi, sic: *καὶ, ὅτε ἔτι καλῶς. dum adhuc bene haberent res.* REISK.

Ταῦτα] Lege ταὐτά. TAYLOR. *καὶ ταυτὰ* MS. quæ lectio si probetur, leg. sit: *καὶ ταυτὰ ἃ ὑμῖν — aliaque hujusmodi*, scil. in literis patris ad me scriptis exarata erant, *quæ vobis* —. REISK.

Οὐ μόνον ἐνθάδε κ. τ. λ.] Οἳ οὐ μόνον ἐνθάδε ὄντες οἷοί τ' ἦσαν. CONT. Lege: οἳ οὐ μόνον ἐνθάδε ὅ τι οἷοί τ' ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ, et quæ sequuntur. TAYLOR. Scribe, οἳ οὐ μόνον etc. constructione ita postulante. MARKLAND.

Ἀπὸ τοῦ τείχους] Deesse videtur significare. REISK.

Ἦσαν] Subaudi τῶν φυγάδων. IDEM.

Οἵτινες κ. τ. λ.] F. καὶ οἵτινες ὑμῶν, vel ἴσασιν in ἴσατε commutato. SCHOTT.

Ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες, ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντες παρῆτε etc.] Sic interpungendum: et pro ὅτε legendum οἵτε. Pro ἦττον recte Stephanus ἧττον. MARKLAND. Mihi videtur pro οἵτινες legi ὅτε, et pro ἦτε iterum pariter οἵτε. *tam illi qui nunc hic adsunt Athenis, vel huic judicio intersunt; quam qui adhuc in Hellesponto sunt, nondum reversi domum.* REISK.

Ἧττον] Π. ἧττονα. H. STEPHAN. TAYLOR. ἧττον. SOALIG.

Ἀνθρώπων] Ἀνθρώπων ἁπάντ. CONT.

Καὶ μοι ἀνάβητε δεῦρο. πῶς οὖν etc.] Supple: δεῦρο μάρτυρες. MAPTYPEΣ. Πῶς οὖν etc. Vanderlichius quoque semel inseruit vocem TESTES. geminari oportuit. Solennis hæc omissio, abbreviaturæ alicui forte debita, vel Notæ tachygraphicæ. MARKLAND.

Ὧν μὲν] Ἆρα ὧν μὲν. CONT.

Διαβέβληται εἰς ὑμᾶς ἀδίκως] Ἀδίκως, vel οὐ δικαίως. IDEM. Ratio postulat ἀδίκως. Vide ad fin. Orat. XV. MARKLAND.

ὑμᾶς [1] οὐ δικαίως, τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι; δι' ὃν δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα, [2] μηδεμίαν ὠφέλειαν γενέσθαι; ἀλλ' οὐ δίκαιον· ἀλλ' εἰ διὰ τὴν τούτου διαβολὴν δεῖ ἡμᾶς [3] πάσχειν, δίκαιοι ἐσμὲν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς χρημάτων γε ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ὑμᾶς ἐποιοῦμεν· ἀλλ' ἵνα, εἴ 40
ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἐξαιτούμενοι παρ' ὑμῶν τὴν ἀξίαν
χάριν ἀπολάβοιμεν. χρὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα
τοιούτους εἶναι, γιγνώσκοντας ὅτι, [4] ἐάν τις πρόθυμος εἰς
691 ὑμᾶς ᾖ, οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε. [5] ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν
δεηθῆναι πεπείρασθε, οἵοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς· [6] τοὺς δὲ ἄλλους
692 προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἄν τις
ὑμᾶς εὖ ποιῇ. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε [7] λόγον 161. 1

[1] οὐ om. T. [2] τούτων ἡμῖν μηδεμίαν A. [3] κακῶς πάσχειν A.
[4] ἐὰν - - - ᾖ post ἕνεκα ponit A. [5] (ἡμῶν - - - ὑμᾶς) T. R. A.
[6] ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους A. [7] λογίσησθε πάντων T.

Γιγνήμεθα] Subaudi τούτων ἡμῖν, quæ alius addidisset. Reisk.

Τούτου] I. e. κατὰ τούτου. Auger.

Πάσχειν] Alii κακῶς πάσχειν usurpant. nescio, an Noster quoque hic usurparit. Reisk.

Γιγνώσκοντας κ. τ. λ.] Quantum Schotti mentem intelligam, ita hunc locum ordinari voluit: γιγνώσκοντας ὅτι οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἵοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς), τοὺς δὲ ἄλλους (ἐὰν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ) προθυμοτέρους ποιήσετε, κ. τ. λ. Idem dicitur jussisse: πρόθυμος εἰς ἡμᾶς ᾖ pro εἰς ὑμᾶς. Sed circa hunc locum hominis sensa videntur editores pessima fide exscripsisse. Taylor. Omnia confusa sunt et perturbata. Sine unius literæ mutatione singula in suas sedes en tibi reducta: χρὴ δὲ ὑμᾶς, καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ· τοιούτους εἶναι γινώσκοντας, ὅτι οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τοὺς δὲ ἄλλους (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἵοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ. *oportet autem vos tales esse aliorum quoque causa, qui vestris forte rebus studeat: scientes, non nobis solum beneficium vos collaturos esse, sed et alios (nostrum enim jam, ante has preces, experimentum sumpsistis) promptiores reddituros esse, si meritam gratiam rependatis illi, quicumque vos beneficio afficiat.* Omnia jam clara; et egregia est sententia. Schottus quoque Parenthesin positam voluit post voces σὺς δὲ ἄλλους. Markland. Dubio vacat Schottum εἰς ἡμᾶς exarasse, erga nos. Cujus e conjectura sententia existeret non inconveniens, si πρόθυμος εἰς τινα εἶναι de judicibus clementia erga reos utentibus usurparetur. verum de civibus usurpatur virtute sua patriam ornare conantibus. Mentem utique suam Lysias paulo indisertius h. l. declaravit, quum hæc est: ὅτι, ἐὰν τῶν ἡμᾶς ἐλεεῖντες ἀφῆτε. οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τοὺς εἰς ὑμᾶς προθύμους γεγενημένους, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑμᾶς αὐτούς. *si nos absolvatis, non solum vos gratos et memores acceptorum beneficiorum esse (nos enim fuisse bene de vobis meritos), sed etiam commodis vestris una prospicere, neque magis nobis, qui bene de vobis mereri studeamus, prospicere, quam vobismet ipsis.* ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι, scil. ὑμᾶς — *nam etiamsi erga nos ingrati sitis, tamen id non multum vobis nocere posse, quia jam abstuleritis officia nostra: verum alios facietis vestri studiosiores, si gratiam acceptam in nobis reposuerit.* Reisk.

Ὃς ἄν τις] Accipi potest pro dicto per tmesin, ac si dictum esset consueto modo ὅστις ἄν. nescio tamen an h. l. præstet ὅτ' cum apostropho legi, id est, ὅταν τις. Idem. Non male. Auger.

Καὶ μηδαμῶς κ. τ. λ.] F. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λέγειν τὸ πάντων πονηρότατον. Taylor. Lege: λόγον τῶν (vel τὸν) πάντων πονηρότατον. *neque confirmabitis sententiam, omnium iniquissimam.* quæ sententia sequitur: λέγεται γὰρ etc. Absque Articulo Andocides de Myster. §. ϛ'. λόγον πάντων δυσκολώτατ' ἐστί

των πάντων πονηρότατον· λέγεται γὰρ τοὺς κακῶς πεπονθότας μεμνῆσθαι μᾶλλον ἢ τοὺς εὖ. τίς γὰρ ἔτι θελήσει χρηστὸς εἶναι, εἰ ἡττηθήσονται τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιούντων οἱ εὖ ποιοῦντες; ἔχει δ' [1] ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὕτω. περὶ ἡμῶν γάρ ἐστι ψῆφος ὑμῖν, καὶ οὐ περὶ χρημάτων. 693
ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν, ἡμῖν φανερὰ οὐσία, καὶ ἦν ὁ πατὴρ ἀγαθὸς γεωργός· ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων τούτων ἐστερήθημεν. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς, εἰδότες ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ εἴη πόθεν ἐκτίσομεν, αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς ἀξιοῦμεν εὑρίσκεσθαι χάριν.

β'. Καίτοι ὁρῶμέν γ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐάν τις παῖδας αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος κλαίῃ καὶ ὀλοφύρηται, τοὺς 694
τε παῖδας καὶ αὐτὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεοῦντας, καὶ ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἁμαρτίας διὰ τοὺς παῖδας, οὓς οὔπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται· ἡμᾶς δ' ἴστε ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς ὑμᾶς, καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἡμαρτηκότα. ὥστε πολλῷ δικαιότεροί ἐστε ὧν πεπείρασθε τούτοις χαρίσασθαι, ἢ οὓς οὐκ ἴστε ὁποῖοί τινες ἔσονται. πεπόνθαμεν δὲ τοὐναντίον τοῖς ἄλλοις ἀν-

[1] ὑμῖν om. A.

καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. Idem mendum, et in eadem voce, apud Xenophont. Ἑλλην. VII. p. 625. C. Legendum quoque puto βεβαιώσετε, in Futuro, ut ἀφελήσετε et ποιήσετε, paulo ante. MARKLAND.

Ἡμῖν] Ἦν μὲν. SCAL. F. Ἦν ἡμῖν. REISK. Subaudi ἦν. AUGER.

Αὐτῶν τούτων ἕνεκα etc.] Hæc quoque sententia obscurissima est, ex interpunctione et depravatione. Lego: ὥστε οὐ τῶν τοιούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς (εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ ἂν εἴη πόθεν ἐκτίσομεν), αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιοῦμεν εὑρίσκεσθαι χάριν. *non igitur nunc sumus vobis benevoli rerum hujusmodi* (facultatum nostrarum) *causa* (*probe enim scimus nobis non fore, unde solvamus, si mulctemur*), *sed olim benevoli cum fuerimus, nunc gratiam reposcimus.* Hic videtur esse sensus, satis obvius et perspicuus. corruptam puto vocem inutilem αὐτοὶ, vel deesse ἦσαν aut περίτεσον: quasi scriptum fuisset: περίτεσον δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, νῦν ἀξιοῦμεν etc. vel tale quidpiam. Inserui ἂν ante ἔσν. Phrasin εὑρίσκειν (idem quod Lysiæ εὑρίσκεσθαι) χάριν habes apud Lucam I. 30. et Actor. VII. 46. Sensu tamen diverso. MARKLAND. *Eam ipsam ob causam quod bonis eversi essent.* Divites enim possunt largitionibus gratiam populi redimere, iramve placare. pauperes autem, quo gratiam apud populum ineant, aliud nihil quam corpus operamque manuum et lacertorum habent. REISK. Cf. D'Orville ad Char. Aphrod. I. II. c. 9. p. 209.

Ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἁμαρτίας etc.] Matthæus IX. 6. ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας. MARKLAND. Locus corruptus et lacer. SCHOTT. Qui in Observ. human. IV. 10, hæc adjecit: 'Locus sane est, mihi quidem impeditus. Tentabam sic meliorem facere ac perspicuum, quatuor duntaxat vocalis mutatis, unaque omissa: Εἰ δὲ τοῦτον ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς ἡ ἐμὶν ἰδίως συνεσόμεθα, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις, ὑμῶν τε ἀνάξια πάσχοντες καὶ τῆς πόλεως.' Sed fortasse nihil est opus, modo legas nova distinctione: ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ, ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξια καὶ τῆς πόλεως. TAYLOR.

θρώποις. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς παῖδας παραστησάμενοι 15
ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς, ἡμεῖς δὲ τὸν πατέρα τουτονὶ καὶ ἡμᾶς
ἐξαιτούμεθα, μὴ ἡμᾶς ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε,
ἀντὶ δὲ πολιτῶν ἀπόλιδας· ἀλλὰ [1] ἐλεήσατε καὶ τὸν πατέρα
695 γέροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς
ἢ οὕτως ἡμῖν ἡδέως συνέσται, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ [2] αὐτῷ,
ὄντες ὑμῶν τε ἀναξιοι καὶ τῆς πόλεως; ἀλλ' ὑμῶν δεόμεθα
τρεῖς ὄντες ἐᾶσαι ἡμᾶς ἔτι προθυμοτέρους γενέσθαι. δεόμεθα 20
οὖν ὑμῶν πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἑκάστῳ, ὅτῳ μέν
εἰσιν υἱεῖς, τούτων ἕνεκεν ἐλεῆσαι· ὅστις [3] δ' ἡμῖν ἠλιτιώτης
696 τυγχάνει ἢ τῷ πατρὶ, ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε, καὶ μὴ
ἡμᾶς βουλομένους εὖ ποιεῖν τὴν πόλιν ὑμεῖς κωλύσητε. δεινὰ
δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ ὑπὸ τῶν πολεμίων μὲν ἐσωθημεν, οὓς
εἰκὸς ἦν διακωλύειν μὴ σώζεσθαι, παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν
[4] εὑρησόμεθα τοῦ σωθῆναι.

[1] Ἐλέησατε A. [2] αὐτῷ ὄντες, T. αὐτῷ, ἀκαίρους A. [3] δ' om. F.
[4] εὑρησόμεθα ἄξιοι τοῦ A.

Ἐλέησατε] Π. ἐλεήσητε. H. STEPHAN.

Ἀπολεῖτε, πῶς ἢ οὕτως ἡμῖν — ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις etc.] Stephanus pro ἡμῖν et ἡμεῖς conjicit ὑμῖν et ὑμεῖς. Schottus putat locum corruptum et lacerum. Mihi omnia sana videntur, si recte capiatur ἀπολεῖτε perditis, scil. exilio: prout ex sequentibus patet. Sic Orat. XVIII. ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι, ubi de *mulcta* loquitur. Demosthenes πρὸς Εὐβουλ. ὥσπερ φυγάδος ἤδη μου ὄντος, καὶ ἀπολωλότος, ubi ultima vox de *exilio* capienda est, et ita ἀπολέσητε paulo post, ad finem istius Orationis. Paulo ante pro ἐλέησατε recte Stephanus ἐλεήσητε, et mox ὅστις δὲ ἡμῖν pro ὅστις ἡμῖν. MARKLAND.

Ἐν τῷ αὐτῷ] Comma, quod olim pone ὄντες stabat, tollendo illuminavi sententiam. ἐν τῷ αὐτῷ idem est atque ὁμοῦ, vel ἅμα. Est ergo idem, ac si dixisset: ὄντες ἀνάξιοι ὑμῶν ἅμα, καὶ τῆς πόλεως, *si simul vobis et vestræ civitati simus dedecori.* Sunt autem civitatibus et judicibus dedecori hi cives, qui, cum bene de republica meriti fuissent, condemnati iniquis judiciis et ad miserrimam paupertatem redacti, civitati immemorem animum, et judicibus cupiditatem atque iniquitatem ita exprobrant, ut Plinius junior domum nimis caro emptam domino intuenti stultitiam ait exprobrare. Indignum enim est illustri civitate, cui magnos et excelsos par est animos esse, civium ingentia de se merita oblivisci, aut injuriis ulcisci. Indignum est fame et æquitate judicum, iniquis judiciis insontes pessumdare. REISK.

Ὅστις ἡμῖν] Π. ὅστις δὲ ὑμῖν. H. STEPHAN. TAYLOR.

Τῷ πατρὶ] Post τῷ πατρὶ videtur τὴν ἡλικίαν deesse. REISK.

Εὑρησόμεθα] Aut post εὑρησόμεθα, aut post σωθῆναι deesse videtur ἄξιον. *si a vobis nihil impetremus, quod tanti sit, ut operæ pretium fecisse videamur, nos ex hostium telis et captivitate liberando.* σωθῆναι hic non est judicio absolvi, sed vitam et corpus salvum e bellis domum referre. Vel etiam sic legi possit: μηδὲν εὑρησόμεθα δικαίως ἀνάξιοι τοῦ σωθῆναι, scil. παρ' ὑμῶν. IDEM.

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ

ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio egregia et luculenta, in qua Reus (quisquis demum sit) suspicionem δωροδοκίας a se amoliturus, commendo totius vitæ institutæ et plurima in remp. merita, non ex lege, sed propria voluntate profecta. Nonnullis video fraudem fuisse orationis initium, quibus exordium malique alia deesse constat. Verbis uter postremi editoris. Pag. ed. H. Steph. Pag. ed. Reisk.

161. 31 α'. ΠΕΡΙ μὲν τῶν κατηγορημένων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, 697
ἱκανῶς ὑμῖν ἀποδέδεικται· ἀκοῦσαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ὑμᾶς ἀξιῶ, ἵν' ἐπίστησθε περὶ [1]οἵου τινὸς ὄντος ἐμοῦ ψηφιεῖ- 698
σθε. ἐγὼ γὰρ ἐδοκιμάσθην μὲν ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος,
35 καταστὰς δὲ χορηγὸς τραγῳδοῖς ἀνήλωσα τριάκοντα μνᾶς,
καὶ τρίτῳ μηνὶ Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ δισχιλίας
δραχμὰς, ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος εἰς πυρρίχιστὰς
Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκτακοσίας· ἔτι δ' ἀνδράσι
χορηγῶν εἰς Διονύσια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος ἐνίκησα, καὶ
ἀνήλωσα σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθέσει πεντακισχιλίας

[1] ὅτου T. R.

ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ] ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΣ. Cont. Nescio, an ad laudem hoc adjectum sit a magistellulis, cum contrarium in vituperationem addoci videam. Aristoph. Acharn. 516.

'Αλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
"Ατιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα·

Uti quoque παράσημον νόμισμα et ῥέτωρ παράσημος. Videantur Harpocr. et Lexicographi. Tantundem scio, quid sibi velit Hesych. in hac voce exponenda: 'Απαράσημον· ἀσυνάστατον, ἀπαρεγχείρητον. Unum hoc scio, exstare in libris editis Antiphontis orationem cum eadem nota, eamque (quicunque demum recte) male certe intellexisse Palmerium, qui interpretatus est, sine nomine. 'Απολογία δωροδοκίας ἀπαρασήμου Cod. Vatic. TAYLOR. Mihi videtur Palmerius verum vidisse, vocabulum ἀπαράσημος interpretans, sine nomine. Caret hac oratio nomine rei sese defendentis. Nomina reorum sunt σημεῖα, notæ, unde oratorum Atticorum et Romanorum orationes inter se distinguuntur. Qui orationes illas duas in Midiam s. c. et in Cononem, aut pro Roscio Amerino et pro Milone inter se distinguas, ubi signa ipsarum, nomina reorum, ipsis detraxeris? REISK.

Παρὲ ὅτου τινὸς ἐμοῦ ψηφιεῖσθε] Scribe: οἵου τινὸς ἐμ. Exempla ubique. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Τρίτῳ μηνὶ] Subaudi μετὰ ταῦτα. REISK.

δραχμὰς, καὶ ἐπὶ Διοκλέους Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς κυκλικῷ χορῷ τριακοσίας. τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριηρ- 40
699 ἄρχουν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐξ τάλαντα ἀνήλωσα. καὶ τοσαύτας δαπάνας δαπανώμενος, καὶ καθ' ἡμέραν ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύων καὶ ἀποδημῶν, ὅμως [1] εἰσφορὰν τὴν μὲν τριάκοντα μνᾶς, τὴν δὲ τετρακισχιλίας δραχμὰς εἰσενήνοχα. ἐπειδὴ δὲ κατέπλευσα ἐπὶ Ἀλεξίου ἄρχοντος, εὐθὺς ἐγυμνασι-
ἄρχουν εἰς Προμήθεια, καὶ ἐνίκων ἀναλώσας δώδεκα μνᾶς. καὶ ὕστερον κατέστην χορηγὸς παιδικῷ χορῷ, καὶ ἀνήλωσα 162. 1
πλέον ἢ πεντεκαίδεκα μνᾶς. ἐπὶ δὲ Εὐκλείδου ἄρχοντος
700 κωμῳδοῖς χορηγῶν Κηφισοδότῳ ἐνίκων, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς· καὶ Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς ἐχορήγουν πυρρίχισταῖς ἀγενείοις, καὶ ἀνήλωσα ἑπτὰ μνᾶς. νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν ἀμιλλώμενος ἐπὶ Σουνίῳ, 5
ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς. χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται πλέον ἢ τριάκοντα μναῖ. καὶ τούτων ὧν κατέλεξα, εἰ ἐβουλόμην κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ λειτουργεῖν, οὐδ' ἂν τὸ τέταρτον μέρος ἀνήλωσα.

[1] εἰσφορὰς A.

Κυκλικῷ] Vel κυκλίῳ, ut alii plerique. Plutarch, in Andocide, fin. Καὶ αὐτὸς δὲ ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῳ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἄντικρυς τοῦ θωρίκου σελίνου. Suid. in Πύθιον: Πύθιον ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δήλιοι, ὑπὸ Πεισιστράτου γενόμενον, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν, οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια. Sed utroque modo scribitur, unde textum Horatii in Arte Poetica 136. sollicitare non debuit Bentleius ὁ κριτικώτατος. Taylor.

Τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον] Intelligo a Theopompo archonte ad Alexiam. Auger.

Ἑπτὰ ἔτη] Vir doctissimus nescit, unde hæc dici possint, quoniam inter Theopompi et Dioclis præturam, non septennium, sed unus tantum annus intercessit. Itaque suo acumine, id est nullo, corrigit: τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριήραρχουν, ἑπτὰ ἔτη ὧν καὶ ἐξ τάλαντα ἀνήλωσα. Vir ille doctissimus est S. Petit. in Commentario de LL. Atticis, p. 265. Sed fallitur, neque enim per τὸν μεταξὺ χρόνον illud tempus designatur. Nam ut procedente oratione discimus, Reus triremi præfuit, sub Imperio X. virorum, et in prœlio ad Arginusas, et Alexia prætore domum rediit, quem omnia gesta sunt Olymp. 93. post Theopompi, Glaucippi et Dioclis præturas altera. Et profecto si a Theopompo ad Alexiam numeres, anni erunt totidem, quot exhibentur. Taylor.

Ὅμως εἰσφορὰν, τὴν μὲν, — τὴν δὲ, — εἰσενήνοχα] Lege: εἰσφοράς. Patet ex Distributivis, τὴν μὲν, τὴν δὲ. Markland.

Κηφισοδότῳ] Videtur hic saltandi magister fuisse, cujus arti debebat hoc defensor hujus causæ, quisquis fuit, ut chorus sub ipso productus reliquos choros saltando vinceret. Reisk. *choregum agens Cephisodoto*, i.e. choregum agens, dum Cephisodotus esset chori dux vel magister. Auger.

Τριήρει μὲν] Μὲν hoc respondet opposito δὲ, non proximo, sed illi, quod p. 517. 1. legitur, in illis τὸν δὲ χρόνον, ὃν — Reliqua χωρὶς δὲ ad μέρος ἀνήλωσα pro parenthetis seu interjectis habeo. Reisk.

Ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας] Possit videri ἐνίκησα subaudiri oportere, verum ἐλειτούργησα, vel tale quid malim. Idem. Ad hos accusativos repete πένεσα, subaudi κατὰ, et intellige ἀρχιθεωρίας et ἀρρηφορίας munera quædam publica, in quibus certamen erat inter gerentes, et præmia victoribus. Auger.

Β'. Τὸν δὲ χρόνον ὃν ἐτριηράρχουν, ἡ ναῦς ἄριστά μοι ἔπλει παντὸς τοῦ στρατοπέδου. τεκμήριον δὲ τούτου ὑμῖν μέγιστον ἐρῶ. πρῶτον μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὃν ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην μὴ συμπλεῖν μοι, οὔτε φίλος ὢν οὔτε συγγενὴς οὔτε φυλέτης ἔπλει ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς. καίτοι ὑμᾶς οἶμαι εἰδέναι ὅτι στρατηγὸς [1] ὢν, ᾧ ἐξῆν ποιεῖν ὅ τι ἐβούλετο, οὐκ ἄν ποτε ἀνέβη ἐπ' ἄλλην ναῦν εἰ μὴ τὴν ἄριστα πλέουσαν, μέλλων αὐτὸς [2] κινδυνεύσειν. ἐπειδὴ δὲ [3] ἐκείνους 701
μὲν ὑμεῖς ἐπαύσατε τῆς ἀρχῆς, τοὺς δὲ μετὰ Θρασύλλου δέκα εἵλεσθε, οὗτοι πάντες ἐβούλοντο ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεὼς πλεῖν, ἀνέβη μέντοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέστρατος ὁ [4] Φρεάρριος, ἀποθανόντος δὲ τούτου ἐν Μιτυλήνῃ, [5] Ἐρασινίδης μετ' ἐμοῦ συνέπλει. καίτοι οὕτω παρεσκευασμένην τριήρη πόσα οἴεσθε ἀνηλωκέναι χρήματα, ἢ πόσα τοὺς πολεμίους εἰργάσθαι κακὰ, ἢ πόσα τὴν πόλιν εὖ πεποιηκέναι; τεκμήριον δὲ τούτου μέγιστον· ὅτε γὰρ ἐν τῇ τελευταίᾳ ναυμαχίᾳ αἱ νῆες διεφθάρησαν, οὐδενός μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ — ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ [6] καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε διὰ τὴν γενομένην συμ- 702
φορὰν —, ἐγὼ τήν τε ἐμαυτοῦ ναῦν ἐκόμισα καὶ τὴν Ναυσιμάχου τοῦ Φαληρέως ἔσωσα. καὶ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης [7] ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς· εἶχον γὰρ χρήμασι πείσας κυβερνήτην Φαντίαν ἅπαντα τὸν χρόνον, ὃς ἐδόκει τῶν Ἑλλήνων ἄριστος εἶναι, παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀκό-

[1] ὢν om. T. R. A. [2] κινδυνεύειν T. [3] ἐκεῖνοι A. [4] Φρεάριος T. A. [5] Ἐρασινείδης T. R. A. [6] δὲ T. [7] ἐγίγνετο T. R. A.

Ἐκείνους] Potius ἐκεῖνον, Alcibiadem sc. TAYLOR. Scribendum ἐκεῖνον, sc. Alcibiadem: de quo loquebatur verbis præcedentibus. Paulo post, Ἐρασινείδης idem opinor est, quem Thucydides et Xenophon Hellen. I. sæpe vocant Ἐρασινίδην. et pro Θρασύλλου Idem scribit Θρασύλου. MARKLAND. Vulgata bene videtur habere. Alcibiadem cum reliquis novem ejus collegis. REISK.

Αὐτοῖς] Melius forsan legeretur ἀλλήλοις. AUGER.

Στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ), ἐπειδὴ δὲ τοῖς τριηράρχοις — συμφορᾶν. ἐγὼ etc.] Stephanus delet δέ. Pro eo legendum puto καί, et locum ita distinguendum: εἰδότός μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε — συμφορᾶν), ἐγὼ τήν τε ἐμαυτοῦ etc. MARKLAND. Conformavi locum hunc ad mentem Marklandi. Ut etiam hujus rei mentionem faciam, quæ gloriosa mihi est, solus ego inter omnes trierarchos navem meam salvam domum reduxi, meismet auspiciis, tametsi nullus mecum esset imperator. Nam cæteri trierarchi rem ita gesserunt male, ut ipsis perinde, atque imperatoribus, succenseretis. REISK.

Πρὸς ἐκεῖνον] F. πρόσπλουν. TAYLOR. Vehementer errat vir doctus. optime habet vulgata. milites classiarii et remiges ad bonum gubernatorem qui sunt, hi sunt ei pares atque consentanei, eo digni, perinde

λουθον. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἐπίστασθε, ὅσοι ἐτυγχάνετε ὄντες ἐκεῖ τῶν στρατιωτῶν. κάλεσον [1] δὲ καὶ Νυσίμαχον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

αἱ μὲν τοίνυν σωθεῖσαι τῶν νεῶν δώδεκα ἦσαν· ἐγὼ δ' ὑμῖν δύο ἐκόμισα, τὴν ἐμαυτοῦ καὶ τὴν Ναυσιμάχου τριήρη.

703 γ'. Καὶ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, [2] νυνὶ δέομαι οὐ δωρεὰν, ὥσπερ ἕτεροι, [3] ἀντὶ τούτων παρ' ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλὰ μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ, ἡγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι παρά τε ἑκόντος ἐμοῦ καὶ παρ' ἄκοντος λαμβάνειν. καὶ οὐ τοσοῦτόν μοι μέλει εἴ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπόλεσαι· ἀλλ' οὐκ ἂν δεξαίμην ὑβρισθῆναι, οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, ἐμοὶ μὲν ἀχάριστα εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα, ἐκείνους δὲ δοκεῖν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν προεῖνται τῶν σφετέρων αὐτῶν. ἂν οὖν ἐμοὶ πεισθῆτε, τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ τὰ λυσιτελοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς αἱρήσεσθε. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ ἄνδρες

704 δικασταὶ, τὰ [4] προσιόντα τῇ πόλει ὡς ὀλίγα ἐστὶ, καὶ ταῦτα ὡς ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων ἁρπάζεται· ὥστ' ἄξιον ταύτην ἡγεῖσθαι πρόσοδον βεβαιοτάτην τῇ πόλει, τὰς οὐσίας τῶν [5] ἐθελόντων λειτουργεῖν. ἂν οὖν εὖ βουλεύσησθε, οὐδὲν ἧττον ἐπιμελήσεσθε τῶν ἡμετέρων χρημάτων ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, εἰδότες ὅτι ἔξετε πᾶσι χρῆσθαι τοῖς ἡμετέροις ὥσπερ καὶ πρότερον. οἶμαι δὲ πάντας ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὅτι τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι

[1] δέ μοι ὅμως Ναυσίμαχον A.
[2] νῦν T. R. A.
[3] ἀντὶ τούτων om. T.,
[4] προσόντα T.
[5] Σελόντων T. R. A.

boni atque ille est. Valet idem atque insequens ἀκόλουθον. REISK.

Ναυσίμαχον] Ναυσίμαχον cum Palm. et Schott. TAYLOR. Roote: nisi ibi legendum Ναυσιμάχου. MARKLAND. Καὶ ante nomen hoc proprium aut deletum velim, aut cum μοι, aut cum μοι ὅμως mutatum. REISK.

Ἡγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι] Conjunctio καὶ, quæ nullius usus est hoc loco, videtur innuere aliquid deesse. Forte: ἡγούμενος ἐμοὶ (vel ἐμοί τε) δεινὸν, καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι. Sic ad fin. Orat. ἡγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν, ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, al etc. Mox: οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένους τὰς λειτουργίας, vertenda erant, neque exemplum præbere iis, qui detractant (vel subterfugiunt) munera publica. Male Vanderbeidius et confuse: si publicis ministeriis fungentes nihil præcipuum habeant præ iis, qui eadem detrectare solent. ἀδιδυσίνει τὰς λειτουργίας vocat Demosth. πρὸς Λεπτίνην, quod Noster διαδίεσθαι. et ἀναχώρησιν καὶ διαδίεσθαι, adv. Phænippum. MARKLAND.

Ἐκείνους] Rectius ἐκείνας. TAYLOR.

Τὰ προσιόντα] Sic dedi de meo, pro προσόντα vulgari. vectigalia reipublicæ. REISK.

ταμίας τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων. ἐὰν δέ μὲ πένητα ποιήσητε, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀδυνήσετε· ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα διανεμοῦνται, ὥςπερ καὶ τἄλλα.

163. 1 δ'. Ἄξιον δέ ἐστιν ἐνθυμηθῆναι, ὅτι πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι, καὶ πένητα γενόμενον ἐλεῆσαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντι φθονῆσαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας, ἵνα τῶν μὲν ἑτέρων [1] μὴ ἐπιθυμήσωσι, τὰ δὲ
5 σφέτερα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκωσιν. ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες 705
δικασταί, — καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀχθεσθῇ — πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν, ἢ ἐμὲ νυνὶ κινδυνεύειν ὡς τοῦ δημοσίου χρήματα ἔχοντα. τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω, ὥςτ' ἰδίᾳ [2] μὲν φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι, καὶ οὐκ ἐπὶ ταῖς
10 περιαυσι μέγα φρονῶ, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένοις, 706
ἡγούμενος τούτων μὲν αὐτὸς αἴτιος εἶναι, τὴν δὲ οὐσίαν ἑτέρους μοι καταλιπεῖν, καὶ διὰ ταύτην μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀδίκως συκοφαντεῖσθαι, δι' ἐκείνα δὲ ὑφ' ὑμῶν [3] δικαίως σώζεσθαι. ὥςτ' οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐζητήσαντο παρ'

[1] μὴ om. T. [2] μὲν τῶν T. R. μὲν τῶν ἐμῶν A. [3] δικαίως ἂν A.

Καὶ ὑμᾶς] Si καὶμὲ hic non deest, subaudiendum certe est. *non me solum, sed una vos ipsos quoque lædetis.* IDEM.

Καὶ ταῦτα] *etiam hæc bona mea administrabunt pari, atque reliqua vestra administrant, modo,* h. e. rapacitate atque furacitate. IDEM.

Τοιούτους πολίτας] Qualis nempe ego erga vos fui. IDEM.

Ἐπιθυμήσωσι] Μὴ ἐπιθυμήσωσι. CONT. SCHOTT. Recte. Sic Orat. XXV. ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. ubi eadem omnia. MARKLAND. Addidi μὴ, quod vulgatis deest. τῶν ἑτέρων idem est atque τῶν ἑτέρας ὄντων ἀγαθῶν. *bonorum quæ sunt in aliorum potestate.* Fuit, cum suspicarer legendum τῶν μὲν γερῶν. *præmia virtutis quidem appetant,* cujusmodi sunt honores in republica, imagines, statuæ, tituli saxis insculpti, convictus in Prytaneo, coronæ aureæ. illa autem præmia sua in rempublicam liberalitate promererentur. REISK.

Τῶν φείδομαι] Τῶν ἐμῶν φειδ. CONT. Vel dele istud τῶν, vel lege eum vivo erudito τῶν ἐμῶν. Utrumvis erit necessarium. Prius malim. TAYLOR. Legò: τῶν ἐμῶν φείδομαι. ut supra: τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι, ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι. et paulo ante: τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ ζηλωτὴν ὑμῖν ἴσομαι ταμίας. Potes etiam legere: τῶν ὄντων φείδομαι. MARKLAND. Aut cum viris doctis ἐμῶν est, interponendum, aut ὄντων, aut ὑπαρχόντων. Observari hic velim lusum in vocabulis φείδομαι et ἥδομαι, dignum Lysia Sophista: nisi potius ei videatur excidisse fortuito. REISK.

Ἑτέρους μοι] Ἑτέροις μοι. SCHOTT. Quam indigne homine in literis exercito! TAYLOR. Festiuanter Schottus et recte contra mentem Auctoris, ἑτέρους με καταλιπεῖν. Optime habet ἑτέροις μοι. Explicat Ovidius, noto isto, Metam. XIII. v. 140.

"Nam genus, et proavos, et quæ non fecimus ipsi,
Vix ea nostra voco."

Mox, pro σώζεσθαι malim σωθήσεσθαι. MARKLAND. Interpone ἂν potestimi, ut in re dubia, esseine absolvendus, an condemnandus. σώζεσθαι, si ἂν ἄρα σωθήσομαι. REISK.

ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν, καὶ εἰ παρ' ἄλλοις ἐκινδύνευον, ὑμᾶς εἶναι τοὺς δεομένους ὑπὲρ ἐμοῦ. τοῦτο [1]δ' οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι, ἢ ὡς αἰσχρὰς δίκας δεδίκασμαι, ἢ ὡς αἰσχροῦ τινὸς αἴτιός εἰμι, ἢ ὡς τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἀσμένως εἶδον· ὑπὲρ ἁπάντων δὲ καὶ [2][τῶν] ἰδίων καὶ
707 [3]τῶν δημοσίων οὕτως ἠγοῦμαί μοι πεπολιτεῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰδέναι, ὥστε οὐδὲν [4]δεῖν με ἀπολογήσασθαι περὶ αὐτῶν. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὴν αὐτὴν ὑμῶν περὶ ἐμοῦ γνώμην ἔχειν ἥπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ, καὶ μὴ μόνον τῶν δημοσίων λειτουργιῶν μεμνῆσθαι, ἀλλὰ [5]καὶ τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐνθυμεῖσθαι, ἡγουμένους ταύτην εἶναι τὴν λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην, διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα, καὶ [6]μήθ' ἡδονῆς ἡττηθῆναι μήθ' ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι, ἀλλὰ τοιοῦτον παρασχεῖν ἑαυτὸν ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν μήτε μέμψασθαι μήτε δίκην τολμῆσαι [7]προσκαλέσασθαι.

708 ε'. Οὔκουν ἄξιον, ὦ ἄνδρες δικασταί, πεισθέντας κατηγόροις τοιούτοις ἐμοῦ καταψηφίσασθαι, οἳ περὶ ἀσεβείας μὲν ἀγωνιζόμενοι τηλικοῦτοι γεγόνασιν, [8]οὐ δυνάμενοι δ' ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι ἑτέρων

[1] γε εἰπεῖν T. R. A. [2] [τῶν] om. T. R. A. [3] τῶν om. T. A. [4] δεῖ T. [5] καὶ om. T. [6] μήθ' ὑφ' T. R. A. [7] προκαλέσασθαι T. R. [8] οὐκ ἂν δυν. T. R. A.

Τοῦτό γε εἰπεῖν κ. τ. λ.] Οὐδὲ τοῦτό γε. CONT. Cum interrogatione hæc omnia, ut recte animadvertit Stephanus. Quod cum non animadvertit Scaliger, legit: τοῦτό γε εἰπεῖν οὐκ ἔχοι τις. TAYLOR. Lego: τοῦτο εἰπεῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις. sic infra: οὐ γὰρ ἂν ἔχαμι ὅ, τι μεῖζον αὐτοῖς ξυξαίμην κακόν. Passim hæc phrasis occurrit. Stephanus vulgatæ interrogationem addit, eodem sensu. Sed Lysianus scribendi mos istud alterum postulat, nisi fallor. MARKLAND. Videtur sic leg. δεόμενος ὑπὲρ ἐμοῦ. ἀλλ' οὐδὲ κατ' ἐμοῦ τοῦτό γε. REISK.

Αἴτιός εἰμι] Interpouendum videtur ὑμῖν. IDEM.

Δέομαι οὖν ὑμῶν, κ. τ. λ.] Hæc citantur a Suida in τέως, licet corrupte. Ubi observare est auctoris nomen excidisse, orationis solummodo conservari. TAYLOR.

Δίκην τολμῆσαι προκαλέσασθαι] Lege: προσκαλέσασθαι. Orat. VI. προσκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα. Harpocration: προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Vide Pollucem VIII. 6. segm. 39. et Viros doctos ad segm. 61. ejusdem Libri. Δίκην προσκαλέσασθαι idem videtur ac εἰς δίκην προκαλέσασθαι. Xenophon Hellen. VII. 4. 11. καὶ δίκας τῶν φλιασίων προσκαλουμένων, οὐκ ἐδίδοσαν. ubi tamen Leunclavius mavult προκαλουμένων. MARKLAND. Leg. videtur μήτ' εἰς δίκην τολ. προσκαλ.

Τηλικοῦτοι] Potest pariter ad potentiam atque ad ætatem referri. Priorem modum in Latinis meis expressi; sin autem posteriorem præferas, erit hæc sententia: In perpetuis contentionibus forensibus, iisque in causis gravissimis et capitalibus, ut sunt causæ impietatis, ad hoc, quod agunt, ætatis provectioris perveneruut. REISK.

κατηγορεῖν τολμῶσι. καὶ ἐὰν Κινησίας οὗτω διακείμενος πλείους στρατείας ἐστράτευται, οὗτοι περὶ τῶν τῆς πόλεως ἀγωνιοῦσι. καὶ ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἔσται, οὐ συμβαλοῦνται, πάντα δὲ ποιοῦσιν ὅπως ὑμεῖς τοῖς εὖ πεποιηκόσιν [1] ὀργισθήσεσθε. οὗτοι μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐν τῷ δήμῳ κατείποιεν ὑμῖν τὰ σφέτερα αὐτῶν ἐπιτηδεύματα· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ τι τούτου μεῖζον αὐτοῖς 709
εὐξαίμην κακόν· ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ μὴ καταιγνῶναι Δωροδοκίαν ἐμοῦ, μηδ' ἡγήσασθαι τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ [2] ἐγὼ βουληθείην ἄν τι κακὸν τῇ πόλει γενέσθαι. μαινοίμην γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τὴν μὲν πατρῴαν οὐσίαν φιλοτιμούμενος εἰς ὑμᾶς ἀνηλίσκοιμι, ἐπὶ δὲ τῷ τῆς πόλεως κακῷ παρὰ τῶν ἄλλων Δωροδοκοίην. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐκ οἶδ' οὕστινας ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθην περὶ ἐμοῦ δικαστὰς γενέσθαι, εἴπερ χρὴ τοὺς εὖ πεποιηθότας περὶ τῶν εὖ πεποιηκότων εὔχεσθαι τὴν ψῆφον φέρειν. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, — ἐπιθυμῶ γὰρ καὶ τούτων μνησθῆναι — οὐδεπώποτε λειτουργεῖν ὑπὲρ ὑμῶν δέον [3] ἐμνήσθην εἰ [4] τοσούτῳ πενεστέρους τοὺς παῖδας κατα- 710
λείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ μὴ προθύμως ποιήσω τὰ προσταχθέντα· οὐδ' εἴ ποτε κινδυνεύσειν ἐν ταῖς ναυμαχίαις μέλλοιμι, οὐδεπώποτ' ἠλέησα οὐδ' ἐδάκρυσα οὐδ' ἐμνήσθην

[1] ὀργισθῆσθε T. [2] ἐγὼ περιδέους βουλ. A. [3] ἐλογισάμην A. em. T. R. [4] τοσοῦτον T.

Ὧν Κινησίας]. Addunit in comparationem Cinesiam, eo quod vulgo habebatur parum virilis et mulierosus, et eo nomine traducitur ab Aristophane in Lysistrata. PALMER. Non intelligo. Cæterum de hoc Cinesia vide Harpocrationem; cujus tempore exstabant Duæ Orationes Lysiæ in eum scriptæ. MARKLAND. ὧν refertur ad οὗτοι. *et hi quibus plures expeditiones Cinesias*, i. e. et hi indignantur de rebus civitatis, quum Cinesias plures quam ipsi expeditiones fecerit. AUGER.

Ἃ ἐγὼ] Ἃ ἐγὼ λαβὼν. CONT. Rectius ἂν ἐγὼ, Scal. TAYLOR. Sensui aliquid deest. Forte: ἃ ἔχων ἐβουλήθην ἂν etc. *neque ullas pecunias tantas esse putetis, ut, iis acceptis, vellem aliquid infortunii civitati obvenire.* Orat. XXVIII. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἂν ὑμεῖς ἐτυθήσεσθε, ἔστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. et XXIX. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα ἃ ὑμεῖς, οὓς ἐὰν λαμβάνητε ἀδικοῦντας, ἀνατρέψει τιμωρεῖσθαι. Nisi malis: περὶς ἃ ἐγὼ βουληθείην, vel ἃ ἐγὼ λαβὼν βουληθείην. eodem sensu. MARKLAND. Interponendum videtur λαβὼν aut δεξάμενος. REISK.

Οὕστινας] Οὕστινας ἄλλους. CONT. Subaudi ἄλλους μᾶλλον. Sed ἂν addi velim. ut si sic dixisset: οὐκ οἶδ' οὕστινας ἄλλους μᾶλλον ἄν, ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθην. REISK.

Δίον] Post δίον videtur ἐλυπήθην, vel potius ἐνεθυμήθην deesse. IDEM.

Εἰ τοσοῦτον] Ἐλογισάμην εἰ τοσοῦτον, aut aliquid simile suppleri jubet Schott. [et Contius]. ἐλυπησάμην alii. TAYLOR. Tale aliquid certe deest. MARKLAND. Subaudi ὅσον ἂν ἐγὼ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι. REISK.

Ἠλεήσα] Perinde esse puto, sive absolute hic positum habeatur hoc verbum pro sensu commiserationis affici, sive respe-

γυναικὸς οὐδὲ παίδων τῶν ἐμαυτοῦ, οὐδ' ἡγούμην δεινὸν
εἶναι εἰ τελευτήσας ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸν βίον ὀρφανοὺς
καὶ πατρὸς ἀπεστερημένους αὐτοὺς καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ
μᾶλλον εἰ σωθεὶς αἰσχρῶς ὠνείδη καὶ ἐμαυτῷ καὶ ἐκείνοις 164. 1
περιάψω. ἀνθ' ὧν ὑμᾶς ἀπαιτῶ νῦν τὴν χάριν, καὶ ἀξιῶ,
ἐν τοῖς κινδύνοις ἐμοῦ τοιαύτην περὶ ὑμῶν γνώμην ἔχοντος,
ὑμᾶς νυνὶ ἐν τῷ θαῤῥαλέῳ ὄντας ἐμὲ καὶ τοὺς παῖδας τούτους
περὶ πολλοῦ ποιήσασθαι, ἡγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν ὑμῖν δὲ
αἰσχρὸν εἶναι, εἰ ἀναγκασθησόμεθα ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις 5
711 ἄτιμοι γενέσθαι, ἢ στερηθέντες τῶν ὑπαρχόντων πάντες
εἶναι καὶ πολλῶν ἐνδεεῖς ὄντες περιιέναι, [1] ἀνάξια μὲν
[2] ἡμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀνάξια δὲ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηρ-
γμένων. μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταί· ἀλλ' ἀποψηφισάμενοι
τοιούτοις ἡμῖν χρῆσθε πολίταις οἵοιπερ ἐν [3] τῷ πρόσθεν
χρόνῳ.

[1] ἄξια T. [2] ὑμῶν T. R. A. [3] τῷ om. T.

ctu ad certum hominem, sive cum respectu ad uxorem et liberos, qui in continenti commemorantur. IDEM.

Ἐν τοῖς πανδύνοις] vestris puta, verum hoc additum malim, sive sic: ἐν τοῖς ὑμετέροις πανδύνοις, sive ἐν τοῖς πανδύνοις τοῖς ὑμετέρους. IDEM. Velim addidi ὑμετέρους juxta Reiskii mentem. AUGER.

Ἄξια] Π. ἀνάξια. H. STEPHAN. CONT. Cui Schott. suo merito malo non assentitur. TAYLOR. Quod verum puto, modo legas ἡμῶν pro ὑμῶν, ex Isocrate Orat. de Bigis, p. 703. ubi totum hunc locum imitatur; hoc vero κῶλον ita effert: ἀναξίως δ' αὐτῶν (i. e. ἡμῶν αὐτῶν) καὶ τῶν προγόνων πράττοντας. Demosthenes Orat. de Cherson. ἀνάξιον ὑμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει, καὶ πεπραγμένων τοῖς προγόνοις. MARKLAND. Dedi ἀνάξια, pro vulgari ἄξια. verum ὑμῶν tuebor. *vobis ipsis indigna*, h. e. alia quam a vobis exspectabantur et vos decebant; *et indigna nostris de vobis meritis*, h. e. alia quam meruimus officiis, quæ a nobis ad vos profecta sunt. ἡμῶν, quæ est conjectura Taylori, probari quoque potest, et confirmatur a Coisl. et Vindobon. Vulgatum ἄξια si qui tuebuntur, his interpretandum sic erit: Quo nobis eveniet id, quod vestræ quidem personæ conveniat, qui judices sitis, severitatem juris plena cum potestate arbitraria exercentes. REISK.

Ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ] Ἐν τῷ πρόσθεν. CONT. Insere Articulum: ἐν τῷ πρόσθεν (vel ἐν τῷ ἔμπροσθεν) χρόνῳ. ita enim semper, opinor, loquitur. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Placuit Atheniensibus, qui πλείστῳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἐπιτιμᾶτε σίτῳ utebantur (verbis utor Demosthenis in Orat. c. Leptinem), multis legibus coercere eorum hominum injurias, qui annonam comprimendo et incendendo, ut loquuntur Jurisconsulti, civium fortunas atterebant. Una erat quæ sub capitis discrimine ἀνωφέλητα μαθόντα τῶν ἐν τῇ πόλει σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι. Ex qua lege hic
Pag. ed. agitur. Se excusant Dardanarii, quod jubente Magistratu id fecissent, et quod ex stadio et benevolentia in remp. Pag. ed. Reisk.

H. Steph. 164. 12 α'. ΠΟΛΛΟΙ μοι προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, 712
θαυμάζοντες ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ [1] κατηγόρουν, καὶ λέγοντες ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν
15 ἠγεῖσθε, οὐδὲν ἧττον καὶ τοὺς περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν οὖν ἠνάγκασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι.

β'. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις [2] ἀπέδοσαν εἰς τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν, οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγόν τινες 713
τῶν ῥητόρων ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. ἡγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα
20 ἐθίζεσθαι ποιεῖν τὴν βουλήν, ἀναστὰς εἶπον ὅτι μοι δοκοίη κρίνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον, νομίζων, εἰ μέν

[1] μὴ κατηγόρουν A.

[2] ἐπίδοσαν R. A.

εἰ ὡς] Εἰ καὶ ὡς. CONT.

Αὐτῶν, περὶ] Αὐτῶν, περὶ δὲ. SCAL. Malo. TAYLOR.

Ἔπειδοσαν] Dedi. subaudi τὴν διάγνωσιν. *tradiderunt, permiserunt, retulerunt.* REISK.

Οὕτως ὠργίσθησαν κ. τ. λ.] Καὶ θανάτῳ. CONT. Schottus ad emendandum minime natus ita ex suo ingenio Lysiam supplevit: οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγον, ἐπειδὰν τινὲς τῶν ῥητόρων διελίξαντο, ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι, θανάτῳ ζημιῶσαι. Quo quid levius? Tu solummodo lege: οὕτως ὠργίσθησαν a. &. l. τ. τ. β. ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι καὶ θανάτῳ ζημιῶσαι. Xenoph. Hellenic. I. 7. 10. ἂν δὲ δέξωσιν ἀδικεῖν, θανάτῳ ζημιῶσαι καὶ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι, καὶ τὰ χρήματα δημοσιοῦσαι. TAYLOR. Cui bono hæc licentia, cum absque ea omnia bene habent? MARKLAND. Ad ὠργίσθησαν subaudi εἰ βουλευταί, quod latet in præmisso βουλήν. Bene habet hic locus, neque Taylor magis audiendus est, quam Schottus. παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι, idem est atque παραδοῦναι ἐπὶ τῷ (vel πρὸς τὸ) ζημιῶσαι θανάτῳ, *tradere XI. viris, quo hi frumentarios morte punirent.* REISK.

Σιτοπώλας] Σιτοπώλους, Ald. Sed præter linguæ genium, quæ composita a πω-

εἰσιν ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἧττον ἡμῶν
714 γνώσεσθαι τὰ δίκαια, εἰ δὲ μηδὲν ἀδικοῦσιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς
ἀκρίτους ἀπολωλέναι. πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα,
διαβάλλειν ἐπεχείρουν με, λέγοντες ὡς ἐγὼ σωτηρίας εἵνεκα
τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. πρὸς
μὲν οὖν τὴν βουλὴν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ [1] ἀπελο- 25
γησάμην· τῶν γὰρ ἄλλων ἡσυχίαν ἀγάντων, ἀναστὰς
αὐτῶν κατηγόρουν, καὶ πᾶσι φανερὸν ἐποίησα ὅτι οὐχ ὑπὲρ
τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἐβοήθουν.
ἠρξάμην μὲν οὖν τούτων ἕνεκα· δεδιὼς δὲ τὰς αἰτίας αἰσχρὸν
715 ἡγοῦμαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ τι
ἂν βούλησθε ψηφίσησθε.

γ'. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβηθι [2] καὶ εἰπὲ σὺ ἐμοὶ, Μέ- 30
τοικος εἶ; Ναί. Μετοικεῖς δὲ πότερον ὡς πεισόμενος τοῖς
νόμοις τοῖς τῆς πόλεως, ἢ ὡς ποιήσων ὅ τι ἂν βούλῃ; Ὡς
πεισόμενος. Ἄλλο τι οὖν [3] ἀξιοῖς ἢ ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποί-
ηκὰς παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία; Ἔγωγε.
Ἀπόκριναι δή μοι, εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι
716 πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Ἐγὼ τῶν
ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην.

δ'. Ἂν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὡς ἔστι 35

[1] ἀπελογισάμην T. [2] καὶ om. T. [3] οὐκ ἀξιοῖς R.

λέω nunquam ita formet. Corrigendus itaque Hesychius, qui habet Σιτοπάφλοι, σιτοπῶλαι. lege σιτοσῶλαι. TAYLOR.

Ἡμῶν] Docet actorem senatorem fuisse. Idem est ac si dixisset τῆς βουλῆς. REISK.

Ἐπιχείρουν] Quinam? Num deest τινές? potest fieri; verum potest quoque oratio esse integra. Corona circumstans, hujus causæ tum, quam nos hodie sumus, peritior facile norat, quos actor designaret. IDEM.

Τῶν ἄλλων] Subaudi πρυτανίων, vel βουλευτῶν. Actor ipse quoque de numero prytanum, vel senatorum est. IDEM.

Ἠρξάμην] Sub. ταύτης τῆς δίκης. AUGER.

Τὰς αἰτίας] Scil. τὰς παρὰ τῷ δήμῳ. metuens ego, ne nomen meum malignis sermonibus apud plebem differretur, ac si ego dardanariis clam studerem, et cum iis colluderem. REISK.

Μὴ ἀνάβηθι.] Scribe: μὴ ἀνάβηθι. et centies in his Orationibus. Sequitur: Εἰ πίεζυσι ἐμοὶ μίτοικος εἶ; Ναί. Scribendum πίεζουσιν ἐμοὶ, vel πίεζουσί μοι. Isted Ναί est *Responsum* Accusati, sive Rei. Sic Lucas Actor. V. 8. Εἰπὲ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ὁ δὲ εἶπε, Ναί, τοσούτου. et XXII. 27. Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; ὁ δὲ ἔφη, Ναί. MARKLAND.

Εἰ πίεζυσι ἐμοὶ μίτοικος εἶ, Ναί.] Egregie Scal. et nos textum vel invitis omnibus Codd. recudimus. Ni habuerint Codd. Groulart, qui mecum hanc locum interpretatur. TAYLOR.

Ἄλλο τι οὖν οὐκ ἀξιοῖς, ἢ ἀποθανεῖν] *ergo nullam aliam ipse tute tibi statuis, quam mortis pœnam?* Sic dedi, de meo addens οὐκ, quo vulgata carent. Qui bene respondet responsio: ἔγωγε, scil. οὐκ ἀξιῶ ἄλλο τι πάσχειν, ἢ τὸν θάνατον. Quæ responsio non sit quadratura, si οὐκ a præmissa interrogatione absit. REISK.

Ἆρ' ὡς ἐστι νόμος, ὃς κελεύει etc.] Incepto: si enim Leges *jubeant* frumentum coemere, quodnam opus, ut Archontes idem *jubeant*? Lege: ἆρ' οὐ κελεύει τοὺς σιτοπώλας etc. cui mox opponitur ἀποφαίνῃ. *si igitur ostenderit, judices, vilum esse le-*

νόμος ὃς κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὰ σῖτα, ἂν οἱ ἄρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μή, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῶν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει [1] πλείω σῖτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.

ε'. [2] Χρῆν μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἱκανὴν εἶναι 717
ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρί-
40 ασθαι, ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται, ὑμεῖς δὲ πειστὲ τοὺς νόμους ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι· ὅμως δ', ἵνα πεισθῆτε ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη καὶ μακρότερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχοντας [3] ἠρωτῶμεν. καὶ οἱ μὲν δύο οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τοῦ πράγματος· [4] Ἄνυτος δ' ἔλεγεν ὡς τοῦ πρότερου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος 718
165. 1 ἦν ὁ σῖτος, τούτων [4] ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχρμένων, συμβουλεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονεικοῦσιν, ἡγούμενος συμφέρειν ὑμῖν, τοῖς παρὰ τούτων ὠνουμένοις ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι· δεῖν γὰρ αὐτοὺς ἀβολῷ μόναν πωλεῖν τιμιώτερον. ὡς τοίνυν οὐ συμπεριαμένους

[1] πλείω om. T. post σῖτον ponit A. [2] χρὴ T. [3] ἐρώτων με T.
[4] ὑπερβαλόντων T.

gem, quæ non prohibeat frumentarios coemere frumentum, etiamsi præfecti jusserint; absolvite eum. Ratio hoc postulat. οὐ omittebatur ob præcedens ἐς. MARKLAND. Argumentatio Marklandi frivola et ultra quam par est, segnis est. Bene habet vulgata. REISK.

Σῖτον συντίνοντα φορμῶν] Emenda cum Stephan. [et Cant.] et Petit. ad LL. Attic. p. 420. σῖτον πλείω συντίνοντα φορμῶν. ut supra: Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι συντίνοντα φορμῶν, δν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Quod ad φορμοὺς attinet, vide Aristoph. Thesmoph. 820. Hesych. Pollux. sapiscoulo, etc. Cophinus erat viminibus contextus: quantum frumenti capiebat, non liquet. Sed erat mensura genus. Fortasse eadem erat, quam Latini nominabant summarum. Arbitror ego: Nam ita Acro ad Hor. 1. Serm. I. 53. "Camera vas est ingens vimineum, vel fictile simile doliis, ubi frumentum suum reponebant Agricolæ: vel vas minus capiens quinque sive sex modios." TAYLOR. Recte Stephanus; nisi quod ordinem verborum fuisse reor: ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον etc. et paulo ante: Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι. Atque hinc forte patefit erroris causa, nempe amittebatur πλείω in simili πόλει. MARKLAND.

Ἠρώτων με] Ἠρώτων αὐτούς. SCHOTT. ἠρωτῶμεν. CONT. Lectio est ἠρωτῶμεν, qui accedit Cod. Guelf. qui habet ἠρώτων μέν. TAYLOR. Lego: παρακαλέσας τοὺς ἄρχοντας ἠρωτώμην. advocatis præfectis interrogavi eos. Sobottus quoque conjecerat παρακαλέσας, et ἠρώτων αὐτούς. Legere etiam potes ἠρώμην, pro ἠρώτων με. istud propius est: hoc sæpius utitur Lysias. Vel: παρακαλέσας ἐς ἠμὶ τοὺς ἄρχοντας ἠρώτων. ἐς ἠμί, ad meam domum. MARKLAND. Exhibui, ut volebat Taylor, qui verum hic vidit: nos, Prytanes, cum arcessivissemus Archontas [magistros rerum annonariarum], interrogavimus, τοὺς σιτοφύλακας. quos numero tres fuisse, ex hoc loco constat. REISK.

Φιλονεικοῦσιν· ἡγούμενος — τούτους πρίασθαι. δεῖν γὰρ etc.] Distingue: φιλονεικοῦσιν (ἡγούμενος — τούτους πρίασθαι) δεῖν γὰρ etc. MARKLAND.

Ἀξιώτατος] Hic ἀξιώτατος vilissimus, vilissimo pretio. AUGER.

καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτούς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖ- 5
σθαι συνεβούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε τοὺς λόγους, οὗτοι δ' [1] ἐπίτηδες συνεπουόμενοι φαίνονται.

[2] ΜΑΡΤΥΣ.

719 Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνε-
πρίαντο τὸν σῖτον, ἀκηκόατε· ἡγοῦμαι δ', ἂν ὡς μάλιστα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ [3] αὑτῶν αὐτοὺς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. περὶ γὰρ ὧν 10
εἰσὶ νόμοι διαρρήδην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρὴ δίδόναι δίκην καὶ τοὺς μὴ πειθομένους καὶ τοὺς κελεύοντας τούτοις ταναντία πράττειν;

ς'. Ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἶομαι αὐτοὺς ἐπὶ μὲν τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἴσως δ' ἐροῦσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνεω-
νοῦντο τὸν σῖτον, ἵν' ὡς ἀξιώτατον [4] ὑμῖν πωλοῖεν. μέγιστον δ' ὑμῖν ἐρῶ καὶ περιφανέστατον τεκμήριον ὅτι ψεύδονται. 15
720 ἐχρῆν γὰρ αὐτούς, εἴπερ ὑμῶν [5] ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα, φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας, ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτοὺς ἐπέλιπε· νυνὶ δ' ἐνίοτε τῆς αὐτῆς

[1] ἐπὶ τῦτις R. [2] ΜΑΡΤΥΣ post παρέξομαι ponit T. [3] αὐτῶν T. A. [4] ἡμῖν T. R. A. [5] οὕνεκα T. R. A.

Παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. Καὶ ὡς] Συνεβούλευσεν· καὶ ὡς οὗτος μὲν - - - φαίνονται, αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. CONT. Quae lectio certe non est improbanda. AUGER. Vox ΜΑΡΤΥΣ loco suo mota est. Repone modo post φαίνονται. TAYLOR. Vox ΜΑΡΤΥΣ in locum alienum migravit, abscissa in medio tenore suo sententia. Restitue: ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταβίσθαι αὐτοὺς ἐπίτηδες — Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς οὗτος (f. αὐτὸς) μὲν — οὗτοι δὲ — φαίνονται. ΜΑΡΤΥΣ. Deinde post testimonium Anyti pergit: Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ — ἀκηκόατε. MARKLAND.

Ἐπίτηδες] Dedi de meo ἔτι τῦτις. adhuc hoc anno. opponuntur enim inter se annus presens et superior. REISK.

Ὑπὲρ αὑτῶν] Rescribe: ὑπὲρ αὐτῶν. TAYLOR. Scribe: ὑπὲρ αὑτῶν. pro seipsis. τούτων, scil. τῶν ἀρχόντων. Interpretes Groularius et Vanderheidius hunc locum non ceperunt: quod mirum, cum sensus admodum obvius sit: si haec maxime vera allegent, opinor tamen eos non inde accusaturos esse seipsos, sed accusaturos esse praefectos. Sic Orat. VI. eadem sententia: καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. quamvis ea ratione non tam se purgabit, quam alios accusabit. quemadmodum vertit ipse Vanderheidius. MARKLAND.

Τούτων] Redit ad τοὺς ἄρχοντας, vel quod idem est, τοὺς σιτοφύλακας. REISK.

Ἴσως δ' ἐροῦσιν, κ. τ. λ.] Vid. Suid. in v. Ἄξιον. εἰ βέλτιον, qui hunc locum laudat, ad mentem potius Asotoris attendens, quam αὐτολεξεὶ describens. TAYLOR.

Ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτοὺς ἐπέλιπε] Passive, coemptum frumentum. quod notandum. Orat. XXXIII. ἀναλίσκειν ἀργυρίου ἐωνημένον ἀρίου. agnus sedecim drachmis emptus. Isaeus de Hered. Agn. p. 88. εἰκίαν δὲ Μελίτη, τριακοσίαις ἐωνημένην. lege: ἐωνημένην. Demosthenes περὶ Παραπρεσβ. ἃ κεν ἐχθὲς ἐωνημένος ἀνθρωπος αὐτῶν δυνα-

ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῆ τιμιώτερον, ὥσπερ καινὰ μέδιμνον συνωνούμενοι. καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ ὅταν μὲν εἰσφορὰν εἰσενεγκεῖν δέῃ, ἣν πάντες εἰσεσθαι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πενίαν προφασίζονται· ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἡ ζημία καὶ λαθεῖν 721
αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρανομῆσαι. καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι τούτοις ἥκιστα προσήκει τοιούτους ποιεῖσθαι λόγους. τἀναντία γὰρ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρει· τότε γὰρ πλεῖστα κερδαίνουσιν, ὅταν κακοῦ τινὸς ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει τίμιον τὸν σῖτον πωλῶσιν. οὕτω δ' ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας ὁρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' [1] αὐτοὶ λογοποιοῦσιν, ἢ τὰς ναῦς [2] διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπλεούσας συνειλῆφθαι, ἢ τὰ ἐμπόρια κεκλεῖσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορρηθήσεσθαι. καὶ εἰς τοῦτ' ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥστ' ἐν τούτοις 722
τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν ἡμῖν, ἐν οἷσπερ [3] οἱ πολέμιοι. ὅταν γὰρ μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάζουσιν

[1] οὗτοι T. A. [2] ἐφθάρθαι T. [3] οὐδ' οἱ R.

θείη. et ita Orat. I. adv. Stephanum : et Orat. adv. Polycles. Passim ita Xenophon libello περὶ Προσόδων. MARKLAND.

Καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρίχομαι. δεινὸν δέ μοι] Scribe : ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. MAPTYPEΣ. Δεινὸν δέ μοι etc. Fatale est Lysiam circa hanc vocem depravari. IDEM.

Οἴεσθαι] *indignum autem est, si, quum tributum est pendendum*, quod omnes persolvere debent, *refugiant et paupertatem obtendant : in iis vero, in quibus capitis poena proposita est, et præstat vos latitare, dicant, ob amorem, quo in vos feruntur, se contra leges peccasse.* GROULART. Et eodem acumine interpres alter. Sed ubi est istud, quod conqueritur δεινόν? Ubi oppositorum vivida contentio, argumentationis solertia, sensus ipse? Hinc illud profecto dici arbitror, quod vulgo dicitur: Mi homo! verba dedisti. Sed tempus est, ut Lysiæ opem feram: *jactitarunt hi dardanarii egregiam suam in rempublicam benevolentiam. Ubi autem expromta est ista tanta benevolentia? Non in alacri studio tributi pendendi*, quod palam omnibus innotesceret ; *sed in legibus, in quibus capitis res agitur, violandis*, ubi expedit esse quam occultissimis. Lego enim cum Cod. Coisl. ἢν πάντες εἰσεσθαι μέλλουσιν. TAYLOR.

Ἥκιστα] Id est, πάντων ἥκιστα. quod equidem malim sic legi. REISK.

Οὕτω λογοποιοῦσιν] Mallem : αὐτοί. *ipsi fingunt*. et pro ἐφθάρθαι, restituenda MS. lectio, διεφθάρθαι. Vide ad Orat. XX. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. et AUGER.

Ἐκπλεούσας] Unde? e Pirmeone, an e Ponto? posterius equidem rectius arbitror. REISK. Nempe, ἐκ τοῦ Πόντου. AUGER.

Ἀπορρηθήσεσθαι] Verbum ἀπειπεῖν h. l. idem est, atque nostrate *aufsagen, einem den Kauf, den Dienst, die Miethe aufsagen. renunciare.* per nuncium ad alterum allegatam ei testatum facere, se nolle in posterum eodem pacto, quo adhuc, teneri, sed ab hoc momento rescissum id velle. REISK.

Ἐν οἷσπερ οὐδ' οἱ πολέμιοι] Particulam infitiantem de meo addidi, re ipsa id subjiciente, et præterea illa proxima εἰρήνης οὔσης confirmant. IDEM.

Ἀναρπάζουσιν] Ἀναρπάζειν τὸν σῖτον est, mandare servis ut frumentum in solaria congerant, ibique clausum et absconditum servare, neque sinere rursus in ædes inferiores deferri, quo vendatur. IDEM.

οὕτως καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν, ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ' ἀγανακτῶμεν ἂν ὑπερσυτιασῶσιν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν· ὥστ' ἐνίοτε εἰρήνης οὔσης ὑπὸ τούτων πολιορκούμεθα. οὕτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τούτων πανουργίας καὶ πακονοίας ἡ πόλις ἔγνωκεν, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις οἰκίαις ἅπασι τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας 35
723 [1] ἀπεκληροῦτε. καὶ πολλάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἷοί τ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ὅπως καὶ τοὺς [2] οὐ δυναμένους φυλάττειν ἀποστερῆτε;

ζ'. Ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρὴ ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ὑμῖν ἀπογνῶναι. εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξει ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν 40
τοῖς εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποιοῦντο, οὐδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτιμᾶν· ἐφ' ὑμῶν [3] γὰρ ὅπως ἕτεροι βούλεσθε πιστεύειν· νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαιτε ποιεῖν, εἰ τοὺς ὁμολογοῦντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε; ἀναμνήσθητε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν [4][λαμβάνειν]

[1] ἀπεκληροῦτε A. [2] μὴ T. R. A. [3] γάρ ἐστιν R. A. [4] uncos om. T. R. λαμβάνειν om. A.

Διαφερώμεθα] Subaudi αὐτοῖς. *ne nos emptores secum de pretio contendamus*, aut *rixemur, nolentes tantum dare quantum illi flagitent.* IDEM.

Σιτοφύλακας ἀπεκληροῦτε] Potius: σιτοφύλακας ἀπεκληροῦτε. ut ἐλάβετε. Schottus quoque σιτοφύλακας. Χωρὶς est *seorsim*, *extra ordinem.* MARKLAND.

Πολιτῶν ὄντων] Hoc eo spectat, quod in dardanariis permulti essent, non cives, sed solummodo inquilini. Quod si ergo civis respublica punit, quanto magis punire debebit peregrinos. REISK.

Ὑποτίμους] Ἐστιν ὑποτίμους. CONT. Accusatoribus puta dardanariorum, an ipsis dardanariis sese defendentibus. REISK.

Πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν] Αἰτίαν, φράσιν, vel λόγους, vel ἀπολογίας, καὶ μάρτυρας. CONT. Miror, quid velit vox ultima: et suspicor incuriam Scribæ repetisse eam ex sententia proxime sequenti, δίκην λαμβάνειν. Novi, quid sit ἔχειν αἰτίαν, *culpæ obnoxium esse, reum esse*: quod sæpe admodum occurrit. λαμβάνειν quoque αἰτίαν, licet rarius sit, probum est: ut Orat. XII. οὐ γὰρ δὴ ἐτέρων ἔργων αἰτίαν λαζόντες (τοι) ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων. Pollux VIII. 10. segm. 120. εἰ τις τῶν φευγόντων ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ αἰτίαν, δευτέραν αἰτίαν ἑκουσίου προσλάβοι. Thucydides lib. II. segm. 18. αἰτίαν τε οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἐπ' αὐτῷ. et ita Idem VI. 60. Sed ἔχειν λαμβάνειν αἰτίαν mihi tautologiæ et Glossematis suspectum est. Si defendi possit, ita intelligo: *multos, in quos hæc eadem accusatio* (seu *crimen*) *cadere potuit, morte mulctavistis.* MARKLAND. Aut delendum est, ut volt Markland, λαμβάνειν, quod facile potuit e proximo versu 5. p. 529. quocunque errore huc irrepisse, aut si quid ejus tamen verum est, affirmem ita leg. esse locum: πολλῶν ἤδη, ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, ἀπραμένων λανθάνειν, καὶ μάρτυρας π. *multos, qui, cum ejusdem criminis essent insimulati, conarentur infitiando subterfugere, testesque adeo suæ innocentiæ præstarent.* REISK.

166. 1 καὶ μάρτυρας παρεχομένων θάνατον κατέγνωτε, πιστοτέ- 724
ρους ἡγησάμενοι τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους. καίτοι πῶς ἂν
οὐ θαυμαστὸν εἴη, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἁμαρτημάτων δικάζοντες, μᾶλλον [1] ἐπεθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀφουμένων δίκην
λαμβάνειν;

ἡ. Καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ἡγοῦμαι φανερὸν εἶναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι
τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πεύσονται ἥντινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε, ἡγούμενοι, ἂν μὲν θάνατον αὐτῶν 725
καταγνῶτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς λοιποὺς, ἂν δ' ἀζημίους ἀφῆτε, πολλὴν ἄδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε
ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται. χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ μόνον τῶν παρελημλυθότων [2] ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ
καὶ παραδείγματος [2] ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· οὕτω
γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι ἐκ ταύτης
τῆς τέχνης πλεῖστοι περὶ τοῦ σώματος εἰσὶν ἠγωνισμένοι·
καὶ οὕτω μεγάλα ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦνται, ὥστε μᾶλλον
[3] αἱροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν
ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὲν
δὴ οὐδ' ἂν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἱκετεύωσι, δικαίως ἂν
αὐτοὺς ἐλεήσαιτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν
οἳ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς ἐμπό- 726
ρους ἐφ' [4] οἷς οὗτοι συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε καὶ

[1] ἐπιθυμεῖτε T. A. [2] οὕνεκα T. R. A. [3] αἱτοῦνται T. [4] οὓς T.

Λόγους] Subaudi ἢ τοὺς τῶν πεισομένων λαυδάνειν. IDEM.

Λαμβάνειν] Add. ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούντων. CONT. Subaudi ἢ τῶν ὁμολογούντων. REISK.

Οὕνεκα — οὕνεκα] Ἕνεκα — ἕνεκα. SCALIG.

Οὕτω] Fort. οὕτοι. TAYLOR.

Μόγις] Cohæret, non cum ἀνεκτοὶ, sed cum ἔσονται. *vix enim erunt vel hoc pacto tolerabiles*, h. e. vix hoc modo poterit hoc obtineri, ut se gerant tolerabiliter; si nempe pœnarum severitatem exerceatis; nedum ut tolerabiles sint futuri, si vos ad puniendum torpeatis. οὕτω bene habet. REISK.

Αἱτοῦνται] F. αἱροῦνται. TAYLOR. Lege: μᾶλλον αἱροῦνται. *malunt*. Demosth. Philipp. III. τούτους μὲν ἐξαπατᾶν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ περιλέγοντα βιάζεσθαι. et ita passim. MARKLAND.

Τῶν τε πολιτῶν] Subaudi τούτους. illos vestrorum civium (sitophylacas designat, de quibus jam paulo ante mentionem fecerat), qui cum horum frumentariorum fraudes compescere satis non potuissent, ideo capite suo luerunt. REISK. Explicat Contius: ἐκ τῶν πολιτῶν ἐκείνους οἳ —. AUGER.

Καὶ τοὺς ἐμπόρους] Καὶ τοῖς ἐμπόροις. SCAL. Inscite. TAYLOR.

Ἐφ' οἷς] Possit defendi. Nam ἐπί τινι perinde est, in fraudem et noxam alicujus; atque ἐπί τινα. malim tamen in accusat. ἐφ' οἷς, ut usitatius. REISK.

Οἷς ὑμεῖς κ. τ. λ.] Hæc non recte parenthesi includuntur. Lege: συνίστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. Ni potius fuisset, παρὰ τούτων. TAYLOR. Dele Parenthesin, et distingue: συνίστησαν οἷς ὑμεῖς — ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν

προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες.
727 εἰ δὲ μή, [1]τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἕξειν, ἐπειδὰν πύθωνται ὅτι τῶν καπήλων, οἳ τοῖς ἐκπλέουσιν ὡμολόγησαν ἐπιβουλεύειν, ἀπεψηφίσασθε;

Θ'. Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων τῶν ἀδικούντων, ὅτε δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγόρων πυθέσθαι, τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπί- 20
στασθε. ἂν οὖν τούτων καταψηφίσησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε, εἰ δὲ μή, τιμιώτερον.

[1] τὴν αὐτὴν T. R.

(vel παρὰ τούτων), λαζόντες. Paulo ante: τῶν τι πολιτῶν, οἳ διὰ etc. Tolle distinctionem, et subintellige τούτους, vel ἐκείνους τῶν πολιτῶν οἳ etc. ut τοὺς ἐμπόρους paulo post. MARKLAND. Subauditur a communi ἐλήσαιτε. REISK.

Προθυμοτέρους ποιήσετε] Scil. αὐτοὺς, *eos*, mercatores puta, vel negotiatores. verum reticuit hic loci hoc vocabulum, tametsi necessarium, quia statim sequitur αὐτῶν, quod ad dardanarios redit; ne idem pronomen eodem spiritu de diversissimis usurpatum lectores perturbaret. IDEM.

Τὴν αὐτὴν οἴεσθε γνώμην ἕξειν, ἐπειδὰν πύθωνται, ὅτι τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε] Facilis hujus loci restitutio. Lege: ἐπειδὰν πύθωνται, ἤτοι ὅτι τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε. Vanderheidius vertit: *alioqui, eodem ipsos animo fore existimate, quo erant, cum intelligerent, caupones vos absolvisse.* Recte supplet: sed pro πύθωνται videtur legisse ἐπύθοντο, sine causa. Ἤτοι ὅτε, quod interdum εἶχον ὅτε. ut Orat. XV. ad fin. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας — ἤτοι ὅτε οἴεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν. MARKLAND. Mihi videtur leg. esse: τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἕξειν. *quem ipsis animum existimatis fore, cum audierint* —. Vulgatam si servabimus, erit ad τὴν αὐτὴν subaudiendum τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν. *communem causam facturos cum dardanariis, a quibus insidiæ vobis struuntur, existimate.* [αὐτοὺς si optabimus, redibit ad negotiatores frumentum e Ponto Athenas subvehentes. τὴν αὐτὴν si servabimus, subaudiendum erit: οἵαν τίνες ἴσχον. *atque adhuc habuerunt.* aut ἤ οἵας ἐστὶν αὐτοὺς ἐν τῇς τούτων ἀποψηφίσεως ἔχειν. *In Var. Lect.*] REISK.

Ἐκπλέουσιν] Malim εἰσπλέουσιν. in Pirœeum puta, ut antea. IDEM.

Ἂν οὖν τούτων κ. τ. λ.] Hunc locum laudat Suidas in v. Ἄξιον, οἱ ῥήτορες, minima fere cum differentia. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ

ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δίκη ξενίας. Vid. Harpocr. in Μαντοδίκαι, et Poll. VIII. 10. Pancleo servus fugitivus in jus vocatus est ad Polemarchum propter quasdam contumelias ab Oratore, arbitrato eum fuisse μέτοικον. At cum ille exceptione fori usus Platæensem se esse dixit, ideoque, civem Atticum, deprehenditur post accuratissimam investigationem habitam, ut Auctoris verbis utar, μὴ ὅτι Πλαταιεὺς εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλεύθερος. Pag. ed. H. Steph. 166. 27 Pag. ed. Reisk.

α'. ΠΟΛΛΑ μὲν λέγειν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τουτουὶ τοῦ πράγματος οὔτ' ἂν δυναίμην οὔτε μοι δοκεῖ δεῖν· ὡς δὲ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλέωνι οὐκ ὄντι Πλαταιεῖ, τοῦτο ὑμῖν πειράσομαι ἀποδείξαι. 728 729

β'. Ὡς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον ἐν ᾧ εἰργάζετο, προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον, νομίζων μέτοικον εἶναι. εἰπόντος δὲ τούτου ὅτι Πλαταιεὺς εἴη, ἠρόμην [1] ὁπόθεν δημοτεύ-

[1] ὁπότε T. R. A.

ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ] Legendum contendit doctissimus Meurs. ὅτι οὐκ ἦν Πλαθαιεὺς (nam inter Atticos populos erat Πλαθαιὰ, ut ostenderunt ipse Meursius aliique), "et per totam deinceps orationem," hominis ipsius verbis utor, "ubicunque editur Πλαταιεὺς, Πλαταιεῖ, Πλαταιᾶ, Πλαταιέων, Πλαταιάς, rescribendum sine dubio Πλαθαιεὺς, Πλαθαιεῖ, Πλαθαιᾶ, Πλαθαιέων, Πλαθαιάς." Vid. Attic. Leg. III. 29. Cui nolim aliquid gravius dici, cum, nisi me mea memoria fallat, errorem suum alibi revocet. Platæenses erant civitate donati, uti liquet ex decreto, quod exstat apud Demosth. c. Neær. p. 1380. pen. ed. Reisk. ex Aristoph. in Ranis, et Pausan. Attic. c. 29. aliisque. Vid. Petit. de LL. Attic. p. 133. et Miscell. II. 9. I. 14., Meurs. ipsum de fortuna Athenarum cap. 5. Eodem itaque jure cum Platæensi agendum erat, atque Athoniensi. Præterea locus egregius exstat in fine orationis, qui ad Platæensem solummodo spectare potest: Περὶ τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν Ἀριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετῴκει. Καίτοι εἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιὺς, πανταχοῦ μᾶλλον, ἢ Θήβησιν, ἦν οἰκὸς αὐτὸν μετοικῆσαι. Norunt omnes simultates olim intercessisse inter Thebanos et Platæenses: Inter Thebanos et Plothæenses Meursius, credo, solus. TAYLOR. Confer. Observat. Miscell. Amstelodam. T. VII. p. 317. sqq., et Corsini Fast. Attic. T. I. p. 16. sqq. REISK.

Ὁπόθ' δημοτεύοιτο] *in quem populum accenseretur.* TAYLOR. Lege: ὁπόθι. *ex quo pago esset.* Insuitata vero scævitas in hac Oratione. MARKLAND. ὁπότε (per τ) est in libris, non per θ, ut Markland, nescio qui aut unde, recitavit. Arbitror tamen veram lectionem ab eo esse demonstratam. id quod patet e responsione

οιτο, παραινέσαντός τινος τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι
730 [1] καὶ πρὸς τὴν φυλὴν ἥστινος εἶναι σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ
731 ἀπεκρίνατο ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν [1] καὶ 35
πρὸς τοὺς τῇ Ἱπποθοωντίδι δικάζοντας, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρώτων, οὕς τε ἐξευρίσκοιμι Δεκελέων ἐπυνθανόμην εἴ τινα γιγνώσκοιεν Δεκελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἔφασκεν γιγνώσκειν αὐτὸν, πυθόμενος ὅτι καὶ ἑτέρας δίκας τὰς μὲν [2] φύγοι τὰς δ' [3] ὠφλήκοι παρὰ τῷ
732 πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐγώ. πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν Δεκε- 40
λέων οὕς ἠρόμην μάρτυρας παρέξομαι· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων, τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν πολέμαρχον

[1] καὶ om. A. [2] φύγοι A. [3] ὀφλήκοι T.

Δεκελειόθεν. *unde*, h. e. quonam e demo se pateretur nominari, et haberi oriundum, velut demotam. Perinde puto esse, ὁπόθεν aut ὁπόθεν legatur. ut pariter ἔμπροσθε et ἔμπροσθεν usurpatur. Reisk.

Παραινέσαντος τινὸς τῶν παρόντων — σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο etc.] Mallem, mutata sede particulæ δὲ, et distinctione, ita legere: *παραινέσαντος δέ τινος — σκήπτοιτο, ἐπειδὴ ἀπεκρίνατο* etc. Markland.

Ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Narratio est hujusmodi: 'Pancleonem ad Polemarchum in jus vocat Orator ob quasdam contumelias, existimans eum fuisse inquilinum.' (Polemarchus enim, uti Prætor peregrinus apud Romanos, jus dixit de inquilinis. Τἆλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ Πολέμαρχος, Harpocr. in Πολέμαρχος. Vid. Poll. VIII. 9. 'Sed ubi affirmavit se esse domo Platæensem, atque idcirco jure civis Atheniensis uti posse ex decreto, ibi mutato consilio quærit, cui tribui et populo accenseretur, ut ab eo populo jus adipisceretur.' (Nam ut ex Demosthene liquet l. c. ea erat conditio civitatis Platæensibus data, ut unusquisque in tribum aliquam relatus ita demum civis fieret: Κατατῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιέας εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλάς. Atque hæc videtur vis et notio esse τοῦ δημοτεύεσθαι, quod hic occurrit. Vid. Harpocr. in v. Hesych. etc.) 'Qui cum dixisset Δεκελειόθεν, confestim nomine dato apud eos, qui in ista tribu judicabant,' (ea autem erat Hippothoontis

ΘΡΑΣΥΑΛΟΣ. ΘΡΑΣΥΑΛΟΥ. ΔΕΚΕΛΕΥΣ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ.
ΧΟΡΗΓΩΝ. ΝΙΚΗΣΑΣ ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΙ. ΦΥΛΗ.

ΕΥΙΟΣΧΑΛΚΙΔΕΥΣ. ΗΥΛΕΙ. ΝΕΑΙΧΜΟΣ. ΗΡΧΕΝ.
ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ. ΣΩΤΙΟΣ. ΕΔΙΔΑΞΕΝ.

Ex Sponio) 'ad tonstrinam ubi ire consueverant Deceleenses se contulit, et quoscunque ibi ex Deceleensibus offendit, ab iis percunctatus est, quenquamne noverint Pancleonem ei tribui accenseri.' Sed ut hæc se ita habere possint, Græcis est opitulandum. Lege itaque: Ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειόθεν, *προσπαλεσάμενος* αὐτὸν πρὸς τοὺς (sine καὶ) τῇ Ἱπποθοωντίδι δικάζοντας, καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρώτων, οὕστε ἐξευρίσκοιμι Δεκελείων, εἴ τινα γιγνώσκοιεν Δεκελειόθεν δημοτεύμενον Παγκλέωνα. Nam istud ἐπυνθανόμην est glossematicum τοῦ ἠρώτων, indeque natæ hæ turbæ. Taylor. Idem est ac si dixisset: ἠρώτων, εἴ που εἰσί τινες Δημαλεῖς. *interrogabam, essentne ibi Deceleenses*, et eorum si quos reperissem hoc pacto, eos interrogabam, nossentne aliquem Pancleonem —. [Nam: οὕς τε ἄλλοχεῖ ἐξευρίσκ. *In Var. Lect.*] Reisk.

Φύγοι] Malim in præsenti φύγοι. nam tempus præsens postulat sententia. actiones quasdam in Pancleonem susceptas adhuc pendere nondum disceptatas apud Polemarchum. Idem.

Ὠφλήκοι] Sic per ω dedi, pro vulgari ὀφλήκοι per omicron; *alias adversus eum actiones jam esse decisas multaque ipsum esse condemnatum.* ξυίας puta. nam de ejusmodi causis jus dicebat Polemarchus. Idem.

Καὶ ἐγώ] Scil. *λάχων ξυίας παρελέσθαι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ.* Idem.

καὶ καταδικασαμένων, ὅσοι τυγχάνουσι παρόντες. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γ'. Ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην ἔλαχον· ἐπειδὴ δέ μοι αὐτὴν ἀντεγράψατο μὴ
167. 1 εἰσαγώγιμον εἶναι, περὶ πολλοῦ ποιούμενος μηδενὶ δόξαι ὑβρίζειν βούλεσθαι μᾶλλον ἢ δίκην λαβεῖν ὧν ἠδικήθην, πρῶτον μὲν Εὐθύκριτον, ὃν πρεσβύτατόν τε Πλαταιέων ἐγίγνωσκον καὶ μάλιστα ᾠόμην εἰδέναι, ἠρόμην εἴ τινα γιγνώσκοι Ἱππαρμοδώρου υἱὸν Παγκλέωνα Πλαταιέα· ἔπειτα δὲ, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεκρίνατό μοι ὅτι τὸν Ἱππαρ-
5 μόδωρον μὲν γιγνώσκοι, υἱὸν δὲ ἐκείνῳ οὐδένα οὔτε Παγκλέωνα οὔτε ἄλλον οὐδένα εἰδείη ὄντα, ἠρώτων [1] δὴ καὶ τῶν ἄλλων ὅσους ἤδειν Πλαταιέας ὄντας. πάντες οὖν ἀγνοοῦντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀκριβέστατα ἂν ἔφασάν με πυθέσθαι, ἐλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ· ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ 73
τοῦ μηνὸς ἑκάστου ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιέας. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸν τυρὸν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπυνθανόμην
10 αὐτῶν, εἴ τινα γιγνώσκοιεν Παγκλέωνα πολίτην σφέτερον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἔφασαν γιγνώσκειν· εἷς δέ τις εἶπεν ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν οὐδενὶ εἰδείη τοῦτο ὂν τὸ ὄνομα, δοῦλον μέντοι ἔφη ἑαυτοῦ ἀφεστῶτα εἶναι Παγκλέωνα, τήν τε ἡλικίαν λέγων τὴν τούτου καὶ τὴν τέχνην ἣ οὗτος χρῆται. ταῦτ' οὖν ὡς ἀληθῆ ἐστι, τόν τε Εὐθύκριτον ὃν πρῶτον ἠρόμην, καὶ τῶν ἄλλων Πλαταιέων ὅσοις προσῆλθον, καὶ
15 [2] τὸν ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

[1] δὲ T.

[2] τὸν Νικομήδην A.

Ἀντεγράψατο] Hoc exceptione mihi occurrebat, quam ab actuario ad acta referri curabat, forum illud haud esse competens. in eo sibi statum nullum esse. Se civem esse, non inquilinum. Polemarchum non de civibus, sed de peregrinis judicare. IDEM.

Χλωρὸν τυρὸν] Male fide Interpres, ad viridem *Tyrum*, quo nihil unquam fuit aut esse potuit. Intelligitur locus, ubi Casei recentes venum prostituebantur. Plura dicturus sum in Lectionibus Lysiacis [c. 12.] TAYLOR.

Πολίτων] Exspectabam δημοτῶν. sed bene habet vulgata. Platmenses ab Atheniensibus civitate Attica fuerant donati. Recte igitur, qui genere Platmensis, civitate Atheniensis esset, is πολίτης Πλαταιεὺς appellabatur, ut Platmensibus reliquis eosdem civitatis Atticæ. REISK.

Ἀφεστῶτα] Egit ergo Nicomedes in Panclconem ex titulo ἀποστασίου, ut herus in servum fugitivum. IDEM.

Καὶ τὸν] Excidit nomen. Lege: τόν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἠρόμην — καὶ τὸν Νικομήδην, ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Ἡμέραις τοίνυν μετὰ ταῦτα οὐ πολλαῖς ὕστερον ἰδὼν ἀγόμενον τουτονὶ Παγκλέωνα ὑπὸ Νικομήδους, ὃς
734 ἐμαρτύρησεν αὐτοῦ δεσπότης εἶναι, προσῆλθον βουλόμενος εἰδέναι ὁποῖόν τι περὶ αὐτοῦ πραχθήσοιτο. τότε μὲν οὖν ἐπειδὴ ἐπαύσαντο μαχόμενοι, εἶπόν τινες τῶν τούτῳ παρόντων, ὅτι εἴη αὐτῷ ἀδελφὸς ὃς ἐξαιρήσοιτο αὐτὸν εἰς ἐλευθερίαν· ἐπὶ τούτοις ἐγγυησάμενοι παρέξειν εἰς ἀγορὰν ᾤχοντο ἀπιόντες. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τῆς τε [1]ἀντιγραφῆς
735 ἕνεκα ταυτησὶ καὶ αὐτῆς τῆς δίκης ἔδοξέ μοι χρῆναι μάρτυρας λαβόντι παραγενέσθαι, ἵν' εἰδείην τόν τ' ἐξαιρησόμενον αὐτὸν καὶ ὅ τι λέγων ἀφαιρήσοιτο. ἐφ' οἷς μὲν οὖν ἐξηγγυήθη, οὔτε ἀδελφὸς οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἦλθε· γυνὴ δὲ φάσκουσα αὐτῆς αὐτὸν εἶναι δοῦλον, ἀμφισβητοῦσα τῷ Νικομήδει, καὶ οὐκ ἔφη ἐάσειν αὐτὸν ἄγειν. ὅσα μὲν οὖν αὐτόθι ἐρρήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγεῖσθαι· εἰς τοῦτο δὲ βιαιότητος ἦλθον οἵ τε παρόντες τούτῳ καὶ αὐτὸς οὗτος, ὥστε ἐθέλοντος μὲν τοῦ Νικομήδους ἐθελούσης δὲ τῆς γυναικὸς ἀφιέναι, εἴ τις [2]εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἄγοι [3][ἢ] φάσκων ἑαυτοῦ δοῦλον εἶναι, τούτων οὐδὲν ποιήσαντες ἀφελόμενοι

[1] ἀντιγραφῆς T. R. A. [2] ἢ εἰς T. R. A. [3] ἢ φάσκει T. A.

Constabit utique ex sequentibus. Taylor. Bene habet h. l. nil deest. τὸν idem est, atque τοῦτον. Centies articulus præpositivus ὁ pro pronomine οὗτος usurpatur. Reisk.

Ὃς ἐξαιρήσοιτο] Si, qui hoc affirmavit, non ipse frater Pancleonis, sed alius aliquis fuit, bene habet locus, sententiaque hæc est: *esse Pancleoni fratrem, nescio quem, qui eum sit in libertatem vindicaturus.* Sin autem, id quod mihi quidem multo est probabilius, ipse frater hæc dicit *se esse fratrem Pancleonis, et se velle ipsum in libertatem asserere.* tum εἴτέ τις erit leg. et καὶ ὃς ἐξαιρ. Idem.

Ἐπὶ τούτοις] In hanc legem, sub hac conditione, ut frater ille Pancleonis eum liberali manu assereret. Idem.

Παρέξειν εἰς ἀγορὰν, ᾤχοντο ἀπιόντες] Sic in libris Lysiæ vulgatis distinctus est hic locus. Ego vero distinctionem, ut vides, mutavi, quemadmodum Taylor quoque fecerat in Latinis. Atheniensium quotidianum opus atque negotium erat forum adire spectandi et audiendi ergo quæ ibi gererentur. Quæ igitur modo narravit, ea extra forum fuerant acta. Idem.

Ἀντιγραφῆς ἕν. ταυτησὶ] *ob hanc ἀντιγραφὴν*, (v. p. 533. 5.) quæ mihi necessitatem imposuit in Pancleonem agendi. id quod nunc facio. Simul digito demonstrat illam exceptionem Pancleonis in tabula exaratam lignea, in aditu tribunalis suspensa, ut judicibus omnibus in conspectu esset. Idem. Per ἀντιγραφὴ intelligo exceptionem rei, et per δίκη litem actoris. Auger.

Αὐτῆς τῆς δίκης] *ob illam actionem* Nicomedis in Pancleonem, ubi frater producendus erat, vi pacti die ante facti. Sub conditione cujus producendi Nicomedes sponsores acceptaverat de corpore Pancleonis præstando. Reisk.

Γυνὴ δὲ] Sub. ἦλθε. Auger.

Ἄγοι φάσκων] Sic dedi, partim ex Aldina, in qua, ut et in Vindobon. est φάσκειν. Vulgo legitur in libris excusis ἄγοι, ἢ φάσκοι. Verum nemo unquam dixit εἰς ἐλευθερίαν ἄγειν, sed sic dicunt omnes εἰς ἐλευθερίαν ἐξαιρεῖσθαι et εἰς δουλείαν ἄγειν. quare nullus dubito sic leg. esse h. l. ἢ εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἐξαιροῖτο, ἢ εἰς δουλείαν ἄγοι, φάσκων —. Reisk.

ᾤχοντο. ὡς οὖν τῇ τε προτεραίᾳ ἐπὶ τούτοις ἐξηγγυήθη καὶ
30 τότε βίᾳ ᾤχοντο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μάρτυρας παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

[1]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ῥᾴδιον τοίνυν εἰδέναι ὅτι οὐδ' αὐτὸς Παγκλέων νομίζει 736
ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἐλεύθερον. ὅστις γὰρ ἐβουλήθη βίᾳ ἀφαιρεθεὶς ἐνόχους καταστῆσαι τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιτηδείους τοῖς βιαίοις, μᾶλλον ἢ κατὰ τοὺς νόμους εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξαιρεθεὶς δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ἀγόν-
35 των αὐτὸν, οὐδενὶ χαλεπὸν γνῶναι ὅτι, εὖ εἰδὼς ἑαυτὸν ὄντα δοῦλον, ἔδεισεν ἐγγυητὰς καταστήσας περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίσασθαι.

ε'. Ὅτι μὲν οὖν Πλαταιεὺς εἶναι πολλοῦ δεῖ, οἶμαι ὑμᾶς ἐκ τούτων σχεδόν τι γινώσκειν· ὅτι δὲ οὐδ' οὗτος, ὃς ἄριστα οἶδε τὰ αὐτοῦ, ἡγήσατο δόξαι ἂν ὑμῖν εἶναι Πλαταιεὺς, ἐξ ὧν ἔπραξε ῥᾳδίως μαθήσεσθε. ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ γὰρ τῆς δίκης ἣν αὐτῷ ἔλαχεν Ἀριστόδικος οὑτοσὶ, ἀμφισ-
40 βητῶν μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναί οἱ τὰς δίκας διεμαρτυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναι· [2]ἐπισκηψάμενος δὲ τῷ μάρτυρι οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ' εἴασε καταδικάσασθαι [3]αὐτοῦ 737
τὸν Ἀριστόδικον. ἐπεὶ δὲ ὑπερήμερος ἐγένετο, ἐξέτισε τὴν δίκην, καθότι ἔπειθε. καὶ τούτων, ὡς ἀληθῆ ἐστὶ, μάρτυρας ἐγὼ παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. T. [2] ἐπισκηψάμενος T. [3] αὐτὸν T.

Ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ῥᾴδιον τοίνυν etc.] Hic quoque excidit, post ὕδωρ, vox ΜΑΡΤΥΡΕΣ. quam restituit Stephanus [et Contius]. MARKLAND.

Ἔπραξε] Post ἂν ἔπραξε videtur μετὰ ταῦτα deesse. REISK.

Ἀμφισβητῶν] Redit, non ad Aristodicum, sed ad Pancleonem, ad quem διεμαρτυρήθη quoque redit. IDEM.

Ἐπισκηψάμενος] Ἐπισκήμενος, Ald. Unde semel placuit Stephano ἐπισκημμένος, uti et Scaligero quoque placuisse video. Lege: ἐπισκηψάμενος. Ἐπισκήψατο, ἀντὶ τοῦ ἐπικάλεσα ψευδομαρτυριῶν, Harpocr. Ἐπίσκηψις, εἴ τις τὴν διαμαρτυρίαν ὡς ψευδῆ αἰτιῷτο, Poll. VIII. 6. Ἦν οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν δίμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι, Æsch. c. Timarch. p. 18. 26. ed. Steph. TAYLOR. ἐπισκημμένος vel ἐπισκηψάμενος. CONT.

Καθότι ἔπειθε] Vertit Interpres Brabantus: *transactione, ut commodissime potuit, facta.* Nescio unde: certe non ex Lysiæ verbis. MARKLAND. Mulctam dependit, non quatenus illi a judicibus irrogata fuerat; sed quatenus cum Aristodico deciderat, quem rogarat Pancleo, ut mulctæ partem aliquam sibi remitteret. REISK.

Ταῦτα ὁμολογηθῆναι] Quæ modo narraverat de Pancleonis cum Aristodico transactione seu decisione. IDEM.

Ἀριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετῴκει. καίτοι 168. 1
οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχοῦ μᾶλλον ἢ Θήβησιν [1]εἰκὸς ἦν αὐτὸν μετοικῆσαι. ὡς οὖν [2]ᾤκει [ἐκεῖ] πολὺν χρόνον, τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

738 ζ. Ἐξαρκεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημένα, ὦ ἄνδρες δικασταί· ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἷδ' ὅτι τά τε δίκαια καὶ ταληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

[1] ἦν εἰκὸς T. R. A.

[2] ᾤκει πολὺν T. R. μετῴκει πολὺν A.

Ὡς οὖν ᾤκει πολὺν χρόνον etc.] Forte ! ᾤκει ἐκεῖ πολὺν χρόνον, scil. *Thebis*. Omissa videtur vox ἐκεῖ propter similitudinem cum præcedente ᾤκει. Demosthenes Orat. in Aristocrat. ἦκε μὲν γὰρ ὁ Θερσαγόρας καὶ ὁ Ἐξήκεστος εἰς Λέσβον, καὶ ᾤκουν ἐκεῖ. Matthæus XII. 45. καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ἐπίλαβε] Ἐπίβαλε, Ald. Ἀλλ' ἐν τοῖς πρόσθεν γέγραπται τρὶς ἐπίλαβε, ὡς ἔχει καὶ ἐντεῦθεν τὸ παλαιὸν ἀντίγραφον. H. STEPHAN. Simile est mendum apud Isæum in oratione de Pyrrhi hæred. p. 39. 18. ed. Steph. Ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίβαλε τὸ ὕδωρ. Quod tu corrigas. TAYLOR.

Διαμνημονεύητε] Scil. ταῦτα, τὰ ὑφ' ἡμοῦ εἰρημένα. REISK.

Οἷδ'] Εἶ οἷδ' ὅτι est phrasis familiaris. εἴ autem inter διαμνημονεύητε et οἷδ' situm latuit librarium. TAYLOR. Pro οἷδ' simplici malim, ut certe usitatius, εἶ οἷδ'. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΩΙ ΑΔΥΝΑΤΩΙ ΑΡΓΥΡΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. H. Steph. Defertur ἡ δεῖνα, quod, cum corpore non esset imbecillis, atque etiam artem calleret unde quæstum facere posset, stipendium tamen a civitate collatum eis qui corporis debilitate laborabant accepisset. Contra eam delationem arguitur. Pag. ed. Reisk.

168. 11 ἀ. [1]Οὐ πολλοῦ δέω [2]χάριν ἔχειν, ὦ βουλὴ, τῷ κατη- 738
γόρῳ, ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτονί. πρότερον 741
[3]γὰρ οὐκ ἔχων πρόφασιν ἐφ' ἧς τοῦ βίου λόγον δοίην, νυνὶ

[1] οὐ om. T. R. A. [2] ὀργὴν A. [3] γὰρ om. T.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ — ΑΡΓΥΡΙΟΝ] Περὶ τοῦ Ἀδυνάτου, Harpocrat. in Ἀδύνατος. Περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβόλου, Suid. in Ἀνάπηρον ψυχήν. Vide Gronov. ad Harpocr. in v. et Valesium quoque, Perizon. Respons. ad nuper. notit. de variis Æliani etc. locis p. 31., Meurs. Attic. Lect. VI. 5., Petit. de LL. Attic. p. 558., Herald. Animadv. in Salmas. III. 8. Forte legendum: περὶς τ. εἰσαγ. περὶ τοῦ διδόσθαι τῷ μὴ ἀδυνάτῳ ἀργύριον. Gravissimum istud Atheniensium institutum, de quo hic agitur, memorant bene multi: ad locum Æschinis o. Timarch. p. 14. 40. ed. Steph. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖσθαι hæc habet, quæ non inutiliter hic subjiciantur, σχοινὶς ineditus: Ἀπὸ τοῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελωβημένων, καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. Νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τοὺς τοιούτους ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. ΑΛΛΩΣ. Κατὰ μῆνα ἐν τῷ δήμῳ (F. ἐκ τοῦ δημοσίου) ἐδίδοτο τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτους δὲ λέγουσιν πάντας τοὺς ὑποδεεστέρως ἠχρειωμένους πρὸς ἐπικουρίαν ἑαυτῶν, οἷον τοὺς τυφλούς. ΑΛΛΩΣ. Τοῖς ἀδύνατα σώματα ἔχουσιν ἐχορηγεῖτο ἑκάστης ἡμέρας τριώβολον εἰς τροφὴν ἐκ τοῦ δημοσίου. Et videtur antiquitus hujus reipublicæ fuisse peculiare. Μόνοι δ' ἀνθρώπων ἀνδρώπους τρία ταῦτ' ἐνομίσατε· τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνους ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ' ἕκαστον ἔτος λέγειν· τοὺς δὲ παῖδας δημοσίᾳ τρέφειν ἄχρις ἥβης — τοὺς δ' ἀδυνάτους τῶν πολιτῶν δημοσίᾳ τρέφειν. Aristid. Panathen. Recte hic addo, quæ de hac re tradit Lexicon ineditum in biblioth. Coisl. quum quod ceteris expressius sit paulo, tum quod eisdem emendata lectione antecellat. Ἀδύνατα, οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι· οἵ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορούντων αὐτῶν τῶν ἐντὸς τριῶν μνῶν περιουσίαν κεκτημένων, ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν φ'. βουλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας, ὀβολὸν ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος, ἑ. Ἀριστοτέλης δὲ β'. ἴφη. Montefalc. Biblioth. Coislin. p. 603. Taylor.

Πολλοῦ δέω] Ὀλίγου δέω. Cont. Quæ lectio probatissima est. Auger. Si mentem auctoris assequar, ait Reus, se *plurimam gratiam debere* Accusatori, quod hanc contentionem ipsi comparaverit. Nam cum nullam unquam nactus sit occasionem exponendi suæ vitæ rationes et instituta, quam se transegisse ad laudem confirmat, hodie ejus opera hujusmodi quem exspectavit, quem flagitavit, dicendi loco utatur. Sed profecto Πολλοῦ δέω et Πολλοῦ δεῖ etc. tam est huic sententiæ adversum, quam quod maxime. Πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι, καὶ ἀπολογήσασθαι. N. o. Eratosth. Tam longe abfuit, ut causam dicere liceret. Τοσούτου ἐδέ-

διὰ τοῦτον εἴληφα. καὶ πειράσομαι τῷ λόγῳ τοῦτον μὲν ἐπιδεῖξαι ψευδόμενον, ἐμαυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιον ἢ φθόνου. διὰ γὰρ οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίνδυνον οὗτος ἢ διὰ φθόνον. καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας; εἰ μὲν γὰρ ἕνεκα χρημάτων, [1]συκοφαντεῖ· εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτοῦ με τιμωρεῖται, ψεύδεται· διὰ γὰρ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ οὔτε φίλῳ οὔτε ἐχθρῷ πώποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. [2]ἤδη τοίνυν, ὦ βουλή, δῆλός ἐστι φθονῶν, ὅτι τοιαύτῃ κεχρημένος συμφορᾷ τούτου βελτίων εἰμὶ πολίτης. καὶ γὰρ οἶμαι δεῖν, ὦ βουλή, τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς
742 ἐπιτηδεύμασιν [3]ἰᾶσθαι καλῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἔξω καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τούτου διοίσω;

[1] συκοφαντεῖ μὲ T. [2] ἦ δὴ R. [3] ἴᾶσθαι. καλῶς. R. A.

ωσεν αὐτῷ μεταμεληθῆναι — ὥστε. tantum abfuit, ut eum pœniteret etc. N. c. Simonem. Ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω — ἱκανὸς εἶναι λέγειν — ὥστε δέοντα κ. τ. λ. N. inuente orat. περὶ δημοσ. χρημάτ. Τοσούτου γε δέει ἐσαγγέλλεσθαι, ὥστ' οὐδ' εἰδέναι φασὶ, τί ἂν ποιῶν ἡμῖν χαρίσαιτο. Demosth. π. παραπρεσβ. Ἵν' εἰδῆτε πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν τοῦ ψηφίσματος αὐτὸν τουτουί. Id. c. Aristocr. Ὀλίγου δὲ δέω λέγειν. parum abest, quin dicam. Id. de Rhodiorum libertat. Δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπεται, οἷον Πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ὅπερ καὶ πρῶτον ἔχει πρόσωπον, τὸ δέω, τὸ λείπομαι, ὡς παρὰ Συνησίῳ, Μικροῦ δέω λέγειν ἢ ὁμοτίμως ἀγάμενος. Moschop. π. σχεδ. p. 123. Si igitur liceret uti τῷ δέω in prima persona, cum notionem habeat τοῦ χρείαν ἐστὶν æque ac ubi τοῦ λείπεται, quod tamen magistelli videntur mihi invidere, legerem hoc pacto, sc. πολλὴν δέω χάριν ἔχειν, ἃ βουλῇ, τῷ κατηγόρῳ. Quod si ejusmodi usus τοῦ δέω mihi denegetur, ita acoipieadus est sensus auctoris: *Plurimum abest, ut gratias dignas accusatori referre possem.* Sed istud duriusoule, cum χάριν ἔχειν non tam videtur dici de *gratiis actis*, sed de animo *ad agendas* proclivi et præparato. Proinde uti distinguuntur Gratias *habere* et *agere* apud Latinos. TAYLOR. F. οὐ πολλοῦ δέω, vel Πολλοῦ οὐ δέω. In priorem positionem magis inclino, quia sæpe initio scriptorum aliquod damnum passa fuisse comperimus. Quam facile οὐ perfit in principio orationis. Ut δέω pro *debeo* in prima persona accipiam, et legam πολλὴν δέω χάριν ἔχειν, a me non impetro. Nam Grammatici et usus uno ore docent δεῖ pro περίεστι vel χρεών ἐστὶ neque primam neque secundam habere personam, uti inter alios Schol. Theocr. γ. 52. a quorum canonibus religioni est recedere. *In Char. Aphrod.* I. VII. c. 1. p. 586. D'ORVILLE. Si nihil hic deest, videtur ἐγὼ leg. esse pro χάριν. *multum abest, ut irascar.* Verum credibilius est nonnihil hic deesse, ad hunc ferme modum: πολλοῦ δέω τούτῳ μέμφεσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ ὁμολογῶ πολλὴν χάριν ἔχειν. *non tantum nil queror de accusatore, sed etiam magnas ei gratias habeo.* REISK.

Πρότερον οὐκ ἴσχυε πρόφασιν etc.] Legendum puto: πρότερον γὰρ οὐκ ἴσχυε πρόφασιν. Hujus vero Orationis meminit Harpocration, V. ἀδυνάτου: ubi pro περὶ τοῦ ἀδυνάτου, forte legendum ὑπὲρ. MARKLAND.

Βεβιωκότα] Βίον ζεζιωκότα. CORT. Quod velim et ego addidisse. AUGER.

Ἄξιον] Malim aut ἀξίως aut ἄξια. REISK. Potest accipi adverbialiter pro ἀξίως, malim tamen legi ἄξιος. AUGER.

Ἤδη τοίνυν] Sic de meo dedi, pro vulgari ἤδη τοίνυν. ecqua tandem ratione? REISK.

Ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι καλῶς] Scribe: καλοῖς. Lucianus Abdic. p. 710. περὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων ὀνωμασμένα. Xenophon Cyrop. lib. VII. ad fin. ἐν δὲ καλοῖς κἀγαθοῖς ἐπιτηδεύμασι διαμιμεῖσθαι. Eadem τὰ χρηστὰ ἐπιτηδεύματα vocat Noster Orat. XXXI.

Β'. Περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω· ὑπὲρ ὧν δέ μοι προσήκει λέγειν, ὡς ἂν οἷόν τε διὰ βραχυτάτων ἐρῶ. φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος οὐ δικαίως με λαμβάνειν τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον· καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι τοιαύτην 743 ὥστε καὶ ἄνευ τοῦ διδομένου τούτου ζῆν. καὶ τεκμηρίοις χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος ῥώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ εὐπορίας, ὅτι δύναμαι σιτεῖσθαι δυναμένοις ἀνθρώποις ἀναλίσκειν. τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον, οἷος [1] τυγχάνει [2] [ὢν], πάντας ὑμᾶς οἶμαι γινώσκειν· ὅμως δὲ καὶγὼ διὰ βραχέων ἐρῶ. ἐμοὶ γὰρ ὁ μὲν πατὴρ κατέλιπεν οὐδέν, τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος τουτί, παῖδες δέ μοι οὔπω εἰσὶν οἵ με θεραπεύσουσι. τέχνην δὲ κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν, ἣν αὐτὸς μὲν ἤδη καλεπῶς ἐργάζομαι, τὸν διαδεξόμενον δ' αὐτὴν οὔπω δύνα- 744

[1] τυγχάνω T. [2] ὢν om. T. unocs om. R. A.

et Demosthenes in Epitaphio. Æschines contra Timarch. §. 3'. ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων φύσει μὴ καλῶν. Sic et Max. Tyrius Dissert. XV. ad finem. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Mihi videtur ἐπιτύγμασιν leg. esse, id est, κατορθώμασιν. opponuntur τὰ ἐπιτεύγματα, recte facta, in quibus ἐπιτυγχάνομεν τοῦ σκοποῦ, τοῖς δυστυχήμασιν. Interim si negabimus hic Lysiam acumen consectatum fuisse, bene habebit vulgata. Voc. καλῶς utrinque sepsi punctis. Est sententia per se uno vocabulo perfecta et absoluta. Recte vero sic scribitur. REISK.

Εἰρήσθω] Non improbo. fuit tamen cum leg. suspicaret προειρήσθω, in antecessum dicta sunto. IDEM.

Προσήκει λέγειν] Recte si divinavimus de προειρήσθω, interponendum erit h. l. τῶν. IDEM.

Καὶ γὰρ κ. τ. λ.] Lege: καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι. Quæ in medio sunt, irrepserunt ex glossemate. Sc. non nemo istud τῷ σώματι δύνασθαι explanavit concinnius et expressius ad titulum, qui concipitur περὶ ἀδυνάτου. Illud habe. TAYLOR. Verba καὶ οὐκ εἶναι ἀδύνατον non sunt supervacanea, multo minus a scholiasta immissa, sed opportuna et necessaria, et ab ipso oratore profecta. me bene valere corpore, et nullo modo ἀδύνατον, h. e. dignum, qui fructus percipiam a legibus περὶ τῶν ἀδυνάτων constituentibus iisque beneficia et privilegia nonnulla indulgentibus. REISK.

Ἐν τῇ τέχνῃ] Melius haud paulo ἐκ τῆς τέχνης, ut mox. TAYLOR. Rectius ἐκ τῆς τέχνης, ut statim: τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν. MARKLAND.

Τυγχάνει ὤν] Sic dedi de meo pro vulgari τυγχάνω, quia in multis codicibus legitur τυγχάνει in tertia persona, et ὤν semper abesse nequit, sive prima, sive tertia persona verbi obtineat. Lectionem codicum a Taylorо prolatam si optes, quæ cur optanda sit causæ nil video, sic erit leg. τῆς μὲν οὖν — εὐπορίας, καὶ τῶν ἄλλων πέρι, τὸν ἐμὸν βίον οἷος τυγχάνει ὤν, πάντας —. REISK.

Διαδεξόμενον] Queritur sibi tantum aeris non superesse, unde servum potuisset emere, qui artem a se disceret, eaque imbutus in illa exercenda et quæstu inde faciendo adjuvaret. Alii opifices aut artifices, sutores, sartores, pictores, negotiatores, funeratores, etc. habent tirones aere suo emptos, quos artem quique suam docent. Hi διδάσκουσι τὴν τοῦ διδασκάλου τέχνην. IDEM.

Οὔπω δύναμαι κτήσασθαι] Intelligit servum aliquem operarium, quem voluit emere sibi successurum in labore artis suæ; qualem tamen, propter rei familiaris angustias, non adhuc valuit acquirere. Sic infra de ἀστράβῃ, seu mulo: νυνὶ δὲ, ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, non possum acquirere. ob exiles facultates. MARKLAND.

μαι κτήσασθαι. πρόσοδος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν ταύτης, [1]ἧς ἂν ἀφέλησθέ με, κινδυνεύσαιμ' ἂν ὑπὸ τῇ δυσχερεστάτῃ γενέσθαι τύχῃ. μὴ τοίνυν, ἐπειδή γέ ἐστιν, ὦ βουλή, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσητε ἀδίκως· μηδὲ ἃ νεωτέρῳ καὶ μᾶλλον ἐρρωμένῳ ὄντι ἔδοτε, πρεσβύτερον καὶ ἀσθενέστερον γιγνόμενον ἀφέλησθε· μηδὲ πρότερον καὶ περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι, νυνὶ διὰ τοῦτον [2]τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὄντας ἀγρίως ἀποδέξησθε· μηδ' ἐμὲ τολμήσαντες ἀδικῆσαι, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμοίως ἐμοὶ διακειμένους ἀθυμῆσαι ποιήσητε. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, ὦ βουλή, εἰ ὅτε μὲν ἁπλῆ μοι ἦν ἡ συμφορά, τότε μὲν φαινοίμην λαμβάνων τὸ ἀργύριον τοῦτο· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ γῆρας καὶ νόσοι καὶ τὰ τούτοις [3]ἑπόμενα κακὰ προσγίνεταί μοι, τότε ἀφαιρεθείην. δοκεῖ 169. 1
δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδεῖξαι σαφέστατα μόνος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ κατασταθεὶς χορηγὸς τραγῳδοῖς [4]προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν, δεκάκις ἂν ἕλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ. [5]εἶτα πῶς οὐ δεινόν ἐστι νῦν μὲν κατηγορεῖν ὡς διὰ πολλὴν εὐπορίαν ἐξ ἴσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτάτοις· εἰ δὲ [6]ὧν ἐγὼ λέγω τύχοι [7]τις [8]γενόμενος, τοιοῦτον [9]εἶναι καὶ ἔτι πονηρότερον;

γ'. Περὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἱππικῆς, ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνη- 746

[1] ἣν A. [2] καὶ τοὺς T. A. [3] ἰχόμενα T. R. A.
[4] προσκαλεσαίμην T. A. [5] καὶ T. R. A. [6] ὡς R. A. [7] τις om. R. A.
[8] γενομένων T. γενόμενον R. A. [9] εἶναι τοιοῦτον T. R. A.

Ἧς] Hv. Cont. Melius ἣν. Ita continuo fere: μηδὲ ἃ νεωτέρῳ ἔδοτε πρεσβύτερον ἀφέλησθε. Et procedente oratione: οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ἀφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον. Taylor. Contendit quidem Koen. ad Corinth. p. 40. pro ἧς vulgari, ego tamen cum Tayloro ἣν malo. Reisk.

Ἐπειδή γέ ἐστιν] Fort leg. ἐπειδή γ' ἐν ὑμῖν ἐστίν. penes vos est. Idem. Et quidem recte. Auger.

Τούτοις ἰχόμενα] Aut τούτοις ἰσόμενα leg. videtur, aut τούτων (vel, si dualem malis, τούτοιν) ἰχόμενα. Reisk.

Τότε ἀφαιρεθείην] Vel τόδε, scil. τὸ ἀργύριον τοῦτο, ut paulo ante. Markland.

Τύχοι τὶς γενόμενος] Τύχοι γενόμενος. Cont. τύχοι γενόμενον, Ald. γενομένην, Scal. Pro τύχοι τὶς, τύχοιμι, Schott. Ubi salem aliquem videre videor. F. εἰ δὲ ἂν ἐγὼ λέγω τύχοιμι γενόμενος, εἶναι τοιοῦτον κ. τ. λ. Taylor. Post γενομένων desunt nonnulla. Schottus legit τύχοιμι pro τύχοι τις. sed hoc nihil agit: sequentia enim nihilo melius consecutantur. Pro λέγω tamen forte scribendum ἴχω. Markland. Dedi vel reddidi potius ex Aldina pristinam veram et probam lectionem: εἰ δὲ ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμενον. sin autem tale quid, ut ego aio, forte fortuna evenerit. Nihil hic de Aldina mutavi, nisi quod ὡς de meo dedi pro ὧν. Reisk.

Πονηρότερον] Erat enim nequam et sceleratus, qui legibus parere recusaret, atqui leges imperabant τὴν ἀντίδοσιν, ubi quis sorte ductus ad fungendum munere sumptuoso, paupertatem excusaret, aliumque se opulentiorem ederet. Idem.

σθῆναι πρὸς ὑμᾶς, οὔτε τὴν τύχην δείσας οὔτε ὑμᾶς αἰσχυνθείς, οὐ πολὺς ὁ λόγος. ἐγὼ γὰρ, ὦ βουλὴ, πάντας [1] οἶμαι τοὺς ἔχοντάς τι δυστύχημα [2] τοιοῦτο [3] ῥαστώνην τινὰ ζητεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειριοῦνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. ὧν εἷς ἐγὼ, καὶ περιπεπτωκὼς τοιαύτῃ συμφορᾷ ταύτην ἐμαυτῷ ῥαστώνην 747
ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. ὃ δὲ μέγιστον, ὦ βουλὴ, τεκμήριον, ὅτι διὰ τὴν συμφορὰν ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν, ὡς οὗτός φησιν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, ῥᾴδιόν ἐστι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐκεκτήμην οὐσίαν, ἐπ' ἀστράβης ἂν ᾠχούμην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἵππους ἀνέβαινον· νυνὶ δ' ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις ἀναγκάζομαι χρῆσθαι πολλάκις. καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπόν ἐστιν, ὦ βουλὴ, τοῦτον αὐτὸν, εἰ μὲν ἐπ' ἀστράβης ᾠχούμενον ἑώρα με, σιωπᾷν — τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγεν; —, ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαίνω, πειρᾶσθαι πείθειν 748
ὑμᾶς ὡς δυνατὸς εἴην; καὶ ὅτι μὲν δυοῖν βακτηρίαιν χρῶ-

[1] ἠγοῦμαι A. om. T. R. [2] τοιοῦτον R. [3] ῥαστώνην τινὰ om. T. R. A.

ζητεῖν] Π. νομίζω δεῖν τοῦτο ζητεῖν. ἢ, ἠγοῦμαι δεῖν τοῦτο ζητεῖν. ἤ τι τοιοῦτον. H. STEPHAN. F. in ζητεῖν, quod est otiosum, tale aliquid latet. Quid si hoc pacto legamus: νομίζω δεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν? TAYLOR. Tale quod piam verbum utique deest post βουλὴ, e. c. νομίζω, ἠγοῦμαι, aut οἶμαι. nisi si pro ἐγὼ alias leg. esse: λέγω γὰρ — verum in ejusmodi loco non usurpant λέγω, sed φημί. Verbum ζητεῖν bene habet. *circumspicere, requirere.* φιλοσοφεῖν, *solerter excogitare.* REISK. Velim tantum transponi sic: ζητεῖν τοῦτο καὶ φιλοσοφεῖν. AUGER.

Τὸ συμβεβηκὸς πάθος] Recte. Ælianus Var. Hist. XIV. 1. καὶ γὰρ ἱστόρησεν ἀνιάτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι πάθει. Τὸ γεγενημένον πάθος, Xenophon Hellen. VI. p. 599. Præcedentia supplevit Stephanus. De voce φιλοσοφεῖν pro ποιεῖσθαι, vide Harpocrationem. MARKLAND.

Ὧν εἷς ἐγὼ καὶ περιπεπτωκὼς] Videtur post pronomen excidisse ὤν, aut sic leg. ὢν ἴσα (adverbialiter) καὶ ἐγὼ, περιπεπτωκώς. *quibuscum pariter ego quoque, cum incidissem in tantum infortunium* —. REISK.

Τοιοῦτον] Scil. ζεῦγος vel ἅρμα. nisi potius tale quid addendum est. IDEM.

Ἠττημένους] Lege ἠτημένους. V. Vales. ad Harpocr. in v. Ἠτημένην. Quas nives non frigiditate superet tralatio vetus! *conari autem vobis persuadere, ideo me esse validum, quod viles jugoque domitos equos adscendam.* TAYLOR. Lego: ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαίνω. *equos alienos commodato acceptos ascendo.* Demosthenes adv. Eucrgum: ἵππους παῖδα διδόντα (sc. λαμβάνει ὁ Θεόφραστος) ὑβρίζειν χαλκῆν ἀνθρώπου ἀλλοτρίαν, ἠτημένην, πολλοῦ ἀξίαν. Loquitur Orator de violento quodam homine, qui res et servos suos vi arripuerat. Paupertatis vero, vel sordium et avaritiæ nota erat, *alienis* equis vectari. unde hoc exprobrat Midiæ Demosthenes, quod ἐπ' ἀλλοτρίου τὰς σωμικὰς ἠγεῖτο ἵππου. Ἀστράβη autem verti potest *lectica.* significat etiam quodvis *jumentum.* Vide Hesychium, et Harpocrationem. Hæc scripseram. sed jam deprehendo hanc emendationem a Valesio præreptam esse Not. ad Harpocr. p. 88. ubi etiam hunc ipsum Demosthenis locum de ὑβρίᾳ ἠτημένη profert. Restitue hanc vocem Max. Tyrio Dissert. XXXVI. p. 368. Ed. Cant. ubi pro αἰτησάμενον παρὰ τοῦ λαβόντος, male legitur κτησάμενον. MARKLAND.

Δυοῖν] TAYLOR. Sine causa. In isto autem loco etiamnum non video, quin οἱ δυνάμενοι opponantur τοῖς ἀδυνάτοις, de quibus ibi passim agitur. Ut autem intelligamus ratiocinium ex duobus baculis ductum, sciendum est, Athenis plerosque senes gestasse *duos* baculos, uno uti inniterentur, dum altero se defenderent.

μαι, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν ὡς καὶ τοῦτο τῶν δυναμένων ἐστίν· ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, 20
749 τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ὡς εἰμὶ τῶν δυναμένων; οἷς ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν [1]ἀμφοτέροις χρῶμαι.

δ'. Τοσοῦτον δὲ διενήνοχεν ἀναισχυντίᾳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων, ὥστε [2]καὶ ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν, τοσούτους ὄντας εἷς ὤν, ὡς οὐκ εἰμὶ τῶν ἀδυνάτων ἐγώ. καίτοι εἰ τοῦτο πείσει τινὰς ὑμῶν, ὦ βουλή, τί με κωλύει κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὑμᾶς ἐμοῦ μὲν ἀφελέσθαι 25
750 τὸν ὀβολὸν ὡς ὑγιαίνοντος, τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι πάντας ὡς ἀνεψιῷ; οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς δυνάμενον ἐφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον, οἱ δὲ ὡς ἀδύνατον ὄντα κληροῦσθαι κωλύσουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὔτε ὑμεῖς τούτῳ τὴν διάνοιαν ἔχετε γνώμην, οὔθ' οὗτος εὖ ποιῶν. ὁ μὲν γὰρ, ὥσπερ

[1] ἀμφοτέρους οὐ χρῶμαι R.

[2] καὶ om. T.

Testem laudo Scholiast. Aristoph. ad Plut. 273. *In Char. Aphrod.* l. VI. c. 3. p. 536. D'Orville.

Δύναμίνων] Δυναμένων, sc. ἀναλίσκειν. Nam id necessario est subaudiendum, si δυναμένων retineatur: et profecto quid aliud substitui possit nondum video. Quamquam profecto vix deesse arbitror delicatulorum cerebellulorum quosdam, vafra ingenia, bellatulos, nimio acumine et captiunculis ad omnia expensitanda, ambigenda, amplianda natos, qui cum Pyrrhone cæcutire, quam cum Lynceo ἐξοδοκεῖν maluerint, negantes hæc ita esse vera, quin ut verum esse possit, et istud δυναμένων retineri, et eo modo simul intelligi, quo sæpius usurpetur in hac oratione: sc. πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατὸς εἶην. τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμὶ τῶν δυναμένων etc. Quorum in gratiam pluribus admonere habeo necessum, non ita lepide argumentari, ut ill cogitent: cujus ea mens atque animus; 'Iniquum admodum est accusatorem operam dare, ut ostendat me esse τῶν δυναμένων, quod alienis et commodatis equis vehar (istud enim est fœlicitate plenissimum), iniquum tam floculneo argumento aliquid potesse putare: et si quid habeat ad alteram accusationis partem vere sustentandam (ad fortunas sc. meas magnificandas), id prorsus intortum omittere: cujusmodi esset, me multis sumptuosius vehi, si modo me aliquando mulis vehi vidisset: cujusmodi esset duobus scipionibus insiti, quod certo erat luxuriæ et ὕβρεως, cum ceteris omnibus unus sufficeret. Taylor.

Ἀμφοτέρους οὐ χρῶμαι] Sic dedi de meo pro vulgari ἀμφοτέροις χρῶμαι omissa particula infitiante. ἀμφοτέρους redit ad βακτηρίαις. οἷς autem redit ad τῶν δυναμένων. Idem est ac si dixisset: καίτοι ἐγὼ οὐ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χρῶμαι ἀμφοτέρους ταῖς βακτηρίαις, ἵν' ὦ οἱ δυνάμενοι, καὶ σώματι καὶ χρήμασι, μιᾷ μόνῃ χρῶνται βακτηρίᾳ. Ego enim duobus insuixa baculis incedo, quia pedibus sum mutilatus; divites autem et pedibus valentes, incedunt singulis cum baculis, propter insolentiam atque superbiam. Reisk. ἀμφοτέρους, utrisque, i. e. equis et duobus baculis. Augur.

Καὶ ὑμᾶς κ. τ. λ.] Quæ verba parum intelligo, licet ut laudentur a Suida in Ἀνάκτορον, intelligam minus: Καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ἐφελεῖσθαι τῷ ὀβολῷ, ὡς ὑγιεῖς ὄντας· τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι ἐξαντας ὡς ἀναπήρῳ; Taylor.

Τὸν ὀβολὸν] Τριώβολον. Cont.

Ψηφίσασθαι] Scil. τὸν ὀβολόν. Reisk.

Τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς etc.] Scribe: τὸν αὐτὸν ὑμεῖς, οἱ μὲν, ὡς δυνάμενον, — οἱ δὲ, ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύσουσιν. Markland. et *int edit. min.* Taylor.

Οἱ δὲ] Scil. novem Archontes. Ergo in collegium novem Archontum nemo corpore debilitatus admittebatur. Bene habet totus hic locus. Reisk.

Οὔθ' οὗτος εὖ ποιῶν] Οὔθ' ὑμῖν οὗτος εὖ ποιῶν. Cont. Ex sensu et sequentibus scribendum videtur: οὔθ' ὅστις εὖ φρονῶν. *neque quisquam qui sana mente est.* sequitur enim: ὑμεῖς δὲ (ὃ τῶν εὖ φρονούντων ἴσχυν ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύετε (non πιστεύσατε) τοῖς etc. Lucianus lib. Quom. consor. sit

[1]ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὔσης, ἀμφισβητήσων ἥκει, καὶ 751
πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς ὡς οὐκ εἰμὶ τοιοῦτος οἷον ὑμεῖς ὁρᾶτε
πάντες· ὑμεῖς δὲ — ὃ τῶν εὖ φρονούντων ἔργον ἐστὶ — 752
μᾶλλον [2]πιστεύετε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς
τούτου λόγοις.

ε'. [3]Λέγει δ' ὡς ὑβριστής εἰμι καὶ βίαιος καὶ λίαν
ἀσελγῶς διακείμενος, ὥςπερ εἰ [4]φοβερῶς [5]ὀνομάσαι, μέλ-
λων ἀληθῆ λέγειν, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ [6]πρᾶον, ὡς [7]μηδὲ
[8]ψεύδηται ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ [9]δ' ὑμᾶς, ὦ βουλή, σαφῶς
οἶμαι δεῖν διαγινώσκειν, οἷς τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ὑβρι-
σταῖς εἶναι καὶ οἷς οὐ προσήκει. οὐ γὰρ πενομένους καὶ λίαν
ἀπόρως διακειμένους ὑβρίζειν εἰκὸς, ἀλλὰ τοὺς πολλῷ
πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους· οὐδὲ τοὺς ἀδυνάτους
τοῖς σώμασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς

[1] ἐπὶ κλήρου T. [2] πιστεύσατε T. R. [3] λέγων T. R. [4] φοβερὸν T. R. A.
[5] ὀνομάσει μι, μέλλων τ' A. [6] πρᾶον. ὡς T. R. πρᾶον. ὅλλον δὲ ὡς A.
[7] μηδὲν A. [8] ψεύσηται T. R. ψεύσεται A. [9] γὰρ A.

Hist. p. 616. ταῦτα οὐκ οἶδα εἴ τις τῶν εὖ φρονούντων ἀνάσχοιτο. Demosth. Philipp. III. ἀλλ' ἔστιν, ὃ πρὸς τοῦ Διὸς, ἔστις εὖ φρονῶν ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον ἢ τῶν πραγμάτων τὸν ἄγοντ' εἰρήνην ἢ πολεμεῖθ' ἑαυτῷ σκέψαιτ' ἄν; Saepe ita loquitur Demosthenes. Markland. et in edit. min. Taylor. Legendum videtur οὕτως ὑμῖν, scil. τὸν αὐτὸν ἔχει γνώμων. neque ille rursus idem vobiscum sentit. οὕτως bene habet. elegans et usu contrita est dictio. in quo recte facit, vel quod ego factum laudo. Reisk.

Ἐπὶ κλήρου] Π. ἐπικλήρου. H. Stephan. Scal. Cont. ἐπιδίκου. Schott. Inauspicato hic homo omnia: nam si esset res ἐπίδικος, quinam disceptando reliotus esset locus? Quod ergo longissime abest a notione τοῦ ἐπιδίκου, id huic loco congruet maxime, eritque, uti divinarunt homines magni, ἐπικλήρου. Ἐπίκληρος enim, uti ἐπίδικος, est id quod οὐκ ἔστιν ἄνευ δικασίας. Vid. Hesych. in Ἐπίδικος. Taylor. Quid voluerit Schottus non intelligo. Rectius Stephanus ἐπικλήρου, una voce: *hic autem homo de calamitate mea, tanquam de orba ex asse hærede, disceptaturus venit:* id est, non permittit mihi esse debili et calamitoso, sed de hoc quoque, tanquam de re aliqua expetenda et lucrosa, litem movet et disceptat. Recte et proprie ἀμφισβητήσων: unde ἀμφισβήτησις ἐπικλήρου Pollux VI. 38. segm. 177. *disceptatio de orba virgine ex asse hærede bonorum.* et VIII. 6. segm. 62. περίκλησις δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου, ἢ ἐπικλήρου. *est vero περίκλησις, quando aliqui disceptant de hæreditate, vel virgine hærede.* Exempla ubique apud Oratores. vide Demosth. adv. Macartatum. Markland.

Φοβερὸν] Φοβερῶς, Cod. Steph. et Coisl. Recte credo. Lege enim: λέγων δ' ὡς ὑ. ε. κ. β. κ. λ. ἀ. διακ. ὡσπερεὶ φοβερῶς ἐ. μ. ἀ. λ. Consule versionem. Taylor. Mutila hæc et luxata esse suspicor. mallem: ὡσπερεὶ φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ πρᾶον, * * * ἀληθῆ λέγει, ὡς μηδὲ ψεύσηται ταῦτα ποιήσων. *tanquam terribilem* aliquem *nominaturus potius quam valde mitem*, * * * *vera dicit*, etc. Vel, ὥσπερ τι φοβερὸν, ut infra, ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν. Markland. Locus hic ita corruptus est, ut a mera conjectura sanari nequeat. desunt enim nonnulla non facile ex ingenio supplenda. Cætera sic satis possent intelligi. verum ex illis postremis ὡς μηδὲ ψεύσηται (vel ψεύδηται) ταῦτα ποιήσων me non expedio. ὀνομάσαι est tertia persona optativi, et subauditur μι. Ad ἀλλ' οὐκ, subauditur μέλλων ἀληθῆ λέγειν a communi, ut ad πρᾶον subauditur ὀνομάσαι μι. *quasi fidem sit inventurus, si me terribilem appellat; nullam, si admodum mitem.* Reisk.

Πενομένους] Malim articulum τοὺς præponi. Idem.

αὐτῶν ῥώμαις· οὐδὲ τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ,
753 ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους. οἱ
μὲν γὰρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους,
οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκά- 40
ζονται· καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν
παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, τοῖς δ' ἑτέροις ἐξαμαρτάνουσιν
ὁμοίως ἐπιτιμῶσιν ἀμφότεροι· καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγχω-
ρεῖ μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὓς ἐὰν βουληθῶσιν, ὑβριζειν,
τοῖς δὲ ἀσθενέσιν οὐκ ἔστιν οὔτε ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι
τοὺς [1]ὑπάρξαντας οὔτε ὑβρίζειν βουλομένοις περιγίνεσθαι
τῶν ἀδικουμένων. ὥστε μοι δοκεῖ ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ τῆς 170. 1
ἐμῆς ὕβρεως οὐ σπουδάζων, ἀλλὰ παίζων, οὐδ' ὑμᾶς πεῖσαι
βουλόμενος ὡς εἰμὶ τοιοῦτος, ἀλλ' ἐμὲ κωμῳδεῖν βουλόμενος,
ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν.

ς'. Ἔτι δὲ καὶ συλλέγεσθαί φησιν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ
πονηροὺς καὶ πολλούς, οἳ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς
754 δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσιν. ὑμεῖς δὲ 5
ἐνθυμήθητε πάντες, ὅτι ταῦτα λέγων οὐδὲν ἐμοῦ κατηγορεῖ
μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι τέχνας ἔχουσιν, οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ
εἰσιόντων μᾶλλον ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς. ἕκα-
στος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς [2]μυροπω-
λεῖον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, ὁ δ' [3]ὅποι
ἂν τύχῃ, καὶ πλεῖστοι μὲν ὡς [4]τοὺς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς
755 κατεσκευασμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς [5]τοὺς πλεῖστον ἀπέ- 10

[1] συνάρξαντας T. [2] μυροπώλιον οἱ δὲ T. R. A. [3] ὅπου T. R. A.
[4] τοὺς om. T. [5] οὗ T. τοὺς οὗ R.

Τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ] Quod Lucas I. 7. dicit προσδεδικότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Lucianus simpliciter προβεβηκότες· τούτων τινὰ μάλιστα τῶν προσβυτῶν, Nigrino p. 34. et Abdicato p. 717. τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ προσβεβηκότα. Herodianus II. 27. de Nigro: ἦν δὲ αὐτὸς τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς. Vide Josephum Ant. VII. 8. segm. 4. Xenophon Hellen. VI. p. 580. τοὺς προεληλυθότας ἤδη ταῖς ἡλικίαις. MARKLAND.

Ἐτέροις] Senibus puta. REISK.

Ἀμφότεροι] Senesque juvenesque. IDEM.

Τοὺς συνάρξαντας] Π. ὑπάρξαντας. ἢ, κατάρξαντας. H. STEPHAN. Τὼπάρξαντας. CONT. TAYLOR. MARKLAND. Mihi venit in mentem τοὺς βιαίων ἄρξαντας. Tutius tamen est visum Stephani auctoritatem sequi. REISK.

Ὥσπερ τί καλὸν ποιῶν] Forte: εἰκῇ. Eodem sensu ac istud Diog. Laertii in Aristippo: λέγεται χάριέν τι εἰπεῖν, *fertur lepidum quiddam dixisse.* ἀστεῖα εἰπεῖν, Demosth. in Aristocratem. MARKLAND.

Κατεσκευασμένους] F. Κατεσκευασμένοι. SCAL. Π. κατηκισμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας. H. STEPHAN. κατασκευομένους. CONT. Modo ἀπέχοντας, Scal. TAYLOR. Lege: ὡς τοὺς ἐγγυτάτω. Pro κατεσκευασμένους Stephanus conjicit κατηκισμένους. si quid mutandum, rectius puto κατοικημένους, a κατοικέομαι, non a κατοικίζομαι: de quorum differentia vide eruditiss. Perizonium ad Ælian. V. H. VIII. 5. Dion. Halicarnassensis Lib. de Thucyd. Idiom. oitat istud Thucydidis

χόντας αὐτῷ. ἔστι δὲ τῆς ὑμῶν πονηρίας κατηγορήσειν τῶν ἐξ ἐμοῦ ἀκουόντων, δῆλον ὅτι καὶ ὑμᾶς παροξύνοντος τοῖς ἄλλοις διατριβόντος· εἰ δὲ κἀκείνων, ἁπάντων ἀδικωτάτων ἔσεσθε· ἐγὼ γὰρ ἐνθάδε πρὸς φοιτῶν καὶ διατρίβων ἄλλως τε καὶ

7. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐπὶ τούτοις εἰμὶ νῦν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἵνα περὶ τῶν ἐμαυτοῦ λοιδορήσωμαι πρὸς ὑμᾶς ἕκαστον ὑμῶν τῶν εἰωθότων, ἐνοχλῶν πλείω χρόνον. εἰ γάρ τι ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἰρήκειν, τί ἂν καὶ τῶν ἐμοίων τούτοις φοβηθείην; ἐπεὶ δ' ὑμῶν, ὦ βουλή, δέομαι πάντων τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ ἐμοῦ διάνοιαν, 756
ἥνπερ καὶ πρότερον, μηδ' οὕτω μικροῦ ῥαστωνεύειν ἀξιοῦτε ἢ τιμᾶν μοι τῶν ἐν τῷ παρόντι, τούτου δὲ χάριν ἀκροατήριόν μοι μηδ' ἂν πόλιν μοι πᾶσαν ἔδοτέ μοι, κἂν οὕτως ἐξ ἂν πείσω πόλιν ὑμᾶς ἀφελεῖσθαι. ἐπειδὴ γάρ, ὦ βουλή, τῶν μεγίστων ἀρχῶν ὁ δεῖπνον καταστήσειν ἡμᾶς, ἡ πόλις ἡμῶν ἐπιμέλεσθαι τοῦτο τὸ ἀκρόαμα, ἀγουμένη κοινὸν εἶναι τὸν τύχης τοῦ ἁπάντων κοινῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν· πῶς οὖν οὐκ ἂν φαιλοτέρους εἴην, εἰ τῶν μὲν μελλόντων 757

μὲν P. R. A. ¹ ἀποστερήσειν, ἐρῶ γ. ² μὴν P. R.

---

lectionem T.

lib. I. segm. 138. Τοὺς δ' ἐν μέσοις τῶν πόλεως χρόνου] Vox ὑμῶν non recte μᾶλλον κατεσκευάσατο, pro κατεσκεύασε, in collocatur, post debuit ita: τοὺς ἐν μέσοις, quid Ille ad loco locum commodissime. ὑμῶν ἐνοχλῶν (vel ἐνοχλεῖν ὑμῖν), πόλεως plior tamen in nostris editionibus consti- χρόνον. Demosthenes in Midiam: φαυλοτέρους tuisse Thucydidis locum suspicor ex eo, δὲ μείζους ἐνοχλοῦντος ὑμῖν, πόλεως: modo quod in τὴν μεγίστην μᾶλλον καὶ μὴ ἐν μέρει κατ- ὑμῖν ἐνοχλῶν. Phrasis sæpe occurrit in S. σκευάσατο. Nihil damnandum hoc Scriptis. Vide ad lib. [illegible] loco mutandum forte, propter similem, qui- eodem genus. Sect. XXIV. 4. MARKLAND. dem videtur, usum Lysiæ vocis apud eundem Τούτῳ] Redit ad aborationem, quæ Thucydidem lib. II. segm. 17. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν ταῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ἐν ἐμοιχῇ σφι ἐδόκει. multi vero etiam in ipsis murorum turribus domicilia sibi parabant, &c. prout quisque poterat. Ubi Scholiastes: κατεσκευάσαντο κατὰ σφᾶς ἐποιήσαντο. Max recte legit. Stephanus dein τοὺς πόλεσιν ἐπίστατας, pro ἐπὶ τοῖς πόλεσιν. Hunc locum illustrat iste Demosthenis in Aristogit. I. οὐδὲ σιωπητέον πρός τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει συγκλύδων, ἢ μισοπονήρων, ἢ τῶν ἄλλως ἐμπαθεστέρων· οὐδὲ πρὸς ἓν. MARKLAND. et is est. mss. TAYLOR. Sub ea hæmata, qui sibi parasset domicilia. AUGER.

Ἄλλως γέ πως] Videtur ἄλλῃ præparandum esse. alii alibi. ἄλλοι γάρ τοι, idem est atque ἐνίοτε τῶν τόπων ἑτοίμων, ἔνιοι δὲ ἀπόντων. REISK.

Λίαν γοῦν] Pro μὲν aut simplex μοι aut addiscendum, aut μὲν τῶν. LAMB.

Πρὸς δὲ ἅπασιν ὑμῖν τῶν ἀγωνίας, be-

lib. I. segm. 138. Τοὺς δ' ἐν μέσοις τῶν πόλεως χρόνου] Vox ὑμῶν non recte μᾶλλον κατεσκευάσατο, pro κατεσκεύασε, in collocatur, post debuit ita: τοὺς ἐν μέσοις, quid Ille ad loco locum commodissime. ὑμῶν ἐνοχλῶν (vel ἐνοχλεῖν ὑμῖν), πόλεως plior tamen in nostris editionibus consti- χρόνον. Demosthenes in Midiam: φαυλοτέρους tuisse Thucydidis locum suspicor ex eo, δὲ μείζους ἐνοχλοῦντος ὑμῖν, πόλεως: modo quod in τὴν μεγίστην μᾶλλον καὶ μὴ ἐν μέρει κατ- ὑμῖν ἐνοχλῶν. Phrasis sæpe occurrit in S. σκευάσατο. Nihil damnandum hoc Scriptis. Vide ad lib. [illegible] loco mutandum forte, propter similem, qui- eodem genus. Sect. XXIV. 4. MARKLAND. dem videtur, usum Lysiæ vocis apud eundem Τούτῳ] Redit ad aborationem, quæ Thucydidem lib. II. segm. 17. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν ταῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ἐν ἐμοιχῇ σφι ἐδόκει. multi vero etiam in ipsis murorum turribus domicilia sibi parabant, &c. prout quisque poterat. Ubi Scholiastes: κατεσκευάσαντο κατὰ σφᾶς ἐποιήσαντο. Max recte legit. Stephanus dein τοὺς πόλεσιν ἐπίστατας, pro ἐπὶ τοῖς πόλεσιν. Hunc locum illustrat iste Demosthenis in Aristogit. I. οὐδὲ σιωπητέον πρός τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει συγκλύδων, ἢ μισοπονήρων, ἢ τῶν ἄλλως ἐμπαθεστέρων· οὐδὲ πρὸς ἓν. MARKLAND. et is est. mss. TAYLOR. Sub ea hæmata, qui sibi parasset domicilia. AUGER.

Ἄλλως γέ πως] Videtur ἄλλῃ præparandum esse. alii alibi. ἄλλοι γάρ τοι, idem est atque ἐνίοτε τῶν τόπων ἑτοίμων, ἔνιοι δὲ ἀπόντων. REISK.

Λίαν γοῦν] Pro μὲν aut simplex μοι aut addiscendum, aut μὲν τῶν. LAMB.

Πρὸς δὲ ἅπασιν ὑμῖν τῶν ἀγωνίας, be-

καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμφορὰν ἀποστερημένος εἴην· ἃ δ' ἡ πόλις ἔδωκε προκοσθεῖσα τῶν οὕτως διακειμένων, διὰ τοῦτ' ἀφαιρεθείην;

ἡ. Μηδαμῶς, ὦ βουλή, ταύτην [1] θῆσθε [2] τὴν ψῆφον. διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; πότερον ὅτι δι' ἐμέ τις μὶς ἀγῶνας ποιήσατο καταστὰς αὐτέλεσε τὴν οὐσίαν; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἷς ἀποδείξειεν, ἀλλ' ὅτι προλυπούμην ὑμῖν καὶ θρασὺς καὶ φιλοπερχθέστερος; ἀλλ' οὐ τοιαύτης ἀφορμῆς τοῦ βίου πρὸς τὸ τοιαῦτα τυγχάνειν χρήσεως· ἀλλ' ὅτι λίαν ὑβριστὴς καὶ βίαιος; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἷς φήσειεν, εἰ μὴ βούλοιτο καὶ τοῦτο ψεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ἁμαρτάνειν. ἀλλ' ὅτι ἐκ τῶν Τριάκοντα γενόμενος ἐν δυνάμει κακῶς ἐποίησα πολλοὺς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἔφυγον εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ, καὶ ἔξὸν μοι μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ' ὑμῶν εἱλόμην κινδυνεύειν φαύλως ἔχοντων· μὴ τοίνυν, ὦ βουλή, μηδὲν ἡμαρτηκυῖαν ὀργίσῃς ὑμῖν ψύχεσι τοῖς πολλὰ ἀδικηκόσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς, ἀναμνησθέντες ὅτι οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως δίδωμι λόγον αὐτῶν, οὔτε ἀρχὴν ἄρξας εὐθύνας ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ βουλῆς μόνον ποιοῦμαι τοὺς λόγους. καὶ οὕτως ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώσεσθε πάντες, ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχὼν ἕξω τὴν χάριν· οὔτε δὲ παρ' ἄλλου λοιποῦ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀσθενεστέροις ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων αὐτῷ περιγίνεσθαι.

[1] θέσθε T. R. A. [2] τὴν ψῆφ. T. [3] ἀλλ' om. T. R. A.

apud alios invenio, vide hic forte scribendum διελαίστατος ἦν.' Sed quid moror? verum puto ἐλεεινότατος, miserimus, vel miseratione dignissimus. Demosthenes dixisset: πῶς οὖν οὐκ ἂν ἐλεεινότατος αὐτῶν ἐγὼ πεποιθὼς εἶν, εἰ &c. Orat. περὶ Συντάξεως. Litera l, amisso apice, ita saepe, et vicissim. unde apud Demosthenem Orat. I. codex Steph. ἡμῖν pro ὑμῖν. φόνος ἔλαιος ἄναρχος, nunc legitur ἀφύκτως ἄναξ. Contra, apud Chishemum εἶν. Demosth. p. 95. pro ἐκ δὲ τῆς ἔλαιας, legendum puto ἐξ ἐλαίας. Apud Max. Tyrium Dissert. XXXI. p. 216. Ed. Davis. ἐλεεινότατος legitur ἄνευ προθέσεως· τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ Ἡσύχιος σημαίνειν. ita scribendum, non ἔλεος, et ἐλεεινότατος. Markland.

Ταύτην] hanc in partem. Reisk.

Τὴν ψῆφ.] Τὴν ψῆφον. Cobet. Taylor. Scribendum τοιούτων θέσθε τὴν ψῆφ. ut infra: ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς. et ita passim Nostor, et Demosthenes, vir. Markland. Καταστὰς ἀγῶνας] Intesponsa ἀδίκως inducere verbum insigne. Reisk.

Ὁμοίων] Ὁμοίων. Cobet.

Ὅσοις] Τοιούτων. Idem.

Ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχὼν σώσω] Lege: τοιούτων ὑμῶν τυχών. ita supra: διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; quare enim vos talibus affectos experiar? Markland. σώσω in edit. min. Taylor. τοιούτων recte ad τὰ δίκαια. et ὑμῖν cohaeret cum ἕξω χάριν. locus hic bene habet. Reisk. Avoer.

Τῶν ὁμοίων αὐτῷ] Id est, validos et robustos, ut ipse est, vincere. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Quidam sub dominatu triginta virali Athenis se continuit. Restituta rep. insimulatur adjuvandæ Tyrannidis. Defensio egregia, inculenta, et Lysiæ nomine digna. Pag. ed. Reisk. 759

H. Steph. 171. 3

α'. ΥΜΙΝ μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀκούουσι τοιούτων λόγων καὶ ἀναμιμνησκομένοις τῶν γεγενημένων, [1] εἰ ὁμοίως ἅπασιν [2] ὀργίζεσθε τοῖς ἐν ἄστει μείνασι· τῶν δὲ κατηγόρων θαυμάζω, οἳ, ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται· οἳ, σαφῶς εἰδότες τοὺς [3] μηδὲν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς πολλὰ ἐξημαρτηκότας, ζητοῦσι κερδαίνειν [4] ἢ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἁπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν οὖν οἴονται, ἃ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα γεγένηνται τῇ [5] πόλει, ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἀδυνα- 760

[1] εἰ om. T. R. A. [2] ὀργίζεσθαι T. R. A. [3] μὴ T. R. [4] καὶ A. [5] πόλει διεξιόντων μᾶλλον, ἢ ἐμοῦ A.

Οἱ ἀμελοῦντες] Malim: εἰ ἀμελοῦντες. idem quod ὅτι. Centies ita loquitur Noster. Demosthenes in Leptin. πολλὰ δὲ θαυμάζειν ἔστιν — ἂν μάλιστα τεθαύμακα, εἰ ἀγνοεῖ etc. Markland.

Οἳ σαφῶς] Ego loco hujus secundi οἳ, non illius primi, malim si legi, prius illud οἳ mihi recte videtur habere. Reisk.

Μὴ ἀδικοῦντας] Malim μηδὲν ἀδικ. ob insequens πολλά, cui opponitur. Idem.

Τὴν γνώμην ταύτην] Τὴν γνώμην τὴν αὐτὴν. Cony. Legendum est hoc modo: καὶ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἁπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν: minima cum lectionis varietate, sed sensus maxima. Taylor. Ταύτην pro τὴν αὐτὴν Græcis est insolitum. recte videtur habere τὴν γνώμην ταύτην. respicit ad illa initio orationis, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι. 'Est igitur hoc esse animo idem atque pariter omnibus nobis succensere. Verum in illis prioribus vitium est. mihi placet sic legi: περὶ ἁπάντων μᾶλλον, ἢ πείθειν ὑμᾶς οὐ περὶ πάντων. studeat potius quæntum facere, quam vobis persuadere ut de nobis omnibus idem ac sentiatis. Reisk.

Οὖν οἴονται] Imo vero οὖν οὐκ οἴονται. quod si igitur, cum scelera XXX. tyrannorum exsequuntur, ea ab accusatione mei sejungant, ad eamque nil ista pertinere existimant (vel aliis verbis: si nolunt videri me accusare velle, sed triginta tyrannos): admodum eos infantes et indisertos aio esse. Particulam inflantem addendam esse, patet ex opposito εἰ δὲ, ὡς ἐμοί τι προσῆκεν. Idem.

Τῇ πόλει] Post hoc vocabulum, aut circa, deesse videtur λίγοντες, et διεξιόντες, vel simile quoddam participium. Idem.

Ἐμοῦ κατηγορηκέναι] Lege: ἐμοὶ κατε-

761 τους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν· οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν· εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσῆκον περὶ αὐτῶν ποιοῦνται τοὺς λόγους, [1]ἀποδείξω τούτους μὲν [2]ἅπαντας ψευδομένους, ἐμαυτὸν δὲ τοιοῦτον ὄντα οἵῳπερ ἂν τῶν ἐκ [3]Πειραιῶς [4][ὁ]βέλτιστος ἐν ἄστει μείνας ἐγένετο.
762 δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς συκοφάνταις. τούτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστὶ καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας εἰς αἰτίαν καθιστάναι· ἐκ τούτων γὰρ ἂν μάλιστα [5]χρηματίζοιντο· ὑμέτερον δὲ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἐξ ἴσου τῆς πολιτείας μεταδιδόναι· οὕτω γὰρ ἂν τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι πλείστους συμμάχους ἔχοιτε. ἀξιῶ δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἀποφαίνω συμφορᾶς μὲν μηδεμιᾶς αἴτιος γεγενημένος, πολλὰ δὲ κἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα
763 χοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν, ὥστ' οὐ μόνον τοὺς οὐ πεποιηκότας ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι.

[1] ἀποδείξαι T. R. [2] ἅπαντα A. [3] Πειραιώς A.
[4] ὁ om. T. R. [5] χρηματίσωνται T. R. χρηματίσονται al. A.

ζομηκέναι. OMNIA SIMUL *in accusatione posita, vel ostentatio.* Hoc postulat Argumentatio: hinc enim pendet Ratio subsequens, οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος etc. Et, quod ad ipsum attinet, in posteriori membro hujus sententiæ dilui: εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσῆκον etc. Mox, pro ἀποδεῖξαι recte Stephanus ἀποδείξω: et paullo post χρηματίσωνται Idem pro χρηματίζοιντο. MARKLAND.

Ἀποδείξαι κ. τ. λ.] Π. ἀποδείξω τούτους μὲν ἅπαντα ψευδομένους. H. STEPHAN. ἀποδείξω. CONT. Istud ἅπαντα quidem non displicet; verum ἀποδείξω est saltem minus necessarium. Εἰ μὲν οὖν οὕτως — ἀδικοῦντας αἰσχύνῃ ὑγιᾶ λέγω — εἰ δὲ — ἀποδείξαι τούτους κ. τ. λ. Usus est ambitus sententiæ: constructio una. Vide tamen interea, quam miserrime fuscaverit honestam orationem festinatus nimium aut nimium æquo cubibi cogitans. Interpres alter: *me vero non inferiorem optime eorum, qui ex Piræo profecti in urbe commorantur.* TAYLOR. Post hunc infinitivum ἀποδείξω videtur βούλομαι deesse. REISK.

Βέλτιστος] Imo vero ὁ βέλτιστος. IDEM.

Χρηματίζοιντο] Π. χρηματίσωνται. H. STEPHAN. Aut ante aut post χρηματίζωνται deest κλαπῆναι, vel εἰσπραχθῆναι, vel τυφῶναι. REISK.

Ἀποφαίνω] Imo vero deobus vocabulis ἀποφαίνω φαίνω, *si e mea mei defensione constiterit.* IDEM.

Οὐ μόνον γὰρ οὐ στεφανοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας] Sententia invertitur, a Majoribus ad Minora delabens; contra quam fieri oportuit. Lege: οὐ μόνον τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ πεπονθότας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. Dixit: Se non solum impunitatem, sed laudem quoque et præmia mereri. At quam absurde dixerit: Se non solum præmia, sed etiam Impunitatem, mereri! MARKLAND. Bene habere locus hic videtur. Non satis attendit Markiandus ad particulam γοῦν. Explicandus Lysiæ sententiam verbis aliquanto minus elegantibus, et planioribus. Dixit idem, atque si ego dicerem hoc modo: ἀξιῶ οὖν γοῦν ἐμοὶ παρ' ὑμῶν τυγχάνειν, εἰ τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι καὶ τούτου ἐμοὶ τυγχάνειν ἀξιῶ, ὃν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς εὖ ἡμᾶς πεποιηκότας. postulo jam a vobis eodem modo illud, quod adipisci par est multis eadem ratione; nam illud jam postulavi, nunc insuper habebo, quod debetur a nobis illis, si qui bene de nobis meriti sint. Vide, quam duritiei vulgatæ mollior possit μόνον in versum proximum inferiorem deducendo, et pone ἀδικοῦντας collocando, quæ facto καὶ (in illis ἀλλὰ καὶ τοὺς) cum μόνον cohæsibit, et καὶ μόνον mihi erit aliud, quam simplex μόνον. Vel est quo ego. REISK.

ξ. Μέγα μὲν οὖν ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι οὐκ ἐξὸν αὐτοῖς ἐδίωκεν οὐδὲ κατήγορος ἰδίᾳ μου ἀδικοῦντος ἐξελέγχει, οὐκ ἂν τοὺς τῶν Τριακοντα ἀμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρουν, οὐδ' ἂν φαυλοτέρους ἐαυτῶν τοὺς ἐκείνοις συναραγμένους ἑτέρους διαβάλλειν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι· νυνὶ δὲ παρέξουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν ἱκανὴν εἶναι καὶ τοὺς μηδὲν κακὸν εἰργασμένους ἀπολέσαι. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι δίκαιον εἶναι, οὐδὲ εἴ τινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγόνασι, ἄλλους τινὰς ὑπὲρ τούτων τιμὴν ἢ χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν, οὔτ' εἴ τινες φαυλότερα κακὰ εἰργασμένοι εἰσὶν, εἰκότως ἂν διὰ ἐκείνους τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας ὀνείδους καὶ διαβολῆς τυγχάνειν· ἱκανοὶ γὰρ οἱ ὑπάρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει καὶ μέγα κέρδος νομίζοντες εἶναι τοὺς ἀδίκους ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεστηκότας.

ο. Πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, οὓς ἡγοῦμαι τῶν πολιτῶν προσήκειν ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ δημοκρατίας. ἐκ τούτου γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, κἀγὼ περὶ ἐμαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν ποιήσομαι, ἀποφαίνων ὡς οὔτε ἐξ ὧν ἐν δημοκρατίᾳ οὔτε ἐξ ὧν ἐν ὀλιγαρχίᾳ πεπολίτευκα, οὐδέν μοι προσῆκον κακόπουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. πρῶτον μὲν οὖν ἐνθυμητέον εἶναι χρὴ, ὅτι οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς οὔτε δημοκρατικὸς, ἀλλ' ἥτις ἂν ἑκάστῳ πολιτεία [2]συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται [3]καθιστάναι· ὥστε οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστὶ μέρος ὡς πλείστους ἐπιθυμεῖν τῶν παρόντων νυνὶ πραγμάτων. καὶ ταῦτα ὅτι οὕτως

[1] νῦν T. R. A. [2] μὴ συμφέρῃ T. R. A. [3] μεθιστάναι T. R. A.

οἷς ἠρῶμαι] Vel οἷς rectius, quoniam ratiocinor mihi ἠρώμην. Taylor. Scribe οἷς, ut ἀπὸ ἠρώμην supra et infra. Markland. Illum habet hic locum. Idem est ac si dixisset: οἷς, ἐν ἐμοὶ ἐγνώμην, διηρχόμην, καὶ οὕτω αὖ οἷς δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν ἠρώμην. Reiske.

Καὶ δημοκρατίας] Καὶ οἷς δημοκρ. Cobet.

Γνώσεσθε] Post γνώσεσθε videtur μάλιστα desse, et post ἰδιωτῶν ἀφορισμὸν, aut Σαθωνίων, aut tale quid. Reiske.

Ἠρώμην] ἐν — οὐδὲν μοι προσῆκεν vel προσῆκον. Ita lege. Taylor. Malim, προσῆκεν, vel προσῆκον. sine omittendo. Markland.

Οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικὸς, etc.] Excerpsit hanc sententiam Isocrates Orat. de Pac. p. 367. γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς οὐδέτερον τούτων (i. e. neque democratiæ, neque oligarchiæ) ἐστὶν· ἐν ᾧ δ' ἂν ἕκαστοι πολιτείᾳ, ταύτην βούλονται καθιστάναι τὴν κυρίαν. Unde etiam Gruterus MS. locum in hi, quem sequuntur apud Reiskium: οὐδεὶς μὲν συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται καθιστάναι. ubi MS. omisit μὲ, et pro καθιστάναι habet καθιστάνειν: plane quemadmodum in Isocrate. Philo Judæus quoque hanc γνώμην scripsit suis inseruit. Sed locus memoriæ non occurrit. Markland.

Ἀλλ' ἥτις κ. τ. λ.] Cobd. Steph. et Coisl. lectionem non minus commodam præferunt: ἀλλ' ἥτις ἂν ἑκάστῳ πολιτείᾳ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται καθιστάναι. Taylor.

ἔχει, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε. σκέψασθε γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοὺς προστάτας ἀμφοτέρων [1][τῶν] πολιτειῶν, ὁσάκις δὴ μετεβάλοντο. οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοὶ, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δίκας τιμωρίας τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν, 766 πολλοὶ δὲ τῶν Τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ [2]Πειραιῶς συγκατ- 767 ῆλθον, ἔνιοι δὲ τῶν ἐκείνους ἐκβαλόντων αὐτοὶ [3]αὐτῶν τῶν Τριάκοντα ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ οὗτοι τῶν Ἐλευσῖνάδε οἰκο- 172. 1 γραψαμένων, ἐξελθόντες μεθ' ὑμῶν, ἐπολιορκοῦντο μετ' αὐτῶν. οὔκουν χαλεπὸν γνῶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι οὐ

[1] τῶν om. T. R. uncos om. A. [2] Πιραιεῖς A. [3] αὐτοῖς T. αὐθις R.

Ἀμφοτέρων πολιτῶν] Interponi velim articulum τῶν. Reiske.

Μετ' ἐκείνων] Dudum correxeram μετ' ἐκείνου. accedit auctoritas cod. Ceisiin. Taylor. Lege: μετ' ἐκείνου. cum illis, scil. Phrynicho et Pisandro. Markland.

Τριακοσίων] Ita Edit. Steph. credo sua ipsius divinatione sola. Noster enim Codex, Codd. item Aldini τετρακοσίων, ut legi debet. Agitur sc. de priori dominatione cccc virorum: Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος — τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν; sed annon multi ex eo numero: πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατῆλθον; Quo jure hic nobiscum egit Stephanus, neque hic solum, verum etiam in iis, quæ sequuntur, orationibus, ego plane divinare nequeo; neque novi ccc istos homunciones, quos illi visum est obtrudere contra Manuscriptorum fidem, contra rationem et contra historiam. Atqui profecto oportuit tot novos homines in familiaritatem publicam adducentem aliqua saltem commendasse oratione. Eos si nullo præconio ornandos, at digito tamen commonstrandos fuisse oportuit. Tu interea et de illorum celebritate et de nostra fide securus ne verbum unum addidisti. Non putarim te de tyrannide triginta-virali cogitasse, atque inter oscitandum τοὺς τριάκοντα et τοὺς τριακοσίους confodisse (quod ex annalibus non mediocris in literis famæ accidisse videas). Sanctos quidem loci natura, ut hoc credam: prohibet tamen tua in Græcis diligentia exercitatissima. Ceterum tercentumvirale neque collegium neque classem ex Atticis monumentis novi, quæ te expediat. Erat profecto sodalitium nativos instruendis hominum ccc, de quo Pell. VIII. 9., Sigon. de rep. Athen. IV. 4., et Vales. ad Harpocr. in Συμμορία. Verum hoc sub Demosthene institutum nihil ad hanc causam pertinere posse videtur. Inclinata quoque rep. et Romanis rerum Græcarum dominis, de Senatu ceu Athenis aliquid memoriæ proditum est.

ΤΟΝ. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ. ΤΗΣ. ΕΛΛΑΔΟΣ. ΡΟΤΦΙΟΝ. ΘΗΣΤΟΝ. ΚΑΙ. ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΝ. Η. ΕΞ. ΑΡΕΟΠΑΓΟΥ. ΒΟΥΛΗ. ΚΑΙ. Η. ΒΟΥΛΗ. ΤΩΝ. ΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ. ΚΑΙ. Ο. ΔΗΜΟΣ. Ο. ΑΘΗΝΑΙΩΝ. ΕΤΝΟΙΑΣ. ΕΝΕΚΑ. ΚΑΙ. ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ. ΤΗΣ. ΠΕΡΙ. ΤΗΝ. ΠΟΛΙΝ. ΑΝΕΣΤΗΣΕΝ. ΠΡΟΝΟΥΝΤΟΣ. (lege ΠΡΟΦΑΛΑΒΙΟΥ. ΠΡΤΑΔΑΟΥ. [ΝΟΟΥΝΤΟΣ) ΔΑΟΥ. ΔΙΑ. CEMNOTATOY. ΑΡΧΟΝΤΟΣ.

Spon. Miscell. Erud. Antiq. et Gruter. Sed hoc serius longe. Taylor. Prior scriptura erat τῶν τετρακοσίων, et hic et infra, mutavit Stephanus et admisit in Contextum τῶν τριακοσίων (quod et fecit ter Orat. XXX. et ter in una pagina Andocidis Orat. de Reditu suo, p. 21.) contra veritatis et historiæ fidem. nulla enim Historiæ Atticæ pars notior est ea, quæ agit de *Quadringentis*, et eos subsecutis *Triginta-viris*. Oscitet in his Orationibus facta eorum mentio et mirum sit, quid spectans hoc admiserit Stephanus. Nulli erant, quod sciam, *Trecenti* illustres in Repub. Athoniensium ante Demosthenis σχολιαστάν. Markland.

Αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα] Fort. αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκ. Taylor. αὐτοὶ αὖθις τῶν τριάκ. Cont. Nisi delendum sit αὖτῶν, legendum: αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα. nonnulli ex iis, qui *Quadringentos* expulerunt, ipsi postea ex *ipsis Triginta* fuerunt. Markland.

περὶ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων ἑκάστῳ ὑμῶν οὖν χρὴ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σκοποῦντας μὲν ὅπως [1]ἦσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι, ζητοῦντας δὲ εἴ τις αὐτοῖς ἐγένετο ὠφέλεια. [2]τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων· οὕτω γὰρ [3]ἂν δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν [4]ποιήσθε.

Ἐγὼ τοίνυν φεύγω, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν, εὐθύνας δεδωκότες ἢ τῶν ὄντων ἀπεστερημένοι 768
ἢ ἄλλῃ τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι, προσῆκεν αὐτοῖς ἑτέρους ἐπιθυμεῖν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλοὶ 1 77
κακῶσθαι εἰργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλειν δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν μᾶλλον ἢ δοῦναι δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον τὰς [5]κατὰ τούτων [6]ὑποδέχεσθαι διαβολάς, οὐδ' ἂν πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες ἀλιγαρχικοὺς αὐτοὺς φάσκωσιν εἶναι. ἐμοὶ τοί- 769
νυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ συμφορὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὐδεμία πώποτε ἐγένετο, ἀνθ' ἧς τινος ἂν προθυμούμενος τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι ἐτέ-

[1] εἶεν A. [2] τῶν om. T. [3] ἂν ὡς T. R. A. [4] ποιεῖσθαι T. R. A.
[5] περὶ A. om. T. R. [6] ἀνδέχεσθαι A.

Εὐδύνοις δικασταῖς] Lege: εὐδύνους οὐ δικαστὰς, qui rationes non reddiderunt. Antiphon: πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρξαντες, εὐδυμοῦσι εὐδύνοι δίδοσαν et Orat. XXX. μόνος οὖν τῶν ἀρξάντων εὐδύνος οὐκ ἔδωκας. unde jocabunt Helianus: οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω ἵνα μοι ἄρχων εὐδύνους ὄντας ἑτέρας ἀρχῆς. citatur a Demosthene in Timocratem. Mox, πως' ὑμᾶν, pro ὑμῖν, recte Stephanus. ita infra: χάριτας πως' αὐτῶν ἀξίους ὑμᾶς εἶναι. Paullo ante, pro οἱ τις, MS. bene, ὅτις· ut et ἂν ἀνάθεσθε, pro ἀνάθησθε. MARKLAND. Bene habet h. l. sententia est; qui e ratione gesti muneris infamia notati fuerunt. quasi diceret: ἵνα ἀπαλλάξωσιν ἐκ τοῦ φαύλου ὑφεστάναι ἐν τῇ ἀτιμίᾳ τῶν εὐθυνῶν. REISK.

Ἐλπίζοντας] Ἐλπίζουσι. CONT. Quod malim. AUGER.

Παρ' ὑμῶν] Π. ὑμῖν. H. STEPHAN. CONT. Recte. Praecessit enim modo: χάριν κομίσασθαι πως' ὑμῶν. TAYLOR.

Ὑποδέχεσθαι] Ὑποδέχεσθαι διαβολὰς, καταγνώσεις, ἀπολογίας etc. credo, hoc dicit sibi, saltem non ea solemnitate, qua ἀνοδέχεσθαι. N. de Aristoph. pecun. Τοὺς ἐλλόγιμους ἴδῃ θέλοντες ἀποδέχεσθαι. Et c. Nicomach. Δίκαιον ἐστὶ τὸν τοιοῦτον καταγνῶσις ἀποδέχεσθαι. Et c. Aleibiad. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθαι λεγόντων κ. τ. λ. Et in oratione de Vulnere ex industr. Ὥσθ' ἡμᾶς προσῆκεν μὴ ἀποδέχεσθαι αἰτοῦ κ. τ. λ. Isocr. de permutat. Ὥστε τῶν μὲν αἰτιωμένων ἕν, τὸ δὲ λέγειν ἀποδέχεσθαι. atque passissimis fere interjectis: ἐρῶ γὰρ ὑμῖν μᾶλλον ταχέως ἀποδεχομένους τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. Andoc. de Myster. Εἰ οὖν γιγνώσκετε ὑμᾶς ἀποδεχομένους τὰς καταγνώσεις κ. τ. λ. Lycurgi et Leocrat. οὐκ ἠξιοῦμεν δεῖν ἀποδέχεσθαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν. Ex quibus omnibus et infinitis aliis, quos addere possent, constat ἀποδέχεσθαι eum animi affectum significare, quo aliquid comprobamus, judiciisque nostri calculo confirmamus. Ita Aelian. l. 1. Ὁ δὲ περὶ Φαλάξ: Δημόδικος ἄδει Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης συνουσίαν, οὐ διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ τοιοῦτον πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παραδείγματι ὀρθῷ. TAYLOR.

Ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ] Π. ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ. H. STEPHAN.

ρων ἐπεθύμουν πραγμάτων. ἐστρατηγήκειν μὲν γὰρ πεντάκις, καὶ τετράκις γεγραμμένος, καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέμῳ πολλὰς εἰσενηνόχειν, καὶ πάλλα λελειτούργηκα εὐέλπις χρῆναι τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ τοῦτό πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως [1]προστεταγμένων [2]ἐδαπανώμην, ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζοίμην, καὶ, εἴ πού μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἔμμεσον ἀγωνιζοίμην. ἂν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀπόντων ἐστερούμην· οὐ γὰρ τοὺς τῷ πλήθει ἀρεσθεῖσι τοὺς αὐτοὺς γεγενημένους χαρίστερ παρ' αὐτῶν ἠξίουν τυγχάνειν, ἀλλὰ τοὺς πλεῖστα κακὰ ὑμᾶς εἰργασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθ- 771 ἱστασαν, ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες. ἃ χρὴ πάντας ἀνθρωπους μὴ τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν ἃ ἑκάστῳ τυγχάνει πεπραγμένα. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὔτε ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων ἐγενόμην· ἢ τῶν κατηγόρων ὁ Σουνιάρμενος παρελθὼν ἐλεγξάτω· οὐ τοίνυν οὐδ' ἐπειδὴ [3]δὲ ὅπλα κατέ-

[1] πραττομένων T. [2] ἰδαπανῶμεν T. R. ἰδαπάνων A. [3] οὐδὲ κατέστησαν T. A.

Πραττομένων ἰδαπανῶμεν] Π. πρωτατοκλείων ἰδαπανῶμεν. H. ESTEPHAN. Recole. Vide ad Orat. XIV. de mutatione vocum πράττεσθαι et πρωτατοκλείσθαι. Paulo post pro ἀπάντων ἀπεστερημένων, scribe, ἀπάντων ἐν ἀστυγείτοσιν. MARKLAND. Vide quæ diximus ad or. c. Aristocl. TAYLOR. ἰδαπανῶμεν. Cæt. Aut ἰδαπάνᾳ in prima persona singularis, aut, cum Stephano, ἰδαπανώμην in medio est leg. REISK.

Παρ' αὐτῶν ἰδίων] Tametsi nonnulli ejus sunt, ait, quos inter pluralia nidulant, eam tutiin minem ipse satis prudit oligarchiam desiderare locum.

Παρ' ἡμῶν] Παρ' αὐτῶν. Cæt. Lapso παρ' αὐτῶν. TAYLOR. Ἡμῶν est ἀπροσδιορίστως, melius fortasse παρ' ἀνδρῶν, καὶ ἰδίων, vel εἴων. Scripsi ter: μὴ τοῖς τῶν τοιούτων ἀγοραῖοις, etc. Hyperbola hæc est dictum: Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ἐξετάζειν apud Dion. Laertium in Vita Menandri. Cui plane alibi Max. Tyrius Diss. XXIV. in marmorea evangelia Abderitanis ab Mycenæo ἡδέως φιλῶ τοῦ Μενάνδρου ἔφασαν (Μυκηναῖος) ὁ Ἀνάξαρχος τὸν ἀφθόνως πᾶσι λέγοντα, καὶ τὸν φιλεῖ τὸν λέγοντα. Male themata VII. 21. Οὐ φῶ ὁ λέγων, ἔφην, πίστις, etc. ἀλλ' ὁ πιστὸς ὢν. MARKLAND. Vulgatæ potest ita defendi, ut accipiatur prout si dictum foisset: ab illis nemini credi, qui eam opem flocci faciunt. Sanctum est: quasi, quicunque suas ad partes accessisset, eo eum sibi benevolentiorem atque fideliorem habuisset, quo plura vulnera reip. imposuisset. REISK. Sed potest retineri ἡμῶν, quum ipse, qui loquitur, in urbe manserit cum ἐγγείοις. AUGER.

Τριακοσίων] Iterum cum o. l. s. restituta τετρακοσίων, neque cum Stephano delinda. Si illis, quæ a me dicuntur, dicit, quod addam, quæ tempora vitia nova arbitrer, vel ipse locus emendationis commotam manum irritamenta pietatis. Ego, inquit Orator, neque olim contra eos triginta ἐγράφην, neque ἐστρατήγηκα bis τριακοντάρχης. Ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι κατέστησαν ἐν τῷ πόλει τὴν τριακοσίων ἀρχὴν, ἐγὼ μὲν ἐπὶ Βοιωτοὺς ἐστράτευσα, ἐκεῖνοι δὲ ἐμὲ ἐβούλοντο ἀποκτεῖναι. Superscripsi, καὶ οἱ ἐλθόντες ἐμὲ ἐβούλοντο ἀποκτεῖναι. Vel dicendum est ex non ipsa ex Quadringentis, dicit, οὐδὲ (scil. ἐν τῶν) τετρακοσίων ἐγενόμην. Sic Diog. Laert. VII. 5. ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν λόγου. Sæpe in eo βασιλεὺς, ubi ipse τῶν τριακοσίων ἐγενόμην, etc. ita utrove que loco reponendum, pro τριακοσίων, ex MSS. vel τετάρων vicis. MS. MARKLAND. Post τετρακοσίων videtur δυνατὸς desisse vel etiam aliquanto plura, ad hunc fere modum: οὔτ' ἐπὶ τῶν τετρακοσίων, οὔτ' ἐπὶ τῶν τριάκοντα δυνατὸς ἐγενόμην. (καὶ ἐπὶ ταῖς πολιτείαις μέρει ἐγενόμην). REISK.

Οὐ δυσὶν οὐδ' ἑπτὰ ἔτεσι ὕστερον, οὐδὲ μὰ ἀπολιθῶν etc.] Quinam nam illud non Quadringentis ita his enim modo obtemperat; at plane ad alios quosdam tempo-

στησαν, οὐδείς με ἀποδείξει οὔτε βουλεύσαντα οὔτε ἀρχὴν 772
οὐδεμίαν ἄρξαντα. καίτοι, εἰ μὲν ἐξὸν μοι ἄρχειν, μὴ ἠβουλόμην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶσθαι δίκαιός εἰμι· εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι μεταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους;

ε'. Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων ἄξιον σκέψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοιοῦτον ἐμαυτὸν ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέσχον, ὥστε, 773
εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοί, μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμιᾷ [1] κεχρῆσθαι συμφορᾷ. ὑπ' ἐμοῦ γὰρ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ οὔτε ἀπαχθεὶς οὐδεὶς φανήσεται, οὔτε τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν· εὖ μὲν γὰρ ποιεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν, ἐξαμαρτάνειν δὲ τῷ βουλομένῳ ῥᾴδιον. οὐ τοίνυν οὐδ' εἰς τὸν κατάλογον Ἀθηναίων καταλέξεως οὐδένα φανήσομαι, οὐδὲ δίαιταν καταδιαιτησάμενος οὐδενὸς, οὐδὲ πλουσιώτερος ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγονὼς συμφορῶν. καίτοι, εἰ τοῖς τῶν γεγενημένων κακῶν αἰτίοις ὀργίζεσθε, εἰκὸς καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας βελτίους ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μεγίστην ἡγοῦμαι περὶ ἐμαυτοῦ τῇ δημοκρατίᾳ πίστιν δεδωκέναι.

[1] χρῆσθαι T.

lvit. Mihi non dubium est quin sub hac voce latuerit οἱ Α, seu τριάκοντα, *Triginta viri*, qui Quadringentis successerunt, et fere conjunguntur. Hi vero Numerali nota, Α, sæpe in Libris designantur. Sic apud Suidam V. Θηραμένης: ἐπὶ τῶν Α. id est, τριάκοντα. *tempore Triginta virorum*. In Scholiaste Aristophanis, et alibi, sæpe ita notatos invenies. Hoc forte non intelligens Lysiæ exscriptor pro οἱ Α dedit οἱ Δι. Isocrates in Amartyro: ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα κατέστησαν. quod plenius effert Noster Orat. XII. ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν. Hujusmodi Notæ numerali debetur forte, quod nunc legitur eadem Orat. XII. contra Eratosthenem unum ex Triginta-viris: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς (sc. τοῖς Τριάκοντα) δίκα συλλαβεῖν: *statuerunt igitur* DECEM *comprehendere*, nempe μετοίκους ditissimos. Xenophon vero Ἑλλην. lib. II. 3. 21. de hac ipsa re longe aliter narrat: ἔδοξε δ' αὐτοῖς — τῶν μετοίκων ἵνα ἕκαστον λαβεῖν. *decreverunt igitur, ut singuli ex Triginta-viris unum aliquem ex advenis divitibus comprehenderent*. quod et clare repetitur paulo post in oratione Theramenis. unde in Lysia scribendum ibi videtur: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς λ (non ι) συλλαβεῖν, hoc est, τριάκοντα, non δέκα. MARKLAND. Οἱ δέκα κατέστησαν de meo dedi. Decemviri designantur, qui post triginta viros Athenis grassati sunt. REISK.

Οὐδένα φανήσομαι] Ante aut post οὐδένα deesse videtur ἀνάξιον aut ἀνεπιτήδειον. Vult dicere: se rem suam privatam reipublicæ damno haud auxisse. Modus autem rem suam faciendi multos inter alios erat Athenis etiam hic, ut peregrinos homines, aut servos, aut alios impuros et infames, olam in album civium ingererent; iisque jus civitatis Atticæ, inscio et invito populo Atheniensi, venderent quidam oratores improbi, de quibus passim queritur Demosthenes. IDEM.

Τῇ δημοκρατίᾳ] F. *in ὀλιγαρχίᾳ*. sed et

ὅστις γὰρ τότε οὐδὲν ἐξήμαρτον, οὕτω πολλῆς δεδομένης ἐξουσίας, ἥπου νῦν σφόδρα προθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι. εὖ οἶδα ὅτι, ἐὰν αἰτίαν, παραχρῆμα δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ τοιαύτην δίοδον τέλους γνώμην ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ αὑτοῦ προθύμως εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 173. 1

ε. Ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς μισεῖν τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ [1] οὐδὲν πεπονθότας κακὸν, ἔξὸν ἀρχίζεσθαι τοῖς εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκόσιν, οὐδὲ τοὺς μὴ φυγόντας ἐχθροὺς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας, οὐδὲ τοὺς προθυμουμένους τὰ ἑαυτῶν πρᾶσαι, ἀλλὰ τοὺς τὰ τῶν ἄλλων ἀφηρημένους, οὐδὲ οἳ τῆς σφετέρας αὐτῶν σωτηρίας ἕνεκα ἔμειναν ἐν τῇ πόλει, ἀλλ' [2] οἳ τιμᾶς ἑτέρους ἀπολέσαι βουλόμενοι μετέσχον τῶν παρανομη-
μάτων. εἰ δὲ οἴεσθε χρῆναι, οὓς ἐκεῖνοι παρέλιπον ἀδικοῦντες, ὑμεῖς ἀπολέσαι, οὐδεὶς τῶν πολιτῶν ἀπολειφθήσεται.

ϛ. Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶνδε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν τῇ πατρίῳ δημοκρατίᾳ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἔκλε-
775 πτον, ἔνιοι δ' ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν, οἱ δὲ συμφωνοῦντες τοὺς πλημμέλους ἀφίστασαν, καὶ εἰ μὲν οἱ Τριάκοντα τούτους μόνους ἐτιμωροῦντο, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ ὑμεῖς ἂν αὐτοὺς ἡγεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις ἡμαρτημένων τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἠξίουν, ἠγανακτεῖτε, ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι τὰ τῶν ὀλίγων ἁδικήματα πάσῃ τῇ πόλει καινὰ γίνεσθαι. οὐ ταύνυν ἄξιον χρῆσθαι τούτοις, οἷς ἐκείνους ἐωρᾶτε ἐξαμαρτάνοντας, οὐδὲ ἃ πάσχοντες ἄδικα ἐνομίζετε πάσχειν, ὅταν ἑτέρους ποιῆτε, δίκαια [3] ἡγεῖσθαι,

[1] μοῖρ T. R. A. [2] εἰ R. A. [3] ἡγεῖσθε T. R. A.

rente servatur δημοκρατίᾳ. Schott. *de meipso fidem dedisse ad democratiam*, i. e. rem explicando fusius fidem dedisse, qualis futurus sim in democratia. Auger.

Εἰ *mavis*] Bim est quod notavi οἵτινες. Taylor.

Τιμᾶς ἀπολέσαι] Lege ὑμᾶς. Idem. Vel potius ὑμᾶς, scil. χρῆσθαι. Markland. Errant ambo. Nam alias etiam ἀδικοῦντες a nominativo in accusativum ἀδικοῦντας ferat transmutandum. quod secus est. bene habet vulgata. nominativi hi ἀδικοῦντες τε ὑμεῖς apte (sunt ex ὑμᾶς δὲ, et prius est pro ἀδίκως. Reisk.

Ἐμοὶ νοῦς ὑμετέρους ἐδεήλησεν] Cujusmodi erat ea frans, de qua paulo ante commemorabam, oratorum improborum, jus civitatis Atticæ volenti utique quamvis probroso et contaminato vendentium, inscio et invito populo. Idem.

Ἡμαρτημένων] Post ἡμαρτημένων sint addendum, aut certe subaudiendum est οἱ τὰ ἐκείνων ἀδικήματα. quasi pœnas repetentes. Idem.

Ἡγανακτεῖτε] Melius scribi potuit ἀγανακτεῖτε. Taylor.

ἀπολαὶ τὴν αὐτὴν καταλύοντες περὶ [1] αὐτῶν γνώμην ἔχετε, ἥπερ φεύγοντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν εἴχετε· ἐκ τούτου γὰρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε, καὶ οὐ νῦν ἔστε μεμφόμενοι, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπιφράκτους ἑαυτοὺς παρέξετε. Εὐθυμεῖσθαι δὲ χρή, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα τοι τῶν ἐχθρῶν ἀμείνους μέλλητε ἔσεσθαι ὑμᾶς αὐτοὺς ποιήσαι περὶ τῶν ὑστέρων αὐτῶν βουλευσασθαι. ὅτε μὲν γὰρ ἀπιστοῦντες τοῖς ἐν ἄστει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, μάταιοι ἐλπίδες εἴχετε τῆς παιδόσεως, ἡγούμενοι τὴν [2] ὑμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον [3] κακὸν εἶναι τῇ ὑμετέρᾳ φυγῇ· ἐπειδὴ δὲ πυνθάνεσθε τοὺς μὲν τριακοσίους ὀργιζομένους ἐκ τοῦ ἄστεως, τοὺς [4] δὲ ἄλλους πολίτας ἐπιεικεστέρους γεγενημένους, καὶ δὲ Τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πολλοὶ δ' ὄντες τοῦ ὑπὲρ ὑμῶν διδόντες ἢ τοὺς ὑμῶν πολεμεῖν τολμῶντας, τότ' ἤδη καὶ κατανεύετε πρὸς εὐδοκίαν καὶ σπονδὰς τῶν ἐχθρῶν λήψεσθαι δίκην. τοῦτο γὰρ τοῖς θεοῖς εὔχεσθε, ὅστις ὑμᾶς εὑρὼν ποιοῦντας, ἠγνοηκὼς διὰ τὴν τῶν Τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον συνήσεσθαι ἢ διὰ τὴν τῶν φευγόντων δύναμιν καταλύσαι, χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῖς πρότερον γεγενημένοις παραδείγμασι χωρὶς βουλεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ τούτους ἡγεῖσθαι δημοτικωτέρους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βουλόμενοι τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι, νομίζοντες

[1] ἄλλων A. [2] ὑμετέραν T. [3] ἀγαθὸν T.
[4] ἄλλους δὲ T. R. A. [5] δ' om. T. A.

Ἀπολοῖτε] Prætulerim ἀκούετε. at et iustre, pro ἐπειδὴ δὲ πυνθάνεσθε, malleni, ἐπειδὴ δ' ἐπυθόμεθα. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ἡγούμενοι κ. τ. λ.] Amissa hic quædam locum turbant F. τὴν ἐκείνων δύσνοιαν. SCHOTT. Attamen scriba non potuit imagine et literarum ductu deceptus pro ὁμοτέραν ὁμόνοιαν exarare ἐκείνων δύσνοιαν. Hæ voces nunquam, quod sciam, similiter exarari solent. Neque vicissim labi propter sensus similitudinem. Quid enim est tam adversum, quam ὁμοτέραν et ἐκείνων; ὁμόνοιαν et δύσνοιαν? Crede mihi, omne agis præter id, quod Criticum fas est agere, cum tam incoctas liariolationes aliquid esse putes. TAYLOR. Opinor: εἶναι ἐν τῇ etc. nec quidquam præterea mutandum. Ab ipsorum factis et opinionibus eo tempore, ostendit illis, quantum bonum sit Concordia: et dicit, Quando exsulabatis, contenti eratis ventra ipsorum concordia; neque ab ulla alia re spem aliquam habuistis. MARKLAND. Recepi: τὴν ὁμοτέραν ὁμόνοιαν μέγιστον κακὸν εἶναι. *concordiam, qua nos consentiremus, qui in urbe manseramus, maximo vestro damno esse.* REISK.

Ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Lege: ἐπειδὴ δὲ πυνθάνεσθε τοὺς μὲν τριακοσίους στασιάζοντας, τοὺς ἄλλους δὲ πολίτας ἐπιεικεστέρους ἐκ τοῦ ἄστεως κ. τ. λ. TAYLOR. Vindicat h. l. Koenius ad Corinthium p. 24. REISK.

Πλείους ὄντας] Πλείους δ' ὄντας. CONT. Scribe: πλείους δ' ὄντες. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Εὔχεσθε] Lege: εὔχεσθε. CONT. TAYLOR.

Βουλόμενοι] Sententia postulat: ἐθέλειν, τοῖς ὅρκοις κ. τ. σ. ἐμμένοντες. REISK.

Ἐμμένουσι] Corrige: ἐμμένωσι καὶ λύουσι. Nihil fere frequentius tali

καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν, καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων, [1] ἢ πυνθάνεσθαι ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεσθαι δὲ οὕτω διακειμένους τοὺς πολίτας ὥστε μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλήλους γεγενημένου. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οἱ φεύγοντες
778 τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείστους καὶ διαβεβλῆσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βούλονται, ἐλπίζοντες τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἀδικουμένους ἑαυτοῖς ἕσεσθαι συμμάχους, τοὺς δὲ συκοφάντας εὐδοκιμεῖν δέξαιντ' ἂν παρ' ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει· τὴν γὰρ τούτων πανηρίαν ἑαυτῶν ἡγοῦνται σωτηρίαν.

θ'. Ἄξιον δὲ μνησθῆναι τῶν μετὰ τοὺς Τετρακοσίους πραγμάτων. εὖ γὰρ εἴσεσθε ὅτι, ἃ μὲν οὗτοι συμβουλεύουσιν, οὐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν· ἃ δ' ἐγὼ παραινῶ, ἀμφοτέραις ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρει. ἴστε γὰρ Ἐπιγένην καὶ [2] Δημοφάνην καὶ Κλεισθένην ἰδίᾳ μὲν καρπωσα- 174. 1
μένους τὰς τῆς πόλεως συμφοράς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίους· ἐνίων μὲν γὰρ ἔπεισαν ὑμᾶς ἀκρίτων θάνατον καταψηφίσασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δημεῦσαι τὰς οὐσίας, τοὺς δ' ἐξελάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολιτῶν· τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν ὥστε τοὺς μὲν ἡμοροσηκότας ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφιέναι, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας εἰς ὑμᾶς 5
779 εἰσιόντες ἀπολλύναι. καὶ οὐ πρότερον ἐπαύσαντο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς στάσεις καὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο. ὑμεῖς δὲ οὕτω διετέθητε, [3] ὥστε τοὺς μὲν φεύγοντας κατεδέξασθε,

[1] ἢ om. A. [2] Διοφάνη T. R. A. [3] ὥστε om. T. R. A.

vocabulorum crasi. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Ἀλέξανδρον περὶ τῶν συνθηκῶν Ἄξιον παρ' ὑμῖν μέγα δύνασθαι] Τιμῶν καὶ μιδ' ἀποδέξασθαι, ὦ Ἀθηναῖοι, σφόδρα τῶν τοῖς γε. CONT. Lege, cum Stephano: παρ' ἐμοὶς (lege ἡμῖν) καὶ ταῖς συνθήκαις διαμεμενεμένων ἐμμένειν. T. Magister in Ἀποδέχομαι. TAYLOR.

Τούτων] Aut τούτων est delendum, aut ἢ, aut, id quod malim, leg. est: χαλεπώτερον ἢ πυνθάνεσθαι, vel χαλεπώτερον τοῦ πυνθ. REISK. Malim τούτου, sed potest utcunque tolerari τούτων. AUGER.

Οἱ φεύγοντες) Triginta tyranni et eorum asseclæ designantur. quos copiosius atque luculentius ipse postmodum declarat p. 557. 17. REISK.

Παρ' ὑμῖν μέγα δύνασθαι] Τιμῶν καὶ μιδ' ἀποδέξασθαι. ὦ Ἀθηναῖοι, σφόδρα τῶν τοῖς γε. CONT. Lege, cum Stephano: παρ' ὑμῖν, καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει. Δέξαιντ' ἄν, lubenter acceperint. MARKLAND.

Ἀμφοτέραις] Tam oligarchiæ, quam democratiæ. REISK.

Εἰς ὑμᾶς] Potest perinde ad ἠδικηκότας referri, atque ad εἰσιόντες. malim tamen hoc posterius. ingressi ad vos, h. e. causa ad cognitionem vestram relata. REISK. Junge cum εἰσιόντες, ad vos (ad vestrum tribunal) ingressi. AUGER.

τοὺς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποιήσατε, τοῖς δ' ἄλλοις περὶ ὁμονοίας ὅρκους ὤμνυτε· τελευτῶντες δὲ ἥδιον ἂν τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ἐτιμωρήσασθε ἢ τοὺς ἄρξαντας ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὦ ἄνδρες δικασταί· πᾶσι γὰρ ἤδη φανερόν ἐστιν, ὅτι διὰ [1] μὲν τοὺς ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημοκρατία γίνεται, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ὀλιγαρχία δὶς κατέστη. ὥστε οὐκ ἄξιόν [2] ἐστι τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε πειθομένοις.

ί. Σκέψασθαι δὲ χρή, ὅτι καὶ τῶν ἐκ [3] Πειραιῶς οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες καὶ μάλιστα κεκινδυνευκότες καὶ πλεῖστα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι πολλάκις ἤδη τῷ ὑμετέρῳ πλήθει [4] διεκελεύσαντο τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν, ἡγούμενοι ταύτην δημοκρατίας εἶναι φυλακήν· τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεος ὑπὲρ τῶν παρελθυθότων ἄδειαν ποιήσειν, τοῖς δ' ἐκ [3] Πειραιῶς οὕτω πλεῖστον χρόνον τὴν πολιτείαν [5] παραμεῖναι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πιστεύοιτε ἢ τούτοις, οἳ φεύγοντες μὲν δι' ἑτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων φανεροὺς γεγενῆσθαι καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, οἵπερ οἱοί τινες εἰσὶ πολῖται· τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, ὅ τι ἂν ἐποίησαν, εἴ τις αὐτοὺς εἴασε τῶν Τριάκοντα γενέσθαι, οἳ νῦν δημοκρατίας οὔσης ταὐτὰ ἐκείνοις πράττουσι, καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων

[1] τοὺς μὲν T. R. A. [2] ἐστι om. T. R. A. [3] Πειραιέως A.
[4] διελύσαντο T. [5] ἂν παραμεῖναι A.

Πειθομένοις] Subaudi τὸ πιστεῖσθαι. Idem est ac si dixisset: οἷς πείθεσθαι οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τούτοις, οἳ ἐπίσθησαν. REISK.

Διελύσαντο] Διελέξαντο. SCHOTT. *Hortati sunt*, sc. Quid si διεκελεύσαντο? TAYLOR. Bene Schottus. Æschines περὶ Παραπρεσβ. §. ζ'. περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν. Demosthenes de Cor. πρέσβεις, οἳ παραγενόμενοι διελέξονται πρὸς αὐτόν. et infra Idem: οἵτινες αὐτῷ διελέξοντο. et ita in Philippica IV. Lucianus Demonacte, p. 860. καί που καὶ δήμοις ταραττομένοις ἐμμελῶς διελέχθη. Hæc tot adduco, quia in istis locis, ut in hoc Lysiæ, διαλέγεσθαι significat *publice et solenniter disserere*, concionari. unde διαλέγεσθαι et δημηγορεῖν conjungit Demosthenes Orat. περὶ Παραπρεσβείας. Sed me monuit Cl. Editor sibi legendum videri διεκελεύσαντο, *hortati sunt, auctores fuerunt*: quod verissimum arbitror. sic διακελευόμεθα ὑμῖν, Isocrates in Archid. p. m. 253. διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν, Xenophon Ἀπαιδ. III. 4. 45. et ἀλλήλοις διεκελεύσατο, lib. IV. 8. 3. Τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν, ut Orat. XXXI. et alibi. Actor. XIV. 22. παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει. Mox, pro παραμεῖναι, scribo ἂν παραμεῖναι, id est, παραμενεῖν, ut ποιήσειν. MARKLAND.

Ταύτην] Videtur aut μίσην, aut μεγίστην, aut βεβαιοτάτην, aut tale quid deesse. REISK.

Ποιήσειν] Sub. τοῦτο. AUGER.

781 πλούσιοι γεγένηνται, πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες εὐδαιμίας εὐδόκιμον διδόασιν, ἀλλ' ἀντὶ μὲν ὁμονοίας ὑποψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασιν, ἀντὶ δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλκασιν διὰ τούτους δὲ ἄπιστοι τοῖς Ἕλλησι γεγενήμεθα. καὶ τοσούτων κακῶν καὶ ἑτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ οὐδὲν διαφέροντες τῶν Τριάκοντα πλὴν ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλι- 30
γαρχίας οὔσης ἐπεθύμουν ὥσπερ οὗτοι, οὗτοι δὲ καὶ δημο-
782 κρατίας τῶν αὐτῶν ὄντων ἐπιθυμοῦσιν ὑμῖν, [1]ὅμοιοι δοκοῦσι χρῆναι οὕτω ῥᾳδίως ὑμᾶς ἐξαπατᾶν βουλομένους κακῶς ποιεῖν, ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. καὶ τούτων μὲν οὐκ ἀξίων θαυμάζειν, ὑμῶν δέ, ὅτι οἴεσθε μὲν δημοκρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ ὅ τι ἂν οὗτοι βούλωνται, καὶ δίκην δεδόασιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦντες; 35
ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ διδόντες. [2]καὶ δέξαιντ' ἂν μᾶλλον ἢ δι' ἄλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν, ἡγούμενοι νῦν μὲν διὰ τοὺς ἐκ [4]Πειραιῶς κινδύνους αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται, ἐὰν δ' ὕστε-
783 ρον ὑμῖν δι' [5]ἑτέρων σωτηρία γένηται, τούτους μὲν ἐπιλύσε-

[1] ὅμοιος T. [2] οὗτοι καὶ A. [3] εἶναι δι' ἑαυτοὺς τὴν A.
[4] Πειραιέως A. [5] ἑτέρα T.

Ὑπολαβὼν δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες] Verius ἔξοντες: ita enim semper et sæpe loquitur. Supra, hac Orat. οὐτ' ἀρχὴν οὐδεμίαν ἔξαντα. Orat. XXI. πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι. Demosthenes contra Timocrat. πλείστην ἀρχὴν ἦρξε. Markland. Necessarium non videtur, ut h. l. scriptus præsenti tempori subintuatur. Adhuc enim tum temporis gerebant honores, atque gesturi erant in posterum. Reisk.

Ἄριστοι] Non caret bona sententia, attalim tamen ἥκιστα. quam lectionem ergo ex illa, quam Vindobonensis codex præbet, ἥκιστοι. infamati, sermonibus, et contumeliosis quidem, dilati. Possit quoque de ἥκιστοι et κατάπτυστοι cogitari. æstimati, qui despuuntur. Idem.

Τοσούτων κακῶν] Subaudi ὧν εἴρηκα. tot malorum, quæ commemoravi, et tot aliorum, quæ retineri. Idem.

Δημοκρατίας] Δημοκρατίας οὔσης. Cont. Repete οὔσης ad δημοκρατίας, et ἐπεθύμουν ad τῶν αὐτῶν. Auger.

Ὅμοιοι δοκοῦσι χρῆναι etc.] Immo ἐξαπᾶν (non χρῆναι) ὃν ἂν βούλωνται κακῶς ποιεῖν: ut infra, ἡγούμενοι — αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται. Demosthenes adv. Androtion. οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἀλήλυθε, τὸ νομίζειν αὐτῷ, καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἐξεῖναι πᾶν ὅ, τι ἂν βούληται. Ortus error (si error sit) ex mutatione Diphthongi αι et ευ. unde forte restituendus Homeri locus Iliad. A. v. 97.

Οὐδ' ὅγε φρεσὶν λαοσσόος βασιλεὺς κῆρας ἀφίξει

Vulgo legitur χεῖρας. κῆρες λοιμοῦ, ut κῆρες θανάτοιο Iliad B. v. 302. Infra, ante voces καὶ δέξαιντ' ἂν videtur deesse οὗτοι, vel ita legendum pro καί. Markland.

Μᾶλλον εἶναι] Interponendum videtur δι' ἑαυτούς. Reisk.

Δι' ἑτέρου σωτηρία] Lege: δι' ἑτέρους σωτηρία. ut modo præcesserat: δι' ἄλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. Taylor. Forte: δι' ἑτέρων. ut infra: ἐὰν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται. et supra: ἢ δι' ἄλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. ubi ἄλλους poni videtur pro usitatiori ἄλλων: ut apud Lucianum in Timon. p. 95. διὰ ταῦτα pro τούτων: et Demosthenem περὶ Παραπρ. διὰ τοὺς στρατηγοὺς ἀπώλετο, pro στρατηγῶν. unde hic quoque legi potest δι' ἑτέρους σωτηρία γίνηται, pro ἑτέρου. ut Orat. XXVII. ὑμεῖς δὲ, διὰ τούτους πάντες. et in Orat. II. διὰ τήνδε τὴν πόλιν. persæpe ita scribit Demosthenes. Deinde, pro

σθαι, ἐκείνους δὲ [1]μέγα δυνήσεσθαι. ὥστε [2]δι' αὐτὸ πάντες
40 ἐμποδών εἰσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται. τοῦτο
μὲν οὖν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ [3]κατανοῆσαι· αὐτοί τε
γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν, ἀλλ' αἰσχύνονται μὴ δο-
κοῦντες εἶναι πονηροί, ὑμεῖς [4]τε τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρᾶτε, τὰ δ'
ἑτέρων πολλῶν ἀκούετε.

ισ'. Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον μὲν ἡγούμεθ'
εἶναι πρὸς πάντας [5]ὑμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις 784
καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ, ὅταν μὲν ἴδωμεν τοὺς τῶν
175. 1 κακῶν αἰτίους δίκην διδόντας, τῶν τότε περὶ [6]ἡμᾶς [7]γεγε-
νημένων μεμνημένοι συγγνώμην ἔχομεν, ὅταν δὲ φανεροὶ
γένησθε τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρού-
μενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας [8]ἡμᾶς εἰς ὑπο * * * *

[1] μεῖζον T. A. [2] τὸ T. R. φροῦντες τὸ A. [3] καταγοῆσαι T. R. A.
[4] δὲ T. A. [5] ὑμᾶς πρὸς πάντας A. [6] ὑμᾶς A. [7] γιομένων T.
[8] ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάγετε τῶν τυραννίδος καὶ ὑμᾶς ἐνθυμεῖν. A. εἰς * * * T. R.

ἐπιλύσεσθαι recte Schottus ἐπιλήσεσθαι, *oblituros esse.* Markland. Dedi ἐτέρων, pro vulgari ἑτέρου, quia alias τούτους stare non posset, quod ad eosdem redit, qui hic ἕτεροι appellantur. ut ἐκείνους idem valet atque ἑαυτούς. redit enim ad sycophantas eosdem, de quibus hic agitur. Reisk. Τούτους scripsi, quasi legeretur αὐτοὺς vel αὐτοὶ, quod vellim legi. Auger.

Ἐπιλύσεσθαι] Ἐπιλήσεσθαι. Schoett, ἐπιλήσεσθαι, vel ἐπιλυθήσεσθαι. Cont. Videtur ἐπιλυμήνεσθαι legendum esse, *fare*, ut ipsi (sycophantæ) illos (vindices libertatis publicæ) *obruant*, obscurent (luminibus eorum officiant), ipsimet autem (sycophantæ puta) *plus in republica possint* (quam viri de ea optime meriti). Reisk.

Ὥστε τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδών εἶσιν] Constructio postulat: τούτῳ πάντες ἐμποδών εἶσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων etc. *si quid vobis commodi aliende obtingat, huic omnes hi esse opponunt* et obniuntur. Markland. Mihi legendum videtur: ὥστε φροῦντες τὸ αὐτὸ, vel ὥστε συνιδόντες ἀφ' ἑνὸς τὸ αὐτὸ. *consentientes in idem*, vel *ad idem contendentes omnes.* Reisk.

Ὑμᾶς τε] Sic rursus do meo dedi, pro vulgari δέ. cohæret hoc τε, cum altero τε cuique respondet, quod paulo ante legitur in illis: αὐτοί τε γὰρ οὐκ ἐνθυμεῖσθε κ. τ. λ. Idem.

Πάντας] Non cohæret cum proximo ὑμᾶς, sed cum ἀναίτιους. idem est ac si dixisset: δίκαιον ἡγοῦμαι ὑμᾶς ἡμεῖνον τοῖς ἴσους τοῖς μεγαλοῖς ἀφὸς πάντας τοὺς πολίτας. Idem.

Τοὺς μηδὲν αἰτίους] Potest servari, subaudiendo κατὰ ad μηδὲν, sed malim τοὺς μηδενὸς αἰτίους, quod dat Contius. Auger.

Πάντας εἰς] Πάντας εἰς ὑπὸ — Cod. Steph. πάντας εἰς ὑπὸ ἄλλος ἡγούμενος, et sic deinceps continuata proxima oratione, Coisl. Verum istud ἄλλος Amanuensis erat nota, qua significabat *aliam* esse orationem, quæ sequebatur, uti dilucidius rem notant Codd. alii, in quibus legitur,

Λείπει τὸ τέλος τοῦ περιεχομένου λόγου καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑξῆς τοῦ περὶ τῆς Εὐάνδρου δωμασίας. Taylor.

In Vindobonensi finit hæc oratio sic: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο. Sine dubio proximum vocabulum, cujus primam solummodo partem hodie habemus reliquam, fuit olim ὑπόνοιαν, et suspicor in hanc ferme sententiam exisse olim hanc orationem: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάξετε τοῦ τυραννίδος ὑμᾶς ἐνθυμεῖν. Post illud ὑπο sequitur in Vindobonensi hic titulus: Λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δωμασίας. Juvat hic addere, quæ Siorrius, V. C. qui meam in gratiam codicem Vindobonensem ad editionem Lysiæ Marburgensem contulit, adscripsit in schedis ad me missis: "Quemadmodum (ait) præcedentis orationis lacunam indicat librarius, cum non tantum prætermittit initium ipsius in orationum fine signum ⊦ sed majori etiam intervallo vocabulum ὑπο a titulo novæ orationis disjungit: ita novam lacunam significat, vocem ὑπόνοιαν majori etiam intervallo a titulo sejungens, et minore charactere litteram *n* scribens, cum contra ea alias major satis ceteris litteris in orationum initio exemperat." Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Evander qui domi se continuit sub imperio triginlavirali, jam restituta rep. ad officium *βασιλέως* adspirat. (Romæ erat Rex Sacrorum: uti et uxor Regina. Inscriptio Rom. in basi fracta,

C. VA . . . . .
REX. SACRORVM. AVGVR.
CVM. MANLIA. L. F. FADILLA.
REGINA. SACRORVM.
PATRI. RARISSIMO.

Sacrificulus videtur a Livio dici.)

Pag. ed. Reisk. Oratio *δοκιμασίας*, in qua argute quæritur inter cetera, an Lex *ἀμνηστίας* post recuperatam remp. generalis erat et ad omnes æque spectabat. Pag. ed. H. Steph.

785 α'. * * * ἡγούμενος [1]ἀκριβῶ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐ- 175. 6
786 τοὺς διὰ [2]τὸν [3]χρόνον [4]ποιήσεσθαι· ἐπεὶ σύνοισθα πολλὰ
καὶ δεινὰ εἰς αὐτοὺς ἐξημαρτηκὼς, ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ
787 οὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίους αὐτῶν νομίζεις. ὃ δὴ [5]ἔγωγε
καὶ ἀγαναικτῶ, εἰ ταύτῃ τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἥκει πιστεύων,
ὥςπερ ἄλλων μέν τινων ὄντων τῶν ἠδικημένων, ἑτέρων δὲ
τῶν ταῦτα διαψηφιουμένων, ἀλλ' οὐκ ἀμφότερα τῶν αὐτῶν
καὶ πεπονθότων καὶ ἀκουσομένων. αἴτιοι δὲ τούτων ὑμεῖς

[1] οὐκ ἀκριβῶ A. [2] τὸν om. T. R. [3] χρόνου R. [4] ποιήσασθαι T. R. [5] ἀγανῶ T. R.

Ἡγούμενος] Deest οὐχ ante *ἡγούμενος*, ut apparet ex sensu. Quantum præterea in hiatu interiit, nescimus. Modo f. *ποιήσεσθαι*. TAYLOR. Malim: *ἡγούμενος οὐκ ἀκριβῶ*. REISK.

Αὐτοὺς] Nempe judices. AUGER.

Διὰ τὸν χρόνον ποιήσασθαι] Deest initium hujus Orationis et sententiæ; sed facile perspicitur hunc esse sensum: *διὰ τὸν χρόνον οὐ ποιήσεσθαι. existimans eos non nunc facturos esse exactam inquisitionem propter angustias temporis.* Hæc infra explicat. *οὐ* amittebatur forte in præcedente *ον*. MARKLAND. Dedi *χρόνου*. Post tantum temporis intervallum, quo censura morum nulla exercitata, post tam longinquam quietem juris civilis. Potest etiam sic accipi: tanto tempore post scelera illa abs te perpetrata. REISK. *propter tempus*, subaudi elapsum, i. e. quia multum tempus præteriit post perpetrata scelera. AUGER.

Ὃ δὴ ἔγωγε ἀγαναικτῶ, εἰ etc.] MS. ὃ δὴ ἴγωγε ἀγαναικτῶ, εἰ etc. Forte: ἃ δὴ ἴγωγε ἀγαναικτῶ, εἰ etc. Demosthenes περὶ τῶν ἐν Χερρ. Καίτοι ἔγωγε ἀγαναικτῶ καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν χρήματα etc. MARKLAND.

Ἀμφότερα] Adverbialiter sumitur, pariter. AUGER.

Τούτων] Scil. harum rerum quarum alii cives sunt participes. IDEM.

ἐστέ· οὐ γὰρ ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὗτοι μὲν, ὅτε ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἤρχετο, [1]οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας [2]ὑμῖν μεταδοῦναι ἠξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν, ὑμεῖς δὲ ἐλευθέραν αὐτὴν ποιήσαντες οὐ μόνον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε, ὥστε εἰκότως ὑμῶν ταύτην τὴν εὐήθειαν [3]καταγινώσκουσιν. ὧν εἷς οὗτος ὢν οὐκ ἀγαπᾷ εἴ τις αὐτὸν ἐᾷ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκείνων δοῦναι δίκην πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ.

β'. Καὶ νυνὶ αὐτὸν ἀκούομεν, ὑπὲρ ὧν αὐτοῦ κατηγο- 788
ροῦμεν, διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, ἐπισύροντα τὰ πράγματα καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν, λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν [4]πόλιν ἀνηλώκασι καὶ φιλοτί- 789
μως λελειτουργήκασι καὶ νίκας πολλὰς καὶ καλὰς ἐν δημοκρατίᾳ νενικήκασι, καὶ ὅτι αὐτὸς κόσμιός ἐστι καὶ οὐχ ὁρᾶται ποιῶν ἃ ἕτεροι ἐνταῦθα τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν ἀξιοῖ. ἐγὼ δὲ πρὸς τούτους τοὺς λόγους οὐ χαλεπὸν οἶμαι ἀντειπεῖν· πρὸς μὲν τὰς λειτουργίας, ὅτι κρείττ-

[1] οὐδ' αὐτῆς τῆς A. [2] ἡμῖν T. R. [3] οὗτοι καταγινώσκουσιν R. A.
[4] πόλιν οἱ αὐτοῦ πρόγονοι ἁπλ. A.

Ἡμῖν μεταδοῦναι] Lege ὑμῖν, ut supra et infra. MARKLAND. Ad αὐτῆς aut addendum aut certe subaudiendum ἑαυτοῦς. REISK.

Ταύτην τὴν εὐήθειαν] Est idem, quod ante paulo dixerat: ταύτην τὴν ἀλκίδα. sperant tantam fore vestram seu facilitatem, seu socordiam atque tarditatem et stultitiam, ut causam hanc lente, remisse, somnolenter, non autem justa cum severitate sitis examinaturi. IDEM.

Ἐπισύροντα τὰ πράγματα] Demosthenes ad Leptin. ἵνα τάχιστ' ἴσως ἐπισύροντες ἐρῶσιν, ὡς Μεγαρεῖς etc. His locis Nostri et Demosthenis Doctiss. Budæus putat ἐπισύροντες significare: "ambage verborum rem, de qua agitur, implicantes, ac quasi in longum tractum ducentes ac subducentes, judicum mentes alio alioque trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia: quod satis, inquit, intelligendum datur ex eo, quod dixit (Lysias) διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν." Sit sane hoc verum in loco Demosthenis: atqui dicit Lysias, Evandrum διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι. PAUCIS *verbis apologiam facturum*. non igitur (pace viri maximi) *in longum ducere* et *multa commemorare* potuit. Scribo: ὑπεισύροντα. *subtrahentem*, nihil omnino dicentem de rebus, quarum accusatur (διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν), sed ad sua in remp. merita orationem convertentem, ut mox narrat. ἀσύστατα esse puto διὰ βραχέων, et ὑπισύροντα. MARKLAND. De verbo ὑπισύρειν quatenus significat, aliquid agere brevissimis, perstringere leviter, obiter, defunctorie, desultorie, tumultuarie, dicis causa, cum festinatione, vel segniter, socorditer, sine debita contentione animi, sic, ut argumento haud satisfacias, ad Polybium pluribus disputavi. E lectione Coislin. officio hanc: κατηγοροῦμεν, ἵνα διὰ βρ. id est, ἵνα ἐν ὀλίγῳ ἐκ τούτων, ἃ κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. *de nonnullis eorum, quorum ipsum incusamus*. REISK. Ἐπισύροντα explico juxta Reiskium. AUGER.

Λέξειν — ἁπλώκασι] F. λέξειν δὲ ὡς οἱ πρόγονοι πολλὰ — ἁπλώκασι. TAYLOR. Ipse, paterque et majores, ut necesse non sit cum Tayloro οἱ πρόγονοι interponere. REISK.

Πολλὰ] πολλάκις, Vind. Fortasse copulandum est utrumque: ὡς πολλὰ πολλάκις εἰς τ. π. IDEM.

Κρείττων ἦν] Lege: κρείττων ἂν ἦν. TAYLOR.

των ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μὴ λειτουργήσας ἢ τοσαῦτα τῶν ἑαυτοῦ ἀναλώσας· διὰ γοῦν ταῦτα πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ὥστ' εἶναι ταῦτα τὰ ἔργα ἀειμνηστότερα ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν [1] αὐτῷ ἀναθήματα· πρὸς δὲ τὴν ἡσυχιότητα τὴν τούτου, ὅτι οὐ νῦν δεῖ αὐτὸν ἐξετάζειν εἰ σώφρων ἐστίν, ὅτ' αὐτὸν οὐκ ἔξεστιν 790 ἀσελγαίνειν, ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον σκοπεῖν, ἐν ᾧ, ἐξὸν ὁποτέρως ἐβούλετο ζῆν, εἵλετο παρανόμως πολιτευθῆναι. τοῦ μὲν γὰρ νῦν μηδὲν ἐξαμαρτάνειν οἱ κωλύσαντες αἴτιοι, 30 τῶν δὲ τότε [2] γεγενημένων ὁ τούτου τρόπος καὶ οἱ τούτῳ ἐπιτρέπειν ἀξιοῦντες. ὥστε ἂν ἐκ τούτων δοκιμάζεσθαι ἀξιοῖ, ταῦτα χρὴ ὑπολαμβάνειν, [3] μὴ εὐήθεις αὐτῷ εἶναι δοκῆτε.

γ'. Ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τοιόνδε λόγον τράπωνται, ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλὰ ἀνάγκη, ἐὰν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι, τοῦδ' ἐνθυμήθητε, ὅτι πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθεν. ἡ γὰρ 35 αὔριον ἡμέρα μόνη λοιπὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστὶν, ἐν δὲ ταύτῃ τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι θυσία γίγνεται, δικαστήριον δὲ παρὰ 791 τοὺς νόμους [4] οὐ δυνατὸν κληρωθῆναι. εἰ δὲ ταῦτα πάνθ'

[1] αὐτῶν R. αὐτοῦ A. [2] γενομένων T. R. A. [3] ἵνα μὴ A.
[4] δυνατὸν πληρωθῆναι T. ἀδύνατον πληρωθῆναι R. A.

Λειτουργιῶν αὐτῷ ἀναθήματα] Scribendum videtur: λειτουργιῶν αὐτοῦ. Deinde, legendum puto ἀναλώματα. Ἀναθήματα enim sunt res *sacrae*, et Deo alicui dedicatae: hic vero agitur de impensis *civilibus*, et alluditur vel respondetur verbis, quibus usurus erat Evander in Apologia sua: ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνηλώκασι· quemadmodum refert Noster paulo ante. MARKLAND. Pro αὐτῷ dedi de meo αὐτῶν. quod redit eodem, quo superius ἀνηλώκασι redit, scil. ad ipsius Evandri et patris majorumque donaria. ἀναθήματα αὐτῶν sunt idem atque τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀνατιμήματα, vel ἀνατεθέντα ἀναθήματα. *donaria ab ipsis consecrata et dedicata in templis*. Bene habet ἀναθήματα. qui choris, aut aliis in gymnicis certaminibus vicissent, tripodas aut coronas aureas pro praemio accipiebant, quae praemia victores memoriae ergo in templis dedicabant. haec sunt ipsorum donaria. αὐτῶν ἀναθήματα. REISK.

Τοῦ μὲν γὰρ νῦν] Malim verba sic esse structa: τοῦ νῦν μὲν γὰρ —. IDEM.

Μὴ] Imo vero ἵνα μὴ —. IDEM.

Παρὰ τοὺς νόμους δυνατὸν πληρωθῆναι] Lege ἀδύνατον. CONT. TAYLOR. Lego: ἀδύνατον κληρωθῆναι. *dicasterium vero contra Leges non debet sorte legi*. Pollux VIII. 15. segm. 148. ἐρεῖς δὲ, ἐκληρώθη τὸ δικαστήριον, ἐπληρώθη, etc. ubi in Vulgatis pariter erat ἐπληρώθη. Ipse capitis Titulus habet: περὶ βλάβης — καὶ τοῦ κληρωθῆναι τὸ δικαστήριον. et alibi dicit Pollux κληροῦν δικαστὰς, et ἀπεκληρώθη δικαστήριον: ut et Ulpianus in Midianam, initio fere. Demosthenes contra Evergum: καίτοι ἴδια αὐτὸν — προσκαλεῖσθαι, κληρουμένων τῶν δικαστηρίων καμεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον. Idem contra Timocratem: δικαστήρια κληροῦται, καὶ κατηγορήσουσι δεσμὸν τῶν ἀποφευγόντων. ita et ibi legendum puto pro πληροῦται, quod habet Edit. Hervagiana. Vide Argumentum in Orat. contra Androtionem. et tamen in Prima contra Aristogit. occurrit τὰ δικαστήρια πληροῦσθαι. Iterum περιεργ. adv. Pantaenetum: ἀνιαὶ ἔμελλον εἰσιέναι τὸν ἀριθμὸν, ἵνα τῶν δικαστηρίων

οὗτος ὥστε γενέσθαι διαπέπρακται, τί [1] προσδοκᾶτε δοκιμασθέντ' αὐτὸν ποιήσειν, [2] εἰ τὴν ἐξιοῦσαν ἀρχὴν πέπεικεν αὐτοῦ [3] ἕνεκα παρανομῆσαι; ἆρ' ἂν ὀλίγα τοιαῦτα ἐν [4] τῷ 792
ἐνιαυτῷ διαπράξασθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν οἶμαι. ἔστι δ' ὑμῖν [5] οὐ τοῦτο μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ πότερον εὐσεβέστερον τὸν [6] βασιλέα καὶ τοὺς συνάρχοντας τὰ ὑπὲρ 793
τοῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θῦσαι, ὡς καὶ πρότερον ἤδη γεγένηται, ἢ καὶ τοῦτον, ὃν οὐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας οἱ εἰδότες μεμαρτυρήκασι, καὶ πότερον ὑμεῖς ὠμόσατε εἰς τὴν ἀρχὴν ἀδοκίμαστον καταστήσειν, ἢ δοκιμάσαντες τὸν
176. 1 ἄξιον τῆς ἀρχῆς στεφανώσειν. ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε·

[1] προσδοκᾶσαι δεῖ T. R. A. [2] εἰ ἀδοκίμαστος ἦν τὸν A. [3] οὗπερ T. R. A.
[4] τῷ αὐτοῦ ἰνιαυτῷ A. [5] οὐ σπ. T. [6] βασιλέα τῶν ὅντα καὶ A.

ἐπιχλευομένων, etc. Vide et Orat. adv. Bœotum. Cæterum Thesmothetæ (de iis enim agitur, et in eorum numerum cooptari voluit hic Evander) duplicem δοκιμασίαν seu ἀνάκρισιν subibant: primam, ἐν τοῖς πεντακοσίοις: alteram, in δικαστηρίῳ sorte lecto ob hanc rem. temporis vero angustiæ non patiebantur tale δικαστήριον legi, prout postulabant Leges. non igitur potuit recte et ordine fieri Thesmotheta Evander. Hoc videtur esse Oratoris Argumentum. MARKLAND. Recepi ἀδύνατον. Sed παρὰ τοὺς νόμους h. l. non videtur *contra leges* significare, sed *propter leges*, quia leges intercedunt. REISK.

Διαπέπρακται] Post διαπέπρακται desse videtur ἀδοκίμαστος ὤν, vel ἰδιωτεύων. IDEM.

Ἀξιοῦσαν] Ἐξιοῦσαν. CONT. Video hæc eadem fere animi contentione dici debuisse, qua dixit Cic. 3. in Verr. "Qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse, qui in fuga tam improbus sit?" Eadem est, inquam, figura seu σχῆμα Orationis. Instituitur enim comparatio inter ea, quæ facturus est δοκιμασθεὶς, ipse sc. in magistratu constitutus: et quæ τὴν ἀξιοῦσαν ἀρχὴν πίστιν αὐτοῦ οὖσαν (vel ut Scal. legi mavult ἥτις) παρανομῆσαι. Et profecto simul video hæc non solummodo dici debere, sed et dici quoque, si modo emendaveris mecum et Scaligero τὴν ἐξιοῦσαν ἀρχήν. Ita scriptum est a Lysia c. Milit. ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς κ. τ. λ. Ita sacra auspicandorum magistratuum vocantur Εἰσιτήρια. Vid. Sigon. de republica Athen. c. 3., Demosth. de falsa legatione. Id. Demosth. adv. Aristogit. I. τὰς ἴσας ἀρχὰς ταῖς παῖς ἰκούσας ὑπεξιέναι. Ita dicitur a Latinis *Abire Magistratu*. Cic. 5. Fam. 2. "Atque ille pridie Kal. Januar. qua injuria nemo unquam in aliquo magistratu improbissimus civis affectus est, ea me Cos. affecit, cum rempublicam conservassem; atque *abeuntem magistratu* concionis habendæ potestate privavit." TAYLOR. Opinor, τὴν ἄρχουσαν ἀρχήν: ut forte intelligatur Archon ἐπώνυμος, a quo Annus nominabatur. et qui inter Novem erat præcipuus. nisi malis ἐξιοῦσαν, *archontem e magistratu suo exeuntem*: quod ἐφ' ἑξῆς τῆς ἀρχῆς vocat Xenophon Hellenic. V. 4. 4. MOR, pro τοῦτο μόνον, recte Stephanus οὐ τοῦτο μόνον. Paulo infra, τὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θῦσαι: vide Suidam in V. Εἰσιτήρια, unde hic locus explicabitur. MARKLAND.

Τῷ ἰνιαυτῷ] Non enim ultra annum munere regis sacrorum fungebantur. Sed interponendum videtur αὐτοῦ, vel ἰαυτοῦ, *in anno suo*, quo ipse rex sacrorum esset. REISK.

Οἶμαι] Subaudi αὐτὸν οὐκ ἂν ὀλίγα διαπράξασθαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ πολλά. IDEM.

Ὑμῖν τοῦτο] H. ὑμῖν οὐ τοῦτο. H. STEPHAN. CONT.

Τὸν βασιλέα] Interpone τῶν, aut τῶν ὄντα. *regem sacrorum nunc fungentem*. REISK.

Ἢ καὶ τοῦτον] Velim abesse καὶ, vel mutari in θῦσαι quod hic saltem subaudiendum est. AUGER.

Στεφανώσειν] *coronaturos*, nemo ignorat primarios magistratus, dum essent in exercitio, coronam cespite gestavisse. IDEM.

Ταῦτα γὰρ] Ταῦτα γὰρ σκοπεῖτε. CONT. Ταῦτα γοῦν σκοπεῖσθε. TAYLOR. Lego: ταῦτα γοῦν σκοπεῖσθε. dependent hæc a præcedentibus: ἔστι δ' ὑμῖν οὐ τοῦτο μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ etc. unde infert: *Hæc* IGITUR *considerate*. γὰρ nullum hic locum habet. MARKLAND. Bene habet, et elegans adeo est γάρ. REISK.

κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ θεὶς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον, οὐχ ἥκιστα [1][περὶ] τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἕνεκεν ἔθηκεν, ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ δι' οὓς ἡ δημοκρατία κατ-
794 ελύετο, οὗτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολιτείᾳ πάλιν ἄρξουσι, καὶ κύριοι γενήσονται τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως, ἣν πρότερον προλαβόντες οὕτως αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο· ὥστ' οὐκ ἄξιον τῆς δοκιμασίας ὀλιγώρως ἔχειν, οὐδὲ μικρὸν ἡγουμένους τὸ πρᾶγμα μὴ φροντίζειν αὐτῆς, ἀλλὰ φυλάττειν· ὡς ἐν τῷ ἑκάστου δικαίως ἄρχειν ἥ τε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος τὸ ὑμέτερον σώζεται.

δ'. Εἰ μὲν [2]δὴ [3]βουλεύσων νυνὶ ἐδοκιμάζετο, καὶ ὡς
795 ἱππευκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Τριάκοντα [4]ἅρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐνεγέγραπτο, καὶ ἄνευ κατηγόρου ἂν αὐτὸν ἀπεδοκιμάζετε· [5]νυνὶ δέ, ὅτε μὴ μόνον ἱππευκὼς [6][μηδὲ βεβουλευκὼς] ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκὼς φαίνεται, οὐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ

[1] uncos om. T. R. περὶ om. A.
[2] δὴ om. T. R. A.
[3] βουλεύσειν νυνὶ ἐδοκιμάζετε T.
[4] ὄνομα A.
[5] νῦν T. R. A.
[6] uncos om. T. R. μηδὲ βεβουλευκὼς om. A.

Κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθε] Alius dixisset: κἀκεῖνο δὲ προσενθυμεῖσθε. IDEM.

Περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἕνεκεν] Dele περί. CONT. Utrum erit delendum? Ni mutari alterum mavis: περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἐκεῖνον ἐθηκεν. TAYLOR. Videtur παρέλκειν, vel περί, vel ἕνεκεν. Nemo enim, opiner, dicit, τιθέναι νόμον περί τινά τινος. Delendum puto περί, quam vocem repetivit forte Scriba ex versu præcedenti. MARKLAND. Aut delendum est hoc secundum περί, aut cum καὶ mutandum. REISK.

Ἐν αὐτῇ τῇ] F. leg. ἐν τῇ αὐτῇ. AUGER.

Πρότερον προλαβόντες] Proba est phrasis suo loco. hic tamen mallem παραλαβόντες. sæpe ita loquitur tum Noster, tum Demosthenes, et alii, de magistratibus, qui rerum habenas sibi traditas accipiunt. MARKELAND. et in edit. min. TAYLOR. Inter ὧν et πρότερον interponendum videtur ὑγιᾶ, vel ἀκέραιον, vel tale quid. Deinde pro προλαβόντες utique leg. est παραλαβ. REISK.

Ἐν τῷ] Ἐν ἑκάστῳ, Vind. Forte voluit: ἐν αὐτῷ τῷ. hoc ipso, hoc solo, ut ex æquo et justo magistratum quis gerat. IDEM.

Τὸ ἄλλο] Dicitur ἄλλο, quia secernuntur magistratus a reliqua civium multitudine. AUGER.

Βουλεύσειν] Βουλεύσων, Coisl. Fort. Εἰ μὲν βουλεύσειν νυνὶ ἐδοκιμάζετο. ut infra: καὶ μὲν δὴ βουλεύειν γε δοκιμασθείς. TAYLOR. Corruptus est hic locus, ex sequentibus, et Oratoris Argumentatione ad hunc sensum forte restituendus: *Si delatus fuisset* aliquis *in Concilio fuisse* (βουλεύσαι) *sub Triginta-viris, vel etiam si ex Tabulis appareret illum sub istis equitem fuisse, etiam sine accusatore aliquo cum rejecissetis. nunc vero, cum liqueat Evandrum non solum equitem fuisse, et in concilio, verum etiam Populo et Reipublicæ vestræ nocuisse; nonne absurde agetis, nisi eodem modo de illo statuatis?* Ita enim distinguenda sunt hæc, positaInterrogationis Nota post φαπῖσθε: quo non percepto, Schottus male ejecit particulam μή. Pro ἅρμα ἐνεγέγραπτο Idem verissime restituit ὄνομα: ut Orat. XIII. τὰ μέντοι ὀνόματα διαῤῥάττοντα σφῶν αὐτῶν — προσγραφῆναι εἰς τὸν στήλην, ὡς εἰαγγέλτας ὄντας. MARKLAND. Recepi e Coisl. et Vindob. βουλεύσων, et pro ἐδοκιμάζετο vulgari dedi ἐδοκιμάζετο. Videtur in libris Lysiæ gemina lectio fuisse, aliis βουλεύσειν μέλλοντι, aliis βουλεύσων dantibus. nescio quoque, an fuerint, qui βουλευσείων darent. REISK.

Ἅρμα] Ὄνομα. SCHOTT. Recte. TAYLOR.

Μὴ] Delet Schottus. Sed legendum f. cum interrogatione: οὐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ φαπῖσθε; TAYLOR. Bene habet μή.

[1]φανεῖσθε; καὶ [2]μὲν δὴ βουλεύειν γε δοκιμασθεὶς πεντα- 796
κοσιοστὸς ὢν μετὰ τῶν ἄλλων ἐνιαυτὸν ἂν μόνον [3]ἐβού-
λευσεν, ὥστε καὶ εἴ τι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐξαμαρτάνειν
ἐβούλετο, ῥᾳδίως ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐκωλύετο. [4]ταύτης δὲ
τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἄρχειν, καὶ μετὰ
τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν μεγί-
στων κύριος γενέσθαι· ὥστε ὑμῖν καθήκειν περὶ ταύτης τῆς
ἀρχῆς ἀκριβεστέραν τὴν δοκιμασίαν ἢ περὶ τῶν ἄλλων
ἀρχῶν ποιεῖσθαι. εἰ δὲ μή, πῶς οἴεσθε τὸ ἄλλο πλῆθος 797
τῶν πολιτῶν διακείσεσθαι, ὅταν αἴσθωνται, ὃν προσῆκε
δίκας τῶν ἡμαρτημένων διδόναι, τοῦτον ὑφ' ὑμῶν τοιαύτης
ἀρχῆς ἠξιωμένον; καὶ φόνου δίκας δικάζοντα, ὃν ἔδει αὐτὸν
ὑπὸ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς κρίνεσθαι; καὶ πρὸς τού-
τοις ἴδωσιν ἐστεφανωμένον, καὶ ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν
κύριον γεγενημένον, ὧν ἐνίοις αὐτὸς [5]οὗτος τῆς ὀρφανίας
αἴτιος γεγένηται; ἆρ' [6]οὐκ οἴεσθε αὐτοὺς χαλεπῶς [7]δια-
κείσεσθαι, καὶ ὑμᾶς [8]αὐτῶν αἰτίους [9]ἡγήσεσθαι, ὅταν
γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς αὐτῶν πολλοὶ εἰς
τὸ δεσμωτήριον ἀπῆγοντο καὶ ἄκριτοι ὑπὸ τούτων ἀπώλ-

[1] φανεῖσθε R. A. [2] μενδὴν T. [3] ἐβούλευσας T. ἐβούλευσεν ἂν R. A.
[4] ταύτην δὲ τὴν ἀρχὴν A. [5] ὢν τοιοῦτος T. R. A. [6] οὖν T.
[7] διακεῖσθαι T. [8] πάντων A. [9] ἡγήσασθαι T.

si non idem vobis in hac ejus causa esset animus, qui tum futurus fuisset in illa causa, h. e. si non in hoc quoque posteriore casu eum reprobaretis, ob causam multo graviorem, quemadmodum certo, certius eum fuissetis reprobaturi in casu priore, ob causam multo leviorem. REISK.

Καὶ μενδὴν] Π. καὶ μὲν —. H. STEPHAN. Ἐβούλευσας] Ἐξούλευσε, vel ζούλευσε. SCHOTT. Recte prius, modo addatur, ν, Κούλευσεν. Unde vero ζούλευσε, Vir Doctissime, in Lingua Attica, et scriptore Prosaico? Paulo ante, pro καὶ μενδὴν δὴ, recte Stephanus, καὶ μὲν δὴ, ut in qualibet pagina. Idem mendum notavi Orat. XII. MARKLAND.

Ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ — ἄρχειν] Scribe: ταύτην τὴν ἀρχὴν ἄρχειν. Æschines contra Timarch. §. ε'. μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε. Vide ad Orat. præcedentem. Sequitur: μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς etc. quia Novem Archontes (quorum Sex erant Thesmothetæ) post annum finitum, et redditas magistratus rationes, Areopagitis addebantur: quorum igitur numerus incertus erat. Vide Pollucem VIII. 10. p. 941. et Demosth. Orat. II. in Aristogitonem. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

[7]Ἆρ' οὖν] [7]Ἆρ' οὐκ. et mox αὐτοὺς pro αὐτῶν. CONT.

Καὶ ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίους ἡγήσασθαι, ὅταν γίνωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc.] Lego: καὶ ὑμᾶς πάντων αἰτίους ἡγήσεσθαι ὅσα ἐγίνοντο ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc. *et putaturos esse vobis imputari debere omnia mala, quæ evenerunt iis temporibus, in quibus* etc. Præcedentia emendavit Stephanus, οὐκ pro οὖν, διακείσεσθαι pro διακεῖσθαι, et hoc loco ἡγήσεσθαι pro ἡγήσασθαι. MARKLAND. In hoc loco emendando secutus sum Stephanum. Pro illis ἐν ἐκείνοις malim legi ἐν ὁμοίοις ἐκείνοις, quod perinde dictum est, atque si dixisset: ἐν χρόνοις ὁμοίοις ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐν οἷς — *ubi devenerint in tempora similia illis temporibus, quibus* —. REISK. Ad ὅταν γίνωνται subaudi ταῖς ψυχαῖς vel ταῖς διανοίαις. AUGER. Loci corruptissimi priorem partem feliciter emendavit Stephanus: posterius quid sit, nemo facile dixerit. Vide mecum annon ita scripserit orator: ὅταν ὑπολάβωσιν ἐν ἐ. τ. χ. ὡς αὐτῶν πολλοὶ κ. τ. λ. Retinendum est ὅταν, ut apte sequatur κἀκεῖνο προσυνδυμηθῶσιν. SLUITER.

λυντο καὶ φεύγειν τὴν σφετέραν αὐτῶν ἠναγκάζοντο· καὶκεῖνο προσενθυμηθῶσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ Θρασύβουλος αἴτιος γεγένηται [1] Λεωδάμαντά τε ἀποδοκιμασθῆναι καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι, τοῦ μὲν κατήγορος γενόμενος, ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος, [2] ὃς
798 ὅπως πρὸς τὴν πόλιν [3] διέκειτο καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ
799 κακῶν [4] γεγένηται * * * ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι, [5] τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας [1] Λεωδάμαντα [6] ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ [7] αὐτὸν δοκιμάσητε, εὖ εἴσονται ὅτι οὐ δικαίᾳ γνώμῃ περὶ αὐτοῦ κέχρησθε. ἔστι δὲ τούτοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγών, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν, ἣ σκοπεῖ νυνὶ τίνα ὑμεῖς γνώμην περὶ αὐτῆς ἔχετε. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἡγείσθω με [8] Λεωδάμαντι χαριζόμενον κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. ῥᾴδιον δ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος μαθεῖν. [8] Λεωδάμαντι γὰρ συμφέρει τοῦτον δοκιμασθῆναι· οὕτω γὰρ ὑμεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε, καὶ δόξετε ἀντὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικοὺς εἰς τὰς ἀρχὰς καθιστάναι. [9] καὶ εἰ μὲν τόνδε ἀποδοκιμάσετε, δόξετε γὰρ κἀκ. T. R. A.

[1] Λαοδάμαντα T. R. A. [2] ὅπως πρὸς T. R. ὃν ἴστε πάντες πρὸς A.
[3] διακεῖσθαι T. R. πῶς διάκειται A. [4] γεγένηται, ἢ T. R. γεγένηται; ᾧ A.
[5] ὅτε T. R. [6] ἀποδοκιμάσητε T. R. [7] τοῦτον R. [8] Λαοδάμαντι T. R. A.
[9] ὑμῖν δὲ, τόνδε ἀποδοκιμάσαι.

Παρασκευασάμενος] Παρεσκευασμένος. SCAL.

Ὅπως κ. τ. λ.] Schottus h. p. ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, οἷς (vel ᾧ) πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσαι, ἐὰν δὲ αὐτὸν νῦν δοκιμάσητε κ. τ. λ. Scal. autem sic: ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι· ὅτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσασθαι κ. τ. λ. Uterque aliquid vidit, sed neuter lacunam, quæ tamen est certissima. TAYLOR. Corruptissimum hunc locum ita lego et distinguo: ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος, ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ καλῶν γεγένηται. ᾧ πειθόμενοι, πῶς ἂν εἶσθε διαβληθῆναι; τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο δικαίως ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ τοῦτον δοκιμάσητε, etc. *pro hoc vero* Evandro *apologiam facere paratus, monstrando, quam bene erga rempublicam affectus sit, et quot illi bonorum auctor exstiterit. cui* Thrasybulo *si auscultetis, quantam infamiam subituros esse vos existimatis? tunc enim populus putabat vos Laodamanti merito iratos eum rejecisse: si vero hunc* Evandrum nunc *approbetis, certo scient vos inique de Laodamante statuisse.* Pro κακῶν legi quoque potest ἀγαθῶν: quæ voces in Libris centies commutantur. Post ᾤοντο addidi δικαίως, ex Ratione, et quia opponitur οὐ δικαίᾳ γνώμῃ (id est, ἀδίκως) in ultima parte sententiæ, quæ huic ex adverso respondet. τοῦτον δοκιμάσητε, pro αὐτόν, verum puto. nisi malis: ἐὰν δὲ νῦν τόνδε δοκιμάσητε. MARKLAND. Lacunula sic ferme sarciatur: παρεσκευασμένος, ὃν ἴστε (vel ἴσασι) πάντες ὅπως — deinde sic lego cum aliis viris doctis: ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ᾧ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι! τότε μὲν γὰρ — ἀποδοκιμάσαι, ἐὰν δ' αὖ τοῦτον δοκιμάσητε (Evandrum puta). REISK. Contius quoque τότε et ἀποδοκιμάσαι.

Αὐτοῦ] Redit ad Laodamantem. IDEM.

Φίλος] Subaudi ἐμοί. AUGER.

Οὕτω] Si hoc nempe fiat, ut Evandrum probetis. REISK.

ξετε κἀκεῖνον δικαίως ἂν ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ [1] μὴ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως.

40 ε'. Καίτοιγε αὐτὸν ἀκούω λέξειν, ὡς οὐ περὶ αὐτοῦ μόνον 800
ἡ δοκιμασία ἐστὶν, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς ἐκ τούτων προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμαστὰς τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τοῦ πλήθους βραχέα πρὸς 801
αὐτὸν εἰπεῖν βούλομαι· ὅτι ὁ δῆμος οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχει περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, ἀλλὰ περὶ μὲν
177. 1 τῶν τοιαῦτα ἐξαμαρτανόντων οἵαν ἐγὼ φημι δεῖν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τὴν ἐναντίαν. τεκμήριον δέ· οὐ γὰρ ἐλάττους τούτων ἡ πόλις τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων 802
καὶ τὸν Πειραιᾶ καταλαβόντων. εἰκότως. τοὺς μὲν γὰρ ἴσασιν ὁποῖοί τινες ἐν δημοκρατίᾳ μόνῃ γεγένηνται, ὁποῖοι

[1] μηδὲ T. R. A.

Ἐὰν δὲ —] *sin autem ne hunc quidem* (Evandrum puta) *reprobabitis, etiam illum* (Laodamantem puta) *per nefas reprobasse videbimini.* Integre sic dixisset: ἐὰν δὲ μηδὲ τοῦτον (Evandrum) ἀποδοκιμάσητε, δόξετε καὶ ἐκεῖνον (Laodamantem) οὐ δικαίως ἀποδοκιμάσαι. Sic tacita cogitatione debet brevitas Lysiæ expleri et explicari. IDEM. F. εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως. *In Char. Aphrod.* l. VIII. c. 8. p. 721. D'ORVILLE.

Δοκιμαστὰς] Interpres: *probandos etiam illos, qui in urbe remanserunt.* Sed vide, an δοκιμαστὴς non sit ille, qui *examini subjiciatur*, ut voluit homo parum cautus, sed qui isti examini aut scrutationi præficiatur. Profecto δοκιμαστὰς non hic locum habet, sed quod periode exaratur, δοκιμασίας. Nihil frequentius, quam ut T, apice suo evanescente, aut oculorum aciem fugiente, pro I intelligatur. Hoc in Hesychio olim describendo millies evenit. Nobis delibasse tantum sufficiat. Ἱέρας σημεῖον, Istud erat Τέρας. † Ἱέρεια. ἀπαλά. Lege Τέρεια. Quidni enim? Infra in suo loco Τέρεια ἁπαλὰ, τρυφερά. † Ἰέττας, πατέρας. Falsum est. Τέττας repone. Nam in v. Τέττα, inquit id. Auctor: πατέρων πρὸς πρεσβύτερον τιμαντικὴ προσφώνησις. Voluit ergo Lysias: *Ad hanc orationem confugiet reus, sc. Quæstionem non magis ad se pertinere, quam ad ceteras, qui in urbe remanserunt et eodem reatu tenebantur: (Iniquum igitur se solum in quæstionem venire.) Sed nec ad se nec ad ceteros pertinere, nam ex lege ἀμνηστίας atque fide utrinque de ea re data, qui domi remanebant sub triginta virali tyrannide* ad quæstionem de rebus præteritis subeundam cogi non poterant. Unde factum, ut accusator in inferioribus ad ea refellenda se serio accingat: Διὰ μὲν γε τοὺς πολλοὺς ἐξαμαρτόντας τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας κ. τ. λ. Scriptum igitur fortasse ad b. m. Καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὥσπερ τούτων προσληψομένων ἄνευ δοκιμασίας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. TAYLOR. Lego: προσληψόμενον αὐτὸν, δοκιμασθέντας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. *et ex his assumpturum esse, illos, qui in urbe remanserunt, approbatos fuisse*, et ideo ulteriori examine jam non opus esse. Propius videbitur δοκιμαστέους, *approbandos esse*, approbari debere. vide sequentia. MARKLAND. Bene habet δοκιμαστὰς, plenaque et plana sunt h. l. omnia. quasi propterea Evander omnes, qui sub XXX. in urbe manserunt, neque exsultatum ierunt, adepturus esset probatores sui, calculumque eorum ea sola de causa laturus. REISK.

Τοιαῦτα] Qualia ego Evandram aio sub tyrannis peccasse. IDEM.

Οἵαν ἐγὼ φημι δεῖν] Scil. excludendos eos honoribus esse. IDEM.

Τὸν ἐναντίαν] Admittendos ad honores esse. IDEM.

Τούτων] Designat eos, qui obtinentibus tyrannis, quanquam cum illis haud facerent, tamen in urbe manserant. IDEM.

Τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων] Forte: οὐκ ἐλάττους τούτων ἡ πόλις τετίμηκεν, ἢ τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων. ut vitetur Ambiguum. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Τοὺς μὲν γὰρ] Exsules, qui per Piræeum in patriam redierunt. REISK.

δ' ἄν τινες ἐν ὀλιγαρχίᾳ γένοιντο, οὔπω πεῖραν εἰλήφασι· παρὰ δὲ τούτων ἑκατέρας τῆς πολιτείας ἱκανὴν ἔμπειρον ἔχουσιν, ὥστ' εἰκότως πιστεύειν. καὶ ἡγοῦνταί γε, διὰ μὲν
803 τοὺς τοιούτους [1]τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν, διὰ δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν· ἐπεὶ εἴ γε τὴν αὐτὴν γνώμην ἅπαντες ἔσχον, οὔτ' ἂν φυγὴ οὔτ' ἂν κάθοδος οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἂν τῶν γεγενημένων τῇ πόλει συνέβη. ἀλλὰ [2]καὶ τὸ ἄλογον [3]δοκοῦν εἶναι παρά τισιν, ὅπως ποτὲ πολλοὶ ὄντες ὑπ' ὀλίγων τῶν ἐν Πειραιεῖ ἡττήθησαν, οὐδαμόθεν
804 ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τούτων προνοίας γεγένηται· οὗτοι γὰρ εἵλοντο μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν Τριάκοντα Λακεδαιμονίοις δουλεύειν. τοιγάρτοι ἀντὶ τούτων αὐτοὺς ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τιμαῖς τετίμηκεν, ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν καὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ αὐτῶν αἱρούμενοι· καὶ οὐδέποτε αὐτοῖς μετεμέλησε. καὶ διὰ μέν γε τοὺς [4]πολλὰ ἐξαμαρτόντας τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας τὰς

[1] τοὺς om. T. [2] καὶ ὃ ἄλογον T. A. καίτοι ἄλογον R. [3] δοκεῖ T. R. A. [4] πολλοὺς T. R.

Τούτων] Rursus ad eosdem redit, ad quos prius *τούτων*, quod modo dixi, redibat. Scil. qui cum in urbe mansissent, exsiliique molestias non participassent, separata tamen ab oligarchicis habuerant sua studia, neque operam iis in perdenda republica navarant, sed quietos se tenuerant. IDEM.

Ἑκατέρας] Tam ejus, quæ in libera rep. fuit, quam quæ sub tyrannis. IDEM.

Διὰ μὲν τοὺς τοιούτους συλληφθέντας, τότε ἀποθανεῖν, etc.] Lege: διὰ μὲν τούτους, τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς συλληφθέντας ἐκφυγεῖν. *et existimant, hos in causa fuisse, ut cives comprehensi tunc morerentur: illos vero, ut comprehensi effugerent.* MOR. recte Stephanus ὃ ἄλογον pro τὸ ἄλογον. Paulo post pro *ὑπὲρ αὐτῶν* scribe *αὐτῶν*. MARKLAND.

Τοιούτους] Qualis est Evander, homo oligarchicus, dominationi paucorum studens, cum quibus ipse possit libertatem civium opprimere, et reliquis velut mancipiis imperitare. REISK.

Τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν] Pone articulum videtur οὐ addendum. opponuntur enim inter se οἱ τότε συλληφθέντες, tuno a tyrannis comprehensi, et οἱ τότε οὐ συλληφθέντες, tum non comprehensi. Illi neci dati sunt, hi auffugerunt, et sic pestem devitarunt sibi decretam. Malim quoque διὰ τούτους τοὺς ἄλλους, τοὺς οὐ συλληφθέντας. *propter hos* (qui manserunt in urbe) *reliquos, qui non fuissent comprehensi, supplicium effugisse.* IDEM.

Τὸ ἄλογον] Π. ὃ ἄλογον. H. STEPHAN. Restitue ad mentem Stephani. TAYLOR. Dedi καίτοι ἄλογον. quod vocabulum h. l. tantundem valet atque ἀσυλλόγιστον. *quod exputari ratiocinando nequit.* REISK.

Ὑπὲρ αὐτῶν] F. ὑπὲρ αὐτῶν. *pro scipsis.* TAYLOR.

Αὐτῶν αἱρούμενοι — αὐτοῖς] Referuntur ad δῆμος, quod est nomen collectivum. Legendum forsan αὐτῶν et αὐτῆς. AUGER.

Τοὺς πολλούς] Malim τοὺς πολλά, *multorum criminum reos.* opponuntur enim τοῖς μηδὲν τοιοῦτον πράξασιν, *iis qui nihil tale deliquere.* REISK.

Τὰς συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας, οἵας ἐγὼ etc.] Opinor: ἐποιήσαντο ταύτας. Οὕτως ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀπομνήσομαι. Hæc ultima dependent a præcedentibus, in quibus dixerat: *Ego vero nomine Populi paucis hujc respondebo:* quod deinde usque ad hunc locum facit, et causas reddit Jurisjurandi et Conventionis (quibus fidebat Evander), et ostendit ista nihil illi profutura in hoc negotio. his absolutis, concludit: *Hoc modo Ego pro Populo respondeo.* post quod ad Judices Orationem convertit. MARKLAND. Nolim equidem affirmare, Lysiam sic, ut statim dicam, scripsisse. Exibit tamen sententia saltim

συνθήκας [1]ἐποιήσαντο τοιαύτας, οἵας ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι.

ς'. Ὑμέτερον δὴ ἔργον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες βουλευταὶ, σκέψασθαι ποτέρῳ ἂν πειθόμενοι περὶ τῆς δοκιμασίας ταύτης ἄμεινον βουλεύσαισθε, πότερον ἐμοὶ ἢ Θρασυβούλῳ, ὃς αὐτῷ 805
20 ἀπολογήσεται. περὶ μὲν οὖν ἐμοῦ ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν προγόνων οὐδὲν οὗτος εἰπεῖν ἔχει εἰς μισοδημίαν. οὔτε γὰρ ὡς ὀλιγαρχίας μετέσχον, ὕστερον γὰρ τῶν χρόνων τούτων ἀνὴρ εἶναι ἐδοκιμάσθην· οὔθ' ὡς ὁ πατὴρ, πρὸ γὰρ τῶν στάσεων πολὺ ἐν Σικελίᾳ ἄρχων ἐτελεύτησεν· [2]οὔθ' ὡς οἱ πρόγονοι ὑπὸ τοῖς τυράννοις ἐγένοντο, στασιάζοντες γὰρ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα χρόνον διετέλεσαν. ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδὲ τὴν οὐσίαν
25 ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ φήσει κτήσασθαι, εἰς δὲ τὴν πόλιν οὐδὲν ἀνηλωκέναι. [3]πᾶν γὰρ τοὐναντίον, ἐν εἰρήνῃ [4]μὲν ὀγδοηκοντατάλαντος ἡμῶν ὁ οἶκος ἐγένετο, εἰς δὲ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν τῷ πολέμῳ ἅπας ἀνηλώθη. ἐγὼ δὲ περὶ τούτου τρία ἔξω εἰπεῖν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὥστ' ἄξιον εἶναι ἕκαστον ἔργον θανάτου, πρῶτον μὲν ὅτι τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν χρήματα λαβὼν μετέστησε καὶ τῆς συμμα-
30 χίας [5]ὑμᾶς ταύτης ἀπεστέρησεν, ἔπειτα ὅτι τὰς ναῦς προὔδωκε καὶ τὴν πόλιν περὶ σωτηρίας βουλεύεσθαι πε- 806
ποίηκεν, ἔπειτα ὅτι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, οὓς αὐτὸς ἀπώλεσε, τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησεν· οὐ φάσκων αὐτοὺς λύσεσθαι, εἰ μὴ τοῦτο αὐτῷ παρὰ σφῶν αὐτῶν παράσχοιεν. συνειδότες οὖν ἡμῶν [6]ἑκατέρων τὸν βίον, πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε ὁποτέρῳ χρὴ πιστεύειν περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας, καὶ οὕτως οὐκ ἐξαμαρτήσεσθε.

[1] ἐποιήσαντο. τοιαῦτα ἐγὼ A. [2] οὐδ' T. A. [3] πάντα T.
[4] μὲν om. T. [5] ἡμᾶς T. R. A. [6] ἑκατέρων A.

tolerabilis, si sic legatur: ἐποιήσαντο. τοιαῦτα τούτοις ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου — in hunc fermè modum ego pro populo his (Evandro ejusque patronis causæ) respondeo. ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστὶ — vestrum autem nunc est. Possit quoque suspicio incidere num Lysias ita reliquerit exaratum: τοιαῦτά σοι, Θρασύβουλε, ἐγὼ κ. τ. λ. Reisk.

Βουλεύσαισθε] Βουλεύσεσθε Vind. quod equidem vulgatæ præferre nullus dubitem. Idem.

Ὃς αὐτῷ ἀπολογήσεται] Ἀπολογεῖσθαί τινα est, ad aliquem, vel coram aliquo, sese purgare, quod ab h. l. est alienum. Quare aut αὐτῷ aut αὐτῶν ὑπερασπολογήσεται leg. esse suspicor, in singulari, si solus Evander, in plurali, si una cum eo sodales et consortes causæ designantur. Nescio, etiam an pro ὃς leg. sit ὅταν. Idem. Malim ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται. Auger.

Οὔτε γὰρ] Scil. εἰπεῖν ἔξει.

Ἀλλὰ μὲν δὴ] Mallem ἀλλὰ γὰρ δὴ —. Reisk.

Ἐν τῷ πολέμῳ] In bello civili. Auger.

Πάντα γὰρ] Π. πᾶν γάρ —. H. Stephan. Cont.

Ἔξω] Ἔχω. Idem.

Ἑκατέρων] Malim ἑκατέρῳ. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. Reisk. Epilogus sive ἀντιρρησις accusationis, quæ Epicratem et Socios male gestæ Legationis reos sistebat. Pag. ed. H. Steph.

806 807 Α'. ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΑΙ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπικράτους ἱκανὰ καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν· ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρὴ ὅτι πολλάκις ἠκούσατε τούτων λεγόντων, ὁπότε βούλοιντό τινα ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ νῦν οὐδὲν ἧττον τοσοῦτον ἐνδεῖ, ὥστε τὸ μὲν [1] πλῆθος καὶ ἡ 177. 40 178. 1

[1] πλῆθος τῶν ἐπιδεῶν A.

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ] Pro omni labore erit consulere, quæ vir eruditissimus H. Valesius de hoc Epicrate congessit in Notis ad Harpocr. p. 287. Nam ad hunc Epicratem referre non dubito, quæ habent Demosth. Athenæus aliique in eo loco adducti. TAYLOR.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ] Loco τοῦ ΕΠΙΛΟΓΟΣ Codd. Ald. et Vaticanus (Vid. Ryck. Catalog. ineditum Manuscriptorum lib. Græc. Biblioth. Vatic. in bibliotheca Regia Cantab.) habent ὁς Θεόδωρος. Antiquior procul dubio fuit Criticus, qui Lysiæ opera recensuit, sive fuit ille Theodorus Byzantius, a Platone et Dionys. Halic. memoratus, et qui contra Thrasybulum et Andocidem nostro ætate supparis quædam scripsit, ut testatur Suid. sive alius junior aliquot sæculis, Rhetor Gadarensis, quem Rhodi audivit Tiberius Imper. Nam ille in rebus et vocibus Rhetoricis Criticus. Præter enim tractatum, quem scripsit περὶ ῥητόρων δυνάμεως, ita de eo Theo in Progymnasm. Ἑρμαγόρας μὲν αὐτὸν (i. e. θέσιν) Κεινόμενον προσηγόρευκεν, Θεόδωρος δὲ ὁ Γαδαρεὺς Κεφάλαιον ἐν ὑποθέσει. IDEM.

Τούτων] Refer ad Epicratis defensores. AUGER.

Ἐπιλείψει] Malim ἐπιλείψει. REISK. AUGER.

Ἐνδεῖ] Subaudi τῇ μισθοφορᾷ. REISK. Μισθοφορὰ intellige, merces judiciibus dari solita. Quantum ad phrasim quæ sequitur sic interpretare commentando: Et nunc quamvis ipsis obsecuti sententiam feratis, tantum abest ut aliquid inde capiatis emolumenti, ut —. AUGER.

Τὸ μὲν πλῆθος καὶ ἡ αἰσχύνη — ἡμῖν γίνεται etc.] Schottus legit πίνθος, pro πλῆθος. minus recte ad sensum, si proprietatem Græcæ Linguæ spectes. πίνθος enim Nostro et cæteris scriptoribus prosaicis fere est *luctus* ob *mortem* alicujus, vel insignem aliquam calamitatem, morti pæne æquandam: hic vero agitur de *dedecore* ex *corruptis judiciis*, et *largitionibus* pecuniariis, et πρεσβείᾳ: quibus multo melius videretur convenire τὸ ὄνειδος καὶ ἡ αἰσχύνη, *opprobrium et pudor*, nisi a recepta lectione nimis recederet.

αἰσχύνη ἡ διὰ τούτων [1]ὑμῖν γίγνεται, ἡ δ' ὠφέλεια τού- 808
τοις· πεπείρανται γὰρ, ὅτι ὁπότε ἂν οὗτοι καὶ οἱ τούτων
λόγοι δοκῶσιν αἴτιοι εἶναι [2]ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς παρὰ τὸ
δίκαιον, ῥᾳδίως παρὰ τῶν ἀδικούντων χρήματα λαμβά-
νουσι. καίτοι τίνα χρὴ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας, ὁπόταν ἐν
χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μὴ, ταῦτα δὲ οὗτοι
[3]φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, [4]οἱ τῶν ἀδικούντων κολα-
σταὶ, κλέπτωσί τε καὶ καταδωροδοκῶσι; καὶ οὐ νῦν πρῶ-
τον ὤφθησαν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη δώρων
ἐκρίθησαν. καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἀδική- 809
ματος [5]ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀπε-
ψηφίσασθε, τοῦ [6]αὐτοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων [7]κατηγοροῦντος
καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυρούντων, οἳ οὐχ ἑτέρων ἤκουσαν, 810

[1] ἡμῖν T. R. [2] ψηφίζεσθαι A. [3] οἱ φύλακες A. [4] καὶ A.
[5] Ὀνομασάνδρου A. [6] αὐτοῦ om. T. R. A. [7] κατηγορούντων T. R. A.

Rectius Idem pro ἡμῖν legit ὑμῖν. MARKLAND. Non, placent virorum doctorum conjecturæ. neque tamen, quæ afferam, meliora sunt. Num μῖσος. Sed nimium hoc a vestigiis vulgatæ abit. An βλάβος, pro ἡ βλάβη. [Bene videtur voc. πλῆθος habere, sed deesse aliquid, e. c. τῶν δημοσίων, *multitudo pessumdatorum*, vel *crebritas proscriptionum*. In Var. Lect.] REISK. Contius: τὸ μὲν ὄνειδος καὶ ἡ αἰσχ. quam emendationem, ut simpliciorem, ei præfero quam in textum admisi. AUGER.

Διὰ τούτων] Si τούτων neutrum est, et ἔργων, vel ἐπιτηδευμάτων subaudiatur, malim ἀπὸ τούτων. Sin autem masculinum est, melius conveniat διὰ τούτους. REISK.

Ψηφιεῖσθαι] Malim τῷ ψηφίσεσθαι. IDEM.

Οὐσῶν ἐν χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει, καὶ μὴ] Verius puto σωθῆναι τὴν πόλιν; *quæ vero spes salutis reliqua est, quando ex pecunia solum, non ex virtute et moribus, vel incolumitas vel interitus Reipublicæ dependet?* Egregia γνώμη, et Politicis omnibus notatu digna. MARKLAND.

Οὗτοι φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ τῶν ἀδ. κ.] Malim: οὗτοι, οἱ φύλακες ὑ. ὑ. καταστάντες, καὶ τῶν ἀδ. κ. REISK. Καὶ τῶν ἀδικ. Contius quoque.

Δώρων] Sub. ὄντα. AUGER.

Ὀνομάσαντος] Π. Ὀνομασάνδρου. H. STEPHAN. De quo in Antiquorum monumentis nihil quidquam reperio. Verumtamen arripuit istud Schottus, atque etiam mutavit ὅτι τοῦ αὐτοῦ in εἰ ὅτου fortasse non sine gratia, si totum denique ita reformaveris: ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, εἰ ὅτου ἀδικήματος Ὀνομασάνδρου κατεψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀπεψηφίσασθε. TAYLOR. *Quod illum condemnastis, hunc vero absolvistis* etc. Non convenit cum veritate. Nondum enim hunc Epicratem absolverant, pendente adhuc causa. Lege: εἰ — κατεψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀπεψηφίσασθε, vel ἀπεψηφίσασθε etc. *si Onomasandrum* jam *condemnastis, hunc vero absolveritis*. Ὀνομασάνδρου enim pro ὀνομάσαντος legit Stephanus. certe latet Proprium nomen sub ista voce. Cum liberæ sint in hujusmodi rebus incertissimis conjecturæ, tentavi: εἰ, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος ὄντος, Μνάσωνος μὲν κατεψηφίσασθε, etc. notus Μνάσων iste Actor. XXI. 16. et Μνάσων ὁ Φωκεὺς apud Æschinem περὶ Παραπρ. §. μέ. MARKLAND. Ad τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος, sub. ὄντα. AUGER.

Τοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων κατηγοροῦντος] Bellule Schottus: τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν κατηγοροῦντος. TAYLOR. Forte: τούτου δὲ ἀπεψηφίσασθε τοῦ ἀνδρὸς, τῶν αὐτῶν ἁπάντων κατηγορούντων· οἳ οὐχ etc. Favet MS. qui habet τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων etc. *iisdem omnibus accusantibus, et iisdem testimonium contra eum dicentibus*. scil. *iisdem*, qui Onomasandram vel Mnasona accusarunt, ejusdem criminis reum. Schottus legit: τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν κατηγοροῦντος. *idem cum sit utriusque accusator*. non vere. *plures* enim erant utriusque accusatores, non *unus* tantum. unde infra dicit, *amicos Epicratis δεήσεσθαι τῶν κατηγόρων*, et ἡμῶν ὀλίγων ὄντων, de iisdem *accusatoribus* loquens. ergo non κατηγοροῦντος. MARKLAND. Pro τῶν αὐτῶν malim τούτων. AUGER.

[1]ἀλλ᾽ αὐτοὶ ἦσαν οἱ περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν δώρων πρὸς τούτους πράττοντες. καίτοι τοῦτο ἅπαντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ὅταν τοὺς μὴ δυναμένους λέγειν κολάζητε, τότε ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ᾽ ὁπόταν παρὰ τῶν δυναμένων δίκην λαμβάνητε, τότε πάντες παύσονται ἐπιχειροῦντες εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ᾽ ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς ἔξουσι χρῆσθαι· ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν ἀδικημάτων τὸν κίνδυνον ἐξέπρίαντο, ἢ εἰς ἀγῶνα καταστάντες τῇ αὑτῶν δυνάμει ἐσώθησαν.

Ϛ΄. Νῦν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, παράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις δικαίοις εἶναι, παρὰ τούτων δίκην λαβόντες. ἤκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, οὐχ ἡμῶν ἀκροασόμενοι, ἀλλ᾽ ὑμᾶς εἰσόμενοι ἥντινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἕξετε. ὥστ᾽ εἰ μὲν ἀποψηφιεῖσθε τούτων, οὐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι· ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι θανάτου τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τούς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε ἢ νῦν εἰσί, καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσεσθε. ἡγοῦμαι δ᾽, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ᾽ εἰ μὴ [2]προθέντες [3]αὐτοῖς κρίσιν, ἢ ἀπολογουμένων μὴ ἐθελήσαντες ἀκοῦσαι, [4]καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε, οὐκ ἂν ἀκρίτους αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἀλλὰ τὴν προσήκουσαν δίκην δεδωκέναι. οὐ γὰρ οὗτοι ἄκριτοί εἰσι, περὶ ὧν ἂν ὑμεῖς εἰδότες τὰ πραχθέντα ψηφίσησθε, ἀλλ᾽ [5]οἵ τινες ἂν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβληθέντες περὶ ὧν ὑμεῖς μὴ ἴστε, ἀκροάσεως μὴ τύχωσι. τούτων δὲ τὰ μὲν πράγματα κατηγορεῖ, ἡμεῖς δὲ καταμαρτυροῦμεν. καὶ οὐ τοῦτο δέδοικα, ὡς ἐὰν ἀκροᾶσθε αὐτῶν ἀποψηφιεῖσθε· ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην

[1] αὐτοὶ δὲ T. R. A. [2] προσέντες A. [3] αὐτοὺς εἰς T. R. A.
[4] καὶ καταψηφισάμενοι T. [5] εἴ T.

Καίτοι τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ὅταν etc.] Hanc sententiam pæne αὐτολεξεὶ translulit in Orat. contra Nicomach. p. 185. 31. ed. Steph. ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις etc. nisi quod hic sit παρὰ τῶν δυναμένων (sc. λέγειν), quod illic ad plenum effertur, παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν. Rarius hoc facit Noster iisdem verbis: sæpius Demosthenes. MARKLAND.

Ἐξεπρίαντο — ἐσώθησαν] Sub. ἂν, redimerent — servabuntur. AUGER.

Προθέντες αὐτοὺς εἰς κρίσιν] Aut προθέντες αὐτοῖς κρίσιν leg. et profecto εἰς deest Vindobonensi. aut potius προσέντες (admittentes) αὐτοὺς εἰς κρίσιν. REISK.

Εἴ τινες] οἵτινες. CONT. Restituæ ex MS. οἵτινες. MARKLAND.

ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε. πῶς γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἷς οὐδὲ ταὐτὰ καὶ ὑμῖν συμφέρει; οὗτοι μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκ πενήτων πλούσιοι γεγόνασιν ἐκ τῶν ὑμετέρων, ὑμεῖς δὲ διὰ τούτους πένητες. καίτοι οὐ ταῦτα ἀγαθῶν δημαγωγῶν ἐστὶ, τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν ὑμῖν διδόναι. καὶ γάρ τοι εἰς τοσοῦτον ἥκομεν, ὥσθ' οἱ πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ οὐδὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐδύναντο τρέφειν, νῦν ὑμῖν [1]εἰσφορὰν εἰσφέρουσι καὶ χορηγοῦσι καὶ οἰκίας μεγάλας οἰκοῦσι. καίτοι ἑτέροις [2]ὑμεῖς ἐστιν ὅτε τὰ πατρῷα κεκτημένοις ταῦτα ποιοῦσιν ἐφθονεῖτε. νῦν δ' οὕτως ἡ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκέτι ὧν οὗτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε χάριν ἴστε, ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. τὸ δὲ πάντων ὑπερφυέστατον, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἰδίοις [3][οἱ] ἀδικούμενοι δακρύουσι καὶ ἐλεεινοί εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις οἱ μὲν ἀδικοῦντες ἐλεεινοὶ, ὑμεῖς δ' οἱ ἀδικούμενοι ἐλεεῖτε.

γ'. Καὶ νῦν ἴσως ποιήσουσιν ἅπερ καὶ πρότερον ἦσαν εἰθισμένοι, καὶ δημόται καὶ φίλοι κλαίοντες [4]ἐξαιτήσονται αὐτοὺς παρ' ὑμῶν. ἐγὼ δ' οὕτως ἀξιῶ γενέσθαι· εἰ μὲν 813.
179. 1 ἀδικεῖν τούτους μηδὲν νομίζουσιν, [5]ἀποδείξαντας ὡς ψευδῆ τὰ κατηγορημένα, [6]οὕτω πείθειν ὑμᾶς ἀποψηφίσασθαι· εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν αἰτήσονται, δῆλον ὅτι τοῖς ἀδικοῦσιν εὐνούστεροί εἰσιν ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, [7]ὥστε οὐ

[1] εἰσφορὰς A. [2] ὑμῶν T. R. A. [3] [οἱ] om. T. R. A.
[4] ἐξαιτεῖσθαι T. R. A. [5] ἀποδείξαντες T. A. [6] οὕτω πειράσθαν A. [7] ἴσως τε T.

Πῶς γὰρ] Subaudi a communi δῆτα ἀν δίκην ἀξίαν. REISK.

Εἰσφορὰν] Malim in plurali εἰσφοράς. IDEM.

Ἑτέροις ὑμῶν] *cæteris inter vos.* Reiskius velit ὑμᾶς. AUGER.

Τὰ πατρῷα] Num μεγάλα aut λαμπρὰ τὰ π. REISK.

Ταῦτα ποιοῦσιν] *hæc facientibus*, i. e. conferentibus pro civitate, choregiam agentibus. AUGER.

Ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε] Aut ante ὧν collocandum est pronomen αὐτοὶ, aut pone λαμβάνετε. REISK.

Ἰδίοις ἀδικούμενοι] Ἴδιοις οἱ ἀδικούμενοι. CONT. Quod et velim adjecisse. AUGER.

Κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι] Videtur legendum ἐξαιτήσονται, ut mox αἰτήσονται. nisi exciderit vox πειράσονται. MARKLAND. Si nihil hic deest, aptus erit infinitivus ἐξαιτεῖσθαι ab εἰθισμένοι εἰσὶ, ut ait superenarratio: videtur tamen potius ἀξιώσουσιν ζητήσουσιν aut σπευδήσουσιν, aut tale quid deesse. REISK. Sub. ἔστε, nisi forte desit ἀξιώσουσιν. AUGER.

Γενέσθαι] Sub. τὸ πρᾶγμα. IDEM.

Ἀποδείξαντας] Lege: ἀποδείξαντες. TAYLOR.

Εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν etc.] Potius νομίζοντες: ut paulo ante νομίζουσιν dixit, non ἐνόμισαν. MARKLAND.

Αἰτήσονται] Ἐξαιτήσονται. CONT. Quod et ego malim. AUGER.

Τοῖς ἀδικουμ ἴσως τι οὐ χάριτος etc.]

814 χάριτος ἄξιοι τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύνησθε. ἔτι δὲ τοὺς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι χρὴ καὶ τῶν κατηγόρων σφόδρα [1]δεήσεσθαι, νομίζοντας πολὺ ἂν θᾶττον παρ' ἡμῶν ὀλίγων ὄντων ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν ἢ παρ' ὑμῶν· [2]ἔστι δὲ ῥᾴον ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι ἢ ὑμᾶς αὐτούς γε. ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν προδοῦναι, ἀξιοῦμεν δὲ μηδ' ὑμᾶς, ἐνθυμουμένους ὅτι σφόδρ' ἂν ἡμῖν ὠργίζεσθε καὶ ἐτιμωρεῖσθε, [3]ὅπου παρεπίστομεν, ὡς εἰκὸς τοὺς ἀδικοῦντας, εἰ ἡμεῖς παρὰ τούτων ἢ χρήματα λαβόν- 10
815 τες ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ διηλλάγημεν. καίτοι εἰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξιοῦσιν [4]ὀργίζεσθε, ἦπου σφόδρα χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καταψηφισάμενοι Ἐπικράτους, τῶν ἐσχάτων [5]τιμήσατε,

[1] δεήσασθαι A. [2] ἔτι T. A. [3] ἕως ἂν ὑμῖν παρῇ. A.
[4] ὀργίζεσθε T. A. [5] τιμωρήσατε T.

Lege: τοῖς ἀδικουμένοις ὅστε οὐ χάριτος ἄξιον τυχεῖν etc. Ultimæ duæ literæ vocis præcedentis ις adhæserunt particulæ ως unde natum ισως. Sequitur: ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύησθε. Mallem: ὅπου ἂν, vel ὁποίαν ἂν, ὑμεῖς δύησθε. *ubicunque*, quacunque de causa, vel, *qualemcunque vos potueritis*. Mox, ὅπου παρεπίστομεν videtur esse vox Forensis παρεπίπτειν, et significare, *mutare partes*, causam priorem deserere, et factis prævaricari. Demosthenes Orat. I. in Stephanum §. κδ'. ὅταν γὰρ τῷ δίκῃ συνδικῇ τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν, καὶ παραπίπτωσι τοὺς δικαζομένους τούτους, ὑφ' ὧν αὐτῷ θαυμάζεσθαι προσῆκε, τί' ἔχει δικαίαν ταῦτ' ὑποψίαν. loquitur ibi Apollodorus, qui causam dicit, de fratre suo Pasicle, qui se adjunxerat Apollodori adversario Phormioni, olim servo patris eorum. Et ad hanc vocis notionem referendum forte istud Auctoris Epist. ad Hebræos, cap. VI. 5. καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα, —καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν. et ibi agitur de Apostatis. MARKLAND.

Δύησθε] Scil. τιμωρεῖσθαι. Malim: ὁπόλας ἂν δύησθε. REISK.

Ὅπου παρεπίστομεν] Locus procul dubio mendosissimus. TAYLOR. Ne mendosus quidem est, nedum ut sit mendosissimus. Vitio caret. subauditur ὑμῖν, id est, ὅπου ἂν ὑμῖν ὑπὸ τὰς χεῖρας ἥλθομεν. *ubicunque locorum vestras in manus incurreremus*. REISK.

Ὡς εἰκὸς] Subaudi a communi ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ὑμᾶς ἀδικοῦντας. IDEM.

Εἰ ὑμεῖς] Recte Schottus ἡμεῖς. Mox pro ὀργίζεσθε, vel legendum puto ἂν ὀργίζεσθε, ut paulo ante; vel ὀργίζοισθε: ut Orat. XXVIII. εἰ ὀργίζοισθε: et hanc Orat. εἰ τιμήσαιτε. MARKLAND.

Τιμωρήσατε] Π. τιμήσατε. H. STEPHAN. CONT. Recte. supra: τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε. *ultimo supplicio afficiatis*. Orat. XXX. ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων αὐτὸν τιμήσητε. ita legendum ex MS. pro τιμωρήσητε. ubi miror Stephanum in Contextum suum non admisisse MS. firmatam optimam lectionem, pro alia, quæ nihili erat. Demosthenes in Midiam: καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν αὐτῷ τῶν ἐσχάτων. quod Lycurgus vocat τοῖς ἐσχάτοις τιμωρίαις κολάζειν. in Leocrat. p. 154. Idem contra Theocrin. τῷ μὲν πατρὶ δίκα ταλάντου ἐτίμησαν. Lucianus Prometh. p. 178. οὐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ σταυροῦ ἂν τιμήσαιτο, εἰ etc. Philo lib. de Josepho, p. 378. θανάτου γὰρ τὰ δίκαια, εἰ γέγονεν ὄντως, τιμώμεθα. Horum omnium Genitivorum (τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου) rationem monstrat locus Æliani V. H. V. 12. τῆς δὲ ἀσεβείας ὁ δῆμος τὸ ὑπερβάλλον μὴ ἐνεγκὼν, ζημίαν ἐτιμήσατο τῷ Δημάδῃ τάλαντον ἑκατόν. *populus vero impietatis istius magnitudinem immodicam non ferens, Demadi irrogavit mulctam centum talentorum*. ζημίαν vero idem est, quod τίμημα. adeo ut primaria et plena locutio videatur fuisse, τιμᾶν (vel τιμᾶσθαι) τινὶ (vel τινὰ) τίμημα (vel τιμήματος) τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου. Demosthenes contra Theocrin. ad fin. Orat. ὃς ἐξαπατήσας τοὺς δικαστὰς, οὐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι μητρὸν τινὸς τιμή-

καὶ μὴ, ὥσπερ ἐν τῷ τέως χρόνῳ εἰθισμένοι ἐστὲ, ἐπειδὰν 816
καταψηφισάμενοι ἐξελέγξητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἐν τῷ τιμή-
ματι ἀζημίους ἀφίετε, ἔχθραν, οὐ δίκην, παρὰ τῶν ἀδι-
κούντων λαμβάνοντες, ὥσπερ τοῦ ὀνείδους ἀλλ᾽ οὐ τῆς ζη-
μίας αὐτοῖς μέλον, εὖ εἰδότες ὅτι ἐν μὲν τῇ ψήφῳ οὐδὲν
ἄλλο ποιεῖτε ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐν δὲ τῷ τιμήματι
τιμωρεῖσθε τοὺς ἐξαμαρτάνοντας.

ματος τῷ πατρὶ, — ἀλλ', ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι τῷ πατρὶ, δίκα ταλάντων ἐτιμήσατο. Eadem fere ratio in phrasi ἐπιβάλλειν τινὶ, *mulctare aliquem*, qua Noster aliquoties utitur, et alii: quæ integra est, ἐπιβάλλειν ἐπιβολήν τινι, Orat. XXX. MARKLAND.

Καὶ μὴ] Aut addendum, aut certe subaudiendum est ποιεῖτε. nam alias pendet μὴ, neque habet, quo referatur. REISK.

Καταψηφισάμενοι] Aut delendum erit aliquotiens utitur, et alii: quæ integra est, καταψηφισάμενοι, aut leg. erit καταψηφίσασθε ἐξελέγξαντες. IDEM.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Proditionis et injuriarum in P. A. socios accusatur Ergocles. Causa cadit et capite plectitur, ut liquet ex oratione sequenti.
Pag. ed. Reisk.
Hunc memorare videtur Demosthenes in oratione π. παραπρεσβ.
Pag. ed. H. Steph.

817 α'. ΤΑ μὲν κατηγορημένα οὕτως ἐστὶ πολλὰ καὶ δεινά, 179. 22
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε οὐκ ἄν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πολλάκις ἀποθανὼν, δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. καὶ γὰρ 25
πόλεις προδεδωκὼς φαίνεται, καὶ προξένους καὶ πολίτας ὑμετέρους ἠδικηκὼς, καὶ ἐκ πένητος ἐκ τῶν ὑμετέρων πλούσιος γεγενημένος. καίτοι πῶς αὐτοῖς χρὴ συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὁρᾶτε τὰς μὲν ναῦς, ὧν ἦρχον οὗτοι, δι' ἀπορίαν χρη-
818 μάτων καταλυομένας καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγας γινομένας, τούτους δὲ πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας οὕτω ταχέως 30
πλείστην τῶν πολιτῶν οὐσίαν κεκτημένους; ὑμέτερον τοίνυν ἔργον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι. καὶ γὰρ [1] δὴ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ νῦν μὲν οὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς συγγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν ἔχοιτε· ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων καὶ τῶν δημοσίων προσόδων

[1] δὴ om. T. A.

ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ] De hoc Ergocle v. Valles. ad Harpocr. p. 76. REISK.

Τινὶς] Malim: οὐδ' ὑπὲρ—*ne pro unoquoque quidem crimine.* IDEM. AUGER.

Προξένους] Malim ξένους. REISK. AUGER.

Οὗτοι] Ergocles cum collegis. REISK.

Αὐτοὶ πιεζόμενοι] Scribo *αὐτοὺ, vosmet.* MARKLAND. et in *edit. min.* TAYLOR.

Οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν] Vocem ultimam delendam puto. et quis non videt eam esse Grammatici cujuspiam, notantis differentiam Generis inter *οἶκων* et *προσόδων*, et metuentis, ne Masculinum *ὄντων* utrique applicaretur *ἀπὸ κοινοῦ*? Nisi malis, *προσόδων μεγάλων, ὅμως θανάτου ἐκολάζετο* etc. *nihilominus morte puniebatis.* MARKLAND. Si cui hæc in Areopago forent pronuntianda, sentiret quæ vis inesset repetitioni participiorum *ὄντων* et *οὐσῶν* his locis collocatorum. *In Char. Aphrod.* l. II. c. 7. p. 201. D'ORVILLE.

μεγάλων οὐσῶν, θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας.

Β. Οἶμαι δ' ἔγωγε [1] πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, εἰ ὑμῖν 819
Θρασύβουλος ἐπηγγέλλετο τριήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι καὶ ταύτας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν, καὶ τοὺς μὲν κινδύνους ὑμετέρους ἔσεσθαι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων, καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέρους ἀποδείξειν, Ἐργοκλέα δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὐτοῦ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ποιήσειν, οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι. ἄλλως [2] τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα ἀπογράψαι τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς μετ' ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δώσοντας, Ἐργοκλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε, καὶ 820
Θρασυβούλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν καὶ τὰς
180. 1 ναῦς ἔχειν καὶ τὴν Σεύθου θυγατέρα γαμεῖν· ἵνα αὐτῶν

[1] πάντας ἂν ὑμᾶς A.

[2] τε ἐπειδὴ καὶ T. τε καὶ ὅπου ἐπειδὴ A.

Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι] Vel scribendum ὁμολογήσειν, vel, δ' ἔγωγ' ἂν πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, quod idem erit. sic infra ἂν ἐπιτρέψαι pro ἐπιτρέψειν. Vide ad Orat. XIII. οὐκ ἐφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι. Valde suspectum habeo istud sive Ioannis, sive aliorum, cap. XXI. ad fin. οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν νόμον χαρῆσαι· pro χαρήσειν, vel χαρῆσαι ἄν. mihi enim non adhuc liquet alterum esse bene Græcum. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων, etc.] Opinor: τὰς δ' ὠφελείας αὑτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. commoda vero sua, et amicorum sui. non enim oredi potest, Thrasybulum amicorum tantum commodis inserviturum, et sua ipsius neglecturum esse. Immo nec ita eum fecisse ex infra dictis patet. Epicrates quoque infra, in sua ad Thrasybulum adhortatione, eadem distinctione utitur: πωίησεις γὰρ αὐτοὺς (inquit) οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις. Mox recte Stephanus ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. MARKLAND. τὰς δ' ὠφελείας, αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων. In edit. min. TAYLOR.

Ἄλλως τε κ. τ. λ.] Π. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. Οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον Ἐπειδὴ τάχιστα ἐπαύσαντο. H. STEPHAN. Dedi secundum Stephanum. Verum adhuc tamen deest ὅπου, vel ὅτι, ut sit: ἄλλως τε, καὶ ὅπου, ἐπειδὴ τάχιστα. ut ὅπου cum ἔλεγεν Ἐργοκλῆς cohæreat, quemadmodum ἐπειδὴ cum ἐψηφίσασθε cohæret. REISK.

Ἤδη] Jam nunc, cum ipse adhuc cum classe sit, in expeditione, eamque classem et copias belli in potestate sua habeat. quid Athenienses facturos, ubi domum redierit, et potestate omni nudatus, vitam fortunasque suas arbitrio civium permiserit. IDEM.

Τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε] Pro ἐπιθυμεῖτε f. ἀμελεῖτε, nisi magis placeat ἀρχαίων mutare in καινῶν. SCHOTT. Pessime: neque præ festinatione mentem dicti capere voluit, quæ hæc est: Cum Ergocles audivit Populum decrevisse, Thrasybulum et cæteros classis præfectos rationem reddere debere omnium pecuniarum accipiendarum, ægre tulit, quasi injuria sibi fieret; et dixit, Populum videri *jam*, antequam exeamus, accusationes et calumnias contra nos meditari, et velle reducere antiquas illas et obsoletas Injuriarum et Repetundarum Leges, quæ Veteri Republica obtinebant. quasi vero nobis non liceat (quod omnes faciunt) diripere et depeculari et avertere, quantum possimus! barbati Draconis ævo hæc forte invaluerit abstinentia: sed nunc alii sunt mores; nec in Solonis Republica degimus, sed in fæce Cecropis. MARKLAND.

ἐκκόψῃς ἔφη τὰς συκοφαντίας· ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὑτῶν δεδιέναι. οὕτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλλοτρίους τῆς πόλεως [1]ἑαυτοὺς ἡγήσαντο. [2]ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι, καὶ οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξον-
821 τες, καὶ δεδιότες ὑπὲρ ὧν ἀφήρηνται, ἕτοιμοί εἰσι καὶ χωρία καταλαμβάνειν καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάναι καὶ πάντα πράττειν ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔσεσθε· οὕτω γὰρ ἡγοῦνται οὐκέτι τοῖς σφε-τέροις αὐτῶν ἁμαρτήμασι τὸν νοῦν ὑμᾶς προσέξειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρρωδοῦντας ἡσυχίαν πρὸς [3]τούτους ἕξειν. Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, — οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν — καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον· οὐ γὰρ ἔδει αὐτὸν οὔτε ζῆν τοιού-τοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα, οὔθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν ἤδη τι δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιηκέναι, ἀλλὰ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς πόλεως ἀπαλλαγῆναι. ὁρῶ δ' αὐτοὺς διὰ τὴν πρώην ἐκκλησίαν οὐκέτι φειδομένους τῶν χρημάτων, ἀλλὰ ὠνου-
822 μένους τὰς αὑτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ παρὰ τῶν πρυτανέων, καὶ πολλοὺς Ἀθη-ναίων ἀργυρίῳ [4]διαφθείροντας. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν ἀπολογήσασθαι παρὰ τούτου νῦν δίκην λαβοῦσι, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἂν ὑμεῖς ἠττήσεσθε ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. ἐν-

[1] αὐτοὺς T. R. A. [2] ἀλλὰ T. [3] τούτοις T. [4] διαφθεῖραι T. R. A.

Ἀλλὰ γὰρ — μισοῦσι] Dedi ἅμα γὰρ — μισοῦσι. simul ac ditescunt, odisse vos incipiunt. Reisk.

Ἀφήρηνται] Malim ὑφήρηνται. Reisk. Et quidem merito. Auger.

Πρὸς τούτους] L. πρὸς τούτους. In orat. proxima: νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων. Taylor.

Πρυτανέων] Prytanum enim erat, causas majestatis in concionem inducere, quæ ipsis insciis, aut invitis, induci non poterant. Ergocles ergo cum consortibus contendebat a Prytanibus hoc impetrare, ut causa adversus se populo judicanda ne traderetur. Reisk.

Διαφθείρειν] Aut διαφθείροντας est leg. aut καὶ proximum superius, ante πολλοὺς, est delendum. Idem. Auger.

Ἀπολογήσασθαι] Subaudi πρὸς πάντας ἀνθρώπους. debetis vosmet ad omnes homines purgare, iisque testatum facere, quod inter vos sint, qui largitionibus corrumpant, et rursus, qui corrumpantur, ejus rei penes vos culpam non esse, neque vos id probare, aut æquo animo ferre, sed punire. Reisk.

Ἠττήσεσθε] Pro ἠττηθήσεσθε. solet interdum futurum primum medii vices futuri in passivo gerere. Idem.

δημεῖσθε γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ Ἐργοκλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πάλις ὅλη· νυνὶ γὰρ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις ἐπιδείξετε, πότερον χρὴ δικαίους εἶναι, ἢ ὡς πλεῖστα τῶν ὑμετέρων ὑφελομένους τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν παρασκευάζεσθαι, [1]ὥσπερ οὗτοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι ἐᾶν χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, [2]ὅτι ὅστις ἐν τοσαύτῃ ὥρᾳ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων ἢ πάλεις προδίδωσιν ἢ χρήματα κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξιοῖ, αὐτὸς καὶ πὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδέδωκε καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ δημοκρατίας καθίστησιν· ὥστ' οὐκ ἄξιον ὑμῖν τῆς τούτων πυρεσκευῆς [3]ἡττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις [4]ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος μήτε ἔλεον μήτ' ἄλλο μηδὲν περὶ πλείονος [5]ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρίας. 823

γ'. Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ μὲν Ἁλικαρνασσοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων οὐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖσθαι, ἐρεῖν δὲ ὡς ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθε καὶ ὡς δημοτικός ἐστι, καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν ὑμετέρων μετέσχεν. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, [6]τοιαύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων. [7]ὅσοι μὲν ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες καὶ τοὺς νόμους 824

[1] ὥσπερ T. [2] ὅτι om. T. [3] ἡττᾶσθαι T. [4] ποιεῖτε T.
[5] ποιήσασθε T. [6] οὐ τοιαύτην T. R. A. [7] ἀλλ' ὅσοι T. R. A.

Ὥσπερ] Lege: ὅστις. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ὅστις] Π. ὅτι ὅστις. H. STEPHAN. et SCHOTT. Hic quoque autumavit istud δικασταὶ esse vitiosum, et Ἀθηναῖοι repononendum, ut per totam orationem legitur. Ergocles enim, ut ex seq. oratione constat, ἐκρίνετο ἐν τῷ δήμῳ. Ego tamen nihil muto. Populus enim pro Judicibus erant, et alibi vel ἄνδρες Ἀθηναῖοι, vel ἄνδρες δικασταὶ pro arbitrio dicentis compellabantur. TAYLOR. Recte Stephanus ὅτι ὅστις ἐν etc. Pro δικασταὶ Schottus conjicit Ἀθηναῖοι. quod admodum verosimile mihi videtur. Novies enim hoc modo in hac Oratione loquitur: isto, ne semel quidem, hoc loco excepto. MARKLAND. δικασταὶ bene habet. nam, tametsi causse majestatis essent, populus tamen universus non judicabat, sed eum repræsentans Hellæa, judicium D. virorum, aut M. aut MD. aut MM. prout causa quæque levior aut gravior esset. REISK.

Ἀλλὰ παράδειγμα κ. τ. λ.] Lego cum Coisl. (cui accedit fere Ald.) οὐκ ἄξιον — ἡττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος — ποιήσασθαι τούτων τιμωρίας. TAYLOR.

Τῆς ἀρχῆς] Id est, τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀρχθείσης. REISK.

Οὐ τοιαύτην] Deest Coisl. ut sit: *de istiusmodi hominibus ita statuo.* Sed vide annon rectius: *de omnibus Karulibus, qui triginta viros debellarunt, non idem sentio.* Ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ ταύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλ' ὅσοι μὲν κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet οὐ. ad ταύτην subauditur, οἵαν ἴσχει Ἐργοκλῆς. Quænam autem Ergocli mens erat? Hæc nempe: quicunque plebi recuperandæ libertatis auctores et adjutores fuissent, eos sacrosanctos esse, eoque veniam meritos sceleram, quæcunque postmodum committerent. Quod Taylor suffectum ita ταύτην, id jam alibi admonui ne Græcum quidem esse. τὴν αὐτὴν dicunt hoc sensu. REISK.

Τοὺς νόμους ἴσχειν βουλόμενοι] MSS. rectius ἰσχύειν. TAYLOR. Lege: ἰσχύειν. valere. Æschines adv. Ctesiph. initio: ἡνιό-

[1]ἴσχειν βουλόμενοι καὶ τοὺς ἀδικοῦντας μισοῦντες τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέσχον, οὐ πονηροὺς εἶναι πολίτας, οὐδὲ
825 ἀδίκως τούτοις φημὶ ἂν εἶναι [2]ὑπόλογον τὴν ἐκείνων φυγήν· ὅσοι δὲ κατελθόντες ἐν δημοκρατίᾳ τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ ἰδίους οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλους ποιοῦσι, πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι ἢ τοῖς Τριάκοντα. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦτ' ἐχειροτονήθησαν, ἵνα κακῶς, εἴ πῃ δύναιντο, ὑμᾶς ποιήσαιεν· τούτοις δ' ὑμεῖς αὐτοὺς ἐπιτρέψατε ὡς μεγάλην καὶ ἐλευθέραν τὴν πόλιν
[3]ποιήσουσιν· ὧν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τού-
826 τοις εἶναι ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθεστήκατε, ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε, καὶ τοὺς ὑμετέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα σωτηρίας ἀντειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων.

δ'. Καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι σὺδεμίᾳ ἐλπὶς σωτη- 181. 1
ρίας ὑμῖν δυστυχήσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμέ-

[1] ἴσχειν T. R. ἰσχύειν A. [2] ὑπὸ λόγον T. [3] ποιήσωσιν T. R. A.

μενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων. et paulo post: καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἁπάντησιν ὁ Σόλων, ἰσχύειν. Lycurgus p. 148. ἔστ' οὖν ὁ νόμος, οὗ ὁ τῶν δικαστῶν ὑφῆφος, — ἰσχύει. Ælianus V. H. II. 38. λέγει δὲ Θεόφραστος καὶ παρὰ Μιλησίοις τὸν νόμον τοῦτον ἰσχύειν. Demosthenes adv. Timocratem: τοὺς νόμους ὥστε δεῖν — ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν. et ita in Midiam, versus finem: et in Bœotum περὶ τοῦ Ὀνόματος. MARKLAND. Ego in vulgata acquiesco. qui alterum dabant, videntur hi ἴσχειν et ἰσχύειν pro eodem habuisse, quæ diversa sunt. REISK.

Οὐδὲ ἀδίκως τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπὸ λόγον τὴν ἐκείνων φυγήν] Π. ὑπόλογον. H. STEPHAN. SCAL. CONT. Bene Stephanus conjunxit voces ὑπὸ λόγον. Sed gravius mendum suberat, nempe ἀδίκως pro δικαίως: *et affirmo, istorum* (*bonorum* civium) *fugam his* (improbis) *excusationem nullam jure afferre posse.* Harpocrat. Ὑπόλογον· Λυσίας περὶ ἀμβλάσεως, οἱ γήσιος· Οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ. Orat. XXX. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτὸ τοῦτο ὑπόλογον γενέσθαι. ubi iterum male erat ὑπὸ λόγον. Vide ad Orat. IV. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Ποιήσουσιν] L. ποιήσουσιν. TAYLOR. Forte: ποιήσουσιν. *facturis*, scil. τούτοις. *his vero vosmet ipsos tradidistis, tanquam magnam et liberam civitatem facturis.* Altera tamen lectio ferri potest. MARKLAND.

Τὸ ἐπὶ τούτοις] Subaudi κατὰ, aut διά. REISK.

Ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα] Num ὅτι γὰρ ἡγησάμεθα. IDEM.

Ὑμῖν δυστυχήσασιν] Interponendum videtur ἐνταῦθα. republica hac in parte laborante, ut nempe pro magistratibus et patribus, fures atque latrones carnificesque habeat. IDEM.

Περισήκει ὀργίζεσθαι etc.] Scribe: περισήκειν, sc. φημί. quæ vox, cum paulo longius abesset, Librario fraudi fuit. Similiter, et ab eadem causa, depravatum puto locum D. Pauli 1 Cor. VII. 35. Εἴ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, — καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιεῖτω. Ita legendum censeo: ὀφείλειν (sc. νομίζει), non ὀφείλει. non enim docet, vel supponit *Ipse* Paulus, quid *debeat* fieri; sed loquitur de persuasione vel opinione *alterius* cujus, et de eo, quod *Iste fieri* DEBERE *existimat.* MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

νους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἐπιδεῖξαι ὡς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθε, καὶ τοὺς ὑμετέρους ἄρχοντας βελτίους ποιήσετε. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέναι ὅτι, ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ [1] αὐτῶν βουλεύσεσθε, εἰ δὲ μή, χείροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρήσεσθε. ἔτι δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἂν αὐτῶν ἀποψηφίσησθε, οὐδεμίαν ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις καὶ τοῖς χρήμασιν οἷς ὑφήρηνται· ὥστε τὴν μὲν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, τῆς δὲ σωτηρίας ἐκεί- 827
νοις εἴσονται χάριν. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ Ἀλικαρνασσεῖς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὑπὸ τούτων ἠδικημένοι, ἂν μὲν παρὰ τούτων τὴν μεγίστην δίκην λάβητε, νομιοῦσιν ὑπὸ τούτων μὲν ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθηκέναι· ἐὰν δὲ τούτους σώσητε, ἡγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογνώμονας γεγονέναι τοῖς αὐτοὺς προδεδωκόσιν. ὥστ' ἄξιον τούτων ἁπάντων ἐνθυμηθέντας ἅμα τοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμετέροις ἀποδοῦναι χάριν καὶ παρὰ τῶν ἀδικούντων [2] δίκην λαβεῖν.

[1] αὐτῶν T. A.

[2] τὴν δίκην T. R. A.

Τιμωρεῖσθε] Melius puto τιμωρήσεσθε, ut mox ποιήσετε. et paulo post scribe περὶ αὐτῶν, *de vobis ipsis*, non αὐτῶν, ut et infra, αὐτοῖς βεβοηθηκέναι, *sibi opem tulisse*, pro αὐτοῖς. nisi legendum περὶ ὑμῶν αὐτῶν, quod usitatissimum est. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Ἐκείνοις] Nempe χρήμασι. AUGER.

Καὶ Ἀλικαρνασσεῖς] Interponendus videtur articulus ol. REISK.

Αὐτοὺς] L. αὐτούς. TAYLOR.

Τὴν δίκην] Aut detrahendus est articulus, aut interponendum προσήκουσαν, vel ὀφειλομένην. Eventus hujus causæ fuit, ut Ergocles morte mulctaretur. V. initium proximæ insequentis orationis. REISK. Quo eam facit Augerus.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Similis res agitur in hac oratione atque in illa quæ inscribitur, περὶ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων. Ergocle damnato, et fortunis ejus huic adjudicatis, ubi reperiebantur opinione hominum esse minores, Philocrates ejus quæstor in suspicionem subductarum venit. Pag. ed. Reisk. Pag. ed. H. Steph.

827 828 α'. Ο ΜΕΝ ἀγὼν οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐρημότερος γεγένηται ἢ ἐγὼ προσεδόκων. πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ ἀπειλοῦντες καὶ οἱ φάσκοντες Φιλοκράτους κατηγορήσειν· ὧν οὐδεὶς νυνὶ φαίνεται. ὃ καὶμοὶ δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον τῆς ἀπογραφῆς, ὅτι ἀληθὴς οὖσα τυγχάνει· εἰ γὰρ μὴ πολλὰ τῶν Ἐργοκλέους εἶχε χρημάτων, οὐκ ἂν οὕτως οἷός τ' ἦν ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγόρους. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάντας ὑμᾶς ἡγοῦμαι εἰδέναι ὅτι Ἐργοκλέους διὰ τοῦτο ὑμεῖς θάνατον κατεχειροτονήσατε, ὅτι κακῶς [1] διαθεὶς τὰ τῆς πόλεως πλέον ἢ τριάκοντα ταλάντων οὐσίαν ἐκτήσατο. καὶ τούτων τῶν χρημάτων οὐδὲν ἐν τῇ πόλει φαίνεται. καίτοι [2] ποῖ χρὴ τραπέσθαι ἢ ὅπῃ ζητῆσαι τὰ χρήματα; εἰ γὰρ παρὰ τοῖς κηδεσταῖς καὶ οἷς ἐκεῖνος οἰκειότατ' ἀνθρώπων ἐχρῆτο μὴ φανήσεται, χαλεπῶς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὑρεθήσεται. τίνα δὲ Ἐργοκλῆς περὶ πλείονος Φιλοκράτους ἐποιεῖτο, ἢ πρὸς τίν' ἀνθρώπων διέκειτο οἰκειότερον; οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν 1 ἀπολωλεκὼς 181. 20 25 30

[1] διατιθεὶς R.

[2] ποῦ T.

Καὶ οἱ φάσκοντες] Abesse malim articulum οἱ. Reisk. Auger.

Ὃ καὶμοὶ δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον etc.] Sane hæc sunt acutissima, quod contra se maxime facere videbatur, in Adversarium pulcra περιστατίᾳ convertitur, et Argumentum admodum probabile inde elicitur. Ipse Demosthenes non potuit ἀγχινούστερον excogitasse. Markland.

Τῆς ἀπογραφῆς] Id est, ὅτι Φιλοκράτης οὐ συσυκοφάντηται, ἀλλ' ἀληθῶς ἀπογράφῃ ἴχνη τὰ Ἐργοκλέους. Reisk.

Πολιτῶν] Nescio, quid sit ἰξάγειν τῶν πολιτῶν. Fortasse inter gregarios milites Philocrates meruit, unde deductum Quæ-

ἐξήγαγε, τῶν δ' αὐτοῦ χρημάτων ταμίαν ἐποίησε, καὶ 829
τὸ τελευταῖον τριήραρχον αὐτὸν κατέστησε; καίτοι δεινὸν,
εἰ οἱ μὲν τὰς οὐσίας ἔχοντες ὀλοφυρόῦνται τριηραρχοῦντες,
αὖτος δὲ οὐδὲν πρότερον κεκτημένος ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐθε-
λοντὴς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν. [1] οὐκοῦν δὴ αὐχ
ὡς ζημιωθησόμενον αὐτὸν τριήραρχον κατέστησεν, ἀλλ' ὡς
ὠφεληθησόμενον καὶ φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα, οὐκ
ἔχων ὅτῳ χρὴ μᾶλλον τούτου πιστεῦσαι. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, Φιλοκράτει δύο εἶναι καὶ μόνας ἀπολογίας. 830
[2] πρόσκειται γὰρ αὐτῷ ἀποδεῖξαι, ἢ ἑτέρους ἔχοντας τὰ [3] Ἐρ-
γοκλέους χρήματα, ἢ ἀδίκως ἀπολωλότα ἐκεῖνον καὶ οὐδὲν
ὑφῃρημένον τῶν ὑμετέρων οὐδὲ δεδωροδοκηκότα. εἰ δὲ τούτων
μηδέτερον ποήσει, [3] δέδοκται καταψηφίζεσθαι, καὶ μὴ τοῖς
μὲν παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν ὀργίζεσθαι, τοῖς δὲ τὰ
ὑμέτερ' αὐτῶν ἔχουσι συγγνώμην ἔχειν.

182. 1 Β'. Τίς δ' οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα [4] παρὰ
Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν
σῶσαι καὶ [5] μὴ κατηγορεῖν; οἱ [6] ἐπειδὴ εἶδον τὴν ὑμετέραν

[1] οὔκουν T. R. [2] πρόσκειται T. R. A. [3] δεδόχθω A.
[4] περὶ R. [5] μὴ βούλοιντο κατηγορεῖν A. [6] ἰδεῖν T. A.

storem renunciavit Imperator. *οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων δ᾽ πλιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε; annon e gregariis militibus eum deduxit et quæstorem fecit.* TAYLOR. Hæc explicatione, vel forte emendatione, indigere puto: et quæro, quo sensu Ergocles *ex civibus eduxit* Philocratem. An voluit, ex omnibus civibus eum elegit, cui potissimum rerum suarum administrationem committeret? Paulo post, pro *οὖσαν*, forte scribendum *οὐκοῦν*. MARKLAND. Non displicet Taylori conjectura, quæ mihi quoque in mentem venit. Haud dissimulabo tamen, aliquando me suspicatum fuisse, leg. esse: *τῶν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν πλουσιώτατον ἐκκαλέσαντα, ὃν πενιστάτον ἐξήγαγε.* quem Philocratem Ergocles omnium civium pauperrimum secum in expeditionem eduxisset, eundem ab Ergocle huc reductum esse, finita expeditione, civium omnium locupletissimum. REISK. *Nonne hunc inter vestros cives selegit?* AUGER.

Τὰς οὐσίας] Videtur *μεγίστας*, vel tale quid interponendum esse. REISK. AUGER.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ] Glorioribus actis hoc tempus designat p. 594. 10. REISK.

Οὔκουν] L. *οὐκοῦν*. CONT. TAYLOR.

Πρόσκειται] Potest ab ἡγοῦμαι repeti: malim tamen *πρόσκεισθαι* in indicativo legi. REISK.

Δέδοκται] F. *δεδόχθω*. TAYLOR. Forte: *δεδόχθαι*, sc. *ἡγοῦμαι*, *opinor statutum esse*. non nemo forte malit *δεδόχθω*. MARKLAND. Bene habet *δέδοκται placet*. certum et ratum est penes me quidem. Idem est, ac si dixisset: *δέδοκται παρ' ἐμοὶγε κριτῇ δεῖν ὑμᾶς αὐτοῦ καταψηφίσασθαι*. REISK.

Περὶ Ἐργοκλέους] Sic dedi. *super Ergocle*, ejus causa et nomine. IDEM.

Καὶ μὴ κατηγορεῖν] Scil. *δύναιντο. si possent non accusare*. At cur non potius *καὶ μὴ βούλοιντο κατηγορεῖν* dixit? *et accusare si nollent*. Scilicet, volebant illi quidem tacere de Ergocle, verum non licebat. Nam si tacuissent, et in eum agere caviissent, ipsi sese suspectos reddidissent corruptionis, et periculum sibi contraxissent. IDEM.

Τὴν ὑμετέραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένων] F. *βουλομένων*. TAYLOR. Restitue *βουλομένων*. phrasis elegans et satis usitata; par isti Latinorum, NOSTROS *videre* PLENTIS *ocellos*. Plato in Symposio: *ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρίαν, καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ὑπὲ τὸν ἐκείβαντα*. Æschines *περὶ Παραπρ.* §. 18. *τὴν ὑμετέραν ἠδικημένην ὅμως φιλανθρωπίαν λέγων*. Notum istud 1 Cor. XVI. 21. *ἐὰν φιλεῖ τις*

831 ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην, ἡσυχίαν ἦγον καὶ οὐκ ἐτόλμων σφᾶς αὐτοὺς φανεροὺς ποιῆσαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οὗτος οὐ κομιζόμενος παρ' αὐτῶν τὰ χρήματα, [1] μηνύσειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα ἀπείληφε καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκείνου κύριος γεγένηται εἰς τοῦτο τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε μάρτυρας πεπόρισται, οἳ μαρτυρήσουσιν αὐτῷ ὡς ἦν ἔχθιστος ἁπάντων ἀνθρώπων Ἐργοκλεῖ. καίτοι σίεσθ' ἂν αὐτὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰς τοῦτο μανίας ἀφικέσθαι, ὥστε Θρασυβούλου στρατηγοῦντος καὶ Ἐργοκλέους αὐτῷ διαφερομένου ἐθελοντὴν ὑποστῆναι τριήραρχον; πῶς γὰρ ἂν θᾶττον ἀπώλετο, ἢ πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο.

γ'. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξιῶ ὑμῖν αὐτοῖς βοηθῆσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἀδι-
832 κοῦντας τιμωρεῖσθαι ἢ τοὺς τὰ τῆς πόλεως ἔχοντας ἐλεεινοὺς ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ καταθήσει, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει, καὶ πολλῷ [2] πλείω αὐτῷ τούτων περιέσται. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τοῖς μὲν μὴ δυναμένοις τὰ σφέτερ' αὐτῶν εἰσφέρειν ὀργίζοισθε καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικούντων δημεύοιτε, τοὺς δὲ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἔχοντας μὴ τιμωροῖσθε, ἀλλὰ τῶν τε χρημάτων ἀποστεροῖσθε καὶ τούτους χαλεπωτέρους ἐχθροὺς ἔχοιτε. ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν, οὐδέποτε ὑμῖν παύσονται κακονοοῦντες, νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων.

δ'. Ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ μόνον περὶ χρημάτων αὐτῷ προσήκειν ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς

[1] μηνύειν T. [2] πλεῖον δ' αὐτῷ T. πλείω αὐτῷ R. A.

τῷ ἐμῷ χαρὶ Παύλου. Sic Mecre dicit: ἐμόν ἐστι τοῦ Μάκρωνος ἔργον Γάϊος, apud Philonem Legat. ad Caium p. 687. Lysias alibi ita loquitur. Mox, recte Stephanus μηνύσειν pro μηνύειν. MARKLAND.

Μηνύειν] Π. μηνύσειν. H. STEPHAN.

Αὐτῷ διαφερομένου] Αὐτῷ redit, non ad Thrasybulum, sed ad Philoeratem. Nam Ergocles Thrasybulo erat amicissimus. REISK.

Τριήραρχον] Ὑποστῆναι τριήραρχον non sapio. F. τριηραρχίαν, ut in antecedentibus: ἐθελοντὴς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν. TAYLOR. Videtur χαρίσθαι deesse. REISK. Haec certe vox vel addi debet vel seabaudiri. AUGER.

Τούτων] Id est, ἃ ταῦτα, ἃ ὑμῖν ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀπέδωκεν ἄν —. REISK.

Ἂν καὶ δεινὸν εἴη] Ἂν δεινόν. CONT.

Διεφερόμενος] Βουλομένους. IDEM.

Ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες] Omnino abjiciendam puto vocem ἀπολλύμενα, quae ex margine videtur irrepsisse;

αὐτοῖς ἐνέχοιντο. οὗτος δὲ τὰ τῆς πόλεως Ἐργοκλεῖ συνει- 833
δὼς κλέπτοντι καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι μὴ τῆς
αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ ἆθλα λάβοι τὴν ὑπ' ἐκεί-
νου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας. ἄξιοι
δ' ὑμῖν εἰσὶν ὀργῆς, ὦ ἄνδρες δικασταί. οὗτοι γὰρ, ὅτε 834
Ἐργοκλῆς ἐκρίνετο, ἐν τῷ δήμῳ περιιόντες ἔλεγον ὡς πεν-
τακόσιοι μὲν αὐτοῖς [1] εἴησαν ἐκ τοῦ [2] Πειραιῶς δεδεπασμένοι,
ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τοῦ ἄστεος· μᾶλλον δὲ προσε-
προιοῦντο πιστεύειν τοῖς χρήμασιν ἢ δεδιέναι τὰ αὐτῶν ἁμαρ-
τήματα. ἐκεῖ μὲν οὖν ἐπεδείξατε αὐτοῖς, ἐὰν δὲ εὖ φρονῆτε,
καὶ νυνὶ τοῦτο φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε, ὅτι οὐκ
ἔστι τοσαῦτα χρήματα ἃ ὑμᾶς, οὓς ἂν λαμβάνητε ἀδι-
κοῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι, καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς ἄδειαν
δώσετε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν διαρπάζουσι καὶ κλέπτουσιν. ἐγὼ
μὲν οὖν ταῦτα ὑμῖν παραινῶ. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι
Ἐργοκλῆς χρηματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμησό-
μενος, ἐξέπλευσε· καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα ἢ
οὗτος. ἐὰν οὖν σωφρονῆτε, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε.

[1] οἱ ἦσαν T.

[2] Πειραιέως A.

et pro κλέπτειας legendum κλέπτουσι. si οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς κλέπτουσι συνειδότες etc. iniquum enim erit, si ii, qui consciі sunt furantibus bona privatorum hominum, iisdem poenis, quibus ipsi fures obnoxii sint; hic vero Philocrates, qui conscius fuit Ergocli furanti res civitatis, eandem cum eo poenam non subeat. Paulo ante, pro πρὸς αὐτοὺς scribe πρὸς αὐτούς. Supra, pro χρημάτων ἀποστερεῖσθε, sensus videtur postulare οἷα ἀποστερεῖσθε. vide, quae sequuntur: et Orat. XXVII: ad finem. MARKLAND. Bene habet ἀπολλύμενα. Idem est ac si dixisset: συνειδότες τοῖς κλέπταις (id est, ὑμῖν εἰδότες, ἢ οἱ κλέπται αὐτοὶ) εἴ τι ἀπώλλυτας, ἤ, τι τε ἀπώλλυτας, καὶ ὅσον, καὶ δι' οὗ, καὶ παρ' ᾧ συγχάνει ὤν —. REISK.

Τοῖς αὐτοῖς] Scil. ἐπιτιμίοις, οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ ἐπίσχοιντο. IDEM.

Ἄξιοι κ. τ. λ.] Deesse video ante has voces. TAYLOR. Quinam sunt hi, quos dicit esse ἀξίους ὀργῆς? Non Philocrates et Ergocles: plane enim distinguuntur in sequentibus. Lege: ὦ ἄνδρες δικασταί, οἱ λέγοντες· οὗτοι γὰρ etc. οἱ λέγοντες sunt oratores, rhetores. supra: τίς δ' οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα παρὰ Ἐργοκλέους μεστυγνυδέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι καὶ μὴ κατηγορεῖν. quis vero Atheniensium ignorat tria talenta ab Ergocle oratoribus apud sequestrum fuisse deposita, si illum servare possent, nec accusare vellent? Alibi ita loquitur. Demosthenes contra Theocrinem: καλὸν γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι σωθῆναι, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. Vide ibi plura de his hominibus. MARKLAND. Nihil hic deest. Philocrates designatur, ejusque advocati et participes furtorum. REISK.

Αὐτοῖς οἳ ἦσαν etc.] Π. αὐτοῖς εἶσαν. H. STEPHAN. SCAL. Lege: αὐτοῖς εἶσαν, sibi essent. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ἐκεῖ] In judicio puta, vel condemnatione Ergoclis. REISK.

Νυνὶ] In judicio Philocratis. IDEM. Τιμωρεῖσθαι] Malim τοῦ τιμωρεῖσθαι. IDEM. AUGER.

Καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα, ἢ οὗτος] Lysiam scripsisse puto: τὰ ἐκείνου χρήματα. ut supra: φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα. et paulo post: ἐτήσιος ἔχοντας τὰ Ἐργοκλέους χρήματα. alibi hanc vocem excidisse notavi. MARKLAND. Nihil hic deest. Ad τὰ χρήματα subauditur τὰ νῦν ζητούμενα, aut τὰ ὑπ' Ἐργοκλέους ἡρπασμένα. REISK.

Ἐὰν οὖν] Οὖν deest Vind. Fost. ergo leg. ὦν πολιτεύοντες, ἢν σωφρ. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΕΥΘΥΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Nicomachus e servo patre natus, ad describendas Solonis leges electus, pro quatuor mensibus, quod erat tempus præstitutum, integrum sexennium in eo opere absumpsit, unde leges de rationibus Officiorum publicorum reddendis violabantur. Accusatur quoque mala fide descriptarum, quod novas subinde inter describendum (maxime sub trigintaviris) pro arbitrio intulerit, et, in quo præcipua pars orationis vertitur, quod antiquas, frugalitate plenas, de sacris faciundis, refuxerit; unde necesse erat ut vel intermitterentur sacra, vel dispendio publicarum fortunarum fierent. Pag. ed. Reisk. Pag. ed. H. Steph.

835 α'. ΗΔΗ, ὦ ἄνδρες δικασταί, τινὲς εἰς κρίσιν κατα- 183. 4
στάντες, ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν
836 προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς σφετέρας αὐτῶν εὐεργεσίας συγ-
γνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογου-
μένων ἀποδέχεσθε, ἐάν τι ἀγαθὸν φαίνωνται τὴν πόλιν
πεποιηκότες, [1] ἄξιον καὶ τῶν κατηγόρων ὑμᾶς ἀκροάσασθαι,
ἐὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας. ὅτι
837 μὲν τοίνυν ὁ πατὴρ ὁ Νικομάχου δημόσιος ἦν, καὶ οἷα νέος

[1] ἀξιῶ T. R. A.

ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ] Laudat Harpocratio orationem Lysiæ etiam κατὰ Νικομαχίδου. Ἐπιβολὴ — παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Νικομαχίδου, εἰ γήσιος ὁ λόγος. Sed Meursius in Lysiæ orationibus enumerandis non idcirco debuit duas procudere, *c. Nicomachum* alteram genuinam, alteram c. *Nicomachidem* dubiæ fidei. Nam et ἐπιβολὴ et hic legitur, et hic ipse Reus infra dicetur Νικομαχίδης, quod tametsi neque ipsum neque defendam, eodem tamen jure dici potuit, quo inter infinita pæne exempla, ille, qui Arobontis officio, Olymp. LXXV. 1. functus est, ab Eusebio, Hieronymo, et Laert. in Anaxagora vocatur Callias: ab eodem autem Eusebio, ab eodem pariter Laertio in Socrate, a Dionys. Halic., Diodoro, Herodoto, Marm. Oxon. et Magistro in Vita Euripidis vocatur Calliades. TAYLOR. Unus idemque homo est Nicomachus et Nicomachides. Perinde erat, sive rectum aliquod nomen, sive ut patronymicum efferretur. (quo de more, ni fallor, ad Anthologiam admonui.) Scilicet Nicomachi avus etiam Nicomachus fuerat dictus. Ergo recte nepos ejus, tam Nicomachus, quam Nicomachides poterat appellari. REISK.

Δημόσιος] Plenius apud Æsch. c. Timarch. §. ιβ'. Ἔστι τις Πιττάλακος, ἀνὴρ Σφήττιος δημόσιος εἰλέτης τῆς πόλεως. Sed ut Lysias, ita quoque alii:

Εἶτ' ἄρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
Ἅπαν προσοίσει, δημόσιος ὢν πλαύσεται.

Verba sunt Lysistratæ de Lictore, Ari-

ὧν οὗτος ἐπετήδευσε καὶ ὅσα ἔτη γεγονὼς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγραφεὺς ἐγένετο, τίς οὐκ οἶδεν ὅσα τὴν πόλιν ἐλυμήνατο; προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι τοὺς νόμους [1] τοὺς Σόλωνος, ἀντὶ μὲν Σόλωνος αὑτὸν νομοθέτην κατέστησεν, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν [2] ἑξέτη τὴν ἀρχὴν 838 839

[1] τοῦ T. A.

[2] ἓξ ἐτῆ T. ἑξαέτη R. A.

stoph. 436. Romani quoque

DIS. MANIBVS. SACRVM.
VIVENIAE. L. F. HELIADI.
VIXIT. ANNIS. XVI. MENSIBVS. VI.
FECER. HELIVS. AFFINIANVS. PVBLICV.
AVGVRVM. CVM. SEX. PSYCHE. CONIVGE.
FILIAE. PIENTISSIMAE.
Grüter. MLXXXII. 7.

Scio hoc de publicis Auguribus intelligere Begerum. Sed, si me audias, minus recte. Plura monumenta adducit præstantissimus Fabrettus, c. 4. p. 836. ubi leguntur: PVBLICVS PONTIFICVM PVBLICI VII VIRVM EPVLONVM PONTIFICVM A BIBLIOTHECA GRAECA.

DIS. MANIBVS.
L. ANCHARIO. PRISCIAN.
VIXIT. ANN. II. M. X. DIEB. XXVIII. ET.
ANCHARIAE. FELICISSIMAE.
VIXIT. ANN. X. I. M. X. D. XV. FIL. DVLCISSIMIS. FECER.
MAGNVS. PVBLICANVS. PVBLICVS. XV.
VIR. S. F.
ET. ANCHARIA. FELICVLA. SIBI. ET. SVIS.
LIBERTIS.
LIBERTABVSQVE. POSTERISQVE. EORVM.
Fabrett. l. c.

De iis autem, qui civitatibus publice erant ab officiis, erudite, ut solent, Mauss. ad Harpocr. v. Δημόσιος. et Hemsterh. ad Poll. IX. 1. TAYLOR.

"Ἐξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐνιαύσατο] Ποιεῖν χρόνον, i. e. *tempore*, dixit Demosth., τιμωρίαν Noster, Thucyd. plurimi. 'Argentariam' Cic. 'Ventum' Ter. 'Histrionam' Plaut. 'Pretium' Martial. 'Arbitrium' Hor. Liv. 'Judicatum' Cic. et LL. XII. Tabb. immo 'Imperium' Plin. sed non ea ratione, qua hic usurpatur. *Facere tumulum*, i. e. construere, aliquandoque absolute in marmoribus. SIBI. FECIT. ET. SUIS. etc. Unde illustrari potest facetissimum istud Martialis de fœmina, quæ VII maritos extulerat. scomma IX. 16.

"Inscripsit tumulo septem scelerata virorum
Se fecisse Chloe. Quid pote simplicius?"

Sed ἀρχὴν ποιεῖσθαι, i. e. *Magistratu fungi*, nemo dixerit. Lege: ἑξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐνιαύσατο. Ἑξέτει, ἑξαέτει Ἀττικῶς, Suid. Δεκέτει χρόνῳ. Plat. de Legg. l. 3. Ita Aristoph. Ran.

Βούλεσθε δῆτα καινῇ
Σκώψαμεν Ἀρχίππῃ
Ὃς ἐκτέτυς ὢν οὐκ ἔφυσε φράτερας;

Obiter emendaveris mecum Demosth. adv. Bœotum de dot. matern. non longe ab init. Συνέβη γάρ μοι δεηθέντος τοῦ πατρὸς ἐκπαιδεκάτῳ γῆμαι. Lege ἐκπαιδεκάτῳ. Petitus vir deotissimus alio vulnere hunc locum laborare arbitratus in Com. de LL. Atticis sibi visus est hunc locum eleganter refingere: ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ἐς ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐνιαύσατο. *tot annis scribatu functus est, quot mensibus erat imperatum.* Elegantius fortasse, quam verius, et, si modo me audiat, ne eleganter quidem. Hominem in errorem duxit, quod modo quidem dicatur Nicomachus non utique ea ἀκριβείᾳ, qua par erat, τέτταρα ἔτη ἀναγράψαι. Esto. Sed intra id spatium non conclusisse dicitur quoque: Σὺ δὲ οὐδὲ τεττάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι. TAYLOR. Opinor: ἑξαέτη. *pro quatuor vero mensibus, sexennem imperium fecit.* Atqui infra habetur: *per* QUATUOR *annos rescripsit* has leges, *cum tamen* TRIGINTA DIEBUS *absolvere potuit.* Has apparentes ἐναντιώσεις ita conciliari posse puto: Nicomacho scribæ concedebantur *quatuor menses* ad describendas vel rescribendas Solonis Leges; quas ille, si voluisset, *uno mense* potuisset absolvere. ille vero plus quam *quatuor annos* in hoc opere absumpsit: quibus elapsis, Archontes mulctas ei imposuerunt, et in jus trahebant, ut cogeretur reddere exemplaria Legum, quæ per totum hoc tempus penes se habuerat. Ille autem ne sic quidem parere, et Leges reddere voluit: sed tergiversando, et moras nectendo, pene alios *duos* annos insumpsit. Ita solvi posse puto has difficultates, nisi aliquid melius subministrent MSS: sub qua exceptione omnia, quæ in hunc Auctorem scripsi, intellecta vellem. MARKLAND. Dedi ἑξαέτη pro vulgari ἓξ ἔτη. *sexennem magistratum.* Nam utrumque recte dici-

ἐποιήσατο, καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων τοὺς μὲν ἐνέγραφε τοὺς δὲ ἐξήλειφεν. εἰς τοῦτο δὲ κατέστημεν, ὥστε ἐκ τῆς ταύτου χειρὸς τετραμισύμεθα τοὺς νόμους· καὶ οἱ ἀντίδικοι ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐναντίους παρείχοντο, ἀμφότεροι παρὰ Νικομάχου φάσκοντες εἰληφέναι. ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ ἠθέλησε παραδοῦναι τοὺς νόμους· ἀλλὰ πρότερον ἡ πόλις εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστη, πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν πεπραγμένων εὐθύνας ὑποσχεῖν. καὶ γάρ τοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν, ὁποίαν καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο; ὅστις πρῶτος μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον [1]ἐποίησε, καὶ [2]τοσαῦτα διαχειρίσας μόνος [3]οὗτος τῶν ἀρξάντων εὐθύ-

[1] ἐποιήσατο T. R. A.
[2] ὅσα χειρίσας T. R. ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διαχειρίσας A.
[3] οὗτος om. A.

ταν ἑξαίτης et ἑξαετής. Quod p. 589. 3. de quatuor annis ait, huic non videtur repugnare, sed facile eum hos consiliasi posse. Ponamus a Nicomache quadriennium insumptum fuisse legibus exscribendis, et biennium τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, vel, ut alibi dicit τῶν πατρίων. Reisk. Ut secum Lysias concilietur, supponendum est Nicomachum, a quo post quatuor annos rationes repetuntur, id effecisse causando et tergiversando ut per biennium adhuc officium suum retineatur. Auger.

Τετραμισύμεθα τοὺς νόμους] Habuimus leges ex ipsius pene depromptas in nostris tabulis conditas. Idem.

Ὀφείλων] Ὀφείλειν. Schott. Locum sollicitat, non expedit. F. legendum: ἐπειδὴ δίκην οὐ δέδωκεν ὁποίαν εἶδεν, καινὴν ἀρχὴν κατεστήσατο. Nam ut modo secuturum est: μόνος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔσχεν. Taylor. Forte: ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν ὁποίαν εἶδεν, καινήν τινα ἀρχὴν κατεστήσατο, quia non talem, qualem sperasset, isterum facinorum poenam dedit, novum quoddam imperium, vel magistratum, constituit. morte mulctatum oportuit: vos pecunia tantum mulctavistis. hinc ista insolentia. Markland. Difficultas omnis tollitur signum interrogationis ponendo post κατεστήσατο. quomodo fieri, omtera bene habet hic locus. Reisk.

Ἕστε διωρισμένον κ. τ. λ.] Ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, ἀλλὰ οὗτος αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Schott. Medicina est in promptu. Neque quidquam praeter puncta mutandum: Ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένον, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Praivere Petit. Scal. Porro autem id quod sequitur, non recte sequitur: ὅσα χειρίσας μόνος. Utinam liceret reponere: ὅσων ἤρξησε, μόνος κ. τ. λ. quod sententiam flagitare certum est. Taylor. Distingue: ἕστε, διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. deinde, cum illi definitum et praescriptum esset, ex quibus rescribere eam oportuit, scipsum omnium arbitrum fecit. id est, ad praescriptam legem agere debuit; sed ille ad libitum suum egit. διωρισμένον absolute ponitur pro διωρισμένου, quo nihil usitatius. sic supra: προστεταχθὲν αὐτῷ ἀναγράφειν τοὺς νόμους, pro προσταχθέντος. MS. habet: ἕστε τὰ διωρισμένα, ἐξ ὧν etc. mendose. Markland.

Καὶ ὅσα χειρίσας μόνος οὗτος etc.] Καὶ ὅσα διαχειρίσας ἔτυχε, μόνος. Cont. Conjicio: καὶ τὰ δημόσια διαχειρίσας, μόνος οὗτος τῶν ἀρξάντων οὐκ ἔδωκε. et res civitatis administrans, solus hic omnium, qui cum imperio fuerunt, rationes non reddidit. Orat. XIX. Ἴστε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα. Æschines κατὰ Κτησιφ. §. ιϛ'. τὰ δημόσια χρήματα διαχείρισε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες. supra dixit, τὰ κοινὰ διαχειρίσαν-

νας οὐκ ἔδωκεν. ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ 842
πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι· σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, οὐδὲ
τεττάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι, ἀλλὰ μόνῳ σοὶ τῶν
πολιτῶν ἐξεῖναι νομίζεις ἄρχειν ὁπόλυν χρόνον καὶ μήτε
εὐθύνας δοῦναι μήτε τοῖς ψηφίσμασι πείθεσθαι μήτε τῶν
νόμων φροντίζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγγράφεις τὰ δὲ ἐξαλείφεις,
καὶ εἰς τοῦτο ὕβρεως ἦκεις, ὥστε σαυτοῦ νομίζεις εἶναι τὰ
τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ὤν. ὑμᾶς τοίνυν χρὴ, ὦ ἄνδρες
δικασταὶ, ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν Νικομά-
χου, οἵτινες ἦσαν, καὶ οὗτος ὡς ἀχαριστοτάτους ὑμῖν προσενή-
νεκται παρανομήσας, κολάσαι αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκά-

τας. Phrasis sæpe occurrit. Contra hos dabatur ἀλογίου δίκη. Pollux VIII. 6. segm. 54. ἀλογίου δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν οὐκ ἀναδιδόντων λόγους ὧν διεχειρίσαντο. Invidiose autem dicit τῶν ἀρξάντων: Nicomachus enim ἀρχὴν novam quandam alibi fecerat: unde Orator ex artificio sæpe iterat hanc vocem. Sequitur: κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι. Vanderheidius vertit: *rationes ad ærarium deferunt.* nequaquam. Verti potest: *singulis mensibus rationes referunt*, scil. ad τοὺς Archontas, proprie dictos. unice explicat locus Pollucis VIII. 9. segm. 87. de officio Archontum: καὶ καθ᾽ ἑκάστην πρυτανείαν ἐπισκοπῶν, εἰ δοκεῖ καλῶς ἄρχειν ἕκαστος. *et per singulas prytaneas inquirere, an unusquisque magistratuum recte imperare videatur.* sic segm. 98. γραμματεὺς ὁ κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς, est, *scriba qui qualibet prytanea sorte electus est.* Πρυτανεία vero erat spatium temporis, quo singulæ Tribus quoque anno ἐπρυτάνευον, seu *præsidebant.* Lysiæ ætate Decem tantum Tribus erant: adeo ut singulæ prytaneæ mensem tunc excederent. additis vero postea duabus aliis Tribubus, Menses et Prytaneæ ἰσάριθμοι et ἰσόχρονοι fiebant. Markland. Legendum videtur: ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διεχειρίσας. *tot et tanta cum gesserit, quot et quanta nemo alius.* Reisk.

Καὶ ὅσα χειρίσας] Assentior Marklando et Reiskio pro χειρίσας restituentibus διεχειρίσας, quod verbum in hac re proprium esse et Marklandus ad h. l. docet, et nos jam ante hoc Capite diximus. Verbum ὅσα procul dubio corruptum facilius emendari potuerat, quam est ab illis emendatum. Veram lectionem restituere poterimus ex loco male intellecto in hac Orat. p. 599. v. 12. καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος: hanc igitur non intellexit Taylorus, atque ὅσα eadem credidit esse, quæ ἱερὰ, et cum in illo loco, tum in Æschine adv. Timarch. p. 4. v. 12. ed. Steph. pro ὁσίων scribendum existimavit δημοσίων: postea tamen ad. i. l. Æschinis utramque conjecturam revocavit et recte quidem meo judicio: τὰ ὅσια enim eadem sunt ac τὰ δημόσια, solentque hæc vocabula conjungi: Demosthenes in Timocrat. p. 443. §. 18. ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ὁσίων ἴχνος τι τῆς πόλεως. in Macart. p. 607. §. 79. οὐδὲν μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν μήτε ἱερῶν, μήθ᾽ ὁσίων. Plutarchus in Theseo p. 11. c. dicit, Theseum constituisse Eupatridas ἱερῶν τε καὶ ὁσίων ἐξηγητάς. Grammatici ὅσιον interpretantur μὴ θεῖον, βέβηλον, δημόσιον, uti Harpocration in v. id probans locis Hyperidis, Demosthenis et Isocratis in Areopagit. qui videtur esse p. 153. B. ubi male vulgatæ Editiones habent καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ ταῖς θυσίαις, ut jam recte monuerunt H. Stephanus Diatr. Isocr. VII. et C. Segnar in Actis Trajectt. T. II. p. 83. Eodem plane modo hoc verbum interpretantur Timæus Lex. Plat. v. ὅσια, ubi vid. Ruhnkenius: Ammonius p. 104. Hesychius v. Ὁσίους βαλάμους: Suidas v. Ὅσιον χαρὸν et Ὁσιωθῆναι. Pluribus de hac vocabuli notione egerunt Valesius ad Harpocrat. p. 58. edit. Blancardi, et Valckenaerius Animadv. ad Ammon. p. 184. Itaque h. l. scribendum censeo: καὶ τὰ ὅσια διαχειρίσας μόνος ὅντος cæt. Fortasse hæc vocabuli notio non ubique obvia librarios in errorem duxit. Sluiter.

Ἐγγράψαι] Lege: ἐπιγράψαι. ut quater ante, et paullo infra. Markland. Sub. λόγον, *exscribere rationem*, np. quæstoribus tradendam. Auger.

Ὥστε σαυτοῦ νομίζεις κ. τ. λ.] *adeo ut res publicas arbitreris tuas esse, cum sis ipse servus publicus.* cum sis ipse in potestate et proprietate civitatis. *In Char. Aphrod.* l. III. c. 4. p. 392. D'Orville.

843 στου δίκην οὐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἁπάντων [1][γ*ώων] τὴν τιμωρίαν [2]ποιήσασθαι.

Β. Ἴσως δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὰν περὶ αὐτοῦ 35
844 μηδὲν δύνηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται. [3]ἐγὼ δὲ περὶ τῶν ἐμῶν [4]τούτῳ τότε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς, ὁπόταν ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης μὴ δύνωμαι ψευδόμενον αὐτὸν ἐξελέγξαι. ἐὰν δ' ἄρ' ἐπιχειρῇ λέγειν ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν Τετρακοσίων ἐγενόμην, ἐνθυμεῖσθε [5]ὅτι
845 ἐκ τῶν τοιαῦτα λεγόντων [6]πλεῖον ἢ χίλιοι τῶν Τετρακοσίων γενήσονται. καὶ γὰρ τοὺς ἔτι παίδας ὄντας ἐν ἐκείνῳ 40

[1] uncos om. T. R. γ' ἀθρόων A. [2] ποιήσασθε T. [3] τότε T. R. A.
[4] τούτῳ om. T. τότε om. R. A. [5] ὅτι ἐκ om. T. R. ὅτι καὶ κατὰ τοὺς λόγους A.
[6] ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι T. R. A.

Ὑπὲρ ἁπάντων] Ὑπὲρ ἁπάντων γε ἠδικημένων ἀθρόων τὴν, vel ὑπὲρ ἁπάντων γε ἀθρόων τὴν —. CONT. Vir doctissimus et de hisce literis præclare meritus nuper ad Thucyd. ita hiulcam orationem composuit: ὑπὲρ ἁπάντων καὶ ἰδίων τε καὶ πατρώων τὴν τιμωρίαν ποιήσεσθαι. Næ ille, ut semper, ita et hic quoque me habebit ejus laudis administrum et satellitem. Sed simplicior multo medicina: χρὴ — ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκάστου δίκην οὐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἁπάντων γ' ἀθρόων τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι. Plane ut Homerus Od. A. 43.

Νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.

Et Demosth. quoque adv. Midiam: Τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἷς πεισθέντες τῆς δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὓς παραβὰς οὗτος πλείονας ἰδίᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, ὑμεῖς ἐστὲ κληρονόμοι. πάντων οὖν ἀθρόων ἣν τίμημα ποιήσασθε. Atque hæc est lectio marg. Edit. Ioan. et Scaligeri. Qua nulla verior esse potest. TAYLOR. Lego: ἁπάντων ἀθρόων ποιήσασθαι. ut κελάσαι ante, sc. χρή. pro OMNIBUS SIMUL *pœnam sumere*. Demosthenes contra Androt. ὧν ἀθρόων ἄξιον λαβόντας δίκην τήμερον, παράδειγμα ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις etc. rursus in Aristocrat. χωρὶς ἕκαστον σκοποῦντες, καὶ οὐχ ἅμα πάντα ἀθρόα ἐξετάζοντες. Hesychius: ἀθρόα· ὁμοῦ πάντα. Vide et Phil. Judæum p. 448. Ed. Turneb. et Xenophon. Ἀναβ. lib. VII. p. 407. C. MARKLAND. Poteram γ' ὤων exterminare: absunt enim a Vindobonensi. reliqui tamen, quia in illis superesse videntur vestigia vocum γ' ἀθρόων aut γ' ὁμοῦ. In codice Bessarionis sic legitur γ' ω cum circumflexo, quem medium scutas dividit. Ille circumflexus significat terminationem ων. erit ergo in illo codice ὤων, sed per compendium scriptum. Ego vero, ut hoc intellexi, suspicari cœpi latere in illa sigla exclamationem, vel allocutionem, ὦ ἄνδρες, vel ὦ δικασταί. REISK.

Τότε δέ] Legendum videtur aut: ἐγὼ δὲ π. τ. ἰ. τότε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς. aut: τότε δὲ π. τ. ἰ. τούτῳ ἀξιῶ π. ὑ. Etiam Vindob. τούτῳ dat. Et sic nullus dubitavi, pro τότε, quod in vulgatis secundum est, τούτῳ dare. IDEM.

Λέγειν ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ] Malim aut: λέγειν καὶ ἐν ὑμῖν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ. aut: λέγειν ἐν ὑμῖν, ἅπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, scil. ἔλεγεν. IDEM.

Τρακοσίων] Reducem fac lectionem Aldinam τετρακοσίων: de hac emendatione consulendæ sunt Notæ ad Orat. περὶ δήμου καταλύσεως. TAYLOR. MARKLAND.

Ἐκ τῶν τετρακοσίων] Π. καὶ ἐκ τῶν. H. STEPHAN. ὅτι ἐκ τῶν. CONT. Ceterum deesse potius arbitror post ἐνθυμεῖσθε. Quid si mecum: ἐνθυμεῖσθε, ὅτι τῶνδε τοιαῦτα λεγόντων κ. τ. λ. TAYLOR. Mihi pro re certa est, Lysiam neque dedisse ἐνθυμεῖσθε τῶν λεγόντων pro ἀποδέχεσθε τοὺς λέγοντας, *admittite testimonium eorum, qui dicunt*, quemadmodum sensus postulat; neque ista compositione usum fuisse, ἐνθυμεῖσθε, καὶ χίλιοι γενήσονται, quæ, nisi fallor, non est ψυχῆς Λυσιακῆς. quibus vocibus usus sit Noster, stultum est et temerarium affirmare; credo tamen ad hanc fere formam scripsisse: ἐνθυμεῖσθε, ὅτι τῶν τοιαῦτα λεγόντων ἐὰν ἀκούσητε, ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται. *considerate, si admittatis* omnes eos, *qui talia deforunt, ex quadringentis plus quam mille futuros.* rationem reddit in sequentibus. MARKLAND. Possit quoque sic suppleri lacunula: ἐνθυμεῖσθε, ὅτι κατὰ τοὺς λόγους τῶν τοιαῦτα λεγ. REISK.

τῷ χρόνῳ καὶ τοὺς ἀποδημοῦντας οἱ διαβάλλειν βουλόμενοι ταῦτα λοιδοροῦσιν. ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν Τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν [1] Τρισχιλίων κατελέγην. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων συμβολαίων ἀγωνιζόμενος οὕτω φανερῶς ἐξήλεγχον αὐτὸν ἀδικοῦντα, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἠξίωσε τοιαῦτα ἀπολογούμενος ἀποφεύγειν, νυνὶ
184. 1 δὲ περὶ τῶν τῆς πόλεως κρινόμενος οἰήσεται χρῆναι ἐμοῦ κατηγορῶν ὑμῖν μὴ δοῦναι δίκην.

γ'. [2] Ἔτι δὲ, οἶμαι, θαυμαστὸν [3] νομίζω Νικόμαχον 846
ἑτέροις [4] ἀδικοῦσι μνησικακεῖν ἀξιοῦν, ὃν ἐγὼ ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει ἀποδείξω. καί μου ἀκούσατε· δίκαιον γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὰς
5 τοιαύτας κατηγορίας ἀποδέχεσθαι, οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον νυνὶ δημοτικοί φασιν εἶναι. ἐπειδὴ γὰρ 847

[1] πεντακισχιλίων A. [2] Ἐστι R. A. [3] νομίζειν R. ὑμᾶς A. [4] ἀδίκως T.

Τρισχιλίων] Norunt omnes cccc virorum dominatum, ubi tædio esse cœpit, ut potentia videretur quodammodo δημοκρατία, ante restitutam rempublicam in dominatum MMMMM migrasse. Vid. Thucyd. et N. pro Polystrato. Recte ergo contendere potuit Orator: ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν τετρακισχιλίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν πεντακισχιλίων κατελέγην. Taylor. Sine dubio πεντακισχιλίων leg. est. Ipse Lysias multis locis auctor est. [τρισχιλίων defendi posse videtur e pag. 776. 4. ed. Reisk. *In Var. Lect.*] Reisk.

Οἶμαι] Dele. Cont. Dele vel οἶμαι, vel νομίζω. Alterutrum certe est a mala manu: neque hic solum, sed apud Æsch. de legatione mala fide gesta: καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτρες, διὰ τοῦτο εἶσθαί τι πεπονθέναι. Taylor. Ego quoque θαυμαστὸν putarem, unde hæc insulsa ταυτολογία, οἶμαι et νομίζω, nisi scirem Lectores solitos esse in Marginibus exemplarium Explicationes suas appingere, quas in Contextum Exscriptores postea receperunt: quemadmodum hoc loco vocem νομίζω Græculus aliquis, opinor, per οἶμαι illustriorem reddidisse se putavit. Talo mendum in Æschine p. 32. notavit Stephanus. Scribo itaque: ἔτι δὲ, θαυμαστὸν νομίζω, Νικόμαχον etc. *porro, mirum puto, Nicomachum* etc. Nisi malis εἶναι pro οἶμαι: θαυμαστὸν εἶναι νομίζω etc. Utroque modo scribit Lysias. Markland. Legendum videtur: ἔστι δ', οἶμαι, θαύμαστον, νομίζειν Νικόμαχον, ἑτέροις ὑμᾶς ἀδικοῦσι δεῖν μνησικακεῖν, αὐτῷ δ' οὐκ ἀξιοῦν. *mirandum est, Nicomachum existimare, aliis quidem delinquentibus oportere vos succensere, sibi autem ut pariter succenseatis haud censere.* Reisk. Equidem ita scripsisse Lysiam arbitror: ἔστι δὲ μᾶλλον θαυμαστὸν νομίζω. *illud quidem mirum est, hoc vero multo magis mirandum.* Sluiter.

Ἑτέροις ἀδίκως μνησικακεῖν ἀξιοῦν] Forte: ἀδίκων μνησικακεῖν. Dion. Halicarnassensis Vit. Lys. μυθικὰς τῶν γεγενημένων μνησικακιῶν. Xenophon Ἀνάβασ. II. 4. 1. μὴ μνησικακήσειν ἔφασαν αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας. Sed nihil muto. Markland.

Τῷ πλήθει] Subaudi τῷ ὑμετέρῳ. utrumque enim perinde usurpatur, cum addito ὑμέτερον et sine eo. Reisk.

Ἀποδείξεσθαι] Cautum enim erat amnestiæ lege, ne quid eorum, quæ sub oligarchia delicta aut commissa fuissent, in judicium vocaretur. Idem.

Ἐπειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] Καὶ οὐ τὰ βέλτιστα. Cont. Per μετάστασις ἐπράττετο, intellige de statu Quadringentorum. Hæc mutatio facta fuit secundum Diodorum Callia Archonte, anno 3. Olympiadis 93. In posterioribus hujus loci lineis deest negatio, et sic legendum est: φάσκων συνιστάναι καὶ τὰ βέλτιστα μὴ βουλεύειν τῇ πόλει. Palmer. Idem mox pro Κηφισιὺς legit Κηφισιὺς et pro Νικομαχίδην Νικόμαχον. Non agitur de tyrannide τῶν CD, sed XXX. quæ insecuta est funestam illam naumachiam ad Ægospotamos. Taylor. Immo contra: καὶ μὴ τὰ βέλτιστα. pars enim erat jurisjurandi, τὰ βέλτιστα βουλεύειν τῇ πόλει, (vide initium Orat.

ἀπολομένων τῶν νεῶν ἡ μετάστασις ἐπράττετο, Κλεοφῶν τὴν βουλὴν ἐλοιδόρει, φάσκων συνεστάναι καὶ [1] οὐ τὰ βέλτιστα βουλεύειν τῇ πόλει. Σάτυρος δὲ [2] Κηφισιεὺς βουλείων ἔπεισε τὴν βουλὴν, δήσαντας αὐτὸν παραδοῦναι δικαστηρίῳ. οἱ δὲ, βουλόμενοι αὐτὸν ἀπολέσαι, δεδιότες μὴ οὐκ ἀποκτείνωσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πείθουσι Νικομαχίδην
848 νόμον ἀποδεῖξαι, ὡς χρὴ καὶ τὴν βουλὴν συνδικάζειν. καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν,
849 ὥστε τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἡ κρίσις ἐγένετο ἀποδεῖξαι τὸν νόμον. Κλεοφῶντος τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἕτερα μὲν ἄν τις ἔχοι κατηγορῆσαι· τοῦτο δὲ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὅτι οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον ἐκεῖνον ἐβούλοντο μάλιστα τῶν πολιτῶν ἐκποδὼν γενέσθαι, καὶ ὅτι Σάτυρος καὶ [3] Κλεοφῶν οἱ τῶν Τριάκοντα γενόμενοι· οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὀργιζόμενοι

[1] οὐ om. T. μὴ A. [2] Κηφισιὺς A. [3] Χρέμων A.

XXXI.) Senatum vero accusavit Cleophon, μὴ τὰ βέλτιστα βουλεύειν. Demosthenes in Aristogit. Orat. II. ὡς πράττουσι καὶ λέγουσα μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Ἀσύστατα sunt συνεστάναι, conspiratae, et τὰ βέλτιστα βουλεύειν: saltem hoc loco. Markland.

Πείθουσι Νικομαχίδην νόμον ἀποδεῖξαι] Conjeceram: Νικόμαχον ἵνα νόμον ἀποδείξει. persuadent Nicomacho proferre legem a sese factam, vel *fictam*. Harpocration quidem V. Ἐπιβολὴ, hunc hominem Νικομαχίδην vocat. sed doctiss. Hemsterhusius pro κατὰ Νικομαχίδου restituit Νικομάχου, Not. ad Pollucem VIII. 5. p. 864. quod et hic facias licet, si ista Conjectura minus placeat. Pro συνεστασίασεν paulo post, legi quoque potest συνέστησεν, conspiravit, ut supra: φάσκων συνεστάναι. et ita Æschines περὶ Παραπ. συνεστηκότα ἐπὶ τὸν πόλεμον. et infra: συνεστηκότες ἐπὶ τὰ πονηρά. Sed cum Noster mox dicat haec facta esse κατὰ στάσιν, nihil forte mutandum. Idem. Qui Nicomachides hoc loco appellatur, hic idem est cum eo, qui per totam hanc orationem Nicomachus audit. De alternatione vel permutatione harum terminationum in ος et ης, in nominibus propriis obtinente, et ipsemet jam supra in ingressu hujus orationis admonui, et ante me jam dudum Hemsterhusius ad Lucian. T. I. p. 157. et Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 509. et T. II. p. 34. συνεστασίασεν bene habet, subaudi τῇ βουλῇ, aut τοῖς στασιώταις, τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσι. Quod Markland commendat συνέστησεν, alienam ab hoc loco id est, significans *commendavit*, non autem, fecit cum turbatoribus pacta et constitutionis reipublicae, id quod sententia loci postulat. Reisk.

Ἡμέρᾳ] Leges enim antequam ratae et validae fierent, aut possent a populo probari, debebant prius in tabulis exaratae per totem dies exponi coram Eponymis, quo pensitari a praetereunte quoque possent. Item si quis peteretur actione γραφῆς νόμου, debebant, una cum crimine, leges ipsae quoque, quas laesisse reus diceretur, multo ante diem judicii in tabulis proponi. Idem.

Κλεοφῶν] Adverte, lector, si bene se habet is locus, duo fuere Cleophontes, et diversarum partium, alter popularis, alter unus e XXX tyrannis: sed in numero XXX tyrannorum, quem nobis dedit Xenophon, non invenimur hi duo *Satyrus* et *Cleophon*. Substituti ergo fuerant eis, qui decesserant, vel ex eorum albo deleti fuerant, ut delevit Critias Theramenem. Caeterum de hoc Cleophontis negotio aliquid suspicatus Aristophanes in Ranis, et de Nicomacho, et eos, ut malos et brevi perituros a Platone arcessi fingit. Palmer. Nodum dissecat eruditissimus. Lege cum Scholio: Σάτυρος καὶ Χρέμων, ut infra modo. Ex fatali illo collegio erat Χρέμων, uti ex Xenophonte liquet: Satyrus licet non ipse triginta vir, eorum tamen nefariorum consiliorum minister impigerrimus, ut ex eodem Xenophonte etiam patet: unus ec. undecim virorum. Taylor.

Κλεοφῶντος κατηγόρουν, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνον ἀποκτείναντες
αὐτοὶ ὑμᾶς κακῶς ποιῶσι. καὶ ταῦτα διεπράξαντο διὰ τὸν
νόμον ὃν Νικόμαχος ἀπέδειξεν. εἰκὸς τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικα-
σταί, ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὁπόσοι ὑμῶν ἐνόμιζον Κλεοφῶντα
κακὸν πολίτην εἶναι, [1]ὅτι καὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθα- 850
20 νόντων ἴσως τις ἦν πονηρὸς, ἀλλ' ὅμως καὶ διὰ τοὺς τοιού-
τους [2]ὠργίζεσθε τοῖς Τριάκοντα, ὅτι οὐ τῶν ἀδικημάτων
ἕνεκα ἀλλὰ κατὰ στάσιν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. ἐὰν οὖν ὡρὸς
ταῦτα ἀπολογῆται, τοσοῦτον μέμνησθε, ὅτι ἐν τοιούτῳ
καιρῷ τὸν νόμον ἀπέδειξεν ἐν ᾧ ἡ πολιτεία μεθίστατο, καὶ
τούτοις χαριζόμενος οἳ τὸν δῆμον κατέλυσαν, καὶ ταύτην τὴν
βουλὴν συνδικάζειν ἐποίησεν ἐν ᾗ Σάτυρος μὲν καὶ Χρέμων
25 μέγιστον ἐδύναντο, Στρομβιχίδης δὲ καὶ Καλλιάδης καὶ
ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν ἀπώλλυντο.

δ'. Καὶ περὶ τούτων οὐδένα ἂν ἐποιησάμην λόγον, εἰ μὴ
ἠσθανόμην αὐτὸν ὡς δημοτικὸν ὄντα πειράσεσθαι παρὰ τὸ
δίκαιον σώζεσθαι, καὶ τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τὸ πλῆθος τεκμη-
ρίῳ χρησόμενον ὅτι ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ καὶ ἑτέρους ἂν ἔχοιμι 851
ἐπιδεῖξαι τῶν [3]συγκαταλυσάντων τὸν δῆμον τοὺς μὲν ἀπο-
30 θανόντας, τοὺς δὲ φυγόντας τε καὶ οὐ μεταστχόντας τῆς
πολιτείας, ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ τοῦτο [4]ὑπόλογον γενέ-

[1] ὅτι εἰ καὶ R. A. [2] ὀργίζεσθαι T. ὀργίζεσθε R. A. [3] συναλισάντων T. [4] ὑπὸ λόγον T.

Διὰ τὸν νόμον] Malim: διὰ τοῦ νόμου. REISK.

Καὶ ὁπόσοι] etiam quicunque. AUGER.

Τοὺς τοιούτους] Non solum propter insontes per nefas percuntes succensetis tyrannis, sed etiam propter scelcratos, quod non ob scelera, sed ob inimicitias privatas, de medio tollerentur. REISK.

Ὠργίζεσθε] Π. ὠργίζεσθε. H. STEPHAN.

Καὶ ταύτην τὴν βουλὴν] Una cum populo indicáre illum quoque senatum scelestum, qui sub XXX tyrannis fuit. REISK.

Ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν] Ne deleas καί. Demosthenes Orat. I. in Steph. καὶ τῶν μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλῶν καὶ καλῶν κἀγαθῶν ὄντων μηδενὶ μηδ' ἐξίσου χρῆται. et adv. Timoth. ἡγοῦνται γὰρ περὶ πλείστος αὐτοῖς καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ δοκεῖν εἶναι etc. MARKLAND.

Καὶ τῆς εὐνοίας] Καὶ malim abesse. Nam alias πειρασόμενον quoque leg. sit, ut χρησόμενον. quanquam si πειράσεσθαι servamus, ut servandum utique est, et καὶ istud tollimus, etiam χρησάμενον erit legendum. REISK.

Συγκαταλυσάντων] L. συγκαταλυσάντων. TAYLOR. Lege: συγκαταλυσάντων; supra: οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον. qui tunc postquam democratiam everterunt. infra: οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. Æschines quoque ita loquitur p. 24. et 27. et Thucydides VIII. 68. et Andocides de Myst. §. ιζ'. Simile mendum apud Dion. Halicarn. in Dinarcho, p. 113. ed. Sylb. ubi pro περί τε τῆς αὐτῆς τῶν καλεσάντων τὸν δῆμον, scribendum περί τε τῆς αἰτίας τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον, ex supra dictis αἰτίαν ἔχων καταλῦσαι τὸν δῆμον. Sylburgius legebat τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων. Andocides (seu quis alius) Orat. de pace cum Lacedæm. §. β'. τὸν δὲ πόλεμον δήμου κατάλυσιν γίνεσθαι. ita legendum. vulgo: τὸν δὲ πόλεμον δήμου κατάλυσιν γίνεσθαι. MARKLAND.

Ἀποθανόντας] Subaudi ὑπὸ τῶν τριάκοντα. quod idem etiam ad φυγόντας addi tacita cogitatione debet. REISK.

Τῆς πολιτείας] Subaudi τῆς τῶν τριάκοντα. IDEM.

Ὑπὸ λόγον] Π. ὑπόλογον. H. STEPHAN.

σθαι· τοῦ μὲν γὰρ ὑμᾶς φυγεῖν μέρος τι καὶ οὗτος συνεβάλλετο. τοῦ δὲ τοῦτον καταλθεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον αὐτῶν
852 ἐγένετο. ἔτι δὲ [1] καὶ δεινὸν, εἰ ὧν μὲν ὤκων ἐπαύσθε χάριν αὐτῷ εἰσεσθε, ὧν δ' ἐκεῖν ἐξήμαρτε μηδεμίαν τιμωρίαν ποιήσεσθε.

ε'. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν λέγειν ὡς ἀσεβῶ καταλύων τὰς θυσίας. ἐγὼ δ' εἰ μὲν νόμους ἐτίθην περὶ τῆς ἀναγραφῆς, ἠγούμην ἂν ἐξεῖναι Νικομάχῳ τοιαῦτα εἰπεῖν περὶ ἐμαυτοῦ· νῦν δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ πεπιέσμενος ἀξιῶ τοῦτον πείθεσθαι. θαυμάζω δὲ εἰ μὴ ἐνθυμεῖται, ὅταν ἐμὲ φάσκῃ ἀσεβεῖν λέγοντα ὡς χρὴ θύειν τὰς θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρβεων καὶ
853 τῶν [2] στηλῶν κατὰ τὰς συγγραφὰς, ὅτι καὶ τῆς πόλεως

[1] καὶ om. A. [2] αἴπλων T.

Scal. Cont. Recte. Vide orationem c. Ergoclem. Taylor.

Ἔτι δὲ καὶ δεινὸν] Sive servatur ἔτι, sive cum ἐστὶ mutatur, semper τοῦτο videtur post καὶ addendum esse. Reisk.

Ἀναγραφῆς] Sic appellat Lysias non modo exarationem atque collectionem legum disperarum et male cohærentium in unum continuum bene et ordine digestum codicem, sed etiam recensionem vel latercalium sumptuum in sacia faciendorum et vectigalium publicorum, tam sacrorum, quam civilium. Id quod constat e multis locis, quibus per hanc orationem dicitur Nicomachus fecisse τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀναγραφὴν, modo jussus fuisse ἀναγράφειν τὰ πάτρια. Idem.

Εἴπλων] Labem hanc Atticismi, et membranarum omnium opprobrium, tentarunt alii aliter. Istud εὖ πλείαν Petiti ad LL. Attic. nec sensum, nec Græcismum adjuvat: neque τῷ πάλαι ὧν, vel εὐπλᾶν, ut submonuit vir eruditissimus, valde delectat. Lectio est στηλῶν. Nam, sive hæc vox Κύρβεσιν addatur interpretamenti vice (Apollodorus enim apud Harpocr. in Κύρβεις. Εἶναι δ' αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας, ὡς ἀπὸ μὲν στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀναστάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρβεις ἰκάλουν. Conjunge σχ. Apoll. Rhod. IV. 280. Hesych. et μυρίους ἄνους.), sive, quod magis placiturum arbitror, complecterentur hæ columnæ *plebiscita* proprie dicta, quæ sc. populus, communi jure et pactionibus intercedentibus, κατὰ τὰς συγγραφὰς, *de Deorum cultu atque sacrorum faciendorum ritu* sanciri voluit, et quæ in tabb. publicas Ἄξονες et Κύρβεις nunquam erant relata (uti quodammodo ex hoc ipsissimo loco patebit), constiterit, inquam, utrumvis, hoc certe constare arbitror, στηλῶν esse loci hujusce. In MSS. enim η et ω aliquando minimis intervallis distant, atque istud τ, si in latus inclines, idem omnino est atque ευ dipthongus. Qui MSS. Codd. versare solent, norunt hæc esse verissima. Ex hac literarum deflexione accidit, ut qui ab Æsch. de falsa legat. vocatur Κλεοφῶν ὁ λυροποιὸς, ab aliis audit Κλεοφῶν ὁ τυροποιὸς. λ est enim nihil aliud, quam τ inclinatum. Inde error, quem memorat Helladius apud Photium: Οὐ τύπῳ τέτταρα δεῖ γράφειν, ἀλλὰ τέτρασι, τῆς ἐπὶ τέλους συλλαβῆς ἀκριβοῦσθαι τῇ τετράδι· διὸ καὶ τὸν παρ' Ὁμήρῳ στίχον τυφὶς οὐ τέτταρα, ἀλλὰ τέτρασι γράφουσιν, ἀναγινώσκοντες καὶ ἐπισημαινόμενοι, ὡς ἡ ἀράτου γέγονεν ἐκ τοῦ, τινὰς τὸ δεύτερον τ' ἀντὶ του λ' λαβεῖν, τῆς ζαχυτέρας γράμμας τοῦ λ' φαντασίαν αὐτοῖς τῆς ὀρθῆς παραλαγῆς τοῦ τ' παρασχεμένης, τῆς δὲ μείζονος τῆς ἐπιπεμπούσης ἐγκαρσίας. Taylor. Hoc quid sit nescio. latet forte vox Εὐμολπίδων: quemadmodum Orat. VI. distinguuntur οἱ γεγραμμένοι νόμοι (quales erant ea, quæ ἐν τοῖς Κύρβεσι continebantur) et οἱ ἄγραφοι, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται. Eumolpidæ erant τῶν ἱερῶν ἐξηγηταί. Meminit Notarum suarum in hono, opinor, Lysiæ locum Henr. Valesius Not. in Maussacum ad Harpocrat. p. 299. quas utinam extarent. Markland.

Κατὰ τὰς συγγραφὰς] Quas redeuntes e Piræeo cum urbanis condiderunt. Reisk. *secundum præscriptionem populi*, qui hæc sacra intermissa restaurari jusserat. Auger.

καταγορεῖ· ταῦτα γὰρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἔπειτα, εἰ ταῦτα 854
40 ναμίζεις δεινὰ, ὅπου σφόδρα ἐκείνους ἠγῆ ἀδικεῖν, οἳ τὰ ἐκ τῶν κύρβεων μόνον ἔθυον. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ εὐσεβείας οὐ παρὰ Νικομαίχου [1] μανθάνειν χρὴ, ἀλλ' ἐκ τῶν γεγενημένων σκοπεῖν. οἱ τοίνυν πρόγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρβεων θύοντες μεγίστην καὶ εὐδαιμονεστάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν [2] παρέδοσαν, ὥστε ἄξιον [3] ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα
185. 1 τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. πῶς δ' ἂν τις εὐσεβέστερος γένοιτο ἐμοῦ, ὅστις ἀξιῶ πρῶτον μὲν κατὰ τὰ πάτρια θύειν, ἔπειτα ἃ μᾶλλον συμφέρει τῇ πόλει, ἔτι δὲ ἃ ὁ δῆμος ἐψηφίσατο καὶ δυνησόμεθα δαπανᾶν ἐκ τῶν [4] προσιόντων χρημάτων; σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, τούτων τἀναντία πεποίηκας· ἀναγράψας γὰρ πλείω τῶν προστα-
5 χθέντων, αἴτιος γεγένησαι τὰ [5] προσιόντα χρήματα εἰς ταῦ- 855

[1] δεῖ μανθάνειν, T. R. A. [2] ἡμῖν παρέδοσαν A. [3] ἡμᾶς A.
[4] προσόντων T. [5] προσόντα T.

Ταῦτα] Scil. τὰ ἐν τοῖς κύρβεσι καὶ ταῖς στήλαις γεγραμμένα ὑπὲρ τῆς δαπάνης τῆς εἰς τὰς θυσίας. Reisk.

Ταῦτα] Secundum hoc ταῦτα redit ad ea, quæ actor hujus causæ de sacris nescio quibus susserat ex antiquo ritu restaurandis. Idem.

Παρέδοσαν] Adde ἡμῖν. Cont. Adde aut ὑμῖν, aut ὑμῖν. Reisk.

Καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα] Videtur hic ad efficaciam sententiæ ex usu Græcorum aliquid deesse. Solent enim Græci, si præcesserit εἰ μὴ, vel εἰ μηδὲν ἄλλο, subjungere vel ἀλλὰ, vel ἀλλάγε, vel ἀλλ' οὖν, vel certe particulam γε. Xenophon Cyropæd. l. V. c. 5. §. 33. εἰ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τοιαῦτα ὑπὸ σοῦ δεῖ σῶσασθαι. Hellen. l. I. c. 7. §. 10. εἰ μὴ πλέον, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν δότε αὐτοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογήσασθαι. l. IV. c. 6. §. 13. ἰδίωτό τι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε χρῖνον καταμεῖναι αὐτόν. Euripides Helena v. 995.

— — — ἀλλ' ἰχώ σφ' ἀπάξομαι,
Εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς πυκνούς.

Phœnissæ v. 953.

Κ' εἰ μὴ γὰρ εἰνῆς ἥψατ' ἀλλ' ἴχει λίχος.

v. 530.

Ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
Ταθράμμαθ', ἀλλ' οὖν ξυντά μοι δοκεῖς λέγειν.

Isocrates in Archidamo p. 129. A. εἰ καὶ μὴ πάντα μεθ' ὑμῶν εἰσὶν, ἀλλ' οὖν ὑπέρ γε τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας πάντα ποιήσουσιν. Panathen. p. 275. B. ὡς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο πεποιήκασι τοὺς Ἕλληνας ἀγαθὸν, ἀλλ' οὖν ἐκεῖνό γε δικαίως ἂν αὐτοῖς ἅπαντες χάριν ἴσχοιεν. Is igitur cum sit usus Græcorum, videtur hic quoque scribi oportere: καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, ἀλλ' οὖν τῆς τύχης ἕνεκα. — Non est mirandum, hæc vocabula exoidisse, cum literarum similitudo librarii oculos falleret. Vel saltem, si quis hoc nolit, legendum τῆς γε τύχης ἕνεκα, uti est infra p. 189. v. 31. εἰ μή γε ἄλλῳ τινὶ μείζονι, τῇ γε παρούσῃ ἀτιμίᾳ. Sluiter.

Συμφέρει] Expedit enim utique reipublicæ minus in sacra iusumi, quam sumptus fieri supervacaneos. Reisk.

Καὶ δυνησόμεθα] Καὶ ἃ δυνησ. Cont.

Χρήματα εἰς ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι, etc.] Conjicio εἰς τὰ ἄθυτα pro εἰς ταῦτα. sic versu proxime sequenti ἱερὰ ἄθυτα, id est, *sacrificia, quæ*, vel *qualia, fieri non debuerunt*. Æschines κατὰ Κτησιφ. §. μϚ'. οὐ τὸ τελευταῖον ἀθύτων καὶ ἀκαλυφήτων τῶν ἱερῶν ἐξίστημι τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν περίδηλον κίνδυνον; quæ verba repetit §. μν'. Philo Vit. Mos. p. 456. Ed. Turneb. εἰ μὲν γὰρ ἀγοράων καὶ ἄδικες, ἄθυτα αἱ θυσίαι, καὶ ἀνίεροι αἱ ἱερουργίαι. et p. 461. θυσίας ἀθύτους ἀνήγαγον, καὶ χορεῖς ἀχορεύτους ἵστασαν. unde Idem p. 577. conjungit ἀθύτων, ἀνίερων, ζαβήλων, ἀκαθάρτων ἱερῶν. Markland. εἰς ταῦτα, sp. in nova sacrificia quæ Nicomachus instituerat. Auger.

τα μὲν ἀναλίσκεσθαι, ἐν δὲ ταῖς πατρίοις θυσίαις [1]ἐπιλείπειν. αὐτίκα πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγόνηται [2]τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν ὡς οὐχ ἱκανὰ [3]ἦν ἃ προσῆλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ

[1] ἐπιλιπεῖν T. [2] τὰ ἐν τ. κ. γεγραμμένα A. [3] εἶναι προσῆλθε T.

Αὐτίκα, πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγόνηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ οὐχ οἷόν τε etc.] Ita distinguendum. αὐτίκα est exempli causa. dixi ad Orat. XIX. Deinde ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων. Atqui, si τριῶν ταλάντων, quomodo ἄθυτα, cum tria talenta esset summa, quam *Sacrificiis annuis* Leges Solonis præscribebant, et quam retentam voluit Orator? Nicomachus vero accusatur plura in Leges suas inseruisse, et civitatem impensis non necessariis onerasse. Lego: ἱερὰ ἄθυτα πλείω τῶν τριῶν ταλάντων τῶν etc. Verti potest: *exempli gratia, anno proxime elapso sacrificia infausta facta fuerunt plura, quam ad tria ista talenta, quæ in Tabulis Ritualibus præscribuntur.* MARKLAND. Intelligo ἱερὰ ἄθυτα non *sacrificia infausta*, ut sæpius; sed *sacrificia infecta*. AUGER.

Καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς οὐχ ἱκανὰ εἶναι προσῆλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ οὗτος etc.] Sic et hæc distinguenda. sed prius emendanda. Lego: ὡς οὐχ ἱκανὰ ἦν ἃ προσῆλθε τῇ πόλει. *neque objici potest, reditus civitatis non suffecisse: nisi enim hic homo* etc. ἃ προσῆλθε sunt τὰ προσελθόντα, *reditus*: quos voce synonyma τὰ προσιόντα appellat Noster Orat. XXXII. et Demosthenes Orat. περὶ Συντάξ. et alibi; et Pollux VIII. 9. p. 936. et Thucydides VII. 28. Demosthenes contra Philipp. IV. μετὰ ταῦτα ἡ Τύχη, καλῶς ποιοῦσα, πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινὰ, καὶ τετρακόσια ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ταλάντων προσέρχεται. *in reditu fuerunt.* Xenophon Ἀπομν. lib. III. p. 773. E. εἰς γε μὴν, ἔφη, τἀργύρια (f. τἀργυρεῖα) οἶδ' ὅτι οὐκ ἀφίξαι, ὥστ' ἔχειν εἰσεῖν, διότι τῶν ἐλάττω, ἢ πρόσθεν, προσέρχεται αὐτόθεν. *in argentifodinas, subjecit Socrates, scio te non venisse, ut possis dicere, quamobrem nunc minores inde, quam antehac,* REDITUS FIANT. εἰς τὴν πόλιν ἀφικνούμενα χρήματα, eodem sensu Dinarchus adv. Demosth. p. 100. προσόδους εἶναι αὐτῷ pro προσέρχεσθαι, Thucydides I. 4. Atque hinc explicandum puto locum Propertii, Græcæ Eruditionis maximi amatoris, Lib. II. Eleg. XX. ubi magnum Cynthiæ suæ erga se affectum describit:

"Non, si Cambysæ REDEANT, et flumina Crœsi,
Dicat, De nostro surge, poeta, toro:"

redeant, προσίέρχωνται, in reditu sint: pro toto fluviorum aurifarorum reditu Cynthia me a toro suo non rejiceret. MARKLAND. οὐχ ἱκανὰ ὄντα προσῆλθε. CONT.

Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνήγραψεν — πεπρυγήκοτο τῇ πόλει] Hæc sunt obscurissima, nec ad ullum calculum certum redigi possunt. Bene vero accidit, quod unus locus restet integer, ex que, etiam sine MSS. hunc restitui posse puto. is est infra: ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω ὧν τῶν δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, ἓξ δ' ἕκαστον δὲ τὸν ἑαυτοῦ ἐπηχθέσθην ἓξ τάλαντος τὴν πόλιν ζημιῶσαι. *qui duorum annorum spatio duodecim talenta plura, quam opus erat, consumpsit; et in singulos annos damno sex talentorum civitatem affecit.* Ex hoc loco, collato cum isto supra adducto, τριῶν ταλάντων τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων, colligi potest, *Tria* talenta a Solonis Legibus in annos civitatis Sacrificia præfinita fuisse: Nicomachum vero, Pietatis et εὐσεβείας obtentu, *Sex* præterea talenta addidisse, ut *Novem* jam pro *Tribus* essent. His cogitis, absque unius literæ mutatione, ita restituo: εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνήγραψεν ἓξ τάλαντος, εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἤρκεσε τρία τάλαντα, καὶ ἓξ ἂν περιῆν τῇ πόλει. *nisi enim hic homo in describendo addidisset sex talenta, sacrificiis patriis sufficissent tria talenta* quotannis, *et sex relicta fuissent in usus civitatis.* In phrasi πλείω ἓξ ταλάντοις, ultimæ voces ἓξ ταλάντοις, *mensuram excessus* denotant, ut infra, πλείω δώδεκα ταλάντοις: et ita in *defectu*, χιλίαις δραχμαῖς ἐλάττων, Orat. XXXII. eo nimirum sensu, quo dicimus, MULTO *ditior est Hic Illo*; eo sensu, quo (ut hoc agens aliud obiter agam) dicit Lucas XII. 7. et Matthæus X. 31. Πολλῷ στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς (ita enim sine dubio legendum, non πολλῶν στρουθίων). *vos* MULTO *excellentioris estis naturæ, quam passeres sunt.* quod alibi ita effert Matthæus, VI. 26. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; et XII. 12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; Lucas quoque XII. 24. πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; appositissime: πόσῳ enim, Interrogative, idem est quod πολλῷ Affirmative, et absque Interrogatione. Hanc conjecturam, satis obviam ex sensu suo et alterius lectionis improbabilitate (quis enim credat Servatorem nostrum relicturum

οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἐξ ταλάντοις, εἰς [1] τε τὰς θυ- 856
σίας τὰς πατρίους ἂν [2] ἐξήνεσε καὶ τρία τάλαντα ἂν 858
περιεγένετο τῇ πόλει. περὶ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ μάρτυρας
ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι, ὅταν μὲν κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται· ἐπειδὰν δὲ κατὰ τὰς στήλας ἃς οὗτος ἀνέγραψε, πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται. [3] καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει, λέγων ὡς εὐσέβειαν ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε· [4] εἰ δὲ 859
μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει, ἐξαλείφειν κελεύει καὶ ἐκ τούτων 860

[1] γε T. R. A.
[2] ἤρκεσε τρία τάλαντα, καὶ ἐξ ἂν περιεγένετο A.
[3] καίτοι οὗτος ὁ A.
[4] καὶ εἰ μὴ T. R. A.

fuisse locum suspicioni isti, scil. *ullum numerum* passerum æqui esse valoris cum *Homine*, seu *Anima Humana?* cui tamen suspicioni et interpretationi favet vox πολλῶν), a Theophylacto postea firmatam deprehendi, in cujus Contextu ita legitur Matt. X. 31. Sed ad Lysiam redeo. Detraxi primam syllabam ex voce ἐξήνεσε, et in locum suum, nisi fallor, posui. Cætera satis evidentia esse puto. MARKLAND. Qui egregie falsus fuit. Bene habet vulgata, nisi quod mala interpunctione laborat. In vulgatis sic circumfertur: *ἀνήγραψεν, ἓξ ταλάντοις εἰς* — Ego sic emendavi distinctionem: *ἀνήγραψεν ἓξ ταλάντοις, εἰς* — Nicomachus sex talentis auxerat summam sumptuum in sacra faciendorum a legibus vetustis constitutam. Conf. p. 598. 1. ubi ait e nova Nicomachi horum sumptuum constitutione per biennium duodecim talenta plus, quam oporteret, insumpta fuisse. Ergo quotannis sena talenta plus insumpta fuere. Et statim addit, Nicomachum senis talentis in annos singulos rempublicam quasi mulctasse. Videtur vetusta horum sumptuum summa fuisse novem talentorum, eaque a Nicomacho ad XV. talenta aucta. REISK.

Ταλάντοις] Ταλάντων. SCALIG.

Ἐξήνεσε] Scil. *τὰ περισσότερα χρήματα*. REISK.

Ποιῶμεν] Θύωμεν. CONT.

Καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει etc.] Lego: *καὶ ἐπὶ τούτοις — his factis*, vel, *ob hæc facta circumcursitat sacrilegus iste, dicens* etc. Vanderbeidius vertit: *Et hæc Sacrilegus ille negligit, dicens* etc. Mirarer unde, nisi suspicarer eum cepisse vocem περιτρέχει pro ἐπιτρέχει vel κατατρέχει, quibus interdum subest significatio, quæ eo aliquatenus tendit. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Non displicet Marklandi conjectura. possit tamen quoque legi *καίτοι οὗτος ὁ ἱερόσυλος*. id quod videtur ad vestigia literarum propius accedere. REISK.

Καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει, λέγων ὡς εὐσέβειαν ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε] Verba *καὶ τούτοις* emendare conati sunt Marklandus, scribens *καὶ ἐπὶ τούτοις*, et Reiskius *καίτοι οὗτος* reponens: ingeniose uterque et probabiliter. De sequentibus nemo monuit, cum tamen animadversione digna videantur. Vehementer dubito, an bene dicatur *ἀναγράφειν εὐσέβειαν* et *εὐτέλειαν*, scribendumque puto: *λέγων ὡς εἰς εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εἰς εὐτέλειαν ἀνέγραψε*. Præpositiones absorptæ sunt a literis prioribus verborum sequentium. SLUITER.

Ἀρέσκει] *si quæ descripsi* (inquit) *vobis non placeant, delenda esse concedo.* Recte sane hucusque et ut frugi hominem decet! Sed quid tum postea? *Καὶ ἐκ τούτων οἴεται πεῖθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ.* Non, mehercule, crediderim per quicquid est uspiam elegantiarum. Optimum fuisset argumentum pœnitentiæ, innocentiæ, quod locus postulat, levissimum quod audivi. *Εὐτέλειαν* antiquorum Græcorum in sacris faciendis exstitere multi, qui laudarunt. Vid. Plutarch. in Solone, Dionys. Halic. l. 2. Antiqq. p. 91. Edit. Huds., Petit. L. 1. Tit. 1. Legg. Attic. Eam igitur *εὐτέλειαν* cultor Deorum hic magnificus et superbus damnare aggreditur, atque adeo iniquum censet sibi in fraudem cedere Solonis in sacris faciendis parsimoniam,

σθαι σπεύδειν ὡς αὐδὲν ἀδικεῖ, ὃς ἐν δυεῖν μὲν ἐτοῖν πλείοσιν ἤδη τοῦ δέοντος δύοδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, περὶ ἑκάστου δὲ τῶν ἐνιαυτῶν ἐπεχείρησεν ἐξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι, καὶ ταῦτα ὁρῶν αὐτὴν ἀπορουῦσαν χρημάτων, καὶ Λακεδαιμονίους μὲν ἀπειλοῦντας ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα, Βοιωτοὺς δὲ [1] σῦλα ποιουμένους ὅτι οὐ δυνάμεθα δύο τάλαντα ἀποδοῦναι, τοὺς δὲ νεωσοίκους [2] καὶ τὰ τείχη [3] περικαταῤῥέοντας· εἰδὼς δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ ἡ Βουλεύουσα, ὅταν μὲν ἔχῃ ἱκανὰ χρήματα εἰς διοίκησιν, οὐδὲν ἐξαμαρτήσει, ὅταν δὲ εἰς ἀπορίαν καταστῇ, ἀναγκάζεται εἰσαγγελίας δέχεσθαι, καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ῥητόρων τοῖς πονηρότατα λέγουσι πείθεσθαι. χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ τοῖς βουλεύουσιν ἑκάστοτε ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας [4] καθιστᾶσι τὴν πόλιν.

[1] σῦλα T. [2] καὶ om. T. [3] περικαταῤῥήσοντας T. [4] καθιστῶσι T. A.

ut potius laudandus sit, quod *pie*, quam vituperandus, quod *nove* decreverit, vel decerni curaverit. *si priorum temporum sùvtélsia religionibus vestris* non sufficiat, *nec ego fas esse puto*, ut *illorum potius acta, quam mea, rescinderentur. si μὰ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσει, ἐξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων ἄλλας πείθειν, ἃς οἴεθ' ἁδικεῖ.* TAYLOR.

Τὰ χρήματα] Scil. τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν αὐτοῖς ὀφειλόμενα. REISK.

Βοιωτοὺς δὲ σῦλα ποιουμένους] Σύλας. CONT. Valesius ad Harpocr. p. 178. legit σῦλα. Vide eum: et adde hunc locum Demosthenis Orat. ad Lacriti παραγρ. συνειλήφασι τὰ ἡμίτρα αὐτῶν ἐπὶ τούτοις, Φασηλιτῶν ὄντων, ὥσπερ διδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. Vocabula σῦλαι et σῦλα, interdum, denotant *Jus* rem aliquam *auferendi*: interdum, *Rem* ipsam, quæ into Jure *auferitur*, vel *auferri potest*. unde Hesychius explicat σῦλον per ἐνέχυρον, *pignus*. MARKLAND.

Τοὺς δὲ νεωσοίκους κ. τ. λ.] Repone, τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα. Posterius confirmatur a Coisl. TAYLOR. Sic forte legendum: καὶ τὰ τείχη. *navalia vero et mœnia undique delabentia.* Deinde: εἰδὼς τε (non δὲ) ὅτι ἡ βουλὴ ἡ βουλεύουσα, ὅταν μὲν ἔχῃ etc. Præcessit enim ὁρῶν, cui respondet et connectitur εἰδὼς τε. MARKLAND.

Ἡ βουλὴ ἡ βουλεύουσα] An credamus Lysiam voluisse senatum illum, qui tunc erat, præ ceteris reprehendere, præsertim cum nulla esset causa? At hoc tamen sibi volunt illa ἡ βουλὴ ἡ βουλεύουσα. Equidem unam addendam esse arbitror particulam ἀεί. Non enim de illis solis loquitur Orator, qui tum senatores erant, sed commune omnium vitium reprehendit, qui quovis tempore illud munus gessissent. Itaque scribendum censeo: ἡ βουλὴ ἡ ἀεὶ βουλεύουσα. *Senatus ille, qui singulis annis hoc munere fungitur.* quæ emendatio confirmatur seq. v. pen. χρὴ — μὴ τοῖς βουλεύουσιν ἑκάστοτε ὀργίζεσθαι. eodem modo Andocides de Mysteriis p. 12. v. 21. ed. Steph. ἡ βουλὴ ἡ ἀεὶ βουλεύουσα τί ὄμνυσι. Aristophanes in Vespis v. 697.

Τῶν τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπως ἐγκεκύφασι.

Thucydides l. I. 22. ὃς δ' ἂν βλάπτῃ μοι ἥκιστα περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰσηγῆται. Xenoph. Hellen. l. I. 1. 18. εἶναι ἄνδρας ἀγαθοὺς περὶ τὰ ἀεὶ παραγγελλόμενα. Cyropæd. l. VII. 1. 47. ὥστε καὶ τοῦτο ἴτι καὶ νῦν διαμένει τὸ φαλαμιστήριον τῷ ἀεὶ βασιλεύοντι. Isocrat. Panath. p. 239. A. προπόντος καὶ δικαίως, ὁμιλοῦντας τοῖς ἀεὶ πλησιάζουσι. ibid. E. τὴν εὐκαιρίαν διαφυλάττειν περὶ ἣν ἂν ἀεὶ τυγχάνῃ διαλεγόμενος. Demosth. in Aristog. I. §. ζ. τοὺς νόμους οἷν δεῖ τηρεῖν καὶ τούτους ἰσχυροὺς ποιεῖν τοὺς ἀεὶ διπάζοντας ὑμῶν. SLUITER.

Πονηρότατα] Malim articulum τὰ præponi. REISK.

[1] προσέχουσι τὸν νοῦν οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλίνειν ὅπως Νικόμαχος ἀναγνώσεται· οἷς ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ταῦτα 862
τιμωρήσησθε, πολλὴν ἄδειαν ποιήσετε· ἐὰν δὲ καταψηφι-
σάμενοι τῶν ἐσχάτων [2] αὐτῷ τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τούς
τε ἄλλους βελτίους πεποιήσετε καὶ παρὰ τούτου δίκην δίκην
φότες ἔσεσθε. ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πανυ-
30 δήλοις τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ τολμᾶν εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτά-
νειν, οὐχ ὅταν τοὺς ἀδυνάτους ἐκπλῆτε κολάζητε, ἀλλ' ὅταν
παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν δίκην λαμβάνητε· τίς οὖν τῶν
ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδειότερος Νικομάχου δοῦναι δίκην; τίς
ἐλάττω τὴν πόλιν ἀγαθὰ πεποίηκεν ἢ πλείω ἠδίκηκεν; ὃς 863
καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἑτε-
φότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν. ἀναμνήσθητε δὲ ὅτι πολλοὺς ἤδη
35 τῶν πολιτῶν ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνατε· κἀκεῖ
ἐκεῖνοι μὲν τοσοῦτο μόνον ὑμᾶς ἔβλαψαν ὅσον ἐν τῷ συμφόντες
[3] οὗτοι δ' ἐπὶ τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῆλοι
λαμβάνοντες εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον τὴν πόλιν ζημιοῦσι.

ζ'. Διὰ τί δ' ἂν τις ἀποψηφίσαιτο τούτου; πότερον

[1] καὶ ἐνθυμεῖσθαι ὅτι προσέχουσι A. [2] αὐτὸν τιμωρήσητε T. [3] οὗτοί τ' T.

Προσέχουσι] Π. οἷς προσέχουσι. H. Steph. Nullo sensu. F. οἳ προσέχουσι τὸν νοῦν, βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλίνειν, ὅπως Νικόμαχος ἀναγνῶται. Taylor. Lege et distingue: καθιστῶσι τὴν πόλιν. προσέχουσι γὰρ τὸν νοῦν etc. Rationem reddit praecedentis sententiae: *ii* enim, *qui spes publicas furari meditantur, attente speculantur, quinam futurus sit eventus hujus causae Nicomachi.* οἱ βουλόμενα τὰ κοινὰ κλίνειν, iidem sunt qui οἱ εἰς ἀκριβείας καθιστάντες τὸν πόλωνεσιν praecedenti: quod Stephanus non satis animadvertebat. De τιμώσητε pro τιμωρήσητε, quod sequitur, dixi ad Orat. XXVII. Markland. Videri possit, hic loci, neque deesse quicquam, neque mutandum esse, modo post πόλιν ponatur punctum. quod fecit Est sayndelein. Reiske.

Τιμωρήσητε] Τιμήσητε. Cont.

Τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν] Conjungi alibi solent. Sat scio. Plutarch. in Theseo: Κίνησεν — νόμων διδασκάλους, ἱεῖς καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς. Sc. διδασκάλους νόμων, ἐξηγητὰς ὁσίων vel ἱερῶν. Quod si altera vox apud Plutarch. alteram expellat, si distinctio sit non inter ὅσια et ἱερὰ, sed inter νόμους et ὅσια, vel, quod perinde est, νόμους et ἱερὰ, quo pacto hic dicatur εἰς ἀμφότερα ἡμάρτηκεν? Certe alia esse τὰ ὅσια, alia τὰ ἱερὰ non legi, saltem non ea usum ἀκριβείᾳ Solonem in legg. describendis, ut aliae essent Tabulae τῶν ὁσίων, aliae τῶν ἱερῶν: Horum constitutiones complexus est Axon 16. Anne ergo in alio continebantur περὶ τῶν ὁσίων sancita? Cum ergo utrisque tam civilibus, quam sacris constitutionibus describendis satagebat Nicomachus, et utrisque fidem fefellit, ut modo: οὗτοί τ' ἐπὶ τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῆλοι λαμβάνοντες. fortasse h. p. restituere oportet: ὃς καὶ τῶν δημοσίων, καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν. Ut Suid. in v. γραμματεύς. Κληρωτοὶ δὲ ὅσαι φυλαὶ δεκάμηνοι τρεῖς, γράφοντες τὰ δημόσια. Quali modelo ubi Aeschinem levaverim quoque, fatum fecere: Προχειροτονῶν κελεύω τοὺς πρόεδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων, καὶ περὶ ὁσίων, καὶ πρόσοδον καὶ δημοσίων. e, Timarch. non lacuna ab initio. Male in editis ὁσίων. Taylor. Sed *In* alteram partem audi D'Orvillium in Char. Aphrod. l. I. c. 10. p. 112.

Οὗτοί τ'] Π. οὗτοι δ'. H. Steph. Recte. Markland.

ὡς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου; ἀλλὰ ὅτε ὑμεῖς ἐκινδυνεύετε ἐκπλέοντες, οὗτος αὐτοῦ μένων τοὺς Σόλωνος νόμους ἐλυμαίνετο. ἀλλ' ὅτι [1]χρήματα δεδαπάνηκε καὶ πολλὰς εἰσφορὰς εἰσενήνοχεν; ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφήρηται. ἀλλὰ διὰ τοὺς προγόνους; ἤδη γάρ τινες καὶ διὰ τοῦτο συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν· ἀλλὰ τούτῳ γε προσ-
864 ἦκει διὰ μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους πεπρᾶσθαι. ἀλλ' ὡς, ἐὰν νῦν αὐτοῦ φείσησθε, αὖθις ἀποδώσει τὰς χάριτας; ὃς οὐδ' ὧν πρότερον μετέλαβε παρ' ὑμῶν 186. 1
ἀγαθῶν μέμνηται. καίτοι ἀντὶ μὲν δούλου πολίτης γεγένηται, ἀντὶ δὲ πτωχοῦ πλούσιος, ἀντὶ δὲ ὑπογραμματέως νομοθέτης. ἃ καὶ ὑμῶν ἔχοι ἄν τις κατηγορῆσαι, ὅτι οἱ μὲν πρόγονοι νομοθέτας ᾑροῦντο Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ Περικλέα, ἡγούμενοι τοιούτους ἔσεσθαι τοὺς νόμους οἵοίπερ ἂν ὦσιν οἱ τιθέντες, ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν τὸν Μηχανίωνος καὶ [2]Νικόμαχον καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας· καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἡγεῖσθε διαφθείρεσθαι, [3]αὐτοὺς δὲ τούτοις πιστεύετε. ὃ δὲ πάντων δεινότατον,
865 [4]ὅτι ὑπογραμματεῦσαι μὲν οὐκ ἔξεστι δὶς τὸν αὐτὸν τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ, περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε

[1] χρήμασι T. R. A. [2] τὸν Νικόμαχον T. [3] αὐτοῖς T. A. [4] ὅτι om. T. R. A.

Πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου] Vel παραγεγενημένον, victorem. sed nihil muto. IDEM.

Χρήμασι δεδαπάνηκε] Lego: χρήματα. IDEM.

Διὰ τοῦτο συγγνώμης] Si sensus me non fallat meus, melius scribatur: διὰ τούτους. literae ultimae abierunt in initiales verbi sequentis συγγνώμης. SLUITER.

Καὶ ἑτέρους, ἀνθρώπους ὑπογραμματέας] Καὶ ἑτέρους τοιούτους, ἀνδρ. Ita interpungendum; non, καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας. Nota loquendi formula ἄνθρωπος ὑπογραμματεὺς, ut ἄνθρωπος ζωσιλὴς, τελ. Matt. XXII. 2. ita ἄνδρες ἀδελφοὶ, fratres, Actor. XXII. 23. et VII. 26. ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς, vos estis fratres: sic enim distinguendum puto: non, Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς. Porro pro τὸν Νικόμαχον, scribo τοῦτον Νικόμαχον, hunc hominem Nicomachum, cum contempta: ut passim supra. et ita sumendum istud Lucae XVIII. 11. Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, — ἢ καὶ ὡς οὗτος, ὁ τελώνης. Deus, gratias tibi ago, quod non sum sicut caeteri — vel etiam ut HIC HOMO, publicanus iste. IDEM.

Ἡγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοῖς δὲ τούτους πιστεύετε] Scribo: ἡγοῦσθε ἂν διαφθείρεσθαι, αὐτοὺς δὲ etc. et magistratus quidem vestros a talibus hominibus contaminatos putavisetis; vosmet tamen ipsos his iisdem committitis. Eadem alibi sententia utitur. Mox distingue: τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ· περὶ δὲ τῶν μεγίστων etc. IDEM. αὐτοὺς a Lysia profectum esse vix credo, qui eo sensu cum optimis quibusque scriptoribus verbo ἐπιτρέπειν utitur. Potius scribendum fuisset: αὐτοὶ δὲ τούτους πιστεύετε. SLUITER.

πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. καὶ τὸ τελευταῖον, Νικόμαχον εἵλεσθε ἀναγράφειν τὰ πάτρια, ᾧ κατὰ πατέρα τῆς πόλεως οὐ προσήκει· καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι, οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. νῦν τοίνυν ὑμῖν μεταμεληθήτω τῶν πεπραγμένων, καὶ μὴ ὑπὸ [1]τούτων ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε· μηδὲ ἰδίᾳ μὲν ὀνειδίζετε 866
τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐπειδὰν δ' ἐξῇ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ἀποψηφίζεσθε.

ἡ. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά μοι τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ τῶν [2]ἐξαιτησομένων βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν βούλομαι. παρεσκευασμένοι τινές εἰσι καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ· ὧν ἐγὼ ἡγοῦμαι ἐνίοις προσήκειν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων ἀπολογεῖσθαι πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν προαιρεῖσθαι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τούτου μὲν ἑνὸς ὄντος καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἠδικημένου οὐκ ἐπεχείρησαν δεῖσθαι, ὡς χρὴ παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνοντα, ὑμᾶς δὲ τοσούτους ὄντας καὶ ἠδικημένους ὑπὸ τούτου [3]ζητοῦσιν, ὡς οὐ χρὴ δίκην παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. χρὴ τοίνυν, 867
ὥςπερ ἂν τούτους ὁρᾶτε προθύμως σώζοντας τοὺς φίλους, οὕτω καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, εὖ εἰδότας ὅτι

[1] τῶν ἀεὶ T. R. τῶν ἀεὶ πανίστων A. [2] ἐξαιτησαμένων T.
[3] ζητήσουσιν T. R. πεῖσαι ζητήσουσιν A.

Κατὰ πατέρα] Opinor: κατὰ τὰ πάτρια. *elegistis Nicomachum, ut civitatis Leges et Instituta exscriberet; cui, secundum easdem Leges et Instituta, nihil est cum civitate.* Ita supra, κατὰ τὰ πάτρια δύειν. Demosthenes contra Midiam: στεφανηφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια. Obvia est locutio. Deinde: καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι etc. Forte: ὑπὸ τοῦ δήμου. *et quem oportuit a populo judicari*, vel *condemnari*. Magus quidem est hoc loco Oratoris nostri παῤῥησία. MARKLAND. Malim ὑπό. *qui debebat ipse a populo judicari*, ob multa quæ commisit in majestatem populi. REISK. ὑπὲρ τοῦ δήμου, nomine populi, i. e. ut verti Latine: *tanquam reum læsæ majestatis erga populum.* AUGER.

Οὐ προσήκει] Malim οὐδὲν προσήκει. REISK.

Τῶν ἀεὶ κακῶς] Optime Schottus: ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀεὶ etc. *neque patiamini, ut iidem semper vobis noceant.* MARKLAND. Legendum videtur: καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ πανίστων κακῶς πάσχ. *neque patimini vos vexari ab iis, qui identidem in civitate sunt sceleratissimi.* REISK.

Ἐξαιτησαμένων] Lege: ἐξαιτησομένων. TAYLOR. Lege: ἐξαιτησομένων. *de iis vero, qui deprecaturi sunt.* de re enim *futura* loquitur. MARKLAND.

Τῶν φίλων] Nicomachi puta. REISK.

Δεῖσθαι ὡς χρὴ] Pro postremo vocabulo malim χρηστοῦ legi. rogare eum, ut virum bonum et honestum, docilem, æquum, et boni publici studiosum. IDEM.

Ζητήσουσιν] H. Stephan. Quod verissimum arbitror. MARKLAND. πεῖσαι ζητήσουσιν, vel αἰτήσουσιν. CONT.

Ὥςπερ ἂν τούτους ὁρᾶτε] Aut ὥςπερ αὐτοὺς leg. videtur, aut ὥςπερ νῦν τούτους ὁρᾶτε. REISK. Contius ejicit ἄν, quod a me forsan ejiciendum fuit, vel mutandum in νῦν. AUGER.

τούτοις πρώτοις ἄνδρες ἀμείνους δόξετε εἶναι, ἐὰν παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. ἐνθυμεῖσθε δὲ ὅτι οὔτε Νικόμαχος οὔτε τῶν αἰτησομένων οὐδεὶς τοσαῦτα ἀγαθὰ πεποίηκε τὴν πόλιν, ὅσα οὗτος ἠδίκηκεν, ὥστε πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τιμωρεῖσθαι ἢ τούτοις βοηθεῖν. εὖ δ' εἰδέναι χρὴ τοὺς αὐτοὺς τούτους, ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγόρων ἡμᾶς μὲν οὐδαμῶς ἔπεισαν, τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον καταπειράσαντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐλπίζουσιν ὑμᾶς ἐξαπατήσαντες ἄδειαν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον λήψεσθαι τοῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται. ἡμεῖς μὲν [1] οὖν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι, τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοὺς τὴν [2] ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας· οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν [3] ἅπαντα.

[1] τοίνυν T. R. A. [2] ἡμετέραν νομοθεσίαν T. [3] πάντα T.

Ἐὰν παρὰ τῶν] Ἐὰν παρὰ τῶν. CONT. Τπὸ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι] Mendosam puto vocem penultimam. Forte: ὑπὸ τούτων αἰτουμένων. *ab his rogantibus.* supra meminit τῶν αἰτησομένων, et modo dixerat: *multis precibus orantes, nos accusatores non valuerunt flectere.* MARKLAND. Bene habet ἀξιούμενοι, *rogati.* Vindicavit hoc vocabulum quoque Koen ad Corinthium, p. 68. REISK.

Τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως etc.] Præcedentia verba sunt: ἡμεῖς μὲν οὖν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων πεισθῆναι. NOS igitur *ab his noluimus exorari.* vix fieri potuit, quin sequeretur: *ad hoc ipsum* VOS QUOQUE *hortamur,* τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὑμᾶς παρακαλοῦμεν καὶ μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει etc. *neque ut ante judicium improbos odio habeatis; sed in judicio* etc. MARKLAND.

Νομοθεσίαν] F. νομεθεσίαν. Imo omnino. Nam si figurative *admonitionem* pro legislatione dici velis, utique dixisset auctor νουθέτησιν. T. Magister, Νουθέτησις, οὐ νουθεσία. TAYLOR. Scribo: τὴν ὑμετέραν νομεθεσίαν ἀφανίζοντας. *sed in judicio punire hos, qui vestram legislationem* (vel, *vestrum jus ferendi leges*) *abolent.* quia, ut supra dixit, *Nicomachus, pro Solone, legislatorem seipsum constituit.* MARKLAND. Dictio τὴν νομεθεσίαν ἀφανίζειν significat, turpissima cum levitate atque cupiditate, et impietate adeo, contemptuque jurium omnium et humanorum et divinorum, in conscriptione legum, quæ res est sanctissima et religiosissime tractanda, versari. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Philo in Civium dissensione, quo tempore οἱ xxx ab Exsulibus debellarentur, neutri parti se addixit. Recuperata rep. Senatoris munus ambivit, cum de istiusmodi hominibus longe aliter statuerat Solo, quin etiam qui in seditionibus alterutrius
Pag. partis non essent, ignominia notarat; de qua constitutione Attica disputat Gellius Pag.
ed. II. 12. ed.
H. Steph. Reisk.

186. 39 α΄. ΩΙΜΗΝ μὲν, ὦ βουλὴ, οὐκ ἄν ποτ' εἰς τοῦτο τόλ- 869
μης Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκι-
μασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἕν τι μόνον ἀλλὰ πολλὰ τολ-
μηρός ἐστιν, ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ [1]βουλευτήριον
τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει, ἔνεστι δὲ ἐν τῷ ὅρκῳ
ἀποφαίνειν Εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα
187. 1 βουλεύειν, ἐγὼ τὴν κατὰ τουτουὶ Φίλωνος ποιήσομαι κατ- 870
ηγορίαν, οὐ μέντοιγε ἰδίαν ἔχθραν οὐδεμίαν μεταπορευόμε-
νος, οὐδὲ τῷ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθεὶς,
ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων, καὶ
τοῖς ὅρκοις οἷς ὤμοσα ἐμμένειν ἀξιῶν. γνώσεσθε μὲν οὖν ὅτι
οὐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς [2]ἐγώ τε τοῦτον ἐλέγξω οἷός ἐστι,
5 καὶ οὗτος ἐπεχείρησε πονηρὸς εἶναι· ὅμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλεί-
ποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, οὐκ ἂν δίκαιος εἴη οὗτος διὰ
τοῦτο ὠφεληθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον, [3]εἴ τι ἱκανῶς διδάξαιμι,

[1] δικαστήριον T. R. A. [2] ἐγωγε τοῦτον T. [3] ὅτι T. A. ὅ τι R.

Ἐν—πολλὰ] Subaudi κατὰ. AUGER.
Δικαστήριον] Dedi ex mente Bekkeri βουλευτήριον.
Ἐγωγε τοῦτον etc.] Lysiam puto scripsisse: ἐγώ τε τοῦτον — καὶ οὗτος etc. MARKLAND.
Ὅμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, etc.] Mallem: ὅμως δὲ, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τοῦ λόγου etc. Sic Orat. II. ἐλλείπειν τῶν ἀνδρῶν. inferiores esse viris. Deinde, pro δικαίως recte Stephanus δίκαιος. IDEM.
Ὅτι ἱκανῶς;] Melius abunde εἴ τι. εἴτε ἐγὼ ἐλλείποιμι — εἴ τι ἱκανῶς διδάξαιμι. Nam ineunte accusatione, neutrum adhuc constare poterat. Isocrates de permutat.
Ἵν' ἦν μὲν ἱκανῶς δόξω λέγειν, ἔνοχος ὢν φαίνομαι (f. φαίνωμαι) τοῖς ὑπὸ τούτου περὶ

ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι. ἐνδεῶς μὲν γὰρ διὰ τὴν ἀπει-
871 ρίαν ἁπάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων, ἱκανῶς δὲ διὰ τὴν περὶ αὐτὸν κακίαν, εἰρηκὼς ἂν εἴην. ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσί, λόγῳ ἀποφῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολίπωμαι, πάλιν αὐτοὺς περὶ ὧν ἴσασι κατηγορῆσαι Φίλωνος· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ ὁποῖός ἐστι σκέψασθαι.

Ϛ'. Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄλλους τινὰς φημὶ δίκαιον εἶναι βουλεύειν περὶ ἡμῶν, ἢ τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας καὶ ἐπιθυ-
872 μοῦντας τούτου. τούτοις μὲν γὰρ μεγάλα τὰ διαφέροντά ἐστιν εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως, διὰ τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσιν. [1]ὅσοι δὲ φύσει μὲν πολῖταί εἰσι, γνώμῃ δὲ χρῶνται ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν ἐν ᾗ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν, οὗτοι δῆλοί εἰσιν ὅτι ἂν παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν

[1] καὶ γὰρ οἱ φύσει T. R. A.

τῆς δυνάτητος τῆς ἐμῆς πεοαιρημένοις· ἢν δὲ ἐνδεέστερον τύχω διαλεχθεὶς, ἐν οὕτως ὑμᾶς προσδοκᾶν πεποίηκα, τὰς πράξεις ἡγήσασθέ μου χείρους εἶναι. TAYLOR. Forte, ὅ, τι (vel εἴ τι, ut ante) ἱκανῶς etc. et ἐκ τούτου pro τούτων: ut supra διὰ τοῦτο dixit, non ταῦτα. sed potius rejici merebitur ex isto, quod ego sufficienter probavero. Ὅ, τι divisim, ut infra, ubi idem mendum bis. MARKLAND. Quia ὅ, τι quasi multitudinem quandam rerum complectitur, ideo possit τούτων defendi, quamquam τούτου singularis utique magis conveniret. REISK.

Ἀξιῶ δὲ etc.] Distingue: ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμᾶς, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσὶ λόγῳ, ἀποφῆναι etc. id est, τινὰς ὑμῶν, vel τούτους ὑμῶν, οἵτινες etc. Δυνατώτεροι λόγῳ, quos δυναμένους λέγειν vocat Orat. XXVII. et XXX. Ita Moses ἦν δυνατὸς ἐν λόγοις, Act. VII. 22. et ita forte intelligendum istud cap. XXV. 5. εἰ οἵν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν (scil. κατηγορεῖν) κατηγορήσατωσαν αὐτοῦ. accusent illic, Cæsaree. MARKLAND. Λόγῳ cohæret cum ἀποφῆναι, non cum δυνατώτεροι. Nam si cum hoc cohærere deberet, non λόγῳ conveniret, sed λέγειν. REISK.

Ἐγὼ γὰρ] Credibile est nonnulla deesse ante has voces. TAYLOR. Nihil hic deest. γὰρ orditur tractationem argumenti, et significat aut *nempe*, *scilicet*, aut *igitur*. Superiora veluti præfatio quædam sunt. REISK.

Ἐπιθυμοῦντας τούτου] Cujus? nihil enim præcessit, ad quod vox τούτου commode referri potest. Conjicio: ἐπιθυμοῦντας τοῦ ἴσου. æqualitatis cupidos, id est, non solum ferentes, sed capientes etiam æquo jure esse cum reliquis civibus; et, ut bonorum, ita malorum quoque Reipub. participes esse, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντας: contra quam fecit hic Philo, qui duris temporibus patriam deseruit et aufugit. vide sequentia, quæ hunc sensum explicant. Noster Orat. II. οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἴσχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες. Ælianus V. H. II. 42. ἤρετο μέντοι τοὺς ἅπαντας, πῶς ἴσχουσι πρὸς τὸ ἴσον ἴσχειν ἅπαντας. ut recte emendavit Perizonius, pro ἅπαντες. loquitur de Platone, cui Legatos misere Thebani et Arcades, orantes, ut Leges iis scriberet. ἰσονομίαν mox appellat hoc τὸ ἴσον ἴσχειν. Max. Tyrius Dissert. IV. ὁ μὲν φίλος ἀφέστηται τοῦ ἴσου, ὁ δὲ κόλαξ τοῦ ἰδίου. MARKLAND. Intellige τούτου, εἶναι πολίτας, eos qui non modo sunt cives, sed qui hoc civium nomen habent carissimum. AUGER.

Τὸ μέρος] Sub. κατά. IDEM.

Οὗτοι δῆλοί εἰσιν κ. τ. λ.] Fortasse legendum mecum hoc pacto: οὗτοι δῆλοι

ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν, διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν ἀλλὰ
τὴν οὐσίαν πατρίδα [1] ἑαυτοῖς ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφανῶ
Φίλωνα τουτονὶ περὶ πλείονος ποιησάμενον τὴν ἰδίαν ἀσφά-
λειαν ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον, καὶ ἡγησάμενον
κρεῖττον εἶναι αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν βίον διάγειν ἢ τὴν πόλιν 873
σώζειν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα. οὗτος γὰρ,
ὦ βουλή, ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν — ἧς ἐγὼ, καθ' ὅσον
ἀναγκάζομαι, κατὰ [2] τοσοῦτον μέμνημαι —, ἐκκεκηρυγμέ-
νος ἐκ τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Τριάκοντα μετὰ τοῦ ἄλλου
πλήθους τῶν πολιτῶν τέως μὲν ᾤκει ἐν ἀγρῷ, ἐπειδὴ δὲ οἱ
ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ οὐ μόνον οἱ ἐκ
τῶν ἀγρῶν ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας οἱ μὲν εἰς τὸ ἄστυ
οἱ δ' εἰς τὸν Πειραιᾶ συνελέγοντο, καὶ καθ' ὅσον ἕκαστος
οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι, [3] τἀναντία
ἅπασι τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε· συσκευασάμενος γὰρ
τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξῴκησε, καὶ ἐν Ὠρωπῷ
μετοίκιον κατατιθεὶς ἐπὶ προστάτου ᾤκει, βουληθεὶς παρ' 874
ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον ἢ μεθ' ἡμῶν πολίτης εἶναι. οὐ
τοίνυν οὐδ' ὥσπερ ἔνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλοντο,
ἐπειδὴ ἑώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας,
οὐδὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ
[4] κατειργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος ἢ συγκατελθεῖν

[1] αὐτοῖς T. R. A. [2] τοῦτο T. R. τοσοῦτο A. [3] τὰ ἐναντία T. R. A.
[4] κατειργασμένῳ T.

αἰσθ' ὅ, τι περίεστι τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγα-
θὸν, ἐν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. TAYLOR. Bene habet hic locus. idem est, ac si dixisset: περὶ τούτων δῆλον ἐστὶν, ὅτι —. REISK.

Αὐτὸν ἀκινδύνως] Scribe: αὐτόν. sc. MARKLAND.

Τοῦτο μέμνημαι] Num τοσοῦτο. sic certe requirit præcedens ὅσον. et sic paulo post quoque: καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει. REISK.

Ἐν ἀγορᾷ] Lepide sane. Exsul, atque infensissimis sicariis reipublicam gerentibus, commodius et tutius domicilium eligere non potuit, quam in foro, in acie atque in ipso lumine istius reipublicæ! In maxima sc. hominum frequentia! Nam in orat. περὶ τοῦ δίδόσθαι etc. legitur: Ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθιστται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπώλιον· οἱ δὲ πρὸς κουρεῖον· ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον — καὶ πλεῖστοι μὲν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατοικοῦσιν, ἱλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖστον τοποτηρήσοντας αὐτῆς. Neque ubi convenitur solum, sed ubi judicatur maxime. N. de Aristoph. fortun. ἐγγύς τι εἶναι τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ἅφθαν οἰκήσοντι. Sed tædet immorari. Jubet locus, ut restituamus ἐν ἀγορᾷ. Et restitui, auctore etiam Cod. Coisliniano. TAYLOR.

Ἐπὶ κατειργασμένῳ] Ἐπὶ κατειργασμένοις. CONT. Norunt Grammatici, quam raro hic Aoristus passive exponatur: in verbis profecto, quæ activa forma destituuntur, equidem haud scio an unquam. V. σχ. Thucyd. VI. 11. 33. Suid. et Phavorin. in Κατειργάσατο et Κατειργάσασθαι. Hic certe, levissima mutatione, si per Codd. licuerit, reponerem κατειργασμένοις. Ita fere Pausan. Attic. c. 33. καταφρονήσαντες γὰρ σφίσιν ἱμπεδὸν εἶναι Ἀθήνας ἱλεῖν Πέρσαι, ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις ἤγον εἰς τροπαίου πόλιν. He-

[1]κατεργασάμενός τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων·
875 οὐδ' ἦλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδ' ἔστιν ὅπου ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι 35
[2]παρέσχε. [3]καίτοι ὅστις εὐτυχοῦντας ὁρῶν ὑμᾶς ἐτόλμα
προδιδόναι, τί ποτε ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας
ἐποίησεν ἄν;

γ'. Ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορὰς ἰδίας οὐ μετέσχον
τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς
ἀξιοί εἰσι τυχεῖν — οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἑκούσιον δυστύχημα
γίγνεται —, ὅσοι δὲ τοῦτο γνώμῃ ἔπραξαν, οὐδεμιᾶς συγ-
γνώμης ἄξιοί εἰσιν· οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν ἀλλὰ δι' ἐπι- 40
βουλὴν ἐποίησαν αὐτό. καθέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν
876 ἀνθρώποις τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι
τοῖς μάλιστα δυναμένοις [4]μὴ ἀδικεῖν, τοῖς δὲ πένησιν ἧ

[1] κατεργασόμενός A. [2] παρασχεῖν T. [3] καὶ γὰς T. R. [4] μὴ om. T.

rodot. Uran. 94. Οὕτω δὴ ἀποστρέψαντα τὴν νῆα αὐτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ἐπ' ἐξεργασμένοισι ἰλθεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον. TAYLOR. Dedi de meo ἐπὶ κατειργασμένοις. quæ est nota dictio proverbialis, de illis usurpata, qui cum sero veniant, re ab aliis jam peracta, gloriam tamen ejus ad se trahere contendant, quasi ipsi peregissent. REISK.

Κατεργασάμενος] Vir summus legit κατεργασόμενος. TAYLOR. Lege: κατεργασόμενός τι. *valens redire re jam confecta, potius quam confecturus aliquid reipub. utile una cum cæteris civibus descendere.* MOR, pro παρασχεῖν, recte legit Stephanus παρίσχε: quod Lycurgus effert: μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατευομένοις. Noster: οὐδὲ παρὼν μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξας. Orat. XIV. MARKLAND. Ego malim sic legi: ἢ κατελθεῖν συγκατεργασάμενος. *quam in patriam redire, re bene gesta in aliorum eandem rem gerentium societate.* REISK.

Οὐδ' ἦλθεν] Leg. videtur aut ὁ δὲ οὐδ' ἦλθεν, aut ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν. *verum ne in Piræeum quidem venit.* IDEM.

Τάξαι] Τάξας χρήσιμον. CONT.

Παρέσχεῖν] Π. παρίσχε. H. STEPHAN. SCAL. CONT.

Ἡμᾶς] Melius sane ἡμᾶς, propter istud βουλόμεθα, quod sequitur a tergo. TAYLOR.

Ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας] Scribe: ὡς μὴ ἠβουλόμεθα, vel ἐβουλόμεθα. *aliter quam voluissemus.* De præteritis enim sermo est. MARKLAND.

Δι' ἐπιβουλὴν] Dubitavi aliquando utrum sincera sunt, et non δι' ἐπιζολὴν aptum fo-

ret. interpretis *ex industria* hinc non alienum. *In Char. Aphrod.* l. III. c. 2. p. 254. D'ORVILLE.

Καθέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις] Ferri potest. Forte tamen scripsit: ἔθος κοινὸν πᾶσιν etc. Isæus de Hæred. Philoct. p. 57. οὗτοσὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται. Max. Tyrius Dissert. XXXVIII. p. 402. Ed. Cantab. εἰ δέ ἐστιν οὗτος κοινὸς ἁπάντων νόμος, τὰ καίμενα λῆμεν. Sequitur: τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων, μάλιστα ὀργίζεσθαι etc. sic distinguendum. Τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων, ec. ὄντων, positis iisdem injuriis, absolute. Post vocem δυναμένοις, in Edit. Steph. male deest adverbium μή. MARKLAND. Credo hic ex usu frequentissimo reticeri ἔνεκα, χάριν, ὑπέρ, διά. et modo video H. Stephanum sic cepisse locum in *hac voce. In Char. Aphrod.* l. III. c. 2. p. 254. D'ORVILLE. μάλιστα μὲν ὀργίζεσθαι. CONT. Non male. Ad ἀδικημάτων sub. ἕνεκα. AUGER.

Ἀδικεῖν] Vocem hanc, ut importunissimam et otiosam Schottus obelo notavit. Longe aliter et fortasse rectius Cod. apster cum Aldinis τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. Quam varietatem miror Stephanum ad oram suæ editionis non pro more admonuisse. Nam ubi a Manutio recedit, id fideliter observasse semper videtur, saltem, ubi id admonere erat operæ pretium. Schottum, credo, in fraudem duxit notissima illa distinctio inter τοὺς δυναμένους et τοὺς πένητας, vel ἀσθενεῖς, quam alibi expressit noster: ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις καὶ τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀνιδί-

ἀδυνάτοις τῷ σώματι συγγνώμην ἔχειν διὰ τὸ ἡγεῖσθαι 877
ἄκοντας αὐτοὺς ἁμαρτάνειν. οὗτος τοίνυν οὐδεμιᾶς συγγνώ-
μης ἄξιός ἐστι τυχεῖν· οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος [1] ἦν
188. 1 ταλαιπωρεῖν, ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λει- 878
τουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅστις οὖν, ὅσον δυνατὸς ἦν
ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάν-
των ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἀπεχθήσεσθέ γε τῶν
πολιτῶν οὐδενὶ τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες· [2] οὐ γὰρ τοὺς ἑτέ-
ρους ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδοὺς, ὥστε μήτε τοῖς 879

[1] ἢ ταλαιπωρεῖ T.

[2] οὔτ' εἰ τοὺς T. R. ὃς οὐ τοὺς A.

dotus. et juxta quoque Eurip. Supplic. 433.

Γεγραμμένον δὲ τῶν νόμων, ὅ, τι ἀσθενὴς
Ὁ πλούσιός τι τὴν δίκην ἴσην ἔχει.

Sed ea non hic locum habet. Non enim in eos gravius advertitur, qui re utuntur lautiori (hoc enim neque ἀδικῶς, neque ἀληθῶς dici potuit), sed in eos, quorum vitæ conditio τὸ peccare fecit minus necessarium, τοὺς δυναμένους μὴ ἀδικεῖν, qui idcirco petulanter atque ἀκουσίως ἀδικοῦσι. Atque ita postulat loci contentio. Vir in nostra disciplina maximus, τοῖς μάλιστα διανοουμένοις ἀδικεῖν. TAYLOR. Ego μὴ ante ἀδικεῖν, a plerisque vulgatorum exsulans, ex Aldina revocavi. duo cum sunt ejusdem criminis rei, alter qui cavere non potuit, alter qui potuit, omnes homines, ritu æquo et justo, gravius ei succensent, qui cavere cum potuisset delictum, tamen deliquit, quam ei, qui cavere cum vellet, non potuit. REISK.

Ἢ ταλαιπωρεῖ] Ἀδύνατός ἐστι ἢ ταλαιπωρεῖν. CONT. Aut animus me vehementer fallit, aut gravissimum latet mendum. Locum discutiamus. Supra dixit N. τοῖς vel πόνοις, vel ἀδυνάτοις τῷ σώματι veniam potuisse concedi. Atque hoc infra per plura. Sic in h. l. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος — οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος. Sed nihil relinquitur tertium. Quænam autem est hæc disjunctio? ἢ ταλαιπωρεῖ? Unde nec sensum facile quivis possit extundere. Ut dicam autem, quod res est. Ταλαιπωρεῖν, uti et Ταλαιπωρεῖσθαι etc. de operis dici solet, de labore et strenue aliquid agendo, de membrorum exercitatione. Ita Critias apud Clem. Alexand. p. 741. in editione reverendissimi: Ἄρχομαι δέ τα ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου ὡς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γίνοιτο καὶ ἰσχυρότατος, εἰ ὁ φυτεύων γυμνάζοιτο καὶ ἐσθίοι ἐρρωμένως καὶ ταλαιπωροίη τὸ σῶμα. Aristoph. Plut.

Τοὺς ξυγγενῶγους κάλεσον εὐρήσεις δ' ἴσως
Ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους.

Id. Lysistrat. 1221.

Εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
Ἡμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.

σχ. ad l. Πρῶτος τόνδε τὸν πόνον ἀσμένως ὑποφέρομι. Thucyd. speciatim de labore militari: Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἐπρασσον— οἷα εἰωθότων οὐδὲ βουλομένους ταλαιπωρεῖν προσάγοντες τὰς ἀναγκας. I. 99. Περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι βοηθοῦντας χρὴ ἐπιταλαιπωρεῖν. Id. I. 123. προσδεῖναι τοῖς πόνοις, σχ. ad loc. Non aliter Xenoph. Memorab. II. 1. 18. Ὁ μὲν ἀκουσίως ταλαιπωρῶν ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι, φρονῶν εὐφραίνεται· οἷον οἱ τὰ θηρία θηρεύοντες ἐλπίδι τοῦ λήψεσθαι ἡδέως μοχθοῦσι. Ubi sane rectius legeretur πονῶν εὐφραίνεται, ut sententia pariter procedat. Ceterum vide præterea Aristoph. Ran. 24. Eccl. 54., Lucian. de Parasito, p. 249. edit. Græv., Hesych. in Πολύτλας et Ταλαίπωρος, Etym. M. in Ἀταλαίπωρον. Jam h. l. mecum refinget, nihil dubito, eruditus lector pulore et emphatice: οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε· οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν· ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. Ita mox N. idem significaturus: τῷ σώματι δ' ἀσθένειαν ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. TAYLOR.

Οὔτ' εἰ] Π. οὔτε. H. STEPHAN. οὔτε γὰρ vel εἰ γ' οὐ. CONT. Feliciter Stephanus. Sunt quibus placet ὃς οὔτε τοὺς ἑτέρους, et quibus ὁτιοῦν. TAYLOR. Lego: τοῦτον ἀποδειμάσαντες, ὃς (vel ὅστις) οὐ τοὺς ἑτέρους, ἀλλ' ἀμφοτέρους, φανερός ἐστι προδούς. si rejecerit hunc, quem constat non alteros, sed utrosque, prodidisse, nempe τοὺς ἐν τῷ ἄστει, et τοὺς ἐν τῷ Πειραιεῖ. Mox, pone ὑποστιγμὴν tantum post καταλαβοῦσιν. MARKLAND. In οὔτ' εἰ videor mihi

ἐν τῷ ἄστει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον — οὐ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, [1] καὶ ταῦτα ὥς φησι καὶ [2] αὐτὸς γενόμενος. εἰ μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν [3] ὅ τι τῶν αὐτῶν μετέ-

[1] φησὶ δὲ καὶ (καὶ om. A.) ταῦτα T. R. A. [2] αὐτὸς T. R. A. [3] ὅτι T.

οὐχὶ cernere. quo admisso leg. erit aut: ὧν (soil. πολιτῶν) οὐχὶ τοὺς ἐτέρους — aut: οὐχὶ γὰρ τοὺς ἐτέρους. *non enim alteros* (seu urbanos, seu exsules e Piræeo), *sed ambos, ut constat, prodidit.* Reisk.

Οὔτ' εἰ τοὺς ἐτέρους ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδοὺς] In Marg. Ald. diversa lectio notatur εἰ οὐ τοὺς ἐτέρους, unde efficere possis, antiquitus scriptum exstitisse, ἐστὶ οὐ τοὺς ἐτέρους, alioquin legendum videtur οὐ γὰρ τοὺς ἐτέρους: hoc enim dicto prioris redditur ratio. Addit Orator. ἔοστε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄστει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον (οὐ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας), μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν, οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν· φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος. Hæc multis conjecturis tentata, tamen ita manserunt corrupta, ut etiamnum esse videmus. Mihi duæ in mentem venerunt emendandi viæ: et primum quidem, si φησὶ est retinendum, ea nobis nata est suspicio, lectorem quendam margini libri sui adscripsisse: φησὶ δὲ πάντα ταῦθ' καὶ αὐτὸς γενόμενος, vel φησὶ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς παραγενόμενος: *dicit autem hæc Lysias, ut qui et ipse exsulibus in Piræeo affuerit,* quod e Pseudo-Plutarchi vel antiquioris cujusdam Vita Lysiæ intellexerat. Lysiam fuisse, in Piræeo et strenuam exsulibus in recuperanda patria navasse operam, abunde docuit Taylorus in Vita Lysiæ. Hæc autem fortasse in margine notata deinde inter ipsa verba auctoris sunt interposita. Vel si quis hoc nolit, et verba illa retinenda putet, forte scribendum φαμὶ; et cætera eodem, quo diximus, modo sunt emendanda, ut actor dicat se quoque in Piræeo fuisse, neque adeo hac de re testes producere; quæ conjectura, quo se tueatur, illud habet, quod in Codd. Paris. et Veneto non legatur φησὶ sed φη. quum ex his in Stephanicam editionem fluxisse videatur φασὶ, quod ab Aldina abest. Ex φὴ autem eodem jure effingitur φαμὶ, ac φησί. Non nego tamen priorem conjecturam majorem mihi videri habere speciem veritatis, quia mox ad confirmanda ea, quæ dixerat, testes producit. Sluiter.

Φησὶ] Hoc verbum apud Ald. deest in lacunula. Si igitur Steph. γενόμενος exposuit per παραγενόμενος (quod tamen duriter dictum est), rectius reposuisset φησι. Locus satis vitiosus. Hæc ubi in specimine operis suscepti commentatus eram, submonere viri celeberrimi sanari posse vel hoc modo: sc. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καθ' αὑτὸν γενόμενος. vel: ἔστι δὲ κατὰ ταῦτα καὶ αἴτιος γενόμενος. vel denique ut vir longe maximus: οὐ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — οὐδὲ — τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, καὶ ταῦτα καὶ ἀστὸς γενόμενος. Taylor. Nescio quid γενόμενος velit, nisi legendum sit παραγενόμενος. *sed et ipse præsens hæc quoque fatetur.* Markland. Loco huic desperato quam medicinam adhibeam, haud invenio. φησὶ non de suo largitus est Stephanus, sed in codice reperit, fortassis illo, qui hodie asservatur in Regia Parisina n. 2944. cujus ego collationem in libello variantium ad hanc orationem interdum allego. nam in eo codice sola hæc Lysiacarum omnium legitur. ille codex itaque h. l. exhibet φη. idem quoque e Veneto Bessarionis enotavit Zanettius. Sic autem exarare solent librarii Græci vocem φασί. Constat hic lacunam subesse. Reisk.

Εἰ μέντοι] Claudicat oratio, neque profecto Hellenismum sapit. Quid enim monstri est illud μετίσχε τούτου pro οὗτος μετέσχε, quid τῶν αὐτῶν μετ' ἐκείνου? Age autem. Ego totam h. l. expediam, ne una quidem literula sollicitata: εἰ μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν, ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνου — βουλεύειν ἀξιούτω. Taylor. Obscura sunt hæc ex defectu Distinctionum. Scribe: ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνου, ἐάν ποτε (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω. *si qua igitur restat civium pars, quæ eandem cum hoc* Philone *factionem secuta sit, cum illis, si quando* (quod Dii prohibeant!) *civitatis regimen susceperint, senatorio munere fungatur.* Λαμβάνειν τὴν πόλιν videtur hoc loco significare *curam reipub. suscipere,* rempublicam administrare, nisi de occupatione *per vim* hæc intelligere mavis. Orat. XII. ubi de τοῖς XXX. loquitur: λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέρους ἐκώλυσαν. Infra, pone minimam distinctionem post ὑμῖν ἀνοίξω. Markland.

Τῶν πολιτῶν] Si quod adhuc aliud su-

σχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε — ὃ μὴ γένοιτο — λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω.

δ'. Ὡς οὖν ᾤκει τε ἐν Ὠρωπῷ ἐπὶ προστάτου καὶ ἐκέκτητο ἱκανὴν οὐσίαν καὶ οὔτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ οὔτ' ἐν τῷ ἄστει ἔθετο τὰ ὅπλα, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὑπολείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν ὡς τῷ μὲν σώματι δι' ἀσθέ- 881
νειάν τινα γενομένην ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς ἢ χρήματ' [1]εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἢ ὁπλίσαι τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι λειτουργεῖν τοῖς σώμασιν. ἵνα οὖν μὴ ἐγγένηται αὐτῷ ψευσαμένῳ ἐξαπατῆσαι, καὶ περὶ τούτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω, ἐπειδὴ ὕστερον οὐκ ἐξέσται μοι παρελθόντι ἐνθάδ' ἐλέγχειν αὐτόν. καί μοι κάλει αὐτὸν Διότιμον Ἀχαρνέα καὶ τοὺς αἱρεθέντας μετ' αὐτοῦ τοὺς δημότας ὁπλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων.

[2]ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ.

ε'. Οὗτος τοίνυν οὐχ ὅπως [3]ὠφελήσει τὴν πόλιν ἐν τοιούτῳ καιρῷ καὶ τοιαύτῃ καταστάσει διενοήθη, ἀλλ' ὅπως τι [4]κερδανεῖ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσατο· ὁρμώμενος γὰρ ἐξ Ὠρωποῦ, τοτὲ μὲν αὐτὸς μόνος, τοτὲ δ' 882
ἑτέροις ἡγούμενος οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγεγόνει, περιῄων κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐντυγχάνων τῶν πολιτῶν τοῖς πρεσβυτάτοις, οἳ κατέμειναν ἐν τοῖς ὑπάρξεσι, ὀλίγας μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαίας δέ, ὄντας μὲν ὄντες τῷ πλήθει, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν, τούτους ἀφῃρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, περὶ πλείονος ποιούμενος αὑτὸς μικρὰ κερδαίνειν ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν· οὐ νῦν αὐτὸν

[1] εἰσενέγκαιν R. A. [2] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. A. [3] ἀφελῆσαι T. ὠφελῆσαι R. A. [4] κερδᾶναι T. R. A.

perest civium genus, qui neque sint urbani, neque rursus e Piræeo. Tyranni ergo. nam hos designat. Reiske.

Γεγομένην] Id est, συμβᾶσαν αὐτῷ. malim tamen προσγενομένην. Idem.

Αὐτὸν Διότιμον] Videtur re interpunendum esse. Nam alias αὐτὸν erit inutile. Diotimus ille, ni fallor, aut magister demi fuit, aut princeps illius collegii, cui mandata tum fuit cura municipales armis instruendi. Idem.

Αὐτὸν] Imo vero αὐτῷ. Non enim, si

δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ οἷοί τέ εἰσιν ἐπεξελθεῖν ἅπαντες, διόπερ καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἦσαν. οὐ μέντοι τοῦτόν γε χρὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δίκης ὠφεληθῆναι, τότε [1] τ' ἀφελόμενον ἃ εἶχον, νῦν τε δοκιμασθέντα ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ κἂν ὁστισοῦν παραγένηται τῶν ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸ ἡγήσασθε εἶναι, καὶ τοῦτον ὑπερμισήσατε, ὅστις ἐτόλμησεν, οἷς ἕτεροι δίδοναι παρ' ἑαυτῶν τι προῃροῦντο διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκτείραντες αὐτούς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα. κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Οὐ τοίνυν ἔγωγε [2] οἶδα ὅ τι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γινώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ [3] οἱ [4] οἰκεῖοι γιγνώσκουσι· τοιαῦτα γάρ ἐστιν, ὥστ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτητο, διὰ μόνα ταῦτα ἱκανὸν εἶναι ἀποδοκιμασθῆναι. οἷα μὲν οὖν ζῶσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ κατηγόρει, παρήσω· ἐξ ὧν δὲ τελευτῶσα τὸν βίον διεπράξατο τεκμαιρομένοις, ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν γνῶναι ὁποῖός τις ἦν περὶ αὐτήν. ἐκείνη γὰρ τούτῳ μὲν ἠπίστησεν ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι, Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν [5] προσ- 883 ἥκουσα πιστεύσασα ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν τρεῖς μνᾶς ἀργυρίου, παραλιποῦσα τοῦτον υἱὸν ὄντα ἑαυτῆς. ἆρα δῆλον ὅτι εὖ ἤδει αὐτὸν οὐδὲ διὰ τὸ προσήκειν [6] αὐτῇ τὰ δέοντα ἂν ποιήσοντα; καίτοι εἰ μήτηρ, ἡ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων μάλιστα ἀνέχεσθαι καὶ μηδ' ὠφελου- 884

[1] τ' om. T. R. [2] ἴσθι ὅτι T. οἶδα ὅτι A. [3] οἱ om. T. A.
[4] οἰκεῖον T. [5] προσήκοντι A. [6] αὐτῷ T.

bene memini, ἐπεξελθεῖν τινὰ, sed τινὶ, dicitur. IDEM.

Τότε ἀφελόμενον] Τότε μὲν ἀφελ. — νῦν δὲ δοκιμασθ. CONT. Videtur τε interponendum esse, quæ syllaba facile potuit in collisione cum τότε elidi. REISK.

Οὐ τοίνυν κ. τ. λ.] Ἤδειν vel οἶδα, et mox οἱ οἰκεῖοι. CONT. Lege: Οὐ τοίνυν ἔγωγε οἶδα (vel Οὐ τοίνυν ἔγωγε οἶμαι ἔδη), ὅτι ὑμᾶς διαφέροντας δεῖ γιγνώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι. TAYLOR. Facili negotio hæc restituuntur: Οὐ τοίνυν ἔγωγ' οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς — περὶ αὐτοῦ, ἢ ἃ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι. *non video autem, quid magis ad rem pertineat vos de ipso scire, quam quæ domestici et familiares ejus norunt.* quæ est Versio Vanderheidii. Editio ejus recte habet ὅ, in divisim. οἰκεῖοι est in MS. Supra, pro αὐτὸν Διότιμον, mallem, αὐτόν τε Διότιμον καὶ τοὺς etc. Sed hoc, et omnia hujusce generis, utpote sensui non omnino necessaria, vix admittentur, nisi ab iis, quorum aures numeris et lectioni Lysianeæ assuescunt. Hujusmodi est id, quod sequitur. MARKLAND.

Προσήκουσα] Vel potius προσήκοντι. TAYLOR. Ex auribus et sono legerem: οὐδὲν προσήκοντι. nec ullam aliam rationem possum reddere, cum sensus vulgatæ optime habeat: quam si retineas, distingue post δέ, et post προσήκουσα. MOX, pro προσήκειν αὐτῷ, legi quoque potest αὐτῇ. prius, *officium* filii: posterius, *sanguinis conjunctionem* denotabit. MARKLAND. Nullam causam video, cur vulgata sollicitetur. REISK.

Αὐτῷ] Scribe αὐτῇ. TAYLOR.

Μάλιστα ἀνέχεσθαι, καὶ μηδ' ὠφελαμένου]

μένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι διὰ τὸ εὐνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ
189. 1 τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦτον κἂν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι; ὅστις γὰρ περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα, τί ἂν περί γε τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσειεν; ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ ἐστὶν, ἀκούσατε αὐτοῦ [1] τοῦ λαβόντος τὸ ἀργύριον, καὶ θάψαντος αὐτήν.

ΜΑΡΤΥΣ.

5 Ζ. Τί οὖν βουληθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσαιτε; πότερον ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα περὶ τὴν πατρίδα ἠδίκηκεν. ἀλλ' ὡς ἔσται βελτίων; τοιγάρτοι πρότερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πόλιν ὕστερον βουλεύειν 885
ἀξιούτω, φανερόν τι ἀγαθὸν ὥσπερ τότε [2] κακὸν ποιήσας. σωφρονέστερον γὰρ ἐστιν ὕστερον [3] πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι· δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν
10 ἤδη ἡμάρτηκε μηδέποτε τιμωρηθήσεται, ἐξ ὧν δὲ μέλλει εὖ ποιήσειν ἤδη τετιμήσεται. ἀλλ' ἆρα, ἵνα βελτίους ὦσιν οἱ πολῖται ὁρῶντες ἅπαντας ὁμοίως τιμωμένους, διὰ τοῦτο δοκιμαστέον ἐστίν; ἀλλὰ κίνδυνος καὶ τοὺς χρηστοὺς, ἐὰν αἰσθάνωνται ὁμοίως [4] τοὺς πονηροὺς [5] τιμωμένους, [6] παύσε-

[1] τοῦ om. T.
[2] ἀγαθὸν T.
[3] πᾶσιν ὕστερον A.
[4] τοῖς πονηροῖς T. R. A.
[5] τιμώμενοι A.
[6] παύσασθαι T.

Ita vellem: μίγιστα ἀνέχεσθαι, καὶ μικρὰ ὠφελ. Posses minori conatu ad hanc veniam — καὶ μικρ' ὠφελοῦμεν μεγάλα, ἔχειν γε ἡγεῖσθαι. Certissime opis, non multum dissimilis huic vel isti conjecturæ, noster indiget. *In Silv. Crit.* WAKEFIELD. μεγάλα refer et ad ὠφελοῦμεν et ad ἔχειν, quæ ita comparata est ut petet, quum magna non accipiat, magna tamen se habere. AUGER.

Αὐτοῦ λαβόντος] Restitue cum Codd. αὐτοῦ τοῦ λαβόντος. TAYLOR. Omnino recte. MARKLAND.

Ἀγαθὸν ποιήσας] Π. καλὸν ποιήσας. H. STEPHAN. CONT.

Σωφρονέστερον γάρ ἐστιν etc.] Lege: σωφρονεστέρων γάρ ἐστι. est enim prudentiorum, vel prudentum. tametsi sciam alterum defendi posse ex Thucydide VI. 29. Sic infra: τῶν αὐτῶν εἶναι. et Orat. II. νομίζοντες ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι. ruti esse officium *fortium virorum*. Xenophon, Ἑλλην. VI. p. 591. καὶ σωφρόνων μὲν δή που ἐστὶ, μηδὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ διαφέροντα εἴη, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι. Pro ἀγαθὸν ποιήσας, bene Stephanus καλὸν legit. quæ voces sæpenumero inter se commutantur. MARKLAND. Contius σωφρονεστέρων. deinde pro τῶν ἔργων idem legit τῶν εὐεργεσιῶν, et putat aliquid deesse hujusmodi, ἢ τῶν ἀδικημάτων τιμωρεῖσθαι. Sed mihi videtur non sollicitandam esse vulgatam, et ipse velim non sollicitavisse. Sic construenda est hæc phrasis: σωφρονέστερον γάρ ἐστι τὰς χάριτας πᾶσιν ἀποδιδόναι ὕστερον τῶν ἔργων. AUGER.

Τοῖς πονηροῖς] Τοὺς πονηρούς, Vir celeberrimus. TAYLOR. Mallem παύσεσθαι, sive sensu Activo seu Neutraliter accipiendum sit. ὁμοίως τοῖς πονηροῖς, non *alia ratione, quam improbi*. nisi malis τοὺς πονηρούς, sc. ὁμοίως τιμωμένους. MARKLAND. Post αἰσθάνωνται videtur ἑαυτοὺς deesse, aut alias τιμάμενοι leg. est. REISK.

σθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, τῶν αὐτῶν ἡγουμένους
886 εἶναι τούς τε κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν.
ἄξιον δὲ καὶ τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι εἰ μέν τις φρούριόν τι προὔδωκεν ἢ ναῦν ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι ἐτύγχανε τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἂν ζημίαις ἐζημιοῦτο· οὗτος δὲ προδοὺς ὅλην τὴν πόλιν [1]οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται. καίτοι δικαίως γ' ἂν ὅστις φανερῶς ὥσπερ οὗτος προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας [2]ἐκκλησιάζοιτο.

ἡ. Ἀκούω δ' αὐτὸν λέγειν ὡς, εἴ τι ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ

[1] ὅπως μὴ τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμηθήσεται, παρασκ. A.
[2] ἐκκλησιάζεται T. R. ἂν ἀγοιτο A.

Οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται] Add. ἀλλ' ὅπως τιμηθήσεται. Cont. Deesse aliquid video. Taylor. Non mirare, si codex aliquis preferret: οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται, ἀλλ' ὅπως τιμηθήσεται, παρασκευάζεται. et paulo post, eadem paronomasia: οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν — ἐκκλησιάζοιτο. sic enim legendam, prout postulat ἂν, pro ἐκκλησιάζεται. Dion. Halicarnassensis De Thucyd. Idiom. p. 158. ed. Sylb. μὲν περὶ τιμῶν αὐτῆς ἐστιν, ἀλλὰ περὶ τιμωριῶν ὁ κίνδυνος. Sic Nester Orat. XXII. ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ χρημάτων ἀποδείξει. Marland. Mihi οὐχ ὅπως μὰ τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμηθήσεται leg. esse videtur. Reisk.

Οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται] Quod huic loco deesse apparet, id diversa ratione Marklandus et Reiskius supplere conati sunt. Ego vero pene confirmare ausim Lysiam ita scripsisse: οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ βουλεύειν παρασκευάζεται. Sequitur enim: καίτοι δικαίως γ' ἂν — οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας ἐκκλησιάζεται (f. l. ἐκκλησιάσαιτο). Haec pulcherrime superioribus respondent, et hinc intelligitur βουλεύειν debuisse praecedere. Elegans hic est usus formulae οὐχ ὅπως, sequente ἀλλὰ καὶ vel ἀλλ' οὐδέ: non solum non — sed etiam. Lysias, p. 154. v. 36. ed. Steph. οὐχ ὅπως σιγὴν ἀνήδυτε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων ἀπεσπάσθησαν. p. 185. v. 41. ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν αὐτοῦ τι ἐκέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφήρηται. Xenophon Hellen. l. V. c. 4. §. 34. ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὅπως τιμωρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ ἐπαινέσειεν τὸν Σφοδρίαν. l. VI. c. 4. §. 3. οὐχ ὅπως τὰς πόλεις ἀφιέντας, ἀλλ' οὐδὲ τὸ στράτευμα διαλύοντας. Cyropaed. l. I. c. 3. §. 10. μὴ ὅπως ἐγχεῖσθαι ἐν μυδμῷ ἀλλ' οὐδ' ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε. Isocrates de Pace p. 168. c. οὐχ ὅπως ἀγανακτοῦμεν, ἀλλὰ καὶ χαίρομεν. Busiridis Laud. p. 232. B. οὐχ ὅπως τῆς ὑπαρχούσης αὐτῶν (leg. αὐτὸν) διαβολῆς ἀφήλλαξας, ἀλλὰ καὶ τελευτῶν αὐτῷ τὸ μίγιστος παραπολὺ ἐφεσῦφας. Conf. p. 229. B. p. Plataic. p. 297. D. Eadem ratione dicitur οὐχ ὅτι, vel μὰ ὅτι. Lysias, p. 167. v. 31. νομίζει ἑαυτὸν μὰ δυὶ Πλαταιᾶς εἶναι, ἀλλ' οὐδ' Ἰκαδέων. Xenophon Hellen. l. II. c. 3. §. 18. ὡς διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὰ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας δυνατὸν ἦν. Isocrates Excepit. adv. Callim. p. 374. D. οὐ γὰρ ὅτι τοὺς ἀδικοῦντας ἐκόλαζον, ἀλλ' ἵνα καὶ προσέτι τῶν ἐξαμαρτάνων. Demosthenes in Timocrat. §. γ'. οὐχ ὅτι τὸν ὄντων ἀναστατῶν ἂν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἴζω. Est haec formula ellipticae; neque tamen, quod nonnulli volunt, pro οὐχ ὅπως οὐ, vel μὰ ὅτι οὐ, dici putem, sed potius mansisse e pleniori formula οὐκ ἔστιν, vel οὐ λέξω, ὅπως, ὅτι. De hac formula similibusque cf. Budaeus Comment L. Gr. p. m. 777., Vigerus de Idiotismis L. Gr. p. 403., Hoogeveenius ad Viger. p. 428. et de Doctr. Partic. p. 741. sqq. 962. sqq., L. Bos. Ellips. Gr. p. 486. Hanc loquendi morem ad Latinos quoque transisse, neque *non modo* et *non solum* dici pro *non solum non* docet A. Muretus Var. Lect. l. x. c. 7. Sluiter.

Ἐκκλησιάζεται] P. ἐκκλησιάζετο. Taylor. Alios ἐκκλησιάζειν dare testatus Taylor, omisit auctores nominare. Sententia postulat ἂν ἀγοίατο. Reisk.

παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος ἦν ἔκειτο περὶ αὐτοῦ διαρρήδην, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. οὐ γὰρ οἴεται ὑμᾶς γνώσεσθαι ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. τίς γὰρ ἂν ποτε 887
ῥᾴτωρ ἐνεθυμήθη ἢ νομοθέτης ἤλπισεν ἁμαρτήσεσθαί τινα τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἁμαρτίαν; οὐ γὰρ ἂν δή που, εἰ μέν τις λίποι τὴν τάξιν μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης ἀλλ' ἑτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης, ἐτέθη νόμος ὡς μεγάλα ἀδικοῦντος· εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης λίποι τὴν πόλιν αὐτὴν, οὐκ ἂν ἄρα ἐτέθη. σφόδρα γ' ἂν, εἴ τις φήθη τινὰ τῶν πολιτῶν ἁμαρτήσεσθαί τι τοιοῦτόν ποτε. τίς δ' οὐκ ἂν εἰκότως ἐπετιμήσειεν ὑμῖν, εἰ τοὺς μετοίκους μὲν, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς ἐβοήθησαν τῷ δήμῳ, ἐτιμήσατε ἀξίως τῆς πόλεως· τοῦτον δὲ ὅτι παρὰ 888
τὸ προσῆκον ἑαυτῷ προὔδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάζοιτε, εἰ μή γε ἄλλῳ τινὶ μείζονι, τῇ γε παρούσῃ ἀτιμίᾳ;

θ'. Ἀναμνήσθητε δὲ διότι ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας [1]γενομένους περὶ τὴν πόλιν τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. ἀδείχθη γὰρ ἀμφότερα ταῦτα οὐ τῶν γεγενημένων μᾶλλόν τι ἕνεκα ἢ τῶν γενησομένων, ἵν' ἀγαθοὶ προθυμῶνται γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ οὗτος ὅρκων φροντίσαι, ὃς ἔργῳ τοὺς πατρῴους θεοὺς προὔδωκεν· ἢ πῶς ἂν χρηστόν τι βουλεῦσαι περὶ τῆς πολιτείας, ὃς οὐδὲ

[1] γενομένους R. A.

Μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης, ἀλλ' ἑτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης] Id est, non bello Defensivo, sed Offensivo, secundum vulgarem loquendi formam. Deinde distingue: σφόδρα γ' ἄν, εἴ τις φήθη etc. certe quidem late fuisset (ἐτέθη ἄν), si quis suspicatus fuisset etc. MARKLAND.

Εἰς αὐτοὺς] Scil. τὸ ἐν κινδύνῳ εἶναι. REISK.

Ἀδικοῦντος] Sub. αὐτοῦ. AUGER.

Οὐ γὰρ δὴ τὰ προσῆκον ἐποιοῦν] Idem est, ac si dixisset: πάντα οἱ προσῆκον αὐτοῖς, tametsi haec partes eorum haud essent, neque jure ullo tenerentur id facere. Est quidem ea dictio paulo insolentior, et peccant illa duo vocabula κατὰ τὸ προσῆκον abeunte, sine damno sententiae, et cum elegantia adeo, verumtamen dixit Lysias ea ponendo, ob immutatam σοχὰ τὸ προσῆκον. REISK.

Ἐτιμήσατε] Ἐτιμήσατε, Vir doctissimus. TAYLOR. Quisque illa fuit vir doctissimus, et a sententia aberravit, et Graece parum se callere prodidit. Nam ἀτιμεῖν non usurpatur, sed ἀτιμάζειν. unde non ἐτιμήσατε, sed ἠτιμάσατε. deinde ἀτιμάζειν non idem est atque ἀτιμοῦν. Neque dedecorare, infamare, hic voluit Lysias, sed τιμᾶν, honorare. Vulgata h. l. optime habet. Sententia est: inquilinos qui reipublicae succurrerunt, quamquam obligati ad id faciendum nullo pacto essent, honorastis. REISK.

Καλάζοντε] Bene habet post ἐτιμήσατε. Similis huic constructio, ubi post aoristum optativus tempus praesens aut futurum indicans sequitur, paulo post habemus in illis: περὶ οὐδενὸς ἡγήσατο, ἐμοῦ δὲ — ἀποθανουμένου. IDEM.

ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐβουλήθη· ἢ ποῖα ἂν ἀπόῤῥητα
889 τηρῆσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε; πῶς δ'
εἰκός ἐστι τοῦτον, ὃς οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε,
πρότερον [1]τῶν κατεργασαμένων καὶ οὕτω συντιμηθῆναι; 40
σχέτλιον δ' ἂν εἴη, εἰ οὗτος μὲν ἅπαντας τοὺς πολίτας
περὶ οὐδενὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἕνα ὄντα μὴ ἀπο-
δοκιμάσαιτε.

ι'. Ὁρῶ δέ τινας οἳ νῦν μὲν τούτῳ παρασκευάζονται βοη-
θεῖν καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἠδύναντο πεῖσαι·
τότε δέ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες
ἦσαν, τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο, καὶ ἔδει οὐ μόνον
περὶ τοῦ βουλεύειν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας βουλεύε- 190. 1
σθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ
τῇ πόλει, καὶ μὴ προδοῦναι μήτε τὴν πατρίδα μήτε τὴν
βουλήν, ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν οὐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατ-
εργασαμένων. μόνος δή, ὦ βουλή, δικαίως οὐδ' ἂν ἀγανα-
890 κτοίη μὴ τυχών· οὐ γὰρ ὑμεῖς νῦν αὐτὸν ἀτιμάζετε, ἀλλ'
αὐτὸς αὑτὸν τότε ἀπεστέρησεν, ὅτε οὐκ ἠξίωσεν, [2]ὥςπερ 5
νῦν προθύμως κληρωσόμενος ἦλθε, καὶ τότε διαμαχόμενος
περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ' ὑμῶν.

[1] τῶν πρότερον A.

[2] ὅσπερ R.

Οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε] Τὰ προειρημένα hic opponi debent τοῖς ἀπορρήτοις, secretis Senatus consiliis. Clariorem oppositionem putarem, si scripsisset Noster τὰ διειρημένα, res palam et distincte explicitas: nempe, Legum jussa, quæ omnibus patent, et ab omnibus intelliguntur. Sæpe utitur hac voce Philo Judæus. διαῤῥήδην εἰρῆται Lysias Orat. I. eodem fere sensu. Nihil tamen muto. Paulo post: τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο. præmium vero ipsa in medio jacebat respublica. Ita Noster Orat. I. Xenophon Cyrop. II. 17. 19. VII. 8. Lycurgus p. 154. Demosthenes Philipp. I. Quod notasse vix operæ pretium fuisset, nisi Vanderheidius infeliciter vertisset: cum præmia ab ipsa republica proponerentur. MARKLAND. Bene habet τὰ προειρημένα, imperata in antecessum, antequam tempus ratum veniat, quo mandata aut interdicta expediat exercerі seu caveri. magistratus edicens imposterum observanda dicitur προειπεῖν. REISK.

Πρότερον τῶν] Legi transponendo τῶν πρότερον, et sic totum hunc locum interpretor: Quomodo hunc qui — honorari etiam sic (i. e. senatoris gradu decorari, qui gradus erat unius duntaxat anni et omnibus patebat) una cum iis qui prius rem peregerunt, np. civitatem et senatum servarunt. AUGER.

Καὶ οὕτω συντιμηθῆναι; σχέτλιον δ' ἂν εἴη] Videtur sic leg. καὶ οὕτωσί γε τιμηθῆναι; σχέτλιόν γ' ἂν εἴη. REISK.

Ὥσπερ] Sic dedi de meo, pro vulgari ὅσπερ. Idem est, ac si dixisset: οὐκ ἠξίωσεν ὑπὲρ ταύτης καταστῆναι διαμαχόμενος, ὑπὲρ ἧς νῦν προθύμως ἦλθε κληρωσόμενος. IDEM.

Κληρωσόμενος ἦλθε] venit sorte accepturus, scil. dignitatem senatoriam. AUGER.

Διαμαχόμενος περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ' ὑμῶν] Lege: διαμαχούμενος. ut κληρωσόμενος paulo ante. et pro καταστῆναι forte leg. καταταχθῆναι. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Καταστῆναι] Si ἐν τάξει subauditur, stare in acie, tum bene habebit διαμαχόμενος dimicans in presenti. Sin autem ad καταστῆναι subauditur εἰς τάξιν atque significat in aciem descendere, tum utique præferendum fuerit Marklandi διαμαχούμενος dimicaturus. REISK.

ια'. Ἱκανά [1] μοι νομίζω εἰρῆσθαι, καίτοι πολλά γε παραλιπών· ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἄνευ τούτων [2] αὐτοὺς τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. οὐ γὰρ ἄλλοις τισὶν 891
ὑμᾶς δεῖ περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βουλεύειν τεκμηρίοις χρῆσθαι
ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, ὁποῖοί τινες ὄντες αὐτοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐδοκιμάσθητε. ἔστι [3] γὰρ τὰ τούτου ἐπιτηδεύματα [4] κοινὰ παραδείγματα καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

[1] μὲν T. R. A. [2] αὐτῶν T. [3] γὰρ αὐτοῦ τὰ T. R. A. [4] καινὰ A.

Ἱκανὰ μὲν] Malim ἱκανά μοι. IDEM.

Καὶ ἄνευ τούτων αὐτῶν τὰ συμφέροντα etc.] Emphatica vox αὐτῶν minime necessaria videtur. Puto: ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς, καὶ ἄνευ τούτων, ἀφ' ἑαυτῶν τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. Ἀφ' ἑαυτῶν, vel αὐτῶν. *per vos ipsos*, vel potius, *exemplo sumpto a vobis ipsis*: propter Rationem, quæ sequitur. Sic apud Lucam XII. 57. τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; id est, *cur vero non, exemplum petentes ab eo, quod ordinarie inter vos ipsos fit, quod justum est judicatis?* et ita 2 Cor. X. 7. τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ. *a seipso*, seipsum in exemplum adhibens: prout ex sequentibus patet. Si apud Lysiam malis ἐφ' ἑαυτῶν, vide Perizonium ad Ælian. V. H. I. 34. et Demosthenem contra Olympiodor. ἴδιος τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐβασάνισεν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ. *ipse per se*, sua auctoritate. quod tamen Ioannes dicit ἀφ' ἑαυτοῦ. XVI. 13. οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ. et XIV. 10. τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Ita distinguendum. Ὁ δὲ πατὴρ, scil. λαλεῖ αὐτά. de Doctrina et de Miraculis distincte loquitur; quod et alibi passim facit. *ille facit opera quoque*. In Vulgatis hæc confunduntur reclamante sensu et recta ratione. MARKLAND. Mutavi αὐτῶν, cum αὐτοὺς arbitratu meo. *ultro, sponte vestra*. REISK.

Κοινὰ] Ni ita interpreteris: *exempla quæ ad omnes spectant, ad publicum*. ut ἀγῶνες κοινότατα, Noster c. Dardanar. Legendum omnino καινὰ, ut monuit vir summus. TAYLOR. Aut cum Tayloro leg. erit καινὰ *nova*, aut mecum ἄκοινα *parum civilia*, quibus uti publice neque licet, neque expedit. REISK.

Πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια] Nisi fallor, magis ad rem præsentem foret δεσποτείας, quam δημοκρατίας. Mores ejus tales sunt, tam aperti et bene noti, ut in scrutinium et *examen* admitti nec debeant, nec necesse habeant. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος, εἷς τῶν μετὰ Θρασύλλου κατοικιζόντων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μᾶλλον ἐσπουδακὼς εἰς τὴν Ἀσίαν ἢ τὴν Γλαυκίαν ἄρχοντος, ἔχων γήμας παῖδα Διόδωρον ἐκ θυγατρός, κατελιπὼν αὐτοῦ ἐπίτροπον, τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν Διογείτονα, τῶν δὲ παίδων Διῖόν τε καὶ πάππον ἀπὸ μητέρος. αὐτὸς μὲν οὖν ἐν Ἐφέσῳ μαχίμους ἀνεδήσατο, Διογείτων δὲ, πᾶσαν τὴν οὐσίαν τῶν ὀρφανῶν διαχειρισάμενος καὶ ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων οὐδὲν ἀποδώσας, αὐτὸς ἔτι παρὼν κατηγορεῖται πρὸς ἐνίους τῶν μειρακίων δεομαστθῆναι παῖδας ἐπιτρόπους. λέγω δὲ κατ' αὐτοῦ τὸν λόγον τοῦτον τῆς ἐκείνου μὲν θυγατρὸς τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς ὄντος.

Dionys. Halic. in Lysia.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος Διογείτονα τὸν ἀδελφὸν θυγατέρα γήμας καὶ σχὼν ἐξ αὐτῆς παῖδας, ἐξίων ἐπὶ πλείονι ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ἐπίτροπον καταλιμπάνει τῶν παίδων τὸν ἀδελφὸν, καὶ μαχόμενος ἐν Ἐφέσῳ τελευτᾷ τὸν βίον. Ἀθηναῖόν δέ τις, γήμας τὴν Διοδότου μὲν θυγατέρα Διογείτονος δὲ θυγατριδῆν, ἐγράψατο Διογείτονα παίδων ἐπιτροπῆς τῶν παίδων, ᾧ Λυσίας γέγραφε τὸν κατὰ Διογείτονος λόγον.

Pag. ed. Reisk.

Scholiast. Hermogenis, p. 411.

Pag. ed. H. Steph.

892 Α'. ΕΙ μὲν μὴ μεγάλα ἦν τὰ διαφέροντα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ ἄν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τούτους εἴασα, νομίζων 208
893 αἴσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι, εἰδώς [1] τε ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀδικοῦντες χείρους ὑμῖν εἶναι δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἂν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται· ἐπειδὴ μέντοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηνται, καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν ἐπ' ἐμὲ κηδεστὴν ὄντα

[1] τε om. T.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ] Hanc longe venustissimam et optimam (si Photio fides) orationum Lysiæ conservarunt ii, quorum opera usi sumus in argumento adornando. Quorum hic tamen pro more potiora nonnulla solummodo prælibavit. Memorat etiam idem alibi, sc. p. 381. Πρὸς Διογείτονα περὶ ἐπιτροπῆς, Photius, quo pacto fere Dionys. Halic. ἔστι δὲ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγεγραμμένος κατὰ Διογείτονος, ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε Διόδοτος εἰς κ. τ. λ. Vid. Victor. Var. Lect. XXIV. 5. TAYLOR.

Εἰδὼς ὅτι οὐ] Melius σχ. Hermog. εἰδός τε ὅτι. TAYLOR. Ferri potest. Melius tamen putarem εἰδός τι ὅτι etc. ut consecutatur cum νομίζων, quod præcessit. MARKLAND.

Ἀντιστάρηνται] Malim ἀντιστερημένα. REISK.

Ἐφ' ἐμὲ] Ἐπ' ἐμοὶ δὲ, Hermog. schol. F. ἐπ' ἐμοὶ δή. TAYLOR.

κατέφυγον, ἀνάγκη μοι γεγένηται εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν ἀδελφήν, Διογείτονος δὲ [1]θυγατριδῆν, καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεὶς, τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισα [2]αὐτοὺς [3]τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι [4]δίαιταν, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἰδέναι· ἐπεὶ δὲ [5]ὁ Διογείτων ἃ φανερῶς ἔχων [6]ἐξηλέγχετο, περὶ τούτων οὐδενὶ τῶν αὐτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ φεύγειν δίκας καὶ μὴ οὔσας διώκειν καὶ ὑπομεῖναι τοὺς ἐσχάτους κινδύνους μᾶλλον ἢ τὰ δίκαια ποιήσας ἁπλ- 894
λάχθαι τῶν πρὸς τούτους ἐγκλημάτων, ὑμῶν δέομαι, ἐὰν μὲν ἀποδείξω οὕτως αἰσχρῶς αὐτοὺς ἐπιτετροπευμένους ὑπὸ τοῦ πάππου ὡς οὐδεὶς πώποτε ὑπὸ τῶν οὐδὲν προσηκόντων ἐν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια· εἰ δὲ μή, τούτῳ μὲν ἅπαντα πιστεύειν, ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς περὶ αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι.

209 Β. Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Διόδοτος καὶ Διογείτων ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι, καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινώνουν. ἐργασαμένου δὲ Διοδότου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πείθει αὐτὸν Διογείτων λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἥπερ ἦν αὐτῷ μόνη. καὶ γίνονται αὐτῷ δύο υἱοὶ καὶ θυγάτηρ. χρόνῳ δὲ ὕστερον καταλεγεὶς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλου τοῦ ἐπὶ τῶν ἀπλιτῶν, καλέσας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀδελφιδῆν οὖσαν, καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα, αὐτοῦ δὲ κηδεστὴν καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, πάππον δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἡγούμενος διὰ ταύτας τὰς [7]ἀναγκαίας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας [8]αὐτοῦ ἐπιτρόπῳ γενέσθαι, διαθήκην αὐτῷ

[1] ἀδελφιδῆν T. R. A. [2] αὐτοὺς om. T. R. A. [3] τοὺς φίλους T. [4] διαιτῶν T. R. A. [5] ὁ om. T. R. A. [6] ἐξήλεγκτο T. R. A. [7] ἀναγκαιότητας T. R. A. [8] αὐτοῦ om. T. R. A.

Ἀδελφιδῆν] Uxor actoris erat filia Diodoti, qui erat frater Diogitonis, susceptæ e filia Diogitonis, neptis itaque ejusdem Diogitonis, et e filia, et e fratre. Potest ergo et hæc lectio probari, et altera, quæ aliis in libris est, θυγατριδῆν. Reisk.

Τοὺς φίλους] Ita editi, sed et legi posse τοῖς φίλοις monuit Sylburgius. Ego autem *oportere*. Atque ita legunt Dionysii Codd. Regii Parisienses, et Hermogenis σχοτιν Græcus, qui etiam habet ἐπιτρέψαι τὴν δίαιταν. Taylor.

Μὴ οὔσας διώκειν] Vid. Ulpian. ad Demosth. contra Midiam, §. κε'. *denuo lege experiri*. Taylor. Intelligo, exceptione pugnare. Auger.

Ἀδελφοὶ ἦσαν κ. τ. λ.] Vid. Enarrat. Hermog. ad l. 1. de Ideis p. 381., Victor. Var. Lect. XXIV. 5. Taylor.

895 δίδωσι καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου παρακαταθήκην· [1]ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετταρά-
896 κοντα μνᾶς, [2]δισχιλίας δὲ ὀφειλομένας ἐν Χερρονήσῳ. ἐπέσκηψε δὲ, ἐάν τι πάθῃ, τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικὶ καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι, τάλαντον δὲ τῇ θυγατρί. κατέλιπε [3][δὲ] καὶ εἴκοσι μνᾶς [4]τῇ γυναικὶ καὶ τριάκοντα στατῆρας Κυζικηνούς. ταῦτα δὲ πράξας καὶ οἴκοι ἀντίγραφα καταλιπὼν, ᾤχετο στρατευσόμενος μετὰ Θρασύλλου.

897 γ'. Ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου ἐν Ἐφέσῳ, Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὰ γράμ-

[1] αὐτίκα T. [2] χιλίας T. R. A. [3] [δὲ] om. T. R. A. [4] τῇ γυναικὶ om. A.

Αὐτίκα δὲ ἐπίδειξεν etc.] Lege: ναυτικὰ δὲ ἐπίδειξεν etc. sic infra: φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμμάτων ἀπομείρασθαι. et paulo post: ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἐκτὰ τάλαντα πεπομισμένον ναυτικὰ, καὶ τετρακισχιλίας δραχμάς (sic et ibi legendum rursus, pro αὐτίκα). Ναυτικὰ τάλαντα et χρήματα ναυτικὰ sunt, quæ ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ ἐκδίδονται. Diog. Laertius init. Menippi: καὶ γὰρ ναυτικῷ τόκῳ δανείζειν καὶ ἐξενεχυριάζειν. quod δανείζειν ναυτικῶς vocat Idem in Zenone. Demosthenes Orat. I. contra Aphobum, ubi recenset opes a patre suo sibi reljotas, inter cætera refert: ναυτικὰ δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἐκδοσιν παρὰ Ποσίδ. Idem in Orat. adv. Lacriti paragraph. δανείζεσθαι ἐν τῇ ἐμπορίᾳ ναυτικὰ χρήματα. Proprie vero ἐκδεδομένα de pecunia in *Fenore nautico* posita. vide Harpocration. V. "Εκδοσις, et Salmasium de Modo Usurar. p. 192. MARKLAND.

Χιλίας] Quid? Anne μνᾶς, quod proxime præcedit? Cave credas. Maxime si cum Cant. διοχιλίας restituendum est. Rarissime, credo, cum XVI. vel etiam XXXIII. talenta dinumeranda veniunt (tot enim vel χίλιαι vel δισχίλιαι minæ conficiunt); per minas numerant. Tum autem præterea hujusmodi census ultra privati hominis, Diogitonis sc. fortunas excresceret: neque porro credibile est hominem frugi et mercatura exercitatissimum domi solummodo habere ad XII. talenta: foris mutuo data ad XXXIII. Non ausim pronunciare hic subesse δραχμάς. Sed subesse solet, et numeralia ita soluta et nude posita sæpissime pro drachmis intelliguntur. Ita Midias injuriam, quam Demostheni intulerat, MMM. drachmis redemit. Vide tamen, quo pacto eam rem retulere Βιόγραφοι. Ἐπίδοσις τοῖς ἐπὶ τῷ αὐτοῦ διοικήσει· αἱ δὲ τρισχίλιαι καθ' ἑαυτὰς οὐκ ἂν μοι δοκοῦσι τὴν Δημοσθένους ἀμβλῦναι ψυχείαν, ἐλπίζοντες καὶ δυναμένου περιγενέσθαι, Plutarch. Μειδίαν δὲ τὸν Ἀναγυράσιον κλέψαντα αὐτὸν ἐν τῷ Διονύσου χορηγοῦντα, εἰς ὑρίσιν καταστήσας λαβὼν τρισχιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης, Auctor Vit. Rhet. apud eundem Plutarchum. TAYLOR.

Τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι] Vel alterum ex Infinitivis delendum, vel sedes eorum mutandas arbitror. ἐπιδοῦναι enim accessionem denotat, insuper dare; et ultimo loco poni debere videtur, quando δοῦναι in eadem sententia occurrit. Sequitur: τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ κατίλιπε, καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ, etc. Duas ultimas voces cum Schotto omnino tollendas censeo. de Uxore enim jam ante absolverat, et ad Filiam transierat. eas videtur repetisse Librarius ex versu præcedenti. MARKLAND. τῇ γυναικὶ dele cum Schotto. TAYLOR. Sed cave ne faxis. Necessariæ sunt, omnique modo servandæ. Sed sic leg. et distinguendum est, ut distinxi: τῇ θυγατρὶ, *filiæ talentum in dotem constituit*. κατέλιπε δὲ καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ, sed et præter illud talentum, quod uxori in dotem constituit, si iterum nubere alicui vellet, eidem uxori suæ reliquit viginti minas — in usus vel sumptus quotidianos. REISK.

Διογείτων τὸν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς] *Diogiton quidem filiam de mariti morte celavit*. Hinc illustratur Matthæus XIII. 44. θησαυρῷ — ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε. *quem qui invenit homo, abscondit*, Vulgat. obscure. Vult Evangelista, *tacuit*, nihil dixit, πάντως ἔκρυψε

ματα λαμβάνει ἃ κατέλιπε σεσημασμένα, φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι. ἐπεὶ δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς καὶ ἐποίησαν τὰ νομιζόμενα, [1]τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν ἐν Πειραιεῖ διῃτῶντο· ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπιτήδεια· ἐκείνων δὲ ὑπολιπόντων, τοὺς μὲν παῖδας εἰς ἄστυ ἀνεπέμπετο, τὴν δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν ἐπιδοὺς πεντακισχιλίας δραχμὰς, χιλίαις ἔλαττον ὧν ὁ ἀνὴρ [2]αὐτῆς ἔδωκεν. ὀγδόῳ δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ πρεσβυτέρου τοῖν μειρακίοιν, καλέσας αὐτοὺς εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου καὶ τριάκοντα στατῆρας. ἐγὼ οὖν πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ 898
δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. καὶ ἕως μὲν εἶχον, οὐδέν μοι διέφερε· [3]νυνὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι· σὺ οὖν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴρ γεγένησαι, σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἕξεις τὰ ἐπιτήδεια.

δ'. Ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύοντες ᾤχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην ἦκον πρὸς ἐμὲ, οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι καὶ ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, κλαίοντες καὶ παρακαλοῦντές με μὴ περιιδεῖν αὐτοὺς ἀποστερηθέντας τῶν πατρώων μηδ' εἰς πτωχείαν καταστάντας, ὑβρισμένους ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν, ἀλλὰ βοηθῆσαι καὶ τῆς ἀδελφῆς [4]ἕνεκα καὶ σφῶν [5]αὐτῶν. πολλὰ ἂν εἴη λέγειν ὅσον πένθος ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. τελευτῶσα δὲ ἡ μήτηρ αὐτῶν ἠντιβόλει με καὶ ἱκέτευε συναγαγεῖν αὐτῆς τὸν πατέρα καὶ τοὺς φίλους, εἰποῦσα ὅτι, εἰ καὶ πρότερον μὴ εἴθισται λέγειν ἐν ἀνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτὴν ἀναγκάσει τῶν συμφορῶν περὶ τῶν σφε-

[1] τὸ T. [2] αὐτῇ ἐπίδωκεν A. [3] νῦν T. R. A.
[4] οὕνεκα T. R. A. [5] αὐτῶν om. T.

τὸ σῖγμα, omnes celavit de re inventa: quemadmodum hoc loco Lysias. Xenophon Ἀνάβ. I. 9. 19. καὶ ἃ σίτεσιτο αὖ τις, ἔλεγεν Κῦρος ἐπέστην. et quæ quisque possideret, ea Cyrum haudquaquam celarent. MARKLAND.

Τετελευτήντων] Et ἐτελευτήντων retineri potest, et ἐτελευτήντων subatitui. SYLBURG. TAYLOR. Ego equidem ἐτελευτήντων malim. REISK. Malim cum viris doctioribus ἐτελευτήντων. AUGER.

Αὐτῆς] Αὐτῇ. SYLBURG. Ego malim αὐτῇ ἐπίδωκεν. Nam in ejusmodi re verbum proprium est ἐπιδιδόναι, non simplex διδόναι. REISK.

Αὐτῆς τὸν πατέρα] Scribe: αὐτῆς. suum patrem. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ἀναγκάσει] Si quis malit ἀναγκάζει, per me licet. SYLBURG. Malit Scalig.

τέρων κακῶν δηλῶσαι πάντα πρὸς [1]ἡμᾶς. ἐλθὼν δ' ἐγὼ ἠγανάκτουν μὲν πρὸς Ἡγήμονα τὸν ἔχοντα τὴν τούτου θυ-
899 γατέρα, λόγους δ' ἐποιούμην πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιτηδείους, ἠξίουν [2]δὲ τοῦτον εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων. Διογείτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελε, τελευτῶν δὲ ὑπὸ τῶν φίλων ἠναγκάσθη.

ε'. Ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν, ἤρετο αὐτὸν ἡ γυνή, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτῃ γνώμῃ χρῆσθαι, ἀδελφὰς μὲν ὢν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ' ἐμὸς, θεῖος δὲ αὐτοῖς καὶ πάππος. καὶ εἰ μηδένα ἀν- 210
θρώπων ἠσχύνου, τοὺς θεοὺς ἐχρῆν σε φησὶ δεδιέναι· ὃς ἔλαβες μὲν, ὅτ' ἐκεῖνος [3]ἐξέπλει,
900 πέντε τάλαντα [4]παρ' αὐτοῦ, [5]παρακατεθήκην.
καὶ περὶ τούτων ἐγὼ θέλω τοὺς παῖδας παραστη-
901 σαμένη καὶ τούτους [6]καὶ τοὺς ὕστερον ἐμαυτῇ

[1] ὑμᾶς T. A. [2] δὲ καὶ τοῦτον A. [3] ἐξέπλει T. [4] παρ' αὐτοῦ om. R. A. [5] καταθήκην T. [6] καὶ τοὺς καὶ T.

TAYLOR. Ego aut ἀναγκάζω aut ἀναγκάσαι in optativo aor. 1. præferam. REISK.

Τοῦτον] Malim καὶ τοῦτον. IDEM.

Ἐξίλιστι] Potius Ἐξέπλει. TAYLOR. Lege literis transpositis, ἐξίκλει: quod supra dixit ἔχειτο στρατευόμενος. Dion. Halicarnasseus in Argumento Orationis: Διόδοτος, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ὑπὸ Γλαυκίππου ἄρχοντος, διαθήκας ἐποιήσατο. Patet quoque emendatio ex voce ἔλαβες. si enim scripsisset ἐξέλιπε, dixisse debuit εἶχες, non ἔλαβες. Talis literarum confusio corrupit, nisi fallor, locum Aeter. XVII. 14. Εἰδότες δὲ τὸν τὴν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἐπὶ τὴν Θάλασσαν. Diu suspicatus faceram proprium nomen Urbis alicujus vel Regionis latere sub isto Θάλασσαν. non enim Lucas de Paulo solet tam vage et indeterminate scribere, ut ad *mare* eum mitti dicat sine mentione *cujusnam* maris, vel quid ibi *facturus*, et *quo* deinde profecturus. Si Lucas scripsisset: *dimiserunt Paulum, ut iret ad* MONTES, nonne aliquis quæreret, ad *quosnam* montes, et *quid* ibi *agere* destinasset? Pro Θάλασσαν igitur conjeceram Θεσσαλίαν: quam Conjecturam firmatam deprehendi a Beza vetustissimo Cod. Cantabrigiensi, cum. 15. οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν. deinde Codex iste addit: παρῆλθε δὲ τὴν Θεσσαλίαν διαλύσας εἰς αὐτὴν παρέξαι τὸν λόγον. praeterüit autem THESSALIAM: prohibebatur enim illis prædicare verbum. unde clare patet Θεσσαλίαν antiquitus lectam fuisse in com. præcedenti: aliter enim ineptum et extra rem erit istud scholion. quare enim Paulum in *Thessalia* potissimum prohibitum fuisse prædicare narrarat Annotator iste, si nulla ante facta *Thessaliæ* mentio? cur non in *Beotia*, per quam, vel in *Attica*, per partem cujus, neque necesse habuit transire, antequam Athenas perveniret? Lucas igitur hoc dicere mihi videtur: Christiani Berœenses dissuadebant Paulum proposito eundi in *Thessaliam*, ut ibi Christum prædicaret. quando autem Thessaliam advenit, prohibitus forte fuit a Sp. Sancto (vide c. XVI. 6. 7.), quia tunc Athenas destinabatur. recta igitur Athenas pergit, usque quas eum comitati sunt deductores Berœenses. Ὡς denotat *propositum*, ut apud Xenophontem Ἀναβ. I. 1. 3. συλλαμβάνει Κῦρον, ὡς ἀπολοῦντα. consilio interficiendi. et in Orat. de Agesil. p. 652. Ἀθρεῖτον πολὺ στρέψαντα, ὡς ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Thucydides V. 3. ἥκειν σπένδεσθαι τὸν Ἄδαν, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. vide Segm. VI. et ita passim. Ille, et cæteri fere Græci Scriptores. Porro: idem error insederat Max. Tyrium Dissert. XXX. p. 316. ed. Cantabr. ὁ Θάλαττα ἐπαλύζεται, ὁ Λέτης φλέγεται. sed restituit Stephanus, ὁ Θεσσαλὸς ἐπαλύζεται, ex pari loco Dissert. XXV. MARKLAND.

Καὶ τοὺς καὶ ὕστερον] F. καὶ τοὺς ὕστερον

γενομένους, ὀμόσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς. καίτοι οὐχ οὕτως ἐγώ εἰμι ἀθλία, οὐδ' οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι χρήματα, ὥστ' ἐπιορκήσασα κατὰ τῶν παίδων τῶν ἐμαυτῆς τὸν βίον καταλιπεῖν, ἀδίκως δὲ ἀφελέσθαι τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν. ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κεκιρνημένον [1] ναυτικὰ καὶ τετρακισχιλίας δραχμάς. καὶ τούτων τὰ γράμματα [2] ἀπέδειξεν' ἐν γὰρ τῇ [3] διοικήσει, ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ διῳκίζετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν, τοὺς παῖδας ἐπι- 902
τυχόντας ἐμβεβλημένῳ [4] τῷ βιβλίῳ ἐνεγκεῖν πρὸς ταύτην· ἀπέφηνε δ' αὐτὸν [5] ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμένον ἐγγύους ἐπὶ τούτῳ δεδανεισμένας, καὶ ἑτέρας διακοσίας δραχμὰς καὶ ἕνδεκα στατῆρας ἀξίαν· φοιτᾶν δὲ καὶ σῖτον αὐτοῖς ἐκ Χερρονήσου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. ἔπειτα σὺ ἐτόλμησας 903
ἔφη εἰπεῖν ἔχων τοσαῦτα χρήματα, ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε καὶ τριάκοντα στατῆρας; [6] ἃ παρ' ἐμοὶ [7] καταλει-

[1] αὐτίκα T.
[2] ἐνέδειξεν T. R. A.
[3] διοικήσει T.
[4] τῷ om. T. R. A.
[5] εἴκοσι A.
[6] ἄντερ ἐμοὶ T. ταῦτα ἐμοὶ A.
[7] καταλειφθέντας A.

π. τ. λ. TAYLOR. Scribe, καὶ τοὺς ὕστερον, omisso ultimo καί. Paulo post pro αὐτίκα supra monui legendum ναυτικά. MAPPELAND.

Ὅταν ἀν αὐτὸς λέγῃς] F. ἔταν ἂν αὐτὸς δίλῃς. TAYLOR. Bene habet λέγῃς, tantundem valens atque κελεύῃς. apud quascunque tandem tribunal, vel templum, tu mihi aias jurandum esse, h. e. me jubeas jurare. REISK.

Ἑπτὰ τάλαντα — καὶ τετρακισχιλίας δραχμὰς] Supra ἑπτὰ τάλαντα, καὶ τετρακόσια μνᾶς. Sed perinde est, ut alibi in superioribus notavi. Ita et hæc quoque concordant, quæ modo dicenda erant: σὺν ἐτόλμησας εἰπεῖν — ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα στατῆρας. cum prius dixerat: ἔφη Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου, καὶ τριάκοντα στατῆρας. TAYLOR.

Τῇ διοικήσει] Imo τῇ διοικήσει. nec videri debet hoc ταυτολόγων, ut nec illud Æschinis p. 152. ed. Lips. περὶ τῶν διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλαις. Mox legitur in cod. Helmst. τῷ βιβλίῳ, sed melius fortasse τῷ (enclitice) βίβλ., id est, τιν. MATTHÆI.

Διῳκίζετο] Ad Diogitonem redit. REISK.

Τοὺς παῖδας] ξυνίβη τοὺς παῖδας, aut simile. SCHOTT. Quod verum videtur. MAPPELAND. Nihil hic deest, sed est oratio obliqua, qualis est referentium ab aliis dicta, ápta ex. ἴφη præmisso et hic subaudiendo. aiebat illa mulier, narrat Diogitonis reperisse schedas inter transmigrandum ex alia domo in aliam abjectas, vel amissas, illasque ad se attulisse, mulierem puta hanc nientem. REISK.

Πρὸς ταύτην] Imo vero πρὸς αὐτὴν vel πρὸς ἑαυτήν. IDEM.

Ἐγγύους] F. ἐγγείους. creditas super fundis in terra continente. IDEM.

Ἐπὶ τούτῳ] Subaudi τῷ χωρίῳ, vel εἰσομένην, opponitur hoc fœnus τοῖς ναυτικοῖς χρήμασιν. Fœnus nauticum multo erat gravius, quam terrestre, seu illud, quod penditur de fundis et immobilibus. IDEM.

Ἑτέρας διακοσίας δραχμὰς] Mirum ni hæ sint ipsissimæ MM. drachmæ (ut legendum esse supra monui), quæ ne pro totidem minis computentur, dudum intercessi. TAYLOR.

Ἄντερ ἐμοὶ καταλειφθέντα, ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέπλευσε etc.] Lego: ἅντε εἰ μὴ καταλείφθη, εἶτα ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέπλευσε ἀν δυνατὸς ἦν — ἂς ἐκείνος παρά σοι κατέθετο; quæ quæ si non reliquæ facio-

φθέντα ἐκείνου τελευτήσαντος [1]ἐγώ σοι ἔδωκα. καὶ [2]ἐκβαλεῖν τούτους [3]ἠξίωκας θυγατριδοῦς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὑτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδήτους, οὐ μετὰ ἀκολούθου, οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων, οὐ μετὰ τῶν ἐπίπλων ἃ ὁ πατὴρ αὐτοῖς κατέλιπεν, οὐδὲ μετὰ τῶν παρακαταθηκῶν ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο. καὶ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητρυιᾶς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ποιεῖς· τοὺς δ' ἐμοὺς ἀδικεῖς, οὓς ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν ἀντὶ πλουσίων πτωχοὺς ἀποδεῖξαι προθυμῇ. καὶ ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις οὔτε τοὺς θεοὺς φοβῇ, οὔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα [4]τὴν συνειδυῖαν αἰσχύνῃ, οὔτε τοῦ ἀδελφοῦ μέμνησαι, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων. τότε μὲν οὖν, ὦ
904 ἄνδρες δικασταί, πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ῥηθέντων, οὕτω διετέθημεν [5]πάντες οἱ παρόντες ὑπὸ τῶν τούτῳ πεπραγμένων καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκείνης, ὁρῶντες μὲν τοὺς παῖδας οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι δὲ τοῦ ἀποθανόντος, ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας τὸν ἐπίτροπον κατέλιπεν, ἐνθυμούμενοι δὲ ὡς χαλεπὸν ἐξευρεῖν ὅτῳ χρὴ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πιστεῦσαι τινά, ὥστε, ὦ ἄνδρες δικασταί, μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγξασθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἧττον τῶν πεπονθότων ἀπιόντας οἴχεσθαι σιωπῇ. [6]πρῶτον μὲν οὖν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες.

[7]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Ἀξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τῷ λογισμῷ προσέχειν τὴν νοῦν, ἵνα τοὺς μὲν νεανίσκους διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμφορῶν ἐλεήσητε, τοῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις ἄξιον

[1] ἐγώ σοι --- τούτους om. T. A. [2] ἐκβάλλειν R. [3] ἐξίωσας T. A. [4] τὴν συνειδυῖαν om. T. [5] πάντες om. T. [6] πρῶτον --- μάρτυρες om. A. [7] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om. T. R. A.

sent, num ideo tu, ille mortuo, nepotes tuos ex filia ejeceres ex ædibus suis — sine fideicommissi, quæ pater eorum apud te deposuerat? Hanc locum, ut mutilum, asteriscis insignivit Vanderheidius, præeunte Schotto: sed sane et integra jam omnia esse puto. MARKLAND.

Τῶν δ' ἅπασι τοῖς πολίταις] Opinor: δ' ἐν ἅπασι τοῖς πολίταις, inter omnes cives. IDEM.

ὀργῆς ἠγήσησθε. εἰς τοσαύτην [1]γὰρ ὑποψίαν Διογείτων πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίστησιν, ὥστε μηδὲ ζῶντας μηδὲ ἀποθνήσκοντας μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν· ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἔξαρνος γενέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας [2]ἔχειν, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν ἑπτὰ 905
τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑπτακισχιλίας δραχμὰς ἀποδεῖξαι. καὶ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀναισχυντίας, ὥστε οὐκ ἔχων [3]ὅποι στρέψειε τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον [4][ἱμάτια] καὶ εἰς κουρεῖον οὐκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα οὐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα, συλλήβδην δὲ παντὸς τοῦ χρόνου πλεῖον ἢ τάλαντον [5]ἀργυρίου. εἰς δὲ τὸ μνῆμα τοῦ πατρὸς οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν, τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις [6]λελογίσθαι. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, — οὐκ ἄτοπον γάρ μοι δοκεῖ καὶ περὶ τούτου μνησθῆναι — 906
211 ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφαινεν ἐωνημένον ἀρνίον, καὶ τούτων τὰς ὀκτὼ δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ' [7]ὧν ἡμεῖς οὐχ ἥκιστα ὠργίσθημεν. οὗτος, ὦ ἄνδρες, ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἧττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους· λίαν γὰρ φανερὰν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυσιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἑορτὰς καὶ θυσίας ἐλογίσατο αὐτοῖς πλέον ἢ τετρακισχιλίας δραχμὰς ἀνηλωμένας, ἕτερά τε παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο, ὥσπερ

[1] δ' T.
[2] , ἰλθεῖν εἰς T. A.
[3] ὅπου T. R. A.
[4] uncos om. T. ἱμάτια om. A.
[5] ἀργυρίου λελόγισται. A.
[6] λελογίσθαι om. A.
[7] ᾧ A.

Ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν] Forte πιστεύσειν, ut de re futura. nisi malis πιστεῦσαι δεῖν. IDEM. Malim πιστεύσειν. AUGER.

Ὁμολογήσας ἔχειν, εἰς δύο παῖδας —] Sic correxi. Sententia est: Tandem aliquando vix et aegre fassus, se habere, (vel penes se esse). retulit in acceptis expensisque pro duobus liberis eorumque una sorore —. REISK.

Ὁμολογ., ἰλθεῖν] Junge cum ἀποδεῖξαι, *venire ostendere*, Gallice *venir montrer*. AUGER.

Εἰς γναφεῖον ἱμάτια] Εἰς γναφεῖον καὶ εἰς ἱμάτια. SCAL. Sylburgius legit: εἰς γναφεῖον ἱματίων. quod si admittatur, legi quoque debet κειρὰν, *tonsuram*, pro κουρεῖον. Forte: καὶ εἰς γναφεῖον, ἱματιά τε, καὶ εἰς κουρεῖον, οὐκ ἦν etc. Mox, pro τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι, Schottus conjicit αὐτὰς. perperam: et recte habet αὐτῶν. sic infra: τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι λελόγισται. MARKLAND.

Αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι] Videtur sic leg. τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι, *partem dimidiam sibi imputat*, hoc est, alteras XXV. minas de suo erogasse, et fratris memoriae condonasse, τὸ δὲ τούτοις λελόγισται, alteras autem XXV. minas illis, nepotibus suis e filia et fratre, imputat, et in rationem expensorum refert. REISK.

Ἐφ' ὧν] Rectius ἐφ' ᾧ. SYLBURG.

διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν παίδων καταλειφθεὶς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειε καὶ πενεστέρους ἀντὶ πλουσίων ἀποφήνειε, καὶ ἵνα, εἰ μέν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνου μὲν ἐπιλάθωνται, τῷ δ', ἐπεὶ τῶν πατρώων εἰσὶν ἀπεστερημένοι, πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβούλετο δίκαιος εἶναι περὶ τοὺς παῖδας, ἐξῆν αὐτῷ, κατὰ τοὺς νόμους οἳ κεῖνται περὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, [1] μισθῶσαι τὸν οἶκον,
907 [2] ἀπηλλαγμένος πολλῶν πραγμάτων, ἢ γῆν [3] πριάμενος ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν. καὶ ὁπότερον τούτων ἐποίησεν, οὐδενὸς ἂν ἧττον Ἀθηναίων πλούσιοι ἦσαν. νῦν δέ μοι δοκεῖ οὐδεπώποτε διανοηθῆναι ὡς φανερὰν καταστήσων τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἔξων τὰ τούτων, ἡγούμενος δεῖν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων.

ζ'. Ὁ δὲ πάντων δεινότατον, ὦ δικασταί· οὗτος γὰρ συντριηραρχῶν Ἀλέξιδι τῷ Ἀριστοδίκου, φάσκων δυοῖν δεού-
908 σας πεντήκοντα μνᾶς ἐκείνῳ συμβαλέσθαι, τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι λελόγισται, οὓς ἡ πόλις οὐ μόνον παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὰν δοκιμασθῶσιν, ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἁπασῶν τῶν λειτουργιῶν. οὗτος δὲ πάππος ὢν παρὰ τοὺς νόμους τῆς ἑαυτοῦ τριηραρχίας παρὰ τῶν θυγατριδῶν [4] αὐτοῦ τὸ ἥμισυ πράττεται. καὶ οὐκ ἐμέμψας

[1] μισθώσασι R. [2] ἀπηλλαγμένους T. R. ἀπηλλαγμένῳ A. [3] πριαμένους T. R. πριαμένῳ A. [4] αὐτῷ em. T. R. A.

Εἰσὶν] Aut ante, aut post hoc voc. deest ὑπ' αὐτοῦ. REISK. AUGER.

Ἀπηλλαγμένους] Ἀπηλλαγμένῳ. SCHOTT. Conjeceram ἀπηλλαγμένῳ, ut ad αὐτῷ referretur, non ad τοῖς δυναμένοις. Quod si verum sit (et verum puto), legi mox debet πριαμένῳ quoque, non πριαμένους. MARKLAND. Etiam Taylor malebat πριαμένῳ. verum non in ἀπηλλαγμένους, neque in πριαμένους est vitium (nam illa duo quidem vocabula labe carent), sed est in v. μισθῶσαι, pro quo dedi de meo μισθώσασι in dativo plur. participii aor. 1. μισθώσασιν ἀπηλλαγμένοις idem est atque ἀπηλλαγμένῳ διὰ τοῦ (vel διὰ τὸ) μισθῶσαι. Dativi autem hi apti sunt e τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τοῖς δυναμένοις τῶν ἐπιτρόπων. Idem est, ac si dixisset: ἐξῆν αὐτῷ τρέφειν τοὺς παῖδας ποιοῦντι κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους τοῖς ἐπιτρόποις (εἴτε ἀδύνατοί εἰσιν οἱ ἐπίτροποι, εἴτε δύνανται καὶ πλουτοῦσιν αὐτοὶ), τρέφειν τοὺς παῖδας καὶ οὕτως ἀπηλλάχθαι πολλῶν πραγμάτων, ἢ διὰ τοῦ μισθοῦν τὸν οἶκον, ἢ διὰ τοῦ πρίασθαι γῆν. poterat Diogiton suos nepotes alere e reditibus, si fecisset prout concedunt leges tutoribus (sive illi pauperes, sive divites sunt), ut faciant, nempe, ut pupillos suos alant, e reditibus bonorum, pupillis a patribus relictorum, sive substantiam universam pro mercede annua elocaverint, sive fundos cosmerint pro nummis in hæreditate relictis. [Malim nunc legi ἀπηλλάχθαι. *In Var. Lect.*] REISK.

Τῷ Ἀριστοδίκου] Fratri puta, non filio. Id quod e p. 625. 10. patet. IDEM.

Ἐκείνῳ συμβαλέσθαι] una cum illo contulisse. AUGER.

Τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι] Aut τοῖς cum τούτοις est mutandum, aut potius τοῖς παισὶν ὑ. οὖ. pueris hisce tametsi orbi essent. item legi posset: τοῖς παισὶν ἀδελφιδοῖς (vel θυγατριδοῖς) καὶ ὀρφανοῖς οὖσι. tametsi sui nepotes ex fratre vel filia, iique orbi essent. REISK.

εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα δυοῖν ταλάντοιν, ὅτε μὲν [1]ἀπέστελλεν, ἔλεγε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν ὅτι τῶν παίδων ὁ κίνδυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιπλασίασεν, αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι. [2]καίτοι εἰ μὲν τὰς ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει, ὅπη μὲν ἀνήλωται τὰ χρήματα, οὐ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγγράψει, ῥᾳδίως δὲ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων αὐτὸς πλουτήσει. καθ' ἕκαστον μὲν οὖν, ὦ δικασταί, πολὺ ἂν εἴη ἔργον πρὸς ὑμᾶς λογίζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ γράμματα, μάρτυρας ἔχων ἡρώτων Ἀριστόδικον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλέξιδος — αὐτὸς γὰρ ἐτύγχανε τετελευτηκὼς — εἰ ὁ λόγος αὐτῷ εἴη τῆς τριηραρχίας· ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι· καὶ 909
ἐλθόντες οἴκαδε εὕρομεν Διογείτονα [3]τέτταρας καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς τὴν τριηραρχίαν. οὗτος δὲ ἐπέδειξε δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μνᾶς ἀνηλωκέναι, ὥστε τούτοις λελογίσθαι [4]ὅσονπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῷ γεγένηται. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεποιηκέναι περὶ ὧν αὐτῷ οὐδεὶς σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχείριζεν, ὃς ἃ δι' ἑτέρων ἐπράχθη καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων ψεύδεσθαι, ἐτόλμησε ψευσάμενος τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυγατριδοῦς ζημιῶσαι; καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ δικασταί· ἐγὼ δ' ὅσα τελευτῶν ὡμολόγησεν αὐτὸς ἔχειν χρήματα, ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς, ἐκ τούτων αὐτῶν λογιοῦμαι, πρόσοδον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων, καὶ θήσω ὅσον οὐδεὶς πώποτε ἐν τῇ 910
πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν καὶ παιδαγωγὸν καὶ θεράπαιναν χιλίας δραχμὰς ἑκάστου ἐνιαυτοῦ, [5]μικρῷ

[1] ἀπέστειλεν T. A. [2] καὶ μέντοι T. [3] τετταράκοντα T. [4] ὅσον ὅπερ T. [5] μικρὸν T.

Τὰ γράμματα] Rationem gestæ tutelæ. MARKLAND. IDEM.

Τετταράκοντα] Lege τέτταρας cum Cantabrig. et Schotto. TAYLOR. Sic mox: ἐτόλμησε ψευσάμενος, τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυγατριδοῦς ζημιῶσαι. de eadem summa utrobique agitur.

Ὅσον ὅπερ] Ὅσονπερ. TAYLOR. Sylburgius: ὅσον ὑπὲρ ὅλων etc. pro toto illo negotio in universum. Verum puto, ὅσονπερ. MARKLAND.

Περὶ τούτων] Παρὰ τούτων. SYLBURG. Sine necessitate. REISK.

ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμὰς τῆς ἡμέρας. ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν αὗται γίνονται ὀκτακισχίλιαι δραχμαί, καὶ ἀποδείκνυνται, ἐξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων καὶ εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν δύναιτο ἀποδεῖξαι οὔθ' ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἀπολωλεκὼς, οὔτε ζημίαν εἰληφὼς, οὔτε χρήσταις ἀποδεδωκὼς[1] * * *

[1] asteriscos om. T. R. A.

Τῶν ἑπτὰ ταλάντων] Ista septem talenta modo in initio computi erant VII *cum* XL *minis:* quæ nescio quo pacto ex hoc loco exoiderunt. Ecce enim

	Tal.	Min.
	7	40
Subduct. 8000 drachm.	1	20
Residuum erit —	6	20

TAYLOR.

Τῶν ἑπτὰ ταλάντων, καὶ εἴκοσι μναῖ] Deesse hic quædam ad calculum animadvertimus. SCHOTT. Recte. nempe desunt voces τῶν τετταράκοντα μνῶν post εἴκοσι μναῖ· quippe 6000 drachmæ efficiunt 60 minas, seu Talentum Atticum: 2000 vero drachmæ, Viginti minas. Si igitur ex Septem Talentis deducas 6000 drachmas, et ex Quadraginta minis 2000 drachmas, restabunt Sex Talenta et Viginti minæ. Eodem recidet, si legas: καὶ ἀποδείκνυται ἐξ τάλαντα περιόντα, καὶ εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν etc. omissis vocibus τῶν ἑπτὰ ταλάντων, quæ Marginali notæ forte debentur. MARKLAND.

Ἀπολωλεκὼς] Post ἀπολωλεκὼς videtur οὐδὲν deesse. REISK. Sub. τὰ χρήματα, vel aliud quid. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Λύσης συνηγορεῖ, ἐν ᾧ πείθει τοὺς Ἕλληνας ἀγομένους Ὀλυμπιάσι τῆς πανηγύρεως ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον τῆς ἀρχῆς καὶ Σικελίαν ἐλευθερῶσαι, ἄρξασθαί τε τῆς ἐχθρᾶς αὐτόθι μάλα, διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράννου σκηνὴν χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ καὶ ἄλλῳ πλούτῳ πολλῷ πεποσμημένην. Ἐπεμψε γὰρ θεωρὸς εἰς τὴν πανήγυριν ὁ Διονύσιος ἄγοντας θυσίαν τῷ Διΐ· μεγαλοπρεπὴς τε κατασκευὴ τῶν Διωρῶν ἐγίνετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελὴς, ἵνα Σευ-
Pag. ed. H. Steph. μασθείη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. ταύτην λαβὼν τὴν ὑπόθεσιν τοιαύτην ποιοῦ- Pag. ed. Reisk.
ται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. Dionys. Halic. in Lysia.

212 α'. ΑΛΛΩΝ τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὦ 911
ἄνδρες, ἄξιον Ἡρακλέους μεμνῆσθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε δι' εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν γὰρ τῷ τέως χρόνῳ ἀλλοτρίως αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέκειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράννους ἔπαυσε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ἐκώλυσεν, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλοτιμίαν δὲ [1] πλούτῳ, γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ
τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τούτων ἁπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ συνέλ- 912
θωμεν, τὰ μὲν ὀψόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι· ἡγήσατο γὰρ τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν [2] γενέσθαι τοῖς Ἕλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο· ἐγὼ δὲ ἥκω οὐ μικρολογησόμενος οὐδὲ περὶ τῶν ὀνομάτων μαχού-

[1] πλούτου A. [2] γενήσεσθαι A.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ] Præter Dionys. Halic. qui nobis conservavit luculentum hoc fragmentum, memorant Theo c. 1. et Diod. Sic. ad Olymp. XCVIII. Μετὰ δὲ ταῦτα διεγίλιον τὸν Διονύσιον, καὶ κατηγόνισεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τινὰς τολμῆσαι διαρπάζειν τὰς σκηνάς. καὶ γὰρ Δυσίας ὁ ῥήτωρ τότε διατρίβων ἐν Ὀλυμπίᾳ περιετρίψατο τὰ πλεῖστα μὲν προσδίχεσθαι τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοὺς ἐξ ἀσεβεστάτης τυραννίδος ἀπεσταλμένους θεωρούς. ὅτι καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν λόγον ἐπιγεγράφηται ἀνίγω. TAYLOR.

Πλούτῳ] Lege πλούτου. TAYLOR. Varius πλούτου, ut σωμάτων ἀγῶνα, et γνώμης ἐπίδειξιν, casu secundo. Orat. II. ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου. MARKLAND. Bene habet vulgata. genitivus si debebit hic obtinere, malim πλούτων. REISK.

Ἐν τῷ καλλίστῳ] Sub. τόπῳ, quod addit Contius. AUGER.

Ἡγήσατο γὰρ — ἀρχὴν γενέσθαι] Vel γενήσεσθαι, vel ἀρχὴν ἂν γενέσθαι, opinor legendum. MARKLAND. Etiam Matthæi V. C. γενήσεσθαι adscripserat. Sæpissime tamen aoristus vicem futuri gerit. REISK.

Ὀνομάτων] Pungit philosophos, quorum plerumque pugnæ super merjs vocabulis. IDEM.

μενος. ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα, ἔργα μὲν εἶναι [1]σοφιστῶν λίαν
913 ἀχρήστων καὶ σφόδρα ζίου δεομένων, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἀξίου περὶ τῶν μεγίστων συμβουλεύειν, ὁρῶν οὕτως αἰσχρῶς διακειμένην τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀναστάτους γεγενημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν ἐπάσχομεν, στέργειν ἂν ἦν ἀνάγκη τὴν τύχην· ἐπειδὴ δὲ διὰ στάσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν, πῶς οὐκ ἄξιον τῶν μὲν παύσασθαι τὰ δὲ κωλῦσαι, εἰδότας ὅτι φιλονεικεῖν μέν ἐστιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα [2]πονούντων. ὁρῶμεν γὰρ τοὺς κινδύνους καὶ μεγάλους
914 καὶ πανταχόθεν περιεστηκότας· ἐπίστασθε δὲ ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίας, τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων, ναῦς δὲ πολλὰς [3]μὲν αὐτὸς κέκτηται, πολλὰς δ' ὁ τύραννος τῆς Σικελίας. ὥστε ἄξιον τὸν μὲν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι, τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι, καὶ περὶ μὲν τῶν παρελημμένων αἰσχύνεσθαι, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι δεδιέναι, καὶ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, οἳ τοὺς μὲν βαρβάρους

[1] σοφὰ τῶν λίαν χρειστῶν T. [2] τῶν αὐτῶν T. R. τῶν ἀτυχούντων A.
[3] μὲν om. T. R. post αὐτὸς ponit A.

Χρειστῶν] Ad nomin. χρήστης referri voluit Sylburg. TAYLOR. Conjicio: ἔργα μὲν εἶναι σοφιστῶν λίαν ἰρισταιῶν (vel ἰριστῶν), καὶ σφόδρα ζίου δεομένων. *arbitror enim haec esse sophistarum valde contentiosorum, et victus valde indigentium.* Aristocles apud Eusebium Praep. Evang. XV. 1. σοφισταὶ, καὶ ἰριστικοὶ, καὶ ῥήτορες. Dion. Halicarnassensis in Isocrate: παφυμίσην δὲ παραλαζὼν τὴν ἄσκησιν τῶν λόγων ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφιστῶν, πρῶτος ἰχώρησεν ἀπὸ τῶν ἰριστικῶν τε καὶ σοφιστικῶν ἐπὶ τοὺς πολιτικούς. ita legendum puto pro, καὶ φυσικῶν. Ex Diog. Laertio Lib. IX. Vit. Protagorae: καὶ πρῶτος — σόφισμα τοῖς πραγματολογοῦσι προσήγαγε· καὶ τὴν διάπυρον ἀφεὶς, περὶ ταύτης διελήχθη. καὶ τὸ τῶν ἐριστικῶν γένος τῶν ἰριστικῶν ἐγύμνωσεν. Quin et scripsit Protagoras τέχνην ἰριστικῶν, teste eodem Laertio. Legi quoque potest ἀχρήστων pro χρειστῶν. MARKLAND. Ego dedi σοφιστῶν λίαν ἀχρήστων. *sophistarum ineptorum, nulli rei utilium.* REISK.

Ἐπειδὴ δὲ] Scil. ταῦτα πάσχομεν. quanquam nullus dubito, nonnihil hic deesse. IDEM.

Τῶν μὲν — τὰ δὲ] Malim τῆς μὲν, scil. στάσεως, et τὰ δὲ, scil. φιλονεικίαν. Pro κωλῦσαι nescio an κολοῦσαι leg. sit. IDEM.

Γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα, τῶν αὐτῶν] Οὐ τῶν αὐτῶν. CONT. Nisi fallor, scripsit Lysias τῶν ἀτυχούντων, non τῶν αὐτῶν, et forte ἐστι τῶν εὖ πραττόντων. *risori et contendere solent rebus secundis utentes: qui vero in adversis sunt, quid optimum factu sit, consulere.* Huc tendit Ratio, et confirmant sequentia. Mox, δαπανᾶσθαι significatione activa sumendum, *pecuniam insumere;* ut Orat. XXV. πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως ἀφορολογήτων ἀναλισκόντων. Interpres Brabantius male vertit: *consumi et deleri.* MARKLAND. Videtur sic ferme leg. γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα τῶν δεδιότων περὶ αὐτῶν, aut τῶν ἐν κινδύνῳ καταστάντων. *consilia autem capessere sapientissima, est hominum de se sollicitorum, aut in discrimine versantium.* REISK. Pro τῶν αὐτῶν dedi de meo τοιούτων.

Πολλὰς αὐτὸς] Malim μὲν interpositi. IDEM. αὐτὸς, nec Persarum. AUGER.

ἀπαίρησαν τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας τῆς σφετέρας αὐτῶν ἀστερῆσθαι, τοὺς δὲ τυράννους ἐξελάσαντες κοινὴν ἅπασι τὴν ἐλευθερίαν κατέστησαν.

β. Θαυμάζω δὲ Λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα, τίνι ποτὲ γνώμῃ χρώμενοι παιομένην τὴν Ἑλλάδα περιορῶσιν, ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἀδίκως καὶ διὰ τὴν ἔμφυτον ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην, μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀκατάθητοι καὶ ἀτείχιστοι καὶ ἀστασίαστοι καὶ ἀπτητοι καὶ [1] τρόπαις αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς χρώμενοι· ὧν ἕνεκα ἐλπὶς ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς [2] κεκτῆσθαι, καὶ ἐν 915
τοῖς παρελληλυθόσι κινδύνοις σωτῆρας γενομένους τῆς Ἑλλά-

[1] τόποις Τ. [2] κεκτήσεσθαι A.

Τὴν πρὸς τὴν πόλεμον ἐπιστήμην] Num τὴν τῶν περὶ τὸν πόλ. ἐπιστ. Reisk.

Τόποις δὲ τοῖς αὐτοῖς] Lege: τρόποις. *moribus.* quod, de Lacedæmoniis dictum, probatione non indiget. Quæ vero præcedant sic distingui debent: ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων (οὐκ ἀδίκως, καὶ διὰ — ἐπιστήμην), μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀκατάθητοι etc. quæ ultima Vanderheidius sic vertit: *soli vero portu careant.* Miror, unde hanc interpretationem expiscatus est. Vult Lysias: *soli vero ex omnibus Græcis terram habitantes vastationibus hostilibus non obnoxiam,* vel, *quæ non vastata fuit;* (vide Hesychium V. ἀκατάθητος) unde Epaminondas apud Ælianum Var. Hist. XIII. 42. dicit: *Laconicam πεντακοσίοις ἐναυτοῖς ἀβλάπτου οὖσαν, per quingentosannos non vastatam.* scil. usque ad tempora sua, quæ seriora erant hujus Orationis scriptione. Demades: *ὁ δὲ περίπλεων ἀνάρχατος ἐν πολέμοις σάλπιγγος ἐὐφόνου, βοιωτὸς ἐν τῇ Λακωνικῇ στρατοπεδεύοντας εἶδεν.* loquitur de pugna Leuctrica. Dinarchus adv. Demosthenem: *τότε τὸν ἐν Λεύκτροις μάχην νικήσαντα ὑπὸ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὸν ἀπόρθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλεν.* Archidamus apud Isocratem p. m. 245. *ἐν γὰρ τοῖς ἐπικαίροις χρόνοις, οὐδένες πώποτε πειρῶντες ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσέβαλον.* de Laconica loquitur. Æschines κατὰ Τιμάρχ. §. λε'. οὐ πόλιν (l. πολὺν) *χρόνον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον εἰπόντα, τοιούτους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλους χρήσεται.* Thucydides quoque ad hanc Lacedæmoniorum felicitatem alludit lib. VIII. segm. 24. et Max. Tyrius Dissert. XXXIII. p. 346. Edit. Cantabr. vocat Spartam *πόλιν ἀθάνατον πολεμίων, ἀθάνατον ξυμπάντων ἀνθρώπων.* unde Xenophon narrat Ἑλλην. lib. VI. 5. 28. post pugnam Leuctricam, quando Thebani Laconicam vastabant, mulieres Spartanas *ne fumum quidem aspicere sustinuisse, ἅτε οὐδέποτε ἰδοῦσαι πολεμίους, quippe quæ hostes nunquam vidissent.* et magnus inde honor Thebanis, ὅτι πεποιηκότες τὴν χώραν τῶν Λακεδαιμονίων ἔφαινοντο, ut refert Idem Ἑλλην. VII. 1. 35. Patet jam, quare ἀπόρθητοι hic dicantur Lacedæmonii. Sit igitur ut Laconica, secundum Epaminondæ dictum, ἀπόρθητος et ἄβλητος fuerit per 500 annos, nempe usque ad pugnam Leuctricam, seu Olympiad. CII. Justinus enim, qui lib. III. refert, Periclem (multis annis ante Epaminondam) "Spartanorum agros vastasse, et totam Spartam deprædatam esse," refellitur a Perizonio ad Æliani locum modo citatum. Sed quomodo refellemus Thucydidem? qui lib IV. 41. narrat, Messenios, anno VII Belli Peloponnesiaci, seu Olympiad. LXXXVIII. 4. *agrum Laconicum latrociniis infestasse* (λῃΐζειν) *maximisque maleficiis affecisse.* et notat rem hanc novam Lacedæmoniis contigisse: *οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀμαθεῖς* (potius ἀπαθεῖς) *ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας, καὶ τοῦ τοιούτου πολέμου, — οὐ ῥᾳδίως ἔφερον. Lacedæmonii vero, quod superiore tempore latrocinia et hujusmodi bellum non experti fuerant, ægre ferebant.* vide et V. 14. ubi iterum meminit λῃστευομένης τῆς χώρας. Non igitur, ut videtur, ἀβλήτους Laconica usque ad tempora Epaminondæ. nisi dicendum sit, has incursiones non adeo magni momenti fuisse nec inter vastationes numerari dignas. Markland.

Κεκτῆσθαι] Malim κεκτήσεσθαι in futuro tertio. Reisk.

916 δος περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι. οὐ τοίνυν ὁ ἐπιὼν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων· οὐ γὰρ ἀλλοτρίας δεῖ τὰς τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς νομίζειν ἀλλ' οἰκείας, οὐδ' ἀναμεῖναι ἕως [1] ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἡμᾶς αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων ἔλθωσιν, ἀλλ' ἕως ἔτι ἔξεστι, τὴν ταύτων ὕβριν κωλῦσαι. τίς γὰρ οὐκ [2] ἂν ἠνορῶν ἐν τῷ πρὸς ἀλλήλους πολέμῳ μεγάλους αὐτοὺς γεγενημένους; ὧν οὐ μόνον αἰσχρῶν ὄντων ἀλλὰ καὶ
917 δεινῶν, τοῖς μὲν μεγάλα ἐξημαρτηκόσιν ἐξουσία γεγένηται τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ Ἕλλησιν οὐδεμία αὐτῶν τιμωρία [3]* * *

[1] ἂν om. T. A. [2] ἂν αἰσχύνοιτο ἠνορῶν A. [3] asteriscos om. T. R. A.

Ἀμφοτέρων] Regis Persarum puta, et Dionysii. IDEM.

Ἠνορῶν] Π. ἠνορῷ, ὑ, ἠνορύω. H. STEPHAN. Ultimum verius puto. MARKLAND. Hic deest parum quid. fort. leg. est: τίς γὰρ οὐκ ἂν ἠντρέπετο ἠρῶν. *ecquem enim non pudeat videntem?* Ad τυλίμῳ subauditur ἡμῶν. αὐτοὺς redit ad hostes communes Græciæ modo nominatos. REISK. Fort. τίς γὰρ οὐκ ἀνιᾶται ἠρῶν.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΘΗΝΗΣΙ

ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ δήμου κατελθόντος ἐκ Πειραιῶς καὶ ψηφισαμένου διαλύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν ἄστει καὶ μνησικακεῖν τῶν γεγενημένων μηκέτι κακῶν, δέους δὲ ὄντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος εἰς τοὺς εὐπόρους ὑβρίζῃ τὸν ἀρχαῖον ἐξουσίαν κεκομισμένον, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου γινομένων λόγων, Φερμίλος τις τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου γράμμα εἰσηγήσατο, τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν δὲ πολιτείαν μὴ πᾶσιν ἀλλὰ τοῖς τὴν γῆν ἔχουσιν παραδοῦναι, βουλομένων ταῦτα γενέσθαι καὶ Λακεδαιμονίων. ἔμελλον δὲ τοῦ ψηφίσματος τούτου κυρωθέντος πεντακισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπολαδήσεσθαι τῶν οἰκείων. ἵνα [1] δὲ μὴ τοῦτο γίνοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε ὁ Λυσίας τῶν ἐπιτήδειων τινὶ καὶ πολιτευομένων. οἱ μὲν οὖν ἐβοήθουν τότε ἄδηλον σύγκειται γοῦν ὡς πρὸς ἀγῶνα ἐκινδύνευε. ἔστι δὲ δίκ. Dionys. Halic. in Lysia.

Pag. ed. H. Steph. 213

Pag. ed. Reisk. 917

Α'. ΟΤΕ ἐνομίζομεν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖφθαι, ὥστε μηδ' ἂν τοὺς ἐπιγινομένους ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμεῖν, τότε δὴ οὗτοι τοὺς κακῶς πεπονθότας καὶ ἀμφοτέρων πεπειραμένους ἐξαπατῆσαι ζητοῦσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν οἵσπερ καὶ πρότερον. διὸ δὴ καὶ τούτων μὲν οὐ θαυμάζω, ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροωμένων, ὅτι πάντων [2] ἐστὲ ἐπιλησμονέστατοι [3] καὶ πάσχειν ἑτοιμότατοι κακῶς ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ τῇ μὲν τύχῃ τῶν [4] ἐκ Πειραιῶς πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ 918

[1] μὴ δὲ T. [2] εἰσὶ T. R. [3] ἢ T. R. [4] ἐκ om. T.

Ἐνομίζομεν] Π. νομίζωμεν. H. Stephan. Opinor, quia sequitur ζητοῦσι, in Præsenti. sed nihil muta. sic enim loquitur Orat. XXVIII. Ὅταν γὰρ ἡγησάμεθα σωτηρίας ἀντιλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων δεχόντων πάσχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. Markland.

Ἀμφοτέρων] Oligarchiæ puta atque democratiæ. Reisk.

Εἰσὶν ἐπιλησμονέστατοι ἢ πάσχειν ἑτοιμ.] Ἐπιλησμ. εἰ πάσχειν ἑτ. H. Stephan. F. ἐστὲ ἐπιλησμ. καὶ πάσχειν ἑτοιμ. Taylor. Si cogitasset vir maximus corruptam esse vocem *εἰσὶν*, nihil præterea mutatum isset. Lego *ἐστὲ*, *estis*: præcessit enim *ὑμῶν*. Sententia est maxime perspicua: *estis omnium hominum obliviosissimi, vel male pati paratissimi.* Markland. Aut *ἐστὲ* est leg. aut *ἐνίοις* addendum post *ἀκροωμένων*. *vestrum autem, qui me auditis, quosdam miror esse mortalium omnium aut obliviosissimos, aut paratissimos ad mala patiendum.* Reisk.

Τῶν ἐκ Πειραιῶς] Præpositionem, qua

τῶν ἐξ ἄστεος. καίτοι τί ἔδει φεύγοντας κατελθεῖν εἰ χειροτονοῦντες ὑμᾶς αὐτοὺς [1]καταδουλώσεσθε;

β. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, [2]οὔτε γένει ἀπελαυνόμενος [3]οὔτε οὐσίᾳ ἐλάττων, ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὤν, ἡγοῦμαι ταύτην μόνην σωτηρίαν εἶναι τῇ πόλει, ἅπασιν Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας μετεῖναι, ἐπεὶ ὅτε καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα καὶ [4]συμμάχους [5]ἐκτησάμεθα, οὐχ [6]ὅπως ἵνα [7]Ἀθηναῖον τινὰ ποιήσωμεν διενοούμεθα, ἀλλὰ καὶ Εὐβοεῦσιν ἐπιγαμίαν ἐποιούμεθα· νῦν δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας [8]ἀπελῶμεν; οὐκ, ἂν ἐμοιγε πειθώμεθα, οὐδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν

[1] καταδουλοῦσθε T. [2] οὔτε ἰλιπὴς, οὔτε R. [3] οὔτε οὐσίᾳ ἐλάττων om. T. R. [4] τοὺς συμμάχους A. [5] ἐκτήμεθα T. [6] οὕτως T. [7] Ἀθηναίων T. R. [8] ἀπολοῦμεν T. A. ἀπελοῦμεν R.

vulgatus carent, de meo addidi. Malim tamen totum locum sic legi: τῇ μὲν τύχῃ τάδε ἐκ Πειραιῶς τῶν πραγμάτων μετέσχομεν, τῇ δὲ γνώμῃ τάδε ἐξ ἄστεος. IDEM.

Χειροτονοῦντες] Idem est, ac si dixisset: εἰ αὐτοὶ χειροτονήσετε τοὺς μέλλοντας ὑμᾶς καταδουλώσεσθαι. IDEM.

Ὑμᾶς] Ὑμεῖς. SCHOTT. Veritus nimiram

"Primo ne medium, medio ne discrepet imum."

Atque id profecto cavit sedulo. TAYLOR.

Καταδουλοῦσθε] F. καταδουλώσεσθε. TAYLOR.

Οὔτε γένει] Π. οὔτε ἰλιπὴς, οὔτε γένει. H. STEPHAN. Sequitur enim ἀμφότερα, quæ *duo* antecedentia postulat. Sed si argumentum Orationis spectes, aptius videbitur: οὔτε πλούτῳ, οὔτε γένει. Phormisii enim ψήφισμα, si perlatum fuisset, exclusurum erat a republica Quinque millia pauperum et plebeiorum civium. Huic se opposuit Orator, *ditior* (*atas* enim non adeo ad rem præsentem) et *nobilis* quidam Atheniensis, pro quo hanc Orationem scripsit Lysias. Quod vero Stephanus in marginem Edit. suæ ex Conjectura retulerat, id Sylburgius quasi ex Cod. MS. prolatum citare videtur, et hoc loco, et nonnullis aliis. MARKLAND. Mihi videtur deesse vox χρήμασιν, vel πλούτῳ, prout voluit Marklandus. Præterea licet non reprehendam lectionem ἀπελαυνόμενος, malim tamen, si in Codice quodam inveniatur, scribi ἀπολαυσόμενος, quia sequitur: ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὤν. Frequens est usus verbi ἀπολαύειν, hoc sensu, *relinqui ab alio, vinci, superari, inferiorem esse*. Vid. Isocrat. Panath. p. 234. E. 245. B. 266. A. 276. D. 284. D. et Aristophan. Equit. 343. SLUITER.

Ἐπεὶ ὅτε καὶ] Malim ἐπεὶ καὶ ὅτε. REISK.

Οὐχ ὅπως κ. τ. λ.] H. οὐχ ὅπως ἵνα Ἀθηναῖόν τινα ποιήσωμεν. H. STEPHAN. CONT. οὐ τοῦτο μόνον ἵνα Ἀθηναῖον ταῦτα ποιήσωμεν ἠσκούμεθα. *Observatt. human.* IV. 9. SCHOTT. Recte Stephanus. Sed quid est ποιήσωμεν? hoc menti Oratoris adversa fronte pugnat. Scribo: ἀπολέσωμεν. sequitur enim: καὶ δὴ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολοῦμεν; *nunc vero*, non modo novos non adscisscemus, sed *etiam illos, qui jam sunt cives, amittemus?* Orat. XIII. πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν. Andocides de Myster. §. κζ. καὶ μὰ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας ποιεῖσθαι δι' ἀκτημοσύνην ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας — ἀπόλλυτε. apposite. Dicit Lysias: Istis duris temporibus tam longe abfuimus a cogitatione et consilio *amittendi* quenquam civem Atheniensem, ut *etiam* jus ἐπιγαμίας Eubœensibus concesserimus, ut inde novorum civium accessione Respublica firmaretur. MARKLAND. Pro vulgari οὐχ ὅπως dedi οὐχ ὅπως. In ἵνα videor mihi exitum vocabuli ἀπωλῶ cernere. nam a postrema litera facile potuit e proximo insequente vocabulo adhærescere. Leg. ergo: οὐχ ὅπως, ἵνα ἀπωλῶ Ἀθην. REISK. *non solum non ut aliquem faceremus Atheniensem*, ut alicui jus civitatis tribueremus. AUGER.

Ἀπελῶμεν] Sic dedi de meo, quod idem est atque ἀπελάσωμεν, *expellemus*. REISK.

Πειθώμεθα] Leg. πείθωσι, ut mox p. 633. 9. SLUITER.

αὐτῶν περιαιρησόμεθα, ἐπιλίτας πολλοὺς καὶ ἱππέας καὶ τοξότας, ἂν ὑμεῖς αὐτεχόμενοι βεβαίως δημοκρατήσεσθε; τῶν δὲ ἐχθρῶν πλέον ἐπικρατήσετε, ὠφελιμώτεροι δὲ τοῖς συμμάχοις ἔσεσθε· ἐπίστασθε γὰρ [1][ἐν] τοῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις, καὶ οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας, πολλοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, οὓς ὁ δῆμος καταγαγὼν ὑμῖν μὲν τὴν ὑμετέραν ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ ταύτης οὐκ ἐτόλμησε μετασχεῖν. ὥστε, ἂν ἔμοιγε πείθησθε, τοὺς εὐεργέτας, καθὸ δύνασθε, τῆς πατρίδος ἀποστερήσετε, 921
οὐδὲ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων οὐδὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγενημένων νομιεῖτε. ἄλλως τε καὶ μεμνημένοι τῶν περὶ τῆς ὀλιγαρχίας μαχομένων, οἱ τῷ μὲν λόγῳ τῷ δήμῳ πολεμοῦσι, τῷ δὲ ἔργῳ τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν· [2]ἅπερ κτήσονται, ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσιν.

γ'. Εἶτα [3]τοῖς τῶν [4]ὑμῖν ὑπαρχόντων [5]ἐρῶσι τὸ ἔσται 922
σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ [6]ποιήσωμεν ἃ Λακεδαιμόνιοι κε-

[1] ἐν om. T. R. anceps om. A. [2] ἅπερ T. [3] οἱ A. [4] ἡμῖν T. R. A. [5] ἐρῶντες ἐρωτῶσι A. [6] ποιήσαιμεν Λακεδαιμονίοις T.

Ἐπίστασθε κ. τ. λ.] Ἐπίστασθε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας κ. τ. λ. omissis καὶ et deinde, ἀλλὰ καὶ. Ibid. SCHOTT. Vel delendum videtur καὶ, vel ponendum supra: ἐπίστασθε γὰρ καὶ ταῖς ἐφ' ἡμῶν etc. Quemadmodum in Luca erratum V. 35. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀφ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ubi καὶ, ita positum, nulli neque usui neque Venustati inserit. Repone: ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν etc. et ita plane Matthæus IX. 15. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν. et Marcus II. 20. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. MARKLAND. Dele καὶ. In edit. min. TAYLOR. Pro ταῖς malim ἐν ταῖς. Pone proximum πιστοτέρους deesse suspicor δεῖν εἶναι. REISK. καὶ, etiam. οὐ junge cum ἔχοντας τὴν πόλιν. Pro καὶ οὐ Contius οὐ μόνον. AUGER.

Ὅπως] Π. ἅπερ. H. STEPHAN. SCALIG. CONT. Recte. MARKLAND.

Εἶτα κ. τ. λ.] Εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦντες ἐρῶσι τίς ἔσται κ. τ. λ. SCHOTT. εἶτα τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρωτῶσι τίς ἔσται - - - ἃ Λακεδαιμόνιοι κελ. CONT. Depravatissima sunt hæc. Forte ita legendum et distinguendum: εἶτα, τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν, ἐρωτῶσι, Τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν, ἴσως τούτας εἰπεῖν ἀξιῶ, Τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκείνοι προστάττουσιν; deinde iis, qui facultatibus nostris inhiant, si quærant, Quænam salus erit civitati, nisi fecerimus ea, quæ Lacedæmonii jubent; ego vicissim dicere æquum puto, Quid populo supererit, si quæ isti jubent fecerimus? Non dubitari potest, quin desit ἐπιθυμοῦσιν, propter ista, τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων: et paulo ante dixerat, eodem sensu, τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν: unde forte omissa hæc vox, propter vicinium; quod aliquoties fit. Pro ἴσως δὲ lego ἴσως: tametsi istud ferri possit. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Videtur leg. εἶτα οἱ τῶν ὑμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶντες ἐρωτῶσι, τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσομεν, ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν. et sic ex parte quoque correxi. REISK. Leg. εἶτα τούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶσι, vel ἐρωτῶσι. SLUITER.

Λακεδαιμονίοις] Π. ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν. H. STEPHAN. ποιήσαιμεν Λακεδαιμονίοις ἃ κελεύουσιν, vel ποιήσαιμεν Λακεδαιμονίοις τὰ κελευόμενα. SYLBURG. ποιήσομεν. SCALIG.

λείπομεν; ἐγὼ δὲ [1]τούτους οὐκ οἶδα, τί τῷ πλήθει παραγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττουσιν. εἰ δὲ μὴ, πολὺ κάλλιον μαχουμένους ἀποθνήσκειν ἢ φανερὰς ἡμῶν αὐτῶν θεῖναι τὰς ἐλπίδας καταψηφισαμένους. ἐγγύρωμαι γὰρ, ἂν [2]μὴ παίδια, ἀμφοτέροις ποιῶν εἶναι κίνδυνον. ὁρῶ δὲ Ἀργείους καὶ Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην, [3]τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας, τοὺς μὲν ὁμόρους ὄντας Λακεδαιμονίοις, τοὺς δὲ ἐγγὺς οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν οὐδὲν ἡμῶν ἐλάττους, τοὺς δὲ οὐδὲ τριχιλίους [4]ὄντας. ἴσασι γὰρ ὅτι, κἂν πολλάκις εἰς τὴν τῶν [5]ἀμφισβήλλωσι, πολλάκις αὐτοῖς ἀναστήσονται ὅπλα λαβόντες, ὥστε οὐ καλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι, ἂν μὲν νικήσωσιν, τούτους [6]καταδουλώσασθαί γε, ἂν δὲ ἡττηθῶσι, σφᾶς αὐτοὺς [7]ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀποστερῆσαι· ὅπερ δ' ἂν ἥκιστα πράττωσι, [8]τοσούτῳ ἐπιθυμοῦσι κινδυνεύειν.

δ'. Εἴχομεν δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην,

[1] τούτους T. [2] μὴ T. [3] τὴν αὐτῶν ἀνδρῶν om. T. A.
[4] ὄντας. οἱ μὲν Λακεδαίμονες ἱκανοὶ ἡττῆσθαι. A. [5] ἀμβάλλωσι T. R. A.
[6] μὴ καταδουλώσασθαι, ἢν A. [7] τῶν ὑπαρχόντων A. [8] τοσούτῳ ἔτι μᾶλλ. A.

Τούτους] H. τούτους. H. Stephan.

Εἰ δὲ μὴ] Deesse videtur δυήσονται, scil. hoc docere. Reisk. Hic significat *alioqui*, *ceterum*. Auger.

Ἐὰν μὲν πάθω] Π. ἐὰν μὴ πάθω. H. Stephan. Sed non de *se* solo loquitur Orator, de *omnibus* vero Athenien sibus. unde verum puto: ἐγγύωμαι γὰρ, ἐὰν σπουδάσωμεν, ἀμφοτέροις ποιῶν ἂν εἶναι κίνδυνον. *reor enim, si ita faciamus, utrisque communis periculum futurum*, id est, Lacedæmoniis æque ac nobis. non illi immunes erunt periculi, si nos arma capere atque urbem defendere nobis persuaderi sinamus. Hoc voluisse Oratorem (nempe, bello *defensivo* uti), sequentia Argivorum et Mantinensium atque ipsorum etiam Athenien sium exempla evincunt. ἂν εἶναι pro ἔσεσθαι, ut passim. Markland. Pro μὲν dedi μὰ. Quod si autem servandum sit μὲν, leg. erit sic: ἐὰν μὲν πάθω, ἐτοίμων ἀμφοτέροις εἶναι τὴν σωτηρίαν, ἐὰν δὲ μὴ, ποιῶν εἶναι τὸν κίνδυνον. Reisk.

Ἀμφοτέροις] *utrisque*, scil. iis qui fundum possident, et iis qui non possident. Auger.

Τῶν αὐτῶν οἰκοῦντας] Addidi; nam illis vis inest: Video Argivos et Mantinenses *suum solum incolere*, h. e. ex eo a Lacedæmoniis non expelli, tametsi Argivi finitimi sunt ipsis, et Mantinenses haud procul a Laconica habitant. quoniam scilicet utrique, tam Argivi quam Mantinenses, antiquam servant Reip. formam, neque pauperes expellendo ipsi semet debilitant. Reisk.

Ἴσασι] Lacedæmonii puta. Idem.

Τούτων] Argivorum et Mantinensium. Idem.

Πολλάκις] Secundi loco malim τοσαυτάκις. toties. Idem.

Ἀναστήσονται] Argivi puta et Mantinenses. Idem.

Αὐτοῖς] Lacedæmoniis. Idem.

Καταδουλώσασθαι] Καταδουλώσασθαι. Sylburg. Sic leg. et distinguendam videtur: νικήσωσι τούτους, εἰ καταδουλώσασθαί γε. *si vincant* (Lacedæmonii) *hos* (Argivos et Mantinenses), *non tamen hoc se consecuturos, ut illos in servitutem redigant*. Reisk.

Πράττωσι] Lacedæmonii. Idem.

Τοσούτῳ ἐπιθυμοῦσι] Lege ἐπιθυμῶσι, ita postulante constructione, ut καταδουλώσασθαι (sic enim legendum, non καταδουλώσασθαι), et ἀναστήσωσι. Stephanus inserit μᾶλλον post τοσούτῳ. non necessarium forte, cum tam sæpe ait istius vocis Ellipsis. Markland. et in edit. min. Taylor. Post τοσούτῳ, non μᾶλλον, sed potius ἔτι τῷ addendum videtur, *hoc minus cupiunt*. Reisk.

ὅτε τῶν Ἑλλήνων ἤρχομεν, καὶ ἐδοκοῦμεν καλῶς βουλεύεσθαι περιορῶντες μὲν τὴν χώραν τεμνομένην, οὐ νομίζοντες δὲ χρῆναι περὶ αὐτῆς διαμάχεσθαι· ἄξιον γὰρ ἦν ὀλίγων ἀμελοῦντας πολλῶν ἀγαθῶν φείσασθαι. νῦν δὲ, ἐπεὶ ἐκείνων μὲν ἀπάντων μάχῃ ἐστερήμεθα, ἡ δὲ πατρὶς [1] ἡμῶν λέλειπται, ἴσμεν ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος μόνος ἔχει τὰς ἐλπίδας τῆς 924
σωτηρίας. ἀλλὰ [2] γὰρ χρὴ ἀναμνησθέντας ὅτι ἤδη καὶ ἑτέροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων ἐστήσαμεν, ἄνδρας ἀγαθοὺς περὶ τῆς πατρίδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι, πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ ὅτε μὲν ἐφεύγομεν, ἐμαχόμεθα Λακεδαιμονίοις, ἵνα κατέλθωμεν, κατελθόντες δὲ φευξόμεθα, ἵνα μὴ μαχώμεθα. οὐκοῦν αἰσχρὸν εἰ εἰς τοῦτο κακίας ἥξομεν, ὥστε οἱ μὲν πρόγονοι καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας Ἑλλήνων διεκινδύνευον, ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν τολμᾶτε πολεμεῖν; [3] * * *

[1] ἡμῶν μόνη λίλ. A. [2] γὰρ om. T. [3] asteriscos om. T. R. A.

Μάχῃ] F. leg. μιᾷ μάχῃ. IDEM. AUGER.

Ἡμῶν λέλειπται] Malim ἡμῖν μόνη λίλ. REISK.

Ἔσεσθαι] Pro ἐλείσεσθαι. Vel ut alii: καὶ ἐλπίζοντας τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἴσεσθαι. TAYLOR. ἐλπίζοντας δὲ τὸ δίκαιον, vel ἐλπίζοντας τὴν νίκην. CONT. ἴσεσθαι, np. τοὺς θεούς. Si τὸ ἐπίκλιον idem valeret ac τὴν νίκην, et hujus exempla suppeterent, posset legi: ἐλπίζοντας δὲ τὸ ἐπίκλιον. AUGER. Pro ἐπὶ leg. ἐτι. *speramus causam justam etiamnum profuturam iis, qui injuriam passi sunt.* ita Lysias pro Polystrat. p. 160. 6. ed. Steph. ἀγωνίζεσθαι ᾧ μετὰ τοῦ δικαίου. Orat. Funebr. p. 191. 22. τὸ δὲ δίκαιον ἴχνοντες σύμμαχον. ibid. 33. ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. p. 192. 12. περὶ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. p. 196. 17. καὶ περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι. SLUITER.

Δεινὸν γὰρ ἂν εἴη κ. τ. λ.] V. Aristot. Rhetor. II. 24. TAYLOR.

Οὐκοῦν αἰσχρὸν κ. τ. λ.] Alii sine interrogatione legunt, atque interpretantur: *turpe igitur foret* etc. Huds. IDEM.

LYSIÆ ORATIONUM

FINIS.

ΛΥΣΙΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ.

Α.

Pag. ed. Reisk.

ΚΑΤ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΤΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.[1] 3

Ἐπειδὴ τοίνυν τοὺς Χύτρους ὁ Δημάρατος ἐάλω προδιδούς.

Β.

ΚΑΤ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ.[2]

Γ.

ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΙΚΟΝ ΧΡΕΟΥΣ.[3]

Τίς γὰρ ἤλπισεν Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν τοιοῦτον γεγενῆσθαι τοὺς τρόπους, ὁποῖον φησὶ Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς τῶν 4
συμβολαίων λόγοις; - - - ἀλλ' ὅ γε Λυσίας ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ οὑτωσὶ, Πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν Χρέους - - - ἄρχεται οὕτως.

Οὐκ ἄν ποτ' ὠήθην, ἄνδρες δικασταὶ, Αἰσχίνῃ τολμῆσαι οὕτως αἰσχρὰν δίκην δικάσασθαι, νομίζων οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸν ἑτέραν ταύτης συκοφαντωδεστέραν ἐξευρεῖν. οὗτος γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὀφείλων ἀργύριον ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς Σωσίμῳ τῷ τραπεζίτῃ καὶ Ἀριστογείτονι προσελθὼν πρὸς ἐμὲ, ἐδεῖτο μὴ περιιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. κατασκευάζομαι δὲ ἔφη

[1] Ex Harpocr. in Χύτρα. Est urbs Cypri. Vid. Plin. V. 31. Meurs. Cypr. I. 9. TAYLOR.

[2] Laudat Laert. in Æschine. Fortasse una alia quam præcedens. Aldebrandinus ad loc. putat eam esse, cujus fragmentum laudat Athenæus l. 14. (voluit dixisse l. 13.) sed errat, et eodem errore tenetur Dalechamp. ad Athenæum l. 6. Meursius in Bibliotheca Attica, Stanleius in vita Æschinis, Menag. ad Laert. in Æschine, ceterique. IDEM.

[3] Meminit hujus Lysiacæ orationis Harpocratio in κατάλυξις, itemque Dionys. Halic. nisi fallor. CASAUB. Utrinque falleris, vir doctissime. Harpocratio in Κατάλυξ, Dionysius nusquam. IDEM.

τέχνην μυρεψικήν, ἀφορμῆς[1] δὲ δέομαι, καὶ οἴσω δέ σοι ἐννέα ὀβολοὺς τῆς μνᾶς τόκους. πεισθεὶς δ' ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος, καὶ ἅμα οἰόμενος τοῦτον Αἰσχίνην Σωκράτους γεγονέναι μαθητήν, καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους, οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρῆσαι οὐδὲ τολμῆσαι ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πράττειν. * *

Καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν καταδρομὴν αὐτοῦ ποιησάμενος, ὡς ἐδανείσατο, ὡς οὔτε τόκους οὔτε ἀρχαῖον ἀπεδίδου, καὶ ὅτι ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμῃ δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεὶς, καὶ ὡς ἠνεχυράθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας, καὶ πολλὰ ἄλλα κατειπὼν αὐτοῦ ἐπὶ ταῦτα.[2]

Ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ κεχρημένους. οὐχ οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἐγγὺς οἰκοῦντες, παρ' ὧν προστόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῷ συγκλείσαντες τὰ καπηλεῖα; οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ' αὐτοῦ δεινὰ πάσχουσιν, ὥστ' ἐκλιπόντες τὰς αὑτῶν οἰκίας ἑτέρας πόρρω μισθοῦνται; ὅσους δ' ἐράνους συνείλεκται, τὰς μὲν[3] ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθησιν, ἀλλὰ περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ στήλην διαφθείρονται.[4] τοσοῦτοι δ' ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται, ὥστ' οἴεσθαι τοὺς παριόντας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἥκειν τούτου τεθνεῶτος. οὕτω δ' οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ διάκεινται, ὥστε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δρκεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν ἢ τούτῳ συμβάλλειν· πολὺ γὰρ μᾶλλον, ἃ ἂν δανείσηται, αὐτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἃ ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέ-

[1] Non recte exponitur ab Interprete. Ἀφορμὰ et ἀφορμὴ, apud Mercatores, quod nos vocamus Stock. Φανίας ὁ καλούμενος Σωληνιστὴς ἐκ δημαγωγοῦ τύραννος ἀντὶ φόνων ἦν τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀλώμενος καὶ σωληνοθήρας ὤν, ἀφορμῆς δὲ λαβόμενος καὶ ἐμπορευσάμενος βίον ἐκτήσατο. Athen. l. 3. p. m. 46. V. Casaub. ad loc. Mausac. ad Harpocr. in Ἀφορμή. Ἔστι βούλομαι καὶ τὴν ἀφορμὴν εἰπεῖν ἀλλ' ἐχρησάμην, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ ἐσχυρίζειν τῇ γραφῇ. Dion. Halic. in praefat. Antiqq. Rom. Materials. Taylor.

[2] Post ταῦτα, aut post ἀλλὰ γὰρ subaudi φησί. Auger.

[3] Ante τὰς μὲν sub. τούτους, pr. ἐράνους. et mox post ἀλλὰ sub. οὗτοι, pr. ἔρανοι. Idem.

[4] Ita hunc locum explicat Casaub. Pecunia nunquid, quam ab amicis potest corradere nomine eranî, non impenditur ab eo in vendis bonis filii reliquis pecuniam, quas debet; atque adeo propter quas a sodalibus stipe fuit adjutus. Sed universa illa pecunia, quanta quanta est, apud proximum cauponem perit, sicuti navis, quae ad columnas impegerit. Cic. ad Pis. "Ne Scyllaeo illo scrio alicui in freto ad columnam adhaerescerem, in tribunatus portum profugerat." Vales. qui Harpocr. v. Παφλαγὼν non intelligit de cauponе vicino, sed ἀσέβειαν τὸν κάπηλον ipsum Aeschinem appellare Lysiam, id est, veteratorem. Taylor.

λιπεν.[1] ἀλλὰ γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἑρμαίου τοῦ μυροπώλου, τὴν γυναῖκα διαφθείρας ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν; ἧς ἐρᾶν προσποιησάμενος οὕτω διέθηκεν, ὥστε τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησεν· αὐτὸν δὲ ἀντὶ καπήλου μυροπώλην ἀπέδειξεν. οὕτως ἐρωτικῶς τὸ κορίον μετεχειρίζετο τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀτολαύων, ἧς ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ὅσῳ ἐλάττονας ἦσαν, ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους.[2] καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.[3]

Δ.

ΑΣΠΑΣΙΑ.[4]

Ε.

ΑΣΤΙΚΤΟΝ ΧΩΡΙΟΝ.[5]

ς.

ΚΑΤΑΠΛΗΞ.[6]

Ζ.

ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΙΔΗΜΟΝ.[7]

Εἰς Δατητῶν αἵρεσιν.

[1] Ἀλλὰ γὰρ οὐ τὴν κ. τ. λ. Sic leg. videtur. *verum enimvero, cujus hominis facultates per nefas acquisivit, Hermeæ putamyropolæ, illius uxorem corrupit.* item ταύτης ἐρᾶν προσω. Erat ergo μυροπώλου, *apothecarii* ut nos usurpamus, jam tum quoque dignitas amplior, quam καπήλου, *cauponis vinarii et tabernarii.* Reisk.

[2] Verba hæc quoque alicubi laudantur a Demetrio Phalereo in sareolo libro περὶ Ἑρμηνείας, sed sine ista farragine ὅσῳ ἐλάττονας ἦσαν. Ut dicam quod res est, imperitus et curiosus nimis annotator, ut *argueret* quasi *obscure dictum*, ad voces ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους, adjecit σῶσα ἐλάττονας ἦσαν. Mendæ originem vides luce meridiana clariorem. Et vidit quoque aliqua ex parte Casaub. ad locum. Videsne tu quid importunissima interpolatio aliquando solet facere? Taylor. ὅσῳ ἐλάττονας ἦσαν delevit Augerus.

[3] Ex Athenæo ad fin. l. 13. Idem.

[4] Ex Harpocr. in voce. V. Casaub. ad Athen. l. 9. c. 12., Maussac. ad Harpocr. l. c. et Menag. ad Laert. in Æschine. Verba Harpocrationis sunt: Ἀυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν διαλεγόμενον, ἐπιγεγραφομένῳ Ἀσπασία. Verum Aspasiam dialogum scripsit nec Lysias, sed Æschines. Monachio legendum videbatur: ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν διαλεγόμενον, ἐπιγεγραφομένῳ Ἀσπασία. Maussac. ad Harpocr. et, qui ejus verba exscripsit, Menag. ad Laert. ita: Ἀυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν. Αἰσχίνης Σωκρατικὸς ἐν Διαλόγῳ, ἐπιγεγραφομένῳ Ἀσπασίᾳ. Ratio istius emendationis est, propterea quod apud Harpocr. sequitur: Μεμνῆσθαι δὲ καὶ ἄλλοι Σωκρατικοί, Sed hoc frustra. Verba videas. Μεμνησθαι δ' αὐτῆς πολλάκις καὶ οἱ ἄλλοι Σωκρατικοὶ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Μενεξένῳ. Si igitur Plato fuit Socratione, ad eum refertur οἱ ἄλλοι. Constructio est notissima. Taylor.

[5] Ex eodem Harp. Vid. Etym. M., Meurs. Exercit. Critic. p. 2. l. 3. c. 21., Salmas. de modo Usur. c. 15. imit. Said. in Ὄρος. Poll. 3. 9. Idem.

[6] Ex eodem Harp.

[7] Ex Harpocr. et Said. in Δατῆσθαι. Idem.

Η.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.[1]

Τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις.[2]

Ἐκπλεύσαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλήσποντον ἔγημαν ἐν Ἀβύδῳ δύ' ὄντε Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυνῳκείτην.[3] ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι γνῶναι ὁποτέρου εἴη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνδρὸς ὡραία, ξυνεκοιμῶντο καὶ ταύτῃ, καὶ εἰ μὲν χρῷτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξιόχου ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα, εἰ δὲ Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου.[4]

Οἶμαι μὲν τοίνυν καὶ ἐκεῖνο ἡμᾶς[5] αἰσθάνεσθαι, ὅτι 8 Ἀλκιβιάδης οὐκ ἄλλο τι ἐζήτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἠμφισβήτει.[6]

Ναυτοδίκαι.[7]

Θ.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.[8]

Ι.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΟΝ.[9]

Καίτοι εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ ν' παλαιὰς, ὥσπερ οὗτός φησι.

ΙΑ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΒΛΩΣΕΩΣ.[10]

Οὐκ ὑπόλογον ὄντα.[11]

[1] Nulla necessitate autumat Cl. Fabricius hanc eandem esse posse cum ea, quam laudat Suidas in v. παλαιὰν, πρὸς Ἀλκιβίαν. Eadem doctissimus Valesius corrigere vult Harpocr. in v. Ναυτοδίκαι, pro Ἀλκιβιάδην, Ἀρχιβιάδην, in notis ad Harpocr. Sed ita emendandus erit Suid. in Αἰσθέσθαι. Athenæus non uno in loco, qui Orationem Πρὸς Ἀλκιβιάδην disertis verbis laudant. Verum operæ pretium est audire hominem ratiocinantem. Vox ναυτοδίκαι, inquit ille, exstat in oratione Lysiaca, quæ inscribitur Δημοσίων ἀδικημάτων. An ergo apud Harpocrationem legendum est πρὸς Ἀρχιβιάδην? IDEM.

[2] Ex Athenæo l. 9. sub finem. IDEM.

[3] Ξυνῳκείτην] Lege cum viris doctis ξυνῳκείτην. Ἔλαβεν ὁ Ἐξήνης γυναῖκα, καὶ συνῴκει. Athen. l. 13. p. m. 985. IDEM.

[4] Verba hæc Lysiæ laudantur ab Athenæo l. 12. p. m. 264. proculdubio ad hanc orationem spectantia. Idem enim Athenæus l. 13. p. m. 284. Μεδοντίδης γοῦν τῆς Ἀβυδηνῆς ἐξ ἧσπερ ἐμνᾶτο (Alcibiades) ἔσχεν, καὶ πλείους εἰς Ἑλλήσποντον σὺν Ἀξιόχῳ, ὃς ἦν αὐτοῦ τῆς ὥρας ἐραστὴς, ὡς φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ, καὶ ταύτης ἐκατόνπον αὐτῷ. IDEM.

[5] Forte ὑμᾶς. IDEM.

[6] Ex Suid. in Αἰσθέσθαι. TAYLOR.

[7] Ex Harpocr. in voc. V. Foll. 8. 10. IDEM.

[8] Laudatur hæc Oratio ab Harpocr. in v. Παραπαταβολή. Fortasse sibi dissent a præcedente. IDEM.

[9] Ex Suid. in Παλαιὰν. IDEM.

[10] Meminit hujus orationis Theo v. 9. (Vide nos ad proximum fragmentum.)

Ἀμφιδρόμια.[1]
Θεμιστεύειν.[2]

ΙΒ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ.[3]

ΙΓ.

ΠΡΟΣ ΑΝΔΟΚΙΔΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

Οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνανται πλησιάσαντες πλείστου ἀπέδοντο.[4]
Ἐπίγυον.[5]

ΙΔ.

ΚΑΤ' ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ.

Σηράγγιον.[6]

ΙΕ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ.

Ἐννεάκρουνον.[7]

atque itidem huc referendus est Poll. II. 2. Ἀμβλωσις ὡς Ἀυσίας. Vid. Jungerman. ad loc. Victor. Var. Lect. XXVII. 2. IDEM.

[1] Ex Harpocr. Suid. in Τιτόλογον. V. Orat. περὶ τ. ἐκ προνοίας, et quæ Nos ibi: Quibus adde Demosth. c. Aristogit. p. 838. Edit. Wolf. Εἰ δὲ μειδίσα τούτων ἐπίλογον ποιεῖται. IDEM.

[2] Ex Harp. *Dies circumcursationis.* Vel potius *Munera, quæ in eo die mittebantur.* Dies ille erat quintus a natalibus sec. Suid. Ἀμφιδρόμια. Consulas Athenæum, Aristoph. Lysistr. 758. et σχ. ad loc., Meurs. de Puerperio et Græc. feriat., et Pet. Moll. ad Long. Pastoral. pag. 7. Ἡμέρα τις ἦγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις ἐν ᾗ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἑστίαν ἐτρέχων φέροντες, καὶ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολύσπλαγχνα καὶ σπυρίδας ἐλάμβανον. Apostol. II. 89. Quæ verba interpres inconsultius Lysiæ esse voluit, cum ibi exstent interpretamenti gratia, uti et apud Harpocrationem quoque, Suid. et Hesych. Quem vide in Ἀμφιδρόμια. IDEM.

[3] Ex Harpocr. Suid. Etym. M.

[3] Theo c. 2. Καὶ δὴ καὶ ὅλοι λόγοι περιέχουσ' ἂν σχεδὸν εἶναι θέσεως· ὡς ὅ, τε Περὶ τῶν Ἀναλυτηρίων ἐπιγεγραμμένος Ἀυσίου, καὶ ὁ Περὶ τῆς Ἀμβλώσεως. Ἐν μὲν γὰρ θατέρῳ ζητεῖται, Εἰ τὰ δοθέντα Ἀναλυτήρια γυναικὶ γαμουμένῃ βιαίως ἔχειν αὐτὸν δεῖ· ἐν δὲ θατέρῳ δὴ, Εἰ τὸ ἔτι ἐγκυούμενον ἄνθρωπός ἐστι, καὶ Εἰ ἀνεῖσθαι τὰ τῶν ἀμβλώσεων ταῖς γυναιξί. Ἀυσίου μὲν οὖ φασιν εἶναι τοῦτους τοὺς λόγους κ. τ. λ. Vid. Victor. Var. Lect. XXVII. 3. Ἀναλυτήρια explicat Laurent. de Sponsalibus c. 1. Spanheim. ad Callimach. p. 180. et H. Vales. in notis ad notas Maussaci, p. 222. IDEM.

[4] Hæc laudat Poll. VII. 2. sed corrupte, ex oratione Isæi πρὸς Ἀνδοκίδην. Πλειστηριάσαντες laudant Harpocr. ac Suid. ex oratione Lysiæ πρὸς Ἀνδοκίδην. Πλειστηριάσαντες contendit scribi oportere Steph. cui adstipulantur Hesych. Etym. et Mqschop. IDEM.

[5] Ex Harpocr. Ἐπίγειον malit Vales. ad loc. Vid. tamen Kuster. ad Suid. in v. Ἐπιγίους. Receptam lectionem defendunt Lexica universa. IDEM.

[6] Ex Harpocr. in voce. Ἀποδίδονται ἀγρὸν μὲν Ἀθηναῖοι, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα μνῶν, Ἀντιφάνει· τὸ δ' ἐν Σηραγγίῳ Σαλαμῖνος, πρὸς χιλίαις Ἀστυλόχου. Isæus de Philoctemonis hereditate. IDEM.

[7] Ex Harpocrat. V. Pausan. Attic. c. 14. Harpocr. in Λευτροφόρος, Hesych. in v. Thucyd. II. 15. Plat. Axioch. init. Meurs. Ceram. c. 14. IDEM.

Ις.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.[1]

ΙΖ.

ΚΑΤ' ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ.[2]

ΙΗ.

ΠΡΟΣ ΑΡΕΣΑΝΔΡΟΝ.

Νῦν δὲ πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπογραφόμεθα.[3]

Ἀπαρτιλογία.[4]

ΙΘ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΓΡΑΦΗΝ.

Ἀνθήνη.[5]

Κ.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.[6]

ΚΑ.

ΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΝ ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΗΣ ΕΡΑΝΟΥ.

Ἐρανίστης.[7]

ΚΒ.

ΠΡΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΝ.[8]

ΚΓ.

ΠΡΟΣ ΑΡΧΕΒΙΑΔΗΝ.

Ἐπειδὴ τάχιστα ἔλαχέ μοι τουτὶ τὴν δίκην Ἀρχεβιάδης, ὦ ἄνδρες δικασταί, προσῆλθον αὐτῷ λέγων, ὅτι νέος καὶ ἄπειρος ἦν πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς

[1] Meminit Plutarchus in vita Antiphontis. Idem.

[2] Meminit Harpocrat. in Περιστιατικά. Idem.

[3] Ex Harpocr. in Ἐκλογεῖς. Idem.

[4] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[5] Ex Harpocr. Suid. videtur legisse Ἀρδήνη. Eadem est Ἀνθάνη Steph. et Anthana Plinii. Idem.

[6] Ex Harpocr. ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον. Memorat idem in Διαμαρτυρία, Lysiam ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόδημον διαμαρτυρίᾳ. Idem.

[7] Ex Harpocr. Idem.

[8] Teste Plutarcho in Vita Lysiæ. Vide infra Περὶ τῶν ἰδιωτῶν ῥητόρων. Idem.

δικαστήριον. Ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ μὴ εὕρεμα[1] ἡγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ παραλαβόντα τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ τοὺς σαυτοῦ διηγήσασθαι περὶ τοῦ χρέους ὅθεν γεγένηται. κἂν δοκῇς ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐδέν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ λαβὼν ἐπὶ[2] τὰ σαυτοῦ. δίκαιος δέ εἰμι μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν,[3] ἵνα ἀκούσαντες περὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, βουλευσώμεθα περὶ ὧν σὺ λέγεις, ἐάν πως φανερὸν γένηται πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαι ἢ δικαίως τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. Ταῦτ' ἐμοῦ παρακαλουμένου[4] οὐδεπώποτ' ἠθέλησε συνελθεῖν, οὐδὲ λόγον περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο ποιήσασθαι, οὐδὲ δίαιταν ἐπιτρέψαι, ἕως[5] ὑμεῖς τὸν νόμον 11
τὸν περὶ τῶν διαιτητῶν ἔθεσθε.[6]

ΚΔ.

ΠΡΟΣ ΑΣΙΩΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΛΟΠΗΣ.

Ἀμφιγνοεῖν.[7]

ΚΕ.

ΠΕΡΙ ΑΣΠΙΔΟΠΟΙΟΥ.

Ἰσωνίας.[8]

Κς.

ΠΡΟΣ ΑΣΩΠΙΔΩΡΟΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.[9]

ΚΖ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΠΥΘΕΟΥ ΞΕΝΙΑΣ.

Ἀρχιδάμειος πόλεμος.[10]

[1] Vel αὔρημα. IDEM. Utrumque dicitur. AUGER.

[2] Ἑλλανικῶς, subandito ἀναλλάξῃ, aut alio consimili. SYLBURG. Leg. videtur ἄσμ. abibis, discedes. REISK. ἄστι dedit Augerus, et mox juxta eundem ἢ εἰ μὴ pro ἢ εἰμι.

[3] Verti quasi legeretur τοῦ συνειδέναι, vel τοῦ συνιδεῖν, np. τὰ γενόμενα. AUGER.

[4] Προσκαλουμένου Sylburg. et rectius, ut Dionysius locum eundem mox laudat. TAYLOR. Et dedit Augerus.

[5] Vel ἐς cum Sylburgio. TAYLOR.

[6] Ex Dionys. Halic. in Isoc. IDEM.

[7] Ex Harpocr. Vales. ad Harpocr. in v. Ἀμφιγνοεῖν. Jocularis est error Ionsii de Script. Hist. Philosoph. I. 7. quem dolet hanc orationem non exstitisse, quoniam non parum lucis attulisset historiæ librorum, deque spuriis et genuinis scriptis non certiores reddidisset. IDEM.

[8] Poll. VII. 2. ubi MSS. quoque ἀσωνιδωνιοῦ. Idem tamen VII. 33. laudat Lysiæ orationem ὑπὲρ τοῦ ἀσωνιδωνιοῦ, ubi nullus mendæ locus esse potest. IDEM.

[9] Meminit Harpocr. in Παρανταβολή. IDEM.

[10] Ex Harpocrat. Sed recte restituisse

ΚΗ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ψηφοπαικτοῦσι τὸ δίκαιον.[1]

ΚΘ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Τετύχηκε δέ μοι καὶ εἰκοσίμνως ἔρανος.[2]
Μεταλλαξαμένη χιτῶνα.[3]
Τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ.[4]

12

Λ.

ΥΠΕΡ ΑΧΙΛΛΕΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἱπποστάσιον.[5]
Ἐκποιεῖ.[6]

ΛΑ.

ΥΠΕΡ ΒΑΚΧΙΟΥ ΚΑΙ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Κύπασσις[7]
Πύγελα.[8]
Σκυθικαί.[9]

ΛΒ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Φηγούσιον.[10]

ΛΓ.

ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ.

Ἀνάγειν.[11]

videtur Maussac. Ἀυσίας κατ' Αὐτάνδρου. Δείναρχος κατὰ Πυθίου ξενίας. Oratio Dinarchi adv. Pythean laudatur ab Harpocr. in v. Βασιλικὰ διαδρομή. Δόξαν γραφή. Ἐπίρρ. ἐμπορίου. Καταδεδίσθαι. Κοβαλεία. Λαμπτήριον. Νομοφύλακες. Πτίλωσις. Χρυσοχοεῖον. Χύτρα. Dionys. item Halic. et Stephanus Byzantinus eam orationem Dinarchi laudant. Nescio quo jure legit Apostol. Cent. 4. Prov. 30. Κατὰ Ἀνδροτίωνος, etc. IDEM.

[1] Ex Poll. VII. 33. IDEM.
[2] Ex Poll. IX. 6. IDEM.
[3] Ex Poll. VII. 12. IDEM.
[4] Ex Phrynicho p. 64. IDEM.
[5] Ex Poll. IX. 5. extrem. IDEM.
[6] Ex Poll. IX. 8. IDEM.
[7] Ex Harpocr. Κύπασσις legit Cod. Cantab. Κέπασσις Hesych. Vestimenti genus est muliebris. IDEM.
[8] Ex Harpocr. Vid. Valesium. IDEM.
[9] Ex Harpocr. Calceamenti genus, nomine ex gente ducto, ut usu venit. Aristoph. Eccles. 317.

—— λαμβάνω
Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.

Memorantur præterea ab Antiquis Sicyonise, Tyrrhenicæ, crepidæ sc. IDEM.
[10] Ex Harpocr. et Suid. in v. IDEM.
[11] Ex Harpocr. in v. et Suid. in ἀναγεῖσθαι.

ΛΔ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣ ΤΩΝ ΒΟΩΝΟΣ ΠΑΙΔΩΝ. 13

Ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν.[1]

ΛΕ.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΩΝΑ.

Καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιογένους συγγενῶν, ὡς ὅτε μὲν πραΰκειτο, ὤκνουν καὶ ᾐσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι· ἐξενεχθέντος δὲ, ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι.[2]

Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ' ἡμῖν· δοκιμασθεὶς δὲ ἔγημε.[3]

Ἡλιαία.[4]

ΛϚ.

ΥΠΕΡ ΔΕΞΙΟΥ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

Στρομβιχίδης.[5]

ΛΖ.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ, καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δικάσαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὥσπερ νῦν οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.[6]

Codd. Harpocr. Morell. et Cantab. legunt πρὸς Βοίωνα, unde conjecit Maussacus legendum esse πρὸς Δίωνα, qualis oratio mox sequitur. Fortasse Βοίωνα refinendum est, et tam istelligo hoc fragmentum aliquod commune habere cum sequenti. Vel, quandoquidem locus Harpocrationis cubat in mendo, allegari potuit Isæus πρὸς Βοίωνα, quem talem orationem scripsisse abunde nobis confirmatum est: et nomina Lysiæ et Isæi sæpissime confunduntur. Scripsit quoque Demosthenes orationem ἰμάντιον, de cujus orationibus privatis difficile erit pronunciare, teste Dionysio Halic. Πότερον Δημοσθένους εἰσὶν ἢ Δινάρχου. Sed in illa oratione, quæ hodie exstat (et, ut obiter id moneam, Dinarcho refertur a nonnullis), hæc vox non reperitur. IDEM.

[1] Ex Harpocr. in Ἐπιτροπή. Cod. Cant. Ἐπέτρεψεν. IDEM.

[2] Ex Suid. in προΰκειτο. Laudantur Orationes Lysiæ πρὸς Γλαύκωνα, et περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου prima. Quæ ex utraque supersunt, nos non dubitavimus ad unam referre, et sit πρὸς Γλαύκωνα περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου. Constat ex fragmentis. TAYLOR.

[3] Ex Suid. in Τέως. π. Ἐν τῷ Πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου, ubi Lysiæ nomen exciderat. Quanquam et scripsit quidem Isæus ἰμάντιον orationem. Sed hæc verba ibi neque reperiuntur, neque locum ullum videntur habere posse. IDEM.

[4] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[5] Ex Harpocr. et Suid. in Στρομβιχίδης. IDEM.

[6] Ex Harpocr. et Suid. in Καρποῦ δίκη. IDEM.

Πέντε μησὶ μετὰ τῶν Ἐλευσῖνόθεν διαιτώμενος.[1]

Ἀδοκίμαστος.[2]

Αἰδέσασθαι.[3]

14 Ἐπισίτια.[4]

Μεταγωγῆσαι.[5]

ΛΗ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΝ ΥΠΕΡ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΟΙΚΟΥ.

Ἀποτίμημα.[6]

Σθένελος.[7]

ΛΘ.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἐπιτιμητάς.[8]

Μ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Καὶ πρωὶ Διογένει οἰκειότατα πάντων ἀνθρώπων ἐχρώμεθα, καὶ ἕως γε ὑγίαινεν, ἐξ ἀγροῦ ὁπόταν ἔλθοι, παρ' ἡμῖν διητᾶτο.[9]

Μόλπις ὁ τῶν ἐν Πειραιεῖ.[10]

Δεκαδοῦχος.[11]

ΜΑ.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ.[12]

Αὐλία.[13]

ΜΒ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΚΛΕΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ ΝΟΜΟΥ.[14]

[1] Laudat hoc Harpocr. in v. Ἐλευσίνων ex Lysiae Oratione *decima* κατὰ Δημοσθένους ἐφηβικῆς. Junge Suid. et Etym. M. in v. Ἐλευσίνοθεν. Idem.

[2] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[3] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[4] Ex Harpocr. Idem.

[5] Ex Harpocr. in Μεῶν. Vid. Vales. ad loc. Idem.

[6] Ex Harpocr. in Ἀποτιμήσεως. Idem.

[7] Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ πρὸς Διογένην. Idem.

[8] Ex Harpocr. in v. Idem.

[9] Priscian. l. 18. ἐν τῷ ἐπὶρ τοῦ Διογένους. Idem. Harpocr. in v. ἐν τῷ πρὶ τοῦ Διογένους. Idem.

[11] Ex Harpocr. in v. Suid. Etym. M. Idem.

[12] Διοδώρου Cod. MS. Harpocr. Cant. Idem.

[13] Ex Harpocr. in v. et Suid. in Αὐλείᾳ θύρᾳ. Idem.

[14] Memorat Theo Progymn. c. 2. Laudatur ab Harpocr. in Δώρων γραφή, Oratio Lysiae κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου, quem puto emendari oportere ex loco Theonis, ubi conjecit quoque Valesius. Idem.

ΜΓ.

ΥΠΕΡ ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ.

Ἀλείπτριαν.[1]

ΜΔ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΧΑΡΗ.

Μεταλλεῖς.[2]

ΜΕ.

ΠΡΟΣ ΔΙΩΝΑ.

Φάσκωλον.[3]

Μς.

ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΘΗΚΗΣ.[4]

Λόγος τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα περὶ ἐγγυθήκης ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή·

Εἰ μὲν δίκαιον ἔλεγεν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασταί, Ανσιμένης.

Ἐν ᾧ προελθὼν φησίν·

Οὐκ ἂν ἐσπούδαζον περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι, ἢ οὐκ ἔστιν ἀξία τριάκοντα δραχμῶν.

Ὅτι δὲ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, ἐξῆς φησί·

Πέρυσι γὰρ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον. ἔστι γὰρ συνθετὴ, καὶ Σατύρων ἔχει πρώσωπα καὶ βουκεφάλεια * * ἄλλο ἔτι μέγεθος τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκεύη τοιαῦτα καὶ ὅμοια ἐργάζεται.[5]

ΜΖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ.

Εἰ καὶ δάξων ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εὑρημένα ἐπιγραφομένῳ.[6]

ΜΗ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

Ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγένης ἀσθενὴς τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο, ἀνάργυρος ὢν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων.[7]

[1] Ex Poll. VII. 3. ita lego. Vulg. *ἐν τῷ Διοφάντου περὶ χωρίου*. Pro Διοφάντου περὶ χωρίου legit Kuhn. IDEM.

[2] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[3] Ex Harpocr. Suid. Etym. M. in φάσκωλον. Vid. Vales. ad Harpocr. et Kuster. ad Suid. IDEM.

[4] Ἐγγυοθήκην dixit Lucian. in Lexiphane. Vid. Casaub. ad Athen. V. 13. IDEM.

[5] Ex Athen. l. 5. Memorat et hujus Orationis Harpocr. in v. TAYLOR.

[6] Hæc esse verba Lysiæ constabit ex locis Harpocrationis et Suidæ inter se collatis in v. Ἐπιγραφεῖς et Ἐπιγραφομένῳ. IDEM.

[7] Ex Suid. in Ἀνάργυρος. IDEM.

ΜΘ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΙΣΟΔΗΜΟΝ.

Αὐθέντης.[1]

Ν.

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

Ἀπαγορεύειν.[2]

ΝΑ.

ΠΡΟΣ ΕΤΕΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.[3]

Ἐξδομευομένους.[4]

ΝΒ.

16 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΕΥΕΡΓΕΣΙΩΝ.

Οἱ Κεῖοι μὲν πόλις τοσαύτη.[5]

Μεταπύργιον.[6]

Φηγαιεῦσι.[7]

ΝΓ.

ΠΡΟΣ ΕΥΘΙΑΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΠΡΑΤΩΝ.[8]

ΝΔ.

ΚΑΤ' ΕΥΘΥΔΙΚΟΥ.

Οὐ δυνάμενος δ' ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας.[9]

ΝΕ.

ΚΑΤ' ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ ΧΩΡΙΟΥ ΕΞΟΥΛΗΣ.[10]

Αὐτομαχεῖν.[11]

[1] Ex Harpocr. Suid. IDEM.

[2] Ex Harpocr. in v. Plures fortasse erant Lysiæ et *orationes* et *epistolæ* amatoriæ, unde quærenda est hæc vox. In ea, quæ apud Plat. in Phædro exstat et Lysiæ imputatur, oratione, non exstat. Sed fortasse Lexicographus noster Lysiæ ἐρωτικὸν laudavit, cum Demosthenis voluit. Vid. Vales. ad Harpocrat. p. 353. IDEM.

[3] Πρὸς Αἰτναλέα conjicit Jungerman. ad Poll. VII. 33. Vide quoque et Meurs. in Biblioth. Attic. IDEM.

[4] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[5] Ex Harpocr. in Κεῖοι. IDEM.

[6] Ex Harpocr. Suid. et Photio MS. IDEM.

[7] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[8] Meminit Poll. X. 24. IDEM.

[9] Ex Harpocr. et Suid. in Ἀμφιδέαι. Secutus sum versionem Cl. Perizonii, Respons. 2. ed Gronovii notitiam secundam. Vid. Gronov. ad Harpocr. in v. IDEM.

[10] Iidem in Εὐκλέους. Vid. Maussac. IDEM.

[11] Ex Harpocr. in v. IDEM.

Νς.

ΥΠΕΡ ΕΥΚΡΙΤΟΥ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἀδηφάγους Τριήρεις.[1]

ΝΖ.

ΠΡΟΣ ΕΥΠΕΙΘΗΝ.

Δερμιστής.[2]

ΝΗ.

ΚΑΤ' ΕΥΦΗΜΟΥ.

Λαμπάς.[3]

Πυελίδα.[4]

ΝΘ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. 17

Ὡς ἔμελλεν ἐπί τε τοὺς βωμοὺς εἶναι καὶ νομιζόμενά γε ποιήσειν.[5]

Πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συνοικοίη.[6]

Κακιώσεως.[7]

Ξ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΔΟΤΙΔΟΥ.[8]

ΞΑ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΠΕΙΘΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Ἐπιδιατίθεσθαι.[9]

ΞΒ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΑΙΚΙΑΣ.

Ἐγὼ δ' ὀξύμελι πίνω.[10]

[1] Ex Harpocr. Sed legendum, ut postulat series literarum, Vales. ad loc. et Cod. MS. Cantab. Ἀδηφάγους. Ita et Suid. quoque et Eustath. ad Odyss. A. qui hunc locum respicit: Αυσίας δὲ καὶ ναῦν ἀδηφάγον φησὶ τὴν τὸν μισθὸν λαμβάνουσαν ἐντελῆ. Vid. Moschop. Attic. lect. Magis. Poll. Apostol. Cent. 1. Prov. 49. Laert. in Socr. c. 27. Αυσίας δὲ κατὰ μεταφορὰν ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐφίτου μαρτυρίᾳ (corrige διαμαρτυρίᾳ) τὴν ἐντελέστατον ναῦν. Hesych. in Ἀδηφάγου. IDEM.

[2] Ex Harpocr. in v. Etym. M. et Suid. Legendum tamen Δερμιστής. quidquid objiciat Gronovius. Ita Lysiam laudat Glossographus Græcus ineditus Biblioth. Reg. Cant. Anglice *A Moth.* IDEM.

[3] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[4] Ex Harpocr. Suid. et Poll. VII. 33. IDEM.

[5] Ex Priscian. l. 18. Αυσίας ἐν τῷ περὶ Ἡγησάνδρου. Κλέων ὡς ἔμελλεν π. τ. λ. Corrige nobiscum. IDEM.

[6] Ex Prisciano ibid. qui legit περὶ τοῦ Ἀγησάνδρου. Corrigendus ex se ipso atque ex Lexicographis. IDEM.

[7] Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

[8] Meminit Poll. VIII. 6. Ubi Il. quoque Θεοδοτίδου. IDEM.

[9] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[10] Ex Athen. l. 2. IDEM.

ΞΓ.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Ὀργέων.[1]

ΞΔ.

ΚΑΤΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ.

Ἀναξίβιος.[2]
Δικαιόπολις.[3]
Ἐπιθέτους ἐπιστολαί.[4]
Ἰσμηνίας.[5]
Πολύστρατος.[6]
Πύρρα.[7]
Σεύθης.[8]
Στρούθης.[9]

ΞΕ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΘΕΡΣΗΝ.

Ἱερώνυμος.[10]

ΞϚ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΝ ΑΙΚΙΑΣ.

Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν;[11]

ΞΖ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ.[12]

18 Λυσίας ἀνδρὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐγκαλουμένῳ κακῆς ἐπιτροπῆς συγγράψας λόγον τοιοῦτῳ κέχρηται τῷ προοιμίῳ.

Οὐχ ἱκανὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπίαν[13] ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ διασώ-

[1] Ex Harpocr. et Suid. IDEM.
[2] Ex Harpocr. in v. IDEM.
[3] Ex Harpocr. et Suid. IDEM.
[4] Ex Harpocr. Suid. et Etym. M. IDEM.
[5] Ex Harpocr. IDEM.
[6] Ex Harpocr. et Suid. IDEM.
[7] Ex Harpocr. IDEM.
[8] Ex Harpocr. IDEM.
[9] Ex Harpocr. IDEM.
[10] Ex Harpocr. in v. Laudat quoque hanc Orationem idem in Ἀφανὴς οὐσία. IDEM.
[11] Etym. M. et Suid. in Τζες. Etym. tamen M. minus correcte. Uterque legit ὡς ἰσωμένην. Ego Poll. sequor VIII. 6. qui laudat orationem Lysiæ ὡς ἰσωμένην. IDEM.
[12] Ex Dionys. Halic. in Isæo. Vel malis ἐπιτροπῆς ἀπολογία, aut aliquid simile. Titulus ad nos non devenit. IDEM.
[13] Ἐπιτροπὴν postea, ubi membra hujus exordii repetuntur. Vid. Sylburg. ad loc. IDEM.

ζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν πολλοί· ὅπερ καὶ νῦν συμβέβηκεν. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱπποκράτους χρημάτων, καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν, καὶ παραδοὺς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα, ὧν ἐπίτροπος κατελείφθην, συκοφαντοῦμαι ὑπ' αὐτῶν ἀδίκως.

ΞΗ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΚΟΝΟΣ.[1] 19

[1] Vid. Dionys. Halic. in Lysia, qui hanc orationem nostro abjudicat. Statua *donandus* erat Iphicrates ob rem præclare gestam, unde ab aliis nominatur hæc oratio περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς. quod Meursium in sua recensione fragmentorum Lysiæ fugit. Paulus Germinus pro Lysiaca habet; Παῦλος Γερμῖνος, σοφιστὴς· ὁ γράψας ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία Ϛ'. Suid. in v. Lysiæ quoque attribuit Plutarch. in vita. Utut ea res sit, congessi notabilia maxime, quæ de hac causa apud veteres leguntur: Πρῶτον γὰρ, Ἰφικράτης τιμῶν ἔτυχεν, ὡς Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. Κίνησις μὲν γὰρ περὶτου χαλεπὸς ἀνδρὸς ἐστι, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐτιμήθη. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνοις ψαφισθείσας ἔλαβεν· ὥστε καὶ τινὰ τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου δικάσασθαι τῷ Ἰφικράτει περὶ τῶν δωρεῶν, ὡς ἀναξίως λαζόντι. Καὶ ἔστι Λυσίου λόγος ὃς Ἰφικράτην ἀναφερόμενος, ἔχων τὴν ἐπιγραφὴν περὶ τῶν αὐτοῦ δωρεῶν. ἐν ᾧ συκοφαντὴς εἰς δυσγνωσίαν παρὰ τοῦ κατηγόρου, φησὶν, ὅτι τὸ μὲν ἡμέτερον γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν γνωρίζεσθαι λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μίχρι σοῦ τὴν δόξαν ἔστησεν. Ἦν γὰρ ὁ Ἰφικράτης ἐκ σκυτέων γεγονώς. ὠφελήσατο δὲ διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν. στρατιώτης ὢν καὶ ναυμαχῶν ἐκπέπλευκεν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ναὸς εἰς πολεμίαν τριήρη, καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἀναγαλισάμενος, μετῆλθεν αὖθις ἔχων αὐτὸν εἰς τὴν οἰκείαν τριήρη, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἀριστείας ἐκοσμήθη στρατηγὸς ἐχειροτονήθη, καὶ παρὰ πάντας τοὺς στρατηγοὺς τοὺς τότε μείζω τὴν πόλιν ὠφέλησεν. Ulpianus ad Midianam. Eadem pene repetes apud Plutarch. Apophthegm. Τὸν δὲ Ἰφικράτους υἱὸν οὐκ ἄνδρα οὐ μεθέξειν ῥήτορος, καὶ στρατηγοῦ, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἐφικόμενον. Ἐφ' οἷς δηλῶν ποτ' αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν τὴν ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς, καίτοι τίθει μὲν, εἰ βούλει, Λυσίου τὸν λόγον εἶναι, τίθει δ' Ἰφικράτους, εἰ τοῦτο αἱρῇ. ἔστι τοίνυν οὐδὲν οὕτω τοῦ φαυλοῦ ἀγῶνος ἐκφανὲς, ὡς τὸ φρόνημα. ὃ δὲ φησὶ περίττον Λυσίου τῶν πολλῶν εἶναι τὸν λόγον. λόγος γὰρ ἄλλα τι δὴ τοῖς Ἀθηναίοις οὐ τῆς σῆς ψυχῆς (ἐ. οὐ τῆς Λυσιακῆς ψυχῆς), καὶ εἰ φησὶν ἐκτὰ ὑμῶν ὄσαν τοιοῦτοι στρατηγοὶ οἷος ἐγὼ, δοίκυτος ἂν ἦν ἡ Λακεδαίμων. Καὶμνησθεὶς Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, οἷς Ἀθηναῖοι πρώτοις ἀπάντων τῶν εὐεργετῶν ἦγον, ἢ παραλαβεῖν ἂν αὐτοὺς φησιν, ἢ ὑπ' ἐκείνων παραληφθῆναι, εἰ κατ' ἐκείνους ἐγίνετο. Καὶ ὑμεῖς μὲν φησὶν οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῶν ταῦτά μοι γράμματα, καὶ τὴν στήλην εἶναί τι σεμνὸν ἐμοὶ δὲ στήλη οὐρανομήκης ἕστηκεν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ μαρτυροῦσα τὴν ἀρετήν. Εἰς τοσοῦτον ἀφικνεῖται τῆς παῤῥησίας, ὥστ' ἀμφοτέρους ἑαυτὸν ἀντιτάττει τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς τῶν πολεμίων. Aristid. in Orat. de paraphthegm. Vidimus non aliam fuisse orationem *de Statua*, atque eam *de donatio*. Aristot. Rhetor. II. 23. nominat πρὸς Ἁρμόδιον, et Iphicrati, ad quem optimo jure pertinere videtur, sine scrupulo assignat. Apud eum conservantur, quæ subjunxi: Εἰ, πρὶν παῦσαι, ἠξίουν τῆς εἰκόνος τυχεῖν, ἐὰν ποιῆσω, ἴδοιτε ἂν· ποιήσαντι δ' ἔρ' οὐ δέοντε; μὴ τοίνυν μέλλοντες μὲν ὑποσχνεῖσθε, παθόντες δ' ἀφαιρεῖσθε. Id. II. 24. γενναιότατος ὁ βέλτιστος. Καὶ γὰρ Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι οὐδὲν πρότερον ὑπῆρχε γενέσθαι περὶ γενναῖόν τι πρᾶξαι. Et mox: Τὰ γοῦν ἔργα συγγενέστερά ἐστι τὰ ἐμὰ τοῖς Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, ἢ τὰ σά. Iphicratis multa extant fragmenta apud Aristot. Rhetor. multa argute dicta, ex oratt. nonnulla desumpta, apud Plutarch. Apophthegm. "Hujus adolescentis supra ætatem virtus admirabilis fuit, nec unquam ante eum Atheniensis inter tot tantosque duces aut spei majoris aut indolis maturioris imperatorem habuerunt, in quo non Imperatoris tantum, verum et Oratoris artes fuere." Justin. VI. 5. Adde Nep. in vita, Xenoph. Polymn. Athen. Arian. Ælian. Poll. Senec. Aristid. (modo laudatum), Frontin. De Statua Iphicratis et rebus ab eo deinde gestis quædam apud Demosth. o. Aristocratem. Taylor.

ΞΘ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

SIVE

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ.[1]

Ο.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥ.

Μετ' ἀβακίου δὲ καὶ τραπεζίου πωλῶν ἑαυτόν.[2]

ΟΑ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ.

Ἀπομίσθου.[3]

ΟΒ.

ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΙΟΥ ΥΒΡΕΩΣ.

Καὶ ἐξελθοῦσα ἡ παιδίσκη τὴν θύραν ἀνοίγνυσι.[4]

ΟΓ.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ.

Οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστήσασθαι.[5]

Ἀποτίμημα.[6]

ΟΔ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΝ.

Λάρκος.[7]

ΟΕ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΦΑΝΗΝ ΞΕΝΙΑΣ.

Νοθεῖα.[8]

[1] Et hæc quoque oratio, de qua multa reperies in Dionysio et Plutarcho in Lysia, neque per ætatem, ideam et characterem dicendi, ad nostrum pertinere potuit, ut visum est Dionysio, Critico peritissimo. Si eadem sit oratio, ut oredo, quam dixit Iphicrates ἀνδυτείων ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ὑπ' Ἀριστοφῶντος, lector benevolus huc referet fragmenta, quæ sequuntur. Σὺ δ' αὐτὸς εἰ κύριος ἴσθι τῶν τεῶν, πότερον προῖσαι ἂν, ἢ οὔ; ἐπειδὴ ἀντίφωσιν ὁ Ἀριστοφῶν εἶτα σὺ μὲν οἶσ' ἂν προῖσαι ὃν Ἀριστοφῶν, Ἰφικράτης δὲ προῖσατο; Aristid: περὶ παραφθογμ. Iphicrates ὑπὲρ τῶν περὶ Ἀριστοφῶντα καταβεβιωκότος ἴφη, Βελτίων μὲν ὁ τῶν ἀντιδίκων ὑπηρέτης, ἡδέως δὲ τοὺμὸν ἄμεινον. Plutarch. Πολιτ. Παραγγελμ. Idem.

[2] Ex Poll. X. 24. Idem.

[3] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[4] Ex Poll. III. 8. Idem.

[5] Ex Harpocr. et Suid. in τίμημα. Idem.

[6] Ex iisdem ibid. Idem.

[7] Ex Harpocr. in v. Idem.

[8] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

Ος.

ΚΑΤΑ ΚΙΝΗΣΙΟΥ.[1]

Θαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε, ὅτι Κινησίας ἐστὶν ὁ τοῖς νόμοις βοηθὸς, ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἁπάντων, καὶ παρανομώτατον ἀνθρώπων γεγονέναι. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοιαῦτα περὶ θεοὺς ἐξαμαρτάνων, ἃ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμῳδοδιδασκάλων[2] δ' ἀκούετε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν; οὐ μετὰ τούτου ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης δὲ[3] καὶ Λυσίθεος συνειστιῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, ἀντὶ 22
νουμηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν αὐτοῖς τοὔνομα θέμενοι, πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις, οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ νόμων τῶν ἡμετέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώλετο, ὥσπερ εἰκὸς τοὺς τοιούτους. τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ πλείστων γινωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλλοις· ἵν' εἰδῶσιν, ὅτι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται[4] τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπόλλυουσι μείζους καὶ χαλεπωτέρας τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, προσβάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν νομίμως κοινὸν ἅπασιν ἡμῖν ἐστίν· τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦτον χρόνον διατελεῖν, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον, τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα, ἅπερ οὗτος, ἐξημαρτηκόσιν.[5]

[1] Duæ erant orationes Lysiæ c. Cinesiam, teste Harpocratione in v. Harum altera inscribebatur ὑπὲρ Φανίου παρανόμων, indeque desumitur fragmentum, quod sequitur. Qui Athenæum cum Harpocratione conferet, et quæ proxime sum annotaturus leget, norit hæc esse vera. IDEM.

[2] *quæ tamen ex comicorum fabulis quotannis auditis.* Hanc veram versionem esse liquet. Athenæus enim Cinesiam ἐπὶ ἀθεότητι κωμῳδούμενον vocat. Eadem est mens Harpocr. in v. Μνημονίδαι [Lysias] τ' ἀνδρὸς [Cinesiam] λέγων ὡς ἀσεβέστατος εἴη, καὶ παρανομώτατος, καὶ ὅτι καὶ οἱ κωμῳδιδάσκαλοι (l. κωμῳδοδιδάσκαλοι) καθ' ἕκαστον ἐναυτὸν γράφουσιν εἰς αὐτόν. nimirum ad hunc ipsissimum locum alludit Harpocratio, quem integrum conservavit Athenæus. Quænam erant turpia illa, quæ modestiæ lex Lysiam proferre vetuit, meum quoque est silere. Quæ Comici dixerint, discas licet ex Aristoph. Ran. 369. Concion. 330. collat. cum sch. ad Ran. 153. Plutarch. de gloria Atheniens. Ὁ γὰρ Κινησίας ἀργαλέος ἴσως ποιητὴς γεγονέναι διθυράμβων, καὶ αὐτὸς μὲν ἄγονος καὶ ἀκλεὴς γέγονε· σκωπτόμενος δὲ καὶ χλευαζόμενος ὑπὸ τῶν κωμῳδοποιῶν, οὐκ εὐτυχοῦς δίκης μετέσχηκε. IDEM.

[3] Malim abesse δὲ, nisi hic, ut sæpius, inserviat ad validius affirmandum. AUGER.

[4] Scil. οἱ θεοί. TAYLOR.

[5] Ex Athenæo l. 12. juxta finem. IDEM.

ΟΖ.

ΠΡΟΣ ΚΛΕΙΝΙΑΝ.

Ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένος[1] τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξῆγαγε, ξίφος ἔχων.[2]

Χιλίους.[3]

ΟΗ.

ΠΡΟΣ ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΝ.

23 Οὐδὲ εἴ τις εἰσποιητὸς πάϑος,[4] οὐδεὶς ἀποστερεῖ τὴν μητέρα αὐτοῦ τῶν χρημάτων.[5]

ΟΘ.

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΟΔΗΜΟΝ.

Ἐπίπεμπτον.[6]

Π.

ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΑΡΧΟΥ.

Ἐπισκηπτω.[7]

ΠΑ.

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

Καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων παῖδας, ὧν οἱ πατέρες βοηθήσαντες ὑμῖν ἔτι ζῶσι, ἀπειπεῖν ἐν τοῖς νόμοις μήτε δίκαιον λέγειν.[8]

ΠΒ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΝΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν Καρκίνον εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες.[9]

ΠΓ.

ΚΑΤΑ ΛΑΪΔΟΣ.

Φίλυρά γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη, ἔτι νέα οὖσα, καὶ

[1] F. συσπευασάμενος. Idem.
[2] Ex Suid. in Τῶν μάλης. Idem.
[3] Ex Harpocr. in Χίλιοι διακόσιοι. Idem.
[4] F. πάθος. Idem.
[5] Ex Priscian. l. 18. Idem.
[6] Ex Harp. et Suid. in v. Vid. Salmas. de modo usurarum, Harp. in Ἐπιδίκαστον et Vales. ad loc. Τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδόσεα ὑμῶν. Deuteron. XII. 11. At supra versu 6. τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς δεκάτας ὑμῶν. Idem.
[7] Ex Harpocr. Suid. et Etym. M. in Ἐπισκήψατο. Idem.
[8] Ex Suid. in Ἀπεῖπεν. Idem.
[9] Ex Harpocr. et Suid. in Καρκίνος. Al γυναῖκας Cod. Harpocr. MS. Cant. pariter ut Mediceus, qui libri conveniunt in pluribus. Idem.

Σκιώνη, καὶ Ἱππάφεσις, καὶ Θεόκλεια, καὶ Ψαμάθη, καὶ Λαγγίσκα,[1] καὶ Ἄνθεια[2].[3]

ΠΔ.

ΠΡΟΣ ΛΑΚΡΑΤΗΝ.

Οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται.[4]

ΠΕ.

ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ.[5] 24

Ἄρδηττος.[6]

Πς.

ΚΑΤΑ ΛΥΣΙΘΕΟΥ.

Ἔστι δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους, ὦ βουλή, γωνιασμὸς ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρία.[7]

Ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν.[8]

Οἷός τε εἰ.[9]

Πλινθεῖον.[10]

Στύραξ.[11]

Φάλληρον.[12]

ΠΖ.

ΠΕΡΙ ΜΑΚΑΡΤΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Προσπάλτιοι.[13]

Σιπύα.[14]

ΠΗ.

ΚΑΤΑ ΜΑΝΤΙΟΥ.

Νότιον.[15]

[1] L. Λαγίσκα, et in posteriori loco legit Athenæus, Harpocr. et Suid. Λαγίσκα, Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Λαΐδα, εἰ γνήσιος. Idem.

[2] Δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἀνθείας Ἄντειαν et quæ sequuntur. Athen. Idem.

[3] Ex Athen. l. 13. bis. In secundo tamen loco deest ἔστι νῦν οὖσα et ad finem additur καὶ Ἀριστόκλεια. Idem.

[4] Ex Harpocr. et Suid. in Ὀβολοστατεῖ. Suid. tamen: Οὐδ' ἂν εἰ πολλὰ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό σοι, ἢ ὅσον etc. Idem.

[5] Πρὸς Ἐλεσίνιν. Codd. nonnulli. Idem.

[6] Ex Harpocr. in v. Vid. Poll. VIII. 10. Idem.

[7] Ex Harpocr. in Γωνιασμός. Κάμψαντι, τοῦ τείχους, ὦ βουλή, ἐστὶ γωνιασμὸς ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρίᾳ πάνυ πολλῇ. Suid. in Γωνία. Idem.

[8] Ex Suid. in Οἷος, comparato cum Harpocr. in Οἷός εἰ. Idem.

[9] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[10] Ibid. Idem.

[11] Ex Harpocr. Idem.

[12] Ibid. Idem.

[13] Ex Harpocr. in v. Idem.

[14] Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ περὶ ἐμπλοκίου τῶν Μακαρτάτου χρημάτων. Idem.

[15] Ex Harpocr. in v. Idem.

ΠΘ.

ΠΡΟΣ ΜΕΔΟΝΤΑ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.

Ἀντίκυρα.[1]

Ἀπήχεια.[2]

Ναΐς.[3]

ζ.

ΠΡΟΣ ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΝ.

Προθεσμία.[4]

ζΑ.

ΚΑΤΑ ΜΙΚΙΝΟΥ ΦΟΝΟΥ.[5]

Ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον.[6]

Οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκοῦντα παραλελείψεται.[7]

ζΒ.

ΠΡΟΣ ΜΙΞΙΔΗΜΟΥ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.[8]

Καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον· ὅτι μὲν ὁ κρινόμενον ἐπετήδευσε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν δῆλον.[9]

Διῆρξα.[10]

Λέχαιον.[11]

Πρόπεμπτα.[12]

ζΓ.

ΠΡΟΣ ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΝ.

Συντίθεται δὲ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ ποιητὴς, εἰπών

Οὐ κεῖνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους
Ὀρθῶς παγείσας μὲν φρένας
Οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν.[13]

[1] Ibid. IDEM.

[2] Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

[3] Ex Athen. l. 13. IDEM.

[4] Ex Harpocr. IDEM.

[5] Meminit hujus Orationis Auctor Argumenti ad Antiph. Κατηγορία φόνου, hisce verbis: Ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῶν Λυσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικίνην γεγραμμένῳ. Unde liquet illas ὑπωθίσεις vetustos satis habuisse auctores. Dudum enim perierunt hæ Lysiæ orationes. Meminit etiam Lysiæ λόγου πρὸς Μικίνην Schol. Hermogenis p. 165. quam eandem fuisse judicio. IDEM.

[6] Ex Athen. ad fin. l. 8. IDEM.

[7] Ex Priscian. l. 18. ubi hodie sic legitur: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου. φόνου οὐ πρὸς κ. τ. λ. Corrige sodes, et confer supra Περὶ τοῦ Ἡγησάνδρου κλήρου. IDEM.

[8] Præter loca infra adducta meminit hujus Orationis Harpocrat. in Ἐπιθέτους ἑορτὰς et in Προχειροτονία. IDEM.

[9] Ex Harpocr. et Suid. in Μουσαῖος. IDEM.

[10] Ex Harpocr. et Suid. in v. et Poll. VIII. 8. IDEM.

[11] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[12] Ibid. IDEM.

[13] Ex Harpocr. in Καρκίνος. Senarios

ϛΔ.

ΚΑΤΑ ΜΝΗΣΙΠΤΟΛΕΜΟΥ.[1]

ϛΕ.

ΚΑΤΑ ΜΟΣΧΟΥ.

Δήμαρχος.[2]

ϛϚ.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τήν τε λιθουργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφηκέναι.[3]

Τοῦ γείσου συντετελεσμένου καὶ τοῦ κρηπιδαίου.[4]

ϛΖ.

ΥΠΕΡ ΝΗΣΟΚΛΕΟΥΣ.[5] 26

Ἐπιδιαθήκη.[6]

ϛΗ.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΑΡΧΟΝ ΤΟΝ ΑΥΛΗΤΗΝ.

Ἀχμαίζεις.[7]

Ἀντιγενίδας.[8]

ϛΘ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΔΟΥ.[9]

Ϙ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ.[10]

Διαγράψασθαι.[11]

Carcini a Lysia laudatos ita legit Vales. ad Harpocr.

Νοῦ καῖνος ἐξίστησι τὰς γὰρ ἐμφύτους
Ὁρθῶς παγίσας μὴν φρένας
Οὐδεὶς ἑταίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν. IDEM.

[1] Meminit Photius Cod. CCLXII. IDEM.

[2] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[3] Ex Suid. in Διδυμεῖς. Τετρυφηκέναι legit Vales. Vid. Kuhn. ad Poll. VII. 27. Et profecto hujusmodi sparcitiem subesse olim vidi. IDEM.

[4] Ex Poll. VII. 27. dissimulatis verbis Πρὸς Ναυσίαν. IDEM.

[5] Ναυσιλέους Cod. Harpocr. MS. Cantab. IDEM.

[6] Ex Harpocrat. in Ἐπιδιαθέσθαι. IDEM.

[7] Ex Harpocrat. in v. et Suid. IDEM.

[8] Ex Harpocrat. in v. IDEM.

[9] Dicemus proxime ad fragmentum Κατὰ Νικίου. IDEM.

[10] Laudari video ab Antiquis orationes Lysiæ κατὰ Νικίδου, κατὰ Νικίου, κατὰ Νικίου ἀσχίας, κατὰ Νικίου φόνου, et denique ὑπὲρ Νικίου. Quas omnino tres esse statuo, sc. *Defensionem pro Nicia Imp. Contra Niciam quendam, actionem Cædis*, et *contra Niciam, actionem Inertiæ*. Nam *eam contra Nicidam* ab *Actione Inertiæ* non esse dirimendam persuasum habeo, et si minus hoc loco, alibi tamen veris vincam. Quæ denique solitarie laudatur *contra Niciam*, vel ad Causam *Inertiæ* vel *Cædis* referendam esse quis non videt? Ad priorem

Δωροξενία.[1]
Εὐδῦναι.[2]
Θέτταλος.[3]
Ἰτεαῖος.[4]
Πτώματα ἐλαιῶν.[5]

ΡΑ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ ΑΡΓΙΑΣ.[6]

Κηττοί.[7]
Ὀβολοστατεῖ.[8]
Ποταμός.[9]

ΡΒ.

27 ## ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἐπιβλῆτας.[10]

ΡΓ.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΙΟΥ.

Κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον, ἱκέται μὲν αὐτοὶ τῶν θεῶν καθίζοντες, προδότας δὲ τῶν ὅρκων ἡμᾶς ἀποφαίνοντες, ἀνακαλοῦντες συγγένειαν, εὐμένειαν.[11]

ΡΔ.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΝ.

Ξυστίς.[12]

ΡΕ.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΟΜΑΧΗΣ ΠΡΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΙΔΗΝ ΚΑΙ ΔΙΟΦΑΝΗΝ.[13]

judico. Nam ubicunque ab Harpocr. ita laudatur, sc. sine causæ adjectione, ibi Cod. MS. Cant. legit constanter Νικίδου. Idem.

[11] Ex Harpocr. in v. Idem.

[1] Ibid. Idem.

[2] Ibid. Idem.

[3] Ibid. Idem.

[4] Ibid. Idem.

[5] Ibid. Idem.

[6] Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου Δρέκοντα φησὶ γιγραφῆναι τὸν νόμον, Σόλωνα δὲ τεθεικέναι. Laert. in Solon. Lex erat de Otioso deferendo. Laertii Editiones Steph. et Basil. habent κατὰ Νικίου, et vicissim, ut monui, Cod. MS. Harpoc. Cant. pro Νικίου in impressis, κατὰ Νικίδου vel Νικιδίου. Idem.

[7] Ex Harpocr. in v. Cod. Cant. Κατὰ Νικίδου. Idem.

[8] Ex Harpocr. in v. Κατὰ Νικίδου. Vide ta num in propriam classem redegi. Idem.

[9] Ex Harpocr. in v. Idem.

[10] Ex Harpocr. in v. ubi libri constanter defendunt Νικίου. Idem.

[11] Ex Theophrasto ἐν τοῖς περὶ λέξεως γεγραφῶσι, uti laudatur a Dionys. Halic. in Lysia: qui nostro hanc orationem constanter abjudicat, sed rationes in aliud opus contulit: de Lysiæ sc. orationibus genuinis, quod gravissimo impendio Rei publicæ literariæ ad nostrum seculum non περιῆλθεν. Quanquam ex ætate potuit esse Lysiæ, quandoquidem ea Niciæ Imp. obvenit in Sicilia calamitas anno ante reditum Lysiæ ex Thuriis. Idem.

[12] Ex Harpocr. Idem.

[13] Memorat Marcellin. ad Hermog. p. 130. Idem.

Ρε.

ΠΡΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ.

Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.[1]

ΡΖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΚΛΕΟΥΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.

Πεντακοσιομέδιμνοι.
Ὑβάδα.[3]

ΡΗ.

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ.

Ἱκανότης.[4]

ΡΘ.

ΠΡΟΣ ΠΕΙΘΟΔΕΜΟΝ ΥΠΕΡ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ. 28

Θρεπτήν.[5]

ΡΙ.

ΠΡΟΣ ΠΟΛΕΜΩΝΑ.[6]

ΡΙΑ.

ΚΑΤΑ ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ἀπολαχεῖν.[7]

ΡΙΒ.

ΠΡΟΣ ΠΥΘΟΔΗΜΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Τῆτες.[8]

ΡΙΓ.

ΚΑΤΑ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞΟΥΛΗΣ.[9]

ΡΙΔ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.[10]

[1] Suid. in Συγκομιδή. Eadem procul dubio est, quam memorat Etym. M. in Συγκομιδή. Πρὸς Ξενοφάντην Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδοὺς τὸν ἄργυρον. Meursius non recte fecit, qui duas exinde orationes procudit. Idem.

[2] Harpocr. in v. Idem.

[3] Ibid. Idem.

[4] Ex Poll. IV. 3. Idem.

[5] Poll. VII. 4. Ni legendum Πρὸς Πυθόδημον ἀπολογία, ut Meursius autumavit. Idem.

[6] Suid in v. Ἐπὶ παλάμῃ ἀρᾶῖν. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμωνα λόγῳ διαβάλλων τινὰ τῶν ἀπλήστων γεωργῶν, τὰ ἐν τῇ γῇ καταχρώμενον, καὶ κατ' ἔτος ἐξανιέντα τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, φησίν. Οὗτοι δὲ πυροὺς ἐπὶ παλάμῃ ἀροῦσι, τοιοῦτον, ἀεὶ σπείρων οὐδεμίαν ἄνεσιν τῇ γῇ δίδουσιν. Idem.

[7] Ex Harpocr. et Suid. in v. Idem.

[8] Ibid. Idem.

[9] Memorat Harpocr. in Ἐξούλης. Idem.

[10] Ὁ δ' οὖν φιλόσοφος [Socrates] Λυσίου γράψαντος ἀπολογίαν αὐτῷ, διαγνοὺς ἔφη,

ΡΙΕ.

29 ## ΠΡΟΣ ΣΩΣΤΡΑΤΟΝ ΤΡΕΩΣ.

Ἰσοτελής.[1]

ΡΙς.

ΚΑΤΑ ΤΕΛΑΜΩΝΟΣ.

Εὐνεῖδαι.[2]

Κάθετος.[3]

ΡΙΖ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.[4]

ΡΙΗ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΩΝΑ.

Οἱ δ' ἀλαζονεύονται μὲν Τίμωνι παραπλησίως, καὶ ἐσχηματισμένοι περιέρχονται, ὥσπερ οὗτος.[5]

ΡΙΘ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΩΝΙΔΗΝ.

Πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς;[6]

Καλὸς μὲν ὁ λόγος, ὦ Λυσία, οὐ μὴν ἁρμόττων ἐμοί· δηλαδὴ γὰρ ἦν τὸ πλέον δικανικὸς ἢ ἐμφιλόσοφος· εἰ οὖν τοῦ Λυσίου, πῶς, εἰ καλὸς ἐστιν ὁ λόγος, οὐκ ἂν σοι ἁρμόττοι; ἔφη, Οὐ γὰρ καὶ ἱμάτια καλὰ καὶ ὑποδήματα εἶν ἂν ἐμοὶ ἀνάρμοστα; Laert. in Socrat. "Quum omnium sapientissimus esset [Socrates] sanctissimeque vixisset, ita in judicio capitis pro se ipse dixit, ut non supplex aut reus, sed magister aut dominus videretur esse Judicum. Quinetiam quum ei scriptam orationem disertissimus Orator *Lysias* attulisset, quam, si ei videretur, edisceret, ut ea pro se in judicio uteretur, non invitus legit, et commode scriptam esse dixit: sed, inquit, Ut, si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles et apti ad pedem, quia non essent viriles; sic illam orationem disertam sibi et oratoriam videri, fortem et virilem non videri." Cic. de Orat. I. 54. Eadem pene Quintil. XI. 1. II. 15. Valer. Max. VI. 4. Quos exscribere, cum eadem sint, non vacat. Meminere quoque hujus Orationis Plutarch. Photius in Vita *Lysiæ*. Apologiam Socratis scripsere quoque Plato, Xenophon et Libanius, quorum orationes exstant: item Demetr. Phalereus (vid. Laert. in Heraclito), Plutarch. (ut constat ex Lampriæ catalogo), Theo Antiochenus Stoicus, et Zeno Sidonius. Non utique Demosthenes, Æschines et Hyperides, ut falso existimavit Ionsius de Scriptor. Hist. Philosoph. IDEM.

[1] Ex Harpocr. IDEM.

[2] Ex Harpocr. Εὐνῖδαι Suid. et Cod. Harpocr. MS. Cant. Vid. de his Hesych. Etym. M., Vales. ad Excerpt. Peiresc. p. 66. Idem ad Harpocr. Poll. VIII. 9. Ptol. Hephæst. apud Photium p. 485. Athen. p. 698. C. IDEM.

[3] Ex Harpocrat. et Suid. IDEM.

[4] Memorat Plutarchus in Vita Lysiæ, h. p. Συνέγραψε δὲ λόγον καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν περὶ Ἀρμοδίου (citatur hæc oratio ab aliis περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος, et indifferenter περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς. Vid. sup. p. 651.) τὸν δὲ προδοσίας κρίνων Τιμόθεον. Locus mancus, ut plurimi in hac vita. Qui postulavit Timotheum proditionis, erat Iphicrates, non Lysias. Lege itaque: Συνέγραψε δὲ λόγους Β Ἰφικράτει, τὸν μὲν — τὸν δὲ προδοσίας Κρίνων Τιμόθεον. Cum exarabatur κρινωντιμοθεον, excidit in describendo altera syllaba νι. IDEM.

[5] Ex Suid. in Ἐσχηματ. IDEM.

[6] Ex Suid. in Διάθεσις. IDEM.

ΡΚ.

ΚΑΤΑ ΤΙΣΙΔΟΣ.

Ἄρχιππος γὰρ οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀπεδύσατο μὲν εἰς τὴν αὐτὴν παλαίστραν, οὗπερ καὶ Τῖσις ὁ φεύγων τὴν δίκην· ὀργῆς δὲ γενομένης, ἐς σκώμματά τε αὐτοῖς[1] καὶ ἀντιλογίαν καὶ ἔχθραν καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. ἔστιν οὖν Πυθέας ἐραστὴς μὲν τοῦ μειρακίου — πάντα γὰρ εἰρήσεται τἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς —, ἐπίτροπος δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλελειμμένος. οὗτος, ἐπειδὴ Τῖσις πρὸς αὐτὸν τὴν ἐν τῇ παλαίστρᾳ λοιδορίαν διηγήσατο, βουλόμενος χαρίζεσθαι καὶ δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπίβουλος[2] εἶναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν, ὡς ἡμεῖς ἔκ τε τῶν πεπραγμένων ἠσθήμεθα καὶ τῶν εὖ εἰδότων ἐπυθόμεθα, ἐν μὲν τῷ παρόντι διαλλαγῆναι, σκοπεῖν δὲ ὅπως αὐτὸν μόνον που λήψεται. πεισθεὶς δὲ ταῦτα καὶ ἀπαλλαγεὶς καὶ χρώμενος καὶ προσποιούμενος ἐπιτήδειος εἶναι, εἰς τοῦτο μανίας τηλικοῦτος ὢν ἀφίσταται, ὥστ' ἐτύγχανε μὲν οὖσα ἱπποδρομία Ἀνακείων, ἰδὼν δ' αὐτὸν μετ' ἐμοῦ παρὰ τὴν θύραν ἀπιόντα — γείτονες γὰρ ἀλλήλων τυγχάνουσιν ὄντες — τὸ μὲν πρῶτον συνδειπνεῖν ἐκέλευεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠθέλησεν, ἐδεήθη ἥκειν αὐτὸν ἐπὶ κῶμον, λέγων ὅτι μεθ' αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκετῶν πιέτω.[3] δειπνήσαντες οὖν, ἤδη συσκοτάζοντος, ἐλθόντες κόπτομεν τὴν θύραν· οἱ δ' ἡμᾶς ἐκέλευον εἰσιέναι. ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἐγενόμεθα, ἐμὲ μὲν ἐκβάλλουσιν ἐκ τῆς οἰκίας· τουτονὶ δὲ συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα, καὶ λαβὼν μάστιγά τις, ἐντείνας πολλὰς πληγὰς, εἰς οἴκημα αὐτὸν καθεῖρξε. κεἰ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν, ἀλλ' ἐζηλωκὼς μὲν τῶν νέων τοὺς πονηροτάτους ἐν τῇ πόλει, νεωστὶ δὲ τὰ πατρῷα παρειληφὼς καὶ προσποιούμενος νέος καὶ πλούσιος εἶναι, πάλιν τοὺς οἰκέτας ἐκέλευεν, ἡμέρας ἤδη γενομένης,[4] πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν δῆσαντας[5] μαστιγοῦν. οὕτω δὲ τοῦ σώματος ἤδη 31
πονήρως διακειμένου, Ἀντίμαχον μεταπεμψάμενος τῶν μὲν

[1] Sylburg. legit ἐς σκώμματά τι ἐξ αὐτῆς. In marg. Cod. Bodl. ἴσως· εἰς σκώμματά τε αὐτοῖς. IDEM. Bodl. secutus sum.
[2] Ἐπίβολος. SYLBURG.
[3] Taylorus et Reiskius: ἀφίσταται .... τ' ἐτύγχ. μὲν ο. l. Ἀνακείων .... δ' αὐτὸν μ. l. π. τ. Θύραν παριόντων ..... ἀλλήλων τ. ὄ., τ. μ. πρῶτον .... ἐκέλευσ. ἐπειδὴ οὐ μετ' αὐτοῦ .... διενήσαντες κ. τ. λ.
[4] Vel γεγενημένης pæne cum MSS. TAYLOR.
[5] Rectius δήσαντας. IDEM. Et dedi.

[1] γεγενημένων οὐδὲν εἶπεν, ἔλεγε δὲ ὡς αὐτὸς μὲν δειπνῶν τύχοι, οὗτος δὲ μεθύων ἔλθοι, ἐκκόψας δὲ τὴν θύραν καὶ εἰσελθὼν κακῶς λέγοι αὐτὸν καὶ τὸν Ἀντίμαχον καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν. Ἀντίμαχος δὲ ὠργίζετο μὲν αὐτοῖς ὡς μεγάλα ἡμαρτηκόσιν, ὅμως δὲ μάρτυρας παρακαλέσας ἠρώτα αὐτὸν πῶς εἰσέλθοι· ὁ δὲ, κελεύσαντος Τίσιδος καὶ τῶν οἰκετῶν, ἔφασκε. συμβουλευόντων δὲ τῶν εἰσελθόντων ὡς τάχιστα λῦσαι καὶ τὰ γεγενημένα δεινὰ νομιζόντων εἶναι, ἀπέδοσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν, ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα[2] ἐν κλίνῃ· καὶ ἐπέδειξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων οὕτω διακείμενον, ὥστε τοὺς ἰδόντας μὴ μόνον τοῖς ποιήσασιν ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως κατηγορεῖν, ὅτι οὐ δημοσίᾳ οὐδὲ παραχρῆμα τοὺς τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντας τιμωρεῖται.[3]

ΡΚΑ.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.[4]

ΡΚΒ.

ΥΠΕΡ ΦΑΝΙΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ.[5]

ΡΚΓ.

ΠΡΟΣ ΦΑΥΣΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.[6]

ΡΚΔ.

ΠΕΡΙ ΦΕΡΕΝΙΚΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.[7]

32 Ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς·

[1] Et hic locus, æque ac nonnulla in superioribus, sine integriorum Codd. ope restitui non posse videtur. TAYLOR. γεγενημένων --- αὐτὸς μὲν om. Taylorus et Reiskius.

[2] Δεῖγμα ex Lysia laudat Harpocr. TAYLOR.

[3] Ex Dionys. Halic. de admirand. dic. vi in Demosth. IDEM. Et Ioann. Sicil. Cod. Barocc.

[4] Meminit Plutarch. in Vit. Lysiæ et in libro de gloria Atheniensium. Nimirum Oratio contra Eratosthenem. TAYLOR.

[5] Memorat Athen. l. 12. Vide fragmentum Κατὰ Κινησίου. Duas enim scripsit orationes contra Cinesiam, quarum altera inscripta est: Κατὰ Κινησίου ὑπὲρ Φανίου, παρανόμων. IDEM.

[6] L. Πρὸς Ναυσίαν etc. Quod fragmentum videas. IDEM.

[7] Si fas mihi sit movere lapidem, quem Callimachus posuit (nam ab eo, teste Dionysio, ita inscribitur hæc oratio) legerem lubens: ΥΠΕΡ ΦΕΡΕΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. Causam enim agit *pro* Pherenico reo *in* actione hereditatis. Ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Λυσίᾳ τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου, δίκην φεύγοντος περὶ κλήρου, ποιούμενος τὴν ἀπολογίαν. Dionys. Halic. de hac oratione. Atque ita

ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάζῃ, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς ὑμῶν πώποτε εἰρηκὼς πρότερον, ὑπὲρ τούτου νυνὶ λέγω. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ξένος ἦν Κηφισόδοτος ὁ τούτου πατὴρ· καὶ ὅτε ἐφεύγομεν, ἐν Θήβαις παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσαντο καὶ φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοντο, ἡγούμενος τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν, οὕτως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην, ὥστε μηδένα γνῶναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μή τις πρότερον ἠπίστατο, ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οὐσίαν. οἴδε μὲν οὖν καὶ Φερένικος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλοὶ λέγειν αὐτὸν ἐμοῦ δεινότεροι καὶ μᾶλλον τοιούτων πραγμάτων ἔμπειροι· ἀλλ' ὅμως ἡγεῖται τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. αἰσχρόν μοι οὖν δοκεῖ εἶναι, κελεύοντος τούτου καὶ δεομένου τὰ δίκαια αὐτῷ βοηθῆσαι, περιϊδεῖν αὐτὸν, καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμὶ ἐγὼ, τῶν ὑπ' Ἀνδροκλείδου δεδομένων στερηθῆναι.[1]

Εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανερὰν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται,[2] αὐτῷ δὲ δέδοται περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ 33
ἀφανοῦς οὐσίας· δῆλον ὅτι ὅστις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδοται.[3]

ΡΚΕ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἀρκτοῦρος.[4]
Ζειρά.[5]
Ὁδός.[6]
Πεδιακά.[7]
Κλεῖδας.[8]

laudatur a Suida., sc. ὑπὲρ Φερενίκου. cetera non nominat. Quanquam non ignoro Isaei orationes κλεψιαύους concipi, ut plurimum ὑπὲρ τοῦ — κλέφαι. IDEM.

[1] Ex Dionys. Halic. in Isaeo. IDEM.

[2] Locus hic vel corruptus est vel mutilus, qui facile in integrum restitui posset, si hodie adhuc restaret Oratio Lysiae, ex qua eum Suidas excerpsit. KUSTER.

[3] Ex Suid. in. in Οἷσιν φανερά. TAYLOR.

[4] Ex Harpocr. IDEM.

[5] Ibid. IDEM.

[6] Ὁδός. cum spiritu leni ex Harpocr. IDEM.

[7] Ex Harpocr. IDEM.

[8] Ex Poll. X. 4. IDEM.

ΡΚς.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.[1]

Βησηΐς.[2]
Εὐώνυμοι.[3]

ΡΚΖ.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΩΝΑ ΥΠΕΡ ΘΕΟΚΛΕΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἀλλ' εἰς τὸ οἰκάριον τὸ ὄπισθε τῆς γυναικωνίτιδος.[4]

ΡΚΗ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἔστιν οὖν γυνὴ ἑταῖρα Ναὶς ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριός ἐστιν· ὁ δ' ὑμέναιος[5] ἐπιτήδειος ὁ Φιλωνίδης δ' ἐρᾶν φησί.[6]
Ἡλιάζεσθαι.[7]

34

ΡΚΘ.

ΥΠΕΡ ΦΡΥΝΙΧΟΥ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.

Ἀρκτεῦσαι.[8]

ΡΛ.

ΠΡΟΣ ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΝ.

Ἔπακτος ὅρκος.[9]

ΡΛΑ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΤΡΙΠΟΔΟΣ.

Ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν δίδοναι.[10]
Κολλυβιστής.[11]

[1] Non exstat, ut absurde Meursius existimavit. IDEM.

[2] Ex Harpocr. IDEM.

[3] Ibid. IDEM.

[4] Ex Poll. IX. 5. IDEM.

[5] F. pro ὑμέναιος rescribendum est ὑμέτερος. IDEM.

[6] Ex Athen. l. 13. Memorat et alibi Athenæus in eod. libro hunc locum: Ἐν δὲ τῷ κατὰ Φιλωνίδου βιαίων ὁ Λυσίας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, καὶ Ναΐδος τῆς ἑταίρας μέμνηται, καὶ ἐν τῷ πρὸς Μίδωνα ψευδομαρτυριῶν. Ex Lysiæ loco emendat antiquus ille Criticus locum Aristoph. in Pluto: Μνημονεύει αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ μέντοι δὲ καὶ ἐν τῷ Πλούτῳ, ἐν ᾧ λέγει

Ἐρᾷ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδη;

γραπτέον Ναὶς καὶ οὐ Λαΐς. Orationem hanc præterea laudat Harpocr. in Ναὶς et Κακόσεως. IDEM.

[7] Ex Harpocr. in Ἡλιαία. IDEM.

[8] Ex Harpocr. et Suid. in v. et eod. Harpocr. in Δικαστήσιν. Vid. Gronov. Maussac. et Vales. ad Harpocr. Rhodigin. Lect. Antiq. XXVI. 19. Excerpt. Histor. Lexic. Coisl. IDEM.

[9] Ex Harpocr. Ita contra mentem Harpocr. recte hæc verba exponunt Vales. in notis ad Maussac. et Steph. Distrib. ad Harpocr. IDEM.

[10] Ex Athen. l. 6. Voces ἀργυρώματα et χρυσώματα laudat quoque Poll. VII. 24.

ΡΛΒ.

ΠΡΟΣ ΧΤΤΡΙΝΟΝ.

Ἐξαίφνης τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου λίθον τις λαβὼν ἔκρουσε τὸν λυχνοῦχον.[12]

ΡΛΓ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.[13]

ex hac oratione, et pariter X. 44. ex oratione πρὸς Κλεώνα, unde cum viris doctis titulum recte emendabis: πρὸς Κλέωνα περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος. Ἀγωγήματα ex Lysia laudat Suid. in v. IDEM.

[11] Ex Poll. VII. 33. IDEM.

[12] Ibid. X. 26. IDEM.

[13] Meminit Plutarch. in Lysia. IDEM.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΛΥΣΙΟΥ.

Ἀλλὰ μὲν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστερος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ Καλλὴν, ὡς Λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.[1]

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.[2]

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· Ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγινώσκεις· εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον, καὶ τρόπον, καὶ ψυχὴν, καὶ εὔνοιαν οὕτως ἀπροφασίστως, ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καθ' ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν;[3]

ΠΡΟΣ ΑΣΤΒΑΡΟΝ.

Γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτὰς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου.[4]

[1] Athen. l. 13. TAYLOR.

[2] Suid. in Ὑπὸ μάλης. IDEM.

[3] Suid. in Φαῦλον εἶναι. IDEM.

[4] Suid. in Πώμαλα. IDEM.

ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΝΕΙΡΑΝ.

Γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων.[1] Φρυγανοφόροι.[2]

Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην κατ' Ἐμπέδου ἐπιστολῇ, εἰ γνήσιος· Ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφοριῶσθαι.[3]

[1] Suid. in Ὁμοῦ ὑγ. et Phot. MS. Idem.
[2] Poll. VII. 29. Idem.
[3] Harpocr. et Suid. in Περιφοριῶσθαι. Idem.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΑΔΗΛΑ ΛΥΣΙΟΥ.

EX CLEM. ALEXANDR. STROM. 6.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ πάλιν εἰρηκότος, ὥσπερ τῶν χρημάτων, ἀλλ' οὐκ ἐκείνου συγγενὴς οὖσα, Λυσίας ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς (Ὀρφανικοῖς viri docti) λέγει· Καὶ φανερὸς γέγονεν οὐ τῶν σωμάτων συγγενὴς ὤν, ἀλλὰ τῶν χρημάτων.

EX HARPOCRATIONE.

In Ἀπόκρισις. Οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ [Andocides] καὶ ζητητής ποτε ἐγένετο, ὥς φησι Λυσίας, καὶ Ἰσοκράτης, καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς Πρέσβεσιν.

In Ζητητής. Χολλεῖδαι· Λυσίας, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

EX HESYCHIO.

Τιμωρία.

EX PHRYNICHO.

36 Καταγηόχασι. Ἐντέχνως.

EX JULIO POLLUCE.

Νεανιευόμενοι. L. II. c. 2. Νεανίαι. ibid. Ἐφορείας. II. 4. Ἀνυποπτότερος. ibid. Μυκτηρίζειν. ibid. Εἰσιόν-

τῶν πρὸς τῇ Νεμέᾳ ἔστηκεν ἐπιδέξια. ibid. Πολυφιλότερος. III. 5. Ἀδεσπότους. III. 8. Σύνδουλοι. ibid. Δειπνοφόρος. VI. 17. Προπράτας. VII. 2. Συμπράτας. ibid. Ἱματίδια. VII. 12. Ἁρπάσαι τὴν κνημῖδα τῆς ἀμάξης. VII. 26. Ξυλοφορίαν. VII. 29. Ἀναδικία. VIII. 5. Ἀντεδικάσαντο. ibid. Ἀποστέμψεως (sc. δίκη). VIII. 6. Κακοτεχνίου (sc. δίκη). ibid. Κατεδιητησάμην. ibid.[1] Μείζονος παραβύστου. VIII. 10. Καταγωγαί. IX. 5. Στήριγγα. X. 34. Κνημίαν. ibid.

EX ARISTIDE.

Ἀλλ' ὥσπερ ἔφη Λυσίας, κοινὸν ἑαυτὸν εἶναι φίλον τῆς πόλεως, οὕτω καὶ περὶ ἡμῶν χρὴ διανοεῖσθαι, κοινούς τινας εἶναι τοῖς Ἕλλησι φίλους, καὶ νῦν ὑπὲρ τῶν κοινῶν δικαίων ἀγωνίζεσθαι. c. Plat. 2. Οὐ Λυσίας Πλάτωνα σοφιστὴν καλεῖ, καὶ πάλιν Αἰσχίνην. ibid.

EX PHILOSTRATO.

Τὸ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίου δόξα. Epist. ad Athenaidem.

EX AUCTORE, QUI DEMETRII PHALEREI NOMEN EMENTITUR, §. 128.

Ὅσας ἄξιος ἦν λαβεῖν πληγὰς, τοσαύτας εἴληφε δραχμάς.

EX IOANNE STOBÆO.

Serm. II. Ὅστις τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ. Serm. XII. Ψεύδεσθαι προχειρότατον τοῖς πολλάκις ἁμαρτάνουσιν. Serm. XLIV. Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἥπερ νομοθετοῦντας. Ibid. Εἰ μὲν οἷόν τ' ἦν ἐκ τῶν προτέρων 37
λόγων τὰ δίκαια γινώσκειν, οὐδὲν ἂν ἔδει τοὺς φεύγοντας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' ἀκριτὶ ἀποθνήσκειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ψευδῆ λέγειν δυνατόν ἐστι τοῖς κατηγοροῦσι, δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας, τηνικαῦτα τὴν περὶ τοῦ δικαίου ψῆφον φέρειν. Ibid. Προσήκει δ' ἡμῖν περὶ φυγῆς δικάζουσι

[1] Fortasse alludit Poll. ad locum istum διαιτησάμενος οὐδενός. TAYLOR. pag. Edit. nostræ 426. οὐδὲ δίαιταν κατα-

μὴ παρανομεῖν, ἀλλ' εὐσεβεῖν, μηδὲ θορύβῳ τὰ πράγματα κρίνειν, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γινώσκειν. Ibid. Ἡ γὰρ ἂν ἡμέρᾳ γυνὴ προδῷ τὸ σῶμα καὶ τὴν τάξιν λίπῃ τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρενῶν, ὥστε νομίζειν τοὺς μὲν οἰκείους ἐχθροὺς, τοὺς δὲ ἀλλοτρίους πιστοὺς, περὶ δὲ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην.

EX ETYMOLOGO MAG.

Διακωδωνισθέντες. Ἐκωδωνίζοντο.

EX PHOTII LEXICO INEDITO.

Κεκοινωνημένοι, κοινὴν ἔχοντες τὴν οὐσίαν, ὡς φησιν Λύσιας. Λιπομαρτύριον. Λυσίας. καὶ Λειποτάξιον. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι. Σύνδειπνα, τὰ συμπόσια, καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.[1]

EX SUIDA.

Ἀξιῶν. Ἀξιοῖ. Τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικοὺς ἡμᾶς ἀποφαίνει. In Ἔγγειον. Ἐκωδωνίζοντο. Ὤιμην δὲ ἔγωγε τοιαύτῃ φιλίᾳ συνηρμόσθαι, ὥστε μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδὼν ἡμῖν γενέσθαι.[2] In Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα. Ἡλικία τῆς πόλεως. Πόα.[3] ἑκάστη βοτάνη οὕτω λέγεται· ἡ δὲ σμήχουσα Πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ, ὡς, ἐν Πόᾳ πλυνάντων οὕτω μαλακίαν ἐδόξασε. Χρηματιστής. Χρημάτων — ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

38

EX GREG. CORINTHO DE DIALECTIS, Statim ab initio.

Ἡ γὰρ γλῶσσα κατὰ Λυσίαν τὸν ῥήτορα νοῦν οὔτε πολὺν οὔτε μικρὸν ἔχει, ὁ δὲ νοῦς, ᾧ μὲν πολὺ πολὺς, ᾧ δὲ μικρὸν μικρός.

[1] Vid. Fragm. Orat. Κατὰ Μικίνου φόνου. IDEM.

[2] Pro ἐμποδὼν ἡμῖν γενέσθαι legit Apostol. VIII. 21. qui h. l. citat. ἰσχύσαι διαστῆναι. IDEM.

[3] Πόα etiam ex Lysia totidem fere verbis laudat σχ. Aristoph. Equit. 600. et Photius in Lex. Gr. inedito. Observetur quoque Photium in omnibus fere cum Suida consentire, etiamsi ejus auctoritas non sit diserte a me adducta. IDEM.

EX EUSTATHIO AD HOM. Il. Σ.

Ὥςπερ καὶ ἀποφοιτᾶν παρὰ Λυσίᾳ, τὸ παύσασθαι φοιτῶντα, ὅ ἐστι μανθάνοντα.

Λυσίας ἐν ταῖς παρασκευαῖς laudatur a Marcellin. ad Hermog. p. 142. Λυσίας ἐν δυσὶ λόγοις, Harpocr. in Βεβαιώσεως. Quas esse duas orationes *contra Cinesiam* existimavit Maussacus.

Lysiæ λόγοι Ἐπιτροπικοὶ, Dionys. Halic. in Lysia, Athenæus. Ὀρφανικοὶ, Clem. Alexandr. [1] Βίαιοι. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι Βίαιοι, Harpocr. et Suid. in Βιαίων. Συμβολαίων, Athen. Ἐπιτάφιοι. Plut. et Suid. in vita Lysiæ, Theo. Ἐγκώμια, Iidem Plut. et Suid. Τέχναι Ῥητορικαὶ, Iidem. Ἐρωτικοὶ, Idem Plutarchus. Λόγοι Θέσεως,[2] Theo c. 2. Cujusmodi sunt, Περὶ τῶν Ἀνακαλυ- 39
πτηρίων, et περὶ τῆς Ἀμβλώσεως, fortasse etiam περὶ τραύματος ἐκ προνοίας. Ὀλυμπικοὶ, Hermog. de formis Orat. Tom. II.

Λυσίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ψηφίσμασιν. Ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ψηφίσμασιν, ἃ τοῖς Ξένοις ἐπί τι μέγα (vel ἐπιτίμημα) ἐγράφετο, ἔστιν εὑρεῖν. Εἶναι αὐτῷ καὶ οἰκείαν ὄψησιν. Poll. VII. 2. Quanquam Gronovius ad Harpocr. in Ἀνιλοῦσα negat hæc ad Lysiam pertinere: quod verum esse existimo.

EX P. RUTILIO LUPO DE FIG. SENT. Lib. I.

Epiploce. Constat igitur, Judices, Simonem domo sua, ab suis Diis Penatibus, vi cum summa injuria esse exturbatum. Nam Cheremenes[3] cum hominibus[4] armatis ad eum venit. Cum venisset, sine ulla religione domum ejus expugnavit: expugnata vi domo, familiam abstraxit: abstractam tormentis omnibus excruciavit: cruciatam vinxit: vinctam in publicum projecit: opinor ne[5] suum maleficium tacitum lateret, sed ut[6] cum prætereuntes prostratam familiam vide-

[1] Φάσις — λέγεται ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. Ὅτι γὰρ μὴ ἐπεισθέσεις οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων ἴφασεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν Ἄρχοντα — Τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως [μαρτύρια ἐστὶν εὑρεῖν] παρὰ Λυσίᾳ, Πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀφανικοῦ οἴκου. Suid. in Φάσις. Eadem habet Etym. M. nisi quod laudet pro Lysia Lycurgum. Vid. Jungerm. ad Poll. l. VIII. c. 6. §. 49. IDEM.

[2] Θέσις est "Quæstio a propriis personis et temporibus ad universi generis orationem traducta." Cic. in Orat. Vid. Laert. in Aristot. init. IDEM.

[3] Lege *Chæremenes.* IDEM.

[4] *omnibus* Edit. B. Rhenan. IDEM.

[5] *prædonem* Rhenan. IDEM.

[6] d. Rhenan. IDEM.

rent, et a vicinis[1] rem gestam audirent, simul et oculis et auribus scelus illius usurparent.

Dialysis. Omnibus in rebus suam confidentiam ostentabat. Debitum petebamus? Non dissolvebat. Minabamur? Contemnebat. Lex nihil valebat: magistratus negligebat. Venit hoc tamen nobis novissime tempus ulciscendi.

40 *Ethologia.* Rure rediens, Judices, homo major natu, magno calore, vix sufferens viæ molestiam, tamen his verbis egomet me consolor. Fer fortiter demum laborem, jam brevi domum venies exspectatus: excipiet te defatigatum diligens atque amans uxor: ea sedulo ac blande præministrando detrahet languorem, et simul senilis nutriendo recuperabit viris. Hæc me in itinere cogitatio prope confectum confirmabat. Postea vero cum domum veni, nihil earum rerum inveni: sed potius bellum intestinum ab uxore contra me comparatum.

Lib. II.

Dicæologia. Nam ego huic, Judices, quicquid ad superius; nihil succenseo: nihil enim deliquisse cognovi, sed in hoc novissimo facto cum plenum malitiæ perfidiæque invenirem, merito reprehendere atque odiose cœpi. Quæritis fortasse quid accideret causæ; quamobrem eundem et laudem et vituperem. Quod idem commutata voluntate non est, qui fuerat: neque idem nunc de se audire debet, quod prius consueverat, cum sine noxa se gerebat. Non arbitratus es[2] igitur rursus eum reversum ad officium,[3] atque amicum tibi futurum? Quo modo? quem sciam tantum facinus in se[4] admisisse, ut in reliquum tempus neque beneficio[5] locum neque benevolentiæ spem relinqueret?

Prolepsis. Hac oratione sæpius apud me utebatur, et orabat, ut suarum ærumnarum misererer, inopiæque subvenirem.

41 Quid multa? Commotus humanis precibus deprecantis,[6] quod petebat dedi, solus soli, quo minus nota calamitas hominis esset. Sed ut paratus[7] venisse videbatur, jam se negabit[8] accepisse, et flens vobis supplicabit, ut se a calumniatoribus eripiatis. Vos autem cum sic[9] agentem videritis, facitote ut et illius et mei memineritis.

Brachyepia. Quæres a me, quo jure obtinere possim, quo jure mihi Polienus[10] reliquit, quo jure Prætor dedit possessionem. Leges me defundunt, ad te non pertinet, hi veritatem sequantur.

Ibid. Sed nos[11] æquum est voluntatem dispicere. Nam

[1] *ab his* Rhenan. IDEM.
[2] *est* Rhenan. IDEM.
[3] *officio* Rhen. IDEM.
[4] *me* Rhen. IDEM.
[5] *officio* Rhen. IDEM.
[6] *deprecanti quod petebat dedi* Rhen. Deinde, *dedi solus: soli communis hota calamitas hominis esset.* IDEM.
[7] *imparatus* Rhen. IDEM.
[8] *negavit* Rhen. IDEM.
[9] *se* Rhen. IDEM.
[10] Id erat fortasse, Polyænus. IDEM.
[11] *vos* Rhen. IDEM.

consilio valuit,[1] fortuna lapsus est: homo fuit, fatetur, concedendum non omnia posse; hoc enim Deorum est proprium.

Sysceuasis.[2] Quapropter[3] pergam: in multos largitionem abstinentiæ testimonium non credideris: multo enim confidentius hoc genus hominum furatur. Nam quo magis eget ad sumptum ambitionis, audacius facit rapinam, ut huic ipsi ambitioni copia suppeditari possit.

Aporia. Nec jam rationem invenimus, qua flecti posse speremus: ita nos omnibus modis tentatos acerba ac nimium tua facultas adfligit.

[1] *voluit* Rhen. Minus recte. IDEM.
[2] *Synæciosis.* Συνοικίωσις. Rhen. IDEM.
[3] *Quapropter per gratiam in multos, vel propter gratiam.* Barth. Adversar. XVI. 12. IDEM.

ADDENDA FRAGMENTIS.

ΛΥΣΙΑΣ ἐν τῷ ὑπὲρ Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ. 42

Ita Schol. in Panathenaicum Aristidis[1] laudat Orationem, quæ videtur esse Σωκράτους ἀπολογία, de qua nonnulla a me jam dicta sunt: Eis adde istud Stobæi Serm. 7. Σωκράτους φεύγοντος τὴν δίκην Λυσίας λόγον τινὰ συγγράψας ἦλθεν αὐτῷ κομίζων, καὶ ἐκέλευε χρήσασθαι· Τοῦ δὲ Λυσίου εἰπόντος, Καὶ μὴν κάλλιστον αὐτὸν εἶναι, καὶ τὰ ῥόδα (ἔφη) κάλλιστά ἐστιν, ἀλλ' οὐ πρέπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. Τεθνήξῃ τοίνυν (ἔφη ὁ Λυσίας), εἰ μὴ οὕτως ἀπολογήσῃ· ὁ δὲ, Εἰ γὰρ (ἔφη), καὶ μὴ νῦν πάντως τεθνήξομαι.

Λυσίας κατ' Ἀρίστωνος laudatur in Cod. MS. Harpocrationis, Biblioth. Reg. Cant. qui nonnulla servat in editis non legenda. Ὃ δὲ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ χέρνιβον φαμὲν, Ἀττικοὶ χερνίβιον φασί. Λυσίας· χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. Eustath. ad Odyss. A. 135. Locum hunc laudat Athenæus ex Lysiæ oratione contra Alcibiadem, ut supra vidimus.

[1] Valesio ad Harpocr. fidejussore. aliis usus est scholiis præter ea, quæ Verum aut fallitur Vir celeberrimus, aut hodie edita leguntur. TAYLOR.

ADDAS PORRO EX LEX. SEGUER.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ.

Τοῖς ὀψιζομένοις ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιτιθέμενοι τὰ ἱμάτια ἀποδύονται. p. 110.

ΥΠΕΡ ΔΕΞΙΟΥ.

Καθίστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὰς αἶγας, καὶ ἠπόλει αὐταῖς. p. 129.

Ἔχρῆν τὸν Κλειτοφῶντα καὶ τοὺς ἀντιδικοῦντας αὐτῷ. Ibid.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΝ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ.

Ἆρα οὐκ ἀπράγμων εἶναι δοκεῖ ὑμῖν Διογένης, ὃς ἐπιδικάζεται μὲν τῶν κληρῶν, ἀμφισβητεῖ δὲ τοῖς ὀρφανοῖς ὧν αὐτοῖς οἱ πατέρες κατέλιπον. p. 145.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ ΥΒΡΕΩΣ.

Ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς καὶ Κτήσων, οἰκεῖος ὢν ἡμῖν, συντυγχάνουσι τῷ Ἑρμωνι ἐν βοθύνοις ἀπιόντι. p. 173.

ΥΠΕΡ ΕΥΘΥΝΟΥ.

Καὶ τοῦτο ἐποιήσαμεν οὐκ αὐτοτελῶς, ἀλλ' ἀκριβῶς. p. 467.

VARIANTES LECTIONES.

AD VARIANTES LECTIONES

PRÆFATIO.

Recensio Codicum et manuscriptorum et impressorum, qui laudantur; et Notæ quibus aliqui designati sunt.

CODICES REGII PARISINI.

p 1. 3033. Codex chartaceus, quo inter alia continetur Lysiæ pro cæde Eratosthenis Apologia. Is Codex manu Ioannis Maludani exaratus est.

p 2. 2939 A. Codex chartaceus, sæculo XIV exaratus, quo continentur Lysiæ Orationes 1. Pro cæde Eratosthenis, 2. In Simonem, 3. De vulnere ex industria illato, 4. De sacræ olivæ trunco, 5. Ad familiares obtrectatores, 6. Pro milite, 7. Duæ adversus Theomnestum, 8. Adversus Eratosthenem, 9. Adversus Agoratum, 10. Duæ adversus Alcibiadem, 11. Adversus Pancleonem, 12. Ad delationem, quod, cum aliquis impotens non esset, a Repub. pecuniam acciperet, 13. Pro Mantitheo, 14. De pecuniis publicatis.

p 3. 2944. Codex chartaceus, sæculo XV exaratus, quo inter alia continentur, 1. Oratio adversus Philonem, 2. Lysiæ Vita a Plutarcho, ut quidam contendunt, ut alii, a Dionysio Halic. conscripta. Nam ita se habet in codice titulus Græcus: *Λυσίου βίος παρὰ Πλουτάρχου· ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν, ὅτι ἔγραφη παρὰ Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως.* Male sane, siquidem constat hoc opus esse non Plutarchi, sed Dionysii.

p 4. 2989. Codex chartaceus, sæculo XVII exaratus, qui partem politicæ orationis continet, usque ad voces: *συμμάχους ἔσεσθε.*

p 5. 3017. Codex partim bombycinus partim chartaceus, cujus pars prior sæculo XIII, pars altera sæculo XIV exarata est; qui inter alia habet Funebrem Lysiæ orationem.

p 6. 2489. Codex chartaceus sæculi XVI, quo inter alia continetur Funebris Lysiæ oratio.

p 7. 2992. Codex chartaceus, recens quidem, sed satis eleganter exaratus: exeunte sæculo XV, vel ineunte sæculo XVI, scriptus videtur. Continet inter alia plura Funebrem Lysiæ orationem.

p 8. 1657. Codex chartaceus sæculi XVI, qui inter alia habet Dionysii Halic. de antiquis Oratoribus judicium, ac speciatim de Lysia.

p 9. 1742. Codex chartaceus sæculi XVI, inter alia continens Dionysii Halic. de priscis Rhetoribus librum, cujus pars desideratur; desinit enim in Isæo. Hic legitur judicium de Lysia.

p 10. 2131. Codex chartaceus sæculi XVI, quo inter alia continetur de Lysia oratore judicium, cum eodem pravo titulo, ac p 3.

p 11. 1983. Codex fragmentum continens orationis contra Diogitonem.

CODICES SANGERMANENSES.

s 1. Codex membranaceus 342. olim Seguerianus, postea Coislinianus, hodie vero Sangermanensis, sæculo XV exaratus, continet, cum aliis nonnullis, omnes quæ supersunt Lysiæ orationes; eis exceptis quas servavit Dionysius Halic. in suo de Lysia judicio.

s 2. Codex membranaceus 249. nunc Sangermanensis, quem opinatur Taylorus sæculo X exaratum fuisse: is habet præter alia Funebrem Lysiæ orationem.

---

v. Codex Vindobonensis. Quem, consultum ab uno ex amicis suis, a quo Variantes omnes Lectiones religiosius exscriptæ sunt, flagitiosissime exaratum et mendis plurimis inquinatum esse affirmat Reiskius.

a. Codex Augustanus, Funebrem Lysiæ orationem inter alia continens. Is codex, inquit Reiskius a quo laudatur, est ille quem Demosthenicorum appellare soleo quartum.

b. Codex Brulartianus, nihil aliud est quam ipsa Stephani editio, quæ in bibliotheca regia Parisina asservatur a. X. 1756. In hac editione ad marginem nonnullarum Lysiæ orationum apparent Lectiones aliquæ scriptæ Græce Brulartii (f. dicti DE SILLERY, Episcopi primum Abrincensis, deinde Suessionensis) manu, quæ videntur esse alicujus pretii et momenti. Dubitat Reiskius utrum schedæ Brulartianæ non sint eædem cum Groulartianis a Taylorо passim laudatis.

c 1. Codex Cantabrigiensis, i. e. editio Aldina, in collegio D. Ioannis asservatus, ad cujus marginem Variantes funebris Lysiæ orationis Lectiones diligenter annotatæ sunt.

c 2. Altera editio Aldina, in bibliotheca Ioannis Mori asservata, ad cujus marginem Variantes funebris Lysiæ Orationis, et Vitæ Lysiæ quam conscripsit Dionysius Halic., Lectiones annotatæ sunt.

h. Codex Helmstadiensis. Cf. Variantes Lectiones ad Æschinem.

k. Codex Baroccianus, consultus a Taylorо: eadem (inquit ille) et ætate et fide exaratum ac Cod. Sangerm. 2. Is codex continet Funebrem Lysiæ orationem.

*** Hæc Notitia ex Editione Athan. Augeri exscripta est.

CODICES ALII.

i. Codex Italus seu Venetus, i. e. Editio Aldina, ad cujus marginem Variantes ex eo Lectiones annotatæ sunt; quas Sluiterus protulit in Lectionibus Andocideis.

l. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.

m. Codex Stephanicus, i. e. Variantes Lectiones ad marginem editionis H. Stephani affixæ.

n. Codex MS. Orationum Demosthenis in Bibliotheca Lugduno-Batava, quibus subjungitur Funebris Lysiæ oratio; quem cum exemplo Stephanico contulit Sluiterus.

q. Codex Venetus, cujus Variantes Lectiones in Editione minore dedit Taylorus.

EDITIONES.

Ald. Editio Aldi, 1513.

Steph. Editio H. Stephani, 1575.

Aug. Editio Athan. Augeri, 1783.

Bekk. Editio nuperrima Immanuelis Bekkeri.

*** Notæ compendii gratia: pr., quod dicunt, prima manus — corr. correctus — lit. litera vel literæ — om. omittit vel omittunt — eras. erasa est vel erasæ sunt — add. in marg. addit vel addunt in margine.

Codices et Editiones cum Editione H. Stephani conferuntur.

VARIANTES LECTIONES

AD

LYSIAM.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ.

Tit. ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ. b.

P. 162. 1. εἰ ἔστι] εἶναι b. i. Bekk. 4. τὰ om. v. 5. μακρὰς] μικρὰς Bekk. Ibid. ἠγαῖσθε] ἠγᾶσθε l. s 1. v. Bekk.

P. 164. 6. ἀνηθῶ ἅπαντα] ἅπαντα ἀνηθῶ l. s 1. Bekk. ἅπαντα om. v. 7. ἄρξεις] Ἀθηναῖοι l. v. antep. θέλει] θέλῃ l. s 1. v. Bekk.

P. 165. 6. ἐκφορὰν αὐτῇ] ἐκφορὰν γὰρ αὐτῇ i. l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 166. 2. κινδυνεύοι] κινδυνεύῃ l. s 1. v. Bekk. 5. καθεύδουσα s 1. v. 8. ἡλίθιον s 1. 12. λυπούμενος l. 15. παιδίῳ Bekk. Ibid. κλαῖον l. Bekk. 17. δὲ om. l. v. antep. εἶλκεν Ald.

P. 167. 5. ἀπέφασθαι] ἀπάφασθαι l. s 1. v. Bekk. 7. ἐψευδῖσθαι l. v. ἐψευθιᾶσθαι Bekk. 11. χρόνου δὲ μεταξὺ v. 14. ἐπιπεμφθεῖσα] ὑποπεμφθεῖσα v. Bekk.

P. 168. 1. εὐφίλητε] ὦ φίλτατε b. i. 2. πρὸς σοῦ] πρός σε i. l. v. Bekk. 3. ὁ γὰρ] οὐ γὰρ b. Ibid. τὴν γυναῖκα] τὴν σὴν γυναῖκα b. i. l. p 2. s 1. v. Bekk. antep. εἰς ἀγορὰν] εἰς [τὴν] ἀγορὰν Bekk. ult. οἴκοθεν] οἴκοθεν codices et Ald. Bekk.

P. 169. 3. [τὴν] Bekk.

P. 170. 1. τί] δέ v. 2. ἐψευθιᾶσθαι l. v. ἐψευθιᾶσθαι Bekk. 7. ἔξεστι] ἔστι v. ult. πεισθείη] πεισθείη Bekk.

P. 171. 5. πεύσονται] πεύσονται v. Bekk.

P. 172. 3. Σάοσαντος] Σάοστρατος i. l. p 1. 2. s 1. v. Bekk. 5. οὐδὲν ἂν] οὐδένα l. Bekk. 12. εἰς τὸν] ὡς τὸν b. i. l. s 1. v. Bekk. ult. ἐκ τοῦ] αὐτοῦ δ' v. Ibid. ἐγγυτάτω] ἐγγύτατα i. l. v. Bekk.

P. 173. 3. πρῶτον] πρῶτος l. s 1. Bekk. Ibid. ἤδεμεν Ald. 9. οὐκ ἀκριτινῷ ἐγώ σε s 1. 11. ἐκκείσω Bekk. 16. ὄχως s 1. Ibid. καὶ νόμοι] οἱ νόμοι b. i. l. v. Bekk. ult. πεθηγὰς] πεθηγαὶς s 1. πεθίσθαι i. πλυγὰς l. p 2. v. Bekk.

P. 174. 2. ἐδύνατο l. s 1. v. Bekk. 3. οὐδὲν ἄλλο v. Ibid. ὃ] ὡς s 1. 4. τὰ om. b. i. v. 5. ἀληθῆ l. Bekk.

P. 175. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. s 1. om. v. 3. φάγου. ἀκούετε] φάγου. ΝΟΜΟΣ. ἀκούετε l. Bekk. ult. ὑμῖν] ὑμῶν l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀποδίδονται Bekk.

P. 176. pen. ἄνδρες] ὦ ἄνδρες i. Bekk. ult. διαλῶν] διαλῶν b. i. l. p 2. v. Bekk.

P. 177. 1. γυναῖκας] γυναῖκα l. Bekk.

P. 178. 3. πραττομένων v. Ibid. βίαν l. s 1. v. 7. ὑστέρων v. ult. ἐγὼ γὰρ] ἐγὼ μὲν γὰρ i. l. p 2. Bekk. Ibid. εἶμαι] εἶδα v.

P. 179. 11. ψῆφον ὑμετ.] ψῆφον τὴν ὑμετ. b. i. l. v. Bekk. 12. γὰρ ἐστὶ] γάρ ἐστι b. i. l. s 1. Bekk. 13. ὅ] δὲ, ὃ i. [ὃ'], ὃ Bekk. pen. ἐμὲ ἂν] μὲν ἂν l. s 1. Bekk.

P. 180. 3. εἰσελθόντος v. 5. ὅτι] ὡς s 1. 8. οἰκεῖος Ald. 9. ἐστὶ δὲ] ἐστιδὲ codices et Bekk. 10. εἰ om. v. 12. ἢ καὶ τὸν i. 13. εἰσαγαγεῖν] μοι εἰσαγαγεῖν i. l. s 1. Bekk. μὲ εἰσαγαγεῖν v. ult. καταλείψομαι] καταλήψομαι codices et Bekk.

P. 181. 7. ἐποιησάμην i. v. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. i. l. Bekk. 13. πώποτε γεγένηται] γεγένηται πώποτε l. v. Bekk.

P. 182. 1. αὐτὸν om. v. 3. μὲν] [μὲν] Bekk. 4. τοσοῦτο l. τοσοῦτο s 1. 6. οὔτε οὐδὲ i. Bekk. 7. ἐν om. v. Ibid. τί οὖν τί ἂν οὖν i. l. s 1. v. Bekk. 11. τούτων] τοσούτων i. 12. οὖν om. v. 16. ἐξαμαρτήσουσιν] ἐξαμαρτήσονται i. l. Bekk. Ibid. ἐὰν δὲ] ἐὰν καὶ l. p 2. Bekk. ult. ἐνθυμεῖσθαι Ald.

P. 183. 2. ἂν] ἂν οὖν l. ἂν [οὖν] Bekk. pen. τοῖς πύλαις] τοῖς τῆς πύλαις i. v. Bekk. τῆς πύλαις om. l.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

P. 184. antep. δὲ τοῖς] τοῖς om. s. l. p5. s 1. 2. Bekk.

P. 185. 3. περὶ τούτων] περὶ τούτου c 1. n. ult. ἐξῆν] ἐξεῖναι s. c 2. l. n. p 5. 6. s 2. Bekk.

P. 186. 1. παντα χῆ s. c 2. l. n. s 2.

6. πᾶσιν ἀνθρώποις] πάντας ἀνθρώπους i. antep. μυήμαις] γνώμαις o 2. l. n. s 1. Ald. ult. τοῖς τῶν.] τοῖς τῶν τῶν. o 2. i. n. p 5. 6. s 2. Bekk. Ibid. ἔργως] λόγοις Ald.

P. 187. 1. μὲν γὰρ] μὲν om. a. o 2. l. n. p 5. s 1. Bekk. 2. μόνοι δὲ] μόνοι μὲν a. o 1. l. n. p 5. s 1. 2. Bekk. 5. ἀπέλειπον] ἀπέλιπον l. s 1. 2. antep. τοὺς] τὸ i.

P. 188. 3. τοῖς πρεσβείοις a. o 2. 6. ἄμεινον περὶ τῶν λοιπῶν Bekk. Ibid. βουλεύσασθαι ἄμεινον i. 9. δίκην τῆς ἀνοίας δοῦσαι Bekk. 13. αὐτῶν] ἑαυτῶν l. n. p 5. Bekk. 15. τῶν Καδμ.] τῶν om. n. p 5. s 1. Bekk. ult. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk. Ibid. οὐ om. a. Ibid. μειαιομένων] μὴ γαμομένων a. o 2. m. n.

P. 190. 2. δὲ] δὲ καὶ i. s 1. 5. ὑπαρχούσης] αὐτοῖς ὑπαρχούσης Bekk. 13. ἐπὶ τῷ] ἐν τῷ a. o 2. n. p 5. Bekk. ἐν l. pen. τῆς om. s 1. ult. εὐστρεβίας] ἀστρεβίας a. l. n. p 5. s 1. 2. Bekk.

P. 191. 2. ἔνικεν o 1. i. n. ult. μὲν om. a. n.

P. 192. 1. ἔφυγεν a. o 1. n. ult. τὸν βωμὸν] τῶν βωμῶν a. o 2. l. n. p 5. 6. s 1. 2. Bekk.

P. 193. 2. Ἡρακλέους s 1.

P. 194. 1. ἐν om. l. n. p 5. 2. ἴσχυον a. n. 4. τ'] δ' o 1. n. p 5. 6. s 2. 5. εἶναι om. n. 6. πρότερον n. 8. αὐτοῦ a. o 1. n. antep. ὡς n. Ibid. μετ'] παρ' a. n. π - - - k. Ibid. ἀκόντων o 2. n. p 5. s 1. ult. τοὺς] ἢ τοὺς o 2. Ibid. ἱκέτας] ἱκετεύοντας παρ' a. o 1. 2. k. m. p 5. 6. s 2. Ibid. ἑαυτῶν a. o 1. 2. m. p 6. s 2. Ibid. ἐξελεῖν] ἐξαιτεῖν a. o 1. 2. m. p 6. et pr. k.

P. 195. 2. τῶν παίδ.] τῶν Ἡρακλείους (Ἡρακλέος p 6.) παίδ. a. o 2. k. l. n. p 5. 6. s 2. Bekk. 4. δὲ τὴν] διὰ δὲ τὴν n. Bekk. 5. ἐκείνους δὲ] ἐκείνους δὲ n. ἐκείνους cum cod. Marc. 416. Bekk. 6. δὲ om. i. Ibid. εὐτυχίστεροι om. n. 7. πολλῶν ἀγαθῶν k. Ibid. πᾶσιν o 1. k. n. 10. καὶ primum om. a. Ibid. ἐχθρὸν] αἰσχρὸν a. o 1. n. 11. διὰ om. a. n.

P. 196. 1. παντα χόθεν συνειλεγμένοι om. n. 2. καὶ] καὶ τοὺς o 2. k. n. Ibid. ἐκβάλλοντες l. s 1. 2. Ald. 9. ἐκολιτεύσαντο a. n. et pr. k. 11. προσήκει n. 12. ὁρίσαι] ὁρίσασθαι a. o 2. k. n. Bekk. ὁρίσασθε o 1. 13. βασιλευομένοις — διδασκομένοις] βασιλευομένους — διδασκομένους a. i. k. s 1. 2. Bekk.

P. 197. ult. μόνοι] μύριοι m. n. Ibid. ἁπάντων τῶν] ἁπάσας a. o 2. k. l. m. n. p 5. 6. s 2. Bekk.

P. 198. 1. πρὸς om. n. 3. δουλόσασθαι] δουλόσασθαι a. k. n. Bekk. δουλόσασθε i. 4. ἡγησάμενοι δὲ om. a. k. ἡγούμενοι δὲ i. Ibid. εἰ] στρατὸν εἰς a. 6. ἄλλων] πολλῶν l. s 1. 2. λοιπῶν i. om. k. 7. νομίζοντες a. k. n. Ibid. ἱμαστάτους] ὀρ Σατίτους Ald. 9. τινὶ χρὴ τρόπῳ τοὺς om. in lacuna Ald. pen. τοιούτοις δίκης Ald. Ibid. στρατιστέοις] στρατιστέαις p 5. s 2. et corr. k. Bekk. Ibid. ὃς εἰ μὲν πρότερον om. in lacuna Ald. ult. ἴσασιν] ἴασιν a. n. p 5. s 2. Bekk.

P. 199. 1. προθύμως γὰρ om. in lacuna Ald. 2. δ' ἐντεῦθα i. 4. διαδίεσθαι pro var. lect. k. Ibid. ταῦτα] τοιαῦτα a. k. l. m. n. s 2. Bekk. 5. οἱ δ'] ἀλλ' οἱ Ald. Ibid. εἰδότες] ἴδοντες a. o 2. n. et pr. k. δόντες Bekk. 7. περὶ] παρὰ i. 10. ἐκμείναν o 1. l. s 1. 2. Ald. antep. εἰδέναι χάριν k. n. pen. γνόντες πάντες k. n. ult. ἀποδανεῖν - - - (ad p. 202. 10.) Ἑλλησπόντου om. Ald.

P. 200. 3. ἐκκολεῖψαν i. 4. παῦσαι i. Ibid. μετὰ] μετὰ τῶν s 2. 5. ἄλλων] ἄλλων o 2. Ibid. πλησιαστὰς s 2. antep. ἐλευθερώσων i. pen. ἀρετῆς φιλ.] ἀρετῆς οὐ φιλ. n. p 5. 6. s 2. Bekk. Ibid. αὐτῆς i. Ibid. αἰσχ. ἰόντασι] αἰσχ. ἢ τὸν περὶ τῆς σωλαμίους κίνδυνον φοβούμενοι, ἑστῶσαι a. i. p 5. s 2. et in marg. k. Bekk.

P. 201. 2. τρέπαιον i. Ibid. ἐν τῇ] ἐπὶ τῆς i. 3. ἐμβαλλόντων o 2. 4. δὲ διὰ ταχέων] διὰ ταχέων o 2. δὲ δὴ ταχέως i. δὴ ταχέως Muret. 5. ἐκήγγειλαν i. 6. τὸν ἐνθάδε] τόν τε ἐνθάδε o 1. k. p 5. Bekk. Ibid. τὴν πίναν τῶν προγόνων i. s 2. 8. ὑπὲρ] περὶ pro var. lect. o 1. antep. σωλαμῖν ἔργ.] σωλαμῖν τῶν ἔργ. a. o 1. 2. n. p 5. 6. s 2. τῶν σωλαμῖν ἔργ. i. σάλαι τῶν ἔργ. Cod. Marc. Bekk.

P. 202. 1. μετὰ ταῦτα δὲ s 2. 6. διαπρεσίαις μὲν καὶ χιλίαις i. s 2. 8. εἰς ἔργον i. s 2. Ibid. τὸ] ὃ i. p 5. 7. s 2. 9. αὐτῷ om. i. 10. κατὰ] πρὸς i. Ibid. στυφέτην] στυφότατον o 2. i. l. Bekk.

P. 203. 3. Ἄθων. n. p 7. Ἄδων a. p 6. 4. οὐδενὸς] δὲ οὐδενὸς a. k. n. p 5. 6. 7. s 2. Ibid. ἀλλὰ om. a. n. 6. ἐφθαρμένοι l. s 1. Ald. 7. αὐτοῖς a. o 1. k. n. pen. Λακ. δὲ οὐδὲ] Λακ. δὲ οὐ a. k. n. p 6. 7. s 1. 2. Bekk. Λακ. δὲ ἐντεῦτο οὐ l. ἐνεὶ δὲ καὶ p 5. ult. τὰς ψυχὰς l.

P. 204. 1. κινδυνεύειν a. p 7. 3. τοῦτο δὲ τὸν τρόπον i. 6. παθόμενοι s 1. πεπαθμένοι p 5. s 2. Ibid. τῷ γεγενημένῳ Δ. συμφορᾷ p 5. s 2. 8. κατὰ γῆς p 6. s 1. 2. Ald. ἀπὸ γῆς p 5. antep. ἐμύησθαι s 2. ult. καταλειπεῖν] ἐκλείπειν l. p 5. s 1. 2. Ald. ἐκλιπεῖν i. k. Bekk.

P. 205. 6. δὲ om. Ald. 9. ναυμαχιῶν Ald. Ibid. οὐκ ἂν ἴδων] ἴδοι οὐκ ἂν a. e 1. 2. k. l. n. p 6. 7. Bekk. 10. οἷος μίγας] ἧς μίγας p 5. s 2. εἷς μίγας a. n. ἓ εἷς μίγας i. ὃς μίγας Cod. Marc. Bekk. pen. αὐτῷ n. Ibid. προϊόντος i. s 1.

P. 206. 1. Σαλαμινίοις] Σαλαμῖνι cod. Marc. Σαλαμῖνι, οἷς Bekk. 3. τὸν Σάν.] τὸ Σάν. s 1. Ibid. τῷ αὐτὸν om. p 5. 7. s 1. 4. [ἃ] om. codd. Ald. Steph. uncos om. Bekk. 7. ἐλοφύρατο p 5. s 2.

P. 207. 1. παρακελευσαμένων ἀμφοτ. a. παρακελευσαμένων ἀμφοτ. p 6. 4. παραγγέλων s 1. 6. ἐπιτεθῆναι Ald. 9. πόθος] πόνος i. 10. λογισμὸς τε] λογισμὸς δ' k. n. p 5. 6. 7. s 1. Ald. Ibid. δυστυχήσειεν k. n. 11. καιῶν ἔσεσθαι k. h. 13. τις om. a. n. p 6. Ibid. αὐτῶν om. c 1. n. p 5. 6. 7. s 2.

P. 208. 1. ἐμβάντες a. k. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. ἐκβάντες s 1. 2. τῷ primum om. n. Ibid. τῷ secundum om. a. Ibid. δὲ πᾶσιν] καὶ πᾶσιν p 5. 7. δὲ καὶ πᾶσιν corr. k. Bekk. 5. αὐτῶν Bekk. Ibid. δουλεύειν k. s 2. 6. τῶν om. n. 7. εἶναι καὶ] δὲ s 2. 8. ἀπάντων om. p 5. s 1. 2. Ald. 9. συμμάχων] βαρβάρων m. 11. ἀναμφισβητήτως] ἀναμφισζήτητ' a. n. p 7. ἀναμφισβήτητα k. Bekk. ἀναμφισζήτητα p 6. Ibid. ἀρετῆς] ταραττῆς p 6. s 2. Bekk. pen. παρίσχοντες a. k. n. p 6. 7. παρίσχονται c 1. s 2.

P. 209. 1. ἐλευθ. τοῖς] ἐλευθ. καὶ τοῖς a. k. n. s 2. Bekk. 2. τυγχιζόντων s 1. Ald. 3. τὴν σωτηρίαν n. τῇ σωτηρίᾳ ἑαυτῶ p 7. 10. τούτοις a. n. s 2. 11. θαλάσσης] θαλάττης k. p 5. Bekk. Ibid. τῶ] τὴν a. k. om. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. Ibid. Ζασιλέων k. n. 15. συμμάχων] βαρβάρων a. συμμάχων m. p 6. βαρβάρων k. n. 21. Ζιβαίων s 1. 24. καὶ παμμαχοῦντος om. k. n. p 5. s 2. Ibid. πρὸς βαρβ.] πρὸς τοὺς βαρβ. k. p 7. Bekk.

P. 210. 1. ὑστέρῳ] ἑτέρῳ, in marg. ὑστέρῳ, k. 5. συμμάχων k. n. p 5. 7. τε om. a. Ibid. ἀκούσας] ἀτάσας n. p 5. ult. γέρας εἶ κατέλ. Ald.

P. 211. 1. μέμψασθαι k. n. et pro var. lect. καταμέμψασθαι k. 4. ἑντὸς] οὐκ ἐντὸς i. 6. ἀγαθὰ πολλαχοῦ n. 9. αὐτὸν c 2. k. n. p 6. om. p 7. ult. αὐτῆς. Ald.

P. 212. 6. οὖν om. Ald. 8. ὁ λόγος ὁ χρόνος p 5. s 1. 2. Ald. 10. μετὰ πλείονα n. p 6. μετὰ γὰρ πλείονα p 7. 15. λήγοις] λέγοις n. antep. ἀποδείξαντες a. c 1. k. m. n. p 6.

P. 213. 6. γενέσθαι a. c 1. n. p 6. 7. αὐτῶν n. 8. ἀπολλυμένων] ἀπολομένων k. h. n. p 6. s 2. Bekk. ἀπολουμένων p 5. ἀπολλομένων p 7. 9. τοῦ ἡγεμόνος a. k. n. p 6. 7. ἡγεμόνων i. 10. δυστυχοῦσι a. 11. ἰδάλιον] ἰδάλιον c 2. i. l. p 6. 7. Bekk. pen. θάλασσαν] θάλαττα p 5. s 2. Bekk.

P. 214. 1. ἐγκαθιστᾶσιν] ἐγκαθιστᾶσιν a. n. ἐγκαθιστᾶσιν Bekk. 3. κείρεσθαι a. n. p 6. et pr. k. 6. τοσοῦτον Ald. 9. τῆς om. n. 10. ἐξέγχειν om. Ald. in lacun. Ibid. ἐκφύρεσθαι a. p 6. antep. καὶ ἰδία] ἢν ἰδία a. k. n. p 6.

P. 215. 3. τῶν προγόνων ἀρετὴν] ἀρετὴν τῶν προγόνων k. l. p 5. 6. 7. s 2. Ald. Bekk. 6. οὐχ] ὡς οὐχ a. c 1. k. Bekk. 8. ἀποδανεῖν i. 12. κινδυνεύοντες a. m. n. p 6. 14. Λακεδαιμονίους p 5. s 2. et corr. k. 15. μεγάλην] καὶ μεγάλην a. c 2. i. k. p 6. 7. ult. διόμενοι] δυνάμενοι n.

P. 216. 1. μετέδοσαν] μετέδοσαν m. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. 3. ἀπελογίσαντο] ἀπελογίσαντο a. k. l. n, p 5. 6. s 2. Bekk. 7. ἐγένετο] ἐγένετο i. l. n. p 5. 7. s 2. Bekk.

P. 217. 1. κοινοὶ] καινοὶ Bekk. 6. ἐπιδείξαντες] ἐπιδείξαντο i, p 7. Bekk. 7. μόνον περὶ] μόνον ὑπὲρ a. k. l. m. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk.

P. 218. 6. μὲν γὰρ πατρίδι] γὰρ om. k. n. p 6. 7. Bekk. Ibid. τρόφι n. 8. ὥστε] οὕτως pro var. lect. k. 9. αὐτοῖς c 2. k. n. p 6. 7. 12. ἀφιστημένους n. 16. πατέρων] πατρῴων Ald. 19. ἀναιρέτερον s 2. Bekk.

P. 219. 3. πᾶς] περὶ s 1. Ald. πότε i. 8. ὅταν ὁρῶσι om. n. 10. ταῖς secundum om. n. Ibid. μόνοι] μόνον a. c 1. i. k. p 5. 6. s 2. Bekk. 13. ποιούμεθα a. k. n. p 6. Ald. Ibid. ἀσπαζίμεθα a. k. n. p 6.

P. 220. 4. γνησίων c 2. i. 5. ταῦτα - - - τί δεῖ om. n. 6. ἡμᾶς] ἅπας ἡμᾶς a. m. et pr. k. Ibid. ὄντας] ὄντες a. i. k. l. p 5. 6. 7. s 1. 2. ἅπας ὄντες cod. Marc. Bekk. 10. χειριότατοι] κακιστοι corr. n. 12. ὑμᾶς om. Ald. ult. κινδυνεύοντες] κινδυνεύοντες a. k. n. p 6. κινδυνεύοντες Bekk.

P. 221. 3. καίτοι γὰρ] καὶ γὰρ corr. k. καὶ γάρ τοι l. p 5. Bekk. 4. δὲ αὐτῶν] αὐτῶν om. l. p 5. 7. s 2. Bekk. 6. δάκτυλοι n. 7. αὐτοῖς] ἀστοῖς s 1. 11. μόνους τούτους a. k. μόνους n. Ibid. εἶναι om. n. antep. δ' om. a. n. pen. θυμαινύοντα a. n. ult. ὀλοφύρασθαι p 5. s 2.

ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

P. 223. 2. τοσοῦτο l. Bekk. 5. εἰς] ὡς i. v. antep. κινδυνεύουσιν s 1. Ibid. εἰς] ἐς i. pen. τεύξασθαι v.

P. 224. 1. συνοίσεσθαι l. s 1. 7. ὑμῖν] σὲ ὑμῖν b. Ibid. φαίνομαι s 1. v. Ald. antep. διατιθεὶς Ald. pen. χεῖρον s 1.

P. 225. 9. ταῦθ'] καὶ ταῦθ' v. 11. μεθύσων i. 13. τε om. Ald.

P. 227. 3. προθυμεῖται Ald. 5. δὲ] δὴ s 1. v. 10. εἰς] ἐς l. Bekk. 11. Λυσιμάχου s 1. v. 14. στένους] τένους l. v. Bekk. 17. ὡς] εἰς v. ult. ἀστοχίζεσθαι v.

P. 228. 3. μὲν ἵνα φησὶ] μὲν δὲ ἃ φησι l. Bekk. μὲν οὖν ἵνα φησὶ v. 4. οὔτε] ἵνθα οὔτε l. Bekk. 5. ἵκαθεν] ἵλαθεν b. i. l. v. Bekk. 6. παρίξομαι l. v. Bekk. 11. συνιστάσαντες v. 12. μαρτυρούμενοι] μαρτυρομένων l. s 1. Bekk. μαρτυρώμενον v. pen. μεταμένειν s 1. Ald. ult. τὴν] τοῦ v. Ibid. λάμπους Ald. Ibid. μόνου Ald.

P. 229. 6. καὶ secundum om. v. 8. αὐ-

τῶν corr. l. antep. πάντων κακῶν] πάντων συμφορὰς τῶν κακῶν v. Bekk.

P. 230. 4. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ s 1. 16. ποιήσας φαίνεται v. Ibid. τύπτων ἅμ'] ἅμ' om. Bekk. pen. βουλόμενος p 2. s 1. v. Ald.

P. 231. 3. ταῦτα αὐτῷ v. 5. αὐτοῦ] αὐτῷ l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ταῦτα Ald. 15. ἐγὼ ἡγοῦμαι] ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι l. Bekk.

P. 232. 12. διαιτώμενος i. ult. μετιζούλυεν s 1. Ald.

P. 233. 4. ἤν] ἢ v. ἤ Ald. 5. ἀμαθείας] ἀμαθίας l. s 1. v. Bekk. 8. τε om. v. 9. συσπήσεσθαι Ald. 13. φεύγων s 1. v. Ibid. αὐτὸ] αὐτὸν l. s 1. v. Bekk.

P. 234. 4. ἠττώμην τοῦτο μειρακίου Ald. 9. νυν i. 17. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk. ult.

P. 235. 2. ἐπισκήψασθαι Ald. 3. παιδικῶν Bekk. antep. ἔσεσθαι l. Bekk. Ibid. ἐξελάσθαι Ald.

P. 236. 9. ὑπὲς] περὶ b. i. v. Ibid. ἐπεφυκόθεσαν v. 11. κατέσχον Ald. Ibid. ἐπ' ἐκείνοις] ἐπ' om. l. v. Bekk. 13. τῆς om. v. Ibid. εἴη] ἂν εἴη l. Bekk. 15. ἢ ὑπὲς] εἰ ὑπὲρ q. s 1. Bekk. 16. οὕτω καὶ] οὕτως καὶ p 2. οὕτως l. Bekk. antep. ποιήσεσθαι s 1.

P. 237. 4. πολὺ καὶ] πολὺ ἂν cod. Palat. Bekk. 10. στρατιᾶς] στρατείας Bekk. 12. εἶναι πανσρ.] εἶναι καὶ πανσρ. l. s 1. v. Bekk. ult. μὴ περιίδητε] μή με περιίδητε Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ.

P. 239. 2. οὖν om. b. ult. ἴλαβον] ἴλαβε l. Bekk.

P. 240. 1. περὶ τούτων] περὶ πάντων b. i. l. s 1. Bekk. 2. ὑμᾶς] ἡμᾶς l. v. Bekk. pen. φανερᾶς] φανερός Bekk. ult. ἢ ἴλαβον] ἃ ἴλαζεν Bekk.

P. 241. 6. φλοῖνος s 1. 7. ἴστ'] ἴτ' s 1. antep. ὅτι ἡμεν] ὅτι ἡμεῖς ἦμεν b. i. l. q. s 1. v. Bekk. pen. ἐμξαλλόντες q. v. Ibid. ἦμεν q.

P. 242. 2. ἀποκτενῶν] ἀποκτενῶν l. Bekk. 9. et pen. πρσνοίᾳ] πρόνοια Bekk. 10. γὰρ οὕτως] γὰς ἂν οὕτως l. Bekk. ult. ἐναντίος l. s 1. v.

P. 243. 2. παρακεκυμένος] παρακεκυμμένος l. v. Bekk. 3. ὀξύχειρος s 1. Ibid. ἀμύνεσθαι l. 7. τραῦμά γε] τραύματα i. q. τραῦμά τ' Bekk. 9. πόρπας ἔπκ' Ald.

P. 244. ult. προθεία Ald.

P. 245. 4. μηδὲ v. antep. τούτων] τούτου i. l. m. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 246. 2. πότερον om. q. s 1. Ibid. πρότερον om. v. 5. αὐτὴ] αὕτη Bekk. antep. ἤδη διὰ] ἤδει. διὰ q. s 1. v. Bekk. pen. γενήσεται v. Ibid. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἴγαγ' ἂν ἴσον] οὐδὲν αὐτὴν. καίτοι ἴγαγ' οὐκ ἴσον l. Bekk.

P. 247. ἀγών. Ἔστι μὲν ὑπὸ λόγου] ἀγών ἐστιν ὑπολόγου l. ἀγὼν ἐστὶν, ἐν ὑπολόγῳ Bekk. pen. πρσνοηθῆναι] πρσυνόησεν Bekk. ult. καὶ διὰ δούλην v.

P. 248. 8. γινόμενον v.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ.

P. 249. 10. ἐπὶ κίνδυνον s 1. Ald.

P. 250. 10. ἴσωτας] ἴῶτας s 1. ult. μυήσαντες] Post μυήσαντες lacuna unius ferme foliii in q., vacuae paginae 5½ in f., vacuae paginae 2 in s 1., adscribitur ἕως μέτωσεν ἐν in b.

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

P. 256. 1. ἐκ] πεν ἐκ s 1. ἴδυσε τὸν ἵππον ἐκ Bekk.

P. 257. 5. [ὅτι - - - εἶναι.] Bekk. 6. ἀπολλύων] ἀπώλλυσε l. Bekk.

P. 259. 1. τῷ θεῷ τούτῳ] τὸ θεὸ τούτου Bekk. Ibid. τιμωρεῖτε] τιμωρεῖται q. s 1. Ald. pen. ὑμῶν s 1. ult. θυσιάσουσι s 1. Ibid. εὔχεται s 1.

P. 260. 1. Ἐλευσῖνι—Ἐλευσινίῳ] Ἐλευσινίῳ—Ἐλευσῖνι Bekk. 2. ἐπιμ. μυστηρίας] ἐπιμ. ἐν τοῖς μυστηρίας l. Bekk. ult. ἀφικομένους] ἀφικομένους l. s 1. Bekk.

P. 262. 1. ξυγγένηται l. Bekk. 3. πλείστων] πλείσων l. Bekk. pen. ἓς] ὡς s 1. Ald.

P. 263. 1. αὐτὸ s 1. αὐτῷ post χαρισαμένοις oum l. ponit Bekk. Ibid. χαριζομένοις] χαρισαμένοις l. m. Bekk.

P. 264. 6. ἱερὰ] Post ἱερὰ lacuna unius lineae in l.

P. 266. 3. πράγματ' Bekk. Ibid. ἴχει] ἴχοι s 1. Bekk.

P. 267. ult. πολλοὺς] πολλοῦ m. πολλαὶ l. Bekk. Ibid. οὐδὲ δόξαν] οὐδ' ἴδοξαν l. Bekk.

P. 268. 4. Ἀρείου φεύγεται] Ἀρείου πάγου φεύξ. s 1. Bekk. 5. [ἡ - - - πρσνίας] Bekk. Ibid. ἐὰν μὲν] μὲν om. l. Bekk. 8. οὐ om. l. s 1. ult. τοσοῦτο l. s 1. Ald.

P. 269. 2. τὰ] τὰς l. m. s 1. 3. αὐτοῖς] ἀστοῖς l. s 1. Bekk. ult. ἴφλει] ἐπίδει s 1. ἐπίδα Ald.

P. 271. 3. τριτκόσιοντας] τελευτήσαντας l. s 1. Bekk. 4. τούτῳ] τούτων Bekk. ult. ἐπιβουλῆς] ἐπιζωλῆς l. Bekk.

P. 272. 1. ἴδίησεν l. s 1. Ald. 2. ὧν

s 2. Ald. 4. ἵνα μιν.] ἵνα μὴ μιν. Bekk. pen. μαρτυρίου] ἢ ἀργυρίου Bekk.

P. 273. 3. ἰερῶν] γερῶν l. s 1. Ald. 10. Ἀθηναίων l. s 1. Ἀθῆναι Bekk. antep. Κιτιέων] Κιττιέων l. s 1. Bekk.

P. 274. 3. ἐπεὶ τῶν] ἐπὶ τῶν Bekk. 7. ἀποδράσας τοῦτον] ἀποδρὰς δὲ ἐκ τούτου τοῦ κινδύνου s 1. ἀποδρὰς τοῦτον Bekk.

P. 275. 2. ἐνθένδε] ἐνθάδε l. Bekk. 9. ἐν secundum om. Ald. ult. διανέμει] διανέμειν l. Bekk. Ibid. βιοῦν om. l. s 1. Ald. Bekk.

P. 276. 4. οὕτω μὴ] οὐ τῷ μὴ l. Bekk. 6. ὀφῶντα s 1. pen. κρείττον] κρεῖττον cum 4. codd. Bekk. Ibid. διπλασίου] ἢ διπλάσιος l. Bekk.

P. 277. 1. τοσοῦτο Bekk. 5. μαντιῶν Ald. pen. ἴτεων] ἰτέας s 1. ἰτέων l. Bekk. ult. ἀχολίαν b. Ibid. ἡμετέραν s 1. Ald.

P. 278. 9. χάριν εἰδέναι τούτω l. Bekk. 10. αὐτοῦ] αὐτῷ l. Bekk. Ibid. δ' ἀρχῆς] δὲ ταραχῆς Bekk. 11. οὐδὲ πιοῦσθαι Ald. ἀδέπνουθον s 1. 12. [τοῦτο] Bekk. 14. ἀπολογήσασθαι] ἀπολογήσασθαι l. Bekk.

P. 279. 2. οὐδ'] ἀλλ' q. 3. ἀπολαῦσθαι Ald. 4. μετέδωκα] μετέδωμαι l. s 1. 5. et 6. ἔνιοι] ἔνικα l. Bekk. ult. ἀποδημοῦντες] ἀποδημοῦντος cum cod. Vatic. Bekk.

P. 280. 1. ἄλλα. Δακεδ.] ἀλλὰ Δακεδ. l. s 1. Ald. Bekk. 9. τινὶ Ald. antep. Κηφισίου] Κηφισίου l. Bekk. pen. λέγει l. Ald. λέγῃ Bekk. Ibid. οὐδ' ἂν] οὐκ ἂν l. Bekk. ult. αὐτοῦ s 1. Ald.

P. 281. 2. ἴξει] ἥξει l. s 1. Bekk. Ibid. Κηφισίῳ] Κηφισίῃ l. Bekk. 3. ὑμᾶν] ἡμᾶν l. s 1. Bekk. Ibid. μνήσεται Ald. pen. νομιζετε] κολάζετε l. Bekk. νομιζετε Ald.

P. 282. 6. μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας] ἐπ' αἰσχρᾶς αἰτίας l. m. Bekk. μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας q. s 1. 9. ἀθᾶοι] Ἀθηναῖοι s 1. Ibid. δόξειεν s 1. ult., πρὶν τούτου] πλὴν τούτου, Bekk.

P. 283. 1. Ἐλευσινίθεν] Ἐλευσινίθεν Bekk. ult. δὴ ἀγαπητὸς] δεῖ ἀγαπητῶς l. q. s 1. Bekk. ult. σωθέντα] σωθῆναι l. Bekk.

P. 284. 1. εἴ τι] τί Bekk.

P. 285. 1. συντριαρέρχοιτ] συντριαρέρχουν l. s 1. Bekk.

P. 286. 4. γινόμενον] γενόμενον l. Bekk. pen. τῶν εἰ κομπ.] νυνὶ κομπ. l. s 1. Bekk. ult. εἰσφορὰν] Post εἰσφορὰν lacuna unius lineæ in l. Ibid. γίνοντο] γένοιντο l. Bekk.

P. 287. 2. γενομένων] γενομένου l. Bekk. 4. εἰσαγαγόντες l. m. q. 6. ἀντωμοδοὺς] Post ἀντωμοδοὺς lacuna trium paginarum in l. 14. ἐπιδείκνυσι Ald. Ibid. ἀμυντος q. s 1. ἀμυντὸς Ald. ult. ἰαρεῖα] λίρειαι l. Bekk.

P. 288. 1. κατὰ] καὶ Ald. pen. αὐτᾶν] αὐτὸν l. Bekk. ult. εἴθυσεν Ald.

P. 289. 1. τὸν ζωμὸν] τῶν βωμῶν l. s 1. Bekk. Ibid. ὃν] ἂν l. s 1. Bekk. ὃ b. 4. τοῦτο Ald. 7. uncos habet Bekk. 8. φάρμακον Ald.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

P. 291. ult. ἀπροσδοκήτους] ἀπροσδοκήτοις Bekk.

P. 292. 3. οἱ κοινοὶ] οἱ om. Bekk. 5. ὁ om. v. antep. ἡγούμενοι] οἰόμενοι l. p 2. v. ult. ὅ τι ἂν] αἰτίαν Ald. Ibid. βούλονται v. Ald.

P. 293. 1. ἀλλ' ὑμῖν] ἐν ὑμῖν l. Bekk. 2. ἀκούσαντες] ἀκούσασι l. Bekk. ἀκούσαντας s 1. 3. οὐσίας] τῆς οὐσίας l. s 1. Bekk. Ibid. ἀγανίζεσθαι] ἀγανίσασθαι l. v. Bekk. 5. δημ. τῶν ὄντων] δημ. τῶν ὄντων δὲ l. p 2. s 1. δημ. δὲ τῶν ὄντων Bekk. 12. ἢν ἐν] ἐνῆν ἐν l. m. q. p 2. s 1. Bekk. 13. μοφίαι] μωρίαι cum. cod. Urbinat. Bekk. μώριαι i.

P. 294. 3. δίδασκα Ald. 4. ἅπρασον s 1. ἄπρακτον b. i. 5. πλείονα] πλεῖν l. Bekk. Ibid. εἰ] δ' εἰ l. Bekk. pen. ἐλαίαις καὶ μοφίαις] καὶ μωρίαις ἐλαίαις l. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 295. 1. ἀξιοῦται] ἀξιοῦτε l. p 2. s 1. Bekk. 4. γ' om. v.

P. 296. pen. πρέπτιον] πρωτίους i. l. p 2. s 1. Πρωτίας Bekk. Ibid. μάρτυρες om. p 2. v.

P. 297. 2. ἐπειδὴ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ἐπειδὴ l. s 1. Bekk. 3. σπεὶν] ἶκον Ald. 6. φασμάτιεον b. pen. ἠγίνετο] ἠγίνετο m. p 2. ult. ἀφανίζοντι] ἀφανίσαντι l. m. p 2. Bekk.

P. 298. 5. ἀδικήμασιν q. Ald. 7. ἀναγκάσθη q. Ald. 16. μεγίστης] αἰσχίστης v. Ibid. πῶς οὖν] πῶς δ' p 2. Bekk. οὖν om. s 1.

P. 299. 1. εἰκότων] οἰκετῶν Bekk. Ibid. παρεστάκει Ald. 6. ἀν ἐνεγκαῖν] ἀνενεγκαῖν l. Bekk. ἂν om. v. pen. τούτων] τοῦτον l. Bekk.

P. 300. 2. Ζευλευτὴς] Ζευλάτης i. l. p 2. v. Bekk. ult. ἰδίλοι m. s 1. Ibid. σπ] μοι m. s 1. om. v.

P. 301. 1. φὴς μὴ δεῖν] φὴς μ' ἰδεῖν l. φής με ἰδεῖν b. φάσας μ' ἰδεῖν Bekk. 2. ἀπήγαγες] ἐπήγαγες b. l. p 2. s 1. Bekk. 3. οὗτοι] οὗτοι i. οὕτω Bekk. 7. καὶ] δὲ s 1. Ald. Ibid. [τὸν] Bekk. 8. τοῦτο] τούτου l. Bekk. antep. ἄλλα] ἄμα Bekk. Ibid. γε] τε Bekk. Ibid. ἀκροάσει post ματέρων ponit i. ibique iterat v. pen. δ' οὐκ om. Ald.

P. 302. 8. ἐκπεμελουμένους v. Ibid. γνώμονας] codd. et Bekk. 10. ἐργαζομένους] ἐπεργαζομένους b. ἐργαζόμενον l. Bekk. 15. λαβεῖν Ald.

P. 303. 2. τοιοῦτο] τοιοῦτον v. Bekk.

6. ἔν ἐστι] ἔστιν v. 8. ἄλαστον i. 12. Bekk. ἀπεργαζόμενον] ἐπεργαζόμενον l. p 2. Bekk. 13. ἀφανίζοντα] ἀφανίσαντα l. v. Bekk. antep. ἀνήγκαζέ l. v. s 1. ult. ἡγήσασθαι] ἡγήσασθαι cum cod. Palat. Bekk.

P. 304. 3. προθυμότατα b. 6. σωστρατίδης] σωστρατίδη i. l. m. p 2. q. s 1. v. Bekk. 17. φαρίχαν] χὰρ ἴχαν Bekk. Ibid. λήγων] λήγων l. p 2. s 1. v. Bekk. antep. ἐπιτυσόμενο q.

P. 305. 2. δ' om. q. s 1. Ald. Ibid. ἐβδόμην i. v. 3. δικαῖ] δικαῖν l. v. δικαῖ δικαῖν b. i. q. 8. εἶμαι] εἶναι l. p 2. s 1. Ibid. εἰσιὼν ὅτι] εἶναι ὅτι v. Bekk.

P. 306. 2. οὐδὲν ἀσωλ.] οὐδ' ἂν ἀσωλ. l. v. Bekk. 6. μόν' ἐμοῦ] μετ' ἐμοῦ b. περὶς ἐμοῦ l. Bekk. 7. ὑμᾶν] ὑμᾶς b. i. l. m. p 2. s 1. Bekk. 11. τούτῳ] τοῦτον b. i. q. Bekk. 14. ἡγοῦμαι ὅτι] ἡγοῦμαι παρόζιον ὅτι l. Bekk. ἐχῶν ἡγοῦμαι ὅτι b. 15. τοῦτον τὸν] τουοῦτον v. pen. γὰς τοιοῦτα] γὰς [οἱ] τοιοῦτοι Bekk.

P. 307. 3. εἰσπα] ἔσπα i. l. Bekk. 4. ἐμοὶ ἤδη] ἐμοὶ δὴ v. ἐμοὶ ἥδιον Bekk. 6. αὐτὸς Bekk. 8. ἂν ἀθλιώτατος l. Bekk. 9. κατατρίψομαι b.

P. 308. 1. ὅτι] ὅ τι Bekk. 3. ἀξιῶν ἢ ἄρα] ἀξιοῦν παρὰ l. Bekk. ἀξιοῦν εἰ ἄρα p 2. v. ἀξιοῦν ἄρα δεῖ b. 5. κατατρίσομαι b. 7. ζητῶν v.

ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.

P. 309. in tit. ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ om. v.

P. 310. 1. οὓς μὲν] τοὺς μὲν b. i. l. p 2. s 1. Bekk. Ibid. ἐπιτηδείως b. 2. ἀπιστότατον s 1. 9. περίσεσθαι Ald. περὶ τῆς ἀμελείας περίεσται v. 10. οὖν om. l. Bekk. 11. δυνατὸς ἂν] δυνατὸς ἦν l. q. s 1. v. Bekk. antep. ἀπάγγελεν] ἀπάγγελλε p 2. s 1. ἐπάγγελε l. m. q. v. Bekk. ἐπάγγελεν i. ult. διαβάλλεται] διαβάλλεται l. m. Bekk. Ibid. καὶ τοιούτους s 1.

P. 311. 2. ἢ μᾶλλον] καὶ μᾶλλον i. l. s 1. Bekk. pen. σωσῖται v.

P. 312. 1. οἷα ἐκεῖνο πᾶς] οἷα ἴχειν ὅπως cod. Urbinat. Bekk. 2. ἡμῶν s 1. 3. συνθεωρεῖν] ξυνθεωρεῖν l. s 1. v. Bekk. Ibid. κακολογεῖν κακηγορεῖν q. 4. εἴ τινες s 1. Ald. Ibid. uncos habet Bekk. 5. λάθρα ἄνδρα] ἄνδρα λάθρα s 1. Bekk. 7. ἀπειπόντα] ἀπειπόντας b. Bekk. 10. οὐδὲ v. Ibid. οὔτος ἐξεῦρεν] τοιοῦτον ἐξεῦρον Bekk. Ibid. ὑπερεῖδε] ὑπερείδετο cod. Palat. Bekk. 11. ἔωσῶν] ἐόσων cod. Laurent. Bekk. 14. ὑπερευδαιμόντας v. Ald. ult. ὑπόστυφον Ald.

P. 313. 1. ἀναγγέλλειν] ἀναγγελεῖν l. p 2. Bekk. 5. εἰρέσασθαι p 2. 7. ταῦτα] τὰ l. q. p 2. v. τὸν s 1. ταὐτὰ Bekk. 8. ἀπάγγειλεν v. ἀπάγγελεν Ald. antep. ἀπάγγελλε] ἀφάγγελε l. v. Bekk. ἀπάγγελε Ald. Ibid. ἐμοῖς] ἐμοὶ l. m. q. s 1. v. ult. ἐλέγχειν] ἐξελέγχειν l. m. p 2. q. s 1. v. Bekk.

P. 314. 1. περὶ τοῦ] περὶ τοῦ l. s 1. Bekk. 4. περοσῶκε p 2. ult. Παμιλία Ald.

P. 315. 3. αὐτὸν] αὐτῶν l. p 2. Bekk. 5. ἃ σοῦ s 1. 10. ἐρίζεμενος. δ'] ἐρίζεμενος ὁ l. p 2. q. s 1. v. Bekk. Ibid. παρυθᾶς p 2. v. antep. δεικεῖν] δεικνῦν l. Bekk.

P. 316. 1. κολάσοντι] κολάσαντα Bekk. 2. ὅτι φέρε] ὅτι om. l. Bekk. Ibid. ἤδη] ἤδει l. Bekk. Ibid. ὅτι] ὅτα b. i. 6. ταὐτὸν] ταῦτα l. m. v. Bekk. τοιοῦτο q. 8. ἡμᾶς s 1. Ibid. λέγειν κακῶς] κακῶς λέγειν l. v. Bekk. 9. λέγει] λέγοι l. q. Bekk. a ult. πάντων] πάντων l. πάντα Bekk.

P. 317. 7. διηλίχθαι Ald. 10. κακώσας, πλέονα δ'] κακάσας λεωτὰ p 2. κακώσας λεωτὰ' s 1. κακώσαν πλεωτὰ q. v. κακῶσαι λείπετε l. Bekk. 11. χρὴ s 1. v. Ibid. μὲ] μοι l. Bekk. antep. ὅταν] ὅτε l. Bekk. Ibid. ἴλεγα] ἐλέγετε Bekk. pen. κακῶς] καλῶς s 1. ult. πάντα s 1. πάντα γὰρ ἂν l. Ibid. τι δή τι] τί δὴ s 1. v. Bekk. τί δή φασι l. Ibid. ταῦτα ἐφ.] ταῦτα οὐκ ἐφ. cod. Palat. ταῦτα [οὐκ] ἐφ. Bekk.

P. 318. 2. τοῦ μηδὲν] καὶ μηδὲν l. τῷ μηδὲν Bekk. 3. καὶ παραμεταθέωσιν] καὶ om. l. Bekk. 8. σωθήσομαι v. Ibid. ἐρεῖτε] ἀνειρεῖτε v. 11. ἀντιδίκους. ἐμαρτυρεῖτε ὡς] ἀντιδίκους καὶ μαρτυρεῖτε. ἀλλ' ὡς l. Bekk. ἀντιδίκους, μαρτυρεῖτε ὡς v. 12. εἶναι] εἶπεν Bekk. 13. ἐλέγετε] λέγετε l. Bekk. ult. ὑμῖν om. v. Ald. Ibid. μένοντα] μενοῦσα l. Bekk.

P. 319. τρέπεσθε] τρέψεσθε Bekk. 2. ἀπαχθέσεσθε] ἀπαχθέσεσθε l. Bekk. ἐπαχθέσεσθε v. Ibid. ὡς ἐ] ὃ ὡς ἐ l. Bekk. 3. αὐτὸν] αὐτὸν Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

P. 320. 3. ὅ,τι] ὅτι Bekk. 6. οὖν om. l. s 1. v. antep. οἶοντε] οἷοντε b. l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 321. 4. πρότερον] προτέρεσιν l. Bekk. 6. ἐπιτυγχάνομεν] ὑποτυγχάνομεν cod. Palat. Bekk. 7. καταλίχθαι. στρατιᾶν Ald. 13. χρήσωμαι] χράσωμαι l. Bekk. 15. Φιλίου] τοῦ Φιλίου i. pen. ἐπαγγείλαντες l. m. s 1.

P. 322. 1. ζημιοῦσθαι s 1. Ibid. ἐπικάλλαντες Ald. ult. λαύπασα v. Ald. λαμπάδα s 1.

P. 323. 4. ἐποιοῦντες] ἐποιήσατε s 1. Bekk.

P. 324. 8. ἰχθρα] ἰχθρᾳ Bekk. 9. παραγώγως] παραλόγως b. l. p 2. s 1. Bekk. Ibid. συνίγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φησὶν ὡς Ald. Ibid. αὐτοῖς s 1. ult. ἐπιβουλὴν l. p 2. s 1. Ald.

P. 325. antep. εἰδέναι] εἰδέναι v. Bekk. pen. πρότερος s 1. v.

P. 326. 1. διὰ τὴν ἀλυσίαν καὶ διὰ (διὰ om. l.) τὴν ἀσάγωγα l. Bekk. 3. καὶ om. v.

P. 327. 2. τὸ πλῆθος] τῷ πλήθει l. m. v. Bekk. τῷ πλῆθος s 1. 5. πᾶν ἐσχ.] πᾶν ἂν ἴσχ. l. Bekk. 8. ὑμετέρου Ald. 9. εἶναι] οὔτε s 1. v.

P. 328. ult. κατασφήσασθε v.

P. 329. 3. ἰδιωτικ. μὲν γὰρ] ἰδιωτικ. μὲν s 1. v. καὶ ἰδιωτικ. μὲν l. Bekk. Ibid. δὲ om. v. 9. ἀντιγραφῆς] ἀνογραφῆς l. m. p 2. s 1. Bekk. 11. πιστεύων] πιστεύειν l. v. Bekk. antep. ἂν τῇ] ἂν ἐν τῇ Bekk. Ibid. πραχθεὶς] πραθεὶς Ald.

P. 330. pen. ἀδικήμασι] ἀνηκέμασι Bekk.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Α.

P. 333. 1. μ' om. Ald. 4. εἰ τὰ ἄλλα s 1. εἰ τῶν ἄλλων Ald. 8. καὶ τῇ πόλει καὶ ὑμῖν v. pen. τριάκοντα, ἐξ] τριάκοντα τρία, ἓξ Bekk. ult. ὅτου ὑμεῖς] ὅτου δ' ὑμεῖς Bekk.

P. 334. 2. ὅτ' εἰ] οὔτ' εἰ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 6. ὑμᾶς] ἡμᾶς l. p 2. s 1. Bekk. 7. πρωτεῖναι s 1. v. Ibid. μὲν] μὲ s 1. 12. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ s 1. pen. τις om. p 2. ult. ἀγορεύειν v.

P. 335. 3. ἀνατετίνασι] ἀνατιθᾶσι l. p 2. s 1. v. Bekk. 5. ἰδήλου] ἰδήλωσεν l. m. p 2. v. Bekk. ἰδήλω s 1. 6. τὶς εἶπε] τίς σ' εἶπε cod. Palat. Bekk, τίς σ' εἶπεν l. v. τις εἶπε Ald. 7. ἐξῆν Ald, Ibid. αὐτὸν ἂν v. 9. ὦ] οὐκ s 1. Ald. 12. σε om. s 1. Ibid. εἶπε q. 14. λέγωτις p 2. 15. μέλλει] μέλλει l. v. Bekk. antep. ἀποδίδραι Ald. pen. ἀφάγει v. ἐφάγει Ald. ult. ἀφίεις] ἀφείης l. Bekk.

P. 336. 1. εἰ τὸν] εἴ τις τὸν l. Bekk, 3. μάχῃ] omnes. Ibid. προσίχεις] προσίξεις l. s 1. Bekk. pen. καλὰς] καλῶς b, Bekk.

P. 337. 1. δίξαντα κτῆναι [ἀποφεύγειν] Bekk. 3. αὐτὸ μὲν Θέωνι] αὐτὸς μὲν Θέωνι l. m. p 2. s 1. v, Bekk. Ibid. κατηγορίας] κακηγορίας l. Bekk. 4. εἶναί τις σε] εἰπόντι σε cod. Palat. Bekk. 5. τῶν νόμων p 2. antep. δώσῃ σε] σε om. l. v. Bekk. δεῖ σε Ald, ult. λαμβάνειν] λαμβάνεις Bekk.

P. 338. 2. ἕως] ὅσον v. 3. ὡς v. 13. γ' ἐπὶ Bekk. 14. καί μοι] καίτοι v. 15. τοῦ Σίλ.] τοὺς Σίλ. l. Bekk. pen. ποδοκάκη] ποδοκάκκη p 2. v. Bekk. et sic infra p. 339. 1, 3. Ibid. ἡμ. δίκα] ἡμ. πέντε v. Bekk. Ibid. πρωτιμήσῃ] πρωτιμήσῃ l. v. Bekk. ult. ἡ Ἠλιαία] μυλιαία s 1. v.

P. 339. 1. καλεῖ] καλεῖται l. v. Bekk. ult. Ἀπόλλωνα s 1.

P. 340. 3. ἀπίλλῃ] ἀπέλαι l. s 1. v. Ald. Bekk. Ibid. τὴν θύραν s 1. 5. διαφέρον] διαφέρου l. Bekk. 6. ὑπόσον] ὑπόσῳ l. p 2. s 1. v. Bekk. ὑπόσων Ald. ult. τοιτί] codd. et Bekk.

P. 341. 1. ὅσοι] ὅσαι l. Bekk. Ibid. πωλοῦνται] πωλοῦνται l. Bekk. 3. πωλεῖσθαι] πωλεῖσθαι l. Bekk, pen. σιδήρου] σιδηροῦς i. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. σίνομαι Ald.

P. 342. 1. νῦν καὶ] νῦν τε καὶ l. Bekk. 5. πατέρα ἀσεβεῖλ.] πατέρα ἀπατῶνθ' (ἀπατεῖναι b.) ἢ τὴν ἀσπίδα ἀσεβεῖλ. b. l. πατέρα [ἀπατῶνθ' ἢ τὴν ἀσπίδα] ἀσεβεῖλ. Bekk.

P. 343, 1. οὐδένα p 2. v. Ibid. ἀξιώσει] ἄξιος Ald, ἀξίας Bekk. Ibid. εἰ om. v. Ibid. κατηγορίας s 1. Ibid. ἀλόσασθαι v. 4. φήσειτε s 1. v. Ald. Ibid. βέλτιον] ζέλτιον b. l. p 2. v. Bekk. 7. κατεσκεύασται] κατεσκέδασται Bekk. 8. δῶρον] δωρεὰν b. Bekk. 9. ἴλασθαι v. pen. ψευδομαρτυριῶν ὑπὸ τῶν ἀποζαλόντων l. Bekk.

P. 344. 5. αἰσχρὰν αἰτίαν Bekk. Ibid. ἀκμοότος; πολλάκις] ἀκμοότι; ὃς πολλάκις Bekk. pen. παῖδαν] παῖδαν ἀηρῆσθαι b. ult. ὑμετέρας [ἱερεῖς] Bekk.

P. 345. 1. τὰ τούτου] τοῦ τούτου l. s 1, v. Bekk. 3. τοσοῦτο s 1. Ald.

P. 346. 1. οὐδεμίαν b. 5. εἰδότας s 1.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Β.

P. 347. 1. μὲν om. s 1. Ibid. ἔφασαν] ἔφασκεν l. v. Bekk. 4. τοῦτο s 1. Ibid. δ' ἂν v. antep. οἷς τι] ἴχθυς τις s 1. ἀεργός τις Ald. ult. πάντα λαβὼν] Παντακλέων b. om. l.

P. 348. 1. τις εἶπε] τινες φῇ l. Bekk. τις δὲ s 1. τις φασὶ v. 3. οὔκουν ἐὰν λέγῃ s 1. 4. τῶν ἔργων] αὐτῶν b. 5. ἐκτῶν] ὑπὸν Bekk. Ibid. ἀνατετάκασι Ald. 11. τύφους] τύπτει l. v. Bekk. 12. εἶπε] εἶσιν v. εἶσιν Bekk. 13. ἀπολιβλεπόμενος τὸν ἀσπίδα l. Bekk. antep. ἀπεδίχοιτο Ald. ult. εἰ μή] οὐδ' εἰ l. Bekk.

P. 349. 3. μὴ τις γε] μήν τις σὲ l. Bekk. 8. ἀπολιβλεπόμενος πᾶσαι p 2. 9. ἔχειν om. s 1. v. antep. πολλὰς δὲ μαθ' ὑμῶν] πολλοὺς δὲ μαθ' ὑμῶν [πολίτους] Bekk. ult. εὐδόκας v.

P. 350. 2. εἰ] ἢ v. 3. αἰτίας v. 4. ἱερεῖς om. l. 11. ἰδόντας] ἰδόντες b. Bekk. 13. κατηγορίας] κακηγορίας b. l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

P. 351. 3. αὐτῷ b.

P. 352. 1. πρωτοῦ] πρό του Ald. περὶ τοῦ Bekk. 4. ὅτις ἤ] ἥτις ἂν b. l. p 2. s 1. v. Bekk. 11. ὑπὸ] ὑπὲρ Ald.

P. 353. 1. ἐφεύγομεν v. ult. μὲν om. v.

P. 354. 6. οὗτοι] ἵνα l. v. Bekk. ult. ἐπιγράφωτο Ald.

P. 355. 6. ἑαυτοῦ Ald. pen. ἐμολογεῖν] ὁμολήσασα l. Bekk. ὁμολήγει p 2. v. ὁμολογεῖν s 1.

P. 356. 1. καρικοὺς] δαρικοὺς Bekk. 2. ἀργυρίου] ἀργυρᾶς l. Bekk. 4. δί μοι] δ' ἐμοὶ l. s 1. Bekk. Ibid. καὶ τῷ Πεισωι v. Ibid. ἐντυγχάνει v. 6. ὅπου v. 8. ἐκεῖνα s 1. 10. μοι] μοι l. s 1. v. Bekk. Ibid. παραπελεύσεται l. Bekk.

P. 357. 6. ταῦτα om. Ald. 8. ἅπαντα v. 10. ᾤδειν] ἤα v. 11. λάζω s 1. 12. μὲν] δὲ s 1. 19. ἰδοῦ εἰρὼν λαβὲν s 1. 20. πεπισμένος s 1. 22. ὑπ'] ἐπ' Ald. Bekk. pen. ἐμελλεν] ἐμελλον l. ἐμελλεν Bekk. ult. ἀπολογίσασθαι s 1.

P. 358. 4. εἰς ταφὴν] εἰς τὴν ταφὴν l. Bekk. 11. αἰσχροκέρδιαν s 1. 13. ἱλυπτῆρας] ἱλικτῆρας l. p 2. s 1. v. Bekk. 18. γ' ἂν Ald. 19. γε ὄντας] ἔχοντας s 1. antep. ἐπιγαλόντας] εἰσπεγαίοντας l. Bekk. pen. πᾶν] πεῖ s 1.

P. 359. 9. ἂν om. Ald. 19. ὅσιον] ὅσον p 2. s 1. Ald. Ibid. ἀσιβὶς Ald. 20. εἰ] ἤ Bekk. 21. ἐκήγαγας Ald. antep. ἐγένοντο] ἐγένοντα l. m. s 1. Bekk. ult. ἵνα ἀποθάνωμεν] ἵνα μὴ ἀποθάνωμεν l. Bekk.

P. 360. 1. ἢ δίκαια om. l. [ἢ δίκαια] Bekk. 3. ἀποκτείνοις] ἀποκτίνῃς l. s 1. Ald. ἀποκτίνως Bekk. 11. προστάχθη Bekk. 13. τῷ πίστιν] τῷ οὐ πιστὸν l. τῷ ὄσσον Bekk. 16. ἐβουλεύοντο] ἐβούλοντο s 1. Bekk. ἠβούλοντο l. pen. ὑμᾶς εἰκὸς] εἰκὸς ὑμᾶς l. Bekk. ult. τις ἐν] τις ἢν ἐν l. Bekk.

P. 361. 3. παρ' αὐτοῦ] παρὰ τοῦ b. q. Bekk. 4. ὑπὸ] ἀπὸ q. 5. μηδὲν δὴ] μὲν δὴ l. Bekk. 6. σώζοντα αὐτὸν] σῴζων αὐτὸν l. Bekk. Ibid. ὃν συλλαβὼν] ὃν om. l. Bekk. pen. ποιοῦμεν Ald.

P. 362. 4. εἶδεν] εἶδεν l. s 1. Bekk.

P. 363. 1. αὐτοῖς] αὐτοῖς Bekk. 4. θαυμάζω - - - ἀντιστῆν om. Ald. 9. ὁμολόγησεν] ὁμολόγησεν l. Bekk. ὁμολόγησεν s 1.

ι

13. ἡμέτεροι] ἡμέτεροι l. ὑμέτεροι Bekk. antep. τηρομένους. οὐκοῦν] τειρομένους. οὔκουν Bekk. pen. ὅτε] ὅτι cod. Palat. Bekk. Ibid. οἷόν τ' q. s 1. Ald. ult. ἀρβαλίσθαι Ald.

P. 364. 1. τιθνεώτων] τεθνεότων v. Bekk. 2. δὴ, οἵ] δὲ δὴ, οἱ Bekk. 3. ταυμαχοῦντες p 2. v. 5. ἀκρίτως s 1. 6. ἀφ'] ὑφ' l. Bekk. 11. ταῦτα] διὰ ταῦτα b. ταῦτα l. p 2. v. Bekk. Ibid. δύνανται b. ult. αὐτοῖς] αὐτῷ l. v. Bekk. αὐτῶν s 1.

P. 365. 1. κατηγορούμενα] κατηγορήσω l. Bekk. 4. πόλεις] ἢ πόλεις Bekk. 8. παρίδοσαν] παρίδοσαν l. v. Bekk. παρίδοξαν s 1. 9. ἡμετέραν] ὑμετέραν s 1. ἡμετέρων Bekk. 10. τοσαῦτα om. cum codd. et edd. Bekk. ult. ἐδήλωσαν] ἐδήλωσαν l. p 2. v. Bekk.

P. 366. 7. ἔπραξαν p 2. s 1. 9. μετὰ τοῦ Ἴαπρ. q. 13. ΜΑΡΤΤΡΕΣ om. s 1. v. ult. ἑτέρων Ald.

P. 367. 1. δὲ secundum om. Ald. 2. ἡμετέρῳ s 1. v. Ald. 8. ψαφίσασθε s 1. 10. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk.

P. 368. 6. ΜΑΡΤΤΡΕΣ om. s 1. 8. ἄλλων δὲ] ἄλλων δὴ b. l. ἄλλων δὲ Bekk. 10. γενίσθαι v. 13. τἀληθῆ ὑπὸ] τὰ ὑπὸ l. Bekk. 14. καὶ δὴ μὲν v. 15. ἡμετέρῳ v. ult. τι μὴ] τοίνυν μὴ l. s 1. v. Bekk.

P. 369. 1. ἐντευθεῖ s 1. v. 2. αὐτὰ ᾗ] αὐτῷ b. l. Bekk. Ibid. τοσαῦτα p 2. v. 10. μοι ταῦτα] μι ταῦτα b. μοι om. l. Bekk. antep. γὰρ εἰ ὑπὲρ Bekk. Ibid. ἱστασίαζω, Bekk. Ibid. σοῦ κάλλιον ἂν] σοῦ δὲ κάλλιον l. vulg. habet Bekk.

P. 370. 1. ἐκὶ τῇ φυλῇ v. 6. ἐγένετο v. 8. Πειραίους] Πιραιῶς Bekk. antep. Λαμπρεὺς cum vulg. Bekk. ult. αἰτεῖς] δὲ αὐτοῖς q.

P. 371. 2. οἱ δὲ] οἵ καὶ l. m. ὃ καὶ p 2. v. ᾗ καὶ Bekk. Ibid. ἀπεδίξαντο q. 4. τεθνειότες] τεθνεῶτες l. Bekk. pen. δι'] δὴ l. Bekk.

P. 372. 4. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk. Ibid. ὑμῖν] ὑμῖν l. s 1. Bekk. 6. στρατεύεσθαι] στρατεύεσσθαι l. Bekk. 10. ἴχες] ἴχοι l. s 1. Bekk. ἴχοι v. 11. ᾑτήσατο] ᾑτήσαντο l. Ald. Bekk. 13. δὲ μάλ.] μὲν μάλ. Ald. antep. οἷς Bekk. pen. διαλύσατε] ζηλώσατε l. διαλύσατε Bekk. ult. ἀπολύσατε v.

P. 373. 1. ὑμᾶς δ' ἐγώ] ὑμᾶς δ' ἐγὼ l. s 1. Bekk. 5. δὲ] δὴ l. s 1. v. δὲ Bekk. Ibid. ὡς δύν.] ὡς ἂν δύν. l. Bekk. Ibid. δύναμαι v. 9. ἀπολογίσασθαι s 1. pen. δὲ μετὰ] καὶ μετὰ l. v. Bekk. ult. ἴσου] ἴσου l. p 2. s 1. Bekk. ἴσων q.

P. 374. 4. ἀπολαλέναι v. 7. αἰτίου - - - γεγενημένου de suo Bekk. 15. γεγομένους v. Ald. 19. ἀρχιστόλεμον s 1. 20. αὐτῷ] αὐτῷ Bekk.

P. 375. 7. οὔπεκεν] εἵνεκεν l. Bekk. ἕνεκεν v. 9. ταῦτα πρὸς v. 10. ἐπίμφατε] ἐπετρίφατε l. Bekk. 15. ἐπιδὲ v. 16. αὐτοῖς] αὐτὸς b. Bekk. αὐτοὶ Ald. 17. περιειμεῖν l.

P. 376. 5. αὐτοῖς μηδὲς] μηδὲς αὐτοῖς l. Bekk. 7. ψαφίσεσθε l. s 1. v. 8. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk. 9. ἐπίφασιν v. 14. μέλλει] μέλλει l. μέλλοι Bekk. 16. αὐτῷ] αὐτῷ Bekk. 17. λέγει Ald. 18. τολμηρῶς om. l. s 1. v. [τολμηρῶς] Bekk. Ibid.

ἴχυι] ἴχει s 1. ἴχει Bekk. 19. ὁ λόγος om. l. s 1. v. [ὁ λόγος] Bekk. 20. ποιήσεισθ'] ποιήσειδ' l. Bekk. ποιήσαθ' v. Ibid. καλούσι] καλεύσι l. καλεύσι Bekk. 23. ἴσχον] εἶχον l. Bekk. Ibid. τούτων v.

P. 377. 3. ἡμετέραν] ὑμετέραν l. s 1. Bekk. 5. δεῖ] δεῖ l. Bekk. 8. οὐδὲν om. l. Bekk. 11. τοιούτων] τούτων l. Bekk. Ibid. τυγχάνει s 1. Bekk. Ibid. αὐτῷ] αὐτοῖς l. Bekk. 12. καὶ τοσούτων] τοσούτων οὖν l. Bekk. 14. αἴτιοι γεγενημένοι] αἰτίοις γεγενημένοις l. Bekk. 15. ἡμῶν s 1. 16. αὐτῶν] αὐτοῦ l. Bekk. 17. ἐν om. v. pen. τῶν καλλίστων v.

P. 378. 2. δεῖ] δὴ v. 5. λαβεῖν] λαμβάνειν l. Bekk. Ibid. κρείττους] μεῖζον κρείττους b. l. Bekk. 11. τούτου] τοιούτων Ald. 14. γεγενημένων v. 16. ἀπίκτειναν ἀκρίτους l. Bekk. 19. λαβεῖν v. pen. ἀπεκτείνοντε] codd. et Bekk.

P. 379. 1. ἀκρίτως] ἀκρίτους l. Bekk. 2. δημεύσετε] δημεύσητε v. δημεύσαιτε Bekk. 5. αὐτοῦ v. Ibid. δύησθε] δύναισθε Bekk. 7. δοκῇ s 1. v. 9. ἀπολογισάμενος s 1. 14. ἑλεῖν] ἐλθεῖν l. Bekk. ἐρεῖν ἢ λέγειν ἢ εἰπεῖν b. 17. βούλονται v. pen. συνεργούντων] ξυνεργούντων l. v. ξυνερούντων Bekk. ult. ὡς] οὗ ὡς p 2. Ibid. καλοὶ ἀγαθοὶ] καλοὶ κἀγαθοὶ l. p 2. Bekk.

P. 380. 1. τῆς πον.] τῆς [τούτων] πον. Bekk. 3. ἀποδυῦναι] ἀπολλύναι Bekk. 5. αὖτε] οὗτοι l. οἰδὲ Bekk. 12. τοιουτοτρόπων] τοιούτων l. Bekk. Ibid. καὶ τοιοῦτοι] καίτοι οὗτοι l. Bekk.

P. 381. 2. ἃ που ἐκφ.] ἐπ' ἐκφ. l. Bekk. Ibid. νομιζῶν] ζοιδῆσαι l. βοηδεῖν cod. Palat. Bekk. 3. πολλοὶ l. s 1. v. Ald. Ibid. ῥᾴδιον] ᾖσον b. Bekk. 4. περὶ] ὑπὲρ l. s 1. v. Bekk. 10. τούτων v. antep. καταψηφίσασθε v. pen. οἴεσθαι v. οἴεσθε ὅτι εἶσιτε b. Ibid. ψῆφον.] ψῆφον εἶναι; l. Bekk.

P. 382. 3. τούτων] τῶτων s 1. Bekk. 9. πραγμάτων ὑμετέρων b. . 11. εἴχετε] ἴχετε l. s 1. Bekk. 13. κοινοῦμαι Ald. 14. ἐνειδῶν l. s 1. v. Ald. 17. παρορατέον Bekk. 18. εἴχεσθε s 1. ult. ὑμετέρας ἀρχῆς] σφετέρας ἀρχῆς Bekk.

P. 383. 5. τούτου v. 8. ἐξ'τουτο] ἐξ'τουτο Bekk. 11. ἀπίκτανεν] ἀπίκτονον l. s 1. v. ἀπίκτειναν Bekk. 12. ἀφέλοντες Bekk. 23. δείξαντες s 1. 26. σωτηρία] σωτήρια Bekk. antep. ἐπιμουχησάντων v.

P. 384. 2. ἐλλέλειπται] οὐδὲν ἐλλέλειπται Bekk. 7. ὑμῶν] ἡμῶν Bekk. 8. τοὺς τὸν] τοὺς om. l. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΓΟΡΑΤΟΥ.

P. 385. 11. ἀπίκτανε] ἀπίκτεινε l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 386. 7. διότι] διὰ ὅ τι Bekk. Ibid. ἐπίσκυφαν Ald. 13. ἐγεγένητο] ἐγεγένητο l. v. Bekk. ult. ἄλλως γέ πως] ἀμουσίπως b. l. p 2. v. Bekk.

P. 387. 4. ἕτοιμοι ἐσσι Ald. ἑτιμοῖεν v. 12. ἅλοισθε v. 13. ποιήσειν] ποιήσει Bekk. ult. καὶ τὰ κακὰ om. l. uncos om. Bekk. pro κακὰ habent κατὰ p 2. s 1. v.

P. 388. 1. εἰ om. Ald. Ibid. ἀπέφευς Ald. 11. στρατιωτῶν] στρατηγῶν Bekk. Ibid. ταξιαρχῶν] ταξιάρχων cod. Palat. Bekk. et sic infra. 17. τοῦ] τὰ Ald. antep. ὀνόματι μὲν] τῷ μὲν ὀνόματι v. vulg. habet Bekk.

P. 389. 2. πᾶν v. 6. γενέσθαι v. 7. εἰρήνης] εἰρήνην p 2. Bekk. 9. δὲ om. s 1. Ald. 13. τοῦτον] τούτους Bekk. 14. ἐκείνων] ἐκεῖ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀντιλέγῃ] ἀντιλέγοι q. s 1. v. Bekk.

P. 390. 3. πρὸς] πρὸ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 6. πρὸς] πρὸ m. p 2. s 1. v. ἢ πρὸ l. Bekk. Ibid. ζουλεύσασε v. 9. ὑμετέραν] ὑστέραν Bekk. Ibid. τὸν om. codd. uncos om. Bekk. antep. τὰ om. codd. uncos om. Bekk. ult. οὐκ οὖσιν] οὐκ om. l. Bekk. Ibid. προσείχετε] προσίχητε s 1. v. μὴ προσείχητε l. ὕσσον προσίχητε Bekk.

P. 391. 9. πρὶ τοῦτο] πρὶ δὲ τοῦτο l. m. v. Bekk. Ibid. ψηφίσεσθαι] ψηφίσετε m. q. s 1. ψηφίσατε p 2. v. ψήφισμα. ψήφισμα. ΤΗΦΙΣΜΑ. Bekk. 12. αἰρεθέντες Bekk. 14. παραγενόμενος] παραγενόμενος l. v. Bekk. 16. προσέσεσθαι] προέσεσθαι l. Bekk. antep. τὸ ὄνομα s 1. pen. εἰς ἄστυ] εἰς τὸ ἄστυ l. v. vulg. habet Bekk.

P. 392. 1. ἐκίνησαν] ἐκάθισαν l. Bekk. 3. παρορμήσαντες] παρορμίσαντες p 2. s 1. v. Bekk. 8. ὑποβάλλωσιν] ὑποβάλωσιν l. s 1. Bekk. 11. πείσεσθαι s 1. Ald. πλεῖν v. Ibid. αὐτοῖς om. Ald. et nescio, inquit Reisk., an v. quoque. 16. σοὶ] σὰ ἂν l. v. Bekk.

P. 393. 3. ἐκπλεῦσαι ἢ ἐκείνους l. Bekk. 5. ὅστε] ὡς δὲ l. Bekk. 7. αὖτω] τοῦτο l. σοῦ τὸ Bekk. 8. tit. om. s 1. atque ita deinceps. 12. ἐκομίσθησαν] ἐκομίσθη Bekk.

P. 394. 2. μοι. ἐβούλ.] μοι. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. ἐβούλ. l. Bekk. 5. αὐτὸ] αὐτὸν Bekk. 6. ἐγγάζεσθαι· αὐτὸς δ'] ἐγγάζεσθαι αὐτὸν, ὥστ' l. Bekk. ἐγγάζεσθαι αὐτόν. m. s 1. v. 10. ἐγένετο v. 13. ἐ] μὲν ὲ s 1. v. antep. ἐκεῖ] ἐμοὶ p 2. pen. ἀλλ' οἶμαι] οὐ γὰρ οἶμαι l. Bekk. ult. ἐποίησας.] ἐποίησας. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. l. Bekk.

P. 395. 13. κατεσκάφησαν, οἱ] κατεσκάφη, οἱ l. κατεσκάφη, καὶ οἱ Bekk.

P. 396. 4. ἐγένετο] ἐγένετο l. Bekk. 7. καθέλκους l. m. s 1. 8. τὴν μὲν καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σώζουσαν ἐπὶ τὴν πρωτέραν· ὥστε] τὴν μὲν καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν πρωτέραν· ὥστε s 1. v. τὴν μὲν ἐπὶ τὴν

πρόσωπον, τὸν δὲ καθαρεύουσαν ἐκεῖ τὸν ὑστέρως ὄντ' l. Bekk. 5. ἀναγνῶναι.] ἀναγνῶναι. ONOMATA. l. Bekk. 17. κατηγορεῖσθαι αὐτῶν l. Bekk. pen. ἀδελφὸν] ἀδελφὸν l. Bekk. ult. εἴ τις] ἤ τις l. s 1. v. Bekk.

P. 397. 7. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ l. Bekk. ult. ἐλεεῖν] μὲν ἐλεεῖν m. ἐλεᾶν Bekk.

P. 398. 3. πολλῷ v. 13. ἂν om. v. Ibid. γένοιντο] γένοιτο Bekk. 14. τούτων] τοῦτον l. p 2. s 1. v. Bekk. 16. καὶ τοῦτο] καὶ τὰ τοιαῦτα l. Bekk. 17. ὑμῶν] ἡμῶν v. Bekk. ult. ζωλεύμενος] βουλομένους cod. Palet. Bekk.

P. 399. 1. πόλει] ζουλῇ Bekk. 2. τῷ] καὶ τῷ b. καὶ om. Bekk. 9. κἂν δύνωνται] ἢ εἰς ἂν δύνωνται p 2. v. ἤ τι ἂν δύνωνται b. ἅπερ εἰς ἂν δύνωνται l. pen. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι. m. v. εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὰς γραφάς. s 1. εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΝΩΣΙΣ. ΓΡΑΦΑΙ. l. εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι [τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς]. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΝΩΣΙΣ. ΓΡΑΦΑΙ. Bekk.

P. 400. 2. οὖν om. v. 5. οὐδ'] δ' οὐδ' b. Bekk. Ibid. τοῦτον] codd. et Bekk. antep. κατελυθείσαν] κατελυθεῖσαν ἂν Bekk. pen. τοῦτον Bekk.

P. 401. ὑπερβολὴ] ὑπερζολὴν l. Bekk. 4. ἐκεῖνο] ἐκείνων l. s 1. v. Bekk. 7. καὶ ἐγγ.] καὶ οἱ ἐγγ. Bekk. 9. Ἀθηναίων v. 11. εἶπας v. 12. διαπράξασθαι παρ' αὐτῶν v. antep. Θράσιος v. unde Θράσιος Reisk. Ibid. Καρεὺς] Ἰκαριεὺς Bekk. ult. οὕτως διότι] Pro οὕτω lacuna 9 lin. in l. - - - - -, διότι Bekk.

P. 402. 1. οὐκ ἂν] ἂν om. l. p 2. s 1. v. Bekk. 2. ἀνωλλυσαν Ald. 7. ἀμφοτεροισοὺς s 1. Ald. 9. ἐν Μαν.] ἐν om. l. Ald. Bekk. 10. ἐγένετο] ἐγένετο l. m. v. Bekk. 11. ἀναγραφθέντας v. 12. εὑρίσκουσιν l. εὑρίσκωσι s 1. εὑρίσκουσι τε] εὑρίσκουσιν Bekk. antep. αὐτῶν p 2. pen. ἐκτιδὴ] ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐκτιδὴ l. Bekk.

P. 403. 5. δῆμος] δημίῳ Bekk. 7. ὅστις τόν] ὅς γε τόν Bekk. 14. ἐκεῖνον] ἐκείνου b. antep. αὐτὸς εἰς] αὐτὸς σὺ εἰς l. Bekk. pen. γονεῖ l. Bekk. Ibid. ἀναγράψας s 1. ἐκτήραψας Ald. ἐκπέτρι ψας Bekk.

P. 404. 2. ζασανισθῆναι] καταγνῶναι s 1. καταγνοσθῆναι b. καταγνοσθῆναι Ald. 3. ψηφίζεσθαι.] ψηφίσασθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. l. Bekk. antep. καὶ ὁ Ξεν.] καὶ Ξεν. l. Bekk. pen. συνοιδὼς Ald. ult. δὲ om. v.

P. 405. 1. τε] τότε Bekk. Ibid. ἀναγράφας] ἀπέγραφας Bekk. 4. μὲν οὖ] μὲν αὖν οὖ l. Bekk. 7. διχομήνους v. Ibid. παρεῖδοσαν v. 9. οὐδ' ὑφ'] οὐδ' om. p 2. s 1. v. Bekk. 10. τὴν αἰτίαν] τὴν om. l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 406. 2. μὲν] μέντοι l. Bekk. 5. ὃν ὑμᾶς] ἢ ὑμᾶς s 1. εἰς ὑμᾶς Ald. 6. Εὐμαρὴς—Εὐμάρης] Εὐμάρης—Εὐμάρης Bekk. antep. ἐπέγραφεν Ald.

P. 407. 1. τοῦτο s 1. Bekk. Ibid. παῖδ'] ἐαυτῆς de suo Bekk. 4. ζημία] ζωὴ μία Ald. 11. αὐτὸς ἐξαγ.] ἀστὸς ἐξαγ. l. Bekk. antep. Θεωκυδίδου] Θεοκυδίδου l. Bekk. Ibid. ἐκδίδει] ἐκδώδει Bekk.

P. 408. ἐκεῖ τοῦ] ἔκτου τοῦ l. ἕκτου τούτου Bekk. 7. ἁμαρτήσαντες Ald. 10. λέξω] λέξω l. p 2. s 1. v. Bekk. 12. Ἀθηναίων s 1. v. 13. ψευδόμενος ἦ, ὦ v. pen. ἀλλὰ τούτου] ἀλλ' ἐν τούτῳ l. Bekk. ult. τε] δὲ Bekk.

P. 409. 7. αὐτοῦ p 2. 8. πεπεισμένων - - - τὰ Bekk. 9. διαπραττόντως p 2. Ibid. δόντων p 2. ult. ὑμῶν s 1. v.

P. 410. 1. ἐξεκλησίαζε] ἐξεκλησίαζεν l. v. Bekk. ἐκκλησίαζε s 1. 2. Ἀναγυράσιος] Ἀναγυράσιος l. s 1. v. Bekk. 5. ἐκείνου ἀπέδωκαν] ἐκείνῳ ἀπέδωκαν l. Bekk. antep. αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες] πάντες ἦσαν l. Bekk. pen. ἀναλαβόντες] ἂν λαβόντες l. Bekk.

P. 411. 9. μετέσθαι v. 11. διότι] ὅτι v. 12. ἐξεκλησίαζε] ἐξεκλησίαζεν l. v. Bekk. ἐκκλησίαζε s 1. 16. καὶ ἐστὶ] καὶ om. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀπὸ] τοῦς ἀπὸ l. Bekk. 21. ὡς] εἰς v. 23. συλλάβειν] λάβειν l. Bekk. antep. οὕτω οὕτω] οὐχ οὕτω l. Bekk.

P. 412. 2. ἦν τοῦ στρατ. Ald. 3. συνδήσεσθαι s 1. Ald. antep. δὲ om. Ald.

P. 413. 1. ἐκεῖνος ἐγένετο] τότε ἐγένετο l. Bekk. ἐκεῖ ἐγένετο b. 3. φύλαις] πύλαις Bekk. 4. μὲν γὰρ Αἰσ. v. 9. πάλαι μὲν τοὺς μάντεις] μάρτυρας παρέξομαι. τούτῳ s 1. μάρτυρας. τούτῳ v. 11. Φυλῇ l. Bekk. Φυλῆς ἦν v. 12. ἑκάστας] πολίτας Bekk. 16. καὶ ἐβούλευ] καὶ εἰ ἐβούλευ l. Bekk. ult. τιμωρεῖσθαι v.

P. 414. 7. ἔζη] ἔξει Ald. 8. ἀνὴ] ἐκεῖ l. s 1. Bekk. Ibid. οἰδὲ] οὐδὲν l. p 2. s 1. v. Bekk. 9. καὶ τρεῖ ἰσχυρίζεσθαι Bekk. 10. et antep. ἐκκλησίᾳ p 2. s 1. v. Ald. Ibid. πάντων] ὃ πάντων l. Bekk.

P. 416. 1. ἐκκλησίαν q. v. Ald.

P. 418. 5. ἐκτήραφας v. antep. ἢ χρέων om. l. unoos om. Bekk. pen. χρέμματι] πράγματι Bekk. Ibid. οὗτος] οὗ l. Bekk. οὗτος p 2. s 1.

P. 419. 3. ὑμεῖν] ὑμῖν l. s 1. v. Bekk. 8. ἐμισθοδὸν οἰδὲν οὐδένα Bekk. 9. δοτὸν] πιεμεῖ Bekk. ult. δῆμου] Post δῆμου lacuna lin. dimid. in l. δῆμου - - - - Bekk.

P. 420. 2. πρεσβίσας] πρεσβεῖς l. Bekk. πρεσβύτα p 2. s 1. 3. ἐγένετο] ἐγένετο l. m. s 1. v. Bekk. 9. ὑμᾶν] ὑμῶν l. ἡμῶν Bekk. 10. ὑμῖν ἐκ. καὶ ἡμῖν] ἡμῖν ἐκ. καὶ ὑμῖν l. Bekk. ult. ἐκεῖ] ἐκεῖθι l. Bekk.

P. 421. 2. πεμπτοπαύστα Bekk. 6. τούτῳ] τούτου s 1. τοῦτο l. Bekk. 8. αὐτῇ] τοιαύτῃ s 1. om. Ald. Ibid. καταψηφίσασθε s 1. Ald. 21. τοῦτον s 1. v. antep. in secundum om. v. pen. καὶ om. Ald.

P. 422. 5. ἰδίαν Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ Α.

P. 423. 1. *μὲν* om. s 1.

P. 424. 4. *τοσοῦτο*] *τοσοῦτον* l. Bekk. Ibid. *ἐπιτικίοις*] *ἐπ' ἐτίοις* Bekk. ult. *ἐχθρὸν*] *πότερον* s 1. v.

P. 425. 1. *προγεγραμμένων* s 1. 3. *τῶν*] *οὗν τῶν* l. Bekk. 14. *ὅπη εἰς*] *ὅπη καὶ εἰς* l. Bekk. 15. *μάλλοι* s 1. pen. *λείπῃ*] *λίπῃ* l. v. Bekk.

P. 426. 2. *μοι*] *δέ μοι* v. 4. *ὅτι*] *ὃ* Ald. 5. *ἐὰν*] *ἂν* l. Bekk. 9. *αὐτῶν*] *αὐτοὺς* b. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. *ὑπλιτῶν* b. 10. *ἀστρατίας* s 1. Ald. 11. *ὅτι*] *ὃ τι* q. s 1. v. Ibid. *καταλιγεὶς ὁ πατὴρ*] *καταλεγεὶς ὑπῆρον* s 1. *οὐ κατελίγη, λειποταξίου δὴ, ὅτι* l. Bekk. 12. *ἡμῶν* Ald. Ibid. *στρατοπεδευομένων, οὐδὲ παρῆν*] *στρατοπέδῳ μόνος, οὐ παρέσχεν* l. q. s 1. v. Bekk. 13. *ἑκατὸν* v. Ibid. *τάξας*] *τάξαι* l. Bekk. Ibid. *δεῖν*] *δεῖ* l. p 2. s 1. v. Bekk. *δέον* b. 14. *πολιτῶν*] *ὁπλιτῶν* Bekk. Ibid. *ἐψευσάμην*] *δ' ἐψευσάμην* l. *ὁ δ' ἐψευσάμην* Bekk. 15. *ἀπολογίαν*] *τὴν ἀπολογίαν* l. s 1. v. Ald. Bekk. Ibid. *ποιήσασθαι*] *ποιήσεσθαι* cod. Palat. Bekk. 17. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* l. Bekk. ult. *ὅτι*] *οὗτος* l. Bekk.

P. 427. 6. *πολιτῶν*] *ὁπλιτῶν* Bekk. 7. *ἐψευσάντες δὲ καὶ τὸν*] *ἐφάσκων δὲ ὄντες τὸν* l. Bekk. antep. *μὲν* om. v.

P. 428. 5. *τὸν ὑφ'* Bekk. 14. *οὖν*] *δὲ* l. m. v. Bekk. 17. *οἱ δὲ - - - ἱστρατεύοντο* om. s 1. 11. *φίλα*] *πεζῇ* b. *ψιλὰ* Bekk. pen. *πολέμους*] *πολεμίους* l. p 2. v. Bekk. ult. *ψῆφον, καὶ*] *ψῆφον φέρειν, καὶ* l. Bekk.

P. 429. 8. *εἰ*] *ἢν εἰ* l. Bekk. 9. *ὅτε*] *ὅταν* s 1. Ald. antep. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* l. v. Bekk. pen. *ὅταν*] *ὅτε* l. Bekk. *ὅτι* v. ult. *μὲν ὁ παῖς* v. Ibid. *ἴν, οὕτω*] *ἤν καὶ οὕτω* l. Bekk. *ἴν ρὔτω* b.

P. 430. 1. *τὰ πατρὸς*] *τοῦ πατρὸς* l. *τὰ τοῦ πατρὸς* Bekk. Ibid. *τοῖς*] *δὲ τοῖς* v. *δεῖν τοῖς* b. 6. *αὐτῷ*] *αὐτῶν* l. p 2. s 1. v. Bekk. 7. *ἂν* om. p. 2. 8. *μηδ' ἂν τὰς*] *μηδὲ διὰ τὰς* l. Bekk. antep. *εἶναι* om. Ald.

P. 431. 2. *πραττόμενα*] *προσταττόμενα* l. Bekk. ult. *ἀλλ' ἴδιοι*] *ἂν ἴδιοι* l. Bekk. Ibid. *τοῦ στρατηγεῖν*] *τῶν στρατηγῶν* Bekk. Ibid. *οὐδὲν*] *οὐδὲ* l. m. v. Bekk.

P. 432. 1. *αὐτοὺς*] *αὐτοῖς* l. Bekk. 2. *τῶν τοιούτων*] *τρίτων* l. Bekk. 4. *πραττόμενα*] *προσταττόμενα* l. Bekk. 8. *δεδεκιμασμένος*] *δεδοκιμασμένος ἐστὶν* l. Bekk. 9. *αὐτοῦ*] *αὐτῷ* Bekk. 15. *ἀξιώσῃ*] *ἀξιώσει* l. p 2. s 1. v. Bekk. ult. *τούτων* s 1. 21. *ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ* v.

P. 433. 4. *ἀφῃρημένος*] *ὑφῃρημένος* l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 5. *ἴτι μὲν ὑπὸ*] *πατός τε ὑπὸ* l. *ἔπεσεν ὑπὸ* Bekk. Ibid. *τῷ αὐτόματι*] *τῷ αὐτῷ οἰκήματι* l. *τῷ αὐτῷ στεγάματι* Bekk. 6. *μεθ'*] *καὶ μεθ'* l. *δὲ μεθ'* Bekk. 8. *λαμπρᾶς*] *λαμπρὸς* l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. *πανυρότερος* v. antep. *δεῖξαι*] *δέξει* b. v. *δέξειν* l. Bekk. Ibid. *δ'* om. v. Ibid. *Ἀλκιβιάδου*] *Ἀρχεβιάδου* Bekk. ult. *ταὐτὰ*] *τοιαῦτα* l. m. v. Bekk. *τοιαύτας* s 1.

P. 434. 1. *ἃς*] *ὃς* l. Bekk. 2. *Ὠρεικὸς* l. *Ὀρεικὸς* m. v. *Ὀρείους* s 1. 4. *τελευτῶντα*] *τελευτῶν* l. v. Bekk. antep. *μισεῖ* s 1. v. Ibid. *οὐδ'*] *οὐδ' ἂν* Bekk. ult. *Ἀλκιβιάδης ἃς ἰδὼν*] *Ἀρχεβιάδης αὐτὸν* b. l, m. p 2. v. *Ἀλκιβιάδης ἀσὶν* s 1. *Ἀρχεβιάδης αὐτὸν* Bekk. Ibid. *πολλῶ δὲ χρόνου* s 1. *χρόνῳ* om. Ald.

P. 435. 4. *εἰς* om. v. 5. *παρακελεύσας* v. Ibid. *αὐτοῦ*] *τὸν αὐτοῦ* l. Bekk. *τὸν* v. 8. *αὐτοῦ*] *ἑαυτοῦ* l. Bekk. 9. *πολλὰ*] *καὶ πολλὰ* v. Bekk. 10. *γεγραμμένον* l. s 1. v. Ibid. *αὐτῶν*] *αὐτῷ* l. s 1. v. Bekk. *αὐτοῦ* p 2. antep. *ποιούμενοι* p 2. s 1. v. Ald. pen. *οὗτος*] *ὁ δ'* l. Bekk. ult. *τῶν εἰδῶν*] *τῶν ὑπειδῶν* Bekk. om. l.

P. 436. 1. *ἑαυτοῦ*] *ἑαυτῷ* l. Bekk. 2. *ἔπεισε*] *ὃς ἔπεισε* l. Bekk. 6. *ἡμῖν* s 1. 7. *λαμβάνεται*] *λαμβάνετε* l. Bekk. 9. *παρὰ*] *περὶ* s 1. antep. *αὐτῷ* p 2. v. Ibid. *ἀφαλίσθαι* s 1. Ald.

P. 437. 5. *στρατεύσασθαι*] *στρατεύσας* Bekk. 13. *δώσοντες*] *παραδώσοντες* l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 20. *ἰδύνατο μέγα* l. Bekk. 23. *εἰσηγήσεται* Ald. ult. *ὅταν μὲν*] *ὅτε μὲν* l. Bekk.

P. 438. 1. *ἡμᾶς* Ald. 8. *αὐτὸς* b. 20. *ἐν ναυμαχίᾳ*] *ἐν* [*τῇ*] *ναυμαχίᾳ* Bekk.

P. 439. 2. *ἡμέτερος* l. m. v. 5. *καὶ* om. v. 9. *διακοσία*] *Ἀθηναῖοι* v.

P. 440. 1. *ἀλλ' ἅττ' ἐποιήθασιν ἅπαντα, ἃ ἐποιήκασι καὶ ἐποιήθασιν*] *ἀλλὰ καὶ ἐποιήθασι καὶ ἐποιήκασιν ἅπαντα* l. Bekk. *ἀλλ' ἅττ ἐποιήθασιν ἅπαντα, αὐτὰ ἐποιήκασι* b. 15. *πραττόμενα* v. 21. *ἰδυνήθη* v. 23. *τὸ* om. l. Bekk.

P. 441. pen. *ψηφίσονται*] *ψαφοῦνται* l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ Β.

P. 422. in Tit. *Ἀστρατίας* v. et sic deinde.

P. 443. ult. *κοινωνὸς*] *κοινοὺς* l. Bekk.

P. 444. 1. *βούλονται* Ald. 4. uncos om. Bekk: 5. *ἰδίοντο καταψ.*] *ἰδίοντο μὴ καταψ.* l. Bekk. 6. *διαδιδόντες*] *διδόντες* Bekk. antep. *τῶν μὲν*] *τὸν μὲν* s 1. [*τῶν μὲν*] Bekk. om. l. Ibid. *καταψηφίσεσθαι* Ald. ult. *τολμήσας μὲν*] *τολμήσει ὁ μὲν* Bekk. Ibid. *ἡμβὰς τῶν*] *ἐν ταῖς τῶν* Bekk.

P. 445. 1. *τὰ * * δεήσονται*] *ἵνδεκα δεήσονται* l. p 2. v. Bekk. *στρατηγοὶ δεήσονται* b. 3. *ὑφ'*] *ἐφ'* v. 5. *δεήσει*] *διοίσει* de suo Bekk. 6. *τούτοις οὖν*] *τούτων* l. Bekk. *τούτου οὖν* m. p 1. s 1. v.

P. 446. 1. *φαίνεσθ*] *φέρων* m. s 1. *φέρων*

p 2. v. ἀφαιρῶν l. Bekk.

P. 447. 7. μὲν στρατηγὸς] μὲν τοὺς στρατηγοὺς l. v. Bekk. 8. ἡμῶν l. s 1. v. 12. τούτων] τούτοις l. Bekk.

P. 448. 2. κελεύουσι] κελεύουσι l. s 1. v. Bekk. 5. μεγάλης ζημίας] μεγάλη ἡ ζημία l. Bekk. 16. οἷς ἂν] ὃς ἂν l. Bekk. 20. ἱλαττώσω] ἱλάττους Bekk. 22. φυλίτας s 1. v. Ald. Ibid. καὶ λιπὼν] καταλιπὼν v. antep. ὕπαρχον] ὕπαρχα b. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἄλλο v.

P. 449. 1. Ἀρχιστρατίδῃ] Ἀρχεστρατίδῃ l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ.

P. 450. 7. τυγχάνει] τυγχάνει l. s 1. v. Bekk.

P. 451. 2. λόγους τῶν] λόγους τοὺς τῶν l. m. p 2. v. Bekk. 9. μεθιστημένην τῇ πολιτείᾳ l. m. s 1. μεθιστημένους τῇ πολιτείᾳ v.

P. 452. 2. ἢ τοὺς] καὶ τοὺς l. s 1. v. Bekk. 5. ἀπομούντων b. Ald. 8. ἀπαράξατε b. 9. ἱκανὰ χθόντα v. 12. ἀποδείξειν] ἀποδεῖξαι l. p 2. v. Ald. Bekk. 14. συγγέμμασιν v.

P. 453. 5. ὑπάρχους χειροτονημένους v. 6. ὅστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι] ὅστε μηδὲν δι' ἄλλο με l. Bekk. 12. μόνου v. antep. μηδὲ] μηδεὶς v.

P. 454. 10. στρατηγίας p 2. v. 12. ναυμαχίαν v. 14. πάντες] πάντας l. p 2. s 1. v. Bekk. 15. εἶναι δὲ] εἶναι δεῖν l. s 1. v. Bekk. 18. Ἐξάλειψαί] ἐξαλεῖψαί l. p 2. v. Bekk. antep. συλλεγόντων] συλλεγέντων l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 455. 9. ἐγὼ δὲ διατε. v. ult. τοῖς πᾶσιν] τοῦ πᾶσιν l. Bekk.

P. 456. 4. ἐμβάλλοντες s 1, v. 13. κινδυνεύων v.

P. 457. 6. ἐπιχείμενοι v.

P. 458. antep. τί om. v.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

P. 459. tit. ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ] ΧΡΗΜΑΤΩΝ Bekk. ult. μὴ καὶ] μηδὲ s 1.

P. 460. 2. διηγήσομαι v. Ald. 7. οὖ] οὗν codd. et Bekk. 8. τοσοῦτόν τε] τοσοῦτόν γε Bekk.

P. 461. 6. ἀστυκαὶ] ἀστικαὶ l. Bekk. 13. εἰδέναι om. Ald. 14. ἀπογράφῃ] ἀπογραφῶν b. [τῶν] ἀπογραφῶν Bekk. Ibid. τρὶς b. Ibid. τέσσαρες l. Bekk. τετράκις b. 15. ὅτι οὐκ] ὡς οὐκ l. Bekk. antep. παραλιπόντες] παρέλιπον l. Bekk. pen. πάντα] τὸν πάντα p 2. s 1. v. Ald. οἱ πάντα l. Bekk. Ibid. ἀπέγραφον, καὶ λόγω] ἀπέγραφον, καὶ λέγω v. ἀπογεάφοντες ἐγὼ δὲ l. Bekk. ult. κέκτηνται] κέκτημαι l. m. p 2. s 1. v. Bekk. κέκτομαι q. κέκτησαι Ald. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν l. p 2. v. Bekk.

P. 462. 4. ὑμῖν] ἡμῖν l. v. Bekk. 8. Κιμωνοῖ] Κιμωνοῖ m. Bekk. κίνδυνοι p 2. s 1. 10. λαχόντος de suo Bekk. 12. et 16. τὰ δύο] τὼ δύο l. m. v. Bekk. 14. ἐγγυώμενα Ald. Ibid. οὖν] μὲν οὖν v. 16. πλέον] μᾶλλον v. ult. εἰ om. Ald.

P. 463. 1. τοσοῦτον Ald. Ibid. ἐσκευρυχθόντων] ἀσκαυρυχθόντων l. Bekk. 5. Σφηττοῖ] Σφηττοῖ χαρίσῃ l. v. Bekk. Ibid. τὸ] τῷ Ald. τοῦ Bekk. Ibid. Κιμωνοῖ] Κιμωνοῖ m. Bekk. 6. ἤδη ἀμφ.] ἤδη τρία ἔτη ἀμφ. v. Bekk. 7. αἱ δίκαι] αὐτοδίκας s 1. δίκαι om. p 2. Ibid. ἱλίχθησαν] ἱλέχθησαν l. Bekk. antep. αὐτοδίκας om. in lacuna s 1. Ibid. αὐταὶ Bekk. pen. ὑπογραφαὶ Ald.

P. 464. 4. μὲν, ἃ] μὲν οὖν, ἃ v. Bekk. 5. αὐτῇ] αὐτὸς l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ.

P. 465. tit. ΤΗΣ om. Bekk. 1. τοίνυν om. v. Ibid. οἵ τινες] οἷοί τινες de suo Bekk.

P. 466. 14. ἐπεδείξα v. unde Reisk. ἐπεδείξατο. 15. εἶλε] εἶχε Ald. 16. ἐστήσατο v. antep. ὑμέτερον ἐπιτιμήσαν v. pen. ἐν ναυμαχίᾳ] ἐν [τῇ] ναυμαχίᾳ Bekk.

P. 467. 1. ξουλεύσαντων s 1. v. συμβουλεύσαντων Ald. 9. τεῖχη] τὰ τείχη l. Bekk. 10. παραδεδομένας Ald. Ibid. καταδουλώμασιν] καταδουλούμασιν l. Bekk.

P. 468. 7. καλοὶ] καλόοι l. Bekk.

P. 469. 1. γεγονημένοις.] γεγενημένοις ἔχειρε. l. Bekk. 11. ὑμετέρας s 1. 20. ὄντας ἡμᾶς l. Bekk.

P. 470. 1. Πολίαρχος] Πολίοχος l. m. q. s 1. Πολίαρχος Bekk. 5. τὰ ἐναντία] τἀναντία l. Bekk. 8. τούτων δὲ] τούτου δὲ l. s 1. v. Bekk. 11. βεβαιώσασε v. 13. ποιήσεσθε] ποιήσετε q. s 1. v. ποιήσετε, τὰς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀκύρους l. Bekk. 14. τοῖς ἄλλοις] τοῖς μὲν ἄλλοις l. m. q. s 1, v. Bekk.

P. 471. 5. αὐτὰ] αὐτῶν b. l. s 1. v. Bekk. Ibid. διδημεῦσθαι] δημεύεσθαι l. Bekk. 6. ἡμελῆτε] ἀν ἡμελῆτε v. Bekk. 7. τῇ πόλει] τῇ om. l. m. v. Bekk. 10. ἐκ τῶν] αἰτῶν Ald. 16. μὴ μισεικαιεῖν l. m. s 1. v. antep. ὑπὸ τῶν τοιούτων v. Ibid. αὐτὸν] ταύτην Bekk. pen. καιοὺς s 1. v.

P. 472. 2. ἰωρᾶτε] ἰωρᾶτο l. Bekk. 13. κωλύῃ] κωλύει l. s 1. v. Bekk. κωλύει Ald. Ibid. ἀθλιωθέντας] ἀθλιωτάτους Bekk.

18. παρεχόντων v. pen. γεγενημένους] γενομένους l. m. s 1. v. Bekk.

P. 473. 4. ἀναβιβάσομαι s 1. v. 5. καὶ om. v. 7. ἡμετέρας Ald. 8. αἰτιοι] αἰτιαι l. s 1. v. Bekk. 13. μέρος] τὸ μέρος l. Bekk. Ibid. ἀξῶ] ἄξιον v. Bekk. 19. προσυβρισμένων v.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

P. 474. tit. ΥΠΕΡ] ΥΠΟ s 1. 4. ὄντων] ἄλλων v.

P. 475. 6. ἴχει v. Ibid. τις δεινότατον] τις ἰδεῖν l. Bekk. 8. τὸ om. v. 10. ἀποδέιχεσθαι] ἀποδέιχεσθαι Bekk. 12. ἐλεγχόμενον b. 13. ἴδειν] εἶδεν l. s 1. v. Bekk.

P. 476. 1. ἡμετέρους] ὑμετέρους l. s 1. v. Bekk. 4. συνοφαντούμενοι s 1. 8. οἰκείους αὐτοῦ. s 1. ult. μὴ δῶσιν] λάβωσιν l. Bekk.

P. 477. 6. κατηγορούμενα v. 7. εἰμενοίας v. Ibid. ἀκροασαμένων] ἀκροασαμένους m. Bekk. 8. νομίζηται] νομίσητε l. Bekk. νομίζεται Ald. 13. υἱῆ] υἱεῖ l. s 1. Bekk. υἱῷ v. pen. τῇ τε πόλει ἐν γε Bekk. ult. ἄλλως τε] ἄλλοτε s 1. v. ἀλλ' ὅτε Bekk.

P. 479. 6. τε om. v. 7. ταῖν θυγ.] ταῖν τε θυγ. l. q. s 1. Bekk. 10. μὴν ὅ γε] μέν γε ὁ v. Ibid. ἴχειν] γὰρ ἴχων v. 15. ἀνήλωσεν] ἀνάλωσεν l. Bekk. 17. γὰρ om. v. pen. τῶν παραγενομένων] τῶν om. l. Bekk. ult. Εὐαγόρου s 1.

P. 480. 8. στόλων v. 11. ἐωρίατο v. 15. εἰκὼν] λαζὼν, γρ. εἰκὼν l. 16. ὁ ἀνήρ.] ἢ ἀνήρ. s 1. v. Ald. ὁ ἢ ἀνήρ. l. Bekk. Ibid. εἰς τὸν] ὡς τὸν l. m. s 1. Bekk. pen. δ' αὐτῷ ἠκουσῶν v. Bekk. ult. εἰρημένον s 1.

P. 481. οὐκ εἶναι δυνατὸς] οὐχ οἷόν τε ἦν b. οὐκ οἷον ἦν i. οὐκ εἰ δυνατὸς ἦν l. οὐκ εἶναι ἂν δυνατὸς Ald. οὐχ ἃ δυνατὸς ἦν Bekk. 6. ἐχρήσαντο] ἔχρησαν l. Bekk. 8. τοῖς τριήρεις s 1. pen. Πυριλαμποῦς] Πυριλάμπους l. Bekk.

P. 482. 1. φιάλης μὲν χρυσῆς] φιάλην χρυσῆν l. Bekk. Ibid. Ἀριστοφάνην] Ἀριστοφάνη l. Bekk. 2. ἃς ἴχοι] ἂν ἴχοι q. s 1. v. unde ὡς ἂν ἴχοι Reisk. ὡς ἃς ἴχοι l. ὡς ἴχοι Bekk. pen. ἐπειδὴ ἥδιστ'] Post ἐπειδὴ lacuna in l. et Bekk. ult. εὐδὺς om. v.

P. 483. 1. δυόμεθα] ἐδιέμεθα l. s 1. Bekk. 8. ὑμῖν. ἴσως] ὑμῖν. ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. ἴσως l. Bekk. 11. περὶ Νικοφήμου ἢ καὶ] om. Bekk. καὶ om. v. 12. γῆ μὲν οὐκ ἦν] οὐδὲν ἦν l. Bekk. 13. δὲ ναυμ.] δ' ἡ ναυμ. Bekk. 15. αἰτίας] οὐσίας l. Bekk. antep. διαχοφηγῆσαι] δὲς χοφηγῆσαι Bekk.

P. 484. 3. ἄξιον λόγου] ἀξιολόγου m. s 1. ἄξια λόγου l. Bekk. 4. ἴχοιεν] ἴχοιεν ἂν l. Bekk. ἴχοι ἂν v. 5. κτησαμένω] ἃ κτησαμένῳ Bekk. 6. τότε] τόδε l. s 1. v. Bekk. 9. ἀπεσκάσθησαν] ἀφηρπάσθησαν m. s 1. v. Bekk. 10. φύλακας] φύλακα l. s 1. v. Bekk.

P. 485. 13. ᾠρεθέντων s 1. Ald. 14. τούτου] τοῦτο l. s 1. v. Bekk. Ibid. ἠξίουν] ἠξιοῦτε ἂν l. Bekk. antep. μὲν] μὴν l. v. Bekk. Ibid. τοῦτον] τοῦτο l. Bekk. ult. τῶν μὲν οὖν v.

P. 486. 1. οἷόν τε] οἷον τὰ s 1. οἵοντε l. Bekk. 4. ταῦτα] ταὐτὰ l. v. Bekk. 5. γῶναι. ἱκανοὶ] γῶναι, ἱκανὰ l. s 1. v. Bekk. 10. λαβὼν s 1. v. 11. διέτεμεν] διέτεμεν l. s 1. v. Bekk. 14. δημεύσετε] δημεύσαιτε Bekk. Ibid. τὰ τοῦ] τοῦ om. l. Bekk. 15. ἐὰν ἐξ] δὲ ἐξ l. Bekk. antep. λάβοι τὴν ἐκ] λάζῃ τὴν ἐκ v. λάβατε ὡς καὶ ἐκ l. λάβοιτ' ἢ ἐκ Bekk. pen. ἠξιοῦτε] ἀξιοῦτ' ἂν l. Bekk.

P. 487. 4. εἰς Δ. εἰς v. 8. πεντεκαίδεκα v. 9. κεφάλαιόν τι] τι om. l. v. Bekk. antep. οὐδὲν] οὐδενὶ l. s 1. v. Bekk. ult. τοῦτον μάρτυρα l. s 1. v. Ald.

P. 488. 3. δῆλα] δῆλα l. v. Bekk. 4. ᾠήθησαν] ᾠήθη ἂν l. Bekk. 6. καὶ ἐχορήγησε] κατεχορήγησε Bekk.

P. 489. 1. δίκα μνᾶς] δίκα ναῦς l. Bekk. antep. ἐπὶ τῶν] εἰ τῶν l. Bekk. ult. εἰ πλέιν] εἰ om. l. s 1. v. Bekk.

P. 490. 6. ἐμπεσοῦσθαι] πεῖσθαι l. v. Bekk. 8. τὴν ὑμετέραν δέξαν v. 9. ἐφάνη] ἐφάνησαν l. v. Bekk. 10. οἷοντο s 1. Ibid. πλείω] πλέον v. Bekk. πλεῖον l. 11. ἐνεμάσθη δὲ τῷ υἱεῖ] ἐνεμάσθην δὲ τὸν υἱέα l. Bekk.

P. 491. 4. ὃς ante ὅτι ponit Bekk. pen. ἃς] ὃς Ald. ult. ἐτιμώσατο q. s 1. Ibid. τότε τούτου] τὸ τούτου l. Bekk.

P. 492. 2. διεχάρισε s 1. διεχάρισε q. Ald. 3. πάνυ πολλὰ] πάμπολλα l. Bekk. 6. καὶ] δὴ καὶ l. Bekk. 7. πολλὰ v. Ald. Ibid. ναυστὶ ἐν] ναυστὶ παρὰ τὸ εἰκὸς ἐν l. Bekk. 11. τεθνηῶτες] τεθνεώτων Bekk. 12. ἐξενεχθεῖεν s 1. v. Ald. pen. ἴχει] ἴχοι s 1. v. Bekk. ult. ὅσα] ἃ ὅσα l. Bekk.

P. 493. 1. ἐμπέρων] ἐμπόρων λαβεῖν l. Bekk. 5. ἀπόντων] ἀπάντων l. Bekk. 6. ἴχα] ἴχαι l. ἴχοι Bekk. Ibid. εἶτα εἰ] εἰ om. l. Bekk. Ibid. τι πλὴν] τι πρὶν Bekk. 9. εἰδότες] εἰδέτας l. Bekk. 11. τί τινας] τι om. l. Bekk. antep. ἀληθὲς τοῦτο] ἀληθῆ ταῦτα l. m. v. Bekk. ἀληθῆ τούτῳ s 1.

P. 494. 2. δὲ om. v. 11. ἀπολέσθαι] ἀπολέσαι Bekk. 12. παρέιχουσι] παρέιχοσι v. Bekk. 15. ἐκείνων] ἐκείνου l. s 1. v. Bekk. ἐκεῖνον Ald. 18. ὑμῖν om. l. Bekk. Ibid. 20. et 21. οὐδὲ] οὔτε l. Bekk.

P. 495. 3. ἵνα] ἵνα l. Bekk. 6. μόνον] μόνου l. Bekk. 11. καὶ παθ'] καὶ om. l.

Bekk. 12. ἀπαγώσσται.] ἀναγώσσητε. s 1. ἀναγώσσεται. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ. l. ἀναγώσσεται. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ. Bekk. pen. πατὴρ αὐτοῖς] πατὴρ καὶ τοῖς l. Bekk.

P. 496. 9. μέλλοι] μέλλει l. Bekk. 14. μὲν] μὲν οὖν l. s 1. v. 15. λάθῃ s 1. v. antep. χρήσῃ· ὃ τῶν εἰς] χρήσῃ, ἢ ὑμεῖς l. Bekk.

P. 497. 1. δημεύσειθ'] δημεύσαιθ' l. Bekk. 3. λυσιτελεῖν v. 8. τ' ἴργῳ] γ' ἔργῳ Bekk. 11. δὲ πλείους] τε πλείους Bekk. Ibid. δημεύσετε] δημεύσαιτε l. s 1. Bekk. ἐδημεύσαιτε v. 14. ταῦτα v. 16. καὶ ἀθλητὰς] καὶ ἀθλητὰς, καὶ l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

P. 499. tit. ΛΟΓΟΣ] ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ l. Bekk. 2. τῷ om. l. v. 6. οὗτος om. v. pen. περὶ] ἀν περὶ l. Bekk. ult. ἦτπα l. Bekk.

P. 500. 3. ἢ καὶ] ἤ καὶ l. Bekk. Ibid. ἱκανὸς] ἱκανός ἐστιν l. m. s 1. v. Bekk. pen. εἰργασμένος v.

P. 501. 3. μηδὲ] μὴ v. 4. διὰ τὰ π. ἁμαρτήματα] om. l. [μηδὲ διὰ τὰ π. ἁμαρτήματα] Bekk. 8. μὲν τοῖς] ἐν τοῖς cod. Palat. Bekk. μὲν om. l.

P. 502. 1. καταπροδιδόντων v. 2. οἱ δίκην οὐχ b. 5. πεδάσωσιν v. 10. δὲ ἀπιχθ.] δὲ οὐκ ἀπιχθ. b. l. Bekk. 12. ἐβούλοντο v. pen. ἀπεκτίνυον] ἀπεκτίνυσαν l. m. s 1. Bekk.

P. 503. 6. ἐξήμαρτον] ἐξήμαρτεν l. v. Bekk. 9. ἦσαν om. l. Bekk. antep. ἴν τε] ἴσ γε l. Bekk. Ibid. ἐνταῖς v. ult. ἔφησαν] ἔφασαν l. Bekk. Ibid. βούλονται v.

P. 504. 1. μαρτυρησάντων v. 2. ψευδῆ κατηγόρουν] ψευδῆ κατηγόρει s 1. ψευδῆ κατηγόρουν l. Bekk. ψευδῆ κατηγορῶμαι b. 6. τῷ τρόπῳ τῷ] τὸ τρόπῳ τὸ l. Bekk. Ibid. ἐξέτασιν s 1. 9. ἄξιός ἐστιν Ald. 10. εἰ καὶ μὴ] εἰ μὴ καὶ l. Bekk. ult. ἐναισχιλίους] ἑπταισχιλίους l. Bekk.

P. 505. ult. ὑμᾶς] ἡμᾶς l. q. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 506. 6. οἱ αὐτοὶ] εἰ αὐτοὶ l. οἷς αὐτοὶ Bekk. Ibid. ἵνα] ἵνα s 1. Ald. 7. χρὴ] χρῆν Bekk. ult. εἴποι τις ὅπως] εἴποι ὅπως τι l. Bekk. Ibid. πάντων] πάντα l. m. s 1. v. Bekk.

P. 507. ἑπτὰ] ἑπτ' ἀν s 1. 5. ἄφυλα] ἄφλα l. Bekk. 9. ἢ] ἤ l. s 1. Ibid. ἀπὸ ἄγαν] διπά γ' ἂν l. Bekk.

P. 508. 5. ἅπαντες] ἀπάντες Bekk. 10. εἰ] οἵ v. ult. γεγενημένων v.

P. 509. 4. στρατιᾶς l. s 1. v. Ald. 6. μυδὲν δὲ] δὲ om. l. s 1. v. Bekk. 8. εἰσφέρῃ l. s 1. 11. εἰδέναι] εἰδέναι κατειλεγμένον εἰς l. εἰδέναι [κατειλεγμένον εἰς] Bekk. qui tamen κατειλεγμένον εἰς τοὺς ἱππέας mavult post ἐξέτασιν poni. antep. σῶον] σῶν l. Bekk. pen. ἀπεσώθην] ἀπεσώθη l. v. Bekk. Ibid. εἰς τὸν] τὸν om. l. v. Bekk. Ibid. ἠλαυζόμην] ἐλαυζόμην l. ἐλαΐζόμην Bekk.

P. 510. 1. τι om. v. 4. ἵππους, καὶ om. l. inclusit Bekk. Ibid. ἀπειλαπόμην] ἀπειλαπόμην l. s 1. Ald. Bekk. 6. ἐκλιτεύων. ὑμῖν] ἐκλιτεύων. καὶ ὑπὲρ τούτων ὑμῖν l. Bekk. ult. ἐμοὶ] μοι l. Bekk. Ibid. ἀγαθὰ] ἀγαθὸς l. Bekk.

P. 511. 1. ἀναγέγραπται] ἀναγέγραπτο l. Bekk. 2. ταῦτα] ταὐτὰ l. Bekk. 6. φυγάδων, οὐ] φυγάδων, οἳ οὐ b. Bekk. Ibid. ὅτε] ὅ τι l. v. Bekk. 13. ἅτε] εἴτε s 1. v. 14. ἅττων] ἥττων' Bekk. 15. δῆρ. πᾶς] δῆρος. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. πᾶς l. Bekk. ult. ὧν] ἀλλ' ὧν l. Bekk.

P. 512. 1. ὑμᾶς δικαίως] ὑμᾶς οὐ δικαίως l. Bekk. 6. ποιοῦμεν v. ult. λεγόντων πάντων] λόγων τῶν πάντων Bekk.

P. 513. 9. χρημάτων v.

P. 514. 10. ὅστις ὑμῖν] ὅστις δ' ὑμῖν Bekk. 11. ἐλαύσαντας s 1. v. Ibid. ἀποψηφίσασθαι s 1. v. Ald.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ.

P. 515. 1. κατηγορουμένων v. 3. ὅτου] οὗτου l. Bekk.

P. 516. 6. ἐκεισὶ] ἐκεῖ v. ἐκεῖ Ald.

P. 517. 2. πλεῖ l. s 1. v. πλεῖστα Ald. Ibid. μέγιστον ὑμῖν l. Bekk. 6. Ἕ] ἂν, ὃ l. Bekk. 8. κινδυνεύων] κινδυνεύσων l. v. Bekk. 9. Θρασύλου s 1. v. 12. Φρᾶρις] Φρεάρριος v. Bekk. 13. Ἐρασινείδης] Ἐρασιπλείδης l. s 1. v. Bekk. Ἐρασιπλεῖς Ald. 19. δὲ τοῖς] καὶ τοῖς Bekk. δὲ om. l. 22. ἐγίγνετο] ἐγίνετο l. Bekk.

P. 518. 8. τῦν] νυνὶ l. v. Bekk. 9. παρ'] ἀπὸ τούτων παρ' l. m. s 1. v. Bekk. 19. περσόντα] περσιόντα Bekk. 20. ἀρπάζονται v. 22. θελόντων] ἐθιλόντων l. Bekk.

P. 519. 8. ἐπιθυμήσωσι] μὰ ἐπιθυμήσωσι b. Bekk. 13 γὰρ καὶ ἐμαυτὸν v. Ibid. μὲν τῶν] μὲν l. Bekk. μὲν τῶν ἐμῶν b.

P. 520. 4. γε εἰσεῖν] δ' οὐκ ἂν εἰσεῖν l. Bekk. τε εἰσεῖν v. οὐδὲ τοῦτό γε εἰσεῖν b. 6. ὡς secundum om. v. 7. ἰδίων] [τῶν] ἰδίων Bekk. 8. δημοσίων] τῶν δημοσίων l. v. Bekk. 9. οὐδὲν] οὐ v. Ibid. δεῖ] δεῖν Bekk. 12. μόνον v. Ibid. ἀλλὰ τῶν] ἀλλὰ καὶ τῶν l. Bekk. 15. ὑφ' ὑδενὸς] ὑφ' om. l. Bekk. 18. περσαλίσασθαι] προσαλίσασθαι b. v. Bekk. 19. οὐκ οὖν s 1. pen. οὐκ ἂν δυνάμενοι] οὐ δυνάμενοι l. Bekk.

P. 521. 5. ὀργισθῆσθε] ὀργισθείσθε l. m. v. Bekk. 6. ὑμῖν v. 10. ἐγὼ παρέδωκας

βουλ. b. 11. γὰρ {ἀν} Bekk. 13. διαφερόμεν v. 14. ἂν om. v. 19. δίκη sl b. δίκη ἐμνήσθην sl l. Bekk. Ibid. τοιοῦτον] τοιούτῳ l. v. Bekk. Ibid. καταλιπεῖν s 1. pen. οὐδένοτε καθ. v.

P. 522. 11. ἄξια] ἀνάξια l. Bekk. 12. ἁμῶς] ἡμῶν l. s 1. v. Bekk. pen. ἐν πρίσθιν] ἐν τῷ πρίσθιν l. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

P. 523. 7. ἐπείδοσαν. v. 9. ἀκρίτως v. antep. καὶ ἀπάτῳ b. ult. σιτοπώλους Ald.

P. 524. 3. ταῦτα] τὰ τοιαῦτα v. 4. οὕνεκα l. s 1. Bekk. 6. ἀπελογισάμην] ἀπελογισάμεν l. v. Bekk. 13. ἀνάβηθι. Εἰ πίερσιν ἐμοὶ] ἀνάβηθι καὶ ἐμὶ σύ μοι v. ἀνάβηθι. εἰπὲ σὺ ἐμοὶ l. ἀνάβηθι εἰπὸν εἰ πίερσί μοι b. ἀνάβηθι καὶ εἰπὲ σὺ ἐμοὶ Bekk. 14. εἰ; Nal.] εἶναι. Ald. 16. ἀξιοῖς] βούλει v.

P. 525. 1. σιτοπώλους v. 3. ἡμᾶς s 1. Ibid. παρεχόμεθα v. 4. σῖτον] πλείω σῖτον l. Bekk. 6. χρὴ] χρῆν Bekk. 12. ἠρώτων με] ἠρωτῶμεν l. Bekk. ἠρώτων μὲν s 1. v. 15. ὑπερβαλόντων] ὑπερβαλλόντων l. s 1. v. Bekk.

P. 526. 2. συνεβούλευσεν s 1. Ald. Ibid. παρίξομαι. MAPTYΣ.] MAPTYΣ post φαίνονται ponunt codd. et Bekk. 9. ἀπολογήσασθαι s 1. v. Ald. 13. ἀλλὰ μὲν γὰρ l. m. s 1. v. 16. ἡμῖν] ὑμῖν l. Bekk. antep. οὕνεκα] ἕνεκα l. Bekk. ult. ἀκούειαι v.

P. 527. 4. εἶσεσθαι] ἴσεσθαι l. s 1. v. Bekk. 12. πρότερον v. 13. οὗτοι] αὐτοὶ Bekk. Ibid. ἐφθάρθαι] διεφθάρθαι l. m. s 1. v. Bekk.

P. 528. 7. σιτοφύλακας] σιτοφύλακας b. l. s 1. v. Bekk., 11. μὴ δυν.] οὐ δυν. l. s 1. v. Bekk. 13. ὑμῖν ἐστὶν l. Bekk. 18. γὰρ] γάρ ἐστιν b. pen. δὲ] τε v. ult. λαμβάνειν] [λαμβάνειν] Bekk.

P. 529. 4. ἐπιθυμεῖτε] ἐπεθυμεῖτε Bekk. 13. et 14. οὕνεκα] ἕνεκα l. v. Bekk. 18. αἰτοῦνται] αἰροῦνται l. Bekk. antep. ἰλεήσατε s 1. Ibid. τε om. s 1. ult. οἷς] οὓς l. Bekk.

P. 530. 2. τὴν αὐτὴν] τὴν' αὐτοὺς l. Bekk. pen. ποιήσητε v.

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ.

P. 531. ult. ἐκεῖτε] ἐκεῖθεν l. Bekk.

P. 532. 4. δ' ἐπὶ v. 9. ὀφλήκει] ὠφλήκει l. s 1. v. Bekk. ult. τε] τὰς v.

P. 533. 7. μᾶλλον βούλεσθαι l. Bekk. 9. εἴ] ἤν v. 12. ἐκείνου s 1. 24. Εὐθύκρατον Ald.

P. 534. 9. ἀντιγεγαφῆς] ἀντιγράψας l. Bekk. 12. ἐξεγγυήθη v. 17. βεβαιότητος Ald. pen. ἢ εἰς] Bekk. ἢ om. l. Ibid. ἢ φάσκει] ἢ φάσκειν l. s 1. v. Ald. [ἢ] φάσκειν Bekk.

P. 535. 3. ὕδωρ.] ὕδωρ. MAPTYPEΣ. l. Bekk. 13. Πλαταιεὺς εἶναι l. Bekk. 17. Ἀριστόδημος s 1. Ald. 19. ἐπισκευάμενος] ἐπισκευάμενος l. Bekk. ἐπισκευάμενοι v. ἐπισκεύμενος Ald. 20. αὐτὸν] αὐτοῦ v. Bekk. 21. ἐκεῖνοι δὲ Ald. antep. ἐκβαλεῖ Ald. ult. τοίνυν om. v.

P. 536. 3. ἦν εἰκὸς] εἰκὸς ἦν l. Bekk. 4. ἔμοιγε πολὺν] ἔμοιγε [ἐκεῖ] πολὺν Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΤΟΥ.

P. 537. 1. πολλοῦ] οὐ πολλοῦ l. Bekk. ult. οὐκ] γὰρ οὐκ l. Bekk.

P. 538. 5. οἱ om. v. 6. δεῖ] δὲ s 1. 7. συκοφαντεῖ με'] με συκοφαντεῖ l. v. με om. Ald. Bekk. pen. ἄλλον om. l. Bekk.

P. 539. 1. περὶ] ὑπὲρ v. 9. τὴν] τῆς m. s 1. v. 10. εὐπορίας καὶ τῶν ἄλλων m. s 1. v. Ibid. τυγχάνω] τυγχάνει l. m. s 1. v. τυγχάνει [ἂν] Bekk. antep. θεραπεύουσι s 1. v.

P. 540. 2. με om. v. Ibid. τῇ δυσχερεστέρᾳ m. τῆς δυσχερεστάτης v. 4. ἀπολέσατε v. 8. καὶ τοὺς] τοὺς καὶ Bekk. 14. ἰχθύμενα] ἐπίμενα l. Bekk. 17. προσαναλισκόμενα] προαναλισκόμενα Bekk. 19. καὶ πᾶς] εἶτα πᾶς l. Bekk. antep. γενομένων] γενόμενον s 1. v. γενόμενος l. Bekk. Ibid. εἶναι τοιοῦτον] τοιοῦτον εἶναι l. Bekk.

P. 541. 2. φάσκας τοὺς] πάντας εἶμαι τοὺς l. Bekk. Ibid. τοιοῦτον v. 4. ζητεῖν] βασταύειν τινὰ ζητεῖν l. Bekk. 7. δὲ om. v. 10. et 14. ἐπὶ στράβης v. antep. ὀχούμενον ἁρπαγὴ σιωπᾷν v. pen. ἠτιμάνους] ἠτιμένους l. Bekk. ult. ἔστιν Ald.

P. 542. 4. αὐτὸν om. v. 5. τῶν om. v. 6. ὑμᾶς] καὶ ὑμᾶς v. καὶ om. Bekk. pen. κωλύουσιν v.

P. 543. 1. ἐπὶ κλέους] ἐπικλέους l. v. Bekk. 4. πιστεύσατε] πιστεύετε l. m. q. Bekk. 6. λέγων] λέγει l. Bekk. λέγω s 1. 7. φαβερὸν] φαβερῶς l. m. q. s 1. Bekk. ἀφοβερῶς v. 8. λέγει] λέγειν l. q. s 1. v. Bekk. 9. ψεύσηται] ψεύδηται l. q. s 1. v. Bekk.

P. 544. 7. μὲν om. v. 10. συνάρξαντας] ὑπάρξαντας l. Bekk. 19. ἀλλὰ καίζων om. v. 20. ὃς] εἰς v. 21. μυρεψικῶν, οἱ δὲ] μυρεψικοπωλῶν, ὁ δὲ l. Bekk. antep. ὅπου] ὅπου l. Bekk. pen. τύχῃ s 1. Ibid. ὡς ἐγγ.] ὡς τοὺς ἐγγ. l. Bekk. ult. οὐ πλεῖστον] τοὺς πλείστους l. Bekk.

P. 545. 4. ἄλλου] ἀμοῦ de suo Bekk. 5. λίαν μὲν] λίαν μὲ cod. Palat. Bekk. 10. μόνον] μόνου Bekk. 13. ὃν] ἂν l. s 1. v. Bekk. 14. ἰστήρισεν] ἀνιστήρισεν l. m. s 1. Bekk. ἀνιστήρισαν v. ult. διαιστότατος] διαλειστότατος l. Bekk. ἀθλιώτατος B.

P. 546. 4. Sθσθι] θῆσθι l. Bekk. Ibid. τῇ ψήφῳ] τὴν ψῆφον Bekk. 7. οὐδ' ἂν εἷς] οὐδεὶς ἂν v. 10. οὐδ'] ἀλλ' οὐδ' l. Bekk. 14. ἔφευγον v.

ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

P. 547. 1. δικασταὶ om. v. 3. ὁμοίως σθαι Bekk. 12. ἐπαχθὲς Ald. 14. γὰρ] γὰρ ἂν Ald. 19. ἐγκλίσεσθε l. m. s 1. v.

P. 548. 3. ἀποδεῖξαι] ἀποδείξω l. ἀποδείξω Bekk. 5. βέλτιστος] [ὁ] βέλτιστος Bekk. 9. χρηματίζειν τὸ] χρηματίζαντο ex conjectura Corais Bekk. antep. τοὺς μὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ πεποιηκότας b.

P. 549. 6. τῶν] τινὶ l. Bekk. 22. εἴ τις v. antep. μὴ συμφέρῃ] μὴ om. l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. μεθιστάναι] καθιστάναι l. m. s 1. v. Bekk.

P. 550. 3. πολιτειῶν] [τῶν] πολιτειῶν Bekk. Ibid. μετεβάλλοντο v. 4. ἐκείνων] ἐκείνων l. s 1. v. Bekk. 7. τριακοσίων] τετρακοσίων codd. et Ald. Bekk. 8. αὐτοῖς] αὐτῶν l. αὖθις b. Bekk.

P. 551. 4. εἰ εἴ τις v. ἥτις m. εἴη τις s 1. 5. ἐφίλεια ἐγίνετο l. Ibid. πραγμάτων] τῶν πραγμάτων l. v. Bekk. 6. ἂν εἴη] εἴη om. l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. ποιεῖσθαι] ποιῆσθε l. m. v. ποιεῖσθε s 1. ποιοῖσθε Bekk. 13. ὑμῖν] ὑμῶν l. Bekk. 14. τὰς τούτων] τὰς κατὰ τούτων l. Bekk.

P. 552. 5. πραττομένων] προσπραττομένων l. Bekk. Ibid. ἐδαπανῶμεν] ἐδαπάνων b. ἐδαπάνουν l. ἐδαπανώμην Bekk. 7. ἐστρεύμην v. pen. τριακοσίων] τετρακοσίων codd. et Ald. Bekk. ult. οἴδε] οἱ δέκα Bekk.

P. 553. 1. ἐμὲ v. 11. χρῆσθαι] κεχρῆσθαι s 1. ὑπάρχειν v. 12. ἐπιδεικνύναι] ἐπιδεικνύειν l. Bekk. 13. ἐπιτρέψαντες] ἐπιτρέψαντι l. Bekk. 14. ἐπιτρέψαντες] ἐπιτρέψαντι l. Bekk.

P. 554. 2. προβουλήσομαι v. 8. μανθὰν] οὐδὲν l. Bekk. 11. ἐκβάλλοντας v. 13. εἴ τινες] οἵ τινες l. s 1. Bekk. 16. ὑμᾶς b. 21. ἀφίστησαν v. ult. ἡγεῖσθε] ἡγεῖσθαι l. Bekk.

P. 555. 10. ὑμετέρας] ἡμετέρας b. l. v. Bekk. Ibid. ἀγαθὸν] καλὸν b. l. v. Bekk. 12. ἄλλους δὲ] δὲ ἄλλους l. 14. ὄντας] ὃ ὄντας Bekk. Ibid. ἡμῖν s 1. antep. ἔστεσθαι om. b.

P. 556. 10. μέγα] καὶ μέγα l. s 1. v. Bekk. 17. Διοφάνη] Δημοφάνη l. m. s 1. v. Bekk. 19. ἀκρίτους v. ult. τοὺς] ἔστε τοὺς l. Bekk.

P. 557. 5. τοὺς μὲν] μὲν τοὺς l. Bekk. 8. τούτους] ἐστι τούτους l. Bekk. Ibid. χρῆσθαι πολλάκις l. Bekk. 9. πεισθέντος v. 13. διελύσαντο] διακελεύσαντο Bekk. 21. ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ l. Bekk.

P. 558. 7. καὶ om. v. 8. ὁμοίως] ὅμως Bekk. 12. οὗτοι om. v. pen. αὐτοῖς] ἀστοῖς s 1. ult. ἑτέρου] ἑτέρων l. Bekk. Ibid. ἐπιλύσασθαι q. s 1. v.

P. 559. 1. μεῖζον] μέγα l. Bekk. Ibid. τὸ αὐτὸ] δι' αὐτὸ l. Bekk. 3. κατηγορῆσαι] κατανοῆσαι l. Bekk. 5. δὲ τὰ] τε τὰ Bekk. 10. γενομένων] γεγενημένων l. m. φ s 1. v. Bekk. ult. πάντας εἰς] πάντες ἡμᾶς εἰς ὑπο l. v. Bekk. πάντας εἰς ὑπο m. πάντες ἡμᾶς, εἰς ὑπὸ ἄλλος ἡγούμενος s 1.

ΚΑΤΑ ΕΥΑΝΔΡΟΥ.

P. 560. tit. om. codd. et Ald. Steph. 2. διὰ χρόνου] διὰ τὸν χρόνον l. v. Bekk. Ibid. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι l. Bekk. 4. ἀγανιῶ] ἄγαγε l. m. v. Bekk. ἄγαγε s 1. ἄγαν q. b

P. 561. 2. ἡμεῖν] ἡμῖν l. ὑμεῖν Bekk. 7. ἐγγενόσεσθαι. ἂν εἰ οὖτ' ἂν q. οὐ γιγνόσεσθαι. ἂν εἰς οὗτος ἂν v. οὗτος γιγνόσεσθαι. ἂν εἰς Ald. 10. αὐτοῦ κατηγορεῦμεν] αὐτὸν κατηγορεῦμεν, ὃν s 1. 11. ἀπολογήσασθαι s 1. 13. πολλὰ] πολλάκις v. ult. κρεῖττον s 1.

P. 562. 10. γενομένων] γεγενημένων l. v. Bekk. 13. δικαίτε v. 14. ἐπὶ τὸν τοιοῦδε v. 16. τάδ' ἐνθυμήθητε om. v. 17. πάλαι om. v. ult. δυνατὸν] οὐ δυνατὸν l. Bekk. ἀδύνατον b. Ibid. πλαρωθῆναι] πλησθῆναι Bekk.

P. 563. 1. προσδοκῆσαι δεῖ] προσδοκᾶτε l. Bekk. 2. ἀξιοῦσαν] ἐξιοῦσαν v. Bekk. 3. οὕνεκα] ἕνεκα l. v. Bekk. 5. τοῦτο] οὐ τοῦτο l. Bekk. Ibid. μόνον om. v.

P. 564. 1. δικασιῶν Ald. 2. περὶ inclusit Bekk. 3. καταλύεται s 1. 4. [τῇ πολιτείᾳ] Bekk. 9. τῷ] αὐτῷ v. 11. βουλεύσειν] βουλεύσων s 1. v. δὲ βουλεύσων l. Bekk. Ibid. ἐδεημάζοντε] ἐδεημάζετο ἅτε βιβουλευκότος l. ἐδεημάζετο Bekk. 12. ἅμα] ἅμα v. antep. τῶν] τινὶ l. Bekk. Ibid. μηδὲ βεβουλευκὼς om. l. inclusit Bekk.

P. 565. 1. φανεῖσθε l. v. Ald. φανεῖσθε s 1. Ibid. καὶ μηδὲν] καὶ μὲν δὴ l. s 1. v. Bekk. 2. ἐβούλευσας] ἐβούλευσεν l. v. Bekk. 15. αὐτὸς ἂν τοιοῦτος] αὐτὸς οὗτος l. Bekk. 16. ἀρ' οὐ] ἆρ' οὐκ Bekk. Ibid.

διακεῖσθαι] διακείσεσθαι l. Bekk. antep. ἡγήσασθαι] ἡγήσεσθαι l. Bekk.

P. 566. 3. 8. 13. et 16. Δασσάμ.] Λασσάμ. l. m. s 1. Bekk. Ibid. τε] γε s 1. 4. καὶ τοῦτον δεικνύναι ὀφθῆναι om. q. s 1. 6. ὅπως] ὃς ὅπως l. Bekk. Ibid. διακεῖσθαι] διακεῖτο l. Bekk. 7. γεγένηται - - - Bekk. 8. ὅτι] τότε l. Bekk. 9. ἀποδοκιμάσητε] ἀποδοκιμάσαι l. Bekk. ult. ὑμῖν δὲ, τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δίξετε γὰρ] καὶ εἰ μὲν τόνδε ἀποδοκιμάσετε, δίξετε l. Bekk.

P. 567. 1. μενδὶ] μὰ l. Bekk. 2. οὐδ'] οὐκ s 1. v. 5. καὶ ὑμᾶς ὑπομένουσι v.

P. 568. 4. τοὺς τοιούτους] τοὺς τοιούτους τοὺς Bekk. 8. δεικτῖ] δεικνῦ l. Bekk. pen. πολλοὺς] πολλὰ Bekk.

P. 569. 5. βουλεύσεσθε v. 10. οὐδ' ὡς] codd. et edd. 14. πάντα] πᾶν l. Bekk. Ibid. εἰρήνη] εἰρήνη μὲν l. v. Bekk. 20. ὑμᾶς] ὑμᾶς l. v.

ΚΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

P. 570. ult. τοσοῦτον om. l. [τοσοῦτον] Bekk. Ibid. τὸ] τὸν v.

P. 571. 1. ἡμῖν] ὑμῖν l. Bekk. pen. τοῦ ἀνδρὸς] τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. κατηγορούντων] κατηγοροῦντος l. s 1. v. Bekk.

P. 572. 1. αὐτοὶ δὲ] ἀλλ' αὐτοὶ l. Bekk. 5. τότε] τοὺς v. Ald. 6. ἐξαπατῆσαι v. 20. αὐτοὺς εἰς] αὐτοῖς l. Bekk. 21. καὶ καταψηφισάμενοι] καὶ om. l. m. s 1. v. Bekk. 25. εἴ τινες] οἵ τινες l. m. s 1. v. Bekk.

P. 573. 10. ὑμῶν] ὑμεῖς l. Bekk. ὑμῖν v. 13. λαμβάνητε v. 16. ἀδικούμενοι] [οἱ] ἀδικούμενοι Bekk. 20. ἐξαιτεῖσθαι] ἐξαιτήσονται l. Bekk. 22. ἀποδιξάντες] ἀποδιξάντας l. Bekk. ult. ἴσως τε] καὶ ἴσως l ὅστις Bekk.

P. 574. 4. ἴτι] ἴστι Bekk. 6. αὐτό γε s 1. v. antep. ὀργίζεσθε] ὀργίζεσθε l. s 1. Ald. Bekk. ult. τιμωρήσατε] τιμήσατε Bekk.

P. 575. antep. μίλλων s 1. Ald.

ΚΑΤΑ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ.

P. 576. 9. γενομένας v. 13. γὰρ δεινὸν] γὰρ δὴ δεινὸν l. s 1. v. Bekk. γὰρ δὲ δεινὸν Ald.

P. 577. 4. ἐπηγγίλατο s 1. 10. ἐνεδὴ καὶ] καὶ ἐνεδὴ Bekk. ult. Σεύσθου v.

P. 578. 5. αὐτοὺς] ἑαυτοὺς l. Bekk. 6. ἀλλὰ] ἅμα Bekk. 12. ὑμᾶς] ἡμᾶς s 1. v. Ald. 14. τούτοις] τούτους l. s 1. Bekk. 23. διαφθείρειν] διαφθείροντας l. Bekk.

P. 579. 3. ἢ] καὶ Ald. 5. ὅσπερ] ὥσπερ l. v. Bekk. 6. ὅστις] ὅτι ὅστις Bekk. 11. ἡττῆσθαι] ἡττᾶσθαι l. v. Bekk. 12. ποιεῖτε] ποιῆσαι l. s 1. v. Bekk. ποιῆται Ald. 13. ποιήσασθε] ποιήσασθαι l. s 1. v. Ald. Bekk. pen. οὐ τοιαύτην] οὐ om. l. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀλλ' ὅσα] ἀλλ' om. l. Bekk.

P. 580. 1. ἴχειν] ἴσχειν l. m. s 1. v. Bekk. 3. ὑπὸ λόγον] ὑπόλογον Bekk. 10. ποιήσουσιν] ποιήσουσιν Bekk. 14. ἡγησόμεθα Ald.

P. 581. 1. δίκην τὴν μεγίστην l. Bekk. 5. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk. antep. γεγονέναι] εἶναι γεγονέναι v. ult. τὴν δίκην] τὴν om. l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ.

P. 582. 7. οὗτος s 1. 10. διατιθεὶς v. 12. ποῦ] ποῖ l. s 1. v. Bekk. Ibid. πῇ] ποῖ l. v. 14. φαίνεται v.

P. 583. 2. αὐτὸν om. l. Bekk. 5. οἰκεῖον] οἰκοῦν l. s 1. Bekk. 9. δύο μόνας εἶναι v. 10. προσήκειν] προσήκει l. Bekk. antep. παρὰ] περὶ s 1. om. v. ult. ἐνεδὰν] ἐνεδὴ cod. Palat. Bekk.

P. 584. 3. μυρίων] μυρίοις Bekk. 16. πλεῖον δ'] πλείω v. Bekk. πλείον Ald. 19. ὀργίζεσθε s 1. 20. τιμωρεῖσθε v.

P. 585. 7. οἳ ὅσαν] εἶσαν l. Bekk. ult. οὖν om. v.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

P. 586. antep. ἀξιῶ] ἄξιον l. Bekk.

P. 587. 3. ὅσα] οἷα l. m. s 1. v. Ibid. τῇ πόλει v. pen. τοῦ Σολ.] τοῦ om. v. τοὺς Σόλ. Bekk. ult. ἴξ ἴτη] ἰξίτη Bekk.

P. 588. 10. παρασχεῖν v. antep. ἔπειτα διωρισμένον] ἐπὶ τὰ διωρισμένα m. q. s 1. v. pen. ἐποιήσατο] ἐποίσατε m. q. s 1. v. ἐποίησεν l. Bekk. ult. ὅσα χειρίσας] τοσαῦτα χειρίσας l. ὅσα χειρίσας Ald. τοσαῦτα διαχειρίσας Bekk.

P. 590. 1. γ^όσον] γνόσιον s 1. om. l. Bekk. 2. ποιήσασθε] ποιήσασθαι l. Bekk. 5. τότε] ἐγὼ l. Bekk. Ibid. ἡμῶν τότε] ἡμῶν τούτῳ τότε v. Bekk. 7. ἅπερ om. v. antep. et pen. τριακοσίων] τετρακοσίων Ald. Bekk. Ibid. ἐνθυμε. τῶν] ἐνθυμε. ὅτι ἐκ τῶν l. Bekk. pen. ἐκ τῶν τετρακοσίων πλείων ἢ χίλιοι] πλείων ἢ χίλιοι τῶν τετρακοσίων l. Bekk.

P. 591. 9. νομίζων v. 10. ἀδίκως] ἀδί-

πως v. ἀδίκως l. ἀδικῶν Bekk.

P. 592. 2. καὶ τὰ] καὶ οὐ τὰ Bekk. 3. Κηφισοὺς] Κηφισιοὺς v. Κηφισιὼς Bekk.

P. 593. 7. ἐργίζεσθαι] ἐργίζεσθε l. Bekk. 13. Στρομιχίδης l. s 1. v. antep. συγκαλεσάντων] συγκαταλυσάντων l. v. Bekk. pen. φεύγοντες v. ult. ὑπὸ λόγου] ὑπολόγου s 1. v. Bekk.

P. 594. ult. εἵπλεον] ἔπλευν l. στελῶν Bekk.

P. 595. 4. δεῖ μανθάνειν] μανθάνειν χρὴ l. Bekk. 9. γενομένης v. antep. et ult. πρσίντ.] πρσιὸντ. Bekk.

P. 596. 1. μὲν] μὴ Ald. Ibid. ἐπιλιφεῖν] ἐπιλείπειν l. s 1. v. Ald. Bekk. ult. εἶναι πρσῆλθε] ἦν ἃ πρσῆλθε Bekk.

P. 597. 1. εἰς γὰ] εἴς τε l. Bekk. 8. ἐκυδὴ v. pen. καὶ εἰ] εἰ δὲ l. Bekk. ult. ταῦτα ἐμάσσει ἡμῖν v.

P. 598. 6. σκῦλα] σῦλα l. s 1. v. Bekk. 7. ναυσ. τὰ] ναυσ. καὶ τὰ l. Bekk. 8. περιπαταῤῥέοντας] περιπαταῤῥέοντα l. s 1. v. Bekk. Ibid. βουλεύσασθαι v. ult. εἰς τὰς τοιαύτας s 1. v. Ibid. καθιστᾶσι] καθιστῶσι s 1. καθιστᾶσι Bekk.

P. 599. 4. αὐτὸν] αὐτῶν v. αὐτῷ Bekk. Ibid. τιμωρήσητε] τιμώσητε l. m. s 1. v. Bekk. 5. τε om. v. 6. δὲ om. v. 15. τοιοῦτον v. antep. οὗτοί τ'] εἶτοι δ' l. s 1. v. Bekk. Ibid. τῶν secundum om. v.

P. 600. 2. παραγεγραμένου v. 4. χρήμασι] χρήματα l. Bekk. 6. καὶ om. l. Bekk. 18. καὶ τὸν Νικ.] τὸν om. l. s 1. v. Bekk. antep. αὐτοῖς] αὐτοὺς Bekk. pen. ὑπογεγραμματεῦσαι] ὅτι ὑπογεγραμματεῦσαι l. Bekk.

P. 601. 5. τῶν δὲ] τούτων δὲ l. Bekk. 10. ἐξαιτησαμένων] ἐξαιτησομένων l. s 1. v. Bekk. 18. ζητήσουσιν] ζητοῦσιν l. Bekk.

P. 602. 1. ὦ ἄνδρες v. 10. μὲν τοίνυν] μὲν οὖν l. Bekk. antep. ἡμετέραν] ὑμετέραν s 1. Bekk. Ibid. νεωτέρων] νεωστὶ l. Bekk. ult. πάντα] ἅπαντα l. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ.

P. 603. 4. διαστήριον] βαλανιστήριον Bekk. 5. συμβουλεύειν v. Ald. Ibid. δὲ] τε l. m. p 3. s 1. v. 12. ἴσαγε] ἰγὼ τε Bekk. antep. εἴ τι] ὅτι v. pen. δικαίως] δίκαιος i. l. m. p 3. s 1. v. Bekk. ult. ὅτι] εἴ τι i. l. q. Bekk.

P. 604. 3. αὐτῶν p 3. Ibid. καὶ om. v. 5. ὑπολείπομαι v. 14. καὶ γὰς οἱ φύσει] ὅσοι δὲ φύσει l. Bekk.

P. 605. 2. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς l. s 1. v. Bekk. 8. τοῦτο] τούτου v. τοσοῦτον l. Bekk. 10. ἐν ἀγορᾷ] ἐν ἀγορᾷ l. p 3. s 1. v. Bekk. 4. τὰ ἐναντία] τἀναντία l. Bekk. 19. μετεβάλλοντο s 1. v. ult. κατεργασαμένου] κατειργασμένους l. Bekk.

P. 606. 2. ἡμῖν s 1. 2. παρασχεῖν] παρέσχε l. Bekk. Ibid. καὶ γὰς] καίτοι Bekk. 8. οὐδὲν om. p 3. 9. γνώμη τοῦτο p 3. s 1. antep. δέ τε] δὲ τὸ p 3. ult. ἀδικεῖν] μὲν ἀδικεῖν p 3. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 607. 3. ἡ παλαιστρᾶι] ἐν παλαιστρᾷ Bekk. pen. οὔτ' εἰ] οὐ γὰρ Bekk.

P. 608. pen. φασὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς] καὶ ταῦτα ὅς φασι καὶ ἀστὸς l. Bekk. φᾷ δὲ καὶ ταῦτα καὶ ἀστὸς p 3. δὲ om. v. φασὶ om. in lacuna Ald. ult. ὅτι] ὅ τι Bekk.

P. 609. 16. ἐνθάδ'] ἐνθα p 3. s 1. v. 19. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ] Μάρτυρες l. p 3. 20. ὠφελῆσαι] ὠφελήσου Bekk. 4. τοὺς φίλους] αὐτοὺς τοῖς φίλοις p 11. Bekk. Ibid. διατοῦτ'] διαυτοῦ p 11. Bekk. 5. δὲ Δ.] δὲ ὁ Δ. p 11. Bekk. 6. ἐξέλεγατο] ἐξελέγχετο p 11. Bekk. 9. ὑπομαῖναι] καθυπομένειν p 11. 9. μᾶλλον

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

P. 616. 3. εἰδὼς] εἰδός τε p 11. Bekk. antep. δίφωτας Ald. πολλὰ δεινὰ] πολλὰ καὶ δεινὰ c 2. p 3. 11. Bekk.

P. 617. 2. ἀδελφιδῆν] Συγατριδῆν c 2. p 11. Bekk. 3. διαδὺς ἀμφοτέρως p 11.

om. h. p 3. 12. οὐδὲν] μηδὲν p 11. 21. λαβεῖν Διογείτων p 11. Bekk. 25. τὸν om. p 3. pen. δικαιοσύνας] δυάγας h. p 3. Bekk. ult. παῖδας ἐποιτ.] αὐτοῦ ἐποιτ. c 2. p 3. Bekk.

P. 618. 1. αὐτίκα] ναυτικὰ p 3. Bekk. 2. χιλίας] δισχιλίας c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 6. κατέλιπε] κατέλιπε [δὲ] Bekk.

P. 619. 4. τὸ] τὸν h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 5. ὑπολειπόντων h. p 3. 11. καταλείπει h. p 3. 14. διέφερεν h. p 3. 8. 9. 10. Ibid. νῦν] νυνὶ p 8. Bekk. 24. οὕτικα] codd. et Bekk. Ibid. σφῶν.] σφῶν αὐτῶν. c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk.

P. 620. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς p 3. Bekk. 4. εἶναι] εἶναι c 2. 5. ὑπὸ] ἀπὸ c 2. 12. ἐξέλιπε] ἐξέλειπε Bekk. antep. καταθέντι] παραπαταθέντι c 2. p 8. 9. καταθέντι Bekk. ult. καὶ τοὺς καὶ] καὶ τοὺς h. p 8. 9. Bekk. καὶ p 3.

P. 621. 7. αὐτίκα] ναυτικὰ Bekk. 8. ἐπέδειξεν] ἀπέδειξεν h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. διακόσιοι] δισχίλιοι Bekk. 10. βιβλίῳ] τῷ βιβλίῳ h. p 3. Bekk. ult. ἅπερ ἡμοὶ] ἃ παρ' ἐμοὶ Bekk.

P. 622. τελευτήσαντος, ἐξέπλας] τελευτήσαντος ἐγώ σου ἤδεσα. καὶ ἐκβαλεῖν (ἐκβάλλειν c 2. h. p 8. 9.) τούτους ἐξέπλας c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 4. οὐ μετὰ δικολούδου om. c 2. p 3. 8. 9. 10. 5. τῶν om. h. p 3. 8. μὲν om. p 10. 14. τὸν σὸν θυγατέρα] τὸν συνειδυῖαν c 2. p 8. 9. τὸν σὸν θυγατέρα τὸν συνειδυῖαν p 3. Bekk. 18. οἱ] πάντες οἱ c 2. h. p 8. 9. Bekk. 27. μάρτυρες.] μάρτυρες. MAPTTPEΣ. Bekk.

P. 623. 1. τοσαύτην δ'] τοσαύτην γὰρ c 2. p 8. 9. Bekk. 2. εἰς ἀλλήλους om. c 2. p 3. 8. 9. 10. 5. ἐλθεῖν] ἐλεῖν q 2. h. p 3. 8. 9. ἴχειν Bekk. 8. ὅπου] ὅπου p 3. Bekk. 11. γναφίου p 8. γναφῶν p 9. Ibid. ἱμάτια] [ἱμάτια] Bekk. Ibid. πουρίας c 2. h. p 8. 9. 18. ἀπέφαινον om. p. 3.

P. 624. 1. παιδίων c 2. p. 8. 9. 2. τῶν om. p 3. 4. τῷ δ'] τόνδ' p 3. Ibid. ἐστὶ] ἐστὶ p 3. 8. 9. 5. εἰσὶν om. p 8. 9. 9. ἀπαλλαγμένους] ἀπαλλαγμένος h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. πεπαμένους] πεπάμενος h. p 3. 8. 10. Bekk. πεπάμενον p 9. 12. καταστήσασαι c 2. 14. κληρονόμοι p 8. κληρονόμων Ald. 16. δεούσαις h. δέουσαν p 3. 8. 9. 17. συμβάλλεσθαι h. ult. θυγατριδῶν] θυγατριδῶν αὐτοῦ h. p 3. 10. Bekk.

P. 625. 1. τὸν] τὸν c 2. Ibid. ἀπέστειλαν] ἀπέστελλαν h. p 3. 8. 9. Bekk. ἐπέστειλαν c 2. 4. φάσκων c 2. Ibid. καὶ μέντοι] καίτοι c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 5. ὅπου p 8. 9. 6. μὲν] μὰ p 3. 11. τοῦ] τὸν c 2. p 8. 9. 13. τετταράκοντα] τέτταρας c 2. h. p 8. 9. Bekk. 15. δεούσαιν b. Ibid. ὃς γε p 3. 8. 9. 16. ὅσῳ ὅπερ] ὅσῳπερ c 2. p 8. 9. Bekk. 17. αὐτῷ om. p 3. ult. μικρὸν] μικρῷ c 2. h. p 3. 8. 9. Bekk.

P. 626. 1. αὗται ἵστασι h. p 3. 10. Bekk.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

P. 627. 7. δὲ om. p 3. 8. 9. 10.

P. 628. 1. σοφὰ τῶν] τοφῶν τῶν h. p 3. 10. σοφιστῶν Bekk. 2. χρηστῶν] ἀχρήστων c 2. Bekk. 10. δὲ καὶ τὰ c 2. 11. τῶν αὐτῶν] codd. et Ald. Bekk. 15. πολλὰς] πολλὰς μὲν p 3. Bekk. ult. καὶ πρὸς τοὺς c 2.

P. 629. 2. στερῆσθαι c 2. h. p 3. στερεῖσθαι p 8. 9. antep. τόπους] τρόπους p 3. Bekk. Ibid. χρωμένους h. q. p 3.

P. 630. 4. ἕως ἐπ'] ἕως ἂν ἐπ' c 2. p 8. 9. Bekk. antep. ἡμαρτικόσιν h. q. p 3. 8. 9.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

P. 631. antep. εἰσὶν] ἐστὶ p 4. εἰσὶν ἢ Bekk. Ibid. ἢ πάσχειν] καὶ πάσχειν p 4. ἢ πάσχειν Bekk. pen οἴ] ὅτι c 2. ult. τῶν Π.] τῶν ἐν Π. Bekk.

P. 632. 1. καταδεῖν] κατεῖναι p 4. 2. καταδουλοῦσθε] καταδουλόσασθε c 2. καταδουλόσασθαι p 8. καταδουλόσεσθε p 9. Bekk. 3. οὔτε] οὔτε ἡλικία οὔτε Bekk. Ibid. ἀπολαυνόμενοι] ἀπολαυνόμενος οὔτε οὐσίᾳ ἐλάττων, ἀλλ' p 4. ἀπολαυνόμενος, ἀλλ' Bekk. 8. ἱκετήμεθα] ἱκετεύομεν b. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. ὥστε] ὅπως Bekk. Ibid. Ἀθηναίων] codd. et Bekk. Ibid. τινὰ om. h. p 3. pen. ἀπολοῦμεν] codd. et Bekk. ult. πειθόμεθα] πείθεσθε p 4.

P. 633. 4. ἐν om. codd. et edd. 8. αὐτοὺς Ald. 14. ὅπερ ποιήσονται] ἀπέστησονται p 8. 9. ἅπερ ποιήσονται Bekk. antep. λάβετε c 2. pen. ἡμῖν] ὑμῖν p 3. Bekk. ult. ποιώμεθα Lan.] ποιώμεθ' ἃ Lan. Bekk.

P. 634. 1. τούτους] τούτοις p 8. 9. Bekk. Ibid. περιγενήσεσθαι c 2. 3. ὑμῶν Ald. 4. καταψηφίσεσθαι p 3. 10. καταψηφίσεσθε h. Ibid. μὴν πείθω] μὰ πείθω Bekk. 6. τὴν αὐτὴν ἥκοντας γνώμην om. p 3. post γνώμην addunt τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας h. p 3. Bekk. 7. τοὺς μὲν - - - οἰκοῦντας om. p 3. Ibid. Λακεδαιμονίων h. 8. ὑμῶν p 8. 9. 10. ἐμβάλωσι] ἐμβάλλωσι h. p 3. Bekk. 11. καλῶς p 3. 12. ἢν δὲ] ἂν δὲ h. p 9. 13. τῶν ὑπαρχόντων c 2. p 3. 8. 9. Bekk. ult. ἄνδρες] Ἀθηναῖοι c 2. p 8. 9.

P. 635. 7. ἀλλὰ χρὴ] ἀλλὰ γὰρ χρὴ c 2. p 8. 9. Bekk. ἀλλὰ γὰρ χρῆν h.

INDICES

AD LYSIAM.

INDEX GRÆCITATIS LYSIACÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

*** Omne sub singulis vocibus ante literam T. Taylori, reliquum Reiskii, est.

A.

Ἀβάκιον] μετ' ἀβακίου καὶ τραπεζίου πωλῶν ἑαυτόν. cum abacio mensulaque vendens se ipsum. Fragment. p. 21; 1.

ἀβίωτος βίος. 228, 5.

ἀγάζεσθαι] τίς τῆς τόλμης αἰτιὸς οἶσ' ἂν ἀγάσθη. 103, 7. et utroque modo (juxta Taylorum) dici posse videtur ἀγασθέντα τῆς ἀρετῆς cum Demosthene, vel ἠγάσθη αὐτοὺς ἕνεκα τῆς τόλμης cum Lysia. T.

ἀγαθὲς] ἀγαθέ, nude, sine ἄνδρες. 85, 2. παιδευθέντες ἐν τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἀγαθοῖς. 124, 3. ἀγαθὲς γεωργὸς ἦν ὁ πατήρ. 693, 2.

ἀγαπακτῶν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις. 5. 2. τῇ πράγματι. 145, 4. τῶν τυχῶν καθεσταμένων. 549, 3. T.

ἀγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. 82, 2. τῇ σωτηρίᾳ. 106, 6. ἀγαπήσειν με εἰ τὸ σῶμα σώσω. 392, 2. Ita στέργειν. 913, 6. T. ἀγαπῶμεν, contenti simus atque congratulemur nobis, ἂν ἀσφαλισώμεθα περιόντων ἡμῶν αὐτῶν ἀπέλθωμεν. 722, 6. οὐκ ἀγαπᾷ, satis non habet, non acquiescit, εἴ τις αὐτὸν ἐᾷ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ — 737, 13.

ἀγαπητῶς] δεινὸν ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους ὑφ' ἑτέρου αὖθις ἁλῶναι. 582, 2. ἀγαπητῶς ὑφ' ὑμῶν σωθέντα. vix, segre, ut causæ multum ei sit, cur sibi congratulatur. 243, 2.

ἀγγεῖον] ἀγγεῖα ἀπίλητα. 634, ult.

ἄγειν] γυναῖκα εἰς οἰκίαν. 6, pen. ἡσυχίαν. 147, 5. 151, 3. 258, ult. χρυσίον. 631, 2. et 9. T. aureum vas, quoquo is, tecum habere, et pro tuo uti. ἀπὸ τοῦ τείχους ἦγον καὶ ἔφερον ὑμᾶς. 689, 1. abducere in servitutem. 735, 6.

ἀγέλιος] συμβιωσταῖς ἰχθύσιν ἀγελίοις. 700, 3.

ἀγήρατος] ἀγήρατοι μνῆμαι. 130, antep.

ἀγκύλον] ἀγκύλοντος δύμου. 252, pen.

ἀγνῶς, ἀγνῶτος. ignotus. 200, 1. πιστεύειν ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων. 227, 7. ἀγνῶτας ἰὰν πολλάζωτε, οὐδὲν ἧττον τῶν ἄλλων βελτίων. 525, 7.

ἀγορᾷ] ἡ εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσα θεράπαινα. 11, pen. 18, ult. ἐγγὺς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς. 656, 8.

ἀγορεύομαι. 722, 10. T.

ἀγορεύειν et ἀπαγορεύειν de lege passim. *to enjoin.* διαῤῥήδην ἀγορεύοντα. *expressedly setting forth.* 474, 1. T. ἀγορεύοντος τοῦ νόμου διαῤῥήδην. 325, 4.

ἄγραφος] ἄγραφοι νόμοι, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται. 204, 3.

ἀγρίως ἀπαθύχεσθαι. 744, ult. T.

ἀγὼν] ἀγῶνες ἐν' αὐτοῖς τίθενται ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου. 131, 2. οἱ τὸν ἀγῶνα τιθέντες (certamen forense puta). 559, 2. τίνὸς τὸν ἀγῶνα (Olympicum) πρῶτος συνήγαγε. 911, 2. ἀγῶνα σωμάτων ἔνεκεν. 911. pen.

ἀγωνᾶν] ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγωνιτῶ. 787, 1.

ἀγωνίζεσθαι περὶ πατρίδος καὶ οὐσίας. 263, 3. et alibi frequenter. ἀγωνισάμενον τῆς ξυνιᾶς. 483, 6. ἀγωνίζεσθαι καλῶς. 507, 1. εὖ. feliciter. 684, 6. ἄμεινον. 770, 2. κακῶς. infeliciter. ἤσθετό με ἴδιας ἰδίας κακῶς ἀγωνιζάμενον. 147, 7. T. Qui ut testatum faceret, vocabulum κακῶς accipi posse pro *infeliciter*, affert e Reinesiano corpore inscriptionem, ubi *mater scelerata* appellatur, quæ esset infelix. o te, Bollane, cerebri infelicem, cui talia domi non nascantur, non reposita in adversariis, memoriæ armariis; qui tam exquisitam sapientiam, neque scias jactare, neque affectes. Sed ad rem. ἀγωνίζεσθαι κίνδυνον. 98, antep. περὶ τοῦ σώματος. de conditione libera aut tuenda aut amittenda certare. 185, ult. μετὰ τοῦ δικαίου ἀγωνιεῖσθαι. 684, 6.

ἀγώνισμα] τοῦτο μέγιστον ἀγώνισμα εἶναι. 497, 1. T. titulus juris, quo tu fidens jure contendere atque victoriam sperare audes.

ἀδηφάγος] ἀδηφάγας (vel ἀδηφ.) τριήρεις [triremis pleni stipendii]. fragm. 16, 16.

ἄδικα] τῶν παίδων τὰ σώματα εἰς ἄδικον πατέστησεν. in locum tetum. 75, 3. πολλὴν ἄδικον αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθαι παιδὸς ἦ, τι βούλοιντο. 725, 2.

ἀδελφὰ] ἀδελφαῖς συγγενόμενοι. 550, ult.

ἀδελφὸς] ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἔργοις. 119, 9. T. similis, consentaneus. quatenus est adjectivum; ut substantivum, in isto. τοῦτον, οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς, ἀλλ' ὡς ἄνδρα, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγειν τὴν αὑτοῦ. 541, ult.

ἀδίσωτος. fragm. 36.

ἀδικεῖν] οἱ νόμοι ἀσεβεστάτους εἶναί μου μὴ

ἀδικεῖν. 40, 2. ἀδικῶ pro ἀδικεῖν ὑμῖν δοκῶ, vel φαίνομαι ἀδικῶν. 136, 1. v. insignem locum Audocidis p. 65, 5. edit. Lips. οὐδένα οὔτ' ἰδίᾳ, οὔτε δημοσίᾳ ἠδικηκότες, τὰ σωτήρια ἀπολελάκασι. 617, 5. οἱ μὲν ἀδικοῦντες ἑκασταί, ὑμεῖς δὲ οἱ ἀδικούμενοι ἐλεεῖτε. 812, 21. τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προσεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμεμέλῆται. fragm. 36.

ἀδίκημα] περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος αὐτὸ ἡ τιμωρία ἀποδίδοται. 5, 6. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων ἔχοντες. 396, 5. τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς δυσμενέσι μὴ ἀδικεῖν. 876, 1. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς παρὰ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. 886, ult.

ἀδοίμαστος. 523, 3. T. ubi de ocdine equestri agitur, quo nemo recipiebatur non probatus. ἀδοίμαστον εἰς τὸν ἀρχὸν καταστήσειν. 793, 4. fragm. 13.

Ἀδρίας. mare Adriaticum, et emporia Ionio assita. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ἑλκάδα. 908, 7. πολὺ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν. fragm. 5.

ἀδύνατος τῷ σώματι. 125, ult. οἱ ἀδύνατοι. 742, ult. T. 752, 7. 876, ult. ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν. 760, ult. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ὢν παλαιστρεῖν. 877, 3.

ἀεί. 655, 8. et passim. T.

ἀείμνηστος] ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοί εἰσιν. 223, 2. ἀειμνηστότερα. 789, 10. T. ἀείμνηστα πράσσειν. 79, 2.

ἄκμητος. 283, 16. T. sapto non cinctus, patens.

ἀκόλουθος καὶ πικρὸς πρός με τυγχάνει διακείμενος. 571, 5.

ἀλάλητον] τὸν ὑπὲρ τῶν θάνατον ἀλάλητον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον. 85, 2. ἀλάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς παντῶσθαι. 914, ult.

ἄδιος] ἀθανατίζειν οὐ χρὴ γράφειν. 230, 1.

Ἀθηνᾶ] συμπέμπειν τὴν ἑορτὴν τῇ Ἀθηνᾷ. 500, 8.

ἀθλητὴς] ἀθλητὰς ἵππους ἐκτήσατο. 661, ult.

ἆθλον] ἐρῶντες οἷα τὰ ἆθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων. 47, antep. ἆθλα λαβόντες, ὧνπερ ἕνεκα ἀφίκοντο. 65, 3. ἐπὶ τῷ ἆθλον τῶν ἐν Σαλαμῖνι. 99, 2. ἆθλα τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας λαβὼν τὸν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθέντα οἶκον. 833, 3. τὰ ἆθλα [τῶν ἀγώνων soil.] αὐτὸ ἡ πολιτεία ἔκειτο. 889, 9.

ἄθυτος] ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι. sacra non fieri, intermitti. 790, 10. 855, 2.

ἀθῶος ἀφαλλαγῇ. 196, 1.

αἰδεῖσθαι] τὸν Ἡρακλέους ἀρετὸν αἰδεῖσθαι. 79, ult. αἰδέσασθαι in fragm. 13, ult. ubi Taylor reddidit: a sua sententia dimoveri.

αἰδὼς] τὸν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς. fragm. 37.

αἰδώς] τὸν αἰδῶ ὅστις χρημάτων μόνον τιμιώτατος, τοὺς δὲ ὀφείλειν δίκαιος ἔχοντας ἧττον ἡμῶν θανάτου ζημιοῦν. fragm. 17, 29.

αἰκίζεσθαι] δίδου καὶ μάστιγα. 225, ult. T.

αἰκίσματα] τὰ καθ' ἡμέραν. vexationes, vulnera, verbera quotidiana. 224, 2.

αἰρεῖν. praevertere. 56, ult. T. Ego malim consequi reddere. Idem Taylor sub titulo αἴρειν exhibet hanc diotionem δίκην λαχόντες εἶλον. 681, 1. verum aut calami ille error est, aut typographi.

αἰσθάνεσθαι] αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ δὲν καὶ εὖ φρονῶν ἤσθετο. suarum si quid opum se superstite direptum fuisset, sensisset, quippe qui, morbum toleranter, quem postremum toleravit, optime sibi mente constiterit. 640, ult.

αἰσχρὸς] μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας, aut ut alii exhibent, ἐν' αἰσχραῖς αἰτίαις. 241, ult. τρόπαιον στήσαντες ἔργου, μᾶλλόν γε μὴν αὐτοῖς, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις. 112, 3. περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην. reliquis puto hominibus, aut rerum veritati. fragm. 87.

αἰσχύνεσθαι τῆς ἔργας. rerum gestarum pudore duci. 68, ult. αἰσχυνόμενοι, reverentes, τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους. 88, 1. αἰσχύνονται ὑπὸ τῶν εἰκότων ἁμάρτειν. 139, 5. ἐν' ἐνίοις, ὧν οὗτος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. 518, 1. οὔτω διάκεινται, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς αἰσχροῖς φιλοτιμεῖσθαι. 551, 10. αἰσχύνονται μὴ δυνῶντες εἶναι σπουδαῖοι. 783, 6. περὶ τῶν παραλόγων αἰσχύνεσθαι. 914, 7.

αἰτεῖν] ἠτήσατο Δάσιππον. usuram ejus ad certum tempus sibi concedi rogabat. 422, pen. αἰτησάμενος ἐχρήσατο. utebatur ea suppellectile, quam ab amicis corrogatam accepisset. 631, pen. ἐκεῖ τοὺς ἡγεμόνας ἔφασκε ἀναβαίνειν. in eques regnis meo mihi commodatus. 747, ult. αἰτούμενοι ἱκετὴς Ἀλκιβιάδου. precantes pro Alcibiade. 534, 6.

αἰτία] αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγειν. 41, 2. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον πόλεων καταστήσεσθαι. 186, 8. εὐθυμίαν σχὼν αἰτίαν. 186, 17. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἐξελογημένοι. 241, ult. οὕτως ἀπροσδοκήτους αἰτίας παρασκευάσασθαι. 259, 1. ἡγεμόνα ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπομαντεύσαι εἶναι ἀποδεῖξαι. 261, ult. τῆς αἰτίας ἀφίστη. 267, pen. οὐ πιστοῖναι περὶ ὧν ἐστὶν ἡ αἰτία. 501, ult. T. ἐπιπεσόντος τῆς αἰτίας τὸν φόβον. 823, ult. effugiendi, vel criminationis. ἔχοντες ταύτην τὴν αἰτίαν. hujus criminis incessatos. 723, ult.

αἰτιᾶσθαι] αἰτιάσασθαι τοιαῦτά τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν. 170, 11. συμφανέντα αἰτιάσασθαι. 299, pen. γνώσεσθε μὴ ἀδικούμενοι. 344, 2. T.

αἴτιος] τῶν γεγενημένων. 156, 8. αἰτιάσαντας ὀλιγαρχίας. 426, 11. T. αἴτιος ἔφην. a quo facinora perfecta sunt, aut qui

cerum res agitur. 6, 6. αἰτιάσεως. 481, 4.

Ἀκαδημία] εἰς Ἀκαδημίαν ἦλθεν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Παυσανίας. 604, pen.

ἀκοδύνως. 107, 2. ἀκοδύνως τὸν βίον ἄγειν. 872, ult.

ἀκλεῶς] αἰσχίστην καὶ ἀκλεεστάτην ἠλίθιε. 470, 15. T.

ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν πάλιν πίμπλαν. 582, 4.

ἀκμάζειν] ἀκμάζειν. juvenilitor agit. fragm. 26, 6.

ἀκολασία] τῶν τοιούτων ἕνεκα περὶ πόλεως ἢ φίλους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται. 577, 10.

ἀκολουθῶν ἐν' ἐκφεράν. 11, 4. μετὰ. 92, 3. quod Atticistæ damnant. v. Phrynich. T. 202, 9. τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ. euntem. fragm. 11, 30.

ἀκόλουθος. in proportion, accordingly. 702, 8. T. ubi est adjectivum, significans, consentaneum, congruens. οὐ μετ' ἀκολούθου, sine pediseqna. 903, 6. δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι. fragm. 25, 8.

ἀκοσμεῖν] ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμούντων σωφρονιστήριος ποιῆτε. 525, 6. τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ μυριμιᾶς συγγνώμας τυγχάνειν. 525, 18. T. ὅταν τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν βούλωνται. 534, 5.

ἀκόσμιος] ἀκοσμιώτατος. 162. pen.

ἀκούειν παιδὸς ὑπὸ τινος. 298, 1. 351, 3. ἁπαλοὺς ἀκούειν παιδός. 367, 3. id quod in inferioribus effert. ἀκούσαντα τὸν Θεόμνηστον παιδὸς τὰ περισπάστα. T. ὀργὰς παῖς ἀκούσει παρὰ τῶν τὰ ἄλκια περιττότατον παρασκευάζων. 31, 1. πλὸς μέγα ἀκούειν περὶ χόρας. 57, 6. ἀκούοντες ἐν ταὐτῷ συμπεριμπίπτειν Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ φωνάς. 101, 1. ἀκούειν ὀρφανὸς ἄκρως καὶ δυσὶν. cum audis ab aliquo tibi crimen infandum exprobrari. 366, 5.

ἀκριβὴς καὶ δυσὶ. 272, 4. ἀκριβῆ τὸν δεσποσίαν ποιήσασθαι. 785, 1. 796, pen.

ἀκριτὶ ἀκαθέκτως, pro ἀκρίτως. indicta et inaudita causa. fragm. 37.

ἀκριτος] ἄκριτοι ἀπέθανον πρὶν παρακληθῆναι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις [subsandi εὐπόρως]. 616, 5. ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἐχθροῖς παραδοῦναι δικάσαι. 713, 2. ἄκριτοι καὶ paroemi, qui mimes. 811, 17.

ἀκρωτῆσθαι αἰσχρῶς [dudum deformatos] ἡμῶν οἴμαι. 446, 5. ἀκρωτῆσθαι ἀκόλουθον ἦν ἀνδρὶ στρατηγῷ, οἵῳπερ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. 497, ult.

ἀκρώρεια] ἀκρωρείαις [soil. παρὰ τῶν δικαστῶν] μὴ τύχωσι. 811, 19.

ἀκρώτηρις] φίλιππος τῆς σφενίρας ἀκρῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατίστησαν. 443, 7.

ἀκρωτήριον] τὰ ἀκρωτήρια ζῶντες ἀποτιμᾶσθαι οἴμαιος. 224, 3. T.

ἄκυρος de lege irrita apud oratores passim, ita ἄκυρα ὄντες, nulla auctoritate munita. 566, ult. v. κύριος. ἄκυρον ποιεῖν τὸν τάξιν. de centurione ordinem mutilante. 565, 3. T.

ἄκων] μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας ὑμοίωτον συμεῖον ἐλευθερίας εἶναι. 73, 10. ἄκων εἴ τις ὑμᾶς κακὰ μεγάλα ἠργάσατο, οὐκ εἰμαι δεῖν ὑμᾶς τούτου ἕνεκα εἶκι ἀμύνασθαι. 476, 4.

ἀκωλυσίαθαι Τίμων παρακλυσίας. fragm. 29, 29.

ἀλᾶσθαι] ἀλώμενος διάγει. 227, 6.

ἀλγεινὸς] ἀλγεινὸς [id est, ἀθεραπεύτους] θάνατος. 190, 1.

ἀλείστρικος. unctorem. fragm. 14, 24. imb vero unctricem.

ἀλίσκεσθαι. funditus perdi, etiamsi corpus tuum in potestatem hostium haud veniat. 96, ult. v. ἁλῶναι.

ἀλιτήριος. 255, 1. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. 255, ult. ὥστε ἀλιτηρίῳ οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο. 499, 1.

ἀλλὰ] Interrogative. πῶς αὐτοὺς χρὴ λῦξαι τῆς λύσσης; — ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς ταναῖς; — ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις; 127, 2. adde 237, 2. not. 17. ubi conjunctum reperitur cum γάρ. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — add. 248, pen. 410, 7. Reddit. πέτρων ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδέποτ' ἐστρατοπεδεύσατο. 244, 2. T. ἀλλὰ τῶν γε. at nunc tandem aliquando tamen, tametsi non citius. 356, 2. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ μόνον. sed solummodo. γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χαρίδιον. (vel etiam est pro γῆ οὐκ ἦν ἄλλη, ἢ χαρίδιον. præter quam.) 632, 3. ἄλλος] ἄλλο τι ἢ. 196, 3. ubi vid. Markland. ἄλλας pro καπάς, 415, 3. τὸ ἄλλο [id est, τὸ ὅλον, vel τὸ πᾶν] πλῆθος σώζεται. 794, 3.

ἀλλότριον ἁμάρτημα. 214, 6. ἀλλοτρίους αὐτοὺς τῆς πόλεως ἡγήσαντο. 820, 8. παραδείγματα πόσης δημοκρατίας ἀλλότρια. 891, ult. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιοῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσαι. 894, 11. ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται. 759, 5. τοὺς ἀλλοτρίους ὑποπτεύειν νομίζει mulier mecha. fragm. 37.

ἀλλουγίπου. usquam locorum. 755, 6.

ἀλογίστως. 272, 5.

ἄλογον pro ἀσυλλόγιστον. 883, 4.

ἀλύπως] ἥμισυς ὁ Κῖος βιῶναι κρείττων ἀλύπως ἀπαλασίου λυπουμένου. 280, 2. ὅπως ὡς ἀλυπότατα μετοχετεύονται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5.

ἁλῶναι] παιτηρίας. 366, ult. ψευδομαρτυριῶν. 868, 6. ἀσυνταξίας. 521, ult. διειλίας. 522, 2. τῇ ἕλκι. 335, pen. ἀδίκως. 237, ult. ἀλόντων ἐξαγωγάν. 490, 1. ut ἁλόφθη μοιχός. 469, 3. T.

ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι. simulac, vel, ut primum ad opes perve-

norunt, statim vos odisse incipient. 690, 9.
ἀμαθὴς] ἀμαθέστερος. 243, 1.
ἀρτάσαι τὸν κημὸν τῆς ἀμάξης. ocrus radium arripere. fragm. 36.
ἡμαρτάνετο] ἐμοῦ μὲν ἁμαρτάνει. 140, 1. κοινῆς ἐλαττόος ἡμαρτημένης. communi spe destituti. 64, 3. T. prioris loci hæc est sententia, jactum in me saxum a capite meo aberravit. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα. 884, 10. τίς νομισθήτης ἂλλοτσον ἁμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινὰ τοιαύτην ἁμαρτίαν. 887, 2. et 9.
ἁμάρτημα] ἀφικνεῖσθαι εἰς τὰ ἁμαρτήματα. venire ad loca, ubi peccaris, eosque ad homines, quos læseris, et qui testes tuorum sint scelerum. 215, ult. τὰ τῶν ἰχθύων ἁμαρτήματα ἁμεινον ἡμᾶς ποιῆσαι περὶ ὑμῶν αὐτῶν βουλεύσασθαι. 775, 17.
ἁμαρτία] ἀφιέντες τὰς τῶν πατέρων ἁμαρτίας. 694, 3.
ἡμάχητος] κλαίω τὸν ἀμάχητον ὄλεθρον. cum miles perit, copia dimicandi exclusus, vulnerum nihil hosti reddens. fragm. 27, 7.
ἁμάλωσις. fragm. 8, 10.
ἄμεινον] νομίζω ἄμεινον ἂν γίγνεσθαι. 448, pen. T. positum hic est ἄμεινον pro simplici καλῶς vel εὖ. v. Ellendt.
ἀμελεῖν] ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται. 759, 5. πᾶς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν. fragm. 29, 33.
ἁμιλλᾶσθαι] πυίκτῃσι τρόμῳ ἀμιλλώμενος ἐπὶ Σαυίῳ. 790, 4.
ἀμυνομεῖν] τοὺς κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμυνομεῖν. 886, 1.
ἀμύνεσθαι. propulsare. 94, 5. τοὺς ἑαυτοῦντας. 83, 3. ἐκεῖθεν αὐτὸν ἡμυνάμην, ὅτε τὰς ἐβαλλί με λίθους. 139, ult. περὶ τοῦ σώματος. 146, 6. pro τιμωρεῖσθαι. 476, pen. T.
ἀμφιγνοεῖν. dubitare. fragm. 11, 4.
ἀμφιθύραι] ἀμφιθύρας διδόσθαι τὰς θύρας. cum non posset excutere fores, quia catenis vinctæ erant. fragm. 16, 9. nisi potius ἀμφιθύραι vectes ferrei sunt foribus objecti.
ἀμφιθύρεια. fragm. 8, 19.
ἀμφίθυρος οἰκία. 393, 12. T. domus porta; præter anticam, postica quoque instructa.
ἀμφισβητεῖν] τῶν χρημάτων ἡμφισβήτουν ἡμῖν. 593, 5. T. ἀμφισβητῆσαί μοι τῶν ἐμῶν. 704, 14. ὥστε ἐπαλήθευ τῆς συμφορᾶς οὖσης ἀμφισζητήσιν ἔχει. 751, 1. εἰ μὲν χορὸν ἀμφισζητεῖς, κακεῖνο, εἰ δ' οἰκίας, ἐκποίλον. fragm. 13, 27.
ἀμωσγέπως. quoquomodo. 450, ult. T.
ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππων. 56, 3. 524, 1. T. καί μοι ἀνάβητε (in tribunal puto) τούτων μάρτυρες. 31, 10. ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῷον. 27, 2. de Amazonibus, quæ primæ hominum omnium in equos insceuderunt. 56, 3. οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη εἰς ἅλλον ποῦν, ἢ τὸν ἄρτι πλέοντα. 700, pen. διὰ τὸν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὸν ὕβριν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω. 747, 4.
ἀναβιβάζειν] ἀναβιβασόμενος αὐτὸν ἐρεσθαι βούλομαι. 397, 13. οὐκ ἔχω οὕστινας ἀνασωμένους ὑμῖν ἀναβιβάσωμαι. 612, 3. ἀναβιβασόμενος τοὺς παῖδας αὐτοῦ κλαίω. 693, ult. T.
ἀνάγειν] ἀνάγεσθαι. navem solvere. 626, 2. T. ἀνάγειν τὸν ἵππον. equum e pugna ad stabulum reducere. 307, 1. deferre. fragm. 12, 18.
ἀναγκάζειν] συμφορὰν, ἣν καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μνημονεύω. 873, 3.
ἀναγκαῖος ἐκείνου. 638, 10. ἐκείνου. 673, pen. v. Καθυστ. Ἐφιτάθειος. Πρεσβυτ. T. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσειε; 884, 10.
ἀναγκαιότης] propinquitas, necessitudo sanguinis. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδεὶ προσήκειν μᾶλλον ἐπιτρέπω τῶν παίδων γενέσθαι. 894, 20.
ἀνάγκη quasi absolute et adverbialiter. 382, ult. v. not. 3. ἐν ἀνάγκῃ ἐστί. 202, 8. idem est ἀναγκαίως ἔχειν. 200, 3. ἀναγκαίως ἔχω. 232, pen. Ita Suetonius in Julio 23. magno in negotio habeat. Plato de Rep. οὐκοῦν καὶ ἑαυτῶν ἐν χρείαις ἐσόμεθα πολὺ μᾶλλον οὕτω διαττόμενοι, ἢ ὡς τὸ πρότερον. T. ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγθόμενος ἀνάγκης. 229, 3. εἰς τοιαύτην ἀνάγκην κατεστήσας. 481, 5.
ἀναγράφειν] ἀναγράφεσθαι σὐαγόντος. 682, 4. ἀναγράψαι νόμους. describere. 837, ult. T. ἀναγράφειν. aliquem in tabulis scribere. 324, 5. εἰ ξένος τις ἀναγραφῆναι [subaudi ἐν στήλῃ] σὐαγόντος ἐξίοι. 682, 4. τά τε γὰρ οἰκεῖα ἀναγέγραπται [si bene habet, neque potius ἐναγεγρ. legendum est]. nam et de rebus nostris privatis atque domesticis perscriptum erat illis in literis. 688, 3. τέτταρα ἔτη ἀνέγραψε, id est, τοσαῦτα διέτριψεν ἐν τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ. quadriennium insumpsit legibus in mundo exarandis. 840, 9. ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν. quibus ex exemplaribus transcribendum, aut a quibus inde Archontibus exscribendi sumendum esset exordium. 840, ult. εἰσέθηκαν, ἀλλ' οὐκ εὐρέσιαν ἀναγράφειν. in codice legum condendo, pietatis magistrum, quam frugalitatis, habere rationem. 859, 1.
ἀναγραφὴς τῶν νόμων ἐγένετο. 837, 3. τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων ἀναγραφὴν γενέσθαι. 862, ult. T.
ἀναδικία. judicium irritum. fragm. 36.
ἀναδύεσθαι. declinare. 579, pen. T.
ἀνάδυσις] σὺν τῇ τῆς σωτῆς ἀναθύσει. 900,

2. T. *σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθέσει.* dedicatione. 698, 9.

ἀναιρεῖν] *οὐκ ἔφασαν οἷόν τ' εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀπλέοντας.* 406, ult. *μὴ περιϊδεῖν ὑμᾶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντας.* 662, 5.

ἀναίρεσις] *ἀναίρεσιν δοῦναι τῶν νεκρῶν.* jus sepulturæ concederc. 63, 2. T.

ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν. fragm. 35.

ἀναισχυντία διατόνοις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 749, 3.

ἀνακαλεῖν τινά. ad forum suum citare. 563, 1. *ἀνακαλεσάμενος ποῖα ἁμαρτήματα.* 251, 2. verum Tayloro istæc lectio mendosa videtur. *ἀνακαλεσάμενοι τοὺς παρόντας* videtur idem esse atque *ἀναιρήσαντες*, cum interrogassent, exploravissent. 323, pen. ubi explicationis ergo Taylor addit e lingua sibi vernacula, *as if to a Rehearing*. *ἀνακαλοῦντες τὴν συγγένειαν.* sæpius ingeminantes, commemorantes. fragm. 27, 10.

ἀνακαλυπτήρια. fragm. 8, antep. *εἰ τὰ ἀνθίττια ἀνακαλυπτήρια γυναικὶ γαμουμένῃ ζωίοις* [imo vero *βαβαίοις*] *ἴχειν δεῖ αὐτόν.* fragm. 9, 8.

ἀνάκειον] *ἱστοπλοΐα ἀνακείων.* fragm. 30, 16.

ἀνακεῖσθαι] *ἀνάκειται τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ἱεροῖς.* 371, 1. T.

Anacoluthum: *τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν, ἢ* — 649, 2. item in continente post *Καλλίας τοίνυν* — *τούτου τὸ τίμημα.*

ἀναλίσκειν] *ἀνάλωσε πλοῖα εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους.* 618, 2. *τὰ πατρῷα εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰθισμένου.* 619, 1. *τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀναλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσι.* 753, ult. *οὐδεμίαν ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀναλωμένοις.* 826, pen.

ἀναλογίζεσθαι] *ἀναλογισάμενοι καὶ τὰ εἰρημένα, καὶ τὰ παραλελειμμένα.* 552, pen.

ἀνάλωμα] *εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν ἐν ὀπτῷ ὄντοι λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀπέδειξε.* 905, 1. *ὥστε τούτοις λελογίσθαι ὥσπερεῖ αὐτῷ ὅλον τὸ ἀνάλωμα γεγένηται.* 909, 6.

ἀνάμνησις] *ἀναμνήσεως θυσιῶν.* conceptiones votorum de sacrificiis offerendis. 103, 2. T.

ἀναμφισβήτητος] *ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα λαμβάνειν.* 105, 9.

ἀναμφισβητήτως. 172, pen. T.

ἀνάξιος] *ἀνάξιοι τῆς συμπορείας οὐκ ἐδόκουν εἶναι.* 478, ult. *ἀνάξιοι ὑμῶν τε καὶ τοῖς πόλεως.* 695, 2. *ἀνάξια ὑμῶν πεπονθότες καὶ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπαρχόντων.* 711, 3. *ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας ἐπίτροπον κατέλιπε.* 904, 5. ubi *ἀνάξιον* per se stat, non cum *οὐσίας* copulandum, id quod cum *ἐπίτροπον* cohæret.

ἀναπαύειν] *ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀναπαυσόμενος.* quod non venerit in castra, ad ibi pernoctandum. 452, 9.

ἀναπείθειν] *μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου.* 257, 6.

ἀναπέμπειν] *τοὺς παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπειν.* 897, 9.

ἀνάπηρος. claudus, mutilatus, debilitatus. 750, 2.

ἀναπράττειν] exigere, repetere. *ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν.* 573, 3. T.

ἀνάπτειν] *τὸν λύχνον ἐκ τῶν γειτόνων ἀνάψασθαι.* operam dare, ut vicini te patiantur tuam lucernam ex igni suo accendere, mandare id opus puellæ. 15, 3.

ἀνάργυρος ἄν. fragm. 15. 20.

ἀναρπάζειν] *ἀναρπάζουσι τὸν σῖτον.* coercent, strangulant. 722, 4.

ἀνασείειν τὰς φοινικίδας. 253, 1. faciebant hoc sacerdotes, si quem diris devoverent. compara cum nostro *die Blutfane schwingen* vel *schwenken*. Cf. Scott. *Lady of the Lake*, cant. III. 10. sqq.

ἀνάστατος] *πόλις ὑπὸ τυράννων ἀναστάτους γεγενημένας.* 913, 5.

ἀνασώζειν] *ἀνεσώθη εἰς Κατάνην.* 686, 3.

ἀνατιθέναι] *ἀνατίθεμενος* [scil. *εἰς τὰς βοῦς* vel *εἰς τὴν ἄμαξαν*] *ὁ βοηλάτης ἄχετο, ἀπάγων τὰ ξύλα.* 277, ult. quod Taylor ait Atticum esse pro *ἐπιτίθεμενος.*

ἀναυμάχητος ὀλεθρος. clades, ubi classi tuæ pereundum est, etiamsi cum classe hostili confligendi copia ipsi negata esset, sophistice dictum. fragm. 27, 5.

ἀναφαίνειν] *ἀναφανῆ ἐν τοῖς ἐπαύροι τεταγμένος ἐν τοῖς ἱππεῦσι.* subito spectandum se præbeat haud opinantibus. 525, 3.

ἀναφέρειν] *τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους.* 276, 2. *οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει.* 434, 12. T. rem aliquo referre, causam vel culpam alicui imputare, 400, 6. *τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον.* 717, pen. *ἀναφερομένας ὁρῶ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκείνους.* 426, 7. 479, 4. *οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀξίας κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι.* exhibent, scil. *τοῖς λογισταῖς.* 842, 2.

ἀναχωρεῖν] *τοῦ συμποῦ Στειριέως ὕστερον ἀνεχώρησα.* prælia excessi. 580, ult. *τὰς ἐξόδους μετὰ τῶν πρώτων ποιούμενος, μετὰ δὲ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν.* 582, pen.

ἀνδραποδίζεσθαι] *πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀνδραποδίσθη.* 114, 3.

ἀνδραποδιστής. 350, 6.

ἀνδριὰς Κύπριος χαλκοῦς ἕστη πρώτου [scil. *μετὰ τὸν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα*]. fragm. 18; 27.

ἀνδρικὸς] *Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῶ χορῷ.* 698, 4.

ἀνδροφόνος] *ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾷ λέγειν.* 348, 2. et 5. *οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπαίπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ.* 500. 7.

ἀνδρωνῖτις. 13, 1. T.

ἀνεῖναι. dimittere. 511, 5. T.

ἀνέκδοτος ἀδελφή. nuptui nondum elocata. 470, pen.
ἀνεκτὸς] οὕτω γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοί. tolerable. 725, 6. T.
ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλόδικον νομίζω εἶναι τὸ κακηγορίας δικάζεσθαι. 344, 6.
ἀνεπιτήδειος. 297. 2.
ἀνεωτικῶς πράττειν τὴν πόλιν (opponitur τῷ εὖ πράττειν). 872, 2.
ἄνευ τούτου. solummodo, vel, nullo ad hanc rem habito respectu, etiamsi hoc non fuisset, etsi hoc prætextu non potuissent uti. 325, ult.
ἀνεύθυνος] pro ἀνεύθυντος, vel οὐχ ὑπεύθυνος, haud obnoxius culpæ, aut rationi reddendæ. εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμβλώσεων [id est, τὰ περὶ τὰς ἀμβλώσεις πλημμελήματα] ταῖς γυναιξί. fragm. 9, 4.
ἀνέχεσθαι] μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακίστων κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε. 865, ult. μήτε ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων ἀνέχεσθαι. 884, 5. οἵτινες ἔλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων μὴ δύνανται ἀνέχεσθαι. 893, 3.
ἄνηβος ἑταίραν ἔχων. 536, ult.
ἀνήκεστος] ἀνήκεστ' συμφορᾷ περιβάλλειν. 184, 5.
ἀνῆς] τοῦτον [Alcibiadem juniorem] οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς [uxoris Cliniæ] ἀλλ' ὡς ἄνδρα [maritum] εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ [Cliniæ] εἰσιέναι. 542, 1. μὴ εἴθισται λέγειν ἐν ἀνδράσι. 898, 17. ἀνδράσι χορηγεῖν. 698, 7.
ἀνθρωπίνη δίκη. 217, 1.
ἀνθρωπος] τὰς ἐξ ἀνθρώπων γραφὰς ἐγράψατο. 494, 1. Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη. 66, 2. οὔτε θεοὺς, οὔτ' ἀνθρώπους νομίζων. neque divina, neque humana jura nosse. 389, 4. ἀνθρώπους ὑπογραμματίας. 864, 11. ubi voc. ἄνθρωπος pœne contemptum significat.
ἀνιαρὸς] ἀνιαρότατα τοῖς ἐχθροῖς ψηφίσθαι. 775, 14.
ἀνῇν] ἀνιῶμαι ἀπομιμνήσκων τὰς τῆς πόλεως συμφοράς. 470, 4.
ἀνίναι. remittere, absolvere, pœna carceris, aut mortis. 511, 5.
ἀνιστάναι] τείχη ἀντὶ τῶν καθῃρημένων ἀνίστησαν. 119, 8. T. ἀνίστη ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 463, 5.
ἀνόητος] ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων. 151, 9.
ἀνόητος] ἀνοητότερον διατεθεὶς πρὸς τὸ μειράκιον. 136, 5. conf. p. 142, 2.
ἀνοίγειν] τὴν θύραν ἀνέῳξαν. 15, 1. ἀνεῳγμένης τῆς θύρας. 28, 1. T.
ἀνοιγνύναι] ἀνοίγνυμι τὴν κιβωτόν. 390, 1. ἐξελθοῦσα ἡ παιδίσκη τὰς θύρας ἀνοίγνυσι. fragm. 21, 6.
ἄνομος] ἀκούειν παρὰγμα ἄνομον καὶ δεινόν. audire ex eo, qui crimen infandum tibi exprobret. 366, 5.
ἀνταποδιδόναι τὰ τροφεῖα. 251, 3.
ἀντειπεῖν] τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον. 656, 6.
ἀντέχεσθαι τῆς σωτηρίας. 914, 6.
ἀντὶ] ἄθλα — ἀντὶ τῆς πομπίας. mercedem nequitiæ [ubi ἀντὶ redundare videtur]. 833, 4.
ἀντιβολεῖν καὶ ἱκετεύειν. 28, 9. 31, 5.
ἀντιγράφεσθαι] ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι. 732, 7. T. exceptione fori uti.
ἀντιγραφὴ] actio, qua reus actori exceptionem fori haud competentis opponebat, negans illo in foro sibi standam esse. 734, pen.
ἀντίγραφον. exemplum scripti e primigenio exemplo ductum. 896, pen.
ἀντιδιδόναι] bona cum altero permutare. δεκάκις χαρηγῆσαι, ἃ ἀντιδοῦναι ἄμεμπτος. 745, 11.
ἀντιδικάζεσθαι. judicium mutuo intentare. fragm. 36.
ἀντιδικεῖν] to join Issue. ὁ δ' Ἀρχίππου ἀντιδίκει. 207, 2. T.
ἀντίδικος] δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας, τηνικαῦτα τὴν ψῆφον φέρειν. fragm. 37.
ἀντίδοσις. 147, 7. 165, 1. 166, ult. v. argum. orationis quartæ p. 164. T.
ἀντικατηγορεῖν. 238, 8.
ἄντικρυς ἄγουσιν ὡς ἀναστενοῦντες. nulla mora, neque clam, sed palam et velut recte facto fidentes. 497, 6.
ἀντιλαμβάνεσθαι σωτηρίας. 826, 5. T.
ἀντιλέγειν λόγοι ἐναντίοι. 308, ult.
ἀντιλογία] εἰς ἀντιλογίας αὐτοῖς [sic enim leg. est, cum aspero] καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. fr. 30, 4.
ἀντίπαλος ναυμαχία. 102, 4.
ἀντιτάττειν. 104, 1.
ἀντωμοσία] contrajuramentum, rei, oppositum juramento accusatoris, ante litis contestationem præstari solitum. ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ τῆς δίκης. 736, 13.
ἀντωμόσασθαι] μὴ ἀλλήλους ἀντ. alteri alteros ne studerent emendo superare pretii immanitate. 718, 9.
ἀνυπόδητος. nudipes, discalceatus. 903, 6.
ἀνυποστάτους. fragm. 36.
ἀνώνυμον κατέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. 59, 1.
ἀξιος ζημίας. 6, 5. φεύγειν τὴν πατρίδα. 184, 5. ἐλεεῖσθαι. 257, ult. λόγου. 329, 1. 633, 7. πολλοῦ. 344, 8. 557, 3. πλείονος. 525, 15. τὴν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν τῆς πονηρίας. 437, 1. ἐλάττονος. 37. 1. οὐδενός. 344, 4. v. cl. Markland p. 329. Ισου. 425, ult. τινός. 586, 2. ἄξιον ἦν. decuit, convenit. 116, ult. τῇ Ἑλλάδι αἰρεῖσθαι, et ἐκείνων μεμνῆσθαι. 118, 2. τοῖς ζῶσι πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας. 130, 1. πολλῶν ἕνεκεν αὐτοῦ ἄξιον καταψηφίσασθαι. 545, 7. 552, 9. 583, pen. 707, ult. Ἄξιος de vili pretio. ὡς ἀξιώτατον τούτου πρίασθαι. 718, 6. vide quæ nos his diebus ad Suidam. T. extrema illa de Suida

obscura relinquamus. ἀξία ὠφελεῖς συμφορά. 366, ult. Ἵν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν συκλῶν. 719, pen. ἀξιώτερον, vilioris, τὸν σῖτον ἀνήσασθε, si δὲ μὴ, τιμιώτερον, pluris. 727, pen. οὐδὲ πολλάκις ἀνωδύνων δίκην δοῦναι ἀξίαι. 917, 5. ἢ τούτων γε ἀξίους τῇ πόλει ὄντας. non ita de rep. meritos, ut istos paterentur. 396, 6.

ἀξιοῦν] οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαιτε. 113, 9. οὐκ ἀξιῶ ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. 646, 4. 120, 3. 548, 1. οὐδ' ἂν αὐτὴν ἀξιώσαιμεν. 367, 5. διακόσιον ἠξιώθη. 491, 5. τῶν μεγίστων ἀξιούμενος. 427, 12. T. ἀξιούμενοι, rogati, ὑπὸ τούτων οὐκ ἠθελήσαμεν πιστεῦσαι. 868, 2.

ἀοίκητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαίμων. fragm. 19, 23.

ἀπάγειν] ad judices. 350, 2. ad vincula. 398, 15. ad mortem. 398, 3. T. ad locum supplicii tolerandi abducere. 814. 11. κακοδούλου ἀπήγαγε. 490, 3. ἀρὰν ἀπάγεσθαι. diras asserruncare, exsecrare, aut in locum solitarium curare deducendum, procul amandare piaculum. 255, pen.

ἀπαγορεύειν. deficere. fr. 15, 24.

ἀπαγωγὴ] a Warrant. οἱ ἔνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην. 503, ult. ἔνοχος τῇ ἀπαγωγῇ. 503, 3. T. libellus exponens de causa, cur aliquis in alium actione ἀπαγωγῆς [seu de necessitate sarcoris huic reo irregandi] velut in furem aut sicarium, utatur. τῇ ἀπαγωγῇ ἐπαγάγεσθε, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ [scil. σίλλυβοι ἀνδροφόνοι]. 502, ult.

Ἀπαδὴς κακῶν. 91, pen. 248, 4.

ἀπαιτεῖν] ἀπαιτῶ ὑμᾶς τὴν χάριν. 710, 9. T. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἤρχονται ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα. fr. 5, 10.

ἀπαλλαγὴ] τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμένων. 832, 13.

ἀπαλλάττειν] ἀπαλλάττεσθαι κινδύνου. 106; 7. βίους καὶ ταραχῆς ἀπαλλάξαι τὴν πόλιν. 233, 2. κακῶν ἀπηλλαγμένοι. 196, ult. 196, 1. 210, 3. 218, 1. 255, 9. 800, pen. ἐκεῖσε ἀπηλλάγη. ista abiit. 20, 3. ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγόρους. 928, 6. T. placare, ad silentium redigere, aut a se amolisi, profligare. ἐξῶσε ἀπαλλαγῆ. discedat. 196, 1. ἀπαλλαγῆναι. confectum aliquod negotium dare. 840, pen. ἐλιτυρίαν ἀπαλλάττεσθαι. 255, ult. ἀπαλλαγές. fragm. 30, 14. idem atque διαλλαγὲς, reconciliatus, ποιησάμενος ἀπαλλαγὴν, professus coram amicis sibi [Tisidi] cum Archippo simultatum jam sibi superesse, sed offensiones omnes remissas atque abolitas esse.

ἀπαντᾶν] in una militasse. ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς. 86, pen. εἰς τὸν Μαραθῶνα. 111, 6. ἀπάντα τοῖς ἐφεξῆς, παρὰ δ' ἐκείνων. 255, 4. T. procedere in agmine adverso hostium. ἀπήντησαν, veniebant quasi ad occurrendum, εἰς Θερμοπύλας. 94, 11. 112, 2.

ἀπαραίτητος διάλυσις. 180, 4.

ἀπαράσκευος. 152, 3.

ἀπαρτιολογία. summa integra. fragm. 10, 4.

ἀπείλειν τῇ θύρᾳ. a janua arcere. Verbum antiquatum. 359, ult. T. farem excludere foras, intercipere, opposita janua observata.

ἀπεῖναι δεῖσθαι. 382, ult. τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὔπω δυναμένοις. 111, ult. T. ἀπεῖναι ἐμαυτῶν. renunciare amicitiæ, interdicere alicui familiaribus secum congressibus. 302, 5. et 7. τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀνοήθησεσθαι. inducias renunciatum iri. 721, ult. fragm. 23, 12.

ἀπειρία. dicendi et agendi in foro imperitia. 614, 9. ἀπειρία πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων. 870, ult.

ἄπειρος] οὔτε γῆς ἄπειρα, οὔτε θαλάττης οὐθενείας. neque terra est ulla continens, neque maris insula, quo eorum fama non pervenisset. 58, 1. ἄπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 91, pen. τῶν παρ' ὑμῖν κινδύνων. 273, pen. τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. 546, ult. ἀπείρει οὐδενὸς ἴχνους δεινοῦ γεγενημένου. qui nullum facinus sibi reliquerunt intentatum. 551, 7. ὅτι νέος καὶ ἄπειρος εἶην πραγμάτων. fr. 10, 17.

ἀπελαύειν] οὔτε γένει, οὔτε ἡλικίᾳ ἀπελαυνόμενος [scil. τοῦ λέγειν] 918, ult. ἀπελαύμεν pro ἀπελάσαιμεν. 920, 2.

ἀπέρχεσθαι. redire. 112, 6. ἀσμένως ἀπερχόμενοι. incedentes. 584, 2.

ἀπέχεσθαι] ἀπεχόμενοι οὐθενείας τόλμης. 551, 7.

ἀπέχθεσθαι vel ἀπεχθάνεσθαι] ἀπεχθήσεσθε, pro ἀπεχθεσθήσεσθε. 316, 1. φανερῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι. 255, 8. ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπεχθάνεται. illorum odia sibi conciscere cavebant. 670, 3. ἀπεχθέσεσθε τῶν πολιτῶν οὐδεί. 878, 4.

ἀπέχθεια. inimicitia. fragm. 24, 23.

ἀπία] οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκων δεκοῦντα παραλειφθήσεται. non ea omittentur, quæ spectare videntur ad amicæ pyras. fragm. 25, 1.

ἀπιέναι] ἡ γυνὴ ἀπῄει κάτω. descendebat. 13, 6. T. λαβὼν τὰ σαυτοῦ, ἄπει. sufferens tua tecum, hinc discedas. fr. 10, 23. ἄπει pro ἀπελεύσῃ.

ἀπιστεῖν] ἀπιστούντων σφίσιν αὐτοῖς εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν ταθυότων σώμασιν. 63, 4. ἠπίστουσεν, non satis fidit, non satis certa cum fiducia ausa est, ἀποθανεῖσθαι ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι. 883, 7.

ἄπιστος κίνδυνος. 98, ult.

ἀπλησία] εἰς τοσαύτην ἀπλησίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοιτο. 395, 14.

ἁπλοῦς] ἁπλῆ συμφορά. 745, 3.

ἁπὸ] ἀφ' ἑλκῶν. primo initio. 583, pen. T.

ἀποβαίνειν. cum classe armata infestisque animis aliquo appellere, descendere. 82, ult. ἂν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβῇ. evenit. 825, pen.
ἀποδιδόναι τὰ ὅπλα. 342, ult. τὴν ἀσπίδα. 349, 7. T.
ἀποδιδόναι τὸν ἀγῶν

se jacentes in deposito. 626, 1.

ἀπαιτηδυτέων] ἀλλ' ἀπαιτηδέοντων τοῦτο. 180, ult. T.

ἀπαλλείσθαι] ὡς ἀπαλλείσθαι ἐν τῷ δωματίῳ. 20, 6.

ἀπαλληρῶν] magistratus per sortem legere. σιτοφύλακας ἀπαλληροῦντι. 722, ult. ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον (regem sacrorum) ἀπαλληρῶσαι. 790, 8. T.

ἀπάρησις. defensio. fragm. 33, circa fin.

ἀπαρύσασθαι] περὶ ὧν ἀπαρυσάμεθα μηδένα εἰδέναι. 276, 8.

ἀπεκτόνεν] ἀπέκτεινα. 170, 6. 491, pen. ἀπέκτεινεν. 397, 10. ἀπεκτίνυσι. 503, pen. ἀπεκτόνατα. 496, 1. ἀπεκτόνασι. 348, 6. ubi male vulgo ἀπεκτείνασι. ἀπεκτονέναι. 344, 1. ἀπέκτονός. 222, 8. ἀπεκτονῦντες. 497, 6. usurpari aiunt technici in perfecto et aoristo priori, in secundo non ita. quod arbitror verum esse. v. p. 448, not. 3. ἀπέκτασαν. 605, pen. sed lectio videtur esse ἀπέκτειναν. T.

ἀπεκτονέναι] ἀπεκτόνουν. 761, 3. ubi MS. ἀπεκτόνουσαν. T. ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο. 387, 2.

ἀπολαγχάνειν. abjudicare, sententia sua alicui jus aliquod derogare, eripere. 168, ult. 169, 3. ἀπολαχεῖν. sortem adire. fragm. 28, 11.

ἀπολαμβάνειν] accipere id, quod tibi debetur. ἀπελάμβανον τοὺς τόκους. 590, 4. χάρ. 690, 10.

ἀπολαύειν] τῆς τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσεν. 128, 4. ἀπολαύοντες τῶν τῆς πόλεως εὐτυχιῶν. 610, 4. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύειν. fr. 5, ult.

ἀπολείπειν] ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν. me pone mala mea procul relicto, h. e. longe distante a societate dedecorum meorum, me oblatum mihi contameliam prorsus ignorante. 16, 5. ἀπολείπειν τοὺς δικάζοντας. magno intervallo pone se relinquere. 56, ult. ἀπολειπεῖν τὰς τάξεις οὐκ ἐτολμᾶτε. 526, 3. οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη. 684, 8. οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπελειπόμην. 686, 9. πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἐπιτιμῶν ἀπολιπεῖν δίκην, omittere, non exercere, ὑπτινά τις παρὰ τούτων βούλοιτο λαμβάνειν. 435, 10.

ἀπολις] μὴ ἡμᾶς ἀντὶ πολιτῶν ἀπόλιδας ποιήσητε. 694, pen. T.

ἀπολλύειν. mulierem corrumpere, pellicere ad stuprum aliaque flagitia orationis insidiis et consuetudinis turpitudine. 11, ult. βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως μᾶλλον σῶσαι, ἢ ἀδίκως ἀπολέσαι. 655, 13.

ἀπολογεῖσθαι ἄρχοις παλλίστους, ὅτι οὐ τῇ αὐτῶν κακίᾳ — 120, 4. ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἧττον ἔχειν. 614, ult. οὐκ ἂν δυνάμενοι ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι, ἑτέρων κατηγορεῖν τολμῶσι. 708, 4. ἀπελογησάμην ἔγγυος. 714, 6. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπελογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. 719, 4. ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων πολὺ μᾶλλον, ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν πειρᾶσθαι. 866, 8.

ἀπολογία] ὃν ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων. 542, 6. ἀναφέρων τινὰ τὴν ἀπολογίαν. conferre culpam suam in alium, eoque se purgatum ire. 434, 12.

ἀπολύειν] ἀπολύσω τὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα αἰτίαν μείζω τῶν δήμων καὶ ποιήσας. purgasti, defendisti. 496, 7. ἀπολύσατε τοὺς φαρίτας. 683, 1.

ἀπομάχεσθαι] ἐπειδὴ ἀπεμαχεσάμεθα. controversiam nostram pugna disceptavimus. 148, pen.

ἀπόμισθοι. mercede fraudati. fr. 21, 3.

ἀπομισθοῦν. fundum elocare. 268, pen.

ἀπομνύειν. juratus infitiari. 573, pen.

ἀποπέμπειν φαρμακόν. 255, ult. Λακεδαιμονίους ἀπειλοῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμπωμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα. nisi mittamus statas æris debiti pensiones. 860, 6. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἅιδίαν ὀλκάδα. 908, 7.

ἀπώσιμψις] ἀποπέμψεως, scil. δίκη. actio repulsionis. fragm. 36.

ἀποφεῖν] ἀποφοῦντες μετανεῖσαι αὐτούς. 324, 5. T. eum eos nullo modo possent a proposito deducere. ἀποφεῖν τοῖς πεπεισμένοις. 96, 2. οὐ γὰρ δόκω τῶν τοιούτων γε λόγων ἀποφήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀποφήσει. 280, ult. ἀργυρίου εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρει. ad classem expediendam, milites et nautas conducendos. 625, 13.

ἀπόῤῥητος] μόνοι οἰκοῦντες ἀπόῤῥητον καὶ ἀπείρατον καὶ ἀστασίαστον. 914, 16.

ἀπορία] τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστᾶσι. 861, 7.

ἄπορος ἀγών. 260, 3. ταύτην τὴν αἰτίαν ἀποφυγεῖν εἶναι ἀποδεῖξαι. 261, ult. ἀποφυγόντος κίνδυνος. certamen forense imprimis impeditum et inexplicabile. 291, 4.

ἀπόῤῥητος] ἀπόῤῥητα de Cereris religionibus. 252, 5. in Jure. 344, 5. in rebus politicis. 428, 6. 458, 5. τὰς συνθήκας ἀπορῥηθήσεσθαι. 722, 1. si lectio sit sincera. T. Sincera utique est. Sed locus hic non erat huc referendus, quo nil pertinet, sed ad ἀπειπεῖν. οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἥκιστα ποιοῦνται τὰ ἀπόῤῥητα. 428, 6. ἐν ἀπορῥήτῳ μενοῦσι. 458, 5. ποῖα ἂν ἀπόῤῥητα τηρῆσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε. 888, pen. οὐδ' εἴ τι ἄλλο τῶν ἀπορῥήτων ἦκουσα. probrorum ex illo genere, quæ leges nolunt cuiquam ingeri. 344, 5.

ἀπώρεως ὑμᾶς διαθεῖν. 452, 4. μὴ περιϊδεῖν ἡμᾶς ἀπώρεως διατεθέντας. ad inopitas redactos. 611, 7.

ἀποξενοῦν] ἔφασκε τὸν λόγχην ἀποσβεσθῆναι. 15, 2.
ἀποσπᾶν] ἀλλὰ, καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων ἀπεσπάσθησαν. 634, 3.
ἀποστερεῖν διαιτησίας δραχμάς. 148, 19.
ἀποστασίου actio. fragm. 28, 1.
ἀπόστολος de classe. 625, 14. 643, 4. T.
ἀποστρεφεῖν (sic). fragm. 23. sed leg. ἀποστερεῖ.
ἀποσφάττειν. supplicio afficere. 497, 7. 506, 1. T.
ἀποτίθεσθαι] οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθεται τὰς τιμωρίας. fragm. 22, 10.
ἀποτίμημα. pignus. fr. 14, 5. 21, 10.
ἀποτίνειν ἕτοιμος ἦν χρήματα. 31, 6.
ἀποτολμᾶν. audere facinus (idem atque simplex τολμᾶν). 283, 17.
ἀποτρέπεσθαι. a cœpto desistere. 143, 11. ἀποτρέπειν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, sc. a deliquendo. 416, 8. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἀλιτρίαν αὐτοῦ, ἣ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἀποτρέπειν. 666, 2. τὸ δέος καὶ ὁ φόνος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε τούτων. 671, 1. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμᾶς ἀποτρέψει τοῦ τιμωρεῖσθαι. 834, 9.
ἀποτυμπανίζειν. 481, 1. 489, pen. 490, ult. T.
ἀποφαίνειν ὁμοιοῦσαν ἀντὶ στασιαζούσης. 119, 7. ἑαυτῷ ζημίας. 274, 1. de computo. 635, 1. 640, 2. T. ἔπιπλα ἀπεφαίνετο. 635, 1. οὐδενὶ οἷόν τε εἶναι, ὅτι διεφθάρθη, ἢ οὐ δικαίως ἀπεφάνθη. aut non bona fide apud quæstores ærarii indicata fuisse. 640, 2. παρ' ὧν ἂν κερδαίνωσιν, ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσιν. 669, 10. ἀποφαίνοντες τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς ἑαυτῶν εὐεργεσίας. 835, 2. ἐὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας. 836, pen. ἀποφαίνειν, indicare, deferre, εἴ τίς τινα οἶδε τῶν κακόντων ἀπαντήσαντα ὄντα Συλλείῳ. 869, 6. 872, 10. ἀπέφηνεν, in ratione retulit expensum, ἑπτακαίδεκα δραχμῶν ἀρίον ἐστησίνου εἰς Διονύσια. 906, 2. περίεσθον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων. 909, pen.
ἀποφέρειν] ἀπεφέρετο ἐκ τῶν διεσμωτηρίου τεθνώς. 395, 2. τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας. ad vos deferre nomina in tabulis perscripta, vel, ut Taylor reddidit *to bring in a List*. 574, 2.
ἀποφοιτᾶν. finem facere itandi ad scholam. fr. 38.
ἀποφρὰς] συνεσκεύαστο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, nefastorum. fragm. 21, ult.
ἀποχωρίζειν, de reliquo exercitu deligere, τάξεις, αἵ τινες βοηθήσουσι. 581, ult.
ἀποψηφίζεσθαι construitur fere cum genitivo. 234, 5. 240, 1. 511, 12. T. absolvere. ἀπεψηφίσασθε τῶν κακούργων. 727, 3.
ἄπραγτον χωρίον. rus emptorem non invenions. 265, 2.
ἀπροικος] Σκλάντιον τῶν τότε πλουσίων λαβεῖν ἀπροίκους. 622, 4.
ἀπροσδόκητος αἰτία. 259, 1.
ἀπροσδοκήτως ἦκεν ἐξ ἀγροῦ. 14, 3.
ἀπροφάσιστος εἶνοια. fragm. 35.
ἀρὰν ἀπάγεσθαι. diras averruncare, hominem piaculorem a se amovere. 255, pen.
ἀργίας actio. fragm. 26, 30.
ἀργύριον συμβάλλεσθαι. 173, 5. κατακαταθέσθαι. 174, ult. στάσιμον. 369, 3. δότε τῷ ῥήτορι. 493, 1.
ἀργύρωμα] ἀργυρώματά τε καὶ χρυσώματα ἴστε ὄντα διδύμα. fragm. 34.
Ἄρειος πάγος] locus insignis de Areopagitici senatus in causis cædium auctoritate. 31, ult. Areopagitis ὑπὸ τῆς πόλεως προστάτται τῶν μορῶν ἁλιαῖοι ἐπιμελεῖσθαι. 284, 1.
ἀρίσκειν] ἀρίσκοντος τῇ πόλει ὃν τῷ τότε χρόνῳ. 621, 3.
ἀρεστὰ] τὰ ἀρεστὰ ἱμεῖν αὐτοῖς αἱρεῖσθαι. 526, 4.
ἀρετὴ τῶν ἔργων. 91, 1.
ἀριθμεῖν] ἢς ἐμὲν τοὺς ἐόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. fr. 5, ult.
ἀριστᾶν καὶ πίνειν. 142, pen.
ἀριστεῖα ναυμαχίας λαμβάνειν ἀναμφισβήτητα. 105, 9.
ἀρκτεύειν. virginem decennem Minervæ consecrare. fragm. 34.
Ἀρκτοῦρος. fragm. 83, 3.
ἅρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐσεγέγραπτο. 795, 1. currus nota erat indicium notæ militiæ equestris.
ἁρμόττειν] εἰ πολὺς ἐστιν ὁ λόγος, πῶς οὐκ ἂν σοι ἁρμόττοι. Sic, in optativo, ibi leg. est. fr. 28, 22.
ἁρπᾶσθαι ὡς οὐκ ἀφίδηλα. 165, ult. μὴ συγχωρῆσαι. 166, 1. μᾶλλον ἐκυθαριεῖτο παρὰ τῶν ἀργυραμοιβῶν δίκην λαμβάνων (ambiendi, ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούντων). 794, 5.
ἀρίον ἐστημένον εἰς Διονύσια. 906, 2.
ἀροῦν] οὗτοσὶ δὲ πυρροὺς ἐπὶ πελάμῃ ἀροῖ. post stipulam terram aret ad triticum conserendum. fragm. 28, 8.
ἁρπάζειν τὴν κτηρίδα τῆς ἀμάξης. fr. 36.
ἁρπαφορία. 700, 6. T.
ἄρτος] ἔξεστιν ἀδικεῖσθαι τοῦ ἀρτοπώλου. 190, 3.
ἀρχαιόπλουτος] φασὶ μᾶλλον τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι. 652, 1. T.
ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν νόμιμον. jus, ritus, non solum παλαιὸς, antiquus, vetustus, sed etiam ἀρχαῖος, a principio inde, ex quo cœpit exerceri, sic, ut nunc colat, exerceri solitus. 256, 2. οὔτε τοὺς τάφους, οὔτε τὸ ἀρχαῖον, aretum, *the Capital*, ἀπώλλυον. fragm. 4, 20.
ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων. 173, 8. Ita ἀμύνεσθαι τοὺς συνάρξαντας. 253, 9. ubi leg. τοὺς ὑπάρξαντας. Nam ἀμύνεσθαι ex priori vocabulo. Indeque hoc fuit ex συνάρξαντος, συνάρξαντας describere. T. ἄρχειν ὑφ' ἑαυτῶν ἀξιοῦντες. πατάσια

(scil. τῶν προειτιμωμένων) κομίσονται. 657, 8. κατηγορεῦσιν αὐτῶν, ὅτι πολλὰς ἀρχὰς ἦρξεν, ἀποδείξαι δὲ οὐδεὶς οἵας τ' ἐστὶν, ὅτι καλῶς ἦρξεν. 668, 3. ἀδικεῖ ὅστις ὀλίγας ἄρξας ἀρχὰς, μὰ τὰ ἄριστα ἦρξε τῇ πόλει. 668, pen. πρὶν ἐκείνων δοῦναι δίκην, πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ. 787, ult. ἐν τῷ δικαίως ἄρχειν ἕκαστον, ἥτε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος σῴζεται. 794, 6. nem sum genitivo construitur, ut in illo ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς μόνος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἄρχειν. 796, 6. οἰκέτι ὡς ἀρξόμενος (id est, ἀρχθησόμενος) παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξοντες. 820, pen.

ἀρχεῖον. curia. 325, 6. 331, ult. T. posterior locus huc non pertinet.

ἀρχὴ τοῦ ζῆν δικαία. 76, 12. ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. 444, 14. ἔχει τἀλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς. ex honore, quem gessit. 652, 4. δοκοῦντάς τι ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν (scil. τῶν δημοσίων, ἀδίκως). rem facisse e fraudulenta reip. administratione. 658, 3.

Ἀρχιδάμειος πόλεμος. fragm. 11, 17.

ἀρχιδικασία] ἀρχιδικασίας καὶ ἐμφορίας (scil. ἐλειτούργησα). 700, 6.

ἄρχειν] κληροῦσθαι τῶν ἐνιαυσίων ἀρχόντων. sortiri in delecta novem Archontum, quo ipsis adscribar. 749, pen.

ἀσεβείας] περὶ ἀσεβείας ἀγωνιζόμενοι τηλικοῦτοι γεγόνασι. 708, 2. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλέα. 206, 2.

ἀσεβεῖν] ἀσεβεῖσθαι τοὺς θεούς. 63, 1. T. deos violari impio quocunque facinore. παρακαλέσας αὐτοὺς μάρτυρας ἠσέβουν. cædem commisissem. 47, 6. omnia enim cædes injusta est etiam ἐν τοῖς ἀσεβήμασι. facinoribus impiis, infandis, quibus numen deorum violatur, qui genus humanum condiderunt, quo superesset, non quo interimeretur.

ἀσελγῶς διακείμενος (id est, ἀσελγής). 751, pen.

ἀσθενὴς de paupere. 5, 7. v. p. 876, not. 17. πράγματα ἀσθενέστερα. 449, ult. T.

ἄσμενος. 14. pen. ἀσμένη. 14, 10. ἀσμένως. 150, ant. 452, 5. T. ἄσμενος ἐκάθευδον. suaviter dormiebam et profundum, atque cupide, ut qui dudum opus habuissem quiete, eamque appetissem. 14, pen. ὡς ἂν ἀσμένη με ἐφαπτοῖα, ἥκοντα δὲ διὰ χρόνου. 14, 10. ἄσμενα τὰς ὑμετέρας συμφορὰς ὁρῶσι. 721, 8.

ἀσμένως. 150, ant. ἀσμένως εἰρήνην ποιήσασθαι ὑπαντιτάκτων. 452, 5. ἀσμένως εἶδον τὰς τῆς πόλεως συμφοράς. 706, pen.

ἀσπάζεσθαι] ἀσπασάμενοι τὰ ὕστατα τοὺς αὐτῶν. 469, 1.

ἀσπὶς] τὴν ἀσπίδα ῥῖψαι. 349, 6. τὴν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔῤῥιψε. imperator militis improbi. 500, 5.

ἀστασίαστος. quietus, a seditione alienus. 113, 7. 914, pen.

ἄστικτον χωρίον. ager non signatus. fr. 6, 20.

ἀστράβη] ἐπ' ἀστράβης ἀν ἰκνούμην. 747, 6. et 10. T.

ἀστρατεία] ἀστρατείας ἁλῶναι. 521, pen. ἀστρατείας γραφή. 557, pen.

ἀστρατεύτου] τοὺς ἀστρατεύτους καταλῖξαι. 331, 2.

ἀστυνὸς] ἀστυνομὰ δίκαι. 590, 10. T.

ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν τοῖς ἱκετεύουσι νομίζοντας. 578, 2. περὶ πλείονος ποιησάμενοι τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν τῆς πόλεως κίνδυνον. 872, 11.

ἀσφαλεῖν. 529, 8. T.

ἀτειχίστου. 914, 16.

ἀτελὴς] οὔτε ἡ πόλις παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησε. immunes fecit, h. e omni relevavit onere contribationum pecuniariarum. 908, 3.

ἀτιμάζειν] ἀτιμαζόμενος τῷ γεγενημένῳ. 91, 4. δι' ὃ, τι τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. 888, 5.

ἄτιμος] ἄτιμους τῆς πόλεως κατέστησαν. 397, 1. 523, 3. T.

ἀτιμοῦν. reddere aliquem ἄτιμον, efficere, ut infamia notetur. 366, 2.

ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλών. 903, 12.

αὐθέντης. sicarius. fr. 15, 23.

αὖθις, tempore post, imposterum, ἀποδώσει χάριτας. 864, 2.

αὐλειος θύρα. 20, ult. 394, 5.

αὐλητρίς. 171, 4.

αὐλία, idem quod αὔλειος θύρα. fr. 14, 18.

αὐτίκα, *for* instance, exempli causa, vel, ne longe eam. 646, ult. 661, pen. 855, 2. T.

αὐτοκράτωρ προσδοκῶν περὶ τῆς εἰρήνης. 451, 13. et 18.

αὐτόματος] τὸ αὐτόματον αἰτιᾶσθαι. 223, pen.

αὐτομαχεῖν. suam causam agere. fr. 16, 15.

αὐτοῦ, ibi. 58, 9. T. est, eodem illo in loco, campove, ubi dimicabant.

αὐτόφωρον] ἐπ' αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδεῖξαι. 25, 2. quæstio quis ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀνδροφόνος sit, agitatur in orat. in Agoratum. 503, 6, sqq.

αὐτόχειρ. 77, 1. ἀρετή. 105, ult.

ἀφαιρεῖν] ἀφαιρεῖσθαι. 459, pen. ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν. 209, ult. ἀφῃρῆσθαι τὰ ὅπλα. 444, 3. τὸν πατέρα ἀγαθὰ ἀφελεῖτο. 510, 5. ἀφαιρεῖσθαι et ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 736, 6. v. ἐξαίρετος. T. ἀφαιρεῖν (pro ἀναιρεῖν) de medio tollere, antiquare. 209, 2. ἀφαιρεθῆναι βίᾳ φησίν. vi se ait ab ara abstractum esse. 463, 6. ἀφαιρεῖσθαι. in libertatem vindicare hominem in servitutem rapiendum, raptumque eripere. 735, 2. et pen.

ἀφανὴς αὐτῷ ἡ σκηνία. 222, 7. ἀφανῆ κατασκήσαντι τὴν οὐσίαν. 684, ult. τὴν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνείμαντο, pecuniam et mo-

bilia, τῆς δὲ φανερᾶς ἀκοινώνουν. 894, 11. fragment. 33, 1.

ἀφανίζειν] ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη. 66, ult. T. ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν. 260, 4. 261, 2. ἀφανίζεται ὑπὸ τούτων. 610, 8. τοὺς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας. 868, pen.

ἀφιδεῖν] ἀφιδήσαντες τῶν σωμάτων. 87, pen.

ἀφίλκειν] ἀφίλκοντες ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν. 444, 11.

ἄφιναι] ἀφέμενοι τοῦ ναυήκου. 146, 3. ἀφειμένους ἐγκλημάτων. 148, ult. T. ἀφίναι τῆς αἰτίας. 267, pen. ἀφέντας τὰς τῶν πατέρων ἁμαρτίας. 694, 2. ἑαυτὸν ἀφεῖναι ἁπασῶν λειτουργιῶν. 908, 4.

ἀφικνεῖσθαι] εἰς τοσοῦτον τόλμης ἀφικέσθαι. 133, ult. τηνικαῦτα ἀφιγμένος. 26, 4. ἀφικνοῦμαι. redeo. 143, 2. T. soil. e peregrinatione domum, aut (ut p. 26, 4.) rure in urbem. ἀφικνοῦμαι ἐς τὸν καὶ τόν. eo, venio ad domum hujus illiusve. 27, 7.

ἄφιλος. ab amicis desertus, 126, 2. 455, pen.

ἄφιξις. 90, 3.

ἀφίστασθαι et ἀφιστάναι] ἀπέστησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον. 148, 1. ἐπὶ τὰς νήσους ἀποστήσων ἔπλευσε. 544, 2. Χίους, οὓς ἀπέστησε. 547, 10. βουλομένους ἀφίστασθαι. 547, 5. δοῦλον ἀφιστῶτα. 733, 7. T. Significat animum alicujus ab aliquo oratione abalienare, ad defectionem sollicitare. εἰς τοῦτο μανίας, τηλικοῦτος ὤν, ἀφίστατο [pro ἐξίστατο, vel ἀφίκετο]. fragm. 30.

ἀφορμὴ] ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. 757, 9. fragm. 4, 12.

ἀχάριστος] ἀχάριστα ἐμοὶ εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀναλώματα. gratiam mihi apud vos perisse sumptuum a me in vos factorum. 703, 9.

ἄχθεσθαι τῇ συμφορᾷ. 91, 4. τί δεῖ ὑπὲρ τούτων νῦν ἄχθεσθαι, ἃ φαίλα προσδοκῶμεν. 129, 2.

ἀχολία. lenitas animi felle vacans. 232, 4.

ἄχρηστος] σοφιστῶν ἔργα λίαν ἀχρήστων. 912, ult. Egregio convenit Libanii locus T. I. p. 672. τοὺς ἀντὶ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς ἀσκοῦντας, ἀχρήστους ἀνωκαλεῖ. per contemptum appellat, Anytus puta, inutiles, nulli rei habiles. Unde constat, ætate Socratis, homines literis et culturæ mentis deditos a vulgo per opprobrium ἀχρήστους fuisse appellitatos.

B.

βαδίζειν] τηρεῖν τὴν Σπάρτην τὴν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν. 11, pen. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν. 31, 12.

βάθρα] οἱ Τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων. 467, 6.

βακτηρία] δυοῖν βακτηρίαιν χρῶμαι, duobus baculis innixus ambulo, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων. 748, 2.

βαλανεῖον τὸ ἐν Σηραγγίῳ. fragm. 9, 23.

βάλλειν] ἐβαλλέ με λίθοις. 140, 1. 142, 2. T.

Βαρβαρικὸς καὶ Ἑλληνικὸς παιὰν συμμέμιγμένος. 101, ult.

βαρυδαιμονία. 172, 8. T.

βάσανον ἱκανὴν ἔχουσιν ἐπατίρας τῆς πολιτείας. 802, 6.

βασιλεύειν] τὸν Κύκλου βασιλεύοντα. 226. 2. T. βασιλεύεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου. esse in auctoritate atque potestate legum, seu juris civilis, cique parere, velut regi. 78, pen. 105, 1.

βασιλεὺς] rex sacrorum. λαχεῖν βασιλέα. 196, 3. προσπαλαίεσθαι δίκην δεισιδαίμονος πρὸς βασιλέα. 206, 3. ξενοῦσθαι βασιλεῦσι. 248, ult.

βέβαιος] ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν τῆς τῶν θεῶν τιμωρίας. 444, 14.

βεβαιοῦν] βεβαιοῦντες τοῖς θεοῖς τοὺς νόμους. 227, 3. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσατε λόγον τῶν πάντων ἀνωφελέστατον. 692, 3.

βελτίων et κρείττων de domo et majoribus. ἐκ βελτιόνων. 367, 4. βελτίονα ἢ πλουσιώτερον. 622, pen. κρείττων γεγονέναι. 622, 5. T. βελτίων et ἀμείνων, homo frugi, vir bonus est bonestus. εἰ δ' ἐκεῖνοι δικαιοῦσι βελτίους εἶναι, σκέψασθε τοὺς φίλους, ὅταν ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνους δόξετε εἶναι τοὺς ἐχθροὺς τιμωρούμενοι. 531, 1. ἵνα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζοίμην. 770, 1. 773, 13. βέλτιστος. supremus, editissimus, ordine, dignissimus in republica. 5, ult.

Βησηίς. fragm. 33.

Βία cum genit. invitus. βίᾳ ὑμῶν ἐφάσκετέ με συνεῖναι. 300, 6. βίᾳ κρείττων Πελοποννησίων. invitis Peloponnensibus. 120, pen. Ita Xenophon Hellen. l. 3. init. γνοὺς δὲ ὁ Μιδίας ὅτι οὐκ ἂν δύναιτο κωλύειν βίᾳ τῶν πολιτῶν. invitis civibus. T.

βιάζεσθαι] βιαζόμενοι. conati. 332, 1. T. legislator. τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πειθομένους. 37, 1. βιασάμενοι πάντα ταῦτα. his religionibus omnibus atque vinculis spretis atque perruptis. 255, 2. ἐβιάζετο καὶ οἷος ἦν ἐξαίρειν τὸν θύρεον. fr. 24, 9.

βίαιος] ἔνοχος τοῖς βιαίοις. legibus, de vi obnoxius. 736, 4. T. ὡς βιαίῳ εἰμι καὶ ὑβριστῇ καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος. 751, pen.

βιαίστης] εἰς τοῦτο βιαιότητος ἦλθον. 735, 8.

βίαιος καὶ παρανόμως διαπεπτωκότες. 335, 1.

βιβλίον sive est *eine Brieftasche* [*a letter-case*], pugillares, pyxis in modum libelli conformata, in quam condi possent epistolæ, aliæque ejusmodi schedæ, sive est, *ein Dokument, Urkunde* [*a document, deed, writing*], unde res in judiciis demonstrandæ confirmantur.

prior significatio videtur p. 902, 1. obtinere, in istis τοὺς παῖδας ἐντυγχάνοντας βιβλίοις ἐκβαλλομένους. posterior in isto fragmentulo περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. p. 11, 3. Fraudem hanc inter adversarios litigantes vaasidiosoque frequenter fuisse versatam, ut alii aliis furto subducerent chartas, in quibus causarum cardines verterentur, et momenta decidendi librarentur, videtur ex hoc loco posse colligi, et ex actione Apollodori in Stephanum apud Demosthenem.

βίος] res familiaris. βίον τοῖς συμφάνταις διανέμει. 228, 3. βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον. 228, 4. Τ. τοῦ βίου λόγον διδόναι. 741, 2. σοφιστῶν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων. 913, 1.

βιᾶναι] εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιασμένων καταστῆναι. 571, 3.

βλάπτειν] τοσοῦτον μόνον ἡμᾶς ἔβλαψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι. 863, 4.

βοᾶν] βοῶντα καὶ κεκραγότα. 145, 2.

βοηθεῖν] βοηθῆσαι καλλίᾳ τὰ δίκαια. 186, 5. βοηθῶν οἷς ἐξημάρτηκα. 297, pen. τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. 714, pen. βοηθῶν εἰς, ἐπὶ etc. v. ἐπί. Τ. ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν. 94, 9.

βοηθὸς τοῖς νόμοις. fr. 21, 27.

βουλάτης 277, ult. Τ.

βουκεφάλειος] σατύρων ἔχει περίσσωπα καὶ βουκεφάλεια. fr. 15, 9.

βούλεσθαι] ὡς μὴ βουλόμεθα πράττοντες. 875, 4.

βουλεύειν pro ἐπιβουλεύειν. 160, 1. ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι. 58, 6. βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημιογεροῦσι. 552, 14. βεβουλεῦσθαι ἐκείνους (vel, prout Taylor legi vult, ἐκείνοις) ὑφ' ὧν. illos sapiente certoque usos esse consilio. 703, 10. ἀποφαίνειν εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων οἷα ἐπιτήδειον ὄντα βουλεύειν. 869, pen. 889, 10. οὐ φαμὲν δίκαιον εἶναι ἄλλους περὶ ὑμῶν βουλεύειν, ἢ — 871, pen. μετ' ἐκείνων βουλεύειν ἀξιοῦτον. 880, 3. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἐκινδύνευον. 886, 8.

βούλευμα] ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἔργοις. 119, 9.

βουλευτήριον. 656, 8. 664, 2.

βραχὺς] βραχὺ πέρδος. 275, 5. Τ. id est, μικρόν. καθ' ὅσον ἂν βραχὺ (id est, si καὶ βραχύ τι) ἕκαστος δύνηται. 510, pen.

βωμὸς] ἵκεται ἐπὶ τὸν βωμὸν (Misericordiæ puta) ἱκετεύζοντες. 69, ult. ἐπὶ τὸν βωμὸν (Minervæ puta) Μοιυχιάδων. 460, 4. ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἵέναι. fragm. 17, 2.

Γ.

γαμεῖν. 820, 3. ἔγημε. 623, ult. γῆμαι. 8, pen. 621, pen. Τ.

γὰρ] v. ἀλλά. Τ. Significat igitur, itaque, cum narrationem ingredimur, a præfatione ad ipsam rei propositæ tractationem transeuntes. 8, 7. 56, ult. 263, 4. 300, 6. 344, ult. 449, pen. 536, 1. 871, 8. fragm. 32, 25.

γεῖσον] τοῦ γείσου συντετελισμένου. tecto perfecto. fragm. 26, 1.

γείτων] ἐκ τῶν γειτόνων. ab aliquo vicinorum. 15, 3.

γένος] τὸ μὲν ἡμὸν γένος ἀρχὴν τοῦ γεωρίζεσθαι ἀπ' ἐμοῦ λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ τὴν δίξαν ἵστησι. fragm. 19, 2.

γεωργεῖν. deditus esse rei rusticæ colendæ. 674, 3.

γεωργὸς ἀγαθὸς ἦν ὁ πατήρ. 693, 2.

γῆ] fundus, prædium, rus. γῆν περιάμενος, ἐκ τῶν περοσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν. 906, ult.

γῆρας] ἡ φύσις νόσων τε ἥττων καὶ γήρως. 130, 2.

γηροτροφεῖν] ὑπὸ τῶν παίδων γηροτροφηθέντες. 470, antep. Τ.

γίνεσθαι] ἱερῶν μὴ γινομένων. 60, 1. τοὺς μήπω γεγονότας διδόναι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. plus quam sophistica ἴνωσα. 259, pen. κάκιον γεγονέναι. loco ignobiliore natus esse. 622, 5.

γινώσκειν] ταῦτα οὐ μόνον παρ' ὑμῖν ἐγνωσμένα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι. statuta, sancita. 5, 5. εἰρήνην ἅλοε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἐγνωμεν. quam tetra sc. atque pestifera fuerit. 453, 7.

γλάμων. lippus. 536, 2. Τ.

γλαυκὸς] τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι. fr. 35.

γλῶττα] ἡ γλῶττα οὔτ' οὖτε πολὺν οὔτε μικρὸν ἔχει. fr. 38.

γναφεῖον. fullonia. 145, 1. ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἵν' ἦν εἰργάζετο. 729, 3. εἰς ὑποδήματα καὶ γναφεῖον. 905, 6.

γναφεύς. 145, 6. Τ.

γνησίως. vere, reapse, sensu vocabuli strictissimo. 128, 5.

γνώμη] εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουτι, ἢ περὶ ὑμῶν αὐτῶν. 4, ult. λέγοντας ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώμαις. 55, 1. γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν ἥπερ πρότερον. 72, ult. ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες. 86, 5. prudentia, sollertia. 202, 1. τίνες ἂν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τοιούτοις ἤρεσαν γνώμῃ. 105, 8. γνώμῃ χρῆσθαι, ea sunt mente præditi, hi sunt ipsis animorum sensus, statuunt ita secum, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν, ἐν ᾗ τὰ ἐπιτήδεια ἔχουσι. 872, 5. γνώμας ἀποδείξειν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος. 911, ult. τῇ αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους (concordia) τῆς στρατείας ἀντέχεσθαι. 914, 6. pro γνώσει, cognitione judiciali, sententia judicum. γνώμῃ δικαστηρίου καταγνωσθείς. fr. 4, 21. γνώμην τὴν ἐναντίαν (scil. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις) ἔχειν περὶ τῶν πα-

λῶν καὶ αἰσχρῶν. fr. 37.
γνώριμος. nobilis, clarus, celeber, spectabilis. 329, 1.
γόνυ] πρὸς τὰ γόνατα πίπτειν. 23, 2. ἱκέτιον κατίδησιν ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῦ Παυσανίου. 605, 1.
γράμμα] τὰ γράμματα τούτων, die Originale, Handschriften, Documente, Obligationsscheine darüber [the writing, contract, bond], ἐπίδειξιν. 901, ult. γράμματα, chartas in quibus perscriptæ essent rationes acceptorum et expensorum, ἀντὶ χρημάτων ἀποδείξεως. 906, 12. μόλις ποτ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ γράμματα. rationem gestæ tutelæ literis consignatam. 908, pen. ὑμεῖς μὲν οἴεσθε ταῦτα τὰ γράμματα καὶ τὴν στήλην εἶναί τι σεμνόν. hanc inscriptionem statuæ meæ insculptam. fr. 19, 28.
γραμματεῖον] φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι 897, 4.
γραφή] actio forensis in aliquem suscepta. οὔτε γὰρ συκοφαντῶν με γραφὰς ἐγράψατο. 45, ult.
γυμνασιαρχεῖν εἰς Προμήθεια. 699, 7. T.
γυναικοπῖτις. 12, ult. 139, 3. fragm. 33.
γυνή] διαθέσεως, ἣν ἐκείνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς. fr. 29, 33.
γυναισμός] ἴστε δὲ πάμψαντι τοῦ τείχους γυναισμός. fragm. 24, 5.

Δ.

δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἱλαχώς. 130, 3. ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεπολίσεν. 486, pen.
δαίς] δᾶδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου πανηλίου. 27, ult.
δάκτυλος] βᾶσι τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους. fragm. 6, 1.
δάμαρ] ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαζῶν. 33, 1.
δανείζειν] πολὺ μᾶλλον, ἃ ἂν δανείσηται, ἑαυτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἃ ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν. fr. 5, 15.
δανανᾶν χρήμασι. 863, 12. T. δανανώμενος τοσαύτας δαπάνας. 699, 2. ἐδανανῶμεν φιλίαν τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προστεττομένων. 769, ult. πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ δεδανάσμαι εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. 898, 2. τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δανανᾶσθαι δυναμένων. 914, 3.
δαρεικός, nummus aureus. 391, ult.
δασύς. locus obsitus arboribus. 266, 2. τὸν μὲν κόμην ψιλὸν, τὰς δὲ μασχάλας δασίας. fragm. 34.
δατητής] εἰς δατητῶν αἵρεσιν. ad divisorum electionem. fr. 7, 1.
Δεῖγμα] ἐκέμισαν αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα ἐν πλίνθ. fr. 31, 12.
δείδω] ἔδεισι. 523, 7. δείσας. 746, 2. δέδεικα. 587, 1. δειλαίτατος. 681, 3. ἐδεδοίκει. 416, 8. δεδείνευ. 259, ult. δεδώς. 147, 6. δεδιότος. 524, 1. ἐδεδίεσαν. 462, 1. Vid. pag. 113, not. T. οὐδεὶς ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου. nemo habuit, quod metueret. 90, 5. δεδεῖσθαι τὰ αὐτοκρατέσι. poenas facinorum exhorrescere. 214, ult.
δειλαῖος] πῶς οὐκ ἂν δειλαίτατος εἴην. 756, ult.
δειλία] οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. 371, 3.
δεῖν] τοσούτου δέον ἱκανὸς εἶναι λέγειν. 586, ult. τοσούτου δεῖ λαθεῖν τινας γεγονέναι. 46, ult. τοσούτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων. 139, 10. οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι. 394, ult. πολὺ γὰρ δεῖν ἔφη. 311, 9. Πλατωνὸς εἶναι πολλοῦ δεῖ. 736, 10. πολλοῦ δέον χάριν ἔχειν. 738, pen. v. not. 2. † δεῖσθαι. οὐδὲν δέομαι λέγειν. 25, 3. μικρῶν ἡγαλμάτων δεόμενοι. 108, 2. οὔτ' ἐκείνους δεήσειν χιλίων ταῦν. 106, ult. T. a) δεῖν, oportere, indigere, carere, desse. δεῖσθαι χρημάτων. 387, 1. Εὐάλκους γὰρ φάσκοντος ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι μᾶλλον, χρήματα ἔχοντες ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορεῦντες. 638, 5. ἡμῶν πρὶν καὶ δεηθῆναι, προκρίνασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς. 691, 1. σφόδρα οἶσθ' ὑμεῖνον. 913, 1. οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν τετραμισίων γενέσθαι, ὥστε — 845, 4. οὐδὲν δέομαι εἰσιέναι εἰς τὸ δικαστήριον. me haud juvare jure experiri. nulla me teneri cupiditate suscipiendæ actionis forensis. fr. 10. 18. b) vincire. διὰ τὸ ἀμφιδέας δεδέσθαι, scil. τὰς θύρας. fragm. 16. 9. συναράξαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα. fr. 30, 23.
δεινὸς καὶ ἀκριβής. 272, 4. εἰκότως δεινός. 10, ult. περὶ τούτου γὰρ δεινὸς εἶ. 349, 4. δεινὸν ἦν [periculosum, capitale erat] τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὸν ἐκφοβεῖν ἐλθεῖν. 438, 3. ἡ ὑπόληψις ἐλπὶς — ἐν οὕτω δεινῷ ἀπέστησε. ad finem tam lugubrem decidit. 617, 8. ἐγγὺς τῶν δεινῶν γέγονεσθαι. 72, pen.
δεινῶς διατεθῆναι τυραννίμενος. 150, 1.
δεισιφόρος. fragm. 36.
οἱ δέκα. decemviri, qui post triginta tyrannos Athenis, in urbe, ad breve tempus dominati sunt. 771, ult.
δεκαδοῦχος. decemvir. fr. 14, 15.
δεκάζειν] largitionibus corrumpere. ἐκ πεντακοσίων αὐτοὺς εἶναι δεδεκασμένους. 834, 3.
δεκάτη] ἔστι τῇ Θεῷ (Minervæ) τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι. 686, 5.
Δεκελειάθεν. 730, ult. 731, 4.
δένδρα] δένδρα τιμιᾶν (scil. agri Attici) καὶ πρὸς τὰ τοίχια προσβαλεῖν (Athenarum puta). 546, 1.
δεξιοῦσθαι ἀλλήλους. 100, 3. T.
δέος] τοῦ δέους ἀπαλλάξαντες. 75, pen. δέος πολλὰ καὶ κινδύνους ἐπιτιμήσας ὁ Θεὸς τοῖς ἀδικοῦσι. 217, pen. τὸ δέος τῶν κατηγόρων. metus ab accusatoribus. 681, 2. 683, pen.

δερμιστής. vermis. fragm. 16, 27. vel potius δερμηστής.

δεσμὸς] δεσμοῦ τιμήσασθαι. 221, ult.

δέχεσθαι] δεξαίμην. malim. 365, 1. οὐκ ἂν δεξαίμην (id est, ἀνασχοίμην) ἐβριζόμενον. non facile patiar. 703, 7. pro θέλειν aut προαιρεῖσθαι. 778, 3. 782, 7. ἀναγκάζεται ἡ ζωὴ εἰσαγγελίας δέχεσθαι. 861, 3.

δῆλος] δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι. 441, 3. ita fere ἄδηλος. τοὺς παῖδας ἀδήλους εἶναι ἐκτιθέντων τυγχάνουσιν ὄντες. 38, ult. T. οὕτω δῆλος ἦν, παῖς ὤν, οἵοις τις ἔσται. 528, ult.

δηλοῦν] περὶ ἐνὸς εἰπεῖν, περὶ ἁπάντων ἐδήλωσεν. 348, 9.

δημαγωγὸς] δημαγωγῶν ἀγαθῶν οὐκ ἔστι τὸ ὑμέτερον ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν. 812, 7.

δήμαρχος. pagi rector. fragm. 25, 28.

δημεύειν] εἰ ἐκρᾶτο σωζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα. 610, 7. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία. 635, pen. 861, 4.

δημηγορεῖν] βουλευσάμενοι παππᾶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγορεῦσι. 552, 14.

δημόσιος] ὑπὲρ τῶν δημοσίων. pro iis, quæ publicitus venum dabantur. fr. 16, 6.

δήμιος] carnifex. τῷ δημίῳ παρέδοσαν. 480, ult.

δημιουργός. artifex, faber artis cujusque. 754, 5.

δημοκρατικὸς] οὐδεὶς ἀνθρώπων φύσει οὕτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικός. 764, ult.

δῆμος] ἐν τῷ δήμῳ, in concione, κατέπαυεν τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα. 708, pen. οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις. in pagis vel municipiis. 882, 4.

δημόσιος. servus publicus. 836, ult.

δημοτεύεσθαι] ἱερὸν ἐκ δήμου δημοτεύοντο. quo e demo seu municipio se dictitaret oriundum. 729, pen. δημοτευόμενον Δεκελειῶθεν. 731, 5.

δημότης] municipalis. χρηστὸς ἀνὴρ περὶ τοὺς δημότας. 664, 5. 674, 5. 675, 3.

δημοτικὸς. reipublicæ studiosus. 684, 6. δημοτικώτερος. 674, ult. T. δημοτικώτατος ἡγεῖσθε τούτους, οἵτινες ὑμετέρων ὑμᾶς βούλονται. 777, 10.

διὰ] ὅσπερ διὰ χρόνου. 14, 10. δι' ἡμᾶς. a nobis. 264, 2. ἀπολέσαι παρεσκευάσαντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθούς. *if it had not been for some brave Men.* 423, ult. T. v. infra sub v. εἰ. Simile est illud Libanii T. I. p. 842, 16. ὡς, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀσκληπιὸν (subaudi ἐσώθην), ᾠχόμην. quasi de me actum foisset, nisi per Æsculapium stetisset, h. e. nisi Æsculapius intercedens me servasset.

διαβέλλειν] διαβεβλημένος. a mala fama in invidiam et contemptum adductus atque a priore potestate dejectus. 283, 7. διαβεβλῆσθαι opponitur τῷ εὐδεκιμεῖν. 303, 3. ὅστις ἐκείνου διαβέβληται τοιαῦτα ἐπιτηδεύων, ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτα ἐδίδασκε. 538, 3. τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις ἡγοῦμαι τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὑτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. 571, 1.

διαβιβάζειν navsí. 92, 5.

διαβολὴ πάντων ἐστὶ δεινότατον. 615, pen. οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν. offensionem. 621, 4. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία. 635, pen. τὰς τούτων (id est, τὰς περὶ τούτων) διαβολὰς ἀποδέχεσθαι. 768, ult.

διαγίγνεσθαι] χρόνου μεταξὺ διαγιγνομένου. interjecto, intercedente. 16, 4. μετὰ ταῦτα διεγένετο τέτταρες ἢ πέντε ἡμέραι. 25, pen. 151, 5.

διαγινώσκειν] pro simplici γινώσκειν, decernere, statuere, pronunciare. 160, 5. διαγινώσκειν περὶ τοῦ πράγματος. 280, 4. præsertim ubi de multitudine judicum usurpatur, cum in utramque partem disceptatur, unoquoque suam sententiam dicente. οἷ ἄριστα διαγνοῖεν περὶ σφῶν αὐτῶν. 664, 8. discernere. 752, 3.

διαγράφειν δίκην. irritam facere litem, debilitare. 593, 10. διαγράψασθαι. actionem expangere. fr. 26, 24.

διαδέχεσθαι] μᾶλλον τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρέδοσαν. 485, ult. τὸν διαδεξόμενον αὐτὴν οὕτω δύναμαι πτήσασθαι. qui eam artem a me doctus porro propaget. 743, ult.

διαδικασία. contentio in jure, præsertim privati cum republica, super bonis, quæ actor contendat per nefas esse publicata. 588, ult.

διαδικασμὸς] τὸ διαδικασμὸς ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι. peto, ut in hac mea cum republica contentione litem secundum me detis. 597, 5.

διαδύεσθαι] subterfugere, elabi, vel saltim conari erepere. τοῖς διαδυομένους τὰς λειτουργίας, qui malis artibus obtinent, ut elabantur e necessitatibus et veluti laqueis munerum præstandorum. 703, 8.

διάθεσις] idem quod διαθήκη, testamentum, dispositio testamentaria. ὡς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν. fr. 29, 31.

διαθήκην αὐτῷ ἀδοσι. 894, pen.

διαιρεῖν] distrahere, demoliri. διαιρεῖν τὸν τοιχῶν, scil. μηδέν. 451, 14, 453, 10. οἱ διαιρεθέντες τῶν βουλευτῶν. 459, 3.

διαιτᾶν τοῖς φίλοις ἐπιτρέπειν. 893, 10. fr. 10, ult. ibi enim διαιτᾶν est leg. non διαιτᾶσ.

διαιτᾶσθαι] habitare, commorari alique in loco, ubi rerum tuarum satagas. ἐγὼ μὲν ἄνω διητώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. 13, 4. ἐν Πειραιεῖ διητῶντο. 897, 7. πρὸς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι. de filiis

aliquid certi statuere. fragm. 13, 13. Sed vereor ne Taylor ita vertens erraverit, si nihil aliud, in *filiis* corte. volebat, aut certe debebat *filiabus* dare. Verum διαιτᾶσθαι videtur h. l. significare *glocari, verthan werden*, wie man eine Weibsperſon verthut, weg thut, an den Mann bringt. Aut μεθ' ὑμῶν διαιτᾶσθαι, vobiscum, inter vos versari. μετὰ τῶν ἱλεικόσων διαιτώμενος. habitans. fragm. 13, 80. ἐξ ἀγροῦ ὁπότ' ἦλθοι, παρ' ἡμῖν διητᾶτο. fr. 14, 12.

διατυτὶς] ἕως τὸν περὶ τῶν διαιτητῶν νόμον ἴθισθε. fr. 11, 1.

διακεῖσθαι] ὀλιγώρως. 6, 3. ἠλιθίως. 13, ult. οἰκείως. 43, 1. δεινῶς. 172, 10. ἀνοήτως. 355, 5. ἀδίκως καὶ παρανόμως πρὸς τοὺς ἄλλους. 551, 5. ἀνδρῶς, κακῶς. 571, 6. φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος. 585, 7. φιλοτιμότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ἡμᾶς. 607, ult. ὁμαλῶς ἡμοὶ διακειμένους. 745, 2. λίαν ἀστειῶς. 751, pen. λίαν ἀπόρως. 752, 5. χαλεπῶς. 797, 9. οὕτω διακεῖσθαι ὄρτι — 156, 10. 497, 10. ὅμως καὶ οὕτω διακείμενοι. *though in so deplorable a condition.* 430, 9. T. τούτῳ τῷ τρόπῳ διέκειτο πρὸς τοὺς πολίτας, inverse dictum pro τούτῳ τῷ τρόπῳ διέκειντο πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται. 500, pen. τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὶς τὰ θεῖα διακειμένοις. fr. 22, 9.

διακελεύεσθαι] hortari. διεκελεύσαντο τοῖς ῥήτορσι διαμένειν. 779, ult.

διακλίνειν τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν. in defensione sui statum causæ ita conturbare, aliena admiscendo, ut reus ad accusationis capita caveat accedere, sed ea sedulo devitet atque dissimulet, studeatque memoriam criminum sibi objectorum animis auditorum et judicum eripere. 788, 3.

διακονῆν. de ancilla a pedibus, quæ adhibeatur allegationibus, e. c. ut in forum eat obsonatum. 18, ult.

διακωδωνίζειν] διακωδωνισθέντες. explorati. fr. 37.

διακωλύειν μὴ σώζεσθαι (id est, ὥστε μὴ σώζ.) 696, pen.

διαλαμβάνειν] inter se comparare, ut consules Rom. provincias olim comparabant, h. e. partiri, aut sortiri. τὰς οἰκίας. 387, ult. διαλαμβάνειν τοὺς νόμους ταύτῃ. sic administrare, versare, exercere, dispensare. 520, 8.

διαλέγεσθαι] οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ ὡς ἀληθείᾳ διελέγετο. 499, 1. μικρὸν διαλεγόμενοι. submisse aut panca loquentes in sermonibus. 584, 2. διαλεγόμενοι de oratione forensi. 584, 2. v. not. postroma hæc ex indice Taylori repetii.

διαλύειν] διαλελυμένος φανερῶς περὶ τούτων. reconciliatus in gratiam, vetustis simultatibus amica compositione obliteratis. 166, 1.

διαμαρτύρεσθαι] διεμαρτυρόμην μὴ Πλαταιεῖς εἶναι. agebatur in eum παραμαρτυρία, cum esset, qui actioni obnunciaret, negans eum Platæensem esse. 736, pen.

διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ δικαίου ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων. 71, ult. conf. 76, 11. περὶ τούτου. 164, 1. 890, 3.

διαμεμισηκέναι. 738, 1.

διανέμειν τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις, 228, 4. τοῖς φαύλοις, οὐ πτοούμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβών. 638, 2. ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα διαμοιῶνται, ὥσπερ καὶ τἆλλα. inter se dividunt, nihil eorum ad vos pervenire sinunt. 704, 11.

διάνοια ἀνθρώπων. 93, 1. ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν. 742, 1. διάνοια ζωῆς. 115, 5. τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ νέους ταῖς διανοίαις χρημένους. 752, ult. τὴν διάνοιαν ἴσχειν (id est, διανοοῦντο). fr. 22, 3.

διαπλεῖν. 394, 12.

διαπράττεσθαι κατὰ τοὺς νόμους περὶ αὐτῶν. 148, 4. lege agere. μέγα τι ἂν διαπράξασθαι. consecuturum. 477, 8. 579, pen. οὐ μόνον τοῦτο διαπράττεσθαι. *make for him.* 511, pen. id quod in superioribus erat συμπράττειν. v. συμπρ. T. διαπράττεσθαι βίᾳ. 38, 3. πάντων διαπεπραγμένων. re jam peracta. 42, 9. διεπραξάμην λαθών. 273, 3. τὰ ὑφάσματα σφῶν αὐτῶν διαπράττονταί τινες, ὄντες ἐργάται τῷ ῥήτορι, προγραφῶναι εἰς τὴν στήλην. 492, ult. 849, 9. οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἴσχον. verum tamen ipsis in mentem nunquam venerat, ut laborarent sese miseros reddere. fr. 22, 3.

διαρωάξειν. 640, 1.

διαρρήδην εἰρῆται. 32, ult.

διάρχειν] διῆρξε. ad finem gessi magistratum. fr. 25, 12.

διασκάπτειν τὰ τείχη. 453, 11. T.

διασώζειν] διασώζεσθαι δέξει. 124, 4. διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται. fr. 18, 8.

διατειχίζειν] διατειχίζοντων τὸν Ἰσθμόν. 106, 5.

διατιθέναι] διατίθεσθαι ἀνοητότερον πρὸς τὸ μειράκιον. 136, pen. δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. 150, 1. εἰ δικαία ἡμᾶς ἀνέῳξε, ὥσπερ διέθηκεν. 452, 4. 611, 8. † testamento dare, legare. 469, 8. et fors. 640, ult. v. not. 96. et cl. Markland ad locum. T. διατεθέντες (id est, διακείμενοι) οὕτω παρανόμως καὶ βιαίως. 334, ult.

διατρίβειν] τῶν ναυτῶν ὅσοι περὶ πίσσαν ἢ πίτυς ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται. 577, 11.

διατρίβειν παρὰ Δυσιμάχῳ. 142, 16. ὀλίγον χρόνον διατρίψαντες. 143, 4. T.

διαφέρειν] τούτοις μεγάλα τὰ διαφέροντά ἐστιν ὧν τι πράττειν τὸν πόλιν, καὶ ἀσυντελῆ. *to them great is the difference.*

872, 1. v. 892, 1. T. διαφέρειν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνδρῶν. animis præstare sexui virili. 57, 3. ἀπὸ τῶν σολὺ διαφερόντων ἢ καλῶν ἢ καιῶν, a fascinoribus utramvis in partem insignibus, ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς πεισαντας γιγνώσκεσθαι. 200, 3. διαφέρει πλεῖστον τῇ γνώμῃ τῶν ἄλλων. 202, 1. διαφέρεσθαι περὶ τῶν ὀνομάτων. 348, 4. ἵνα μὴ περὶ τιμῆς διαφερώμεθα. ne de pretio secum contendere-mus. 722, 5.

διαφερόντως. diverso modo. 882, ult.

διαφεύγειν ἀνδρώπους. 30, 1. τοὺς ἐν τῷ σολέμῳ κινδύνους. 129, pen. διέφυγον τὸν θάνατον. 444, 15.

διαφθείρειν γυναῖκα. pudicitiam ejus violare. 6, ult. 20, 1. 42, 6. 489, 3. T. τὰς ψυχὰς τῶν γυναικῶν, ὥστε οἰκειοτέρας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας, ἢ τοῖς ἀνδράσι. 38, 5. θεῶν τις τὴν αὐτοῦ γνώμην διέφθειρεν. 221, 3. περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον, ὡς περὶ στήλην, διαφθείρονται. evertant, aut navigium, ut nautæ, aut currum, ut aurigæ, circa hunc scopulum, aut circa hanc metam, collatores τῶν ἐράνων, quippe quibus contributiones ipsorum a debitore haud repensantur. fr. 5, 9.

διαφορὰ] contentio. οὐ περὶ σολιτείας αὐτοῖς ἐστὶν αἱ διαφοραί, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων. 767, 5.

διάφορος τοῖς οἰκείοις. at variance with his *Relations*, 552, 8. T. διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν. contendentes mecum de jure possessionis bonorum meorum. 276, ult.

διαφυλάττειν. 94, pen.

διαχειρίζειν. 328, 2. διεχείρισε τὰ τῆς σόλεως σάντα. 651, 2. χρήματα. 758, 5. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεισαι περὶ ὧν οὐδεὶς αὐτῷ σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχείριζεν. 909, 8. διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν. fragm. 18, 11.

διαψηφίζεσθαι. 787, 4. T.

διαψήφισις] ῥᾳδίαν ὑμῖν περὶ αὐτοῦ τὴν διαψήφισιν ποιήσει. 405, 11. T.

διδάσκειν] διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐσωφρονεῖν. 535, 1.

διδάσκαλος διστυτάτων ἔργων. 433, ult.

διδόναι τὸν ψῆφον. 559, 3. T. τῶν ἑαυτοῦ. de suo largiri. 113, ult. διδόναι, ut Latinorum *largiri*, pro concedere, atque assumere tantisper pro vero, de quo dubites, aut quod neges reapse verum esse. 170, 3. ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας, offerente, spondente me traditurum, οὓς φησὶ παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἠθέλησε. 294, 5.

διέρχεσθαι] διελθεῖν ἔδει με τρεῖς Ὑρας. 394, 6.

δικάζειν] δικάζεσθαι de oratore, postulare. οὐδενὶ οὔτε δίκην ἐδικασάμεθα. 384, 12. δικάζεσθαι κακηγορίας. postulare aliquem convicii. 344, 7. 367, pen. 46, 1. 353, ult. ἰδικαζόμην τῆς οἰκίας τοῖς ἔχουσι. 593, 9. de judice. φόνου δίκας δικάζεσθαι. 351, 1. T. qui in hoc postremo loco lapsus est. non ibi δικάζονται ad judices referuntur, sed ad partes inter se contendentes. Θέσει κακηγορίας ἐδικάσω. 353, ult. 367, pen. αἰσχρὰς δίκας δεδίκασμαι. turpium criminum me reum esse factum. 706, 9. δικασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους. fragm. 13, 26. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἣν καὶ νομοθετοῦντας. fragm. 36.

δικαιολογεῖσθαι. jure repetere. fragm. 15, 5.

δίκαιος ὠφελεῖσθαι. 870, 8. οὔτ' ὠφέλιμ, οὔτ' ἐκτῖσαι δίκαιός εἰμι. 325, 8. 674, 8. 690, 6. T. τὰ δίκαια βεσθεῖν. 186, 5. οὐ δίκαιος διὰ τοῦτό ἐστι βλάπτεσθαι. non ideo meretur noxia affici. 674, 8. πολλῷ δικαιότεροί ἐστε τούτοις χαρίζεσθαι, ἢν πειθέσθε. vos multo magis decet. 694, 7. δικαιός εἰμι (nisi potius σὺ leg. est in secunda persona) μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' ἅπαντα εἰπεῖν. fragm. 10, 23.

δικαίωσις] idem quod δίκαιον, titulus juris quo causam tuam confirmes. ἵνα πλείονας νόμους καὶ ἄλλας δικαιώσεις παρασχήσομαι. 325, 2.

δικαιοσύνη] περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους. fragm. 4, 15.

δικαστήριον παρὰ τοὺς νόμους πληρωθῆναι ἀδύνατον. 790, pen. ἐγγὺς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην οὐδεπώποτε. 656, 8.

δικαστὴς] περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην τοιούτους ὑμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἷοί περ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἶητε τοιαῦτα πεπονθότες. 2, ult. μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι. 520, 3.

δίκη, γραφὴ, εἰσαγγελία. 577, 16. ὅσας ἡ δίκας ἰδίας συνοφαντῶν ἰδικάζετο, ἡ γραφὰς ὅσας ἐγράψατο, ἢ ἀπογραφὰς ἀπήγαγεν. 488, 5. δίκην λαβεῖν. pœnas sumere. 31, 8. παρ' ἐμοῦ. 184, pen. ἑτέρου. 207, 6. τῇ τῶν τεθνεώτων ἀρετῇ. 407, 2. δίκην ἔχειν. 59, ult. δοῦναι. 160, 2. et passim. τοῖς θεοῖς. 205, 2. δίκας δίδοναι. 797, 2. δίκην ἀσεβείας παρ' ἑτέρου λαβεῖν. 207, 6. T. ταῖς γραφαῖς, causis publicis, opponuntur αἱ δίκαι, causæ privatæ. 46, 1. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίζεσθαι. 147, 6. οὐ μόνον παρ' ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς διδόναι δίκην. 205, 2. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλέα. apud regem sacrorum de sacris violatis aliquem postulare. 206, 2. δίκαι εἰσὶ ὅσαι ἐν τῷ σολέμῳ. 590, 8. ὅτι πρῶτον αἱ ἀστικαὶ δίκαι ἰδικάζοντο. 590, 10, δίκην δίδωσι. non, ut alias, significat, pœnas dat, sed judicio se sistit, discrimen judicii subit. 669, 7. δίκην οὗτος ὑμῖν δίδωσιν. hic sui vobis facit copiam, ut, si velitis, pœnas de se sumatis. 684, 2. ἀντιγράφεσθαι δίκην μὴ εἰσαγόμενον εἶναι. 732, 7. ἀντωμοσία τῆς δίκης.

736, 13. ἐκτίνειν τὸν δίκην. solvere multam a judicibus irrogatam. 737, 2. ἔχ9εραι, οὐ δίκην, παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. odium eorum initis, non pœnas sumitis. 816, 3.

διακεῖν ἀκριβῶς πάντα. 11, 1.

διαίτησις] expensio sumptuum in res necessarias emptu, aut effectu, administratio fisci publici. ὅταν ἔχῃ χρήματα ἰκανὰ εἰς διαίτησιν. 861, 2.

διαιτίζειν et διαίτισις de migratione. ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ διαιτίζετο εἰς τὸν Φαίδρου οἶκίαν. 902, 1. T. cum domicilium illinc huc transferret.

διαίτισις. emigratio e vetusto domicilio, et in aliud novum immigratio. 901, ult.

διάμνυσθαι] dejerare, pro simplici ὀμνύναι jurare. διόμνυσθαι μέγαν καὶ σεμνὸν ὅρκον. 134, 2. 147, 16. 169, pen. διωμόσατο τὸν φεύγοντα ὡς ἀπίστειεν. asseveravit jurejurando, cædem a reo commissam esse. 353, 2.

Διονύσια] ἀρχὴν ἐστημένον εἰς τὰ Διονύσια. 906, 2.

διορίζειν] διωρισμένον (absolute et impersonaliter). cum præscriptum et præfinitum ipsi esset. 840, ult.

διορύσσειν τὸν Ἄθω. 94, 3.

διοχλεῖν. 200, ult. T.

διπλασιάζειν] alterum tantum lucri facere, atque impenderis. ἐπεὶ δ' ἐσώθη, salva e peregrinatione in portum rediit navis, καὶ διπλασίασεν, duplum retulit, h. e. negotiatio tam fuit fructuosa, ut centenæ minæ sumptus ducentenas lucri pepererint. 908, 9.

διπλάσιος] διπλάσια ἢ νῦν ἐστι. 654, 11. T.

διπλοῦς] οἰκίδιον διπλοῦν. domuncula duarum contignationum. 12, 2.

δὶς] οἳ οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀπογεγραμμένων δὶς ἀποθανόντες δίκην δοῦναι δύναιντ' ἂν. 408, 3.

δισχίλιοι] ἐν δισχιλίαις ὁ δῆμος ἐψηφίζετο. judicium illud populi constabat bis mille viris. 466, antep.

διώκειν] ἔτυπτον καὶ ἐδίωκον καὶ καταλαβὼν ζίφ ἄγειν ἐζήτουν. 155, 12. † διώκειν — φεύγειν. 557, ult. διώκειν κακηγορίας. 150, 2. 155, 12. 374, 4. T. καὶ φεύγειν δίκας, καὶ μὴ οὔσας διώκειν. et accusari, et actiones irritas atque illegitimas suscipere. 893, ult.

διωμοσία. 351, 2.

δοκεῖν] εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ. si vincar in culpa fuisse. v. p. 136, not. 6. οἱ δοκοῦντες ἀδικεῖν, ἐξητημένοι εἰσὶν, οἱ δ' ἠδικηκότες οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. 677, ult. 835, 2. μαρτύρων ἀπορίαν οὐκ ἔσεσθαί μοι δοκῶ. 339, 1. T. δέδακται κατα9ηφίζεσθαι. 830, 5.

δοκιμάζειν. 524, 7. et alibi. T.

δοκιμασία] ἐν ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον πάντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι. 576, 8.

δόξαν ἐναντίαν τῆς πρωτίας λαζοῦσαι. 58, 3. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης, opinionis, τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα. 636, 3. τὸ μὲν ἡμῶν γένος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ γνωρίζεσθαι τὴν ἀρχὴν λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ τὴν δόξαν ἔσχεν. fragm. 19, 2.

δοξάζειν. fragm. 38, 3.

δουλεία] οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας (pœna, ἵν' αὐτοὶ ἐδούλευον) ὑμῖν μεταδοῦναι ἐξέσται. ne servitutis quidem suæ vos sinebant participes esse. 787, 7.

δουλεύειν] μικρῶν ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἐδούλευσαν. 445, 7. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἐκινδυνεύετε. 886, 9.

δοῦλος elliptice abest. 487, 5.

δραπάζειν verbum obsoletum pro ἀποδιδράσκειν, auffugere. 359, 6.

δραχμὴ] ὅσας ἄξιος ἦν πληγὰς λαβεῖν, τοσούτας εἴληφε δραχμάς. fragm. 36.

δύειν] ἥλιου δυδύντος. 26, 3.

δύναμις] δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων δίφρος, ποιεῖ δὲ πάντων πρῶτος ἦν. 547, ult.

δύνασθαι χρήμασι. 248, pen. σώματι. 371, ult. τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων. 742, ult. T. ἐλαττοῦσθαι οὐ δυνάμενοι. tantum a se impetrare non valentes, ut æquo animo paterentur jura et commoda sua minui. 119, ult.

δυναστεία] tyrannis. τὰς παρὰ σφίσι δυναστείας ἐκβαλόντας. 77, 4.

δύσερως. 171, ult. nisi leg. est δύσερις aut δύσηρις. v. not. 21. T. Fallitur vir doctus. bene habet vulgata, significans, misere, infelicitor, stolide amantem.

δυσκολαίνειν] τὸ παιδίον ἐδυσκόλαινεν. 14, 4. T. de puerulo mali moris, querulo et clamoso.

δυστυχεῖν] τὰ ὑφ' ἑτέρων δυστυχηθέντα. 124, 7. T. περὶς μὲν τὸν πόλιν δεδυστύχηκεν. in rep. gerenda infeliciter versati sunt. 550, 9.

δυστύχημα] τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα δεῖ τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτεθεύμασιν ἰᾶσθαι. 741, pen. πάντας τοὺς τι ἔχοντας δυστύχημα τοιοῦτον. 746, 4. οὐδεὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα γίγνεται. 875, 8. οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγένετο. 882, 2.

δυστυχία] τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὰν εἶναι τῶν περὶς αὐτοὺς πραγμάτων. 832, 13. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐπολέσαν. 875, 9.

δωμάτιον. cubiculum. 20, 6. T. 28, 3. 29, pen. 389, ult. τὰ ἐν τῷ δωματίῳ. quicquid uxor in cubiculo haberet mundi et supellectilis. 896, 2.

δωρεὰ] quæ fragmenta supersunt orationis Lysiacæ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς, de honoribus Iphicrati extra ordinem decretis, ea leguntur in fragm. p. 18. et 19. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνοις ψηφισθείσας ἴλαβε. fragm. 18, 29.

δωρεάν. gratis. 263, 6.

δωροδοκεῖν] εἰ δωροδοκῶν ἐπὶ τῷ τῆς φυλακῆς καιρῷ. 709, 8. ἵνα ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν. 775, 1. συγγνώμην τοῖς δωροδοκοῦσι καὶ πλέοντυσιν ἔχειν. 818, 7. 823, 2. 830, 4. 833, 2.

δῶσι] δώσων (subaudi ἵππα ληφθέντων) ἐκρίθησαν. largitionum rei facti sunt. 808, ult.

δωροξενία. corruptio judicum in causa peregrinitatis. fragm. 20, 25.

E.

ἐὰν pro ἂν simplici. 753, 7.

ἐᾷν χαίρειν. 41, ult. T.

ἑαυτοὺς in secunda persona, h. e. pro ὑμᾶς αὐτούς. 302, 1. T.

ἑβδομεύεσθαι] ἑβδομευομένου. septem dies nato. fragm. 10, 1.

ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονῶν διαφθείας. fr. 5, 17.

ἔγγυας] ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμένον ἐγγαίους (nam sic leg. videtur, non ἐγγύους, ut vulgati dant.) ἐπὶ τόκῳ. sub pacto fœnoris terrestris datas, h. e. ut fœnus earum daretur idem, quod de fundis oppigneratis datur. 902, 3. τοὺς ἐκπιτρόπους τοῖς ἐφετοῖς ἔγγυον τὴν οὐσίαν καθιστάναι· οὗτος δὲ πιστικοὺς ὑμᾶς ἀποφαίνει. totam nostram substantiam negotiationi maritimæ credidit, et incertis maris ac tempestatum tradidit. fr. 37.

ἐγγίνεται ζῆλος. innascitur, exsistit. 117, pen.

ἐγγράφειν] τοὺς μὲν (scil. τῶν νόμων) ἐνέγραφε (scil. ἐν ταῖς στήλαις, quamquam alii ἀνέγραφε legi malunt, ut usitatius), τοὺς δ' ἐξέλιπε. 839, 2. Recurrit ἐγγράφειν hoc sensu p. 842, 3. et 7. εἰς τὸν λόγον ἐγγράφειν. 908, 13.

ἐγγυᾶσθαι. 625, ult. ἐγγυῶντο καὶ ὁμολόγουν παρέξειν. 459, ult. quid inter se distent ἐγγυᾶν et ἐγγυᾶσθαι v. Lect. Lys. cap. IX. ἐγγυασάμενοι παρέξειν. 734, 6. T.

ἐγγυθήκη] περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι. non adeo sollicite armarium repetissem. fr. 15, 5.

ἔγγυος v. sub ἔγγυος.

ἐγγὺς τῶν δεινῶν γενόμενοι. 72, pen. ἐγγὺς ὄντων ἀπάντων τῶν δεινῶν. 101, 1.

ἐγγύτατος] ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου πανταλοῦ. 27, ult.

ἐγκαλεῖν] οὐδὲν μοι πώποτ' ἐγκαλέσειν οὐδείς. 147.

ἐγκαλεῖν ἀργύριον. apud judicem de pecunia queri per nefas detenta et denegata. 149, 6.

ἐγκατεστῶσι (de tyrannis in rep. exsistentibus). 116, 4.

ἔγκλημα] ἐγκλημάτων μικρῶν δεῖσθαι. 108, 2. τίνος ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος, quæ mea ad vos offensione, pro τίνος ὑμῖν ὄντος κατ' ἐμοῦ ἐγκλήματος, ecquid querimini de me? quam ob culpam? 367, 2.

ἐγχειρίδιον] ἐγχειριδίῳ πλίττειν. 170, 10.

ἐγχωρεῖν] ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ, permittat, sinat, ἄλλῳ, alium regem sacrorum, ἀποκληρῶσαι. 790, 8.

ἐγὼ] παρ' ἐμοί, id est, εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 141, 1. οἰκαδὲ ἐς ἐμέ. 27, 1.

ἐθελοντής. 829, 5. 831, 10. T.

ἐθέλω potius quam θέλω. unde ἠθέλησα passim. quam formam sequitur ἠδύνατο.' T.

εἰδέναι] δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ποιεῖν ἐπίστασθαι τὴν βουλήν. 713, 4.

εἴ τις δίκαιον καθέστηκε πᾶσιν ἀνθρώποις. 875, ult.

εἰ quasi interrogative. 501, 2. T. ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν. εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθούς. 423, ult. v. διά. tota dictio plena foret hæc: καὶ ἀπώλεσαν ἂν αὐτὴν, εἰ μὴ τοῦτο ἐκωλύθη γενέσθαι. nisi per viros bonos stetisset. εἰ iteratum. 653, ult. collata cum 654, 1. et 3. εἰ καταφρόνησαν ὑμῶν. etiamsi contemptum vestri ipsis ignoscatis. 333, 1.

εἰδέναι χάριν. 86, 4. ut Galli, *scavoir gré*. εἰδέναι χάριν τῶν ἀγαθῶν. 233, 6. 826, 13. εἰδέναι περί. 535, 12. εἰδῶσι περίφασιν τῆς ἐχθρᾶς. 328, 6. vox paulo insolentior. T. ἡγούμενοι εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ἀφελεῖν τοὺς φίλους καὶ εἰ μεθ' ἡδονῆς μέλλοι εἴσεσθαι. 659, 6.

εἰκάζειν ἔχω πολλαχόθεν τεκμαιρόμενος. 217, 2.

εἴκειν τοῖς τύχαις. 601, 9.

εἰκῇ καὶ ἀλογίστως. 272, 5.

εἰκός. verisimile. 148, 17. id quod decet. ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων. 151, 9. T.

εἰκοσίμνους ἅρπας. viginti minarum. fragm. 11, 28.

εἰκὼν] περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος. orationis Lysiacæ fragmenta v. in fr. 18. et 19.

εἶναι] τὸν' ἐκεῖνον εἶναι. quantum in eo erat. 481, ult. 825, ult. χρῆσαι δ, τι ἐν ἀργύριον, id est παρεῖν, vel ὑπάρχει. commodato dare sibi, quicquid esset pecuniæ paratæ. 626, 4.

εἰπεῖν] præcipere, imperare, edicere, de legibus. διαρρήδην εἴρηται. 32, ult. εἰπεῖν, oratione soluta dicere, ποιεῖν, carmine. 51, ult. εἰπὼν, cum fratrem hac de re admonuisset, eumque oratione permovisset, ut consentiret, atque fieri sineret. 626, 2.

εἰς] ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν. in remp., in reip. commoditatem. 660, 11. εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα. spent in your service, 703, 9. εἰς τοιοῦτον καιρόν. at such a time, as that. 573, 3. εἰς χρήματα. in regard to his money. 659, pen. et modo οὐ μόνον εἰς δίκην, ἀλλὰ καὶ εἰς χρημάτων λῆψιν τελεῖ. v. περὶ et πρός. πρόδυμος εἰς τὴν πόλιν. 690, 3. et ult. 693, 4. ἀπέπεμψαν ἐπέλευσιν εἰς πέρατας ἐν τῶν πολιτῶν. 500, 6. T. εἰς ὑμᾶς ἐποιησάμεθα. 156, 4. εἰς τοσοῦτον ἥκομεν. eo res re-

diit, decidit nostra. 812, 10. εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ pro ἐπιτρόπῳ τῶν παίδων. 894, pen.
εἷς] unus. ἐν λόγῳ. ut omnia verbo complectar. 467, 12.
εἰσαγγελία] ἀναγκάζεται ἡ βουλὴ εἰσαγγελίας δέχεσθαι καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν. 861, 3.
εἰσαγγέλλειν. de ancilla amasium herse commendante, adventus ejus intro nuntiante, introducente, congressus conciliante. 23, pen. Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσάγγειλεν, ἀποβεβληκότα τὰ ὅπλα, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, δημηγορεῖν. L. actionem εἰσαγγελίας dictam adversus Th. instituit, eo titulo, quod Th. tametsi abjiciendo scuto infamiam sibi contraxisset, atque jus fori adeundi amisisset, tamen auderet in concione cum populo agere. Locus ille bene habet, a virisque doctis præter rem est sollicitatus. 342, ult.
εἰσάγειν δίκας. 560, 5. ὅσα ἔτη γεγοὼς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη. 837, 2. εἰς τὸ δικαστήριον. 840, 3. T.
εἰσαγώγιμος] ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι. 732, 8. occurrebat mihi exceptione fori non competentis.
εἰσαρπάζειν] οὐκ εἰσαρπασθεὶς (scil. εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν) ἐκ τῆς ὁδοῦ. 29, 3. 143, 1.
εἰσβαίνειν εἰς ναῦς. 94, 9. ἐμβαίνειν. 96, pen. v. 103, not. 20. T.
εἰσηγεῖσθαι] τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὃς οὐκ ἂν, βουλόμενος πονηρὸς εἶναι, εἰσηγήσαιτο τοῖς πολεμίοις ἃ χρὴ καταλαβεῖν. 547, 1.
εἰσιέναι] εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 7, 2. 163, 4. πάντα μοι εἰς τὴν γυμνὴν εἰήσει. 20, 5. 22, 1. εἰσιέναι νύκτωρ ἐπὶ γυναῖκας ἐλευθέρας. 148, 8. T. οὐδὲν διόμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι. fragm, 10, 18. ὅστε μηδένα γνῶναι τῶν εἰσιόντων, qui nos convenirent, domum nostram frequentarent, ὑμῶν ἐκέκτητο τὴν οὐσίαν. fragm. 32, 24.
εἴσοδος] εἴσοδα. clandestini et furtivi introitus mœchi ad adulteram. 23, ult.
εἰσπλεῖν] εἰσέπλευσε Λύσανδρος εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας. 466, 9. δέξετε ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλέουσιν (scil. εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας, vel εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον). 723, 9.
εἰσπνικτός. fragm. 23, 1.
εἰσπράττεσθαι ἀργύριον. exigere. 539, 1. 593, 1. T.
εἰσφέρειν] οὐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ. non contribuit ei de suo. 674, 6.
εἰσφορᾶν] εἰσφοιτᾶσαι αἱ κύνες. fragm. 23, 16.
εἰσφορὰ] εἰσφορὰς μεγάλας εἰσενηνόχασιν. 603, 2.
εἶτα iteratum. 654, 1. et 2.
ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθεῖν. 58, 5. ἐκ τῆς μάχης ῥᾴδιον γνῶναι. 154, 3. ἐκ μιᾶς μαχόμενοι. 160, 6. ἐκ παιδικῶν, ἐκ λοιδορίας. ibid. ἐκ τῶν κινδυνεύων βουλόντων ὑμεῖς ὠφελεῖσθε. 583, 4. ἐκ παντὸς τρόπου. by all Means. 570, pen. οὐδέποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐξεστρατεύσατο. 244, 2. ἐκ τῶν παρόντων. in the present Circumstances. 389, 5. ἐκ τοῦ σοῦ λόγου. secundum tuam orationem, quantam tuam orationem audio. πλούσιος ἐκ πάντος. 7, ult. ἐκ βελτίονων. of a better family. 367, 4. δοῦλος καὶ ἐκ δούλων. 487, 5. ἐκ γειτόνων ἀνάψασθαι. in the Neighbourhood. 15, 3. v. Suid. h. v. Lycurgus contra Leocratem, p. 150, ed. Stephan. ἐς γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. Lucianus Icaromenippo. σπένει ὧρὸς Διὸς εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ τὰ δέγματα, καὶ μὰ πάνυ διεστῶτα. T. ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λόγειν. intra paucos dies, post apparatum ad dicendum pauciorum dierum spatio ad meditandum et commentandum concesso. 50, 4. ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι. aliqua de re dicendi, et aliquid agendi partes alicui mandare paulo ante, quam dies veniat illa, qua illa oratio habenda aut illa res gerenda sit. 50, 8. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως καλῶς ἀγωνίσασθαι. 147, 7. ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει. 434, 14. μνάμων τῶν ἐκ τῶν κινδύνων ἕδρας καταλείφων. 87, 3. ἐκ τῆς ὁδοῦ ἴχνος βίᾳ. media de via correptum. 155, 2.
ἑκάτερος] ἐκείμεσθα τῷ υἱεῖ οὐδὲ δίκα τάλαντα ἑκατέρῳ. 648, 1. ἕκαστα δυοῖν ἀδελφοῖν λ δραχμὰς ἑκατέρῳ. 579, 5. T. ἐξέδοσαν δύο ἀδελφὰς, ἑκατὸν ἑκάτερα τριάκοντα μνᾶς. unicuique seorsum. 577, 2. πρὸς ἑκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα. 98, 4.
ἐκκάλλειν ἐκ τῆς πόλεως. τὰς θύρας. 148, 7. id quod supra ἐκκόπτειν. T. v. etiam fr. 16, 8. τοὺς παῖδας ἑαυτογχάνοντας βαβλὸν ἐκβεβλημένον. 902, 1. ἐκβάλλειν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῶν, ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδήτους. 903, 4. et 12. fr. 30, 22.
ἐκβήσεσθαι] datum esse. μάναις ἐκείναις οὐκ ἐξεγένετο. solis illis negatum erat. 58, 5.
ἐκδιδόναι] ἐκδίδοσθαι μελλούσας, nuptui elocari, πολλὰν θυγατέρας ἐκέλευσαν. 397, 2. 897, 10. ἐξέδοσαν τὰς ἀδελφὰς ἑαυτοῦ τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ. 577, 2. ναυτικὰ ἐκδεδομένα, in fœnus nauticam elocata, ἑκατὸν τάλαντα. 895, 1. ἐκπεμψάσαι αὐτὸν βουλόμενος ἐξέδοσαν εἰς τὸ χαλκεῖον. eam misit ad fabrum ferarium. fr. 15, 7.
ἐκδικάζειν] λαχόντες (δικασταὶ) οὐκ ἐξεδίκασαν. 593, 12. T. Imo vero οἱ ναυτοδίκαι, judicium vel tribunal disceptandis causis nauticis et mercatoriis consecratum litem hanc non disceptavit.
ἐκεῖνος interdum ad propius referitur, οὗτος ad remotius. 574, ult.
ἐκκλησία] ἐκκλησίας μὴ ἐνδεῦν. 139, antep.

151, 2.

ἐκπερόττεσθαι] ἐκπερόττεσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν. 163, 1. ἐκ τῆς πόλεως. 406, 5. ἐκ τοῦ ἄστεος. 776, 5. Si valeat nostra emendatio. T. 444, 4. ἐκπεπυττόμενοι παντα χῆ. 444, 17. 776, 5. 873, 4.

ἐκπλήττειν] τοὺς ἀδικοῦντας οἱ κατήγοροι ἐκπλήττουσιν ἀργύριον λαβόντες. 669, 8.

ἐκπλησιάζειν] concionibus populi interesse. ἐκπλησιάζοντι (in imperfecto) ἢν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας. 480, 11. τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκπλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέβοτε. 787, 11.

ἐκπίπτειν Δύρας. effringere. 139, 2. v. κόπτειν. μορίας. exscindere. 266, 3. συκοφαντίας. 820, 4. T.

ἐκλαμβάνειν. accipere, intelligere, interpretari. 354, ult.

ἐκλήγειν. 311, 1. ἐκλήγεσθαι τὸν κάλλιστον θάνατον. 130, 8.

ἐκλείπειν πόλιν, πατρίδα. 103, pen. 97, pen. βίον. 330, 1. T. pro ἐκλείπειν. ἐκλελοίπασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις. 312, 10.

ἐκλογεῖς] περὶς τοὺς ἐκλογίας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀναγραφόμεθα. fr. 10, 1.

ἐκμισθοῦν. elocare mercede annua. 263, 8.

ἐκούσιος] οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἑκούσιον δυστύχημα γίγνεται. 875, 7.

ἐκπέμπειν] ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὸν βουλήν. immittant sensui. 456, 6. ἐξέπεμψε τὴν αὐτοῦ γυναῖκα. repudiavit, e manu domoque sua remisit. 541, pen. ἐξέπεμψεν ἡμᾶς ὁ πατὴρ ὡς Σάτυρον ἐν τῷ Πόντῳ. 572, 1.

ἐκπενδᾶν] ἐκπενδῶσι ὑφ' ἡμᾶς. 143, 5.

ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πατρίδος. exsulare. 163, 8. et absolute ὑπὸ τούτου. by his Means. 497, 4. ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτειν. 608, ult. ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, scil. τῶν πατρῴων. schändlich um das ihrige gebracht [miserably reduced in their circumstances]. 898, 8. μὴ φθαρῆδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. fragm. 4, 10.

ἐκπλεῖν ἐκ τῆς πόλεως. 151, antep. ἐκπλεύσας (scil. ἐκ τοῦ Πόντου) τὰς ναῦς συνεκλᾶφθαι. 721, pen. ἐκπλεύσαντες κοινῇ εἰς Ἑλλήσποντον. fr. 7, 17.

ἐκποδὼν τούτους ἀμωσγέπως ποιήσασθαι ἐβούλοντο. 450, ult. ἐκποδὼν ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον ἐβόων. 460, pen.

ἐκπωτοῖ. sufficit. fr. 12, 3.

ἐκπορεῖν] ἂν οἰκίας ἐξεκρέθησαν. 435, 8.

ἐκχωρίσασθαι] ἐκχωρίσαντι τοὺς κατηγόρους. accusatores ubi placarant, atque silentio obligarant largitionibus. 678, 2. μέρος τῶν ἀδικημάτων (furtorum) τὸν κύριον ἐξεχώρισαν. redimere, h. e. avertere, soliti sunt. 810, ult.

ἐκστρατεύειν. expeditionem militarem extra patriam suscipere. 57, ult.

ἐκτέμνειν] οἱ δ' οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ σκέλη. 277, pen.

ἐκτέμνειν τὸν ἕλων (pro ναυπηγῶν). muletam dependere. 737, 2. τῷ δημοσίᾳ. 674, 5. χρήματα οὐκ ἂν εἶη ἡμῖν οὐδὲν ἐκτέτμηται. 693, 5.

ἐκτρέφειν] ἐλπὶς ἦν ὑπὸ τοῦ πάππου ἐκτραφῆναι. 617, 6. T.

ἐκφέρειν] proferre, demonstrare, ex aedibus suis elata in publico proponere. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ἄξιον λόγου ἴχνεσιν ἐν ἐκφορᾷ. 633, 8. de funere elato. fragm. 13, 12.

ἐκφεύγειν] ἐκφεύξεσθαι. 143, 10.

ἐκφορὰ] exsequiae funeris. ἐπ' ἐκφορὰν ἀπολουθεῖν. 11, 3. μετὰ τὴν ἐκφοράν. 23, 4. δεινὸν ἦν τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἐλθεῖν. 438, 3. ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν. 440, 1. ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἄξειν τούτου τεθνεῶτος. fragm. 5, 12.

ἐλαία] ἐλαίαι ἐκ τῆς γῆς ἀφαιρεῖσθαι. 260, 4. φυτόμαται ἐλαιῶν. oleae deciduae. fr. 26, 29. v. μορία.

ἐλαττοῦν τὴν πόλιν. 451, 15. ἐλαττοῦσθαι οὐ δυνάμενοι. 119, ult.

ἐλάττων] οἵτινες ἐλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν πρωτεύοντων, οὐ δύνανται ἀνέχεσθαι. 893, 2. πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων. 903, pen. τὸν νόμον περὶ ἐλάττονος ποιῇ τῶν ὑδάτων. 28, 12.

ἐλαφόστικτος. 456, 8.

ἔλεγχος] ἔλεγχον δόντες τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς. 107, 16. τῷ χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε. 660, 3. σὺνοίδα μᾶλλον ἢ ἐλέγχω τὰ γιγνόμενα δοκιμάζων. 884, 7. εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων. 899, 2.

ἐλεεῖν] ἐλεεῖσθαι δίκαιοι, οὐχ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως. 257, ult. οἷς ἐλεοῦντες τὰ τέκνα οἱ πατέρες] (patrem eorum) οἱ ἀτιμωθέντες. 694, 2. οὐδέποτ' ἠλέησα. nunquam me subiit, vel cruciavit commiseratio. 710, 3. δικαιότερον ὑμᾶς αὐτοὺς, ἢ τούτους, ἐλεεῖτε. 826, 2. οἱ μὲν ἀδικοῦντες ὑμᾶς ἐλεεινοὶ, simulant miseros, miserabilem in modum lamentantur, ὑμεῖς δέ, οἱ ἀδικούμενοι, ἐλεεῖτε. 812, 20.

ἐλεεινὸς] τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὑμεῖς ἀγρίως ἀποδίκεσθε. 744, ult. δακρύουσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰσί. miserabilem in modum lamentantur. 812, 20.

ἐλεήμων] ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακόν. 744, 8.

ἐλεοπώλης] μετὰ τῶν ἐλεοπώλων, cum iis, qui silvas caedebant, διατάμνος. fragm. 13, 30. mihi non videtur ita recte verti, sed significare potius coquum. κόπος est terminatio, significans eum, qui circa rem quampiam versatur, in ea laborat κοπιᾷ. ut ἀρτοκόπος. et ἐλεὸς est mensula culinaria, in qua carnes contruncantur, et in paropsides infunduntur.

ἐλευθερία] τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν μεγίστην εὐδαιμονίαν εἶναι. 77, 5. ἀδάνατον ἐλευθερίαν κεκτῆσθαι. 914, ult.

ἐλευθερίας ἀπεγκώσειεν. 107, 12. ἐξεικάσθαι τινα εἰς ἐλευθερίαν. 734, 5.
ἐλευθερίως] ἐλευθεριώτερόν με καιῶς λέγοντα. 312, antepen.
ἐλεύθερος] ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐναλισκόντων. 77, pen.
ἐλευθερῶν] καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν. 75, pen.
Ἔλευσὼ et Ἐλευσίνιον. 196, pen. 214, pen. 255, 5.
Ἐλευσινάδι. 301, 1. τῶν Ἐλευσινάδε ἀσπιγκεφαλιόντων. 767, 2.
Ἐλευσινίδων. 242, 8.
ἑλικτὴς] ἑλικτῆρας χρυσοῦς ἐν τῶν ὄπων ἐβάλετο. 395, ult.
ἕλκειν] μαθὼν εἶλκες αὐτόν. 14, 13. εἶλκον τὸ μειράκιον. 143, 8. velliceare, irritare, rapere, ut juvenes lascivi puellas procaces ad libidinem provocandam.
ἕλκες λαμβάνειν. vibicem, sugillationem. 159, 3.
ἑλκύσειν] οὐδὲν ἑνέλκειν πρεσβυμίας σφυρόν. 625, 11. ἑλκύσειν ταῖς ἰδίαις. formæ corporis inferior, deterior esse, cedere. 57, 4. ἑλκύσειμι τῷ λόγῳ [id est, ἐν τῷ λόγῳ] σῆς πατρῴας. 870, 7.
Ellipsis ἐκ, vel διά. διαλίχθαι φιλῶ χρόνου. 312, 8. εἰ μὴ δ' ἄνδρας ἀγαθοὺς, φησὶ, τοῦτο ἐφήνατο vel ἐκωλύετο. 423, ult. δῶδος. 847, ult. ἄλλος. οὕστινες (scil. ἄλλους) ἢ ἡμᾶς. 709, 9. ἀπαμυνατόμεθα μηδένα εἰδέναι, id est, ὥστε μηδένα εἰδέναι. 276, 9.
ἑλπίζειν] τίς νομοθέτης ἤλπισεν, suspicatus quisquam fuit, ἁμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινὰ τοιούτων ἁμαρτίαν. 887, 2. et 9.
ἐλπὶς] ἐλπίδος κοινῆς ἁμαρτάνειν. defraudari sepultura nequit excidere spe communi universo generi humano. nemo enim non sperare potest fore aliquem, a quo tumuletur fato suo defunctus. 64, 3. ἐλπίδες ἦσαν τοῦ πλοῦ, quærebatur hoc illa navigatione, cum spe prosperi successus haud defuturi. ut Dionysio persuaderetur. 625. 3. μεγάλη. 57, pen. μικρὰς ἐλπίδας ἀφίκετο τῆς ἡμέρου. 776, 1.
ἐμβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν. 116, 2.
ἐμβάλλειν εἰς τὴν ἀλλοτρίαν. impressionem, incursionem facere. 89, ult. κριτὴν, aliquem quem reliquere inter judices sortientes. 170, 2.
ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις. 870, 4.
ἐμοὶ] τὸ ἐμὸν ἐμοὶ οὐκ ἐμποδὼν ἔσται (pro ἐμοὶ γ'. εἰκ ἔσεται ἐμοὶ.). ago vobis non officiam, impedimento non ero. 315, 3. ut illud apud Herodianum libro 3. 2. τὰ ἐκείνου γνῶσόντα καὶ περὶ ἀλλήλους στασιάζοντα τοῖς μὲν Μακεδόσιν εὐάλωτα, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις δοῦλα γενήσεται, id est, ἐκείνοι μὲν γνῶσόμενοι οἱ συνεχόμενοι — ἐκείνοις δὲ δοῦλα γενήσεται.
ἐμπαλασθαι] ἐκπιὼν τάχιστα ἐπαίσλησεν. 320. 7.
ἐμπίπτειν εἰς τὸν μύλωνα. 22, 7.
ἐμποδὼν] τὸ μὲν οὖν ἐμὸν εἰκ ἐμποδὼν ἐμοὶ ἔσται. ego vobis non officiam. 315, 3. ἐμποδὼν ποιεῖσθαι, uteri se aliqua excusatione, latere pone aliquod velati propugnaculum. ἐμποδὼν γὰρ ἡ ὄρνις, ἡ σισθίνας, ἡ χρίνη, ἡ τὸ ἐπαιτεφόρον παρῆται, αὐτῷ δὲ τῷ σφάγματι οὐ πανοῦσι καλῶς ἀγωνιῶσθαι. 546, pen.
ἐμπορία] αὐτοῦ τὸν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι. 908, 10.
ἐμπόριον] τὰ ἐμπόρια καλεῖσθαι. 721, ult.
ἔμφυτος] laudatur a Lysia Cereris poeta illud : τὰς γὰρ ἐμφύτους ἡδονὰς ἀνηκέστους φρένας οὐδεὶς ἐκαίρει παιρὶς ἐξαμαυρώσαι. fr. 25, 20.
ἐν] ἐν ὑμῖν ἐστί. in vestra potestate situm est. 40, 3. ἐν ὑμῖν. apud vos, coram vobis. 327, 1. Ἐν τοῖς Α. coram triginta tyrannis. 386, 2. ἐν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσιν. for four or five Years together. 632, 5. Proxime τρία ἔτη συνηχῶς. et 654, 10. τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς. ἐν ἀνάγκῃ, v. Ἀνάγκη. T. οὐδὲν λόγου ἐν αὐτῇ, id est, ἐν τῷ αὐτῆς δίκαιοι, vel διὰ τὰς βασάνου πάντα φασκοθίσεται, αὐτῆς μαστώσης ἕκαστα. 180, 1. ἐν pro ἐπὶ vel διά. δὶς ἐν ταὐτῷ διδόωσαι. pro ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήμασι, vel διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα. 227, ult. ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ (pro ἐπὶ). 452, ult. ἐν διχηλίαις (subaudi ψήφοις) ὁ δῆμος ἐψηφίσατο, id est, μετὰ διχηλίων ψήφων. judicium illud populi confectum erat e bis mille viris sententiam ferentibus. 466, antep. τὸν χρὴ ἐλαφρὸν σωτηρίας ἔχειν, ὅταν ἐν χρήμασιν ᾖ, pecus facultates sit, τῇ πόλει σωθῆναι, ἢ μή. 808, 6.
Hendiadyoïn. ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, id est ea, ἡ κατὰ τὴν ναυμαχίαν (vel ἡ διὰ τῆς ναυμαχίας) συμφορὰ, aut, ἡ ναυμαχία καὶ ἅμα αὐτῇ καὶ ἡ συμφορά. 412, 3.
ἐναντίον] coram, adverbialiter, aut prænositive. ἐναντίον τῆς ἀληθείας. 469, 7. 505, 3. 589, 3. T.
ἐναντίος, α, ον] δίκαι ἐναντίαι τῆς προτέρας, γν. τοῖς πρώτοις. 58, 2. T. Sigma illo γν. significare si voluit Taylor, non variantem eam esse lectionem, id quod vulgo significare solet, sed se velle ea dativus genitivo substitutus; falsus fuit, et bene habet vulgata. ἐναντίως λόγοι ἀντιλέγειν. partem causæ inferiorem, pejorem verbis tueri. 308, ult.
ἐναντιοῦσθαι τοῖς σφάγμασι. 458, 6. σοὶ ἐναντιώσεται. 455, 6. ol. Markland emdg. Ita ἐναντιοῦσθαι ἐαυτῷ ὑμῖν. 670, pen. T.
ἐνδυὴς] οὐδὲν ἐνδεὲς ταῖς ψυχαῖς γενήσεται. 95, 2. ἐνδυὴς τῶν ἐπιτηδείων. 452, 6.
ἐνδυμένων. homicidam ibi commorantem, ubi nefas sit eum conspici, indicare, h. e. ad magistratum deferre. 216, ult.

ἔνδειξις] v. Pollux. VIII. 6. Lect. Lys. sup. 6. T.

οἱ ἔνδικα οἱ παραδεξάμενοι, ταύτην τὴν ἀπαγωγήν. 503, ult. ἀκριτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἔνδικα παραδοῦναι δικάστῃ ζημιῶσαι. 713, 2.

ἐνδεκαῖν. 320, 1.

ἔνδον ἡμῖν ἦσαν ἐκτὰ μοναῖ. septem mihi nobis erant, quas arca servabat. 626. 5. ἔνδον ἦν τὰ πολλά. maxima pars horum bonorum constabat rebus mobilibus, h. e. iis, quæ arcis et seris facile claudantur, alioque clam aspertentur et e conspectu submoveantur. parata pecunia, servis, equis, veste, mundo, auro argento facto, vasis preticsis. 648, ult.

ἐνδῦναι] ἐνδὺς στολὴν. veste sacerdotali indutus. 252, 4.

ἐνεδρεύειν] τοὺς πολίτας ὑπὸ τῶν νόμων ἐνεδρεύεσθαι. 48, 6.

ἐνεῖναι] τὰ ἐνόντα, scil. ἐν τῇ κιβωτῷ. quæ in arca essent. 390, 2.

ἐνίσχεσθαι ἐν τοῖς αὐταῖς (scil. ἐπιτιμίοις). 36, 1. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς πλείσταις συμπίπτει τοῖς αὐτοῖς ἐνίσχυται (subaudi οἷς οἱ πλείστοι αὐτοί). 832, ult.

ἐνισχυρίζειν] ἐνισχυρίζεσθαι οἷς εἶπε αὐτῷ στιγμαῖς. fr. 4. pen.

ἔνι καὶ νία. 732, ult.

ἐνικήσειν] ἐνδεικνύειν πλείστων. 580, pen.

ἑνιαυτὸς] ἑνιαυτὸν (id est, εἰς ἑνιαυτὸν ἦν) ἀφεῖναι ἀπασῶν λειτουργιῶν. 908, 4.

ἕνα cum tunc copulatum in illis ἑνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο. 874, 3.

ἐνίστασθαι] ἐνιστὰς ἑβδόμῃ μὲν λίθους. 140, 1.

ἐννάκρουσος. fr. 9, 26.

ἔννους γεγενῆσθαι pro συνιδεῖν, συνιέναι. 363, ult.

ἐνοίκιον] εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, παρεσθῶ (id est, ὑπὲρ παρεσθῶ δίκασαι τοῦ ἐξ αὐτοῦ προσιόντος), εἰ δὲ οἰκίας (scil. ἔκπεσε ἀμφισβητῆς), ἐνοικίου. age in rem ex titulo locaris. fr. 13, 27.

ἐνοχεῖν] pro συνοχεῖν. ἐνοχῶν αὐτοὺς μεγάλους ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένους. 916, pen.

ἐνοχλεῖν τοῖς ἠδικημένοις. 242, 2. οὕτως ἐνοχλεῖ, ὥστε — 298, ult. T.

ἔνοχος] λιποταξίου. 520, 10. ζημίᾳ. 289, 8. ταῖς κεκριμέναις ζημίαις. 523, 11. αἰτίᾳ. 365, ult. ἀπαγωγῇ. 503, 3. γραφῇ. 553, 1. ὅλῳ τῷ νόμῳ. 521, 11. ὡς ξίμων διωμόσατο. 136, 3. τοῖς βιαίοις. 736, 4. T.

ἐντάττειν] ἐντείνας πολλὰς πληγάς. fr. 30, 24.

ἐντέχνως. fr. 36.

ἐντὸς ἡλικίας γεγονότες. impuberes. 110, ult.

ἐξαγγέλλειν. arcana propalare. 671, 4.

ἐξάγειν] πάντα ἐξήχθαι ἀλοφύρασθαι. 117, ult. affectu abreptus, ultra propositum evehebar. ἐξάγειν παῖδα. puerum clam ex urbe educere furto subductum, dicto asportandum et pro mancipio vendendum. 350, 5. ἐξήγαγεν ἀνδράποδον ἐντευθενί. 489, ult. ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, clam extulit, furto subduxit, ξίφος ἔχων. fr. 22, 21. vel potest quoque ἐξήγαγε ibi loci reddi exiit, abiit, discessit.

ἐξαίτης vel ἐξίτης] sexennis. ἐξαίτην τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο. 838, ult.

ἐξαιρεῖν] τοὺς ἑπτὰς ἐξαιρεῖν. 74, ult. ἐλικτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὅπλων ἐξῄρητο. 396, 1. ὅστε τῇ διᾷ τὰς δικάτας ἐξαιρεθῆναι. 686, 5. aliquem in servitutem abducendum in libertatem vindicare. 734, 5. 735, 2.

ἐξαίρετα, quod Latini JCti privilegium. ἐξαίρετον τοῦτο μόνῳ Ἀθηναίῳ καὶ στρατῇ καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ἕ, τι καὶ βούλεται. 344, 11. T.

ἐξαιτεῖν] ἐξῃτοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν στρατιωτῶν. 529, pen. deprecande pro aliquo cum judicio eripere, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestræ animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παρεστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς. exorant, h. e. lenimenti et flectunt vos precibus. 694, 10. εἰκὸς ἂν εἰκότως ἔτυχεν μὴ ἐξῃτήσατο παρ' ὑμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτοῦσθαι παρ' ὑμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαλείφειν τοὺς κειμένους νόμους. 43, 2. ἐξαλειπτέον τοὺς νόμους. 202, antep. τὰ ἁμαρτήματα. 237, 1. ἐκ τοῦ τῶν ἑπτὰ καταλόγου. 565, 4. τοὺς μὲν ἐνέγραφε, τοὺς δ' ἐξήλειφε. leges pœna. 839, 2. 842, 7. εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσει, ἐξαλεῖφειν κελεύω. 859, ult.

ἐξαμαρτάνειν εἰς. 47, pen. 63, pen. 76, 6. 138, pen. 274, 10. 283, 1. et passim. πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν. 440, ult. T. ἐξαμαρτάνειν τοιοῦτον ἁμάρτημα. 28, pen.

ἐξαρκεῖν] εἰς γε τὰς πατρίους θυσίας ἐξήρκεσεν ἄν. 856, 1. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν. fragm. 30, 26.

ἔξαρνος ὢν. infitias ivit. 22, 12. ταῦτα ἔξαρνός ἐστι. 150, 4. "infitias ire quæ facta sunt." Plautus. addo Platonem Charmid. 157. Demosth. 884. D. Isæum XIX. 9. ed. Steph. ἔξαρνος μὴ οὐ χρήματα ἔχειν. 681, pen. T. ἔξαρνος ἦν pro ἠρνεῖτο. 22, 12. ἔξαρνον γενέσθαι ἃ ἐπείσας. 465, 2. τοὺς οὐκ εἴους τε ὄντας ἐξάρνους γενέσθαι μὴ οὐ χρήματα λαβεῖν. 681, pen. ὃς ἐπάμυνε τὰ μὲν ἔξαρνος γενέσθαι, id est, ἀρνεῖσθαι. 904, pen.

ἐξεγγυᾶσθαι. fidejussorem se præbere. 734, 6. ἐξεγγυήθη. satis datum pro eo fuit. 735, 3.

ἐξεῖναι] ὅστ' ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ

τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν. 524, 8.
ἐξείργειν ἐκ τῶν πας' αὐτοῖς ἱερῶν. 213, 8.
ἐξελαύνειν. ultra aciem procurrere (de milite). 689, 1.
ἐξελέγχειν. 403, 7. φανερῶς ἐξελέγξει ψευδόμενον τὸν κατήγορον. 272, 1. 279, 1. ὅσα μὲν περὶ τιθυκύδου λέγουσιν, οὐ πάνυ δεῖ θαυμάζειν· οὐ γὰρ ὑπ' ἐκείνων γ' ἐξελεγχθεῖεν ἄν. 652, 6.
ἐξευρίσκειν. 16, pen. ἐξευρὲν οὗ ἐδεισκοῦμεν. 139, 11. 151, 1. excogitare, comminisci. 302, 8. οἷς ἐξευρίσκομαι Δεκελείαν. 731, 3. βασιλέων ἐξεῦρεν εἰς τὰς ὁδούς. 747, 1. διαν. fr. 4. 6. τὴν Σύρειν. fr. 24, 6. Taylor locum p. 154, 1. suspectum habet. ἐξευρίσκειν κατ' ἐμαυτοῦ πρόφασιν. addens 'si sana sit lectio.' Est utique.
ἐξηγεῖσθαι, 'verbum rituale' est inquit Taylor. καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται. consulentibus de jure sacrorum respondent. 204, 4.
ἐξήκει χρόνος. 271, 3. T.
ἐξιέναι] ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς. 323, 3. T.
ἐξίστασθαι ὑμῖν ἐκὼν τῆς φιλίας. renuntio vestræ amicitiæ eamque vobis intactam reliuquo. 314, 4. Lysias e Carcino laudavit ista: οὐ καίτοι ἐξέστησε. non ille eum dementavit. fragm. 25, 18.
ἔξοδος] τὰς ἐξόδους (in castra aciemve) μετὰ τῶν πρώτων ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν. 582, antep.
ἐξοικεῖν] ἐξέπεμψεν εἰς τὴν ὑπερορίαν. migravit in solum peregrinum sub ditionem alienam. 873, ult.
ἐξορύττειν] τὴν μορίαν, ἣν οὐχ οἷόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύττοντα. 283, 3.
ἐξοστρακίζειν. 550, 1.
ἐξούλης δίκη. fr. 28, 15.
ἐξουσίαν ποιεῖν. 241, 4.
ἐξυβρίζειν περὶ τοὺς θεούς. 63, ult.
ἐξυπηρετεῖν προθύμως τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ. 397, 12.
ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν οὐ πάνυ νόμιμον ὑμῖν ἐστίν. 163, 3.
ἐξωνεῖσθαι] largitionibus periculum, malum avertere. οἱ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους. 753, 1.
ἑορτή] τῆς ἑορτῆς ἐπιμελεῖσθαι. 196, pen.
ἐπαγγέλλειν. profiteri, recipere facturum. 50, 3. ἐπαγγέλλεσθαι. in antecessum denunciare. 819, 1.
ἐπάγεσθαι συμφοράν. 184, 1. ἐπάγειν τοὺς ἄρχοντας. in rem præsentem adducere. 280, 1. ἐπάγοντες (scil. τῇ πόλει) πόλεις. adversus civitatem nostram civitates Græcas alias instigantes atque in armis adducentes. 423, 3.
ἐπαινεῖν] αὐτούς τε πάντα τὰ καλὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινεῖν. 411, 6.
ἐπαινος] ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιος ἢ φθόνου. 741, 5.
ἐπαίρειν] τοὺς ἐλπίσας ἐπαρεῖται φάσκων μοιχοὺς εἶναι. 41, 1. ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαίρεσθαι. 64, ult. ἐπαίρεσθαι πρός. 259, 1. ἐπαρθέντες (inducti vel decepti) τοῖς τούτου διαβολαῖς. 335, ult. ἐπαίρ. 337, ult. τίς οὐκ ἂν ἐπαρθείη πρέπειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως. 585, 12. ὑπὸ πρέσβεως ἐπαρθῆναι. 707, 10. τῷ δήμῳ λέγειν ἐπαρθείς. 870, 2. οὐδεὶς ἐπαίρει παιρὸς ἐξαμαρτάνων (e Carcino). fr. 25, 20.
ἐπαίτιος] ἐπαιτιότατος κίνδυνος. certamen forense inprimis impeditum et inexplicabile, atque reprehensionibus obnoxium. 291, 4.
ἐπακτος ὅρκος. jusjurandum exactum. fragm. 34.
ἐπαμύνειν. 145, 7. conf. μεταμύνειν. ἐπαμῦναι ζῶσιν οἷς ἐδύνασθε. 446, 4.
ἐπαναγκάσειν. 360, ult.
ἐπανορθοῦν τὰ ὑφ' ἑτέρων δυστυχηθέντα. 124, 7.
ἐπαρᾶσθαι] ἐπαράμενος ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶν ἐξώλειαν. 389, pen.
ἐπαρκεῖν. suppetias ferre. 511, 8. T.
ἐπαγγύᾶν. 359, 4. T.
ἐπαγγέλειν. 27, 5.
ἐπιγκαλεῖν. queri de, vel cum, aliquo, expostulare. 296, 1.
Epexegesis in illis ἐφανὸς καὶ ἑαυτὸς ἐστερημένος. 710, 7. nam potest esse ἐφανὸς, cui pater supersit, sed mater decesserit.
ἐπεξέρχεσθαι] μετὰ στρατιᾶς ἐπορεύετο. 522, 1. Diem dicere. ἐπεξῆλθεν αὐτῷ. 344, 5. T. ἐπιστηλάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τῶν ψευδομαρτυριῶν) οἷα ἐπεξῆλθε. litem persecutus non est. 736, ult.
ἐπεργάζεσθαι μορίας. solum, in quo antea sacræ oleæ stetissent, arare satisque excolere. 281, pen. 284, 2.
ἐπιεικέζειν] ὡς ἂν μᾶλλον ἐπιεικάζοιτο. 831, 12.
ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. 268, pen. Σαπιάδου. 271, 4. τῶν τριάκοντα. 283, 5. ἀγαπητῶν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις. 5, 1. βαρὺς φέρειν ἐπὶ συμφοραῖς. 129, 2. ἐπ' αὐτοφώρῳ. 25, 2. conjunctim ἐπαυτοφώρῳ. 294, 1. ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι. 9, 1. ἐπ' ἐκείνοις οἰκίαν γεγονέναι. 38, pen. οὐδὲ ὅττου τό γ' ἐπ' ἐκείνοις πιστοῖσθαι. 160, 3. ubi ἐκείνοις mavult cl. Markland. Add. 184, 4. 274, ult. 471, 2. 566, 2. et 5. 398, 14. unde etiam recte Scaliger τό γ' ἐπ' ἐκείνῳ εἶναι. 481, ult. *as far as lay in his Power*. Add. 825, ult. ἐπὶ τούτῳ. caeperatur. 41, 3. οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπιόντι. 228, 5. ἄδικον, ἐφ' ᾗ μυντὸς ἐγένετο. 241, 4. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ. 305, 3. ἐπὶ μικροῖς ὑγιεῖ. 319, 4. ἐφ' οἷς ἕτοιμοί εἰσιν εἰρήνην ποιεῖσθαι. 451, 4. ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως παιδὶ διαφθορᾷ. 709, 7. ἐπ' οἰκίᾳ τῆς πόλεως. 719, 11. ἐπὶ πλουτῇ χρημάτων ἀπεκτάνατο. 863, 2. Locatio usuraria ὀφείλειν ἐπὶ τριτῇ δραχμαῖς. fragm. 4, 8. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἐξελεγχόμενος. 241,

ult. ἐπὶ δίμαχτι μοιχὸν λαβεῖν. 33, 1. ἐπὶ ταῖς δίκαις. ante aedes suas. 149, ult. βοηθῶν ἐπὶ Ἀρτεμίσιον. 94, 9. εἰς Πλαταιάς. 107, 6. v. 578, 4. et quae nos ad p. 692, not. 39, add. 686, 3. ἀνοσίων εἰς τὴν Κατάνην. πρίσβεις ἦκον ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὸν βούθυσιν. 625, 10. ἐπὶ Φυλῆν. 500, 11. αἰτιος τοῦ ἀποφυγεῖν αὐτὸν ἐπὶ Φυλῆν. *the occasion of his deliverance at Phyle.* 497, pen. T. Ego articulum hunc ita digessi. ἐπὶ cum Genitivo. *tempestate.* ἐπὶ τῶν τριάκοντα. sub XXX tyrannis in rep. objiciendus. 795, 1. *sub protectione et tutela.* μετοίκιον κατατιθεὶς ἐπὶ προστάτου ὤν. 874, 1. Cum Dativo. μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι, penes eam, in ejus arbitrio positum esse, ἤ τι βούλεται ποιεῖν. 7, 1. πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν εἰκίαν εἶναι. 38, pen. μὴ παρεῖσθαί με ἐπὶ τούτῳ γενόμενον. 184, 4. τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι. quod in ipsis fuit, penes eos stetit. 825, ult. b) *post.* ἐπὶ κατεσκευασμένοις ἐλθεῖν. post confectum jamdudum negotium. 874, antep. ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις οὔτε θοὺς φοβῇ — 903, 13. οὐτοσὶ πυροὺς ἐπὶ καλάμῃ ἀρᾷ. post stipulam tetram arat ad triticum conferendum. fr. 28, 8. c) pro ἐν. ἐπὶ ταῖς καλλαναῖς. in ejusmodi causis, ubi agitur de pellicibus, vel simpliciter, de pellicibus. 34, 2. εἰπεῖν ἐπί τιν. dicere de aliquo. 51, 2. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, in bello contingentia quibusdam, ποιεῖς ἀνάντων ἀνθρώπων τοιαῦτα νομίζοντες εἶναι, existimantes posse omnibus contingere. 64, 4. d) *coram.* ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ δίκαις. coram ostio domus suae. 149, ult. 150, antep. e) *ob.* sive causam efficientem, unde aliquid existit, sive finalem, h. e. finem, cujus ergo fit, sive conditionem et legem, sub qua fit, significans. ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις. 5, 1. ἐπὶ μισθοῖ ὑγιεῖ κατακλῆσθαι. 319, 4. δωροδοκεῖν ἐπὶ τῷ τῆς ψήφου ποιῇ. 709, 7. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι. ut bona vestra vestris hostibus et praedonibus vendat, eos impune rapere sinat. 833, 2. πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἤδη ἐπὶ πλούτῳ τῶν (ὑμετέρων vel δημοσίων) χρημάτων ἀπεστέρησε. 863, 2. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς. quo resp. eo juraretur. 414, antep. ἀγοράσαι ὀφείλων ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς (scil. εἰς τόκον). sub pacto mensurni foenoris ternarum drachmarum. fragm. 4, 8. ἐπὶ τῇ ἐμῇ πραφάσει. mei causa, vel, mea opera. 215, ult. Cum Accusativo a) *ad, versus.* τοὺς ἐντὸς ἐπὶ Θήβας (subaudi στρατεύσαντας). 66, 1. ἐπ' Ἀρτεμίσιον βοήθησαν. 94, 9. εὐθὺς ἐπὶ τὸν Μυτιφίλεω ἐβάδιζε. 312, 4. ἦκον πρίσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ad petendum auxilium. 625, 10. ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἕκαστοι πάρδος ἐλθεῖν. 872, 8. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δικαιότατα τῶν ἀδικουμένων ἥξειν. si bene habet ista lectio. 924, 6. sed nescio an potius ibi leg. sit: ἐλπίζοντες ἐπιτρόπους αὐτοὺς τῶν δικαίων ἀδικουμένων ἥξειν. b) *adversus, contra.* μαλλον στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοὺς ἐξ ἄστεως ἐπόησαν. 421, 1. συνίστασθαι ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους. coisse in sodalitium, conjurasse in fraudem negotiatorum. 723, 7. 726, 2. c) *apud.* ἐπὶ Φυλῆ τινὶς εἰσι. 497, 2. et 9. et pen. 500, 11. 501, 1. d) *ad* in numero, *circiter.* εἰ κατασκαφὴν τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἐκατέρου. 451, 6.

ἐπιβάλλειν. 327, 1. 676, 5. ἀργύριον. 323, 2. irrogare mulctam, sive sic nude, sive cum addito τὰς ἐπιβολάς. 565, 1. 676, 5. 840, 2.

ἐπιβάτης] miles classiarius. 244, 4.

ἐπιβλὰς] trabs. fragm. 27, 5.

ἐπιβολή] mulctae pecuniariae genus. 219, 1. ἐπιβολὰς ἐπιζάλλοντες καὶ ζημιοῦντες. 676, 5. ἐπιβαλλόντων τῶν ἀρχόντων ἐπιβολάς. 840, 2.

ἐπιβουλεύειν τινὶ θάνατον. per insidias alicui struere, comparare, machinari necem. 46, ult. περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκει. 262, ult. ἐπιβουλεύειν καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν (pro τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας). 452, 7. ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν ἐν ᾧτινι οὖν οἱ πολέμιοι. 722, 2. οὔτε ζῆν αὐτὸν ἴδοι τοιούτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα. ejusmodi facinora animo agitantem, designantem. 821. 11. ἐπιβουλεύσαντα τῇ πλήθει) subaudi τῇ ὑμετέρᾳ) ἀποδώσω. 846, 2.

ἐπιβουλὴν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι. 455, 10. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐπάσχομεν. 873, pen.

ἐπίβουλος] βουλόμενος ἄκοντί τινος καὶ ἐπιβουλος εἶναι. fr. 30, 10.

ἐπιγαμίαν ξυβαίνειν ἐπιγαμίαν ἐποιούμεθα. 920, 1.

ἐπιγνώμων] inspector. ἐπιγνώμονας πέμποντες καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 282, 5.

ἐπιγραφεύς] ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος. ipse semet appellans Anagyrasium in capitibus libellorum accusatoriorum, quos magistratibus exhibuit. 494, 1. 496, antep. ἐπιγεγραμμένου, scil. ἐπὶ τοῦ σανίδιου, pro ἐγγεγραμμ. 573, ult. βιβλίον γνῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασι. 594, 5. δέξαν ἐμαυτὴν φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημένα ἐπιγραφόμενον. eorum inventionem sibi arroganti. fr. 15, 14.

ἐπίγνυσθαι. rudens. fr. 9, 18.

ἐπιδεικνύειν] ἐπιδείξειν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ξένων, οὕτω διακείμενον. fr. 31, 12.

ἐπιδημεῖν] ἔνιοι δὲ ξένων ἐπιδημοῦσι. hac in urbe versantur. 406, 4. ἐπιδήμουσι τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. copiae, castra hostium prope ad urbem accesserant, vel, ipsam in urbem immigrarant. 429, pen.

μὴ ἐπιθυμεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. 663, ult.
ἐπιδιαβάλλω. pactio interposito argento. fr. 26, 5.
ἐπιδιατίθεσθαι. pactionem facere interposito argento. fragm. 17, 12.
ἐπιδιδόναι] ἐπιδὰ οἱ ψευτάνιες, ἐπίδωσιν (scil. τὸν ζήτησιν) περὶ αὐτῶν εἰς τὴν βουλήν. 712, ult. τὸν μυτίρα αὐτῶν ἐπιδίδωσιν, elocat nuptui, ἐπιδοὺς, additadote, πεντακισχιλίας δραχμάς. 897, 9. 577, 2.
ἐπιδιώκειν] a tergore persequi. 154, 5.
ἐπιεικὴς τῇ ψήφῳ. 621, 2.
ἐπιτίνει] τῆς ἐπικούσης νυκτός. 394, 11. τῇ ἐπιούσῃ νυκτί. 188, ult. οὐχ ὁ ἐπιὼν παιρὶς τοῦ παρόντος βελτίων. 916, 1.
ἐπίβιτος] ἐπιβίτους ἐπιστολάς. literas, quæ alicui aliquo profecturo addantur, ut eas alii reddat, ibi agenti, quo ipse contendit. fragm. 17, 20.
ἐπιθυμεῖν] pro ἐρᾶν. ἐπιθυμεῖσαι (id est, τὸ τοῦ ἔρωτος πάθος) πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνεστιν. 136, ult. 138, 2. λίαν περσθύμους τοὺς ἄλλους βουβῶντας, πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιῆσαι. 535, 3. 552, 13. ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων πονδύων. 573, 4. 577, 14. διαφέρεσθαι μέλλοντα περὶς ἀλλήλους, ὅταν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμοῦσιν, οἱ δ' ἐκ τῶν ὄντων ἐκπέσωσιν. 608, pen. ἐπιθυμοῦντες. præ cupiditate, h. e. sili auri et opum exaggerandarum studio. 654, 8. ἵνα τῶν ἐνόντων μὴ ἐπιθυμήσωσι. 704, pen. θανάτου ἐκολάζετο τοὺς τῶν ἀμετέρων ἐπιθυμοῦντας. 818, pen. τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε. 829, 1. τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες. 834, 2. τοὺς περὶς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμοῦντας τούτου (scil. τοῦ εἶναι πολίτας). 871, ult. τοὺς βαρβάρους ἐπιθυμεῖν, τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμεῖντας, τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερῆσθαι. 914, 10.
ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμητοὶ τῶν αὐτῶν τότε ἔργων ὄντες. 441, 5.
ἐπιμελεῖν τινί. incusare, queri de aliqua. 300, 2. 659, 13. 808, ult.
ἐπιμηρύτειαι δώσειν ἀγρόσιον. 214, 9. ἐπιπρᾶσθέντων. ubi bona istæc sub hasta venierunt. 595, 1.
ἐπιπόδιον ποιοῦσι τοῖς οὐδὲν ἀδικοῦσι τὸν βίον. 186, 10. 286, 3.
ἐπίπλους] ὥστε ἐπιπλέοιν τῆς συμφορᾶς οὔσης. ἀμφισβητήσιμον ὑπαι. 750, ult.
ἐπίκουρος] miles mercenarius. ἵνα ἐπικούρους ἔχῃ μισθοῦσθαι. 422, antep.
ἐπικρατεῖν] ὅτι οὐχ οἷόν τε ἦσαν τῆς τούτου πονηρίας ἐπικρατεῖν. 723, 3.
ἐπιμηρύσασθαι τὸν ἀδικίαν. 335, 1.
ἐπιλαμβάνεσθαί τινος. aliquem injecta manu vindicatum, et raptori ereptum ire. 146, 1. 155, 4. ἐπιλαβὲ μοι τὸ ὕδωρ. inhibe. 732, 5. 733, antep.
ἐπιλαθέσθαι εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτου πονηρεύματα, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλίσεσθαι. 231, pen.
ἐπιλείπειν τὸν χρόνον. 383, 1. ἵνα ἐπιλείπωμεν σῖτος αὐτοὺς ἐπίλειπε. 720, 3. ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πανηγύρεσι θυσίας. 855, 2.
ἐπιλήσιμον] σφόδρα ἐπιλήσιμος καὶ ἐπίδηλος ὑμῖν πομίζοντες εἶναι. 437, pen. πάντων ἐπιλησμονέστατος. 917, ult.
ἐπιλήσιον. 783, 1. verum ista lestio ibi loci est vitiosa.
ἐπιμελεῖσθαι] οὐδὲν ἦττον ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἡμετέρων χρημάτων ἢ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν. 704, 4.
ἐπιμέλεσθαι. 282, 4.
ἐπιμονός. 284, pen.
ἐπιορκεῖν] in veterum lingua Attice significabat idem atque simplex ὀμνύειν, jurare. 259, 5. ἐπιορκήσασα κατὰ τῶν παίδων τῶν ἡμῖν τὸν βίον καταλιπεῖν. 901, 3.
ἐπιπέμπειν. alicui aliquem subornatum immittere. 16, 6. δέη πολλὰ καὶ πολίτας ἐπιπέμπειν ὁ δεὶς τοῖς ἀδικοῦσι. 217, pen. 292, 3.
ἐπίστασιον. quintum. fr. 23, 4.
ἔστασται πολλὰ καταλελοιπόσιν. 626, 6. 635, 1. 903, 7.
ἑστῶσις βίος. 76, 3. τοιοῦτον εἶναι λειτουργίαν ἑστηκυῖαν διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον πάσιν εἶναι καὶ σώζουσα. 707, 8.
ἑστώτια. cibaria. fragm. 14, 1.
ἐπισκήπτεσθαι] οἱ τὸν ἀκρίβειαν ἐπισκηψάμενος. 594, 3.
ἐπισκευάζειν αὐτὸν (engytheam puta) βουλόμενος, repasari, ἐξίδιόν τι εἰς τὸ κεκμηκὸς. fr. 15, 14.
ἐπισκήπτεσθαι εἰς τινα εἰ τιν. de aliquo apud aliquod judicium queri. 156, 4. 159, 1. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τὸν ψευδομαρτυριῶν δίκαν), cum testem contra se pendentem falsi dicti testimonii incessasset, ex ἐπιξηλῶ. 736, pen. ἐπισκήπτειν in activo usurpatur de eo, qui alii aliquid exsequendum suo loco et nomine mandat, præsertim moriens. ἕ, τι μέλλοντες ἀνοθήσεσθαι ἐπίσκηψαν. 449, 5. ἐπίσκηψεν ἡμῖν τριακοσίαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρατον. 469, 10. ἐπίσκηψον ἡμῖν ἀνοθήσεσθαι. 540, 11. 896, 1. fragm. 23, 8. ubi Taylor reddidit, obtestari. idem in versuculis sese reddidit activum *to give in Charge*, et medium *to prosecute*.
ἐπιστάμαι] διὰ τὸν ἐμὲς τὸν πόλεμον ἐπιστάμην. 914, 15.
ἐπιστρατεύειν. 72, 2.
ἐπιτήδειν τὰ πράγματα. res, de quibus, vel maxime agitur, et quas cognoscere quam diligentissime oportebat, hviter perstringere, et festinanter, ut earum tractatione quam citissime defungaris, defectorie et præcipitanter agere, quo dissimulee atque involvere ista præcipitatione id, quod ἐ ve ma est celari, et abscondere maneve. 788, 2.
ἐπιτοιχίζειν. 544, 1.
ἐπιτρέπειν] παραγγέλλειν τοῖς ἐπιτρόποις.

amicis familiaribus. 44, 1. ἐπιτήδειός μοι καὶ φίλος. 26, 2. 393, 4. v. p. 125, not. 82. 142, pen. ἐπιτήδειος μηνυτής. a proper informer. 456, 3. ἐπιτήδειον γοῦμον εἶναι. 682, ult. τὰ ἐπιτήδεια. alimenta, victus necessarius. 26, ult. γνώμη χρῶνται ἐς ταῦτα γῆ πανταχοῦ αὐτοῖς ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ ἐπιτήδεια ἔχουσι. 872, 6. ὕλην τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες. 882, 5. τῶν ἐπιτηδείων ἐπιλειπόντων. 897, 8. σιώπα· αὐτὸς ἴδε σεῦον ἵξας τὰ ἐπιτήδεια. 898, 5.

ἐπίτηδες. on purpose. 14, 5. 716, ult. T.

ἐπιτηδεύω] to make it their business. τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευόντων. 5, 3. 31, 10. 837, 1. ὅσα αἰσχρὰ τούτου ἐπιτετήδευται. 486, 3. 538, 5. Æsch. VI. 4. Lælian. V. H. p. 676. οὐδὲν ἄλλο ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀκροδρύσιον τε καὶ τεθράνα, Plato Phædone. ἀλλὰ σύ με φὴς, ὦ Μίλητε, τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντα τοὺς νέους διαφθείρειν, Xenoph. Apolog. Socr. T. ἐπιτήδευε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν. affectabat servos ita appellitare, in eoque sibi placebat, gloriamque aucupabatur. fragm. 25, 10.

ἐπιτήδευμα] διαβολὰς τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσποιούσας. 335, 4. σαυτὸν σῶσαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 885, pen. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα ποινὰ παραδείγματα. 891, pen.

ἐπιτηρεῖν] observare, præstolari aliquem exeuntem, et cum eo congrediaris, insidiari opportunitatibus congressuum. ἐπιτηρῶν γὰρ τὸν δεφέσιμον. 11, 5. 16, ult.

ἐπιτίθεμαι] Taylor ad hanc vocem istæc dedit: ἐπιτίθεται. insidias facere. 451, 2. Verum ibi non est activum, sed in medio ἐπίθεσθαι, et significatio adoriendi, aggrediendi, opprimendi melius ibi videtur convenire, quam insidiandi. ἐπιτίθεσθαι δίκην. pœnam, supplicium decernere, vel infligere. de legislatore. 24, 3. ἐπιτίθεσθαι τίλος βίῳ θάνατον. 218, 2. ἐπιτίθεσθαι ναυκληρίᾳ. animum quæstui navicolario exercendo adjicere, 215, 1.

ἐπιτιμητής. secundus æstimator. fragm. 14, 7.

ἐπίτιμος] μὴ ἡμᾶς ἀντὶ ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε. 694, 12. ἡμῖν δὲ οὐ δόξατε ἡμᾶς ἐπιτίμους ὑμῖν γενέσθαι. 682, 6. 207, pen.

ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ περὶ ἑαυτοῦ. 130, 7. τούτους ὁμᾶς αὐτοὺς ἐπιτρέψατε. 825, 7. τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δίκαιον. 893, 10. fragm. 10. ult. ἐπίτρεψον ἀνδρέσσι. constituit tutores. fragm. 13, 2.

ἐπιτρίβειν. 492, 4.

ἐπιτροπεύω διπάζονται. gestio tutelæ. fragm. 13, 28.

ἐπιτροπία idem valet, si bene habet ista lectio. fragm. 18, 7.

ἐπίτροπος] εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπω (pro τῶν παίδων). 894, pen. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἐπιτρόπῳ γενέσθαι. 894, pen. καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις. 906, pen.

ἐπιτυγχάνειν τινί. occurrere, pro ἐντυγχάνειν. 394, 3. ἐπιτυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι. 492, 5. τοὺς παῖδας ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ. 902, 2.

ἐπιφανὴς] τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων ἰὰν τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται. 525, 10.

ἐπιφέρειν] ἐπιφέροντες διαβολὰς τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας. 335, 5. οὐδὲν ἐπιφερομένην. nil dotis secum afferentem, in domum mariti inferentem. 621, ult.

ἐπιχειρεῖν] τοιούτοις ἔργοις. 273, 1. et 10. οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρῆσαι, οὐδὲ τολμῆσαι, ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἀνθρώπων ἐπιχειροῦσι πράττειν. fragm. 4, 16.

ἑπτὰ] τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. 66, 1. subaudi στρατεύσαντας.

ἐρᾶν] μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι. fragm. 36, 21. ἐρᾶν αὐτῆς προσποιούμενος οὕτω διέθηκε. fragm. 5, 18.

ἐραστής. fragm. 10, 12.

ἔρανος] ἐράνους συναίρεται. fragm. 5, 7. εἰκοσίρινος ἔρανος. fragm. 11, 28.

ἐργάζεσθαι τὸ περὶ τὰς μορίας χωρίον. aratro solum exercere. 282, 6. ἐργασαμένου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα. ingentes divitias cum a negotiatione conquisivisset. 894, 12.

ἐργαστήριον] officina. 388, pen.

ἔργον] οὐδὲ γὰρ ἐνὸς ἔργου πατηγόρου, οὐδὲ δυοῖν ἐστὶν, ἀλλὰ πολλῶν. 445, 10. εἰ ἐφάνην ἦλθε φέρων, ἢν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἴσμεμεν. 453, 6.

ἑρμῆ] scil. δίκη. ὑπερήμερος ἐγίνετο γνάμῃ δικαστηρίου ἑρμῆν καταδικασθείς. fragm. 4, 21. v. proxime post in ἕρμιος.

ἑρμία τῶν ἐκπλευσάντων. 545, 7. 612, 8.

ἕρμιος] ἑρμιότατος. 83, 1. ἑρμῆν αὐτὸν εἶλον κατηγοροῦντες. 680, pen. ὁ ἀγὼν οὗτος ἑρμιότερος γέγονε ὁ ἐγὼ προσεδόκων. pœnioribus hoc in certamine operam mihi navant, quam exspectaveram. 827, pen. ὅταν ὑμᾶς ἑρμίους συμμάχους λάβωσι. 921, pen.

ἐρίζειν τινὶ γνώμῃ καὶ ἀρετῇ. 205, 8.

Ἑρμῆς πατρῷος. 207, 1. τὸ πουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς. 731, 2.

ἔρχεσθαι] εἰς τοῦτο ὕβρεως ἐλθεῖν (uti et ἀφικέσθαι). 139, 6. et passim. εἰς τὸ βουλευτήριον. 677, 3. 679, 1. T. Sed hæc loca potius ad εἰσέρχεσθαι referendu erunt. ὤμοσαι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτον μὲν τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι. 719, 9. ἐπὶ τὸ βῆμα ἐαυτῶν πίεδε ἐλθεῖν. 872, 8.

ἑρωτικῶς τὸ καθὸν μετεχειρίζετο. fragm. 5, pen.

ἑσπέρα] πανταχόθεν συνὰς πρὸς ἑσπέραν. 253, 1.

ἑστία] οὐδ' ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφυγόν. 29,4.
ἑστιᾶν] ἑστιῶντά με ξένους κατέλαβον. 388, 1. ἑστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρεσβεύοντας. 631, 12.
Ἕσχατος] τὰ ἔσχατα παθεῖν. 207, 9. 483, 6. Ita loquuntur JCti Romani. ἐσχάτοις ζημίαις. 407, 8. ἔσχατα καὶ αἴσχιστα ποιεῖν. 222, 5. T. ἐσχάτων ταύτων δίκην (mortis puta supplicium) παρ' αὐτῶν δυνάμεθα λαβεῖν. 407, ult.
ἑταίρα] ἄνυβος ἑταῖρα ἦκεν. 536, ult.
ἑταιρεῖν] muliebria pati. οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἑταιρήσασι. 550, ult. ubi meam versionem lubens damno. T. Verterat nempe *annon multi eorum cum scortis concubuerunt.*
ἑταῖρος] ἑταῖροι οὗτοι καλούμενοι. 412, pen.
ἑτέρωθι. alibi. 43, 6. ἑτέρωθεν. aliunde. 593, 1. T.
Ἕτοιμος] καπῶς φάσκειν ἑτοιμότατοι. 917, ult.
Ἔτος] ἐν ἑβδομήκοντα ἔτεσι μηδὲν ἐξήμαρτον εἰς ὑμᾶς, ἐν ἑπτὰ δὲ ἡμέραις. 672, 4.
εὐδαιμονία] τὸν τῶν πρεσβύτων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι. 611, pen.
εὐδαίμων] εὐδαιμονεστάτους τούτους προσεῖπε ἡγεῖσθαι. 130, 4. ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας. 903, 11.
εὐεργετεῖν] οὔτ' ἰσχῦον ἐτιμωρησάμην, οὔτε φίλον εὐηργέτησα. 329, ult.
εὐεργέτης ἀναγεγράφθαι ἐξίου. 682, 4. εὐεργέτης] μὴ εὐάθεις αὐτῷ δοκῆτε εἶναι. 790. 6.
εὐθέως] οὗτος αἰσθόμενος εὐθέως ὢν τοιοῦτος, παρεπάλεσέ τινας τῶν ἑταίρων. 142, 15.
εὐθύνη] εὐθύνας δοῦναι. 548, 9. ἐφυλῶν. 369, pen. ὑπέχειν. 840, 6. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἐνδεκα. 359, 1. T. πολλὰς ἀρχὰς ἄρξοντες, οὐδεμιᾶς εὐθύνην διδόασι. 781, 2.
εὐκλεὴς] εὐκλεᾶ θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον. 85, 2.
εὐκόλως εἶχον. 172, 7.
Εὐμολπίδαι. 204, 4.
Εὐνεῖδαι. fragm. 29, 11.
εὐνοεῖν] εὐνοοῦντες ὑμῖν. 453, 4. T.
εὔνοια] δι' εὔνοιαν τοῦ ὑμετέρου πλῆθους (id est, πρὸς τὸ ὑμέτερον πλῆθος) ἀπῖδαν. 369, ult. ἵν' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ, erga vos, ταῦτα παρανομῶσι. 721, 2. vestri studio. εὐνοίᾳ μᾶλλον, ἢ ἰλίγχῳ ταῦτα δεισιμάζεται. 884, 6.
εὔνους τῷ πλήθει. 451, pen. T. νῦν δὲ ἐκεῖνα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνούστατός ἐστιν ὁ δῆμος. 680, 3. τοῖς ἀδικοῦσιν εὐνούστεροί εἰσιν, ἢ τοῖς ἀδικουμένοις ὑμῖν. 813, ult.
εὐποιεῖν] ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν. 773, 6.
εὔρεμα] opportunitas ex inopinato oblata rei bene gerendæ. μὴ εὕρεμα ἡγῆσθε τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. juventuti meæ solite insidiari, eaque abuti ad oppugnandam me lite forensi, qui per ætatem minime sim idoneus cassis in foro agendis. fragm. 10, 19.
εὑρίσκειν] ἀργύριον τῇ πόλει. 451, 17. 453, pen. ἄδικον. 480, 1. comparare. Ita Terent. Andr. *rem bello reperire.* et Plautus *inveniet infortunium.* εὑρίσκεσθαι χάριν. 693, pen. 696, ult. ἄδικος εὑρόμενος Andocides III. 14. Ita מצא apud Hebræos. v. Genes. XXVI. 12. Suidas v. Εὑρεῖς. T. εὑρίσκεσθαι, impetrare, acquirere sibi, adipisci. εἶναι δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων εὑρέσθαι. 451, 17. 453, pen. ἐνθάντες οὐκ ἠδύναντο εὑρέσθαι. 531, pen. παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν εὑρησόμεθα τοῦ σωθῆναι ἄξιον. 696, ult.
εὐρυχωρία. fragm. 24, 7.
εὐσέβεια] εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν, ὑμῶν ἀνέγραψε. in legibus conscribendis pietati magis tuendæ, quam parsimoniæ in sumptu sacrorum prospexit. 859, 1.
εὐτέλεια] frugalitas. 859, 1.
εὐτυχεῖν] εὐτυχοῦντας ὑμᾶς ὁρῶν ἐτέλμα προδιδόναι. 875, 3.
εὐτυχία μεγάλη τῶν τοιούτων σωλήνων ἀπαλλαγῆναι. 553, 1.
εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους σωλῆνας. 704, 16. οὐ γὰρ ἂν ἔχομεν ὅ, τι τούτου μεῖζον αὐτοὺς εὐξαίμεν ποιεῖν. 709, 1. εἶπερ εὔχεσθαι χρὴ τοῖς εὖ πεπονθόσι τὸν ψῆφον φέρειν περὶ τῶν πεπονθότων. 709, 11.
εὐχὴ] εὐχὰς εὔχεσθαι ὑπὲρ τινος. 196, 4.
εὐψυχία. 57, 1. εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι. 63, 5. 73, ult. εὐψυχίαν ὁμολογοῦσιν τοῖς ἀνδράσι πεπεισθαι. 105, pen.
Εὐώνυμοι] pagus Eponymi. fragm. 33.
ἐφέλεσθαι τὸν κλεῖν. e foramine claustri clavem extrahere et secum auferre. 14, 16. Taylor reddidit in indice, subducere.
ἐφεστῶσι] ὑπὸ τῶν ἐφεστώτων, a principibus, magistratibus, ἐφεδρεύοντας. 704, 1.
ἐφόδια ἐδίδουν αὐτοῦ μοι δοῦναι. 392, 1. ἐφοδίων ἀπορεῖν. 579, 1.
ἐφορεία] magistratus Ephororum. fr. 36.
ἔφορος] nomen alicujus magistratus Athenis sub triginta tyrannis. 412, 5. 414, 5.
ἔχειν] καλῶς. 27, 3. 43, 3. εὐπλοῦς. 172, 7. ἀσφαλῶς. 303, pen. 810, 8. σωφρονεῖν. 547, 4. ἀναγκαίως. 200, 3. ἀληθέως τῆς δωμασίας. 794, 4. δίκην μεγίστην. 59, ult. πράγματα, h. e. molestiam. 152, 2. 259, 1. πρᾶγμα. 207, 5. αἰσχρὰν αἰτίαν. 486, 4. χάριν. 758, 10. (v. p. 570, not. 2.) συγγνώμην. 759, 1. οὐδὲν ἧττον εἶχον σιωπῶντες. lost nothing by keeping Silence. 416, 3. οὐκ ἴσχω σιωπᾶν. 170, 9. πολλαχόθεν ἔχω τεκμηριούμενος αἰτιᾶσθαι. 217, 1. ἐξέπλευσα ἔχων τὸ μειράκιον. 151, pen. εἰκόδην ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν. 171, 2. τοιοῦτόν τι ἔχοντες ἡμᾶς ἐλθεῖν. 170, 12. ὀλίγα ἥδιον ἔχοντες χρήματα. 625, 14. 819, 8. ἀξιῶ ἡσυχίαν ἔχειν

πολιτεύεσθαι, id est, ἡσυχίᾳ. 232, 1. τὰ τούτων ἐγκλήματα καπ. 745, 6. T. τούτων γὰρ τὸν τέχνην ἔχει. exercet. 20, 2. αἰσίαν. 186, 16. ἔργον μεγάλων ἀδικημάτων. 396, 5. ἔχειν δίκην potestne idem significare, atque δίκαιόν ἐστι δίκην. 59, alt. ταῦτα γὰρ οὐ' ἐλεγχθῆ, οὔτε βάσανον οἴχεται. hoc neque verbis argui, neque tormentis exprimi poterat. 403, 6. ἐχόμενον ἐν ἀπορίᾳ τὸ ὑμέτερον κλῆθος. 459, 2. ἔχειν pro νομίζειν, ut Latinum habere pro existimare. 614, alt. ἔχει δ' ἡμῖν οὕτως. hoc nunc agitur, ut ne nescialis. Scire vos velim, rem ita se habere. 692, pen. πάντας τοὺς ἔχοντας δυστύχημα τυφλόν. 746, 4.

ἐχθρα] ἔχθραν πρός τινα κατατίθεσθαι. 84, 5. ἐχθραι sunt privatorum inter se simultates. 338, 4. πρότερον ἦλθε τὴν ἔχθραν ἐπιδεῖξαι τοὺς κατηγοροῦντας. 383, 2. ἔχθραν, οὐ δίκην φαμ' αὐτῶν λαμβάνετε. 816, 3. τὴν ἔχθραν ὑμῖν αὐτὸς καταλείψων. nihil aliud auferetis, quam simultates. 827, 1. ἔχθραν ἰδίαν οὐδεμίαν μεταποιούμενος. 870, 1. μηδ' ἂν τὴν Ἐρεσιδαιλίους ἔχθραν ὑμῖν ἐμποδὼν γενέσθαι. fragm. 37.

ἐχθρὸς] οὔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην, οὔτε φίλων εὐεργέτησα. 329, 2. ἐχθιστος ἁπάντων ἀνθρώπων Ἐργαλεῖ. 831, 6. εἴ τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνου θηλάθοντας. 906, 13. ἅστε τοὺς ἐχθροὺς ζοῦλεσθαι αὐτὸν ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι. fragm. 22, 8. τοὺς οἰκείους νομίζειν ἐχθρούς. fragm. 37.

ἔως] οὐ πρότερον ἔως, pro οὐ πρότερον ἢ ἕως. 429, 6. 565, 12. 779, 1. Taylor duas facit hujus particulæ significationes, alteram dum quo refert 590, 3. 646, alt. 593, 4. alteram donec, quo refert p. 429. et 565.

Z.

ζειρὰ] vestis. fragm. 33.

ζευγῆσαι τὸν Ἑλλήσποντον. 94, 2. T.

ζῆλος τῶν γεγενημένων, 107, alt.

ζηλοῦν] ζηλοῦνται ἀρετή. 91, 1. ἐζηλωκὼς τῶν νέων τοὺς σωφρονεστάτους. fr. 30, 26.

ζημία] τὰς μεγίστας ζημίας μικρᾶς ἡγοῦσθε. 5, 3. ζημίας ἐμαυτῷ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀπογέγραμμαι. 274, 1. οὐ δίκαιον τὴν μὲν μικρὰν ζημίαν περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι· τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι. 282, pen. ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἥκιστα οὐχ ἥττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους. 906, 5. οἱ τὰς μὲν ζημίας τούτων ἀνωλίξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει. 908, 11. μόνοθος ζημίας. 6, 2.

ζημιοῦν] ζημίας ταῖς ἐσχάταις ἐζημιοῦτο. 886, 4. fraudare, emungere. 909, 11. ζημιοῦσθαι θανάτου. 213, 1.

ζῆν] ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν ζοῦλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι. fragm. 22, 8.

ζητηταὶ] ζητηταὶ recuperatores, quæstores, qui quærent, quæ pecuniæ publicæ penes quos homines privatos interversæ lateant, easque illinc repetunt. δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀναγραφῆναι τὰ ἡμὰ ἔχειν. 705, 2. fragm. 35.

ζυγὸς] ζυγῷ ἑστάναι. 360, pen.

H.

ἢ] γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον. 632, 3. T. nil aliud addens, unde intelligeretur, quæ ipsi fuisset hac de locutione sententia. redundat in illo Lysiæ proprio loquendi more, ut post τούτου velut explicandi ergo repetat ἤ. quod minus est necessarium, et sine damno sententiæ abesse poterat. Exempla clarius id fiet, quod dico. τί γὰρ ἂν τούτου ἀναρτότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνάναι — id est, τοῦ τεθνάναι δηλονότι. 370, 4. Simile est illud p. 125, pen. τί γὰρ ἂν τούτου ἀναρτότερον, ἢ τειεῖν μὲν et οὐδὲν χαλεπώτερον τούτου, ἢ — 777, 14. Item reddendat, vel delendum potius est in illis: ἐλέγετο Στεφάνου κλίσι εἶναι ἢ πεντήκοντα ταλάντων. 648, 2. Contra deesse videtur ante ἕως pone πρότερον. ut in illis: μὴ ἂν πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ἕως ἂν ἐδεμιμέσθησαν. 565, 12. 779, 1.

ἡβᾶν] οὔ οὔπω ἴστε εἴτ' ἀγαθοὶ, εἴτε καλοὶ ἡβήσαντες γενήσονται. 694, 4.

ἡγεῖσθαι] οὐδὲν ἂν ἴδοι τῶν στατηγῶν οὐδὲ ἡγεῖσθαι εἶχον ἴσον ἡγοῦντο. 533, ult. 565, 12. ἐτέρας ἡγούμενος. aliis ducem se præbens. 882, 1.

ἥδεσθαι] ἅπαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἥδεσθαν. 90, 6.

ἡδέως] ἥδιον ἐρεῖ καὶῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσιν. 292, 1.

ἡδονὴ] τὸν νόμον, ὃν περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίησας (nisi potius ἐποίησα in medio leg. sit). 26, 13. τὰ πατρῷα εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰθισμένον. 619, 1. τοιαῦτα, ἃ τῷ κτησαμένῳ ἡδονὴν ἂν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον παρέχοι. 634, ult. ἦσαν ἡμῖν ἐκεῖνοι ὁ καιρός. 434, 1. ἦκον οἱ περὶ Σῆς in Κέφαρον ἐπὶ τὴν βασίλειαν. 625, 10.

ἡλιάζεσθαι. in curia Heliæa judicare. fragm. 33.

Ἡλιαία. 357. v. not. 45. fragm. 13, 21.

ἡλίδιος. 359, 3.

ἡλικίᾳ διαπίπτειν. 13, alt.

ἡλικία] ἡλικίας ἀπάσης ἀνούσας. ut Latini "omni juventute peregre agente," h. e. viris omnibus domo absentibus, qui per ætatem ferre poterant arma et stipendia merere. 108, ult. οἱ ἐντὸς ἡλικίας. 110, alt. ὅτε ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ. cum esset in flore ætatis, qua viri uxores ducunt et rem publicamque privatamque ge-

runt. 621, 8. ἀλλ' ἄρδην τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δύνασαι ἀσινεῖς ἀποτρέψειν. 666, 2. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύειν. fragm. 5, ult. ἡλικία τῆς πόλεως. fragm. 37.

ἡλικιώτης] ὅστις ἡμῖν ἡλικιώτης τυγχάνει. 695, ult.

ἡμέρα] ἐν ἡμέρᾳ ἕνατος ἵππου μηδὲν εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτεν, ἐν ὀκτὼ δὲ ἡμέραις. 672, 5. ἅμα ἡμέρᾳ. aurora vix dum illuscente. fr. 5, 10.

ἥμισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύοντος διπλασίαν λυπουμένου. 230, 2.

ἡσυχίαν ἄγειν. 147, 5. 151, 3. 258, ult. πρὸς τούτοις ἴσχειν. 821, 7.

ἡσυχιότης] modestia, pudor, sedatio in moribus. 789, 11.

ἡττᾶν] τίς γὰρ ἂν θελήσει χρυσοῦς εἶναι, εἰ ἡττηθήσονται, si boni posthabebuntur a vobis, inferiore loco penes vos erunt, τῶν καλῶς ὑμᾶς ποιούντων οἱ δὲ ποιοῦντες. 692, 6. οἷς ἴσως ταυτὰ χρήματα, ἃν ὑμεῖς ἡττήσησθε (pro ἡττηθήσεσθε). 822, 3. εἰς ἄξιον ὑμᾶς τῆς τούτων παρασκευῆς ἡττᾶσθαι. 823, 5.

ἧττον] ἡ φύσις καὶ τόκων ἧττον καὶ γήρως. cedit, succumbit. 130, 2. μᾶλλον ἢ ἧττον. plus, minus. 206. 1.

Θ.

Θάλασσα] ἡ ἀρχὴ ἴσως τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης. 914, 1. ἀπὸ γῆς εἰς γῆν θαλάσσης εὐθυπλοῦς. 5+, 1.

Θάνατος ἄληστος λυπεῖ. 190, 1. πρόσεστι τοῦ τὸν θάνατον. 897, 2. θανάτῳ ζημιοῦσθαι. 212, ult.

Θάπτειν] οὐδὲ θάψαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐπίδοσαν. 616, ult.

Θαργήλια. 698, 4.

Θαρβαλέος] τῶν ἐν τῇ θαρβαλέᾳ ὄντας. 710, 12.

Θαρρεῖν (forsitan e praesagio sebanditur τὸ πεπωκυῖα). bene sperare, certa cum fiducia, insomnia sibi sua nullam esse molestiam creatura. 215, 1.

Θαυμάζειν τῆς νόμης. 411, 3. τῶν συμφώνων. 436, pon. T. vel potius τὸν σύμφωνον. mores eius θαυμάζει τοὺς ἀμαθεῖς. reverentes, pavet, praetexit magnificiens. 126, 6. θαυμάζω τοῦτον τῆς διανοίας. 161, 3.

Θαυμαστόν. 148, 12. 164, 1. Θαυμάσιον. 216, 2. T.

Θεῖος] τὰ θεῖα πράγματα, sunt res omnes, quas numine deorum gubernantur, in quas homini nil potestatis est, ut neque accelerare, neque morari, neque moderari eas pro arbitrio suo possit, ut sunt morbi, vices dierum et noctium, tempestatumque anni, defectiones siderum, aliaque talia ostenta. 98, ult.

Θεμιστοκλῆς. fragm. 8, 30.

Θεός] ἐφάμιλλον τὸν αὐτὸν ἀρχὴν βαβαιοτάτην εἶναι τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ παροικίας. 444, 14. ὅστε τῷ θεῷ τὰς δυνάστας ἐξαμφῶσαι. 696, 5.

Θεράπαινα ἡ ἐπὶ τὸν ἀγορὰν ἐκβλέπουσα. 11, pen.

Θεραπεύειν τὸν πάντων νόμον. 138, pen. T. βούλεσθαι πάντας ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι χρήματα ἴσχοντας μᾶλλον ἢ ἐπιεικῶς βιῶσθαι ἀπορεῖσθαι. 638, 4.

Θεράπων] αὐτὸν οὐδὲν εἶναι φάσκων τοῦ θεράποντος. servis. 288, 1.

Θέρις, oppigeratio, τοῦ ἵππου. 396, 2.

Θεσμοφόρια] ἐς Θεσμοφορίοις ἄγειν εἰς τὸ ἱερὸν (Cereris puta Eleusiniae). 24, 1.

Θηλάζειν] ἡ μάμμη αὐτὸ ἐθήλαζε. lac praebuit, lacte nutrivit. 13, 2.

Θήσειον. ἀποθήσεσθαι. 649, 1. ἀπέθεσαν. 660, 13. ἀποθεμένη. 656, pen. τεθῆναι. 612, 6. τεθήναι. 270, 5. τεθεῖσθαι. 16, 1. 652, 5. τεθεικότος. 421, 4. τεθεικότων. 55, 3. 63, 5. 438, ult. τεθειμένων. 468, 2. τεθεῖσθαι. 63, 9. ἐτεθήκει. 649, pen. ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀποθέσεται. 346, 2. τεθέναι ἐπὶ τῷ ἐχθρῷ. T. τεθεικότος est in fragm. 5, 12. ὅτε σοὶ τεθεικότων λόγιστον αὐ νῦν θαυμάζω· οὐ γὰρ ἐπ' ἐκείνοις γ' ἐξελεγχθεῖσι ἦν. 652, 5.

Θεμιστίων. 350, 3.

Θέσθαι] ἐν ταύτῃ τῇ θεσπέσῃ. 146, 9. οὐδὲν αὐτῷ μέλει τῶν ἐμοὶ τοῦτο θεσπέσιον. 450, pen. μὴ θεσπέσῃ τὰ πράγματα πρᾶσις, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δέκατα γενέσθαι. fr. 37.

Θεωτὰ] ancilla. fr. 28, 1.

Θηγάτης] τοῖς δ' ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγένασι. 551, 1. γένοιτο κἀμοὶς Θηγάτης, ὃν οἷσι ἥφαντο δύνασθαι γοῦσι ἑαυτῶν εἶναι. fr. 7, 20.

Θέσις εἰς τὸν πανήγυριν. 199, ult. Θεσίας τὰς ἐν τῶν πόρδων καὶ σπονδῶν. 852, pen.

Θεσμοποιοί] τοῖς χρυσοῖς χορδαῖς καὶ θεσμοποιοῖς. fr. 7, 15.

Θύρα] τὴν θύραν προστιθέναι. 14, 15. αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῦσιν. 15, 1. 20, pen. μέτωπον θύρα et αὐλαίας. 20, pen. τὴν θύραν ἐκθεῖν. 28, 3. τὰς θύρας ἐκβάλλειν. 148, 7. ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι τῶν ἐναντίων ἀνεκάσθησαν. 634, 3.

Θυμίαμα] fumus et quicquid eo pertinet. 684, ult.

Θυσία] θυσίαν ἀναμιᾶσαι. 103, 2. τὰς ἐν τοῖς πόρδοις καὶ σπονδῇ θυσίας. 852, pen. ἐκλιπεῖν ἐν ταῖς πατρίοις θυσίαις. 855, 2. 856, 1.

Θωπεύειν. 196, 4.

I.

Ἰδεῖν εἰδήσειν πολλά, ἢν οἷα εἶδεν, πολλὰ δ' ἀκοῦσαι. 102, ult.

Ἰέναι] pro ἐκπονεῖσθαι, redire. 26, 3. ἴσως ἐπὶ πᾶσιν. adoriri, invadere, infestis animis et armis impetere. 84, 1. εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων. 899, 2.

Ἰερεῖς] μεμισημένων τῶν ἱερῶν. 60, 1. χρεῖττονα εἶναι ἐν τοῖς ἱερεῖς χαρίζεσθαι. 255, 5.

τῶν ἀτίμων καὶ ἀγράφων. 362, ult.
ἰαχούλης. 858, ult.
ἰκανόστατος οἰκεῖν καὶ γαμεῖν καὶ στρέφειν. 205, 4.
ἱκανότης. theoricum dicendi. fr. 27, 35.
ἱκετεύειν καὶ ἀντιβολεῖν. 28, 9. 31, 5.
ἱκέτης] ἐπὶ τὸν Σωμὸν ἱκέται ἐκαθίζοντο. 69, ult. ἱκέτης ἐξιτηλόν. 74, pen. ἱκέται θεῶν καθίζουσιν. fr. 27, 28.
ἱμαντόδετον. fr. 26.
ἵνα] cum indicativo constructum loco subjunctivi. 46, pen. 147, 13. 169, 1. Sic Libanius t. I. p. 848, 41. ἵνα μοι δυστυχεστέραν τὴν ἡμέραν ἀνύσθωμεν, pro ἀνύσθῃς vel ἀνυσθείης. quo mihi, deos morbi oblati, bonam valetudinem reddere multo, quam morbum erat, miseriorem. b) ἐπεί, vel quo. ἵνα δικαιοῖς στρατηγοῦσιν. 731, 2.
ἵππαρχος. 575, pen.
ἱππεῖον] ἐξ οὗ τοὺς ἀδυνάτους ἱππεύειν, ἄνομον εἶναι. 523, 4.
ἱππικὴ. 746, 1. T.
ἱππικὴν ἀνάγκην τέχνα ἀναπείσας. fr. 30, 16.
ἱππόστασιν. equiles. fr. 12, 1.
ἱπποτοξότης] κἂν τοῖς ἱπποτοξόταις ἱππεύσῃ. 565, 7. T.
ἵστημι] τὸν ἱρὸν ἀνατρέψαι βουλόμενος ἵστασθαι, ἵνα ἐμοὶ γενέσθαι. 614, 9. μικρὸν δὲ φασὶ μέλλειν πρᾶξιν χρέων αὐτοῖς ἵστη. 484, 7. ἵσθμιόν καὶ Πυθικὸν ἑκάτερον. 661, ult.
ἴσος] τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσεν. 128, 4. ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐφεσταιεῦσι. 484, 14. ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὸν θάνατον ἔχων. 742, 1. ἐξ ἴσου. ἐπιτάδει τοῖς πλουσιωτάτοις. 745, 13. ἐξ ἴσου. indifferently. 762, 5. T. ἴσον ἑαυτὸν παρέχων οἷόν. 129. 6. ἴσα δίκαις. 637, pen.
ἰσοστὴς] inquilinus pari jure cum civibus utens. fr. 29, 10. id quod verum non est.
ἰσοτάσιος ζυγῆ. 360, pen. T. τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἐκ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ γεγενῆσθαι ἕλαβε, τὸ δὲ σὸν μέχρι σου (scil. πραιδὸν) τὴν δίκην ἔσχεν. fr. 19, 2.
ἰσχυρὸς λίαν νόμος. lex inclementior. 568, 3. T. ἰσχυρῶν χρεῶν ποιεῖται παράκλησιν. 584, 3. τοῖς ἰσχυροῖς ἐγχειρεῖ, μοῖρα αὐτοῖς πάσχουσιν, οὓς ἂν βούλωνται, ὑβρίζειν. 753, 6.
ἰσωνία. aequalis pastii. fr. 11.
Ἰτεαῖος. homo Iteensis. fr. 26.

K.

καθέσεως] τὸν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καθέσεως, ἀλλὰ φανερὰν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἔδει τίθεσθαι. 467, 8.
καθεύδων τὸν πόλεμον. 255, pen.
καθιερῶν] καθιέρωσε ὁ νόμος. 203, 1. 204, pen. ἡ καθιερώσασα ψῆφος opponitur τῇ σωζούσῃ. 467, 10. τῶν τεττάρων καθηγεμόνων. 549, 3. τάφος ἀντὶ τῶν καθηγεμόνων ἀνδρῶν. 119, 8.
καθιζάνω καθίσαι τὸν πόλεμον τῶν ἀδικούντων. 385, 2. οὐδὲ καθιζάνω εἶναι τὰς χεῖρας. 793, 2.
καθίζωθαι de judice. 170, 2.
καθείργειν] εἰς οἴκημα καθεῖρξεν. cr spervete ihn ein [he barred him in]. fr. 30, 20.
κάθοντος] equus Neptuno sacer in mare domissus. fragm. 29, 17.
καθῶσθαι] τοιούτους αὐτοὺς οὐκ ἀκριβουλεύοντας σοι καθῆσθαι. in consilio. 220, 5.
καθυφαίνω] καθύφανε τῇ Ἀθηνᾷ εἰς ἀναθήματα. 639, 3.
καθίζειν v. p. 69. not. 29. de judice. 170. v. not. 14. ἐπὶτοὺς θεοὺς καθίζοντας. fr. 27, 8. καθίζουσι ἐπὶ τὸν βωμὸν Μαιμακτῶν. 460, 3,
καθιστάναι] κλῆρον τὸν πόλεμον κατέστησαν. 124, 8. ἀδικοῦσι ἐφίεμαι. 125, 7. ἀλυπεχίαν. 823, 4. τιμερίας μεγάλας. 159, ult. τὰ σημεῖα πάντα ψέφῳ. 326, ult. οὐσίαν ἀφανῆ. 684, ult. φανερὰν. 907, 4. hoc utique quod nos remising his Estate. οἱ τριάκοντα κατέστησαν. 466, 11. κατεστάθησαν. 466, 13. κατεστὰς χορηγός. 698, 2. 699, 8. τοῖς τότε καθεστηκόσιν τριάρχοις. 458, 6. ἐπὶς ἐν οὕτω ἐπιφ καθέστηκεν. 617. 8. sedere. ἐπέραξε μὲν οὗτος τὸν πόλιν, κατεστήσατο δὲ ὑμᾶς. 233, ult. T. ἀναβιῶναι κατέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. 59, 2. ἐκίχησε κατασταῖσα τοῖς Ἑπτάλοις. 736, 4. ἑαυτῷ βίον ἐκατέστησαν. 76, 4. δημοκρατίαν κατεστήσαντο. 77, 4. εἰς ἀνάγκην. 185, pen. εἰς ἀρχὴν. 468, ult. εἰς πίστιν. 186, 9. τὸν πόλεμ. civitatem e turbe belli civilis ruinis ad pacem revocasse. 233, ult. ἵνα ἐν τοῖ πρόγυρα κατεστασία. donec turbe conquiescerent, et resp. ad pristinam statum rediret. 464, 8. τάξεως αὖ παλαιστέον. illos oestim in administratione reip. collocabent. 671, pen. τοῖς εἰς τὰς τοιαύτας ἀναρχίας παθοῦσιν. 861, pen.
κακὸς] ἔχρῆν ἐμοὶ καὶ κακῷ. 7, 2. 45, 12. ἐμοὶ σοὶ καὶ ἐκείνῳ. 461, ult. ἀβίους τοὺς — ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀδυνάτους τιμᾶσθαι. 181, 3. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ἐμαυτὸν καὶ μάστυρας παρέξεμαι. 489, 4. T. καὶ μὴν ἓν. ἀεμι. 213, 6. καὶ ἐπὶ μόνος redundat. δύο καὶ μόνας ἀναλαβὼν. 830, 1.
καίπερ] καίπερ ἀρὰ. 120, ult. καταφέρων στρατιῶν τὴν Ἑλλάδα. discordiis et bellis civilibus conflagrantem. 914, 13.
καιρὸς] appetentissima. πάλαντον καιρὸν εἶναι φόνου ἐν ᾧ τότε χρόνῳ. 450, 6. Ita Demosth. ἐν τῷ π. τ. ταν longo ab initio. συμβῆναι πολλὰ προφάσεων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. T. λυφθεὶς ἐν τοιούτῳ καιρῷ. 601, 7. οὐκ ὁ ἐκείνου καιρὸς τοῦ παρόντος βίοτος. 916, 1.
καινηγορία] v. 22. augm. erat. VIII. p. 295. passim in erat. contra Theocrin. ubi meti sapissime per errorem κατηγ.. T.

ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλάδικον εἶναι νομίζω τὸ κακηγορίας διαλέγεσθαι. 344, 7. 353, ult. 367, pen.
κακοδαιμονιαστὴς] ἀντὶ τοῦ μανιαστῶν κακοδαιμονιαστὰς σφίσιν αὐτοὺς τοῦνομα θέμενοι. fr. 22, 1.
κακοποιῶ] οὐδέποτε ὑμῖν παύονται κακοποιοῦντες. 832, 12.
κακόνοια. 722, 9.
κακόνους] πάντων ἀνθρώπων ὃν ἂν ἡμαυτῷ κακονούστατος. 283, 11. ἐς κακόνους ὄντες τῷ πλήθει. 603, 8. κακόνους ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα. 682, pen. 764, 4.
κακοπαθῶν μὲν πολλάκις, ἀναπαίεσθαι δὲ μηδέποτε. 226, 6.
κακὸς] ἐμοῦ πολὺ ἀπολελαμπρύσθου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν. 16, 5. συνέχεσθαι κακοῖς. 22, 7. περιποιῶν ἑαυτὸν ἐκ πολλῶν καὶ κακῶν. 246, 1. ἧττόν τι κακὸν τι ἐργάζεσθαι. 464, 5.
κακουργίου (actio malefici). fr. 36.
κακῶν] κακόσους φαίνεται τὸν θῆρα, ὃν αὐτοῦ φησὶ κατέρα εἶναι. 510, 1.
κακουργῶν] ἕτερος τοῦ μὲ ἀδικεῖν οὐ περιπεῖναι, τοῦ δὲ μὲ δεῖσαι ἐπιμελεῖσθαι, κακουργεῖ. fr. 36.
κακῶς] δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἠγωνίσατο. 147, 7. ἔστι τούτῳ γε κακῶς ὑφ' ὑμῶν μεμαρτύρηται. 488, ult. κακῶς ἀκούσαι ὑπό τινος. 298, 1. ἔχειν κάκιστα τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης. 190, ult. κάκιον γεγονέναι. ignobiliore loco natus esse. 622. 5.
κάκωσις] κακώσεως νόμος. 510, 7. T.
καλάμη] οὐσανεῖ δὲ συρὼς ὅσῃ καλάμη ἀρεῖ. post stipulam terram arat ad triticum conferendum. fragm. 28, 4.
καλὰς] τρόπαιον ἔχειν καλλίστην μὲν αὐτοῖς, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις. 112, 3. τῷ καλλίστῳ ἱππάσαι χρήμασι δυνατόν ἔχειν διδάσκαλος κατέστη. 433, pen. περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην. fragm. 57.
καλῶς αὐτῷ εἶχε. satis refectus fuit cibo potuque et sermonum hilaritate. 27, 3. 43, 3. ὡς οὐ καλῶς (id est, καθαρῶς) Ἀθηναῖον ὄντα. 482, ult. καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον. 821, 9.
κάμπτειν] ἀντιθεσεῖν ἢ κάμπτειν νομίμως ἅπασι πανὸν ἐστι. fr. 22, 13.
κάμπτειν] ἐστὶ δὲ κάμπτειν τοῦ τείχους γωνίας. fr. 24, 4.
καπηλεῖον] δᾷδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου σκευωλείου. 27, ult. συγκλείσαντες τὰ καπηλεῖα. fr. 5, 4.
κάπηλος] κάπηλοι, περ' ὧν περισσώσεις λαμβάνων, οὐκ ἀποδίδωσι. fr. 5, 3. per contemptum, περὶ τούτων τῶν κάπηλοι, ὡς περὶ συκίνου, διαφθείρονται. fr. 5, 9. ἀντὶ κατηλωλακότων μεγαλοπόλεις ἐκάθηρε. fr. 5, 20.
καρῶνος] ἐλυμήνατο γάρ μου τὸν καρῶνα οἰκοφθόρα καὶ κάκη. fragm. 23, 15.
καρωνῶ] καρωνῶ τοῦ διαζεύξαι. jure cum aliquo contendere de fructibus fundi. fr. 26, 27.
καρχήσιον ἔλθε πρὸς τοὺς σπόνδυλους σκαφεύς. 778, 11. T.
κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδεται. de magistratibus et in eorum fraudem atque commodum. pro vulgari τῶν ἀρχόντων κατεψεύσατο. 717, 5. κατὰ τῆς κλήρου καταβαίνων. 13, 3.
καταβαίνω κατὰ τῆς κλήρου. 13, 3.
καταβάλλω κατάξας. 492, 7. 505, 8.
καταγγέλλω] denunciare. ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς πόλεως μὴ καταγγέλλασι. 781, 4.
κατάγω] πᾶς' ἐκείνῳ κατηγόρουν. penas eum devertebar. hospitio ejus utebar. fr. 39, 17. καταγώγιον. fr. 36.
καταγνῶναι] καταγνῶναι ἐκείνου ἐμοῦ. 142, 4. καταγνῶν τῆς φύλης ἔπεσε. 568, 16. καταγνῶσεσθαι καὶ θεῶν καὶ τῶν ὑμετέρων νόμων. fr. 22, 4.
καταγωνίσαιν τινὰ φόνου (pro τινὸς φόνου). 33, 1. τινὸς συκοφαντίας. 177, 6. εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωστε, τοῦ υἱοῦ δὲ ἀδικήσετε δι' αὐτὸν ἀποψηφιούμενοι. 527, 14. κατεγνώκατε σφῶν αὐτῶν ἅπαξ. 669, 6. μὲ κατεγνῶναι δικαιότατον ἐμοῦ. 709, 2. εἰ τις ἐμῶν πατρῴων κατεγνώσατο τῶν ὡς ἐμὲ εἰσόντων. 755, 2. διαλύσατο τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱέος. 527, 8. T. φυγὴν αὐτοῦ κατεγνώκει Θρᾴκης καὶ πάσης πόλεως ἀπολύσας ἐβούλετο μᾶλλον γενέσθαι. 548, 10. φαυλότατά μου μεγίστων κατεγνώσατε. fr. 35.
κατεγνῶναι] οὐδεὶς κατέλαβε τὸν κεφαλὸν. 144, 3. κατεγνῶς τὸν κεφαλὸν. 156, ult. κατεξέφαγες. 159, 6. T.
καταγωγὴ] taberna. fr. 36.
καταδεδῶν] ἐκπεδὴ πάσης καταδεδῶν. fragm. 22, 19.
καταδέχεσθαι. exsules recipere domo, in patriam rursus redire sinere. 208, ult.
καταδικαιῶν] δίκαιον καταδικαστάμενος οὐδενός. 773, 10. καταδικαστάμενον. in judicio arbitratus vici. fr. 36.
καταδικάζειν] judicio vincere. καταδικάσατο ἐπὶ ξενικοῦ ἄρχοντος. 590 ult. 732, 3. 737, 1.
καταδουλοῦν] χειροτονῆσαι ὑμᾶς αὐτοὺς καταδουλώσασθε. 918, 4.
καταδρομῆς γενομένης τῶν φυγάδων. 688, pen.
καταδωροδοκεῖν. pro largitionibus jura majestatis, nervos reip. vendere. 808, 9.
καταδύεσθαι. 248, 3.
κατακεῖσθαι] γενέσθαι ἐμοῦ σκάλλον καὶ ἀνδρῶν κατακειμένων. ad mensam accumbentibus. fr. 35, 13.
κατακυβεύσας τὰ ὄντα. bona cum prodegisset alea. 541, 2.
κατακαμβάνειν] ὅτι τοιαῦτα ἀφορμὴν οὐδὲν κατακλίνοντα τῶν ἐγκλημάτων. 26, ult. parcontando intelligere, docere, reosire. ἑτέρους δὲ οὐκ ἴσθ' ὄντας κατακλάβασιν, id est, αὐτοὺς μὲν οὐ κατακλάβασιν, ὅτι οὐκ ἴσθ' ὄντας, ἐμάθοσαν δὲ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἴσθ'. ad alienum domos deletus, decoctor ab incolis, ejus domo abesse. 45, 1.

καταλέγειν] enumerare, recensere. 92, 4. καταλέγεσθαι. militiæ adscribi. 319, 2. et 4. καταλέξαι εἰς τοὺς ἱππέας. 566, 4. καταλέξειν ὑπασπιστὰς. 675, 2. 676, 4. καταλέξας εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἀθηναίων οὐδένα φαίνομαι. 773, 9. οὐδὲ τῶν τρισχιλίων κατελέγην. 845, 5. καταλεγεὶς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλου. allectus in numerum militum eorum, qui Thrasyllum deberent in castra prosequi. 894, 15.

καταλείπειν φοβηθὲν ἱκανόν. 97, 1. τίς ἔτι αὐτοῖς ἤδονὴ καταλείπεται. 125, 3. εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτος ἦν, οἷον ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλειπεν. 660, 4. τὸν βίον καταλιπεῖν. 901, 4. τὰς γεγονυίας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖφθαι. 917, 2.

καταλογεὺς] qui præest conscribendis nominibus civium allegendorum eum in ordinem, qui dignus habetur gerendæ reip. 675, 2.

κατάλογος] εἰς τὸν Ἀθηναίων κατάλογον καταλῆξαι. 773, 9.

καταλύειν τὴν δημοκρατίαν. 452, 7. πλῆθος. 454, 8. δῆμον. ibid. T. οἱ οὗτοι καταλύουσι τὸν δῆμον οἱ πλεῖστοὺς ἀν πολίτας ποιῶσιν, ἀλλ' οὗ ἂν ἐκ πλείστων ἐλάττους. 676, 2. γὰς πᾶς δ' ἀσφάλεια χρημάτων καταλυομένης. 817, ult. ἀσεβῶ καταλύων τὰς θυσίας. 852, 3. πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλέλυται. 888, pen. ἐπιβουλεύειν καταλῦσαι τὴν πολιτείαν. 452, 7.

καταμαρτυρεῖν] καταμαρτυρήσει σοι τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα. 463, 2.

καταμένειν] οἱ κατέμειναν ἐν ταῖς δήμοις. 882, 4.

καταμηνύειν] κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν. 473, 7.

καταστειράζειν] τὸν ὑμέτερον ψῆφον καταστειράσοντες εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. 867, 12.

κατασπᾶσθαι] φλαγὴς κατέσπασεν οὐδός. 29, ult.

καταστᾶσαι] κατέπλευσεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ πόλιν. 224, pen.

καταστλῆξ] formidine perculsus et dejectus animo. 251, ult. fragm. 6, ult.

καταστοχάζειν] κατεστόχασε τοὺς φίλους. 541, 3.

κατασυκοφαντεῖν] ἐγκαλέσας θάνατον κατεσυκοφάντησε. 828, 8.

καταφορεῖον] κατεφόρησε πεντακισχιλίας δραχμάς. impendit in chorégiam. 642, 2.

καταχέσθαι. quæ pecunia adhuc inest in arca jacuisset, eam alicui rei impendere, expromere, erogare, atque exercere. 626, 2. et 6.

καταψεύδεσθαι τινος. 179, 3. ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδεσθαι. 652, 7.

καταψηφίζεσθαι τινος θάνατον. 446; pen. 535, 11. 922, 5. θυλίαν. pronunciare, dignum eum videri, qui imbellis appelletur. 525, 2.

κατεσκευῆν ἅπαντα τἀληθῆ. enumerare, prodere verbis. 22, 8. de indice, percontanti, quæ novit, omnia prodente. aussagen, ausbeichten [*to utter, confess every*

κατάστασις] mercenarium, quod militi recens allecto datur ad comparandum sesculla expeditioni necessaria. ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναχέηται παρ' αὐτῶν. 574, 3. κατάστασιν παραλαβόντα. 574, 6. τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις. 574, pen. πάλιν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει. 881, 15.

κατατάσσειν] οὐδὲς ταξίαρχος αὐτὸν φαίνεται κατατάξας εἰς φυλήν. 498, ult.

κατατιθέναι ἀργύριον. 179, pen. οὐδὲν τῶν αὐτοῦ κατεθήσει, dependet, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν ἀποδώσει. 832, 2. μετάλλων κατατιθείς, dependens, ἐπὶ προστάτου οἴκει. 874, 1. κατατίθεσθαι ἰχθὺν φανερὸν πρὸς ἐκείνους. suscipere. 84, pen. ut nostrum einlegen. *Ehre, Schande einlegen.* serere quasi causas simultatis, et tanquam semen aliquod animis credere servandum, unde postmodum apertæ inimicitiæ exsistant. σῖτον. frumenta in granariis recondere, atque ad tempus caritatis reservare. 718, 8. παρακατατιθέναι, ἃς ἐκείνος παρά σου κατέθετο. 903, 9. τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον κατατίθεσθαι. deponere. 914, 6. τὰς ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθεσιν. fragm. 5, 8. Taylor h. l. ad caput penult. Lectionum Lysiacarum ablegat.

καταφεύγειν εἰς γναφεῖον. 145, 1. ἐπὶ τὴν ἑστίαν. 29. 4. κατέφυγον εἰς ταύτην. permisi causæ meæ dijudicationem hujus fœminæ testimonio, ad illud provocans, in eoque spondens me acquieturum. 181, 4. ἐπ' ἐμὲ κεφαλὴν ὅστις κατέφυγεν. receptum habebant. 893, 6.

καταφρονεῖν] nauseare. τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δ' ἀπόντων ἐπιθυμῶν. 433, 8. T. εἰ καταφρόνησεν τοῦ ὑμετέρου πλήθους, etiamsi condonetis hoc illis, quod plebem vestram contempserint, 333, 1.

καταχαρίζεσθαί τιν. gratiæ alicujus jus et fas condonare. 192, pen. ᾗδη ἐστὶν ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι ἢ ὑμᾶς αὐτούς. 814, 6.

καταχειροτονεῖν] Ἐργυλίους θάνατον κατεχειροτόνησαν. 828, 8.

καταχορηγεῖν] κατεχορήγησε πεντακισχιλίας δραχμάς. impendit in chorégiam. 642, 2.

καταχέσθαι. quæ pecunia adhuc inest in arca jacuisset, eam alicui rei impendere, expromere, erogare, atque exercere. 626, 2. et 6.

καταψεύδεσθαί τινος. 179, 3. ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδεσθαι. 652, 7.

καταψηφίζεσθαί τινος θάνατον. 446; pen. 535, 11. 922, 5. θυλίαν. pronunciare, dignum eum videri, qui imbellis appelletur. 525, 2.

κατεσκευῆν ἅπαντα τἀληθῆ. enumerare, prodere verbis. 22, 8. de indice, percontanti, quæ novit, omnia prodente. aussagen, ausbeichten [*to utter, confess every*

thing] 173, 3. 493, 5. et. 9. ἐν τῷ δήμῳ κονίσουσιν, dentatimi quidem propalentque in comitio, τὰ ἑαυτῶν ἐγκαλύμματα. 766, pen.
συμπαθῶν τινί. misericordia erga aliquem moveri, importune et taxim, non meritum. 192, pen.
συναγράφεσθαι βίβλους τῶν ἐλευθερίων. 107, 15. ὑπὸ ταπεινογνωμόνος μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγγεγραμμένῃ τι τῶν συμφερόντων. 874, pen.
σφίσαρα τῶν παναρχαιοτάτων (sc. τὸ ἔργον) συμπεθῆναι. 889, 2. ἄλλων παναρχαιοτάτων. 889, pen.
σωτήρχεσθαι] ἐλαφρὸν 497, 12. εἰς τὸν Πειραιᾶ. 459, 2. ἐξ ὅτου σωτηλθέτην. 345, 1. T. εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν σωτήλθομεν. fragm. 32, 19.
σωτύχωσι] proposituin et optatum finem consequi. εἰ δὲ μὴ σωτύχοιεν. and though they did not succeed. 160, 3. T.
σωτυχοῦσι τῶν ἀκόντων τὸν ἀέθλ. 534, 2. ἃ ἐγὼ τῶν Α γεγόναμεν, ἀμοῦ σωτυχοντῶν. 760, pen. T. judicare, edere. 23, 3.
σωτύπαι] domum redire. 212, ult. 777, 2.
σωτυλίγματ' τοῦ δικαίου. 838, 1. T.
τάντητος σωτυγχάνειν. conspicuus. 283, 16.
σωτυφθεῖν ἀχθῆναι. 696, 11. T.
τάφου] περιζέσθαι τὰ ἑαυτῶν τοὺς πάντ. Manes defunctos, aut deos infernos. 59, ult.
τείρεσθαι. ingeni. 116, ult.
τεῖσθαι] ζημία τεταμένη a lege constituta. 523, 11. νόμος τείμενος. 293, 1.
τελέσαν. petere. 626, 8. T.
τερδαίνειν] εἰ δὲ, φέλαι δὲν τιμωρεῖσθαι, ζώντων τιμωρούμεθα, τῶν χρόνῳ περδόντες, ἢ ἔζε, οὐ ωρσεῖαν αὐτῷ (subaudi ζῆν σῶσαν τὸν χρόν). 502, 4. παρ' ὧν ἂν περδαίνωσιν, ἀδικοῦντας ἀνοφαίνουσιν. 669, 9. περδαίνουσι. πλεῖστα ὅταν τίμιον τὸν σῖτον πωλῶσι. 721, 6. περδαίνει ἀπὸ τῶν ἰματίων συμφορᾶν. 881, pen. περὶ πλείονος ἡγούμενος αὐτὸς μικρὰ περδαίνειν ἢ ἀκούσας μεγάλα ἀδικεῖν. 882, 8.
πέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἡμᾶ πρὸς ἡμᾶς. μενάβατ eum, ad vos me criminari, quod ea res ipsi expediret. 311, 2. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν πέρδος ἦλθομεν. 872. 8. πέρδους πρωτεμένων. 73, 5. πέρδος βραχύ. 275, 5.
πέσθεσθαι] τὸδὲ πυθόμενοι τῶν τῶν οἱ παραδοθήσονται. 454, 5.
πενθεστὴς] affinis, cum genitivo. 479, 9. cum dative. 447, 4. 620, 6. 621, 5. 624, 3. 656, 1. T.
περάσταν] ἔφτα τὸν πέλιν πορυχθῆναι καὶ αὐτὸν σταφαπεθῆναι. 662, 1.
πιβαντὸς] ἀνοίγνυμι τὸν πιβαντόν. 360, 1.
πικρικόν. 593, 9.
πιθουσίαν περὶ τοῦ σάματος, χρημάτων. 48, pen. πατρίδος καὶ οὐσίας. 156, 1. 175, 3. ἀλλοτρίων ἀμαρτημάτων. 264, 4. ἐκκλ ἐκκλησίας. 195, 1. ἐκκλησία ἐκκλήτος. 103, 2. si valent conjecturæ nostræ πανηγίαν. 183, 4. (alii vulgo legitur περὶ) ἱστὰς τῶν νόμων. 289, 2. μεγίστων καὶ πολλίστων. 130, 5. ἐν τοῖς σάμασι φοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύει. 119, 6. si locus sit sinecrus. κινδυνεύειν ἀναγκάσθαι. 183, ult. T. τὰ ἐκεῖ φαλλῶν κινδυνεύθητε. 112, pen. res cum vitæ discrimine magnaque contentione gesta. κινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς αἰσχύνης, ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζημίας. 274, 6.
κίνδυνος] de rebus bellicis frequenter, et frequentius etiam de forensibus. 612, 2. 617, pen. T. τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐκτεφάνωσαν τὸν πόλεμ. 76, 1. μικρὰ ἐκ τῶν κινδύνων. 87. 3. οἷος μέγας κίνδυνος. 98, 11. πόλις ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ γεγαῖτο. 249, ult. τοὺς μὲν κινδύνους ἰμιτέρους εἶναι, τὰς δ' ἐκφαλὰς τῶν αὐτῶν φίλων. 819, 3. ἔτι τῶν παίδων ὁ κίνδυνος εἴη. merces cum infantium periculo per mare ire, ut ipsarum sit damnum, si merces pereant. 998, 9.
κλήχωμι] χρῆναι ἦ, τι ἂν ἀγόρασε. commodato sibi daret id omne, quicquid in promptu esset argenti. 686, 4. 688, 1.
κλοῦ] συναχθέντες θεσμοὺς περὶ τὸν κλοῦ. fragm. 30, 28. πλὴν περὶ τὸν κλοῦ θέσμιον ἐμπεσόντες. fragm. 39, 29.
κλοῦ τὸν ἐμβόχιον καὶ ἐνεγκαμένους διαθεῖν. fragm. 22, 5.
κλοῦν] τὰ ἐμπόρια κεκλῆσθαι. 721, ult.
κλοὺς] τὸν κλοῦ ἀφεῖναι. 14, 15. κλοῦδες. fragm. 33.
κλὸς μέγα περὶ τινος ἀκούειν. 57, 6.
κλόντιν] ἀνφαλὲς αὐτοῖς τὰ ἰμάτια κλόντιν. 810, 8.
κλύστις] τοὺς κλύστας ἱστοῦν φάσκων μειχθῆς εἶναι. 41, 1. κλύστις δὲ εὐδὲν. 312, antep. quod non intelligo, quippe corruptum. et videtur magis ad verbum κλύστις pertinere, quam ad substantivum κλύστης pertinere. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀκκαλύμματα τοῖς κλύστας συκοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἐπήχοντες. 832, ult.
κληρονόμος] τὴν αὐτοῦ πατρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνάντος χρημάτων. 907, 5.
κληροῦσθαι] κληρονόμους ἑλέσθαι τῶν ἀνόπω ἀρχόντων. sortitum veniat, quo in collegium novum Archontum cooptetur. 196, 2. 749, pen. βουλῆς δὲ κληρουμένους ἦκε. 890, 2.
κλῖμαξ] ἵνα μὴ κινδυνεύῃ διὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα. 13, 3.
κλίνη] ἐν κλίνῃ σκαμίζεσθαι. 172, 9. ἐκκλίμενον αὐτὸν εἰς τὸ δεῖγμα ἐν κλίνῃ. fr. 31, 12.
κλοσίον] cellula. 395, 3.
κλοστὴ] συλλογὴ τῶν σωλήνων ἧδε ἐπὶ κλοστῇ τῶν χρημάτων (scil. τῶν δημοσίων) ἀκατασκευστ. 863, 2.
κνημὶς] currus radius. fragm. 36.
κνημὸς] ἀφεῖσα τὸν κνημῖδα τῆς ἀριστερᾶς

currus radium arripere. fr. 26.
μονὰς] aequa. μονὰς εἶναι τῷ τι φέρεσθαι καὶ τῷ διέπεσθαι. 557, ult. μονὰς ἑαυτὸν φίλον εἶναι τῆς τύλεως. fragm. 36, 15.
μοιχᾶσθαι] μοιχόμενοι τῶν ἀγαθῶν. 448, 8.
μοιχεύω] περιμοιχεύομαι. fragm. 37.
μοναρχία λέγεται. fragm. 35.
μολύζειν χρή, οὐ μόνον τῶν παραπλησιόδεσμον ὄντων, ἀλλὰ καὶ τῶν παραδείγματος τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 728, 5.
μολυβδοῦς] permutatior. fragm. 34.
Μολοττικὸς] ἐν τῇ Μολοττικῇ διαμάζεσθαι εἰς τὸν Φαίδωνα φέρει. 994, ult.
μόνα] τὸν μὲν μόνον φιλεῖν, τὰς δὲ μοιχεύειν. fragm. 34.
μορμύζω] μορμυττόμενοι εἰς τὸν Σούλιν. 461, 3. 463, 7. 477, 1. repentare, recipere. 60, 1. 148, 16. ubi μεμορμύσθαι ἀγγέλων et ἀπολελοιφέναι idem sunt. adde 667, 8. 831, 2. 834, ult. πρὸν ἢ χάρν μορμύσασθαι. 762, 11. 768, 7. Inde μορμύζεσθαι παρὰ τινος. 429, 4. de re funerea (v. p. 59. n. 24.) 539, 3. τὸν ἱμαντοῦ ναῦν ἐκόμισεν. *I brought my vessel off safe.* 708, 2. et pen. T. μορμύζεσθαι τὰ ἐπιτῶν. juribus suis petiri. 60, 1. μορμύσασθαι τὰ ὀστᾶ. tollere ad sepulturam. 539, 3. τὰ μόνυτρα μορμύζεσθαι. 240, 2. ἵνα δέχωμαι ὑφ' ἡμῶν ἀξιωθέντες ἀποδόσεως [sail. τῶν πρασπλωμένων] μορμύσαντες. recomponent, vel sufferant. 657, 2. τὰ ναυτικὰ χρὴ ἐν τῶν γραμματίων μορμύσασθαι. 897, 4. ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς τὸ δίγνμα ἐν ἀλίῳ. fragm. 31, 12.
μορμυρίζω. 214, 11. 249, 1.
μόστειν τὸν θύρας. fragm. 30, 20.
μόραξ] ἀπείπαι αὐτὸν ἐπίλεκτον εἰς τὰς μόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν. 500, 6.
μόρα, virgo. 139, 9.
μόρσιμος] puella. ἐρωτικῶς τὸ μόρσιμον μαστιγοῦσθαι. fragm. 5, pen.
μόρσιμος] ταύτην εἶναι τὴν ἐπιστατοῦσαν λειτουργίαν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πάντα χρόνον δεῖ τίθεσθαι μόρσιμον εἶναι καὶ σώφρονα. 707, 9. μόρσιμός ἐστι καὶ οὐχ ὁρᾶται ποιῶν ἃ ἕτερος ἐνταῦθα τολμᾷ. 789, 3.
μουσεῖα] ἱλθὼν ἐπὶ τὸ μουσεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς. 731, 2. ὁ μὲν περὶ μουσικῶν, ὁ δὲ περὶ μουσεῖων. 754, 6. 995, 6.
μοῦζον] βοῶντα καὶ πεπαχύντα. 145, 2.
μουτεῖν τῆς παρόδου. 93, pen. T.
μουγὸ ἅμα τούτω γίνεται. 498, 8.
μυνιδεῖον. fundamentum. fragm. 26, 1.
μύειν δίκην. munerum acceptorum reum agere. 808, antepen.
μύστις] εὐθύνος μύστιν τοῖς ἀνδρίσι τούτοις ἐπαίων. 466, 13.
μυτὸς] ἐμβάλλειν μυτόν. 170, 2.
μυούειν] τοῦ συναπολουθοῦντος οἰκέτου, λθὼν τοὺς λαβὼν, ἵνα μυσῃ τὰ λυχνοῦχον. fragm. 34.
μύστειν] τὸν δυνατὸν ἐπιμελῆ τὸν θάνατον τάνδρός. 897, 1. T.
κτᾶσθαι] dominium habere. τῶν αὐτῶν μεταμέλειν. 867, 1. ἡμεῖς ἐκείνοις τὰς ψυχὰς τῇ φύσει. 58, β. τὸν αὐτὸν ἐπίστασθαι καὶ μιστύειν. habescent. 77, 1. acquirere. τὸ χαρίεν ἐπιτεδεύειν. laudem mereatur suam. 263, pen. μὴ μυσοδέρμους, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβόν. 638, 1. Ita quoque accipitur. 647, ult. 639, pen. T.
μυθιατὴς] παθητὴν εἶχεν, ὡς ἰδίαν τῶν Ἑλλήνων ἄριστος εἶναι. 702, 5.
μύθος] ἔστι παρὰ τοῦτο ὁ μύθους τοὺς ἐκστρέφειν συμβουλεύειν. 577, 9.
μύειν αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ κεφάλαιον. 469, 13.
μυζιανὸς] nummus aureus. 391, ult. interdum additur χρυσοῦς στατήρ. 896, 4.
μυκλιδὸς χορός. 698, pen.
μυκλᾶσθαι ἐδόκει σκαμβίζειν. 283, 14. T.
μύκτηρες. fragm. 12, 4.
μύρβιος] δόσιν τοῖς ἐκ τῶν συρβίων θυσίας. 852, ult. 854, 3. et 6. ἱερὰ τῶν ἐκ τοῖς μύρβιοι γεγραμμένων. 855, 3.
μύρτος] πύρτα τὰς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας. 398, 12. ratum. 25, 1. de lege sanctus. v. 31. 8. T.
μυρτὸν τὸν ἐπιζόλιν. curare, ut mulcta a reo dicta a judicio majore rata dicatur atque confirmetur. 327, 1.
μυδαλίζειν. expiscare. fragm. 37.
μυλλύειν] οὐδὲν ἂν ἡμᾶς ἐκέλευεν ἀδικωτέρους εἶναι. 610, 17.
μυμιάζειν. 148, 7. μυῖ' ἡμέραν. 536, ult.
μυμφοῦν ἡμεῖ βουλόμενος. ludere. 753, 13.
μυμφοδιδάσκαλος] τῶν μυμφοδιδασκάλων ἀπούσης πᾶσ' ἔπαστον ἐνιαυτόν. fragm. 21, 34.
μύσιον] παράγγελμα τὸ ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰθισμένον παράγγελλε, μύσιον τιῶν. 394, pen. 612, 2.

A.

Λαγχάνειν] δαίμων ὁ τὸν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχώς. 130, 2. λαχεῖν δίκην. 728, ult. πρὶν ὧς οἱ δίκαι ἐληλύθασιν. 595, pen. ἐκάμνη αὐτῷ λαχόντος. ita enim legimus. 680, ult. λαχεῖν de judice. 593, 11. de magistratu. 196, 3. T. λαγχάνων βασιλεύς. sortiri, h. e. per sortem designari rex sacrorum. 196, 3. λαχόντες, forum suum cum aperuissent sinue conveniendi copiam dedissent litigantibus, οἱ ναυτοδίκαι. Γαμηλιῶνι μηνί, οὗ ἐξέδικασαν. 593, 12. λαχὼν ὁ πατὴρ πατὸς τοῦ συμβολαίου. cum pater universo de mere credito Eraslistratum appellasset. 590, 11. Ἐλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην Ἀρχεβιάδης. hac actione me postulavit, in jus vocavit. fr. 19, 15.
λαμβάνειν] ἐλάφθη μοιχός. 489, 3. ἐξαμαρτόντες ληφθῆναι. 529, 6. φραδὸς ληφθεὶς ἐλίθη. 223, 6. παραφρονοῦμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ἀποτιμᾶσθαι. 489, 8. δίκην. poenas sumere. 40, 3. in re nummaria. 589, 2. de conjugio. 621,

ult. 622, 4. T. πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβεῖν. cum a me promissionem nacta esset jurejurando confirmatam. 23, 3. exigere, repetere ab aliquo jusjurandum. 389, 6. δῶρας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου πανυλείου. 27, ult. μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβών. 54, pen. λαμβάνειν δίκην. poenas ab aliquo repetere, sumere satisfactionem. 31, 8. ἐκστάδιόν μοι παιρὸν εἰληφέναι δοκῶν. 295, 1. rapere, intervertere, furari, compilare fiscum. χρήματα λαμβάνειν παρὰ πολλῶν ἐπαιτῶντα. 387, 4. 830, 7. ἔχθραν οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντα. 816, 4. ἐάν ποτε, ὃ μὴ γένοιτο, τὴν πόλιν λάβωσιν. rerum in civitate summa potiantur, quod omen deus avertat. 880, 2. In medio. λαβόμενος ἑτέραν ἡγεμόνων. cupide arrepta tam opportuna occasione rem suam faciendi, quod jam sibi res esset aliis cum ducibus. 117, 5. ut Herodianus libro secundo: τοιαύτης δὲ προφάσεως λαβόμενος Severus.

λαμπὰς] fax. fragm. 16. 32.

λανθάνειν] οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες δυστρ. 128, ult. ἐν ἐβδομήκοντα ἔτεσιν οὐκ ἂν λάθοι συπηρὸς ὤν. 659, 1, 2. T. λήσει οὐδὲν ἐν αὐτῇ. 180, 1.

λάρναξ] corbis carbonibus servandis vel deferendis facta. fragm. 21, 11.

λέγειν] ἐλέγετο ψήφισμα. 458, 2. quamquam Markland ibi vult ἐγένετο legi. ὀμόσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃ (subaudi, δεῖν ὀμνύναι, vel uno verbo κελεύης) 901, 2. προσοῖδα τῶν λεγόντων. oratorum existimationi consulere eamque salvam velle. 50, 8.

λείπειν] λείποντος μικροῦ. paulo minus quam. 645, 1. εἰ τις λίποι τὴν τάξιν. 887, 4. et τὴν πόλιν. 887, 7. ἢ ἐμέλησε γυνὴ προδοῦ τὸ σῶμα καὶ τὴν τάξιν λιποῦ τῆς αἰδοῦς. fragm. 37, 10.

λειποταξίου ἔνοχος qui sit. 520, 10. sqq.

λειτουργίαν ταύτην εἶναι ἀκαιροτάτην, διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα. 707, 8.

λεύκωμα] εἰς λεύκωμα γράψαντες. 323, 4. tabula, sive ea lignea est, sive membranacea, quae abradendo, aut detergendo prius inscripta, candida reddi potest.

λήγειν τῆς λύσσης. 126, pen.

λήθην ἔδωκα θεός. 224, ult.

λαίζεσθαι] ἐλαϊζόμενον ὀρεμόμενος ἐντεῦθεν. 686, 4.

λᾶμμα] εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν ἐν ὑπὸ ἔτεσι λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀποδεῖξαι. 905, 1. quasi dicas sumptum et insumptum. ubi prius aliud nihil est quam posterius, non, quod videtur, acceptum et expensum. τὸ ἐκ τῆς μισθωτοῦ ληφθὲν ὥστε ἀναλίσκεσθαι.

λίαν] μὴ λίαν ἐκ' ἐκείνῃ εἶναι ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν. 9, 1.

λιθοτριβικὴ τέχνη. ars lapides poliendi. fr. 25, 31.

λιθουργικὴ τέχνη. ars lapides tundendi: fr. 25, 31.

λιμὸς ἄλγιστος θάνατος. 190, 2.

λιποσταστρατία. fragm. 37.

λογίζεσθαι] τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ἐφεπαῖς λελόγιστται. imputavit orbis, ut pro ipsis expensum, in ratione gestae tutelae. 908, 2. ὅστε τούτους λελογίσθαι ὅσουπερ ὅλον αὐτῷ τὸ ἀνάλωμα γέγονε. 909, 5.

λογισμῷ ὑφυπέχειν τὸν νῶν. 904, 12.

λογιστήριον] οἱ τὸν ἅπαντα βίον παρεδ ὄντες χρήστοι ἐν τῷ λογιστηρίῳ γεγόνασι. 672, pen.

λογοποιεῖν] λογοποιοῦντες πλεῖστα περὶ ἐμοῦ. 577, 12. λογοποιοῦσιν αὐτοὶ συμφοράς ipsi de se conflictos falsos rumores de calamitatibus publicis, quos nullos sunt, disseminant. 721, 10.

λόγος] ὑπὲρ ἐν τινι λόγῳ τὸ ψεῦδος αὐτῷ. 151. 7. T. προσφέρειν τοὺς λόγους. causam cum aliquo confabulandi offerre, conserere sermones. commento aliquo abuti ad occipiendum cum aliquo sermonem, aut etiam, conditiones offerre. 11, ult. ἔχειν ὑπαγορεῦσι τῷ νόμῳ καὶ τῷ λόγῳ. rationi. 78, 3. λόγος ἀδύνατος περὶ τῶν ἀγαθῶν. 85, pen. λόγῳ ἡμαρτηκὼς, τὸ τῶν πάντων. fama solummodo reus, id quod omnibus contingit ut aliquo de crimine infametur. 183, ult. λόγῳ ἀσεβεῖν περὶ τἀλλότρια ἱερά. 214, 2. ἐγὼ δὲ ὑμᾶς δίκαιμι μὴ τοὺς τοιούτους λόγους πιστοτέρους ἡγεῖσθαι τῶν ἔργων. 285, 2. πιστὸς ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ γενέσθαι, ἔξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀπιστεῖσθαι. 294, 3. ἐναντίον λόγον ἀντιλέγειν. 308, ult. τὸ τοῦ λόγου. ut in proverbio dicitur. 332, 2. οὐ περὶ τῆς πολιτείας ὑμῖν ἔσται ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας. non agetur jam hoc, ut liberi sitis, sed ut salvi. 431, 5. εἰς χρημάτων λόγον. respectu pecuniarum. 660, 8. μεθαμῶς τοῖς λέγουσι λόγον βεβαιοῦντι τῶν πάντων σωφρονέστατον. 692, 3. πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διαγεῖσθαι. multis mihi verbis opus sit narrare si velim. 735, 7. ubi λόγος πολὺς idem est atque ὁ τοῦ πολλὰ λέγειν ἀνάγκη. εἰς τὸν λόγον ἐγγράφειν. in rationem gestae tutelae referet. 908, 13. κατὰ πρυτανικὸν λόγον ἀναφέρουσι, scil. τοῖς λογισταῖς. 842. 2. περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους. fr. 4. 15.

λοιδορεῖν] τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος, ἐάν τις ἀρχὴν (id est, ἄρχοντα) ἐν συνεδρίῳ λοιδορῇ. 320, pen. infamare criminationibus, jactare de aliquo probra. 845, 3. 847, 3.

λοιπὸς] μεμαθήκειν ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι. 58, 6.

λύειν τὰ συγκείμενα. pacta violare. 238, 4. λυσαμένους ἐκ τῶν πολεμίων πολλοὺς Ἀθηναίων. 396, 11. redimere e captivitate.

541, 1. 659, 4. λύσασθαι. se paterem illam auream, a se oppignoratam, esse relaturum. 630, 3.
λημπάσθαι] λημπάμενος τῷ τούτου βίῳ ὁ Σοὶς οὐδὲ θάνατῳ τέλος ἐπίθωνται. 248, 2. οἷος ἐν ὑμῖν ἐλημπάτο. 487, pen.
λυσιτῶν] ἔστε μήτε λυσιτῶν, μήτε λίαν ἐν' ἐπείσι εἶναι ὄ, τι βούλεται συμῶν. 8, ult. ὑπὸ τῆς βαρυσαίπυς ἐκκλησίας λυσιούμενον. vellicando, pungendo, aliis vexandis ad vociferandum provocatus puerulus. 14, 5.
λυσιτελεῖν] οὐκ ἄξιον πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς (subaudi συμβουλοις) οὐδὲ ἄσαφ ἐλυσιτέλησε τοῖς συμβᾶσιν. 779, 14.
λόγους] τὸν λύγον ἐμέφασθαι. 15, 2.
λυχνοῦχος] λίθοι Καλὰν τις τοῦ συμπαλουθοῦντος οἰκέτου τὸν λυχνοῦχον ἔκρουσε. fragm. 34.
λοιδῆσθαι] αἰσχρὰς καὶ δεινὰς ἐλοιδήσατο. 794, 3.
λοιπεδύτης. 350, 5. 490, 3. T.

M.

μάζα] ἔζειν πλείστον τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐδίκει. 190, ult.
μαιμάζω αὐτοὺς τοῦ θανάτου. 131, pen.
μακρὸς] εἰ πανσκιφὴς τὴν μακρὰν τειχῶν ἐπὶ δέκα σταδίοις ἑκατέρου. 451, 6.
μαλακία. 350, pen. fr. 38, 2.
μάλη] axilla. συσπειρασάμενος τὸν χαλκωμάτιον ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν, ἐξέτεγε, ξίφος ἔχων. fr. 22, 21.
μᾶλλον omissum. δάκτον μετ' ἐκευθερίας αἱρεύμενοι (subaudi μᾶλλον) ἢ ζωὸν μετὰ δουλείας. 118, 10. τοσούτῳ (scil. μᾶλλον) ἐπιδυμοῦσι. 923, 5. μᾶλλον ἢ ἧττον. plus minus. 266, 1.
μανθάνειν] εἰρήνην ἅλδε φέρειν, ἣν ἡμεῖς ἴργῳ μαθόντες ἴγνωμεν. 453, 6.
μάρτυς vel μάρτυς] ἐπισπέπτεσθαι τῷ μάρτυρι. 736, pen.
μαρτυρεῖν] αὐτῷ πασῶς ὑφ' ὑμῶν μεμαρτύρηται. 489, 1. οὐδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν. 681, 1. τοῖς δὲ τὰ ψευδῆ, μηδὲν δεδακέναι, ἐμαρτύρουν. 681, 3.
μαρτύρεσθαι] βοῶντα καὶ πικραγόντα καὶ μαρτυρόμενον. 145, 3.
μαστιγοῦν] μαστιγωθῆναι εἰς τὸν μύλωνα ἐμπεσεῖν. 22, 6. πρὸς τὸν κύνα δήκαντες μαστιγοῦν. fr. 30, ult.
μάστιξ] λαβὼν μάστιγά τις, ἐντείνας πολλὰς πληγάς. fr. 30, 24.
μασχάλη] τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fragm. 34.
μάχεσθαι τοῖς ὠνίοσι. 350, 7. οὐδὲ περὶ ὀνομάτων μαχούμενος. 912, pen.
μάχη] pugna terrestris. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένον. 863, 8.
μέγας] οἷος μέγας κίνδυνος (pro ὡς μέγας). 98, 11. τοὺς ἀσθενεστάτους πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους. 5, 8. πλοῦς μέγας. 57, 6. ἔλκεις μεγάλα. ibid. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων ἔχειν. 396, 5. μεγάλους ἐκτήσαντο τοὺς οἴκους ἐκ τῶν ἰμετέρων πραγμάτων. 442, 4. πίστιν, ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις. juajurandum, quod inter homines habetur sanctissimum. 635, 4. μέγα αὐτῷ ἐγκαταδῦναι εἶπας. 882, 15. μηδὲ ἀφελωμένην μεγάλα ἔχειν ἐγκαταδῦναι. 884, 6.
μέγεθος ζημίας. 6, 2.
μείδιμος] ὥσπερ κατὰ μείδιμον συναιρούμενον. 720, 5.
μεθίστασθαι] ὥστε οὐκ ἂν ῥᾳδίως ἐμοῖν ἡ πολιτεία μετίστη. 671, pen. μεταστὰς ἐκεῖθεν. 737, 7. τὸν ἐν Βοιωτοῖς πολιτεύειν, χρήματα λαβὼν, μετίστησι. 805, 17. 850, 7.
μεθύειν] μεθύων εἶπας αὐτόν. 14, 13.
μεισαγωγεῖν. victimam μείων dictam ad Piraturas adducere. fragm. 14, 2.
μειρακίων. 138, ult. 142, 9. T.
μέλας] μέλαν ἱμάτιον ἠμφεσμένον, ὡς ἐπ' ἀνδρὶ αὐτῆς. 469, 5.
μέλει αὐτῷ τοῦ θορύβου. 450, pen. οὐδὲν αὐτῷ τῶν κοδύνων ἐμέλησε. 523, 9. T. μέλει οὐδὲν σοι. 349, ult. οὔ μοι τοσοῦτον μέλει, εἰ μὴ δεῖ τὰ ὄντα ἀφωλέσαι. 703, 6.
μελετᾶν] μεμελέτηκας τοῦτο καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν. 349, 5.
μέλλω cum presente. 280, 4. 449, 5. 506, 6. 578, 7. 671, 3. cum futuro. 95, 4. 99, 1. 134, 3. 153, pen. 259, ult. 274, 5. 281, ult. 332, 2. 394, ult. 601, 12. 638, 7. 659, 7. 661, 6. 684, 5. v. p. 234, oct. 10. semel cum aoristo. 751, ult. v. Magistrem, Moschopulum, ceteroseque. T.
μεμνῆσθαι] ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτόν. 22, 13. 746, 1. περὶ τούτου μνησθήσεσθαι. 162, 4. μεμνῆσθαι τοὺς παλαὶς πεπονθότας μᾶλλον ἢ τοὺς εὖ. 692, 5.
μέμφεσθαι] ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασι. 60, 3. τοῖς ἀδικοῦσι. 296, ult.
μέρος] ἐν μέρει, vicissim, pervices, πρὸς ἑκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα. 98, 4. μετέχειν τὸ μέρος, pro virili sua, τῶν δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι. 872, 3.
μεσαγωγῶν] τρία τάλαντα περὶ Ἐργοκλέους μεσαγωγηθέντα τοῖς λέγουσι. 830, 9.
μεστὸς ἦν ὑποψίας. 20, 5. 22, 1. οἴνου. 171, 4.
μετὰ πλείστου πόνου ἐλευθέραν ἐποίησαι τὴν Ἑλλάδα. 113, 3. ἀγωνιῶσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. 684, 6. κρατῆσαι μετὰ τοῦ ἀληθοῦς. 655, 9. μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. 71, ult. 98, 1. 106, pen. μετ' ἐμοῦ εἶναι. mea interesse. 290, 1. μεθ' ἡμέραν. interdiu. 44, 1. 150, 12. 274, 2. T. οἱ μετὰ Κτησικλέους, pro οἱ περὶ Κτησικλέα. 320, 3. ἀπολουθεῖν μετά τινος. 92, 3. 392, 9. καταλέγεσθαι μετά τινος. 894, 15.

μεταβάλλειν] μεταβάλλονται πρὸς τὰ παρόντα καὶ ταῖς τύχαις εἴκουσι. 601, 9. τοὺς προστάττας τῶν πολιτικῶν ἀεὶ μεταβάλλοντα. 765, 7.

μεταβολὴ] mutatio rerum in rep. τὴν μεταβολὴν ἀφόβως φέρειν ἔοικεν. 768, 4.

μεταγινώσκειν] τοὺς ἀρίστους καὶ σοφωτάτους μάλιστα εἰώθασι μεταγινώσκειν. 655, 4.

μεταδιδόναι τοῖς ἄλλοις πολλοστὸν μέρος τῶν ἑαυτοῦ ἐπιδῶν. 543, 1.

μεταλαμβάνειν] ἀλλ' οὐδὲ ὧν πρότερον μετέλαβε πᾶν' ὑμῶν ἀγαθῶν μέμνηται. 864, 3.

μεταλλάττειν] μεταλλαξαμένου τὸν χρυσόν. fragm. 11, 29.

μεταλλεὺς] metallorum scrutator. fr. 14, 28.

μεταμέλειν] μεταμεληθῆναι τῶν ὡρισμένων. 139, 10. 142, 12. μεταμεληθέντα ὑμῖν τῶν πεπραγμένων. 865, pen.

μεταμύειν. currere pone aliquem, ejus tuendi, eripiendi, vindicandi ergo. 145, 7. conf. ἐπαμύειν.

μεταστῆσαι. aliquem avertere, abducere a proposito. 324, 5.

μεταστήσασα] οὐδένα ἐτόλμησαν μεταστῆσασθαι. 110. 1.

μετασχεῖν] μετέσχηκότα τὰ πράγματα. resp. aliam formam induerat. 677, 1. 767, 10.

μεταπηδᾶσθαι ἰδίαν ἔχθραν. 870, 1. T.

μεταπύργιον] spatium inter turres. fr. 16, 4.

ἡ μετάστασις τῶν πραγμάτων ἐν δημοκρατίας εἰς ὀλιγαρχίαν ἐκφέρεται. 847, 2.

μέτειλος θύρα. 20, pen. T.

μεταχειρίζεσθαι] ὅσας ἐς ἀλυσιτέλειαν μεταχειρίζονται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5. ἐρωτικῶς τὸ πρᾶγμα μετεχειρίζετο. fr. 5, pen.

μετεῖναι ὑμῖν τῆς πόλεως. 599, 3. μετὸν ἂν μὴ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. 397, 6. T.

μετέρχεσθαι. arcessere. 42, 4. et 8. T.

μετέχειν] μετεῖχε τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένει. 422, 5. τῶν Ἀριστοκράτους. 427, 5. μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν ἔφατε καὶ τῶν ἀγαθῶν. 872, 3.

μετοικεῖν. 715, 3.

μετοικία] status seu conditio inquilinatus, jus in civitate versandi, habitandi, negotiandi, et fortunarum sedem figendi, ubi natus non sis. 250, ult.

μετοίκιον] tributum reip. dependendum ab inquilinis pro jure incolatus. ἐν Ὠρεῷ, μετοίκιον καταστῆσαι, ἐπὶ προστάτου ὤφελε. 874, 2.

μέτοικος. 715, 3. 729, 5. τοὺς μετοίκους ἐτιμήσατε, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσῆκον αὐτοῖς ἐβοήθουν τῷ δήμῳ. 887, pen.

μέτοχος τῆς αἰτίας. 276, 4.

μέτριος] ἔτυχεν μοιρᾶς τῶν μετρίων. 319, 6.

μετρίως βαθμοῦς. 571, 13.

μὴ ὅτι] non solum non. οὐ νομίζω ἑαυτὸν, μὴ ὅτι Πλαταιᾶς εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλεύθερον. 736, 2.

μηνύειν] ἐμήνυσεν κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων. 222, 2.

μηντὸς γενέσθαι τοῦς μέλλουσιν ἀσφαλεῖσθαι. de imminente periculo admonere. 403, pen. μηντὸν γενέσθαι τῇ βουλῇ περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ὅτι ψευδεῖς εἰσί. decore senatum. 415, 6. ἃ χρὴ τοὺς ἐμπόρους ἐπιτηδεύειν καὶ ἔχοντα, μηντὸς (admonendi περὶ τούτων) τοῖς Δαπεδαιμονίοις ἐγένετο. 548, 2.

μίνυτρον] τὰ μίνυτρα ἔχει σώσας τὸν ἑαυτοῦ ψυχήν. 240, pen.

μήτης, ἡ πίφυκε καὶ ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων ἀνέχεσθαι. 884, 4. τὸν αὐτὸν χρόνον μητέρα καὶ χρόνα διέστησεν. 77, 2.

μητραλοίας. 348, ult. T.

μητρυιὰ] τοὺς ἐν τῇ μητρυιᾷ τῆς ἐμοῦ παιδεύσεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν. 903, 10.

μηχανᾶσθαι] ψευδόμενοι καὶ τὰ ταῦτα μηχανώμενοι. 31, 1.

μιαιφονεῖν ἱερά. 60, 1. 446, 4.

μικρολογεῖσθαι. 912, 5.

μικρὸν διαλεγόμενοι. submisse loquentes. 584, 1. ἡ γλῶσσα τῶν οὔτε πολὺ, οὔτε μικρὸν (id est, ὀλίγον) ἔχει. fragm. 88, 6.

μιμεῖσθαι καινῶς ἀνδρὸς τὸν παλαιὸν τῶν προγόνων ἀρετήν. 118, 8. τὰ ἱερά. 252, 4.

μισεῖν] ὥστε μισοῦντας ἀπολλύειν. 615, 8. μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. 667, 1. ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι. 820, pen.

μισθοῦν] διωκίσντας τὰς αὐτῶν οἰκίας ἑτέροις πρὸ μισθοῦνται. fragm. 5, 6. πλείονα μισθάσασθαι. fragm. 21, 8.

ἡ μισθοφορὰ ὑμᾶς ἐκπολέμωσε. 807, pen.

μισθοφορεῖν ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφορεῦντες. 812, 17.

μισοδημία] περὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ πατρὸς οἰδὲν οὕτος ἔξει λέγειν εἰς μισοδημίαν. non poterit nobis exprobrare odium status popularis. 805, 3.

μισοπονηρεῖν] μὴ πρὸ τῆς πρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ πρίσει τιμωρεῖσθαι. 868, 3.

μνημεῖον] μνημεῖα τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς ἔτι καὶ νῦν πρὸς τοῖς ὑμετέροις (soil. μνημείοις τῆς ἀρετῆς) ἀνάκεινται. 370, ult. τὰ δὲ τῆς τούτου παιδὸς μνημεῖα ἀνάκειται πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων μνημείοις τῆς ἀρετῆς. 371, 1. τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖφθαι. 917, 2.

μνήμη] materia rerum olim gestarum seu fame propagata ad posteros, seu literis consignata, quam materiam in jam decreveris oratione persequi atque repetere. μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβόν. 54, 4. μνήμων τῶν ἐν τῶν πυθέσθαι ἰδίως καταλείψειν. 87, 3.

μνημονεύειν] συμφορὰν, ἣν, καθάπερ ἀπηγάγομεν, κατὰ τοῦτο μνημονεύσω. 873, 4.

μνησικακεῖν. 609, 7.

μοῖρα] δεῖμαι ἐ τὴν ὑμετέραν μοῖραν εἰλη-

χώς. 130, 3.

μοιχᾶσθαι τινά. occulte stupro matronam polluere. 16, 7.

μοιχὸς ἁλήσῃ. 489, 3.

μορία ἐλαία. oleæ sacra. 260, pen. 266, 2. 269, 1. 284, 1.

Μουνυχιᾶσι] καθίζουσιν ἐπὶ τὸν Ζωμὸν (Minervæ) Μουνυχιᾶσι. 460, 4. Μουνυχιᾶσιν ἐν τῷ Διάτρῳ ἐγίγνετο ἡ πανήγυρις. 464, 10.

μυστηρίζειν. subsannare. fragm. 36.

μυθὸν] μαστιγωθῆσαι εἰς τὸν μυθὸν ἐμπεσεῖν. 22, 7. T.

μυχοψιὰς] κατασκευάσομαι τίχνην μυχοψιάν. fragm. 4, 11.

μυροπώλης. fragm. 5, 17. ἀντὶ παιδίου αὐτὸν μυροπώλην ἀπέδειξε. fragm. 5, 20.

μυροπωλεῖν. 754, 6. ni leg. sit μυροπωλεῖον. T.

N.

ναυάγιον] ναυαγίων συμπεπτώκοτων καὶ φίλων καὶ οἰκείων. 102, 4.

ναυκληρεῖν] ναυκληρῶν particip. 250, 1.

ναυκληρίᾳ ἐπιτίθεσθαι. animum adjicere navicularise exercendæ. 215, 1.

ἡ ναυμαχία per excellentiam appellatur clades Atheniensium ad Ægospotamos. 412, 3. 549, 1. 601, 2. 701, 10. ubi ἡ τελευταία appellatur.

ναῦς] αἱ ὑμέτεραι ναῦες διεφθάρησαν. classis vestra lacerata et destructa est. 449, pen.

ναυτικὰς] ναυτικὰ ἐκδεδομένα ἐστὶ τάλαντα, id est, ἐκδεδανεισμένα ἐπ' ἐμπορίᾳ καὶ τόκοις ναυτικοῖς. femori nautico elocata. 995, 1. φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα ἐκ τούτων τῶν γραμματείων ποιήσασθαι. 897, 3. οὗτος δὲ ναυτικοὺς ἡμᾶς ἀπεφαίνει. fragm. 37. substantiam nostram totam non in fundos, sed in naves et in quæstum per mare, et fœnus nauticum elocat, eoque discrimini obnoxiam facit, una cum navibus fundibus pereundi.

ναυτοδίκαι] tribunal, in quo causæ negotiorum cito expediendæ morsque haud patientes compendiaria via disceptabantur. 598, 12. 595, ult. fr. 8, 3.

ναυτίας] ναυτίαι τὰς ὄψεις, ψυχὰς οὐκ ἔχουσι. 371, ult. fragm. 36.

ναυτιᾶσθαι. fragm. 36.

νόμων] ἐναμέμικται πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὥστ' ἐκείνου ἐμπλησθῆναι σπλάνων ἔχειν τῶν πατρῴων. 577, 3. ἐναιμάσθαι τὰ υἱέα τὴν οὐσίαν. 647, ult. qui est dualis scr. 1. medii a νέμω. non, quod existimavit Taylor, scr. 1. passivi a verbo νεμάζω, quod verbum nullum est.

νέος] νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γενέσθαι βουλόμενοι. 450, 5. τὸ ὂν καὶ νέᾳ. 732, ult. τοὺς ἐπὶ νέους καὶ νέους τοῖς δικανικοῖς χρωμένους. 752, ult. νεώτερός εἰμι τῷ συμβουλεύσαι. fragm. 10, 24. πρεσβύτερος νέου καὶ σπλείστος εἶναι. fragm. 30, 28.

Neutrum] substantiva, item adjectiva generis neutrius cum tertia persona pluralis numeri verbi copulata. τῶν δικῶν ἅσα ἐγένοντο, pro vulgari ἐγένετο. 512, pen. plura exempla. v. sub titulo *Pluralis*.

νεώρια. 446, 2. 471, 5. T.

νεώσοικοι] τοὺς νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη συμπατεῖν. 860, ult. T.

νεωστὶ κατελελυθότι. 609, 7. ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. paulo post excessum patris. 649, pen. τῶν νεωστὶ, paulo ante, ἐν ᾗ ἐγεγαμήκειν. 652, 2. νεωστὶ τὰ πατρῷα παρειληφώς. fragm. 30, 27.

νεωτερίζειν] εἴ τι πατρίζειν ἐβούλευσε εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος. 678, ult. T.

νοθεία. spuriorum hereditas. fragm. 21, 13.

νομίζειν] τυγχάνειν τῶν νομιζομένων. 63, 10. θεοὺς οὐ νομίζων. 214, pen. ἠπιστάμην μὴν οὖν, ὅ τι οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζῃ. neque divina neque humana jura pensi facere. 389, 4. οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶσαν τυχεῖν. 444, 13.

νομοθεσία] τοὺς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν διαφθείροντας. 868, pen.

νομοθετεῖν] οὐ νομοθετοῦντες ἦσαν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους ψηφιούμενοι. 568, 4. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχων διελέγοντας ἄξιον, ὃν καὶ νομοθετοῦντας. fr. 3.

νομοθέτης] μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι. 520, 4. ἀντὶ Σόλωνος νομοθέτου αὐτὸν πεποίηται. 838, 1. οἱ μὲν ἀρίγνωτοι νομοθέται ἡρῶντο Σόλωνα καὶ Θεσμοθετηλία καὶ Παρμενίδα· ἡμεῖς δὲ Τισαμενὸν καὶ Νικόμαχον, ἀνδρώπους ὑπογραμματέας. 864, 7.

νόμος] leges eo latæ sunt, quo περὶ ὧν ἂν πραγμάτων ἀκροῶμεν, παρὰ τούτοις ἐλθόντες σκεψάμεθα ὅ τι ἂν ἡμῖν συντέσῃ ἐστί. 40, 5. νόμοι τῆς μοιχείας, id est, οἱ περὶ τῆς μοιχείας διορίζοντες. 41, pen. νόμων Ἑλληνικῶν στερεῖσθαι. recusare, vel arceri ea, quam tribui et concedi nemini non per leges Græcorum fas et necesse sit. 64, 2. παρέρχεσθαι τὸν νόμον. 254, 1. ἐκλαμβάνειν τοὺς νόμους. 353, 1. διαλαμβάνειν. 520, 8. ἀναγράφειν. 840, 9. ταμιεύεσθαι. 839, pen. ὧν ἴδιά συνοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐστὶ Σωκράτη. 819, ult. τοὺς νόμους ἴσχειν βουλόμενοι. 824, 2. τοὺς μὲν ἀναγράψαι τῶν νόμων, τοὺς δ' ἐξαλεῖψαι. 839, 2. παραδοῦναι τοὺς νόμους. exhibere codicem legum a se ordinatum, et in mundo exaratum. 840, 4. τέτταρα ἔτη ἀναγράψαι τοὺς νόμους. 840, 9. νόμων ἀναθεῖξαι. legem proferre. 848, 1. 849, 1. et 9. ἡγούμενοι τοιούτους ἴσεσθαι καὶ τοὺς νόμους, οἵοιοὶ ἂν εἶεν οἱ τυθέντες. 864, 9. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγγράφει νόμος. 887, 1. κατὰ τοὺς νό-

μους, οἱ πᾶντας περὶ τῶν ἐφεδρῶν. 906, 17.
νόσος] ἡ φύσις καὶ νόσων ἕτεων καὶ γήρως. 130, 2. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ἀν (subaudi τῇ τελευταίᾳ). 640, 2. μείζους καὶ χαλεπωτέρας συμφορὰς καὶ νόσους ἢ τῆς ἄλλως ἀνθρώπους προσβάλλοντες. fr. 22, 12.
νότιον. fr. 24, 19.
νουθεσία] conf. νουθέτησις. 868, pen.
νουμηνιαστής. fr. 22, 1.
νοῦς] ἡ γλῶσσα νῶν οὔτε φωλὸν, οὔτε μισθὸν ἔχει. fragm. 38.
νύκτως] τί αἱ δύραι νύκτωρ ψοφοῦν. 15, 1. 139, 1. 153, 4.

Ξ.

ξενία] ξενίας ἀγωνίζεσθαι. certare de causa peregrinitatis, cum reus insimulatur falso arrogatæ civitatis Atticæ, cum peregrinus sit, eoque jure careat. 483. 6.
ξένιον] ὅστις Παυσανίας τὰ μὲν παρὰ τῶν τριάκοντα ξένια οὐκ ἤθελε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἠδέχετο. 606, 3.
ξενῶν] ἐξετιμώτος βασιλεῖσι καὶ τυράννοις. jure et familiaritate hospitii conciliatus. 248, ult.
ξύλον] ἐν τῷ ξύλῳ δεδίσθαι. 358, 1.
ξυλοφορία. lignatio. fr. 36.
ξυμβαίνει] pro συμβ. ξυνοίδειν pro συνειδέναι et ξυνεῖναι pro συνεῖναι, quæ insolentiora sunt apud novam Atticam, hujus generis quæ sunt v. infra sub συν. T.
ξυστὶς] tunica muliebris talaris. fr. 27, 19.

O.

ὁ] pro ὁ δεῖνα. πάλαι μοι τὸν καὶ τόν. 659, 8. ὁ pro οὗτος. 736, 11.
ὀβολὸς] ὀβολῷ μόνῳ φωλεῖν τιμιώτερον. 718, 7. ἡμᾶς ἡμεῖν ἀφαιλεῖσθαι τὸν ὀβολόν. 749, ult. οἷον σοι ἐνῆν ὀβολοὺς πᾶς μισθὸς τόπους. fr. 4, 12.
ὀβολοστατοῦν] ὀβολοστατοῦντες πράττονται. fœneratores ab aliis exigunt. fr. 23, 26.
ὀβολοστατεῖ. fœneratur. fr. 27, 2.
ὀγδωκοντατάλαντος ἡμῖν ὁ οἶκος ἐγένετο. 805, 12.
οἶδε] ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰσαρπάζειν. 29, 4. οἶδν διὰ τῆς θαλάττης ἐφαίνετο. 93, 1. ubi οἶδε idem est atque πορεία διὰ τῆς ἠπείρου, iter terrestre, quatenus opponitur τῷ πλοῦ. τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. 747, 1.
οἶδις] cum leni pro οἶδος, limen. fr. 33.
οἶδος, οἰδόντος] dens. ἵνα αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας ἀριθμῶσαι, ἢ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους. fr. 5, ult.
ὄζειν (pro ἀνόζειν) ὀδίειν τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης πάμπαν. odor tetterrimus exhalare. 190, pen.
Οἰδῶν. 19, ult.
οἰκαδὲ ὡς ἐμέ. 27, 1.
οἰκάδων. fr. 33.
οἰκεῖν] ἐπὶ πρυτάνεσι ᾤκει. 874, 1. 880, 4.
οἰκεῖοι] familiares, domestici, tum propinqui, necessarii. 139, 5. 593, 5. 616, 3. τὰ οἰκεῖα τὰ ἑαυτοῦ διέθετο. *disposed of his Effects.* 469, 8. T. διαβολὰς τοὺς ἑαυτῶν τρόπους οἰκείας καὶ συνήθεις. 535, 6. νομίζειν αἰσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι. 892, ult. νομίζω τοὺς οἰκείους ἐχθροὺς. fr. 37.
οἰκειότης] necessitudo, ut reddidit Taylor in indice, vel potius, causa familiaritatem efficiens, benevolentiam et fiduciam animo ingenita. 10, 3. ἡγεῖτο τὴν ἡμὴν οἰκειότητα φιλτάτην εἶναι. fr. 32, 24. συνουσίας οἰκειότητα. fr. 35, 4.
οἰκεῖος] οἰκειότατα πάντων διδρύσων ἐχεύμεθα. fr. 14, 10. οὕτως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην. fr. 32, 22.
οἰκέτης] μόνη φίλος, μόνη' οἰκέτας. 152, 3. 178, 1. ἐκτιτόδους τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν. fr. 25, 10.
οἰκεὺς] servus, in vetusta dialecto idem, quod in recentiore δοῦλος. 362, 1.
οἴκημα] *ein Zimmer* [a room]. εἰς οἴκημα αὐτὸν καθεῖρξεν. fr. 30, 25.
οἰκία] διαλαμβάνειν τὰς οἰκίας. 387, ult. ἀμφίθυρος οἰκία. 393, 12. ἐκτεφθεῖν οἰκίας. 435, 8. ἅμα ἡμέρᾳ ἐπὶ τὴν οἰκίαν (quia eum alibi nusquam inveniunt) ἔρχονται ἐκπεπόνητες τὰ ἐφειλόμενα. fr. 5, 10. εἰ μὲν χαρίεν ἀμφισβητεῖς, παρατῶ, εἰ δ' οἰκίας, ἐνοικίου. fragm. 13, 26.
οἰκίδιόν ἐστι μοι ἐκπλεῖν. 12, 2.
οἰκίδιον ἔχειν. 171, 2.
οἰκονόμος δεινὸ. 10, ult.
οἶκος] fortunæ, res familiaris. τοὺς ἰδίους οἴκους μεγάλους ἐκτήσαντο. 442, 3. 825, 3. T.
οἰκτρῶν δ' ἀπορίαν. 882, 17.
οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενον. 898, 7.
οἶμαι] passive. οἴεσθαι χρῆναι ἀπολωλεκέναι. 633, 6. 661, 1. οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον οἴεται τὸ ἑαυτοφόρον. *This is not the only Thing that is meant by ἑαυτοφ.* aut active, ut nos ibi vertimus: *non enim hoc solummodo vult as par ἑαυτοφ.* 505, 7. T.
οἷος μέγας ἰδυλιος (pro ὡς μέγας). 98, 11. Simile est illud apud Libanium t. I. 841, 3. πόσον σοι ὀλίγον, quam exigua pars, ἀπὸ τοῦ παλαίου μέρος ἥκουσιν ἐν πρὸς σικυήλαν, tibi sufficiunt ad speciem apparandam. ἐρῶντες τὰ πράγματα οἷς ἂν ἐβούλοντο ἐν τῇ πόλει ὦσιν. 459, 6. addit Taylor istuc: V. Lect. Lysiac. c. IV. οἷόν τε, *possibile est*, passim. ἡμεῖς οἷοί τε γεγόναμεν. potuistis. 511, 8. et alibi non infrequentior. ἀναπέμψαι οὐδεὶς οἷός τέ ἐστι. 668, 4. 681, 5. 838, 6.
οἰνοῦν] δόκουν καὶ ἰσχύουσιν. fr. 13, 11.

ἴσαβρος] κλαίω τὸν ἀνάγκαιον καὶ ἀναμάχητον ἔλεθρον. fragm. 27, 5.
ἰδιωτρχικὸς] οὐδεὶς ἀνθρώπων φύσει οὔτ' ἰδιαρχικὸς οὔτε δημοκρατικός. 763, ult.
ἰλίγου] ὀλίγου τοῦς ἵππους παρεδίδου. 529, 1.
ὀλιγώρως διακεῖσθαι. 6, 3. ὀλιγώρως ἔχειν τῆς δοκιμασίας. 794, 4.
ὁλκὰς] navis oneraria, mercatoria. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὁλκάδα δυοῖν ταλάντοιν. 908, 7.
ὅλος] idem quod ὁλόκληρος, integer, salvus, non mutilatus. 207, 3.
ὁλοφύρεσθαι ἑαυτόν. 100, 4. 125, 1. τοὺς θανατωθέντας. 132, ult. οἱ τὰς οὐσίας ἐχοντες ὁλοφυρῶνται ἀφαιρεθέντες. 839, 3.
ὅμμες] ὑπέσχετο εἰρήνην ποιήσειν, μήτε ἡμέρᾳ δοὺς (scil. σώματα). 427, ult.
ὁμόνοια] ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ διαφέρτιρον, τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει. 869, 4. ὁμόσας ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς. 901, 1.
ὁμογνώμων] ὁμαῖς ἐμογνώμονας γεγονέναι τοῖς αὐτοὺς προδεδωκόσι. 927, 7.
ὅμοιος] εἶχ ὅμοιά σου καὶ ἐκείνος ἦν, scil. τὰ πράγματα vel τὰ διάφορα. 461, ult.
ὁμολογεῖν] ὁμολόγει ταῦτα ποιήσειν id in se recepit. 25, 5. 389, 3. 459, ult. et Matthæi XIV. 7. v. p. 390, not. 22. T. τῶν σοὶ πρὸς ἐμὲ ὁμολογημένων. quæ tu tibi de me depecta es (herus enim ancillam alloquitur). 25, 2. οἱ τὰ μὲν δίκαια πράττοντες οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς τἀληθῆ λέγειν. 30, pen. par, convenience, consentaneus esse. 105, pen. μαθὼν ὁμολογοῦντα τῷ πρώτῳ τῷ ἀλλήλων, id est, ἐν τῷ πρώτῳ. 674, 4. εἰ τοὺς ὁμολογοῦντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε. 723, 7. et 13.
ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι, στάσιν δὲ πάντων κακῶν αἰτίαν. 606, 8. ὁμόνοιαν πλείστου ποιήσεται. 775, 13.
ὁμόψυχος. 513, ult.
ὀνειδίζειν] τῷ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δυστυχίαν ὀνειδιόντος. 581, 1. ἐν τῇ ψήφῳ οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἁλοῦσιν. 816, 6. 866, 1.
ὄνειδος] μετ' ὀνείδους καὶ πλούτου δουλεία τῆς πατρίδος. 98, 3. τῶν ὀνειδῶν μοχθηδέστερος. 442, 9. 542, ult. ὀνείδη καὶ αὐτοῖς καὶ ἡμαυτῷ περιάψαι. 710, 8. ὀνείδους, καὶ διαβολῆς τυγχάνειν. 763, 14. δέοιμ' ἂν τοῦ ὀνείδους, ἀλλ' οὐ τῆς ζημίας αὐτοῦς μᾶλλον. 816, 4.
ὀνομα] πολὺ γὰρ ἂν ἔργον εἴη τῷ νομοθέτῃ πάντα τὰ ὀνόματα (scil. τῶν ἀδικημάτων) γράφειν ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. 348, 4. τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, ἂν ὅπως πάσους τὰ ὀνόματα τίθενται. 350, 7. τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν διαρρήττονται τινες, δόντες ἀργύριον τῷ μήνυτι, προσγραφῆναι εἰς τὸν στήλην. 492, ult. οὐδὲ περὶ ὀνομάτων μαχούμενος. 912, pen.
ὀξύμελι πίνων. bibo melacetum. fragm. 17, 14.
ὀξύχαρις. pugnax, rixosus, oder ad conflictus promptus. 172, 3.
ὅπη. quemadmodum. 520. 8. T.
ὁπλίσαι] στρεφόμενοι τὰ χαῖρε τοῖς τοιούτοις. 28, 7. ἐὰν τις λίαν τὸν τάξιν εἰς τοὐπίσω (scil. ἀναχωρήσας). 520, ult. 521, 6.
ὅπλα] πρόφασιν μὲν ὅτι εἰς ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀναπαυόμενος. 452, 9. δόξθαι τὰ ὅπλα. die Parade machen, aufziehen, die Revue oder Musterung passiren. sich in Schlachtordnung stellen [to be on parade, to pass in review, to put themselves in battle-array]. 500, 3. οὗτ' ἐν Πειραιεῖ, οὔτ' ἐν ἄστει ἦσαν τὰ ὅπλα. in castris agebat, fungebatur militia. 880, 5.
ὁπλίζειν] ὁπλισμένοι συδήρε. 56, 2. ὁπλίσαι τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἐποίησαν. 881, 4. et 11.
ὁπλιτεύειν. 523, 13.
ὁπλίτης] ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν στρατηγός. 894, 16.
ὁπτιαντινοῦν. 452, 5. T.
ὅπως cum subjunctivo passim. cum futuro. 413, pen. 416, 6. 821, 3. ὅπως αὐτῷ ἔδοσαν. prout, quemadmodum. 469, 8. 520, 5. 552, 17. οὐχ ὅπως ἡμῖν τῶν αὐτοῦ τι ἐπίστευσεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφῄρητο. 863, 13. so far from — that — v. Ismen. 53, 13. T. ὅπως solet cum indicativo construi. ὅπως μοιδὲς ταῦτα ποιοῦσιν. 25, 1. conf. art. οὐ.
ὀργεῶς] ὀργέων. sacrificatorum. fr. 17, 15.
ὀργὴ] ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι. 31, 1. ὀργὴ ἐτέρων pro παθ' ἑτέρων. 239, 1. ὀργῇ οὐδεμιᾷ συγγνώμην δίδωσιν ὁ νομοθέτης. 373, 1. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων ἔχοντες. quasi grandes causas nobis irascendi habeatis, at magnis injuriis a nobis lesi. 396, 5. ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένων. 830, pen. τοιοῦτοι πᾶσι τοῖς πολίταις ἄξιον ὀργῆς ἡγήσασθε. huc dignum habeatis oei cives omneti succenseant. 904, 15. ὀργῆς γενομένης. rixa oborta. fragm. 30, 3.
ὀργίζεσθαι οὐ τῷ ὀνόματι τῶν πεπραμένων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις. 663, 1. τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων ὀργίζεσθαι μάλιστα τοῖς δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. 876, 1.
ὀρίζειν] ὁρίσασθαι τὰ δίκαια νόμῳ. operam dare, ut per legum ferendam jura sibi definiantur. 78, 3. ὁρισάμενοι ἡμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνου οὐσίας. 594, 1.
ὅρκιον ἔχοντος καὶ ἐνέμοντος ὅντος ὁρκίων. 687, 4. v. annotat. ad h. l.
ὅρκος] πολλοὶ ἂν ὑμῶν αὐτοὺς δεινῶς φρονήσειν ὄρκῳ. 888, 19. σμιδύντες τῶν ὅρκων ἡμῖς ἀποφαίνοντες. fr. 27, 9. ἴσασιν ὅρκους. jusjurandum exactum. fr. 34.
ὁρκῶν. 667, 4.
ὁρμᾶν] ὁρμώμενον ἐξ Ὠρωποῦ. 881, ult.
ὄρος] παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας. 99, 1.

ὀβολοῦν. 821, 7.
ὀφανία] οὐν ἰνίοις τῆς ὀφανίας αἴτιος ἠγήσατο. 797, 8.
ὀρφανὸς] ὁ Ἕλλας τοσοῦτον ἀνδρῶν ὀφανὸν γενομένου. 117, 4. ἴσοι παῖδες πόρας καὶ ὀφανὸς εἰσιόντα. 139, 9. κατὰ τοὺς νόμους, οἱ πᾶσαι περὶ τῶν ὀφανῶν. 966, 17. ὑπὸ τῶν ὀφανῶν (δεδραωδίνων puta) πολλοὶ (τῶν ἐπιτρόπων videlicet) συνεφαντοῦνται. fr. 18, 9. τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ὀρφανῆς τὴν οὐσίαν ἔγγυον καθιστάναι. fragm. 37.
ὀχχῶδαι. fragm. 35, 9.
ὄσιος] τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφὰς γενόμενος. 862, ult.
ὅσος] ὅσον insequente, non τοσοῦτο, sed τοῦτο. καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο μέμνημαι. 873, 3.
ὁστοῦν] οὐδ' ἀποδανόντος ἔφασκε τὰ ὀστᾶ κομίσασθαι. 539, 3.
ὅστις pro εἴ τις. 159, 1. et pro ὅστε. 159, 3.
ὀστρακον ἴχοντες. lagenam figlinam. 150, 5. 170, antepen.
ὅτῳ τις] pro ὅστις. παρὰ ὅτου τινὸς ὄντος ἐμοῦ ψεφεῖσθε. cujus ego sim, vel quo animo præditus, quibus moribus, de quo judicaturi sedeatis. 697, ult.
οὐ] οὐ μόνον pro οὐχ ὅτι. non eos dicam, qui vos beneficiis prœmeruere, sed vel eos solummodo, qui nulla vos injuria lacessivere. 762, ult. οὐχ ὅπως. non solummodo. 634, 2. non solum non. 863, 13. οὐχ ὅπως ὀφελῆσαι τὸν πέλας δυνάσθη, ἀλλ' ὅπως — tantum abest, ut cogitarit de ratione quadam remp. ornandi, ut potius — 881, 13.
οὐδαμῆ. 680, 2. T.
οὐρανομήκης στήλη. fragm. 19, 29.
οὖς] ἐλεπτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὄτων ἐξέλετο. 395, ult.
οὐσία] μὰ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἡγεῖσθαι. 872, 9. φανερὰ οὐσία. 894, 11. fr. 32, pen. οὕτως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδέξάμην, ὥστε μηδένα εἰδέναι τῶν ἀστῶν τοσοῦτον, εἰ μή τις περίεργος ἦν ἐπίστατο, ὑπότερος ἡμῶν ἐπέκτητο τὴν οὐσίαν. fr. 32, 24. τῆς οὐσίας ἐπίτροπος is est, cui ἐπιτρέψαντες ἡ οὐσία. 904, 5. ἀφανὴς οὐσία. fragm. 33, 1.
οὗτος interdum ad remotius refertur, ἐκεῖνος ad propius. 574, ult.
οὗτος] ὅμως δ' οὐδ' οὗτος. 16, 2. οὕτω μεγάλως. 546, 15. οὕτω μέγα. 546, 17. T. sic, nude, simpliciter, sine ullo apparatu, aut ullius alius rei additione, item, ad literam, stricte. οὕτως ἐλθεῖν. inermis venire. 170, ult. ἀνίθωσιν οὕτως. sine tormentis, cicuta solummodo epota. 478, 2.
ὀφείλειν ζλάβειν. 34, ult. ζημίαν. 325, pen. δίκην. 349, 1. δραχμὰς. 354, 3. 488, ult. 60, pen. εὐθύνην. 369, pen. T.
ὄφελος οὐδὲν νόμους κεῖσθαι, εἰ ἐξέσται ὅ τι ἂν τις βούλοιτο ποιεῖν. 524, 10. T.
ὀφθαλμὸς] μᾶλλον πιστεύσετε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς τούτου λόγοις. 751, 5. τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν γλαυκότερον εἶναι. fragm. 35.
ὄψις] οὐκ ἄξιον ἀν' ὄψιος οὔτε φιλεῖν οὐδένα, οὔτε μισεῖν. 583, ult.
εἰς ὄψιν ἐλογίζετο. 905, 4.

Π.

Παιὰν Ἑλληνικὸς καὶ βαρβαρικὸς συμμεμιγμένος. 101, 2.
παιδάριον. 617, 10. T.
παιδία] ἐκ παιδίας φίλος ἦν αὐτῷ. a ludo inde literario. 674, 1.
παιδεύειν] ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων ἔργοις τοὺς ζῶντας παιδεύειν. 55, 3. ἐν ὅστις ἐπαιδεύετο. liberalibus artibus imbuebatur. 674, 2. τοὺς ἐκ μητρὸς τῆς ἐμῆς παιδείας ἐν καλαῖς χρήμασιν εὐδαιμονοῦντας. 903, 10.
παιδικὸς] περὶ παιδικῶν φιλοτιμιῶν ὀργὰς ἀλλήλους. 158, 2. 160, 6. χρεσγὸς πατέστην παιδικῷ χορῷ. 699, 8.
παίδευση περιῇν. 14, 12. ἐξαγαγὼν ἀλέκτας. 490, 1. ἐξελθοῦσα ἡ παιδίσκη τὸν δόρυ ἀνέλκυσεν. fragm. 21, 6.
παῖς] οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀναπίθεσθαι τὰς τιμωρίας. fr. 22, 10. δύο παῖδας ἀπολεσθῆναι αὐτῷ εἶναι. fragm. 25, 8.
παλαιὸς et ἀρχαῖος ut similia inter se copulantur. 253, 2. παλαιὰς (scil. naves) ἀντὶ καινῶν παραδόσεων. 819, 2. εἰ ἀποδοθείη τῷ Κτησιλεῖ στρατόπεδα παλαιὰς, ἔσπερ οὖν φασί. si redditurus Ctesicli quinquaginta drachmarum sortem, ut ait. fr. 8, 8.
πάλαισταὶ] ἀπεδύσατο εἰς τὸν αὐτὸν παλαιστραν. fragm. 30, 2.
πάλιν. vice versa. 151, 5, not. 42. et Lect. Lysiac. c. IV. T.
παλλακὴ] ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς τὸν αὐτὸν δίκην ἐπέθηκα. 34, 2. et 7.
Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις. 698, 6. τῆς μικρᾶς. 698, pen. 700, 2.
πανδημεὶ ἐξελθόντες. 109, pen. T.
πανστρατιᾷ τῶν πολιτῶν ἐξελθόντων. 162, antep.
πανταχόθεν. 444, 17. T.
πανταχοῦ et πανταχῇ. 54, 1. utrumque oestra mentem Magistri. 79, 3. 599, ult. T.
παρὰ] παρ' ἐμοί. domi meæ. 138, ult. παρὰ τούτῳ. 151, 6. παρὰ τὸν Λάμπωνος οἰκίαν. prope. 145, 8. T. παρ' ἐμοὶ ἴλθε. domum meam venerat. 141, 1. παρ' αὐτοῖς εἶναι. domi sum esse et manere. 404, pen. ζῶντες μὲν ἴδιόν τινα πλοῦτον, ἀποθνήσκοντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν ἐφάνησαν (scil. πλουτοῦντες, quod e præmissis tacite repetendum est). constitit eos multo minus in bonis habuisse, quam vos existimassetis. 646, pen.

παραβλάπτειν τὰ δίκαια. 241, 3. τοὺς ξένους. 331, 3. π. τ. δ. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς. ubi locus daretur remp. ornandi, ibi jusjurandum a se dictum violabant. 414, pen.

παράβυστος] μᾶλλον παραβύστου. fr. 36.

παραγγέλλειν τοῖς ἐπιτηδείοις μαθ' ἡμέραν. mandare partes agendas, docere in antecessum, quid, cum res in nervum erumpit, agendum cuique sit, rem, locum, tempus, modum rei agendæ eum iis condiscere. 44, 1. 45, 4. παράγγελμα τὸ ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰθισμένον παρέγγελλον, κόπτειν τινῶν. 394, antep. 413, 4.

παράγγελμα. imperatum, mandatum. 394, antep.

παράγειν. addncere reum ad judices. 335, 2. εἰς τὸν δῆμον. 464, ult.

παραγίγνεσθαι] interesse. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου. 863, 9.

παράδειγμα] παραδείγματι περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας. 545, 9. T. παραδείγματι τούτῳ χρώμενοι βελτίους ἔσονται. 525, 11. παρέδειγμα ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις εὖ ποιῆσαι τὸν φίλον. 611, ult. χρὴ οὐ μόνον τῶν παρειλημμένων ἕνεκα κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 725, 5. παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσεσθαι μὴ ἐξαμαρτάνειν εἰς ἐμᾶς. 862, 6. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ παραδείγματα. 891, pen. ὥστε τοὺς ἐχθροὺς μᾶλλον αὐτοὺς βούλεσθαι ζῆν, ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλλοις. fragm. 22, 8.

παραδέχεσθαι] οἱ ἔνδικα οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀσαγωγήν. 503, ult.

παραδιδόναι βασανίζειν. 287. 5. ἀνετυμπανίσαι. 489, pen. v. el. Markland ad locum. T. μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρέδοσαν. 486, 1. παραδοῦναι τοὺς νόμους. legum codicem exhibere a se in ordinem digestarum et in mundo exaratarum. 840, 3. παραδοὺς τῇσι οἰκίῃς δεικνυσθεῖσι τὰ χρήματα fragm. 18, 12.

παρακαλεῖν] παρακαλέσας πολλούς. multis coram testibus. 541, pen. παρακαλέσαντες ἐρωτῶμεν. ad nos accessitos. 717, pen.

παρακατάθεσιν ἔχειν ἀμῶν παρ' ἀλλήλοιν λόγους ποιεῖσθαι περὶ ἀλλήλων. 314, 3. 894, ult. παρακαταθεῖναι, ἃς ἐκεῖνος παρὰ σοῦ κατέθετο. 903, 8.

παρακελεύεσθαι] ἄξιον ἡμᾶς παρακελευσαμένους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ ταύτην δίκην λαβεῖν. 826, 8. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι. 826, 12.

παρακέλευσις. 102, 1.

παραλαμβάνειν] ἢ παραλαβεῖν ἂν αὐτοὺς φασὶν, ἢ παραλιθῶναι ὑπ' ἐκείνου, εἰ κατ' ἐκείνους ἐγένετο. ipsorum statu si rebus humanis intersuisset, aut ipse eos in societatem tyrannicidii assumpturus fuisse, sicbat Iphicrates, aut eos (Harmodium atque Aristogitonem) precul dubio se, Iphicratem, fuisse invitaturos ad facinoris communionem. fragm. 19, 25.

παρακολείπειν] præterire, dissimulare. παρακολιπὼν τοῦτον, υἱὸν ὄντα. illo, qui filius esset, præterito. 884, 1. δίκαιός εἰμι μηδὲν παρακλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα. fragm. 10, 24.

παρακλάσαντα τῶν φρενῶν. a recto meatis statu decidere, a sensu communi desciscere. fr. 37.

παρακλίσαι] παρεκλίθη, convellebatur, concidebat, ἅπασα τῆς πόλεως ἡ δύναμις. 471, 8.

παρακομιδῆν πρέσβεσιν. 317, 2.

παρακομιεῖν εἰς ἐκεῖνον. 146, 2. T.

παρακόμων (scil. ἵππων) φεύγοντες τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. 606, ult.

παρανόμως] διατεθέντες οὕτω παρανόμως καὶ βιαίως. præditi animo tam nefario, juris æqui et legum oblito, superbo atque violento. 334, ult.

παρανοῦν] ὡς ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πιστεύσας. fr. 29, 33.

παρασπόνδειν] occurrere. ὅπως παρεσπόνδουν. 814, pen.

παρασκευάζειν τὸν θύραν. in Bereitschaft halten [to hold in readiness]. 28, 2. παρασκευάζουσί τιν ὀργὴν κατ' ἄλλου τινός. injicere alicujus animo iracundiam ergo aliquem et vindictæ cupidinem. 31, 2. λόγον ἔχειν τοῖς ἔργοις. 50, 6. παρασκεύασον ἐν τούτῳ ἀρετὴ τοσαύτην ἀφορμὴν. 51, 3. παρασκευάσαντες ἐκείνῳ δικαστήριον. iis e judicibus, a quibus eum norant condemnatum iri. 452, 11. πλεῖν. 461, 7. Passivum. εἰ μή τι σοι παρεσκευασμένον ἦν. nisi subornatus fuisses. nisi tibi cum nefario isto senatu condicta et comparata omnia fuissent. 461, 10. ὅστις παρεσκευάσθη ἅπαντα. colligitur, vel constat potius, tibi condicta omnia fuisse. 462, ult. παρεσκευασμένος. conciliatus Alcibiadi ab eoque subornatus, ut pro ipso intercederet atque deprecaretur. 562, ult. παρεσκευασμένοι οὕτως ἦσαν, hoc animo præditi, sic cogitabant et ad hunc modum res gerebant instituerantque, ὡς οἷόν ἀνωλεμίνης τῆς πόλεως, ἀλλὰ μεγάλης ἐσομένης. 524, 2. οὕτω παρεσκευασμένον (id est, κατεσκευασμένον) τρόπον. 701, 7. παρασκευάζεσθαι (in Medio). suis partibus et studiis aliquem innectere, dolo sibi conciliare. 276, 5. παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλῆρωμα πρὸς ἐκεῖνον. comparabam mihi. 702, 6.

παρασκευὴ] ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης γεγένηται, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς παρασκευῆς. ex apparatione mea, h. e. quod ego navem necessitatibus et copiis rerum omnium

quam copiosissime atque exquisitissime instruxissem. 708, 4. οἷς ἀνὴρ τῆς ἴσης παρασκευῆς ἐγὼ τούτων ὀλίγῳ, καὶ οὗτος ἐπιχειρεῖ πονηρὸς εἶναι. pauciores atque infirmiores mihi sunt copiæ amicorum, advocatorum, falsorum testium, corruptorum gratia et denique judicum, quibus ego hunc scelerum reum arguam, atque huic sunt suæ copiæ, quibus judicum severitatem leguinque vim expugnare contendit. 870, 5. ἀγαθοὶ προθυμῆται γενέσθαι ἐκ παρασκευῆς. fortes et boni contendant esse; non ex impetu quodam repentino, et certo temporario, neque ex oblata inevitabili necessitate, sed ex diuturnitate disciplinæ, exercitationis assiduitate, apparatus destinatione, propositique constantia ad illam rem consequendam omni contentione nitentis. 888, 8. Coltio, et conspiratio sceleratorum ad facinus improbum patrandum, aut in judicio tuendum et pervincendum, et ad jus æquum et civile pervertendum. 431, 7. ἐκ παρασκευῆς μηνύων. deferre, indicare ea, quæ ut judices, tu antea sis ab aliis jussus, edoctus et subornatus. 458, 10. τὴν παρασκευὴν καὶ σφοδρότητα τῶν ἐγκλήσεων λέγει. 614, 7. οὐκ ἄξιον ὑμᾶς τῆς τούτων παρασκευῆς ἐπιλέσθαι. 823, 5. in plurali. 134, 5.

παράσκοπος] παρασκόπους ὑμᾶς ἔχω. 431, 3.

παρατίθημι] παρατίθεμαι αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν πολλῶν καὶ ἀγαθῶν (scil. ἐδεσμάτων). 190, 3.

παραφρυκτορεύεσθαι. per ignes factos; et inscitis atque invitis imperatoribus, eorum injussu accensos, quæ nostri in castris gerantur, ea hostibus ex condicto, proditionis ergo, significare. 489, 8.

παραχρῆμα] οὐδὲ γὰρ ὁ Θεὸς παραχρῆμα κολάζει. 216, ult.

παρεῖναί τινι. alicui adesse. ut Romani scriptores loquuntur. 734, 4. 735, 8. T. ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόντων ἰδίαις μὲν ἀναγκαῖον εἶναι. pro re nata, secundum præsentem rerum statum. 389, 5. τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δ' ἀπόντων ἐπιθυμῶν. 433, 8.

παρέρχεσθαι] ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου τοντέρων ἐτῶν παρελθόντων. 147, 3. παρελθὼν νόμων. 253, ult. idem quod παραβαίνειν. de oratore aut teste. coming forwards. 771, 5. 881, 9. T. χρὴ οὐ μόνον τῶν παρελθόντων ἕνεκα κολάζειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ παραδείγματος τῶν μελλόντων ἕστεκα. 725, 5. κἄλει ὁ χρόνος ἤδη παρελθὼν δε. 790, 11.

παρέχειν] τοιαύτην σωφροσύνην καὶ δίκας ἡ τούτων ἀρετὴ κλέος ἀνθρώπους παρέσχεν. 114, ult. οὐκ ἔστιν ὅπου τάξει ἑαυτὸν ὑμῖν παρέξων. 875, 2. πράγματα. 306, 3.

παρέρπειν] a παρέρπω, præterminissus. παρέρπουσι τὸ πολὺ ἀγαθόν. 872, 7.

παρέρπεσθαι] in mentem venire, vel, in animo versari, infixam inhærescere. παρωτρύνει αὐτοῖς τοιαῦτα δίκη περὶ τῶν φίλων. 83, ult. παρεστήκει μοι μηδὲν φροντίζειν. in mentem venisset, visum fuisset. 275, 2. τοῦτο μηδενὶ παρεστῇ. nemini in mentem veniat, velim. 424, ult. 703, 8. παρεστῶσαι vel παρεστάναι, docere, declarare, sententiam aliquam alicujus animo injicere, vel, testatam et demonstratam dare. παρεστάσι πολλαῖς τεκμηρίοις. 417, 8. In medio, ad sese, ad latus suum jubere aliam adstare. 605, 2. τοὺς παῖδας παρεστεσάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς. 694, 10. 980, 2. Taylor ad hunc articulum etiam locum. 511, 9. citaverat. vetum ille, non huc, sed ad παρέρπεσθαι pertinet.

παρόδου] τὸν παρόδου, transitum, διαφυλάττων. 94, pen. παρόδου πρατῆν. 95, pen.

πάρουσα. 172, 3.

παρρησιάσασθαι. 172, 3. T.

παρρησιάζειν] παρρησιάσαντες δὶς ναυλίαις ἐπιπλεύσειν. operam cum dedissent, ut duo navigia ad arcem Munychiæ appulsa starent parata. 460, ult.

πᾶς] πᾶν πρόσωπον. nihil non agere, nihil intentatum sibi relinquere. 332, 2. 485, 11.

πάσχειν num sic nude usurpatur pro κακῶς πάσχειν. 690, 6.

πατάσσειν. fuste saxove ferire. 28, 6. verberare. 173, 9. 492, 7. πατάξας ξύλῳ ἢ μαχαίρᾳ πατεβάλη. 505, 8.

πατὴρ γόνου et συγγενὴς. 510, 3. et 5. inter se conferuntur.

πατρικαλίας. 348, ult. T.

πατρικὸς] πατρικὸν ἐγκῶμιον τοῦτον εἶναι τῇ πόλει. 550, 3. εἴ τις αὐτῶν πατρικὸς ἐγκώμιος ἐν, ἐκείνου ἐπιλέξονται. 906, 13.

πάτριος] ἐπιδείκνυσι ἐν ταῖς πατρίοις θυσίαις. 855, 1. ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται. 858, 6.

πατρὶς] τὴν αὐτὴν χθόνα μητέρα καὶ πατρίδα ἐπίστασθαι. 77, 2. πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγούμενοι. 121, 6. γυνάμαι χρῶνται; ἐς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ ἐπιτήδεια ἔχουσι. 872, 6. μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἡγεῖσθαι. 872, 9.

πατρῷος Ἑρμῆς. 207, 2. τὰ πατρῷα κατεσκεύασα. 812, 14. νεωστὶ τὰ πατρῷα παραλαβών. fragm. 30, 27.

παῦειν] παύσομαι κατηγορῶν. 447, 1. λέγων. 581, 2. μισθώσεσθαι παύσασθαι κατοικίδιον. 22, 7. 701, 1. 911, 5. T. τῶν ἀργούντων ὑβυμισθώτατος, ὅτι οὐδὲν πέπαυται τῆς οἰκίας πράττοντες, id est, ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσαντο τὰ τῆς οἰκίας συμφέροντα πράττοντες, καὶ οὐδέν ἐστι μέρος τῆς ἀπολείας, οὗ οὐχ ἥψαντο. 585, 8. πεπαυμένοι τῆς ἀρχῆς, αὐτῶν ἀπεπαῦσθε. 616, 2. ἐπαύσανε αὐτοὺς τῆς ἀρχῆς. 701,

1. τὸν δὲ μητέρα τελευτήσασαν φέρομαι τρίφαν τρίτον ἔτος τουτί. 743, 10. modo ante triennium demum vivis excessit mater. quo facto mihi datum est otium eam alendi. nam ad id usque temporis antea semper eam multos per annos alui. παύεσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 885, pen.

Πεδιακὴ] Atticæ regio campestris. fragm. 33.

πεζὸς] πεζὴ στρατιά. 98. 9.

πείθειν τινά. donis alicui os obturare, ne quid prodat, quod tu celatum malis. 879, 5. οὐ παρανῶν, οὐδὲ γνησιωτάτοις. fragm. 29, 35.

πειρᾶν] ad flagitium pellicere. ἵνα σύ γε πειρᾷς ἐνταῦθα τὸν παιδίσκον. 14, 12. πειρᾶν τὴν θάλασσαν. piraticam in mari exercere. 915, 2. ἡμῶν ἐπειράσθη οἷα ἐσημὸν εἰς ἡμᾶς. 691, 2. σκοπῶ διαπονεῖσθαι ἵνα, ὧν ἐπειράσθη, τούτους χαρίζεσθαι, ἃ ἐξ οἴα ἦσαν ὑπομεῖναι τινες ἔσονται. 694, 7. πολλῶν καλῶν ἐπειρημένων. 186, 19.

πολυπειρίας. 625, 13. 686, 5.

πέμπειν] ἔπεμψαν οἱ πολῖται τὸν πομπὴν ἐπὶ Παραλίας εἰς τὴν πόλιν. 499, 4.

πένεσθαι. 303, 2. οὐ τοὺς πεπαιδευμένους καὶ λόγῳ δυνάμενον διαπονεῖσθαι ὑμᾶς ἀξιῶ ἔστι. 752, 5.

πένης] πένητι γεγαμήκει οὐ διὰ παιδιὰν. 623, 1. τοιούτῳ ἐπιτρέπειν τοὺς παῖδας καταλείπω. 709, ult. ἐν πένητος πλούσιος γεγενημένος ἐν ταῖν ὑμετέραιν. 817, 7. πένητος καὶ ἀπόρους ἐπαλλάσσοντας. 818, 1.

πενθεῖν] τὰ αὐτῶν πενθοῦντες παπά. 54, 2.

πένθος ἴσον ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν. 898, 13.

πενίαν προφασίζεσθαι. 721, 1.

πεντακισχίλιοι] τοῖς πεντακισχιλίοις στρεβοῦναι τὰ πράγματα. 675, 1.

πεντακισχιλιόμνοι. fragm. 27, 30.

πενταετιστὴς ἄν. unus cum sit de quingentis. 796, 1.

περαίνειν] περαίνειν' ἂν οὐδέν. nihil agitis, nihil efficiatis. 304, pen. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσω· οὐδὲν γὰρ ἂν περαίνομεν. 617, 3.

πέρας] τὸν βίον τελευτήσαντες, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. non possunt jam pœnas injuriarum sibi datarum ab inimicis repetere. 438, 5.

περὶ] περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 2, 1. 121, 3. 127, 10. 128, 2. 172, 5. 282, 1. 367, 4. pro quo videtur Isocrates non semel usurpare πρό. v. Epistola 2. πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην. idem de permutatione p. 460, 36. ed. Wolf. περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν νόμων. 550, 5. ἄρχειν. 568, 1. ὑμῶν. 607, 7. τιμωρίας. 823, 8. τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ἢ τὴν κοινὴν εὐδοξίαν. 872, 11. 882, 8. περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποιήσατο [vel potius ἐποιεῖτο]. 26, 12. πάντα τοῦ δικαίου. 332, ult. περὶ ἐλάττονος ἦσαν. 242, pen. περὶ οὐδενὸς ἡγεῖσθαι. 269, ult. σωθήσεσθαι. 335, 1. περὶ τούτου μισθώσασθαι. 162, 3. 347, 3. 428, 13. περὶ δικαίου ἀναμισθώσεται. 599, 4. περὶ τοῦ δικαίου μάχεσθαι. 118, 3. σωτηρίας. 121, 5. ἐπιτιμίας. 123, 6. περὶ ξενίαν ἀγωνίζεσθαι. 161, ult. σώματος. 185, 1. φυγῆς. 286, 1. οὐσίας. 286, 2. περὶ σωτηρίας κινδυνεύειν. 123, 3. ubi omnes libri scripti ἐπὶ, uti conjecerat quoque cl. Marklandus. πατρίδος. 175, 4. περὶ πατρίδος εἰς κίνδυνον κατίστη. 161, ult. 188, pen. περὶ τοῦ σώματος παιδιώσων, 832, 16. περὶ αὐτῶν διδόντας. 154, pen. στρατηγῶν περὶ Ἑλλήσποντον. 620, 7. ἀσεβείᾳ περὶ τὰ ἱερά. 199, 1. τὸν Ἑρμῆν. 207, 1. θεούς. 551, 3. ἱερὰ καὶ ὁσίους. 214, 2. ἀδικῶ περὶ τὰ ἱερά. 214, 5. ἡμαρτηκόσι περὶ τοὺς ξένους. 544, 5. 884, 9. πανοικὶὰ ἢ οὗτος πανοικίαι περὶ τοὺς θεούς. 206, pen. ἀγωθοὺς περὶ τὸ πλῆθος. 448, 3. χρηστὸς περὶ τὸν δῆμον. 483, 8. πόλιν. 545, 5. εὔνοιαν ἔχειν περὶ τὸ πλῆθος. 601, 3. περιουσίαν περὶ τὸ πλῆθος. 682, 2. οἷος εἰς ἡμᾶς. 689, 8. τοιοῦτον ἡμισυὸν τῇ πόλει παρέχειν. 705. 5. τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα. 365, 2. περὶ τἄλλα μητέρας εὐδοκιμεῖν. 571, 12. v. πρὸς et εἰς. T. Ego ad hunc articulum istæc annotaveram. a) pro. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 2, 1. et alia talia, ut, ἀναιτιᾶσθαι ἀνδράποδον περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο. 387, 3. b) ob. loco vel causa alicujus alius. δίκην περί (id est, ὑπέρ) τινος λαμβάνειν. pœnas alicujus criminis repetere. 40, 8. περὶ τοῦ δικαίου μάχεσθαι. 118, 3. 121, 5. 193, 6. οὐδὲν προσήκει περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων κινδυνεύειν. 269, 3. περὶ τούτων τῶν πραγμάτων αὐτὸν τιμωρήσασθαι. 519, 2. παῖς ὑμετέραις ἀρεταῖς χρῆται παραδείγματι (subaudi ἀνολογούμενος) περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίας. ad pergendam suam flagitiositatem. 545, 9. e) de. περὶ τῶν μελλόντων προοράσθαι. de futuris prospicere. 915, 2. d) pro πρός, erga. τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα. 365, 2.

περιάγειν τὰ χείρω εἰς τοὔπισθεν. 28, 7.

περιαιρεῖν] περιαιρῶν τὸν Πειραιᾶ. urbi portum (veluti pallium) detraxerunt. 411, 1. περιελεῖν τοῦ Πειραιῶς τὰ τείχη. 429, 1. τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος. 453, ult. οὐδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν περιαιρησόμεθα. 920, 4.

περιάπτειν] εἰ σωθεὶς αἰσχρᾶς ὀνείδη καὶ αὐτοῖς καὶ ἡμετέροις περιάψω. 710, 9.

περιβάλλειν τεῖχος περὶ Ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον. 196. antep. ἀπαλόστερ συμφορᾷ. 184, 5. T.

περιβέβητος] teteriorem in partem, diffamatus, infamatus. 151, 3.

περιγίνεσθαι] περιγενόμενοι καὶ σωθέντες. qui salva vita discesserunt, ut jam supersint. 486, 4. τρία τάλαντα περιγίνεται' ἂν τῇ πόλει. 859, 2. τί τῷ πλήθει περιγενό-

σται. 922, 3.

περιεῖναι] οἱ ἐπὶ τοῖς περιοῦσιν (id est, ἐπὶ τῇ ἡμῇ περιουσίᾳ) μέγα φρονῶν. 705, 7. πολλῷ πλείονα τούτων αὐτῷ περιέσται. 832, 4. οὐ μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν. 879, ult.

περίεργος] ineptus, incassum et stulte sedulus. 406, 7.

περίεχε κυκλόθεν ὄθός. 283, 5. T.

περιΐδεῖν ὑζρισθέντα. 145, ult. ἐκ πατρίδος ἐκπεσόντα. 163, 7. ἐπὶ τούτῳ γενόμενον. 184, 4. ἀδικήμασι περιπεσόντας. 338, ult. et similia passim. T. ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας. 662, 4. μὴ περιΐδῃν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. fragm. 4, 10.

περιΐδεται κατὰ τοὺς ἀγροίς. 882, 2.

περίστασθαι] περιιστάναι πλῆθος πολεμίων. 99, 4. τῇ μὲν δουλείᾳ περίστασι. 117, 6. τοῖς περιστᾶσι πράγμασι. 96, 2. T. περίστασι τῇ πόλει τοιαύτῃ (nisi mavis εἰς τοιαύτην) ἦν ὡς πλεῖν ἦν. 426, 3.

περιπαταῤῥεῖν] defluere, dilabi, in ruinas abire, de mœnibus collabentibus vetustate: τοὺς τειχοποιοὺς καὶ τὰ τείχη περιπαταῤῥέοντα. 860, ult.

περιπέπτειν θεούς. simulacra deorum mutilare. 252, ult. περιπεπίφασι τοὺς Ἑρμᾶς. 551, 2.

περιπεπλεῖν. 283, 15.

περιρρεῖν ὑπὸ πάντων περιπλαιζόμενον. 565, 6. T.

περιπίπτειν] μὴ περιΐδητε τοῖς μεγίστοις ἀτυχήμασι περιπεσόντας. 338, ult. περιπεπτωκὼς τοιαύτῃ συμφορᾷ. 746, ult.

περισωσεῖν ἐκ κακῶν. 246, 1. περισεσωκέναι ἑαυτὸν ἐκ πολεμίων καὶ κινδύνων. 246, 1. ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περισπάσαι. effecit ut superstites essent. 486, pen.

περιστρέφειν] retorquere. περιέστρεφα δ' αὐτοῦ τὸ χεῖρε. 29, ult.

περιτρέπειν εἰς ὑμᾶς ταύτην τὴν αἰτίαν μὴ ζούλεσθε. 210, 2.

περιτρέχειν τῆς νυκτός. 44, 4. καίτοι ὁ ἱεροσύλος περιτρέχει. 858, ult.

περιτυγχάνειν] περιτυχόντων αὐτῷ ἐν τῇ ἀγορᾷ. 459, 4.

περιφανὴς] περιφανέστατα τεκμήρια. 719, ult.

περιφωνεῖσθαι] fragm. 35.

πεφασμένος] pro φανερῶς. 361, 1. Taylor. in indice ad h. v. Plutarchi locum hunc e libro περὶ φιλοσαλουτίας adducit: δῆλόν ἐστι ὑπὸ Σύλλου πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένου ἀνθρώποισι.

πιέζειν] πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς. 818, 6.

πίνειν] ἔστιαν ὑπὸ τῷ αὐτῷ στρώματι καταλείπεσθαι. 536, pen.

πιπράσκειν] πραθεὶς δὲ ὑπὸ τῶνδε. 337, 3. ergone, si quis convinceretur a militia abfuisse, cui interesse jussus fuisset, is ab adversario pro servo vendebatur? non videtur. τὰ πολλοῦ ἄξια ὀλίγου πιπράσκεται. 610, 9. πεπρᾶσθαι τούτῳ διὰ μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς πεπρακότας (qui servi fuerant) πεπράσθαι. 864, 1.

πιστεύειν τῇ ἑαυτοῦ ἀρετῇ. 85, ult. πιστεύων δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ. 337, 2. πιστεύετε τούτοις ἀληθῆ λέγειν (id est, ὅτι ἀληθῆ λέγουσιν) οἷ ἂν — 655, 13. πιστεύειν αὐτῷ μηδὲν ἡμαρτῆσθαι, ἀλλ' ἀγωνᾶσθαι μετὰ τοῦ δικαίου. 684, 5. ὑμεῖς δὲ πιστεύετε μᾶλλον τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς, ἢ τοῖς τούτου λόγοις. 751, 4. τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς ἑαυτῶν ῥώμαις. 752, antepen. πιστεύειν τοῖς χρήμασι μᾶλλον (largitionibus, quibus judicia corrumpant) ἢ τὰ ἑαυτῶν δικαίως ἁμαρτήματα. 834, 5. τότε περὶ τῶν ἡμῶν τούτῳ πιστεύειν ἡμᾶς ἀξιῶ. 844, 2. αὐτοὺς τούτοις πιστεύετε. vosmet illis creditis, datis, permittitis in fidem. 864, pen. τῷ πλήθει τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων. 870, 3. χαλεπὴν ἔχουσάν τινὰ ὄψιν χρὴ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πιστεύειν. 904, 7. μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν. 904, 18. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἵστασθαι. 924, 5.

πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. jusjurandum ab illo exigere, repetere. 389, 6. πίστιν δοῦναι ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις. offerre nos ad jusjurandum dicendum, quod habetur inter homines sanctissimum. 635, 4. ὡς πίστιν ταύτην παρ' ἡμῶν εἰληφότες. 770, ult.

πιστὸς] πιστότερα ἡγεῖσθαι περὶ ἂν οὗτος μόνος κατηγορεῖ. 286, antep. τοὺς ἥκιστ' ἐπὶ τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἡγούμενον. existimabant jusjurandum a se dictum esse servandum, ubi facultas esset civibus nocendi. 414, antep. οὐ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων, οὐδὲ τὰ μάλιστα τῶν γεγενημένων νομιεῖσθε. 921, 2. ἡγεῖτο τὴν ἡμῶν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. fr. 32, 28. τοὺς δ' ἀλλοτρίους πιστοὺς νομίζειν. id quod furiosum cum sit, solitum tamen est uxoribus stupra mœchorum sectantibus. fr. 37.

πιστῶς] πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι. 607, pen.

πλανᾶν] πλανηθέντες εἰς πολλὰς πόλεις. 444, 16.

πλάττειν] ὀλίγου μὲν χρόνου δέομαι· ἂν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὐτοῦ, ἐν ἑξδομήκοντα δ' ἔνεσιν οἷα ἂν λάβοι σπαρὶς ὅν. 659, 11.

πλεῖν] ἡ ναῦς ἄριστά μοι ἔοικε πλεῖν τοῦ στρατοπέδου. mea navis optime ferebatur. 700, 11. πλεῖν τὸν θάλασσαν. 215, 2.

πλειστηριάζειν] plus liceri. de venditore merces suas venales magni indicante. fr. 9, 11.

πλεῖστος] πλείστου ἀποδίδοται. fragm. 9, 11.

πλέον] ἀξιῶ μηδὲν πώ μοι πλέον εἶναι. 571, 12. οἱ μαστιγοῦντες τὰ ψευδῆ ἐλάμβανον,

ἐάσω οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσι. nil jam proderat amplius. 615, 11.

pleonasmus particulæ ἄ. 370, 4. membri integri, quod, cum nihil aliud significet, quam præmissa, redundare et amputandum esse videtur, neque alio fine additum est, quam quo sententiæ pondus addat. ἐβούλοντο αὐτὸν ἅπαντα μισῆσαι θανεῖν καὶ μὴ ἑκόντα. 456, 4. ἁπάντων θάνατος κατεγνώσκετο, καὶ οὐδεὶς ἀπεψηφίσατο. 467, pen. οὐ ζουλόμενος, ἀλλ' ἅπαν ἀναγκάσθη. 600, 3. τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οἷς εἶναι τῶν ἀδυνάτων. 742, ult.

πλαγὴ] ἐντείνας πολλὰς πληγάς. fr. 30, 24. ὅσας ἄξιος ἦν πληγὰς λαβεῖν, τοσαύτας ἔλαβε δραχμάς. fr. 86.

πλεῖθος] ἀναβουλεύσαντα τῷ πλήθει (scil. τῷ ὑμετέρῳ) ἀποδεῖξαι. 846, 2. πλῆθος τὸ ὑμέτερον. your Constitution. 411, 6. 415, 1. 599, ult. et alibi frequenter. T.

πλαρεῖν] διαπεπτήκασι παρὰ τοὺς νόμους ἀδύνατον πλαρεθῆναι. 790, ult.

πλέρωμα] navis puta, h. e. remiges. παρεσκευασάμην δὲ καὶ πλέρωμα πρὸς ἐκεῖνον. 702, 7.

πλινθεῖον. lateraria. fr. 24, 12.

Pluralis verborum cum pluralibus substantivis neutrius generis compositus. ἅπαντα πλείονος ἢ ταλάντου τετίμηνται (pro τετίμηται). 594, antep. ἐπίσημα ἀπεγράφοντο (si passive accipiatur, pro ἀπεγράφετο). 635, 1. sic etiam p. 704, 1. Vindobonensis dat ἀρκάζονται, ubi vulgares dant ἀρκάζεται. ἃ γεγένηται (pro γεγένηται). 760, 3. ἀποδεδώκασιν ἓξ τάλαντα (pro ἀποδέδοται). 910, 5. sic Libanius t. I. p. 730, 5. χρησιμώτερα ἡμῖν ἦσαν τὰ ξύλα (pro ἦν). et p. 780, 44. ὅπου δὲ πάντα ταῦτα ξυνελελύθεσαν. et p. 853, 40. pro vulgato εἶχον, dat Wolfenbüttelensis εἶχον, scil. τὰ γράμματα. p. 807, 14. ἃ γὰρ οὐκ ἐγένοντο (pro ἐγένετο) τῶν πολεμίων διὰ σὲ, διὰ τί μὴ σὰ γέγονας; ubi gemina est ejusdem pluralis constructio cum verbi numero utroque. p. 110, 16. ὅσα τῇ κατὰ Χαιρώνειαν ἡττήσθησαν πληγῇ (pro ἡττήθησαν). Verum, sequiturne pluralis etiam post ὅ, τι ideo, quod hoc pro collectivo haberi possit? ut in illis ὅ, τι ἐκείνῳ διδάξαιμι, ἐκ τούτων (pro ἐκ τούτου) ἀποδειξαίμεσθαι. 870, pen.

πλοῦς] πλοῦν διὰ γῆς ἐπάγεσθαι γενέσθαι. 94, 1.

πλούσιος] οὐδ' οἱ πάλαι πλούσιοι δικαίως ἐδόκουν εἶναι ἄξιον λόγου ἔχειν ἐξουσίαν. 633, 7.

πλουτεῖν] τοὺς λέγοντας ταχέως πλουτοῦσι. 609, 6. ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν ἐφάνησαν (scil. κεκτημένοι) 646, antep. ἅμα γὰρ πλουτοῦσι, καὶ ὑμᾶς μισοῦσι. 820, 9. ῥᾳδίως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πλουτήσει. 908, 14.

πλοῦτος] μετ' ὀκλέους καὶ πλούτου δουλεία πατρίδος. 98, 3. φιλοτιμίαν πλούτου. 911, ult.

πλύνειν] ἐν τῷ πλυνίστρῳ οὕτω μελανίαν ἐδίδεσε. fr. 38, 2.

πόα. fr. 37, fine.

ποθητὸς fuit olim vitiosa lectio ibi loci versata in Lysiæ libris, ubi nostra in editione πληκτὸς legitur p. 29, ult.

ποδαπάνη. 357, 1. T.

ποθῶ] ποθήσομαι. 314, 8. sed suspecta est ea lectio.

ποθεινὸς] ποθεινότερον εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου. 126, 4.

ποιεῖν vel ποιεῖσθαι] ἅπαν passim. ἀμφισβήτησιν. 593, 3. ἀπολογία passim. ἀπολογίαν ποιούμενος τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἀδικημάτων. 542, 6. ἀκμασίαν. 351, 2. εἰρήνην. 451, 5. ἔλεγχον. veritatem elicere. 173, 2. 174, 1. ἔξοδος. 582, 17. ἐπίδειξιν τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. 533, 1. ἐκπεπτώκασιν. 111, 5. θάνατον ζημίαν. 39, 2. statuere. κατηγορίαν. 384, 7. κίνδυνον. 88, 2. 111, 1. κρίσιν. 466, 13. 767, 9. λόγον. 186, 12. 318, 5. λόγου πλεῖστον τοῦ δικαίου. 336, 5. μήνυσιν. indicium facere. 458, pen. μυείαν. 149, pen. μυστήρια. 551, 2. Ita Latini. "In domo sua mysteria facere dicebatur." Cornel. Nep. in Alcib. c. 3. πάντα ποιοῦντες. doing all they could. 300, pen. πάντα ποιεῖν ὅπως. 708, 8. πάντα πράττειν ὅπως. 821, 2. πρόσταξιν ποιεῖσθαι. 50, 8. to command. προστεταγμένα. 285, 6. to obey. προστεταγμένα. 534, 4. ubi male legebatur πραττόμενα. σπουδὴν. v. σπουδή. συγγνώμην ἐπὶ ἀδικημάτων. 538, 6. συμμαχίαν. 577, pen. τελευτὴν τοῦ βίου. 121, 7. τιμωρίαν. 33, 2. 34, 5. 446, ult. φυλακήν. 394, 5. φυγὴν τῆς πατρίδος. 159, 7. περὶ πολλοῦ, et πλείονος etc. v. in περί. ποιεῖν. versus facere. 51, ult. v. not. 4. ἐκποδών. de medio tollere. 450, 9. 460, pen. 470, 1. ἐμποδών. opponere. 506, pen. ἐχθροὺς καπὸν. 202, 4. v. Accusativum in indice sequente. ποιεῖν καπὸς in eadem significatione. 568, pen. T. ποιεῖν ἐπιπλῆν βλάβην. constituere, edicere. 38, 2. ποιεῖν ἅπαν πολλήν. 48, 5. ποιεῖσθαι κίνδυνον. periculum facere, periclitari. 83, 3. 90, 2. ποιεῖσθαι φυγήν. exilii pœnam in facinus aliquod decernere. 159, 7. οἱ ἀνθρωποι τῶν πολεμίων ἕνεκα τὰ ἀπέρρητα ποιοῦνται. 428, 6. πολίτας ἐκ πλείονος ἐλάττους ποιεῖν. 676, 3. σῦλα ποιεῖσθαι. 860, 7.

ποιμαίνειν ἐν ἀγρῷ πίνος ἄν. 674, 2.

πολέμαρχος] προσπολεσάμενοι αὐτὸν παρὰ τὸν πολέμαρχον, νομίζων μέτοικον εἶναι. 729, 4. nam inquilinorum prætor erat Polemarchus.

πολέμιος] ναυάρχα φίλια καὶ πολέμια. 102, 4.

πόλεμος Ἀρχιδάμειος. fr. 11, 16.
πολεμοῦσιν] ἐλέγχης οὔσας ὑπὸ ταύτων ἐπολιορκούμεθα. 722, 8.
πόλις] tota regio, vel universus populus, ut in Latinis civitas. 200, ult. πόλις a δήμῳ videtur distingui. 227, 5. πιστότερα ἡγεῖσθε περὶ ὧν ἅπασα ἡ πόλις μαρτυρεῖ — 286, pen.
πολιτεύεσθαι] πολιτεύμασι πρὸς σφᾶς αὐτοὺς ἀδίκοις. cum necessariis suis. 551, 6.
πολίτης Θρᾴκιος ἢ τινος ἄλλης πόλεως ἠβούλετο μᾶλλον γενέσθαι, ἢ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος τῶν. 548, 11. οὐχ οὕτω καταλύουσι τὸν δῆμον, οἱ ἂν πλείους πολίτας ποιῶσιν, ἀλλ' οἱ ἂν τοὺς πολίτας ἐλάττους. 676, 2. πρὸς τῷ εἶναι πονηρὸς, καὶ ἐπιδημοῦντας τούτου. 671, pen. Insequentia dat Taylor: πολίτης. a fellow Citizen. 441, ult. 674, pen. 733, 4. Ita civis sputi Romanos. δημότης. popularis. 479, 8. 509, 3. ἡμῖν ἡσυχίαν. 695, ult. ἡμῖν φυλάττε. 700, 15.
πολλαχοῦ. 444, 15. 603, 1. T.
πολλαχόθεν. 237, 1. T.
πολλοστὸς] πολλοστὸν μέρος τῶν ἑαυτοῦ ὑπαρξάντων τοῖς ἄλλοις μεταδιδόναι. 542, ult. οὗτος δέ μου πανταχοῦ, ὅτι οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος εἴρηκε τῶν τούτου ὑπαρχόντων κακῶν. 552, 19. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ἐφάνη τῆς παρ' ὑμῶν δόξης τὰ χρήματα. bona redacta vix aliquantulam minutam partem æquare speratorum a vobis. 636, 3. 639, 1. 641, 3. 761, 1.
πολυπραγμοσύνη μηδεμιᾷ. 17, 1.
πολυπραγμόνων καὶ θρασέων καὶ φιλοπτοχθόρων. 757, 8.
πολύς] περὶ πολλοῦ, πλείονος, etc. v. περί. πολὺ πλείονων ἐπαίνου διάνοιαν ἀνδρῶν. 103, 7. πολὺ πλείονων κινδύνων μονανχίστης. 106, 2. T. ᾧ μὲν πολὺ, πολλῷ, ᾧ δὲ μικρὸν, μικρῷ. fragm. 38.
πολυτελῶς. 285, pen.
πολυφιλος. 303, 1. πολυφιλάνθρωπος. fr. 36.
πομπὴν] ἔπεμψαν οἱ πολῖται τὴν πομπὴν ἐπὶ Πιτθαμῶς εἰς τὴν πόλιν. 499, 4. οὐ γὰρ δεῖν αὐτὸν, ἀνδρεφόνον ὄντα, συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ. 500, 8.
πονηρία] εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν κατεγνώσατε τῶν ἐκ ὑμῶν οἰκιόντων. 755, 2. διὰ τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν συνθέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν τῶν φυγόντων δύναμιν. 777, 5. τὴν αὐτοῦ πονηρίαν, cupiditatem in aliena bona involantem, scelerositatem, πλεονέκτημα εἶναι τῶν τοῦ πολιτικοῦ χρημάτων. 967, 5.
πονηρὸς] ἀπίστων πονηρότατος Βάτταχος, πλὴν τούτου. 842, 5. ἐγαίμησε, οἷα ἂν δύνασθαι πρασβύτερος λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ νέος ὢν πονηρότατος δέξων εἶναι. 837, 3. μισθαρίῳ τοῦς λόγους λόγου βεβιωθότα τῶν πάνυ πονηροτάτων. 692, 3.
πονήρως ἔχειν τὰ πράγματα. 547, 4. T.
πορίζεσθαι πρόφασιν τῆς ἁμαρτίας. 297, ult. μέθυσος πονηρεύσει. testes undeunde extudit, sibi compararit, taliavit are redemptos. 831, 6.
πόσος] τῶν πολιτῶν ὅσοι περὶ πόσου ἢ πλείονος ἢ τὰς τοιαύτας ἀπωλείας τὰς ἐμπεριθεὶς ἐποιοῦντο. 577, 9.
πρᾶγμα] πράγματα ἀσθενέστερα. 449, ult. καθεστηκότων πραγμάτων. 458, 6. τὰ πράγματα παρεστακότα. 511, 9. T. πρᾶγμα, pro πράγματα. molestia. 207. 5. εἰκοσάτους εἶναι δοκῶν τοῖς πράγμασι. constituendi liberos reip. 466, pen.
πρᾶος] πρᾳοτέρους ὑμᾶς ποιῶν. 684, 1. πάνυ πρᾷον. 752, 1.
πράττειν] ἀργύριον πράξασθαι. 28, 10. 323, 2. τῶν. 360, pen. ἃ ὠφελεῖ. 590, 9. πραττούσης τῆς βουλῆς συνεχῶς. 628, 3. πράττειν ὅσους εἰκαιμιδέστατα τὰ τύχη. 625, 5. περὶ τοιούτων πραγμάτων πράττουσι. περὶ τῶν χρημάτων περὶ τούτου πράττουσι. 810, 3. οἱ πράττοντες τὰ πράγματα. 483, 4. πράττειν καπῶς. 414, 2. εὖ. ἀσυντελέως. 862, pen. T. ὀργὰς τοῖς ἐκείνων κατὰ ταῦτα πράττουσιν παρασυνάζουσι. 31, 2. οὐτε χρημάτων ἕνεκα ἐπράξε ταῦτα. neque, quo rem facerem, causam hanc suscepi, vel, negotium hoc agitavi. 7, ult. τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. rerum suarum cetagere, 624, 8. 789, 4. βουλομένους ἀγαθόν τι πράξαι τῇ πόλει, num bene Grecum est pro τὴν πόλιν ἀγαθόν τι ποιεῖν? videntur esse, sed hactenus, ut dativus non cum infinitivo construatur, sed cum ἀγαθόν. aliquid facere, quod prosit civitati. 472, pen. οἱ πράττοντες τότε τὰ πράγματα. principes reip. qui tum erant. 483, 4. περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν δόξων περὶ τούτους ἦσαν οἱ πράττοντες. qui in negotio largitionum ad hos missitati, allegati fuerunt, ut interpretes atque moderatores earum. 810, 3. ἡ μεταπραττουσα (mutatio reip.) ἐπράττετο. agitabatur. 847, 3. μὴ αὐτὸν πτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. exigere pecuniam, eaque data placari. 28, 10.
πρίασθαι] οἱ ἐλεῖται ἐξέτασιν τὰ πρᾶγματα. 277, pen.
πρίασθαι] πονηρία πριάσονται τὰ πονηρευόμενα. 142, 3. T.
πρεσβύτις τις ἐνθουσιῶσα προσέρχεται. 16, 6.
πρίασθαι] ἵνα τί ἐστιν γὰρ ἄλλο ἢ ἵνα οὐδὲ πρίασθαι, οὐδ' ἂν πάνυ τις ἐπιθυμῇ, τὰ τοιαῦτα. 533, pen. 718, 6.
πρὶν ἡμέρας πέντε γενέσθαι. 268, 3. πρὶν τὸν πλοῦν ἐλεεῖν. 394, pen. 654, 2. πρὶν μᾶλλον ἢ ὕστερον. v. quo Nos ad p. 206. T.
προαναλίσκειν] vorsrechen, verschleudern [to squander, lend]. 657, 7.
προαπόλλυσθαι. 87, 6.
προβαίνειν] τοὺς ἐδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ. 752, pen.
πρόγονος. 446, antep.
πρόγονος] προσήκει τούτῳ διὰ μὲν αὐτὸν τε-

δυέσαι, ἀλλ δὲ τοὺς πρεσβύτας στασιάσθαι. 864, 1.

προδιδόναι] ἢ ἡμέρᾳ γυνὴ προδῷ τὸ σῶμα, καὶ τὴν τάξιν λίπῃ τῆς αἰδοῦς, εὐθὺς παραλλάττει τῶν φρενῶν. fragm. 37.

προδότης τῶν ὅρκων. fragm. 27, 9.

προειδέναι τὸν θάνατον. 99, ult.

προεισεῖν] ποῖα ἂν ἀπόῤῥητα τυρίσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἐξέστη. dudam ante imperata, cum intermissione denunciata. 888, ult.

προθεσμίας οὔσης μεθημερὶς τῷ κινδύνῳ. cum nullus temporis terminus præfinitus esset, pone quem tutus ab omni persecutione forensi esset. 275, pen. οἱ γὰρ εἰμαι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων οὐδεμίαν προθεσμίαν εἶναι. præfixam annorum cartum numerum, ultra quem extracta animadversio (aut actio forensis) locum in jure nullum amplius habeat. 504, 10. fragm. 24, 25.

προθυμεῖσθαι χρηστὸς εἶναι. 142, 6. ἵν' ἀγαθοὶ γίγνεσθαι προθυμῶνται ἐν παρασκευῇ. 888, 8.

προθυμίας εἰς τοῦτο ἀφικόμην. 289, ult. προθυμία in sensu sequiore, ardor inimicorum ei, cui infesti sunt, nocendi. 338, 3. 614, 8. προθυμίας τῆς ἐμῆς οὐδὲν ἐλλέλειπται. 445, pen.

πρόθυμον παράσχου τὸν σὸν δῆμον εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. 393, 7. τοὺς δ' ἄλλους προθυμοτέρους (scil. εἰς ὑμᾶς) ποιήσετε κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἄν τις (id est, ὅστις ἂν) ὑμᾶς εὖ ποιῇ. 692, 1. πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα. 690, 3.

προΐεσθαι] οὐδὲν ὑμῖν προεῖντας τῶν σφετέρων αὐτῶν. largiti sunt. 703, 11.

προίξ] προῖκα ὀλίγου λαβεῖν. uxorem sibi deligere, filiove, parum dotatam. 623, 4. 624, 2.

προΐστασθαι] τῆς τοῦ δήμου προστασίας. 450, 9. T.

προκαλεῖσθαι δίκην. postulare. 707, pen. προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν. 745, 10.

προκαταγινώσειν] μὴ προκαταγινώσητε ἀδικίας τοῦ — 618, 5. σφῶν αὐτῶν προκατηγόντες ἀδικῶν οἴχονται. 683, 4.

προκαθεύδειν ὑπὲρ ἐλευθερίας. 613, 7. T.

προκεῖσθαι] προκειμένου κέρδους. 73, 5. de lucro, quod porrectum jacet, ad spectandum cuique patens, et paratum afferendo. fr. 13, 10. ubi προὔκειτο μὲν et ἐξῆν χδίνης δὲ inter se opponuntur.

προκαταβάντων] πρότερον προλαβόντες. 794, 2.

τὰ Προμήθεια] festus dies Promethei sacris faciendis consecratus. ἐφημεραιτέρχειν εἰς Προμήθεια. 699, 7.

προκεῖσθαι τῶν λεγόντων. oratorum dignitati consulere. 50, 7. deliberato proposito, consulto, grande faciaus perpetrare. προκεῖσθαι δίξη περὶ τούτων. 155, 7. προκεῖσθαι καὶ ἐπιβουλεύσειν ἄλλον. 150, 11. προκεῖσθαι ἐκ πολλοῦ ὅπως τῶν ἐχθρῶν τις ἔλπος λήψεται. 159, 3.

πρόκλησις] ὥσπερ κατ' ἐμαυτοῦ τὴν πρόκλησιν ἐξευρίσκων. 154, 1. quasi diuturna meditatione tandem extundens aliquod facinus, unde actio vulneris ex præmeditato in me posset instituι. πρόκλησιν οὐδεμίαν τραύματος ἀγαίμην εἶναι, ὅστις — 159, 1. ab eo nullam dari causam hujus actionis capessendæ, qui — πρόκλησις sunt in foro Attico verbera et vulnera et cædes adeo de industria illata.

πρόξενος] προξένους (verum ibi ξένους simplex verius est) καὶ φιλίτας ὑμετέρους ἠδικηκός. 817, 6.

προορᾶν] περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι. 916, 1.

πρόπαππος. pater avi. 549, pen.

πρόσκλητος] litium æstimatarum partis depositionem. fragm. 25, 15.

προσκυλαίζειν] προσκυλαιζόμενοι. 565, 7.

πρόσοδος] κάπηλοι, παῤ ὧν πρόσοδος οὐκ ἀποδίδοται. fragm. 5, 3.

προπράτης. antevenditor. fr. 30. cui jus est merces suas venales prius exponendi, quam exponere fas est mangonibus.

πρὸς παῖδων καὶ γυναικῶν ἱκετεύω. 184, 1. μαδαμοῦς πρὸς θεῶν. 512, 9. τὸν πρὸς μητρὸς (scil. πάππον). on the Mother's side. 549, pen. πρὸς ταῖς πύλαις ἦσαν. 500, 2. πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ὤφθην. 656, 8. ἐπειδὴ ἦν πρὸς ἡμέραν. ubi lucescebat. 14, ult. πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπῆρχεν. 397, 8. πρὸς τὴν πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ νέμοιεν εἰσιν. 550, 9. in regard to. πρὸς τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους. 577, 19. v. περὶ et εἰς. T. a) πρός, adverse, ubi oppositio, repugnantia, infestus animus significatur. ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδίδοται. infirmissimis quibusque causam in foro agentibus adversus opulentissimos quosque. 5, 8. φανερὰν πρὸς ἐκείνους ἔχθραν πεποιῆσθαι. 84, 5. τὸν πρὸς πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι. periculum, quod obeundum sibi esset adversus hostes vel cum hostibus. 88, 1. τίνος ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος. qua mea ad vos offensione? id est, quid ego commiseram, cur mihi causa esset apud vos dicenda, ad vos purgande. inverse, pro τίνος ὄντος ὑμῖν κατ' ἐμοῦ ἐγκλήματος, quid erat vobis, de quo quereremini de me? 367, 2. ἀνὴρ ἀγαθὸς πρὸς τοὺς πολεμίους. 663, 8. ἀπαλύσω τὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα αἰτίαν, offensionem, qua triginta tyrannos tibi reddideras infensos, relevasti eo, quod — μείζω τὸν δῆμον καὶ ποιήσας. 496, 7. b) cum relationem ad aliquid, comparationem cum eo, aut convenientiam significat. παραπεπαίκαμεν δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον. verum remiges

quoque tam dextro gubernatori pares, et æquiparabiles in opere suo, comparaveram. 702, 7. c) *versus.* πρὸς ἡμέραν ἦν. prope accedebat tempus, ut mane fieret, pœne illucescebat. 14, ult. στάντες πρὸς ἑσπέραν. stantes, ora ad solem occidentem conversi. 253, 1. d) ἡ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμη. 914, 15. sed ibi leg. potius τὴν τῶν πρὸς τὸν πόλεμον, scil. πονούντων. rerum ad bellum facientium scientiam.

προσάγειν ὑηδάδε. huc, ad populum, produoere. 227, 1.

προσαπογράφειν. 464, 8. 480, 4.

προσαπολαλύειν. 426, 5.

προσβάλλειν] immittere, infligere, de diis pestes aliasve clades humano generi immittentibus. μείζους καὶ χαλεπωτέρας συμφορὰς καὶ νόσους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. fragm. 22, 12.

προσγίγνεσθαι] τὰ τούτων ἐχόμενα καὶ προσγίγνεται μοι. 745, 6.

προσγράφειν] δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι διαπράττονταί τινες τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν εἰς τὴν στήλην προσγεγράφθαι. 493, 2.

προσδανείζειν] προσδεδανῖσθαι τοῖς ξένοις καὶ ἀλλοθεν. præter æs, quod hospitibus e Cypro de suo credidisset, adhuc aliud quoque ab amicis credito corrogasse, sub conditione dandi fœnoris. 631, 4. 656, 3.

προσδεῖν] πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν. 625, 14. προσδεῖν γὰρ πρὸς τὸν μισθὸν τοῖς στλατσταῖς. mercedis cetrariis promissæ nonnihil adhuc restare nondum dependsum, neque corrogatum. 626, 4.

προσεῖναι] τὰ προσόντα τῇ πόλει. *the public Revenues.* 703, ult. T. verum ea lectio vitiosa est. Ego veram dedi προσιόντα.

προσενθυμεῖσθαι. 797, 13.

προσέρχεσθαι] προσελθεῖν μοι. 16, 5. 712, 1. πρός σε. 17, 2. T.

προσήκειν ὁμοίως κἀμοὶ τῆς ἐλευθερίας. 174, pen. οὐδὲν ἡγοῦμαι προσήκειν ἡμῖν πρὸς τοῦτον τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας. 507, 6. οὐδὲν Ἀνδοκίδῃ τῶν συνθηκῶν. 234, 5. οἱ προσήκοντες αὐτῶν. 125, 1. 598, 2. 636, 2. 654, 2. τούτοις. 128, 3. 611, 5. v. p. 125, not. 82.

προσιέναι] ὁρᾶτε τὰ προσιόντα τῇ πόλει ὡς ὀλίγα ἐστίν. 703, ult. ἃ δυνησόμεθα διαπονῆν ἐκ τῶν προσιόντων ἡμεμάκτων. 854, 14, et ult. γῆν φιλαμένους ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν. 907, 1.

προσίεσθαι] οὐκ ἔφασαν προσήσεσθαι. 459, pen. Ni leg. προήσεσθαι. T.

προσκαλεῖσθαι πρὸς ἀντίδοσιν. 745, 10. T. δίκην ἀσεβείας προσκαλεῖσθαι πρὸς τὸν βασιλέα. apud regem sacrorum aliquem denunciare reum sacrilegii, aut impietatis erga deos. 206, 2. προσκαλεσάμενον αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον. 729, 4.

πρὸς τὸν φυλὴν (vel, si alibi legitur, πρὸς τοὺς τῇ φυλῇ διπλάζοντας) ἢ εἶναι σκήπτουτο. 729, ult. et 730, 2.

προσκεφάλαιον. 395, 6.

προσκτᾶσθαι πόλιν. 410, 4.

προσλαμβάνειν] ὡς προσλαμβόμενον αὐτὸν δοκιμαστὰς τοὺς ἐν ἄστει. 800, ult.

προσλογίζεσθαι. 646, 2.

πρόσοδος] πρόσοδοι. supplicationes deorum. 231, 3. ἄξιον ἡγεῖσθαι ταύτην τὴν πρόσοδον (hoc genus reditnum vel vectigalium) τῇ πόλει βεβαιοτάτην, τὰς οὐσίας τῶν θεόντων λειτουργεῖν. 704, 2. πρόσοδον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων. 909, pen.

προστυχεῖν σωτῆρσθαι. 50, 8.

προστάτης] patronus, sponsor, vel fidejussor eorum, qui in rep. degunt non sua patria, sed aliena. ἐπὶ προστάτου (scil. προστασίᾳ vel ἐξουσίᾳ) ᾤκει. in peregrino solo habitabat sub patrocinio, tutela, potestate, auctoritate et arbitrio patroni. 874, 1. 880, 4.

προστάττειν] προσταχθὲν αὐτῷ. cum mandatum ipsi esset. 837, ult.

προστιθέναι τὸν θῦρον. januam posti applicare, h. e. pessulo obdito obfirmare. 14, 14. Taylor sic interpretatur: *put to the Door.* " adducere" Latini.

προστιμᾶν. 357, 1. æstimare, de mulcta pecuniaria, aliave pœna.

πρόσφατος] τῆς ἐργῆς ἔτι προσφάτου οὔσης. 609, 8.

προσφέρειν λόγους. 11, pen. ducta metaphora a re bellica. Ita προσάγειν ἀνάγκην Plutarchus in Solone. Ita machinas, turres admovere, admœnire, scriptores Latini. Ita quoque Diodor. Siculus, quem cum -ob cetera, tum ob hoc quoque addaxi, ut una opera duobus mendis emungerem. πλεύσας πρὸς τὴν Καρίαν Cimo τῶν παραθαλαττίων πόλεων ὅσαι μὲν ἦσαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπηκισμέναι, ταύτας παραχρῆμα συνέστησεν (lege συνέστησεν, ut Xenophon τὰ μὲν συμπεῖσαι, τὰ δὲ βιαζόμενος. Ita Æschines, Lycurgus, aliique) ἀναστῆναι τῶν Περσῶν ὅσαι δ' ὑπῆρχον ἐγχώριοι, καὶ φρουρὰς ἔχουσαι Περσικὰς βίᾳ προσάγων ἐπολέμησε. Histor. Bibl XI. ta leges βίαν προσάγων, ut ἀνάγκην Plutarchus, λόγων Noster. Similiter quoque Thucydides 1, 57. ἀλιγώρως καὶ παρανόμως προσπίπτουσαν. 333, 3. 848, pen. T. ἀχαρίστως προσπίπτει, scil. ἡμῖν, sese erga vos gessit iis modis, qui animum acceptorum beneficiorum immemorem prodebant. 848, pen.

προσφωνῆν] ἵνα οἱ Δημαλεῖς προσφωνῶσι. quo convenire solent statis temporum vicibus. 731, 3. ἱκανὸς ὑμῶν εἶθιστο προσφωνῆν, ὁ μὲν πρὸς μυροπώλιον, ὁ δὲ πρὸς κωμῳδόν, ὁ δὲ πρὸς σαυτοτομεῖον. 754, 5. ἅπαντες εἰθίσθαι προσφωνῆν καὶ διατρίβειν ἀλλήλοισιν. 755, 5.

πρόσχαμα τοῦτο πωούμενος. prætextam. 234, 3.

προτεραίᾳ] τῇ προτεραίᾳ ἢ ἀνήγετο. *the Day before he set sail.* 626, 2. MS. ᾗ ἀνήγετο. fortasse utrumque necessarium. ἢ ᾗ ἀνήγετο. v. Lect. Lys. c. 1. T.

πρίτερον] οὐ πρότερον ἐξέλιπον ἀπολλύς, πρὶν — 139, 6. οὐ πρότερον ἦως. 429, 5. 565, 12. 779, 1. T.

προτιθέναι] προτίθεσθαι mortuum spectaculo. 395, 4. προθέντες αὐτοὺς εἰς κρίσιν. 811, 12.

προτιμᾶν] οὐδὲν οἶμαι προτιμήσων. pensi non facturos. 297, 2.

προφασίζεσθαι] προφασιζόμενοι ταυτας προφάσεις. 312, 8. στενὰν. 721, 1.

πρόφασις] ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει. per occasionem mei. 215, ult. πρόφασιν ὑμᾶς ποιεῖν οὐδεμίαν ἀκοῦσαι. causam, ob quam Alcibiadem accusandum duxerint. 515, 2.

πρυτανεία] temporis id spatium, quo tribus quæque sua fungitur prytania. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν, ut tribus unaquæque defuncta muniis suis succedenti tribui locum fecerit, λόγον ἀναφέρουσι. 842, 1.

πρωΐ] pro πρωΐθεν, vel πρώτερον, vel πρώην. fr. 14, 9.

πρῶτος] τῆς πρώτης (id est, ἐπὶ τ. πρ.) τάξεως τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις. 579, ult.

πτῶμα] πτώματα ἐλαιῶν. oleas deciduas. fragm. 26, 29.

πτωχεία] εἰς πτωχείαν καταστάντες. 898, 10.

πτωχὸς] τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησε. fragm. 5, 19.

πυελίς. pala annuli. fragm. 16, ult.

πυθέσθαι] ἃ δὲ δι' ἑτέρων ἐπεζήθη, καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι. 909, 9. πάντα εἶναι πεπυσμένος. 22, 4.

πὺξ παίειν. 170, 10. T.

πυρκαϊά. 281, 2.

πυροὶ] οὗτοσὶ δὲ πυροὺς ἐπὶ καλάμῃ ἀρῶ. hic post stipulam terram arat ad triticum conserendum. fr. 28, 8.

πυρίχιστὴς] εἰς πυρίχιστὰς ἀνήλωσα. 698, 6. πυρίχιστῆς ἐχορήγουν ἀγωνίας. 700, 3.

πωλεῖν] οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσι. fragm. 9, 10. μετ' ἀβακίου καὶ τραπέζου πωλεῖν ἑαυτόν. fragm. 21, 2. ita sese vendere, ut ad illud venditionis atque emptionis negotium adhibeatur abacium et trapezium. illud est tabella ex ardesia facta, in qua summa pretii exaratur, de qua inter emptorem atque venditorem convenit, *eine Schiefertafel* [*a slate*], et mensula, in qua nummi ipsi numerantur, *ein Zahlbret* [*a counting-board*]. Usurpari potest de causidicis et judicibus, qui os suum et suffragia summi, quanti possunt, reis causæ suæ diffidentibus vendunt. πωλεῖσθαι. versari, ambulare, aut, ut alii interpretantur, corpore quæstum facere. 361, 1. v. not. 55.

πώμαλα. nullo modo. fragm. 35.

P.

ῥαστώνην τινὰ αὐτῷ ἅστει εἶναι. sperat causam ideo suam meliore loco futuram. 503, 4. adminiculum, unde rei molestia relevetur. ἐγὼ δὲ τοιαύτη συμφορᾷ περιπεπτωκὼς, ταύτην ἐμοὶ ῥαστώνην (*Alleviation*) ἐξεῦρον εἰς τὰς ἰδούς. 747, 1.

ῥήτορες] δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι. 493, 2.

ῥίπτειν τὸ ἱμάτιον. 143, 8. 154, 4. τὸν ἀσπίδα. 349, 6. 500, 5.

ῥόδον] τὰ ῥόδα κάλλιστα εἶναι, ἀλλ' οὐ πρέπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. fragm. 42.

ῥόπτρον. marculus janus. 188, 1.

ῥώμη] τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς ἑαυτῶν ῥώμαις. 752, pen.

ῥωπύναι] οὕτω σφόδρα ἴθυνε, ruebat, gestiebat, ὁ βουλὸ πανὸν τι ἐργάζεσθαι. 464, 5.

Σ.

σάλος] ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ γενομένην ἐπιστάμενος τὴν πόλιν. 249, ult.

σανίδιον] ἐκ τοῦ σανιδίου τοὺς ἐκπεύσαντας συκοφῶν. 573, 9.

σανὶς] ἐν ταῖς σανίσιν ἅρμα ἐνεγέγραπτο. illis in tabulis, quibus inscripta erant nomina militia equestri fungentium. 795, 1.

σάτυρος] σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ θυμελφάλεια. fragm. 15, 9.

σεμνὸς ὄρος. 134, 2. τοῦ σεμνοῦ Στειριέως ὕστερος ἀνεχώρησα. 580, ult. περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λόγους λέγοντα λόγους. fragm. 4, 15.

σικὸς] ulea consecrata. 258, et per totam illam orationem sæpe numero.

σκάγγιον. fragm. 9, 28.

σίδηρον. 30, 2. σιδήρεον. 45, 6. T.

σιδηροῦς] tardus, bardus, ficulneus. 363, pen.

σικύα. arca panaria. fragm. 24, 17.

σιτοπώλης] τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγόρουν. 712, 2. et tota illa oratione sæpius, quæ in pistores et dardanarios invehitur.

σῖτος] πλείω σῖτον συμπρίασθαι παντὸς ποιοῦντα φορμῶν. 715, init. τὸν σῖτον συναρπάζων. 722, 4. σῖτον ἐκ Χερρονήσου αὐτοῖς φοιτῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 902, pen.

σιτοφύλαξ] σιτοφύλακας ἀπολαχοῦν. 722, ult. T.

σιωπᾶν] οἱ ἂν καὶ σιωπῶντες ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ παρέχωσι σώφρονας ἑαυτούς. 655, 14.

σιωπὴ] μὰ Δορίβιον τὰ πράγματα πρῆξαι, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γνῶσθαι. fr. 37.

σπουδῇ] σπουδάσους ἐμοὺς ἀναφῆναι. 302, 1. 355, ult.
σπένδεσθαι] τί σπενδομένους χρὴ ὑμᾶς Ἀνδοκίδου ἀκουσαμένους. 248, ult.
ἐσπένδατο τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν. 568, 12. T.
σπουάζειν] v. συσπουάζειν.
σπουδῇ] σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει. 700, 1.
σπουδῇ] ἐπὶ τὸν τοῦ Παυσανίου σπουδὴν ἐλθόντας. 611, 1.
σπένδεσθαι] ὅτι αὐτὸν ἐλευθέραν ἐσπήσατο εἶναι. 177, 5. 720, 1. T.
σανδάλια. sandalia. fragm. 12, 8.
σπουδάσαι] ἐσπούδασαν τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων. 410, 6. T.
σπυματομάζων. 754, pen. T.
σπῶμμα] εἰς σπώμματα καὶ ἀντιλογίαν κατέστησαν. fragm. 30, 4.
σοφία] ἀγῶνας τίθεται ῥάψις καὶ σοφίας καὶ πλούτου. 131, 3.
σόφισμα καλόν. 304, 2.
σοφιστὴς] σοφιστῶν ἔργα λίαν ἀγχίστων καὶ σφόδρα βίου διαμένων. 912, ult. σοφιστὴς a Lysia dictus est Plato, una cum Æschine Socratico. fragm. 36.
σπάνις ἀργυρίου, ἣ νῦν ἐστὶν ἐν τῇ πόλει. 619, pen.
σπεύδειν] σπεύδων οὐδὲν ἠέλιπτε περιουσίας. nihil sibi faciebat reliquum ad contentionem pro illis. 625, 11.
σπουδὴ] τὰς σπουδὰς μέλλειν ἀποφαίνεσθαι. 721, ult.
σπουδὴ] σπουδὴν ποιοῦνται ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς πατρίδος. 177, 2. si valeat conjectura nostra. v. not. 31. et Lect. Lys. c. IV. T.
στασιάζειν. dubitare, æstuare, 83, 2. ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. 118, 4.
στάσιμον ἀργύριον. æs fœnebre. 360, 3.
σπάσις] οὐ τῶν ἀδικημάτων ἴσως, ἀλλὰ πανὶ σπάσιν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. 850, 4.
στατὴρ] στατῆρας ἑκατοντακισχιλίους. 639, 4. τριάκοντα στατῆρας πυζιανούς. 896, 4.
στένος an τένος dicatur ab Atticis, v. p. 142, not. 18. T.
στενότης τῶν χωρίων. 94, 11.
στέργειν τὴν τύχην ἢ ἀνάγκην. 913, 6.
στερεῖν] τοὺς βαρβάρους ἐστέρησαν, τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερῆσθαι. 914, 10.
στεφανοῦν] victorem reddere. τοῖς ἑαυτῶν πυθόνιος ἐστεφάνωσαν. 76, 1. ἔφατο τὴν φύλλα ἐμφοχθῆναι, καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. 662, 2.
στεφάνωμα] τὰ βέλη κάλλιστα εἶναι, ἀλλ' οὐ πρέπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. fr. 42.
στήλη] τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. 31, 19. θύειν τὰς θυσίας τὰς ἐκ τῶν πάρεδρων καὶ στηλῶν. 852, ult. κατὰ τὰς στήλας, ἃς οὗτος ἀνέγραψε. leges, quas hic in tabulas æneas exaravit incidi curavit. 158, 6. περὶ τούτων αἱ πάνσαλοι ὁς περὶ στήλην διαφθείρονται. metam circumeam. fr. 5, 9. ἐμοὶ δὲ στήλη οὐρανομήκης ἵσταται ἐν Πλαταιεῦσιν μαρτυροῦσα τὴν ἀρετήν. fr. 19, 29.
στήριγξ. currus temo. fr. 36.
στηρικτέας εἶναι αὐτοῦ ἰσχυρόσθαι. fr. 4, pen.
στολή. habitus sacerdotalis. 252, 4.
στρατείας αἰδημῶς ἀνειλεῖφθαι. 684, 8.
στρατεύεσθαι ἐκ τῆς πόλεως. in castra ire. 244, 3. ἐστρατευμένος. militia defunctus. 319, 5. στρατευσάμενος ἐπὶ τὸν σατράπα Ἀλκιβιάδης αὐδὲν ἄμεινον εἰργάσατο. 545, ult. μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. 683, ult.
στρατηγῶν] στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις. 485, ult. Ἀλκιβιάδης τέτταρας ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς ἐστρατήγει. 654, 10.
στρατηγὸς ᾧ ἐξῆν ποιεῖν ἅ, τι ἐβούλετο. 700, 16. εἰ ἐστὶ ἡμῖν ἄνευ στρατηγοῦ τοιοῦτος, οἷος ἦν, οἰόντινος ἂν ἦν ὁ Λακεδαίμων. fr. 19, 22.
στρατότευδον] pro classe navali. 700, 12.
στρεβλοῦν] στρεβλοῦσιν ἀνέδην. 498, 1.
στρέφειν] οἷα ἔχων ὅπως στρέψας τὰ χρήματα. non inveniens modum, quo rationem gestæ tutelæ ita versaret atque torqueret, ut expensa acceptis exæquarentur. 905, 4.
στρῶμα] στρώματα, vestis omnis linteæ. οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων. οὐ μετὰ ἐπιγλωτ. 903, 7.
στρωματοῦς] cento, culcita, sub qua cubatur. ἔστιν ὑπὸ τῷ αὐτῷ στρωματοῦ καταπάλματος. 556, pen.
στύραξ. hastæ cuspis. fr. 24, 13.
συγγενὴς ἐν, οὐ τῶν σωμάτων, ἀλλὰ τῶν χρημάτων. fr. 35.
συγγίνεσθαι ἀδελφαῖς. 550, ult. T.
συγγινώσκειν] συνέγνωσαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς ὡς ἰδιωτεύσ. ipsi sibi conscii erant, aut ipsi sibi exprobrabant, quod iniquæ egissent. 326, 1.
συγγραφὴ] κατὰ τὰς συγγραφάς. pacta conventa inter cives qui in urbe manserant, et exsules e Piræeo redeuntes. 953, 1.
συγκαταθάπτειν. 117, 2.
συγκατάλυσιν] τοὺς συγκαταλύσαντας τὴν ἄμιλλαν ἐτίμων. 573, 8. 846, ult. 851, 2. 865, 6.
συγκατέρχεσθαι] ἐπὶ καταργασμένοις μᾶλλον ἢ ἐκθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκατελθεῖν καταργασάμενός τι τῶν συμφερόντων. 874, pen. 879, pen.
συγκεῖσθαι] σύγκειται αὐτῷ πάντα ταῦτα. omnia sibi commentus est. 149, 2. συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν ὀλέθρῳ. commenta consuta in pestem civium. 416, 1.
συγκλείειν τὰ κοινωνία. fr. 5, 4.
συγκομίσασθαι] συνεκομίσατο καὶ ταύτην. fr. 7, 21.
συγκομίζειν] συγκομίσας ἅδρα καὶ τὸ ἀργύριον ἀνεδόμενος. dona colligens et argentum renovans. fr. 27, 24.

συγκάπτειν] τὸν γναφέα συνέκοψαν. 145, 7. οὗ αὐτὴν ἔμελλεν ὑπὸ πολλῶν ἀφθόνως σθαί τε καὶ συγκαπτήσεσθαι. 153, olt. οἱ μὲν ἄλλοι ὅτου συγκεῖσθαι. 156, 6. T.
συγχωρεῖν τοὺς τιμήμασι, 31, 7. ἀρεῖσθαι μὲν συγχωρῆσαι. 166, 2.
συκοφαντεῖν] οὐ τοῦ αἰσχροῦ μου δοκεῖ εἶναι ἐρᾶν τε καὶ συκοφαντεῖν, 161, 4. τοὺς περὶ τούτων συκοφαντεῖν λόγους συκοφαντεῖν τολμίζετε. 712, 5. σφάσαντα μυᾶς ἐσυκοφάντησε. rabulisticis machinationibus, concussione, vanoq terreres injiciendo, triginta minas expressit. 806, 3. ὡς ἦδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων τολμᾶτε ἐπιθυμεῖτε. 819, ult. διασῴζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐρφανῶν πολλοί. fr. 18, 8.
συκοφάντης] τῶν συκοφαντῶν ἔργα ἐστὶ, καὶ τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας εἰς αἰτίας καθιστάναι. 762, 2.
συκοφαντίαν αὐτοῦ κατέγνωσε. 177, 6.
συκοφαντώδης] τολμῶσι οἱ ἂν ῥᾳδίως αὐτὸν ἐνέχειν (scil. δίκαι) τοιαῦτας συκοφαντωδεστάτας ἐξευρεῖν. fragm. 4, 6.
σῦλα ποιουμένους Βοιωτούς, Bœotos, ubi ipsorum viros nostros, aut res mercesve nostras repererint, manum iis injicientes, eaque retinentes pro arbitratu, donec ipsis a nobis satisfactum fuerit. 160, 7.
συλλέγειν] συλλέγονταί τινες ἐπιτηδείως ἐκ τοῦ τότε καθεστῶτος πράγματος. 458, 5. συλλέγεσθαι φασὶ πρὸς ἡμᾶς ἀνθρώπους πολλοὺς καὶ ποικίλους. 753, antep. ἱρέους συνέλεγεται. fragm. 5, 7.
συλλεγὴν ἐποίει. concilium faciebat tribunus, h. e. operam dabat ut milites in concionem deliberandi ergo de causa communi convenirent. 697, 7.
συλλογίζεσθαι] computare, referre ad reliqua rationis capita. ἵνα περ παρελθὼν, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο. 906, 10.
σύλλογος] τὸν ἐνδέκα σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι τοῖς Ἕλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. 912, 3.
συμβαίνει καὶ ταῦτα τοῖς πρώτοις. etiam hæc cum superioribus consentiunt. 305, pen. 309, 5.
συμβάλλειν] τὸ ἥμισυ τοῦ ἀργυρίου συμβάλλεσθαι. dimidium sris conferre. 123, 5. ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις ἐβλάβη ἔστασι, οὐ συμβάλλονται. 708, 8. πολὺ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν Ἀθήναι φῆθεν, ἢ ταύτην συμβαλεῖν. pecuniam credere. fragm. 5, 14.
συμβόλαιον] pactum, contractus, res creditam, vel debitam. συμβολαίων ἡμῖν πολλῶν πρὸς ἀλλήλους γεγενημένων. negotia, commercia rerum quamplurima nobis intercesserunt. 149, 4. μισεῖν ἂν ἅπαν συμβολαίων ἐδούλευσεν. in servitutem decidisset ob minuta quædam debita contracta. 445, 7. Taylor in indice voc. hoc reddidit per stipendium.
σύμβολον φιάλης χρυσῆς, id est, patera aurea data, ἅπερ ἐστὶ σύμβολον, quæ esset tessera. 628, ult.
συμβουλεύειν] ἐμοὶ ἐς ἀεὶ ἦλθον εἰς τὸ βουλευτήριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν τῇ πόλει. 869, 5. πάντων εἰμὶ τοῦ συμβουλεύειν (ubi videtur addendum ἐμαυτῷ). junior sum, quam ut ipse mihi recta queam administrare consilia. fr. 10, 24.
σύμβουλος] οἷα ἄξιον τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς (scil. κεχρῆσθαι) οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τοῖς πεισθεῖσιν. 779, 13. id est, οἷς οἱ πεισθέντες οὐκ ἀπέφυγον τοῦ πεισθῆναι.
σύμμαχον ἴσχειν τὸ δίκαιον, 64, pen. ἀσφαλέστατα συμμάχου. 113, 8. συμμάχους ἴσχοντες ἵππους καὶ συνθήκας. 118, antep.
συμμιγνύναι] συμμεμιγμένος παισὶν Ἕλλησι καὶ βαρβαρικῆς. 101, 2.
σύμμικτος] σύμμικτα χαλκώματα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο. vasa mensa, nullo delectu conquisita, sed temere corrasa, meram ad usum quotidianum. 631, 11.
συμπίνειν ποιεῖσθαι μετὰ τῶν πολιτῶν. 500, 1. οὐ γὰρ δεῖ ἀνθρώπῳ ὄντι συμφέρεσθαι τὸν ποιοῦντα τῇ Ἀθηνᾷ. 500, 7.
συμπίπτειν] συμπεσόντων τοιούτων καιρῶν. ejusmodi tempora cum incidissent. 628, 5.
συμπλεῖν] ἐν πυρὶ πολλῷ ποιεῖσθαι ἂν μὲ συμπλεῖν ἐμοί. mea nave vectum fuisse, vel usum in faciendis per mare itineribus. 790, 14. 701, 6. οὐδενὶ μοι συμπλέοντες στρατιῶται. 701, pen.
συμπολιτεύεσθαι. 338, 1.
συμπράτης. mercimoniorum collega. fr. 36.
συμπράττειν] quod nos fere *to make fair*, ταῦτα φὴς ἂν δύνασθαι ποιεῖν ἑτέρῳ μὴ συμπραττόντων. 436, 1. T.
συμπραξεβεύτης. 806, ult.
συμπράσσεσθαι σῦτον. 715, ult.
συμφέρειν αὐτοῖς τὰπιτήδεια καὶ τοῖς ἄλλοις. 721, 6.
συμφορὰ] ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἴσχειν. 742, 1. συμφορὰς μείζους καὶ χεῖρ λεπτοτέρας ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. fr. 22, 12.
σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. 371, 2.
συναγείρειν] τόνδε τὸν ὄχλον πρῶτος συνήγειρε. 911, 3.
συναγωγεύειν] συναγώγους, ἢ ἀντίλογος. 398, 6.
συναγωγὰς τῶν πολιτῶν. 412, pen.
συναθροίζειν τὸ ναυτικόν. 98, 7.
συναλωδεῖν (scil. τῇ πομπῇ) λαβὼν τὸ ὅπλα. 499, ult. τοῦ συναλωδοῦντος εἵνεκα τοῦτου. fr. 34.
συναιρεῖται. 477, 3.
συναλλύεσθαι. 438, ult.
συναρμίζειν] ἅμαν τοιαύτῃ φιλίᾳ συναρμόσθαι. fragm. 37.
συναρπάζειν ἐκ τῆς οἰκίας. 163, 5. συναρπάζοντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν. 444, 9. συναρπάσαντες ἤγαγον πρὸς τὸν ναύαρχ. fr. 39, 23.
συνάρχειν] ἁμίλλασθαι τοὺς συνάρξαντας. 753, 9. ubi leg. τοὺς ἐνάρξ: nam ad-

hæsit e proximo vocabulo τούς. T. συνάρχων. 418, 6. 792, ult.

σύνδειπνον]. convivium. ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον. fragm. 24, ult. et 37, 20.

συνδιαβάλλεσθαι. 442, 6.

συνδικάζειν] una cum judicibus ordinariis in judicio assidere, non, patrocinari reo, id quod est συνδικεῖν. 848, 1. 850, 9.

σύνδικοι] fiscales, advocati fisci. 574, 6. 597, ult. 613, 1. 635, 3.

σύνδουλος. fr. 36.

συνέδριον. 325, 4.

συνειδέναι] πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σίμων. 133, 1. συνειδέναι αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ. 227, ult. συνῄδεσάν σοι ἀληθῆ λέγοντι. 280, 3. τὰ τῆς πόλεως συνειδὼς Ἐργοκλεῖ πλέοντι. 833, 1. cum de homine sibi ipsi conscio verba fiant, participium illud erit in casu recto. ἡμέτερα ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν. 830, 11. Eandem habet significationem et constructionem συγγνῶναι, quod vide. T. συνῄδεσαν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις. 602, pen. εἶτα μᾶλλον συνειδέναι ὑμᾶς (scil. ἑαυτῷ φανερὰν οὐσίαν εἰσπεμπόν, ὅτι χρήματα ἔχων δύναιτο λειτουργεῖν). 685, 1. σύνοισθα ἐξεμαρτυρὼς, id est, σύνοισθα σαυτῷ ὅτι ἐξεμάρτυρας. 786, 1. συνειδότες ἡμῶν ἐπιτήδευμα τὸν βίον. 806, 5. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις, οἷς οἱ κλέψαντες αὐτὰ) ἐνέχονται. 832, ult. περὶ ὧν οὐδεὶς αὐτῷ σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διαχείριζον. 909, 7.

συνεθίζειν. 13, 5.

συνεισιέναι — ἀντεισιέναι. 405, 4. T.

συνεισπίπτειν. 145, 2.

συνεκδιδόναι] adjuvare collatione pecuniæ de suo patres pauperiores in filiabus elocandis. τῶν πολιτῶν τισὶν ἀποροῦσι συνεξίσασι τὰς θυγατέρας. 659, 3.

συνεκπλεῖν. 461, 2. 8, 13. 481, pen.

συνέχεσθαι] συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀφλήσομεν, τὰ δὲ ἀπανούμενοι. 912, 2.

συνεστιᾶν] συνεστιῶντο μίαν ἡμέραν τεταγμένοι τῶν ἀποφράδων. fragm. 21, ult.

συνέχειν] μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς τοιούτοις συνέχοντα. 22, 8. T.

συνεχῶς] continuos tres annos, continenter. τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι. 633, 2.

συνθετὸς] ἐστὶ γὰρ (engytheca) συνθετὸ, καὶ σατύραν ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια. fr. 15, 8.

συνθεωρεῖν] ire cum aliquo ad spectandum ludos. 301, 1.

συνιστάναι] συστήσασθαι τὴν ἐργ. concipere, colligere, et veluti corrotundare atque massam in unam conflare. 330, ult. συνίστασθαι ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους. coisse in societatem, conjurasse in fraudem negotiatorum. 723, 8. 726, 2. Unde (verba sunt Taylori) p. 726, 2. fortasse melius legatur ὑφ' οὗς, quam ὑφ' οἷς, ut editi.

συνοικεῖν] ἔγημεν δύο ὅτε τὸν Μιλτιάδην, καὶ ξυνῴκουν αὐτῇ. fr. 17, 19. πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν. ad eos, qui genere erant proximi, habitatum iret. fragm. 17, 5.

συνουσία] si bene habet, pro αὐτοῦ, studium quo quis alicui parti σύνεστι, presto est, cum ea facit. 418, 4. συνουσίας οἰκείστητα. fragm. 35, 4.

συντελεῖν] τοῦ γείσου συντετελεσμένου καὶ τοῦ κεραμέως. tecto perfecto et fundamento. fr. 26, 1.

συντίθεσθαι] consentire, assentiri. συντίθεται καὶ τούτοις καὶ Καρδῖνος ὁ σωτὴρ. fragm. 25, 16.

συντιμᾶν] συντιμᾶσθαι. 889, 3. si lectio ista bene habet.

συντρίβειν τινὸς μύτρωνα βαλὼν λίθῳ. 141, 2. συντρίβομεν τὰς κεφαλάς. 146, 10. T.

συντριηραρχεῖν. 245, 1. 907, pen.

συνωμότης] conjurationis socius. 412, ult.

συνωπεῖσθαι τὸν σῖτον. 716, 4. et ult. ὅσος ὁ συνεσπεισμένος σῖτος, frumentum coemptum, αὐτοὺς ἐκώλυεν. 720, 3.

συνωφελεῖσθαι ὑμᾶς (scil. ἑαυτοῖς) οἷα ἐξὸν. 442, 5.

συσκευάζεσθαι] συνεσκευασμένος τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε. convasatis rebus fortunisque, quem ei hic erant, omnibus. 873, pen. συνεσκευασμένος (nam sic ibi leg. est pro ἐσκευασμένος.) τῶν χαλκωμάτων ἕνα οἷς τ' ἦν πλεῖστα ὑπὸ μέλιτος λαβὼν ἐξήγαγε. fr. 22, 20.

σύσσιτος. 498, 2.

συσσιτίζειν] ἵνα συσσιτίζοντες (scil. τοῦ φωτὸς, vel τοῦ οἴκαδε). fragm. 30, 20.

συσσιτεῖν] οὐδεὶς τούτῳ συσσιτήσας φαίνεται, οὐδὲ σύσσιτος γεγένηται. 498, 1. T.

συστασιάζειν] συνεστασίαζε τῇ βουλῇ. factiosa et fastinorosa senatus consilia opera sua secundavit. 848, ult.

συστρατεύεσθαι] αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασι. 689, 5.

Σφαττοῦ. 593, 8. 595, 4.

σχηματίζεσθαι] ἐσχηματισμένα περιέρχονται. simulatis moribus circumeunt. fr. 29, 30. nisi potius est *gaudet, gestiret* [*dressed, attired*].

σχολάζειν] a tractatione reip. vacare. 330, 1.

σῴζειν τὰ ἐφοδιασμένα. exsequi. 401, 1. φιλοτιμούμενοι ὅτι καὶ τοὺς φανερῶς ἡμαρτηκότας σῴζειν δύνανται. 533, 2. σωζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα. 610, 6. Σώσασθε ἡμᾶς δικαίως μᾶλλον σῶσαι, ἢ ἀδίκως ἀπολέσαι. 655, 12. τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀπολέσασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σῴζειν, servare, tueri, salva retinere, βουλομένοις ἐκπεσεῖν. 753, ult. ἐπὶ δ' ἐκεῖθεν. salva in portum rediit navis e peregrinatione. 906, 9. τὰ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει. merces et pecunias, quas e periculo navigationis salvas domum

redierunt et adhuc supersunt. 908, 11.

σῶμα] περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίζεσθαι. ne pro mancipio veneant. 185, 1: ἀφαιδεῖν τοῦ σώματος. 87, pen. τῷ σώματι, robore lacertorum, σιτοδόον, ἵνα ὑβριζε εἰς τῶν ἡμετέρων τινά. 665, 1. σωλεῖστε περὶ τοῦ σώματός ἐσω ἠγωνισμένοι. non de libertate solum, sed ipso adeo de capite, vel spiritu. 725, 8. περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίζεσθαι. de statu, servus, an ingenuus sis. 736, 9. τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δικαιῶσθαι δυναμένων. 914, 3. τοῦ σώματος ἤδη πονήρως διακειμένου. fr. 31. γενὸ περιδῶ τὸ σῶμα. fr. 37.

σὼς] ἴσος τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν. 686, 2.

σωτὴς] Διὶ σωτῆρι θυσία γίγνεται. 790, pen. σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος. 915, 2.

σωφρονεῖν ἀναγκάζονται οἱ πάντες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας. 758, 3.

σώφρων] de pudica. 14, 1. T.

T.

ταλαιπωρεῖν] οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν. 877, ult.

ταμίας ἐγὼ τῶν ἐμῶν πολὺ βελτίων ἐσομαι τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων. 704, 9. τῶν αὐτοῦ χρημάτων ταμίαν ἐκύριστ. 829, 1. τῶν χρημάτων ἐκασιλεὺς ταμίας. 914, 2.

ταμιεύειν] ὃς ἐφύλαττον αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ. 639, 5. 704, 10. ἐκ τῆς τούτων χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους. ab vel ex ejus manu leges aut accepimus, aut nullas accepimus, eoque modo dispensatas, pro ipsius arbitrio, parce, aut largius, eaque forma, aut primigenia haud temerata, aut adulterata et commentitia, prout ipsi aut dare, aut negare libuit. passi sumus eum pronum condum juris nostri civilis. 839, pen.

ταξιαρχεῖν. 450, pen.

ταξίαρχος] tribunus cohortis pedestris. 162, 6. 498, ult. 565, 4.

τάξις] τὸν τάξιν ἄπορον ποιῶν. 565, 3. τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος, τῶν πολεμίων πρωτοστάτων, τῆς δευτέρας γένεται. 524, ult. ἀλλήρασι τὸν ἡμετέραν τάξιν, cohortem, πέμπειν. 582, 4. ὃ ἡμέρᾳ μετὰ περιδῶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν τάξιν, stationem, λίπῃ τῆς αἰδοῦς, αἰδῶς φαλλάττεται τῶν ὄφεων. fr. 37.

τάττειν] ἀποδανόντες οὕπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. 95, 5. τετάχθαι. a rerum natura ita esse constitutum et ordinatum. 336, 7. 524, ult. τῆς πρώτης (id est, ἐπὶ τ. π.) τεταγμένος τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. 579, ult. οὐκ ἔστιν ὅπου τάξει ἑαυτὸν ὑμῖν παρέσχε. 875, 2. οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσι. fr. 9, 10. συνεστιοῦντο μίαν ἡμέραν τεταγμένου τῶν ἀποφράδων. fragm. 21, ult.

ταφὴ] αἰδὼ ταφῆς τῆς ἡμετέρας πάσαν συχνὴν 444, 12. τοῖς δ' ἐκ ταφῆν παρεῖχεν ἀργύριον. 659, 5.

τάφος] pro ταφὴ, sepultura, humatione, exsequiis. 50, 2. 116, ult.

τάγος, vel ut aliis στάγος. 142, ult. T.

τείρειν] τειρομένους ὑπὲρ ὑμῶν. cruciatos, exagitatos. defatigatos. 406, 8.

τεῖχος ἐμαλεῖν, καθαιρεῖν, περιελεῖν, κατασκάπτειν, διασπᾶν. v. voces singulas. T.

τεμαρίζειν] τεμαρίζεις μεγάλως περὶ τῶν μεγάλων χρῆσθαι. 286, 8.

τελευταῖος] οἱ τελευταῖοι περιφόμενοι σάζονται. 616, 2. οὐδὲ τελευταῖος ἐκ τοὺς κινδύνους ἦλθε. 889, 1.

τελευτᾶν τὸν βίον. 124, 9. 130, 6. 469, 2. 470, 18. et simpliciter ἐκτελευτήσαν. 512, pen. 590, 5. ὡς αὐτὸ τελευτῶσα εἰσηγγείλαμεν. demum. 23, pen. καὶ τελευτῶντες Δακεδαιμονίους ἐκάγαντες. 423, 4. τελευτῶν δὲ δῆσας. 539, 1. T. καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον. 821, 10.

τελευτὴν ἐκτιτεῖσθαι καλλίστην τοῖς κινδύνοις. 107, 13. τελευτὴν τοῦ βίου τοιαύτην ἐποιήσατο. 121, 7.

τέμνειν. vastare. 264, pen. τεμνομένην τὴν χώραν περιεῶντες. 923, 8.

τετταράκοντα ἔτη γεγονός. 244, pen.

τέχνη] vitæ institutum. 20, 2. 202, 3. μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ μεθεμιᾷ. 512, 9. T. τέχνην ἔχει τοιαύτην. 20, 2. πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλήσατε. 655, 7. τέχνην κάκτηται βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν. 743, pen. ὅπου τέχνας ἔχουσιν, id est, ἀσκοῦσιν. 754, 3. κατασκευάσομαι τέχνην, officinam, tabernam, μυροπωλικὴν. fr. 4, 11. διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι. fragm. 25, 31.

τίνες] olim, tunc temporis, nuper, hactenus. ἐν τῷ τίνες χρόνῳ. 272, 3. 707, 5. 815, ult. 818, 8. 873, 6. 911, 4. fragm. 13, 15.

τηλικοῦτος] ὃν εἰ, τηλικοῦτον ὄντα, tantillum, cum adhuc puerulus esset vix cubitum longus, ἀκαπτίστατι, οὐκ ἂν ἐγένοντο τοσαῦται συμφοραὶ τῇ πόλει. 527, 10. περὶ ἀσπίδος ἀγωνιζόμενοι τηλικοῦτοι γεγόνασι. tam potentes et tam formidandi facti sunt. 708, 2.

τηνικαῦτα. *at that time of night.* 26, pen. *so late*, tunc demum. 148, ult. T.

τηρεῖν τινά. observare aliquem oculis insidiosis, insidiari. 153, 3. ὁ λεγόμενος ὑπ' αὐτοῦ παιρὸς ἐπιμελῶς ἐτηρεῖτο. 429, 7. ποῖα οὖν ἀκούβρατα τηρήσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε. 888, ult.

τῦτες] hoc anno. 718, ult. fr. 28, 13.

τιθέναι] νόμους θέντες. 159, 5. 204, ult. 793, pen. νόμον ἐθεσθε. 254, 1. τίθεσθαι ὅπλα. 500, 3. v. Vales. ad Harp. in voce, Dukerum Hudsonumque ad Thucydid. VIII. 93. Æsch. V. 3. ed. Stephani, Etymol. M. in V. Θέμενος τὰ ὅπλα, Demosth. 727. B. Aristoph.

Aves. 449. Plutarch. In Poticle et conf. Laert. 1, 65. T. τίθεται ἀγῶνας ἐπ' ἀνδρί. 131, 3. δίδοται τὰ ὅπλα. stare in acie armatus, tribuno lustranti copias se dare conspiciendum, et specimen suæ peritiæ armorum tractandorum exhibere. 500, 3. οἱ τὸν ἀγῶνα τιθέντες. locenæ puta certamen. 559, 2. οὔτ' ἐν Πλαταιαῖς, οὔτ' ἐν ἄστει ἔθετο τὰ ὅπλα. in aestris agebat, muntis castrensibus fungebatur. 880, 5. τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι. sumptuum factorum partem dimidiam ipse sibi imputat, in se suscipit. 905, pen. Θέσω, ponam in ratione, ὅσον οὐδεὶς πώποτ' ἐν τῇ πόλει. 910, 1.

τιμᾶν] τὴν οὐσίαν διακοσίων καὶ πεντήκοντα δραχμῶν τιμᾶσθαι. 148, 12. δεσμεῖν ἢ ἀργυρίου. 221, ult. φλαίους ἢ ταλάντου τετίμηται. 594, 6. Δανάτου. 811, 9. τῶν ἐσχάτων. 811, 13. T. ἥμισυ τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶντες. leges sancientes, per quas honores viris fortibus et bonis decernuntur. 77, ult. τιμᾶσθαι δεσμοῦ. ipse sibi pœnam carceris ore suo irrogare eaque se dignum declarare. 220, 1. ἀργυρίου. pecuniariam molestam ipse sibi statuere. 221, ult. ὁ πάντας αὐτοῦ διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο. censum profitebatur CC talentorum. tantum sibi ajebat in bonis esse, idque apud censores. 650, 1. θανάτου τιμήσητε. mortis pœnam dictaveritis. 811, 9. τῶν ἐσχάτων αὐτῷ τιμήσητε. 811, 15. 862, 3. δι' ὃ, τι τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶτε, καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. 888, 5. τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμᾶσθαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δέκοντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιῶσαι. fragm. 17, 30.

τιμὴ] τιμαί, ut Lat. honores, h. e. magistratus, imperia. εἰς τὰς τιμὰς καθίστασαν. 770, ult. pretium. 720, 2. Ἰφικράτης τιμῶν ἔτυχεν, ὧν (nam sic leg. est, non ὡς quod est in editis) Ἀρμόδιός καὶ Ἀριστογείτων. fragm. 18, 26.

τίμημα] pœna, satisfactio, quam quis seu statuit alteri, seu irrogat ipse sibi, eique sese ultro dedit, offensioni, injuriæ luendæ, expiandæ ergo. ἐγὼ δὲ τῷ τούτου τιμήματι οὐ συσχήσουν. 31, 7. census quem de se quisque ad censores edit. τούτου τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. ne duo quidem talenta in fortunis habet. 650, 2. ἐν τῷ τιμήματι ἀζημίους ἀφέναι. in æstimatione litis. 816, 2. τίμημα καταστήσασθαι. pignus constituisse. fragm. 21, 8.

τίμιος] carus, qui magni venit, contrarium τῷ ἀξίῳ vili. τίμιος ἦν ὁ σῖτος. 718, 2. ὀβολῷ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον. obolo solummodo vendere carius, puta, quam ipsi emissent. 718, 7. περιλείψουσι πλείστα, ὅταν τίμιον τὸν σῖτον πωλῶσι. 721, 7. ἀξιώτερον, minoris, τὸν σῖτον διώσασθε, εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον, pluris. 727, ult.

τιμωρεῖσθαι] ulcisci, pœnas reposcere. ἐχθρούς. 63, 4. τῶν γεγενημένων ἀναμάρτητον. 228, penult. ἔᾠδα ἂν μὰ τετιμωρημένος. 276, ult. τιμωρεῖσθαι οὐχ ἱκανῶς μοι τετιμωρῆσθαι. 33, 1. ἐχθρῶν ἀδίκως τετιμωρημένος. 773, 4. τιμωρεῖ et τιμωρεῖσθαι ἐκείν. 448, 1. ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν. 443, 1. τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγάθωνι. 469, 12. ἃς φασὶν ὄντα. 469, 16. 496, 1. 511, 10. ὑπὲρ τῶν παρελαλυθότων τιμωρεσάμενοι. 568, 9. τιμωρεῖν τοῖς φίλοις. suppetias ferre, vindicare. 205, ult. 344, 9. T. Istæc ego in commentarios retulerem. τιμωρεῖν cum casu et sine eo. cum Dativo, vindicare aliquem, præsto ei esse, ut injuria ab eo depellatur, oblatæve pœnæ ab aggressore repetantur. 205, ult. cum Accusativo, punire. τιμωρεῖται τοὺς ἀδικοῦντας τὰ θεὰ τοῦτο. punite eos, qui duas hasce deas violarunt. 192, ult. 496, 12. et 13. simpliciter, h. e. sine casu, succurrere, ultionem exsequi. τιμωρεῖν ὑπὲρ ἀνδρῶν. 447, 2. ὑπὲρ τοῦ δήμου. popularem libertatem vindicare. 476, 2. 510, 9. In Medio, punire. τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθροὺς ζῶντας, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὄντων. 63, 4. οὐκ ἐχθρὸν ἀναμαρτησόμενον, οὐτε φίλων εὐεργέτησεν. 329, 2. 531, 2. ὅστις τούτους ἐᾷτε πρόθυμος εἶναι τοὺς φίλους, οὕτω χρὴ καὶ ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθρούς. 867, 3. simpliciter, sine casu. εἰ δὲ, φίλτατ' ἄνερ τιμωρεῖσθαι, ὕστερον ἡμεῖς τιμωρούμεθα, τὸν χρόνον παρέλκετε, ὃν ἐγὼ, οὐ προσῆκεν αὐτῷ. 502, 3. μὰ περὶ τῆς πρίσεως μισοπονηρῶν, ἀλλ' ἐν τῇ πρίσει τιμωρεῖσθαι. 868, 4.

τιμωρία αὖτε περὶ τούτου μόνου τῷ ἀδικήματος ἀποδίδοται. poena constituta, sancita est. 5, 7. τιμωρίαν ὑποτίσασθαι. ultionem sibi parere, h. e. sumendo pœnas ab altero, qui te læserit, tuas vindicare injurias. 33, 2. τιμωρία τῶν θεῶν. ultio ea, qua jura et religiones deorum violatas vindicantur imus. 210, 1. ἠγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν ἀσφαλεστέραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. quam metuenda esset animadversio a diis. 444, 15. τῆς Ἑλλάδος τὰ μέγιστα αὐτῶν τιμωρία γεγένηται. 917, 2. εἰκὸς εἰς τοὺς φαύλως ἀναστρεφομένους τὰς τιμωρίας. fr. 22, 10. honor. fr. 35, ult.

τιμωρὸς τούτοις ἡμῖν ἐμαυτοῦ. 665, 6. T.

τινθὸς] mamma. ἓν τὸν τινθὸν αὐτῷ ἀφεῖς. 13, 7. 14, 8.

τιτράσκειν ἀνθρὶς σῦκα. 212, 3.

τιτύσκω, ᾶ — 447, pen. τετεύσω, ῦσ — 453, 6. τετεῦχα, εῦκ — 445, 2. 467, 4. T.

τίνου περάσασθαι. 360, pen. μὰ περιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τίνους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. fr. 4, 10. ὅσου σοι ἐπὶ ἰδίαις τοῖς μισθοῖς τίνους. fr. 4, 12. οὗτοι τοὺς

τύπους, οὔτε τὸ ἀρχαῖον ἀπαιδίον. fr. 4, 20.
τολμᾷν] posse a se impetrare. 250, 1. τοιαῦτα λέγοντες, οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων. 385, pen. οἷα εἴ τις τολμᾷ, μισεῖν. si quis ferociam et confidentiam in sermone, incessu et agendo præ se fert, non ideo eum odisse. 583, 1. παρὰ τούτων οὐδενὶ ἐτόλμα πείθεσθαι. a se non impetravit, ut obsecundaret. 893, pen. ἰσχυρεῖν et τολμᾷν copulantur. fr. 4, 16.
τολμηρῶς εἶπε. 431, 3.
τοσοῦτος] οὐ τοσαῦτα χρήματα, ὅν ἡμεῖς ἐστάσεσθε. 822, 2. 834, 8. Ita ferme, καθ' ὅσον ἀναπάζομαι, κατὰ ταῦτα μίμημαι. 873, 4. modo καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐζήθει τῇ πατρίδι. 873, 10. T. εἰς τοσοῦτον ὕβρεως. 812, 10.
τράπεζα] taberna nummularii. 320, 3. τὸν ψῆφον ἰδεῖν φασερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας τίθεσθαι. in judicio puta propositas. 467, 7.
τραπέζιον] asserculus, taleola, in qua nummi numerantur. fr. 21, 2.
τραῦμα] πρόνοιαν τραύματος οὐδεμίαν ἐγκύμων εἶναι. 159, 1.
τρέπεσθαι] τρέπεσθαι παρὰ ὁς τὸν Δυσίμαχον. devertor in transitu ad L. 143, 3. τρέψεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. convertemini in vosmet ipsos, sævitis in viscera vestra. 315, ult. τρέπεσθαι ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον. ad illam excusationem receptum habere. 372, 2. 790, 7. τραπέσθαι ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρελαμβότων. 609, 5. et pen.
τριβώνια. pannucia. 903, 5.
τριηραρχῶν εἰς Κύπρον. lectus, jussus in illa in Cyprum expeditione triearchi munere fungi. 628, pen.
τριηραρχία] τῆς ἑαυτοῦ τριηραρχίας παρὰ τῶν Συνταξιδῶν τὸ ἴσον πρόσταγμα. 908, 5.
τριήρης] πεπλεῦκα τριήρη ἀμιλλώμενος. 709, 4.
τρίπους] σὺν τῷ τρίποδος ἀναθέσει. 698, 9. περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος. fragm. 34.
τρισπαιδιάτης. 346, 1.
τρισχιλιοι] τοὺς τρισχιλίους στασιάζοντας ἐκ τοῦ ἄστεος. 776, 4. οὐδὲ τῶν τρισχιλίων κατελέγην. 845, 5.
τρόπαια ἀείμνηστα καθιστάναι. 79, ult. τρόπαια τῶν βαρβάρων (id est, ἀπὸ vel κατὰ τῶν βαρβάρων) ἑστῶσαι. 89, 1. τρόπαια στήσαντες καλλίστου μὲν αὐτοῖς ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις. 112, 2. 119, 3. 924, 3. τρόπαια πολλὰ καὶ καλὰ ἑστῶσα κατὰ τῶν πολεμίων. 600, penult.
τρόπος] ἐβάσατο αὐτοῦ παντὶ τρόπῳ ἀπολεῖν Ἀθήνας. 461, 1. ἐκ παντὸς τρόπου. 468, 8. ἀπόδειξιν ἐποιήσατο τοῦ αὐτῶν τρόπου. 395, 15. τρόπους διὰ τοῖς αὐτοῖς χρήσιμους. 914, pen.
τροφεῖα ἀπαιδίᾳ τῇ παρῇδι. 124, ant. πολλὰ τροφεῖα ἀντεπαιδεύσ. 251, 3. τροφὴ] πολλὰ διδασκάλια εἰς τὴν ἡμετέραν τροφήν. 898, 2.
τρυφᾶν] τρυφᾷς τίχης ἐγκάζεται — καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφακέναι. fr. 25, 31. nisi ibi potius τετρυπακέναι leg. est a τρυπᾶν, et designatur ars margaritas perforandi. τυγχάνειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν. incurrere in viros fortes, cum iis in acie congredi. 58, 1. τυγχάνειν τινὸς (scil. προθύμου εἰς ζωὴν), ab aliquo opem impetrare. ἡμεῖν βοηθοὶ οἷοι ἔτυχον. 298, 2. διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τοιούτων ἡμῶν τύχοιμι. ecqua etiam de causa vos judices sortiar tam acerbos et iniquos? 757, 5.
τύπος] περὶ τοῦ τύπου. de sigillo. fr. 25, 30.
τυρὸς] ἐλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρόν. ad forum caseï recentis. 738, ult. 733, 2. v. Lect. Lysiac. caput extremum. T.
τύχη] ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεσώσατο. 486, antepen. ταῖς τύχαις εἶπεν. temporibus servire. 601, 9. ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης ἠγόμην, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς παρασκευῆς. 702, 3. ὑπὸ τῇ δυσχερεστέρᾳ γενέσθαι τύχῃ. 744, 4. οὔτε τὸν τύχην δείσας, οὔτε ὑμᾶς αἰσχυνθείς. 746, 2. καινὰς εἶναι τὰς τύχας ἅπασι καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν. rerum secundarum juxta adversarumque sortes. 756, pen. εἰ μηδὲν δ' ἄλλο, τῆς τύχης ὕπνα. 854, 9. τοῦναμα πρέπον ταῖς αὐτῶν τύχαις. fragm. 22, 2.

Υ.

ὑβάδα. fragm. 27, 32.
ὑβρίζειν] ὑβρίζω σε et ὑβρίζω εἰς σε quid distent, videas Luciani canonem in Solœcista. Refutatur ab oratoribus passim. v. cl. Markland. p. 17. prius. 7, 1. 149, 5. 538, ult. 542, pen. posterius. 17, 2. 28, 8. 666, 1. T. ὁ ἀνὴρ ὁ ὑβρίζων εἰς σε καὶ τὸν σὸν γυναῖκα. 17, 2. ὕβρεν αὐτὸν, stupravit eum, ἀκαῖον ὄντα. 538, ult. οὐ τὰς πταιμένους ὑβρίζειν, contumeliis, injuriis, violentiis grassari, εἰκὸς ἐστιν, ἀλλὰ τοὺς πλείω τῶν ἀναγκαίων πεπτωκότας. 752, 5. τοὺς ὑβρίζειν βίᾳ ποιοῦντας ἔξεστιν ὑμῖν δικάσαι ζημιοῦν. fr. 17, 30.
ὕβρις] de adulterio, stupro. 5, ult. Ita Plutarch. de fortuna Alexandri, 'Ρωξάνης ἐρασθείς, οὐχ ὕβριζεν, ἀλλ' ἔγημε. Diodor. Sic. L. XII. τὸν θυγατέρα ἀσκήτευον, ἵνα μὴ τῆς ὕβρεως λάθῃ αὐτῶν. οὐχ ὕβρεως, ἀλλὰ πλούτου ἕνεκεν. 273, 5. διὰ τὴν συμφοράν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν. not out of wantonness or luxury. 747, 3. T.
ὑβριστὴς καὶ βίαιος καὶ λίαν ἀσελγὴς δικαιούμενος. 751, pen. εἰς τ' ἐγκαρπὰ τῶν ἀνθρώπων ὑβριστὰς εἶναι, καὶ εἰς οὐ πρεσβύτας. 752, 4.

ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διαμάρτωσι. fr. 22, 9.
ὑγιὲς] ὑπὲ μοῦσαι ὑγιεῖ. 319, 4. T.
υἱός. 543, 2. 602, 5. 637, 7. 624, 1. υἱέος. 527, 8. υἱεῖ. 690, ult. 637, 6. 649, 3. υἱεῖς. 405, 6. υἱέσι. 441, pen. T.
ὑμέναιος] ὁ δ' ὑμ. ἐπιτάδιος. fr. 33.
ὑμνεῖν] ὑμνοῦσι τὰς τούτων ἀρετάς. 54, 3. ὑμνεῖν ἐν ταῖς ᾠδαῖς. 54, ult. ὑμνοῦνται ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετήν. 151, 1.
ὑπάγειν] ὑπῆγεν αὐτὸν ὁ Διός. illectum spe fallaci perduxit, pertraxit, ut ovieulam fronde ostensa. 215, 2. v. not.
ὑπάρχων] ἀγαθῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. bonis præsentibus acquiescere. 82, 2. ἀνάξια τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηργμένων. meritorum de vobis nostrorum, officiorum et studiorum, quibus gratiam vestram promeriti sumus. 711, 3. v. artic. ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων.
ὑπατεῖσθαι τάφον καὶ γυναῖκας. tutum in locum seponere 98, 6. 100, 1.
ὑπὲρ σωτηρίας κινδυνεύειν. 123, 3. v. περί. ὑπὲρ καλλίστων καὶ μεγίστων. 130, 5. ἑτέρους ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰς κίνδυνον καθίστη. 161, ult. ni leg. sit περὶ. ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀνεδύσατο. 123, 4. δίκην λαβεῖν ὑπὲρ ὧν φασὶν ἠδικῆσθαι. 184, pen. T. ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβάλλειν. opum cupiditate. 89, 2.
ὑπερβάλλειν τιμῇ ἀλλήλους. 718, 2. idem quod πλειστηριάσαι. et illud quoque v. in fragmentis. οὐ τιμῆς τετυχημένος παλοῦσιν. ἀλλ' ὡς ἂν δύνωνται πλειστηριάσαντες πλείστου ἀπέδοντο. T. cum alii alios licendo exsuperare contendunt. fr. 9, 11.
ὑπερβολὴν ποιούμενος τῆς περὶ ὑμᾶς πονηρίας. 548, 13.
ὑπεργενδοκιμεῖν. 303, 3.
ὑπερήμερος ἐγένετο. 737, 1. fr. 4, 21.
ὑπεριδεῖν τινὸς ἀμελέστερον. 302, 8. τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δ' ἐμέ. tanta cum indignatione tantoque cum contemptu aspernatus est hanc clausulam δ' ἐμέ. 311, 8.
ὑπερμισεῖν. 882, 16.
ὑπεροπᾶν] τοὺς πονηροὺς οὐχ ὑπεροπᾷ. mores malos, h. e. ignavos, haud prætervidet, h. e. non obliviscitur, neque non cernit eos. 129, 5.
ὑπερορία] solum peregrinum, extra ditionem Atticam. ἐξέπεμψεν εἰς τὴν ὑπερορίαν. 873, ult. εἰ ἐν τῇ ὑπερορίᾳ. 873, 8.
ὑπερφυέστατον πάντων. 812, 19.
ὑπερῷον. 27, 2. T.
ὑπέχειν αἰδῶτας. 326, 2. T.
ὑπηρεσίαν ἀναλωθῆν. consentaneam copiam ministrorum navalium. 702, 8.
ὑπηρετεῖν λέγω τούτοις (scil. τοῖς νόμοις) καὶ τῷ λόγῳ. 78, 4.
ὑπηρετεῖν ὀνόματα. subministrare, subjicere nomina virorum bonorum, insontium, ab judice deplorandæ, quasi sint mali. 461, 6.
ὑπογραμματεύειν. 864, ult.
ὑπογραμματεὺς] ἀντὶ ὑπογραμματέως νομιθέντες. 864, 6. ἀνθρώπους ὑπογραμματέας. 864, 12.
ὑποδέχεσθαι, hospitio domi suæ recipere, τὸν ἀδελφὸν παιδία πολλὰ ἔχοντα καὶ ταῦτα τρέφειν. 635, 10. pro περιδέχεσθαι vel ἀναδέχ. οὐκ ἄξιον τὰς τούτων (id est, τὰς περὶ τούτων) ὑποδέχεσθαι διαβολάς. 768, pen. οὕτως οἰκείως αὐτοὺς ὑποδεξάμενον. fragm. 32, 23.
ὑπόδημα] εἰς ὑποδήματα καὶ γναφεῖα καὶ σκυτεῖον. 905, 6.
ὑπόδικον quod nos *actionable*. 349, 7. T.
ὑπολαμβάνειν] pro ὑποβάλλειν. occurrere, respondere argumento alterius, refellere. 501, 2. 533, 3. 790, 6.
ὑπολείπειν] ὑπολιπὼν πολλῷ πλέον ἢ τὰ δύο μέρη τῷ δημοσίῳ. 594, 4. ὑπολείπεσθαί τι τῶν ὄντων. facultatum partem ullam domi pone te relinquere, cum proficiscaris. 627, 3. οὐκ ἐλέγχοντο ἐν αὐτῷ ὑπόλοιπον. sibi sit reservatum. 638, 3. ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορά (verum ibi re jus legatur ὑπολήψει). 807, 3. ὑπολείπεσθαι. deficere, non satisfacere proposito, debito, exspectationi. 871, 5. ὑπολείπειν αὐτῷ λόγον. reliquum ei est ut dicat. 880, ult. ἔκδικον (puta τῶν ὑπευθύνων) ὑπολιπόντων (lege ὑπηλιθ.) 897, 8.
ὑπόλογος] ὑπόλογον ποιεῖσθαι quid sit v. not. 52. p. 181. et fragm. 8, 15. T. οὐκ ἄδικος φημὶ τούτοις ἂν ὑπόλογον εἶναι αὐτῶν τὴν φυγήν. quod exsilium toleravissent, id non immerito ipsis pro bemerito de vobis imputari, ejusque rationem a vobis haberi et gratiam referri. 824, ult. εἰδὲν ἄλλο αὐτῷ τοῦτο ὑπόλογον γενέσθαι. 851, 5. οὐχ ὑπόλογον ὄντα. fr. 8, 15.
ὑπόλοιπος ἐλπίς. 617, 7.
ὑπομένειν] remanere, restitare aliquo in loco, altero discedente. 452, 6. εἰ δὲ οὐχ ὑπέμειναν, non manserant in patria, accusatores et sortem judicii exspectantes, πανταχόθεν σφῶν αὐτῶν ἄδικα. 669, 5.
ὑποτοπεῖσθαι vel ὑποτυπτεῖσθαι] suspicari. 319, 4.
ὑποφαίνεσθαι] ὅπως ἀποστέρησε ὑμῖν (τὰ μυνθέντα) ὑποφανεῖσθε. 456, 5.
ὑποχείριον τὸ ἐκείνου σῶμα τοῖς πολεμίοις οὐκ ἐγένετο. 369, 3.
ὑπωφίαι πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. 781, 2. εἰς τοσαύτην ὑπωφίαν πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίστασιν. 904, 16.
ὑστάτια. 172, 9. T.
ὑφαιρεῖσθαι] πλείω ἢ διπλάσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφεῖλεν. 548, 6.
ὑφηγεῖσθαι] ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο. hæc institura præcepit, præmonstravit.

912, 5.

ὑφίστασθαι] ὑποστάντες τὸν πατ' ὑμῶν κίνδυνον. 324, 6. ἐθελοντὴν ὑποστῆναι τειχίσαι (γενέσθαι puta). 831, 10.

Φ.

φαίνειν ἵππον. denunciare, esse, qui equitem se gerat, cum rep. equo publico donatus non esset, neque ab ea jussus equo merere. 563, 2.

φαληρόν. phalerum. fragm. 24, 14.

φανερὸς ἐγένετο διηλλαγμένος (id est, φανερὸν ἐγένετο, ὅτι διήλλαγη). 169, 1. τὰ φανερὰ χρήματα δημεύσαιτε, 435, 6. τὴν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινώνουν. 894, 11. φανερὰν κατεστήσαν τὴν οὐσίαν. 907, 4. φανερός ἐστι πεπεσάμενος. 166, ult.

φαρμακὸν ἀνατίμητον. hominem piacularem amandare. 255, ult. v. not. et Harp. in voce.

φάσις] indicatio maleficii apud prætorem. φάσεις εἶκεν ἐφαπτικῶν. quas tutores elocare sibi curarunt. fr. 38.

φάσκωλον. pera. fragm. 14, 30.

φείδεσθαι] τῶν ὑπαρχόντων ἰδίᾳ φείδεσθαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδεσθαι. 705, 6. πολλῶν ἀγαθῶν φείδεσθαι. conservare, tueri. 923, 10.

φειδωλὸς ἀγαθός. 10, ult.

φέρειν] λίαν βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς. 129, 2. ψῆφον. 192, 6. ἥρπαζον καὶ ἔφερον. 679, pen. φέρε πρὸς βοῶν Ὀλυμπίων. 635, 13. T. ἀπὸ τοῦ τείχους ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς. 689, 1. auferre, rapere lucrum turpe et iniquum, κἂν ἀπὸ τυθιάσους φέρειν. 884, 8. οἷσα συ ἐνία ἐβούλευς τῆς μιᾶς τίνειν. fragm. 4, 12.

φεύγειν reus, ἀποφεύγειν qui absolvitur. 366, pen. 677, pen. περὶ τῆς αἰτίας, ἧς ἐγὼ φεύγω. 169, ult. φεύγω φόνου. 374, 5. T. φεύγειν τινὸς τὴν ἀπαφίαν. devitare pauperis alicujus occursum, vel congressum, quo ei succurrere ne cogaris. 127, 6. φεύγειν δίκας, accusari, reus esse, καὶ μὴ οὔσας διώκειν, et adversus alios actiones forenses suscipere irritas et illegitimas. 893, ult. ἐφεύγομεν ἐν Θήβαις. exsilium Thebis toleravimus. fragm. 32, 16.

φευγαιῶσι. fragm. 16, 5.

φήμη] μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβόν. 54, pen.

φθίγγεσθαι] ὅστις μανίνα τῶν παρόντων δύναται φθίγξασθαι. præ animi ægritudine. 904, 8.

φθονῶ] τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν. 122, 3. pro ἠμείᾳν, irasci, ægre ferre. 607, ult. ὅστις τούτοις φθονεῖ, οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι. 741, 7.

φθόνος τῶν πεπραγμένων. invidia e rebus gestis collecta. 108, 1. de iracundia. 607, ult.

φιάλης χρυσῆς σίμβολον. 629, 1.

φιλανθρωπίαν. 757, 8. T.

φιλία] ἐξίστασθαι ὑμῖν ἐπὶν τῆς φιλίας. 314, 5.

φίλιος] φίλια ναυάγια. rudera, tabulæ quassæ diajectarum navium sociarum. 102, 3.

φιλόδικος] ἀπελεύθερον καὶ λίαν φιλόδικον εἶναι νομίζω τὸ παθηγορίας διαλέγεσθαι. 344, 6.

φιλόπολις βίος. 76, 4.

φίλος ἀπόντος. 314, 1. Λυσίας ἑαυτὸν ἔφη κοινὸν εἶναι τῆς πόλεως φίλον. fragm. 36.

φιλοσοφεῖν] more academicorum de re quaque utramque in partem disputare. 308, 3. ζητεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτο. subtiliter atque solerter excogitare. 746, 5.

φιλότης] ναυμαχίσαντες ὑπὲρ τῆς φιλότητος. pro caris quibusque pignoribus. 99, 2.

φιλοτιμεῖσθαι] ἐφ' ἵπποις, ὧν (id est, τούτων, ὑπὲρ ὧν) οὗτος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθίστους αἰσχύνεσθαι. 518, 1. φιλοτιμούμενοι, ὅτι καὶ τοὺς φανερῶς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται. 533, 1. φιλοτιμεῖται ἐπὶ τῇ τῶν πατρῴων πομπῇ. 546, antep. οὕτω διάκεινται, ὡς ἐπὶ μὲν τοῖς παλαῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς καινοῖς φιλοτιμεῖσθαι. 551, antep.

φιλότιμος βίος. 76, 4. φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δίκαιος. ultra, quam par esset, ad orationis jactantiam evehi. 585, 6.

φιλοψυχεῖν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς. 87, ult.

φοινικὶς] φοινικίδας ἀνασείειν. 253, 1. T.

φοιτᾶν] ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν εἰσηγεῖτο βία. 150, pen. de mœcho heram frequentante. 16, 9. 22, ult. φοιτᾶν αὐτοῦ σῖτον ἐκ Χεῤῥονήσου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 902, pen.

φόνος] τὸ δίκος καὶ ὁ φόνος τῶν πεπονθότων (scil. τὸν φόνον) ἀπότεισον τούτων. 670, ult.

φορὰ] τὰς ἐπιλοίπους φορὰς οὐ κατατίθησι. pensiones restantes, reliqua. fr. 5, 8.

φορμὶς] σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι. 715, ult.

φράτωρ] ἵνα ἐπὶ γεγωνὸς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη. 837, 2.

φρῆνες] τὰς ἐμφύτους φρῆνας ἐρθῶς πεφυκέναι etc. e Carcino. fr. 25, 20. εἰθίως παραλλάττει. insanit. fr. 37.

φρουρὰ] prædicatus, commoratio in castello ad custodiam ibi agendam. τῶν φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπελείφθην. 582, 15.

φρυγανοφόρια. sarmentorum bajuli. fr. 35.

φυγὰς κατασταθῆναι. 292, ult. φυγάδων. 688, pen.

φυγὴν πεπεῖσθαι. exsilii pœnam alicui decernere. 159, 7. φυγὴ ὑπόλογος. exsilium, quod ei, qui toleravit, pro promerito imputatur. 825, 1. φυγὴν αὐτοῦ κατεγνώκει, θεμένης καὶ πάσης πόλεως ἐκβάλειν μᾶλλον πολίτης γενέσθαι, ἢ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος εἶναι. 548, 10.

φυλακὴν πεπεῖσθαι ἐπὶ τῇ θύρᾳ. 394, 5.

φύλαξ] φύλακας κατεστήσαμεν τῇ οἰκίᾳ. 634, pen.
φύλαρχος] turmæ equestris præfectus. φυλάρχους ἐπὶ τὰς φυλὰς κατέστησαν. 413, 2. 565, 1. τοὺς φυλάρχους ἀπεπυνθάνοντο τοὺς ἐπεπύσαντας. 574, 2.
φυλάττειν] φυλάττεσθαι, cavere. οὕτω σφόδρα ἐφυλαττόμην. 148, pen. 552, 10. T. ἐφύλαττον τὴν γυναῖκα καὶ προσεῖχον αὐτῇ τὸν νοῦν. 9, 2. acribus oculis opportunitati invigilare, eique velut insidiari, observare. 16, 9.
φυλίτης] ῥᾴθυ ὑπὸ τῶν φυλιτῶν. 664, 4. et 7.
φυλὴ] turma equestris, quæ in pedestribus copiis est τάξις, cohors. οὐδεὶς φύλαρχος αὐτὸν φαίνεται εἰς φυλὴν κατατάξας. 498, ult.
φῦναι] φύντες καλῶς. bene nati. 78, ult. τὰ φύσει πεφυκότα ἀγαθά. 92, ult. τὸν φύσαντα pro τὸν φυτεύσαντα vel πατέρα. 349, 2. T.
φύσις] ἡ φύσις νίκην τε ἅπτων καὶ γάμος. obnoxia est, vel iis succumbit. 130, 2.
φυτεύειν] τὸν φυτεύσαντα. patrem. 377, 1. T.
φωῇ (id est, λαμπρᾷ καὶ τερᾷ) εἶναι τὰ ἀστέρητα. 252, 5.

X.

χαλεπῶς] egre, scarcely. 328, 14.
χαλκεῖον] officina fabri ferrarii. ἐκκαυσάμενοι αὐτὸν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς χαλκεῖον. fr. 15, 14.
χαλκώματα σύμμικτα ὠνοῦμαι καὶ πωλῶ ἐκέπτατο. 631, 11. συσκευασάμενος τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα. fragm. 22, 20.
χαρίζεσθαι] πολλῷ διαφέρει ἐστὶ, ὃν στερίσαντα, τούτοις χαρίζεσθαι, ἢ οἷς οὐκ ἔστι (id est, ἢ τούτοις, οἷς οὐκ ἔστι) ἀκούσι τοῦτο ἔσεσθαι. 694, 7. μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι. fr. 36.
χάριν σωτηρίας οὐδεὶς ἄλλῳ εἰδέναι ὃ ἑαυτῷ. 86, 4. χάριν εἶχον αὐτοῖς τούτου τῆς κατηγορίας. 570, ult. σωφρονέστερόν ἐστιν ὕστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι. 885, 3. ἀναλαμβάνειν. 689, ult. ἀκαιτῖν. 827, pen. ἴσασθαι. 812, 17. ἡγούμενοι τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν. fr. 32, 22.
χεῖρ] χειρῶν ἀδίκων ἔχειν. 173, 8. ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τετραμεύμεθα τοὺς πόνους. 839, pen. σπεύδω τὸ χεῖρ εἰς τοὐπίσω. 28, 7.
χειρίζειν] bene si habet, pen διαχειρίζω. 841, 1.
χείριστον. infimi conditione et ordine in rep. 5, pen.
χειροτονῶν] χειροτονθέντα στρατηγὸν ἀποδειμάζειν. 451, 19. 565, 11. T.
χείρων] nequam, sceleratus, imparus. 136, ult. 571, 16. 893, 1. 894, 7.
χερσίβιον. fr. 7, 15. 42, 15.
χερσίνησος. 255, 5. T.
χέρνιψ] ἐχερνίψατο ἐκ τῆς ἱερᾶς χέρνιβος. 255, 5.
χιτὼν] μεταλλαξάμενον χιτῶνα. fr. 11, 29.
χιτωνίσκος. 350, 3. T.
χλωρὸς] εἰς τὸν χλωρὸν τυρόν. 732, ult. T.
χοιρεῖν ἀνδράσιν ἐς Διονύσια. 698, 7. κωμῳδοῖς. 699, ult. συβήκοισταῖς. 700, 3.
χοιρικὸς τραγῳδοῖς καταστάς. 698, 2. χοιρικὸς κατέστην παιδιαῖ χορῷ. 699, 8.
χοιρὸς ἀνδρικός. 698, 4. παιδικός. 698, pen.
χρήματα] οὗτοι χρημάτων ἕνεκα ταῦτα ἐπραξα. pecuniæ quærendæ causa. 7, 3. περὶ χρημάτων καὶ δόξης περὶ τοῦ πράττειν. 810, 2. διασωθῆναι χρήμασι. 863, 11. ἐργάζεσθαι χρήματα πολλά. 894, 12. τίνα χρὴ σωτηρίας ἐλπίδα ἔχειν, ὅταν ἐν χρήμασιν ᾖ καὶ σωθῶσι τῇ πόλει καὶ μή. 808, 6. οἷα ἐστι τοιαῦτα χρήματα, ὧν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖσθαι. 822, 3. σπουδάσαι τοῖς χρήμασι μᾶλλον, ἢ τὰ ἑαυτῶν δεδόναι ἁμαρτήματα. 834, 5. οἷα ἐστι τοιαῦτα χρήματα, ἃ ὑμᾶς ἀπωσχέψω τοῦ τιμωρεῖσθαι. 834, 8. ἑαυτικὰ χρήματα παμίζεσθαι. 897, 4. pro vase aureo. fr. 38, 4.
χρηματίζεσθαι] rem facere, pecuniæ colligere. 386, ult. χρηματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμησόμενος. 834, 13.
χρηματιστὴς] usurarius. fr. 38, 3.
χρῆσθαι τῇ τούτου ἀφροσύνῃ. 142, 7. τῷ πράγματι. 319, pen. τῇ τύχῃ. 368, 10. 605, 4. συμφορᾷ. 469, 6. 741, 13. ἑαυτοῦ γνώμῃ. 599, pen. οὔτε φίλῳ, οὔτ' ἐχθρῷ ἐχρησάμην αὐτῷ. 741, 11. οἷς ἐλωβήσατ' ἀνθρώπων ἐχρῆτο. 828, 12. T. τοὺς μὲν χρωμένους ὑμῶν ἀεὶ καλῶς λέγετε καὶ φατέ, τῶν δὲ μὴ χρωμένων οὐδένα πώποτε. 316, pen. τοὺς αὐτῷ πεχρημένους. quibus aut est aut fuit ullus ejus usus, vel consuetudo. fr. 5, 2. εἰ μὲν χρῆτο (scil. αὐτῷ) καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης. fr. 7, 22. ἐλωβήσατ' ἀνθρώπων δεινότατα ἐχρήσθη. fr. 14, 10. et 30, 14.
χρῆστος] creditor. οὗτοι χρήσται ἀνοδιδασμός. 910, ult.
χρηστὸς] ἑτέρους παῖδας ποιοῦντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες. 616, 3.
χρόνος] τῷ χρόνῳ πιστεύσας. tandem aliquando post multas cunctationes atque recusationes victa pecubus atque flagitationibus. 23, ult. χρόνῳ ἔστερον. multis annis post. 156, 7. χρόνῳ δολωθέντες ὕστ. longo tempore post perpetratum scelus. 217, 2. τὸν χρόνον παρδαίνει, ὃν ἔζη, οὐ παρεῖκεν αὐτῷ. 502, 4. τῷ χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς παφίστατον ἔλαγχον τοῦ ἀληθοῦς τυμῆσαι. 660, 2. τῷ χρόνῳ, dudum post, ἐδίλωσε τὸν βάπτον αὐτούς. 897, 5.
χρυσίον. 631, 2.
χρυσώματα. vasa aurea. fragm. 34.

χωρίδιον μικρὸν Ῥαμνοῦντι. 632, 3.
χωρίον. villa, prædium. 263, 4. χωρία (oppida, castella) καταλαμβάνειν, καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάναι. 821, 1. εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, παρεῖναι δικάζεσθαι. fragm. 13, 26.
χωρὶς] particulariter, seorsim. 722, ult.

Ψ.

ψεύδεσθαι] ἐψευσμένος τῆς ἐλπίδος. 91, 3. ψευσθέντες τοῦ πλήθους. decepti in æstimanda multitudine et hostium et sociorum, quorum hi pauciores spe reperti sunt, illi plures. 95, 3. ὥστε μηδ' ἂν ψευδόμενον διπλάσια τῶν ὑπαρχόντων κατεγεῶσαι. 382, 1. πολλῶν ἐψεῦσθαι τῆς οὐσίας. in æstimandis multorum bonis vos errasse, a fama deceptos, pluris ea fecisse, quam reapse essent. 654, 6. φαινόμεθα τῶν ἀρχαιολογούντων πολὺ ἐψευσμένοι. 652, 1. ψεύδεσθαι πρεσχιφόρτατον τοῖς πολλάκις ἁμαρτάνουσι. fragm. 36.
ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι. 368, 8. T.
ψηφίζεσθαί τιν τὸ διαδικασμα. adjudicare alicui causam adversus populum. 597, 5.
ψήφισμα] Δυσίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ψηφίσμασι. fr. 39.
ψηφοπαικτεῖν] ψηφοπαικτοῦσι τὸ δίκαιον. fr. 11, 26. sursum, deorsum, temere, per jocum et ludibrium agitant, versantque jus, quasi tesseris luderent, idem factum in similibus causis modo demeantes, modo absolventes.
ψῆφος] τὴν ὑμετέραν ψῆφον δεδιέναι· αὕτη γάρ ἐστι πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. 41, ult. ψῆφον φέρειν χρὴ ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων. 404, 3. ψῆφον διδόντες. 559, pen. μεμαμῶς ταύτῃ θέσθαι τὴν ψῆφον. 757, 4. τὴν ὑμετέραν ψῆφον καταπιμπάσαντες εἰσελήλυθασιν εἰς τὸ δικαστήριον. 867, 12.
ψιλὰ γῆ. arboribus nuda satisque. 266, ult. ἐν ψιλοῖς ἐστρατεύοντο. inter milites levis armaturæ. 526, 1. τὴν μὲν ὁπλιτικὴν ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fr. 34.
ψιμυθιοῦν] cerussare. ἔδοξέ μοι τὸ πρόσωπον ἐψιμυθιῶσθαι. 15, ult. 21, 1.
ψοφεῖν] τί αἱ θύραι κύκλῳ ψοφοῦσιν. crepuissent. 15, 1. 20, pen.
ψυχὴ] τὰς ψυχὰς διαφθείρω. 38, 5. ψυχὰς ὁμοίας τῇ φύσει ἐκτήσαντο. animi earum simillimi corporibus similes, h. e. muliebres, seu molles, imbelles. 58, 2. οὐδὲν ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς ἐγένοντο. 95, 2. ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες. 110, 2. ψυχὰς οὐκ ἔχουσι. 371, ult. τὰς ψυχὰς (quoad fortem et virilem animum) οὐκ ἐδίκαιον κοινὰς εἶναι. 676, pen. ὑμῖν οὐκ ἦν πως εἰδέναι εἰ ἔχει ψυχήν. 686, 2. et pen. μηδενὸς ἀνθρώπων ἧττονα εἶναι τὴν ψυχήν. 689, pen. τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ. 899, 5. τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐπεῖσθαι παρὰ τῶν ἐχθρῶν. 821, 15.
ὠθεῖν] ὥσαντες τὴν θύραν τοῦ θυματίου. incursu concitatiore, tignove impacto aut vecte admoto, clausam januam cum perrupissent. 28, 2.
ὠνεῖσθαι] ἐωνημένος. 260, pen. ὠνούμην. 263, 9. ὠνήσεσθε. 727, pen. συνωνεῖσθαι. 716, 4. ὠνούμενος. 718, 5. συνωνούμενος. 718, ult. συνωνοῦντο. 719, 11. συνεωνημένος. 720, 3. συνωνούμενοι. 720, 5. ἐωνημένον passive. 906, 2. T. ὠνεῖσθαι τοὺς παρεῶνας. redimere vectigal publicum sylvarum. 260, pen. ὠνούμενοι τὰς αὐτῶν ψυχὰς παρὰ τῶν λεγόντων καὶ ἐχθρῶν. 821, 15.
ὠνὴ] pro ὄνησις, coemptio. ὠνὴ τῶν ὄντων. mercatus. 644, 1.
ὄνησις] εἶναι αὐτῷ καὶ οἰκεῖαν ὄνησιν. fr. 39, 8.
ὤνιον] res venalis. ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τοὺς ἀγοραίους κατεστήσατε. 722, 10.
ὡραῖος] ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα. 538, ult. ἐπεὶ δ' ἀνδρὸς ὡραία ἦν. ut nubilis erat facta. fr. 7, 21.
ὡς] pro εἰς. 13, 6. 22, 1. 143, 3. et passim. ἔδοσαν ὡς μυρίας δραχμὰς, id est, fere. 639, 6. μάρτυρας ὡς πλείστους. 148, 3. ὡς ἐδυνάμην ἄριστα. 552, 15. ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων. 576, 10. ὡς ἀσφαλέστατα. 45, 4. ὡς τάχιστα. 460, ult. ὡς μάλιστα. 476, 6. ὡς ἂν τούτων οὕτως ἔστιν, id est, cum. 256, 1. ὥστε εὖ εἰδέναι. for he very well knew. 623, 5. T.
ὥστε] νεώτεροι ἢ ὥστε εἰδέναι. 125, 9. atque ita cum infinitivo. 150, 14. οὕτω σφόδρα ἠσχολούμην — ὥστε ἐδεξε — 142, 8. 148, 14. utriusque modi exempla videas. 92, 2. 99, 4. 134, pen. 152, 3. 172, 8. 186, 7. 202, 5. 217, ult. 259, 2. 355, 4. et ult. 382, 1. 384, 4. 606, 2. 617, 1. 660, ult. 667, 1. 671, pen. 674, 4. T. Quorsum istæc copia? ὥστε omissum. ἀπωκτυστόμεθα μηδένα εἰδέναι, id est, ἀπωκτυστόμεθα ὥστε μηδένα εἰδέναι. 276, 8.
ὠφελεῖα] τῶν ὠφελειῶν πολλοστὸν μέρος ἄλλο τινὶ μεταδιδόναι. 637, 1. εἰς τὰς κοινὰς ὠφελείας. ad sustentandam contributionibus remp. 660, ult. τοὺς μὲν κινδύνους ὑμετέρους εἶναι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν ἑαυτοῦ φίλων. 819, 4.
ὠφελεῖν] πλείω ὠφελεῖσθαι. 660, 9. ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδὲν μᾶλλον εἴσεσθαι. 659, 6. πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας ἐν τῷ ὑμετέρῳ ὠφέλημαι. 706, 8. τίχην κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν. parum quæstuosam. 743, pen.

INDEX REGIMINUM

A TAYLORO CONSCRIPTUS.

ARTICULUS.

Ἀφικνοῦμαι εἰς τὸν καὶ τόν. 27, 7. καί μοι πάλαι τὸν καὶ τόν. 659, 8. τῶν μὲν δυστυχούντων, τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατησάντων. 95, pen. 109, ult. 111, 4. τὰς μὲν συνδέουσι, τὰς δὲ λογοποιοῦσι. 721, 9.

NOMINATIVUS.

Sing. εἷνος. *Plur.* Πλαταιεῖς. εἷνοι. 416, 5. 447, 2. 664, 2. παιδοι. μείζους. πρείττους. βελτίους. ἀμείνους. φῶς. † ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος εἶναι. 494, 2. φασὶν Ἀθηναῖος γενέσθαι. 496, 14. οὐχ οἷοί τ' ἦσαν εἶναι. 406, ult. αὐτοὶ ἦσαν συμπλευσάσθαι. 461, 2. ὁμολογῶ ἀνδρφόνος εἶναι. 506, 9. ἡγούμενοι οἷοί τ' ἔσεσθαι. 94, ult. ἡγούμενος οἷοι ἂν δύνασθαι λαμπρὸς γενέσθαι. 537, 2. ἴσως φήσει ἄλλων τοιούτων παρὰ ἐρχήσασθαι. 476, 4. οἵ δ' ἥδει οὐ δυνησόμενος παραδοῦναι. 220, 2. ἐπανθάνομαι ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες Σπαρτ. 126, ult. εἰς οὓς ἁμαρτάνων οὐ λανθάνω. 232, 6. ἐς ἴφα δεσπότης τούτου εἶναι. 733, 12. † Adverbialiter quasi positus, ut ἀνάγκη pro *ἀναγκαίως*. v. p. 382, *post.* 3. † Nominativi pendentis exempla sunt: δικάσαντα οἷν πάσχω, ὃς αἱ μὲν παρῆσχεν μάρτυρας, τούτας ἂν ἐξίου αὐτοῦν. 280, 5. Καλλίας τοῦτον, ὅτι ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ — τότε τούτου τοῦτον τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἦν. 649, 4. οἵ ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδέκουν, ἀπεθανόντες δὲ, πολὺ παρὰ τὴν δίκην τὴν ὑμετέραν ἔφυν. 646, 9. Hujusmodi est: ἔχοντες (ἡμεῖς) ἀργύριον καὶ χρυσίον, χαλκὸν δὲ καὶ πίσμα — εἰς τοσαύτην ἀπαλοσίαν ἀφίκοντο. 395, 9.

GENITIVUS.

Sing. γόμος. Πειραιῶς (v. 234. 11. et Locl. Lysiac. cap. IV.) Ἀρχῖνου. 394, 7. *Plur.* πλοίνων. νεῶν. 115, 4. νεῶν. 454, 5. Πλαταιῶν. 733, 10. † τοσούτων δεῖ. ἐπ. ἐδέησε. v. Δεῖ. † τῆς πατρίδος φυγήν. 159, 7. δι' ἐτέρων ἐργῶν. 239. (v. not. 24.) μεγάλων ἀδικημάτων ἐργὸν ἔχοντες. 396, 5. † τῶν τοιούτων τῶν ἁμαρτημάτων. 525, 16. εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας. 186, 17. † σύμβολον φιάλης χρυσῆς, id est, φιάλην χρυσῆν. 629, 1. v. eruditiss. Marklandum ad locum. † Casus pretii vel valoris. ἁπλᾶ πλοῖα ἢ χιλίων δραχμῶν. 635, 1. γῆν καὶ οἰκίαν ἐκτήσατο πλέω ἢ πέντε ταλάντων. 642, 1. πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι. 633, 4. πριάσασθαι δεκαμνῶ. 220, 1. ἀργυρίου. 221, ult. ἱερὰ ἄξυτα τριῶν ταλάντων. 855, 2.

DATIVUS.

Ἰσθμοῖ. Σφαττοῖ. Κυκνοῖ. Ἀθήνησι. Ῥαμνοῦντι. Μουνυχίασιν. (v. p. 479, not. 2.) † εἰς τὸν σωτηρίαν τῇ πατρίδι. 248, 5. † ἐς ἐφόλαττεν αὐτῷ, ejus quaestor. 639, 5. † πιστεύουσι τούτοις ἁλαθῆ λέγειν. 655, 13. † ὑπ' ἐκείνοις ὧν μισθώσειεν ἐλευθέρως γενέσθαι. 274, ult. † παράδειγμα ποιόσιτε τοῖς ἄλλοις δικαίοις εἶναι. 811, 2. † Otiosus. καί μοι ἀπόξυτε μάρτυρας. λάβε μοι νόμον etc. passim. "Tongilium mihi eduxit." Cic. Catil. Unde fortassis p. 356, 4. loco τοῦ παίτοι ἀπάγουδι τὸν νόμον legere mavis καί μοι ἀπάγ. Modo enim καί μοι ἀπάγουδι τούτους τοὺς νόμους. Notabile est, διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γεγενῆσθαι. ἑαυτέροι μοι ταῦτα πράξουσι, καὶ τὰς οὐδὲν ἀρξουσι. 417, pen. δεκάτου δ' ἀμοῖ ἡ γνώμη ἐρῶν ἃ οὗτος ἐκόλει. 282, 2. ἐκείδη δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε. 11, 2. εἶχον ἂν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ. 151, 7. εἰχόν τινα λόγον αὐτῷ αἱ συνθῆναι. 507, pen. ἵνως ἐξαλαφθείη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. 237, 2. † Solennis maxime constructio eam verbo passivo. ἐκεδὴ πάντα εἶρετο αὐτῇ. 24, 4. οὐδέ ἐστιν ἡμαγα τοιοῦτο πεπραγμένον. 183, pen. πάντα τὰ ἐσυθμένα αὐτῷ. 199, 4. εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων. 571, 3. ὅσα αἰσχρὰ τούτῳ ἐπιτετήδευται. 488, 3. † τοσούτῳ ἀσυθέστερος. 213, ult. v. cl. Markland ad p. 857. † πρότερον πόδ' ἡμέρας, *sooner by five Days.* 373, 2. ἐβλαβ' τιμώτερον. 718, 7. δραχμῇ. 720, 4. v. 856, 896. † τούτων ἐξίους ὄντας τῇ πόλει. 396, 5. v. παρ. † ἐλεγε περὶ τῶν τριάκοντα. 263, 7. † τὸν τε γόνε πατέρα, καὶ τὸν πατρόν. 510. 3.

ACCUSATIVUS.

Sing. Πειραιᾶ. σιαλικὰ δέκατον. τὴν κλεῖν. τὸν Ἄθω. Πριηλίᾳ. ὑγιᾶ. ναῦν. πλοῖον. εἰθυναν. πρεῶκα. νόσλαν. εἶναν. μαίζω. Ἑλλάτιν. φοσία. Σικελία. Τυδία. Πλαταιᾶα. Ἀχαρνᾶα. 881, 10. Plur. χρυσοῦς ἐλικτῆρας. κρείττους. ἥττους. εὐνους. ἰδιῖς. φοσίας. πλοῖα τὰ ὁσᾶ. Πλαταιάς. βελτίους. † ἐκκειδὰν ἴδωσι τὸν βασιλέα ὅστις ἐστί. 199, 3. ἐκβίβειξεν τὴν ἔχθραν ἢ τις εἴη. 383, 2. Κλεοφῶντα πάντες ἴσμεν ὅτι πολλὰ ἴτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα. 651, 2. (Hujusmodi sunt: τοὺς παῖδας ἀθύλους εἶναι ἐκστέρων τυγχάνουσιν ὄντες. 38, ult. οὐκ ἐλεοῦντες τὰ τείχη εἰ πεσοῦνται, οὔτε κεδόμενοι τῶν πολῶν εἰ Λακεδαιμονίοις πειραδοθήσονται. 454, 4. 513, ult. ὑμᾶς εἰσόμενα ὧν τινα γνόμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἴξετε. 811, 5.) Notabilis valde est ea locutio. Ita Sophocles Ajace, 118. ἐχθρὸς Ὀδυσσεῦ τὸν θεῶν ἰσχὺν ὅσα. Plaut. Amphitr. 1, 3. 10. "Ecastor te experior quanti facias uxorem tuam." et Cistell. 1. 3. 16. "quoniam rem ejus forti nescit qui siet." Ita fere Hebræi Genes. XLIX. 15. וירא מנחה כי טוב את־המקום כי נעמה et Exod. II. 2. ותרא אתו כי־טוב ותצפנהו שלשה ירחים Habet Plutarchus in Vita Thesei: προθυμότατος ἀφειστὸς ἡγήσατο τῶν διηγουμένων ἐκείνων ὅστις εἴη. et modo οὐκ ἐδεήμαζε φράζειν αὐτὸν ὅστις εἴη. Livius 11, 12. "Ne ignorando regem semet ipse aperiret quis esset." Apollon. Rhod. 1. 961.

τοὺς δ' ἄμυδις φιλότητι δολίσσεις ἀδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἐδὲ γενέθλην
ἄλλων οὔτινες εἶεν.

Cicero Tuscul. I. 24. "Quid illa tandem? num leviora censes? quæ declarant inesse in animis hominum divina quædam: quæ si cernerem quemadmodum nasci possent, etiam quemadmodum interirent viderem." Maxime tamen eo declarantur Attici: τούτους ὑπερβίσομαι ἵνα μὴ με τις εἴπῃ ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα. Æsch. c. Timarch. p. 6. ed. Steph. ἵνα γνῶσιν αὐτὸν ὅστις ἐστί. idem. ibid. Ἀδυναῖόν δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν, οὐδὲ τὴν δύναμιν, ἣν ἐξέπεμψαν, ὅσων ἐστίν. idem de ement. legat. p. 37. ed. ejusdem. Plato de Legg. l. 1. p. 640. C. ed. Serrani. Notavi quoque et hæc, quæ consules loca. Sophocl. Electr. 954. 955. σχ. Triclin. 1107. Æschyl. Prometh. 473. Demosth. p. 324. 1075, alt. edit. Wolf. Isocr. 473, 8. 81, 5. Wolf. Isæum 52. 12. ed. Steph. Plato de Leg. 686. Charmid. 162. ed. Serrani. Nec longe abest scriptor e Nostratibus,

Go bid thy Mistress, when my Drink is ready,
She strike upon the bell.

Shakesp. Macbeth. Act. 2. sc. 2. Similis est locutio χρημάτων ἕνεκα, ἵνα λάβωμεν. 690, 8. ὑμῶν πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς. 691. 1. † Accusativus cognatæ, quam vocant, significationis. ἁμάρτημα ἐξαμαρτάνειν. 28, pen. κινδύνους κινδυνεύειν. 163, 8. λειτουργίας λειτουργεῖν. 163, 9. εὐχὰς εὔξεται. 196, 4. ἔργα εἰργάσατο. 223, 3. 229, ult. 290, 7. εἰσφορὰς εἰσφέρειν. 285, 8. ἀγῶνα ἀγωνίζεται. 291, 1. ναυμαχίας ναυμαχικὰς. 293, 4. μάχας μεμαχημένος. 293, 5. μαχεσάμενοι. 444, 2. λόγον λέγειν. 505, 2. πρεσβείας πρεσβεύεσθαι. 512, 8. στρατείαν στρατεύεσθαι. 368, 6. μαστυρεῖν μαστυρίαν. 372, 3. χειρίας χειρίσαντες. 396, 7. 657, 10. ψήφισμα ψηφίζεσθαι. 459, 1. κρίσιν κρίνειν. 474, 2. ἀρχὰς ἄρξαντες. 486, 2. τριηραρχίας τριηραρχήσαντες. 486, 2. δίκας δικάζεσθαι, γραφὰς γράφεσθαι, ἀναγκαφὰς ἀναγκάφειν. 488, 6. βουλευτὰν βουβουλεύειν. 455, 10. Σωλὼν βουλεύειν. 457, 2. φυγὴν φυγεῖν. 496, 2. πομπὴν συμπέμπειν. 500, 7. πέμπειν. 501, 5. ἀπαγωγὴν ἀπάγειν. 505, 1. συνθήκας συνθίσθαι. 506, 7. διαθήκας διαθίσθαι. 638, ult. δωπάνας δαπανήσασθαι. 699, 2. δίαιταν καταδιαιτησάμενος. 773, 10. νίκας νικᾶν. 789, 1. † Illustriora sunt πολιορκοῦντων Αἰγυπτον. 108, pen. χωρὶν γεωργεῖν. 263, pen. εἰκοσαδραχμεῖν τοῖχον. 425, 5. χειρογῖν δεκαχιλίας, id est, in χειρογίας insumere. 642. pen. ἀνδραποδίζειν αὐλάς. 114, 3. συμφορὰς λογοποιεῖν. 721, 8. Ita νίκας νικᾶν apud Homer. τριήρεις ναυπηγεῖσθαι, Æsch. c. Ctesiphon. ἀνδρῶν νομοθετεῖν, Plat. de Legg. l. 1. συμποσίων παιδαγωγεῖν, Id. ibid. ἀνθρώπους σαρκοφαγεῖν, Diodor. Sic. σιτᾶν γεωργουμένην, Lucian. t. 1. p. 645. βίβλ διανεῖσαι, Laert. 1. 9. στοὰν οἰκοδομῆσαι, Hyperides apud Harpocr. διαστήμα οἰκοδομεῖν, Demosth. 835. F. τὸν τύφον μου τροποφόρουν, Cic. 13. Attic. 29. χωρὶν φιλοκρεῶντες, Demosth. 242, C. βίον οἰκονομεῖν, Joseph. in præfat. Ant. Judaic. "inædificare mœnia." Cæs. B. Civ. 2. 16. τάφον οἰκοδομεῖσθαι, Diod. Sic. σκάφη ναυπηγεῖσθαι, item. πυροῦν δαδυχία, Ach. Tat. ἄνδρα πολιορκεῖν, Aristoph. Lysistr. 281. Hæreat etiam in schedis meis et hæ quoque locutiones: σιδήρου κεχάλκευται, ex fragm. apud Plutarch. ἵππους βασιλεῖσθαι, χειμωνικὰ σιδῆραι, apud Athenæum et Herodotum. v. Herod. Erat. 129. ἀνακεκαίσας φάβῃ, Eurip. in Rhes., cum quo conf. Plutarch. in Cimone. Adeundi sunt etiam Isæus 28, 1. Aristoph. Lys. 159. Pindar. apud Athen. p. 279.

Homer. Odyss. Θ. 229. Plutarch. de Garrul. p. 503. A. 809. C. idem p. 161, ult. 620. B. Lucian. Timon. 135. Demosth. 242. C. Sophocl. Elect. 732. et Schol. Tricl. Æschyl. Eumen. 37. 78. † σολλὰ ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐκτίσατο. 186, 16. ἅ, τι ἀγαθὸν ἐργασάμενος τοὺς δεσπότας. 187, 10. τοῦτο σοιήσαιμι αὐτὸν, ἅπερ ἐκεῖνος ὑμᾶς. 305, 2. τὸν σόλιν οὐ μικρὰ ἐ-ζλαφ-ον. 446, 7. Absolute loco genitivi ἐξὸν μοι μηδένα συνιδέσθαι. 47, 7. ἐξὸν αὐτῷ χιλίους ναυσὶ διαβῆναι. 92, 5. ὅσοιπερ οὐ πάντες λαβεῖν δίκην. 274, 2. ὡς οἷόν ἐξετάσαι τῇ σόλει δίκην λαβεῖν. 524, 8. contendunt nonnulli hunc esse casum rectum, inter quos sunt Scholiastes Thucydidis et Corinthius de Dialectis, quos tamen refutat H. Stephanus Animadv. art. IX. quos etiam refutare poterunt et hi loci Lysiæ: ἀγῶνος τίθεται ὑπ' αὐτοῖς ῥήμης καὶ σοφίας καὶ σλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ σολέμῳ τελευτήσαντας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀδυνάτους τιμᾶσθαι. 131, 3. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἥδεσαν, ἠλθόντας ὑμᾶς ὡς τοῦτο, καὶ ἡμεῖς ὑμολογοῦμεν. 178, 1. ὡς ἐκείνων σολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' οὐ σαιδὸς ἐστὸν γεγενημένον. 527, 8. ὡς τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσα φεύγοντες — καὶ ὅσα — 546, 5. 761, 2. Contra tamen stat locus ille p. 812. 17. ὅσοιπερ ἡμεῖς τὰ τοῦτον μισθοφορήσαντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ἡμέτερα σλεονέκτουσιν. † Summo et id quoque elegantiæ, verbum semel positum significationi ductum accusativorum, quibus annectitur, ex æquo respondere posse. ἥκω τοῖς τι νόμοις τοῖς σατρίοις καὶ Ἀθηναίοις χρῆσθαι. 202, 10. σολὺ μᾶλλον ἐφιλίου τοὺς τῆς σόλεως νόμους ἢ τὸν σερὶς τοὺς σολεμίους κίνδυνον. 526, 4. οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώσους ἡγεῖτο. 389, 4. id est, neque deos omnino esse arbitratur, neque homines reveretur. Ita enim dicitur ἡγεῖσθαι ἀνθρωσον pro revereri. apud Demosth. c. Mid. 619. D. ὑσερῆδον τὰ φύσει σεφυκότα καὶ τὰς ἀνθρωσίνας διανοίας. 92, pen. Ita Andocides de Mysteriis, p. 11. ed. Steph. σλείονος ἐσιτιμήσατε σάλιν τὴν σόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμωρίας. Ita cultissimus omnium Poeta,

Ann now a Kingdom saves, and now a Groat.

Attamen cum verbum ab alterutro abhorret, dura admodum et μετηχρεωμένη facta est oratio, ut Apoll. Rhod. 1, 168. βῆ δ' ἴμεν Μαινάλιός θ' ἅμα τόνδε δέος ἀμφουρόν τε δεδιτυῖ σάλλον σάλαμον μίμναν. idem 340. ἤρχομεν ὑμεῖσιν, ὅ σεν τὰ ἔκσεσα μέλεσθε, νέεσθαι συνδρῶσ τε μετὰ βουλοῖσι βουλεύεσθαι. † καὶ ταῦτ' ἐξεσὸς ἐστι. 150, 4. 465, 2. † ἔσυλα σεσυλήκασι μεμιάθης σεφυτεύσθαι. 62, 4. χωρὶς διηρῆν λαβεῖν. 263, 4. † σρίασθαι μὲν — τὸ δ' ἀλυθὲς. 452, 8. † διελεῖν ὅσα σπάθα τῶν τειχῶν, to raze so much of the Wall, as came to ten studia. 453, 10. Ita σατασκαφὴν τῶν τειχῶν ἅσαι ὅσα σπάθα ἑκατέρου. 451, 6. † τὰ γεγενημένα ὑμῖν καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. 147, 11. et juncta ἀμφοτέροις ὑμῖν ἀκούσασιν τάληθῆ. Ita ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν. 276, 7.

ANTIPTOSIS.

Τὸν οὐσίας, ὧν κατέλιπε τῷ υἱῷ, οὐ σλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων. 649, 2. Ita Terent. Andr. "Has quas credis esse, non vera sunt nuptiæ." Ita Demosth. 324. C. καὶ τὸν δικαίως ὕτις ἐστὶν ἀσυλογία, φαίζεται. Ita quoque Lucian. de dea Syria init. Herodotum, ut opinor, ejusque orationem συλλεφανῶ ludibrio habeas: ἐχέτω δὲ καὶ ἑαύτου σερὶ τῶν τὸ ἱρὸν ἱδρυμάτων μυθολογήσαντι, καὶ τὸν νεὼ, ὅσους ἐχάσατο. Aristoph. Lysistr. 61.

οὐδ' ἂς σροσέδρων σαλαγιζόμεν ὀρθὸν, σερώνας σαρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀρχεδίκου γυναῖκας, οὐχ ἕνεκα. et 409.
ὁ χρυσοχέτα, τὸν ἕρμιν, ὃν ἐκσεέμασε, ἐρχομένης μου τῆς γυναικὸς ἐσσέρας, ἡ βάλανος ἐκσεσήκασιν ἐκ τοῦ τρήματος.

† Nescio annon satis commode referri possit locutio illa oratoribus familiarissima: δέομαι ὑμῶν τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι — 364, 4. 374, 2. δέομαι ὑμῶν — τούτων μεμνημένους — βοηθεῖν ἐμοῖν. 662, 2. vid. omnino τὸν σάνυ Markland. ad p. 364. et 620.

PRONOMEN quod dicitur RELATIVUM.

Solennis maxime constructio. ἴσχυς οἷς Σ. διωμόσατο. 136, 3. μηδὲν σαθεῖν ἄνσερ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες. 207, 3. id est, τούτων, ἅσερ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἔσαθον. σερὶ τῆς αἰτίας, ἧς ἐγὼ φεύγω. 169, ult. male enim legitur ἣ ἐγὼ φεύγω, ut Scaliger vidit. δίκην ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ὧν τὸν σόλιν ἠδικήκασι. 434, pen. σολλοστὸν μέρος τὰ χρήματα, ὧν ὑμεῖς σροεδώκατε. 639, 1. μισθ' ὧν φασὶ μέλλειν σράξειν, σλείω χάριν αὐτοῖς ἕσται, ἢ ὧν ἐσοίησαν, ὠφελεῖσθε. 434, 6.

ADJECTIVUM.

Eodem modo terminantur Masculina et Feminina. v. p. 259, n. 3. Ita ἄκρον τάφον. 568, 3. Ὑφαιστόδωρος. 394, 5. μέτωλος. 20, ult. ἀμφιθυρεῖα. 393, 12. ἀδελφὰς ἀνεψιόνυς. 470, pen. et similia. † Substantivorum vice fungentur, ut τὸ νόμιμον σάντων καὶ ἀρχαῖον. 253, 2. τοῖς ἡμεῖς ἀπογραίοις. 308, 6. τοῖς ἡμεῖς

ἐστιτεθάπας. 309, 4. οἰκούμενος ἀπὸ — φιλοῦλε ἀγαθὸ. 10, ult. Hinc vindicari debet locus Apostoli Tit. 11, 5. οἰκουροὺς ἀγαθὰς, non disjunctim, ut vertit Anglicana οἰκουρεὸς, ἀγαθάς. Atque istius mentis est H. Steph. Schediasm. 11, 28. Ita Plato Reip. l. 1. τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄλλου ξυναιδότι ἡδεῖα ἁπλῶς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος. † καθ' ὅσον ἐν βραχὺ ἔμοιγε δύνται. 510, pen. διὰ ταχέων. 90, 1. ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτου 576, antep. † ὅτι ἡμῖν ποιητέον ἐστὶν. 40, 7. ἃ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστὶν, ἃ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός. 202, 11.

ADVERBIUM.

ἀλλαγοῦ. 582, 4. ποιοῦ. 596, 2. τὸ φαλακὸν, olim. 55, ult. τὸ πρῶτον, τὸ τελευταῖον, τὸ πέρας. 333, ult. τὰ ὕστατα. 469, 1. ἴδιᾳ καὶ δημοσίᾳ passim. πότερα id est πότερον. 173, 3. 226, 5. τὸν ἀρχὴν, omnino. 297, 2. v. sodes quæ dixi ad p. 320, n. 16. et Lect. Lysiac. cap. penult. † Loci. Ἐρατοσθένης Οὐδὲν. 19, 2. v. n. 38. Ἐλευσινάδον. 242, 8. Ἀλωπεκῆθεν. 583, 7. ἡρῶων ἀφίκετο δημοτεύσατο. 729, pen. ἀπεμίνετο ὅτι Δεκελειάθεν. 730, 2. εἰ τινα γνόσκοιεν Δεκελειάθεν δημοτεύοντα Παγκλέοντα. 731, 4. Ἐλευσινάδε. 301, 1. Μουνιχίᾳ. 463, 4. † Constructio loco Adjectivi. τῶν ἰνδάδε συμφορῶν. 59, 1. τὸν μεταξὺ βίον. 412, 2. τοὺς ἐγγύτατα γένους. fr. 17, 5. τοὺς κάτω — τοὺς ἄνω θεούς. 59, ult. ἐμπροσθὲν ἀμείλους. v. p. 90, n. 81. et 27. n. 61. Exempla habes 138, 1. 200, 2. 196, 5. ἡ αὔριον ἡμέρα. 790, 12. † loco Præpositionis πρότερον τῆς ἴχθυας. 328, pen.

COMPARAT. ADJ.

ταύτων (id est, IV. fratrum) ὁ πρεσβύτερος. 489, 7.

SUPERLAT. ADJ. et ADV.

Κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρειν δύνασαι. 137, 2. τὰ ἄριστα ἦρξε τῇ πόλει. 668, ult. ἥκιστα διδάξομεν. 449, 7. ὡς ἀλυσιτέλεστα μεταχειρίζονται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5. ὡς τάχιστα. 460, ult. ἐκειδὴ τάχιστα χοσθόμην. 44, 3. ἐξῆλθε. 139, pen. et passim. similiter v. 261. not. 54.

VERBUM.

παραδοὺς. ἐνδεικνύς. κατηγορῶν. διαλύσατο. τελευτήσειεν. δίδως. ἐξελίξεις. ἀξιώσειεν. ἐλπήσειεν. ἐμπλησθήσειεν. ἀναστρέψειε. διλώσειε. διδάξει. μενύσειε. τολμήσειε. φάσειεν. εἰδεῖν. κατασταίη. πεπαιδεύσθαι ἦτε. ἀπηγμένος εἶσί. ἐωρακὼς ἦν. ἀπεστάλης ἦν. τετιμωρημένος ἴσασθε. εἰρηκὼς εἶην.

† Futurum secundum passivam frequentissime sumptum, ut *alebuntur*, *punientur* etc. πεπαιδεύσεται tamen passive sumptum. 448, 1. † Cetera etiam tempora veris passivæ active usurpata. κατεδεδουλωμένας τοὺς περὶ αὐτάς. 57, 5. καλὸν τὸν πόλιν εἰργασμένος. 183, 3. παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι. 271, pen. στρατείαν ἐστρατευμένοι. 368, 6. γνώμην ἀποδεδειγμένος. 400, 1. τοῦτα διανενόηκε. 143, 12. ἐδεήθησαν. 261, 1. φοβεῖσθαι τοὺς θεοὺς, οἰκίας, ἧς οὗτος ἐμεμίσθωτο. 142, antep. 85, 3. Futura Attica. νομιοῦσι. ἰσχυρισοῦται. ἀποψηφιοῦσθαι. καμιοῦσθε. καταψηφιοῦσθε. ἀγανιοῦσθαι. χρημάτων. † Simplex loco Compositi. ἰόντι ἐξ ἀγορᾶ ἀπέντασε. 26, 3. φλαὶ τὸ ἡμάτιον φ'χετο φεύγων. 143, 8. † Compositum loco simplicis. v. ἀνιέναι in indice superiori. ἀπεστραμμῶν. 283, 17. ἀφαιρεμένος δῶρα. 411, pen. ἀπεχρῆν. 464, pen.

INDICATIVUS.

ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. 450, 4. ἦν ἡμῖν ἐστὶ πότερα χρή. 40, 3. στασιάζουσαι τῆς Ἑλλάδος ἔστινι χρὴ τρέπω. 83, 2.

INFINITIVUS.

Οὐδὲν γὰρ εἰδέναι. 22, 13. ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι. 107, 2. δρᾶσαι τι γὰρ ὁμωμολόγηται. 458, 6. add. 520, pen. † Post ἔστι. v. ἔστι. † Absolute δεῖν ἕκαστον πανδυνεύειν. 522, 3. † Notabilis maxime hæc est constructio sc. cum aures nostræ infinitivum passivum exspectent, et oboriatur activus. ἔτυμος ἦμεν παραδοῦναι βασιλῆϊον. 287, 4. ἀναστυμασάναι παρέδοτε. 490, ult. παραδίδωσιν αὐτὸν ὑμῖν χρῆσθαι ὅ, τι ἂν βούλησθε. 229, 1. ἑαυτὸν ὑμῖν τάξει παρέξειν. 875, 2. ἀναιτρέφαι. 893, 10. τὸ σῶμα παρασχόντα τάξει τοῖς στρατηγοῖς, Lycurg. p. 153, 19. ed. Steph. Ita Galli *Je ferai* ie donner *cent coups*. *Je fis armer cinq cens hommes*. ψάφισμα ὃ δίδωσι γράψαι, Demosth. p. 800. A. add. Isocr. 472, 18. Sophocl. Œd. Col. 37. eandem Lycurgum 155, 14. 160, 26. 157, 28. et alibi multoties. ἔχω εἰπεῖν, ἀποδεῖξαι etc. 163, 1. 168, 2. 380, 3. 496, 15. et passim. ἴδιαν αὐτοῖς ἔχειν τὰς αἰτιὰς τιμᾶς. 121, 9. ἔξεστι πᾶσι χρῆσθαι. 704, 6. † οὐδὲν δεινὸν εἰργασται ὑπὲρ τὴν πατρίδα στρατεύεσθαι. 545, ult. † εἰ δὲ μὴ πεπίσχον, οὐδὲν ἧττον τό γ' ἐπ' ἐκείνοι πιστεῦσθαι. 160, 3. † ἐλπίδες ἦσαν εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων. 284, pen. † ὑμῖν πολλὴν συγγνώμην ἔχω ἐργάζεσθαι. 759, 1. id est, si succenseatis.

PARTICIPIUM.

πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ἐπειδὴ νομίζω τὰ εἰρημένα.

268, 2. *though I have a great Deal more to say, I think I have said enough.* πολλὰ καὶ δικὰ συπιδὼς Σ. οὐκ ἂν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τόλμας ἠγαγόμην ἀφικέσθαι. 133, 1. μέλλων ἄξιον χρυσίου οὐκ ἴφη εἶναι. 631, 2. πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τοὺς μὲν παῖδας αὐτῶν ζηλῶ. 125, 8. Ita Ideft τὸ περίσσευον ἐψιμμυθιῶσθαι τοῦ ἀδελφοῦ τεθνῶτος οὔπω τριάκοντ' ἡμέρας. 15, pen. Xenophon. Anabas. L. 2. fin. ἀποθνησκόντων δὲ τῶν στρατηγῶν ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλέα σὺν Κύρῳ, τὰ αὐτὰ ψηφισαμένοις οὐκ ἀπίδειεν. et Hist. Gr. l. 2. ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῷ πολλῶν οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. † Aliquando vice Adverbii fungitur. ἀσμένη μὲν ἐφαπτῶνα. 14, 10. ἄσμενος ἂν μὲ εἶδεν. 150, 16. ἄσμενος συμφορᾷς ἐρῶσιν. 721. 8. τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακουόντων, τῶν δὲ ἑκόντων προδιδόντων. 94, 4. † Participium pro causa. δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. 150, 1. σῶσαί με χρήματα λαβών. 389, 1. αἰσχυνομένους ἀντιβλέψασθαι, præ pudore. 143, 11. ἐγκλήματα παραχρῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσι. 156, 6. εὖ ποιῶν ἐξίουν μοι εἶναι φίλον· οὗτος δὲ ὑβρίζων καὶ παρανομῶν ἔφατο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν ὅ, τι βούλοιτο. 138, 4. πάντων τῶν κακῶν ἀνθρωποῦσα αἰτία μοι γεγένηται. 11, 2. ut Seneca Octav. Act. I. sc. 1. " semper genitrix Defienda mihi, prima meorum Causa malorum." ἀγαθὰ μεγάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν μισύσας. 233, 2. δίκην ἔφαν τὰς δίκας ἐμοὶ φάσκοντες εἶναι. 593, 10. τριταλαντῶν ἀνάλωσιν ἐστὶ μυῶς. 643, 1. Ita δεδιὼς ἐποίουν, *I did it through, or out of, fear.* 398, 4. βασανιζόμενος ἀναγκασθήσεται ἐλεῖν. 297, 6. † Loco Infinitivi. εἰδότες τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας οὔσας. 100, 4. ἐκιστάμενοι τὴν πόλιν ἠρημωμένην. 100, 6. οὐκ αἰσχύνεται τραῦμα γε ὑπομένουσα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ πατρὸς φερόμενος. 172, 8. Ita φανήσεται ἀποκτείνας. 505, pen. αἴτιος γεγενημένος. 600, 1. φαίνεται διώξας. 150, 1. etc. passim. ὁμολογούμενα ἐλθόντες, *we are allowed or admitted to have come.* 171, 3. οὐκ ἄρξασθαι, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντα. 381, 1. παύσομαι κατηγορῶν. 447, 1. Et quemadmodum φαίνει admittit hanc construcionem, ita φανερός ἐστι. φανερός ἐστι πεπαιδευμένος. 166, 3. φανερός εἰμι μὴ ἐλθών. 325, 8. φανεροί εἰσι πεποιηκότες. 511, 1. 149, 6. 166, not. 8. ἅλλος ἐστὶ φθονῶν. 741, 13. παρέλιπον ἀδικοῦντες. 774, 13. † Exprimit, quandoque modum. ᾤχετο φεύγων. 143, 9. 154, 5. ἵνίκων μαχόμενοι, ναυμαχοῦντες, ᾤχετο ἐκπλέων. 679, 2. Ad quam formam sæpe redundare videtur, ut ἀκὼν ᾤχετο. 27, 3. 43, 3. ἱτέμην ἴδων ᾠχόμην ἀκών. 143, 12. 364, 3. † Post ἐλλφθε aut ἁλίσκεται aut aliquid simile elegantor exprimit crimen aut αἰτίαν. Dicitur etiam ab Atticis JCtis ἐλήφθαι μοιχὸς etc. Ita ἁλίσκεται ἐξαγαγών. 490, 1. πρεσβεὺς ληφθεὶς ἐλθὼν. 223, ult. παραφυσηταμένους ληφθεὶς ἀπεπεμπάσθη. 489, 8. Item post λαχεῖν. δίκην ἔλαχον τούτῳ Παραλάβων οὐκ ὀπτὶ Πλαταιεῖ. 728, ult. Item ὄφλειν ἀδικοῦντες. 808, pen. † Variæ Constructiones variisque usus participiorum. οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. 416, 3. ταύτην πίστιν δίδοναι τῆς εὐνοίας ἑτέρους κακῶς ποιοῦντας, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντας. 610, 1. ἡμίζοντες αὐτοὶ μὲν ἄδικα ποιεῖν, Ἀθηναίους δὲ δίκαια λέγειν. 107, 4.

EPENTHESIS.

Epenthesin aiunt Atticam esse οὐτοσί. 147, 4. τουτί. 346, 1. τουτονί. 447, 6. τουτουί. 449, 6. τουτοισί. 483, ult. ὑπτιαθεί. 489, ult. οὐχί. 527, 9. οὐτοσί. 147, 8. ναί. 196, 1. ταυτοσί. 734, pen. et similia.

CONTRACTIO et SYNALŒPHE.

Θάτερον. Δομάτιον. ἀγαθά. κάκεῖνος. κἀγταῦθα. Πειραιῶς. (v. p. 234, n. 11.) Πειραῖα. πρεῦθαμα. πρεῦθεσαν. πρεσπέθυσαν. πρεῦτιμήθητε. τἀγαθεῖ. τἀκείνου. τἄλλα. τἀληθῆ. τἀναντία. τἀργύριον. τἀφίλητα. τοὔπισθεν. τοὐπίσω. φρέαμα. etc.

HYPERBATON.

Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ ταῦτ' ὀλοφύρεσθαι. 128, pen. id est, οἶδα ὅτι οὐ δεῖ ταῦτα ὀλ. Ita 280, ult. 293, 7. 373, pen. 408, 1. Ejusdem generis sunt οὐδὲν προσήκει ἐκ ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. 264, 3. Ita Æschines c. Timarch. οὐκ ἐδόκει οἷόν τε εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. Et ubi causa præpositionem antevertitur, ἔμπειρος γὰρ — ἦδεικι μοι. 393, 11. et similia. τὸν μὲν ἄλλον χρόνον — ἐκτιδὲ δέ, 8, ult. 147, 5. 263, 7. Plato in Menexeno: πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, πρῶτον δὲ καὶ μέγιστον, ὅτι τυγχάνει οὖσα Σωφρολής. Demosth. c. Nexeram: μετανέμηται εἰς Κόρινθον ἄλλους τε τῶν ἑαυτῶν — καὶ Φρυνίσκα τὸν Παιανιέα. Plato in Phædone: καὶ ἄλλοι τινὲς μὲ ἔρεσθε ἴδη, καὶ Εὔηνος πρώην. Xenoph. Anabas. 2. σκοταμὸς δὲ εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστὶ διαβατέος οὐκ οἶδα· τὸν δ' οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι κελεύοντων πολεμίων. Cicero de Oratore, l. 1. " Nobis enim huc venientibus jucundum satis videbatur, si, cum vos de rebus aliis loquaremini, tamen nos aliquid e sermone vestro memoriæ dignum

exoipere possemus, ut vero penitus in eam ipsam totius hujus vel studii, vel artificii, vel facultatis disputationem pene intimam veniatis, vix optandum nobis videbatur."

PLEONASMUS.

Εἰσιὼν, εἰσιὰν εἰς τὴν οἰκίαν or. 1. passim. adde 134, ult. 231, 2. 242, ult. ἐνῆν ἐν αὐτῷ. 263, ult. † τίνα ποτέ. ὅπως ποτέ. μηδείς πω. ὅτι πεῖ. ὅτου τινός. 697, ult. et similia passim. † πόρρις ἀνθρώπου. 172, 11. δούλην ἀνθρωπον. 183, 1. ἄνδρας δικαστὰς passim. στρατηγοῦ ἀνδρός. 497, pen. φασζύτης ἀνδρωπος. 16, 6. † οἰκαδὲ ὡς ἐμέ. 27, 1. domum ad me. † οὐ — οὐ ingeminatum. 232, 4. πρὶν — πρίν. 615, 14. ἂν — ἄν. 678, 3. πρότερον — πρίν. 715, 1. † σφετέραν αὐτῶν et similia. 58, 8. 462, 2. 470, 16. 532, 13. τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν. 704, 5. † παρὰ τὴν ἡλικίαν ἀνοητότερον. 136, 4. μᾶλλον κεσμιώτατον. 542, 5. † ὁμοίως ὅσπερ αὐτοί. 127, 10. † πλείστον ὅσον. μυρίας ὅσας. ἁπασῶν ὅσων. v. cl. Markland, ad or. XX. p. 684. † ἀναγκαιότερος μὰ Δία πεῖν. 40, 1. ἀποκρυπτόμεθα μηδὲν εἰδέναι. 276, 8. ἱξάρνους μὴ οὐ χρήματα ἴχειν. 681, pen. διακωλύειν μὴ σώζεσθαι. 696, pen. ἀπαγορεύειν μηδένα συνεπίσθαι. 716, pen. ἐκπιδὴ τάχιστά με εἶδον, μετὰ ταῦτα ἰδιοτό μου. 146, ult. nisi ita legere mavis ἐκπιδὴ τάχιστά με εἶδον μετὰ ταῦτα, *the first time they saw me afterwards.* add. 139, pen. † χρημάτων ἕνεκεν, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι. 7, pen. χρημάτων ἕνεκα ἵνα πλούσιος — deinde πλούσιος ἐκ πένητος. quod postremum imitatur Terent. "feci e servo ut esses libertus mihi." Φαίδεται, καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. 174, ult. ἄπιστα καὶ μὴ ἐκόντα μανύειν. 456, 3. εἰωθῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μὴ ἀνώνυμον τὴν μήνυσιν ποιήσασθαι. 458, pen. οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων. 600, 3. τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων. 742, ult. μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. longiora itinera. 747, 1. ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ οὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἑνίους αὐτῶν νομίζεις. 786, 2.

ELLIPSIS.

ἀμίλλων συνδυασῶν, id est, mecum. 27, 1. τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους, scil. ἐμῶ vel simile quid. 92, 4. δυλώσει δί. 364, 2. sc. id quod sequitur δυλώσει. ἕτερον μέγα τεκμήριον. 494, ult. ἀλλ' ἕτερον, id est, τεκμήριον παρίξομαι. 498, 1. 457, 1. 628, 6. μηδὲν ὑφεσόμεθα τοῦ σωθῆναι. 696, pen. † Ellipsis Prepositionis, τὸν λοιπὸν βίον. 274, 9. πολλῷ χρόνῳ ὕστερον. 115, 7. ᾠχόμην ἴξων σιωπῇ. 16, 3. ἐξέλασαν Cla. 139, 9. τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος. 524, ult. et similia, quæ in singula pagina occurrunt. τῆς νυκτὸς στρατρέχειν. 44, 4. Ita fort. leg. est illud Comici, quod laudavimus ex Athenæo capite X. Lectionum Lysiacarum. ἡ λαμπαδευτικὴ τῆς νυκτὸς ἢ τοιχωρυχικὴ Δημοσίοις. 169, 1. μυστηρίοις. 196, ult. *in die Mysteriorum.* τραγῳδοῖς διακριγῶσαι. 633, 1. ἀθλητοῖς πᾶσι, Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. 661, ult. Θαργηλίοις. 698, 4. Παναθηναίοις. 698, 6. His adde ἀνθρέξι. 698, 7. κατίστην χορηγὸς παιδικῷ χορῷ. 699, 8. ἰχορήγουν πυρρίχισταῖς ἀγαπίοις. 700, 3. κατασταθεὶς χορηγὸς τραγῳδοῖς. 745, 9. † Verbi. εἶπον ἐγὼ ὅπως ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων πεύσεται. 24, ult. † Particulæ. ἐπάδηθον ἄσμενος ὕπαν ἐξ ἀγορᾶ. 14, pen. οἱ ἀπίδανον εἶναι ὄντες τῷ πλήθει. 447, 2. id est, ὡς εἶναι. *who died for their Affection to the Constitution.* Ecce enim εἰ μὲν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκομεν εἶναι ὄντες τῷ πλήθει, ἀποστερούμεθα τῶν ὄντων. 603, 6. Eodem modo Isæus de Dicæogenis hæreditate: οὔτ' ἐλευθέρου ἐστὶ δίκαιοι κακῶς πράττοντα καὶ πτώσσοντα, οὔτ' εὖ ποιεῖν ὡς ἀγαθόν τι εἰργασμένον τὴν πόλιν. Ita Hebræi מדו ורוכם צפור Psalm. XI. 1. Ita Aristophanes Plut 314. σὺ δ' Ἀριστύλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς Ἐκεῖσθε μητρὶ χοῖρε. et Horatius in Art. "Nec verbum verbo curabis reddere fidus Interpres," ut locum intelligit H. Stephanus Schediasm. 1. 9. et eruditus. Rutgers. † Adverbii. Θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἱρούμενοι ἢ ζῆν μετὰ δουλείας. 118, 10. ἴγὼ διξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρίφιναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἴχειν. 365, 1. 377, 2. 379, 3. 383, not. 5. † Substantivi, ἐκ πολλοῦ πεφυκέναι. 159, 3. φεύγειν τὸν ἑμαυτοῦ. 184, 6. οἱ τριάκοντα passim. ὀλίγῳ πρὸ τῶν τριάκοντα, id est, paulo ante dominationem xxx virorum. 263, 7. μὴ ἴχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων. 635, 5. ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ. 113, ult. ubi v. cel. Markland. add. 728. διὰ βραχυτάτων. 424, 7. ἐπὶ ξένης. 445, 6. κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι. 692, 1. εἰς Προμήθεια. 699, 7. Ita memini apud Proclum de vita Porphyrii Πλατώνεια celebrare, h. e. *Plato's Birth-day, or the festival held upon that Day.* et sexcenta similia, quorum messem habebis apud Bosium.

COMPUTUS.

Τρισχιλιδιάτης. 346, 1. † τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ χιλίας δραχμάς. 594, pen. idem ac si dixisset τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ δέκα. v. not. 17. † τοὺς μετὰ Θρασύλλου, δέκα. 701, 2. quorum tamen unus erat Thrasyllus, non decem præter Thrasyllum. † a minori numero ordiri mos erat πεντήκοντα καὶ διακοσίων

δραχμῶν. 148, 11. ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα. 369, pen. πεντήκοντα καὶ ἕκατον. 649, 4. ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι. 834, 3. Nonnulla de computo Attico habes ad orat. c. Diogitonem. v. not. 8. et 22. εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 395, 12. Qua occasione arrepta editionem nostram claudet Lucianus, si quid sit in nostra arte, quod verum dicere possis, summa fide et ἀκριβείᾳ vindicatus Ver. Hist. l. 1. exeunte: ἐκεῖ αὐτὸν ἔφασκον τῶν ἀνδρῶν ἑκατὸν ἀφεῖναι τοὺς εἴκοσι καὶ ἑπτά. τούτων δὲ οἱ μὲν ἐκπεπλέκασιν, — ἐκεῖ δὲ τὰς ὑμέρας ἔσεσθαι τεσσαράκοντα ἐκπλεούσας αὐτῶν ἡμέρας. Ex XXVIII. pars remis incumbebant, reliqui quadraginta in armis erant. Putidissime. Lege. εἴκοσι καὶ ἑκατόν. quod ex Homeri Catalogo 16. videtur fuisse navis πλήρωμα,

τῶν μὲν πεντήκοντα νέες εἶεν, ἐν δὲ ἑκάστῃ
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

INDEX HISTORICUS

A REISKIO CONSCRIPTUS.

Achilleides. fragment. p. 12.
Adimantus. 548, ult.
Adrasti et Polynicis expeditio adversus Thebas. 59, 4.
Æginetarum cum Atheniensibus bellum, unde Peloponnesiacum exstitit. 106, 3.
Ægospotamos. pugna navalis ibi commissa fatalis reip. Athen. 115.
Ægyptum Athenienses eadem tempestate, qua Æginam, infestarunt. 106, ult.
Æschines Socraticus. fragm. 3, 4.
Æschylides et Batrachus, duo indices apud xxx tyrannos. 415, pen.
Æsimus pompæ dux e Pireeo in Asty redeuntis. 499, pen.
Ægeidæ in Bœotiam invasio. 581, 4.
Agoratus, in quem oratio XIII. invehitur.
Aloias, Anthisthenis libertus. 270, 1.
Alcibiades, celeberrimus imperator. 543, ult. sq. 654, 9. 700, 13. fragm. 7.
Alcibiades, junior, istius filius, quem orationes duæ, XIV. et XV. exagitant.
Alcibiades, hujus junioris abavus. 549, antep.
Alcibius. fragm. 8.
Alexias Archon. 699, 6.
Alexidemus. fr. 7.
Alexis. 907, ult. Aristodici frater, ut p. 908, ult. appellatur.
Amazonum memoria. 55, ult. sqq.
Anaxibius. fr. 17.
Andocides. oratione tota sexta. item fr. 9.
Androclides. fr. 31.
Androtion. fr. 9.
Anthana. fr. 10.
Anthea. fr. 23.
Antileles. 263, 8.
Anticles, dominus Eumaris. 488, 1.
Antigenides. fr. 26.
Antimachus. fr. 31.
Antiphon. 427, 7. fr. 9.
Anytus. 718, 1.
Anytus, Strategus apud Phylam, forte idem cum priore. 497, 8.
Apollodorus Megarensis. 263, 5. 492, 4. fr. 9.
Apollophanes. fr. 21.
Archebiades. 537, ult. fr. 10.
Archedemus, cognomine γλάμων seu hippus. 536, 2.
Archenecs. 394, 7.
Archeptolemus. 427, 7.
Archestratides, qui πρωτολογίαν dixit adversus Alcibiadem. 519, 4. 569, pen.
Archestratus Phrearrhius. 701, 4.
Archias. fr. 33.
Archippus. fr. 30.
Aresander. fr. 10.
Argivorum bellum cum Cadmeis. 63-8. sq.
Aristippus, aut Archippus, ab Andocide impietatis accusatus. 207, 2.
Aristocrates. 427, 6. fr. 10.
Aristocritus. 141, 1.
Aristodemus. fr. 10.
Aristodicus. 736, 14.
Ariston. fr. 42.
Aristophanes. 616, 5.
Aristophanes Cholliades. 481, 6.
Asion. fr. 11.
Asopiodorus. fr. 11.

Aspasia. fr. 6.
Autander. fr. 11.
Autocles. 143, 8. fr. 11.
Autocrates. 312, 2. fr. 11.
Axiochus. fr. 7.
Bacchius. fr. 12.
Batrachus delator sub xxx tyrannis. 242, 6. 415, 7. fr. 12. cum Bœotis facta belli adversus Lacedæmonios societas. 577, ult.
Cadmeorum injuriæ in cæsos ad Thebas, et pœnæ, quas ideo dederunt Atheniensibus. 59, 6. seq.
Cale. Καλή. meretrix. fr. 34.
Callæschrus. fr. 21.
Calliades. 850, 11.
Callias, Hipponici filius. 649, 4.
Callias, pro quo contendit oratio quinta. item fr. 21.
Callicles. fr. 21.
Callicrates. 320, 1.
Calliphanes. fr. 21.
Callipides. fr. 21.
Callistratus. 268, 4.
Carcinus poeta, cujus locum affert Lysias. fr. 25.
Cephalus, pater Lysiæ. 384, 9.
Cephisodotus, poeta, ni fallor. 700, 1.
Cephisodotus, Thebanus, pater Pherenici. fr. 32.
Cephisius. 238, pen.
Chærestratus. fr. 34.
Charicles. 420, 4.
Chremon (ex emendatione Schotti). 849, 5. 850, 10.
Chytrinus. fr. 34.
Cinesias mollis et impius. 708, 5. fr. 21.
Cittiensium in Cypro rex. 225, ult.
Cleon. fr. 34.
Cleophon. 451, 9. 651, 1. 849, 1. et 5.
Cleostratus. fr. 23.
Clinias. fr. 22.
Clisthenes sycophanta. 778, 10.
Conon imperator. 620, 7. ejus divitiæ enumerantur. 638, pen. primus secundum Harmodium et Aristogitonem æneo statu condecoratus est. fr. 18.
Corinthiorum cum Atheniensibus simultates. 109, 2.
Critias. 413, 2. 420, 4.
Critobulus. fr. 27.
Critodemus Alopecensis. 623, 7. fr. 23.
Ctesiarchus. fr. 23.
Ctesicles Archon. 320, 3.
Ctesiphon. fr. 23.
Damasippus, 392, 9.
Demetrius. 269, 2.
Demosthenes. fr. 13.
Demus Pyrilampis. 628, 6.
Dexius. fr. 13.
Diagoras Melius. 214, 1.
Dicæogenes. fr. 13.
Dicæopolis. fr. 17.
Diocharus. fr. 14.
Diocles. 169, 4. fr. 14.
Diocles Archon. 698, pen.
Diocles Zacori hierophantæ filius. 256, 2.
Diodorus. 307, 1. 311, 8.
Diodotus. fr. 14.
Diodotus Diogitonis frater. 894, 10.
Diogenes. fr. 14.
Diogiton, Diodoti frater, adversus quem agit or. XXXII. p. 892.
Diognetus. 603, 9.
Diomnestus. 610, 11.
Dion. fr. 14.
Dionysia. 698, 7.
Dionysius, frater Dionysodori. 469, 10.
Dionysius tyrannus Siciliæ. 625, 4. 914, 4.
Dionysodorus. 448, 1. et tota illa oratione XIII. sæpissime.
Diophanes. 778, 10. et fr. 27.
Diophantus. fr. 14.
Diotimus. 652, pen.
Diotimus Acharnensis. 881, 10.
Draco legislator. fr. 26.
Dracontides. 430, 8.
Elephantides. fr. 27.
οἱ Ἐλευσινόθεν. 242, 8.
Empedocles. fr. 37.
Empedus. fr. 35.
Ephori quinque Athenis. 412, 5.
Epichares Lamptrensis. 420, 2.
Epicrates accusatur in causa legationis or. XXVII. p. 806.
Epigenes. fr. 15.
Epigenes sycophanta. 778, 10.
Erasinides. 701, 6.
Erasiphon, Eratonis senioris filius. 589, 1.
Erasistratus alter Eratonis filius. 590, 6.
Eraton senior. 588, ult.
Eraton junior, senioris filius. 590, 6.
Eratosthenes mœchus, ab Euphileto in uxoris stupro deprehensus, peremptus. quam cædem purgat oratio prima.
Eratosthenes, e xxx tyrannis, in quem oratio XII. invehitur.
Eratosthenes incertus. fr. 15.
Ergocles proditionis damnatus. v. orat. XXVIII.
Ἑταῖροι dicti. 412, pen.
Eteocles. fr. 15.
Evagoras Cypri rex. 226, 1. 625, 4.
Evander contra quem oratio XXVI. p. 785.
Eubulus Archon. 632, 4.
Euclides Archon. 699, ult.
Eucrates, frater Niciæ imperatoris. 600, ult.
Eucritus. fr. 16.
Eumares, pater Agorati. 487, pen.
Eumolpidæ de jure sacrorum respondebant. 204, 4.
Eunomus. 624, ult.
Euphemus. fr. 16.
Euphiletus actor orationis primæ. 17, 1.
Eupithes. fr. 16.
Euryptolemus. 312, 2.

Eurysthei cum Heraclidis certamen. 69, 1.
Euthias. fr. 16.
Euthycles. fr. 16.
Euthycritus Platæensis. 732, 10.
Euthydicus. fr. 16.
Glaucippus Archon. 698, 5.
Glaucon. fr. 13.
Hagnodorus. 479, 7.
Harmodius et Aristogiton, tyrannicidæ. fr. 18.
Harmodius, amicus Euphileti. 44, pen.
Hegemon. 898, pen.
Hegesandes. fr. 17.
Heraclidæ. 66, 3.
Hermeas myropola. fr. 5.
Hesiodus. fr. 25.
Hieronymus. fr. 17.
Hippaphesis, scortum. fr. 17.
Hipparmodorus. 732, 12.
Hippias Thasius. 477, 11. 484, 1.
Hippocles. 420, 2.
Hippocrates. fr. 17. et 18.
Hipponicus. 541, 6.
Hippotherses. fr. 23.
Iatrocles. 411, 10.
Iphicrates. fr. 18. et 19.
Ischomachus, dives. 646, ult.
Ismenias. fr. 17.
Isocrates. fr. 34.
Isodemus. fr. 15.
Isthmi claudendi conatus. 106, 5.
Laches. 162, 7.
Lacrates. fr. 23.
Lagisca, aut Lagnisca. fr. 23.
Lais. fr. 23.
Lampon vir, aut Lampo, femina. 145, 8.
Leodamas. 799, 3.
Leptines. fr. 24.
Lysander, imperator Lacedæm. 422, pen. 429, pen. 431, 1.
Lysiades Archon. 271, 4. v. not. 30.
Lysias. 624, ult.
Lysimachus. 702, 10.
Lysimenes. fr. 15.
Lysitheus. 342, 1. fr. 21. et 24.
Marathonia pugna. 82, ult. sqq.
Medon. fr. 24.
Medontias Abydenus. fr. 7.
Megacles Alcibiadis avus maternus. 549, ult.
Melobius. 392, 3. 396, 1.
Menestratus. 479, 4.
Menestratus. fr. 24.
Menophilus. 312, 4.
Metanira. fr. 34.
Micinus, vel Micipsus. fr. 24.
Miltiades junior tempestate xxx tyrannorum. 430, 1.
Mixidemus. fr. 25.
Mnesicles. fr. 26, 8. nam sic ibi est leg.
Mnesimachus. fr. 25.
Mnesiptolemus. fr. 25.
Mnesitheides. 392, 4.
Molon fullo. 145, 6.
Moschus. fr. 25.
Museus. fr. 25.
Myronides imperator. 111, 6.
Mystilides. fr. 21, ult.
Nais. fr. 24. et 33.
Nausias. fr. 15.
Nausimachus. 702, 2.
Nicarchus. fr. 26.
Niceratus, filius Niciæ imperatoris. 602, 4. 649, 1.
Nicias imperator. 459, 5. 648, pen. fr. 26. et 27.
Nicidas. fr. 26.
Nicocles. 487, ult.
Nicodemus. fr. 27.
Nicomachides. 647, ult.
Nicomachus accusator defensoris in or. VII.
Nicomachus scriba, contra quem oratio XXX. p. 835. conf. fr. 27.
Nicomedes. 733, ult.
Nicomenes. 459, 5.
Nicophemus. 616, 5.
Nosmocles. fr. 27.
Orthobulus. 578, 1.
Panathenæa magna. 698, 6. minora. 698, pen. 700, 2.
Pasclaus, contra quem oratio XXIII. agit. p. 728.
Pantaleon. 346, ult. fragm. 27.
Pausanias rex Lacedæmon. status belli cum xxx tyrannis gesti. 604, pen.
Pericles. 203, ult. 384, 2. 864, 8.
Phædo. 902, 1.
Phænippides. 490, 2.
Phantias gubernator clarus. 702, 5.
Pherecrates. fr. 32.
Phidon unus τῶν xxx. 419, 7.
Philias. 320, 2.
Philinus. 169, 4.
Philippus. fr. 33.
Philo, in quem oratio XXXI. agit. p. 869. fr. 33.
Philocharus. 430, 1.
Philocrates, Ergocles quæstor, contra quem oratio XXIX. p. 837. fr. 33.
Philonides. fr. 33.
Philyra. fr. 23.
Phrynichus. 492, 3. 673, 3. 765, 7. fr. 34.
Phyla. τῶν ἐκ Φύλης reditus Athenas. 499.
Pisander. 263, 4. 765, 8.
Pison. 386, 2.
Pithodemus. v. Pythodemus.
Plataica pugna. 107, 6.
Polemarchus, frater Lysiæ. 394, 12.
Polemo. fr. 28.
Poliuchus, adversus quem oratio XVIII. p. 598.
Polyænus. 320, 1.
Polycles. 307, 3.
Polycrates. fr. 35. et 42.
Polynicis adversus Thebas expeditio. 59, 4.

Polystratus, pro quo oratio XX. pugnat. p. 663. item fr. 117.
Posidippus. fr. 28.
Prælium ad Arginusas. 406, pen. ad Ægospotamos. 412, 3.
Promethea, seu festum Promethei. 699, 7.
Prospaltii. fr. 24.
Protarchus. 143, 7.
Psamatha. fr. 23.
Pyrilampes. 628, 6.
Pyrrha. fr. 17.
Pythagoras. fr. 12.
Pytheas. fr. 11. et 30.
Pythodemus. fr. 28.
Pythodorus Archon. 268, ult.
Quadringenti constituti. 411, 7. 844, pen.
Salaminia pugna. 98, 7.
Satyrus Cephisiensis. 849, 5. 850, 9.
Satyrus dynasta in Ponto. 571, ult.
Scionæ, scortum. fr. 23.
Scuthes, rex Thraciæ. 820, 3. fr. 17, 24. ubi etiam vitio librarii *Struthes* appellatur.
Simon, adversus quem oratio tertia agit. p. 133.
Socrates philosophus. fr. 28. et 42.
Solon legislator. 864, 8. fr. 26.
Sostratus. 26, 2. 43, 1. 328, pen. fr. 29.
Stephanus, Thalli filius, dives. 648, 1.
Sthenelus. fr. 14.
Stiriensis. v. Thrasybulus. 580, 3.
Stratocles. fr. 28.
Strombichides. 453, 3. 850, 10. fr. 13.
Telamo. fr. 29.
Thargelia, dies festus. 698, 4.
Thebani, qui exsulibus Atheniensibus domum redeuntibus opem tulere. 121, 4. fr. 32.
Themistocles. 864, 8.
Theo. 353, 4.
Theodea. fr. 23.
Theocritus. 456, 8.
Theodotus Plataicus juvenis, de quo defenser orationis tertiæ cum Simone contendebat. 138, 3.
Theognis. 386, 1. 393, 9.
Theomnestus accusatus orationibus decima et undecima. 339, sqq.
Theophilus. 143, 7.
Theopithes. fr. 17.
Theopompus Archon. 698, 2. fr. 17.
Theosdotidas. fr. 17.
Theotimus. 538, 4.
Theramenes. 417, 4. 424, 6.
Thettalus. fr. 26.
Thrasybulus Calydonius. 492, 4.
Thrasybulus Stiriensis. 418, 2. 797, 14. 819, 1. 820, 1. 821, 8. 831, 9.
Thrasybulus incertus. fr. 17.
Thrasyllus. 701, 2. 894, 16.
Thrasymachus. 311, pen.
Timon. fr. 29.
Timonides. fr. 29.
Timotheus Cononis filius. 635, 14. 638, 6. fr. 29.
Tisamenus Mechanionis. 864, 10.
Tisis. fr. 30.
ai Τρισχίλιοι. 845, 5.
Tydeus. 687, 7.
Victoria navalis apud Cyprum, imperatore Cononе. 632, 2.
Xenænetus Archon. 590, ult.
Xenophon, filius Euripidis, imperator. 621, ult.
Xenophon Icariensis. 477, pen. 484, 1.
Xenophon incertus. fr. 27.
Xerxis expeditio in Græciam. 82, 1.

INDEX GEOGRAPHICUS
A REISKIO CONSCRIPTUS.

Academia. 604, 7.
Adrias, seu mare Ionium, vel Adriaticum. 906, 7.
Amphitropæ, demus. 479, 8.
Anticyra. fr. 24.
Aræotus. fr. 24.
Argivi. 922, 7.
Artemisium. 94, 9.
Athmone. fr. 9, 22.
Byzantium. 820, 2.
Cei. fr. 16, 2.
Chalcis apud Euripum, vel in Eubœa. 757, pen.
Colyttus. 901, ult.
Coronea. 162, 6.
Decelea. 543, 2. 730, 2. 731, 2.
Eleusin. 65, ult. 196, pen. 449, 6. 767, 2.
Eleusinium. 196, pen.

Enneacrunos. fr. 9, 26.
Kretria. 676, pen.
Eubœensibus datum jus ἐπιγαμίας. 920, 1.
Eunidæ. fr. 29.
Geranea a Corinthiis occupata. 109, ult.
Haliartus. 577, ult.
Halicarnassus. 823, 10. 827, 3.
Itæus. fr. 26.
Κιττοῦ. fr. 27.
Κιωνοῦ. apud Cicynnum, qui est demus. 593, 9.
Lechæum. fr. 25.
Mantineenses. 922, 7.
Mitylene. 701, 5.
Munychia. 460, 4.
Oropus. 669, 2. 880, 4. 881, ult.
Φηγαιῶσι. fr. 16, 5.
Phegæsium. fr. 12, 16.
Phyla. 418, 5. et alibi sæpissime.
Potamus. fr. 27.
Pygela. fr. 12, 18.
Rhamnus. 633, 4.
Salamis. 418, 6.
Serangium. fr. 19, 23.
Sphettus, demus. 593, 8.
Sunium. 700, 5.
Thermodon, fluvius Amazonum. 56, 1.
Thermopylæ. 94, 10.

INDEX
AUCTORUM ANTIQUORUM
QUI
IN HAC LYSIÆ EDITIONE EMENDANTUR
EX EDITIONE LONDINENSI HUC TRANSLATUS.

*** Quibus locis numerus Romanus II. est præfixus, illi loci in volumine hoc secundo Lysiæ nostri leguntur, in fragmentis, aut in annotationibus Marklandi ad Dionysii Halicarn. libellum de Lysia, aut in Taylori Lectionibus Lysiacis. cæteri omnes loci, quibus numerus Romanus nullus est præfixus, hi in primo volumine leguntur. Teneto tamen, lector, qui numeri minores majorem illum Romanum II. sequuntur, omnes in secundo volumine quærendos esse, tametsi numero Romano careant. quem brevitatis studio, et ne iteratio tædium crearet, omisimus, postquam semel ad primum locum posuissemus. Reisk.

Æschines orator. 220, bis. 848. 855. 863. 915. II. 141. Ammonius grammaticus. 214, ter.
Andocides. 157. 468, bis. 549. 596. 668. 767. 851. II. 259. 262. 264. 266.
Antipho. 275. 358. 389.
Apollonius Rhodius. II. 244.
Apuleius. 292.
Aristides. II. 19, 153. 242.
Arnobius. 198.
Arrianus philosophus. 169.
Athenæus. II. 4. 7. 23. 149. 151. 229.
Athenagoras. 93.
Cælius Aurelius. 4.
Cæsar. II. 247.
Cicero. 3. 4.
Constitut. Neapol. II. 308.
Cornelius Nepos. II. 252.
Demosthenes. 19. 23. 225. 248. 356. 599. 596. 756. 799. 843. II. 224. 234. 245.
Dinarchus. 189. 757. II. 142.
Diodorus Siculus. 2. 23. II. 133. 245. et bis in Indice.
Diogenes Laertius. 448. 449. II. 16.
Dionysius Halicarnassensis. 647. 912. II. 32. 130. a p. 159. ad p. 204. plurimis in locis. 214. 234. 245.
Diphilus. 298. 928.
Etymologicum M. 193. II. 17. 246.
Eudocia MS. II. 212.
Eusebius. 2. 4.
A. Gellius. II. 232.
Gorgias. 315.
Harpocratio. 109. 251. 258. 359, bis. 450. 741. II. 6. 11. 12. 14. 16, bis. 21 300.
Heraclides Ponticus. 389.

Hermogenes. II. 269.
Herodianus. 233. 395. 532.
Herodotus. 62. 72. 80. II. 243.
Hesychius. 12. 18. 224. 360. ter. 373. 389. 593. 713. 800. ter. II. 278. ad 290. 300.
Homerus. 782. II. 287.
Horatius. 579.
Inscriptiones. 19, ter. 420. 599, bis. 766.
Josephus. 2.
Isæus. 144. 158. 720. 737. II. 278.
Isocrates. 149, bis. 190. 380, bis. 870.
Juvenalis. 330.
Lexicon græcum ineditum. 596.
Longinus. 590.
Lucianus. 135. 159. 174. 445. 482. 560. II. 929.
Lycurgus. 95. 483. II. 148, bis. 267.
Nonius Marcellus. II. 225.
Marcianus. II. 332.
Maximus Tyrius. 581. 748. 757. 900.
Menander Rhetor. II. 237.
Moschopulus. 189.
Nilus Monachus. 3.
Pausanias. 1. II. 278.
Phavorinus. 189. 372, ter.
Philo Judæus. 36. 220. 326. 532, bis. 603. II. 177. 190. 332.
Photius. 258. II. 111. 118. 209. 211. 250. 251.
Plato. 408.
Plinius avunculus. 15.
Plutarchus. 517. II. 29. 101, bis. 103. 110, ter. 111. 120, sæpius. 126. 128. 135. 138. 139, ter. 146. 155. 156. 204. ad 208, sæpius. 251, sqq. sæpius. 268, sqq.
Pollux. 194. 219. 376. 571. 790. II. 11.
Priscianus. II. 17, bis. 25.
Rutilius Lupus. II. a 39. ad 41. sæpius.
Scholiastes Æschinis inedita. 739.
——— Aristophanis. 580. II. 125. 244.
——— Hermogenis. II. 174.
Sophocles. 9.
Suidas. 376. 581. II. 13. 17. 68. 142. 233.
Terentianus Maurus. II. 331.
Theo. II. 226.
Thomas Magister. 54. 157.
Thucydides. 454. 648.
Varro. II. 225.
Ulpianus Scholiastes. 247. 589.
Xenophon. 36. 56. 220. 532. 565. 580. 690. 707. 856. 878.
Zenobius. 110.

INDEX

LOCORUM NOVI FŒDERIS

QUÆ

A CL. MARKLANDO

ILLUSTRANTUR.

Matthæi.
5 19 p. 168
38 238
10 31 857
11 19 361
12 29 629
32 330
13 38 649
44 897
16 25 240
21 21 174
22 2 864
23 38 293
24 30 629
25 27 630

Marci.
3 4 240
4 40 304
5 20 201
8 21 304

Lucæ.
2 49 392
4 33 629
5 35 920
8 39 201
9 24 240
49 92
11 41 394
12 7 857
57 890
13 35 293
18 11 864
19 14 p. 280
21 8 361
19 87
23 42 572
24 47 655

Ioannis.
6 21 616
7 17 ibid.
8 7 335
29 290
44 616
11 13 629
12 25 87
14 10 891
16 13 ibid.
21 ult. 818

Act. Apost.
4 22 629
5 8 715
7 26 864
58 334
10 38 290
17 11 II. 190
14 899
19 2 346
22 23 864
27 715
24 27 84
25 3 295
5 658 871
11 210
26 23 670

ad Romanos.
4 11 626
5 7 566
11 8 225

1 ad Corinth.
3 5. 6 395
4 6 44
7 35 825
10 16 649
14 26 564
16 15 651

2 ad Corinth.
1 22 629
5 5 ibid.
10 7 890
12 7 225

1 ad Timoth.
4 8 330

ad Philemon.
1 21 310

ad Hebræos.
6 5 814
9 1 53
10 39 240
11 3 280

Secunda Petri.
3 6 329

Prima Ioannis.
1 6 174
2 4 ibid.

Apocalypseos.
14 13 92

Consensus paginarum editionis Reiskianæ Lysiæ cum paginis et versibus editionis Taylorianæ primæ seu Londinensis.

Reisk.	Tayl.		Reisk.	Tayl.		Reisk.	Tayl.		Reisk.	Tayl.	
2	1	1	70	36	1	133	69	1	204	108	3
4	2	1	1		2	4		ult.	5		7
5		3	2		4	5	70	6	7	109	2
6	3	4	3		8	6		pen.	8		pen.
7	4	3	4	37	7	7	71	5	210	110	2
8		6	5		ult.	8		7	1		6
9	5	2	6	38	4	9	72	2	2		9
10		4	7	39	3	140	73	1	3	111	2
11		8	8		9	2		5	4		pen.
12	6	3	9	40	1	3	74	8	5	112	9
13		5	82		5	4	75	5	6		ult.
14	7	1	3	41	5	5		12	7	113	2
15	8	5	4	42	2	6	76	6	8		8
16		9	5		8	7	77	1	221	114	2
17	9	8	6	43	2	8	78	1	2		6
20	10	3	7		8	9	79	4	3	115	pen.
2		6	8	44	5	150		11	4	116	4
3	12	8	9		7	1	80	pen.	6		10
4	13	1	90		pen.	2	81	ult.	7	117	3
5		6	1	45	5	3	82	4	8		11
6		ult.	2	46	1	4		9	9	118	3
7	14	4	4		10	5	83	6	230		7
8		13	5	47	7	6	84	4	1		pen.
9	15	11	6	48	1	8	85	4	2	119	4
30	16	1	7		7	9		8	3		pen.
1		6	8		10	160	86	7	4	120	8
2	17	6	9	49	9	1	87	1	5	121	5
3		8	100	50	2	2		8	7		pen.
4		10	2		11	3	88	1	8	122	3
5	18	8	3	51	3	4	89	1	240	123	4
7		9	4		pen.	6	90	2	1		7
8		ult.	5	52	1	8		5	2	124	2
9	19	7	6		12	9		pen.	3	125	2
40		9	7	53	9	170	91	4	4		5
1	20	8	8	54	ult.	1	92	7	8	126	3
2		ult.	9	55	5	2		pen.	9	127	4
3	21	pen.	110		9	3	93	10	250	128	1
4	22	10	1		ult.	4	94	10	1		3
5	23	1	2	56	7	5	95	1	2		9
6		pen.	3	57	2	6		7	3	129	5
7	24	4	4		ult.	7		9	5		8
8	25	1	5	58	4	8	96	3	6	130	7
50	26	1	6		ult.	9		7	7		ult.
1	27	6	7	59	5	181		pen.	8	132	1
2		pen.	8		pen.	2	97	6	260	133	3
3	28	1	9	60	13	3		8	1		ult.
4		2	120	61	8	4		ult.	3	134	4
5		7	1		ult.	5	99	1	4	135	2
6		pen.	2	62	9	6		3	5		9
7	29	4	3		pen.	7	101	1	6	136	1
8		ult.	4	63	7	8	102	1	7		5
9	31	1	5	64	3	191	103	3	8		9
60		ult.	6		ult.	2		5	9	137	1
3	32	1	7	65	6	6	105	1	271		5
4	33	1	8	66	5	9	106	1	2		pen.
5		7	9		10	200		6	3	138	5
6	34	1	130	67	2	1		9	4	139	9
8		3	1		11	2	107	1	5		pen.
9	35	1	2	68	2	3		ult.	6	140	5

Reisk.	Tayl.	
277	141	1
8		5
9		9
280	142	5
1		12
2	143	3
3		11
4	144	13
5	145	3
6		11
7	146	1
8		10
9	147	2
290		11
1	148	5
2		pen.
3	149	3
4		pen.
5	151	1
7	152	1
8		pen.
9	153	4
300		6
1	154	1
2		3
3		pen.
4	155	4
5		9
6	156	4
7		6
8		11
9		15
311	157	3
2		13
3	158	7
4		10
5	159	4
6		10
7	160	1
8		ult.
9	161	10
320	162	4
3		pen.
4	163	5
5	164	1
6		10
7	165	1
8		4
9		10
330		ult.
1	166	5
2		9
3		13
5	167	3
6		10
7	168	4
8		8
9	169	1
343	170	2
5	172	4
7		10
8	173	6
9	174	3

Reisk.	Tayl.	
350	174	10
1	175	8
3		pen.
4	176	3
5		8
6	177	6
7		ult.
9	178	2
360	179	2
1		ult.
3	180	2
4		7
5		pen.
6	181	1
7		7
8		ult.
9	182	13
370	183	2
1		8
2		13
3	184	1
4		5
5	186	2
6		4
7	187	7
8		13
9		17
380	188	6
1	189	1
2	190	1
3		5
4	191	1
5	192	3
6		8
7		pen.
8	193	6
9		10
390	194	4
2		9
3	195	6
4	196	6
5	197	4
6	198	3
7		ult.
8	199	13
9	200	ult.
400	1	3
2	2	2
3		5
4		13
5	3	5
6	4	1
7		10
8	5	4
9		8
410		12
1	6	6
2	7	3
3		9
4	8	3
5		pen.
6	9	7
7	210	1

Reisk.	Tayl.	
418	210	10
9	1	3
420		11
1	2	1
2		11
3	3	12
4	4	1
5		8
6		pen.
7	5	11
8	6	9
9	7	7
430		ult.
1	8	12
2	9	13
3	220	5
4		pen.
5	2	3
6	3	4
7		11
8	4	4
440		11
1	5	4
2	6	6
3	7	1
4		8
5	8	pen.
6	9	9
7	231	1
8	2	4
9	3	2
450		10
1	4	5
2	5	8
3	6	6
4	7	2
5		11
6	8	8
7	9	3
8		6
9	240	4
460		11
1	1	3
2	2	1
3		9
4	3	3
5		14
6	4	1
7		pen.
8	5	13
9	6	3
470	7	3
1	8	4
2		13
3	9	2
4		11
5	250	1
6		5
7	251	1
8		ult.
9	2	1
480		12
1	3	5

Reisk.	Tayl.	
482	253	pen.
3	4	4
4		12
5	5	1
6		6
7		13
8	6	4
9		pen.
490	7	7
1		11
2	8	7
3	9	8
4		13
5	260	1
6		8
7	1	8
8	2	6
9		9
500	3	1
1		11
2	4	9
3	5	1
4		9
5		10
6	6	5
7		ult.
8	7	9
9		11
510		ult,
1	8	12
2	9	9
3	270	7
4	1	3
5	2	1
6	3	1
8	4	1
9		3
520		9
1	5	5
2	6	3
3		7
4	7	6
5	8	5
6	9	9
7		13
8	280	11
9		pen.
530	1	7
1		10
2	2	2
3		3
4		8
5	3	2
6	4	2
7		6
8	5	1
9		6
541	6	1
2		8
3	7	2
4		3
5		9
6	8	5

Reisk.		Tayl.
547	289	6
8	290	3
9		14
550	1	5
1		14
2	2	8
3	3	11
7	4	1
8	5	2
9		5
560		8
1		ult.
2	6	3
3		6
5		8
6	7	6
7		pen.
8	8	1
9	9	2
570	300	1
1	1	1
2	2	1
3		2
4		12
5	3	6
6	4	1
7		11
8	5	14
9	6	8
580	7	3
1		5
2		11
3	8	13
4	9	3
5		6
6	311	1
8	2	2
9		7
590		ult.
1	3	11
2	4	3
3		6
4	5	7
5	6	1
7	7	3
8	8	1
9	9	1
600		5
1	320	8
2	1	4
3		ult.
4	2	9
5	3	2
6		13
7	4	pen.
8	5	6
9	6	1
610		10
1	7	12
2	8	6
3	9	1
4	330	1
5	1	9

Reisk.		Tayl.
616	332	9
7	3	1
8		11
9	4	3
620		8
1	5	3
2		ult.
3	6	6
4	7	2
5	8	2
6	9	5
7		pen.
8	340	4
630		11
1	1	1
2		13
3	2	3
4		11
5	3	1
6	4	1
7	4	6
8		pen.
9	5	9
640	6	2
1		4
3	7	2
5	8	2
6		5
8	9	1
9		6
651		13
2	350	3
3		11
4	1	1
5		pen.
6	2	12
7	3	7
8	4	3
9		8
660	5	6
1	6	3
2		11
3	7	1
4	8	1
6		11
8	9	5
9		11
670	360	8
1		13
2	1	4
3		10
4	2	1
5		9
6		13
7	3	5
8		12
9	4	6
680		10
1	5	2
2		7
3		ult.
4	6	6
5	7	1

Reisk.		Tayl.
686	367	5
7	8	1
8		8
9	9	1
690		8
1	370	3
2		5
3		12
4	1	4
5	2	1
6		6
7	3	1
8	4	1
9		11
700	5	5
1	6	7
2	7	2
3		13
4	8	11
5	9	11
6	380	4
7		13
8	1	9
9	2	4
710	3	2
1	4	1
2	5	1
3	6	5
4		11
5	7	5
6		pen.
7	8	5
8		pen.
9	9	9
720	390	6
1		pen.
2	1	10
3	2	6
4	3	3
5		11
6	4	8
7		11
8	6	1
9	7	2
730		pen.
1	8	1
2		8
3	9	10
4	400	8
5		ult.
6	1	12
7	2	12
8	3	7
741	5	1
2	6	9
3	7	1
4		12
5	8	7
6	9	5
7		10
8	410	5
9		9
750	411	3

Reisk.		Tayl.
751	411	8
2	412	2
3		10
4	413	9
5		ult.
6	414	9
7	415	2
8	416	1
9	417	1
760	418	2
1		5
2		9
3	419	6
4	420	8
5	421	2
7	422	1
8		pen.
9	423	7
770	424	3
1		9
2		ult.
3	425	7
4	426	9
5	427	8
6	428	8
7		pen.
8	430	1
9	431	1
780		ult.
1	432	12
2	433	5
3		pen.
4	434	6
5	435	1
7	436	2
8		pen.
9	437	2
790		13
1	438	10
2		ult.
3	439	3
4		11
5	440	5
6		10
7	441	4
9	442	5
800	443	8
1		ult.
2	444	5
3		12
4	445	3
5		12
6	446	13
7	448	2
8	449	4
9		ult.
810	450	2
1		11
2	451	pen.
3	453	3
4		8
5	454	2
6		6

Reisk.	Tayl.	
817	455	1
8	456	5
9		pen.
820	457	9
1	458	2
2	459	2
3		10
4	460	7
5		11
6	461	3
7	462	3
8	463	2
9	464	13
830	465	5
1		ult.
2	466	11
3	467	12
4	468	1
5	469	1
6	470	1
7		6
9	471	3
840		pen.
2	472	11
4	473	9

Reisk.	Tayl.	
845	474	1
6		10
7	475	1
8		8
9		11
850	476	7
1	477	6
2		12
4	478	7
5	479	8
8		ult.
860	480	8
1	481	3
2		11
3	482	8
4	483	7
5	484	4
6		11
7	485	7
8	486	2
9	487	1
870	488	5
1		pen.
2	487*	7
3	488*	4

Reisk.	Tayl.	
874	489	1
5		8
7	490	5
8		pen.
9	491	4
880		ult.
1	492	7
2	493	6
3	494	8
4	497	1
5		ult.
6	498	10
7	499	6
8		ult.
9	500	12
890	501	9
1		14
2	504	1
3		3
4	505	5
5	506	10
6		pen.
7	507	5
8	508	4
899	509	6

Reisk.	Tayl.	
901	510	1
2		9
3	511	1
4	512	1
5	513	4
6		pen.
7	514	ult.
8	515	7
9	516	8
910	517	6
1	518	1
2	519	5
3		12
4	520	7
6	521	10
7	523	1
8	524	7
9		11
920	525	1
1		13
2	526	4
3		ult.
4	527	11

FINIS.

Londini: imprimebat J. F. Dove in area quæ est Divi Joannis.

ADDENDA ET CORRIGENDA.
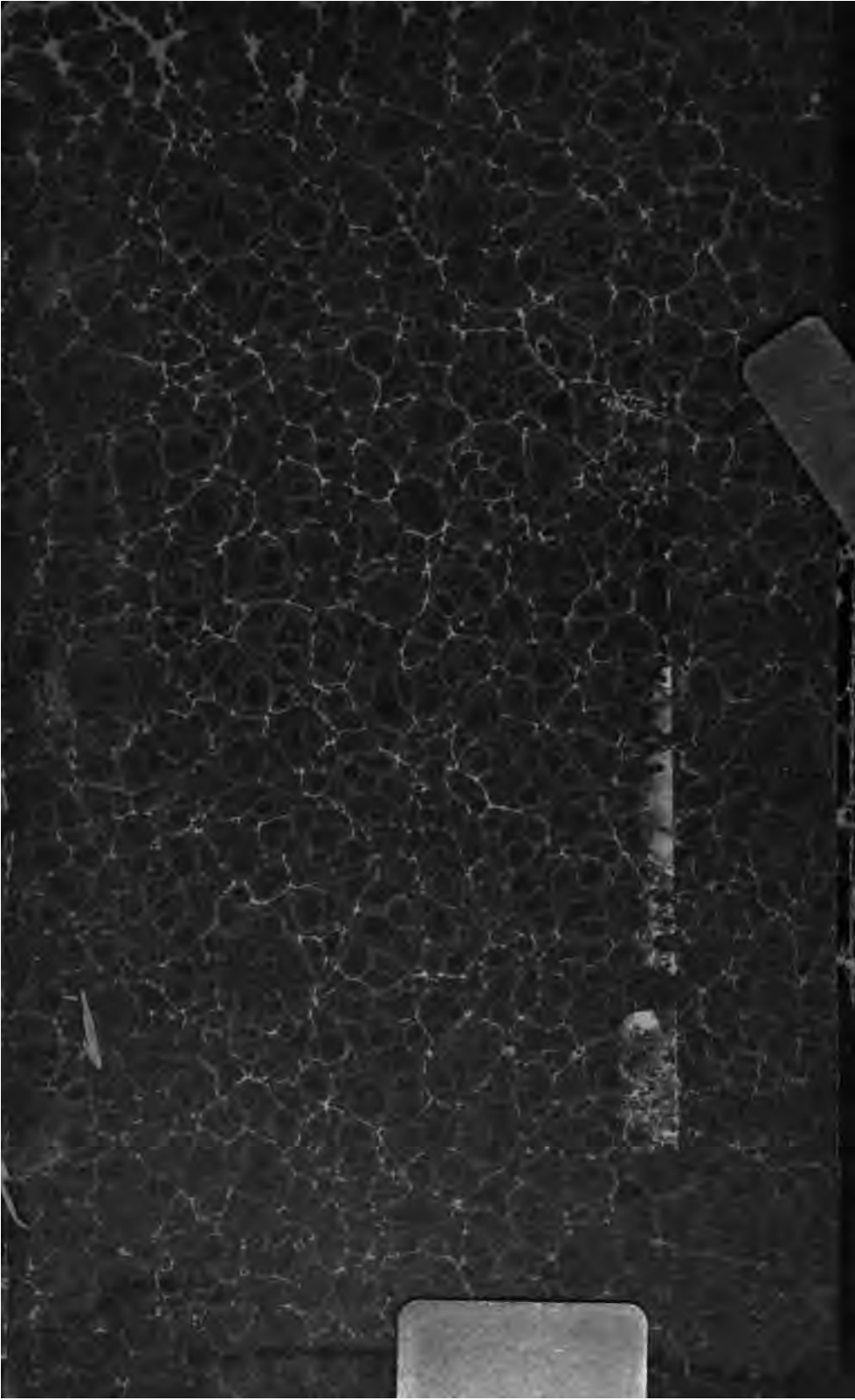
P. 186. 3. corr. *ἀρετὰς*—p. 205. Not. col. 1. 22. corr. Variant Codd.—p. 293. 3. corr. *αὖτε περὶ τῆς οὐσίας*, et in Var. Lect. infra Textum add. *τῆς* om. T. A.—p. 313. 1. in Var. Lect. infra Textum add. *ἀναγγέλλειν* T. R.—p. 373. in Var. Lect. infra Textum corr. edit.—p. 378. in Var. Lect. infra Textum corr. [2] *μὲν* om. T. R.—p. 390. in Var. Lect. infra Textum corr. [6] *τοιοῦτος οἷα οἶσιν* T. A.—p. 396. in Var. Lect. infra Textum corr. [5] *εἴ τις* T. R. A.—p. 445. Not. col. 2. 22. corr. *τοὺς*—p. 457. in Marg. pro 58. corr. 585—p. 483. 9. corr. [1] ΑΠΟΓΡΑΦΗ—11. corr. [2] [*περὶν*—12. corr. [3] *οὐδὲν*—13. corr. [4] *ἢ*—15. corr. [5] *οὐσίας*—antep. corr. [6] *ἢς*—p. 486. in Var. Lect. infra Textum corr. [10] *λάβοι τὸν* in T.—p. 492. 3. corr. *πάμπολλα*—p. 511. ult. corr. [8] *ἀλλ'*—p. 513. 1. corr. *τῶν*—p. 521. 19. corr. [4] *τοιούτῳ*—p. 558. in. Var. Lect. infra Textum corr. [5] *ἐτέρου* T.—p. 564. Not. coll. 1. 25. corr. *Ἐν αὐτῷ*, Vind.—p. 634. 13. corr. [7] *τῶν ὑπαρχόντων*, et in Var. Lect. infra Textum corr. [7] *τῶν* om. T. R.